

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

13-13.6

29
e
19

TRACTATUS LOCATI ET CONDVCTI IN QVO EXACTE

DE PENSIONIBVS, FRVCTIBVS, CADVCITATIBVS.
Remissionibus, Salarijs, & similibus, noua, quotidiana,
& practicabilis materia pertractatur.

VINCENTIO CAROCIO
Tudertino I. C. Clarissimo Authore.

*Hac quarta editione ab ipso Authore maximo cum labore, diligentia, & studio
varijs, & propè innumerabilibus quæstionibus utilibus, et in practica frequen-
tibus, & quotiæienis ornatus, auctus, & summo opere illustratus. Itavt quæ
Asterisco insignita, & parenthesi quadam à veteribus seiuncta sunt, penul-
tima editioni nouiter instar auctary acceßerint.*

HVC QVINTÆ ET VLTIMÆ EDITIONI ADDITIONES
quamplurimæ ex eiusdem Authoris monumentis decerptæ accessere, vt
opus quam absolutissimum in studioforum manus perueniret.

VENETIIS. Apud Berranos, M. DC. XLIX.

SVPERIORVM PERMISSV, ET PRIVILEGIO. —

THE JOURNAL OF THE

ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

OF GREAT BRITAIN AND IRELAND

Volume 100, Part 1, 1970

Edited by

1970

INDEX RVBRICARVM.

quæ in hoc Opere continentur.

A

Actioforum, parte 1. folio 161
Actionibus locatori, vel conductori com-
petentibus, p. 4. 163
Administratione rerum ad Civitatem per-
tinentium, p. 1. 16
Administratione tutorum, parte 2. 15
Adimendis legatis, parte 3. 161
Agri menforibus, parte 1. 39

Ambasciatore mortuo, & de infirmo.
Ambasciatoribus, parte 1.
Annua redditibus, parte 3.
Arbitrio, parte 5.
Arbitri salario, parte 4.
Appellatione, parte 6.
Assassinio, parte 3.
Attentatis, parte 6.

B

Beneplacito.
Bonis reorum, parte 2.
Bone in pascuis dimissio, seu de imperiis capratis, p. 4.
Bonis quæ liberis, parte 1.

C

Cambio, parte 5.
Casus, parte 4.
Censeulo.
Censibus, parte 3.
Cessio, parte 5.
Collatis bonum.
Collectis, parte 4.
Coherentiæ contractus, parte 3.
Colonorum privilegia, parte 1.
Colonorum facultates, parte 1.
Colonatinienda, parte 1.
Colon-proprietates, parte 1.
Colon-recuperanda, parte 1.
Columbaria, parte 3.
Conditione ob causam, parte 1.
Conditionibus, & demonstrationibus, parte 1.
Conductore, seu iure sublocandi, parte 1.
Consentiente locatori, parte 1.
Constitutione contractus, parte 3.
Consuetudine, & solito, parte 5.
Contraneutione, parte 1.
Creditor, seu de pignori, parte 2.
Culpæ, parte 4.

D

Anno dato, parte 6.
Decimis, parte 3.
Deterioratione, parte 1.
Disformitate, parte 5.
Dolo, & culpa, parte 4.
Dolo dante causam contractui, parte 1.

E

Edictio edicto, parte 6.
Aegidiana, parte 6.
Oeconomio capituli.
Errore seu locacione per errorem, parte 1. & 3.
Evictionibus, parte 4.
Exceptionibus, & replicationibus, parte 4.
Expensis, seu melioramentis, parte 4.

F

Falsis, parte 3.
Falsio, parte 1.
Familis, & pedilequis, parte 1.
Feudis, parte 1.
Fideiussoribus, parte 1. & 5.
Filiis, & filias, parte 2.
Fruitionibus, & litium expensis, parte 1.
Furto, parte 5.

G

Odere a godere, parte 5.

H

Hereditariis actionibus, parte 5.
His, quæ suis modis, parte 1.

I

Ignorantia, parte 5.
Imperitia capratis, parte 4.
Imperitia agnitionis, parte 4.
Imperitia, seu ignorantia, parte 5.
Impossibilitate, parte 1. & parte 5.
Incendio, parte 4.
In diem adiectionis, parte 1.
Infamia, parte 5.
Infantes senes, parte 2.
Infantes, parte 5.
Interesse, parte 5.
Interomissionibus, parte 1.
Inuicibus, parte 5.
Iustitiam locacione, parte 5.
Iura, seu locacione per iram, parte 1.
Iure accrescendi, parte 5.
Iure congrui, parte 5.
Iure dotium, parte 2.
Iure emphyteutico, parte 2.
Iure francandi, parte 5.

Iure

165

141

144

155

168

45

165

180

31

45 & 146

204

172

119

142

211

162

36

114

118 & 148

130

11

29

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

[illegible]

an possit extendere ad alios p. 4. de remiss. merced. q. 2. n. 110. 113
 Conditio a publico habet videtur in rem. par. 3. grad. 5. de loc. publie.
 secundum. 113
 Conditio ex quibus verbis tenetur ad casum infestum p. 4. tit. de
 castis. 110
 Conditio non est in mora antequam censetur de mandato. p. 3. grad. 3.
 q. 2. de locatione pro procuratorem. 113
 Conditio an possit efficere tenet aspectu. an. ceteris. et similia.
 scilicet in forma. publicis. et similia. p. 4. q. 10. reconditio. 159
 Conditio publicam excusat. p. 3. q. 9. sublocat. 99
 Conditio an expelli possit esse de malis. p. 3. grad. 3. q. 3.
 113
 Conditio solvens pensum ante tempus an possit petere tantum.
 rem. p. 5. grad. 5. q. 2. ubi. 148
 Conditio superflua an petat tantum de damno infestum par. 3.
 grad. 9. 7. superflui. 118
 Conditio potest obviare privilegium ut expellatur sed ad pensum
 tantum tantum potest p. 3. q. 2. de effec. loc. ad long. temp. q. 6. num. 70
 Conditio superflua quando tenetur ut ad pensum si superflua
 in casum designatur. vel augetur. p. 2. grad. 3. q. 15. superflui
 120
 Conditio si sit fructus tenetur pro rata temporis ad pensum. par.
 2. secunda. grad. 3. q. 3. de usufructuario. num. 4. 81
 Conditio potest vti rebus quae sunt in domo ad delictationem. p. 3. de
 loc. incert. num. 4. 11
 Conditio usufructus an repetat compens. p. 2. q. 2. usufruct. num. 6.
 et 7. 81
 Conditio publicorum. et dationum an subistit ut possit p. 3. q. 10.
 de loc. publicis. 140
 Conditio an sit praefrendere aliquid in venditione ditionis directi.
 p. 3. in verbis libertatis. q. 11. 153
 Conditio sublocans an p. nec dominum possit fructus. p. 2. q. 8. de sublo.
 catione. 99
 Conditio non potest videri a contractu si locator dicat. sit partem.
 rem. p. 4. q. 2. remissio. 150
 Conditio superflua an possit imponere servitutem. p. 2. q. 4. superflui.
 118
 Conditio requisita tenetur ostendere quia bona habeat conditio
 sicut emptor. et similia. p. 3. grad. 4. 125
 Conditio sublocans quoniam petendit possit spoliari contra pri.
 mum locatorem. par. 2. secunda. grad. 3. q. 13. sublocat. 112
 Conditio idem quod sit. par. 2. grad. 3. de loc. publicis. fructus.
 num. 6. 136
 Conditio in expellendo eligendo viam inuit. non censetur privile.
 gium quod viam subit. p. 2. de effect. loc. ad longum tempus. q. 6.
 num. 24. 43
 Conditio. vel locator qui circumstat de locis impandis. par.
 2. secunda. de effect. loc. ad long. temp. q. 6. num. 47. 62
 Conditio quibus modis ab invicem recedat. par. 4. de invicem.
 num. 32. 184
 Conditio in materia. l. de. C. locat. an tenetur ad pensum pro
 futuro tempore p. 4. grad. 4. q. 4. reconditio. 157
 Conditio non liberatur a pensum. habendo rem pro delictis. p. 3.
 et 16. 253
 Conditio ad long. temp. et emptor tenetur aequiparatur. p. 2. de effec.
 loc. ad long. temp. q. 6. num. 167. 67
 Conditio habet promissionem solvere passivis paribus. quando in.
 rellatur. p. 5. grad. 3. q. 2. de verborum signis. 347
 Conditio usufructus aequiparatur conditio operum sicut
 usufructus. par. 2. q. 3. de usufructuario. num. quibus. 81
 Conditio sublocans pariter a primo locatore commenta ad in.
 teram pensum. p. 2. q. 10. sublocat. 99
 Conditio usufructus an tenetur ceteris. p. 2. q. 10. locatarius. 9.
 usufructus. 84
 Conditio an possit in domo conditio servare meretricis. et exercere
 artem prohibetur. et similia. par. 4. q. 11. l. de casis recusat.
 120.
 Conditio expellitur propter pensum non solvens. p. 4. de recip.
 q. 14. ubi locat. 103
 Conditio quandoque exponitur locat. p. 2. q. 9. usufructus. num.
 8. 84
 Conditio ad longum tempus legendo simpliciter quid legere videat.
 107. p. 4. q. 1. superflui. num. 8. 118
 Conditio qui parit missit quod domus. et alii de finibus ad pre.
 tum q. 10. p. 1. de locat. incert. num. 3. 11
 Conditio an possit expelli reducere ad cultum an fundum sterilem.
 p. 4. de recip. q. 17. 204
 Conditio tenetur ad restitutionem servitutem. p. 7. conclusio. 17.
 223.
 Conditio qua aditione prius agere debet. par. 2. grad. 3. q. 7. superflui.
 num. 11. 119.

Conditio superflua an in se suam aliam credere possit. par. 2. q. 4.
 de superfluis. 118
 Conditio locat. soluit pensum si sit utrum cessum. p. 2. de effec.
 locat. ad longum tempus. q. 11. q. 11. q. 11. 125
 Conditio an possit dare licentiam habere aquam ex fonte. vel
 puteo. par. 2. q. 15. usufructus. num. 11. 85
 Conditio ad longum tempus an tenetur ad contractum. par. 2. q. 9. 16.
 usufructus. num. 10. 86
 Conditio an tenetur de quibus incapessate. par. 2. de negot. gest.
 num. 17. 18
 Conditio appellacione quid continetur. p. 3. de effect. locat. ad
 longum tempus. q. 11. q. 11. q. 11. 67
 Conditio abstinere cum dimissione propter artem excusat conditio.
 rem. p. 2. de effect. loc. ad long. temp. q. 6. num. 48. 61
 Conditio an scienda sit remissio si per haerentia prohibetur
 extractio. p. 4. de remissio merced. num. 64. 103
 Conditio dationem an sit scienda remissio. p. 4. de remissio merced.
 q. 6. 127
 Conditio an competat inter dictum de superfluis. p. 2. grad. 3.
 q. 6. de superfluis. 118
 Conditio habellarum amittit pensum ante territorium. p. 4. de rem.
 missio merced. concl. 5. num. 125. 192
 Conditio in quibus casibus solvat et remissio. p. 4. de remissio mer.
 ced. q. 8. 188
 Conditio pedag. vel habellarum sit remissio propter res solatas.
 par. 4. de remissio merced. conclusio. 28. num. 107. 192
 Conditio in quibus casibus non sit remissio. p. 4. de remissio merced.
 q. 8. num. 42. 189
 Conditio qui male coluit ab initio an scienda sit remissio. p. 4. de
 remissio merced. concl. 12. num. 128. 191
 Conditio non sit remissio si ante pacta nullo tenetur de car. p. 4. de
 remissio merced. concl. 22. q. 2. 190
 Conditio sit remissio si bona confitentur. p. 4. de remissio merced.
 concl. 30. num. 22. 190
 Conditio si remissio ex causa possit sumi. vel belli. p. 4. de remissio.
 merced. concl. 19. num. 20. 191
 Conditio non sit remissio si servitus emperari possit. p. 4. de rem.
 missio merced. concl. q. 4. 189
 Conditio sit remissio si imponentis non daretur. p. 4. de remissio mer.
 ced. concl. 31. num. 24. 190
 Conditio habellarum sit remissio ex damno post contractum. an
 in remissio offic. p. 4. de remissio merced. concl. 17. num. 66. 192
 Conditio an sit remissio si imponentis a primo sublocat. p. 4. de remissio
 merced. concl. 35. num. 104. 191
 Conditio sit remissio si princeps descendat a loco. in quo erat non
 obstante quibus par. 4. de remissio merced. conclusio. 15. num. 67. 191
 Conditio non sit remissio si creatus valor studiorum. p. 4. de remissio.
 merced. concl. 31. num. 65. 190
 Conditio recipit aliam non sit remissio si parci tra fuerit. p. 4. de rem.
 missio merced. num. 99. 191
 Conditio non sit remissio si damnum contingat vicino rei. p. 4. de rem.
 missio merced. q. 8. num. 41. concl. 8. 191
 Conditio non sit remissio si sit locat. cum pacto servandis. p. 4.
 de remissio merced. q. 8. num. 42. concl. 9. 189
 Conditio non sit remissio in venditione fructus num. habita sicut de
 pretio. p. 4. de remissio merced. q. 8. num. 35. concl. 5. 189
 Conditio non sit remissio si damnum contingat in rebus propriis.
 p. 4. q. 8. de remissio merced. num. 36. concl. 6. 189
 Conditio non sit remissio si parci tra fuerit. p. 4. de remissio merced. q. 8.
 num. 40. concl. 7. 189
 Conditio debentur massas in villam ad tempus est peracta. p. 4. de
 locat. incert. q. 7. num. 3. 11
 Conditio non amittit pensum pro alienatione. p. 4. de remissio merced.
 concl. 14. num. 121. 192
 Conditio impeditur sublocare quod remedium a comparat. p. 2. grad.
 3. q. 24. sublocat. 112
 Conditio officio domino quod remedium a comparat. contra locatorem.
 p. 5. grad. 6. q. 2. num. 1. d. recip. 255
 Conditio competit reconditio ex iussu imperatoris. par. 2. de effect.
 loc. ad longum tempus. q. 6. num. 44. 61
 Conditio pariter quando damnum sit suppleendum in alio fundo.
 p. 4. de remissio merced. concl. 31. num. 129. 192
 Conditio publico aliam sicut sit remissio si dicitur. p. 4. de
 remissio merced. num. 103. concl. 39. 192
 Conditio solvens littere estimacionem quando succurratur. p. 7.
 concl. 1. 281
 Conditio molendini augeret pensum pro rata. si alia molendinis
 dicitur. par. 4. de remissio merced. concl. 33. num. 120. 192
 Conditio publico impeditur quod remedium a comparat. et quod p. 3.
 de locat. publicis. concl. 11. 117
 Conditio esse qui prohibetur. par. 2. grad. 3. q. 11. in quibus non
 est per. 119.

est necessarium conditoris esse, per totum, 131
 Conductores publicorum ante pignus ante terminum conventionum ad solvendum, pars tertia, q. 9. de public. 140.
 Conductores publicorum conveniuntur a testibus, p. 2. q. 17. de publican. 141
 Conductores vellicum dicuntur apud Romanos publicani si non essent homines proletarii sed speciei ord. vici, p. 2. de public. 141
 Conductores infamati aliquid rei an ea bene sint effecti facti, p. 2. grad. 117
 1. q. 2. locat. extrin. eff. num. 22
 Concessio bonis veniens locacione, parte 2. q. 25. usufructus 8
 1. q. 2. de bon. qualibet. num. 14
 Concessio suspensa quando, & quando inducat presumptum donationis, & quomodo debeat ad l. Præcia. ff. de probat. p. 1. de bon. qualibet. num. 14
 Consequenter administratio bona et consequenter presumitur donatio expressa, p. 1. de bonis, qua. libet. num. 24
 Consequenter locacione an dicatur sibi præjudicare, p. 1. de consent. loc. 52
 Consp. Aug. declaratur, parte 2. de eff. locat. ad long. temp. q. 7. num. 1.
 1. 67
 Constitutio efficitur collatio constitutio, parte septima conclusio 23
 234
 Constitutio apponendi hypothecam generale in contractu locat. non tollitur per d. 1. vellet, parte 1. locat. obsecra. numero 9
 11
 Constitutio loci actualitatis in contractibus pendens ab voluntate dantis, p. 1. de mercede consuet. 11
 11
 Constitutio debet attendi in communis accidentibus, & ut plurimum non caret parte 1. de mercede consuetudinis. num. 10
 9
 Constitutio partialis rei loci præstat generalis, p. 1. de mercede. consuet. 11
 46
 Constitutio si sit diffinisi qua attendatur, p. 2. de mercede diffinisi. 11
 11
 Constitutio conferenda personis regulabilis tollitur, si fiat electio seculari per nos quoad q. 2. parte 1. de locat. obsecra. numero 21
 12
 Constitutio intertempore etiam per vicium sententiam contrariam p. 1. de mercede diffinisi. num. 21
 10
 Constitutio patrisfamilias attribuitur in contractibus pendens voluntate patris p. 2. de mercede consuetudinis. num. 4
 9
 Constitutio completa non tollitur, ut vicium alium contrarium, p. 1. de locat. obsecra. num. 15.
 12
 Constitutio est tacitum partium cunctum, & informat contractus, quibus inest, p. 1. de mercede. consuet. num. 17
 9
 Constitutio attendenda est in præstatione mercedis operarum, saltem, & finalitatem, p. 1. de mercede consuet. num. 21. et con. consuetudo qua in primo loco fit attendenda, vel locatorem, vel conductorem, vel virginem, p. 1. tit. de mercede. consuet. num. 1. & 2. & alij ff. 9.
 1 & 9
 Constitutio particularis personis per vicium actum tollitur, p. 1. de mercede diffinisi. num. 17
 10
 Constitutio non tollit per iudicem populo reclamante, p. 1. de locat. obsecra. num. 9
 11
 Constitutio per officium attenditur, nec tollitur ad ius communis p. 1. de locat. obsecra. num. 14
 12
 Constitutio per officium tollitur, si in consuetudine communiter attenditur, p. 1. de mercede consuet. q. 1. num. 8
 9
 Constitutio placet esse in fieri, potest per vicium actum contrarium, p. 1. de locat. obsecra. num. 6
 11
 Constitutio loci attendi debet in personibus locatorem, & tempore solvendi, parte prima de mercede consuet. num. 47. folio 3.
 Consuetudo servanda est in præstatione operarum, p. 1. de mercede. consuet. 10
 7
 Consuetudo non inducit per vicium actum p. 1. de mercede diffinisi. num. 10
 10
 Consuetudo respectu rei, & patrisfamilias attendi debet maxime in locatis, & in ultimis voluntatibus, p. 1. de mercede consuetudinis. num. 3
 9
 Consuetudo in multis attenditur in contractu locat. & comda p. 1. in verb. consuetudo. c. 6.
 213
 Consuetudo non est cum verbis sunt rationabiliter attenditur, vel fit redacta ad iuris etiam diffinisi, p. 1. de mercede diffinisi. num. 14
 10
 Consuetudo includit solitum, & non recitat, parte 1. tit. de consuetudine. diffinisi. num. 23
 10

Constitutum in materia locati & conducti intelligitur, quod fecerunt alij qui conducterant, p. 1. tit. de mercede consuet. num. 23
 2.
 Contrarius prohibetur an consensu contrahentes possit, p. 1. de locat. qualis sit de consensu loca. num. 6
 54
 Contrarius est, & quomodo maxime locatori, & conductori an locat se invicem deservit, & quid de iure can. p. 1. de simil. locat. tit. de loc. accepto num. 1. & ff. 9.
 47
 Contrarius intertus de iure can. vellet, parte 1. de mercede. intertus. num. 4
 9
 Contrarius intertus est, & quomodo verba demonstrant, parte 1. de simil. locat. q. 2. de locat. num. 6. quod qualitate servanda diffinisi soluti, num. 5
 47
 Contrarius cum principio, vel tunc facti, sunt boni fidei, parte 1. in ver. de delictis dam. can. sem. num. 21. & 22
 45
 Contrarius non vincitur an impetitione salis nominis, parte 2. de orig. loc. num. 10
 5
 Contrarius super personis, & apponementis vellet, parte 2. concl. 23
 214
 Contrarius locacionis, & venditionis dicuntur correspondere si eodem tempore facti, p. 7. concl. 7
 332
 Contrarius locacionis respectu pro una parte, an constituit respectu pro alia, p. 2. de consensu q. 15
 203
 Contrarius si ab iure celebratur cum debitis solemnitatibus si postea a contrahentibus fiat alia conventio non mutatur ex hoc primum mutatur contrarius, p. 1. de mercede. num. 6
 9
 Contrarius quando debetur solvendi, p. 7. concl. 30
 216
 Creditore an ex parte locat. fundam. p. 2. grad. 3. q. 4. & 5. 115
 115
 Creditore computat operas factas, p. 1. de lucro in compo. num. 2. 44
 Creditore an possit locare ignis, p. 2. grad. 3. q. 1. concl. 112
 Creditore mutatur an licite habetur dominum ad computandum, parte 2. grad. 3. q. 1. creditore q. 6
 114 & 115
 Creditore repetit expensas factas in equo pignorat. p. 2. grad. 3. q. 10 credit. 116
 Creditore an possit dare al. vecturam minui pignorat. & quid attendendum, p. 2. grad. 3. q. 1. creditore 114
 Creditore potest perire operas al. debitor credens, parte 2. grad. 3. q. 30. creditore & 21
 117
 Creditore immisus in primo decreto, an teneatur stare colono, parte 2. grad. 3. q. 1. creditore 115
 Creditore ex causa damni infecti immisus contra conductorem quid non habuit dictum, p. 2. grad. 3. q. 12. credit. 116
 Creditore an debitor debet ei de factis fundam. parte 2. grad. 3. q. 1. creditore 115
 Creditore appellacione an vincat creditore an causa mercedis, parte 2. grad. 6. tit. de placit. num. 40
 212
 Creditore appellacione an vincat locatorem, vel conductorem, p. 1. grad. 3. q. 15. creditore 117
 Creditore habet autem dominum, & an sit computanda persona, p. 2. grad. 3. q. 4. de creditore 115
 Creditore a fide dignus, quando, & quod casu excuset, p. 1. tit. de adm. min. tit. 25
 116
 Creditore in casu minoris sunt laboris, p. 1. tit. de fruct. & lit. expensas 47
 26
 Creditore vel impium dominum colono an locat occidere, parte 1. in verbo, expensas, num. 2. cum seq. 2
 culpa an & sit in contractu locacionis, & conduct. p. 4. grad. 3. creditore. c. 1. de alio. 118
 Cu. pa. quando dicatur si dicatur ad casum, parte 4. tit. de casibus quosque an 1. numero 2
 129
 Cu. pa. quando presumatur, vel probetur, vel qui excuset, p. 4. vers. an cu. pa. personam, tit. de culpa, 174
 Culpa una quando dicatur vel plures, p. 7. conclusio 32
 214
 Curiosus quis esse non debet de tribu alio, parte 1. de interdict. num. 1
 13

D

Dammum emergens quando confidetur in materia mora, p. 1. de loco. c. 1. de mora. num. 1
 41
 Dammum datur an culpa potest cognosci de sociata, parte 1. q. 4. de col. noxam. primis. num. 3
 1
 Datur, & remittere paria sunt, parte 1. de plac. iudic. numero 19
 2
 Decretum an locari possit, p. 1. tit. de decimis 141
 Decretum quid sit, parte 2. gradus 3. quipione 27. de verborum significatione. 147
 Declaratio voluntatis an probetur locacione, p. 6. in verbo probat. q. 14
 279
 Dispositum si vellet, debet esse de personis, quoque, parte 7. c. 1. de inf. 13
 285
 Directi,

[illegible]

[illegible]

5

F Alium malitiam an Doctor expellere possit, *part. 1. tit. de pro-*
fiis. 316
Factus autem primordis licitum, non punitur si possit in extenu-
re per alium, *q. 1. tit. de nec. post. no. 26.* 18
Factus deinde quod sit, *q. 1. tit. de facti no. 1* 142
Factus, quodammodo a hominibus concessi non potest per alium
explicari, *q. 1. in verbo, recuperandi, sumer. 3. tit. de beneficiis*
liberi veri. 2
Falsitas quae modis accipitur, *part. 1. tit. de test. no. 26. cum multis*
seq. 19
Falsum quod modis committitur in materia lici, *q. 1. grad. 7. tit. de*
falsi. 264
Familiaris Cardinalis salarium debeatur, *p. 1. de mercede fa-*
muli no. 44. 38
Familiaris quod debetur salario a domino, si per statum
maneat quando debet intelligi, *part. 3. grad. 6. tit. de stat.*
no. 5 372
Familiaris certe tempore impeditur an possit resurgere in alio, *per 2.*
grad. 3. 2. 26. ubi citat. 103
Familiaris infirmus an teneatur servire per substitutionem, *q. 2. grad. 3.*
q. 2. ubi citat. 102
Familiaris missus sub verbis generalibus, & amplius, quo sacre possit
parte 2. grad. 3. tenetur per procurat. quod 2. no. no. cum sequat.
Familiaris apostolicae fecerit per procurat. an potest dicitur situm, *part. 6.*
remet. 24. 273
Familiaris habet habitationem sui domini, *part. 3. de famo. numo.*
41 34
Familiaris an sit idoneus testis pro domino, *part. sexta in verbo, test.*
quod 3. 73
Familiaris vendit si efficiatur mitatus habebit salarium duplica-
tum, *p. 1. de famul. no. 46.* 38
Familiaris an possit perire mercedem domini in tempore, *part. 2.*
grad. 2. 2. ubi citat. 103
Familiaris in servitio an debet precise, *q. 3. de progressi. eius in loc.*
grad. 1. in verbo, quomodo, et sumer. deat. q. 3. 154
Familiaris vel patrisque an debeatur salarium, *q. 1. tit. de famul. no. 1.*
cum seq. 36
Familiaris tempore solutissimi sui salarii decessit effugit non videnti ha-
bere mercedem, *potissimum adhibetur in causis, in causis*
liberis & quae ad debitum mercedem, in verbo necessitas, in sumer.
recitat. quod 3. 3. princip. no. 3. 201
Familiaris expulsi cum imp. vel. temp. quando debeatur salarium, *no.*
famuli no. 19. in verbo, in verb. temp. 27
Familiaris traditur rem perfectendam, quando consuevit conditum
quando non, *part. 2. grad. 2. quod 2. de loc. per Prinsat. no. 10.*
& sequer. 32
Familiaris quicquid datum est ultra salarium, confertur domino ob mer-
ta, *p. 1. de famul. no. 3. q. 2. ubi salarium dimittit.* 27
Familiaris infirmus an possit salarium debere, *part. 1. de famul.*
no. 3. in verbo infirmus, cum multis sequent. vi. 7. ubi citat
leamos. 37
Familiaris quando salarium debetur ante, vel diminuitur numero de,
mensura, *p. 1. de famul. no. 18.* 27
Familiaris continet servitio quomodo probetur *part. 2. de famul. no.*
per 2. 18
Familiaris an obliget in contractu locatorem, *6. excepte. 1. in verbo, an*
dece. de per quomodo qui habere dicitur, p. 1. in verbo, neque
C

fide m. 2. p. 2. 8.
 Fideiusor in hieis mor. edem cōspiciat p̄r fideiusione faciendā. 12
 grad. 4. p. 1. fideiusor. 12
 Fideiusor in remanent obligatus in tacita renouatio locacionis. 12
 grad. 2. accidit. q. 2. 3. renouat. 12
 Fideiusor in cōfessione amouente p̄cessit agere, contra principalem. 12
 licet nihil soluerit ad c. fin. de fideiusor. parte 1. de condic. et trans. 12
 m. 12 13
 Fidei iuris materia in contraria locat. cō. condut. par. 3. grad. 5. q. 6. 24
 tunc dicitur de obligat. 24
 Filium mercedem de licencia patris p̄ condutac apothecam an obligat. 12
 paterem. p. 1. grad. 5. q. 4. de filiofam. 12
 Filium non aduocatum an bene patris. si cum pecunia a patre recepit. 12
 mercedem an exerceat multa fuerit locutus. galatium petere dicit. 12
 patrem. p. 1. de bon. anq. liber. m. 23 13
 Filius scriptus potest condutere reglamentum p̄ qua limitatio. 12
 filius non potest colonem faciliatē. m. 4 4
 Filius condutens an prefumatur maxime proprius. p. 2. grad. 2. q. 1. 73
 et offic. m. 1 73
 Filius vel frater condutens medum sine certa mercede confisus. 12
 a quid agendum et p. 1. simil. de tutor. m. 39 16
 Filius p̄sentis. cō. ad molitorum frugum reditus. exchardari non mer. 12
 vetur. p. 1. de condic. et trans. m. 116 12
 Filius natus ex originaria p̄ fratre libere sequitur conditionem ma. 12
 tris. p. 1. in verbo colonem proprie. m. 2 2
 Filius impudens an teneatur fratri legatario. p. 2. grad. 3. q. 1. de bon. 12
 qui liber. m. 26 13
 Filius in lege dicitur adire hereditatem. p. 5. grad. 5. q. 10. de verbi. 12
 quif. m. 10 24
 Filius in legitima an teneatur fratri legatario. parte 2. grad. 5. q. 1. 24
 laus. 12
 Filiusfamil. an possit locare. vel et inducere. parte 2. grad. 3. q. 1. 12
 filiofam. 12
 Filius creatus in pecunia patris lucrum aliquod debetur. p. 1. de bon. 12
 qui liber. m. 2 2
 Filius colonem fuit legitimus sine dotatib. iussu suorum. p. 1. de colon. 12
 prius. m. 7 12
 Filius p̄ pecuniam in corpus suum. tamen tempore mortis vincit an bona. 12
 matris. exchardari non potest. p. parte 1. de consuetud. diffinim. m. 12
 m. 29 10
 Filius Camerac. an daret in renouatione loc. parte 2. gradu 1. q. 1. 12
 filius 27 12
 Fumus de defunctis data a lege. vel homine. vicinis contrarium. p. 1. de 12
 merced. m. 111 m. 2 2
 Fumus an in vici possit ad tallias. cō. contra. parte 4. de collect. m. 10. 12
 m. 72 7
 Fumus tenetur communicare fratribus lucra acquisita in industria. 12
 sua. p. 1. de bonis qui liber. m. 4 12
 Fumus facit partem in fundo donato a fratre. prefumitur donasse. 12
 p. 1. de boni qui liber. m. 10 12
 Fumus malum inducendum est. cō. in qua liber. m. 1 12
 m. 11 12
 Fumus rei vendit locatū quem frater ad finem de iure fisci. p. 1. 12
 an in verbo successore. cō. ad finem. de iure fisci. 12
 m. 11. redditus. cō. presentis. parte 5. q. 11. in 10. de verbor. 12
 signifi. 12
 Fumus fundi locati datus in dictum quomodo dicendum. p. 5. 2. 12
 q. 11. de nupt. 12
 Fumus percipit. cō. perscipiendū quomodo intelligatur. p. 5. q. 10. de 12
 verb. signifi. m. 10 12
 Fumus quomodo intelligatur. p. 4. de collect. m. 7 12
 Fumus filios filius consideratur. parte 4. de remiss. merced. q. 1. 12
 m. 24 12
 Fumus quomodo dividendi inter colonos. familiaque eorum. p. 4. de 12
 actiō. an de actiō. ea mora in actiōe locati. p. 1. de natura loc. 12
 in verb. fructus. 12
 Fumus pendentes sunt pars fundi. parte 1. in verbo colon. retineat. 12
 la. m. 4 4
 Fumus appellacione an veniens mercedem. cō. proficiat. p. 5. q. 10. 12
 c. verb. fisci. m. 11. de largitio. 12
 Fumus habens lucra i. normalia an locare possit. parte secunda de 12
 m. 11. eorum. m. 10 12
 Fumus non agitur penfus an de familia. parte 4. de remiss. merced. 12
 m. 11. q. 1. m. 24 12
 Fumus quomodo commutetur in tractum locutionis. parte 5. in 12
 verbo furtum. 12
 219

Gli. la: indultus an furtivus in foro conscientis p. 3. q. 1. de pu-
blitan. 7. de hoc. velligal. m. 2. 127
Cubilem in confusibus quos tangere possit. parte 2. questio. 15. de pu-
blitan.

*Item quatinus, & qui nupero, an procedat in locutione ad longum
tempus parte 2. gradus secundus accident, contracti, loc. quæstio
32. numero 1. 170*
*lege ita quæritur, & qui implent, an procedat in minime parte 3. gra
du secundus accident contracti de remanet q. 10 171*
*lege si quis optemur, ff. vii. p. filio, in verbo equale, declaratur p
2. grad. 3. q. 3. super fi. 175*
*lege secundum de iure empti, an habeat locum in equale, ad longum
tempus, 1. tate de offi. locat. ad longum tempus, part. 2. q. 1. nu
m. 3. numero 3. 177*
*lege itaquis falli, si de fure, declaratur parte prima de inveniendi
numero 7. 178*
*lege comodi, C. de nat. recte emptor, & de alior, declaratur parte
prima de offi. locat. ad longum tempus, quæstio festa numero
117. 179*
lege final, C. de auerit. prefat. unde secundum de offi. locat. 179
longum tempus, quæstio 2. nu. 164 180
*lege si quis addit, & si inquitimus, ff. locat. declaratur parte secunda q.
3. super fi. 181*
*lege si merces & qui retinamur, ff. locat. parte quarta titulu de culpa
p. 2. de 2. 182*
*lege final, de iure emptor, an habeat locum in implere, Soliman
locat. ad longum tempus non servata forma statuti, part. 2. q.
1. empty. 183*
*lege prima, C. de fure, declaratur parte prima de lite expen
satione 7. 184*
*lege si optemur, si quis final, ff. final, stipulation
feruntur remanent, partem finem q. 2. 1. si quis fin. nu. 4. 185*
*lege si finalis, C. de causis declaratur, part. quatuor quæstio 7.
ad 2. 186*
*lege si venditor, & confat, ff. commun. part. declaratur per unius
effat, parte prima de interde tracti numero 4. 187*
*lege item, si venditorum, & de re vend. declaratur parte prima de
mercede causi numero 7. 188*
*lege si finalis, ff. de reventend. emptor, part. 2. de iure cessant, for
mat per totum, 44*
*lege ad, C. locat. an procedat in locutione ad longum tempus parte
secunda de offi. locat. ad longum tempus quæstio septima nu
mero 2. 67*
*lege cum p. & p. per, ff. de iur. dit. ampliat, parte 1. de mercede
tracti numero 4. 9*
*lege aliter in manu, ff. de off. & obig. declaratur parte prima 1. de
mercede in causi numero 4. 10*
*lege locat, v. si quis locat, ff. si quis locat, per. declaratur parte 1. de
iure cessant, tracti numero 7. 11*
*lege si quis locat, ff. de iur. v. per. declaratur parte prima in verbo
collo non retineat, numero 9. 12*
*lege si quis locat, per. declaratur parte 3. gradus 5. de inoff. q. 11.
numero 4. 120*
*lege prima & permissit, ff. de acqu. plu. arcu declaratur parte 3.
gradus 2. q. 2. nu. 1. 121*
*locat, ff. quæst. m. conf. an optemur in contrat. locat parte 6. nu
m. 2. q. 2. 126*
*lege 1. C. de ar. deliberat. declaratur parte 2. de bon. ecclesie, numero
17. om. 7. 123*
*si quis iuris, ff. de regulis iuris declaratur parte 2. quæstio 2. de mo
di numero 1. 121*
*lege item, quæritur, & qui implent, ff. locat. an procedat in retrat
emptor, parte tert. quæstio 16. remanentis locutionis,
127*
*lege pompianus, ff. quædam adu. feminis admittuntur declaratur,
parte 3. q. 1. si quis, nu. 2. 130*
*lege de reuocatur, ff. de re indicat. ampliat, parte 2. q. 12. emb
tione, numero 5. 136*
*lege si quis per, ff. de solutio. declaratur parte 1. de fructu, si lite
exp. ff. quæst. nu. 60. 137*
*si quis per, ff. quæst. nu. 1. quæstio de legat. 3. interdict, parte 2. q. 16.
si quis, nu. 45 138*
*lege fin. C. de iur. emptor, an habeat locum in rebus, muliere,
quæstio 2. q. 2. empty, ff. 139*
*lege 1. p. locat. v. si quis, ff. locat. 5. prim. in reuocatur, 1. de
rebus, & an, si quis, ff. locat. declaratur parte 2. de offi. locat.
ad longum tempus, quæstio 6. nu. 3. 141*
*lege 1. & fin. de com. ob. ubi, p. r. offi. declaratur parte 1. de sp. ar.
aud. numero 17. 141*
*lege fin. & fin. de com. ob. emp. de latore parte 2. quæst. 4. si quis
aud. numero 7. 142*
*1. item quædam de lib. & p. filio, & eius repleat declaratur p
secunda de offi. locat. ad longum tempus, quæstio 6. numero 4.
140*
de 1. item in similit. nu. 1. de rebus iuris similit. 3. 5. de

locat. ex stabilitate numero primo	19
lege decet, si quis in fraud. patrum declaratur, parte prima de mercede remanente et quia conditio ab causis numero 144	17
legem contra prius, si de proce. declaratur parte 2. de effec. locat. et longum tempus, §. 7 numero 5	19
lege inter Melas, si placet, §. ad leg. aquil. declaratur multis modis parte 3. tit. de merc.	186
lege si vici §. fin. si filius mariti ampliatur parte 2. de loc. officij numero 4	6
lege si per se declaratur, parte 3. gradu 5. de loc. public. frequen. reuol. §. 1	117
lege quante §. si colun §. de vsufrau §. declaratur parte 2. §. 19. de vsufrau	18
lege si procedat, an procedat in conductore ad longum tempus, §. 1. §. si alioac.	100
Licet ubi C. de all. emp. an procedat in contrah. locatio. parte 6. remod. §. 3	128
lege 1. Contra iudic. declaratur parte 2. ritual. de mercede remun. lator §. si condit. ab causis no. 18	1
lege si precium vide condit. ab causis limitatur parte 1. de mercede numerat. am. §. 5	7
lege supra §. loc. ampliatur parte 5. q. 6. obligatio de fiducij numero 27	269
lege veretur §. de p. off. limitatur parte 5. q. 19. de verbis signifi. numero 3	246
lege utri §. cum, quid vult §. de vsufrau §. declaratur parte 5. tit. de prior. numerat. 6. 10. et 12.	214
lege tuam veritati, C. in locum. parte 2. quoniam §. de vsufrau numero 3	1
lege medicus §. de Car. et introduct. cogniti declaratur parte 3. gradu 4. q. 4. de no. d. no. 1	122
litem centum §. si maleficum §. de p. off. limitatur parte 5. de condit. ab causis numero 125	3
lege si in lege §. addimus §. loc. declaratur parte 2. gradu 3. q. 26. sub locat. no. 12	101
lege 1. de condit. iudicib. declaratur, parte 1. ritual. de fruct. ex capso numero 65	27
lege qui infamia, §. relatus §. locat. declaratur parte 4. de interco numero 6	181
lege executoris, C. qua res pigra declaratur multis modis p. 5. gradu quinto de iurec. q. 20. no. 1. et seq.	213
lege qui res §. si res vend. declaratur, parte 1. ritual. de fruct. ex experia numero 20	38
lege numero §. de regulis iuris declaratur parte 1. ritual. de condit. ab causis numero 15	29
lege itaque iusto §. de furs. declaratur parte 2. rit. de condit. ab causis numero 79	32
lege ut pretor, §. si debitor em. §. qui in frau. cred. ampliatur parte 1. in verbo recipiarum, no. 6	1
legatum per irrorem §. de regulis iuris declaratur parte 1. rit. de propria numero 29	245
lege viderem §. de pauerat. §. de legat. 1. declaratur parte sexta de prap. causa §. item quarta de locatis incerta numero 80. 148	1
lege item quasiam §. qui implere §. locat. an procedat in tutor. et alio priuato admini. strare p. 3. de acciden. contrah. locat. q. 7. de reman. locat. numero 1	176
lege ut pretor, §. si debitor em. §. qui in frau. cred. ampliatur parte 1. in verbo recipiarum, no. 10	2
lege quiqueque, C. de apoc. publ. quando procedat, p. tit. de mercede et eius numero 21	8
lege huius §. ad Trebell. quando procedat, p. tit. de mercede no. §. §. edict.	1
lege tam principalis, de regulis iuris declaratur, conch. 12. numero 7. parte 7	263
lege nec omnes, C. de iure delicti limitatur parte 1. de merced. conch. numero 9	12
lege si quis domus §. 1. §. locat. declaratur parte 2. gradu 3. de vsufrau	30. et seq.
lege si §. qui decernit §. item §. de reb. dub. declaratur parte 2. ritual. de fruct. ex experia numero 22	25
lege Gratian. §. de sponsu. iuribus parte 1. rit. de admisi. ruer. numero 4	1
lege secunda §. mirris, §. ne quis in loco pub. limitatur, parte quinta gradu sexto ritual. de profici §. modo numero 56	177
lege si §. uti §. ritual. §. si et p. an procedat in contr. all. locat. C. respond. parte 6. remod. no. 1	1
lege videmus, modum §. de ferrocres. declaratur, p. 3. de effec. §. ad longum tempus §. 6. numero 73	63
lege tradendum em. §. de cond. declaratur, p. 2. gradu 4. tit. de locat. §. fidel. C. no. 43	12
lege si nob. C. locat. declaratur parte 7. cond. 10	1

[illegible]

[illegible]

INDEX ADDITIONVM NOTATV

digniorum, quæ huic tractatui nuperrimè Anno 1617. edito accedere.

Prior numerus Additionem, posterior verò folium significat

A

Abolutio facta de sorte principali, an intelligatur de fictibus expreisè promissis. Additio 2 folio 280
Actus si ab aliquo geratur nomine proprio, colligi iamen possit alieno nomine gerian nomen proprium expreisè attendatur. Additio 1. folio 78

Actio realis quæ sit, & quæ personalis, declaratur, add. 1. folio 264
actio quæ competat colono pro fructibus, add. 1. vbi plures colonorum species enarrantur. 269
Advocatus per victum reficiendæ sunt expensæ sui salarii, add. 1. 25
advocatus non debet esse deterioris conditionis in causa propria, quam in aliena, & frustrari laboribus suis. add. eadem. ibidem
advocatus visis meis iuribus, & instrumentis potest, hoc non obstant, advocare pro alia parte, add. 1. 27
advocatus primo requisitus cum obligatione debiti salarii, pro alia parte advocare prohibetur. additio eadem. ibidem
advocatus causam, quam cepit patrocinari, deferendo, efficitur prævaricator, add. eadem. ibidem
advocatus delezens causam prioris clientuli, si reuelat etiam secreta illius, tenetur poena falsi, add. ead. ibid.
advocatus visis iuribus vnus parit, & negans illi patrocinium præstare, si pariter alteri parti neget, an dici debeat p. auaricator, add. ead. ibidem
advocatus prævaricator factus, quæ poena mulctetur, add. ead. ibidem
advocatus, vel Procurator defendens causam propriam per alium advocatum, vel procuratorem gratis seruicium in relaxatione an petere possit salariam pro tota ratione, quæ remanet ei obligatus, add. 2. 25
advocatus potest iustitiam causam defendere, & variare, si tota sit questio iuris: honorarium tamen si quod ab alio recepit restituere debet, add. 1. 27
advocatus Actoris in prima instantia, potest esse Advocatus Rei in causa appellationis, add. ead. ibid.
alienare prohibitus, an pensiones creditoribus delegare possit, add. 1. 58
alienatio, & locatio ad longum tempus, in quibus casibus censentur prohibita, add. ead. ibidem
alimenterum appellatione veniunt etiam seruitores, & salarii ipsorum, add. 1. 71
appellatio non datur a sententia condemnatoria super mercede famuli, add. 2. 38

B

Beneficij successore an teneatur ad salaria advocati add. 1. 137

C

Causa dicitur insolita, qui opinione prudentis non erat successurus, licet aliud posset forte prudentius videri, add. 1. 179
Causa, & periculum susceptio an sit visura, add. 1. 177
Cautela, tres quæ dantur in exceptione visurarum, add. 2. 239
Clericus an conveniri possit coram iudice laico ad solutionem pensionis, & fictus, add. 1. & 11. 264. & 288
Conductor suscipiens in se periculum, vel causam fortuitum, non tenetur de omnibus, quod provenit culpa locatoris, vbi plures casus enumerantur, add. 2. 177
Conductor an possit remissionem petere, si iuxerit bellum inminere, add. 1. 188
Conductor gramine cum quatuor molis, si addat quintam molam ex eius industria, an sit augenda pensio, add. 1. 192
Conductor mens, si promisi facere remissionem, quam faciet meus vicarius, vel camera cum publicanis, ad quid teneatur, add. 1. 193
Conductor, si fructus percepit, tenetur ad gabellam impositam, licet contractus locationis sit nullus, add. 1. 219
Conductor præsumitur diligens in dubio, & fecisse, quod alij fecerint, add. 1. 252
Conductor legans mihi fundum conductum ad quinque annos, an intendat obligare ad pensionem domino præstandam, add. 2. 261
Conducere homines est indicium ad torturam, add. 1. 288
Conductio de bonis publicis interdici potest in penam, add. 25. 288
Colonus, vel conductor an teneatur iterum seminare, si fundus iam seminatus, a flumine inundatur, quod pendentes fructus corrumpat, add. 2. 190
Coloni religiosorum in quibus casibus non teneantur ad solvendum gabellam partis ecclesiæ, add. 1. 218
Colonus interrogatus si dicat, campus ille est meus, an sit peritus, add. 2. 275
Contractus ob implementum non secutum quando rescindatur, add. 2. 207
Creditor an possit immitti in possessionem colonarie facultatis, & an præsentari, add. 9. 288
Custos carceris Reum licet absolutum potest pro expensis datis retinere, add. 1. 124
Communicatio bonorum locatoris, conductor, qui habet eadem pro conductionem obligata, an seie opponere possit, add. 3. 190

D

Decima de paleis soluitur, prout de alijs fructibus, quæ palea veniunt appellatione fructuum, add. 1. 225
Decisiones varig, & practicabiles ad textum in l. si fundus locatus, si de fundo instructio, instrumentaque lega. 225

legato, add. 1. 229
 Debitor vendens, postea conduens, an præiudicet em-
 ptori, & quod remedio conueniendus sit emptor, add.
 6. 288
 Deterioratio quando dicatur notabilis, add. 1. 199
 Denunciatio tunc requiritur, quando sine periculo fieri
 potest, add. 3. 191
 Doctor, qui consuluit in scriptis pro vna parte, an possit
 postea aduocare pro alia, add. 1. 127
 Doctor, procurator, & tabellio an cogi possint ad exer-
 cendum officium suum, & sub poena, add. 1. 152
 Dominus an teneatur ex mutuo facto colono ipsius,
 add. 18. 288
 Dominus recipere cogitur rem deterioratam, si cum ea
 offeratur pretium deteriorationis, add. 1. 174
 Dominus si petat post tempus pensionem præteritam
 absque protestatione, etiam si non recipiat, videtur ius
 caducitatis renouisse, add. 1. 64
 Domo locata, vel vendita, an veniant ibi posita ad vsum
 temporalem, add. 2. 264

E

Emens rem, quam prius conductam habebat, an cé-
 leatur recessisse a pendente locatone tam facta,
 addit. 1. 146
 Emphyteuta an cogi possit a domino directo rescire
 ol utrum, cuius loco vineam subrogauerat, addit. 1
 198
 Excusator quis ab incendio, si probetur aliunde ortum
 habuisse, add. 1. 184
 Exceptio implemienti non secuti opponi poterit a debi-
 tore, etiam si promississet solvere omni exceptione &
 occasione remota, add. 1. 297
 Exceptionem implemienti non secuti opponens, non te-
 netur aliquid probare, add. 2. 297
 Exercitum perhendam vendendam qui conduxit, non est
 idoneus calum, add. 12. 288
 Exemptio de iudicamento ad contractum, quo casu sit
 facienda, si sumus in materia odiosa, & correctoria,
 add. 1. 245

F

Famulus, qui iurauit seruire, & fuit illi promissum sa-
 larium quolibet mense, si non habet, an possit age-
 re ad inuentionem, add. 1. 36
 Famulus, qui promissit seruire per quinquennium, si ex-
 pellatur a domino, & post aliquam moram reuo-
 catur, debet pro rebus duobus seruire cum alio re iam ac-
 commodauerit, add. 1. 37
 Famulus si recedat, & remaneat debitor, potest domi-
 nus eius bona retinere, donec soluat debitum, add. 2.
 37
 Famulus quis probatur, si est associatus dominum, &
 interuenit ut famulus, licet nulla interuenierit scriptu-
 ra, add. 1. 38
 Falsa si renunciavit bonis paternis, & de his nihil re-
 peritur, intelligitur de materis, & cessio reddatur
 inutilis, add. 1. & 2. 227
 Fraus in dubio non præsumitur in locatone, colligitur
 tamen ex modica pensione, vel locatone longioris
 temporis ultra solutum, vel necessarium, add. 1. 69

I

Ignorantia quando non excusetur in percutiente ele-
 mento, add. 1. 147
 Impedimentum si continetur in vfu rei, videtur remi-
 ttere ius suum, add. 4. 191

impedimentum notorium non est probandum, addit. 2
 ibidem
 Infantem iam expositum elucari faciem, expensas vj in
 mercedibus magistrorum repetit, add. 1. 288
 In contractu locatone, & conductionis venit interesse
 intrinsecum, tam respectu sui, quia bona fidei est, quã
 respectu fructuum, add. 1. 44
 In contractu locatone, & conductu, ultra interesse in-
 trinsecum, venit etiam interesse extra rem, respectu
 pensionum, quæ loco fructuum sunt, add. ead. ibid.
 In impedimento notorio an protestatio, vel aliqua dili-
 gentiæ probatio sit necessaria, add. 1. 191
 In impedimento proveniente ex facto ipsius mei loca-
 toris, non est necessaria aliqua protestatio, add. 2. ibi.
 In probatione & consuetudinis, quæ sunt probanda, & quæ
 requiruntur, add. 1. 252
 Instru. mentum locatone præsentari non potest, tanquã
 non liquidum, etiam si esset renunciatum exceptioni
 liquidationis, add. 2. 205
 Iudea laudatur, qui in causa, siue reuolutione librorum
 nihil accipit, add. 1. 21

L

Lex civilis loquens de locato, deposito, & similibus
 an habeat locum de iure Cannico, & quo casu,
 add. 15. 288
 Limitatio tertia dispositionis l. in venditione, §. 1. ad q.
 7. de creditore, add. 1. 116
 Limitatio ad q. 15. an appellatio bonorum veniat actio
 ex locato, & conductu, declaratur tribus modis, add. 1.
 246
 Locatio præsumitur potius, quam venditio, si partes præ-
 scribere utantur verbo (loco, & vendo), add. 1. 47
 Locatio est factum transitionem de subiecto in subiectu,
 & transit in subiectum, add. 1. 6
 Locatio non valet si committitur merces in arbitrium
 eligendi, licet si taxanda sit per eligendos, vnum pro
 parte add. 2. 251
 Locus remotus ut quis dicatur, vel vicinus, statuit iudicis
 arbitrio, add. 1. 248
 Locatio valida facta colono partiaro, an sit in fraudem,
 add. 1. 215
 Locatio extinguitur extincta re, quæ locatur, addit. 19
 288
 Locatio semel extincta, non potest amplius reuiuiscere,
 add. 2. 7
 Locatio si sit nulla, vel in fraudem, emptor colono par-
 tiario stare non tenetur, licet seminauerit, & annum
 inchoauerit, add. ead. ibid.
 Locatone emphyteuticæ, contra emphyteuticæ dominus stare
 non tenetur, nisi prius locet, postea renunciet, add. 1.
 97
 Locatio dicitur in fraudem, quando supplantatur succes-
 sor, add. 2. 214

M

Magistri æquiparantur nutriti, & eruditio alimen-
 tis, add. 15. 288
 Medici an præferantur anterioribus creditoribus ha-
 bentibus expensam, add. 1. 124
 Merces incerta vitæ locatone, add. 1. 11
 Mercator si legat a pœthecca pannorum, quid videatur
 legasse, add. 2. 261
 Militi ad bellum missio pro communij utilitate patriæ,
 an equus amissus restitui debeat per Communita-
 tem, & quando, add. 2. 288

Nobiles

N ^{Ardeat} Obiles cogentes rusticos ad conducendum gra-
ris, & operas, incident in vin publicam addit. 2.
- folio 188

O ^O Ltratus Laudenfis, quia Paulo Castrense legum
pater, & a Paris. maximæ autoritatis vir ap-
pellatur: præuaricatoris nomen ex re obtinuit, ad-
dit. 1. 27

Obligatio est indiuisibilis, add. 1. 249

P ^P Adum cum vno tantum non tollit libertatem pu-
blicam, add. 22. 188

Padum, per quod conceditur vni socio facultas locan-
di in perpetuum rem communem, cur sit iniquum,
add. 1. 144

Pecunia si crescat post contractum locationis, & con-
ductionis, an sit facienda pensionis conuentus defal-
catis, & in quibus casibus hoc contingat, add. 1. 51

Pensionem nondum exactam non intelliguntur, an plus
subiectæ fideicommissio, siiple fideicommissarius sit
rogatus alteri restituere hæreditatem, add. 1. 213

Pensionem in dotem dari possunt, & ea morte venit in-
teresse elapso biennio, add. 10. 288

Pœna, quæ plebatur r. 1, qui in fundo inimici lapides
ponerent, ad detinendos colonos illius agri, additio 7
188

Procurator præuaricator factus ultra alias pœnas, tene-
tur domino actione mandati, additio 1. 27

Promissio in veritate, vel sub fide habet vim iuramenti,
additio 3. 216

Promissioni factæ si apponatur clausula (sincerè & li-
berè) habet eandem vim, additio eadem ibid.

Præsumitur quis diligentior, qui habet maius salarium,
additio 24. 288

Præstatio honorantiarum quomodo fieri debeat, & qui-
bus personis, additio 26. ibidem

Præstatio diuersarum personarum si locentur sub vniua
pensione, & in vno contractu, vniua erit locatio, &
non plures, additio 28. eodem

Præiugius iustus a testatore alere, nouerit in ipsius do-
mo, an cog. possit vltimæ gratia, & conducere
domum leparatam, & illic alimetur, are, addit. 23. eod.

R ^R Enouatio contractus locati & conducti in dubio
quomodo in eis genda, an ad longum tempus,
vel ad modicum, additio 1. 163

Remedia quæ conueniant impedito, additio 4. 191

Remedio vno tubiaco, conuenit aliud, si tendant ad di-
ueria, additio eadem eodem

Res, quam tibi locatam, an possim concedere, vt sit apud

te ex alia causa translatiua domini, additio 17. 188
Retentio an detur pro melioramentis factis post litem
moram, addit. 1. 231

S ^S Olitas delinquere dicitur bis delinquens, sed non pu-
nitur, nisi eum tertia vice deliquerit, additio 3. 7
Salarium legarum tribus executoribus, vel tutoribus,
si vnus administrare reuelauerit, quando accrescat
alteri, & quando non, additio 1. 263

Si quis conducit operas alienas ad vendendum, culpa
est quod non possit vendere res alterius, an firmo-
nopolium, additio 12. 288

Solutum in dubio præsumitur in causam motui, & non
locationis nondum esse, additio 4. 288

Speculatoris optimo in titulo de pign. verum quid si obli-
gati ad quæst. creditoris, declaratur in quibus ca-
sibus non procedat, additio 1. 114

Speciale est in Medico, vt propter defectum aliquem
mox detectum expelli possit, & cur, add. 1. 154

Statutum si iubeat, vt iudex v. so. instrumento locationis
capi faciat debitorem, an requiratur citatio, add. 8
288

Statutum loquens de instrumento extenditur ad con-
tractum, quando aliunde probari non potest, add. 1.
245

Statutum quod pro omnibus redditibus soluat ga-
bella, non comprehendit eum, qui locauit fundum
pro censu, add. 1. 254

Stipendia militum non transeunt apud veteres sub
lo locati & conducti, sed honestiori vocabulo, addi-
tio 1. 288

Stipulatio pœnalis per colonum impediens, vel contra-
facientem, contra quos committatur, add. 5. 288

T ^Timore maiorum spirituum licet recedere a condu-
ctione, & est locus dispositioni h. habitatores s.
vi. ff. locati. add. 1. 288

V ^V Aallus si moriatur, & feudum ad dominum reuer-
tatur, ad quem spectet pensio. add. t. de feudo.
118

Verba (dedit & tradidit) in instrumento apposita non
iussu vni, sed requirunt patientiam successiuam locato-
ris, add. 1. 204

Vir tenetur alere vxorem, & alimentorum appellatio-
ne veniunt etiam seruitores, & salaria ipsorum, ad-
dit. 1. 71

Disicon.

Addita multa nouo poteris cognoscere libro,
Quæ breuis hic Index mente tenenda notat.

D. VINCENTII CAROCII I.C.

Locati, & Conducti Tractatus.

PARS PRIMA.

Locationis definitio.

- 1 Vero primo, & princ paliter, quod sit locatio. Prima fuit Hoff. definitio. Locatio est periorie, vel rei ad vsum facta concessio, mercede in pecunia numeranda cõuenta, sequitur Ang. in *ver. locatio*. 1. dixit personæ, si in opera vili, & mechanica, quorum proprium est locatio, & hæc est cõiunxter recepta. Nicol. Moz. de *cõtrast. tit. de locat. in princ. m. 12.* Barbat. in *vob. de locat. n. 2.* Gomel. in *tit. de locat. in princ.* Rot. nom. ff. 37. m. 20. par. 2. Rebuff. de *benefic. m. 6. § 8.*
- 2 Sed in hisque sunt in exercitio excellenti, non dicitur proprie locatio, sed honorarium eorũ præmiũ appellatur. dicam in *tit. de præscript. verb. par. 1.*
- 3 Secunda fuit Jacobi Cuiac. in *ius parat. ver. definitio*. locatio est conventio nuda faciendi, fruendi que aliquid certa mercede.
- 4 Tertia fuit Horoma. in *Comment. in verbo locatio nis definitio*. locatio est contractus bonæ fidei, de re aliqua, certa mercede, vel facienda, vel ad tempus vtendi, inter quos Iure Civili licet, factus.
- 5 Quarta fuit ex mente Menoch. *definitio conf. 291. num. 4. lib. 3.* locatio est, quæ vel in singulos annos, vel ad omnium, finitque, modo cum tempus sit, mercede æquivalente fructibus, quibus correspondet ex notat. per Cagnol. in *l. 2. n. 102. C. de residens. vend. Nat. conf. 49. m. 7. lib. 1. Jul. Clar. lib. 4. sententia. §. emphyteos. q. 2. vers. & aduerte.*
- 6 Quinto loci definebat Constantin. Hermonopol. in sua epitoma. locatio est, cum quis domum, vel fundum pacto alicui concesserit, & annuam pensionem accipiat, vel cum materiam artifiæ dederit, vt constructa mercede opus faciat, & similiter in structura domus reliquorum ministerio ob mercedem præstandam locatio dicitur.
- 7 Sexto loco placeat, vt hæc sit nostra definitio. locatio est contractus bonæ fidei, vtro, citroque obligatorius, qui censetur, re, & mercede certa perficitur, quorum verborum explanatio comitat ex sequenti de *substant. locati natura. similis. & similib.* quod fit

vtro citroque obligatorius, patet manifeste in *l. La beo. §. contract.* vbi Alciat. ff. de *verb. signific.* in *l. si vt cert. §. nunc videndum ff. commodat. Rol. conf. 69. m. 4. vol. 4. Bero. conf. 114. vol. 1.*

- 8 Pro intelligentia notandum est etiam, quod locatoris, & conductoris verba bifariam vturpantur in reb. vtendis, & operibus faciendis. Locare namque est vtendum, vel faciendum aliquid dare. Conducere est rem vtendam, vel faciendam accipere. Conductor, qui domum vtendam accipit: locator, qui dedit, sed in opere faciendi communis est vtriusque vis, & significatio, nam quatenus operam suam vendunt locatores dicuntur, vnde locare operas vulgo dicimus, quatenus opus faciendum suscipiunt conductores, *l. 2. §. 1. & §. cum insulam. l. 36. & l. 51. ff. locat. l. 37. de aur. & argen. leg. 1. l. 2. C. locat. l. 27. ff. ad leg. Aquil. l. si ve. ro. §. idem erit. ff. de his, qui dei. vel es. vbi Cenacularius, 1. cenaculi conductor, & locator, decis. Pernf. 84. par. 2. l. 44. ff. de fideiuss. cõductor operis, idem Redemptor.*
- 10 Horoma. in *comment. verb. Tur. in verb. conductor o. peris, & in verbo emptiois, & secundo tangam in tit. de insit. al. Rebuff. in l. §. 5. opem. col. 5. de verb. signific. Rot. nom. ff. 37. m. 15. par. 2.*

Q V A E S T I O I I.

V Idem quid sit locatio, conduciõne, non inutile erit videre, quid sit pensio, prout tractatur in contractu locati, & conduci: Pensio igitur id est, quod datur pro alicuius rei vtu, vt agri, vel domus. 1 *Spaleg. in lexie. in verbo pensio, Poller. in præf. Cess. prope facit, in verb. fin. m. 4. & dicitur pensio, quæ ex locatione prædiorum vrbanozum: merces, quæ ex locatione prædij rusticæ percipitur, iusticet annuarius. §. fin. ff. de pæ. hered. de quo vno loco dicam. Accipitur quandoque pensio, & pro prima solutione, vel secunda, aut tertia, vulgo *paghe*. Vnde in *l. leza. §. agitur. ff. si cere. petra. igitur* huius primo mente primæ pensionis viuas currare, in pensionem repetere, apud Halaand. in *l. pendet republi. quam ex Græco vertit. Cic. Lep. teneor tamen dum a Dolabellæ procuratorib. exagat,**

Tractatus D. Vincentij Carocij

exigam pensionem primā. Pro Roici. Comedo. Cur tam sero? Cur cum altera pensio soluenda esset, non tunc cum primā? Philipp. 6. et eam ista tua minimē avara coniūx, quam ego sine contumelia decribo, nimirum debet diu populo Romano pensionem tertiam, idem ad Atti. lib. 2. de pensione altera oro te omni cura; considera quid sit agendum. Iu. de Bello Maced. 17. & illipendium, quod prioribus pensionibus in multos annos deberent. Suet. in Vesp. pecuniam ex prima pensione admovit. Accipitur quandoque, & pro centu, vt gloss. in c. consilium de relig. dom. & in pragmat. Cens. regis Alphonsi.

Locacionis diuisio.

QUERO pro intelligentia, quod duplex sit locatio, conductio, & colonus respondetur. Quædam est locatio largiuntur sumptus comprehendens libellum, censum, emphyteosim, Menoc. conf. 372. num. 12. lib. 4. quædam impropiè, cum merces non in pecunia consistit, sed in specie, quædam proprie sumptuum merces in pecunia consistit. dicitur de substantia locacionis, id est in fine.

Secunda diuisio est. Locatio, & Conductio, quædam est ad modicum tempus, quædam ad longum tempus. dixi par. 1. tit. de locat. ad longum tempus.

Tertia diuisio est. Locatio, & conductio quædam tacita, quædam expressa. dixi par. 3. de reuoc. tit. locat. Benicel. in §. Liliomus, num. 70. de alio.

2 Colonorum, qui & conductores sunt, variz sunt species, vt per Cuac. in rub. C. de agris. & cens. Zal. in §. præiudiciales, num. 1. q. 4. Instit. de off. Cel. Rodig. lib. 7. cap. 91. ant. q. 14. 1. Abbas cap. iudicatum de immunitat. 4. ceterisq. Curlett. in repertor. ad Abb. in verba agricola. Aluaro. in præf. iud. q. 4. 1. 7. Gomelio §. item Scruiana. num. 8. de alio. Apollini. ad Bertachin. in verbo Colonos, num. 1. Zal. in §. præiudiciales, num. 4. de alio. Quorum nomina emittuntur potius a moribus Cuiusmodi, quam iure scripti, dum uariata nouam quotidie nomina præparat. l. 2. §. si quis. C. de veter. iure enucleat. videndus Bursiart. consil. 330. num. 37. volum. 3.

Adscriptus, qui per scripturam terræ, vel glebæ adscripti sunt. Censui, qui censum annuatim soluere tenebatur, differentes a primis, quia illi ad partem fructuum, illi ad simplicem censum tenebantur annuatim. de his c. in C. in quibus Colonis capite censui Domini acrescere possunt, lib. 11. tit. 49.

3 Perpetui olim tempore fami consuehebatur reditus ex publico, ideo quia simulantes prodibant, si erat liberi, in perpetuo permanebat colonatus, si serui, proditori dabatur. de his c. tit. C. de mendicanti. bus valde lib. 11. tit. 25. & bonus est, & labuerimus ille ut. etiam temporibus nostris contra ribaldos, & barones simulantes mendicitatis, ad trirremis enim eadem condemnandi, vt ibi Bar attestatur dicens etiam hodie esse locum pœne illius legi. Gugliel. in c. Reynatus in verbo Adelsiam, num. 124. potius Bursiart. conf. 330. nu. 38. vol. 3. & talis Colonatus hodie non est in viu. Aymo de antiqu. temp. par. 4. nu. 229. Inquilini, vt de domini alienati certa necesse conducti. tit. de migran. l. 4. §. prætor ant. ff. de dona. in sol. l. 37. ff. de arg. p. iuris. & solum in adibus conducti habitare potest, non autem cum domino, vel qui in eis habitandi

habet, prout Proculus apud Labeonem in l. 2. & 4. ff. de vi, & habitas. Colonus dicitur in agro, & est duplex. Alius mercenarius, qui certa mercede fundum conductum habet. l. res pignoris ff. de acquir. poss. l. 1. ff. de vi, & vi armata. Hinc colonia fundus colonus locatus l. 2. §. 3. ff. locati l. 1. Seta. §. Colonos, de fund. in fruct. Infructumque legato Partiaris, qui non pecuniæ sed certo fructuum parte fundum colit. l. 2. §. 5. ff. locat. Tiber. Decian. consil. 1. num. 17. vol. 3. Re. 2. an. de rebus Eccles. vers. fed colonus, sub rubr. de tadicitate ob non solutionem, Gugliel. in cap. Raynatus, in verbo Adelsiam, nu. 121 de testam. Caila in consuetud. Burgund. de maius mortis, rub. 9. §. 11. nu. 6. vsque 14. Menoch. de reuocand. poss. l. Remed. 3. nu. 53. Quidam sunt originarii, vt nat. ex patre, & matre colonis, cum satis primo responso, l. 1. in C. de agricol. & cens. lib. 1. coloni patrimonialiū saltuensis, & emphyteoticarum, vt tit. 62. lib. 1. qui vsu pubant bona data in emphyteosim a principe. Coloni fugitiui, qui fugiunt a colonis, tit. 63. lib. 1. Coloni palestini, qui non possunt a terra recedere sicut alij, l. 1. C. de colon. palestini. Coloni Tracentes, qui capitationis tributa non præstabant, l. 1. C. de colon. Tracen. lib. 1. Liberi quoque, qui sunt ruri, vt C. ne rust. ad vic. lib. 11. & in autem. vt nulli agricola. Bona gloia, & magistralis octo species colonorum ponens in rubric. C. de agris. & cens. lib. 1. Ex qua optime commendatur materia locati, & conducti, sicut enim agricultura nulla res vilior, ita & materia colonorum, qui fructus, & agriculturæ pertractant. Vnde Tull. lib. 1. officiorum. Omnium rerum, quibus aliquid acquiritur, nihil agriculturæ melius, nihil vberius, nihil dulcius, nihil homine libero dignius. Et in Catone. Et in hi ad sapientis vitam proxime accedere videntur, habent enim cum Terra rationem, agroque bene ornato, & bene culto nihil potest esse vberius, & ornatus. Teren. in Eunuch. Ex meo propinquo rure hoc capio commodi, neque agri, neque vrbis odium me percipit. Philo sophus 7. Pollicitorum laudans colonos. Optimum populi est, qui terræ cultus est. late 10. Lup. de iuris. cap. 3. Menoch. consil. 225. nu. 68. lib. 3. & idem Ioan. Lup. ad l. turabit. §. 5. nu. 92.

Colon. Retinenda.

Q V A E S T I O I I.

ET ne etiā in simplici diuisione terminorum hæc locati, & conducti materia in decisijs appareat inutilis, infructuosaque, inferatur ad decisionem.

1 Quidam habet vsu recipiendi iuritia a colonis adscriptis, & turbatur in recipiendis huiusmodi seruitiis, dabiturne vti possidetis interdictum? Duo cum Bartol. considerandi sunt casus. Primus de seruiciis, vel colonis glebæ adscriptis: tunc domino turbato eodē dictum directum vti possidetis interdictum, & est ratio, quia de colonis adscriptis idem iudicatur, quod de re immobili, quædammodum, C. de agris. & cens. lib. 1. l. long. C. de diuer. & temporalib. præscript. Faber. in §. retinenda, n. 6. Instit. de iuridic. qui extendit ad colonos coliti, temporis ad modicum tempus, & ibi Ioannes a Placea, col. 2. vers. ad secundum.

2 Vnde in factis, & prædictis si colonus meus phibetur arare, & seminare, fructus colligere, vel apor

tare

tare, competit domino directum vii possidetis interdictum ad idem gl. in l. nubes, la secunda. in princ. ip. C. de sacrosan. eccles. Ripa in c. sepe. nu. 30. de restit. spol. Et ultra superius adducto, dicuntur coloni adscripti, vel coloni simplices ad modicum tempus pars fundi, & later immobilia reputantur cum a solo non recedunt. gl. ita declarans in l. 1. in verb. praescriptionem, quam ibi sequitur Bar. nu. 5. C. de serv. fugit. arg. text. in l. si creta. ff. de serv. vbi creta est immobilis solo adherens, est mobilis a solo separata. Menoch. de recuper. poss. remed. 10. nu. 6. Cui adde ab eo non adducto Afflin constit. Sicilias incipiente, Erroris, col. 1. in 2. not. Canon. in c. cum ibi Anc. nu. 1. Panorm. in 2. not. de reb. eccle. non alien. Laud. in c. 1. §. 1. de fendi cogn. Cin. & Alber. ille q. 1. alter q. 2. C. vi poss. Rofred. in cod. tit. vers. sed an hoc interdictum. Io. And. ad Specul. de causa poss. & propter. col. 2. vers. pro nullis. Tiraq. de retract. l. 1. §. 1. gloss. 7. num. 120. exemplum fructuum, qui pendentes sunt pars fundi secus si solo sint separati. Redoa. de reb. eccle. fol. 73. nu. 26.

Hinc in praescriptionibus agendis, sicuti cetera immobilia praescribuntur, & fundi pars reputantur, 3. ff. de divers. & temporal. praescriptionibus. Similiter in legatis si sine praedictis legentur, inutile legatum reputatur, si quis inquilinus ff. de legat. 1. Ex quibus iuribus etiam colligitur tales modo servus, modo colonos, modo mancipia, modo inquilinos praedictis cohaerentes appellari.

Ex quibus fit discussus utilitati studendo inferitur limitatio ad regulam, l. cum qui edes. ff. de usufructu, quod res diuerso iure censi non debeat: hoc esse verum vnicuique respectu, nec diuersis respectibus, prout supra decreta diximus, & servus, quae duobus solo adheret, immobilis, separata vero mobilis indicantur, & reputantur.

Addendo ad ea, quae ponit Abb. circa hanc regulam, & declarationem in ead. in duas fin. de decim. Ripa in l. 2. nu. 122. C. de venoe. dona. Tiraq. de retract. consan. §. 1. gl. 18. nu. 21. & §. 8. gl. 5. nu. 4. idem late in trac. de uob. bil. c. 2. nu. 13.

Adde plene tractantem Decan. in lin. testamento, la prima nu. 8. C. de testam. milit. Alc. ad l. in quartam, nu. 3. ff. de l. Falcid. Gomez in §. penales, nu. 35. instituit de actionibus. Menoch. de recuper. poss. remed. 1. nu. 36. & remed. 6. numer. 21. scribentem etiam intellectu fieri posse.

Quae ad possunt ad ea, quae congerit Alphan. re. port. 705. Secundus principalis casus est, cum agitur de servis glebae: non adscriptis, hi quoque similibus servitijs & obsequijs praestant. tunc datur uti possidetis interdictum, ex c. i. et casum de proba. & ratio videtur in promptu, quia ex turbatione ista in colonis, & adscriptis impletur dominus turbari dicitur in eius quasi possessione iurisdictionis. Abb. in d. l. licet can. fam. vbi Aretan. 32. Bero. nu. 65.

Declaratur hic casus, nisi hic perturbator ex ea perturbatione animam haberet acquiritur possessionem Domini, ob quam coloni, & servi turbantur. Ita Fab. in §. retineat. nu. 6. Insti. de inter. lac. Menoch. de retineat. poss. remed. 3. q. 10. nu. 18.

Ex quibus corollarie inferitur ad intellectum l. fora. men. ff. de serv. vrb. pred. & eius materia, videlicet quod illa dist. de servit. habentibus causam continuam,

vel discontinuam procedit in servitutibus realibus tantum, secus in personalibus, ex Bart. in l. 1. nu. 5. ff. vii poss. 10. Hinc viusfructus, & vius praescribi potest, in solo, §. non mutat ff. de usufructu l. fin. in §. C. de praescript. longi temp. et si gloria ibi aliter sentiat.

Coloni Reciperanda.

Q V A E S T I O I I I

Secundo loco datur, & alia non inutilis indagatio in hac divisione terminorum, ad l. si coloni, C. de agri. & censib. lib. 11. ex quo est de promptum vnum notabile recuperandae possessionis remedium, ut colonus a domino seu bonae fide possessore fugiens quod ante omnia restituendus, & postea de causa originis, & proprietatis discerpendum.

Et tale remedium introductum est favore agriculturae in hac vili materia locati, & conducti, ita ut ex hac ratione potissimum, quod tamen nunc non examino, multi in ea fuere sententia, ut pro alijs rebus non animatis, vel se mouentibus non concedatur Ripa in c. sepe. nu. 31. de restit. spol. Corn. conf. 18. nu. 10. lib. 1. & conf. 56. nu. 18 lib. 2.

Ampliat hanc favorabilis dispositio ut procedat siue talis receptor coloni fugientes hoc inuenit fuisse vitium, siue ignorauerit. Oria. vrb. de caus. poss. & propter. col. 4. vers. 3. comel. fun. But. & Ripa in c. sepe vbi Innoc. nu. 4. But. nu. 6. Ripa. nu. 35. vers. 1. quare de restit. spol. lac. Menoch. remed. 10. recuper. poss. nu. 15 §. 2.

Ex quo sequitur corollarie limitatio ad cignaria de reg. iur. lib. 6. quod non exulet quando agatur remedio l. si coloni. C. de agri. & censib.

Secundo corollarie inferitur, ut quoad restitutionem rei ablatae pari passu ambulat iacens, & ignorans ad not. in reg. peccatum, lib. 6.

Amplius secundo loco hac favorabilis dispositio ut liceat domino propria auctoritate, & manib. proprijs capere colonum huiusmodi fugientem, dum tamen est in actu fuge, vel vagabundus nemini adhuc applicatus. Luc. de Pen. in d. l. si coloni, q. 6. argu. debitoris fugitivi l. ait prator. §. si debitorem. ff. de bis, quae in frau. ere. facit alia l. in §. servus fugitivus. ff. de ser. nu. Liquid sit fugitivus. ff. de Acti. ed. l. fugitivus. ff. de verb. sign. & maxime quando iudicis copia haberi non possit, vbi se aliquantulum retinet colonus vagabundus, & fugitivus, alias ipse est adeundus, gl. in l. hares ab sen. §. prout, vbi i. Cur. iun. nu. 10. de ind. Soc. reg. 83 fol. 6. Gram. conf. 37. nu. 12.

Ex quo sequitur corollarie ampliato ad l. ait prator. §. si debitorem, ut non solum procedat in debitore fugiente, sed colonos, & similibus: addendo ad ea, quae in duobus casibus in materia foras. Soci. in reg. 78. in quinque amplians Gomez in §. superius. nu. 59. vbi Benincasi in pluribus limitans nu. 2. iust. de act. Ripa late in c. 1. nu. 88. de ind. Per. Duenn. reg. 175.

Subextenditur hac ampliato, ut aliam non solum per se, sed & per alium exequi dominus possit ut lare deducit tres casus considerans modo quo in ampliationibus hac in l. Luc. de Pen. q. 7.

Ex quib. sequitur corollarie satis notabile ad materiam l. cum feudum. ff. de vi, & vi. ac: quae est lex in materia locati, & conducti loquens quae cultas faciendi aliquid propria auctoritate, ut vindicando, capiendi,

Tractatus D. Vincentij Carocij

- recuperandi, & similia, potest qui est per alium explicare.
- Quod nota esse verum in concess. legali, secus in concessione facta a statuto, quae per alium explicare, non potest vt ibi notat Bolog. in suis interpret.
- 9 Vnde inferitur in practica, quod est in prouincijs, & terris Ecclesiae vigeant Bannimenta, quae sunt loco statutorum, & prout sunt stricti iuris, quod si praedicta facultas concedatur, a bannimentis, vindicandi, & similia, quod per alium nequaquam poterit explicari, quod in facto de facili occurrere potest.
- 10 Secundo loco, & ex praedictis non inutiliter inferri potest aliquid corollarium, aliaque ampliatio ad l. cit. prator. §. si debitor ff. de lit. qua. in frand. rred. et licet creditor capere debitorem fugitum non solum per se, sed etiam per alium, & hoc tum ex dispositione huius legis si coloni, tum ex regula, potest quis per alium, vbi non reperitur ille casus exceptus, & debemus adhaerere regulae, sicut Bononiensis Carocij gl. in l. omnis diffinitio ff. de reg. iur. tum quia est consilio legalis, quae per alium explicari potest, vt diximus.
- 11 Si enim sit homo nobilis habens debitorem suspensum, vel homo senes, & aliquo corporis impedimento affectus, vt cum debitore caderet in foueam, vel doctus, religiosus, & similis, debeat priuari loco legitimo crediti, quia per alium fidu negotium explicuerunt.
- 12 Conducitur igitur poterit per locatorem capi, & alium deputatum ab eo, & soluat pensionem euentam, qui fortasse a domo discessit, & adhuc pensionem non soluit, facit regula, qui per alium, lib. 6.
- 13 Amplia ut tertio loco nota biliter, vt procedat dispositio l. si coloni, etiam si colonus esset asportatus, et euectus ad aliquam dignitatem, quia hoc domino praedjudicare non debet, sed ei colonus restituendus. Ita Luc. de Pen. in l. si coloni, §. 8. p. colonos. & l. originarios C. eo. tit. vbi ad nulla dignitatem sunt promouendi, vt ne pundo quidem a cultu agrorum distrahantur, & ei dignitas illata est iniuria l. 1. C. de agri. & mancip. dom. lib. 1. 1.
- 14 Hoc princeps promouendo colonum, & similes ad aliquod officium dignitatem, non intelligitur velle praedjudicare domino, cuius est colonus ascriptus, vel similis, & sic fine praedjudicio tertij, l. n. §. merito ff. ne quis lura pub. late Alex. consil. 125. m. 3. vol. 2. consil. 87. m. 8. vol. 6. Cora. consil. 207. m. 6. vol. 3. Dec. consil. 11. m. 4. Mandol. consil. 32. m. 10. Idem in l. 3. m. 19. ff. de consil. pr. iur. Alphan. reportat. 56.
- Cui adde latius exornatum Felan. c. causam quae in verbo interpretatio de rescript. l. si in l. pen. col. pen. ff. de iust. & iur. infinitas auctoritates per Bolog. consil. 6. Curia. consil. 84. per totum fere consilium, plenissime Dec. consil. 444. Serenissimus colon. 2.
- 15 Declaratur ista ampliatio, vt non procedat in episcopali dignitate, quae liberat colonum a seruitute, sicut filium a patria potestate, gl. in 2. palm. antem. consilium, qua dig. ut. episc. vbi gl. loquitur de colonis, & acceptiones habetur in canonis seruus sciencie, dist. 54. gl. in l. 2. §. 6. ff. ad Maer. Bart. & alij in l. patre in vltimis ff. de lit. qua. in frand. iur. & haec est communis opinio. Vnde etiam in filo loquens lib. 2. epin. 120. Clem. de patr. potest. l. 1. m. 50.
- 16 Ex quibus sequitur corollarie ampliatio ad l. qui. dam concludunt in §. & Bar. & terribentes notant ff. de re iud. & ad Imperiales §. 6. similes, vbi Bald. & alij notant, & de iuss. quod princeps promouendo inha-
- bilem praesumitur ipsum habitare, quod si promoueat ad episcopatum intelligitur etiam cum praedicio tertij, puta liberat a patria potestate, si est filius, & colonia, & seruatus est si seruus, vel ascriptus.
- 17 Quae conclusio etiam vera est id episcopo simpliciter electo, nondum tamen consecrato. Bal. in l. humanum in §. C. de leg. in l. §. in princip. C. de comm. fern. man. in l. §. ver. & ideo fuit quomodo. C. sent. rescript. non possit, Dec. in c. cum te. m. 8. de rescript. in c. cum in causis. §. cum vero. de elect. Clem. ad Cardinalatum amplians in §. fin. m. 60. de patr. potest. Quae fortasse addi, & iungi possent ad ea, quae plene in materia tradit Alc. reg. 3. praesumpt. 1. 1. Iussu. Ant. Gabr. in hoc non limitans de praesumpt. concl. 8.
- 18 Secundo loco inferitur limitatio ad l. & si non sunt, §. perueniamus ff. de aur. & arg. leg. & l. cum aurum, in §. ff. cod. tit. vt posito antedecente sequatur consequens dignius nobilior, & preciosius dixi ad reg. cum quid p. 1. ampl. 2. vt non procedat in filio adepto episcopatum, vel colono ascriptio.
- 19 Tertio inferitur, quod si aliqua res mea perueniat ad manus tuas, & penes te est effecta nobilior, vel preciosior, non tamen per hoc es liberatus a restitutione illius, ad intellectum eorum, quae notantur in regula peccatum lib. 6.
- 20 Declaratur secundo praedicta ampliatio vt non procedat in colono, qui per triginta annos curiae, tenuit. Ita post alios fac. Menoc. in 10. remedio recu. per. possit. m. 70.
- 21 Ampliatur quarto loco dispositio d. l. si coloni. vt procedat non dum in principalibus dominis, sed propriis ad materiam locati, & eodem appropriando etiam in feudatariis emphyteosis, colonis ad longum tempus, in quorum praedij conductis aderant isti coloni & ascripti, qui auferuntur, ita tradit, & determinat. Luc. de Pen. in d. l. §. 10. cum vile domum habent, vt Deo dante decemus m. tit. de effect. loc. ad longum tempus: non enim tunc dominum requirit, vt tale remedium competat, sed principaliter, vt sit bona fidei possessor.
- 22 Ex quibus sequitur corollarium in hac utili materia locati & conducti, quod in locatione veniunt instrumenta & silentia in dicto laborio, sic ut veniunt ad emphyteuta, & conductores, maxime ad longum tempus coloni ascripti, & pro eis coepit actio sicut domino, directe vt Deo dante suo loco dicemus.
- 23 Declaratur primo loco haec dispositio, vt tale remedium non competat Domino similibus sup. c. pensis, si coloni recederent ex nimia facultate dominorum tunc non solum licet auferre, led & dominos interficere, vt ibidem tenet Luc. de Pen. §. 11. vnde apud Tull. Philipp. secund. Triumum, vel crudellem occidere est pulcrum, beneficium gratum, fama gloriosum. Seneca, Victimam nulla amplior, et magis optima Deo mactari potius homo iniquus, late Luc. de Penn. in l. m. col. §. 4. m. 25. vt ar. m. vlt. lib. 10. m. l. 1. col. 30. C. de publ. iust. vlt. consil. lib. 12. & hoc verum videtur in toto concindecud. Beat. Tho. in 2. sent. ar. pen. quem reicit Fel. m. c. cum nobis, col. 3. de praescript.
- 24 Sed contraria tenuit Ang. de Anc. de pot. ecc. q. 54. art. 3. quod acquies, & iustus reputat Boer. q. 304. col. pen. in princip. & ita fuit in Concilio Constant. decretum vt refert Bixen. in suo report. in verbo triumum, Bal. in l. ex hac m. col. 2. q. 2. §. de iust. & iur. & m. 2. consil.

- confil. digeff. verf. p.* quid tamen fit. Et fuperius addu-
 25 eta procedit, qñ iudicis copia haberi non poffit, alias
 iudex adendum. fac. Men. de rec. pof. rem. 10. fub n. 88.
 Cui adde, qñ in ita colonus, vafallus, & fimiles, pñt
 perere affecutionem a dñis fuis. Ang. pof. Bald. in
 l. domianus. §. ff. de his, qui fuis fci, vel alie. inr. Pub. Bar.
 & Sal. in l. denunciamus. C. de his, qui ad ades confignit.
 Pet. de Bip. in trall. de affecr. & ita feruat parlamen-
 tum. Boer. decif. 304. col. pen. & bpe addit pofuit ad ea,
 quæ dñe pofuit Herculi. de eand. de non offend. vbi ea-
 sum hodie in fpecie iactū nō reperi, & in materia feudi,
 & vafallorū notabilis efl. præfertim cū illis Domi-
 cellis alicuius caflri, & vid. Mandof. de ingr. c. 63.
 26 Declaratur fecundo principaliter, nifi emphyteu-
 ta, colonus ad longum tēps, vel vafallus effer aliaque
 de caufa iure fuo priuatus, quia tū nō recuperat eo-
 lonus afeñptitios, qui aufeuerunt, nec cōpetit reme-
 diū fci coloni, vt tradit Luc. de Pen. lib. q. 13. ex c. do-
 mino guerras, in tit. hic fuit lex Cord. in Canon. nō
 fanctorum, 15. q. 6. Parif. conf. 21. n. 50. lib. 1. & qui fuit
 iuli cafus, quib. vafallus fundo priuatur, ponit Men. in
 alle. rem. 10. n. 89. tu vero vide clarius Man. de ingr. c.
 62. vbi habes centum, & vnginti cafus, quib. vafallus
 fundopri uatur, & aliqui funt penitentes ad materiam
 locati, & cōdūcti, ponā loco fuo in refcriptib. mate-
 27 riā iñ. Declaratur tercio loco principaliter bæ fa-
 uorabilis difpofitio, vt tale remedium non competat
 contra colonū, & afcriptum ex iuffa caufa migrā-
 tem, & recedentem, vt ferilitatis, peflus, famis, & fimili-
 um, de quibus omnibus fatiſ alias agemus in fit. de
 remif. mor. & multis fimilib. Et facit illa ratio, quia
 quæbet difpofitio intelligitur, rebus fic ftantibus, vt
 deducit Bal. in l. Clarus. C. de fideicom. & alibi fæpe.
 28 Quid ſi dominus reſtituat in integrum, an fit re-
 ſtitutus etiam ad colonos adſcriptionis, quibus extitit
 priuatus pōnam in tit. de reſtit. in integrum.
 29 Prædicando tamen declaratur quarto loco, vt nō
 fit neceſſarius in hoc iudicio libellus, ſeu petitio ſo-
 lelemnis, ſed qualis qualis iufficiat, prout & in reinteg-
 rando dicit Luc. de Pen. in d. l. fci coloni, q. 19. Rom.
 conf. 5. 19. in f. Rol. conf. 71. n. 37. vol. 2. lat. in 9. prædi-
 cialibus, 35. Juſſus de nō conf. 2. col. f. lib. 3. Soc. iun. conf.
 75. m. 1. conf. 82. num. 1. lib. 2. Neuiz. conf. 32. m. 7. pul-
 chre Soc. ſen. ita diſtinguens conf. 32. m. 2. lib. 4. Nat.
 in Clem. ſepe, in verbo, neceſſario de verb. ſignif. & hæc
 30 eſt magis communis opinio in quouis remedio poſ-
 ſeſſorio ad recuperandum inuenio, vt atteſtatur la.
 cob. Menoch. tam in hoc quam in reinte. & ſimilib.
 in remedio 15. recuper. poſſeſſ. q. 20. & ita paſſim
 prædicatur, vt ſaltem etiā ſi ſummariæ procedatur,
 qualis, qualis petitio requiritur, qui lat. Menoch. ab
 eo non allegat. adde Podemont. decif. 1. num. 3. vbi re-
 quiritur aliquis libellus, vt reus colligat mentem
 aſtoris: & ſi erit generalis parte opponente non pro-
 cedit, cui plene tractat add. Rom. conf. 5. 19. & ibi
 late per Mandof. in addit. in Manach. in c. ſum. in verb. ſi-
 gnate de heres. lib. 6. Marf. reputas hoc in prædica
 31 ad modum ſingulæ, in ſing. 102. inferens ex hoc dicto
 corollarie limitationem ad tit. vt lite non conteſtata,
 vt nō procedat in ſummarijs, & c. Et quod libelli ob-
 latio requiratur, tam in remedio huius legis, quā Cā-
 reinte. granda, & alijs ſimilibus vltra ſuperius addu-
 ctos per Menoch. adde Specul. de libelli conceptione
 §. nunc dicendum, verf. 24. & verf. 26. Innoc. in c. 1. &
 ibi Abb. in 1. q. de libell. obl. Soc. in l. rem. quā nobis, nu-
 14. ff. de acq. poſſ. Rip. in l. auctoritate. §. nihil commune,
 nu. 147. ff. de neq. poſſ. Præd. Papieſ. in forma libelli,
 in cauſa ſpōſalit. poſſeſſ. Marian. in c. 1. fall. 52. & 53. de
 libell. obl. & hodie bæ eſt magis communis opinio,
 32 Ant. Gabr. de reſtit. ſpōl. conel. ſi. num. 138.
 Immo tam in hoc ad recuperationem coloni, quā
 canon. reintegranda, & omnibus alijs poſſeſſorij iu-
 dicijs, litis conteſtatio requiritur. Arabin. d. canon. re-
 integr. verf. & nō. quod cō clerici, & ibi Dom.
 col. pen. ver. quæro, Soc. in l. rem. quā nobis, col. 1. 1. verſ.
 tercia dubitatio. Aufre. ad Capel. Tholoſ. q. 26. Alex.
 conf. 2. col. 3. vol. 3. Rot. in nouif. decif. 2. de reſtit. ſpōl.
 Socin. in c. quoniam frequenter, fallent. 62. vt lite non
 33 conteſt. Dec. conſil. 302. n. 5. & bæ eſt communis opi-
 nio Doct. in §. nihil commune, vbi Alex. num. 96. lat.
 num. 167. Bip. num. 182. Ant. Gabr. de reſtitut. ſpōl. con-
 eluſ. vlt. num. 115.
 Cui adde Rebuff. ad reg. conſtit. Tom. 3. tit. de mat.
 poſſeſſ. m. 4. q. 1. in ſi. attellans in Gallia paſſim ob-
 ſeruari, & inſuper cum contrarijs poſſeſſionis allegat-
 34 tur. Cui adde pro bæ opinione pulchre Afflicti. ab eo
 non allegat. decif. 346. vbi quomodo in ſummarijs ta-
 citelis conteſtetur, idem tenet in eccluf. allegat. lac.
 Menoch. in 15. remed. recuper. poſſeſſ. q. 22. cui adde Be-
 ro. q. 37. num. 1. in ſi.
 35 Quæ hic appoſui, tam ad intellectum l. fci coloni, de
 qua agitur, quam canon. reintegr. quod paſſim in vſu
 recipit, & competit coloni, & conductoribus, ac et
 locatoribus, prout Deo dante fuo loco dicimus.
 36 Quinto loco declaratur, vt nulla præſcriptio ob-
 ſtet domino recuperare volenti colonum, vel adſcri-
 ptum in qua materia cōſiderandi ſunt aliqui caſus
 loquendo, tam in remed. l. fci colo. quam in reinteg-
 randa, & ſimilibus, cum ſint eiſdem decif. & conferant
 ad materiam locati, vt infra videbimus.
 Primus eſt, cū reus conuentus eſt in mera, & mani-
 feſta mala fide, tunc ſi nullam pōt opponere præſcrip-
 tionis exceptionē, præfertim de iure Can. q. cū mala
 fide tollit omne perſcriptionem ita, vt nec immemo-
 rabilis præſcriptio aliquid releuet. Arcin. §. ſurtine. n.
 25. Inſt. de vſuc. Crau. de antiq. temp. par. 4. quar. partis
 princ. nu. 19. & 20. Bero. ita declarat in c. ſollicite
 de maior. & obed. lac. Menoch. in 15. remed. recuper. poſſ. q.
 33. nu. 4. ita intelligens Caſſad. decif. 5. de reſtit. ſpōl.
 Cui addo Imol. idem tenentem in c. ſollicite, in ſi.
 verbus, ver. in gl. f. de reſtit. ſpōl. Alex. conf. 6. col. 5. verſ. 6.
 quod remedium, vol. 3. Sal. in l. 1. in 3. poſſ. c. f. per ind.
 Ex quibus ad vtilitatem ſequitur aliqua corollaria.
 37 Primum intellectus ad decifion. Caſſad. in ordine
 quinta de reſtit. ſpōl. vt procedat in reo exiſtente in
 mala fide manifeſta.
 38 Secundum, inſertur in teſteſus ad regulam poſ. l. 1.
 & in illis verbis, Nullo vnquē tempore et immemo-
 rabili, & ibi, malæ fidei maxime manifeſte, & clare.
 39 Secundus eſt vſus principalis, vt probata poſſeſſio-
 ne tanti temporis, cuius non eſt memoria in contra-
 rium, excludatur probatio poſſeſſionis, quia proban-
 do poſſeſſedæ tempore, non pōt dici aliquē ſpōſale,
 non quod vere in ſe iuris remedium ſit præſcriptum,
 Ant. Gabr. de reſtit. ſpōl. conel. 5. nu. 6. & ita conſe-
 40 quitur aliqui, tenentes per tempus immemorabile præſcri-
 bi tā hoc remedium quam in reintegranda, & ſimi-
 libus recuperatorijs remedijs, Rol. in nou. decif. 259.

- 4 Et sic patet ampliatio ad hanc l. 3. vt non solum liceat feminare fructus, sed in iudicio agere causam ad fructus pertinente in breui tempore periculum.
- 5 Et sic si per statutum Tuderinum disponitur, vt in causis damnorum datorum procedatur qualibet die feriata in honorem dei, valet, quia concordat cum iure communi.
- 6 Ampliatur secundo, vt in causa alimētorum die feriata in honorem Dei procedi possit: si enim permittitur feminare, quia fructus nascuntur, ex quibus viuimus: sic & alimēta constituere. Succ. citat. *ut in*. 19. *num. 7. fallen. 2. Firmian. in verbo. feriatas diebus in bonorem Dei. Mandol. in pract. romm. Form. t. 3. q. 8. Cui adde ab eo non allegat. Gugl. de Cum. in l. 2. ff. de fer. quod alibi non legitur dicit Alex. in l. 1. tol. 6. vers. his tamen. ff. sol. matr. Doct. in verb. alimēta Ioan. Arn. valde commendans. romm. 7. 2.*
- 7 Priuilegium 3. Coloni terrarum cultores & agricolæ possunt contrahere matrimonium, & filij nati sunt legitimi enā si non interuenierit dotalia instrumēta. & aliz solennitates que in nuptij interuenire solent. *illud quoque, vers. sed neque. agricolam. Auth. quibus modi naturales efficiant. leg. vbi Imperator tradit notabilem rationem, s. quia solus circa terram operationis laudabilis, & iusta causa est.*
- 7 Priuilegium 4. Tignum vineis inuindum neq. dissolvere neque vendicare licet, vinearum cultura debetur. *l. 1. ff. de tin. in iust.*
- 9 Priuilegium 5. Quantum est notabile priuilegium de quo in l. 2. de mund. de quo Alc. *lib. 4. dispunct. cap. 8.* vbi et mente Diuini Platonis dicitur, quod ciuitas indiget ad bene, & beate viuendum, & vt dicatur bene instituta, rustici, & alij cōducătoribus, qui aserentes in forum aliquid non coguntur stare ad minutatim, ne ab opere rustica auocentur, & annonæ præbitione destituatur. Duen. *reg. 2. 97. num. 2.*
- 10 Qui textus notabilis est ad fanorem tricularum, cauponium, & hospitum, qui in die sabbati ponunt se ad portas ciuitatum, & emunt rusticis, & conductōribus vrensilia, & alia ad manducandum, & fruuntur, & si ciues, magnates, & nobiles aliquid volunt, excogent, & illam l. dixit singulariter Auzer. de Thol. *q. 446. Ioan. Marc. decif. 540. n. 46.* vt tales cogi possint.
- 11 Priuilegium 6. Coloni inter alios possunt concedere testamentum coram quinq. testibus, & valet, & tenet ex dispositione *l. fin. C. de testam. vbi ad agricola. l. 1. & colonorum laudem prorsumps Imperator inquit. Ad Dei humanitatem respiciunt qui Colonorum, & rusticorum simplicitati succurrunt.*
- 12 Quæ conclusio vera est, tam in testamento inscriptis, quam nuncupatum, vt per Cin. *in d. l. fin.* vbi Bart. attestat ita de consuetudine seruari.
- 13 Procedit etiam fide in tali loco vigeat consuetudo coram quinq. testibus posse testari, siue non per Angel. Salic. *Cait. & Iafin. d. l. fin.* Fallit vltra alios in agricolis, & censibus. Boer. *decif. 272. in primis.*
- 15 Priuilegium 7. de quo in l. 3. *C. de defens. ciuit.* vbi inquit Imperator. Vtili ratione prospectum est, vt innocens, & quieta rusticis conueniri non possit in pecuniarijs causis, nisi coram defensoribus locorum. Alciat. *reg. 2. præsumpt. 4. nu. 4.*
- 16 Priuilegium 8. Coloni, & terrarum cultores a muneribus excusantur *l. 1. C. de rustici.*
- 17 Quod verum est in mere personalibus, vt ibi no. nisi

- in defectum aliorum, & hoc publica exponat vinitas. *argumentum. ff. de muner. & honor. l. vt gradatim. §. qui tunc, lib. bonor. 6. fin. not. Luc. de Penn. in l. 1. Cod. de agris. & cens. colonum. in fin.*
- 18 Intellige 2. quod coloni, & agricolæ non admittuntur ac honores habentes onus immediatæ annonæ, *l. colonos in secunda, Cod. de agris. & cens. libr. 11. nisi in defectum, vt not. in l. 1. C. de agris. & cens. domini.*
- 19 Intellige 3. vt coloni munera mere patrimonialia ordinaria sine canonica lūbre cogitur proterris eorum, in alijs non nisi seruata consuetudine, quæ in hoc est attendenda. *l. bi pence, Cod. de agris. & cens. l. omnes, & l. obfistere, Cod. de tributis l. 1. Cod. de immus. nemini concedenda late Luc. de Penn. in l. colonos, col. §. Cod. de agris. & cens. libr. 11.*
- 20 Intellige 4. vt in muneribus mixtis, quod illa indifferenter subeunt in casibus, qui habetur de immunit. nemini concedenda. *l. 2. & de quibus muner. licet excusare l. 1. & de collat. fund. patrimon. l. 1. & priuileg. dom. August. l. 1. in alijs vero casibus in quibus muner. extra ordinare indicitur, excusantur coloni, quantenus personam respiciant, alias proportionabiliter tenentur, vt late per Luc. de Penn. in l. 1. C. de mun. & in quo loco lib. 1.*
- 21 Priuilegium 9. Agriculturæ fauore nullus agricolæ, siue colonos alienos in eadem, vel aliena provincia occultare possunt, & ad sua loca redire compelluntur, *§. sed etiam, quibus. de mand. princip. vbi Accurs. dat priuilegium hoc nedum colonis ad scriptio, sed cuiusque laboratoris, & colono, vt extra occultari non possit.*
- 22 Priuilegium 10. Agriculturæ fauore inter adscriptitium, & mulierem alienam nuptiæ prohibentur etiam possessore sciente, & hoc ne cultura per colonos deleatur. *§. adscriptitio, vbi gl. amb. de nupt.*

Colonorum proprietates.

QVÆSTIO V.

- 1 Vidimus quot sint colonorum species, quæ remedia competant dominis pro colonis adscriptitijs, vel censitis, necnon, nonnulla ipsorum priuilegia competentia etiam alijs terrarum laboratoribus, & colonis, ponamus pro intelligentia aliquas proprietates talium adscriptitiorum, & censitorum.
- Proprietates prima, Adscriptitij, censu sine prædijs quibus adherent, legari non possunt, & si legetur, legatum est inutile, nec debetur estimatio nisi ex coniecturata mente defuncti. *l. si quis inquil. de leg. 1.*
- 2 Proprietates 2. Adscriptitij, vel censitis sine prædijs, quibus adherent, vendi non possunt. *l. quemadmodum, & ibi not. C. de de agris. & cens. libr. 11. Quam limita, nisi ex causa famis, vel alterius necessitatis. Tiraq. de retract. Lignag. §. 26. gl. 1. nu. 18.*
- 3 Ex quibus habetur ampliatio ad gloss. in l. 2. C. de parent. qui filios dixerat, vt procedat etiam quoad censuos, & alios similes alienari prohibitos, Amplia, vt nec promoueri ad sacros ordines sine consensu domini non possunt. Canon. gener. *dist. 50. Boer. in c. nulli de reb. eccl. sic non alienand. Redoan. in cod. tract. fol. 75. num. 30.*
- 4 Proprietates 3. Adscriptitij, vel censiti sine prædijs, quibus adherent, præscribi non possunt, nisi in præf. long.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- temp. l. 3. & ibi not. *C. de diversis, & temporal. preser.*
not. in l. 1. *C. de seru. fug. dixi sup. q. 1. huius partie.*
- 5 Proprietas 4. Dñi pro agric. & cens. quos habet si
stat annonanas functione. l. 3. *C. de agr. & cens. l. 1.*
- 6 Proprietas 5. Ab agricolis & cens. exigēdi sunt red-
ditus, qui ex fundo percipiuntur, nō pecuniā, nisi aliud
consuetudine sit in iudic. l. 3. *C. de agr. & cens.*
- 7 Proprietas 6. Originaria coloni terre adscripti li-
bera ri non possunt aliqua dignitate, vel p̄rogatiua,
sed omnino dominiū sunt restituendi, l. *originarios. C.*
de agr. & cens. l. originarios. lib. 1.
- 8 Proprietas 7. Sulceptus ex matre originaria quam-
vis ex patre libero matris conditionem sequitur, &
ipsa mater cum sua libole est ad agriculturam reuo-
canda. l. *mulier. C. de agr. & cens.* & sic est calus, in
quo filius sequitur conditionem matris, quæ deterior
est, quia servilis, quam patris, qui liber est.
- 9 Proprietas 8. Coloni adscripti non possunt asser-
re aliquod p̄iudicium domini in possessione eis in-
scis, vel in iudic. *per colonum. C. de agr. & cens.*
- 10 Proprietas 9. Prohibetur coloni ad villam conu-
lare militiam, & adscripti magistri militū esse ne-
queunt, vt Reipublice honestati, & Dominorum in-
dignitati consulatur. *l. colonos. C. de agr. & cens. vbi*
dicit Luc. de Pen. alicuius vomere, & l. gone, iordius
inde factus gladio turpiter vteretur, quod tacit pro mi-
lita nostri temporis, in qua vt plurimum ponuntur
rufici ad exc. ciues.
- 11 Proprietas 10. De qua in l. *litibus. C. de agr. & cens.*
& multas alias proprietates reperiet studendo candi-
dus lector, quas pro nunc omittam.

Adscriptiorum facultates.

QVÆSTIO V.

- Q**Uæro vterius, quomodo probabitur adscripti-
tius, vel censitus, & quomodo cognoscetur co-
lonus Adscriptitijs a censito; respondetur, quod Adscrip-
titijs, & censiti conueniunt, quia ambo sunt homines
liberi, ita glos. tenet l. *inbemus, & autem. ibi possi. que*
incipit, adscriptus, C. de epis. & cler. & in l. ne diuinus, &
in l. quemadmodum, C. de agr. & cens. lib. 11. & l. 1. C.
in quibus caus. colon. cens. lib. 10. & hæc est communis
opinio test. Aret. de iur. pers. in princ. num. 5.
- 2 Declaratur, vt procedat quoad extraneos, secus
quo ad dominos, secundū gl. in l. 3. ff. *de stat. hom. ea ra-*
tione quia a dominis vendicantur.
- 3 Quæ declaratio mihi non videtur admodum tuta
quia seruitus, & libertas sunt contraria, nec in eodem
subiecto stare possunt l. *unic. post princ. C. de lat. libert.*
l. coll. ind. tacit l. ius nostrum. ff. de regul. iur. præterea filius
liberi liberi sit, à patre vendicatur, & cuius à sua Ciuitate,
l. 1. §. per hanc. ff. de rei vendic. l. de iure. ff. de munici-
p. vbi Bart. & Alber. sentiunt.
- Ex quibus sequuntur plures facultates competen-
tes adscriptitijs, quia liberi sunt.

Colonorum facultates.

- 1 Facultas prima. Adscriptitijs de iure authentico-
rum possunt clericari, tam volente domino, quam
etiam contra *ambent. Adscriptitior.* vbi Acc. not. *C. de*
epis. & cler. §. adscriptitior, authent. codit.

- 2 Et sic fauore religionis superius contradictio non
attenditur. Facultas secunda. Adscriptitijs possunt esse
testes, sicut ceteri homines liberi, vt not. in *auth. si te-*
stis producat, C. de testib. Facultas 3. Adscriptitijs possunt
condere testam. n. in iuxta tamen nota in l. cum sa-
tis, C. de agr. & cens. lib. 1. Differunt autem quia cen-
siti respondent quid certum annuatim, sed adscriptitijs
quid incertum, vt not. in rubr. C. in quib. caus. colon. cen-
dom. accipere possit. lib. 11.
- 5 Et probatur, & sit adscriptitijs qui se ascribit terræ
confistendo se velle ibi perpetuo morari, nec inde dis-
cedere velle, concurrente de hac confessione scriptu-
ra, nec non alio adminiculo, puta quod sit descriptus
in libro censuum, vel in alijs iudicijs. Tria igitur neces-
saria sunt. Responsio scriptum, & adminiculum. Aret.
ita præclare docens de iur. pers. in princ. n. 6. comend.
l. al. in l. 1. num. 18. C. de seru. fugit.
- 6 Et vterius circa colonos censitos animaduerten-
dum est, quod domini, vt diligēiores efficerentur
serui, colonos agros eis domini identissime dabant
sub annua quadam pensione, quam Kal. Mart. pende-
re solebant, & qua certis pensionibus additi erant
merito quandoque tributarij vocabantur, vt l. 8. *C. de*
agricol. & cens. lib. 1. & sunt dicti censiti coloni non
ab annuo censu, prout multi Doct. opinati sunt, sed
quia sunt pars fundi, cui ascripti sunt, vt late deducit
Bonon. de cens. artic. 3. vbi etiam ponit colonos cen-
surarios, qui liberi homines sunt, & dominis annuum
censuum præstant, vt per cum late Rosced. in *form. li-*
bell. part. 5. rubr. de offic. iudic. quo subuen. censit, vel
vassal. cum multis sequentibus, &c.

De origine locationis.

QVÆSTIO III.

Principalis.

- Q**Uæro primo loco de origine locationis, & sic
quo iure introducia sit locatio, & conductio,
& vbiue indubitata iuris est de iure gentium l. *ex hoc*
iure. ff. de iustit. iur. l. 1. hoc tit. Et si dicatur locatio
vti merces, est de substantia locationis, quæ multis
post annos fuit reperta polius gentium. Pl. d. 33 c. 1.
- 2 Polid. de inuent. rer. lib. 2. cap. 20. Georg. Agr. lib. 1. *de*
præc. metall. & more. lat. Cel. Rhod. antiqu. les. cap. 5.
lib. 5. Eutrop. lib. 1. Rom. Hist. Macrobb. lib. 1. Saturn. c.
7. Vnde Ouid. lib. 1. Metam. describens priorem æta-
tem, deinde in deteriorē, inquit. Effodiantur opes ir-
ritamenta malorum. Lucr. lib. 5. Posterius res inuen-
ta est, aurumque repertum. Et ex nostris latibus iuris in-
terpretibus tradit late Turq. de retrab. Lignagier. §.
1. glos. 20. num. 9. Atil. in 3. fœd. tit. que sunt regul. §.
monet. Stephan. Forcat. in Heronimo. iur. dialog. 48.
Franc. Connan. lib. 7. cap. 5. Couarr. in lib. 1. unumq.
esp. 1. in princ. vnde polica factum est, vt facultas co-
duendi monetam soli principi competat. Bart. in l. 1. C.
de veter. num. lib. 10. cuius opinio communiter appro-
batur. Soarez. in suo Thesaur. recepti. fœderulit. M.
num. 191. Respondetur, quod a principio fuit creatio-
nis huiusmodi contractus non erat adeo solemnis,
prout postea pecunia in metallis reperta, & signata, &
cum post pecuniam ære signatam talis contractus ab
omnibus getibus receptus, & prædicatus sit, & pecu-

niz signatq; vltus, & locationis contractus iure opti-
mo iuris gentium dici possunt, ita sentit Bart. ad l. 1.
ff. de contrahend. empt. sequuntur Angel. Abb. & alij,
ad d. l. ex hoc iure, vbi laSonn. 22. Alc. ad l. propemodum,
num. 2. ff. de verb. sign.

Hottoman. in suo comment. verb. iur. in verb. natu-
ralis, verbo, tertio modus. Aldob. ad §. ex hoc iure
Instit. de iure nat. gen. & civil. Anton. Burgos in rubr.
de empt. & vendit. numer. 12. Are. pinell. de resciend.
vend. rubr. parte 1. cap. 1. numer. 8. post longum dis-
cursum, qui liceat Bart. opin. ad allegatam l. 1. t. ff. de
contrahend. empt. in aliquo dissentire videatur, sequi-
tamen ex vltu postea recepto eiusdem opinionem:
vnde ex prædictis more logicorum lequi videtur vnu
corollarium, quod si quid non ab initio cum primis
hominibus, sed post ciuiles leges conditas fuerit per
omnes gentes communiter receptum, & approbatum,
ius gentium recte appellari potest ad intellectu-
m §. ius gentium C. iude. vers. quod vno Instit. de iure
naturali gen. & civil. & ad omnes populi. ff. de iur.
fit. & iure.

Sed pone, quod merces non consistat in pecunia
numerata, sed in alia re, puta frumento, vino, & oleo,
erit locatio, distinguui solet in hoc: aut est facta con-
cessio per nomina quotæ, vt tertia, quarta, &c. & est
societas, vis maior, §. si merces, ff. locat. l. cum debetis,
§. si in coquina. ff. pro soc. aut per certam mensuram, vt
decem corbes frumenti, & est contractus inopinatus
& agitur præscript. verb. l. si rem. ff. de præscript. verb.
not. in l. si elicit. locat. vbi Bart. insert in facto, in pra-
ctica obtinuit, quod libellus suffineatur si contra co-
lonum ageudo dicatur locale sibi fundum pro certa
quantitate si iur. citi. sequitur Fab. de Mont. de empt.
& vendit. in 2. quest. princ. num. 26. Idem Bart. in l. si
merces §. vis maior, in fin. ff. locat. in fin. in cap. consuetu-
dis, per illum text. de relig. dom. Bald. in rubr. C. de iure
emphy. num. 15. laS. in §. ad §. item, num. 168. Instit. de
oll. Are. in §. ad sequens, numer. 15. cod. tit. de alt.
Soc. in cap. d. l. cit. art. 23. de libell. oblat. Matthies. not.
68. & cum gloss. est communis opinio, vt reitatur An-
ton. Padell. ad l. naturalis, §. at cum do. iuxta princip.
ff. de præscript. verb. idem etiam tenet, & comprobatur
C. iur. in l. sed, & si possessori, §. primo, vbi Alexand. Ca-
streus. laton. & alij de iur. iurando, in l. prima, in fine,
C. de iur. in l. si prius ff. de non. oper. nunciatio. vers. se-
cundo contra hoc oppono, numer. 20. Alexand. ad
Bartol. in l. Aurelius, §. Stichus, littera E. de lib. leg. quia

substituatur libellus loquendo grosso modo, quia debet
attendi si dicitur libelli. Bald. in authent. dos data C. de
donat. ante nupt. item potest sustineri, quia lex sup-
plet, quod deest libello, secundum Bartol. in l. vbi ad-
hibet, columna secunda, de iure do. item quilibet libellus
sustinetur, si verba possunt interpretari ex sententia,
& reduci ad vias iustas. Innocent. notabiliter in
cap. conuenerit, de offic. ordin. & in cap. ex amoto, de
Indic. in cap. super literis de rescriptis. Alexand. post
Bart. in l. 1. §. quibus, ff. quod cuiusque numer. vnum.
Bald. in l. edita, column. 5. Cod. de ead. & in l. 2. Cod.
de pign. baredit. in l. domum, column. 1. C. de rei vindic.
paulre idem Bald. in l. non debet, in fin. ff. de donat.
Bart. in l. certi conditio in princip. ff. si certi. petat. Rip.
ad l. naturaliter, §. nihil commune, questio. vltim. ff.
de acquir. posses. Merito igitur locati exponitur, id est
concessi; facti enim nominis impositio non debet vi-

tiare contractum, vt res potius valeat, quam pereat,
argum. in solam, & ibi not. ff. de præscript. verb. l. cit. in
materia locati, in l. si vno, in princip. ff. locati, & in l.
penult. ff. de contrahend. empt. Benincas. Perus. in §.
aliquoniam num. 68. Instit. de act. Nicol. Mozz. in tit. de
locat. vers. venio ad aliam, sub numer. 14. Bart. expositio-
nem sequitur, & commendat Fel. consil. 25. num. 3.
vbi Bart. declarationem nonabilem appellat, & in d. l.
si olei, esse contra illum locatorem velatum consuetu-

dine contrahentium. Bene verum est, quod practicus
Papientis in firma libelli ad sibi præstat in verb. flo-
rimus, num. 2. insin. refert, in practica vidit dubitari
de hoc libello, & partem succubuisse, tamen stantibus
superius adductis, & maxime communi opinione, cu
dicta gloss. puto casum esse extra omne dubitationem
& maxime, vt infra dicam de substantia locationis,
locano tripliciter sumitur: large, quæ comprehendit
liuellum, censum, emphyteusum: improprie, quando
fit non in pecunia, sed in specie, & videtur iuxta com-
munem practicam instrumenta in censibus, liuellis,
& emphyteusis, & in affectibus grani, olei, & similibus
fieri, vt plurimum libi nomine locationis, maxime, quia
ferè de communi stylo, & practica apponitur clausu-
la lalui actus & iustitiam, omni modo meliori, quæ
sanat omnes languores, & defectus, dummodo aliquid
ex narratis colligatur, Maria. in cap. 1. col. 48. vers. pri-
mus effectus de libell. oblat. Calcan. consil. 36. num. 24. consil.
76. num. 24. consil. 75. col. 3. vers. item debet intelligi, Abb.
in cap. 1. in primo notab. de offic. delegat. laS. in §. om-
num, numer. 149. Instit. de act. vbi Are. numer. 15.
Rip. in 1. responsio, numer. 8. volum. 3. Bertran. consil. 87.
column. 1. volum. 2. in nouiss. Barbat. in cap. 1. colum.
2. de offic. delegat. Biun. de stat. ex clus. famin. in vltim.
art. principali, quest. 1. Alexand. consil. 6. vers. & hoc
comprobat, volum. 8. Grat. consil. 37. column. 1. volum. 1.
Soc. iun. consil. 128. numer. 10. volum. 2. Ruin. consil. 54.
volum. 8. volum. 4. Corn. consil. 8. column. fin. volum. 1. Soc.
sen. consil. 160. column. penult. volum. 1. Dec. in l. petens,
vbi Dec. colum. 1. laS. colum. 3. Cur. lun. colum. 1. C. de
pactis, Alexand. consil. 17. column. 1. volum. 2. Oldenro.
de locis comm. ea. vers. 9. Ant. Gabr. de clausulis consil.
4. num. 8. vers. tertius effectus.

Et ex superius adductis ad illius gl. confirmationem
libet non omittere in actu practico, quod stantibus
prædictis conari debet bonus iudex sustinere libellum
in se simpliciter conceptum, licet non sit appposita
clausula salutatis, quia allegatæ auctoritates non te-
fundant in clausulis, sed in præiudicijs libellorum, vt
quatenus fieri possint, sustineantur verba etiam impro-
priando, grosso modo intelligendo.

Declaramus tamen huiusmodi, & conclusio, vt
non procedat si in libello dicatur, Agriuenior lo-
cauit operas suas, quia tunc libellus dicitur ineptus,
nec saluari potest, quando erat publice reputatus, &
tenebatur illud officium exercere, l. 1. & ibi not. ff. si
mens. fals. modum dixit, commendat Alexan. ad
Bart. in d. l. si olei. Matthies. notab. 68. dicam in tit. de præ-
scriptis verbis.

Et illud, quod dictum est, locationem de iure gen-
tium esse, intelligitur in locatione ad tempus, licet
in locanone in perpetuum, quæ est de iure Ciuili. laS.
ad l. ex hoc iure, num. 41. ff. de iustitia, & iure per l. pri-
mam, §. qui in perpetuum, ff. si ager vellet. vel emphy. &
l. 1. §. quod aut lex, ff. de superi. iudicibus.

Con.

agit, quorum duo vltima tendunt ad declarationem primi, & principalis dicti. Principale igitur dictum est, quod locatio, & conductio est, si merces interueniat, postea declarando subiungit I.C. in versu. quod si opera, &c. pone quod non interueniat merces, sed opera loco mercedis, erit ne locatio, & conductio, & respondet duo primum est quia non interuenit merces: secundum quia non interuenit merces in pecunia, non est proprie locatio, sed quasi, & ob id non locatio, sed praescriptis verbis agendum est. Sequitur ergo, quod vicia est struenda ad vnum tantum finem tendens, ita ut primum dictum pendat a sequentibus, & e contra, & clarissime I.C. ibidem in duobus locis demonstrat veram locationem, & proprie sumptam requirere mercedem in pecunia numerata, ibi quasi locatio, &c. Secunda ibi, & quia non interuenit, agitur praescriptis verbis, & sic ille voluit, & cetera perpenus optime probat receptorem sententiam.

Ex quibus corollarie videtur inferri posse limitationem, & declaratio ad regulam I. si quis nec causam, quod attendi debet, quod principaliter agitur, non quod in consequentiam, quia hoc est omnino verum, nisi id, quod consequentius ponitur, veniat ad declarationem, nem continuatur illius, quod principaliter agitur, quia tunc hoc etiam attendi debet, praecedentia enim declarant, ampliando, & restringunt frequentia, in I. si seruus plurimus, §. si. ff. de legat. primo.

Secundo interitur in practica recolligendo omnia dicta in discursu huius primae rationis, aut interuenit pecunia numerata, & locatio agendum est: aut interuenit responso in fructibus, prout in Colono partiaro, & agitur actione pro locatio, §. merces, §. his maior, §. locat. aut interuenit praestatio operarii, & praescriptis verbis agendum est, d. §. si quis seruus, ubi glossa in verb. dabatur.

Gaudet igitur erit diligens aduocatus in recte considerando praedicta in processu iudicii.

Secundo itaque loco pro communi, & recepta sententia allegatur text. in l. naturalis, §. cum de de praescript. verb. ibi pecunia data locatio erit, quem text. ibi Castren. reputat difficilissimum, ita ut si Paulus auctor reuulceret, a tot difficultatibus, quas patitur, se defendere non posset, prout etiam Iai. & Anton. Pad. attestantur.

Cui respondere nititur Ari. Pinell. ut supra sub n. 34. quod I.C. tenens sit non quod sit locatio, si res, non pecunia numerata datur, sed bene fit locatio data mercede pro facto locari solito, non ita si pro re, merces datur, & sic ibi I.C. non facit vici in pecunia numerata, sed inter facto locari solito, & alia re. Certe haec Pinell. consideratio videtur prima facie iuvanda, quia ibi I.C. duo therae videtur respondendo quaesito facere diuisionem, cuius primum membrum sit de facto locari solito: vnde ad perfectam diuisionem subicitur aliud membrum correspondens de re.

Verum recte intruendo, prout etiam Pinell. tandem fatetur, iste text. optime probat communem sententiam, & vult omnino ad hoc, ut dicatur vere, & proprie locatio, duo principaliter requiri. Primum, quod sit & interueniat pecunia numerata. Aliud, quod factum sit locatio solita, ita ut vno ex his deficiente propria locatio non erit, & ita nullum. text. considerant Bar. Castr. Fulg. Iai. & omnes recentiores.

Et circa huius §. intellectum quatenus locatio, & con-

ductio materia respiciat, quaeritur vnu in practica satis utile, & necessarium. Pone, quod deficiat vnu ex praedictis superius requisitis, quis contractus erit? Vtique similis locationi, & conductio, si eadem regulis terminabitur, si similia sunt cum eis, quae locari solita sunt ita hunc text. in §. an et de, declarat Bar. in l. 2. §. mut. datio. nm. 14. §. si cert. pet. vnde fit detur pecunia in facto locari non solito, & similis locationi, quia in locatione ex vna parte venit datio, ex altera simplex factum, id est, quod petatur rei re locata. Ex conductio in primis, §. locati. Est etiam similis in effectu, quia is dolus, & culpa, quae veniunt in contractu locationis, & conductio, veniunt in isto, ut not. in l. cum quis, §. 1. §. commod. non autem est bonae fidei, sicut locatio, & conductio, ut sentit glossa ad l. naturalis §. prout in verbo similis de praescript. verbis, & Castren. in d. §. cum de, in princip.

Ex contra etiam si non detur pecunia numerata, sed species, vel quid simile, prout in colono partiaro, qui soluit ratam fructuum, iudicabitur ad instar locationis, & conductio. Vnde in colono partiaro fiet immisio mercedis propter sterilitatem, inuenta per eum erunt tacite obligata, & sic de similibus, ut contra Spec. tenent Bald. Castren. Padub. & alij in d. §. an et de, & alibi. Deo dante dicemus.

Et vltra scribentes in d. §. an et de. not. est in primo membro, si agatur de facto non solito locari, aut pecunia correspondet vero pretio, & est emptio aut non correspondet, & tunc est contractus annominatus locationi vel super similibus, & ita hunc text. declarat Bar. in l. 1. §. idem erit, nm. 3. §. de conduct. ob causam.

Cautus igitur erit practicus aduocatus, & procurator, ut diligenter inspicat factum, an sit locum locari, vel non: mercedem an sit in pecunia, vel non: & si correspondet vero pretio rei, vel non: & sic in practica habemus non parum utilitatem in discursu huius secundae rationis.

Tertio itaque loco pro communi, & recepta sententia, expenditur text. in l. si remiserit, §. communi diuid. in fine. ibi. Vbi enim est locatio si nulla metus interuenit, qui text. (ni fallor) stringere videtur, nam ibi erat aliquid mercedis, puta perceptio fructuum, & tamen I.C. negat expresse mercedem ad effectum, ve dicatur locatio, & conductio, quia in materia locati, & conducti, merces in pecunia numerata consistere debet, & discurrendo vultus causa circa hac tertiam rationem, huic l. ex diametro repugnare videtur text. in l. §. hoc diffinitio, §. cum fund. §. locat. Vbi expresse tenet dici locationem, & competere actionem locati, & conducti, & declarat in individuo I. C. pro qua parte dicatur locatio, & pro qua conductio, vnde videtur colligi veram dici locationem, & conductioem respectiue.

Cui respondet Accurs. in d. §. si in verb. ex conducto, quod ibi praecessit conuentio locationis in certa mercede in pecunia consistente: postmodum fuit facta alia conuentio, ut fructus mercedis nomine putarentur.

Ex qua solutione colligi videtur, quod si ab initio celebratur aliquis contractus in forma valida, & cum debitis solemnitatibus pro substantia a re requisitis, si postea contrahentes pro eorum commoditate faciant aliam conuentioem, & loco puta pretij, vel pensionis in pecunia tubroget aliud, adhuc remanet primum nomen contractus, & actionis, & hanc sol-

Tractatus D. Vincentij Carocij

lutio patet ibi in d. s. sine certo pretio, & sic processit consuetudo, cum certo pretio, & mercede.

Aus igitur loco tibi fundum, vel meam partem fundi pro certa pecuniaria mercede, & postea sublequitur aliud, puta corruptio fructuum, & tunc copietur alio locati ratione primas conventionis, & cōi diuidendo ratione damni, & interesse, & hec est materia, s. in fundis. Aut non processit, & tunc datur cōi diuidendo, in d. s. si conuenieris, ff. communis diuidenda, c. d. s. si, in ultimo respectu, & verba illa locatio, & cōductio, impropriatur, ut ibidem Fulg. animaduertit.

Et considerandus est modus procedendi Iuriscōsultorum in discursu materiae locati, & conducti: nāque, aut interuenit merces in pecunia numerata, & proprie dicitur locatio, d. s. si quis seruum, de quo in prima argumentatione: aut loco mercedis in pecunia praestatur opera, res, vel fructus. Si opera, vel res, datur praescriptis verbis, l. naturalis, s. at cōi doli fructus cōi diuidendo, si inter socios sic apparat consuetudo.

- 10 Similiter apud Iureconsultos modo pensio, modo merces, modo certum pretium nominatur, ut in dicto s. finali.

Et in materia locati, & conducti famosa sunt iura superius allegata in materia colligendi fructus immaturos, prout allegat gl. notabilis in l. pen. ff. de usufructu, legat. prout suo loco diceamus.

Quarto itaque loco omnimodis quibuscumque alijs, quae satis à remotis pro hac opinione vrgere videantur, ultra alios aliquantulum stringere videtur praeter considerationem, quod aequiparantur adinuicem cōductio, & venditio, & iidem iuris regulis regulantur, l. 1. s. ff. locati.

- 11 Vnde sicut in venditione requiritur pretium in pecunia numerata, & non in alia materia, ita & pensio in contractu locationis, & cōductionis, maior in contractu venditionis, clare patet ex s. in primis. Infit. de empt. & vendit. nam pretium proprie refertur ad ipsam pecuniam numeratam, ut dicit Bald. conf. 98. de iur. col. 2. vers. in contrarium, ibi, quod repetitur conf. 3. 83. lib. 5. per l. s. C. de praed. detur. l. h. 10. & idem Bald. in l. 1. col. 2. vers. videretur. C. de rerum permittum, quod pecunia est forma, & materia pretij, ex quo & idem Bald. in l. si domus, s. si, dicit, quod non in l. fin. C. de iure emptor. loquatur de pretio, si prore emphyteutica detur frumentum, aut aliud quippiam simile, non autem pecunia numerata, non habebit locum talis dispositio, Late Tirac. de rer. lignagiev. s. l. 1. q. 4. num. 45.

Quae ratio stringi posse videtur, quia per l. C. pensio rei locatae certum pretium appellatur, l. & hac diffinitio, s. si in princip. ff. locat. & in l. ea lege, s. loca. m. ff. locat. qui tex. videtur ponderandus, quod de locatione operis loquens, primo appellat mercedem, & hoc in principio propositi, postea illud idem appellat pecuniam numeratam, deinde certum pretium, ad idem l. qui infulam, s. qui adem. ff. locat. ibi pretio, & ceter. late Imol. in rap. propter sterilitatem, n. 33. vers. non obstat locatio, Rip. de primilg. pen. m. 59. iacob. Menoch. de reuoc. possib. rmed. 4. m. 23. Ad do. lab. ad l. si quis ante. ff. de acquir. possib.

Quinto loco ultra alios est bonus tex. in l. 1. in fine, ff. mand. ibi, interueniente pretio pecuniario, ubi Acc. in gloss. s. dicit omnem contractum ibi natura gratuitum pecunia interueniente transire in locationem,

per s. fin. Inst. locat. Ad idem tex. in illa gl. in l. item si pretio, s. si ff. locat.

Quare altera superiori contraria est opinio, locationem vere dici, si merces consistat in pecunia numerata, siue in alia re, materia, vel specie, quam tenuit Coras. in allegato re. iacob. Menoch. de adipsi. frond. possib. rmed. 7. num. 93.

Pro qua primo loco est textus in l. & hac diffin. s. si, ff. locat. ubi vera locatio appellatur, si fructus pro mercede penitentur, de qua alias retigimus in tertia ratione contrariae partis, & opinioni.

- 12 Secundo itaque loco pro hac parte ponderatur ex. in l. licet, C. locat. ibi, annuus quantitatibus, nam si de pecunia tantum ageretur, de annua quantitate dixit, secundum Pinell. in loco superius allegato.

Cui rationi responderi posse videtur, quod quantitas ibi pro pecunia accipitur, iuxta no. in l. 1. s. si rer. petat. concurrente communis intelligentia ad illud textum, quod non loquatur in colono partiaris, sed in eo, qui nummis colit.

Nec obstat verba pluralis locutio de annuis quantitatibus, quia in singularem secundum subiectam materiam reuoluitur, Bart. in l. falsa, s. si, & ibi Socin. ff. de traditione, & demonstratione, Bald. in l. quoniam, C. de imperib. in l. penul. eodem tit. Card. in l. 1. m. prima quae. 32. de foro competet. Panormit. in cap. vi. privilegia, num. 2. & ibi in addit. in verb. singul. latitatem, de privilegijs, Alex. conf. 84. volum. 4. Din. in reg. pluralis, lib. 6. Bart. in l. si seruus, s. si plurimus, volum. 1. s. si quis eum in l. si re de bonis, in princip. de verb. oblig.

Ad do. ultra alios bonam glossam in l. 2. s. deinde exatiff. ff. de orig. iur.

- 13 Tercio loco adducitur textus in l. exceptio, C. locat. qui nullum verbum de locatione dicit.

Quarto itaque loco adducitur textus in l. si mer. et. s. 715. maior. ff. locat. qui si recte ponderetur, probat communem sententiam, ibi, dum dicit, loquimur de eo colono, qui nummis colit, quamsi ille sit proprie, & vere conductor, & verba legis proprie sint intelligenda iuribus latius vulgaribus. Allegantur etiam à Pinell. & ceteris cum imitantibus multa alia iura, in quibus probari videtur locationem etiam absque pecunia numerata consistere posse, ut l. si olei, C. locat. s. ad do. Instans, eodem.

Quare, ut in hac disputatione, vtili, & subtili, non frā proferamus opinionem, putarem pro veritate sic distinguendum fore, quod locatio pariter, & cōductio tripliciter accipitur: largissime, large, & proprie. largissime, ut cōprehendat superficiem, cenium, emphyteusim, & similes contractus, l. 1. s. ff. de superficies, not. in l. C. de iur. emphyt. l. in l. c. constitutio, in ver. reuocare, de reuoc. sen. Hieron. Gab. ront. 1. 68. q. 1. n. 6. & haec practica nos passim docet, cum notarij in instrumentis luelianis, & emphyteuticis vtantur verbo, locare. sentit Bellon. conf. 2.1. num. 5. lul. Clar. in s. de iur. emphyt. q. 1. in s. Ad do. Fulg. ront. 140. circa medium. Maichel. not. 68. & ibi addit.

Secundo modo locatio accipitur large, & improprie, & tunc cum responsio non est in pecunia numerata, sed in frumento, vino, oleo, & alijs speciebus, & ita sic dicta locatio procedit cum locatione proprie lumpa in multis, non autem in omnibus: in hoc enim ex una parte est traditio, & in alia factū, idē

ideft penitentia *lex conduli. in print. ff. locat.* Secundo in hac locacione venit culpa, & ea culpa, quæ venit in locacione propria *lumpia not. in l. cum que. §. 1. ff. idem.* Tercio venit renitio propter sterilitatē, si eue in locacione proprie *lumpia vt not. in l. ex condulo. C. locat.* Quarto non est locus penitentiaē sicut in propria locacione. *l. si olei. vbi no. C. locat.* Discepat in hoc qui non est bonæ fides, sed fidei iuris. *gl. et ibi Cast. in l. naturalis. §. ut cum do. in verbo similis. ff. de p. r. r. verb.* Tercio modo locatio, & conductio proprie accipitur, quæ pecunia numerata interueniente constituitur iuribus superius adductis.

14 Ex quibus omnibus corollarie inferitur vtiliter ad aliqua. Primo ampliatio ad *l. contractus. ff. de reg. iur. dum de locacione loquitur*, vt veniat dolus, lata, & leuis culpa; vt extendatur ad locacione large sumptam, in qua in specie fiat responsio. Vnde illi Afficiant tenentur de dolo, lata, & leui culpa.

15 Secundo inferitur limitatio ad *l. si pecuniam. ff. de condit. ob. cau. et l. iuris gentium. in princip. ff. de p. r. r.* quod in contractibus innotantibus non habet locum penitentia, fallit in contractu ad locacione improprie sumpto, vbi fit responsio in fructibus, & in specie iuxta not. per Bald. in *l. si olei*, & est enim fidei iuris similis bonæ fides; & iisdem regulis regulatur, vt dicitur *et vt no. in l. excepta. declarando tamen hac omnia vt per Doct. in l. si olei.*

De mercede omiffa.

Q V A E S T I O II.

1 **Q** VERO secundo loco circa hæc principalē questionem. Est facta locatio, vel conductio simpliciter, nulla facta mentione mercedis, vel pensionis, nunquid talis locatio valebit, & videbatur primo loco dicendum, quod non, arguendo a venditione ad locacionem, *ex reg. l. 2. ff. locat.* & sicut illa sine pretio, et quidem certo non valet, *§. pretium. Inst. de con. ar. ab em. empt.* pariter nec locatio, sine mercede certa & contrahentibus specificata.

2 Secundo adducitur, quod defectus forme datæ a lege, vel ab homine vitat contractum, vel alium actum & reddit eum nullum, c. quia propter. *vbi not. de elec. capit. sine exceptione. 2. quæst. 2. cap. 1. de rebus eccl. non alien. lib. 6. Clement. 1. eodem titul.* Castrensi. Tal. & alij in *l. cum si §. si prator. ff. de trans. in leg. si vnus, §. si acceptulatio. ff. de p. r. r. in l. certa forma. C. de iur. iur. lib. 10. Euerar. in loco. a defect. form. num. 2. Brou. num. 24. cum multis. sequentib. Ticaq. de retrah. l. i. §. 36. gl. 2. a. 26. sed in contractu locacionis, & conductiois est de iurib. & certa, vt supra dictum est, merito ea omittitur locatio pariter, & conductio erit nulla.*

3 Tercio obliuiscitur, & sinceritudo vitanda est, vt per Specul. in *proem. verific. certum est, et in titul. de test. §. 1. verific. quod testis, et in titul. de positio. §. 7. verific. tertio etiam, sed locatio, & conductio sine ali. qua expressione mercedis obliuiscitur est, & contentio nem facile pacere potest inter locatorem, & conductorem, merito reiicienda est, & ita tenuit Castrensi. conf. 35. in *similib.**

4 Contractum est de iure verius, & intelligitur de solita, & consueta pensione, & est celebris, & ab om-

nibus commendata in *l. exceptio, in fin. C. locat.* & ibi illa gl. vti singulariter, & notari dignam laudant, & sequuntur Angel. & Salic. & summo opere commendat Paul. Castrensi. in *l. 1. §. si quis seruum. num. 5. ff. de positi. lat. in leg. certi conditio, §. si numerus. numer. 11. §. si cert. pet. ad leg. vt libetis. num. 8. C. de collat. Alex. and. conf. 107. num. 2. lib. 2. Gomez. de contrah. cap. 3. numero 9. in fin. Veron. ad *l. quod si nolit. §. qui aliquid, numero 21. ff. de Aedil. edic. Euerar. in loco a solitis sub nu. 8.* & hæc est vera, & communi opinio, vt testatur Ant. Gab. lib. 6. de contract. concl. 1. num. 4. Euman. Soarez. in suo thesa. lictera C. num. 191. Stracch. de mercatur. tit. de nam. in 3. part. num. 10. Guid. Pap. in *fin. in verb. presumptio. num. 10. Alex. ad Bart. in l. 1. §. locat. §. 1. Firmian. in verb. domus, et in verbo Inquinus. Dec. in cap. cum sit. num. 6. de constitut. Bonacoll. in *quæst. Crimin. in verb. pendens, circa finem.* Castrensi. in *leg. emptorem. §. fin. num. 4. ff. de al. empt.* * Et hæc est vera, & communis opinio. Rota Nouissima 88. numero 2. parte 2. attestans, ita iudicatum in vna Romana locacionis, 10. Decembris 1578. vnde agens pro conuentione pensionis contra eum, qui non conduxit certa mercede, debet probare quod tant locacionis, & ille tant conductus fuisset Alex. conf. 281. num. 2. lib. 1. Joseph. de Lud. concl. 1. §. 4. illat. 235. Rota Nouissima 377. num. 7. par. 1. decis. Genes. 115.**

8 Addo, quod locatio sine certa mercede constituta præsumitur facta sub ea pensione, quæ postea soluta fuit. Crau. conf. 294. vers. 2. Bonacoll. de *presumpt. in verbo causæ talis.*

Fundata autem ista gl. resolutio in *leg. si finis, in pr. ff. de damn. infec. in l. quod si nolit. §. qui aliquid. ff. de Aedil. edic. quib. cauetur consuetudine spectanda.*

9 Exocurat hæc gl. celeberrima, & famosa per scribentes multos modis in prædicta vtilibus, & fructuosis, nec quidem extra locati materiam.

10 Primo, licet merces operarum aliquando soluantur, ante opus completum, aliquando post, vt not. in *l. ad eum. C. loca. in l. sed addet. §. si quis in l. qui insulam. §. qui ad eum, tamen consuetudo seruanda est per celeberrimam gl. in *l. exceptio, idem Bar. in l. 2. C. locat. Bald. in leg. 1. §. diuus. ff. de extraord. cognicio.**

11 Secundo, per hæc celeberrimam gl. dicebat ibi fac. de Accet. quod officialis electus ad aliquod officium videtur electus cum illo salario, quod soluitur est præstari alijs in eodem officio, Bar. in *mag. illustratus. ff. ad mun. Abb. conf. 16. col. 2. vol. 1. Bar. in cap. quod translatione de off. leg. lat. in l. diem iudic. col. 3. de off. assis. in l. vt libet. col. 3. de colla. Gab. de *confut. concl. 1. numer. 36. Par. de iudic. in verb. sal. arum, versum officiali, & per hoc vide in factis, quando quis conduxit notarium ad faciendum inuictarium pupillorum extra ciuitatem, qui dixit, veniens vel equo equum. Fuit responsum sic,**

12 vtique soluendum est, & Tuderit prædicatur, vt vitra mercedem detur equus notario conducto, & ita fuit iudicatum per hanc gl. notabilem in materia locati, & conducti. Similiter qui erat solutus ad idere fructus

13 ad quintam, Tuderit equum monti afficiant omnia bona sua, & conductus volebat alterare, & diuere ad medium, non potuit, stant folito cum locatore.

14 Tercio per hanc gl. in materia locati, & conducti, dixit Bar. in *l. pen. C. de iur. iur. lib. 10. quod in familia & sup. in familia seruanda est consuetudo, & ita si aliquis conductus vni iudicem, debet intelligi sup. in con.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

conducentia, & in stando, eundo, & redeundo comē.
dat Cast. in d. 4. qui assidue, & alibi Deo dāte dicemus.
15 Quarto dixit notabiliter Bar. allegando hāc glof.
quod semper in conducentia operum consideran-
da est consuetudo, quā fit videtur actū inter partes.
not. in l. Domini Horreorum. C. de agr. & cens. lib. 11.
& sequitur ibi lafon.

16 Quinto dixit idem Bar. in Laemo est qui nesciat. ff.
de duob. reis quod conductus ad legendum potest ser-
uire per substitutionem si est consuetudo. Commendat
Veron. in d. 4. qui assidue. n. 25. sequitur Dec.
amplians in conducto ad legendum, vt intelligitur
cū salario conducto in l. semper in stipul. n. 9. de regul.
iur. Alex. declarans in l. 1. §. 1. n. 5. ff. de verb. obl. Ang.
in verb. consuetudo n. 14. & in verb. substitutio, n. 10.

17 Sexto per hanc gl. dixit notabiliter Bal. in l. cum de
conf. in l. 1. test. ff. de leg. quod consuetudo est tacitum
18 pactum ciuium, & informat contractus, quibus inest
sine vilo pacto, inferens per hoc, quod quodocun-
que notarius rogatur, vt conficiat instrumentum, in-
telligitur consuetudo, vt licito modo, quā in solita sūt
suspecta, commendat Clemens sing. 77. in fin.

19 Ex per hoc dixit in facto, in quo notarius conficit
instrumentum census cum clausulis insolitis, & non
seruata forma. Motus proprii, quod id fit facto nota-
rij, non quod fit, vel præsumat rogatus a partibus.
Adde not. per Guiliel. in l. 1. t. col. 2. vers. itē fuit. ff. de ver-
bor. obl. quod illae clausulae censuræ appositæ de vo-

luntate contrahentium, quas indicant eorum verifi-
milē mentem, alias censuræ appositæ potius de cō-
suetudine notariorū. Sequitur Ant. Gabr. de conf. et
conf. 4. num. 5. facit Iul. Clar. in iuramento loquens
in §. 4. emptor. q. 8. Ruin. in renuntiationibus, loquēs
conf. 60. in §. 1. vol. 3. Rom. in clausulis compromissorū
loquens sing. 52. Cotta. in memor. in verbo notariorū
imperia. Did. de clausula condicillari loquens in
Rub. de testam. per. 2. num. 14. pulchre Hiero. Gabr. test.
top. numer. 9. Caltr. sing. 11. vbi notarij simplicitas
partibus nocere non debet. Mant. sing. 2. 2c. Roland.
conf. 56. num. 3. 1. vol. 3. vbi inuehitur contra notarios
sepe apponentes clausulas, quarum virtutem testato-
res ignorant, & contra eorum voluntatem. Crau. cōf.
147. numero 5. Tiraq. ad l. Si inquam, in prin. nu. 12. 2.
& 160. Put. decif. 177. para. Ripa in repet. l. Centurio.
num. 81. & 82. de iur. Corbul. de iur. empt. limit. 41.
num. 4.

ADDITIO.

Ad que late Menoch. de arbit. casu 144. nu. 4. lib. 2.
presumpt. 79. numero 4. lib. 4. presumpt. 31. Mantib. de
conclut. vlt. volum. tit. 10. lib. 1. in d. f. card. conclus. 100.
99. num. 6.

21 Consuetudo igitur in mercedis quantitate salarij
præstatione, operum solutione, sumptibus præsta-
dis, & in legendo seruanda, & attendenda est. Et per

22 hanc gl. decif. dixit in facti cōtingentia. Semprouis
vendit, & assignauit eius Prædium pro scutis ductis,
& ita confectum est instrumentum simplicitē.
Modo oritur contentio in quantitate monetæ, an in
auro argenti, vel quadratib. solutio faciendā sit. Et
multū dixerūt in quadratibus, dummodo. n. monetā sit
eurens, & expendibilis, regulari non pot; tamē cō-
suetudo regionis est attendenda, vt Tude et si soluti-
ones in trib. partibus, aur. argenti, & in quadratib.

23 Similiter videmus, quod Reuerenda Camera A-

post. semper vitur moneta argentea; vnde locando
intelligitur de ea. * Et locans Sutori operas per an-
num, tenetur laborare die, & nocte iuxta consuetudi-
nē, de qua iudex se informare debet, habita conside-
ratione ad domini necessitatē, Rebuff. de verb. signif. l.
2. col. 5. (ibi secundus casus) Declaratur præsens gl.
decif. ex mente Cini, & Alberici duobus modis.

Primo, quod consuetudo intelligitur respectu per-
sonarum, & hoc dupliciter: vel respectu ipsiusmet cō-
ducentis, & consuetudinis ipsius ex diuturna præsta-
tione, & hæc fit prima conclusio, & intelligētia ad l.
cum de in rem verso ff. de vsur. circa quam consideran-

14 dum est, quod requiritur spatium decē anno, vt not. in l.
si certis annis. C. de pec. Vnde in hoc videtur nimia re-
stitui. Putarem atmen, quod sufficeret saltem, & ad
minus binus actus, x quod inducitur consuetudo iux-
ta not. in l. 3. C. de episc. aud. Vnde etiam in delictis so-

25 litus delinquere dicitur, qui commisit duo furta. Di-
cit Veron. in d. 4. qui assidue n. 8. est gl. 25. q. 2. Cini. in l.
2. C. de reb. cred. Alex. in l. Capitulum §. famosi; in l.
de pec. not. in l. de quibus ff. de leg. vbi Bart. q. 2. gl. in rub.
C. qua sit lon. consuet. Rocch. de consuet. versic. sed hic
successine queritur, versic. prima est conclusio, fol. 38.
firmat expresse Bald. in l. diuturna. ff. de leg. sequitur
Alex. conf. 108. nu. 21. vol. 2. Decan. in l. 1. ibi ibers. C. de coll.
Gram. decif. 26. nu. 10. vbi sepe sæpius intelligitur per
tres vias tantum.

Bene verum est, quod in delictis contrarium enet
Cagnol. in l. 2. nu. 57. de pab. inter emp. & vend. Bur.
lat. conf. 117. num. 17.

ADDITIO.

26 Prior tamen magis communis opinioe binus actus
sufficere ultra illud de quo agitur Claud. ad Bar. 33. cōf.
213. nu. 4. littera D. versic. sed quod saltem Trasper. Farin-
acc. q. 23. nu. 17.

Quod requiritur triuus actus declarat Clend. ad Ber-
ta. 330. l. conf. 113. num. 4. littera D. de magis Communis
Propter. Farinacc. q. 23. nu. 19.

Adde tamen prædictis Clend. ad Ber. 330. l. conf. 113.
littera D. versic. in hac Re Vol. 1. vbi concludit post al-
legatos requiri triuum actum vt dicatur solutus delinque-
re subdit exegre quod bis delinquens dicitur solutus delin-
quere sed non punitur solutus delinquere nisi tertia vice
delinquere, ita interpretando communem sententiam.

28 Secundo, prima hæc intelligētia, & conclusio de-
clatur, vt ex diuturna præstatione non probetur ti-
tulus locationis, vel contractus, sed eo præsupposito si
oriatur contentio circa quantitatem pensionis, at-
tendatur diuturna præstatio, & ita Cini & Alin d. leg.
exceptio. sentit Menoch. de presum. lib. 3. pref. 11. nu. 2.

27 Ex qua corollarie inferitur limitatio, & intellectu
ad l. creditor. C. de vsuris, & leg. operis ff. de oper. liber.
& d. l. cum de in rem verso, quod ex diuturna præsta-
tione non inducitur titulus contrahendi, sed eo existen-
te probatur legitima solutio, reposito, & recognitio,
& ita ibi Accur. in gl. magnæ tacitē sentit.

28 Tercio declaratur, vt ita diuturna præstatio con-
ductoris debeat in libello allegari. Sal. in d. l. cum de
in rem verso q. 1. dicens hoc non esse a Doctōribus ta-
ctū, loquens est Alex. conf. 113. vol. 2. laud. d. l. si certis
annis, in 2. & 4. limitatione. * Didac. in cap. Raimundi.
§. 11. num. 3. vers. illud auid, de testam. n. vbi respondeo
ad Fel. & alios contrariū tenentes Menoch. de præ-
sumpt. lib. 1. q. 48. num. 20. & debet esse specifica, &
c. lata

clara declaratio deducendo in specie, quod tales præstationes annuatim factæ fuerunt, ob hanc causam, *Salic. in d.l. si certis annis, col. pen. vers. q. dixi, & in d.l. cum de in rem verso, num. 6. Alex. conf. 1. 13. nu. 2. lib. 1. Rumi. conf. 6. t. num. 1. conf. 75. num. 5. lib. 1. Crauet. de anteq. temp. in 2. part. quartæ partis princip. num. 55. latius explicat Balb. de præscript. in 1. par. 3. part. princip. q. 10. num. 22. Guid. Pap. q. 408. Crau. conf. 226. num. 3.*

- 29 Quarto declaratur, ut ista diuturna præstatio sit solum præsumptio, quæ transiit onus in aduersarium probandi contrarium si vult. *Bal. in l. 1. c. de dot. promissione. 10. And. in c. si de causâ poss. & propriis. Butr. in c. peruenit, de censibus. Si igitur conductor ad soluendum minorem pensionem contrarium probare velit, auditur.* * *Galial. in l. 1. in princ. num. 30. ff. de verb. oblig. vbi Soc. iun. num. 30. Bologn. in rubr. eiusdem tit. cap. 29. num. 4. Bal. in l. cum salâ num. 5. c. de iur. & fact. in Balb. de præscr. in 1. part. 3. part. princip. q. 10. num. 24. vers. 3. Felin. in c. sicut, num. 30. de re iudic. Alex. conf. 113. num. 4. lib. 1. Valqui. controuer. lib. 8. q. 84. nu. 4. 1. Didac. in c. possessor in 2. par. 54. num. 2. vers. secundo ab eodem, &c.*

- 30 Quinto declaratur, quando tales præstationes in tali loco ipatio factæ fuissent diuersis vicibus, annis, & temporibus; alias enim solum pro pluribus vicibus nihil operaretur, quia plures actus ligant, *l. inbe. mus. c. ad vellei. num. 8. facit. l. 1. c. de fidei comm. Et*

- 31 procedit in solutione facta singulo quocumque anno, ut ibi *fas. limit. 6* reputans hoc valde notabile. Pariter dispositio *l. quicunque* procedit in solutionibus

- 32 leparatim quolibet anno factis, ut *Bal. in d. l. & suo loco deam. Similiter dispositio. l. balista, ad Trebel.*

- 33 procedit in acibus ex intervallo geminatis. *Bald. in proem. c. col. fin. Enclutur. in loco a vi geminationis, nu. 16. idem ad conuentionem inducendam respondet. Butr. in c. si de confect. & ita lentire videtur. *fas. in l. pen. col. fin. c. de pac. in l. 2. col. 71. de iur. empty. in l. 1. not. 2. de off. cens. * Balb. de præscript. par. 3. q. 10. limit. 5. num. 26.**

- 34 Practicando igitur materiam diuturnæ præstationis cautus erit locator articulare, & capitulare, quod N. soluit vi conductor tot pro mercede, vel pensione de tali anno, & anno.

- Cogita tamen vnum si placeat, quia putarem obtineri posset in materia locati, & conducti, etiam si non essent factæ solutiones diuersis vicibus, & temporibus. Nam si locati alias fundum Caio pro tribus annis, pro decem, pro quolibet anno, & appareat factæ solutiones in summa de omnibus tribus annis in publico instrumento, quod exhibetur, ear ex hoc non probabitur solum contra conductorem?

- 35 Adde vnum aliud in practica, quod materia diuturnæ præstationis est permixta de iure Canonico. *Alex. reg. 1. præscript. 32. in fi.* Vnde inter clericos, cum in ecclesia, & similibus locatoribus veritatem putent. * Vnde procedit aduersus Ecclesiam, quoad res temporales si per decennium aliquid præstitit, vnde in futurum præstatum obligatus. *Alex. reg. 1. præscript. 32. in fine, pariter aduersus situm, vt ex decennali præstatione obligetur, vt per Doct. in d. l. si certis annis, vbi *tal. nu. 14. Dec. nu. 15. & aduersus illum, qui per aliud decennium desistit, ita *bal. in d. l. cum de in rem verso, num. 22.***

Declaratur sexto, ut non habeat locum, quando contra eum, qui decennalem præstationem recipit, repugnat aliqua iuris dispositio. *Bar. in d. l. cum de in rem verso. nu. 7. vers. at ius commune, puta si laico per decennium fuerint præstitæ decimæ, quarum est incapax. 1. Didac. lib. 1. var. resolut. c. 17. num. 6. in fin.*

Declaratur 7. in probatione vera, non præsumptiua, puta de tribus annis ultimis *l. quicunque, c. de apoc. public. lib. 10. de qua alias late in hoc opere diximus. Balb. cap. litteræ, de dotal. Tiraq. de præscript. 9. t. part. 3. q. 10. num. 23.*

Declaratur 8. in præstationibus vniformibus, seu si fuerint difformes, *Dec. in d. l. si certis annis, col. fin. Balb. de præscript. in 1. part. 3. par. q. 10. nu. 23. Valq. contr. lib. 8. cap. 8. num. 11.*

Declaratur nono, ut non procedat fauore minorum, *Alex. conf. 94. nu. 6. lib. 7. Corn. conf. 98. nu. 3. lib. 1.*

Est ad practicum reducendo patet modus articulationis debet deduci, & specifice allegari clare, & distincte, ita vt nulla alia causa suspicari possit, debet iterum articuli deducendo iuris repugnantiam in actu de quo agitur, deducendo præstationes vniformes, & non vnitas, sed annuales, & sic discurrendo.

- 36 Quid in rustico, & sic in colonis? vna fuit opinio, quod diuturna præstatio non necesse nisi per spatium 30. annor. Vnde si colouum probeat portat domum, non par capponum per 30. annos quolibet anno non est inducta obligatio. *Spec. de causâ poss. & propr. 5. 2. vers. certum, sequitur Rom. in l. qui in aliena, in princip. ff. de acquir. heredit. Bal. in l. solent. in fin. ff. de off. pro consul. & legat. Soc. conf. 145. col. 1. lib. 1. Rip. de pectus de vinct. præscript. num. 143. vbi præbet se valde amicum colonis.*

- 37 Contraria opinio est verior, *Bal. de præscript. in 1. part. 3. par. princ. q. 10. vers. & an illa lex. Parlicul. in consuet. tit. 1. §. 7. num. 17. Did. in reg. post. in 2. par. 54. num. 2. in fi. attestans hanc esse communem opin. Jac. Menoch. de arbit. mod. casu 194. num. 69.*

- Est maxime fauore pig. causæ. *Paul. de Eleaz. in c. in litteris, col. 10. vers. modo queritur de rebus spol. Iacob. Menoch. ad arbit. in d. lib. 2. cent. 5. casu 160. num. 17. inferens etiam in materia locati, & conducti ad statutum Brizæ 114. in cuiuslib. rub. quod quilibet teneatur ad situm, vbi casum dicitur, quod soluens nomine situm in triennium teneatur in posterum non enim credit si simpliciter cappones deserat, & non nomine situm per eum. Addo Iacob. Venet. in tract. de annis præstat. q. 15. late Menoch. de præscript. lib. 3. præscript. 13. num. 80. vbi late in materia.*

- 38 Ex quo colligere habetur limitatio ad ea, peruenit de censibus, ut non procedat fauore pig. causæ. *Fely. in c. ad apostolicam, in fi. de simonia, dicens valde singulare.*

Quod aliud potest ad Tiraq. de priuileg. p. causa. Et hæc vera fuit durante laborio, & non vltra. *Bar. de tempore vult, & contin. c. 18. nu. 9. attestans in Tuscia passim obtineri.*

Et quod dictum est exemplo capponum, vile est in practica ad multa circa delationem frumenti ad donum domini in diuisione tegetum in arca, an aliquid dominus ante partem habere debeatur teneatur dare tot operas pro quolibet anno, & sic de singulis in practica vitibus.

Potest fortasse dici, quod contra colonum ex præstatione

Tractatus D. Vincentij Carocij

tione diuturna non inducitur obligatio, sed probatur quantitas solutionis debiti, vt supra etiam dixi. Vnde dicit dominus colonus: volo cappones, non gallinas, quia eos pluribus annis soluisi; volo decem, & non octo, quia diu alia soluisi, & si illa declaratio (vt supra dixi) militat in illa, quasi multo magis in iusticia, & colonio.

39 Et si iudex in sententia dicat, condemnno Titum colonum ad soluendum, quod antecessores fecerunt, intelligitur, quia sic conueniunt. *Ca. in l. cum quis, §. iulianus, ff. de solut. pec. Grammat. diff. 59. n. 25.*

40 Et talis colonus conueniri poterit officio iudicis, vel interdicto possessionis. *Aff. de off. 395. Beniten. de off. 27. Rip. in l. si. num. 3, ff. quot. bon. Tirac. de retr. tra. §. 1. gl. 6, & §. 6. gl. 1. m. 10. vbi dicit hanc opinionem vniorem. Viui lib. 4. opin. 66. vbi etiam attestatur non liberi dando mortuos, nec teneat si augeatur numerus dominorum. Euerat. in loc. a corre. lasius, num. 5. Perno. in verb. obligatus prestare cappones. Sebati. de mor. conclus. 20. Corbulus de iure c. phy. limit. 37. num. 9.*

Bene verum est, quod Iacob Menoc. de reup. posses. remed. t. num. 87. testatur de magis communi in contrarium circa remedium possessionis, tamen prima opinio vniorem videtur, maxime iure Canonico inspecto, & circa hanc materiam locati, & conducti, circa quam intendimus, ponit notabilem cautelam Salie. d. l. si certis annis, post Bal. quem sequitur Alex. col. 5. quod recipiens solutionem annuam a conductore debet exprimi facere, quod solvens astringat se conductorem, vel emphyteotam: tunc enim non esset opus decennio, sed sufficeret sola confessio conductoris, vel emphyteote commendat ibi Cur. iur. num. 24.

41 Et diuturna, & conclusa praestatio multipliciter fuit in iure considerata: aliquando n. annor. decem iuxta terminum legis, eum de in re verso, ff. de usur. & secundum hanc locatorem non astringerem; enim tot annos non locasset, non ne per hoc consuetudo alij locandi erit probata? quandoque pro quinquennio leg. 1. §. quod dillum, ff. de separationibus. Auten. bo. die, vbi Ang. C. de repud. quandoque annorum trium vel 1. l. c. de fidei. quandoque annorum duorum secundum quam consuetudo de qua loquitur gl. in l. ex. pro. de qua supra, & facit gl. in sumultum, lultit. de litterarum oblig. l. ex in contrahibus, cum gl. C. de non n. p. Albi. in l. consilium, in C. de adminis. internum.

Stat igitur vera conclusio in hac locati, & conducti materia, quod si locatio nulla est metuo facta de mercede, intelligitur de locata praestari per conductorem.

Contrarius tenet Rota Nouissima, in vna Romanensis solutionis, die 10. Decemb. 1578. prout par. 2. de c. 84. coram Caprueo, vt ad materiam gl. in l. ex. cepto, non fiat restrictio ad consuetudinem generalem regionis, vel loci. prout videtur sententia Gomez de contrah. cap. 2. num. 9. Cremen. in l. 2. num. 239. C. de res. sciend. rem. nisi in consuetudine generali alieu. rus loci vniuersi prout in locationibus praediorum ad mensuram in quibus vniuersim pro quolibet Rubbio est talis responsio in locatione operarum Agricolarum, Equi conducti, & domorum, quando vniuersim est constituta pensio, prout in aliquibus partibus Hispaniae. Nec ad consuetudinem particularem conductoris, nec quod requiratur implementum habitationis locatae, nec scientiae consuetudinis in conductore.

Ex quibus supra positis, & discussis, inferitur amplius, quod ad obligationem tere. placet. ff. de obl. & obl. quod tempus non est modus inducendae obligationis, quia conclusio amplius, vt sit vera etiam cum reposito concurrat diuturna praestatio, sed praesuppositio titulo iustificatur quantitas, & qualitas solutionis.

43 Secunda principalis intelligentia est, quam tantopere ibi commendat Ang. in practica, vt consuetum intelligatur, quod fecerunt alij, qui conduxerunt, vt praestanda sint ea merces, & pensio, quam alij praestari soliti sunt.

44 Vnde dicit Ange. ibi, quod laboratores terrarum tenentur portare ad domum domini partem fructuum si alij fecerunt, & verissima est ista conclusio, si emmerentur, & deducatur omnes, quibus sigillatim facta est locatio, & qui conduxerunt, a sufficiente partium enumeratione, vel inductione, dialectici appellant, concludens, & necessaria est argumentatio. I. parte furioso, vbi Bal. post alios, ff. de bis, qui sunt sui, vel alii. iur. Euerat. in loc. a par. num. Tertia est intelligentia, & conclusio, vt attendatur mos, obleruancia, & consuetudo loci, ciuitatis, vel regionis, per l. quod si nolit. §. qui assidua, ff. de Aedil. edic. quia tunc opere exoritur. Vbi Bal. post alios, ff. de bis, qui sunt sui, vel alii. num. 23. §. si cert. p. in l. Gaius. §. idem excedendum, num. 12. & 22. de liber. & post. l. elyn. in cap. ad hoc, num. 10. vt lit. non contulit, in eum 24. num. 6. de constit. Alphon. report. 607. addo Aut. Gagr. de consuet. conclus. 5. Eueat. in loc. ab visitato. Cagno. ad leg. semper in stipulationibus, num. 6. de reg. iur. & in re. 46 per l. si qui maior, num. 72. C. de tram. & nec consuetudo loci particularis praevalet generali consuetudini quando est praescripta, Bal. in l. & pronuncia, in fin. C. de seru. Bar. in l. sed si si si si de co. §. de petit. har. in l. memo. §. temporalis, vbi Dec. & Cagno. ff. de reg. iur. Bal. in c. 1. §. notandum, quod feud. dar. post in c. 1. eol. 1. de feud. loquitur Caball. Scilicet 556. par. vnde

47 in pensionibus, & tempore solutionis consuetudo patris praevalet.

Et attenditur consuetudo ordinaria, secus extraordinaria, Bar. in l. Scio. §. medico, in 3. ff. de annis legat. Soc. conf. 87. col. 1. lib. conf. 159. col. 4. lib. 2. Dec. confil. 430 num. 7. Paril. conf. 3. num. 50. lib. 3. confil. 79. num. 4. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 43. in fine.

Et ad propositum l. cum de in rem verso, ad propositum materiae locati, & conducti de qua agimus si aliquis allegat diu in domo alicuius fuisse hospitium, non inferat quod in futurum sit hospitium, quia praesumitur causa familiaritatis, & amicitiae. Floria. in d. l. cum de in rem verso, num. 11. Luc. de Penn. in l. 3. praesumpt. 80. C. de apoc. publ. lib. 10. Rip. in c. cum Ecclesia sit rina num. 86. de cons. poss. & propriis, Iacob. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 13. num. 81.

De mercede consuetudinaria.

Q V A E S T I O III.

Subalterna oritur inspectio, quid prius inspicien- dum erit de illis rebus propositis consuetudinibus, an particularibus locatois, an per conductoris, vel regionis, loci, vel ciuitatis? Et vique verissima videtur reolutio, vt primo loco inspicatur consuetudo patris

patrisfamilias, & sic particularis contrahentis, deinde loci, vel regionis, l. vel vniuersorum, ff. de pig. acq. l. qui semisse, ff. de vfu. l. heredes psalm. ff. si quid possit ibi, & consuetudine patrisfamilias, vel regionis, ff. de testam. l. si seruis plurim. §. l. si seruis plurim. §. l. ibi, Ante omnia ipsius patrisfamilias. Consuetudo deinde regionis, & ita hanc opinionem tenuit Dec. in l. semper in stipulationibus, sub nu. 7. ff. de reg. iur. & ita declarat Rom. dicit singulariter notandum fugal. 68. l. dicens ad ampliationem, §. l. si seruis plurim. §. l. in l. inuomis, ff. de leg. 3. procedere in contrahentibus.

2. Euerac. in loc. ab vsta, num. 16. Contraria tamen in puncto iuris verior esse videtur opinio, l. quod mos, & consuetudo loci, & regionis preuolat consuetudini in contrahentium, & probatur hec opinio in l. semper in stipulationibus, ff. de reg. iur. vbi consideratur sola consuetudo regionis, & loci, nulla habita mentione, respectu, vel consideratione ad consuetudinem contrahentium prefertim principa liter, immo contrahentes videntur se regulare cum consuetudine regionis, vel loci, quod si nobis, §. qui assidua, ff. de edil. edict. v. late Veron. glo. in l. si fundus, §. in commissoria, ff. de lege commissoria. Ioan. Ande. in reg. quomodo facit, de reg. iur. in mercur. Bartol. in locatione loquens in l. nemo, col. 1. ff. de duobus reis in l. domini pro adiorum, C. de agric. & consil. lib. 1. in l. Paulus in princip. ff. de solut. in l. impensis, ff. de impens. in ver. dot. sol. in l. & ea parte, ff. de verb. oblig. in l. cum in plures in fine, ff. locat. Bart. in lib. col. 4. vers. circa praedicta C. de oper. liber. in l. 1. col. 3. vers. ite, quatuor in contrahentibus consideratur, C. de fruct. & sit. expens. in l. 1. C. si ob publicam pensionem, col. 2. vers. sed post, in l. si certis annis, col. 1. vers. credo tamen, C. de transact. in l. 1. quasi. 2. C. pro socin. in l. incendium circa fin. C. si cert. petat. in l. instrumenta, col. 1. vers. quare quidem. Cod. de fidei comm. in l. cum de consuetudine in princip. ff. de leg. in l. sed si possit, §. si creditor, ff. de pignor. alt. in rubr. de consuetudine circa fin. Salyc. in locatione loquens in allegata l. excepto, Abb. Felyn. Dec. Rip. & alij in cap. cum M. Ferrar. de constitut. imol. in cap. post de loc. Roman. consil. 114. col. 2. Gomef. in cap. 1. num. 6. de constit. in sexto, late Callan. in consuetud. Burgun. fol. 308. vol. 4. & seq. & fol. 336. vol. 2. l. tal. consil. 20. col. penult. vol. 1. Marfil. singul. 415. & 495. Tiraq. de retractu. l. i. leguer. §. 1. glof. 8. num. 73. l. i. in cap. per vestras, §. 6. num. 4. late in pluribus commedans, & in specie in locatione, Anton. Gabr. de consuet. concl. 1. per totam, imo addit, report. per Alberic. in l. 1. de consuetudine, ff. de vno tristico, & oleo legato, quam tanopere commendat Ang. in d. l. si seruis plurim. §. l. in l. inter stipulantes, §. sacra, ff. de verb. oblig. Hinc testator legando vnum mezzolinum olci ducis, intelligitur secundum consuetudinem testatoris vt per Bart. in d. l. cum certum, per l. si quis vinum, §. si de vno tristico, & oleo legato.

4. Secunda sit conclusio. In contrahentibus dependentibus a voluntate vnus tantum principaliter attenditur, & praeuolat consuetudo patrisfamilias, d. l. vel vniuersorum. Ad cuius l. celeberris ornatu plura ponit Roman. consil. 94. in fin. Acet. consil. 1. in fin. concl. 160. col. 2. in l. si procurator in fi. de procu. Barb. consil. 18. column. 1. vol. 1. Dec. consil. 175. column. 5. Curt. de consuetud. fol. 17. column. 2. vers. Venio, in 2. l. i. in l. i. Cagnol. ad leg. semper in stipul. nu. 8. in fin. de reg. iur. Euerac. in loc. ab vsta, post ad reg. illam, cum quid, parte prima, limit. 2. vbi aliqua non inutilia in materia procuratorum, & mandati.

5. Tertia sit conclusio. In contrahentibus dependentibus a voluntate duorum, prout est locatio, & conductio, praefertur, & attenditur consuetudo loci, d. l. semper in stipul. & reg. inspicimus, lib. 9.

6. Quarta est conclusio praecedentium omnium declaratiua. Attenditur consuetudo patrisfamilias, vel loci in consensibus communiter, & vt plurimum, non autem in his, quae raro, vel omnino extraordinarie fieri solent, ita singulariter, Alexand. ad l. vel vniuersorum ex not. per Bart. in l. Scio, §. medico, ff. de ann. leg. l. si finas, §. frumenta, ff. de contrah. empt. Alex. consil. 128. vol. 1. l. 1. tal. in l. 3. §. quantur, ff. si quis caus. commendat. in praes. Euerac. in loc. ab vsta, nu. 13. dicens in tit. de casib. & pericul. post ad leg. cum quid parte. l. i. in l. 2. num. 17. Felyn. in cap. cum 2d. col. 3. vbi Rip. col. 2. de constitut. in c. ex literis, col. fin. de fide instrum. l. tal. in l. vbi libris, col. 4. de colla. in l. certi conditio, §. si nummos, ff. si cert. petat. Ioan. Nicol. in l. generaliter, num. 74. C. de secum, nupt. Ant. Gabr. de consuet. conclus. 3. limit. 5. num. 29.

7. Notandum tamen est ad consuetudinem gl. in allegata Lex exceptio, de qua superius, quod est simpliciter interpretanda, Natr. in 4. add. ad consil. Alex. 8. num. 7. lib. 6. & per duos, vel tres alios inducitur etiam in norespacio decem a nono. Papal. in dec. Ro. §. nu. 10. de consuet. in nonis in fin. nec requiruntur vt lolemnitates, & circumscriptiones in alijs consuetudinibus requiritur, Graue. Theorem. 12. num. 16.

8. Corollaria igitur inferuntur ex his superius adductis, & allegatis ampliato ad l. si seruis plurim. §. l. in l. leg. 1. vt procedat, & locum habeat in contrahentibus a voluntate tamen vnus dependentibus.

Inferuntur similiter limitatio, vt non extendatur ad contrahentis vltro citroque obligatorios.

9. Inferuntur similiter limitatio ad l. vel vniuersorum, vt non procedat in contrahentibus vltro citroque obligatorijs comparatiue de consuetudine regionis, & consuetudinem patrisfamilias. Inferuntur quarto Corollaria omnibus commune, vt attendi debeat consuetudo communiter, & vt plurimum, non de raro.

3. Prima sit conclusio. In vltimis voluntatibus, & quae maxime in legatis, consuetudo testatoris, & patrisfamilias attenditur, declaratio autem est dubia, & circa quid, quale, vel quantum iuxta doctrinam Bar.

Tactatus D. Vincentij Carocij

Mercede incerta.

Q V A E S T I O I V.

Q V A E R O ulterius subalternative procedendo in hac principali questione de substantia locatio-
nis. Locuit quis domum, & conductor promisit pe-
sionem simpliciter non adiecta aliqua quantitate
certa, puta, & *gl. promette la pignone ogni anno*, va-
lebitur? Videtur dicendum, quod non: quia specialis
est in dote, ut incerta promissio valeat, *l. cum post, §. gener. ff. de iur. dot. ad quam Bal. novell. de privileg. dot. part. 6. prim. privileg. 10. & in l. 1. num. 3. ff. solut. matr.*
Ruin. ibi num. 87. Socin. num. 51. Ambros. de Opilio
ad l. si quis arbitratus, num. 51. ff. de verb. oblig. Crott.
ad l. si quis pro emptore, num. 65. ff. de verb. oblig. Ec-
go in contrarium est ius commune, *l. ius singulare, ff. de leg. 1. §. ad municipal. regul. quae a iure comuni,*
lib. 6. Euerard. in loco specialis.

Secundo, quia specialis est ius legato alimentorum
sine adiectione certae quantitas, *l. si frui annuum, ff. de aliment. & cib. leg. 1. cum alimentis, ff. de alimentis leg.*
Triaque amplius ad piam causam *prim. §. Soc. reg. 3. to. privileg. 46. Alexand. conf. 158. rolin. 2. libro 7. Roman. in authent. similiter special. 27. C. ad leg. Falc. Dec. conf. 182. column. 2. Card. in Clem. 1. quast. 28. lib. 7. Bald. in l. 1. col. 4. vers. circa res, C. de sat. sanct. eccl. Ang. in l. hereditas, §. si defuncto, ff. de pet. hered. Imol. in cap. indicante de testamentis, Butr. in ca. ex parte, de decimis.*

Contra ista opinio videtur de iure verior, si enim
peccat in casu precedenti, locatio sine aliqua metio-
ne pensionis simpliciter facta valeat, & a solito, &
confecto regulatur multo magis quando est adiecta
pensio, vel merces sine certa quantitate aut hinc
multo magis, *C. de sac. sanct. eccl. l. fin. vbi Ioan. de Plat. C. qui atate eorum in censibus, vbi Imol. Panorm. & alij de electione, Euerard. in loco a minori.*

Secundo, quia licet de rigore iuris contractus vi-
dictur ratione incertitudinis, tamen hoc non est de
equitate Canonica, quia omnis promissio dispositio,
& contractus valet & tenet etiam in casibus non
privilegiatis, sed declaratur, vel ex natura actus, vel
soluti, vel arbitrio boni viri, *Arct. in causa sunt nulli 1. quast. 1. Jacob. Menoch. de arbitrio iudici, quast. 68. num. 42. conf. 188. num. 1. & hoc debet servari etiam in foro Caesaris, & Civili. Rebus. de princ. scol. princ. 133. nu. 5. in fine, Zannet. de diffen. iur. civil. & ration. differt. 78. num. 137. Marb. sing. 223. Cor. memor. in verb. incertitudo, reputans hoc valde notabile in actu practico, Ruin. conf. 15. Franc. March. idem §. 543. num. 5. part. 1. Affl. dec. 333. num. 10. Bart. in quast. mulier habens amplum, num. 8. quast. 7. Ceph. consil. 159. num. 9. volum. 2. attestans ita Petraræ observari, & hoc est communis opinio Soares. in eius Theaur. in verb. incertitudo, num. 12. Zabarell. consil. 1. & consil. 20. bonacoli. de aequitat. canon. concl. 4. & consil. 32. Alexand. in l. item stipulatus, quast. 2. num. 6. de verb. oblig. l. al. in l. Titium, num. 20. ed. tit. Soc. ad l. si quis arbitratu, num. 68. ed. tit.*

Quibus omnibus addo, Ruin. conf. 244. & 133. vol. 1. & 142. vol. 4. Triaque de princ. pie rati §. privileg. 55. in fin. Butr. in ca. ex parte de cens. Panorm. in cap. de censu, Anton. Tinguon sing. 8. Grat. lib. 1. responsio 123.

num. 16. Seraphin. de princ. iuram. privileg. 86. num. 1. Tercio attentari possit, quod non sit speciale in d. §. gentia, prout communiter tenetur, sed suppositum ibi incertitudo, quia venit certificanda ex natura, & qualitate adus, ibi, Pro modo facultatum, & disposita. Alex. conf. 4. col. 1. & conf. 3. col. 3. vol. 2.

Cocludendo igitur, talis locatio valet, & venit de-
claranda, vel a conservatore reg. onis, vel per sonari, vel arbitrio boni viri, si tenta qualitate rei locata, & sic vidi observari in facti contingentia in domo, quae infirma erit locatio primo anno locationis. Unde hoc casu articulandum est, quod tanti locaturus fuit, & tanti hanc rem conducurus. Alex. conf. 81. nu. 1. lib. 1. Joseph. de Ludov. contr. 14. lib. 135.

Ex quibus omnibus ad utilitatem inferitur am-
pliatio ad §. gener. ut procedat in qualibet dispositio-
ne, contractus, & promissione.

Ultra Alphar. Reportat. 285.

Nuoquid de locacione consistit per haec verba
Apocha, *si come hieri restas d'accordo*, vtiq; his, liceo
postea subiunguntur alia verba, *hanc rei voluit, & mi
faresti lo instrumento di lla locacione*, quia hoc est, in lo-
cationem, & non perfectioem contractus, Rota oo.
visita 1377. part. 1.

Mercede difforma.

Q V A E S T I O V.

S Ed quaero ulterius, quid si sit consuetudo diffor-
mis, vel varia? Multo magis fuit opinio, quod vhi-
ma attendatur Bald. in l. binos circa finem, C. de adue.
divers. iudi. per not. per Bac. in l. Meta, §. 1. ff. de alim.
leg. quod valde commendat Ias. in l. diem summi, nu.
16. de offie. assessor. licet aliquantulum titubet Alexan-
d. conf. 5. column. 2. volum. 5. Capic. dec. 16. numero 3.
Euerard. reputans hoc valde notabile in loco a soliti,
num. 8. Corn. conf. 28. in fine, volum. 3. Arct. in §. ex non
scripto in fine, de iure natur. gent. & cin. Affl. dec. 226.
Tholom. in repet. l. admodum, num. 108. de iure
iurando, Roland. consil. 69. in fin. volum. 2. Macsili. fin.
405. Dec. in l. semper in stipul. un. §. de reg. iur. & hoc
est communis opinio teste Castrum in l. sen. 4. C. quo-
modo, & quando index. Roce. in rubric. de consuetud.
quast. 5. in cretores potest ex hoc, quod si Princeps
concedat officium vni, & in litteris patribus dicat,
secundum salarium consuetum, vel cum emolumentis
solitis, & consuetis, si salarium fuit retroactis
temporibus variatum, intelligitur de vltimo, sicut ha-
buit per decedens suos, Ant. Gabr. de consuetud. consil.
1. num. 74.

Cui addo Castrum. conf. 599. col. fin. volum. 1. Cur.
de consuet. fol. 2. limit. 4. Cagnoli. late ad l. diem sum-
mo 10. notab. col. 14. de offie. assessorum.

Cui addo Aret. consil. u. in fin. Imol. in cap. cum
eccles. Suttin. in gloss. de causa possessionis, & proprie.
in verb. vltimum, Roce. de consuetud. cap. fin. quast.
10. vers. secunda conclusio in fine. Ias. in l. si quis ante,
sub num. 3. ff. de acquir. possid. dicens ad hoc valde not.
gloss. in l. vmo. §. temporales ff. de reg. iur. Bald. in cap.
1. de send. cogn. Lantaoec. in l. admonendi solum. 1. de
iure iurando, Roderic. inter allegat. in proam. ser. num.
13. circa medium.

Vnde si Rex mandat aliquem admitti secundu a-
tquam

Tractatus D. Vincentij Carocij

- in, vt mos regionis intelligatur in contradiib, exte-
ditur enim ad vsum contrahentium nō p̄scriptum.
- 19 Secundo loco pro hac parte p̄scriptus textus in
l. si mater in fine, c. ne ex de iudi. de iudi. ibi, quod si va-
rietat interuenit, spoliatoria tēpora sp̄tāre cōuenit.
- 20 Tertio, & vltimo omittis alius facit textus in ma-
teria celebris, & familiaris in l. mala, §. sed si alimenta,
ff. de alimen. & eiber. legat. & ibi hoc videtur sentire
Bart, circa cuius intellectū aliquantulum inq̄stimus.
- 21 Primus fuit intellectus Bart, quod solitum verificat-
ur in vna vice, consuetum autem requirit plures
vices. Clarus idem Bart, in l. 1. num. 7. c. quomod. &
quand. ind. num. 7. Sequitur, & commendat Barbae, in
rubr. de consuetud. colum. antepenult. Aret. in §. ex non
scripto, vbi hoc summo pere commendat & extollit.
Instit. de iure natur. gent. & civil. colum. fin. prope
finem. Castren. consil. 99. vt plebe attingamus, Alex.
conf. 5. colum. fin. volum. 5. Corn. conf. 28. volum. 3. &
conf. 89. volum. 1. subdens consuetum, & vitatum ac
quiparari, & hæc est communis opinio, vt attestatur
Castren. in d. l. 1. num. 6. verſe, secundo quæro, c. quomo-
do, de consuetud. colum. antepenult. in v̄p̄t. in
verbo solit. Gozad. de comuni attestans & in locatio-
ne, & conduſitque, cum solio ſalario loquens conf. 23. n.
5. vol. 1. Vtu idem attestans lib. 2. opm. 257. Soarez
in suo Theſaur. littera S. num. 136.
- 22 Declaratur hic primus intellectus, & communis
opinio, quod verbum solitū est terminus generalis, ap-
tū comprehendere plures vices, & quod ſalutē, & ad
minus in vnica tantum vice verificari poſſit, licet
genus etiam secundum logicos in vna specie verificatur
de vna vice patet in d. l. vt liberis in verbo alioſ. c. de
solit. in l. ſolemus decere, ff. de indic. in l. naturalem, §.
pauonem, ff. de acq. rerum domin. in l. rerum allegat. c.
de v̄u. l. 1. ibi more ſolito. c. de ſeruit. & aqua. in l. v̄-
ditor, §. conſtat, ff. de commun. pred. leg. 1. §. si quis bieme tā-
tum, & in §. duo autem ff. de aqua quot. & ſiſina. & taci-
te ſentit Bart, in d. l. 1. quia clarus declarat Roeth.
in rubr. de consuet. ad quaſi. §.
- 23 Quicquid igitur eſt conſuetum eſt ſolitum, ſed nō
econtra, ſicut in ſimili de empto, & parat. in leg. si quid
corum, §. inter emptum, ff. de leg. 2. Euer. in loc. a ſpecie.
ad genus. Ex vilitate, & practice attingendū circa hoc
primum intellectum communiter approbatum in
- 24 materia locati, et conduſi inſertur ad id, quod in ſa-
lariis conſuitur reſpondit Gozad. conf. 23. quod ſi Clu-
tas aliqua vltra ſalaria camera, & principis eſt ſoli-
ta ex vna vice dare aliquod emolumentum gubernato-
ribus, vel alijs officialibus, quod tenentur dare alijs
ſuccedentibus, quia ſolitum in vna vice verificatur per
d. l. mala, §. sed si alimenta.
- 25 Ex quib. corollarie inſertur quod ſalarium conſue-
tū, vel ſolitū in officialibus intelligitur tā reſpectu con-
cedentis officiū, quā loci, vbi eſt exercitatoris officiū.
- 26 Similiter in ſaſto inferri poſſet, quod ſi loco domum,
debetur maſſaricie alijs tradita. Similiter ſi do ad la-
borium ſuandum, debentur boues, & ſemen, ſi alijs
etiam per vnā vice in ſuit ſolitum. Non igitur eſt ex-
tendenda manus, quia ſolitum in oſſio te percutit.
Similiter res ſolita locari dicitur in vna vice, vt tā-
gam in rubr. de ſolito ad materiam. Paul. ambu.
- 27 Pari modo circa hunc primum intellectum ſic cō-
muniter approbatum diſt. gl. reputata valde notabi-
lis ro. collat. incipient. Quod hic dicitur, quod p̄la-

- tus in locationibus faciendus ſeruare debet conſuetu-
dinem immediati p̄deceſſoris per d. l. mala, §. sed si
alimenta. Commendat, & dicit bene notandū Bald. in
auth. quib. ſcunque n. 5. c. de ſacroſecul.
- 28 Ex quibus poſtea corollarie inſertur, quod ſi bona
aliqua ſint ſolita in ſeudari, vel emphyteuticari, quod
poterunt etiam ſtante tali conſuetudine concedi in
feudum vel emphyteuſim conſanguineis, & proximio-
ribus, & debet ſeruari conſuetudo in immediati p̄de-
ceſſoris. Vnde ſequitur declaratio ad aut. Quib. ſc-
cunque vt non procedat in ſolitis, & conſuetis. iacob.
de Beluſin in v̄b. ſend. tit. 2. Archidia. in cauſ. epiſcopus
c. o. q. 2. & ſentit Bal. in d. auth. quib. ſcunque n. 4.
- 29 Quinto dixit notabiliter Bal. ad hunc intellectum,
quod ſi filia peccauit in corpus ſuum, & ſicut turpis
exheredari poſuit, tamen ſi tempore mortis erat hu-
nella, exheredari non poterit, quia poſtrema conſue-
tudo attenditur, per hūc intellectū dixit notabiliter
Bal. in l. si filia in fin. c. de inoff. teſt. per d. l. mala. 6.
si alimenta. Sequitur Fulgo. in l. in arenam in fin. c. de
inoff. teſt. lo. Faber, in autem, si poſt condit. Spec. in iur.
qui ſiſi ſint legiti. §. penult. verſi cal. quod ſi filia pecca-
uit, Burr. & Abb. in cap. Quintanalis de iure iur. in. late
Scac. in l. 1. colum. 1. c. de edend. Ex quib. corollarie
inſertur limitatio ad autem, aliud quoque capitulum
autem. vt cum de appell. cognof. vt non procedat in ſi-
lio ingrato poſtente ante conditum teſtamentum,
vel mortis teſtatoris. Sentit Alex. and. dicens hoc val-
de notabile in ſa. numero 33. §. ſoluit. matrim. vnde in-
ferri. de ſubſtancia locati, 2. tit. de conduſi. ob cauſa am-
pliat. 10. & in materia faciunt not. per Aleat. reg. 2.
p̄ſump. 7. & vltra cum pulchre Veron. ad leg. quod ſi
ita num. 4. ff. de adult. edit. ad intellectum regi. ſemel
malus. Pulchre vltra Ale. Luc. de Penn. in l. quemad-
modum, col. 10. c. de agric. & cenſi. lib. 11. Capic. quæſt.
10. num. 46. Paul. Ghicland. de pen. omnibus corr. quaſi.
10. numero 27. Ioseph. de Ludert. conſol. 64. fallent.
vltima. vbi tenet in ea procedere l. 1. Cod. de rapt.
vrgin.
- 31 Vltra quem limita. vt ex diſtis Bart. in l. si vxor in
fin. ff. de adult. vt non procedat in muliere lemel vul-
gari, quæ poſt diu remanſit innepta.
- 32 Sexto in materia locati, & conduſi, nec non alio-
rum contractuum circa hunc primum communem
intellectum dixit Alber. poſt Din. in d. §. sed si alimenta-
re, quod ſi reperiatur imbreuiatur locatonū, vel
aliorum inſtrumentorum alicuius notarij mortui, &
notarij ſubrogatus poſſit, & debet eos extendere
ſecundum conſuetudinem nō otarij mortui, quæ ſi re-
peritur varia, attendenda eſt vltima conſuetudo, vbi
Alber. ſignat hoc eſſe verum, quoad inſtrumenta cō-
ſecta tempore illius vltime conſuetudinis, in alijs ſecus,
ſed eſt ſeruanda conſuetudo temporis conſecti
inſtrumenti. Ex cuius Alberic. d. diſis videtur corollarie
colligi tacita ſubdeclaratio, vt attendatur vltima
conſuetudo particularis perſona, de actis, & geſtis. i.
huc vltimē conſuetudinis tempore. Bene verum eſt,
quod circa dictum principale extensionis imbreuiaturū
notarij ſubrogatus debet apponere clauſu-
las conſuetas apponi communiter per alios notarios,
& ita conſiderā multas opiniones tenet ias. in l. Galus
§. ſed credendum, num. 11. ff. de liber. & poſſi. quam com-
medat Ant. Gabr. de conſuetud. conſol. 3. in fine. ex-
tendere autē ea conſuetudina mēte non poſſit ſine
manda-

mandato iudicis, ut ibi per eum, & hæc est communis opinio, *l. al. in l. Argentarius, §. 3. ff. de eund.*

- 33 Secundum est Bar. ad illum textum intellectus post Dyn. quod aut prælatio fit respectu vniuersi causæ tantum, & tunc vltima attenditur, prout in d. §. sed si alimenta, ubi prælatio alimentorum erat ex vniuersa tantum causâ, §. propter alimenta, unde semper videtur vna prælatio.

Quandoque fit prælatio respectu diuersarum causarum, & tunc non attenditur vltima, sed durior, validior, & efficacior, ita per Bart. in *l. Sero, §. medico, ff. de annu legat.*

- 34 Unde in hac materia locati, & conducti circa hunc intellectum infertur, quod si colonus præstabat domino aliquid ex conventionione, aliud ex liberalitate, puta hædum in paschate, & pullos in carnis primio, si legat domino quantum præstabat non consideratur id, quod vltimum est, sed venit id, quod ex consuetudine debetur, ut ibi per Dyn. Bar. & Alberic. reputantes hoc valde notabiliter.

- 35 Similiter posset inferri ad questionem de facto, si ex charitate, affectione, vel liberalitate sua locator permittit, ut aliquis dignus, vel valde amicus conductor habeat, & fruatur, vel aliquibus massariis in domo, vel semine, vel quid simile, hoc non inducit solitum, nec attendi poterit, sed attenditur debitum ex causa conventionis, vel obligationis: unde ad extraordinaria non extenditur.

- 36 Tertius fuit ad illum textum intellectus Dec. in *rub. de consuetud. num. 21. & in l. certi conditio, §. si numerus, nu. 5. ff. si cert. petat.* quod vltima prælatio, non intelligitur per vnicam tantum vicem inducta, sed solita ex pluribus vicibus solidatur: non enim (inquit) verisimile videtur, ut testator per prius per multas vices aliquid sit solitus facere, vel præstare, cui per vnicam nouissimam actum derogetur, ita ut ille solus attendatur, & præualeat. Qui Dec. intellectus vitra quem videtur confirmabilis ex doctrina Bart. in *l. de quibus, in repetit. num. 2. ff. de legibus, vbi tenetur*, quod in actibus extraiudicialibus ad aliquid inducendum requiritur maior frequentia, quam requiratur in actibus iudicialibus.

- 37 Cui intellectus repugnare videntur verba *l. in singulari, pro lata, ubi prælationem sequenda*, quæ nouissima fuit, nec probat Dec. quod illa nouissima prælatio de necessitate verticetur in pluribus actibus.

- 38 Quarium fuit intellectus ad illum textum Bald. in *l. item lapilli, qu. 7. ff. de rerum diuis. quod ille testator loquitur in dispositione, & consuetudine testatoris, qui potest mutare consuetudinem vnicæ actui, & quod ibi consideratur magis animus, quam factum.*

- 39 Cui intellectus repugnare quia in dubio non est recedendum a proprietate verborum, *l. non aliter, si de leg. 3. licet re vera ambulatoria sit voluntas testatoris*, vix, ad supremum viri spiritum, *l. q. ff. de adm. legat.*

- 40 Quintus fuit Hieron. Cagnol. intellectus ad *l. item fundo, sub num. 135. ff. de off. el. ff. ibi, testatorem alimenta reliquit*, quæ viuentis præstabat simpliciter non quæ viuus præstare solitus erat, unde si alimenta reliquit, quæ solitus erat præstare, vique vltima prælatio non attendetur. Stracch. de *mercat. p. 1. n. 8. Belli supplet. lib. 1. cap. 20.* Et certe si solitum (ut diximus) in vna vice etiam verificari potest ut, iam deduximus, hæc videtur verbalis differentia,

- 41 Quæ re placeat ex loco audire istum intellectum, quod ille text. loquitur favore tantum alimentorum, in quibus vltima prælatio attenditur, secus in alijs casibus. Hinc prædicando infertur, si testator dicat, lego tales fructus fundi mei, utique non habebit legatarius pro vno anno, sed toto tempore vite sue, *l. defuncti, ff. de usufructu, quod summo pere com. mendat in practica Alberic. in d. l. mea in fine.*

- 42 Si igitur ille textus loquitur in fauorabili casu alimentorum, non potest summi generale axioma, ut solitum de vna vice dicatur, *l. ius singulare, ff. de legibus.*

De locatione incerta.

Q V A E S T I O VI.

- 1 E T circa hoc verbum, solet, & solitum, de quo in cedit sermo, & quæstio obiter in materia locati, & conducti vltis exoritur indagatio. Sempronius de patria profecturus fortasse in conductam pro Medico alio accessurus locauit alicui eius domum hoc modo locauit domum cum omnibus, quæ in ea sunt, vel esse solent: idem de fundo dato ad laborandum dici potest. Vidi solium sic materna lingua conscriptum, *gli appignora la sua casa con ciò che vi è dentro, & vtiq; venient ea quæ sunt, vel esse solent in domo perpetui vius causam, non ad tempus, l. qui saltem, vbi Bar. & Alberic. notant de verbis solis, ff. de legat. 3. l. si fundum, & ibi not. Alberic. post Dyn. ff. eodem tit. de legat. 3. vbi non venit pecunia gratia ignorandi. Bar. in l. generalis, §. xxviii, in 2. resp. post. ff. de usufructu, legat. Bald. in *rubric. C. de verborum significat. quest. 4.* vbi concludunt, non venire pannos venales, & petas (ini venales) idem Bart. in *l. duma, ff. de bon. dam. nat.* Unde potest vti equo ad vium destinato non venali, Casteñ. in *l. seruos, §. fin. ff. de legat. 3.* Bart. in *l. cum ternaum, ff. de pign. Cui. & Bald. in l. vbi ad hoc, C. de iur. dot. Alex. & alij ad l. si contenta, ff. solus, matrim. Decian. conf. 38. t. num. 5. in l. t. num. 24. ff. de reg. iur. Bellon. conf. 9. num. 7. Ruin. conf. 155. num. 9. lib. 3. Dec. conf. 76. num. 2. in ambent. praterca, num. 7. C. unde vir, & xxor. in l. omnia, num. 1. ff. si cert. petat. conf. 389. colum. fin. numer. 11. Marfil. in *rub. de fideiuss. numer. 195.* Socin. in *l. qui Rom. §. Callimachus, colum. 1. ff. de verb. obligat. l. al. in §. item Seruana, num. 45. l. iustit. de act. Roman. singul. 437. Crot. in l. si contenta, §. 1. l. l. l. num. 96. & in 2. l. l. l. num. 39. ff. solus, matrim.***

A D D I T I O.

- 1 Et merces incerta vitiat locationem *l. si merces in princip. ff. locat. Marfil. de probato, num. 386.*

- 2 Declaratur notabiliter ista conclusio, ut non procedat, quando in domo, vel fundo non essent nisi prohibita, vel ad tempus parata, quia tunc ne actus sit inutilis, ea venient, & notabilis in materia locati loquens in *l. fundus qui locatus, ff. de fund. instrum. de qua materia dicam in questione de hoc particulari tit. sibi specialiter reuerata, vbi placeb. videre, & sentis Fulgus in d. l. qui saltem. Garun. vers. resolu. lib. 2. cap. 5. num. 4. ext.*

- 3 Conductor igitur vtetur massariis domus, & instrumentis fundi, pecoribus, & bobus, & alijs mobilibus.

B 3 num,

Tactatus D. Vincentij Carocij

- hujus, dummodo fiat ad perpetuum vium.
- 4 Similiter veniunt in tali locatione ea, quae loca-
tor habet in domo ad delegationem, vt ipallerie, li-
bri morales, & huiusmodi similia, *quasi sunt, sed*
si fundus, praedia maritima, s. final. l. f. c. s. tiranade,
ff. de fund. instrum.
- 5 Ex quibus corollarie sequi videtur vnum genera-
le axioma, quod non videtur solita esse in fundo,
vel esse in fundo, quae ibi sunt ad tempus, l. *xxviii,*
s. legat. ar. ff. de leg. 3. c. l. qui filium. l. s. xxi. s. cum
in. ff. de arr. c. argens. legat. l. 2. vbi sal. post Alberic.
C. de verbor. signific.
- 6 Et praemissa declaratio subdeclaratur, vt non pro-
cedat, nisi dispositio esset adiectum vniuersale,
omnes, quo casu excluduntur etiam prohibita, ita
Bar. in d. s. xxi. sequitur tal. ad l. 1. num. 2. C. de verb.
significat. Dec. conf. 294. col. 3. c. 358. col. 1. in fine, c.
conf. 666. col. 1. Ruin. conf. 79. col. 1. in princ. vol. 1. Ro-
land. inferens ad notabilem questionem in materia
sportularum conf. 87. num. pub. 2.
- 7 Ex quibus corollarie inferitur ampliatio ad reg. l.
Iulianus, ff. de legat. 3. qui omnia dicit, nihil excludit.
Ampliatur, vt comprehendat etiam prohibita alien-
nari ex superius adductis.
- 8 Quae declaratio subdeclaratur, vt tunc procedat,
quando signum vniuersale esset multiplicatum, &
adiectum tam reus quod locos, sicut si rei tantum, & non
loci. Ita declarat Pinelli. de bon. mater. in *rubr. part. 1.*
m. 3. sequitur est Saracand Materiam. notab. 136.
- 9 Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad l. obli-
gationem generalis, ff. *que res pignori. obligat. possunt, vt*
procedat, siue obligatio sit iudicialis tantum, siue
vniuersalis, & militat eadem ratio.
- 10 Secundo corollarie inferitur limitatio ad l. Italia.
num. ff. de leg. 3. qui omne dicit, nihil excludit: iuxta
tamen naturam contractus, cui signum vniuersale
adijctum, *Bar. in l. a procuratore, C. mandat. in l. si a*
pluribus, in princ. ff. de leg. 3.

De locatione obscura.

QVAESTIO VII.

- Sed pulchra, & vtilis est indagatio, & videri fa-
cto euenire in materia locati, & conducti. Sem-
promus vere grauatus adducit omnia bona sua ita-
belia & mobilia, & animalia existens in dictis bo-
nis, & tempore locationis quaedam bestiae reperie-
bantur in maritimis regionibus, Tudertinae dicunt
s. *facere, vt in tempore non frigido icedant, debent*
turne, vtique sic, quia esse dicitur ea, quae sunt extra
ea, vt remittantur libris, modis, s. legat. num. ff. de legat. 1.
ex hoc inferens, quod plebani debentur decimae be-
stiarum, quae nate sunt extra locum luum animo eo
reponendi. Facti lex si Titius, vbi etiam Alber. ff. de
seru. expor. l. inter stipulantes, s. sacrum, ff. de verbor.
obligat. iudi. s. cum l. sequitur, ff. de acc. empt. l. ubi
ff. de captiuis, c. possit. reuoc.
- 3 Hinc, si locator avarus misit aliquas massarietas
in villa pro negotiorum gestibus, vt Tudertini faciunt
autem reducere in ciuitatem, debentur conditori do-
mus, cum omnibus, quae in ea esse solent ita Castr.
dicens Florentinae ita praetice, in l. 1. c. de verborum
significat. vbi etiam sal. qui praedictas auctoritates

non allegat, sed solum testum notabilem in l. quasi.
num. s. final. de legat. 3.

- 5 Conductores igitur Dogane Tudertinae male (ni
fallor) facere videntur, cogere ad pedagiū in extra-
ditione, & remissione, cum id quod est remittendum,
extraquam non dicatur parte superius adducta, sed
exculantur, quia publicani sunt. Et secundum hanc
principalem iam de assuefactione positam conclu-
sionem procedunt superius in contrarium adducta,
quod vltima multis in casibus ibidem relatis atten-
deant, non autem in omnibus, qui de claustra ar-
per sequentes conclusiones. Ex quibus omnibus habes
aliquid de solito, & eius virtute, & potentia.
- 6 Secunda principalis ad declarationem fit conclu-
sio, & intelligencia. Consuetudo nondum completa,
& dum (vt vulgo dicitur) est in fieri, tollitur per vni-
uersum actum contrarium. Ita Abb. Butr. Barbac. &
Felsen. 3. in fine, vers. quatuor casus de consuet. & in
hoc etiam casu proceditur id, quod dictum est. Vlti-
ma derogat prioribus, & quando consuetudo pri-
ma interruptur, reducitur ad ius commune, Bar.
& alij, in l. 2. in fine, ff. solut. matrim. Et hoc est cō-
munis opinio, Roech de consuetud. in cap. si q. 10. con-
clus. 1. Dec. conf. 8. col. 3. c. conf. 2. 15. colum. 2. Corn.
conf. 2. 3. in fine, vol. 4. Roland. conf. 87. num. 43. vol. 1.
2. quem videas, quia loquitur in casu quotidiano de
consuetudine soluenda iportales in causis marimarj,
quando distormiter sunt obseruata, quia redimus ad
ius commune, & solui non debent, quid not. prou-
rator Tuderti.
- 7 Ex quibus corollarie inferitur intellectus ad l. sem-
per in stipulationibus, ibi. Si regionis mos, quia vari,
& intelligitur de consuetudine nondum completa,
& minimum attenditur per reductionem ad ius com-
mune, & idem ad regulam in obsequis, lib. 6.
- 8 Declaratur praeterea conclusio, quando actus vi-
timus contrarius fiat a maiori parte populi, sicut fit a
minori. Vnde si in contractu locationis esset consu-
tudo, vt ponatur generalis hypotheca bonorum, cu-
ius effectus ponam in tit. de singular. successore, si
duo vel tres in loco, vbi viget consuetudo, eam non
apponent, non erit per hoc sublaia tit. consuetudo,
quia attenditur saltem maior pars populi, ita Bar. in
l. de quibus in 2. quae principal. vers. iuxta praedicta, ff.
de l. amplias etiam in iudice, qui faciens a liquid e o-
tra consuetudinem, eam non interruptit populo re,
clamante, vel murmurante, & haec est communis
opinio, Roech in c. fin. quae 10.
- 9 Immo si est consuetudo, vt in contractu locatio-
nis, & conductus apponatur hypotheca bonorum,
habetur pro appposita, & extendi potest, vbi consue-
ta, Bal. in l. huc a Zano, col. fin. C. de quad. praescript.
in l. 1. col. penam si ff. sol. matr. Capic. de 1. 59. Affl. su-
per consuet. sol. 158. in rub. de salar. inde. num. 13. Ioan.
Nec. in l. generaliter. nu. 68. C. de secund. nupt. Roan.
conf. 1. 2. col. penult. vol. 5. Dec. in l. semper in sti-
pulationibus num. 14. ff. de reg. iur.
- 12 Ampliatur, vt procedat tam dum instrumentū est
in fieri, quam et postquam est factū. De primo in c. re-
ri, constat ex Bald. in *rubr. C. de bis, qui in fraud. cred.*
Barb. in c. quoad translationem, colum. 6. de offic. legi.
in c. cum 74. col. 45. de consuet. in c. 2. colum. 2. in fine de pre-
car. Marcell. sing. 123. dicens sapus in facto habuisse
Ang. in contractu locationis loquens in l. licet, C. loc.
sal. in loc.

- la. in l. vi. liberis, col. 5. limit. 2. de coll. Alex. in l. Gallus, §. idem credendum, col. 2. in fin. de liber. & possib. Barb. conf. 9. col. fin. vol. 4. Añ super consuet. de salar. indic. nu. 17. Paris. conf. 45. col. 3. in fin. vol. 1.*
- 13 De secundo postquam est factum sentit Fel. in e. l. col. 8. vt lit. non contest. Alex. conf. 1. 05. col. m. fin. vol. 2. la. in d. l. vi. liberis, Rip. in r. cum 24. col. 2. limit. 5. de consuet. Ant. Gabr. de consuet. i. conel. 3. num. 34.
- 14 Signatur oriatur contentio in iudicio, & conductor velit singularem successorem ei stare debere, instare potest extendi hypothecam de stylo ad sui fauorem, vt ex hoc succesor ei stare teneatur. Dicā Deo dante tit. de sing. successor.
- 15 Tertia principalis sit conclusio. Consuetudo completa non tollitur per vnicum actum contrarium, sed tollitur eo modo, quo fuit inducta, & sic per aliam contrariam consuetudinem, gloss. notabilis est, & ab omnibus commendata in l. uemo, §. temporalis, ff. de reg. iur. quam sequuntur i. & commendat in r. p. de consuet. Abb. col. 2. Butr. col. 4. ver. sed est dubium, Barba. col. 9. Atet. conf. 23. in fin. amplians idem tempus requiri ad tollendum, quod interuenit ad inducendum, & compendium, per c. 1. de reg. iur. in anti. qui, Bart. in l. de quib. num. 25. ubi la. num. 79. ff. de leg. Car. conf. 13. reperitur in fin. Alex. conf. 127. loquens in instrumentis locationis, vol. 5. dicens, quod si in aliquibus instrumentis repetatur aliquæ clausula, & aliquæ attenditur ius commune, & in contrariis consuetudinibus vltima attenditur. Rocch. de consuetud. q. 10. conel. 2. in fin.
- Cui addo l. nno. in c. accedentibus de priuileg. Bald. in cap. 1. §. notandum, in fin. de his qui feud dare poss. & in leg. 1. ver. pone, & in l. 2. num. 5. c. que sit longa consuet. Dom. in r. au bis dist. 11. in fin. Hostien. in c. ad audientiam in gloss. 2. de clerico non resp. Fel. in r. cum accessissent num. 30. limit. 7. de consuet. Cui addo Abb. in consil. 49. lib. 1. in fin. Dec. in d. §. temporalis, Alex. in l. 2. in fin. u. 3. ff. solu. matr. per textum ab omnibus celebratum in l. §. ibi Baluoz. C. de seruic. & aqua.
- 19 Declaratur ista conclusio, quando illi, inter quos consuetudo est inducta, scienter, & collegialiter fecerint vnicum actum contra rium consuetudini, nā tunc non procedit, quia consuetudo tolleretur. Abb. in rap. pro illorum, de prob. commendat. Dec. in d. §. temporalis.
- 19 Vltra vnde subdeclara, vt non procedat fauore ecclesie, cui ex consuetudine fit ius questum, imo nec patet, hoc facit ecclesie preiudicare potest. Inno. in cap. accedentibus de priuileg. dicit valde singulare Alex. conf. 5. vol. 5. sentit Dec. in d. r. cum accessissent, in fin. num. 56.
- 20 Declaratur secundo, vt non procedat in vnicum actum successiuo, qui contra consuetudinem etiam cōpleta sit, si eius ei derogat, ita post alios Fel. in d. rap. cum accessissent, num. 31. ver. Secundo casus. Rocch. in r. h. de consuetud. in vltimo requisiō ponens exemplum in beneficio solito conferri, & personis regularibus, si conseruatur clericis licet per annos quadraginta tollitur prima consuetudo.
- 22 Declaratur tertio notabiliter, vt procedat in petitorio, secus in possessorio, quia vltima possessio attenditur. Bal. in r. 1. de cogn. feud. col. 1. Jo. Andr. in r. cum ecclesia de consuet. Oidrad. conf. 41. 2. in fin. l. edictus conf. 234. in 1. dub. Calderin. conf. 12. de iur. pat.

Abb. conf. 54. col. 1. lib. 1. Dec. in d. §. temporalis, & conf. 129. & 224. Fel. in d. r. cum accessissent, num. 30. ver. quartus casus, ubi valde commendat, & extollit. Commendat etiam Alex. in l. 1. sub nu. 31. ff. sol. matr. & conf. 118. lib. 1. Curt. sen. conf. 24. col. 2. Taurin. in l. postea nouis. col. fin. C. de pati.

- 23 Vltra quos omnes subdeclara, dummodo vltima illa possessio sit certa, secus si sit dubia, obliuata, vel clandestina. Alex. conf. 110. num. 1. lib. 1. conf. 8. nu. 3. lib. 3. conf. 88. nu. 1. lib. 5. conf. 103. nu. 3. lib. 7.
- 24 Additur etiam, quod si consuetudo de iure Ciuili est præscripta per x. annos, vel quadraginta de iure Canonico, illa attenditur, nec creditur adius communi. ne, ita Alex. d. conf. 5. vol. 5. ver. non obstat.
- Ex quibus omnibus (ni fallor) patet responsio ad contraria, quando soluta attenditur, quando prima, vel secunda consuetudo tā particularis personæ, quā alicuius vniuersitatis, in consuetudine vniuersali, vel difforsi in completa, vel non completa, & quando vnicus actus attenditur, & quando plures requiruntur.
- 25 In contractu igitur locationis, & conductionis attenditur vltimum in consuetudine locatoris, vel conductionis. Attenditur consuetudo prima, si completa est, & clausula apponi solita possunt extendi, ante, & post instrumentum per eundem notarium, prout supra visum fuit. Ex quibus omnibus vtilitatis causa corollarie inferitur limitatio in materia consuetudinis, ad l. inibi tam naturale, ff. de reg. iur. vt nō procedat in consuetudine paritafamilias, quia vnicus vltimus actus multis præcedentibus derogat.
- Secundo non procedit in consuetudine non completa, & in fieri, quia per vnicum tantum actum tollitur.
- Tertio non procedit in actu successiuo, quia licet vnicus, tollit priorem completam consuetudinem.
- Quarto non procedit in possessorio, in quibus vltima possessio legitima attenditur.

De mercede coalia.

Q V A E S T I O VIII.

ET in hac perituli materia locati, & conducti, & consuetudinis, quæro vnum tatis practicabile ad leg. si venditor, §. consuet. ff. consuet. ad iur. in mea patria l. ueterina lapidum (patruæ dicunt) aliquis vult ingredi fundum meum, & effodere, anquid poterit cogi?

- 1 Videbatur dicendum, quod non, quia id, quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri nō potest, l. fin. au §. C. de pati. l. 2. §. dominorum, ff. de his qui sunt sui, vel alieni. ur. vbi Bar. nu. 2. hoc not.

Secundo facit Luc. emere, C. de iure delib.

- Pro resolutione ponendi sunt aliqui casus. Primus est. Circumscripta omni consuetudine, vel statuto, & tunc non datur accetius ad effodiendum, etiam si cōdecens salarium offeratur, ita ex mente illius tex. colligit post lac. de Atet. Albin d. §. si consuet. in fin. Vnde nō auditur effodere volēs. Dabo salariū, & mercedē.
- 2 Hinc corollarie sequitur ampliatio ad l. id quod in. firmum, ff. de reg. iur. vt procedat offerendo simpliciter salarium, vel mercedem, ergo regulariter inuitu: nemo cogitur locare, vt luo l. co. dicam.
- 3 Secundo est casus ad intellectum, & materiam d. l. si venditor, §. si consuet., cum consuetudo, vel statutum

Tractatus D. Vincentij Carocij

hoc dicat, vt nullo constituto salario, vel mercede in alieno effodere liceat, & tunc nec princeps hoc facere possit, *l. quoties, vbi not. Cod. de prat. Imper. offerent.* repugnat enim (inquit Alber. iure naturali, vt pro nihilo tradam rem meam, ergo non valet, *sed natu. ralia, insit. de iur. nat. gent. & civil.*

5 Tercius est casus ad materiam d. l. si venditor, §. si constat, cum consuetudo, vel statum hoc disponit solum soluto salario, & tunc potest d. §. constat ex quo habes aliam speciem soluti salarij, & ibi Alber. dicit, quod est duodecim pro quolibet plastro, vel carrita, ad quod aduertant fabricantes Aufret. *ad Tholos. q. 446. in fine.*

6 Et quod dictum est in lapidicinis effodiendis, in facto occurrere potest in pauculis, & herbariis in aliquo transitu obtinendo, & similibus, & sic habes aliud solutum salarium ad intellectum d. l. si venditor, §. si constat, *ff. commun. pro d.*

7 Ex quibus inferitur limitatio ad litem si verberatus, vbi Bar. ff. de rei vend. c. l. lucius, ff. de emul. c. l. Antiocheseum, ff. de prim. credit. quod princeps statutum, & simplex officialis, potest ex causa auferre rem meam soluto tamen pretio, vel mercede, prout iudicem cuenit pro vijs publicis reficiendis, Dec. in cap. que in ecclesiis an. 24. de cons. Par. cons. a. colum. 17. vol. 1. Ant. Gab. de iure quæsto non tollendo, cons. l. 1. nu. 34. & ponam inferius loco latius.

8 Secundo (sub) inferitur limitatio ad l. nec emere, C. de iur. delib. vt non procedat ex consuetudine cum causa, & soluto pretio. Et in materia locati, & conducti, de qua agimus, notabilis est ille textus in §. si constat, quod pensio, & merces debeatur in princ. & ibi hoc not. Accurs. inferens, quod aduocato debeatur patrocinium in pr. Dicam dante suo loco.

9 Tercio (sub) inferitur limitatio ad l. nec emere, C. de iur. delib. vt non procedat ex consuetudine cum causa, & soluto pretio. Et in materia locati, & conducti, de qua agimus, notabilis est ille textus in §. si constat, quod pensio, & merces debeatur in princ. & ibi hoc not. Accurs. inferens, quod aduocato debeatur patrocinium in pr. Dicam dante suo loco.

De mercede Metallii.

Q V A E S T I O I X.

1 R eperitur vltcrius alia in iure soliti salarij, & mercedis specie, quæ est in *l. vltima, C. de metal. et metallar. lib. 10.* vt effodientes pro metallo præstent decimam sisco, & decimam priuato, & quia est parum in vsu, ideo omitam.

De mercede thesauri.

Q V A E S T I O X.

1 D icatur etiam alia species soluti salarij, & loquatur in materia locati, & conducti, in conductore, vel colono, quia colendo fundum conductum inuenit non data opera thesaurum, nam dimidium ipse dimidium fundi dominus habebit, §. thesaurus, *insit. de rerum diuision. l. 1. C. de thesaur. lib. 19.* Dicam loco loco, & dicam potius ad delectationem, quam utilitatem, quia vbi agitur de lucro captando, Principes prouiderunt, nec hæt locum præuentio, nec regula, prior in tempore, sed potior in potentia, & auctoritate. Quæro, est facta locatio hoc modo, locamus secundum formam, quæ olim locata fuit, nisi consistet de alia locazione, non valet locatio, nisi pensio fuerit expressa, *Castren. in l. pen. C. de insit. & substat. & in l. admouendi, nu. 13. vbi la. in l. de litem, 39. ff. de in-*

reuerando, in l. Marcellus, nu. 44. ff. ad Trebel. in l. placet, nu. 22. ff. de lib. & post. Alex. in l. ais prator, §. si in. dex nu. 2. vbi Rip. nu. 5. de iureiur. conf. 29. nu. 9. libro 7. conf. 87. nu. 6. vol. 6. Dec. conf. 63. nu. 6. Parit. conf. 19. n. 68. conf. 60. nu. 43. vol. 2. Crauet. conf. 88. nu. 3. decis. Pedem. 23. nu. 41.

De substantia locationis, secundo.

P ostsquam vidimus aliquid de salario, mercede, vel pensione non constituta, quomodo debeatur, & peti possit, & de soluto, & consueto aliquid tetigimus in materia locati, & conducti, videamus de aliquibus personis an mercedem in salarium, vel recognitionem petere possint, licet nihil fuerit promissum et de mercede quasi tacita, &c.

Frater. Titulo de bonis quæ liberis.
Socius. Tit. Socio personam exercente.
Tutor. Tit. Administratione Tutorum.
Syndicus. Tit. Administ. rerum ad ciuitates pertinentium.
Negotia gesta. Tit. Negotijs gestis.
Testis. Tit. Testibus cogendis.
Index. Tit. Sportules indutium.
Notarius. Tit. Notarij salario.
Inuentor. Tit. Rerum inuentoribus.
Defensor. Tit. Conditione ob turpem causam.
Famulus. Titulo. Famulo.
Obstetrix. Titulo. Obstetricibus.
Intromissor. Titulo. Intromissoribus.
Oeconomus. Titulo. Oeconomo Capituli.
Arbiter. Titulo. Arbitri salario.
Agrimensor. Titulo. Agrimensoribus.
Apothecariorum. Titulo. Apothecariis.

De bonis quæ liberis.

Q V A E S T I O I.

1 P vcherimus (si las. credimus) vilis, & quotidiana est in hac quæstione propositus casus, & est inter fratres, quorum inter eos maxima est inuidia. Pater quidam erat diues, & multas habebat possessiones, & duos habebat filios; vnum maiorem, alium fortasse infantem; videns se attatis lentis, & fortasse decrepitem, & inhabilem labori gubernij domus, maiori natu bonorum concessit administrationem, qui per annos multos administravit. Moritur pater: in diuisione filius iam administrator petit mercedem, & salarium, & tantum quantum alicui negotiatori datum esset, nunquid debebitur? Primo videbatur, quod sic ea ratione, quod si exercuisset personam suam in pecunia patris, lucrum aliquid deberetur exercicio personæ: ita quando circa possessiones paternas, & hac ratione deductus fuit Fulg. in d. l. iustit. c. de sol.

2 Secundo loco ultra Fulg. & alios pro hac ipsa opinione facere videtur huiusmodi ratio. Grauius in vno releuatur in alio. regula secundum naturam, ff. de reg. iur. cum qui de iureiur. ff. de iureiur. sed frater, qui administravit in vita patris, tenetur conferre, & communicare lucra, & acquisita ex industria sua & labore fratrib. Bal. in amb. ex testamento q. 19. nu. 17. C. de collat. vbi tortus tenet esse cõcedenda lucra, & quæ sita post mortem huius separari, & discerni

- non possunt, ergo releuandus videtur de concedenti salario, mercede, & recognitione sui laboris.
- 5 Tertio loco ultra alios facit, quia naturæ, & iuris præsumptio est, vt pater eligat salubris consilium pro filio, nec in ea fide adulter. vnde cum pater filio administrationem concesserit, verisimiliter credendum est, quod velit de suis laboribus, & industria meritoriam recognitionem habere, alias non censetur vtiliter consuli filio, & si de hoc interrogatio esset, vtique est præsumendum esset tale patrem, si ibi gloss. & alij notant ff. de pact. cum præsumatur patrem plus diligere filium quam seipsum, l. isti quidem ff. quod met. caus. Al. reg. i. præsumpt. t. Neuiz. in fin. lib. 1. numer. 58. Mar. in reperi. l. vnde. num. 7. C. de rapt. virg. in l. mandatum ff. ad leg. Corn. de fidei.
- 7 Quarto ultra alios facere videtur, quia salarii, & mercedis materia fauorabilis est. Spec. in tit. de except. §. 3. vers. item nota, cum iure diuino sit inducitur, vt operarius sit dignus mercede sua, & alibi dicitur, non maneant merces operarij tui, vique mane, ergo extendenda. reg. odia. lib. 6.
- 8 Contraria est opinio sal. & aliorum in l. illud. C. de colla, quod immo nullum debeatur salarium. ea ratione, quia mandatum præsumitur gratiosum. l. t. ff. mand.
- 9 Secundo ultra alios facit in simili, quod mater re, dimens filium a captiuitate, non repetit pretium, quia præsumitur fecisse animo donandi, l. liber cap. prius, C. de t. & possem. reuerti.
- 10 Tertio ultra alios in fratre, de quo agimus, habetur, quod sciens partem, quam ipse habebat in fundo donatam a fratre uxori, præsumitur remisisse ius suum in l. si seruus communis ff. de don. inter. virum, & uxorem.
- 11 Quarto ultra alios facit, quod maritus si luit ornamenta uxoris pignoratam, & ea restituit, inducitur donatio, l. uxori, §. de leg. 3. l. si sponsus. ff. de donat. inter. virum, & uxorem. Bar. in l. si maritus. C. cod. Et hæc opinio apud Doctores reputatur verior, vt dicit sal. in allegata l. illud sequitur, & commendat. Petrasen. l. singul. §. 4. in fine, dicens esse casum valde practicabile, & quotidianum, & sæpius in facto occurrere, & euenire maxime ratione paternæ reuerentiæ, quæ gratuita debet. Si enim mandatum ex simplici officio, & amicitia prouenient debet esse gratuitum, multo magis a reuerentiâ, & pietatē paternā, cui multo magis debemus, & tenemur.
- 12 Quæ conclusio limitatur, vt non procedat in soli. to locare operas sua, vt sentit sal. in l. illud. Si enim filius non studuit administrationi a patre commissæ, vtique non sine incommodo, & vilitate suololi. to exercitio operam nauasset. Sed vna in præsentia oritur difficultas, quod ipsa coniunctio sanguinis proximitas & attentione non videtur in se iuriscens, præsumendum officium gratuitum, nisi in quibusdam casibus a iure expressis, vt est gl. & ibi Bar. in l. liber. tis qui. §. 1. ff. de alim. & cibarij. legat. in l. idemque, §. si tui mandata. ff. manda. ac etiam concurrentibus dicitur mercede temporis, & ratione sæpius calculata, & hoc dictum gl. quod hæc tria requirantur, teneant per illum text. Bart. Bal. & Sal. in l. Procula. ff. de prob. Bal. in l. 1. in 2. q. C. de iur. dot. in l. cum proponis. colu. 1. & in l. si certis annis. col. 5. C. de pact. Alex. conf. 46.
- vol. 1. & hæc est communis opinio teste sal. in l. que do. tit. num. 18. ff. sol. matr. Ale. licet quoad se aliter teneat, reg. i. præsumpt. 35. num. 6. sal. conf. 197. lib. 2. Soc. sen. conf. 25. num. 1. Odib. 1. Ruin. conf. 162. numer. 40. lib. 3. Afflic. deef. 13. num. 12. Purpur. ad l. cum quid. numer. 128. ff. si cer. pet. Soc. iun. conf. 128. num. 108. lib. 1. conf. 14. in fine lib. 2. Al. præf. conf. 304. in fin. Neuiz. conf. 57. numero 6. Gram. deef. 103. num. 39. Tiraq. de retrast. res. ang. §. 1. gl. 6. num. 15. 4. lac. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. centur. 2. cas. 88. num. 16. Cui adde Dec. conf. 79. & 267. col. 2. Alphan. report. 226. Tiber. Dec. conf. 85. nu. 19. lib. 2. Franc. March. deef. 207. num. 5. part. 2. & hæc hodie est magis communis opinio Ioseph. de Ludou. consil. 9. limit. 3. Mascari. consil. 83. num. 5. & consil. 552. num. 4.
- 14 Cum ergo ex prædictis ad intellectum l. Procula. ff. de prob. sola ratio sanguinis alij non concurrentibus donationem non inducat, nec auctum gratuitum, ergo filius pro suo labore premium, recognitionem, & mercedem petere poterit. Franc. March. deef. 107. p. 2. Et si dicas, id in patre non procedit, cui ratione paternæ reuerentiæ multum debetur, respon. 15 detur, & inter patrem, & filium considerari posse, nam si pater nomine filij emat, & nomen filij in instrumto apponi debet, non tamen nomine filij emisse, vt donec, nisi secuta sit traditio, l. filij, C. famul. hereditatis, quam vbi ita declarat Iar. Sic. in alio alio. denti, qui pro suo descendenti impendendi donandi animo non presumitur, impendisse, vt respondit Cora. conf. 5. in §. lib. 4. Crau. conf. 86. nu. 3.
- 16 A fortiori est contra cum filius in causam patris impendit, impendere non creditur animo donandi, sed rependi, nisi modica sit impensa, l. si filius, vbi Alex. dicit hunc esse communem intellectum, C. de neg. gest. sentit Dec. conf. 21. sub nu. 7. Et hæc opinio mihi videtur in iure venior. Retenta tamen altera opinione magis recepta, vt ialarium petere non possit respondetur ad contraria vniuo verbo, vt non procedunt ad tenta reuerentia paternæ, cui filius omnino tenetur.
- 17 Ex quibus omnibus vtilitatis studendo inferitur corollarie ad intellectum l. Procula. ff. de prob. vt illa tria requisita non procedant hoc respectu, vt possit petere ialarium pro administratione bonorum a patre concessorum, satis enim est charitas paternæ, pietas, & reuerentia.
- 19 Secundo loco ultra Menoch. & alios supra adductos, dicitur, quod dispositio l. Procula data licentia iustici, cum coniunctione sanguinis, & curliu longi temporis, ita declarat Caldau. consil. 3. in fine. per te. 21. in leg. si communis seruus, ff. de donat. inter. virum, & uxorem.
- 19 Tertio ultra alios ad intellectum l. Procula, dicitur quod sola coniunctio sanguinis inducat donationem etiam inter fratres, Alex. conf. 166. rel. 3. vers. non obstat, quod quino apponitur lib. 7. Soc. consil. 4. col. 8. vers. 8. magis in terminis, lib. 4. Dec. hoc valde commendans Crauet. conf. 88. colu. p. m. in fin. Valde etiam commendat Crauet. conf. 59. sub nu. 4. & præsumitur potius ex causa sanguinis, quam remunerationis legat. §. que a tutoribus, ff. de excusat. tutorum, quoniam singulari, cum dixit Rom. iug. 652. conf. 207. 235. Ioan. Lupat. de donat. §. 45. lat. 121. Dec. & alij. in l. si donatione, C. de collat. Coral. lib. 2. distict. cap. 4. Vnde

Tractatus D. Vincentij Carocij

- confanguineus si recepit aliquod seruitium a consanguineo, vt faciat pro eo aliquid, quod sit industriosum, & preluetur citra aliud non pro remuneratione pro specie quadam salarij, vel mercedis, sed ratione sanguinis, vt infra alias dicemus. Et si summa sit parua, vel ratio esse calculata, non sepe, sed sepius, vel coniunctio archetypa, hoc solum sufficit ad materiam *l. Proculda, Ioseph. de Ludou. rourl. 209. in si. Ioan. Fie. ad Villalo l. itera d. sub n. 49. Hercule de uertina nu. 3.* & inter scientes duo sufficienti, coniunctio sanguinis, & cursus longi temporis, Crau. *conf. 159. nu. 3.* vbi coniunctio solum sufficere dicitur, & quod in summa non modica tria requirantur, late Masca *r. consel. 154. nu. 41.*
31. Secundo corollarie inferitur limitatio ad l. r. ff. mandat. quod mandatum non intelligatur gratuitum in solito negotiari, vel exercente aliquod officium.
32. Vnde si mando notario, vt extrahat mihi instrumentum, non est gratuitum, sed tenor ad impensam extractionis, & sic de singulis scilicet Bart. in *l. quada, ff. de eden. in l. 1. nu. 7. C. ad. & sic habes quomodo intelligatur gratuitum.*
33. Sed quid si filius non administrat, sed cum pecunia a patre concessa mercatiam exercuit, & multa lucratus est, poterit ne petere salariam? Vtique Angelus respondit, quod non, ratione debiti paterni *conf. 85. rol. 3. vers. nec possunt d. filij.* Vnde igitur filius carere salario, & omnia lucra fratribus communicare, vt per eum.
34. Et adde, quod si quis administrat bona consanguinei, presumitur velle facere, expensas de bonis proprijs ipsius consanguinei *l. in eadem, in l. 2. ff. de neg. gestis, l. eus si non administrat, quia presumitur vultu donare, l. alimentis, C. de neg. gestis. Buer. singul. 24. in verbo expensa in fine.*

De sorio personam exerceat.

Q V A E S T I O II.

Altera non minus utilis, & necessaria proponi. tur indagatio, & quaestio, si Decio infra allega. do credimus. Duo sunt socij, qui alicui rei, vel negotiationis societate contraxerunt: an ille, qui exercet salariam, constitui possit, & debeat, vel possit, si nra societate ex vi quadam tacite locationis concedens salariam petere. Vidi hoc in facto Tuderti euenire in societate condictionis marcelli, vbi vnus exercebat personam suam laborando, & equitando quotidie in emendis bestijs, vendendis cornis, & pellibus, & quocunque anno tempore, non sine vitæ quâdoque periculo, & discrimine, omittendo, quâdoque proprijs patrimonijs regimen, gubernium, & administrationem, & in fine in reuendendis rationibus con. querebatur decens, cur potius ego, quam alij tot sine mercede sub eo labore, nōne ego homo alij, cuius, & bene natus vt alij, & si ego in cursu aliqua graue valetudinem, membri alicuius fracturam incurrissem, quis me liberaret? quis expensas, incommoda, & damna restitueret? Vique domus mea propria, bursa propria. Hanc eandem quaestionem ponit in facto euenisse in societate lacus Perusini Petrus de Vbald. in loco inferius allegando Valde in practica cō.

mendat Dec. in loco inferius citando, & in facti contingencia pluries consuluit Corn. vt videbimus. Et primo loco videbatur affirmatiue respondendum, scilicet, lartum, & mercedem deberi, & hoc, quia nemo suis sumptibus militare tenetur. *r. cum in officijs, de prescriptioibus.*

1. Secundo facit, quod habetur in l. cum duobus, §. si in coenda, ff. pro socio ibi, opera pretium recipit. Et
2. quoniam hic est textus valde celebris in materia locati, & conducti, quod colonus est locus domini sui,
3. ob id ponam aliqua circa intellectum verborum, quæ obicura videntur, & ibi agitur pollicitori, exponit Accursius, idest pollicenti artem collendi, & sic colonum. Bude. in annot. legit. licitatori, idest colono partario plurimum omnium licitanti, & officienti, & est practiceabilis intellectus, quia sepius videmus, quod si habes prædium valde fructuosum, inuenies centum colonos pro die, & quilibet plus aliquid offert, ac si verbis dominum citare vellent, & sic merito partarius licitator dicitur. Sicut igitur Domini morosi, & tardi, vt licitatio crescat, & proficit. Hottoma. in comment. suis legit politor: vbi ex Nonio, & Varrone exponit, idest artifex agri diligenter excolendi, & quodammodo polendi, & sic fere isti tres intellectus in vnum tendunt, nisi quod secunda Bude. praeponit licitationem vitra diligenter agriculturam. Vnde nimirum si culpa prælatio est.
5. Ex quibus in practica ad utilitatem videtur inferri posse, quod colonus teneretur colere agrum bene, & diligenter ad usum boni, & diligenter colonus, & arbitrio boni viri citiam quod non conficit, quod in specie hoc promiserit, ex quo pollicitor, & politor appellatur, quæ verba hoc important, & tacite includunt. Vnde non est bona exceptio pro colono conuenta, non tenetur, quia non promisit: satis enim est, quod conduxerit agrum colendum.
6. Secundo consideranda sunt illa verba. Pretium. n. operæ, artis est velamentum. exponit enim multis modis ibi Accursius, vt videri potest. in gl. ff. Alio modo legit Bude. ieuamentum est, exponit enim penitendum & magni estimandum est.
- Tertio modo legit Hottoma. in verbo Velamentum, & est lenius valde moralis, quod artifex regulariter de dolo tantum tenetur, *l. 1. ff. si mensor.* sed recipiendo mechanice mercedem, & salariam sui laboris, & industriæ, velati, vilesere facit excellentiam sui laboris: ex pecunia. n. vilesicet profectio, & sic de culpa tenet. Ex quo sequitur corollarie, quod tenetur colonus de dolo, & culpa, vt suo loco dicam. Et sic patet argumentatio, quod cuiquam datur præmium, & salarium pro suo labore, & confirmatur hic intellectus a similibus *l. qui mercedem, ff. de loc. vbi recipiens mercedem pro custodia tenetur de leuissima culpa rōne mercedis, licet regulariter a nō tenetur.* Sed (bone Deus) cui non placet pecunia, quæ est ille Philosophus certe nullus omnem pro pecunia facta sunt, & iustitia venditur auro.
7. Ex quib. patet aliquid ad intellectum *l. cum duobus, in coenda, ff. pro socio.* Hinc post in materia locati, & conducti ad intellectum, *l. in nane Sampbels, ff. de loc. inferrebat per hunc text. Bal. ad l. si patrum, in fine, sub nu. 16. vers. alia qu. C. commun. vtriusque iudic.* Duo erant fratres, vnus diues, alter pauper, diues posuit in locum

Tactatus D. Vincentij Carocij

nire, vt alius habeat aliquid plurius, quam alter, hoc enim non procedit in contractu locatarius, nisi ille p. nat aliquid plus, vel opere, vel pecunie, & hæc est communis opinio; Couart. *variar. resolut. lib. 3. cap. 2. sub numero 2. vers. prima conclusio*. Soares. *littera S. numero 126.*

21. Ex quibus corollarie inferitur limitatio ad l. 1. §. si conuenerit, ff. de pact. & contrahitis, ff. de reg. iur. vt contractus ex conventionem legem accipiant, nam hoc fallit in contractu societatis, vt vobis habeat plus lucri, & ratio est, quia societas est instar fraternitatis, & ita gl. in d. l. si non fecerit secundum intel. *litem*. Azon. primo loco relatum, & communiter approbatum.

Et hanc partem tenuit Rom. in allegato conf. 1. 68. Corn. conf. 2. 33. viso diligenter. lib. 2. conf. 3. 11. ad eni. dentiam, col. 3. lib. 3. commendat Dec. in l. si iud. in fin. C. de coll. & hæc opinio videtur apud Doct. verior; nisi consuetudo sit in contrarium, quæ non præcipue est attendenda, vt per Petr. de Vbald. in alleg. q. fin. valde in practica singulare reput. Petraian. singul. 68. Purpurat. in l. si pascenda numero 14. C. de pact. Couart. *variar. resolut. lib. 3. cap. 2. sub numero 3. versic. 4. hinc inferitur*. Menoch. *consil. 296. numer. 45. lib. 3.*

22. Nullus igitur socius pro suo labore, opere, & industria consequitur salarium, vel distinctam mercedem, sed habebit maiorem partem lucri, & quæ sit arbitrio boni viri attenda qualitate operis, & personæ.

23. Ex quibus colligitur solutio facilis ad contraria, vt licet nemo præsumatur iactare suum, nec viuere sine præmio, satis enim præmiatur ex lucro diuidendo, quod erit loco salarii, præmii, & recognitionis, nec erit absoluta donatio talis ex lucro recognitione.

Declaratur, vt procedat, si socius est solitus locare operas, & illas conducere, alias non debetur salarium. Decil. *Genuen. 14. num. 26. & 115.*

24. Sed in practica facilis, & vtilis est questio, socius habebat apothecam, in qua exerceuit artem societatis, poterit ne petere pensionem? Breuiter duo sunt casus principales considerandi. Primus est, quando sunt socij omnium bonorum, & tunc nullum salarium petere poterit. Ratio est, quia vniuersorum

25. societate etiam apotheca est cuncta socij, & ei communicata. Vnde in re propria conductio non consistit, *l. rem cum simul lib. C. loc. & dicam suo loco*. Vnde de re propria pensio, & merces non est soluenda. Alij ver est principalis calus.

Si societas est contracta certo limitato modo, & tunc pensio de dicta apotheca peti poterit considerata domus qualitate, & solita pensione. Bart. in l. fin. alias penul. §. & sic ff. de condit. indebit. in l. in banc. ff. de dam. infect. in l. heritor. ff. de pignor. actio. Alex. ad l. rem electione, §. fin. num. 12. §. legat. 1. Spec. in tit. de pignor. §. 1. circa finem. Ioan. And. in addit. ad cum. in tit. de locat. §. postquam in addit. incip. secundum Rofre. & Bal. Rom. conf. 1. 68. in fi. vbi ponit quæstionem in terminis, & conf. 42. 3. col. 1. Alex. conf. 1. 8. volum. 4. conf. 42. volum. fin. vol. 3. conf. 180. col. 1. vol. 2. conf. 108. volum. 3. vol. 1. & consil. 3. volum. fin. volum. 5. Bal. in l. duo fratres, ff. de acquir. hered. vbi Angeli. attestatur ita læpius indicatum. idem Bald. in c. 1. §. pra.

terea. colum. penul. vers. sed pone, de probi. sent. alien. per Fride. videtur sentire Bart. in aliquibus lecturis in l. Titium, §. altero, de administrat. int. lal. post Cast. in l. 1. num. 7. C. qui testam. facere poss. Franc. Port. in tract. de duob. fratribus, par. 2. q. 65. Firm. in repet. in verbo, socius non pos. vers. 120. allegat. arboribus, §. nauis, ff. de visruu. Ronchegail. de duob. reis, §. in princ. num. 127. & ibi ex materia locati, & conducti colligitur ratio, quia æquus habetandi est indiuiduus. Vnde pro parte expedit non potest, hoc distinctio, cum fundum vbi Bar. ff. locat. Dec. in l. si socius in fine, ff. si cert. petat.

27. Articulando igitur cautus erit bonus, & amans procurator, & aduocatus socij, qui posuit suam apothecam, vt non articuletur, quanti socius quia apothecam posuit, locare potuisset, quia in hoc casu esset articulus erroneus, sed articulan debet, quanti alter socius apothecæ non dominus, conductus fuisset, & ita docet, & declarat Bal. in l. 2. C. de pignor. instruens doctum aduocatam, vt in practica diligenter inspicat: aut quis habet causam a domo, & tenetur quanti conductus fuisset, & sic persona rei conueni consideratur: aut quis habet causam a non domino, & tunc quanti adire locaturus fuisset, vel res communiter locari potuisset, per l. si nauis. §. si ff. de rei vindicat.

28. Ex quibus corollarie habetur limitatio ad l. si nauis, §. fin. ff. de rei vendit. vt non procedat quando quis habuit a domino, & hoc Bald. dicit valde notandum in d. l. 2. quod non tenet doctus, Menoc. de recept. poss. remed. 1. num. 368. ponam aliquid in titulo fructu, restituit. sentit etiam lal. dicens in practica valde notabile & singulare, in l. penul. §. in frumento num. 2. ff. de condit. indebit. Et si dicatur, quæ est differentia, vt consideretur quanti conductus fuisset, vel quanti locatus, locaturus, cum hæc sint correlatiua, vt posito vno ponatur de necessitate, & reliquum, vt not. Euera. in loc. a correlatiuis, in princ. Vnde non videtur posse recte, & concludenter articulari quanti conductus, nisi in necessariam consequentiam ponatur, & inferatur quanti locaturus.

30. Posset fortasse dici, quod non modica sit differentia; ex quo enim socius habet titulum a socio ratione cuiusdam tacite conductiois, quia posuit apothecam, magis calculat habens titulum, quam non habens. Vnde si socius apothecæ dominus inueniret locaturus fortasse vel plurimum, & maior hominum parti suam apothecam pro quinquaginta annuatim aucta qualitate eius, capacitate, & situatione, quia sita est in Rua mercantijs Toderina, alter locus non dominus replicabit, non conductum esse pro tota, quia mea intererat, vel quia non est adeo soluendo, vel quia reperisset aliam apothecam æque commodam pro tot. Qualitas igitur, conductio, & possibilitas conductoris in hoc casu spectanda, & consideranda est ratione tituli, quem habet, & ita putarem intelligi posse textum, & ibi Bald. in l. 2. C. de pignora. aff. Vnde limitanda sunt verba Romanan allegato conf. 1. 68. in fin. in verbis illis, solita locari, quia iura per eum adducta loquuntur, quanti conductus fuisset.

31. Et ad prædicta facit, quia ex titulo arguitur bona fides, quæ magis excusat. Iacol. in c. fin. de prescrip. Fe. ly. in c. si diligenter, cod. tit. Bald. post Bart. in l. Celcius, num.

n. 105. de preſcrip. Iacob. Menoc. de recup. poſſ. remed. 13. an. 33. & de arbi. ind. caſ. 125. nu. 5.

Er quoniam (vt iam dictum eſt) ſocius nullum ſpeciale ſalarium conſequitur a ſociſocio, ſed habebit maiore, vel talem partem lucri pro opera, reducendo ad prædictam d. l. ſi non fuerim. Bonus iudex inſpiciat
31 qualitatē perſonæ ſocii, qui poſuit operā, an opera correfpondeat pecuniæ poſitæ pro capitali ab altero ſocio vel correfpondeat interuſurio ſi ſimiliter ſi correfpondeat in totum, vel pro parte inſpiciat etiam, ſi ſocietas eſt contracta pro certo tēpore duratura, & durauit minus ſimiliter, ſi perſona ſocii ponētis operam erat indiſtriola, vel minus indiſtriola, vt recte prædicare decet latè Petr. de Vbal. de duob. fratrib. par. 4. latè Soc. iun. conf. 74. lib. 1. Abb. conf. 53. numer. 1. Parif. conf. 85. num. 1. Iuba. Purpur. in l. ſi poſcenda. num. 17. C. de pac. Tac. Menoch. de arbit. iudic. caſ. 125. cui addas Couar. var. reſol. lib. 3. cap. 2. in prin. & ei adde Ang. in verbo ſocietas, t. num. 4. vbi dicit in foro conſcientiæ id verum, duobus concurrentibus. Primum, quod negotiatio ſit licita. Secundū, quod equitas ſeruetur in omnibus, vt qui plus poſuit pecuniā, vel operā, plus habeat lucrum, & aliquando plus attribuitur exerceat, quam totum pecuniā, aliquando eſt contra verb. Bald. monens iuſtum iudicem in L. omnimodo. §. 1. verſ. illud non eſt. C. de inoff. teſtam. & in L. cum a patre, num. 7. verſ. quāto, pater assignauit. C. de bon. que lib. commendat. Sal. in l. verum. C. de rei
33 vendi. Rom. in aut. ex teſtam. C. de collat. & vitra ſu. per ſuſ allegatos bonus iudex conſiderabit conſuetudinem loci, prout eſt in aliquo loco, vel dimidia ſit operæ, alia pecuniæ. Bart. in l. 1. C. pro ſoc. in l. ſi nec caſtreſe. ff. de collat. bon. in l. ſi tibi decem. §. ſi paltus. ff. de par. Alex. and. conſil. 19. par. 2. Fulg. in l. ſi non fuerit. §. 1. ff. pro ſoc. Corn. in l. ſi poſcenda. numero 5. Cod. de par. conſiderabit etiam iuſtus iudex, ſi ſocius, qui poſuit indiſtriā, & operam, poſuit etiam capitalia, vt plus de lucro habere debeat. Corn. conf. 14. lib. 1. conſil. 88. col. 3. verſ. & ex his etiam lib. 4. Crau. conf. 59. in fine conſultus iudici, vt mandet eligi amiables, & arbitros, maxime inter conſuetos. Similiter bonus iudex conſiderabit, ſi ſunt ſeruata pacta, & promiſſa, vt vnus ponat operam, & indiſtriā; alius promiſit ponere ducenā, ſed non poſuit niſi centum, vtrique ponens operam aget ad intereſſe ob promiſſa non ſeruata.

E contra, qui promiſit ponere centū, poſuit ducenā ſciente ſocio plus acceperat. Crau. conf. 173. verſ. ſed ad promiſſa: late Joſeph. Ludov. reuol. 53. col. 6. verſ. contra, vbi atteſtatur vnum, quod de conſuetud. generali, dimidium attribuitur pecuniæ, & dimidium operæ: ex quo habes per octo caſus queſtionem, ſi vnus poſuit indiſtriā, alter capitalia, & quomodo, & culerent capitale.

Sed poſtquam ſocius non habet ſalarium pro opera ſua. habebit ne expenſas? & queſtio hæc eſt etiam ipſa in ventre materię locati, & conducti, & ſicut colonus pa. tiarius colit agrum ſuis ſumptibus,

34 & expenſis, poſtea fructus diuiduntur ad medium, l. ſi merces, §. ſi maior. ff. locat. vbi not. quod colonus partiarius eſt ſocius, ita dicendum videtur in alijs locijs.

35 Secundo facit, quia libertus præſtat operas patrono ſuis ſumptibus. l. ſuo viſi, l. quod niſi, in prin. ff. de

36 oper. liber. vbi d. l. per modum rationis ponit axiomā generale, vnusquisque quod ſuipondit, ſuo impendio præſtare debet.

37 Contrarium ramen videtur de iure verius eſſe, quia debent ſolui, & deduci e. penſæ de cōmuni cor. pore ſocietatis, cum duobus §. ſi quis ex ſocij l. ſi vnus §. ſi vnus, l. ſocium, qui in eo. §. ſocius, ff. pro ſoc. l. idem que, §. idem Labeo ait, ff. mandat. & ita tenet Alberici in lege prima. Cod. pro ſoc. numero 7. Roſſed. in titulo pro ſoc.

38 Declaratur primo hæc conſuſio, vt non procedat quido aliter a iure vel conſuetudine reperitur ſpecialiter prouiſum, prout eſt in materia locati, & conducti in colono partiario, qui colit agrum ſuis ſumptibus, deinde fructus diuiduntur æqualiter, vt dicam Deo dante ſuo loco.

39 Declaratur ſecundo, vt deducantur expenſæ ſecundum qualitatē perſonarum, vt ſi ſocius erat, cōditionis eundi queſter, vel pedeſter, vel cum famulo aut ſine: ſimiliter ſi non erat ſolitus comedere niſi ſiſcaleum, & panem more ruſtico, voluit comedere ſi ſiſaliano, & pullos, & ſimiles, vt hoſpiti, & cauponi præſtaret nobilitatem, ſecundum gl. in l.

40 idemque §. idem Labeo, ff. mand. ibi Bal. ſummo opere commendat pro ruſtico, vt debeat ire pedeſter, non queſter, & in l. quoniam, in pr. C. de teſtib. C. de ruſtico loquitur inducto in teſtam. idem in l. eos, §. 1. C. de op. pe. Bar. in l. ſi ſtrus, la grande, in pr. ff. de lega. gl. in r. epſcopus, 10. q. 2. Ioan. Crot. in traſſ. de teſtib. par. 9. num. 407.

Cui addo Amanel. de claris aquis. ſing. 181. Franc. de Marc. q. 890. p. 1. Alber. in l. properandum, §. ſi autem alterura, C. de iudic.

41 Declaratur tertio loco, in expenſis neceſſarijs, ſecus in voluptuarijs, & quodammodo ad delectatio. nem, quia ille ſocietas non imputantur, vt tradunt omnes ſuperius allegati, & tangam in materia locati in tit. de expenſis.

42 Declaratur quarto loco, vt procedat in expenſis viduus, & ſimilibus, ſecus in alijs qualiſi perperuis, quæ reſpiciunt perſonam ſocii, vt veſtimentorum, & alia mentorum, & ſimiles, quia tales non imputantur. Sal. in l. q. 6. C. de pro ſoc. in L. annus, q. 6. ff. eo. Franc. de March. de ſer. 890. in ſi. par. 1.

43 Declaratur quinto, vt habeat ratio expenſarum, quas locus domi ſaturus fuiſſet. Gloſ. notabilis, in cap. ſtatutum, §. inſuper, in verb. moderato, & de reſcriptis, lib. 6. quam ſequuntur Ang. Imo. Raphael. Roma. & Alex. in L. excaſare, §. ſi quis ab alio, ff. ad Trebe. Ang. in l. ſed & ſi, §. quod autem, in l. ſecundo, ff. de pretis hered. Caſt. in l. quoniam liberi, Cod. de teſtib. & hæc eſt communis opinio atteſtata per Francium in d. §. in ſu. per Ioann. Crot. in traſſ. de teſtib. par. 9. nu. 408.

Cui addo Ang. in verbo ſocius, l. primo, numero 12. qui lublimizat, niſi conſuetudo ſit in contrarium, quæ in hoc ſeruanda eſt Guid. Pap. ſing. 308. in verb. expenſæ. Er placeat notare hæc materiam locati, quia in præctica vtiſiſſima in teſte, vt apud allegatos videbis, & paſſim in foro, & poſteſt in experiarum materia contenditur, & durum videtur in multis cōſumere vitam in calore ſolis, impetu ventorum, frequentia niuis inubrium, & pluuiarū, conerere veſtimenta, & tempus, & poſtea diſputare de expenſis, quæ cum ſalario, & mercede ſi aternizant, nec (vt vidi)

dicat veram, & notabilem Bald. in e. cum ab omni, in l. de vi, & bon. iter. dicens esse gloriam notabilem secundum eum in l. meos. ff. de tut. allegat. l. si quis sine iuribus, ff. de negot. gest. & latus secundum eum coniequitur primum, qui hoc gerit officium, quia coniequitur laudem, si vero, autem, de hered. & sale, Franch. decif.

- 13 Declaratur primo loco, vtiliter practicum sequendo, nisi iudex in datione tutoris salarium constituit, quod quidem facere potest per Bar. in l. eos. ff. de tuel. in tutoribus, §. fin. ff. de administrat. tutor. Guid. Pap. decif. 63. & hanc est communis opinio Bald. in d. l. eos. ff. de tuel. lal. in l. item, num. 2. C. de procurat. Corn. consil. 62. littera G, volum. 4. Firm. in repertor. in versicul. salarium, & l. vers. 5. & Anchar. q. 61. num. 9. parte 2. Guid. Pap. decif. 63. Iodoe. de pupill. potest. tit. de tutorum, cap. 1. numero 9. & 13. non tamen iudex ad id eogi potest, i quia non quicquid iudicis potestati subijciunt, ut iudex necessario faciendum est, l. non quicquid, ff. de iud. de cuius intellectu aliquid Menoch. de arbit. iud. q. 61. Bar. in l. remissio. neff. de procur. Ang. in l. sumptus, C. de administ. tutor. vbi in practica dat cautelam, vt tutore tempore reddenda rationis imputentur omnes, & singuli sumptus facti pro pupilli necessitatibus, & quod a principio faciat per iudicem decerni salarium, & secundum illud faciat impetus.

- 14 Vel quando profecturus esset pro negocijs pupilli iuxta, l. 1. §. si pupillus, ff. de tute. & rat. dist. ab. vbi Bal. in §. fin. d. l. & conf. 256. volum. 3. Piagg. de Lupo par. 3. num. 25.

- 15 Vel quando propter administrationem oporteret, vt reliqueret facta sua propria. Aret. in §. actum, num. 36. de act. Addit vnum notabilem dictum Nicol. de Neap. d. l. e. tutoribus, §. fin. vbi Ande. Barb. dicit esse dictum valde mirabile, quod si tutor in loco ad administrationis acculeretur tanquam suspectus, & ipse se defendat, & denique obtineat, quod omnes expensas a pupilo recuperare potest, & sibi ipsi satisfaccere de bonis pupilli.

- 17 Quod dictum vltra Barbat. ibidem, & alios intelligitur cum verum etiam propria autoritate, & absque aliquo iudicis decreto. Atque, decif. 13. num. 14. Salyc. in l. cum ipse, C. de contrab. emp. Bald. salyc. & alij, in l. p. vias, §. iudum, ff. de ad. Anch. hoc valde in pract. comm. mendaus, q. 61. num. 10. par. 2.

- Cui addo lat. in l. 1. §. fuit questum, num. 7. & nu. 16. & l. §. ff. ad Trebell. Bal. sing. 50. Bar. in l. quoties, §. si temporaria, num. 1. ff. de administ. tutor. Duen. reg. 31. in 2. rousin. in 3. fall.

- 18 Vbi ampliat idem esse in executore testamenti. Aret. in §. actionem, num. 46. & 47. de act. & hanc est communis opinio a restata per lat. in d. §. fuit questum, late Ioseph de Ludo. concl. 2. ampliat. 8.

ADDITIO.

- ¶ Vel, patrocinatus esse in causa pupilli. Franch. decif. 122.

- 19 Quam conclusionem limita vno notabili modo, nisi pecunia, ex qua vellet sibi satisfieri tutor, vel curator, esset destinata ad emptiones prediorum, vel aliorum immobilium, quia tunc non potest nisi in subsidium, l. 3. §. quid ergo, ff. de contrab. iudic. tutel. quam

ad hoc propositum dixit notabilem, & valde singul. 60. pecunia adem Rom. ex clamat in l. si ex legati causa, col. 4. ff. de verbob. & conf. 183. in vlt. dub. Andre. Sicul. in rubr. de rebus eccles. non alien. nu. 60. Rip. in d. §. fuit questum 10a. Dilect. de varijs testatorum praeceptis, caut. 8. Alph. rep. 20.

Cui addo Tirac. de retract. §. 1. num. 106. Corfet. in verb. pecunia in suo repertorio. Redoan. de rebus eccles. rubr. de pecun. eccles. alien. nu. 5. fol. 95.

- 20 Et quia ista materia destinationis extra propositum est, ob id omittam, solum dicam quod contra Romanam est magis communis opinio attestata per lat. in Leicester, §. sed si paraverit, nu. 2. ff. de legat. vbi Alex. in specie respondet ad d. §. quid ergo. Soc. iun. consil. 120. nu. 18. lib. 1. Boer. decif. 109. Soarez. in suo thesaur. littera T. num. 86.

Cui addo Anton. Gabr. de presumpt. conclusio. 12. num. 20. Ostauium Simoncel. de decret. lib. 3. tit. 8. in specul. 16. numero 122. terti ad regul. cum quid, parte 1. amplia. 2. nu. 15. concordando, vt per allegatos Doctores. Ari. Pinell. de bonis materis, l. 1. par. 2. num. 44. dicens cum lat. esse magis commune opinio nem contra Romanam & cauendum a contrarium aliterentibus, sicut nec pariter hoc casu tutor posset, si pecuniam non fuit in eise immobilia, ex le alienare, nisi seruatis debitis solemnitatibus. lat. in l. 1. §. fuit questum, numero 3. ff. ad Trebellian. Ioseph de Ludo. conclusio. 3. limita. vltima, Pedemont. 16. numero 6. parte 2.

Quae placeat considerare ad ea, quae ponit Borgia. de tutore, & curatore, nu. 179. in fin. qui simpliciter pertransit cum Romanam in allegato singul. ari. ex quibus omnibus vtilitati studendo inferatur ad multa.

- 21 Primo inferitur limitatio ad reg. vt nemo sibi ius dicat, non enim procedit in tutore se ipsum de legitimo credito satisficiente, & sibi ipsi ius dicente.

ADDITIO.

¶ Borgni. decif. 28. num. 4. lib. 1.

- 22 Secundo inferitur limitatio ad l. 2. & eius materiam, ff. de stipul. seruor. vt debeat esse distinctio inter dantein, & accipientem. Fallit in tutore, vel curatore authorizantibus ad propriam vtilitatem per eorum creditis satisfaciendis.

- 23 Tercio inferitur intellectus ad leg. 11. §. fuit questum, ff. ad Trebellian. vt pecunia sine decreto alienari possit, vt procedat etiam si sit destinata ad emptiones praediorum, vel aliorum immobilium declarando, & concordando, vt per allegatos scribentes.

- 24 Quarto corollarie habetur intellectus ad leg. 3. §. quid ergo, ff. de contr. iud. tutelae.

- 25 Ampliat praedicta, vt modum per iudicem, sed & per contutores salarium, merces, recognitio, & prouiso dari possit tutori laboranti, vt illud iudicis officio petere possit. Bari. in l. eos. num. 2. & 3. ff. de tut. in l. num. 4. ff. mand. Aret. in §. actionem, nu. 35. de act. Alex. consil. 209. vol. 6.

- 26 Declaratur praedicta in tutore, vel curatore, qui solemnita fecit, alias nullum debetur salarium. Corn. consil. 62. volum. 4. Borgni. de tutore, num. 310. licet contrarium teneat consil. 14. volum. 1. consil. vltimorum voluntatum in non consistente inventarium. P.

Tactatus D. Vincentij Carocij

ris de *fundat. in verb. salarium*, *versic. si officialis*, numero 12.

37 Declaratur secundo magis in tutore paupere. *Castren. conf. 142. vol. 1. Benedic. de Barz. conf. 115. num. 6. inter consilia vltimarum voluntatum, vol. 1.* docens in practica, quod contutores hoc non faciant sine iusta causa, & in reditione rationis debet per contutores liquidari, & deduci, quod aliter tutela non poterat administrari, si tale salarium contutori constitum non fuisset.

38 Declaratur tertio, ut a iudice possit constitui salarium tutori, istis præcipue concurrentibus. Primo pro tutela gerenda, non autem iam gesta. Secundo ab illomet iudice deputante, non alio. Tertio nisi verisimilis coniectura sit, quod non fide salarii tutelam assumptur, sed alio respectu, puta successione, vel simili, ut per Barz. ut supra, & in *conf. 114. eodem volum. Quarto, si bene fecerit in administrando, quod arbitrio iudicis remittitur. Corn. conf. 62. in fin. lib. 4. Ant. Prag. de tutore, q. 3. au. 25. late Menoch. conf. 228. lib. 3. vbi in negotio graui, & magno patrimonio potest etiam pro prælatio.*

39 Et sic habes multas exceptiones ad fauorem pupilli, si pro salario conuenitur.

Et istud salarium, quod tutori datur, est peculium aduentitium, in quo patri debetur vltimus fructus. Bart. in *l. cum oportet in fi. c. de bona que lib.*

30 Secundo loco in hac eadem questione de tutore prosequendo materiam salarii, & mercedis, quæ vnum practicabile. T. Tutor alicuius magni patrimonii, vel positus in magna administratione vult deputare aliquem factorem, vel negociorum gestorem deputando de bonis pupilli certum salarium, an poterit & vtiq; sic tenet Bart. per illum text. in *l. 2. c. de condit. in public. horreis, lib. 10.* Vbi tenet quod debet deputare hominem sufficientem, & cui verisimiliter credere debebat per *l. cum qui. §. fin. c. l. ar. gensum ff. commod. quam pulchra dote exornat Bald. conf. 89. lib. 1. c. 426 lib. 2. Veron. cautel. 57. Barbat. in cap. 1. colum. 18. ut late non constata. Felyn. in cap. testimonium, colum. 5. de testib. Aqueuel. in leg. 1. §. si procurat. colum. 1. §. si quis ius dicenti. Alex. in *l. 2. col. 2. ff. quod quisque iuris. lai. in l. 1. numero 22. ff. de co per quem iustum erit. Dec. in capitul. significante. de appellato.**

31 Vnde si deputat eum, cuius opera in similibus dominus vti solitus erat, excusatur. Fulgos. in *l. l. cum qui. §. fin. par. l. 1. ff. quod cum eo, c. l. si quis seruo, c. l. singulorum. ff. de solo. similiter deputans solitum, alias bona aliena, & pupillorum administrare & excusatur, *l. vlt. in iur. forum, ff. de pignor. actio. similiter vtens opera alicuius, quia a hū dignis erat approbatus, excusatur glos. notabilis & singularis in l. Titio suadus, in verb. actiones, circa medium, ff. de condit. c. de mensurat. quam in hoc proposito lūm opere commendat, & pluribus exornat Barbat. confil. 1. colum. 25. lib. 3. Veron. confil. 40. colum. 7. Alciat. regul. 2. presump. 2. latissime Neuzan. lib. 4. flua nupt. num. 55. Curt. sen. confil. 72. colum. 8. Curt. iun. confil. 19. numero 5. Rub. confil. 44. numero 1. Parisi. confil. 57. numero 50. confil. 58. numero 17. lib. 1. confil. 29. numero 24. lib. 2. Socin. iun. confil. 37. num. 20. lib. 2. late Tiraq. de pen. leg. cons. 51. numero 26. 29. 36. & 39. Gram. confil. 15. numero 13. Crauet. confil. 277. col. 3.**

versic. quid autem, confil. 319. numero 14. Jacob. Menoch. de recuper. posses. remed. 7. num. 17. Ant. Gabr. de malefic. concl. 8. num. 36.

Et ita in facti contingencia vidi allegatum in mea patria Tudertina ad fauorem cuiusdam Tudertini tutoris nobilis pupilli, qui posuerat factorem per bonas relationes habitas a fide dignis, quibus credit. Passim enim occurrit, quod quis vult conducere famulum, mulionem, vel similes interrogat de eis.

35 Verum dubitari potest, quia credulitas a fide dignis non excusat a leui culpa, de qua tenetur tutor, ut supra alias vidimus, Fulgos. in *l. Polla, colum. 2. c. de his, quibus, vt indign. c. ibi Alexan. colum. 2. versicul. dist. tamen. Clarus voluit Felyn. in capitul. cum contingat, limit. 2. de rescript. Seisil. in *l. non solum, §. morte, colum. 15. versic. c. ultra eos, ff. de non oper. num.**

36 Pone, quod elegit pauperem, sed bonæ conditionis, & famę, vtiq; excusatur (inquit Bart.) in *l. infirmum, ff. de susp. tut. sed non quid in calu infirmitatis & vtiq; sic, l. decreto. vbi Bald. & alij ff. de admn. tutor. §. fin. Infit. de cura. Lamber. de contrah. mulier. glos. 8. num. 56. & hac addidit vltra late scripta per Borgon. de tutore, & curatore.*

37 Vltra quæ etiam in materia locati, & conducti. de qua agimus, addo, quod si tutor administrans habitat cum pupillo in eius domo, non tenetur ad aliquam pensionem, quia ad eius vtilitatem ibi habitat, ut cum instruat, & eius bona melius administret, Bald. in *leg. 1. §. sed si minus, in fin. ff. de tut. & rat. dist. 18.*

Et prosequendo vltius in materia locati, & conducti, de qua agimus, & salarii, & mercedis, nunquid tutor possit conducere (ut ita dicam) magistrum, &

38 Præceptores, vt instruant, & doceat pupillum in bonis artibus, moribus, & scientia, soluendo magistris de bonis pupilli competentem mercedem, vel salarium? Et vtiq; non solum potest, sed tenetur, alias dicitur in culpa, & contra eum iuratur in litem, Plot. ad *l. si quando, num. 203. secundum antiquam impressionem, & secundum nouam, §. 5. num. 24. versic. dare operam. sequitur Borgon. de tutore, sub num. 275. Roma. 225. Probatur optime hæc opinio in *l. cum plures, §. cum tutor, ff. de admnistr. tutor. ibi mercedes præceptoribus non quantas minimas poterit, sed pro quantitate patrimonii, & dignitate Natalium. Quæritur, si recte ponderetur, & consideretur in dictis verbis, facit in materia locati, & conducti (ni fallor) ad aliud**

39 vtile propositum, & sæpius in factis occurrit. Habes fratrem, vel filium infirmum, vel valde grauatum, conducas medicum famulum adueniam, & forensium, nulla constituta mercede, quid agendum, &c. Grat. confil. 67. numero 16. lib. 2. Menoch. lib. 3. prescript. 157. num. 55.

40 Vtiq; ne si avarus præferat cum medicis, quorum amicitia necessaria est, parabolani enim sunt, sed inluis eis mercedem non quantumuis minimam, prout faciunt multi, cum non sunt in continenti sanati, sed pro quantitate patrimonij, & dignitate Natalium, dicam latius loco loco. Idem in aduocato, & similibus dici potest, vt inferius dicam. Secundo loco probatur hæc opinio in *l. Aquilus Regulus, ff. de demat. de quo suo loco dicam. Tertio in *l. qui filium, ff. 761.**

ff. ubi pupillus educari debeat, qui ext. est multum fauorabilis pro fœminis, loquitur enim in pupilla, quæ didicit artes liberales.

- 41 Et sic corollarie ex prædictis inferitur limitatio ad l. i. §. postulare, ff. de postulan. quod licet mulier prohibetur pro alio postulare, hoc verum in iudicio, causa honestatis, non prohibetur tamen addicere Grammaticam, & artes liberales, prout ibi notabiliter dicitur. Et vides non reputari inhonestum adfuerere pupillas, licet fœminini sexus, in literis ad discendos, prout ibi l. c. moraliter docet, sicut etiam 42 mulier non prohibetur in camera studere, vt per Bart. & Ang. in d. §. postulare, Dec. in l. fœmina, nu. 9. de reg. iur.
- 43 Vnde non valet in his regula, l. Oratio, de sponsal. prohibetur postulare, ergo literas addicere, quibus postea postulari, quia diuersa est ratio, vt dixi in commento ad reg. cum quid, part. 3.

De administratione rerum ad Ciuitatem pertinentium.

Q V Æ S T I O I V.

Quarto loco in ordine subalterno ad hanc principalem quæstionem de substantia locationis secundo, de iudicio alicuius loci, vniuersitatis, vel communis, an aliquod pro suo labore salarium, vel mercedem mereatur.

- 1 Pro parte affirmatiua facere videtur. Naturale vitium est negligi, quod commune est (inquit Imperator) in leg. secunda, Cod. quando, & quibus libro decimo, ad idem leg. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legat. secundo, leg. tertius, §. apparet, ff. de administratione tutor. leg. in re communi, §. de seruit. vrbani. prædico. leg. fluminum, §. vnum, ff. de damn. infect. leg. si seruis, §. fornicariis, ff. ad leg. Aquil. leg. in princip. ff. ad Macedon. Canon. ad eius distinctione quæta, apud alios enim tanquam alio curante negliguntur communia, Aristot. 2. Polit. gloss. notabilis in capitulo primo, in verb. religio, ne se de vacante. Si igitur aliquis curam suscepit illius, quod ab alijs negligi solet, premio aliquo dignus videtur.
- 2 Secundo loco pro hac parte facere videtur, quia administrator semper præsumitur animo administrandi, non donandi, l. cum quidam, ff. quando ex facto tutor. Bartol. in leg. cum post, §. i. versicul. venio ad secundam partem, ff. de administrat. tutor. Bal. in leg. fin. colum. 3. versicul. quæro quid in matre, C. de de dot. promissa.
- 3 Tertio loco facere videtur, quia administratores Ciuitatum obligantur in multis casibus ad multa, de quibus in l. ciuitas, ff. si cert. petat. Tenentur insuper reddere rationem, ergo videntur in alio reuandandi, vt aliquo concedenti salario digni sint. Altera itaque, & verior est opinio, vt syndico ciuitatis, vel alicuius loci, aut vniuersitatis nullum debeatur salarium, Guid. Pap. questio. sexagesima octaua. Menochius consil. 228. numero septimo. Quæ conclusio (si fallor) comprobari potest ex infrascriptis rationibus.

Prima fit ratio, quia isti gerunt munus personale

gerendo sollicitudinem, & vigilantiæ abque erogatione patrimonij, Bartol. & Doctores in l. places, C. de sacrosancti. eccles. in l. rescripto, §. fin. ff. de muneri. & honoribus.

- 5 Secundo loco comprobari potest hæc opinio, hæc alia ratione, quia non minus patriæ, quam parentibus debemus, l. veluti, ff. de instit. & iur.
- 6 Immo in dubio, maxime quando adus est indifferens, potius patriæ tenemur, quam patri, & hæc est communis opinio, vt ibidem attestatur Alberic. numero decimo sexto, vbi Ias. numero decimo tertio per leg. contra pupillum, §. is qui, ff. de re iudic. leg. fin. Cod. de ordi. iudiciorum, text. notabilis in leg. postminimus, §. filius, ff. de capt. & postmin. versis, iuncta leg. minime, ff. de religiosis, & sumpt. fimer. bonus textus vltra scribentes in leg. aduocati, C. de aduoc. diuersi. iudic. vbi patria in litera præponitur parentibus, quibus addo Cagnol. in leg. velle, nam. ro quinto, ff. de regul. iur. post Aulum Gellium ab eo adductum. Cum igitur si filius administrat bona patris, nullum possit consequi salarium (vt superius vidimus) multo minus consequatur administrando, & gerendo bona suæ ciuitatis, & patriæ.

Et nota (candide lector) in hac vtili materia locati, & conducti id, quod modo diximus, qui potius teneamur patriæ, vel parentibus, quia originem trahit a locato, & conducto, puta a l. in operis, ff. locat. per quam multi dixerunt esse locum gratificationi, vt ibi Alber. sentit.

- 8 Tertio loco videtur confirmari hæc opinio, quia conductio rei propriè non valet (vt dicam Deo dante suo loco) sed in communi habeo partem, & dicitur meum quoad dispositionem partis meæ, Bal. in l. i. C. de comm. rerum alien. late Dec. in l. id, quod nostrum, ff. de regul. iur.

Et quibus omnibus colligitur responsio ad adducta in contrarium. Regula igitur fit. Syndico nullum regulariter debetur salarium.

- 9 Limitatur, vt non procedat in viro, qui quotidie lucratur ex operibus suis. Nat. ad Alex. consil. tog. lib. 6. Gam. theore. 12. num. 8.
- Cui addas l. si cum tibi, cum ibi not. ff. de præscript. verb. Joa. Fab. Aret. & aliorum in §. i. in glo. sua in verb. Mercede. Instit. mandat.

Et nota hæc declarationem, quia applicabilis est in omni materia. Vnde in practica cautus erit diligens aduocatus, & procurator deducere exercitium talis iudici, & quot iolitus est lucrari, vt dicam fun loco de damno emergenti, & lucro cessante.

- 10 Vltra alios ampliatui ordine præposito, vt nec etiam sumptus finita administratione repetere possit, quando sunt maiores res, in quibus fuit expensum, alias repetit. Bart. in l. sine hereditaria, ver. sic querit gloss. ff. de negot. gest. in l. a tutela, §. de contrar. in dic. tutel. (t)

Tactatus D. Vincentij Carocij

De negocijs gestis,

De mercede negotiatoris,

Q V A E S T I O V.

Quinto loco offert alia in materia salarij, & mercedis non inuitis questio, an negotiorum gestori debeatur aliquid salarii, merces, vel recognitio.

1 Pro parte affirmatiua facere videtur hæc ratio, quia nemini sua liberalitas debet esse damnosa. Vnde cum iste sponte, & ex sua liberalitate aliena negotia gesserit, iure salario, vel mercede meritioris videtur.

2 Secundo pro hac parte videtur facere hæc ratio. Labor non debet esse vacuum a mercede. Speculat. in prom. vers. hoc ergo, & est semper saltem pro rata remunerandus. Speculat. in tis. de depof. §. 7. vers. sed pote, procurator.

3 Tercio pro hac parte posset induci ratio. Bartol. ad leg. quod Nerva, colum. fin. ff. de depof. qui reddens rationem, quare negotiorum gestorum non teneatur de leuissima culpa, respondet ideo esse, ut facilius homines inducantur ad gerendum negotia absentium, alias de facili perirent. Commendat Dec. in leg. contrarius, numero 38. ff. de regul. iur. quod multo magis, si salarium, & merces interueniret, facit l. i. ff. de neg. gest. a qua Bartol. sumpsit hæc rationem.

4 Pecunia namque est vita hominis, inquit Bald. ad l. si quis, C. de oper. liber. per notat. in leg. aduocati, C. de aduoc. diuers. indic. & habens pecuniam habet omnem rem, quam vult habere. Bald. in l. re. ceptitia, colum. 1. in fin. Cod. de constitut. p. cum. & dicitur omnium Regina, Ecclesiast. 11. Cardin. in element. 1. de Baptismo. & pecunie omnia obediunt. Bald. in leg. singularia, colum. 2. ff. si cert. petat. & est fiduciariorum necessitatibus, & (pro Bonæ Deus) & temporibus postis, in quo nullus contrarius est magis celebris, frequens, & approbatus, quam locatio, & conductio. Iura, leges, iudices, officia, dignitates, & omnia locantur, emittuntur verò venduntur, & nihil prodest scire, nisi habeas pecuniam, hæc est licum victoria, i. e. Traquel. ad leg. si nungum, in verb. facultatem.

5 Contraria, & verior est opinio, ut negotiorum gestori nullum salarium debeatur, & hæc opinionem tenet Ioan. de Plat. in l. demonstratio salaria. ff. de condit. & demonstrat. in l. in summa. §. i. ff. de condit. indeb. Firmian. in suo repert. in verb. Negotiorum gestorum, vers. scilicet.

Pro qua opinione faciunt quæ alia, & de administratore, & de procuratore diximus, quibus isti æquiparantur, ut not. per scribent. ad leg. i. ff. de neg. gest.

6 Ampliatur ista conclusio, ut nec etiam expensas voluntarias repetere possit neg. gest. l. ex duobus, §. i. & ibi Bar. de neg. gest.

7 Subdeclaratur, nulli tales res, in quibus sunt factæ expensæ voluntariæ, sine promercales, l. quod si, qua est, l. to. ff. de impen. in trib. dot. fac.

8 Pro intellectu enim illius legis, promercales dicitur res, quæ venales exponuntur. Sic exposuit Politian. & tacito auctore Flotomau. in comment. verb. iur. in verb. promercales, vel quod præter suos vius venale paterfamilias habet, prout exposuit Alciar. reprobatâ opinione Ang. Politia. lib. 1. prætermis. Vide etiam Bapt. post. anno c. 54.

9 Ampliatur secundo, ut non reputat expensas factas causa pietatis, l. ex duobus, §. fin. ff. de neg. gest. vbi Bal. ibi dicit esse gl. singularem, & notabilem, quod ex qualitate personarum, & expensarum colligitur factum pietatis, vel non. Commendat etiam hæc ampliationem Signor. cons. 125. quæst. talis est, col. 2. vers. præterea, per textum in cum 15, §. si in ead. de condit. indeb. Traq. de prim. pie causa, prim. leg. 119. appellans talia facta irrevocabilia.

Quibus addit gl. notabilem in l. virum, & ibi Bal. not. ff. de donat. inter vir. & vxor. vbi ratio de sanguinis, si impenia sit parua præsumitur donatio. Sed sola ratio sanguinis hoc non operatur, ut ibi videtur colligi posse ex d. l. ex duobus, in prim. vbi considera- torum coniunctio, & nihil operatur. vltia alios ibi Bal. animaduertit, quod sola fraternitas non operatur plus quam inter extraneos, quod facit ad illud, quod dixi supra ad intellectum l. Trocia, quæst. 1. Adde etiam Alex. cons. 152. in §. vol. 2. Firme. in repert. in verb. pie causa, vers. 3.

10 Ampliatur tertio, ut procedat etiam quando expensæ necessariæ, quando plus expendit, quam res valeat. Bart. post gl. in l. siue hereditaria, in 3. quæst. si autem moderate sint, eas omnino repetit. Bar. in l. quod Nerva, q. 1. ff. de depof. in l. omni modo, ff. de impen. in rebus dot. fac.

11 Sed ponevum notabile in practica. Negotiorum gestorum erit causam, & inchoavit iudicium vult, postea succubuit, repetetne expensas? Vtique nõ, tenuit gl. notabilis in l. ex parte, in verb. & obicit, quæ ibi sequitur Bartol. §. 1. in princip. ff. famul. hereticum. idem tenet gl. quæ ibi summo opere commendat Bald. in l. qui mutuum, in §. fin. in glo. fin. ff. mand. vbi rationem reddit, quia attentio sine, seu effectus, apparet negotiorum gestorem minus vtiliter fecisse: vnde non repetet, & sic in negotiorum gestore attenditur effectus, licet principium vtile fuerit.

12 Declaratur tamen, ut per Bartol. in l. 3. §. in hac, & l. 1. ff. indicat. solu. vbi plures casus considerat. in l. 2. Cod. de neg. gest. in l. 3. §. sufficit, ff. de re iur. indic. tuel.

Quæ addi possunt ad ea, quæ ad materiam expensarum, & melioramentorum ponit Menoch. in suo recuperat. remid. decimoquinto, vbi copiose, & docte more suo materiam explicat, nec aliquid de negotiorum gestore, nec de expensis causa pietatis attingit, & materia frequens est, & vidi inter fratres, & alios conuictos pluries in facta contingentia cucur.

Et vilitatis causa in materia locati, & conducti, de qua agitur, insertur ex prædictis ad decisionem vult, & prædictabilis quaestio, si Angel. credimus.

Semperpronius audita infirmitate Reuerendi Abbatis S. Nicolai de Grippis de Tuderco, per cuius obitum vaca.

vacabat amplissimum beneficium, conduxit equum ad vestituram pro eundo Romanis, & equitando, ita se gessit, ut curreret, ne ab aliquo perueniretur, ita ut posuerit equum sudanem in stabulo: quidam videns equum sudanem illū extraxit de stabulo, & ligauit, qui equus ita se in equo strauit, ut mortuus sit, an teneatur Ang. in d. eleganter, & idem Labeo ff. de dol. dicit hanc questionem in stabulo habuisse, & concludit per illum text. extrahentem teneri, licet enim principium fuerit licitum, finis tamen non debet obesse conductori equi Ita in l. 2. ff. de pater. num. 3. ff. ne quis cum. Sequitur simpliciter Bonacossi. de equo, quae. ff. 31.

Et ultra eos haec Ang. opinio confirmatur secundum loco ex eodum superius diximus de negociorum gestore, qui si inchoauit a principio iudicium vtiliter si succumbat, non repetit expensas, quia attenditur finis, & effectus, ut superius diximus: Cum ergo in hoc casu finis sit malus, ergo conductori equi nocere nullatenus debet.

18 Secundo loco pro hac parte facit notabilis decisio. gl. in l. 2. in gl. in fin. c. de fidei. quod insulatus occidens mediatorem bona fide introitum non punitur pena ordinaria, si aliter euadere non poterit, quam gl. ibi Ang. dicit in actu pratico mirabilem, & ibi ita declarat, si aliter euadere non poterit, ubi etiam dicit vnum aliud in materia locati, & conducti, quod conductor domus potest destruere du-

19 mum vicini, ubi est periculum ignis, ne sibi noceat, dicit aliam notabilem & secundum eam consuluit Veron. conf. 33. num. 17. idem Ang. in l. si cum seruo ff. de iur. iur. l. 2. in l. 2. num. 3. in fin. ff. de iust. & iur. dicens hanc gl. fidei valde singularem, & merito tenendam. Hippol. in l. 1. c. in l. diuis. ff. de fidei. Pet. trañch. singul. gl. latē ultra cum Clari in practica crimin. §. homicidium, num. 60. vrf. ex his etiam deciditur. Quae decisio temporibus nostris est valde notabilis, quia esto quod diuitiores incurrant periculum vitae, de quo supra, incurrunt etiam, quia incontinenti Gubernatores procedunt de auxilio, & fauore, saltem ad sportulandum. Vnde reductus est hodie mos viuendi, ut rixae fugiantur, & nemo audeat exercere officium boni Christiani & hoc ex rapacitate ius dicentium.

20 Tertio loco pro hac parte facit regula, l. si boni nem. in princip. ff. de positi. ubi in re aliena iustitiam exercere est dolus praesumptus, & ibi Castren. dicit, quod licet non fecerit malum, tamen est in dolo praesumptus.

Itaque postea Peoclop. Heroid. Epist. 1.

Exiis acta probet, carere succedibus opto. Quis, quis ab euentu facta petenda putet.

Auion. de leptom lapientibus. X. Exspectare finem Solon docet, & alibi. Exiis acta probat, finis, non pugna coronat.

21 Contraria tamen est opinio, ut ille nullatenus teneatur ligado dictum equum, & pro hac parte facit, Sufficientia principio vtiliter eius gestum, licet bonus euentus non lequatur, sed an viro ff. ubi Bar. Bal. Alb. et. & alij id notant, ff. de neg. gest. Et principium spectandum est, l. 1. ff. de orig. iur. §. diuisa. In l. de iur. iur. l. 1. vmo. C. de iur. iur. transform. l. cum. §. in hac, & de Publica. cum gestis latē per Azzon. Brocar. 1.

22 Hinc Venufin. Epist. ad Lollium Dimidium facti, qui bene cepit habere.

Aufonius in Epigrammate. Incipe. Dimidium facti est cepisse. Idem in monofyllabis. Incipe quicquid agas, pro toto est prima operis pars.

Magis ad propositum Plautus in Peria. Hanc rem exortus sum facere, & callide. Igitur proventum bene mihi confido. Cum igitur ille sit equum ligans bene a principio fecerit, merito tristis euentus ei obesse non debet.

23 Secundo facit haec ratio. Illud bene sit, quod bona fide sit. gloss. notabilis in l. cum, qui §. in popularibus, ubi la. numero 4. ff. de iur. iur. Cum igitur bona fide hoc fecerit, merito penam mereri non debet, leg. generaliter, Cod. de adult. quam tantopere in hoc

24 commendat Rom. consilio 484. l'elyon in cap. si vero, il primo, & sentent. extromum. Doct. in l. fin. ff. quod quisque iuris. Dec. in l. bona fides, ff. de regul. iur. Marub. in l. patre, ff. de quaestibus, in l. edito, col. 3. ff. eodem. Neuz. in l. sula libro 1. column. 8. Galpar. de Port. in repetit. column. 52. l. Imperium, ff. de iur. iur. omnium iudic. Cagnol. in l. nemo damnus,

25 ff. de regul. iur. Gerard. singul. 20. in fin. etiam in foro conciliant, & haec est communis opinio. Alex. ad l. si plagi, ff. de verb. oblig. Alphan. report. 418. & in hac opinione residere videtur Petraland. sing. 9. Ad cuius quidem opinionis confirmationem ultra alios moueor hac ratio. Incipiendum est, quod principaliter agitur, non quod in consequentiam, si quis nec casum, ff. si cer. pet. l. ff. de auctor. iur. text. notabilis in materia locati, & conducti in l. natus aus. ff. ad l. Rodiam, de iactu. Hinc ad propositum the-

26 matis, de quo agitur, inferitur, quod facies actum sui naturae principaliter licitum, si eo eius executio, ne, & cōsummatione actus reddatur illicitus, & prohibitus, non punitur saltem pena ordinaria, sed iudi-

27 cis arbitrio. Et ubi id trāscendens muros pro interdicendo banntum, non punitur pena l. fin. ff. de rerum diuis. Neill. in trac. de bannt. in 2. parte §. cūda tem. oris, quae. 13.

28 Et sic habetur limitatio ad l. fin. ff. de rerum diuisio, ut procedat principaliter, sed si incidit pro executione actus liciti, sed in casu, de quo agitur, principalis actus intentio est licita, merito illa sola attendi debet.

29 Secundo loco ultra alios pro hac opinione moueor hac alia ratione. Licet culpa sit iustificare te rei ad te non puenient, reg. culpa est tamen si ratione alius cuius officij, vel etiam intuitu pietatis, vel humanitatis aliquid agat, est sine culpa, l. non tantum ff. de appellat. l. seruis ca. leg. ff. de seru. sportand. Not. Dec. in d. reg. Vnde talis sit equum alligando ex pietate, vel humanitate hoc fecit, & edendum est, merito omnino excusandus videtur.

Ex pro confirmatione praedictorum mihi videtur admodum cōderabilis textus in l. sed an viro §. 1. au. n. sit aliquid a principio necessarium, ut curare iterum infirmum facere insulam, & similia, & hoc attenditur, licet succedat trullus quandoque euentus, & non sufficit gerentem actum d. cere, putabam me facere actum vtile, vel necessarium, prout ibi textus dicit, sed requiritur, quod re vera in se actus sit necessarius, ut ibi in fine dicitur, & fuit ratio Philoopho-

30 20, propter nostrum adhaerere, vel negare, nihil mu-

C 2 tatur

Tractatus D. Vincentij Carocij

tatur in re, *assumptio*, *fi* ad municij. Vnde cum in casu nostro iste actus alligandi equum ad ligum, non esset ad odum necessarius merito non venit excusandus, & quibus sic discussis in materia locati, & conducti, de qua agimus, inferitur collariarum ad multa.

Primo inferitur, vt cū verū sit, quod colonus, vel conductori detur recentio pro melioramentis necessariis, vt datur in titulo de expensis, quia illa necessitas intelligitur in mera necessitate non opinabili. Vnde ibi Bart. in practica docet, vt fiat articulus per negotiorum gestorum, quod vile erat domo pō siccari, vel dicit ipse fiat articulus, quod cōmuniter sic fieri vt ille esset, sic & in colonio concludi poterit, vt obtineat in retentione pro melioramentis, & expensis.

Secundo in hac materia locati, & conducti inferitur ex præmissis, quod cum locator possit expellere conductorem pro refectionem necessariam, vt dicam in tit. de rebus, quia hoc intelligitur in refectione verē necessaria, saltem ex communi opinione, vt supra diximus & non necessitate opinabili per dictum textum in allegato §. 1.

33 Tercio in hac vili materia locati, & conducti, inferitur ex eo textu, quod si colonus faciat multas expensas in extirpando, & pro reducendo ad culturā aliam, quod agrū temper futurum infructuosū, vel quem dominus habuit pro derelicto, quia eius fructuare parū durare posset, sibi imputet, nec repetet. Vnde cautus erit colonus, vt diligēter cōsideret, ne lugeat expensas factas, idem in refectione adificiorum ex eodem & textu colligitur, & sic de singulis disputari potest.

34 Quarto inferitur limitatio ad l. si quis nec causam, & similibus, vt procedat, quando illud, quod principiter sit necessarium trahat id quod cōsequens est, & ita dictum suum declarat Ang. in d. l. de sicariis, quod commendat 24. in l. cum quis, §. in popularibus, n. 4. ff. de iureiurando. Vnde considerando dictum Ang. probare videtur hanc supra positam, & confirmatam cōclusionem, quod ipsemet ibi se declarat, quod eius dictū procedit quando insultatus aliter euade, re non poterat, & sic præsupponit actū necessarium. Quinto inferitur limitatio ad illud gl. dictum, quod illud dicitur bene fieri quando sit ad necessitatem, vel magnam vtilitatem ex iam deductis.

35 Concludendo igitur verior videtur Ang. decisio, & ex ponderatione legis, sed an vitro, §. 1. ff. de negot. gest. Patet facili responsio ad singula contraria, cōsiderando semper leualem necessariam, vel valde vtilem. Igitur principium spectandum est l. 1. de origine iuris i adū necessarium. Igitur bona fides excusat gl. in l. cum quis §. popularibus de iureiurando in actu valeat vtili, vel necessario.

36 Igitur gestum sub nomine pietatis, vel humanitatis excusat, l. non tantum, ff. de appell. in actu valde vtili, vel necessario, & sic intelligatur Dec. in allegata l. culpa, carere.

Testibus cogendis.

De mercede testimonialij.

Q V Æ S T I O V I.

Aggressor in præsentem vtilem, & practicabilem materiā mercedis, salarij, & recognitionis te-

stium, maxime de longinquo examinandum, vbi tantam de salario, seu mercede, ve dūrus, equorum, interesse lucri cessantis, si soliti sunt locare operas de expensis & similibus conuenis.

Pro parte igitur affirmatiua, quod salarium debeat primo loco mihi videtur huiusmodi ratio, illud quod scribitur 12. q. 2. canon. charitate, videlicet iustum esse, vt illi conquantur stipendium, qui pro tempore suum reperitur commodare obsequium canon. cum officio, de præscripti. canon. præcarie, il primo 10. q. 2. vbi nemo proprijs stipendijs debet militare, de suo cogi alijs facere beneficium, pulchra gl. 7. q. 2. vbi labore non debet esse sine fructu, & sic mercede. Vnde illud Canon. Cū labor ex damno, mortalis crescit esset, Quam allegat gl. in verb. pedanet in §. ne autem, ant. de ind. 1.

37 Secundo loco pro hac parte facere videtur ratio, l. si quando, C. de testib. vbi Cin. 4. notat, sed testis ius officium non debet esse damnosum ad id, & si seruus communis, §. quod vero, vbi gl. in verbo, damnosum circa medium, & ibi Bart. in prin. ff. de sort. inferrens ex hoc in materia locati, & conducti, de qua agimus ad vtilem decisionem, quē in facto euenit Bononiæ tempore Io. Andreæ Legati, quod si Ambasciator fuit rubbatus in itinere, & ambasaria non fuit mercedata, nec procurata, & fuit rubbatus in necessariis ad officiū, & quia aliter non perissent, quod cōmunis tenetur, alias nō quia prospicere debebat hoc euenire posse per tex. celebrem in materia locati & conducti in l. si quis domum, §. 1. ff. locati. Præterea ambasiatores recipiunt salarium, & suo sumptu, & periculo operari debent, l. itemque §. idem, vers. videris, vbi Bal. not. ff. mandat. l. suo sumptu ff. de oper. lib.

38 Et de facili etiā in similibus euenire poterit. Conduci Sempronium, vt portaret literas ad Urbem, mulionem, vt portaret aliquid, suo enim periculo intelligitur stare debita mercede. Si salatio, nec teneor ex dare decem, puta pro salario, quip; pro victu, lex pro calciamentis, prout multi petunt, & dicā suo loco.

Ad idem pro hac secunda ratione facit lex, quia ex signatoribus, iuncto text. in l. locum, §. si ueridicum, vers. exhibere, il secundo, ff. de tab. exorb. multa gl. in verbo cogat in l. cum ab initio, ff. quemadmodum testam. aperiantur, vbi signatores cogi possunt ad recognitionem signi, non sunt auocandi, vt officium sit eis damnosum.

39 Ex per hoc inferredū domini de Rota dec. 355. in antiquis, quod testis sine examine aliquod coniecturæ hac confessione condemnari non debet, ne officium suum sit eis damnosum, late declarat Franc. de March. dec. 95. part. 1.

40 Tercio pro hac parte facere videtur hic, quod dicitur de matre, quæ tenetur alere filium intra triennium, iuxta gl. in l. si competat, Cod. de alien. liber. in l. nec filium, C. de patr. potestat. nam si non habet unde se & familiam aliat, nisi ex operibus suis, a quibus oportet eam cessare, si filius alere vellet, tunc pater nō ip. la mater alere tenetur, & reculare posset filium alere. Bald. in l. sed & si hereditas, §. quod amon. ff. ad exhibend. Aui. de Abert. singul. 159. Amanuel. de Clara aquis sing. 1. Idem ergo in testis ducendo videtur, qui licet cogi possit, vt ad dependendū veniat attamen si operibus suis parat sibi victum & familiæ, reculare poterit, nisi sibi latiat pro dictis operibus, a quibus propter

propter testimonium ferendum vacare cogitur. Ita scribit Florian, in l. i. §. Sabina ff. de testib. & allegat textum d. l. §. de si hereditas, §. proinde, §. ad exhibendum. Adde, quod non solum debet habere impendia, sed mercedis dierum, quibus stetit occupatus pro testimonio ferendo, per text. in d. l. §. quando, in verbo difficultates, post Bar. ibid.

- 8 Ex quibus corollarie ex doctrina Bal. superius allegata inferitur limitatio ad l. nec filium, & ibid. not. C. de patr. potest. & ad glossam in l. si competens, C. de alien. lib. ut non procedat, nisi mater non habeat unde se aliat, & cogatur a proprio exercitio vacare.

- 9 Quarto loco pro hac parte verget doctrina Bart. in l. si promissor, ff. rem rat. hab. ubi dicit, quod quis reperit id, in quo damnificatus est, ex eo, quod a suis negociis auocatur, & Bart. in l. i. num. i. §. de aliena, in d. m. an. causa falli, dicit, lucubremem in expensis teneri ad damna ratione persone, si visum solebat lucrari ex operibus suis. Sequitur tal. in l. i. §. hoc indicium, nu. 1. §. si quis in die non obtemperavit. Abb. in c. in rem litibus, num. 30. de dolo, & ront. & Deo dante dicam suo loco.

Quinto facit doctrina Alb. in d. l. quoniam, quod si testis habeat equum, quem sit solitus locare, quod producos testes teneatur solvere mercedem talis equi. Adde Silium nuptialem lib. 3. in verb. monitorio, ampliat. §. Ergo multo magis dicendum est eum teneri ad solutionem mercedis operarii, quas testis solebat alijs locare, ut le & suos familiamque aleret. Et hanc opinionem intelligendo secundum leges, quas allegant, teneverunt Cinus, Jac. But. & Salsus d. l. quoniam liberi. Jacob. Belu. in sua praedicta criminali, vers. de testibus, sub nu. 2. t. Balquern refert, & sequitur Pely n. m. r. i. de testib. Florian. in l. x hac leges, §. si quadrum, pauper, §. efficit dicatur, quem refert, & sequitur Firmian. in tra. de epis. par. 2. rol. 6. lib. 4. Albert. in tra. de testibus, §. videndum, col. 16. vbi reprehendit Albericum in d. l. quoniam liberi, dicens eius opinionem esse inquam. Beatus Antonius Archiepiscopus Florent. in sua sum. par. 2. m. r. i. r. 10. §. 7. col. 2. Gund. Pap. d. r. 68. num. 3. & q. Olasc. d. r. Pedem. 46.

Contraria itaque est opinio quinta, quod testis pro testimonio ferendo nullum debeat utalarium, sed gratis de ponere debeat, hac primo loco ratione. In cluio vnius alterius est exclusio c. nonne de praesum. ptionibus, Leum prator, §. de indic. l. m. aritus. C. de prom. sed iure cautum reperit expensas victus duntaxat testibus deberi, ergo salarium exclusum videtur. Minor patet ex l. quoniam liberi, C. de testibus, cap. statum, & r. venuti, q. 3. glossa in eadem licet, l. 1. q. 3. l. eo, §. si quis autem, C. de appell.

- 11 Quae argumentatio (in fallor) videtur corroborari posse, quod tunc demum argumentum ab exclusio. ne procedit, quando disponens, & permittens omnium habuit cognitionem. Balata declarans in l. iubemus, §. fin. per illum t. x. §. de testam. & quoniam, testa. ordin. Interens ex hoc, quod si potestas cuiusvis vnum processum, quod alios contra eundem approbasse dicitur, quando omnes ibi fuerunt praesentati, & de eis cognitionem habuit.

- 12 Similiter idem dicit in Summo Pontifice, quod si testis vnum statutum vnius ciuitatis, quod videtur alia approbasse, si eorum omnium habuit cognitionem, & non aliter, quod facit pro Ambasciatoribus,

13 qui tempore creationis alicuius Summi Pontificis petunt statuta confirmari, ut bene, & prudenter cum breuitate instruant Principem pro validitate, vel de rogatione statutorum. Sed in casu, de quo agimus, sumus in legislatore ita disponente, merito nullum debetur salarium.

- 14 Secundo itaque loco pro hac opinione confirmanda facere videtur huiusmodi inducio ex l. si quando, C. de testib. ubi testes non possunt cogi stare in locoludici ultra quindecim dies, ne pro alienis commodis suas inueniant difficultates. Ergo infra quindecim dies cogi possunt pati suas difficultates, idest damna, & similia. Et arguendo a contrario sensu inuit, quod damna non debentur infra quintumdecimum diem, nec post, quia si deberentur, non dicerentur, iacturam patr. Hinc videmus, quod si testis in itinere spoliatus a latronibus fuerit, non recuperat damnum a producente. Bald. quem ibi sequitur Fely. in rap. t. de testib.

- 15 Tercio pro hac parte tenenda facit haec ratio. Perre testimonium est munus publicum. glossa in l. si quis ex signatibus, in verbo, obijunguntur, §. quem ad, testa. aper. in l. si quando, in glossa. l. vbi Cin. Bald. Ang. & alij C. de testib. Fely. late in rub. C. de test.

16 Hinc postea est, quod nedum in causa pecuniaria, & ciuili, vel etiam in causa criminali quis cogitur capis pignori ferre testimonium de iure ciuili loquendo, quamuis de iure canonico fecus sit, in multis, §. de testibus, & d. l. si quando. Pulchre Franc. de Mar. ch. d. r. Delph. 776. audeas dicere ius ciuile in hoc valde timidum. Bonacof. de acqui. canon. contr. §. 49. Et hoc gratis testes facere debent. glossa in hoc valde notabilis in cap. ab omni de vita, & bonis, clerici. Si igitur officium necessarium est, & multi cogi possunt, ergo merces eis non debetur, argumento iuroris, cuius officium etiam publicum est. Insist. de excusat. iurorum, §. 1. & tamen ei non debetur salarium, ut superius vidimus in tu. de adu. tutor.

- 17 Et hanc partem vti vtiorem sequuti fuerunt Bal. in l. si in, §. C. de fruct. & lit. expen. vbi dicit, quod testis damna temporis petere non potest, quia hoc esset litigantibus nisi onerolum, & ibi sequitur Sals. etiam in fine. Albert. in l. quoniam liberi, nu. 4. in fine, C. de testibus, vbi vtiliter tasatiue solummodo, vel duntaxat Philipp. Franch. in cap. statum, §. pen. col. 2. de refert. in texto alleg. Cardinal. in Canon. placuit, q. quesi. 3. Neil. de sancto Gemina. in tra. de testib. in verb. v. r. d. n. in fine.

Pro resolutione vtilitati studendo ponam aliquas conclusiones in materia salarij penarum, interese & similibus ita connexis,

- 18 Prima sit conclusio. Testis non potest recipere pecuniam pro testimonio ferendo, sed ad veritatem inueniendam deponere debet, §. si quis in fine, C. de test. cap. firmi, eodem in cap. licet, & probat. Nepos. in tra. de testibus, num. 75. vbi extendit tam in causa ciuili, quam criminali. Feder. Senen. in eodem tra. num. 17. Canon. in cap. qualiter, il primo; de accusat. Diuus Thom. & Caetanus. in x. quesi. 7. artic. 1. & probat text. notabilis in Can. nolite amare, x. quesi. 3. & cap. intin. au. & de testibus, quibus est constitutum testem libere etiam non requiritur debere testimonium dicere ad proximum liberandum. Et ideo textus in

Tactatus D. Vincentij Carocij

- can, non sentit. 5. 7. 5. dixit venale testimonium non est, se veritas testimonium. Domi. a Soto de iur. & iure q. 7. art. 1. Nauar. in cap. inter verb. 2. q. 3. corollar. 63. Dida. c. irregula peccatum, relat. part. 1. c. 5. 3. num. 2. Et hec est vera, & communis opinio a Menoch. de arbit. indi. conf. lib. 2. cent. 4. cal. 310. in print.
- 39 Ampliatur, vt ex hac receptione pecunie falsi crimen testis dicitur incurrisse. l. 2. §. 1. ff. de falsi. ranc. March. decif. Delphi. 488. par. 1. nu. 2. & hac est communis opi. Dec. in c. 1. de testibus. Bosl. in tit. de falsi. num. 168. lul. Clar. in §. falsum, vers. quid si conuerso. Viu. lib. 1. op. in. 420. Dida. in c. gnamus. par. 1. §. 71. num. 5. Mar. fil. sing. 353. Iacob. Menoch. de arbit. indic. c. 31. 138. attestans hanc esse communem opinionem. Bene verum est, quod post Dec. & alios æquus sibi videtur, vt pœna arbitraria puniatur, causa, & personæ qualitate inspecta, siue testis receperit pecuniâ pro testimonio ferrendo, vel non ferrendo, & cum communi tenet lal. in l. 2. §. de cond. ob. caus. Bosl. in tit. de falsi. num. 268. vbi reprobatur opinio in Dec. conf. 89. num. 6.
- 39 Hec ampliatio extenditur, & subampliatur multis, multique modis. Primo, vt procedat etiâ si testis pecuniâ receperit pro dicendo verum testimonium, adhuc enim per receptionem pecunie falsi crimen dicitur incurrisse. Bar. in l. 2. in print. num. 1. ff. de falsi. cuius ea est ratio, quia testis debet deponere gratis illud, quod scit, vt l. 3. §. lege Julia. ff. de testib.
- 21 & illud, quod neri debet gratis, si fiat ob pecuniâ, turpiter fit, vt not. in l. 4. §. si tibi, ff. de condit. ob. turp. conf. quæ regula hodie damiatur. Idem tenet Bart. in l. diuus. num. 5. ff. de re iudic. Bal. in l. data opera. colum. 5. vers. quid si testis. C. qui accusari non possunt, Marfil. in d. l. 1. num. 6. Bart. in l. presbyteros. C. de episc. op. & cleric. Angel. in tract. malefic. in verb. falsi. num. 19. repugnans notabile contra dantes, & recipientes pecuniâ pro testimonio ferrendo. Franc. March. decif. 779. num. 8. par. 2. Bosl. de testib. num. 150. Nell. in cod. tract. num. 203. Marfil. singul. 303. allegat. l. 2. vers. penult. pecunia accepta, de receptor. l. fin. §. fin. ff. ad leg. iul. reprobam. Nell. in tract. banni in 2. par. 2. tempor. quæst. 12. Plo. de in litem iuran. §. 11. num. 15. Cit. in l. 1. quibus testib. quæst. 11. C. de testibus. Joan. Andr. ad Specul. tit. de testib. §. 1. vers. quid si testis. lal. hoc in practica valde commendans in dict. l. diuus. nu. 77. Addit ad Aug. in vers. testis. littera A sub num. 38. Cell. Vgo. in rep. Fely. in ver. testis corruptus. fol. 131.
- 22 Quæ conclusio ampliatur notabiliter, vt licet accipiens pecuniâ pro testimonio ferrendo in causa criminali, & capitali simul puniri debeat pœna capitali illius delicti, pro quo depoluit, non falsi, vt per Salic. in l. c. si legibus. C. si contra ius. in l. diuus. ff. de re iudic.
- 23 Tamen si recipi, vt verum dicat, non vt innocentem iustificaret, tunc pœna falsi puniatur. Ita dicit notandum Bosl. in tit. de falsi. sub nu. 269. sed eligat quam vult incidit in dylam.
- 24 Quod procedit etiâ, si pecuniâ ei sponte data fuit. Iet. Hippolit. post Alex. in l. 1. nu. 10. ff. de falsi. Montucl. reg. 15 sub nu. 49. M. sing. cent. 2. obiectum. 75.
- 25 Considerandum tamen est, quod non videtur iste testis, licet pecuniâ accipiat pro veritate dicenda, quod sit falsi pœna puniendus, turpiter enim facit, & hoc negari non potest, non tamen sequitur necessa-
- rio, ergo est falsi pœna puniendus, cum in hoc non mouet, sed dicat veritatem.
- 26 Namque falsitas etiâ la rge sumpta nihil aliud est, nisi immutatio veritatis, & in anteq. de instrum. caut. & fide. in princip. cap. & si Christi. in illa glof. in ver. bo confirmatio, de iur. iur. vbi ea verba locutissime recitantur. Azor. in rubr. C. de falsi. cap. 1. de crimin. falsi. Doct. in cap. super litteris, de scriptis. Caltr. conf. 146. par. 1. Spec. de aduoc. §. 9. vers. item si camus, de exco. vers. item quatuor.
- Sed si ille testis sic dicendo non immutauit, immo dixit veritatem, merito falsi pœna puniendus non videtur.
- 27 Secundo loco mouet me id, quod post alios no. Fely. in cap. cum omni. tit. 2. in fin. de offic. deleg. quod falsum inducitur per cum tantum a dūm, per quem veritas apparere non possit.
- Tertio mouet me dict. Bart. in l. quid sit falsum. ff. de falsi. in l. nec exemplum. C. de falsi. vbi magistraliter procedendo, falsum dicitur tripliciter. Largissime, vt per dialecticos, id omne, quod non est verum, siue doct. loite dicatur, siue non, l. si in qui ducunt, §. verum, & ibi Soci. ff. de reb. dub. & passim dicimus hoc est falsum, hoc non est verum, & sic de singulis.
- 29 Secundo modo dicitur falsum immutatio veritatis cuius dolo, & tunc inquit Bar. omnis, qui dolum committit, falsum committit, sed non pupiur l. Cornel. de falsi. prout in calu nostro, quia dolum commisit testis pecuniâ recipiendo, sed dixit veritatem.
- 30 Tertio modo dicitur falsus, & proprie falsum id, quod includitur sub aliquo ex capitulis. l. Cornel. de falsis, & iste puniatur pœna ordinaria; l. Cornelia. de falsi. & ob id inferitur in practica, quod si exstat statutus loquens de falso, vel bannimento provincialia loquē.
- 31 Ita de falsis non comprehendere, nisi eum, qui falsum commisit tertio modo sumptum, cum statuta, & bannimenta sint stricti iuris, & ita colligitur ex mente Bar. in d. l. quid sit falsum, in §. merito talis testis recipiens pecuniâ pro veritate dicenda falsi pœna ordinaria iuris communis bannimento, vel statuti non punietur, sed extraordinaria iudicis arbitrio, a tēta qualitate personæ, causæ, & pecunie acceptæ.
- 32 Ampliatur etiam, vt ex hac receptione pecunie pro testimonio ferrendo falsi crimen testis dicitur incurrisse, & hac est communis opin. Jo. de Anan. in c. 1. num. 5. ff. de falsi. & magis communem proficitur Co. uar. in c. gnamus. col. 3. de pac. Eman. in suo thesaur. littera l. num. 253. Caltr. & lal. in l. 1. §. fin. ff. de cond. ob. turpem causam.
- 33 Declaratur ista ampliatio, vt procedat, quando clare constat testem falsum depoluisse ex hac receptione pecunie, alias in dubio puniendo pœna arbitrarie turpiter accipiendo, quod gratis facere debet. Ita ex suo cap. considerauit Iul. Clar. in §. falsum, vers. sed quid si conuerso. in fin.
- 34 Declaratur secundo in teste recipiente, secus quoad dantem, quia non puniunt de falso, sed de corruptela. Ita tradit Dec. conf. 189. sub nu. 12. attestans ita communiter teneri. Viu. lib. 1. op. in. 420. prout cum refert Eman. in suo thesaur. littera l. num. 254.
- 35 Est in practica habetur obiter vnum aliud a Dec. quid testes corrupti, si sunt singulares, & deponit de diuersis, & varijs quantitatibus, non probant. Vnde in præsentia exceptio singularitatis est legitima. Bene verum est, quod si statutum dicat, vel bannimenta, quod

quod producus falso testis perdat causam, iste dans
pecuniam perderet. Addit. ad Ang. in verbo testis,
sub nu. 78. littera A.

36 Quid sit: in non recipiat actualiter pecunias nu-
meratas, sed fiduciosas, vel pignora? Vtique idem
ac si recipisset pecunias, ex quo ei cautum est loan.
Add. ad Spec. in tit. de test. §. 2. vers. quid si testis, co-
mendat Alex. ad Bar. in l. 1. §. de fals. Addit. ad Ang.
in verbo testis sub nu. 88. littera A. Et dicit Bal. in l. da-
ta opera, col. 2. vers. quid si testis promissus, C. qui accus.
non poss. quod si testis promittit certificari certum, &
tunc repellitur, aut simpliciter promittit testificari, sed
non promittendo quid, & tunc non repellitur.

37 Ex quibus corollari & inferitur limitatio, & intelle-
ctus ad l. 3. §. de test. quod cauetur, vt testis
recipiens pecuniam pro testimonio ferendo repellatur,
& verò, si promittat testificari quid certum, repellatur.

38 Declaratur vterius præfens conclusio, nisi pecu-
nia palam, & publice daretur, quia tunc & dans, &
testis excusatur. Ita notabiliter Archid. in cons. qui re-
des, l. 1. §. 3. commendat in præf. Bal. in c. fin. l. 1. de appel.
instruas in practica, vt in publico coram aliquibus
personis vocatur testis, & ei datur aliquid pro veri-
tatem dicenda, dicens, hæc nō dici corruptelā, sed cau-
telam. Similiter licet secundum eū instruere, & mo-
nere pro veritate dicenda. Dec. cons. l. 89. nu. 2. Aug.
ad Ang. in verbo falsario, nu. 20. exclamans hanc li-
mitationem esse legis incognitam, & verissimam
maxime si testis sponte palam aliquid offeratur pro
veritate deponenda. fac. de Belusi in §. 1. amb. vt iudi-
ces sine quoquo iustitragio. Nicol. Pignat. Rom. sing.
330. Valde commendat Cotta in iudice loquens in me-
morabilis, in verbo, iudicibus expeditionem prote-
stantibus, vbi laudat iudices abstinentes, etiam si pu-
blice detur, quando causa potest expediri sine reuo-
lutione librorum, Scaleni de consensu l. 1. §. 1. de iudi-
in tit. de fals. nu. 168.

39 Ex quibus inferitur, & limitatio ad l. venales, C.
quando provocare non est necesse, vt non procedat
in actu palam gesto, de qua materia alias (Deo
dant) dicemus.

40 Declaratur vterius allegata conclusio vno alio
notabili modo, vt non procedat, quando testis pecu-
niam recipiens deponeret ad favorem illius, contra
quem accepit pecuniam, quia tunc est plenè probati-
cia dixit notabiliter Bal. in c. 1. si de feudo contraver-
sia fuerit inter dominum, & vassallum, quod dictum
singulare reputavit Rom. sing. 330. tu licet textu so-
de Arch. dicens quotidie in facto evenire, dialog. 50.
Feli. in l. fin. de testib. cogens. Clarium in c. licet causam
in §. not. b. in fin. & n. 7. in fin. de probat. Dec. in c. 1. de
testib. vbi dicitur in l. 1. nu. 10. & in §. de si quis, nu. 4. de fa. f.
Atti. in d. c. 1. notab. l. 1. commendat Martini, sing. 112. in
pre l. 1. hoc valde commendans in l. 1. §. de scr. num. 21.
Addit. ad Ang. in verbo testis, nu. 20. littera A. dicens
ex mente Bai. hoc valde in practica notandum Fran-
de Mar. ch. dec. Delph. l. 69. nu. 6. part. 2. Neill. de testib.
num. 202.

41 Ampliatur ista declaratio, siue aduersarius inducat
in testem contra corruptum personam, siue iudex ex offi-
cio, prout facere potest vt tradit Archid. in c. primo de tes-
tibus.

42 Declaratur præ allegata conclusio, vt procedat
multis concurrentibus. Primum in eademmet causa,

fecus in diuersa. Vnde si agatur criminaliter pro sub-
ornatione, tunc testis corruptus non probatur quia
iam est focus criminis. Secundo procedit antequam
examinetur, quo casu cogi potest, si fecus sit
examinatus, quia id fundus est officio suo, & a plius
cogi non poterit. Tercio procedit consilio prius de
corruptione. Ita hoc dictum Bal. declarat Boc. §. 58.

Cui addo Put. de fin. in verb. probatio contra offi-
ciales, vers. si tamen iudex. Atti. in consil. Neap. §. 32. l.
Feli. in c. 2. limit. 2. de præscript. & in trac. de conatu li-
mit. 2. Boc. attestans plures iudicia rum. dec. 319.
nu. 5. & 6. vbi loquitur iudices etiam non accusare
corruptum, si postea non vtiatur, quia conside-
tur adus corruptionis.

Cauti igitur debent esse iudices criminales in pro-
cessu subornationis testium, animaduertentes ad exa-
men testium corruptorum, quia non probant.

43 Quid si talis testis siue iuramentum deposuerit, vti-
que idem, & hæc est communis opinio. Alex. ad l. e.
dita. C. de eden. Cur. de testib. consil. 5. nu. 34. Ex quibus
corollarie inferitur intellectus, & limitatio ad l.
lex Julia, §. de testib. & l. 1. §. de fals. vt non procedat,
si deponant contra corruptum personam, modo, quo su-
pra. Secundo procedit etiam in teste non iurante. Te-
netur tamen corrumpens, & testis ad omnia damna
parti læsæ. gl. in c. prebiterum, de homic. in c. imputari,
de reg. iur. sub. 6. in c. si quis de testib. in cap. 1. de Sacra Eu-
charistia, quem textus dicit ad hoc singularem, & pe-
regnum Corlet. in sing. in ver. testis. 2. vbi valde co-
mendat in practica.

44 Sublimitatur tamen hoc de damno, vt non procedat
in foro conscientie, in quo testis non tenetur ad
restitutionem damni dictum est Vincentij in c. 1. de
custod. En. baristi. Quod singulare, & communiter re-
ceptum testatur Corlet. in sing. in verbo testis. 2. §. co-
mendat Jul. Clar. in §. falsum. vers. penes autem. Viui
opin. 419. De quo tamen dicto dubitavit Barbac. in
c. Reynaldus de testem. Emanuel Soarez. in suo thesaur.
littera T. num. 255.

45 Immo videtur peccare mortaliter, & ac restitu-
tionem acceptorum, & si ex mera liberalitate acce-
perit, saltem ex bono consilio erogare pauperibus;
Anhui verbo testis, nu. 28. in fin.

Quem passum non videatur a doctissimo Co-
uar. in regula peccatum.

Cauendum igitur est Christiano viro in testem
inducto ab huiusmodi corruptelis, ratione peccati,
restitutionis, infamiaeque.

46 Quid si testis accipiat generaliter pecuniam, vt
faucat in tali causa? Vtique excusatur Bertach. repu-
tans hoc mirabile in verbo testis sub. 7. testis, qui esse,
possunt sub nu. 20.

Declaratur etiam in teste, qui liberè, & sincere de-
posuit, & post pecuniam recepit eam in tali casu tes-
tis non incurrit falsi crimen, si ei ipsonē data fuit.
Aug. ad Ang. in verbo salario vers. quæro aliquis.

47 Declaratur quoque nisi testis aliter deponere vel-
let, nam tunc licet pecuniam da ressed palam. Monre-
cell. reg. 15. n. 52. Quid si testis pecuniam recipiat, vt
falsum deponat, postea penitentia adhuc corruptus
dicitur, Vulp. responsio 322. 2.

Declaratur vterius circa expensas, & mercedes
ponendo aliquas conclusiones.

48 Prima si. Conclusio. Testi inducto sunt submini-

Tractatus D. Vincentij Carocij

strandæ expensæ, & alimentâ iuxta qualitatem, & concordantiam ipsius in eundo, redeundo, in equo, si est solutus equitare, vel sit infirmus. Cano. veritatis. 4. q. 3. Alber. in l. quoniam, c. de testib. 10. And. Franch. & alij in c. statum. §. si, de rescrip. lib. 5. Fely. in c. 1. de testibus, numer. 6. Luc. Petr. de iudic. form. lib. 2. cap. 5. num. 25.

Similiter vesturæ equorum, si equos conduxerit, vel proprios equitauerit quos locare soletur, faciat Papie Gotardus Bidul. arguendo, si vero §. si milit. ff. manda. Ioan. And. ad Spec. tit. de testi. §. qualiter versific. testis autem. Ioan. Crot. de testi. parte vltima, sub numer. 407. Ang. in verbo testi, sub numer. 2. in fine, Franc. March. de rescrip. Delphin. 630. parte 2. numer. 4. attestâs vnum aliud vile in practica, quod in dubio datum testis præsumitur potius pro victu, & alimentis, quam ad corruptelam, & hoc ad evitandum delictum. Vnde cautus eris in practica, si nullis alij concurrentibus adminiculis repugnâtibus, posses defendere, & dantem, & recipientem. Melius asserit hoc idem Franc. de March. de rescrip. 433. p. 1. num. p. ubi etiam subdit vnum aliud notabile, quod si testis spoliaretur in itinere a latronibus, licet non recuperet damnum a producente, tamen de vrbaneitate si aliqui daretur, non viarietur, dum modo interveniat sententia iudicis, late ponens materiam Fely. in c. i. de prob. & ibi etiam dicit vnum aliud notabile dictum, de quo etiam superius tetigit, quod testes produci non probant contra corruptumpentem, nisi in subsidij, & quando veritas aliter haberi non potest, & tunc veritas haberi aliter non potest, quando natura, & qualitas negotij, vel criminis hoc iubeat, non quando testes casualiter non interfuerunt, quod in practica notabile est pro interrogatorijs faciendis. March. de rescrip. 178. nu. 3. part. 1. Pedemont. de rescrip. 46. Rebus. de benef. num. 407.

49 Sed nunquid faciendæ sunt expensæ modo, quo testis in domo propria fecisset? Vique nō. Tenet in practica observari Ang. post glof. ibi, in l. sed & si leg. §. quod autem, ff. de petiti. ohared. A Iberic. de testib. c. 7. nu. 84. Immo habetur ratio expensarum, quas testis in domo fecisset, ut dixi sup. hoc tit. quæstio. de socio personam exercente, propter finem. Cui addit late Graua. ad vlt. lib. 6. c. 1. nu. 25.

50 Teneatur insuper refundere vulgo *le giornate* si est solutus locare operas suas. Guido. Pap. de rescrip. 68. num. 4. attestâs in Curia Delphin. passim observari. rano videtur in promptu. Nam licet testis non debeat esse in lucro, tamen eius officium sibi non debet esse dānosum, vel superius vidimus, Boss. de testib. num. 132. Sal. in l. quoniam liberis, col. 1. c. de testib. late Alberic. de testib. rap. 1. nu. 85. dicens contrarium tenere esse valde iniquum; itas eni in eis his præcipue temporibus, quod testes compellantur ad testificandum cum odio alterius, quia veritas odij parit abiq; eo quod compellantur, cum ipsorum in communem odij dānum. Et practica nota quod oportet, quod iudex de hoc sit certificatus, & faciat ex officio loco rancere tales expensas, & similia testi vel per But. in r. 1. de testib. Commēdat in practica. Cels. Hugo. in reper. Fely. in verbo testis nō debet f. 131. Vnde in practica erit cautus testis induendus informare iudicem, & ex officio recti tacere, Et ita tenuit Rot. in vna mercede testium coram D. Decano, ut solito tenere æquum, & salum, detur

vnum scutum pro qualibet die, & solito tenere famulum tanrū, Iulios octo, pro qualibet die de rescrip. 104. p. 2.

51 Similiter pro labore in ferendo testimonio, ut mercede dies, & similia, Flo. in l. 7. §. Sabius, ff. de testib. Fel. in c. 1. de testi. Boss. de testi. nu. 132. Cro. q. 15.

52 Er hoc legitime fieri potest, etiam in foro conscientie. Didac. post Theol. in regn. peccatum. par. 2. §. 3. sub nu. 2.

53 Ex quibus etiam de facili patet responsio, siue conciliatio contrariorum hinc inde aligatorum. Tamen potest melius responderi ad regulam, si cum prator, ff. de iud. & cap. non ne de prescriptio, de inclusione vnius ad exclusionem.

Quia illa procedit, & habet locum nisi de aliquo sit specialiter facta mentio frequentioris vltus, quo casu non procedat regulam, cum prator. & ea non ne, ut ibidem per Fel. nu. 5. vers. quanto salis, la. cons. 166. col. 1. vol. 4. idem la. ad leg. 2. c. de sacrosan. eccles. nu. 32. prout in d. l. quoniam libere fuit dictum de expensis, ratione frequentioris vltus.

54 Secundo respondetur, licet aliquid specialiter includatur non propterea excluditur, quod alia via includitur, prout in casu nostro, Dec. ita declarans cons. 119. nu. p. vers. secundo & c. & cons. 199. nu. 4. vers. non obstat, quæ ad intellectum regulæ, si cum prator positi Alph. reportat, 328. cui adde bona loca ab eo non allegata. Soc. iunior l. Gallus §. & quid si tantum, nu. 45. de liber. & postu. Becinc. Peru. octo modis declarantem in §. actionem. n. 217. insit. de ass. Cucher. in terminis de testi. de rescrip. 46. num. 14. Bello. cons. 52. nu. 7. cetera alia argumenta ex supra firmatis conclusionibus videntur conciliata.

De Sportulis iudicium.

De mercede iudiciali.

Q V Æ S T I O VII.

1 Vtilem aggredior materiam alterius tacite locationis de iudice, an ei licite aliquid non promissum, vel convenitum debeatur salarium, quæ indagatio satis utilis, & necessaria est hisce præterit temporibus, in quibus iudices sunt, quibus nō lingua modo, & manus, sed aures etiam venales sunt, Iulius illis a partibus numerare possunt, & illorum explere avaritiam, vel pulchre in materia exclamatur Pet. Ro. 4. de c. Litmanica 4. n. 292. & doctissimi Otaieb. de rescrip. Pedem. in prom. nu. 5. monet iudices de hoc, quia multos perdit aurum & argentum, & erit hoc quod dicam, solatum domini advocatis & procuratoribus, qui verè quandoq; soubet iustam causam, eam accerrime defendunt nihil in casu relinquentes, postmodum, portant sententiam contra. Vnde hoc iura venduntur, & sententiae venales sunt, Tangam igitur pro complemento præsentis materie de salario, & mercede, quo modo iudices pecuniam accipere non valeant, & similia connexa, & ad hærentia.

2 Pro parte igitur affirmativa, quod salarium debeatur, videtur mihi hæc ratio. Sententia Salvatoris nostris, Luc. c. 3. Neminem concutatis neque calumnia faciat, contenti estote stipendij vestris, & sic tacite in hac Salvatoris sententia præsupponitur iudicibus stipendia, & salaria deberi, & habetur in Cano. non se.

- tit. 86. diff. & caput paratus, & cap. militari, qui est. 2. 3.
- 3 Secundo pro hac parte facit, quod not. in leg. C. de suffrag. quod iudex cogitur sententiam ferre. l. sanctimus. C. de aduoc. dimer. ind. gl. in la iudic. C. de indic. in leg. 2. C. de proxi. fac. fin. lib. 1. 2. soluto tamen iusto pretio reputat singulare Aluic. de Alber. sing. 4. 8.
- 4 Tertio pro hac parte facit hec ratio, Merces enim constituit debet pro labore, l. 4. q. 2. Cano. caritatem, nec de proprio beneficium quis conferre cogitur. Cano. praezic. 12. q. 2.
- 5 Quarto facit, quod habetur in l. i. C. de offissor. ipe etenim praemiorum inuitandus est assessor, ut ibi habetur, & salariu habere debet, l. diem sancto, ff. de offissor. Constat itaque est opinio, quod iudex nullum praemium, mercedem, vel recognitionem pro iustitia administranda habere, vel consequi possit, sed gratis iudicare debet. Pro qua opinione facit, quod eleganter scriptum Cic. lib. 1. de legib. Iustitiam enim est iustitiam mercede non querere, qui sine mercede bonus vir est, mercede erit malus, cum iustitia debeat esse gratuita. Secundo pro hac parte fuit notabile dictum D. Greg. relatum in Cano. qui recte, l. 1. q. 3. quoniam recte iudicat, & premium remunerationemque expectat, fraudem in Deum perpetrat, quia iustitiam, qua gratis impertiri debuit, acceptance pecuniae vendidit.
- 8 Tertio pro hac parte facit egregia Aristotelis sententia lib. 6. Ethic. r. 3. iustus non est, qui iuste agit non ob ipsam virtutem, sed ob aliam causam, et late exornatur a Valer. Max. lib. 6. r. 3. & e. 5. Gel. lib. 10. cap. 1. Ludo. Celi antiquarum lectio. lib. 11. cap. 4. 6.
- 9 Quarto facit pro hac parte, quod sapienter scriptum est apud Michae. 3. de deservit. fuisse Hierusalem eo quod principes in muneribus iudicabat, Sacerdotes in mercede docebant, Prophetarum in pecunia diuinabant.
- 10 Quinto loco facit, quod pulchre legitur in athen. ut iudices sine quoquoque iustitiam principum. Hoc omnino euenturum credimus, si praesides gentium quicunque ciuiles adiunctionis habent, puris procuramus, ut in manibus, & ab omni abstinerent acceptance, & singula sine mercede percipiant.
- 11 Sexto facit moralis, & notabilis textus in r. 1. de re iud. lib. 6. Caveant ecclesiastici iudices, & prudenter atcedant, ut in eaularum processibus nihil vendicet odium vel fauor viuperat, timor exulet, praemium, aut expectatio praemii, iustitiam non euerat, fateram gestet in manibus, ubi gl. in verbo euerat.
- 12 Quatuor ista, timor odium, dilectio, census, sepe solent rectos hominum peruertere sententia.
- Pro resolutione igitur ponam aliquas viles conclusiones, ex quibus veritas apparebit huius indignationis, & conciliatio, & concordia hinc inde aduersio allegatorum.
- 13 Prima igitur est conclusio. Iudici non licet pecuniam accipere pro sententia ferenda, & si accipiat, corruptus dicitur, & sententia est ipso iure nulla, l. venales. C. quando promittitur. non est necesse, circa cuius materiam multa plene scriptum Boss. in tit. de princ. corrump. Put. de iudic. in verbo corruptio. Gram. conf. 35. Eruditus Menoch. de arbitrar. ind. lib. 2. centur. quarta, casu 342. Ergo aliqua vitia ponam addido etiam aliqua ab eis non posita.
- 14 Amplius dispositio huius leg. venales, ut procedat etiam si iudex pecuniam receperit, ut ferat sententiam iustam, Put. de iudic. in verbo Corruptio. Bald.

conf. 21. lib. 5. Boet. de iudic. corrupt. n. 2. l. 1. conf. Me. uoc. in alleg. conf. n. 19. cum seqq. & adde, quod tunc est communis opinio. Rom. in l. 3. super q. in verb. in bona, ff. de condit. ob turpem causam. 7. l. iul. Clar. in 6. fin. q. 73. vers. iudex committitur barattaria.

- 15 Ultra quem Menoch. in d. causa plene transigentem subdeklaratur hanc ampliationem, ut non procedat quia do palam, & coram personis daretur pecunia iudici ad hoc, ut iustam ferat sententiam, tunc enim licet, nec corruptela, vel barattaria dicitur, & sententia te. net, & valet, nec procedit dispositio, l. venales, ita dixit egregie Arch. in Can. qui recte in 1. q. 3. reputat val. de singulari in praet. Bal. in r. fin. nu. 11. de appell. dicens hoc casu non dici corruptelam, sed cautelam. Commodat Soc. reg. 55. l. 1. in verbo barattaria, attestans in Mediolani fuisse iudicatum in causa nonabili, & vitilem esse cautelam pro causis expeditis, Commendat Bonacof. tractat. caus. l. 1. r. 8. ver. 8. Sed iudices cauebunt ab hac publica recognitione, & ad de etiam praedictis idem tenentem Franc. March. dec. 141. nu. 3. par. 1. & dec. 602. par. 2. Coct. in verbo iudicibus protestantibus, ubi laudat si non recipiat in causa clara, & spediat. Scalen. de consil. sapient. lib. 4. cap. 11. Boec. conf. 89. nu. 12. Si uero per tamen peccat, & ad damnum tenetur. Nauar. r. 17. nu. 3. & 25. sub n. 12. vers. verbi, & c. quia tenetur iudicare ex debito iustitiae, non ex pecunia accepta.
- 16 Amplius secundo, ut non possit iudex recipere pecuniam pro causa celerius per iustitiam expedienda, ita Alex. Fulg. tal. in l. 2. ff. de re iudic. ob turpem causam. Bal. in r. fin. col. fin. de appell. Gl. in r. qui recte in 1. q. 3. Pa. not. in cap. cum ab omni de vita, & honest. clerici. num. 8. gl. sing. & ibi Arch. in r. non sancti. 4. q. 5. Couar. in reg. peccatum prelati. p. 2. 6. 3. col. 4. attestans illo casu dari repetitionem, & causam non amitti. Tolerandum tamen est, si iudici aliquid non valde magni momenti datur, ut celerius expediat, ut partes minus fatigentur impetitione temporis, & expensis, maxime quando iudices non habent salaria ordinaria admodum pregnantia, & magis gratum erit litigantibus pro ru. nico, mercatori, & similibus causam citius expediri, ne tempus conterant, quam aliquid soluere. Ita Boer. q. 153. nu. 2.
- 17 Et licet inferatur limitatio ad l. 2. §. fin. ff. de condit. ob turpem causam, ut non procedat, quando datur iudici pro causa celerius per iustitiam expedienda.

A D D I T I O.

- 18 Laudatur tamen iudex qui in causa, sine resolutione lib. brom. nihil accepit Coll. in mem. oral. suis, in verbo Iudicibus Expediendi.
- 18 Amplius similiter tertio loco, ut procedat, si iudex pecuniam recipiat, & nihil promittat, Gramma. conf. 25. nu. 3. Boss. de off. corrupt. am. 2. Put. de iudic. in verb. Corruptio. nu. 4. l. iacob. Menoch. in alleg. casu. nu. 27. per l. r. ff. de re iudic.
- 19 Et si sequitur corollarium, quod quando aliquis ratione ius officii tenetur gratis ex mea liberalitate aliquid facere, recipiendo simpliciter pecuniam absque eo, quod appareat aliquid promississe, & sic in dubio pecuniae receptio arguit luptationem.
- 20 Amplius quarto loco, ut procedat etiam si eo casu in pecuniae receptione aliquid simpliciter promittatur,

Tractatus D. Vincentij Carocij

- tatur; Gram. d. conf. 35. nu. 7; per l. generaliter §. 1. ff. de calum. vbi Accur. in iudice id clar. not.
- 21 Et sic sequitur corollarium quod in materia baratarie punitur affectus, licet non sequatur effectus; ad l. si qui non dicam rapere, §. de episc. & clerice addendo ad casum late ponit Fel. in *trasti de cona. Soc. in reg. in verbo attentatio*, Alpha. reprob. 175. & 455. & 233.
- 22 Quid si iudicem re integra pniteat? an excusetur? Vtique non tenet, est valde celebris in l. generaliter §. 1. ibi siue facit, siue non facit ff. de calumantiis. quem singularem dixit Bal. sing. 328. & in d. §. 1. attellans ita Florentia iudicia vbi, Gram. conf. 35. nu. 7. appellans illum *tex. notabilem*, Rom. sing. 328. Iacob. Menoch. in alleg. casu nu. 31.
- Cui adde Salic. bonam rationem reddentem in leg. qui explicandi, col. 1. de acq. franc. in cap. 1. de testib. lib. 6. Bald. in l. 2. §. fin. ff. de cond. ob turp. caus. & consil. 477. vbi late distinguit, Ias. dicens hoc in practica bene signandum; in §. quadrupli col. 2. in fin. vers. & ad. uerte in iustit. de off. Mar. dicens hoc summopere notandum sing. 326. Bonac. in q. crim. in verb. barataria, Petr. Rauenn. sing. 409.
- 23 Ex quibus corollarie inferitur ampliatio ad l. qui ea mente ff. de fur. & similibus, in quibus habetur, quod in aliquibus delictis non est locus penitentiae, qui referuntur a Firmian. in *verb. penitentia*.
- Cui adde in iudice corrupto penitentia, quae casum Doct. exuberans non ponit. Et pro predictis in materia penitentiae facit *tex. notabilis* loquens in materia locati, & conducti in l. 1. §. bestias. & ibi Ang. ff. postulan. de eo qui locauerat ad pugnandum cum bestiis, ibi siue faciat, siue non.
- 24 Et sic corollarie habemus alium casum in penitentia exceptum in locante o peras ad pugnandum cum bestiis, de quo suo loco dicam.
- 25 Declaratur tamen id, quod dictum est de penitentia, vt procedat in puris terminis penitentiae. Si vero vna cum penitentia data restituat, iudex non dicitur corruptus, hanc n. est vera penitentia. Ita tenet Rom. in alleg. sing. 328. Iacob. Menoch. in d. casu, nu. 32.
- 26 Cui adde, quod si iudex, qui pecunia recepit, peniteat, & restituat, & insuper contra dantem pro iustitia sententiam ferat, tunc non tenetur, & est opinio benignior, & amplectenda. Ita Bolog. in d. §. si igitur.
- 27 Ex quo sequitur corollarie, quod si delictum non fuit penitus consummatum, & deliquisse potuit, sed noluit, prout iudex in casu isto excusatur, qui falsam, ff. & ibi Marf. ff. de fals. gl. Bar. & alijs ad l. qui ea mente, ff. de iur. non quidem in totum, sed mitius punitur, & Ioan. Andr. in c. cum laici de iure patr. & hac est cōm. opin. Aug. ad Ang. in verbo vellem callessem, num. 39. Io. de Ligum. conf. crim. conf. 28. numero 19. lib. 1. Iul. Clar. in §. fin. q. 60. vers. in quandoque, & quasi. 92. dum de conat. loquitur, & adde Pract. Simanch. in crimine haerese vique ad sententiam, §. 57. nu. 11. attestans hanc esse communem consuetudinem.
- 28 Ampliatur quinto loco, etiam si iudici aliquod remissum sit, l. 2. ff. de calumantiis. Gram. conf. 35. nu. 8. Iacob. Menoch. in alleg. casu, nu. 33.
- 29 Cui adde res notabilem in c. veniens. & l. 1. de testib. vbi simonia committitur in reuisione debiti, sicut in datione alieuius rei, & paria sunt dare, vel remittere aliquid debitum, si quis obligatus sit de reg. iur. l. si fundum, §. Titio fundum, ff. de leg. 1. leg. si mulier, ff. de cond. ob turp. caus. vbi late Ias. late Fel. in d. c. veniens. Quibus adde Affl. de off. 233. Ench. parum in verbo dare, & remittere.
- 30 Quae conclusio vera est, & procedit multis simul concurrentibus vltra Menoch. in alleg. casu ad intel. lectum allegat l. 2. ff. de calum. Pimo, quod debitum remissum sit liquidum. Secundo, quod debitum non sit penale. Tercio, remissio non fiat ob aliam causam, sed quod acquireret aliquod commodum resulset. Ita Fel. in c. veniens, de testib. et l. 1. Castren. ad l. contra in iur. §. 1. ff. de pass. Bar. in l. actione, ff. de trans. lat. in l. si mulier, ff. de cond. ob caus. Dec. Cagn. Mainier. & alij, in l. si quis obligatio, ff. de reg. iur.
- Quae omnia considerari etiam possunt ad intellectum c. veniens, et l. de testib.
- Et sic ex deducis posset praeteri cando, excipiendo, quae dici fauorem iudicis, vel testis corrupti.
- 31 Considerandum vterius est, quod remittere est dare improprie, & non vere, vt not. in l. adules, ff. de cond. dit. & demon. & Fel. in d. c. veniens. Sed considerabilis est vterius in praesenti materia locati, & conducti *tex. in d. l. 2. quod locans rem minoris, corrumpere dicitur*, quod facit ad testem induendum, si ei res aliqua minoris locata sit.
- 32 Ampliatur sexto loco, etiam si datum sonet in mutuum, & admittatur exceptio mutui, siue in pecunia, siue in alijs rebus, Bal. per illum *tex. in l. 1. C. de cal. in l. qui quis, C. si cert. petat. Paris de find. in verb. corrupt.* Gram. in allegat. conf. 35. num. 8. Iacob. Menoch. in d. casu, nu. 34.
- Cui addo Bal. conf. 333. volum. 3. Ang. in terminis, in d. l. venale, Vant. de nullis process. num. 13. Bonac. in quaest. criminali verb. barataria, circa medium. Nec mirum, quia mutuum est contractus omnium palia. mentorum, vt experientia docet.
- 33 Ampliatur sexto, vt nec munera magni valoris accipere valeant, licet modica possint, & triduo, vt dici solet duratura ex l. solent §. fin. ff. de off. procon. & legat. ad quam Alex. conf. 206. nu. 9. lib. 2. Bol. de off. iur. rupt. nu. 2. Boer. de off. 103. numero 26. dicens, quod vti nam iudices nostri temporis obseruarent illam paganiam, sed auream, l. solent, Iacob. Menoch. in alleg. conf. 35. 7. dicens iudicis arbitrio relinquit, quod modum sit tale modicum, quod permittitur ex gl. in c. statutum, §. in super de refer. lib. 6.
- Cui adde in materia Put. de find. in verbo parul. te, & estulenta, c. 2. nu. 2. Pedem. in praem. nu. 5. vbi not. tablier loquitur.
- 34 Et licet quandoque munera non corrumpant animam iudicis, placant tamen iuxta illud Nafon. Munere, (crede mihi) placant hominesque, Deoque. Placatur domus suppter ipse datus Pulchre, & moraliter Petr. Jac. in sua praet. tit. de stat. curiarum, vbi moraliter dicit, quod est impossibile, vt iudex propter munera non fauat danti.
- 35 Ampliatur septimo loco, l. venales, vltra plenum Menoch. vt iudex non possit aliquam recognitionem accipere etiam finito officio pro aliquo seruicio praestito tempore officij, & vterq. tam danti, quam accipiens punitur poena quadrupli, per l. fin. c. repetit. vbi gl. limitat verum si occulte datur, secus si palam, per l. 1. ff. de pollice. Ang. in verbo donatio nu. 33.
- 36 Declaratur relata conclusio, vt non procedat post sententiam latam, Ang. conf. 271. de tit. crim. num. col. 4. vers.

4. *vers. superest videre.* Felin. in *cap. tna nos.* col. fi. de *summa*, commendat. Marfil. *sig.* 190. vbi etiam addit causam quotidianam, quod si litigantes promittunt maria, & montes iudici ante sententiam, & post singunt se longius ire, Boff. de *offic. corrupt.* nu. 4. Menoc. in al. legato casu, num. 39. vbi rationem reddit, quia hic cessat suspicio corruptionis. Vant. de *multitate ex defest. process.* nam. 127. vbi limitat etiam non procedere iudicibus, quorum vnus tantum pecunia corruptus sit.

Cui adde ab eo non allegatos, Anchar. *conf.* 202. in *princip.* Bald. *conf.* 490. & 353. vol. 5. Marfil. in *l. lege Cornelia.* col. 1. ff. de *stuar.* Rip. de *pecc. de remed. ad conseruan. a pecc.* post num. 160. Gemin. in *cap. statutu.* §. *in super. de scriptis.* li. 6. Martin. *Lauden.* de *off. Do. muni.* quæst. 81. Ioan. de Arn. reputans hoc valde notabile, *dialog.* 46. Bonacoll. in *quæst. criminali.* in *verb. barattaria.* circa finem.

37 Declaratur secundo loco dispositio dicte *l. venale*, & hoc vltra Menoc. & alios supra allegatos materia tradendis, ne procedat, & locum habeat in sententia iudicis, non autem arbitratoris, nisi sic arbitretur iuris, qui iudici equiparatur, Bald. reputans hoc admodum notandum in *cap. cum ab omni.* nu. 2. de *vita*, & *honest. cleric.* dicens pensate, quod sententia arbitratoris venialis valet, sed datur exceptio, & sæpe arbitratores committit barattarias, quia sunt viles personæ. Commendat Ioan. de Arn. *comm.* 104.

Declaratur tertio loco, vltra Menoc. in alleg. ea, su, quando iudex reciperet securitatem ab aliqua ex partibus, quia illo casu non dicitur corruptus, nec ferre sententiam venalem, Bal. in *l. 2. §. 1. ff. de cond. ob tur. cau. commendat.* Fran. de March. *de off. Delph.* 14. par. 1. & *quæst. 600. par. 2.* attestans ita iudicatu, & ratio videtur in promp. vbi per securitatem, quæ fit iudici, non videtur quis eum corrumpere, *l. cum quo.* ff. de *in ias vocand.*

38 Quod vltra alios declarat esse verum, si promissor foueat ius, alias est barattaria, Bald. in *cap. cum ab omni.* de *vit. & honest. cleric.* quæ dicitur, dura videtur, quia semper agit ad bonum, & iudici, & officij legitimitatem; & Bald. ibi nihil allegat.

39 Quid si iudex corrumpatur aduocati eloquentia? Vtique tenetur. Sentire videtur Contard. ad *Ag. diam. limit.* in *nu. 11.* iuxta Ciccr. *identitatem.* Pecunia prudentem corrumpere nemo potest, dicendo autem potest, & de blandis verbis, Papien. in *form. sentent. diffinit.* glo. nu. 45. vbi dicit valere, sed rei cindii ope reiterationis, Fran. Marc. *quæst. 686. nu. 3. par. 1.*

Declaratur quarto, d. l. venales in vno, vel pluribus iudicibus corruptis, quia sententia valet, Socin. *reg. 44. l. sententia.*

40 Secunda principalis conclusio in hæc materia sit de sportulis ad materiam *cap. cum ab omni.* de *vit. & honest. cler.* Sportulæ sunt omni iure prohibite d. *ca. cum ab omni.* & iuxta illud Saluatoris superius argumentando adductum. Neminem concutias, neque calumniam facias, & contenti estote stipendijs vestris ex canon non satis, 86. *dist. 81. & c. paratus.* & *c. militare.* 23. *quæst. 1. & §. scriptum.* *Ambros.* vt in *dic. sine quoquoque iussu.* late Affid. in *constitut. regu. capitul.* notab. 16. nu. 26. quæ sportulæ quid proprie sint, declarat Alciat *lib. 3. d. 1. p. m. 1. c. 17.* & quæ fuerit earu origo, & vnde tale nomen inueniunt, ponit

idem Alciat in *l. pecunia. §. allionis.* num. 6. ff. de *verb. sig.*

41 Ampliatur hæc conclusio, vt nec etiam consuetudo in contrarium valeat, Ioan. Andr. in Clement. statuta & est communis opinio, vt attestatur Roman. *sig.* 103. *summa Angelica* in *verbiu. d. ex.* num. 25.

Contrarius tenet Spec. in *tit. de fal. v. §. 1. versic.* si vero ordinarius. Pro cuius opinione vltra adducta per eum est *glos. i. in §. ne autem.* in *authent. de iudic.* in *authent. offeratur.* in *verb. sportulis.* & ibi Bart. de *lit. contestat.* *immol.* in *l. Pomponius.* alias si vni, ff. de *re indicat.* Et hæc est magis communis opinio, *lat. in §. tripli.* num. 46. de *ad. Adde ad Ro. nan. sig. 183. prae.* *Pet. in tit. de re. probat. num. 11.* Viu. *opinio.* 259.

42 Quæ consuetudo secundum veritatem locorum variatur, nam in patrimonio Beati Petri, & Romæ, diolæ statim facta litis contestatione eduntur de libra duodecim denarij, Bononiæ decem, alicubi tot, in *c. cum ab omni.* de *vit. & honest. cleric.* & in Terris Comitatus Matildæ dimidia, quod valde iniquum reputat *gl. in d. §. ne autem.* Hieron. Zannet. *in different.* *utruq. in iuris.* nu. 122. Card. in Clement. *statuta.* 2. de *elect.* Bald. in *authent. generaliter.* col. 1. c. de *epif. & clerici.* in provincia Vmbrie, & in mea Patria Tuderina seruatur constitutio Verbin.

Declaratur primo allegata conclusio, vt non procedat in causis summarijs, in quibus sportulæ non debentur, vt per Balin *authent. generaliter.* col. 1. c. de *epif. & cler.* Commendat Io. de Arn. *commentar.* 30. Grauat. ad *Vest. lib. 7. c. 1. sub nam. 30.*

43 Subdeclaratur illa declaratio de causis summarijs, nisi in loco extet consuetudo de soluendo sportulas, vel salarii in omnibus causis, quia etiā in summarijs hoc casu solui debent, propter illam dictionem, in omnibus, de cuius natura est, vt nihil excludat, *l. iulianus.* ff. de *leg. 3.* late Roland. in multis comprobans, *conf. 87. nam. 6. vol. 2.*

44 Ex quibus collariet sequitur, quod generalis dispositio comprehendit casus etiam priuilegiatos ad *l. in fraudem.* ff. de *testam. militar.* late Dec. in *l. cum.* de *reg. iur.* & dicam alias in loco magis commodo.

45 Et si ordinario committitur causa ad eius iurisdictionem spectans, illo casu sportulas accipere probabitur, Fely. in *c. ad hoc.* col. 2. de *simon.* quia nec illo casu delegatus dici potest *lat. & Sentell.* in *l. ius Cial.* ff. de *leg. 1. el. in c. licet in Rogerendis.* vbi multis modis limitatur de *offic. ord. in Roman.* *conf. 285. nu. 2.* Dec. *conf. 404. num. 10.* quod verum est, nisi aliquo modo iurisdictione sit alterata, vel addendo, vel diminuendo. Marant. de *ordin. iudic. dist. 5. nu. 77.* sub verbalibus ordinarij, aliud summarium. Boer. *de off. §. 5. num. 6.* Jaffr. *de off. 49.* Viu. *lib. 1. opin. in verbo iudex ordinarij.* attestans hæc esse veram, & communem opinionem Bursatt. *conf. 74. num. 46.*

46 Vnde si in commissione ponatur clausula, summarij efficiunt delegatos, & debentur sportulæ, dixi ad *regul. cum quid.* part. 1. *limit. 3. num. 11.* Cui adde hodie hæc esse communem opinionem, *lat. in l. 1. §. post operis.* num. 3. & sequens, ff. de *non. oper. nunciat.* & ita tenet lacrum Rot. auditorum in vna Bononiensi si fidei commissi coram Reu. Domino Fabio, anno 1584. prout alias relatam est a Mandol. in *4. form. commissi.* in *verbo.* *summario.* prope finem. Cui adde Hippolit. *Rimin.* *conf. 32. num. 17.* nisi causa lui natura alias esset pro le summarij, *et in c.* licet in cor-

2. 10. 1941

rigendis, num. 4. de offic. ordinarij. late materiam declarans, Granut. Theoremata, 21, num. 9, Alberic. in l. post litem, ff. de procur.

- 47 Quare attendenda omnino est natura causae, quae tractatur: si enim agatur executivae virtutis iustitiam, tunc quæritur, in quo procedi solet iustitiae, & breviter ex forma iuris municipalis aliquorum locorum prout Tuderti, commissio iustitiae non efficit delegatum, & sic sportulæ deberi non debent. Sic etiam si causa fit iustitiae ex forma iuris communis, prout in mercede, vel salario, prout in possessionis interdictis, ut per Pedemont. decis. 1. num. 4. commissio talis non efficit delegatum, nec merebitur sportulæ.
- 48 Sic etiam attendi debet in clausula, feriis nō obstantibus, & similibus, Alci. in l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verb. oblig. num. 69. quia quoniam tollit obiculus feriarum nil novi componens. Pariter advertendum videtur in datione adiuncti; nam si simpliciter datur adiunctus in causa ad ordinarium regulariter spectante nullo addito, vel detracto, nisi quod communiter procedant, non ex hoc efficitur delegatus, merito sportulæ non debentur. Vnum non omittam Clivibus meis Tudertinis, quod cum iudex ordinarij teneatur fervare statuta, quæ contra garantiam tollunt omnem exceptionem, si committatur, ut admittat statuto non obstante, est certa alterata iurisdicção, cur non debentur sportulæ?
- 49 Similiter, si reus fateatur non animo litem contestandi, sportulæ non debentur, Bart. in l. 4. §. toties, ff. de i. m. u. in fest. Caliren. in l. 1. col. pen. C. de confess. Roland. in allegato conf. 87. num. 16. cum sequens.
- Declaratur secundo principalis conclusio in causis pauperum, glof. in §. tripl. in verb. gratis, in lit. de off. Pet. Girard. singul. 73. num. 8. Rebuth. de prius. scilicet. prim. glo. num. 14. & hac est communis opinio, Roland. conf. 87. num. 21. vol. 2.
- Quo ad pueri loquentem Petr. Royz. decis. 2. i. n. 4. num. 293. Tirac. de notabilitat. cap. 19. num. 40. Ripu. in §. constante, num. 35. ff. solut. matrim. Mui. opin. 59.
- 50 Insuper nec a pauperibus sponte offerentibus recipere possunt, nec debent, Archid. a. Jo. Andr. & Dominicus in cap. si natus sum, in super. de rescript. lib. 6. per l. 1. C. de alg. hospiti. non præbendo, lib. 12. glof. in cap. existit decedens lib. 6. gl. Bar. Dec. Cagn. Mainier. & alij in l. natus sum, §. si. ff. de reg. iur. Bald. in ambien. bodie C. de episc. & cler. Anac. conf. 271. cap. allegat. 37. in 2. d. b. Felip. in c. cum M. Serrerey, col. 12. vers. & in proposito de consensu in casu nos. de homicid. in d. r. i. in fine de simon. Mat. in l. in constitutum, col. 1. de fier. in l. natus sum, §. si natus sum, ff. de questio.
- 51 Et si recuset, potest interdicti patrocinium, Abb. in c. 1. de off. deleg. Dec. in c. 1. num. 46. de prob. Bal. in l. providentia, §. de postulat. Roman. singul. 262.
- 52 Et cum incutit in peccati mortalis lilecti, in verb. advocatus, quæst. 2. B. Thom. in 2. 2. quæst. 71. artic. 1. Pont. de aliment. c. 6. num. 6.
- 53 Quæ addi possunt ad ea, quæ ponit Benincas de pauper. quæst. 7. Spec. 1. de iudic. dom. de sportulæ iudicium in causa pauperum non loquitur. Sed iudices nostri temporis, maxime latrunculares ad minime observant, & potius cogunt pauperem carceratum ostium mandicare, quam mercedem remittere.
- 54 Vnde non mirum, si non gaudebit tertius hæreo.

Dictum quandoque fuit apud Petrasan. *Angl.* 73. q. 1.
procuratores sunt excoiatores pauperum, quid de
iudicib. nostri temporis, qui extrahunt sanguine viuū?

- 34 Illud non omittat ad id, quod de consuetudine lup-
peris adducitur, esse, quod talis consuetudo est pro-
banda vniuersim; si autem esset difformis, non sele-
uaret, vt prædicare docet Rolliad. in allegato conf. 87.
vnde cauendum est in articulo consuetudinem,
& quidem vniuersim obierutam.
- 35 Declaratur vltierus, tertio loco allegata cōclu-
sio, quando iudex nō haberet redditus, vel pensiones
sufficiētes, quo casu licet accipere sportulas ex debi-
litate lūe prouisionis, tam de iure Ciuili, quā Canoni-
co; iam in iudice ordinario, quam delegato. Ita so-
lit Corlett. in verb. sportulæ in suis singularib; & va-
de notandum est pro iudicibus, qui habēt salaria de-
bita a ciuitatibus, & locis, & habent præmanib; cās
difficiles, quia licet accipiant desideratas sportulas.
- 36 Declaratur quarto loco allegata cōclusio, vt por-
tulæ nō debeantur in causis breuioribus, s. ne autem,
autem de iudic. §. si tibi quoque, autem. vt iudices si-
ne quoquo fuirag. Affin. in sua prax. §. 3. c. 31. num. 31.
- 37 Causa autem parua breuior, vel modica dicitur,
quæ est infra duos aureos, l. si eleuati. §. fin. cum l. feg.
ff. de dolo, quod tamen iudici arbitrio relinquatur at-
tenta qualitate personarum, & rerū. Vnde inter ma-
gno diuites causa centum aureorum dicitur parua,
inter ruflicos causa trauis, in li. si dicitur magna, vt
de iudic. arbit. arbit. Bar. in l. sed & si suscepit, §. si.
ff. de iudic. in l. col. ad mōtendi, col. antepen. & ibi tal. col.
12. ff. de iure iurand. gl. in l. si licet, §. ne tenuis, ff. de
off. p. sed. Corlett. in Clem. §. quæst. 3. de verb. signifi-
gl. in cap. fin. de iudic. lib. 6. Bald. in l. 2. col. 3. C. de pe-
den. iudicib; Bar. in l. dūm, ff. de bonis damnis. Et hinc
cap. in causis, de testib; Affin. in praxi. in præallegato
loco attestans hanc esse magis cōmune opinionem, di-
cens est, quod causa parua tunc dicitur, quando plus
erogatur in sportulis, quam causa ipsa contineret.
- Cui addo Iacob. Menoch. de arbit. iudic. lib. 3. cen-
tur. 2. c. 13. num. 2. Dec. in cap. præterea, cum. 15.
de iudicib; Villapan. in l. Imperium, num. 163. ff. in
vi. ff. de omni iur. iudic. Palat. Ruin. in rubr. de don. ite-
rum virum, & vxor. §. 2. num. 2. Tiraq. in li. vi. in quibus
in verb. omnia, vel partem, num. 31. C. de reuocac. donat.
Natta, in Clem. §. per princ. col. 8. de verb. signi. Idem
Menoch. lib. 2. centur. 1. c. 17. in c. 10. cum multis te-
quentibus, quæ delerunt in delatione suppletoria.
- Et vltra plene abduca per Meno. addo Matthæf.
notab. 34. tal. in l. vi. in li. vi. num. 2. §. fin. ff. de inst. &
iur. §. in notat. §. 49. Addent. ad Matthæf. no.
num. 26. Et sic cap. 2. de homicid. Claud. & Decad. ad
legatum l. vi. in vi. bi Dec. num. 31. Iacob. Bou. in l.
capitulum, §. famofos, in l. 164. ff. de pœnis, Abb. in cap.
videtur. Qui matrim. acculare possunt, Bar. in §. si con-
stante, quæst. 12. primæ partis principalis, ff. sol. mari.
Sali. in l. si superflite, C. de dolo. Benicard. de act. in
prim. num. 391. cum sequenti, puichè Roinal. conf. 26.
num. 13. fol. 1. Beninend. de off. 67. in 5. Plot. de in li.
tem inuado. §. 49. num. 12. vbi magistratifer loquitur.
Franc. March. quæst. 180. part. 1. Anch. quæst. 35. nu.
12. par. 2. Franc. Bec. conf. 47. in 31. Viu. opin. 31. Ex quib;
constat hanc esse magis cōmune opinionem.
- 38 Ex quibus corollarie inferitur ad multa, & primo
ad autem, nisi breuioribus, C. de sentent. ex breuiorib;
recitand.

recedend. quod causæ breuiores, sine scriptis expediri possunt, & debent, quæ autem tales sint, iudicis arbitrio iudicari pronorum, & rei qualitate inspecta.

59 Secundo infertur in materia suppletorij, quod in causis paruis deferendum est ad not. in l. admonendi, ff. de iurando, quomodo intelligatur, iudicis arbitrio relinquatur, causæ rei, & personarum qualitate inspecta.

60 Tertio infertur intellectus ad l. si ex plagis, §. tabernarius, ff. ad l. æquil. vt pro re vili, & parua non liceat occidere furem nocturnum, quod hoc iudicis arbitrio relinquatur, ex Mathes. & Isid. superius allegatis.

61 Quarto infertur ad masenam iuramentum in litem, quod cum disponitur ab aliqua lege, statuto, vel decreto, standum esse iuramento damnorum patii, hoc verum in parua re, vel summa, secus in magna, vel ardua, quod iudicis arbitrio declaratur, rei, & personarum qualitate inspecta, ex Plot. & alii superius adductis.

62 Declaratur quinto loco allegata conclusio, vt ipsorum tunc non debeantur in causis viduarum, pupillorum, & aliarum miserabilium personarum, §. si tibi quod, autem, de mandat. princip. vbi Bart. & doctores hoc notant, & in l. non magis, vbi Accur. in verbo, vt persona, ff. de iudic. & in l. iustitias, §. ne tenuis, ff. de off. praesid. Pract. Afri. §. 3. cap. 3. n. 34.

63 Ampliatur præfens conclusio etiam iudicis pupillis, vel vidua euent diuites, ita ampliando leg. l. c. quando Imperator, tenet Innocen. in c. ex parte, de verb. signif. Item, in c. statutus, Abbat. ex parte, d. col. 2. de foro competent. in c. aeternum, de iudic. Parpal. in leg. l. c. de sacros. scilicet, Alex. in l. Titio testatoris, num. 7. ff. de legat. l. Atil. de c. 1. 57. Bald. nouell. in trac. de part. 9. privileg. 6. 12. Bulgat. in l. t. n. 125. ff. soluc. masrim. Neuz. lib. 6. sine nuptial. n. 33. 35. late Roland. conf. 76. n. 38. cum sequen. vol. 1. attestans hanc esse veriorum opinionem Ioan. Lupan. rap. per vtriusq. in 2. notab. n. 12. de donat. inter virum, & uxorem.

64 Considerandum iam est hæc esse vera, & procedere quoad privilegia fori, secus autem est de expensis litium, quibus si diuidendi sunt, non subuenitur. Ita hanc questionem distinguendo determinat Atil. lib. 1. c. omitt. Neapol. lit. 3. n. 4. post Item, ibi commendat, & sequitur Didac. præf. n. que l. cap. 6. col. 6. circa medium, tangit Cab. Menoc. de arbit. iud. lib. 2. c. 1. in r. t. casu 66. n. 4. Pedem. d. c. 1. 77. n. 3. par. 2.

65 Et certe considerandum communem cursum causarum, & fatorem contingentiam, mariti vt plurimum temporibus nostris, vel relinquunt heredes vxores ex causa fidei, vel saltem usufructuarias omnium bonorum clausulis prægnantibus, quia hic notis dulcedine promiserunt, et multi etiam lunt diuites, & magnam habentes patrimonium vnicum relinquentes huiusmodi ista diues vidua, vel pupillus ditissimus non dabit sportulas iudici sibi fauenti? Vtique nullam probabilem video causam, & fortasse multum iuuabit ad fauorabilem sententiam obinendam. Fauent igitur iudices, pupilli, & viduas, defendant viduam, & pupillo iudicem, & intelligant super eorum iusta illud Etia: c. t. Et licet pro eorum labore sportulas recipiant, maxime quia consanguinei testatores, vt plurimum egerint illas amplius usufructuarias. Vnde bonum erit haberi iudicem propitium, & fauorabilem. Et vidua Regina potest dici pauper respectu suæ conditionis, l. itaq. ad leg. si nuptiam. in verb. facultatem, c.

derocand. don. Caballin. millelog. 676. vers. 4. p. 1. Ex quo etiam habes, quæ sint miserabiles personæ, fac. Menoc. de arbit. iudic. lib. 2. Centur. t. casu 66. n. 3. Viu. opin. 26. par. 2.

66 Et prædicta omnia vera sunt, & procedunt etiam in foro conscientiarum, Caruar. in regul. peccatum por. 3. §. 3. sub n. 2.

67 Sed nunquid iudex poterit petere salarium a paribus pra auditorio, vel assessorio tenendo? Et quidem delegatus potest, ordinarius autem non potest, quia debet scire Canones, de quibus versatur coram se, vt not. in cap. statutum, §. assessorio, de elect. & d. r. ab omni, & hæc est communis opinio, vt testatur summa Angelica in verbo index, n. 16. Et qui dispensatus est ad non tenendum assessorio, an possit petere salarium, pro assessorio, Par. de Put. de Synd. in verb. salarium, vers. salaria est, n. 3.

68 Sed nunquid iudex tam ordinarius, quam delegatus profecturus extra domicilium, licet petet expensas? Vtique sic, & videretur eorumque, & similia, nec computantur expensæ quas domi facturus fuisset. Panorm. in d. r. n. ab omni, & hæc est benignior opinio, licet contraria sit totius, vt dicit summa Angelin. in verbo index, n. 10. n. 13.

69 Sed nunquid iudex, aduocatus, vel procurator, retinere possunt scripturas eis traditas pro eorum mercede? Et vique not. Fulg. Alber. & Isid. in l. si non sortum, §. si centum, ff. de condic. indebit. Commendat Capic. d. c. 1. can. 2. Dicam in tit. de expensis. Ex quibus corollarie infertur ampliatio ad l. h. c. commodat. vbi Bar. in summa, dicit esse casum singularem, & perpetuo notandum, vt procedat in iudice, aduocato, & procuratore, vt pro eorum fauorabili mercede scripturarum retentio non datur.

Quæ ad id possent ad ea, quæ in materia retentionis ponit Socr. regim. 84. & ibi in add. Crauet. rous. 18.

70 Sed pone quod iudex finiuisset tempus suæ conductio- nis, et officij, tamen exspectat succellorē, nunquid pro eo tempore habebit salarium consuetum? & vique licet. Textus est singularis de administratoribus Civitat. §. illud, quem dicit singularem Roman. sing. 395. lex meminisse, Commendat, & dicit in practica perpetuo notandum Ioan. de Arn. problemat. 20. Guid. Pap. q. 501. Par. de Put. de synd. in verb. salarium, vers. salaria est, n. 5.

71 Ex quibus infertur ampliatio ad l. meminisse, ff. de offic. procons. vt reueatur iudex exspectare succellorē, tamen interim debet habere solitum salarium, & sententia lata eo reimpore valet. Ampliatur etiam post aduentum a praesentia seuerit succelloris aduentum, l. si forte de offic. praesid. quia in singularem dicit Roman. sing. 53. attestans per Roman alias iudicatum, & iterum sing. 57. extendens idem ad privilegia.

Ex quibus apparet nona species tacite recoductionis temporariae.

72 Sed nunquid iudex pro decreti interpositione aliquid mercedis recipere possit? Vtique non, l. h. c. de praed. curial. lib. 11. Commendat Amarel. de clar. aquis notab. 175.

73 Sed pone, quod iudex, vel officiales remoueat ab officio eius culpa, & de sedulo, habebitne salarium? Et vique non, vt per gl. ad l. de iurisd. in si. ff. de off. assessorij, sequitur Bal. in l. de c. locution. l. in si. c. de iurisd. in l. §. diuini, in fin. de v. r. q. & extraordinari. cogniti.

Decla-

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 74 Declaratur id esse verum pro tempore illo tantū, quo culpa commissi, fecus pro tempore non commissi: cuius culpa effect indifferentis ad totum tempus, Bar. per illum tex. in *l. modo ff. de annis legat.* per textum in terminis locati, & conduci in *l. si fundus, vers. similiter ff. locat.* Bal. in *l. Xij. in fin. in verb. re. mendum, ff. de excusat. tutorum in leg. mendicia, Cod. de seruis, fugit, commendat Ant. Corlet. in verbo *salariarum* al. primo, & hæc est communis opinio, Curt. Jun. in *l. diem fundus, un. 53. Villalob. litera S. numero 5. Par. de Put. in verb. *salariarum*, vers. *Rem concessit*, u. 2. & principaliter pro salario habendo, secundum Rō. di. in *l. de fund. un. 2. 78.***
- 75 Sed nunquid salus officialis licite habebit salariū ad materiam, *l. Barbarius, de offic. pratoris.* Videbatur dicendum, quod nō quia debet nemo ex sua improbitate premium consequi, *l. itaque fultio, ff. de furt. l. siue bariditarius ff. de negot. gestis.* Contrarius est verius ex *l. Titio, ff. ad municipal. quā singulari dicit Bal. in leg. non dubium, quest. 17. vbi Bar. un. 18. Cod. de legib. j. al. al. Barbarius un. 12. Nec obstat contraria, quia non consequitur premium ex delicto, sed ex sua labore.*
- 76 Ex quibus corollarie inferitur intellectus, & declaratio ad regul. *l. itaque fultio, & l. siue bariditarius*, vt procedat quādo immediate ex ipso delicto quis premium coolequeretur, fecus si mediate ex delicto, & immediate ex labore, vt ex prædictis patet.
- 77 Declaratur vltra alios ista conclusio, vt procedat quando non est defectus in substantia officialis, & ip. sius causa efficiens, sed solum in materia, & persona officialis, & sic gesta ab eo non valeret, puta cum est deputatus, vel substitutus ab eo qui nō poterat, H. ce. Gabr. conf. 9. vbi videas.
- 78 Sed pone hic vnum aliud, quod de facili euenire potest. Erat carceratus Titius de homicidio, vel alio delicto inculpatus, cui iudex dixit, quod erat in eius potestate decapitari, vel liberare, sed si daret tot, liberaret, si dedit aut poterit repetere, Vtique sic, Albe. iul. continet, ff. quā d metus causa, not. Cagno. in *l. quod a quā, ff. de reg. iur.* vbi multa petere prohibemur, oblata tamen retinere possumus, & facilius conceditur etentio, quam petio, *l. per retentionem, C. de iur. iur.* Ad cuius intellectum, & ornam pulchre, Capr. conf. 19. Alex. ad *l. non solum, §. morte*, & ibi Ant. Rubens. in 197. ff. de non oper. nunciat. Fortuna Sacz ad leg. itē quā, *l. idem Iuliano, p. 3. ff. de pass. Alph. report. 12.*
- 79 Cui a hoc ab eo non allegatur, & in materia pulchre loquens, Craue. conf. 158. un. 2. Cag. in leg. quod quoque un. 2. ff. de reg. iur. Corn. conf. 282. in fin. vol. 4. Dec. conf. 298. un. 4. continet. de off. Bon. 77. Pract. Alin. §. 4. c. 9. un. 4. Bar. conf. 101. un. 7.
- 80 Sed nō inuitis est indagari, & passim in facto cōtingibilis, an qui habet liberam administrationis arbitrium, salaria de publico constituere possit, & vtique regulariter non. Tenuit Bart. quem ibi sequitur Bal. & Ioan. a platea, in *l. 1. C. de praebe. salario lib. 10. idem Bart. in l. cum nauticarium, in fin. c. de nauticari. libro 10. in leg. non omnes, §. fin. ff. de re militar. m. leg. liberta. un. in fine, C. de placet. Bal. in *l. penult. C. commutat. re. episcopalis, Ang. in l. 1. quod quisque iurum in l. interref. se, ff. de eccl. poss. Afflin. cap. 1. un. 21. ex quibus causis seuudum amittatur, & ratio videtur, ne sequatur iactio reipublicæ, & enim facile constituere salaria,**

atque ita, quæ communitatis sunt, erogare, argumēto, *l. offic. §. 1. ff. de rei vend. lac. Menoch. de arbit. iud. lib. 1. quest. 46. un. 1.*

- 81 Hinc postea in facti contingentia inferitur in hoc sequepti strepitū banonitum, non valere edictum pratoris, vt quicumque experit, vel manifestaent talem exhibant nūm, iuretur tot pro eius mercede, & eecognitionis, nūm de autoritate, ordina, vel cōmissione superioris hoc faciat, prout passim fieri videmus tal. materiam multis modis limitans in *l. 1. un. 10. cum multis sequens, ff. de inflata, & iure.*
- 82 Ex vltra eum, qui omnibus patet, limitatur allegata conclusio vno alio notabili modo, oīū causa cōstitutionis salariorum esset iure communi approbata, prout in casu *l. decurionib. ff. de decurionib. vbi decurioni ex munificencia io patriam paupere ecclesio possunt ex publico alimenta constitui similiter in casu *l. ambrosia, ff. de decretis ab ordine faciend. puta constitut. re salaria medicis, & magistris liberalium artium, si militee donare, & munera transmittere ad illustissimos superiores alibi permanentes, vel per loca transeunt, vt loci necessitatibus succurrat, vbi Bart. animaduertit. un. 2. & passim fieri videmus pro personarum, & loci qualitate, *l. rubemus, §. scientes, C. de sacros. eccl. l. cum plures, §. penult. ff. de administr. tutorum* & hoc passim fieri videmus, & Tudeetini obseruant, cum Reuerendissimis, & Illustrissimis, licet talia munera veretriduo de memoria exeat. Potest etiam iudex ex cā iusta salariū constituere, Guid. Pap. sing. 698.**
- 83 Sed nunquid iudex poterit petere salarium pro notario? Tūq. sic, siue ordinarius, siue delegatus sit. Angel. in verb. *iudex*, un. 17.
- 84 Quod dicendum in Vicario Episcopi, debet ibi tene ei salarium, licet non conuentum, neque promissum? & Rota in vna Zamorensi salaria 31. Januarii 1547. tenuit, nō debent, nisi concurrentibus duobus, extrinsecis, & quod sit solitus Episcopus conducere, & Vicarius locare, vt per Put. de off. Vicarij, & de off. lib. 3. c. de off. 44. c. 45. lib. 2.
- Contra vñ est verius, & sic salarium debet ibi, licet non conuentum, & licet Vicarius non sit solitus locare, nec Episcopus conducere, & ita tenuit Rota corā beraphino in vna Tuernina mercedis pro quodam domino Francisco, cōtra Episcopum die 20. Maij 1569. si enim aduocato, medico, ludimagistro, & aliorum debetur, *l. 1. de var. & extrad. cogn. eadem ratione, & Vicario episcopi, & si iuriscōsultus de hoc interrogatus fuisset, de facili a paritate rationis idem respondisset ex gl. celebris in *l. tale pactum, §. fin. vbi tal. ff. de pass. Alphan. report. 169.**
- Nec obstat decisio Putei, quia in aliis terminis loquūtur, quam Vicario episcopi, vt patet per Gran. Theorem. 12. in princ.
- Ex quibus patet etiam rēponso ad omnia contraria, & quomodo procedant, & quando iudicibus debetur salarium, non est ad postulacionem, sed ex officio, Bal. in *præf. de offic. iudic. un. 19.*
- * An officialis qui in supradicto tempestatas non valuit iure proposito tēpore ad officium accedere, sibi prouideat, quod salarium, vtque sic, quia quoad inchoationē officij, mora non putatur, Bal. in *l. 1. in fin. ff. de constit. pecun. commendat pro notabili Paris de iudicat. in verbo impedimentum. Et sic casus hoc casus non excusat.*

Et

Et an officialis, qui in termino non venit, casu impeditus, postea veniendo audiatur? Videbatur dicendum, quod sic arg. l. *Caesar. ff. de public.* per quem ita arguebat Balin. l. *liberti. ff. de oper. libert.* contrarium est verius, quia debet sibi imputare casum, argum. l. *si pecuniam. in princ. ff. de cond. ob caus.* & l. *1. C. de re militari. lib. 12.*

Limita ut sit impeditus pro aduersarium, Bar. in l. *triticum. ff. de verb. oblig. per e. fin. de iudic.* & ita procedat l. *Casa.* & si iura magis tenent officiali impedito pro aduersarium fortasse concurrentes ad officium, quam si a casu.

De fructibus, & litium expensis.

Q V A E S T I O VIII.

OFFERT se nobis alia perutilis, & necessaria inuestigatio de mercede, seu salario aduocati, procuratoris, & notarij: quæstio enim satis utilis est, & a locati & conducti materia dependens, Dec. in l. *1. no. 23. C. de edend. Plot. de in litem iurand. §. 23. n. 6.* aduocati namque officium laudabile est, vitæque hominum valde necessarium (vt inquit) legislator in l. *laudabile. C. de aduoc. diuers. iudic.* hi enim dirimunt ambigua facta causarum, suarq; defensionis iuribus in rebus sæpe publicis, ac priuatis lapsa erigunt, fatigata reperiunt, nec minus prouident humano generi, quam fit prælijs, ac vulneribus patriam, parentique seruarent, gloriosaque voce laborantium spem, vitæ & posteris descendit, l. *aduocati. C. de aduoc. diuers. iudic.* Vbi Baldicidit, quod sunt ita necessarij ad salutem patriæ, & singulorum, sicut milites armatæ militiæ, immo republicæ plus necessarij, vt ibi per Bar. gl. in e. cum ex eo, in verb. *indigere. de elect. lib. 6.* Vnde dicit Hostiens. in princ. *luc. lumen. fol. 4.* quod recte iudices, & aduocati videntes legib. optimam vitam faciunt, quod enim exclamatur Alberic. de *Roate. in l. 1. C. de suffrag. in leg. per diuersa. C. mandata. l. 1. in l. 1. ff. de m. lib. & iure. Granut. Theoremata. 1. no. 12. in fine. Cac. cialup. de *tristat. quæst. 2.* vbi post alios dicit, quod aduocationis officij est meritorium apud Deum, nam illud multoties exercuit Christus in hoc mundo: fuit enim aduocatus Magdalene toribus crucis, & ceterum illud exerceat intercedendo apud patrem in Cælo. Canon. discipulos, de *consecrat. dist. 15. l. 1.* de pulchre se extendit Roland. conf. 6. in *princip. part. 3.* & vltra eum Bar. in l. *1. ff. C. de iudic.* & in l. *constit. C. col. 3.* Martell. Bruu. de *reson. bonorum quæst. 10. quarta quæst. principal. no. 54.* vbi ex hoc dicitur, tunc post multos per eum allegatos, qd non conueniunt vltra quam facere possint, nec pro ciuili debito capi, vel carcerari possunt, & tale aduocationis officium nobilissimum appellatur Paul. de *Citradais in trakt. de in. rep. notatus part. 2. no. 11.* vbi etiam ponit qualitates veri, & boni aduocati. Puteus, de *fiduciat. tit. de excessibus aduocatorum cart. 5. vers. aduocati.* Boil. multa bona dicens *tit. de respons. a reo facient.**

Econtra autem aduocati, procuratores, & notarij appellantur cætes cuxiarij, & deuoratores pauperum, vt per Bart. in repetit. *l. omnes populi. in §. quæst. principal. ff. de iust. & iure. Comendat. l. 1. in §. scriptum. an. 30. de iur. Clement. in §. 73. no. 1. ad illud in verb. *procuratores. in addit. & antiquitus aduocatorum peritiam**

uenalis erat, & l. *Ciuiti.* olim coerebatur, vt pulchre varia deducit ex impla Gomel. de *cons. in oratio. no. 14. & 15.* vbi quis fuit primus aduocatus, qui mercedem recepit, contra quos pulchre inuenitur Mand. in *præst. commij. formul. 11. in verb. salarij.* Quid dicimus de illis qui clientibus, vt lites suscipiant, illaque iniurias, vt prolequuntur, suadent, victorias promittunt, mædacijsque, & fallacijs ab ipsis adfudit pecunias extorqueotes, & sanguinē si possent, celere volentes?

Quare pro laude bonorum, & ad ipsorum solaciū, & vt improbi abstineant, aliqua in medium adducam circa mercedem, & salaria aduocatorum, procuratorum, & notariorum. Quam materiam late ponit Speculator in *tit. de aduocato. Doctor. in l. 1. ff. de varijs. & extraordinarijs* cognit. in l. *1. C. de suffrag.* Ego autem aliqua vilia ponam addendo aliqua vltra scribentes in loca ordinarij.

Pro parte igitur affirmatiua, scilicet quod salariū debetur aduocato, procuratori, & notario facit, quod legitur in vita D. Thomæ Aquinatis, dum cōposuit de Trinitate, cui fuit responsum in hæc verba, quia bene scripsisti de me Thoma, quam mercedem recipies pro meo labore?

Secundo pro hac parte facit, quia militat, & aduocati, l. *aduocati. C. de aduoc. diuers. iudic. sed militib.* pro labore stipendia debentur iuxta illud. Nos militamus, & vos stipendia nostræ militiæ vultis auferre, ergo & aduocatis, & procuratoribus salariū debetur. Et licet ad l. *aduocati.* adeo celeberrimè inuidi, & maleuoli respondeant, quod non est condita ab Imperatoribus, sub quorum nomine promulgata est, sed Iuriconsulti, & aduocati, tunc temporis ad laudem eorum exercitijs cōposuerunt eam prout eis placuit, & voluerunt tamen veritate est in se, & a moribus inuidorum eā pulchre defendit Enciridion parū in verb. *Aduoc.*

Tertio pro hac parte facit, quod dicitur, nā os hominis ligari non debet triturantis, & qui ad onus eligitur, mercede non repellitur, dicit textus ad litteram in cap. cum secundum Apostolum, de *preben. commentat. Ioan. de Arn. problem. 20.*

Pro parte vero negatiua, quod istis nullum debeatur salariū facit, quod legitur Ecclesiast. c. 7. Pauperi porrigite manū tuam, & c. Congregationi pauperū, assabilem te facito, & Job c. 29. Patet etiam pauperū, & causam, quam nesciebam diligentiū inuestigabam. Pulchre Mandolin. in *trakt. de Ingratitudine. c. 35.*

Secundo pro hac parte facit, quod dictum fuit supra de tutoribus, & curatoribus, qui licet (vt in eo loco dictum est) habeant mandatū a lege, vel ab hominibus, & eorū officium sit valde periculolum, & oerosum, tamen eo eis regulariter nullum salariū debetur, multo minus aduocatis, & procuratoribus.

Tertio pro hac parte facit, quod legitur apud Michæam. c. 3. destruatam fuisse Hierusalem, quod principes in muotibus iudicabant, sacerdotes in mercede docebant, Prophetæ in pecunia diuinabant. Pro resolutione ponam aliquas viles Conclusiones, & ex quarum resolutione patet conciliatio omnium contrariorum, & quomodo intelligant, & procedant, & Doctores pertractantes hanc materiam incipiunt originaliter eam a l. qui domus §. locat. & sic a tractatu principalis locati, & conducti.

Prima igitur sit Cōclusio. Aduocato debetur l. *1. no. 1.* licet non conueniat vltimè iudic. Bal. in l. *pro. peran.*

Tactatus D. Vincentij Carocij

perandum, §. illo procedubio, vbi alii scribentes hoc not. C. de iudic. Alex. conf. 109. num. 2. lib. 6. Ale. ad l. creditori in verbo patrocinio, C. de pat. Baci. in l. 1. §. in honorariis, ff. de var. & extraord. cognit. Bald. post Cui. in l. 1. C. de pat. Matt. conf. 376. num. 2. q. lib. 2. Viuili. in Verbo. aduocatus. Ideo in procuratore ad lites, & notarius, si soliti sunt locare operas suas, Bar. in l. 1. §. unde ff. de var. & extraord. cognit. Salic. in l. aduerfus, C. mand. Fulgum in l. salarium ff. mandat. Soc. conf. 196. col. 1a. vol. 2. Ant. Gabr. lib. 2. concl. 5. Benedic. de Barz. n. 1. vol. conf. vlt. vol. conf. 115. n. 5. Decian. conf. 654. vbi dicit Notario duplex salarium deberi, vnum pro imbreiatura, aliud pro extensione, & hoc arbitrio iudicis.

- 9 Ad do Bello. in §. si in fit. quibus modis re contrahitur obligatio in princ. de oblig. nam. 5. tal. in §. tripli. num. 50. & 59. In fit. de all. Borg. decif. 11. num. 46. Granut. Theor. em. 12. num. 4. & 8. vbi attestatur in Rota, ita iudicatum in vna Tholera de die 14. Maij 1568. ex Confil. Federici de Senis 21. 8. & coram Domino Sarmiento die 30. Aprilis eiusdem anni, Decif. Putei 11. lib. 3. March. decif. 100. 6. parti. Pont. de aliment. cap. 16. num. 5. vbi dat actiones competentes, & limitat in procuratore, vt non debeatur si non est conuentus, & ita in Rota fuit alias deefum in vna Zamorensi 1547.

Ampliat primo etiam in foro conscientie, cum moderamine caulæ, & poffibilitatis litigatis, Dom. Soto de iust. & iur. lib. 5. q. 1. §. 8.

- 10 Ampliatur fecundo ita Conclufio etiam ff. Ecce, fia, vel alius priuilegiatus interueniret, Bal. in cap. breui. de iur. iur. Pelin. c. 1. de offi. iudic. Put. de find. in c. Petelias, & in cap. aduocum. Borg. decif. 41. num. 47. Vnde eade procedendum est, quia hodie totus mundus facit re priuilegiati, praefertim a solutione onerum, & collectarum, ne extendatur ad talia aduocatorum, procuratorum, & notariorum, quia hoc non reperitur iure cautum.

- 11 Ampliatur tertio, vt Aduocato salariu debeatur, licet nullum laborem passus fit in consulendo, vel reuolucione cartarum. Io. Ant. ad speculat. in tit. de aduoc. salar. ff. sequitur, circa princip. contra gl. singulari. in canon. non licet in verbo Insum, §. 1. quafi. 3. Immol. in c. cum ad bona, de vita, & honest. clericor. Alex. in l. 1. §. duas ff. de var. & extraord. cognit. reputat singulare, fitum in verb. Aduocatus.

Ampliat quarto, vt debeatur salarium, etiam si clientulus sua culpa succubuerit in causa, vel ex mala confessione, vel alio simili modo, Bal. in l. 1. col. 1. C. de suffrag. Alex. in l. item functo, in. 10. de off. iussor.

- 12 Ampliatur quinto, vt instrumentum salarii praesumatur in dubio, prius proptus dotis, Ale. reg. 3. praes. 43. num. 6. licet non habeat hypothecam, nec priuilegia dotis, vt ibi per eum.

Ampliat sexto, vt debeatur salarium, etiam si cartas non reuoluerit, in memoriam praesentium laborum, & hoc etiam in foro conscientie, Arehid. in Can. Non licet 1. quafi. 3. tal. in §. sed illa, num. 113. In fit. de all. vbi commendat.

- 13 Declaratur ita ampliatio in paupere, qui non tenetur ad aliquod salariu, nec Aduocatus, nec Procuratoribus, neque Notarijs, gl. notab. in cap. statum, §. aduoc. r. in verbo pauperes, de re script. lib. 4. per quendam tunc Bald. in c. 1. de iur. iur. vbi per 11. lib. C. de n. ap.

gl. Abb. Fel. & alij in cap. 1. de offi. iudic. Pelin. in c. si pro debilitate, colum. 1. de offi. delegat. Alex. ad l. Argentarius, jun. c. de ead. Rip. in l. 1. Centurio, num. 35. ff. de vulg. & pupill. Foller. in pract. erim. in secunda part. v. r. recipiamur defensionis reorum sub num. 27. Rot. decif. 2. de consil. in vbi tenet, quod palatius obleruat, id eade verum in vere pauperibus, alias secus si in praesenti, vel in futurum soluere possent, cum obligatione, quod tunc notarij habent ab eis, quod fuerit iustum, & rationabile. Vnde hoc habet practica, quod si pauper obligat se, quod si vnquam in futurum efficiatur soluendo, soluit mercedem debitam, Benincasi. de pauper. quafi. 7. special. 1. de iudic. nam. 4. cum multis sequentibus.

Ampliatur septimo, vt luccellor praetati teneatur salaria Aduocati, qui defendit, & ad pecunias pro eo expensas, Put. decif. 11. num. 1. par. 3.

Cui adde ab eo non allegatos, Dec. in c. 1. num. 46. de probat. glo. notabilis, & ab omnibus eorum denegatis, quae in notario loquuntur, in l. am dementis. C. de Epi. scopol. audient. Guid. Pap. quafi. 561. vbi dicit vnum valde notabile, sed parum obseruatum, vel quod honorarium soluitur ex publico, vel sumptibus ipsius Domini iudicis, eorum quoque litigatur, quod signa carbone albo subdens etiam, quod potest interdici exercitium aduocato, procuratori, vel notario non pareri, Roman. & ibi Sarac. in addit. singulari. 263. Rebuff. ad reg. constitut. tom. 1. tit. de sentent. promiss. gl. 1. colum. 5. Couar. practica, quafi. 6. §. 1. nam. 4. per l. prouident, vbi Bald. C. de posuit. text. satis bonus in l. 1. §. cura carnis, ff. de offi. pref. vbi in l. moris, §. sunt autem ff. de pennis, & pauperibus dantur aduocati publicis ex pennis, & ita apud Gallos obseruatur, Nicol. Boer. decif. 32. §. 3. de obseruantia in Curia Delphinali. Guid. Pap. decif. 561. & de obseruantia per Hispaniam, Couarr. vt supra, dicens passim seruari in Cancellarijs, & praetorijs Regijs. Immo dicunt allegati, quod Rex litigans cum paupere subministrat expensas, limita tunc pennis nostris. Anton. Tiliard de error. c. 36. dicens in qualibet dispositione intelligi excepta paupertate. Munfing. c. 1. num. 4. obseru. 32. Praed. Afen. §. 32. am. phat. 31. Ioan. Lup. in repet. rub. de don. §. 63. num. 43. Ex vidi in facto causam, quod pedisse quia pauper, ma litigabat propter mercedem suam, & interim petebat augmentari mo. e. filij filiatione pedente, Couar. pract. quafi. c. 6. nam. 8. late Pont. de aliment. c. 13. Et generaliter, duos litigans cum paupere, tenetur ad supras, & ex pennis, & huc est communis opinio, Emanuel in suo Thelaur. litera Pa. in verb. paup. 38. Et praedicta omnia vera sunt in foro conscientie, na aduocatus, procurator, vel tabellio denegat sine mercede pauperi litiganti, peccat mortaliter, si extrema necessitas sit, si vero non sit necessitas, venialia tantum erit culpa iuxta ipsius necessitatis qualitatem. Diuus Thome. a Caetera. intellectus, 2. quafi. 71. art. 1. Siluest. in verb. aduocatus. Puleher. explicat Dominico. Sep. lib. 5. de iust. quafi. 3. art. 1. Commendat, & sequitur Dida. Couarr. pract. quafi. c. 6. nam. 4. in fin.

Cui adde ab eo non allegatos, & in materia bene loquente Diuus Gregorius super Hieronim. Matthei. 15. Pet. Girard. sing. 4. 73. num. 1. in l. 1. col. 1. C. de suffrag. in l. ne quicquam §. in. & ibi tal. in §. vbi decretum, colum. 2. de offi. pauper. c. 1. regit. vbi tal. Chetiane dicit, quod semper et bene succellit pro paupere.

- re gratis patrocinando, idem Alber. in l. 1. §. ait praest. ff. de postulend. in prae. C. col. 4. Roland. consil. 87. num. 25, vol. 2. Rip. in trakt. de pesti. penult. part. num. 143. Alex. de Ales. in 3. par. summ. quaest. 46. in princip. summa Angel. in verb. advocatus. num. 10. vbi idem tenet Neuizz. conf. 44. nu. 1. vbi tenet ratione aequalitatis iudicialis si vna pars habeat privilegium non solvendi, quod extenditur ad aliam partem, Pont. de aliment. cap. 1. §. sub num. 6. Añu. de executi. lib. 2. rap. 98. num. 12. 18.
- 13 Ego autem in hoc articulo (salvo semper seniori iudicio) putarem multa esse incipienda. Et primum si pauperitas sit culpata, ut in l. 1. §. in cap. que in Eccles. de constitut. Marfil. in prae. §. ordi. num. 13. Crox. in §. Cato, numero 69. Secundum, quod putari incipendum, an necessitas extrema sit ita, vt si pauper causam amitteret, fame periret, Felin. c. 1. vers. im ita, de offic. iudic. Petr. Royzz. decif. Litmanid. q. num. 299. quam videas, quia moraliter loquitur. Tertium est, quod si apparet iusti causae pauperi posse aliter subueniri, vel per seipsum, vel per coniunctam personam, aut maiore facultatem habentem, non tenetur necessitate subuenire aduocatus, quauis hoc casu subueniendo laudabiliter faceret. Secus est istis concurrentibus, ita eleganter declarat addit. ad summam Angelicam. verbo aduocatus, num. 10. littera B. iuxta illud Augustini in princip. de Doctrina Christiana, cum omnibus prodest non possis, his postumum consulendum est qui pro locorum, & tempore, vel quarumcunque rerum opportunitatibus constitutus. tibi quasi quadam sorte iniunguntur. Et haec omnia in medico, & similibus dici poterunt, & addit Ioan. de Arrol. comm. 30. Menoch. de arbit. casu 169. nu. 12. vbi dicit, tales expensas non esset taxandas arbitrio iudicis, sed vt in dies sunt.
- 14 Quid si clientulus concordauerit in calculo ferenda sententia laboribus iam factis a iudice, vel Aduocato, vel Procuratore, vel Notario, utiq; debetur integrum salarium iudici, aduocato, procuratori, vel notario, Bal. d. m. l. 1. quail. 5. C. de suprag. Ioann. And. in reg. contr. ad. de reg. iur. in Mercur. Nicol. de Neapoli. ad l. Gallus, §. quid si tantum ff. de liber. & post. hinc Bal. in l. 1. §. C. de candid. ob. c. anq. m. fal. in §. tripli. n. 58. Insist. de alt. Marfil. sing. 693. dicens menti tenendum, & saepe in facto euenire, prout reuera euenit ex avaritia litigantis, qui vt lupus humani, fugit solutionem mercedis, & facit copromissa, quae hodie, vt plurimum litigantibus, nouas lites, & recurus pariant, & facit regem, non debet alteri, per alterum iniuncta conditio inferri, & vidi in facto in quadam causa fuit habitus actus pro seruato, quod pendere fuit allegatus suspectus index, & apertio alteri comissa, nunquam iudici priori deberentur sportulæ a paribus? itante, quod diu studuit, & laborauit, & vtique sic.
- Dec. conf. 70. n. 2. & 108. nu. 5. Et haec est communis opinio, Guid. Pap. dec. 102. Affl. in consil. Hac etiam, n. 7. Cornel. Benincas. de pauper. q. 7. special. m. 6. Cagnolia d. diem iur. 20. n. 157. ff. de off. iudic. Emanuel Soarez, in suo Thesaur. littera A. num. 105.
- Cui addo bene loquentes Roman. conf. 85. Cacialup. de trans. quaest. in n. 8. tom. 8. Conard. ad l. m. can. l. m. 8. C. §. de momentum. possessum. Boez. attestans ita iudicatum, de off. 43. num. 28. & vtriusq; 17.
- 15 Praedicando tamen cautela datur visus, non ne-

cessaria, vt fiat protestatio, Rom. conf. 433. Dec. in l. Iure Civilis in princip. ff. de reg. iur.

- 16 Vidi tamen in facto allegatum, & in continentia decum salarium iudici, quia diu laborauit, non debetur, quando ex causa allegatur suspectus, ex quo sua culpa id prouenit.
- 17 Declaratur tamen allegata conclusio, vt non procedat stante partium conventionione. Vnde si conduci aduocatum, vel procuratorem, qui promittit agere causam meam, vtque ad tres sententias, & ad litem finitam, si aduersarius cedat, quia non appellat à prima sententia, tamen istis aduocatis, & procuratoribus non debetur integrum salarium consensum, sed pro rata, licet per eos non steterit: & isto casu tenentur prosequi causam vtque fortituri vitem consumatum effectum etiam resoluendo exceptiones, quae contra rem iudicatam apponerentur, vel apponi possent, Marianus conf. 48. vol. 1.
- 18 Ex quibus inferitur limitatio ad l. Iure Civilis, ff. de condit. & demonst. & ff. de reg. iur. & ad regu. cum nō fiat. lib. 6. vt procedat in puris terminis iuris communis, secus stante aliqua conventionione, quae tunc debet aliquid operari ex deductis in allegato conf.
- 19 Sed pulchra, & quotidiana est indagatio. Aduocatus, vel procurator plurimum causarum est pectus ratione Palmarij, vel mercedis puta decem, & in aliquibus viciat, & in aliquibus succubuit, quomodo habebit salarium consensum, Dug. in hoc ius opinio. nes. Vna de rigore iuris, quae est, vt nihil debeat habere, quia in totū est adimplenda conditio, l. qui haer. red. §. ff. de cond. & demonst. Et nihil videtur actū, quando aliquid superest ad agendum, l. penult. ff. ad Sil. l. an. l. pratoria. ff. de praet. stipul. Altera opinio aequior, vt pro rata, & parte habere debeat eius salarium, & haec est communis opinio, vt per Salicam l. 1. C. de usufr. vbi Alberic. dicit, quod est etiam regulari, & ita attestatur Euerard. in locato ad partem, sub nu. 4.
- 20 Ex quibus inferitur corollare aspiatio, & intellectus ad l. quae de tota, vt procedat etiam in conditionibus, quae indiuiduae videntur, quando ex effectu resultat diuisio. Ad cuius materiā vitra Euer. Bello. in §. nihil autem iust. de haer. quae ab intest. sub num. 2.
- 21 Secundo corollarie inferitur intellectus, & limitatio ad regulam de promptam ad l. si is, qui decem, §. verum, ff. de reb. dubijs, vt proposito in parte facta omnibus reddatur facta, non procedat de equitate quadam, in mercede debita pro remuneratione laboris, & ipsius recognitione.
- 22 Tertio corollarie inferitur intellectus, & limitatio ad regulam & conclusionem, l. penult. ff. de Syllan. quod non dicitur perfectum, aliquid superest ad agendum, vt non procedat in casu recognitionis laboris pro parte facti, pro ea enim parte perfectum dicitur.
- 23 Sed pone, vltimus vnus, quod in facto saepius occurrat. Habus aduocatum, vel procuratorem gratis, nec in eo sectalius impemiam potestone in taxatione computari facere expensas aduocati, vel procuratoris, vtque non Guid. de Suar. ad l. de proparandis, §. si autem alterutra, vbi etiam Alber. c. de ind. idem Alberic. in l. sed & p. hereditas. §. v. ff. ad exhiben. Bal. de iur. patr. un. 24. in fine, Boez. in singular. suis in verbo expensae, n. 20. Et haec est communis opinio Emanuel Soarez in suo Thesaur. littera S. num. 2. & littera A. num. 109. Villalob. littera S. num. 6. Tiraz. de re,

Tractatus D. Vincentij Carocij

prati. §. 2. §. 4. num. 6. Grat. respo. 108. num. 7. Sebast. Medic. de regul. iur. regul. 7. limitat. 15.

- 24 Declaratur presens conclusio, vt non procedat, si aduocato, vel procuratori aliquid detur in remuneratione preteritorum, vel futurorum beneficiorum. Et ita tenuit Rota in vna expensarum dec. 533. in antiquis, l. si remunerandi §. finem ad.
- Cui adde Speculat. in tit. de expens. §. postremo, vers. quod si vultis. Tiraq. de iur. retrad. de retrad. li. 2. §. 2. §. 4. num. 6. & 7. ita declarat Bart. in l. si quis domus §. locat.

Cui adde plenissime tractantem Boer. ab eo non allegatum, de iur. §. 10. in fine attestantem, in hac materia communiter ita teneri a Doctores iuris Pontificij, & Casarci, Affin. in prati. §. 2. ampliat. 66.

- 25 Et facit hæc ratio, nam hic est naturaliter obligatus suo aduocato, vel procuratori ad antidota, l. sed & si lege §. consilium §. de pet. heredit. Ideoque ei abesse videtur, si quis mandato off. de negot. gest. l. plane, §. vbi. si de legat. 1. late sal. ad l. ex hoc iure §. de iust. & iure. §. si non sortem §. libertus §. de condit. indebi. latissime Tiraq. ad l. si vtrique in p. donatione l. ier. §. 1. C. de riuocand. donat. Dion. Peru. tot t. vbi de comuni attella. s. diuidit per medium more rusticorum.

Potest tamen creditor expensas sibi donatas, ab aduocatis, procuratoribus, & alijs petere, & cõsequi, Grat. conf. 108. vol. 1. Burlat. conf. 292. num. 17. vol. 3.

- 26 Quid in aduocato, vel procuratore in causa propria? Vtq. expensæ non debentur, vt tenuit Bart. in materia locati & conducti, ad l. si quis domum §. locat. per illum textum, in l. si. post glo. ibi. C. de fruct. & lit. ex per. in l. si stipulatus, vbi Cailr. hoc iurum opere compendat, §. de fideiuss. sal. ad l. propterandum §. si autem alterutra, num. 14. C. de iudic. Lancellot. Corad. in sua prati. §. 9. lib. 1. de prator. §. 3. in fine offic. prator. in cons. criminal. in tit. de senet. di. finitima criminal. limit. 1. 4. Et ita tenuit Rot. dec. 532. in antiquis, & dec. 53. de procur. & dec. 41. de sentent. & re iudic. Affin. in sua prati. §. 2. §. 3. limitat. 19.

Cui adde ab eo non allegator, & in materia bene inquentes Marti. ad l. si quis viduum n. 70. §. de quasi. Butr. in c. finem laibus, vbi Abb. Siculcol. §. in §. vers. quid si ille videt, & Anchar. num. 38. de dol. & con. sumac. Lanfranc. in c. quoniam contra, in verb. expensæ, num. 15. de probat. Boer. in singularibus, in verbo expensæ, num. 9. & hæc est communis opinio dec. 150. num. 2. vers. hæc tamen communis, Guid. Pap. singul. 250. Viu. dicens hæc magis commune opinione, littera A. in verbo aduocatus in fin. Villal. littera A. n. 7. Cailr. in l. in fundo §. de rei vendic.

- 27 Declaratur allegata conclusio, vt non procedat, quando aduocatus, vel procurator peteret ratione damni passi, quia non prestitit operam, & patrocinium suum in alijs causis. Itaq. ad l. propterandum §. si autem alterutra, num. 4. C. de iudic. paucitra ratione, quia in condemnatione expensarum, ex parte victoris habetur ratio damni & interesse, quod quis ex suo artificio lucrari solet, per glo. in l. c. de alien. indic. mutand. caus. sal. & hæc est communis opinio teste Joazez. in sua Thessaur. & littera A. n. 103. Cui adde ab eo non allegatum, & idem attestantem Minding. Cent. c. obseru. 2. attestans insuper ita pluries iudicatum, & potius petere expensas, quia in causa aliud aduocati, vel pro-

curatorem conduxit. Rot. dec. 460. de dol. & con. sum. in antiquis, Baptif. Villalob. & ibi Ioann. Pich. in recollet. littera A. sub num. 66. & littera P. sub num. 230. Angeli, in c. quoniam contra in verbo expensæ, num. 6. Firmian. in verbo aduocatus sub num. 100. Martij. de fide. iuss. num. 313. Anear. in c. si dem libus, num. 39. de dol. & con. sumac. Burlat. conf. 194. num. 18. vol. 3.

- 28 Cautus igitur est Docteur, qui insinuat alios in se insinuo, vt deducat hoc damnum, quia si huic causæ operam non nauauit, alij causæ operam dedidit, & lucratus esset totj, maxime in patrono reputato sufficienter, quia solitus sit multas causas pertrahere, & habere concursum multorum, & sic per viam indirectam consequetur id, quod directa consequi non poterat.
- 29 Ex quibus habetur corollariæ vnum, quod materia locati, & conducti, consideratur, & attenditur in taxatione expensarum, in quibus consideratur id, quod ex suo artificio quis lucrari solitus erat, quod pro tempore ad multa praticando desierit.

ADDITIO.

Contrarium, quod Aduocato per vltimum vestimentum expensæ sui salarii, tenet p. electi. decisio. Portugali 25. num. 2. c. non enim debet esse de ieronymis Conditionis Aduocatus in causa propria, quam in aliena, & fructu, vi laboribus suis.

- 30 Declaratur secundo in patrono, vel procuratore defendente causam communem cum alio, nam pro parte socij haberi debet ratio expensarum, Boer. attestans ita pluries iudicatum dec. 510. per textum ad hoc notabilem in l. 1. §. in propria causa, §. quando appellat. sit. facit l. ex parte dõres, in li. §. si glo. fin. heret. cau. l. si in rem communem, c. si corr. presat. Minding. obseru. 1. cent. 2. in fin. Sebast. Medic. reg. 7. limitat. 18.

- 31 Ex quibus corollariæ habetur limitatio ad l. serui electione, §. Labeo ait §. de legat. 1. vbi colligitur, quod commune est, in eum est, in l. id quod nostrum §. de reg. iur. nam limitatur ille textus, & similes limitatur, & intelliguntur, vt non preiudicet Doctores, qui eum compulerunt, glossati & interpretati sunt procuratoribus, qui passim prætulerunt, & notariis.

- 32 Declaratur tertio loco, vt non procedat, quando aduocatus, procurator, vel notarius peteret aliquas expensas, quas vere, & cum effectu fecisset, non autem proprium honorarium mercedem, vel salarium, multi enim sunt aduocati, vel procuratores, qui in absentia clientulorum affectionis causa pro calu, & lite expendant de propria erumena. Sic Bartol. sentit ad l. si p. latus in §. de fideiussor. ita declarat id. sed & si lege, §. quod autem, vers. & nunc igitur §. de p. res. haredit. in qua se fundat Specul. contrarium tenens in tit. de expens. §. postremo, vers. quid si ex emptore quem lequi videtur Boer. in singul. suis, in verbo expensæ, & fructus, num. 9.

ADDITIO.

Declaratur quarto in Aduocato, vel Procuratore de fendere causam propriam per alium Aduocatũ, vel Procuratorem, gratiis tunc seruientem, adhuc enim in taxatione petere poteris salarium pro tota ratione, quæ remanet ei obligatus ad Antidota, decisio Peru. l. 1. par. 2. attestans ita obseruari in Provincia Fmoria, & Marchia. Et quod non tamen ad rigorem, sed pro similitudine, vel sortis.

Quid

- 33 Quid in aduocato, vel procuratore, qui deseruit cau-
sam in medio? Vtique salarium non debetur, & punitur. Bald. in l. admodum, rel. 3. C. de cent. per gl. in l. apertissimi, C. de indic. Pulehré videtur esse Paris de Pui. de syn. dicitur verbo salarium, versum si officialis, numero no-
no, ubi distinguit; Aut cedit proportio seruilitij, & debetur pro rata, alias nihil debetur, vt in aduoca-
to, medico, lectore, & similibus. Si aduocatus promisit patrocinari pro monasterio, vel alia persona, pro certo stipendio, quod promissio regulatur a prima con-
uentione. Franc. ad regulam contrahens lib. 6. Cagnol. in eadem regula, n. 72.
- 34 Quid in notario, qui ob reuerentiam partis aliquid accipere noluisset, pro: Tuderini tabellionis saepe vtuntur ad aliquem eorum non bene cogitatum finem, & vt plurimum hauriunt aqua eribro, & emuni ipse praemio imaginario, & fallaci, & perdund operam, & oleum. Vtique huic expensae non debentur. Ang. in practica valde commendans ad l. fin. C. de iust. & lit. expens. l. 1. vt supra, n. 14. in fine, De regendo, alias regillio, Vast. lib. 17. c. 1. n. 2.
- 35 Similiter ad propositum locati materij, & condu-
ctae, quae agimus, notario competit actio ex locato, vt releuetur instrumentum extraxit, quae actio co-
petit, tam ante traditionem instrumenti, quam postea contra Castrensi. & Ias. tenet Cagnol. ad l. si libra-
rius, num. 45. ff. de reg. iur. appellans notarios durio-
culos.
- 36 Et notarius potest recipere salarium pro origina-
lib. & adu. & instrumentum nondum redactis l. fin. cum gl. C. de frapo. agent. in reb. lib. 12. quam singularem di-
xit ad hoc Am. auel. de clar. equis. sing. 167.
- 37 Notandum tamen est, quod prothocolum notarii de iuncti habebit haeres, sed salarium, & mercedem pro scriptura leuata habebit notarius, qui leuauit, Bar. in l. Argentarius ff. de edendo, Innocent. in rap. primo, de simon. Felin. in cap. rum P. Tabellio, n. 13. de fide instrum. & haec est communis opinio, Cellin. repet. ad Felin. in verbo salarium. Tuderini diuidit merces leuationis, & contra notarium iuratur in litem, si est certa mercede conductus, & aliquid omisit, & dicitur locare opera suas, Dec. in l. 1. n. 2. 3. C. de edendo, Plot. de iure litem iurand. §. 28. n. 6.
- 38 Quid pro Ecclesia, vel aliquo loco pio. Vtique idem iuxta tamen id, quod notat Iacob. Menoch. reuor. §. car. 494.
- 39 Et si notarius sub certa poena prohibeatur in al-
qua causa recipere salarium, incidit in penam iurisci-
piens a sponte obferente, Bart. per gl. ibi in l. i. monitus §. quod cuiquam ff. de re iudic. commendat Ias. in l. 1. n. 8. C. de legat.
- 40 Et notarius cui, solutus fuit de rogito potest petere mercedem de extratione, gl. in l. §. ex epistola, C. de princip. agent. in reb. lib. 12. singulare dixit Roman. sing. 581. Alexand. ad Bart. in d. l. finem, Dec. in c. 1. ubi limitat totum. 2. §. de probat. conf. 624. Cagnol. in l. si lib-
rarius, num. 2. §. de reg. iur. & si dicitur iudex ar-
bitrabitur, Bal. in leg. argentarius, ff. de edendo, quem casum de arbitrariis non explicauit Men. vide Duen. reg. §. n. 3.
- 41 Similiter notarius de publico salariatus non potest recipere salarium a ipone dantibus, Felin. in caput. sua i. circa medium, de homicid. in rap. 1. de simon. cap. alio gato 37. Anchar. in c. 272. Commendat Tassaro, de error. notar. cap. 38.
- 42 Pone, quod habui aduocatem, vel procuratorem, vel notarium in causa mea, cuius pater erat meus valde amicus, & adiunxit me in causa, & lite, nunquid debet impensa vel salarium, computari in taxatione expensarum? Vtique non, quia praesumitur gratis a diuulsi ob paternam amicitiam. Ita Bar. in l. 2. n. 4. de neg. gestis, & ibi etiam Bar. in materia locati & condu-
cti, & de qua agimus, penit vnum aliud, quod si procura-
tor coluere viuere de salariis, quae percipit ex Cur-
rijs faciendo expensas in petendo tutorem, censetur fecisse animo repetendi, per Lexceptio, C. loc.
- 44 Ex quibus cotollarie inferitur limitatio ad l. cum de in debite, & eius regulam, de probat. quod in dubio donatio non praesumitur, hoc enim fallit ratione amicitiae propriae, vel paternae. Ita etiam Bal. in l. 2. num. 2. C. de iur. dot. Ruin. cons. 100. numero 25. lib. 4. & certe si in procuratoribus, vel aduocatis hoc praesumitur quid in alijs? latissime de effectibus amicitiae Tirac. ad l. si inquam in verbo libertis, numer. 93. & 94. C. de reuocac. donationum. Hoc autem verum est tribus potissi-
me concurrentibus, scilicet amicitia, pietatis causa ne quis opprimatur, l. his qui amicitia, ff. de negotijs ge-
stis. Tertio modica impensae, Bald. in l. 2. numero 2. C. de iur. dot. Iacob. Menoch. lib. 2. centur. 1. casu 88. num. 59. cum sequentibus. Mascard. cons. 552. numero 57.
- 45 Et sic videtur, posse obiter dici, quod si ex paternae, vel propriae amicitiae Sèpronius est in domo mea per annos, quod praesumitur gratis. Dicam Deo dante suo loco.
- Quae sit instrumentum vditionis, quis teneatur soluere mercedem notario? Ex in gabella, multum tene-
nunt, hoc ad emptorem pertinere. Bal. in l. si praedium, col. 2. ad finem, Cod. de pred. minorum, per l. debet autem, ff. de adu. edict. commendat Roman. singul. 588. Tholofan. 35. 1. Et haec est communis opinio, prout in ad-
dit. ad Roman. licet Veronensi. in d. l. non debet, aliter sentiat. Ex quo inferrem in bac erectione Archi-
uij in statu Ecclesiastico, vt collectu teneatur soluere emptor id quod est supra mercedem rogitus consue-
t. in rogitu & mercede teneatur venditor Ang. in an-
thens. de alienat. & emphyteos. §. b. ac etiam, col. 2. ubi li-
mitat in Ecclesia. Firman. in verbo notarius, mercedem, versum notario cogitur. In instrumento locati, & si-
cutus, si notarius soluit, & ita videri praticari.
- 46 Et licet aduocati salarium excedere non possint cen-
tum aureos, l. §. penult. ff. de ver. & extrado. rogitu. tamen hoc non procedit in capitalibus, vel in causa status, quae capitalibus aequiparatur Angel. not. ubi-
titer in l. si pater, per illum textum, §. de donat. gl. in l. i. causa §. si de manifestis, in d. l. Commendat Viu. in verbo Aduocatus, cui addo Ioann. de Amic. reuor. 148. num. ostendo.
- Contrarium autem verius asserit subtilis Pinell. in l. 1. par. 3. num. 61. illat. 28. Cod. de bonis matris. quem sequutus est eius beneuolus Emanuel Soares in suo Theaur. litera A. num. 101. ea ratione, quia minus illu-
dium sufficit, nec in dubio debet admitti differentia inter ciuilem, & criminalem, l. absentem, ff. de parus, Bart. in l. Papinianus, §. 2. ff. de missi. testam. Castr. in l. consentaneum, in fine, C. quando, & quando Index, Alexand. in l. i. mortis, numero vltimo, ff. solus. Matrimon.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 47 Et certe licet regulariter minor labor si in causis criminalibus quam civilibus, tamen quandoque, & sœpius coniarum occurrunt: inenit enim latorulator, qui & in tortura, & alijs incidentibus ad causam parit multas difficultates, & tandem in intentis prolatione, & ita de consuetudine seruatur Bonacosi, in consuetudinibus verbo Aduocatus.
- 48 Propone vnum aliud in facto. Aduocatus, vel procurator aliquis pro certo salario promissit defendere causam, quomodo intelligatur? Vtique de prima instantiam tantum Io. And. in reg. contrahitur, quasi secunda, de reg. iur. in Mercurialibus ea ratione, vt infinitas euitetur. Commédât Gomes, in cap. cum in electionibus, n. 37. de elect. limita si appellerat a diffinitua, lecus si ab interlocutoria, gl. in l. vicia, C. de suffrag. in l. fin. ff. de postulat. in l. qui proprio, item queritur, in gl. magna, in fine, ff. de procuratoribus, in cap. Romana in principio de testibus in Sexto, Specul. in tit. de salario, sequitur, vers. sed nunquid Aduocatus, & hæc est communis opinio, tal. ad leg. ita dicitur numero 8. Codic. de procuratoribus. Baptista Villalob. littera A, numero 63.
- 50 Dictum de interlocutoria limita, nisi esset tractanda in loco valde remoto, quia nec ea prolequi tenet Specul. in tit. de appellat. §. in l. Innocent. in cap. in iussu, de procurat. & hæc est communis opinio, tal. in l. in iussu, n. 4. C. de procuratoribus, dicens bene notandum pro appellacionibus, quæ in partibus interponuntur ad Verbum Romanam, Villalob. littera A, numero 94. littera P. numero 32. dixi ad regulam, quomodo quid, part. 1. ampliat. 1. & sequenti, ubi quid in causa restitutionis in integrum, quod in procuratore ad omnes causas, & præsertim ad prosequendum, prout Iudertipatum fit, Emanuel. in suo Thezaur. littera A, numero 99. & littera P. numero 301. cum seq. Rebuffus ad l. quod iustitiam, 302. de re iudic.
- 51 Ex quibus corollarie infertur intellectus, & limitatio ad nos. in l. postquam litis, C. de pall. & in l. causas, C. de translationibus, vt non procedat in patrocinio prestando, quia causa intelligitur de prima instantia tantum, in quo generaliter, vbi infinitis reuolueret.
- 52 Sed pone hic vnum aliud satis vtile, & frequens, quod emptor eliet aduocatus, vel procurator in causa euersionis, & succubuerit, recuperabit expensas litis? Vtique non, Caballin. de eust. §. 3. sub numero 59. per doctrinam Bar. in materia locati, & conductum, l. quod si domum, ff. locat. superius adductam.
- 53 Limita, nisi venditor eliet obligatus ad omnes superius litis, Bald. in l. fin. eodem fin. Cod. de furt. & lit. expens.
- 54 Pone vnum aliud, quod in sacro Rotæ auditorio alias decusum reperiunt, conduxi procuratorem solium locati & operæ iuras, tamen tulleum habiturus solium procuratorem gratis, teneor ad aliarum, licet sit solitus locare operas? Vtique non. Tenet Ant. Rom. lib. 2. concl. 5. in §. ex cons. Federici, 27. Alex. 109. col. 6. & ita tenet Rota in vna Toletana 24. Maij 1568. sed dubitatur salarium hoc casu pro discretionem iudicis, Granot. Theorem. 12. n. 8. vbi ex numero, vel qualitate causarum, & temporis.
- 55 Sed pone, quod processus sit nullus, & expensis sint reficendæ, ex aliquo capite nullitatis, an reficerentur expensæ aduocati, & procuratoris, et vique sic, quia est labor consumptus, vt per Afl. dec. 60. Vnde causus eris, vt cum reficiuntur expensæ, ponatur etiam expensæ aduocati, & procuratoris, & de eis ratio habeatur Aflin, in praxi. §. 32. ampl. §. 6. n. 6.
- 56 Sed quæro vnum, quod & Tuderij, & alibi obleruat. Quis fungatur vice aduocati, & procuratoris debet ne habere duplex salarium? Dicitur dicunt, quod non, & murmuraunt contra eos appellantes nimium audios. Contrarium est de iure verius, per textum ad hoc notabilem in l. his solariis, C. de erog. militat. enim, vbi Ioann. de Plat. m. 1. & idem Ioann. de Plat. in l. 3. m. 2. C. de dignitat. eodem libro, Andr. Geyl, practice observation. cap. 44. numerus octauo, Mandol. a Roman. consilio 25. Granot. Theorem. 12. numero 8. dicens hoc valde notandum pro procuratoribus valde peritis, qui valent etiam in iure allegare, & facit etiam quia procuratores appellantur aduocati, gl. in l. 9. aduocatus ff. de var. & extrat. cognit. Specul. in tit. de salar. §. nunc de procuratoribus, vers. sed nunquid salarium procuratoris, Bart. in leg. prima in fine, c. mandati. tal. in rubr. C. de procurat. numero 1. Pined. de bon. matern. fol. 1. c. par. 3. sub numero 73. in fine, fol. 356.
- 58 Sed pone vnum ad intellectum l. 1. §. in bonorariis, vers. si tunc autem ff. de var. cognitio. Clientulus promissit aduocato vitra summam, de qua in dicto §. & iura. n. 1. an obligetur? Et vique videbatur dicendum, quod nõ, quia sicut infirmus timore mortis omnia promittit, teret, gl. in l. qui quis, §. præterea, Codic. de postulat. ita clientulus timore liti omnia profundit, vnde rescipienda est ista voluntas.
- Contrarium est de iure verius, vt per Guid. Pap. quasi. 190. & ratio est, quia ex contractu a iure iuxta reprobatum ontur naturalis obligatio propter consensum l. prima, ff. de renou. l. si pupillus, ff. de verb. oblig. Vnde iuramentum operatur effectum suum, vt not. in c. Quintanalis de iure iurand. in l. si quis pro eo ff. de iudicij, quia etiam iudicius accedit l. 2. ff. de fide, in iur. d. l. finali, §. primo ff. eodem, Seraph. de iuram. pri. m. 170.
- 59 Ex quib. corollarie infertur, quod dispositio de l. prima, §. in bonorariis non procedit si tunc iuramento, Seraph. primi. 171. Guid. Pap. q. 190.
- 60 Secundo corollarie infertur intellectus ad l. si quis pro eo, ff. de iudicij, quia loquitur in facto incerto operatum, & nulla certa præcedente conventionio, secus si aliqua daretur conuentio, cui apponeretur iuramentum.
- 62 Tertio infertur intellectus, & limitatio ad leg. non dubium, C. de legibus, vt procedat quando actus peccaret in forma, vel substantia, & sic deficeret etiam ius gentium, secus si deficeret qualitas, vel aliquæ solennitates, & ac repugnaret ius civile tantum, non ius gentium. Ita etiam sentit tal. post Bald. in d. Leon dubium, m. 20. per antequam de cernatius, C. de arbitris. Poth. Alpha. repon. 27.
- Cui adde bene declarantem Guidon. Pap. decisio. ne 190.
- 63 Quarto infertur intellectus ad authent. sacramenta puerum, C. si aduocatus venditionem, vt coram iudice minoris firmetur iuramento, quando addit substantiam, & forma, & sic non deneciat a quietas iuris naturalis, vel gentium, sed solum deficiat qualitas, vel circumstantia iuris civilis, quæ postea iuramento suppletur, ita sentit pulchrè totam materiam amplectens in d.

authent. sacramenta puberum, Guid. Pap. *dicta decif. 190. circa medium*, ad intellectum d. 5. in *honorariis*.

Quæ addi possent ad ea, quæ late congerit Anton. Gabriel. *de minoribus*, cap. 5. lib. 2. Simoncell. *de decretis*, lib. 3. tit. 8. impet. 18. Alphan. *repor.* 2. 16. in quibus locis hæc declaratio non videtur specialiter appofita; & a Guid. Pap. ad modum vtilis reputatur ad intellectum totius materiæ, *authent. sacramenta puberum*.

63 Secundus est intellectus, & declaratio ad l. 1. §. in *honorariis*, ff. de *ver. extraord. cognition.* vt non procedat, quando summa maior ibidem expresse est promissa per verba geminata; & reiteratus vicibus, iuxta *l. cum hâc*, C. de non numerata pecunia, in l. si *noster perfectus*, Cod. ad *Uelleian. l. ac* Cocci. in *trakt. de verb. geminat. num.* 3. Tiraq. ad l. si *inquinam* in verb. *reuerentia*, num. 49. C. de *reuerent. donation.* late Alphan. *repor.* 675. Addo Euerar. v. geminationis; & in specie hoc declarat in terminis nostris, Guid. Pap. *allegata decif. 190. ad fin. circa princ.*

64 Sed pone vnum aliud ad intellectum d. l. 1. §. in *honorariis*, quod non iurari solueri ultra summam legitimam centum aureorum, sed realiter; & cum effectu solui, & exbusali lite pendente, debetur repetitio, tanquam indebitum est dispositione d. §. in *honorariis*; Vtique non ea ratione, quia ex contractu a iure reprobat, propter consensum de iure gentium oritur naturalis obligatio, quæ sola impedit repetitionem indebiti, vt notat *l. cum quis*, vbi *salas princ.* dicit hâc esse communem opinionem; *de iuris & facti ignorantia*, idem *sal. in l. 1. num. 24.* dicit hanc opinionem veriorē, nisi solutio sit facta per errorem facti probabilē, ff. de *condict. indebit.* Immo aduocatus sic recipiendo non tenetur ad restitutionem in foro conciliæ: ite Innoc. in cap. *quia plerique circa medium*, de *immun. ecclesiasticarum*, in eam olim col. 1. *ad fin. de cens. si bus*, *l. cum in verb. aduocatus*.

Cautus igitur est litigator, ne ultra summam debitam soluat aduocato, vel procuratori, quia non dabitur repetitio, & iuste quidem hoc factum est, quia multoties decipiuntur aduocati, & procuratores a clientibus, qui lite pendente promittunt milizia, lite tamen finita, neicio vos. Vnde, si quandoque soluitur, sint securi, quod non erit locus conditioni indebiti, cum aduocatus, & procuratoribus.

65 Ex quibus corollarie patet intellectus ad l. 1. ff. de *cond. indebit.* in illis verbis. Sed si *indebitum*, & c. scilicet indebitum etiâ naturaliter, alias si esset naturaliter de iure, cessaret repetitio, vt in exemplo p. l. i. c.

66 Quarta est declaratio ad d. l. 1. §. in *honorariis*, vt non procedat in causa criminali ardua, vel causa statuta, quæ etiam æquipatur, de qua iuperius dixi in hac eadem questione, prout pro vita hominis, vel pro magna dignitate, Vinc. lo. Franc. ad *Feud. rub. de feud. guard.* num. 2.

67 Quinta est declaratio, & intellectus ad d. §. in *honorariis*, vt non procedat in causa civilis ardua, in qua opus esset magni laboribus, & studio, quo casu aduocatus maiorem summam pacifici legitime potest. Est certe rerum experientia docet occurrere causas civiles difficiles, in quibus aduocati multum laborant, & inulandæ, & parum recognoscuntur, & disputant articulos plures, & valde difficiles, & causa est longi-

gata, tenet Ang. in d. §. in *honorariis*, & tangit Guid. Pap. d. *decif. 190. in fine*.

68 Sed nunquid ciuitas, vel vniuersitas aliqua potest constituitur procuratore, vel aduocatum cum certa annua responsione, salario, vel pëfione; & vtiq; sic, & poterunt eius soli consiliarij, ac etiam antiani, vel priores populi habentes legitimum mandatum, vel auto. itatem, alias non *glos. in rubr. C. que sit long. & con. fact. materia l. i. inuitas*, ff. si *cert. petat.* Capell. *Tabollosi* 416. Vnde facientes nullum Tuderium facere non possunt nisi legitime electi, nec Priores populi, ex se, nisi data auctoritate a Concilio generali.

69 Et in facti contingentia vidi dubitatum, si communitas habet procuratorem cum certa mercede, si cogatur exire, & proficisci pro aliquo negotio ciuitatis an possit petere separatim salarium. Pon quiddam responsum, quod non simpliciter, & in dubio, & sic in quolibet etiam priuato dici, & queri potest. habebit tamen mercedem pro equo, & victum pro se, & familia: lo. Bal. in l. 1. *quæst. 1. C. mand. per l. idemque ff. mand.*

* nec aduocatus tenetur sequi, si alibi, in longinquam tamen mutatus est, *gl. in l. non solum, ff. de & fide praer. Alberic. in l. Manes, ff. de an. leg. Sed num. quid potest aduocatus, vel procurator relinquere vnam partem, & adire alteri. Duo casus considerantur, aut recepit salarium, vel non. Primo casu non potest, & reuelanda secreta puniuntur pœna falsi, l. 1. in fine, ff. de *praeruricis*. Commendat Aret. in *trakt. de iur. test. an verb. in tendat.* num. 49.*

* Limita nisi mittatur extra provinciam, pro officio extraneo, & non coherente officio suo, quia duplex salarium habere debet, puta pro ambasciatore, vel si, multi, pulchre Paris de *syndicis in verb. salarium*, num. 2. dicens in facto habuisse in Apulia.

70 Ex quibus sequitur corollarie, quod titulus de preuaricatoribus non procedit, nec locum sibi vindicat in aduocato, vel procuratore ad lites, & hæc est communis opinio, Boli. de *prauaricator.* num. 5. Bologna *in authent. habita* num. 303. C. *ne filius pro patre*. Pulchre Roland. *conf. 36. num. 24. vol. 3.* Ultra quos omnes

71 nes amplius, idem esse verum, etiam si mouetur iustitia, & hæc est communis opinio, Petr. Humi. de *extor. mand. regular.* cap. 2. Soarez *litera A. num. 108.* Aut salarium non recepit, & licet potest *glos. fin. in l. 1. C. de iure fisci*, commendat Amarel. *de iur. aquis*, no. tab. 253.

72 Sed pone vnum ad materiam primi membri, in materia litis nihil est secreti, quia litis, & causa est in simplici pectore iuris, an licet aduocatus relinquere vnum, & adherere alteri, fortasse iusticiorem causam habentem? Vtique sic respondit Alciad. *l. prauaricatores in fin. ff. de verb. signifi.* licet Boli. de *prauaricator.* num. 6. dubitet, & hoc restituit honorario sentit Alc. & bene March. *decif. 100. 412. par. 2.*

73 Sed nunquid licebit aduocato, vel Doctori consilium pro vtraque parte, & honorarium recipere vtiq; sic in foro conciliæ, si his concurrentibus, si quando etiam est dubius, Angelic. in *verb. aduocatus*, num. 17. Secundo ex minima mutatione facti Doctor pro vtraque parte allegans excutitur, l. ex *facto*, §. in *claus.* vbi Alberic. notat *ff. ad l. Falid. per l. ea est natura causationis*, ff. de *reg. iur.* Bal. *conf. 12. lib. 1.* Corat. de *comm. lib. 1. in p. l. 1. tit. 6. num. 36.*

74 De honestate vero, & in foro contentioso hoc ad modum

Tactatus D. Vincentij Carocij

modum non licet, datur enim maxima suspitio avaritiae, & vocacitatis ad lucrum, ut pulchre per l. pro, c. de impuberm.

- 75 Et temper si possibile est abstinendum est, ne cunctiat id, quod respondet Deo, Soc. qui cum consuluit, sed pro utraque parte, interrogatus per Decium pro qua parte consuluerit, respondit argute pro parte, qua consuluit dominatio sua.

ADDITIONO.

Considerandi tamen sunt in proposito tres casus principales quotidie contingentes in clericis, & iuste calumniantur advocati.

Primus casus est si aliquis advocatus videt instrumenta, & iura tua, poterit hoc non oblati advocare pro alia parte, dummodo non fuerit requisitus ab eo qui primo ostendit iura sua offerenda pariter delictum salarium, quibus concurreribus pro alia parte advocare prohibetur, ita post relosi Calixtus in l. item. ff. de postulat. ubi allegat bonam rationem, quia si ego litigaturus tecum, volo tellere omnes advocatos, de sacris possum accedere ad illos omnes, & si impliciter ostendere iura mea, quod iniquum esset, & in praedictis clientuli adversarii, & advocatorum, qui starent in suspensio, & privarentur tali lucro, quod rationem considerare debent calumniatores advocatorum latrantium contra costas, talis videtur primo iura mea, & possum advocare contra me. Prob. quam iurp. & in bonis, certe in bonis, & temeritas est tua, qui vis ligare in se, licet advocatum propter simplicem offensionem iurii, & tollere tuo contextus defensionem adversario secum litiganti, & in iura emolumentum ipsi advocato.

Secundus casus est in eadem mensura in qua iam suscepit patrocinium, & cepit eam patrocinari, iugendo se in ea, isto casu non potest advocatus eam deserere, & secus faciendo dicitur praevaricator. J. alletas, ff. praevaricator, ff. de his qui non. in jura. l. 2. §. quod si a advocatio ff. de praevaricator. spec. de advocat. §. de tractemus. num. 1.

Et in hoc secundo casu pariter considerandi sunt duo alij casus in iure distincti.

Primus est casus quando advocatus suscepit proestitia, nem. unius ex liticantibus, & eius iura habuit in manibus, & salarium recepit postea deserit eius proestitionem applicando se alteri parti, & tamen ei non revelat secreta primi clientuli. Et hoc casus est simplex praevaricator.

Secundus est casus, quando revelat etiam secreta prioris clientuli ultra defensionem de eo saltem, & tunc tenetur poena falsi. Bart. dicens in falso habuisse l. 1. ff. de praevaricator. sequuntur Alciati & Rebus, in l. praevaricator ff. de verb. signif. item num. 3. ibi col. 2. in vers. advocatus. Et sic praevaricator terminatur in falso transgressus in aliam partem, addit tamen revelationes secretorum sui transiens in l. Cornelius de falsis.

Tertius potest addi casus ex Alciati, vi supra. Si quis vis in iure unius partis negat illi patrocinium praestare, si pariter alteri parti neget non dicitur praevaricator ea sorte ratione, quia non est secreta applicatio in altera parte.

Hoc vitio notatus est Demofleues, qui, cum una die Resp. Atheniensis causam contra Pericleum legatos dedisset, altera die pretio vitium taciti prodians in publicum, collo lana circummolito, afferendo se pati angustiam vitula sciantia, qua guttur suffocet, cui unus ex populi dixit assistere, non arguimus, sed argenteam pariter. Geli. Noct. Alciati. lib. 1. c. 9.

Et apud nostrates Oldrad. Landen. quam legum patre appellat Calixtus in l. si quis punitur in ff. de acquir. heredit. & maxime auctoritatis appellat. Paris. c. 6. §. 2. m. 17 lib. 1. item. c. 6. §. 2. m. 17 lib. 1. in qua talis ratio notata fuit, ut reser. Calixtus in l. 1. c. de aduoc. dicitur. iudic. quod pro nimio dolore quod delictum esset paterfamilias decrevit, sed quos hodie Demofleues Quot Oldradi. Et hic praevaricator punitur poena arbitraria. efficitur in famam, & repellitur a munere suo. Procurator vero praevaricator velut a reatas poenas tenetur dominio allione nudatus. Glof. in rub. c. de praevaricator. & ibi Laf. n. 2. lib. 1. c. 6. §. 2. m. 17. Bosa. in tit. de praevaricator. Menoch. de arbit. ca. 2. §. 2.

Quartus casus dari potest si causa in se circa falsum nihil secreti habeat sed tota sit quae sit iuris. Hoc casus licet advocato variare, & defendendo iustior causam foveat dum tamen honorarium quod ab alio recepit videtur causa occasione ei restitui. Et hanc opinionem dicit viderem Alciati. ad l. praevaricatores in fine. ff. de verb. signif.

Tertius casus principalis in hac materia quod advocatus alterius in prima instantia potest esse advocatus res in causa appellationis. Gl. in l. 1. §. ff. de postulat. ex ratione quia alij est causa; honestius tamen est abstinere quia non secreta partis, & ita consilium sciendum lo. Andr. in cap. ult. de testib. lib. 6. & servare debet eundem quem patrocinatus est in prima instantia non pro eodem salario, sed alio & nouo quod si recipit ex alio alteri ferendo, & ita sentit Calixtus in d. l. ult. in fin. Et in hoc falso potest exemplificari regula. Non omne quod licet, est reg. iur. licet quidem de iure honestum tamen non est. Tamen multi avari litigantes digni essent tali falsum volunt de fendi ab eodem qui deservit in prima instantia, & illeque advocatus paratus est si id durus est in bonis, quia igitur facere debet infelix advocatus si ferit alius laceratur a vulgo ignorante, non non ferit, perdit hoc emolumentum.

Quartus casus est si aliquis doctor consuluit in scriptis pro una parte non potest postea advocare pro alia parte, si ex professione consuluit nudatus sibi iuribus, & recepto d. digno salario. Scens est si fuit reatus de sua opinione, quia hoc casus ex consuetudine alterius applicanda. Bal. in d. fin. de postulat. Peregrin. de iur. sci. lib. 7. tit. 2. m. 1.

- 76 Ex quibus corollarie infertur limitatio ad l. 1. c. de falsis, quod allegans contra facia non auditur: nam hoc non procedit in advocato casu dubio, vel in modica variatione facta pro utraque parte modo, quo supra dictum est. Adde ad Diaz. reg. 15.

- 77 Quot ad materiam l. item. c. de procuratoribus. & l. si quis advocatorum. c. de postulat. an liceat advocato, vel procuratori pacisci de quota litis. Vtique nec advocato, nec procuratori iuribus adductis, ubi est poena privationis officii, & falsi. Grano l. 7. de verem. 12. sub num. 4.

- 78 Dicitur autem padum de quota litis, siue de tota re, siue de parte, vel una re, ut quoniam etiam minimam hoc vnum attenditur, ut sit in litem deducum, glof. & Doctores in d. l. item. & in d. l. si quis advocatorum, siue aliquid ultra salarium debitum, specul. de advocato. §. si quis Angelic. in verbo advocatus. num. 15. Plot. de in litem iurand. §. 16. num. 10.

Cui addo bene loquentes, Affl. in consil. regni in tit. de iustit. & in iustitia partium. de advocato, col. 3. vers. sic. 3. cum clientulo, Paris de iudicis. tit. de excess. ad. noc. ubi inquit quod tenetur d. Iulius, de vi privata, Lex senatus, ff. cod. tit. ubi secundum glof. tenetur falsi, & etiam criminis concussioni, l. 2. ff. de concussor.

De.

- 79 Declaratur primo loco l. *memoratum* n. ateria & legi aduocatum, cum materia, vt non procedat quando promittitur aliquid certum, sed non respectu eius quod in litem deducitur, puta, promitto tibi decem siue causa vincatur, siue non: nam hoc non dicitur pactum de quodam litis, ita suboluit Bart. ad l. *sumptus* ff. de pact. litis, vt supra, num. 10.
- Cui adde summam Angelic. in verb. aduocatus, num. 15. & hæc est magis communis opinio, sal. in l. 1. c. de post. Petr. in Vnzola in diff. artis notariatus, in tit. de iur. post. num. 6. Roland. pulchre id attestans conf. 36. num. 2. i. vol. 3.
- 80 Ex quibus superius adductis sequitur corollarie vnum ad intellectum, scilicet remunerandi, §. *Naturus*, ff. mand. Vbi nemo priuandus habet officio suo, tamen hoc fallit in aduocato, vel procuratore paciscentibus de quota litis etiam minima. Ita in terminis infert Roman. in l. si vero, §. de viro, n. 63. ff. sol. matr.
- 81 Secundo infertur, vt licet de minimis non sit curandum, l. *Scio*, ff. de integ. restitu. tamen attenditur contra aduocatos, & procuratores paciscentes de quota litis etiam minima.
- 82 Declaratur etiam, vt non procedat in procuratore constituto in rem suam, qui tanquam cessionarius palam iuraret, nam non diceretur pacisci de quota litis, Par. conf. 119. n. 53. & 54. vol. 3. Cast. ad l. per dier. col. 2. c. mandat.
- 83 Subdeclaratur sano modo in cessione reali, quæ sapienter aliquam machinationem simulationis, quia in totum esset facta, sit de don. vel vend. pro vero, iusto, & legitimo preuo realiter, & eum effectu soluto, & exburiato non cõfessato. Si vero esset facta cessione partim titulo donationis, partim titulo vitionis, vel siue iusta causa, vel non apparet nisi per confessionem cedentis, & cessionarii, piglimeretur simulatio, vt pulchre determinauit sacrum Doc. auditoriũ 177. in nouis, & hæc est cõmunis opinio, vt ibi in addit. n.
- 84 Ex quibus infertur corollarie ad intellectum l. ab Anastasio, c. mand. Cui adde cum venient casus, Alex. ad l. singularia, col. fin. ff. si cert. petas. Bar. conf. 90. num. 3. Fabian. de Monte, de empt. & vendit. quæst. 2. principal. num. 20.
- 85 Declaratur tertio, multis concurrentibus, si si fiat ante litem motam, secus si post. Item super re litigiosa, secus si est in rem litig. oia. Tertio cum aduocato, vel procuratore in iudicio, gl. in l. quisquis, 2. prate. res, in verb. contractum, c. de postulant. cum l. dec. 22. 3. Pinell. de bonis matern. l. 2. par. 2. num. 33. & de rescis. vendit. c. 2. num. 33. Reu. conf. 49. Bognoia. decem. 4. num. 43. dicens in foro conscientie licere, si foueatur iustitia, secus in foro fori. Vnde Port. in l. tit. Mandat. docet modum concipiendi verba, ne sapiant quomodo litas, puta si in causa obitubo, promitto tibi viginti, nulla facta mentione litis, & erit promissio honesta, secundum eum. Addo Guid. Pap. a. ff. 102. & ibi etiam permittit aduocato, vel procuratori pactum de certa mercede pro causa deducenda, vtque in finem. Roffred. in forma libelli de salar. & offic. indic. par. 5. n. 12. & ita pluries in calu victorie iudicatum ailerit Paris de sindicatu de excellu aduocatum. Vtili. restat pluries in facto habuille ad Añl. dec. 123. q. in iusticio consentiente, non aduocit Dominie. Soto, de iustitia, & iure, lib. 5. sub B. ar. 4. col. 4. post. medium, sed tantum pauci licere (ait) in vtramvis partem

cuaterit causa; sed ultra Plot. Roland. & alios supra allegatos, quæritur in hæc materia, licet vt dictum est contra paciscentem de quota litis sint impostæ plures pænae, punieturne omnibus simul? Vtique non sed priuationis tantum, Franc. de Marc. dec. 470. p. 2. & 19. par. 1. & ita index ab eo haberi, quod priuantur quandoq. ab accessu, non ad omnes Curias, sed superiores tantum.

87 Ex quibus corollarie infertur limitatio ad l. nemo martires, c. de sacrosan. eccles. vbi imponitur duplex pæna, scilicet annullatio iudicis, & extraordinaria, quia ibi speciale est propter commercium prohibitum vel sacræ, vt ibi per Bald. Vnde ad alios casus extendi non debet. Sed quo tempore debeat solui salarium aduocato vel procuratori, l. in l. venditor, §. si constat. in verbo, salarium, ff. communia prædiorum, tenet in princip. litis, argum. to illius, l. i. & hæc opinioem dixit vicioreme Alesand. ad l. diem fureto, ff. de offic. assessoris, & vtilis est hæc opinio quandoque, & quandoque non Vtilis, quia aduocatus, vel procurator iam habuerit quod debetur. Inutilis quia quandoque, non ita animose patrocinantur iam habita solutione, & satisfactio. Alij tenent lite, vel iudicio pendente, Bar. in l. properandum, §. illo in ultimo notat. C. de iudic. in larchiat. C. de professoribus, & medicis, lib. 10. Spec. de magistris vers. super salario, & in tit. de salario, §. sequitur, vers. quando soluetur, & hæc opinio in Camera Sprensi Imperiali tenetur, vt testatur Minfin. cent. 3. obser. 7. Altera est opinio, vt in fine litis debeat, & hæc est communis opinio, saltem ad l. diem fureto, num. 11. ff. de offic. assessorum, Villalob. in recoll. l. itera A. n. 6. communem quoque dicit Soarez. in The. saur. l. itera A. n. 106. Granut. Theoriam, 12. sub num. 4. Firm. in verb. aduocatus, sub n. 60.

88 Quid in procuratore ad negotia? (factorè Tudertini appellat.) Vtique non debetur nisi conuentum. sic Alex. in terminis conf. 109. lib. 6. vbi loquitur de procuratore deputato ad dandum pecunias ad cambium & ad traficandum. Nat. conf. 376. num. 3. & 6. vers. non obstat. Granut. Theorem. 12. sub n. 8.

Cui adde ab eo non allegatum, & in materia vti. liter loqueretur Petr. Iacob. in sua præst. tit. de cons. d. ctione mandat. vbi ait, quod sumptus bona fide factos repetere poterit aditione mandati contraria, nisi in mandato certa quantitas esset expressa pro expendendo, quia in eo, quod excederet, licet vultit gellu, agi non posset, vt in l. tit. mandat. §. si qui exequitur, bonus testis in materia, in l. idemque, §. idem Labro, ff. mandat. vbi si quod est datum salarium, non alios sumptus repetere, item si quid fecit ad sui solatium, & voluptatem, nam permittitur aliquid accipere, & sic aliquam recreationem habere possunt similes in venturis, & cibariis, & similibus, & hoc ponit Bal. in l. e. tiam c. mandat.

89 Quid in procuratore reuocato? Vtique salariũ debetur Bar. in l. post lit. vers. aduocato aduoc. ff. de procurat. Firm. in verb. procurator, & in verbis salarium sub num. 40. & ex magno salario magis Doctor reputatur Coral. de communis opinione, lib. 1. tit. 5. impet. 8. numer. 65.

90 Et quoniam agitur in præsentem de materia iudiciali in hac locati, & conducti materia, quæro vnum. Sepiusne est articulus solitus locare operas laa ligat an ubi obineat in expellis ratione viciore, (de his enim loquor)

Tractatus D. Vincenti Caroci

In quocumque debeat haberi ratio damni personalis, quia sic litigando per multos dies non poterit locare operas suas utique, sed Specul. & ibi lo. Andr. in addit. in tit. de expens. §. fin. verbi quod si villor artifice, But. in c. finem duplex dolo, & consummatione, tal. ad l. propter am. §. fin. autem alterutra p. 13. C. de indic. in l. finimus m. 2. C. eodem, in l. 1. §. fin. m. 20. ff. qui in diebus non obtineant. Lanfr. in c. quoniam contra in verbo expens. §. m. 24. de probat. Rebut. in tit. de expens. art. 3. m. 35. & iterum art. 8. m. 24. lib. 3. Gravari ad vestrum lib. 8. cap. 2. num. 24.

Cui adde ab eo non allegatos, Aret. in §. hac autem, omnia, m. 6. de pena iudicis, qui temere litigavit, Bart. in l. si procurator, laqueus 2. §. rem rationem haberi, vbi Paul. Castren. dicit esse casum valde quotidianum, & praticabilem, & lapsus in facto evenire, & esse glori. valde celeberrim. de memoris commendandam in l. 1. §. de alienat. indic. mutan. caus. 1. §. 1. Cur. in l. 1. §. fin. post Alex. numer. 5. & §. fin. quis ius dicenti, Añon. practica 2. §. 32. cap. 3. numer. 13. dicens ita intelligendum Bart. in l. non ignorat C. de iust. & lit. exp. dum de damno loquitur, Pedem. de c. §. 6. m. 11. Alberic. in l. 1. §. si lege, §. quod autem, §. de petit. hereditatis. Et addo, quod sunt considerandae expensae nimis delicate.

91 Vnde si rusticus solitus hie pedester, veniat ad ciuitatem cum equo, causa sollicitandi item, ad rescinditur gl. in l. d. in quibus, §. item Labeo, ff. mandat. quam singularem dixit Cels. ad Lanfr. in l. de expens. lib. m. 18. quem videas, qui a bene loquitur.

92 Et ad propositum praesentis indagacionis de salariis aduocatorum, & procuratorum quare non acquiritur eis non in officio, neque ex publico dicatur aduentitium, ita vt pater in eo habeat viumfructum, vel quasi castrensium, vt sit dominus liber, & absolute Et Spec. qui fortasse habuit filium aduocatum, tenuit quod sit aduentitium tantum, & non quasi castrense, in tit. de a. d. lere §. 1. sequitur Bal. ad l. cum oportet, C. de bonis, quae liberis, tot. 4. summa Angel. in l. 1. verbi pecuniam, m. 4.

93 Amplius hoc idem in remigibus, & nauis, & alijs officialibus paruum, quorum salarii est quasi castrensium, quando ex publico soluntur, secus si ex priuata causa, vt per cum, late Roman. in §. 1. insit. per quas personas nobis acquiritur, m. 61. cum sequenti. Commendant & loquuntur Eman. Soares. in suo thesaur. d. l. 1. p. 32.

94 Contra est opinio, vt hoc dicatur peculium quasi Castrensium, vt testatur & libere disponere possit, & ita tenuit gl. in §. 1. mittit. per quas personas nobis acquiritur, & ibi lo. quoniam Aret. Faber. Port. & alij Bal. & tal. in l. §. C. de iust. testam. Bart. per illum textum in l. h. C. de iust. testam. l. 1. & hoc hodie est in medio communi, sed magis communis opinio, quia in iudicando, & consulendo non est recedendum, Viu. l. b. 1. o. p. m. 249. Ioan. Lupia. rubr. de donatione §. 62. numer. 2. 1. pract. Caeciliarius fol. 82. dicens esse textum vigentissimum in l. si pater, §. si ternus, & l. h. de iust. §. 1. ff. de castren. peculio, & leg. 1. C. de castren. peculio. lib. 12. dicens ponderandum medicum, cum quo res quaeritur, l. lertac. in verbo aduocatus, m. 20. vbi salaria clientulorum succedunt loco publicorum salariorum, Rimi. ad §. 1. mittit. per quas personas nobis acquiritur, m. 89. c. §. vbi in procuratore loquitur, & videas, nec in legitima impuatur, Crai. in trac. de legn. q. 16.

Quae opinio probatur clare (ni fallor) ex l. fori

C. de aduocat. indic. vbi ex appellat. peculium quasi Castrensium, nedum quod ex professione, & salariis acquiritur, sed quicquid occasione paratur.

95 Secundo pro hac opinione citat, quia clerici non percipiunt fructus beneficiorum ex publico, & proculdubio in his, quasi castrensium peculium habere dicitur l. sacrosanctae, de C. sacros. eccles. Vnde pater teneatur ad eorum restitutionem si exstant, fin autem non exstant, ad pretium, Añon. de c. 34. 1.

96 Tertio facit, quia in Aduocatis, & Procuratoribus & notariis moderni temporis salarium partium est subrogatum in locum salarii ex publico. Auer. q. 10. vbi etiam testatur de commune opinione.

Ex vltra Viui, superius allegatum dicit magis communem solius Clarus attestans et libere de eis testari posse, de testament. q. 17. in fine, Clem. de patria potestate effectum 9. numer. 7. cum sequenti, Borgo. de viufu. mulieris, sub n. 191. dicit tamen vnum, quod verum non videtur, quod si testatur, vel disponat, nō praeducant viufufructu patris, quia in his pater nō habet viufufructum, vt patet ex praedictis nec Franc. Mare. de c. 827. part. 1. de hoc in specie aliquid dicit tal. in l. 1. in fine de procuratoribus, vbi tenet verum in salario aduocati, secus in salario procuratoris, in quibus hoc casu ex praedictis nulla est differentia, & ob id tal. in l. fori loquitur dubitatur vti. Magis tamen communis opinio est, vt in procuratore non dicatur peculium quasi castrense, Riminald. ad §. 1. mittit. per quas personas n. 61. de consuetudine tamen seruatur idem in vtroque, Franc. Cales ad l. procuratoris habens in verbo, §. fin. m. 100. ex quibus videtur inferri posse ad vnum, quod si aliquis filiusfamilias in Vrbis, vel alibi inferuit per multos annos alicui Principi, vel temporali, vel spirituali, & pro eius longo seruitio aliquid acquiritur, quod dici possit peculium quasi castrense, & de eo libere disponere possit.

Et hanc questionem cuius Angeli caute conclusit Ang. l. 1. §. aut prator, de postulando, dicit neminem sine salario aduocare, Bon. de cautelis, d. l. 1. ad fol. 4.

97 Et adde, quod ponit Mant. iung. 245. vbi conciliando quoddam glorias ad inuicem contrarias, nam in l. 1. §. de procur. dicit mandatum debet esse gratuitum, & in l. 1. §. de tutel. dicit, quod cum salario constituitur Respondet, quod vii natura mandatum est gratuitum, nisi tamen ex conuentione promittatur salarium, hoc non est prohibendum a lege, quia alias nullus procurator inueniretur.

* Vnde, in materia procuratoris recepta est conclusio, quod procurator salarium petere non potest, nisi si constitutum singulis, & Bart. in l. 1. §. aduocatus, §. de var. & extrarad. cogn. Fulg. in l. salarium §. mandatum. Alex. conf. 109. vel. 6. Dec. conf. 132. in fine, Anton. Gabr. de procurat. concl. 5. Menoc. conf. 223. m. 4. lib. 3.

Limita, vt non procedat in solito locare operas suas, Bart. in l. 1. §. ind. §. de var. & extrarad. cogn. Sal. in l. d. l. i. §. C. mandat. Soc. conf. 196. col. fin. verbi 4. & 2. m. 1.

Sublimita, nisi fuisset habiturus alium gratis, & sic non iussit conduciur, Federic. conf. 218. Sed cur non fuit ab initio?

Limita secundum, vt pactum nudum producat actionem ad fauorem salarii aduocati, vel procuratoris, ne de laboris decipiantur, Ex c. de pact. limitat. 26. & 64. vbi reputat valde notabile.

Et quod Doctori, vel officiali debetur salarium, si ne aliqua diminutione, vel retentione Cassenf. conf. 195. in pr. Decian. l. illud. m. 4. C. de collat.

Si aduocatus sit promissum salarium pro causis peragendis in ciuitate, si sit extra ciuitatem in studio, idem salarium habere debet, Soc. conf. 35. rel. 4. in fin. per l. Scia. P. m. p. h. de iud. instr. l.

Et aduocatus qui iurauit defendere iura Ecclesie, si in aliquo cognouit non fouere iustam causam, non debet iurare, nec ab Ecclesia habebitur pro perituro, nisi expectato exitu causae. gl. & ibi Bal. in c. breui. de iur. in re. commendat. lal. in l. rem non nonam, n. 1. C. de iudic.

Quid si aliquis doctorandus iurauit non aduocare sine salario, an non obseruandum sit perituro, utiq; non Bald. in l. si ad excludendum, C. de reb. credit. ubi rationem reddit, quia iuramentum non est obseruandum, quando ex obseruatiā sequitur iniustitia, vel proprietas salutis dispensandi, vel alterius detrimentum, & vbi cumque peius est seruare, quam non seruare. c. 2. de pass. lib. 6. reputat valde singulare, lal. in §. item si quis pos. ante. m. 68. de ad. Nec admittitur procurator ad recipiendum salarium a comuni, lal. in l. per hanc, in c. not. C. de erog. milit. ann. lib. 10.

Rerum Inuentoribus.

De mercede occasione.

Q V A E S T I O I X.

Occurrit successus alia non inutilis indagatio, quae (si la. credimus) practicabilis est, & saepius in facto occurrit ad materiam salus, §. qui alienam, §. de furtis, de salario, siue mercede, aut recognitione rei amissae per aliquem repertis quatuordecim græci.

1. Minitra appellant. l. præmiu iudicis, exponit Bude. in annot. priorib. de offic. pratoris, & in annot. posterioribus, in tit. de furtis; Alc. lib. 2. prætorem, in tit. de furtis. Et pro parte negativa facit text. in §. qui alienam, de quo supra ibi, quid. n. si id, quod græci, &c. & ibi; & si non probè petat aliquid. Secundo pro hac parte facit, quia lege iustitia tenet rem inuentam Domino restituere, Can. si quid inuentum, l. 4. q. 5. ergo gratis facere debet.

Pro contraria vero parte ex text. in l. 2. in §. ff. ad leg. Rhodiam de iactu. ubi d. tur præmiu inuentoris, & ex text. qui loquitur in actione locati & conducti.

Secundo ad idem facit textus in l. 3. §. si tibi indiciam, §. de cond. ob turp. caus. ubi similiter datur præmiu ad indicandum.

2. Pro resolutione poam aliquas edelusiones, quarum prima sit. Pro re iam inuenta, & eius restitutione non est licitum aliquid accipere. Bal. in d. §. salus, §. qui alienam ff. de furtis.

3. Secunda sit conclusio. Pro labore impenso in re perquirenda, & inuenienda iussit mercedem aliquam recipere, & retinere potest, Bal. in d. §. salus, & valde commendat lal. in l. 4. §. si tibi indiciam, subp. 2. ff. de condit. ob turp. caus. dicens questionem hanc esse valde vitalem, & saepius in facto occurrere. Fel. in c. dilecti, n. 7. de accusatiombus, Callan. in consuet. Burgund. §. 3. nu. 1.

Tertia sit conclusio. Iussit recipitur, & retinetur,

quod fuerit datum ob rei inuentam restitutionem, modo saltem ex coniecturis quibusdam appareat Dominum id libere dedisse, & sponte. Did. Couar. in reg. precatum p. 2. §. 3. nu. 3. in fine istis enim concurrentibus videtur remuneratio donatio, & recognitionis, merces occasionalis voluntaria, & spontanea.

De conditione ob causam, seu

De mercede remuneratoria.

Q V A E S T I O X.

1. Quæro ad materiam l. si pater, §. 1. ff. de donat. an liceat recipere mercedem pro indicando suam defendendo ab hostibus, vel latronibus, & similibus. Et videbatur de cetero primo loco, quod non, quia ex iuris præcepto tenetur quis aliquem ab iniuria defendere, capitulo securi, vbi gl. & Doct. de sent. excomm. dilecti, cod. tit. lib. 6. & hæc est verior opinio, Couarr. in regula peccatorum, par. 2. §. 3. sub n. 4.

Contrarium videtur sentire text. in l. si pater, §. si. ff. de donat. ubi licite accipitur, est, & appellatur merces, & muneratoria.

2. Quære pro resolutione considerandi sunt aliqui casus principales.

Prima sit conclusio. Licitum est mercedem recipere pro defendendo aliquem ab iniuria, vel offensa, licet ad hoc teneatur iustitia, vel charitatis præcepto, d. l. si pater, §. 1. de donat. ubi Iurecons. appellat mercedem, & salarium iustum pro mercedis labore, & non potest talis recognitionis reuocari, etiam prætextu ingratitudinis, & hæc hodie est cõs opinio, Boer. dec. 27. Romæ. conf. 26. nu. 8. Fortun. in l. si ius mater alit. nu. 62. ff. de iust. & iur. Grot. de iust. 50. nu. 10. Cuzen. conf. 66. nu. 2. Gramm. de c. 65. a. 24. Eman. in suo thesaur. l. 2. §. 36. Quan. l. singularem, & perpetuo notandum dixit, Roman. sing. 520. donat. ad limitari. nem l. si. C. de reuocand. donat. c. propter de donat. & §. alia, in tit. cod. ut donatio vel recognitio non reuocetur etiam ex ingratitudinis, quando sit remuneratoria. Valde etiam commendat Marfil. sing. 333. nu. 4. ubi etiam subdit vnum aliud in hac materia recognitionis laboris satis notabile, quod licet privilegium exemptionis ex ingratitudine reuocetur. Bal. in l. 2. §. de liber. & eorum liber. tamen salit, quando talis concessio esset facta in recognitione, & remunerationem, Alex. conf. 215. rel. 1. & hæc est communis opinio, Soares. in suo thesaur. l. 2. nu. 240. ex causa tamen reuocabit, lal. dicens singularem, l. & hoc iure, n. 54. ff. de iust. & iure, est communis opinio, Eman. in suo thesaur. l. 2. nu. 263.

4. Vnde si euenierit casus, quod defensoris, quia eius principem ab aliqua culpa, prout saepe occurrit, & in recognitionem dederit aliquid privilegium, vel immunitatem, quod ex ingratitudine non reuocabitur, & sic lubamptari dispositio, l. si pater, §. si. ut procedat iure recognitio laboris fiat in specie aliqua, vel quantitate, siue in privilegio, vel immunitate.

Adde Bald. in l. practicum, n. 3. C. de impub. dor. in c. de prob. Callen. in l. digna vox, C. de leg. Dec. conf. 604. nu. & conf. 669. nu. 5. Crauet. conf. 241. m. 10. Gramm. conf. 100. nu. 97. 98. & 100. late Tiber. Dec. repon. 25. num. 29.

Quæ

Tractatus D. Vincentij Carciji

- Quæ conclusio, vltra Alex. in allegato *conf. 115. & Martij. sing. 333.* ampliatur vno notabili modo. Vt nec de plenitudine potestatis princeps reuocare possit id, quod per viam priuilegij, vel immunitatis concessit in recognitionem, præmium, vel mercedem laboris, vel meritum Alex. *conf. 54. col. presnt. libr. 4. Soc. sen. conf. 54. col. 34. lib. 1. Paris. conf. 11. n. 44. & seq. lib. 1. conf. 2. n. m. 12. 7. & seq. lib. 4. Ruin. conf. 2. 17. n. 7. lib. 1. conf. 12. 3. n. 4. lib. 3. Gramm. cont. n. m. 100. n. 6. late Decian. respos. 2. 5. n. 3. 1. Natt. conf. 32. Rol. à Vall. *conf. 66. n. 3. lib. 2. & est communis opinio, Ioseph. de Ludou. resol. 1. 8. illat. 122. fol. 56. Malcard. in verb. merita.**
- 6 Subampliat etiam si effectus ius querendum in spectant, & simplici promissione recognitionis laboris, quia etiam successores seruare tenentur. Rui. *conf. 36. n. 17. lib. 1. conf. 69. n. 24. & conf. 99. n. 7. lib. 3.*
- 7 Tenetur autem successor seruare recognitionem antecessoris, si iure hereditario succedat, *lat. in l. 1. n. 4. de conf. p. incip. Decian. c. 1. n. 7. vbi Felin. n. 2. de probat. Paris. conf. 3. n. m. 102. lib. 4. Tiber Decian. conf. 3. n. 44. cum seq. lib. 1.*
- 8 Si vero succederet per electionem, non teneretur, nisi recognitio esset facta per viam contractus, & Regnum non immodice laderetur, Oldr. *conf. 94. Natt. conf. 123. n. 2. Roland. conf. 66. n. 38. lib. 2. conf. 45. n. 13. lib. 3. Ioseph. de Ludouicis concl. 16. illat. 122. de. Clar. 4. in fine fol. 56.*
- 9 Ampliatur secundo loco, vt talis concessio Principis ob benemerita præsumatur motu proprio facta, Alber. in l. 1. in princ. quod quisque iur. commendat Alex. in l. 3. ff. quod quisque iur. lab. ad l. ex hoc iure, n. 56. ff. de iust. & iure.
- 10 Ex quibus corollarie habetur limitatio ad ea. motu proprio, de *prob. in d. 6. vt non habet locum precedentibus meritis, Merces vero, præmium siue recognitio principis, paucis concludendo, multos debet habere comites, & qualitates. Primò, ne legat supremam Principis auctoritatem, Soc. sen. *conf. 6. n. 6. lib. 3. Secundum, ne valor mercedis excedat, vltra dimidium valoris meritum, Bald. & cæteri in auth. ex testamento, c. de collat. Tertium, quod recognitiones Principum non sunt mensurandæ ad vagum meritum, quia liberalitas Principis supplet, Barbat. in c. sedes, col. 2. de rescript. & de meritis sufficit assertio Principis in prejudicium ipsius inter personas etiam prohibitas, secus in prejudicium alicuius. Dec. *conf. 191. col. 3. Gramm. conf. crim. 58. n. 15. Natt. conf. 36. 7. n. 16. conf. 522. n. 31. Ber. conf. 42. n. 4. lib. 1.***
- 11 Subampliat, vt procedat nedum in Principe, sed in quocunque alicui in dignitate posito, prout in Comite Palatino tenuit Rota in vna Rauennatenfis legitimatione, vt per Put. *des. 1. 14. p. 4. ex lat. conf. 229. col. 2. & conf. 108. col. 4. in fine fol. 4.*
- 12 Ex quibus sequitur corollarie vnum, quod adeo fauorabilis est merces, præmium, salarium, remuneratio, & recognitio laboris, & meritum, vt sit prior, & præualeat vitio ingratitudinis, liget, & præualeat plenitudini potestatis Principum, & nedum obliget ipsos, sed etiam eorum successores, siue iure hereditario, siue per electionem.
- 13 Licet igitur dici soleat, ius remissi Principis omnia potest, talitatem de plenitudine potestatis tamen remunerationem & mercedem datâ tollere non potest.
- 14 Ex vltra late addo, & per Ioseph. de Ludou. plene tractante *concl. 16. illat. 122. adde vnum alium notabilem effectum, vt princeps etiâ ex causa plusquâ iusta reuocare, vel modificare non possit, Natt. *conf. 512. n. 10. & hæc est communis opinio, V. in l. 1. comm. opin. in verb. denatio ubique, Buri. *conf. 3. t. n. m. 6. lib. 2.***
- 15 Ex quibus corollarie inferitur intellectus ad l. omnia, quæ iure, & de reg. iur. vt non procedat in donatione & remuneratoria, in mercede laboris, quæ per contrarium vitium ingratitudinis non reuocatur, vt patet ex prædictis, quibus adde Bal. in c. 1. ff. fin. quæ fuit prima causa, benefic. amittend. Perret. *conf. 94. Pila. t. Ruu. de donat. inter vir. & vxor. §. 58. n. 6. Buri. conf. 3. t. n. m. 4.*
- Cui ex abundanti adde Paris. in *confuet. tit. c. §. 30. n. 99. Boer. dec. 2. 7. Petr. Duenn. reg. 2. 4. n. 4. Fortun. ia l. 1. §. ius naturalis, n. 62. ff. de iust. & iur. Curt. sen. conf. 66. n. 2. Gramm. *des. 65. n. 24. Gozad. conf. 5. n. m. 4.**
- 16 Secundo corollarie inferitur intellectus ad l. nemo potest mutare, ff. de reg. iur. vt procedat in Principe, qui remuneratur, quia fe mutare non potest, etiâ ex causa ingratitudinis de plenitudine potestatis, & ex quauis illa causa, nec tollere, nec modificare.
- 17 Ampliatur secundo loco principaliter dispositio, si pater §. 1. ff. de donat. vt procedat in officiali, cui ex causa mercedis, præmij, & remunerationis potest aliquid dona ri etiam officio durante. Ita Doct. ad l. principibus, ff. si cert. pet. vbi lat. limit. 6. Dec. limit. 5. per Aquilinus regndus, ff. eod. de donat. quod siaternizat, & eiudem est mater, cum d. l. si pater, §. 1. & loquitur in terminis materæ locati, & conducti, vbi durante officio fuit concessa prætori habitatio in mercedem seruati, præstiti, alique eo quod tenetur ad pensionem aliquam, & sic est tacita locatio cum pensionem remuneratoriâ. Vnde, si dum est in officio Prætor, vel Gubernator Tudertinus, si conferat in te beneficium aliquod quoad prætor est, potes libere concedere vsum domus forte pro rursus familia, si abu-
- 18 li pro equo, & similibus: ex quibus corollarie inferitur intellectus & limitatio ad l. 1. c. de contrah. ind. vt non procedat in donatione remuneratoriâ, & sic in verbis illa commodo & cibi, ad qualcunque res etiam non referuntur ad causam remunerationis.
- 19 Ampliatur tertio loco dispositio, si pater, §. 1. vt non reuocetur, etiam superuenientiam liberorum, & sic dispositio, l. si vnam non procedit in donatione remuneratoriâ, & in premio & mercede laboris. Bal. in d. l. si vnam, in 1. c. l. & hæc est communis opinio Dec. *conf. 366. n. 10. lat. conf. 154. n. 1. lib. 2. Rip. in d. l. si vnam, q. 14. l. l. Clar. in §. donatio, q. 23. verfatem quæro, an dispositio.*
- Cui adde bene in materia loquentes, & de cõmuni pariter attollentes Rom. *conf. 26. col. 2. in l. si vero, §. de viro, limit. 18. ff. sol. matr. lat. ad l. si non sortem, §. libertus, col. 5. numero 8. ff. de condit. indeb. in lex hoc iure, col. 2. ff. de iust. & iur. lat. conf. 17. col. 2. & seq. vol. 4. t. 1. Cret. in c. Remissio, fin. 15. de testam. Socin. *conf. 195. col. 3. conf. 39. col. fin. vol. 3. Corn. concl. 194. col. 1. vol. 3. Purpurat. ad l. licet, col. 3. C. de pat. Alex. conf. 39. vol. 4. in 3. dub. conf. 163. vol. 6. Rip. lib. 3. respos. 3. Dec. *conf. 39. & 675. Bertram. conf. 20. col. 1. vol. 1. conf. 13. t. col. 1. vol. 1. Paris. conf. 75. col. 5. vol. 2.***

Mant. conf. 51. Socin. jun. conf. 102. col. 4. vol. 2. Ruin. conf. 98. col. 2. & col. 10. vol. 1. late Ant. Gabr. de donat. conclus. 2. sub na. 45.

Cui additur attestantem Bursat. conf. 31. num. 6. *metas causa*. 20. 4. num. 15. vol. 3. Ioseph. Ludovic. conf. 18. illatio 12. fol. 57. Soarez in *Thessaur. receptor. sentent. dicitur* 2. num. 241. Repertor. ad Fely. in verb. *donatio* num. 2.

20 Tantum igitur est virtutis, efficaciz, & potentiz mercedis recognitio, & primum laboris, ut præfatur dilectioni tacite filiorum.

21 Vnde infertur ad materiam, *l. si quis daretur*, ff. *quod metas causa*, quod licet pater præsumatur plus diligere filium, quam se ipsum, tamen ex filiorum superuenientia non censetur reuocasse actum remuneratorium, ad tollendum vitium ingratitudinis, addendo ad ea, quæ ponit Alei. reg. 1. præsumpt. 1. Pulchre vitra eum Silua nuptia. lib. 1. num. 58.

22 Declaratur allegata conclusio in materia, *l. si vn. qum. ne merces*, præmium, donatio, vel remuneratio reuocetur per superuenientiam filiorum in eoque excedit valorem meritorum. Ruin. conf. 67. num. 10. vol. 5. Dec. conf. 20. Corn. conf. 194. col. 1. vol. 3. Soc. conf. 295. col. 4. vol. 2. conf. 225. col. 1. Rip. ad *l. si vn. qum.* 14. & hæc est communis opinio Bertrac. conf. 175. num. 11. vol. 2. in nouis. Diaz. reg. 21 3 limit. 6.

23 Declaratur secundo, quia non sufficiat generalis assertio meritorum in terminis, *l. si vn. qum.*, nisi etiã merita verificentur. Bertrac. conf. 35. col. 2. vol. 1. in nouis. Ant. Gabr. de donat. conf. 2. an. 47. Minfinger. centur. 4. obseruat. 75. reputans valde singulare ad multa instrumenta.

24 Vitra quos declara id esse verum, & procedere inter personas prohibitas, puta inter patrem, & filium, maritum, & uxorem, & similes, secus in persona, quæ libere donante potest, quia sola donantis assertio sufficit, *l. si vn. qum.* in *l. si donatio*, C. de collat. quia in communiter recepta non attestatur ibi mixt. eam 5. Castren. conf. 345. post num. 4. vers. *tertio videtur*, lib. 1. Corn. conf. 144. littera H lib. 2. Curtian. conf. 142. numero 3. Bello. conf. 74. na. 17. Guad. Pap. dec. 95. lib. 1. Clar. in *l. donatio*, vers. *sed ubi occurrat*, q. 3. Vbi reputat hanc indagacionem notabilem, & vtilem lo. 10. Ceph. conf. 1. 94. na. 16. Soarez in *l. si vn. qum.* littera M. num. 145. Suius Angel. in verbo *donatio*, num. 52. in fin. Pirin 2. in verbo *merita*, & in verbo *donatio*, Ceph. conf. 366. num. 16. lib. 3. Vide probanda etiam Crauet. conf. 260. num. 2. Marul. in *l. si quis daretur*, num. 2. de *questio. nibus*, late Ceph. conf. 333. na. 60. lib. 3. etiam iuramentum interuenit. Liber. Decia. conf. 27. num. 18. 29. lib. 3. & inter suspectos præuidetur etiam mereri Tiber. Decia. conf. 25. an. 3. lib. 1. Ioseph. de Ludovic. conclus. 14. illat. 88. Maran. de ord. iud. par. 3. in verbo *confessio*, na. 8. Crauet. de otiq. temp. par. 1. vers. *pre. positum*, num. 75.

25 Consideranda igitur est clausula donationis per notarios apponi tota in instrumentum donationis. pro beneficium, & gratis liberum, &c. si non est inter personas prohibitas, puta inter patrem, & filium, maritum, & uxorem, & similes, & nihil probat, aut inter personas non prohibitas, & probat. sentit Celsus Vgo in *tratt. clausulorum de claus. contraccio. prius*. reprehendendo opinionem Baldi. & Oldi. & sequacium.

& hæc dicit communem opinionem lai. conf. 154.

nam, 3. vol. 2. & sufficit generalis assertio meritorum per verba enuntiatiua, ubique eo, quod merita specificentur inter personas non prohibitas, non suspectas, & de quibus supra. Et hodie hæc est magis communis opinio. Italem *l. frater & fratre*, num. 44. ff. de condit. in. deb. limit. 2. Corn. conf. 28. col. fin. vol. 4. Ruin. conf. 44. circa fin. vol. 5. Anton. Gabr. de donat. concl. 1. sub na. 64. Malcard. de probat. conclus. 345. num. 20.

26 Ampliatur quarto loco principaliter dispositio, d. l. si pater, ff. si. ne requiratur insinuatio in recognitione præmio, mercede, vel remuneratione. Bart. in d. l. si fin. & in l. Aquilius regulas, & ibi C. mol. conf. 112. Bal. in l. 2. in fin. C. ne licet potioribus, & in l. 1. cum mibi, ff. de dele. & in l. 3. C. qui bonis cedere possunt, in l. si donatio, C. de collat. Cyn. in l. vel liberis. colum. 1. C. eod. lai. ad lex hori iure volum. 9. ff. de iudi. & iure. A. G. el. conf. 139. vers. *venio ad tertium*. Roman. conf. 26. in 2. dub. Curt. conf. 68. Alex. conf. 216. colum. 1. vol. 2. Aufrat. ad *l. si vn. qum.* 380. Ferrer. castel. 33. Minier. conf. 51. & 132. vol. 2. Ruin. conf. 2. col. 2. vol. 1. Ant. Gabr. de donat. in eod. 1. num. 68.

Cui amplissime trañant in præcitato loco, adde, quod hæc est communis opinio, Socin. conf. 77. na. 152. vol. 1. Iul. Clar. in *l. donatio*, q. 16. vers. *sed quid d. cedam*. Tiraq. in finibus pene cumulat, in *l. si vn. qum.* in verbo *donatio largitas*, num. 44. C. de reuoc. donat. lai. in l. si non sortem, ff. libertas, num. 2. ff. de condit. in. deb. in l. ex hori iure, num. 5. ff. de iudi. & iure. Idiae. Segura. in l. ab exheredat. na. 91. ff. de legat. 1. Anton. de Cannac. in *tratt. iusfinat.* in 2. par. q. 12. na. 16. Duenn. reg. 214. limit. 4. num. 4. Pinelli. relatue tantum de bon. matern. 1. par. 3. num. 61. Caballin. de iur. i. 4. nam 1. Ceph. conf. 61. num. 17. conf. 94. na. 8. Fusili. sing. 126. littera D. Neuiz. conf. 8. num. 13. De magis communi Bart. Sal. conf. 304. num. 5. vol. 3.

27 Vnde applicando ad materiam, *l. si pater*, ff. si. si quis liberavit amicum ab inuicem inimicorum, vel banitorum, & quodammodo pro mercede, vel remuneratione fecerit magnum donum, & fortasse meritum, quia fortasse a morte liberavit, quod insinuatio requiretur in tam magno beneficio? Vtique nulla. Supra: igitur omnes iuris solemnitates, & cautelae beneficii, merces, præmium, & remuneratio. Declarat ut merita specificentur, alius esset elusio. Minfinger. hoc commendans, centur. 4. obseruat. 75.

28 Ampliatur quimodo loco principaliter dispositio, d. l. si pater, ff. si. vi habeat locum in donatione inter patrem, & filium, quæ licet regulariter non valeat, ad nationes, quas parentes, C. de donat. inter vir. & vxor. tamen fallit in donatione remuneratoria, glo. Balth. Bal. & al. in *auth. vnde si pater*, C. de inoffic. testam. Ioan. Crot. in repetit. *l. frater & fratre*, num. 4. ff. de condit. in. deb. Barolus in leg. *si tibi decem*, ff. si pater, ff. de pater, in l. 1. Sinec Cagrense, col. penult. de collat. bonorum, in l. si quis pro eo, ff. in fin. de fidei iuribus, in *tratt. de duobus fratribus*, col. 6. vers. *deinde quare*. Bal. in l. 2. in 4. opposit. C. de inoffic. donat. in l. si pater, post princip. Cod. qui bonis cedere possunt, in *auth. ex testam.* & ibi Corn. & alii. C. de collat. in l. fin. C. de iur. capio. pro donato. Ang. in *l. si in autem de iuramen. si donat.* Castren. in d. l. Aquilius, col. 2. Fiora. in l. qui pater, ff. si tibi decem, Alex. conf. 20. col. 1. lib. 3. Arc. conf. 17. col. 2. Corn. conf. 144. lib. 3. Barbat. conf. 11. col. 4. lib. 2. Soc. conf. 66. col. 2. lib. 1. Dec. conf. 136. lai.

Tactatus D. Vincentij Carocij

- Ial. in l. ex hoc iure, in 2. effectus, ff. de iustis. & iure, in l. si non solum, §. libertus, ff. de condit. indeb. late Tiraq. ad l. si inquam, in verbo, donatione, num. 19. C. de reuocan. donat.
- ³⁵ Cui adde bonum verbum, quod hæc est communis opinio, Decan. l. si donatione, num. 10. C. de collat. Riminal. conf. 240. num. 3. lul. Clar. in §. donatio, q. 8. vers. hæc tamen & c. Caphal. conf. 61. num. 13. lib. 1. Viul. l. apm. 74. vers. sermo salu. Emanuel in suo thesaur. littera D. num. 198.
- ³⁶ Et ultra Tiraq. & lul. Clar. supra citatos, subampliatur hæc ampliatio, quod in dubio si nulla donationis causa adiuncta, & filius ante de patre præclare meritis fuerit, valetbit donatio, & ob merita censetur facta, & hæc est communis opinio. Cros. in repetitione l. frater a fratre, ff. de condit. indeb. num. 79.
- ³⁷ Vnde si filius conuenerit in patrem aliqua beneficia, & per mensum post patris donat. preliumitur ex præcedentibus meritis, & sic prædicando est cautus ad sustentandum donationem, articuli, & deducere saltem beneficia per filium collata per alia quod tempus ante donationem, & benemerit, & quod filius hoc fecit in beneficium fili patris.
- ³⁸ Ampliatur vterius, vt talia bona filius non teneatur conferre cum fratribus, Decan. l. si a patre, in l. si emancipati, C. de coll. Adde tamen ad Mattheus. notab. 4. 1. num. 9. vbi limitat quando constat fecisse intuitu meritorum.
- ³⁹ Ampliatur tertio, vt talis donatio non sit impetanda in legitimam. Cuce. de legitima in verbis ex sub. flancia, num. 9. fol. 57.
- ⁴⁰ Declaratur tamen præfens ampliatio, vt procedat, & locum habeat iuxta concurrere iustis. Primo, quod filius conuenerit in patrem ea beneficia, quod de iure non tenebatur, non enim donari videtur, quod iure aliquo cogente conceditur, l. donari, ff. de donat. & de reg. iur. Rip. ad l. si inquam, q. 14. & l. 3. respons. c. 13. Tiraquel. in eadem l. in verbis donatione, num. 92. vers. quarta declaratio. Secundum requisitum est, quod merita æquiualeant donationi, alia non valebit, nisi, quatenus capiunt merita pro residuo, censetur donatio simplex, & hæc est communis opinio. Bertrand. conf. 64. num. 2. lib. 2. lul. Clar. in §. donatio, q. 3. vers. sed nunquid, q. 8. vers. hoc tamen, dicens in hoc dari arbitrio iudicis, an æquiualeat, vel non. Castan. de consuetud. Burgund. rñbr. 7. §. 5. num. 49. Cagnol. ad l. 2. num. 196. C. de rescind. vendit. Soarez in thesaur. littera F. num. 59. Ial. in authent. vnde si patens, num. 16. C. de inoffic. testam. & idem Soarez littera D. num. 246. Pedemont. decif. 171. num. 59. Ioseph de Ludou. consil. 14. illat. 14.
- ⁴¹ Tertium requisitum est, quod non fiat assertio patris de meritis, etiã si illa in specie exprimeret, sed merita ipsa probanda sunt per illum, & hæc est communis opinio. Ial. in reperi. l. frater a fratre, sub numer. 44. vers. secundo limita. §. de conditio. indebit. Corset. conf. 289. col. 4. lib. 4. Rinn. conf. 44. in fin. lib. 5. Pedemont. decif. 171. numer. 19. Ioseph de Ludou. consil. 14. illat. 1. fol. 26. Cui adde Viul. lib. apm. 74. vers. & in hoc standum non est. Ial. conf. 54. num. 5. lib. 3. Emanuel Soarez. in suo thesaur. littera D. numer. 201. Ial. in d. ant. vnde si patens, in 8. in fi.
- ⁴² Ultra quos omnes subampliatur vterius, vt non sufficiat assertio patris, & enumeratio in specie mo-

ritorum etiam et in iuramento, sed debent concurrere aliquæ præsumptiones, vel coniecturæ conuincunt. Ial. conf. 154. col. 4. vers. 5. & clarus conf. 184. col. pen. vers. sed præsumptis, lib. 2. Magis clare Alciat. reg. 1. præsumpt. 16. n. 3. respons. 584. num. 5. & quales esse debent iudicis arbitrio statuitur. Iacob Menoch. de arbit. iud. lib. 3. centur. 2. cap. 134. Cotti in memorab. in verbo donatio facta a filio, post Alciat. conf. 8. lib. 2. Nicol. Pessal. de estim. & collectis, p. 4. c. 5. nu. 6. qui tenet sufficere iuramentum, sed opinio Menoch. verior videtur idem conf. 12. vol. 2.

³⁶ Declaratur allegata conclusio, quod simplici assertioni non stetur, nisi habeat præsumptionem profect. Crauet. de antiqu. temp. p. 1. sect. 2. nu. 69. Nicol. Pessal. de estim. p. 4. c. 5. nu. 18.

Declaratur secundo, quia quoad patrem statuitur, vt ipsi contrauenire non possit. Ial. in d. l. frater a fratre, n. 44. limit. 3. Tiber Decia. respons. 2. §. n. 4. lib. 1. Ioseph de Ludou. consil. 14. illat. 88.

³⁷ Et quomodo, & quando merita dicantur æquiualentia, iudicis arbitrio statuitur. Soc. reg. 295. col. 3. lib. 2. Ial. conf. 154. num. 5. lib. 1. Curt. iun. conf. 13. c. nu. 11. Purpur. ad l. cum quid, in 151. ff. si cert. pet. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. centur. 2. c. 131.

³⁸ Et quod assertioni non stetur in prohibitis prælati, & similium. Marfil. sing. 610. & 263. n. 2. Rol. conf. 98. num. 42. & seq. vol. 2. lul. Clar. in §. donatio, q. 3. vers. sed hic occurrit Borgn. decif. 46. num. 444. & in reperi. in verbis prohibitis, & in verbo locat. prælati, & in verbo reitor. Buriat. conf. 15. n. 9. vol. 2. Nat. conf. 352. numero 3. vol. 2. Duen. regul. 139. numero 9. latè facit Menoch. de præsumpt. lib. 3. p. 1. c. 1. §. 1. cum sequeat. vbi nu. 40. ponit conclusionem receptissimam, quod donatio simpliciter facta inter patrem, & filium nulla facta mentione meritorum in dubio intelligitur ex collata causa, & Dec. in l. si donatio, numero 1. C. de collat. Castren. in l. si Russius, C. de testam. militat. Curt. iun. conf. 54. nu. 3. Alciat. regul. 1. præsumpt. 30. Gomez. in §. alitiones, nu. 30. de alio. Corat. in l. frater a fratre, §. questum, nu. 59. ff. de condit. indeb. vbi Crot. num. 79. Ioan. Lup. de donation. inter vir. & vxor. §. 43. numer. 12. vers. & crediderim. Riminal. ad princip. de donat. num. 236. etiam si effemus in publico gaurentigato instrum. entio. Mascar. consil. 184. 185. 186. & iterum 1049. num. 8. in littera Metamam exiat, uramentum appositum. Serafin. & magis communis priuileg. 40. nu. 16. licet in se contrarium teneat.

³⁹ Declara nisi persona iurans esset valde legalis, & ipse dicitur vix, vel nisi concurrant aliquæ coniecturæ de veritate meritorum, aut virtus, vel probitas donatarij, vel similia. Crat. respons. 7. nu. 33. lib. 2. pulchro Bald. in l. si, ff. de probat.

Declaratur secundo, vt sufficiat qualis qualis probatio meritorum, non exacta probatio requiratur. Marfil. sing. 610. Alex. conf. 18. vol. 3. Arelat. ad Alciat. reg. 1. præsumpt. de Scraph. de iuram. priuileg. 40.

⁴⁰ Vnde cum venimus in præctica, fiat per patrem instrumentum donationis, in quo pater nō aliter simpliciter, sicut com. munitur iter. solet, pro benemeritis, & gratiis seruitijs, sed etiam fiat specialis enumeratio autorum meritorum, de causa, loco, & tempore. Vbi nō apponatur iuramentum pro sigillo prædictorum, quibus peractis si ad illius executionem in iudicio

iudicio agatur, deducantur aliquæ verisimilitudines, vel coniecturæ, quæ fortasse ex lectura instrumenti aliquatenus patere poterint, cū tunc eam audiet, ut pulchre prædicare docet ultra alios M. nung. cent. 4. obferu. 75. & etiam obligatur hæres iurantis, ut pro cautela ponit V. eo. de simulat. præsump. 7.

41. Verum recte considerando reducendo ad prædicta, supra dictas theoricas, quæ seruitia excogetari poterunt, & in infirmitatibus, & alijs temporibus, ad quæ filius in patrem non teneatur? Et l. veluti. ff. de instit. & iur. Unde donatio remuneratoria inter patrem, & filium vere excogetari nō potest. Ita pulchre sentit Sali. in l. filia cuius. n. 12. C. fam. heret. quem sequitur Ripa in l. famina. n. 41. C. de fecund. nupt. Laucel. & Politus in l. filium quem habentem. n. 173. C. fam. heret. Pinell. ad l. 1. p. 2. n. 6. & illud. 11. fol. 320. C. de bon. matr. Commendat Suarez. in suo thesaur. litera D. n. 198. Et licet Tiraq. in d. 4. declar. aliqua pro communi afferat exemplum, tamen & illa parentibus debetur.

42. Et sequendo cum multis communem posset ex prædictis inferri ad vnum circa intellectum l. veluti. ff. de instit. & iur. debemus namque parentibus quasdam operas, sed non omnes, de quibus supra ex Rip. & Tiraq. retulimus.

Secundo corollarie inferitur intellectus, & limitatio ad regulā, vole. lib. 6. v. non procedat in donatione remuneratoria inter patrem, & filium, quæ pro parte non mentiorum, est donatio simplex, ut vidimus.

Quæ addi possunt ad easque late cōgerit eruditus Alphar. reportat. 210. & Clemens de patr. pot. effect. 20. ubi rem siue statum loquitur.

Ampliatu legimus loco, etiam in inter maritum, & uxorem, inter quos regulariter est prohibita donatio, licet non remuneratoria, & pro mercede, & præmio. l. in l. si diuortio. ff. de verb. oblig. Bar. in l. 1. v. l. ante. C. de pder. l. 2. in l. 2. §. etiam in vltima opposit. ff. de cert. pssat. Tiraq. ad l. si inquam, in verbo donatione la. gius. n. 18. C. de reuoc. don.

43. Declara eo modo, quod dictum est in præcedente ampliatione inter patrem, & filium, quia iura & doc. in eis indistincte loquuntur.

Ex vltra Tiraq. & alios superius adductos circa præsentem ampliationem addo, quod hæc est communis, ut testatur Socin. conf. 66. lib. 1. Gome. de contr. 1. 4. n. 31. Viu. lib. 1. cap. 75. fol. 2. 10. Ceph. conf. 61. n. 12. lib. 1. Euan. Suarez in suo thesaur. litera D. n. 198. & 199.

44. Simuliter vltra prædictos ampliatu ista ampliatio ut procedat nedum quando merita processerint immediate ab vno ex coniugibus, sed etiam si processerint consanguineo aliquo coniugis, cui donatur. Ita in terminis Soc. conf. 66. n. 12. lib. 1.

Et licet Pinell. contrarium sentiat, v. supra illud. 9. cum per hoc distrabatur, totus titulus. ff. C. de donat. inter vir. & ux. quia per hoc non destruitur, cū regulariter donatio humiudum sit prohibita, & ut ait fallit in multis casibus, v. puta si ante iuramentum, quod hodie in omni contractu apponitur, non tamen per hoc humiudum materia delinuit, ita nec dicendum est delinuit per hanc limitationem. Quid eum iuramentum in contractibus frequentibus ut supra ex dur. la. & alijs adducimus, & tamen ex magis conuincit talis donatio valet, Suarez litera D. n. 208. Alcia.

in eum contingit, n. 196. cum sequere inreitur. Antio Gabr. de magis communi attestans, de donat. conclus. 3. n. 1. in fin.

Cui addo Jo. Croc. in l. frater a fratre. n. 32. ff. de condi. indeb. Boet. de l. 2. n. 6. Ro. Ceph. con. 61. n. 15. & 22. Viu. lib. 1. cap. 75. fol. 2. Clar. in §. donatio. q. 9. ver. quid si in donatione, de res. per. 66. n. 1.

45. Illud non omittam, quod donatum consanguineum præsumitur in dubio causa potius consanguinitatis, quam remunerationis. l. tutor. §. qui a tutoribus. ff. de extat. tmo. quem singularem dixit Rom. sing. 652. conf. 207. & 275. 10. Lup. in rubr. de donat. §. 45. col. pen. Cora. lib. 2. Misser. 6. 4. Coar. in cap. 10. n. 3. de testam.

46. Amplia etiam, si ille consanguineus fuerit rector alicuius ecclesiæ, vel amicis. §. requisi. ff. de testam. Bar. & ibi Socin. multa notatu digna adducit, in l. tui. bus. ff. de reb. dub. Ale. reg. 4. præsumpt. 28.

47. Limita quando consanguinei essent milites, l. habe. ditatem. ff. de Castren. ipso. l. cum alex. 23. C. eod. tit. Limita secundo, quando merita præcellunt, l. si vero non remunerandi. §. si vero, ff. de iud. gl. & Doct. in l. si donatione. C. de collat.

48. Limita tertio, quando consanguineus assidue conuersaretur cum donante, l. cum allegas & d. l. hereditate. Ale. reg. 1. præsum. 30.

49. Ampliatu octauo loco principaliter dispositio, si pater, §. si de donat. in eo non habeat locum statutum. Taderunum, & alia huiusmodi prohibentia mulierem contrahere sine certa solemnitate, poterit tamen donare ex causa remunerationis, vel pro mercede, præmio, & recognitione forma in hac, & statuti solemnitate non obiecta, nec hic casus intelligitur in statuto comprehensus, Granus. theore. 25. limita. 7. n. 35.

Cui addo (licet in materia sua succincte loquatur) Lamberteng. de contr. mulierum. gl. 23. n. 18. Adde etiam sub dubio aliquanier loquentem Cast. consilio 171. col. 1. lib. 2. quia hæ donationes plus fauoris, & privilegii habent, per l. si vero non remunerandi, §. idem Papianus, ff. mand. not. in l. fundum per fideicommissum. ff. de leg. 1. l. 2. ad l. cum filio familias. col. 12. vers. item addo, ff. de leg. 1. Tiraquel. ad l. si inquam, in verbo donatio largitus, numero 28. & iterum, n. 158. & de leg. non n. 6. §. 3. q. 2. in fin. Quem casum non expressit Euziaz. in suo reperiit. in verbo. statutum, quod mulier.

50. Potest igitur mulier pro mercede, & (ut ita dicā) salarii remunerationis, & recognitione donare, & remunerare statuti solemnitate non obstante, adeo, & tam fauorabilis est mercedis materia, salarii, & recognitionis.

51. Ampliatu nono loco principaliter dispositio, l. si pater, §. in fin. de donat. ut vendicet sibi locum in uiuore, qui in mercede salarii, & remunerationis donare potest tam mobilia, quam immobilia. l. al. in l. ex hoc iure, ff. de 2. & in §. liberis, ff. de p. conf. 156. m. bi quoque vol. 4. Reddo, de reb. ecd. non alienan. numer. 1. fol. 20. Rom. in l. ante nuptias. ff. sol. matrim. l. in l. cum filio fam. n. 70. ff. de leg. 1. De secl. in l. ex hoc iure. 10. q. 1. ff. de numer. 73. Ale. in l. creditores, n. 9. ff. de verb. signifi. Tiraquel. in d. l. si inquam. n. 29. ff. de iud. 16. in ver. donatio largitus. Soc. conf. 66. col. 2. in l. lib. 1. Beru. conf. 61. n. 33. & conf. 65. n. 1. 4. fol. 1. Her.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Hermopol. in promptuario iuris civilis, lib. 1. tit. 12. vers. rem a patre, modicam in tract. de usufructu. num. 24. fol. mibi 295. & quoad mobilia hæc est communis opinio. Viui. lib. 2. opi. 92. & Aret. qui in mobilibus loquitur, conf. 24.

52 Declaratur circa immobilia, vt requiratur decretum alias non possint. *Narr. conf. 173. sub an. 1. conf. 180. m. 7. lib. 1. D. Simoncell. dicens hanc opinionem veriorum in tract. de decret. lib. 1. tit. 2. infest. 4. sub n. 28. vers. contraria.*

53 Declaratur secundo, vbi ex benemeritis ius agendi non competeat, sed vbi essent merita, ex quibus ius agendi competeret, vt per Simoncell. vt supra ampl. 6.

Vides igitur quomodo patet filio, vxor marito, mulier sine forma statuti nulla reservatione facta causa remunerationis donat, & in minore decretū requiritur. Et in materia locati, & conduci, de qua Deo dante agimus, est notabilis text. in l. tam plures, §. fin. ff. de administrat. vbi tutor abique aliquo præstat mercedem, & salaria præceptoribus conduitis ad docendum, & instructum unum pupilum, quia hæc est remuneratio laboris.

Secundo ad idem facit in materia locati, & conduci loquens, qui filii, ff. vbi pupill. educat. deb. vbi tutor, vt supra, præceptoribus mercedem, & salaria constituit debet pro remuneratione laborum.

54 Ampliatur decimo dispositio l. si pater, §. fin. ff. de donat. vt procedat, & locum habeat in prælati, qui pro mercede, salario, premio, & remuneratione bona ecclesie alienare potest, & recipiens iuste, & licite recipit. *Bal. in l. inebemus, col. 3. c. de acroscel. c. l. tal. conf. 116. vol. 4. Gugliel. Redo. de reb. eccl. non alien. vers. donatio, c. an. 6. fol. 20.*

Cui addit Oldr. conf. 226. col. 2. vers. secundo, quia donatio lo. Andr. ad Spec. in rub. de reb. eccl. non alien. Bar. in l. infra causam, per illam text. ff. de manum. vindicta. Bal. in c. de priore de appell. Roma. in l. si vero, §. de viro, fallen. 48. ff. solut. matr. & conf. 50. Castr. conf. 285. in §. lib. 2. Pand. in c. ad hoc, in 2. notab. de testam. & in c. confensus, per gloss. 1. ibi de reb. eccl. non alien. Innoc. in Clement. 1. col. 5. cod. tit. Alex. conf. 56. col. 3. vers. unde refert, lib. 1. Soc. conf. 84. lib. 3. Bacba. de prelat. Cardin. q. 3. prima partis col. 6. vers. Imita etiam Summa Ang. in verbo immunitas n. 53. & seq. Soc. conf. 8. col. 5. lib. 3. Alci. ad l. creditores in §. ff. de verb. signif. tal. conf. 222. col. 2. vers. bene facit. lib. 2. & conf. 83. lib. 3.

Subampliatur secundum tamen aliquos, vt procedat etiam in bonis filiabilibus. *Castr. conf. 84. lib. 1. cogitandum tamen est per easque inferius dicuntur.*

55 Subampliatur secundo, vt Prælati possint pro mercede, & remuneratione alterare, & mutare naturam, & solitum feudi, vt si erat solitum ad tempus aliquod, vel in masculos tantum, possint pro mercede, & remuneratione dare in tempus longis, vel etiam in feminas, & recipiens iuste pro mercede, & remuneratione recipiat, per d. §. fin. l. si pater. Nicod. de Neap. Iacob. de Belu. in cap. 1. in tit. qui feud. dar. post per text. in c. 2. §. 1. in tit. de legibus, Corrad. & c. 1. tit. quemadmodum, sed ad fil. pertinens, Dec. conf. 498. col. penult. vers. postremo ad 10.

Ad eo igitur merces, præmium, & recognitio favorabilis est, & licita, vt Prælati dare bona eccle.

sia, & feudi naturam mutare possint pro mercede, & remuneratione, & recipiens iuste recipiat, & legitime retineat ad ampliationem, l. si pater, §. fin. de donat.

56 Declaratur, vt procedat in rebus mobilibus, vel concedendo vsum fructum ad breue tempus, vt per Rod. vt sap. Traqu. ad l. si vaquam, in verb. donatione largitas, num. 25. vltra quem addit quod seruanda est hæc forma, & circumstantiæ, quod primo alienentur mobilia, vel pecunie, secundo, si mobilia, vel pecunie non extant, tunc bene fatendum est de immobilibus quo ad vtile dominium tantum.

57 Vnde in materia locati, & conduci, de qua agimus, potest conduceri aliquod petium terræ ad si uisandum, donec steterit in seruitio ecclesiæ. Ita fructus sint loco mercedis, & salarii, & si vellet cedere mobilia simpliciter, eligat debiliora, vt petiolam terræ, vineolam, & similia; & cetero pulchre, in c. confensus, col. 4. vers. unde cogita, de reb. eccl. non alien. Redo. in cod. tract. 4. contra, fol. 284. vbi tenet, quod seruicia probari debent aliter quam per assertionem. Idem in tract. de spol. q. 7. m. 1. fol. 200. Montan. in Leon. ff. de reg. iur. Bon. acot. de famul. q. 9. vbi multos allegat, & si vis prædicare, vide pulchre conf. Alex. 55. lib. 1. vbi te instruit, quod seruitiū debet esse magnum, & notabile, debet considerari locus, tempus, & qualitas personæ dicens vidisse annullatas multas assertiones Prælatorum, nec de meritis statui simplici assertioni Prælati, Rod. de reb. eccl. q. 4. vers. idem aduerte, fol. 326.

58 Ampliatur vnde decimo dispositio, l. si pater, §. fin. ff. de dona. vt procedat, & habeat locum in administratores ciuitatum, Prioribus, & Antianis populique, licet regulariter donare non possint, possunt tamen ex causa remunerationis hoc facere, Bart. in l. ambrosia n. 4. c. 2. ff. de decret. ab ordin. faciend. Vnde Prior Tuderini possunt remunerare legatos, & Ambasciatores per alias allegatas. cum patres, §. fin. de admix. tut. & l. qui filium, ff. vbi pupillus, educat. debeat l. inebemus, §. scientes, c. de acroscel. quæ tura ad ciuitatum rectores ampliatur Bar. in d. l. ambrosia, num. 2. Alex. conf. 10. col. 4. vers. præterea ille gloss. lib. 5. lal. conf. 101. col. 2. vers. 5. vol. 2. Fely. in c. accedentes, in fin. de præscript. Nicol. Pelt. de extim. & collect. part. 4. c. 4. in fin.

59 Ampliatur, & respectiue declaratur hæc conclusio, vt quoad concedentem stetur assertioni concedentis etiam in plenum præiudicium, quoad tertium præsumptiue tantum, ita vt admittatur probatio in contrarium. Ita contra tal. conf. 101. vol. 4. c. 227. vol. 3. tenet pulchre Crau. conf. 135. num. 42. Late Festus de extim. p. 4. c. 5. m. 12.

60 Ex quibus corollarie habetur ampliatio l. inebemus, §. scientes, c. de acroscel. vt procedat etiam in administratore Ciuitatis.

61 Secundo inferitur corollarie ampliatio ad l. cū plures, §. fin. de admin. tut. & l. qui filium, ff. vbi pupill. vt procedat etiam in Administratore Ciuitatis.

Eandem opinionem sequitur, & comprobatur Alex. conf. 161. paulo ante finem, lib. 2. conf. 43. col. 1. vers. hoc noa obstat, lib. 4.

62 Subampliatur hæc ampliatio, vt ciuitates administratores possint ob benemerita concedere immunitatem etiam perpetuam, Alexand. conf. 30. tertio dubio in fine lib. 5. commendat Fely. in cap. accedentes, 823.

tes, conclus. 9. de præscript. l. si consil. 73. col. 4. lib. 4.

- 63 Subamphiatu secundo, ut possint etiã statuto prohibente, quod bona communis alienari non possint, nisi concurrente certo numero populi, & certa solennitate, tamẽ statuto nõ obstat potest ex causa remuneracionis Alberici. reputans hoc notabile in prima parte stat. q. 122. Commendat Alex. d. conf. 43. Vnde causa remuneracionis laboris non intelligitur cõprehenfa, & semper est excepta, & fauorabilis.

Practicanco tamẽ per palatia communis tuæ patriæ, & videbis quotidie fieri reformationes, q. Prioris, vel anciani qd possint aliquid disponere, vel facere, nisi in numero sint tot, & similiter hac alia forma seruata. Idem de concilio generali ex dispositione statuti: nã si fiat aliquid pro remuneracione laboris, non intelligitur cõprehenfus, ita casus hic fauorabilis.

- 64 Declaratur notabilitas, ut valeat remunerandi non transeat in successorem in eodem officio, quia remuneratio ex parte remuneracionis est personalis, adeo, quod quis hæredem suum grauare non potest ad remunerandum, ita Bart. in d. Lambertiofa, sub num. 4. per l. vnum, ff. si quis in fraud. patron.

Vnde qui succedunt in officio Prætorum, non possunt remunerare beneficium collatum in antecessores in eodem officio, Couar. in cap. cum in officio, nu. 10. de testam.

Et ista declaratio saltem attenta ratione sua, notabilis, & utilis est, nedum in successoribus in officio publico, sed in tutore, curatore, Prælato, & similibus supra adductis, Bened. de Barz. conf. 115. in fine, vol. 1. consil. vlt. voluit. Cæso. de antiq. temp. par. 5. sub nu. 39. per l. cuius bonis, ff. de cur. furio.

- 65 Ex quibus corollarie inferitur limitatio ad l. heredes, ff. de reg. iur. & similes, de heredis potestate loquẽtes, quia non procedunt in remuneracione, quæ personalis est, nec etiã quæ ex defuncti voluntate ad heredem transmittitur, ex Bart. doctrina, de qua supra, quem casum non posuit Ioseph. de Ludou. conclus. 16. vbi materiam late posuit, nec hunc casum posuit. Ampliatu duodecimo dispositio, l. si pater, §. fin. ff. de donat. ut procedat et in tutore, & curatore, qui pro mercede numerari possunt, cum plures, §. si, ff. de administr. fur. tutor. l. Lucius, ff. vbi pupilli. de quibus alias superius diximus, qui text. valde notandi sunt, ut per Cuman. conf. 101. Ducissa Mediolani, Tiraq. ad l. si vnuquem, in verbo, donatione largitus, num. 23.

- 66 Declaratur vltra Tiraq. ut possit donare ex causa mercedis, & remuneracionis non tamen immobilia, ut per Crotan. l. frater d. fratre, nu. 51. lo. Lup. in rubr. de donat. inter vir. & vxor. §. 45. nu. 12.

Extenditur hæc limitatio etiã in tutore, vel curatore, re alius Principis, qui in hoc non est magis privilegiatus, qua alij, vbi cautius procedere debet, ex quo principes sen per sunt magis auari, quam alij, ut passim experientia docet, & ita tenet Rol. loquitur in tutore, curatore, prælato, & similibus administratores.

- 67 Declaratur secundo, dummodo merita sint æquivalentia, ut vidimus supra de alijs personis, quibus adde Brun. conf. 12. num. 17.

- 68 Declaratur tertio, ut non possit facere donationẽ excessiuam etiã de immobilibus, vnde non possit etiã pro mercede, & remuneracione donare magnam quantitatem pecunie, Roland. extendens etiã ad Prælatos in ad. g. conf. 18. num. 70.

Quæ fortasse addi possunt ad ea, quæ vno verbo

- 69 tangit Causalean. de tut. num. 21. fol. 42. Ex quibus corollarie inferitur intellectus, & limitatio ad l. possunt curatoris, C. de pall. l. fin. de curat. furios. & l. ius r. & l. Lucius, §. fin. ff. de administr. tut. quibus cauetur tutorem, vel curatorem donare nõ posse, quia hoc non procedit ex causa mercedis, & remuneracionis modo, quo supra.

Quæ addi possunt ad ea, quæ doctẽ ponit Ducenn. regula 31.

- 70 Ampliatur decimo tertio dispositio, l. si pater, §. fin. ff. de donat. ut procedat in procuratore etiã simpliciter constituto, qui abique alio in specialitẽ mandato pro mercede, vel remuneracione donare potest, l. filius, in princ. ff. de procur. Bart. in Lambertiofa, num. 3. de decret. ab ord. fat. & hæc est communis opinio, Arch. 24. in tertio dubio, licet de subtilitate iuris aliter tenendum dicat.

- 71 Ex quibus inferitur intellectus, & limitatio ad l. praeses, C. de transact. & c. si de offit. Vicar. lib. 45. quibus cauetur ad donandum requiri speciale mandatum, quia hoc fallit ex causa mercedis, & remuneracionis.

Quæ addi possunt ad ea, quæ ponit Nouell. reg. 91. vbi hunc casum non ponit, Beron. conf. 5. nu. 72. lib. 1. Ioseph. de Ludou. concl. 30. vers. 6. & c. Beron. q. 33. vbi simpliciter transeunt ad donandum speciale mandatum requiri.

Ampliatur decimo quarto dispositio, l. si pater, §. si de donat. ut procedat etiã in iudice, qui pro mercede, premio, & recognitione potest pecuniam in totum, & absolutẽ remittere, in parte etiã minuere, & similiter aliquid cõmunis, vel fisci, & ea merces pro meritis donare, & recipiens licet recipiat, & retinet pro sua mercede, premio, & recognitione. Rom. in l. si vera, §. de viro alien. 48. ff. sol. matrim. per l. datus, ff. de bon. dem. ibi, vel si quid fortiter, & l. in multorum, C. de modo mulandi. Gugl. Cup. Bart. & alij in l. 1. ff. de iust. & iur. Bal. in l. programma, col. 2. C. cõmunitiones, vel epistolae, col. 2. Barbat. de praesent. Cap. par. 2. q. 3. col. 6. & in praesentia materia est etiam textus celeberrimus, & notabilis in l. non omnes, §. de barbaris, iunctis not. per Bart. ff. de re milit. quem singularẽ dixit Rom. sing. §. 38. mulier. Barbat. conf. 13. col. 4. lib. 4. consil. 26. col. 2. nu. 2. Fulgosc. conf. 124. col. fin. Alex. consil. 19. lib. 7. Socin. regul. 229. lex.

- 72 Ampliatur, ut possit superior remittere onas soluendi gabellas propter remuneracionem, quod alias remitteri non potest, nec debet, cum Nauarborum, C. de nautic. lib. 1. pec quem tenet Roma in l. si vero, §. de viro alien. 48. ff. sol. matrim. Barbat. d. conf. 11. & d. conf. 44. col. fin. lib. 2.

- 73 Declaratur allegata conclusio, dummodo delictu non sit grauissimum, vel atrocissimum: nõ enim merita ipsius a poena atrocissimi criminis liberare debent, ita per auctoritates historiales, & humaniores tenet Tiraq. ad l. si vnuquem, in verb. donationes, nu. 38. C. de reuoc. donat.

- 74 Ex quibus corollarie inferitur intellectus ad l. si sita vulneratus, ff. ad leg. Aquilianam, nam publice interest delicta puniri, & ex causa tamen mercedis, & remuneracionis publice interest poenas remitti, vel modicari, & sic in pari casu merces praeualere poenae.

- 75 Secundo corollarie inferitur ad leg. bona, §. si, ff. de positi, vbi delinquentes egestate laborare debent.

fallit

Tactatus D. Vincentij Carocij

fallit eundem hoc, nisi merita aliud iudicent.

76 Et in practica notandum est, & scire poterit loco cuiusdam ampliationis, quod merita attenduntur siue propria, siue maiorum, vel proximiorum, quia maioris merita ad heredes, & posteriores traieciunt. Bald. conf. 555. col. 2. vers. quid igitur lib. 1. sequitur Socia. conf. 34. col. 3. vers. ex quibus lib. 3. Ro. n. conf. 29.

77 Ex quibus inferitur intellectus, & ampliatione l. nemini, vers. filios autem, & l. petitionem, C. de aduoc. diuer. iudic. ubi merita parentum transeunt in filios, ita vt filius ex meritis patris, vel maiorum suorum preme incurat remissionem consequi mereatur. Bonum igitur, & laudabile est habere maiores bene meritos, & inofficiosos.

78 Similiter notandum est, quod merita precipue attenduntur in republicam, vel communitatem collata, & sic publicum beneficium maxime remuneratur, etiam si tale beneficium a dolo, vel delicto ortum fuisset, per l. 2. §. postea cum Appus, ff. de origi. iur. ad quam late Tirac. q. 2. §. 49.

79 Ex quibus inferitur aliquid de iure Fullo, ff. de iur. nemo enim ex sua improbitate, & dolo premium consequitur, tamen si delictum aliquod fuit, ex quo sua patrie profuit, vel ipse, vel sui maiores, attenditur beneficium resultant non delictum principian, vt dicit Acc. in d. §. postea.

80 Practican du igitur bonus aduocatus pro liberando reum allegabit bene merita tam rei, siue maiorum, qui tanta in communitatem contulerunt beneficia, & alii, & tunc tempore, & loco, & merito ob id iste remunerandus sit.

81 Ampliatur decimo quinto dispositio l. si pater, §. fin. ff. de dona. vt pro mercede, premio, vt remuneratione incipit Principi ciuitatis, & exhibet superiori rem propriam vni auferre, & alteri dare, ad l. item si verberatum, §. 1. lib. 1. item si forte ager, & l. Lucius, ibi. Partem veteran s in premium aliquamvis de emilio. Bald. in l. bene a Zenone, col. 1. ubi hoc in terminis dicit, C. de quadren. de scriptis. Oldrad. consil. 224. col. 7. late Sal. in l. quo minus, col. 1. in fine, & seq. de iur. iur. cum lausime adductis per Gabriel. de iure quæ sit non tollendo, con. l. 2.

Cui ab eo non allegatur, & in materia bene loquētes adde Tirac. ad l. si inquam, in verb. doatione largitus, numer. 40. C. de reu. in dona. si dozat, consil. 5. num. 18. cum seq. conf. 9. num. 48. & 49. Crau. conf. 5. m. 5. conf. 7. num. 10. conf. 35. num. 7. 19. 20. & 27. latissime de antiq. temp. part. 1. q. 1. & nec ultra idem An. Gabr. est communis opinio attestata per Cur. iun. conf. 1. num. 29. conf. 3. 3. num. 3. Nicol. Riccia. de asti. mo. & collect. par. 4. c. 6. subor. 7. Iuan. Soarez in suo thesaur. l. itera B. n. 258. Gabr. Iaray. ad Detin. l. id quod notissim, ubi Decian. num. 3. & in addit. l. itera E, ff. de reg. iur.

82 Declaratur ampliatio, vt sit vera tribus principaliter concurrentibus, scilicet, necessitate, recompensatione, licentia. Necessitas inquam, quando publica vtilitas aliter trahi potuisset. Dec. conf. 36. col. pen. conf. 588. col. 3. Felso in c. que in reue. col. 20. de consensu. Sal. conf. 233. col. 7. vol. 2. in l. Galus, §. & quid si taxum, colum. 1. in 2. lectis. ubi Socin. col. 6. de libe. & posthum. in l. Barbarius, col. 6. de offi. prator. Ruin. conf. 60. col. 4. vol. 5. & hæc est communis opinio. Alex. conf. 27. col. 4. vol. 2.

83 De compensatione inquam, vel solutione pro pretio, vel data simili compensatione. Bar. B. l. & alii. in l. 1. §. si. ff. de pignorat. act. Ang. conf. 139. col. pen. in fin. l. si in l. Barbarius, col. 6. de offi. pratoris late Ant. Gabr. de iur. quæ sit, con. clus. 2. num. 25. Nicol. Riccia. de asti. mo. & collect. part. 4. cap. 6. num. 15. & 17. Et dicam alias latius.

84 Limita, quia ciuitas, vel alius recognoscens (superiorem, alias non possit. Felso. in c. que in reue. colum. 14. vers. quarta declaratio de constitutionibus. Soci. iun. conf. 12. t. colum. pen. vol. 5. Ruin. conf. 239. col. 3. vol. 2. conf. 105. col. penult. vol. 5. Ciuitas igitur Tuderina, quæ principem recognoscit, hoc sine licentia facere non possit.

85 Ampliatur decimo sexto dispositio l. si pater, §. fin. ff. de dona. vt liceat pater non possit filium spurium instituire, vel aliquid in testamento relinquere, & auctoritate complexu anth. licet, C. de natur. liberis. late Caecilup. in repetit. l. si qua illustris, un. 69. cum seq. Cad. S. C. Cor. late Corad. ad Libres, C. de impub. fallit notabiliter, vt possit instituire ob merita præcedentia. Ita notabiliter Bald. conf. 66. colum. 2. lib. 1. per nota. in anth. unde si pater, C. de inoffi. testam. & conf. 406. col. 3. lib. 2. ante cum do. Andr. ad Spec. tit. de success. ubi inest. §. 1. vers. quid ergo si habes.

Et hæc declaratio notabilis est, tum ex se, quia Doctores etiam facundissimi, & oculatissimi materiam tradentes, ea nullo modo nec ponunt, nec tangunt, vt apud Caecilup. et Coradin locis superius allegatis videri potest latissime Duenn. reg. 266. ubi de hoc nec verbum quidem. Facund. Cour. in epitom. de sponsalib. §. 5. ubi nullum verbum de hoc ponit Palent. de not. & spur. c. 4. ubi ponit materiam successiois, nec hunc casum apposit.

Et de facili in facti contingentia euenire potest, quia experientia docet, quod parentibus magis quodque lucurritur a spuris, quia legitimis, præcipue in discrimine vitæ & honoris. Vnde bonum esset meritis aliqua in recognitionem dare.

86 Prætauratur igitur premium, merces, & recognitio, nec attenditur ortus natalium, nec quod sit aliquis legitimus exorsus, si merita inueniantur. Cautela igitur est pro sustentanda spurij institutione, inueniri aliqua merita in patrem collata.

Et hæc addi possent in vtilitatem bene merentium spuriorum ad ea, quæ ponit Alban. reportat. 53. & reportat. 593.

87 Ampliatur decimo septimo dispositio l. si pater, §. fin. ff. de dona. vt procedat donatione, vel remuneratione facta per clericum, militem, vel doctorem, & cubinæ, vel Amasie, quia statibus meritis valet, nec procedunt notata in l. effectus, ff. de dona. vt pulchre consiluit Ancharranus, conf. 247. hæc ratio, quia inter personas prohibitas licet prohibeatur donatio, tamen non prohibetur alij contractus, per l. qui testatur, & ibi not. ff. de probat. & in l. cum quis dixerit, §. pen. ff. de leg. 3. sed talis remuneratio non est proprie donatio, led debiti naturalis restitutio, merito non censetur prohibita.

Cui addi, tamen in hac ratione Anch. dicit, q. donatio ob merita, quod non est proprie donatio hodie hec est magis communis opinio. Dicit Cour. in c. in offi. post num. 1. de testam. Soc. iun. conf. 94. num. 13. lib. 2. Iul. Clar. in §. donatio, q. 3. in prim.

Et hoc Anchar. dictum vti singulare commendat, & sequitur laf. in l. diuortio. col. ansepen. ff. de verb. obl. Ferdinand. Lopez. in add. Lancell. Gahaula. in repet. l. Centurio. col. 5. de vulg. & pupil. Capil. de f. 102. an. 2. vbi etiam dicit valere stante iuramento, & quod tempore donationis non esset concubina, auersans ita iudicatum. admodum commendat Franc. March. de c. 12. par. 2. loquens in milite, doctore, & clerico. Vol. tal. in trac. clausul. claus. 46. incip. addit, & donantis. Vol. Lup. in rubr. de donat. inter vir. & vxorem. §. 9. in fine Anchar. quas. 12. numer. 6. par. 2. vbi enumerat seruitia esse pro quot annis seruauit, & secundum numerum annorum fiat taxatio, tenendo ibidem conclusionem generalem, quod etiā in nō prohibitis requiratur specialis mentio meritorum, nec statim dictis notariorum.

Prædicando igitur cautus erit aduocatus si consular de donatione faciendā cōcubinā, vt si possibile elixtria præcipue concurrant, scilicet iuramentum, asseritio meritorum, & quod tempore donationis nō sit concubina. In hoc dico, si possibile est, quia &c.

88 Subampliat in Rege quod cōcubinā suam, vt per lo. Lupum in rubr. de donat. §. 37. numer. 13. vbi modificat, quod donat hoc cōcubinā alij nec donare nec relinquere potest, quia princeps vult, quod donata per eum perpetuū maneat apud donarium.

89 Declaratur prædicta ampliat, vt non sufficiat asseritio meritorum hoc maxime casu, quia ex dulcedine concretum fieret abstractum, sed merita in specie deducenda, & probanda, & quidem honesta, & rationabilia, Dec. conf. 132. & hæc communis opinio. Corat. ad l. frater a fratre, §. quartus, nu. 55. ff. de con. dict. indeb. Eman. in suo thesaur. litera D. num. 19.

90 Declatur vltra eum secundo loco vno alio notabili modo, vt debeantur proportionaliter pro modo seruiciorum præstatorum, ut dato quod bene probentur merita, vel seruitia, possunt tamen per iudicē modificari, & proportionaliter diminui eius arbitrio. Attil. repetitus in præf. valde vtile, de f. 102.

91 Declaratur vitiosus in concubina præterita, & habita, secus in futura. Ang. in l. mulier. ff. de re iudi. exclamat pro singulari. Alex. in l. afflicti. ff. de donat. 10. Lupum in rubr. de donat. §. 7. numer. 8.

Prædicando igitur circūspedus erit iudex, vt licet merita probeantur, tamen poterit illa suo arbitrio moderari, & cum hoc moderationem facere de donatione, vel legato.

92 Ex quibus corollarie inferitur ad multa. Primo inferitur limitatio ad l. 2. C. de donat. inter vir. & vxor. vt non procedat in donatione remuneratoriā modo quo supra.

93 Secundo inferitur intellectus ad l. cum quis decedens, §. penult. ff. de leg. 3. vt non extendatur ad donationem remuneratoriā.

Tertio corollarie inferitur, vt seruitia, & merita probata per Amasiam, vel concubinam, per iudicē moderari possint, pariter & legato, vel donatio, nec sufficit Amasie de iustis, quod locauerit operas suas per annos totos, & noctes totas. Idem in Doctore, & militibus, quia superius allegati in d. f. c. r. loquuntur.

94 Et in materia locati & conducti de qua agimus ad propositum præfatis ampliat, tōtis, quæritur in uia, tertia nō concubina, sed meretrices, quod aliquis pro ædificandis vñereco promittit sibi certā mercedem, poterit

ne licite in iudicio agere, & petere, in hoc meretrix erit audienda? & vtiq; sic, & iudex eam audire, & ipsi ius reddere debet. Din. & Sal. in l. 2. C. de condit. ob turp. caus. Bart. & Alex. in l. 3. ff. de quod meretri. c. ff. cod. Bart. & ibi Alex. in add. in l. affectionis, ff. de dona. Alex. laf. & alij in l. generaliter, ff. de verb. oblig. Rip. in l. si plagi, col. penult. numer. 22. ff. de. Abb. in cap. quia plerique, numer. 14. de immuni. eccl. loab. Lup. in rubr. de donat. §. 40. sub numer. 9. & hæc est vera, & communis opinio, vt per Zaf. post laf. in l. generaliter, sub numer. 29.

Securæ igitur sint mulieres meretrices, quia si pro libidine expendā aliquid a iuuenibus promittitur, id licite petere poterat.

95 Ampliat hæc conclusio, vt nedum promissam mercedem petere possint, sed datum, & consignatum retinere, siue sit titulo liberæ donationis, siue sit datum pro mercede actus venerei, nulla enim in hoc est differentia. Dom. Soto lib. 4. de iust. & iur. q. 7. art. 1. reprobat opinionem Ioan. a Med. Couar. in reg. p. catum. par. 2. §. 2. sub numer. 4.

Cui addæ plene propterea, quod hæc est communis opinio. Summa Angel. in verb. meretrix, an. 5. & in verbo, Donatio. 20. numer. 32. Et hæc est communis opinio Leg. Canonist. & Theolog. Nauar. In Manus. c. 17. §. c. i. resistentium sub numer. 34. vers. dico quarto, vbi in fin. limitat nulli fraude & mendacio extorserit per falsas asseritiones.

96 Ampliat secundo loco allegata conclusio & dispositio, l. 3. ff. de quod meretrix, ff. de condit. ob turp. caus. vt si meretrix fuerit datum aliquid pro pigore, quod non solum potest illud retinere, sed etiā agere contra datam ad reddendum, & perfoluendum debitam mercedem. Cin. in l. 2. C. de condit. ob turp. caus. Commendat Ioan. Luc. §. 40. numer. 5.

Vnde quando pignoratū annuū, agant meretrices, & exhibeat annuos, vt erubescant non solvere mercedem per hanc exhibitionem.

97 Declaratur primo loco dispositio d. §. sed quod meretrix, vt procedat in publica meretrice, secus in priuata, ad quam datur occultus accessus, quarum multo plures sunt, quam publicæ, quia tales nec promissam mercedem petere, nec datam retinere poterunt. Cin. & Ang. in d. l. 2. C. de condit. ob turp. caus. Abb. in d. c. quia plerique, nu. 14. Ioan. Lup. §. 41. in princ. & hęc est magis communis opinio. Adrian. in d. sentent. in trac. de resist. & hodie est frequenter recepta. Couar. in regula peccatum, par. 2. §. 2. numer. 3.

98 Subdeclara, vt mulier occulta possit licite datum in foro conscientie retinere. Monald. contra Cin. & alios in iuxta male acquistorum. Henr. in c. peruenit de adult. Floren. in secunda parte, tit. 2. c. 5. colum. 2. Siliu. in verbo, restituito. 2. col. 2. Adm. in d. §. oriatur alia q. 43. Dom. Soto lib. 1. de iust. & iur. q. 7. art. 1. Couar. in jura vers. 2. quæst. Nauar. vbi supra vers. secum. do ideo, &c.

Si igitur istæ occultæ acceperunt munera a suis amantibus, quæ vere quidam, vel secreta retinent, dum accedunt tempore confessionis ad lacerandum, ne timeant, quia si fluuiat, non coget ad restitutionem.

99 Ex quibus corollarie inferitur intellectus ad l. Lucina. ff. de iur. fidei. vbi licet quæsitā fisco applicatur, siue apud possidentem reperiantur, siue apud quemcumque alium, vt ibi Accur. & Bar. not. quia nō procedit

Tactatus D. Vincentij Carocij

- cedit in coitu meretricis, quia de se punibilis non est, nec receptio a iure improbat, & sic loquitur in casibus in quibus receptio in se est illicita, quod non est in meretrice, ut patet ex prædictis.
- 100 Declaratur secundum, ut hæc declaratio serviat quo ad meretricem, & quoad occulta in foro conscientie, & tria hæc sunt necessaria, ut receptio sit permissa. Primum, quod dās habeat facultatem, Vnde filiusfamilias, si miles, si dānt, non faciunt accipientis in aduentum, vel profectum. Secundum, quod datio nō sit valde fraudulenta. Tertium, quod non sit excessiva, sed moderata, Henric. in c. peruenit, de adult. Ioan. Lup. in d. rubrica §. 41. Couarr. vii. sup. n. 2. in fin. Adde Ang. in verb. meretrix, &c.
- 101 Ex quibus sic discussis inferitur corollarie ad multa. Primo ad leg. 3. et 4. ff. de condition. ob turp. causam; quibus decisum est in pari calu turpitudinis poriorum esse possidentem, & sic meretrix excluditur a petendo promissam mercedem, quia iura procedunt, quando datio, & receptio utrinque est illicita, & reprobata, sed in casu meretricis tam promissio, quam datio licita est, merito non obstat.
- 102 Secundo inferitur intellectus ad l. mercedem, c. de condition. ob turp. caus. ybi promissum ob peragendum maleficium, & incriminum exerceandum, peti non potest, quia hoc procedit, quando l. humanum actum in se punit, tunc nec pactio valet; sed in casu meretricis materia vendibilis est, & merito, &c.
- 103 Pari modo responderi, & intelligi potest, l. iurigenitum, §. si ob maleficium, ff. de pall. l. p. l. p. l. generaliter, ff. de verb. oblig.
- 104 Quarto inferitur intellectus ex prædictis ad l. liber homo, ff. ad l. A. qui. vbi nemo est dominus membrorum suorum, ergo nec meretrix sui corporis. Respondetur id verum, bene tamen erit domina visus sui corporis, cum ipsum propter mercedem locare possit. Et licet locatio in se sit non tamē sequitur, quin locatori implenti pro parte sua non sit solvenda promissa merces. Ita Cou. in alleg. loco, m. 2. in fin. Quæ addi possent ad reportat. per Alphar. in hac l. reportat. 627. Et sic in materia locati & conducti, de qua agimus, licet locatio in se sit illicita, et turpis, nec locator teneatur conventioni illate, tamen si impleverit pro parte sua, potest agere locator ad promissam mercedem, ad ampliationem, l. quæro, §. inter locatorem, ff. locat. & l. Iulianus, §. offerri, de actio. emp.
- Et sic implenti pro parte sua est impicendum cuius in actu turpi & illicito.
- Quæ addi possent ad late adducta per Alphar. re. port. 254. ponam late in ut de emulion.
- 105 Ampliatur decimo octavo dispositio l. si pater, §. si ff. de donat. ut procedat etiam in bonis suppositis tunc commisso, & prohibitis alienari, quæ pro mercede, et remuneratione alienari possunt, nec procedit dispositio amb. res, c. commun. de leg. Ita tal. reputans sub aliquo dubio singulare, in d. antea. res, quæ, colum. 2. l. i. m. 7.
- Pro qua facit, quia talis remuneratio est admodum privilegiata, et iuxta personas prohibitas tortuatur c. secundum iurum, ut patet ex prædictis.
- 106 Est facilius procederet, si remuneratio fieret ex causa testatoris prohibentis, iuxta not. in l. cum filius, amb. res, d. de leg. 2. & l. pater, §. primum, & ibi notant omnes, ff. de leg. 2.

Et dum tal. allegat Bart. in proemio Digestorum adde ad eo non allegatum Panor. in c. per tuas, col. 2. in gl. in fine de donat. dem tal. ad l. hoc iure, in ordin. effect. et in l. si non sortem, §. libertas, in sexto effect. Ti. raquel. ad l. si inquam, in verbo donat. iure largitus, numer. 43.

Ampliat decimo nono dispositio, l. si pater, §. si ff. de donat. ut in dubio præcedentibus meritis præsumatur donatio, ad limitationem l. cum de indebito, de probat. cum late congestis per Tiber. Decia. respons. 73. numer. 37. lib. 2. l. 5. numer. 4. lib. 3. l. 17. numer. 40. lib. 3. 32. numer. 4. eo. lib. 52. numer. 6. lib. 1. 43. numer. 32. lib. 3. 25. numer. 1. et 3. lib. 1. & numer. 3. lib. 2. Ioseph. de Ludo. comel. 9.

107 Non omittam hic, quod poluit Purpurat. ad l. cum quid, numer. 1. 30. ff. si cert. petat. etiam si datum excedat valorem meritorum: nec enim (inquit) animi gratitudo cum re numeraria comparari potest, de quo alias dixi supra de donatione inter patrem & filium, & alios prohibitos.

Subampliat secundo præfens ampliatio etiam de dotis fauor concurrens. Ita contra Bart. ad l. que de dotis, numer. 6. ff. sol. matr. tenet Bald. novel. ad l. 1. numer. 4. l. 1. ff. sol. matr. vbi respondet ad allegata per Bart. ad l. ad que de dotis, numer. 25. Iacob. Menoc. de arbit. iud. lib. 2. cent. 8. cap. 88. numer. 55. & in materia allegatur cent. 1. cap. 88. numer. 55. & in materia allegatur principalis text. in l. si vero remunerandi, si dem Papinian. si mand. qui ex prædictis declaratur.

108 Extenditur ultra Menoch. & alios superiores nominatos, ut per merita subiecta censeatur remissa, & facta donatio iniurie præcedentes, leg. in ipsius, c. famulatus. vbi Bald. not. quod si in iniuriæ sibi iniuræ faciunt grata iurata, præsumitur remissa iniuria. tal. ad l. ex hoc iure in 12. c. 1. p. effect. ff. de iniur. & iure, & in §. lib. 1. in effect. 11. similiter per conuentionem. nem; & hæc est communis opinio. Plac. in epist. delic. cap. 6. numero 43. Iul. Clar. in §. iniuria, vers. item tollitur.

109 Ultra quem dic obiter esse verum in iniuria verbalis, secus in personali, de qua est maius dubium, ut per Cast. in d. l. in ipse, & quando per salutationem. Ar. huius cap. olim, de iur. & damn. dat. per gl. in §. summa l. si de iur. Bal. in amb. si testis, c. de test. Alex. in l. 1. c. de pall.

110 Ex quibus corollarie inferitur ampliatio ad l. 2. de adimen. legat. quod ambulatoria est ultima voluntas vique ad mortem, ita ut merita ultima voluntatis prævalcant. Et in practica notandum videtur, quod Imperator in d. l. in ipsius adeo fauet meritis, mercedi, & recognitioni ipsorum, ut sufficiat ea probare, & per scripturas, & per solos testes, licet solenne testimonium præcedat. Non enim ibi Imperator principaliter curat modum probandi merita, sed iuramentum, quæ sunt iuramentum ad mitigandum, & consequenter mutandum priorem testatoris voluntatem.

111 Et sic vltima derogant primis in vltimis voluntatibus, §. post mortem, quod mod. testam. in firmantur, quando est iuramentum, & hoc ex comediis colligitur d. l. in ipsius.

112 L. c. igitur voluntatis mutatio non presumatur cap. maioris, in fin. de baptizmat. c. licet, de prebator. lib. 6. & ut alleganti mutatione incumbat onus probandi, l. 3. numer. 1. de probat. Mant. de conuict. tit. 7. l. 1. lib. 12. tit. 1. numer. 2. tamen ex meritis subiectis

tibus in mercede, præmium, & recognitionem meritorum præsumitur, & coniecturatur mutatio voluntatis in melius, & favorabilis.

113 Adde igitur vehementer, & fortis est merces, & recognitionis laboris, servitiorum, & meritorum, ut ex eis inducatur coniectura mutatio voluntatis.

114 Extenduntur prædicta, ut procedant, & videntur sibi locum in filio, qui commiserit causam ingratitudinis in patrem, propter quam exheredari potuisset, & aliud quod captivum, aut, ut cum, de appellat. cognos. tamen gratitudo, & merita subsecuta tollunt ingratitudinem præcedentem, not. in l. ff. solut. matr. l. al. in l. fratres, C. de inoffic. testam. Tiraq. ad l. ff. v. quæ, in verb. donatione, nu. 46. Marfil. de fideiuss. nu. 120. l. al. in l. ius autem civile, col. 5. de iustit. & iur.

Cui adde quod hodie hæc est magis communis opinio. Pyrr. in consuetud. Ansel. tit. de success. c. 25. Cott. reputas admodum notabile in memorab. in verb. ff. huiusmodi. Eman. a Costa in l. cum tale, §. si arbitrat. nu. 189. ff. de condit. & demonstrat. Soarez in suo thesaur. l. i. nu. 12. Cui adde ab eo non allegatum. Abb. in c. Quintanalis, col. 2. de iureiuram. Alex. in l. i. nu. 33. ff. solut. matr. l. al. in l. in arenam, C. de inoffic. testam. & in autem, non licet, col. 1. C. de liber. præter. Didac. Couar. in cap. Raynuntius, nu. 18. de test. addit. ad Alex. conf. 159. lib. 7.

115 Ex quibus corollarie habetur limitatio ad §. aliud quoque, superius allegatum.

Prædicando igitur, si filius anhelans ad paternam hæreditatem, & luccessionem, allegatur ab instituto ingratu, & legitime exheredatus, replicet de penitentia, & meritis, & probet, humanum enim est errare, angelicum emendare. Tetigi supra de substantia locati primo, quæst. 4. & not. in prædicta, quod si miles penitentia non est sufficiens, vt considerat Gualdenf. de castel. vlt. volunt. caus. 17. nu. 3. vbi dicit, quod ex simplici penitentia non faueret filio iudicando, bene tamen si concurreret postea cohabitatio, & simul viuere. Sequitur simpliciter Mantie de consuet. vlt. volunt. lib. 4. tit. 1. nu. 44.

Ego vltra cum sic simpliciter pertransuentem putarem, etiam si non addit cohabitatio, & conuictus, si tamen apparent servitia, & merita, quod sufficiant: multi enim filij ex causa mulierum, vel similitudinalia renouentur, nolunt cum patribus habitare, & in dies de parentibus sunt benemeriti magis soriales, quam si cohabitantes: nimia enim familiaritas parit contemptum, & allegatæ autoritates, merita tantum præsupponunt.

Et quod penitentia non placet dictum Gualdenf. quod operatur quoad Deum; non enim Doct. de hac loquuntur, nec de mentali, sed a meritis exterioribus coadiuvata, & vltra Mantie declara communem opinionem procedere, quando causa exheredationis non concerneret directe iniuriam patris, prout meretricium, & similes, Couar. in d. cap. Raynuntius, nu. 19. in fine.

Quæ addi possunt ad ea, quæ congerit Alphan. in materia report. 197.

116 Ampliatur vigesimo dispositio l. si pater, §. si, ff. de donat. quod licet quando fit mentio mortis, intelligatur donatio causa mortis saltem, quoad vnum magis substantiale, l. si, §. final. ff. de donat. caus. mort. late Franc. March. de consuet. vlt. volunt. lib. 1. tit. 13. nu. 3.

attestans hanc esse communem opinionem.

Cui adde bene in materia loquentes, Dec. ad l. non omnes, nu. 5. ff. si cert. petat. pulchre Rimina, in l. i. de donat. in princ. nu. 219. C. r. an repet. rubr. de leg. 5. nu. 156. Alphan. report. 398. l. i. §. si quis ita, nu. 18. ff. de verb. oblig. Purpur. in l. fin. nu. 227. C. de pati. Duen. reg. 258. Emao. in suo thesaur. l. i. D. nu. 28. qui de communi pariter attestantur, Vio. lib. 1. opin. 85. Burle. conf. 136. nu. 35. vol. 2. Bello. conf. 60. Rim. iun. conf. 125. vol. 5. vol. 3. Cauale. de off. 42. nu. 10. Franc. March. de off. 486. nu. 5. par. 1.

117 Tamen præcedentibus meritis intelligitur inter vivos, mortis mentio non obstant, Bald. in leg. si mortis, in fin. C. ad leg. Falcid. Tiraq. ad l. si inquam, in verb. donatione, num. 47.

Dices cum Mantie de consuet. vlt. volunt. lib. 1. tit. 13. nu. 4. post Cornab. eo allegatum, quod hæc consuet. est levis, & quia etiam donatio causa mortis fieri potest ob merita.

Potest id fortasse verum esse, sed fit interpretatio in dubio, quia fortior est, vt per Alex. in l. quæ dotis, nu. 5. ff. solut. matr.

118 Practicatio igitur cautus eris, vt si opponatur nationem esse reuocatum, vt facta causa mortis per aduentum sanitaris, poterit allegari de meritis, quibus deductus, & probatus, mortis mentio quoad huic effectum nihil operabitur. Stantibus igitur meritis non est bona allegatio, quod fit facta mentio mortis.

119 Ampliatur vigesimo primo dispositio, l. si pater, §. si, ff. de donat. quia promissio sine causa non valet, l. si, §. circa, vbi not. ff. de do. excep. ad quam late l. al. in l. si, §. si, ff. de iur. §. cum, nu. 7. ff. de leg. 1. Affl. de off. 389. Marfil. sing. 482. Dec. ad l. cum præter, §. si cert. pet. Straccha. de Mercat. tit. de sponsonib. Alphan. report. 618.

Cui adde, quod hæc est communis opinio, Alex. conf. 152. nu. 2. lib. 2. & conf. 157. nu. 1. lib. 6. lo. C. cep. conf. 108. per totum, & conf. 123. lib. 1. & conf. 19. lib. 4. l. al. in l. a Titio, ff. de verb. oblig. in l. iuris gentium, §. sed cum nullam, 3. & 23. ff. de pati. in l. l. i. §. i. nu. 15. ff. si cert. pet. Hippol. de fideicom. nu. 318. L. onot. de pati. cap. 59. de qualitate contractus, nu. 2. Turzani. conum. opin. 145. Franc. Connan. lib. 5. cap. 9. Anton. Gouan. lib. 1. variarum, cap. 35. Franc. Ottomani in princ. in l. i. de verb. oblig. 103. ex in suo thesaur. l. i. P. nu. 340. & l. i. §. si, nu. 204. licet ipse subtilius contrarium leuiat.

120 Tamen fallit, si sint merita præcedentia, quia valet, Bald. in l. generaliter, in 4. opposit. C. de non numer. pecun. Felyn. commendat in cap. si cautio limit. 14. col. 5. de fid. instrum. Galiaul. in rubr. de verb. oblig. col. 36. vers. item illa. l. al. in l. ex hoc iure, in 7. eff. l. i. in §. lib. i. §. eff. l. i. 10. Fortun. Garz. ad leg. iuris gentium, §. quoniam, col. 3. vers. ego vero de pati. Et licet corol. l. i. ex meritis limitatur lex 2. §. circa, ff. de do. excep.

121 Practicando igitur si opponatur de nullitate promissionis, quia sine causa allegatur merita, & ex causa meritorum sustinetur. Adeo igitur potens est merces, & præmium meritorum, laboris, & servitiorum, vt sustineant promissionem nullam, & inuolidam.

122 Ampliatur vigesimo secundo notabiliter dispositio, l. si pater, §. si, ff. de donat. vt licet donans habeat beneficium, nec conueniatur vltra quam facere possit, l. i. tunc eos, §. de re iud. l. diuersa, §. d. ereg. l. i. tunc in l. i.

Tractatus D. Vincentij Carocij

In donatione remuneratoria, ut pulchre voluit An- gel. in l. non tantum. ff. de re iud. reputans in practica valde notabile, & vt ibi Alex. col. 5. ad notum communiat. Notabile etiam reputat Iaf. ad alleg. 2. tam l. inter eos, sub num. 3. vers. limita. & c. Roman- conf. 2. col. 2. num. 3. vers. tertio quia, & in famosa leg. si pater, ff. fin. ff. de donat. Ioan. de Plat. in §. sed & ff. colum. in l. iustit. de off. Iaf. in Lex hoc iure, in 7. effe- ctu, & in d. §. libertus, effectus 16. Barba. de praest. Card. par. 1. q. 3. vbi reputat valde notabile. Tiraq. vbi valde commendat, in l. si inquam, in verbo dona- tione, num. 50.

Et ultra eam adde in materia bene loquentes An. gel. conf. 124. Cor. conf. 101. col. pen. lib. 1. Dec. confil. 238. in fin. Aimon. confil. 95. num. 2. licet aliter videat- ur velle Bertr. conf. 85. sed ubi contradicit conf. 18 p. col. 1. Dec. in l. diuis sub num. 2. vers. & illa ff. de reg. iur. & hæc est communis opinio, Viu. lib. 1. opin. 81. Soarez litera D. num. 243.

Et sic corollarie habetur limitatio ad alleg. l. in- ter confil. de reg. iur. & l. diuis ff. de reg. iur.

324 Prædicando igitur cautus erit donatorius, vt si opponatur priuilegium deducendi, ne egeat replica- re de donatione remuneratoria.

Adeo igitur efficax est merces, premium, & remun- eratio, vt præualeat paupertati, & potius lex non curet quemquam fieri pauperem, quam remunerati- onem, & mercedem in aliquo laedi, vel offendi.

325 Ampliatur vigesimo tertio dispositio l. si pater, ff. fin. de donat. vt licet donator non teneatur de cuiusmo- di, si a traditione initium ducat, l. Aristo. §. ff. de do- nat. Ad quam Iaf. confil. 73. in 3. dnb. lib. 1. Curt. iun. confil. 174. num. 34. Rota. confil. 184. num. 3. lib. 1. Boer. decr. 67. lib. 1. Bertran. confil. 177. lib. 2. Aiciat. respos. 340. Riminal. conf. 409. num. 21. lib. 3. Caball. de emul. §. 4. vers. tertius casus sub num. 2. & num. 5.

326 Cui adde pulchre loquentes, & de communis atte- stantes Romin. Iustit. de donat. §. c. num. 108. Curt. iun. confil. 188. num. 27. etiam si ficta traditio intercedat per constitutam clausulam.

327 Tiraq. de confil. par. 2. num. 2. & 6. An. Gomef. de contrahib. c. 2. num. 35. Viu. lib. 1. opin. 80. Eiman in suo thesaur. litera D. num. 85. & iterum num. 141.

328 Talis sit donatio sit remuneratoria, vt voluit Bar. Alex. Iaf. & alij in l. Iulianus, §. qui fundum, ff. de ver- bor. oblig. Bar. in l. idemque, §. si mandata. Alex. confil. 47. col. 2. lib. 1. Iaf. confil. 34. lib. 1. Rub. confil. 95. Cabal- m. d. §. 4. sub num. 5.

329 Cui adde bonum verbum, quod hæc est communis opinio, quam ponit Pinell. de bon. mater. l. 1. par. 3. nu. 61. Matia. Gozad. confil. 50. Port. coi. 168. num. 9. Ant. Gom. de contrah. 2. c. 2. c. 2. cum apostilla. Soarez. Bur- lat. confil. 31. num. 5. vel. 11.

330 Ampliatur vigesimo quarto dispositio l. si pater, ff. fin. ff. de donat. vt procedat, & habeat locum, vt fide- iussor, cui est facta acceptatio, causa remun- erandi potest agere cetera principalem debitorem, & sic est vnus ex casibus, in quibus fideiussor licet nihil solue- rit, remuneratio tamen sibi parit ad eonem, quā po- nit Bal. in l. fin. C. de fruct. & lit. expen. col. 3. vers. pone aliqui, per tex. vbi not. Bart. in l. idemque, §. fin. ff. man. dat. ad quam Alex. confil. 47. in fin. vel. 3.

331 Quem casum non potuit Marfil. de fideiuss. q. 31. num. 216. cum sequen. Vnde si fideiussor ad fauorem

aliquis creditoris, cui postea fecit aliquod benefi- cium, & ipse donat causa remunerationis, habebit fructum exactionis.

332 Adeo igitur utilis est merces, & remuneratio, vt tribuat actionem, & fructuosam exactionem, & licet nihil soluerit, & sic semper cautus sit, vt fiat accepti- latio non animo donandi simpliciter, quia hoc non sufficeret, vt dicit Bart. in d. §. fin. sed exprimatut re- muneratio.

Et sic corollarie habetur ampliatio ad l. pro ea, C. mandati, & c. fin. de fideiussoribus.

Ampliatur vigesimo quinto dispositio l. si pater, ff. fin. ff. de donat. vt licet fructus rei pignorate, compu- tentur in fortem, si dominus, C. de pign. c. cum contra, eod. tit. Duen. reg. 388.

333 Fallit in virtute feudali domino pignorate quasi in certis casibus fundo remunerationis. Imol. in c. 1. de feud. Tiraq. ad l. si inquam, in verb. donatione, num. 53.

Cui adde aliter declarantem Negulan. de pign. in 5. membro, §. par. num. 14.

334 Sed ultra i. p. r. adductos subampliatur hæc am- pliatio, vt procedat nedi in feudo, de quo loquitur, sed in emphyteuta, qui p. g. corauit rem emphyteuti- cam directo domino, vt directus dominus non com- putet fructus in locis: ita ampliatur, & dicit valde sin- gulare Rom. fing. 329. Cui adde Socin. reg. 3. cas. 5. Bero. in c. 1. col. 7. limit. 3. de iur. Ioan. de Arn. prob. 11. reputans valde notabile in materia fructus: cum.

335 Et ultra Negul. & Tiraq. superius adductos de- claratur concludit, tam in feudo, quam in emphyteuti duobus principaliter concurrenibus. Primo, quod vtiualis interu. abintineat a seruicio, & sic nascitur remuneratio. Secundo, quod tales fructus acqui- poleant seruicijs, & è contra, vel aliter pro rata fiat distributio. Innocent. in c. 1. de feud. Ad hanc in quar- to sentent. in tract. de iur. iur. vers. occurrunt, vbi ad fin. pulchre Parisien. in consuetud. tit. §. 1. glo. §. num. 11. Couar. variar. respos. lib. 2. cap. 1. vers. hac vero inter, pretatio, & post vers. se examinari, inferens sic intel- ligendum, cap. 1. de iur.

Et in materia locar. & conducti, de qua agimus, inseritur, vt procedant prædicta in conduttore ad iu- gum tempus, qui emphyteute æquiparatur, vt iur. loco dicam.

336 Ampliatur vigesimo sexto dispositio, l. si pater, ff. fin. ff. de donat. vt licet viuræ omni iure diuino, & huma- no sint prohibite, prout est communis opinio attesta-

337 ta per Iaf. in §. omnes, num. 14. Iustit. de alie. Bero. in rubr. de iur. num. 80. Aiciat. in capit. perueioquum, de offie. ordinarij, num. 74. Masquar. de iudic. part. 1. cap. 1. num. 6. Soarez in thesaur. receptat. sentent. lita.

338 ra V. num. 76. Potest tamen permitti, & exigi causa remunerationis, cum creditor le propter illas onera, ut ad aliquod æquale faciendum, §. glo. notab. in l. pe- tens, in glo. magna, vers. sed quid si aliquis, & ibi cia- rius Sal. c. col. n. q. 1. in fin. & l. col. ante penult. vers. tertio nota, num. 7. Dec. colum. 6. vers. annota, num. 9. C. de pass.

339 Et licet habetur alia ampliatio in materia viurariæ, quam nec Negulan. nec Couar. ponit in alleg. c. 1. lib. 2. variar. resolut.

340 Tam fauorabilis igitur est mercedis, præmij, & recognitionis potentia, vt quod iure non est licitum, permittum, & licitum reddat.

Decla-

139 Declaratur prædicta ampliatio, vt pactum equi-
ualeat vfus, alius in eo quod vfura excedit, est pro-
hibita. Ita declarando cõtra Sali. libi. tenet Iaf. in l. 18.

140 Ampliatur vigesimo septimo dispositio, d. l. si pa-
ter. §. fin. vt impediator repetitio eius, quod solum
est errore iuris. Ita Iaf. in d. §. libertas, scilicet, quando
respicit certam speciem obligationis, prout in liber-
to, scilicet si in genere suo sit, non respiciendo certam
speciem obligationis, n. 7. post Bart. in l. si testamen-
to, §. 1. de fideiuss. Pulp. ad l. ex hoc iure, col. 10. Et hæc
est communis opinio, vt attestatur Couar. in c. cum
in officijs, num. 10. de testamentis, licet ipse in puncto
iuris contrarium teneat, & fortasse melius per tex. in
l. sed & si lege, §. consiluius, ff. de petitis heredi. & ita etiã
teneat Iaf. libi. 1. sing. ul. respon. c. 6. num. 27. Fortun. in l.
1. §. ius naturale, illat. 10. de iustit. & iure.

Et vltra Iaf. plene proficitemur, in l. ex hoc iure, §.
num. 40. ff. de iustit. & iur. & in l. si non forem, §. liber-
tas, §. num. 7. ff. de condit. indeb. & Tiraquei. ad l. si vn-
quam, in verbo donatone, num. 17. addam nonnullas
proprietas huiusmodi remunerationis.

141 Prima est, quod in ea habet locum retractus. Ti-
raquei. de retra. Lign. §. 1. glof. 1. num. 3.

142 Secunda est, quod in donatione remuneratoria
debetur laudemia. Petr. laco. de aõione in rem pro
re emphyteutica, col. 9. vers. item excepta.

143 Tertia est, & quidem notabilis vltra Tiraquei. &
Iaf. quod donatio facta filio ob benemerita, nõ imputa-
tur sibi in legitimam, quo hoc lucrum est aduec-
tium. Ita simpliciter per transit Ant. Cucc. in trass. de l. git. vers. rursus hæc verba, num. 7. fol. 56.

Verum contrarium est verius, quod immotalis
donatio non diuinaur legitimam aliorum filiorum,
nec deducatur ante omnia, vt est alienum, sed filio in
suam legitimam impetatur, vel in tertiam, aut quin-
tam bonorum partem, iuxta constitutiones Hispa-
niæ. Cast. conf. 82. in princ. lib. 1. Clarus id Castren-
sis. conf. 354. lib. 2. Socie. conf. 148. col. 6. vers. quæ legiti-
ma in calu illo, lib. 1. Corn. conf. 190. col. 7. in quarto
dubio, lib. 2. Rip. lib. 3. resp. de donat. renouam. 10.
col. pre. post medium q. 3.

Declaratur tamen, & ita fortasse saluari posset
opi. Anton. Cucc. vt non procedat hæc secunda opi-
nio, quando ministeria, operæ, beneficia, ob quæ re-
muneratoria donatio fit, eius essent conditionis, vt
pater in iudicio conueniri posset ad remunerationem,
prout fuerit lucra debita filio, qui negociatus esset pro
industria, & operibus suis. Ita pulchre declarat Al-
mol. conf. 65. num. 6. commendat Didac. Couar. in
cap. cum in officijs, prope finem, lib. num. 11. de testa. in
ferentes ita intelligi debere glo. in ant. vnde si pater,
C. de iussu, testam. in qua se fundat Anto. Cucc. & cum
ea sic simpliciter pertransit.

144 Ex quibus inferitur corollarie intellectus ad l. vi-
uus, §. si quid in fraud. patr. quia hoc iudicium ibi procedit,
quia obligatio remuneratoria ad heredes nõ trã-
sit, vt diximus sup. ampl. 1. & tenet Cou. vt supra.

145 Quarta est vltra Tiraquei. Iaf. & alios, & determi-
netur potius loco alterius ampliacionis, vt per dona-
tionem factam causa remuneracionis ob mercedem,
premiũ, & recognitionem, non intelligatur adep-
tum legatum, iuxta leg. sed & si lege, §. consiluius,
ff. de pet. heredi. Rub. conf. 95. n. 14. & 15. quod tamen
sic intellige, si mentia fuerint specialiter expressa.

Contra quæ subfistit Mantie, de couic. ult. volun-
lib. 12. tit. 6. num. 14. ea ratione, quia licet merces, & re-
muneratio præsupponat aliqualem obligationem,
illa tamen non restringit ad remunerandum, l. 3. §. si
quis quisque, in ff. de condit. ob caus.

Et quod amplius est, potuit testator aliam rem
gratia remuneracionis præstare, non eam, quæ ali-
teri legauerit: & ideo potest videri sponte a priori
voluntate recessisse.

Quæ ratio primo loco adducta non videtur vsque-
quaque tuta, quia luce clarius ex iam deductis con-
stat, talem obligationem inducere omnino ad remu-
nerandum. Et licet potuerit, & steterit in arbitrio
testatoris, quam rem voluerit donare, donando tam-
en, & restringendo voluntatem suã ad hanc parti-
cularem rem legatã, videtur ex causa admissæ lega-
tum, per tex. in d. §. si quis, probare videtur Mant. opi-
nionem, si bene inspicitur. Ex quibus corollarie infer-
tur intellectus, & limitatio ad l. rem legatam, ff. de
adimen. leg. vt non procedat in donatione remunera-
toria, sed in absoluta, & mera donatione.

Et ad confirmationem prædictorum contra Mã-
tie. opinionem, scilicet, quod obligatio antidotalis
sit potens ad remunerandum, & ad hoc non astrin-
git, scribit Seneca lib. 2. de benef. c. 18. & quidem di-
ligentius querendus beneficii, quam pecuniæ credi-
tor; huic enim reddendum est quantum accepi, &
si reddidi, solutus sum, ac liberat illi plus soluendum
est, & nihilominus relata gratia coheremus.

Quin & ingratitudinem peccatum esse cõstat quã-
doque mortale, vt quando sit contemptus beneficii
accepti, vt per D. Tho. 2. 2. q. 107. art. 3. Et licet qui
beneficium facit, nõ habeat vn exactionis, cum ani-
mo liberali id egerit, & ideo remuneratio nõ est de-
bita ex legali obligatione, sed ex honestate & moralit, vt
idem Thomas probat. 2. 2. q. 106. art. 4. §. 6. Et sic
poterit intelligi, l. 3. §. si quis, ff. de condit. ob caus.
per Mantie. allegat. Et si contra ingratos actio ali-
qua non est inuenta, hoc fuit ne tot lites oriantur,
quia mille fori non fuissent, tam infinitus est nu-
merus ingratulorum, vt pulchre deducit Couar. in cap.
cum in officijs sub num. 10. de testam. Fortun. Gar-
za in l. §. ius naturale, ff. de iustit. & iure, illat. 10. late
Mannof. de ingratitudine. Et si contra aliquos est ingra-
titudò, est cõtra infelices legum professores: si enim
hodie Bart. reuiviscit et, sine fauoribus nihil faceret,
& literæ torpescunt.

146 Sexta est, quod donatio remuneratoria nõ sit vt
rẽ & propriẽ donatio, ita vt prohibitus donare pos-
sit remunerare, l. Aquilinus regulus, ff. de don. vbi ad
propositum materiam locati & conducti, de qua agi-
mus, appellat officium magistri conducti mercede remu-
neratum, Baldan. l. sed & si lege, §. consiluius, ff. de
pet. heredi. Bart. in proem. Digestorum in l. per
duos, §. C. mandati. oan. Andr. ad Spec. tituli. de iussu,
edit. §. porro, volum. fin. Alber. in prima part. Rant.
q. 12. prædictam materiam. Panor. in rubr. de donat.
& in cap. per duas, conf. 3. colu. fin. lib. 2. Alex. ad l. in-
rudentum, §. quantum, volum. 4. vers. iuxta prædi-
cta, de pati. conf. 217. col. 1. lib. 2. conf. 43. colu. 6. lib. 4.
Arc. conf. 17. volum. 5. & hæc est vetera, & communis
opinio per omnes vbique approbata. Verba Tiraquei.
ad l. si vnquam, in verbo, donatone, sub num. 11. Cui
adde de communi pariter attestantes, quos potui su-
E 3 pia,

Tractatus D. Vincentij Carocij

- pra. ampliat. 17. Dec. & Cagn. ad l. donari, ff. de regul. iur. Gabal. de eue. §. 4. num. 5.
- 147 Vitra quos omnes ampliat, vt procedat siue quis sit prohibitus donare simpliciter, siue sit specialiter adiectum, nec donatio mero, neque conditionali, neque sub modo adhuc enim remunerari potest. Summa Ange. in verbo, donatio. 1. num. 32.
- Vnde sint verba quomodocunq. concepta in vim donationis, merces, praemium & remuneratio semper intelligitur excepta, & privilegiata.
- Declaratur ex incentive allegatae summae Ang. Primo, nisi quis prohibeatur alienare, quia non habeat administrationem in rebus liberam, vt sunt non minari per eam in d. ver. donatio. & num. 2. huc 17.
- Secundo, nisi prohibeatur donare propter legitimam causam, vt sunt a num. 14. huc 22. Tertio, nisi qui non possunt donare in damnum aliorum, vt sunt in a. 59. & ead. Ang. in verbo immunitas. §. 3.
- 148 Et sic patet corollarie intellectus ad allegatam l. donari in verbis illis, nullo iure cogente, quia negari non potest quin naturaliter obligatus sit naturali saltem obligatione, ad beneficiendum beneficiis, vt per Dida. superius allegatum.
- Septima est, quod donatio remuneratoria nudo pacto fieri non valeat, & sic in ea non procedat dispositio, si quis argentum, §. si. C. de donat. Bar. in l. intelligitur. §. quoniam, ff. de pall. num. 20. vbi laf. num. 1. dicit hanc esse communem opinionem. Tul. Char. in §. donatio, §. 14. in vers. quare ad dispositio. Emanuel. in suo thesaur. litera D. nu. 245. Et sic videt, quod licet donatio remuneratoria sit in tantum privilegiata, nudo tamen pacto fieri non possit, & sic favore meritorii, mercedis & remunerationis, nudum pactum actionum non producit, ad no. in c. de pall.
- 149 Octava sit ad intellectum ampliationis supra posita in ordine 7. & materiam l. mulieres, C. de dignitat. lib. 1. Quod potest aliquis dare, vel promittere vxori iuuenti, vel generosae, vel nobili in praemium, mercedem, & recognitionem iuuentutis, vel nobilitatis, ad mulieres. Abbas, & Praepositus in cap. de illis, de condic. appositis. Castren. ad l. si ita stipulatus fuero, §. si tibi nupero, ff. de verb. oblig. Bar. in l. diuorto, ff. cod. ut. facit glof. restit. intellecta, in l. si voluntate, C. de iudic. communi, vbi Bart. not. Campes. de dot. par. 1. q. 52. loa. Lup. in eper. versas not. §. 32. de donat.
- Et haec est communis opin. Curt. inn. conf. 6. num. 12. loa. Lup. vi sup. num. 7.
- 150 Ampliat haec conclusio, vt praedicta procedat, tam ante matrimonium, quam eo constante. Abb. in c. si de donat. vir. & vxor. Guid. Pap. conf. 112.
- 151 Declaratur, vt procedat, & intelligatur, quando expresse constat, quod animo remunerandi factum sit. Sal. in l. 2. C. de dot. can. non numer. Gugliel. Mainier. in Lambigis. pro dote. n. 58. ff. de reg. iur. pulchre Couar. in epist. de sponsa. l. 3. §. 5. n. 2. in fin. vbi reprob. bat Crau. contrarium tenentem, conf. 51.
- 152 Declaratur vterius, vt non teneatur vxor donata, sia iramendo ad secundam vota, hęc bona sic pro remuneratione donata conseruare nisi primi matrimonij. Rip. in l. familia. n. 35. C. de secun. nup. sicillam intelligens. loa. Lup. in rub. de not. §. 50. n. 35.
- 153 Declaratur, vt huiusmodi donatio appelletur constitutio dotis vxori facta, sed vxor non habet priuilegia veteris dotis, cu non sit dos, sentit Rom. reff. 445.

- col. pen. vers. unde inferendo. Couar. vi sup. nu. 5. in fin.
- 154 Ex quibus corollarie inferitur ad materiam l. Titio, §. t. ff. de condic. & demon. posse quam ad matrimonium inuitari (spe luci conlequendi), quam praeter eius interpraes, dicit singulare, loa. Lup. in e. per versas, in 3. not. §. 2. i. col. 2. de don.
- Declaratur, vt id possit fieri non tantum adiecta conditione, sed & per modum, sicut si quis aliquem here, dem instituit, vt matrimonium cu Berta contrahat; quod si non fecerit, vult eum priuari illa hereditate. Oide. conf. 16. Aret. late d. §. si nupero, declarando late, vt per Couar. in allegato loco, n. 7. cum seq. ad quem recurras pro intellectu. d. l. Titio, §. 1. Regula proposita recipit multas notabiles declarationes, quorum aliquae sunt inferae ampliationibus praepositis, & maxime aut sumus inter personas prohibitas, vel non prohibitas. Similiter aut merita sunt aequiuocalia, vel non: aut sunt expressa in genere vel in specie, & quod stetur iuramento, quae omnia deferuere possunt pro vniuersali limitatione, ad regulam secundum Doct. in eis passim allegatos. Vnde haec sunt limitationes aliquae. Similiter si merita, & seruitia erant talia, quae quis tenebatur praestare, vel non, vt diximus lib. ampliatione quinta.
- 155 Vnum non ponitur circa illud de expressione meritorum, quod verior opinio videtur, vt etiam inter personas non prohibitas, non sufficiat generalis expressio meritorum, sed merita debent specificari, prout late defendit Socin. conf. 295. vol. 2. attollens ita pluries consuluisse, nec habere contradicentem. Idem late comprobatur Tirac. ad l. si quaquam, in verb. donatione, num. 80. cum multis sequentibus ad Alex. consil. 14. vol. 1. Vbi pulchre loquitur Rube. Alexan. conf. 95. date Anchar. Regien. quest. familiar. 12. huc in finem, licet Dec. ff. de donatione, num. 19. Cod. de collat. & consilio 20. licet sub distinctione, contrarium tement. Rip. lib. 3. responsorum, cap. 9. laf. conf. 59. libro 2. quia idem Dec. melius cogitando comprobatur, & sequitur opin. Socin. consilio 366. colum. 3. versul. venio ad tertium, & sic se commodaueit Ichenae, & non iuris periti, sed linghore negotiorum gestu, prout eum appellat Regien. allegata quest. 12. part. 2.
- 156 Et vitra superius allegatos ad huius opinionis confirmationem dicit, quod ista verba solita apponi in instrumentis, pro beneficium, & gratis seruitij, intelliguntur in dubio, alter non consistit de meritis obsequialibus, non de remuneratione dignis, nam qui libet dicitur meritis, qui non offendit l. cum pater, §. regol. Lucius, §. Lucius, ff. de legat. 2. in terminis, Balin. c. i. c. i. c. i. c. i. de re script. pulchre pulchra addit Alex. ad Bart. in l. si forte, in va. E. de Castren. peculio, vbi etiam inuenit, quod talia verba, vt plurimum apponuntur de filio notario. Practicandum igitur cautus erit diligens Advocatus, & Procurator, vt consideret omnia praedicta tam articulando, quam excipiendo.
- 157 Declaratur vterius, vt fiat pro seruitijs tam in rebus, vel praeteritis, quam futuris. Ita Imo. & Roma. in d. l. Aquilinus. laf. in l. ex boe iuris in primo tit. in ff. de iust. & iur. Castren. consil. 345. colum. 3. vers. 3. videtur, libro primo, dicens eue calum reuocandum eum apertum in l. donatio, Cod. de donatio. Facit, quia reddere & remunerari praesupponunt ieritium in

Præstitum non præstandum l. verbum reddendi, ff. de verb. signific. Tiraquel. ad l. si unquam, in verb. libertis, nu. 95. C. de renoc. donat.

Nona fit cōclusio donatio remuneratoria non reuocatur. Etiam cessantibus meritis. Bursat. ex com. muni. conf. 304. nu. 12. vol. 3.

Et ultra alios ad confirmationem facit, quia inter-
dito remunerantis, & mercedem facientis debet esse
dirigi pro actu retroactio, & preterito, & iam consu-
mato. Unde in simili si mutuo hodie tibi decem ad
hunc finem, ut in futuro eueniente facta mutui alia
decem esse viura, *q. fin. notab. in can. peneramus, l. q. q.*
3. Abb. in e. fin. col. fin. de vsuris. Laurent. de Rodolph.
in tract. de vsur. q. 3. Roman. cons. 706. col. 3. Barbat. in
uillous vos, col. 2. de pignor. Similiter est fortum, l. p.
ignorati, de furt. & est simonia, tanoc. in cap. tua nos de
atate, & qualitate, murchen; contra Cardinales pro-
curantes beneficia pro fructuibus suis. *Angelus*
l. sed & si lege, §. consuluit, de petit. heredit. de cuius
tamen veritate loan. de Anal. in cap. cum essent, de
simonia.

Et casus iste de mutuando ad effectum mutuandi est admodum frequens, utilis, & practicabilis hisce temporibus, quibus omnia sunt ut vulgo dicitur a dissenso, & sub hoc lucri duplicati.

158 Reddendo ad principali propositum, secunda fit
conclusio. Exite quis mercedem recipit pro indicando
furem, vel malefactorem, l. solent, ubi not. laf. de
praescr. verb. in l. 4. §. si ubi indicium, ff. de condic. obtr.
pen. causam.

Tertia fit conclusio. Nulla merces, salarium, vel præmium debetur pro indicando seipsum. Vnde fit fiat proclama pro indicando furem, vel alium malefactorem, non comprehendit ipsum delinquentem se reuelantē. Bart. adferens in facto habuisse in quodam fornaio, *in l. 3. §. si ex stipulario ff. ad Sil. l. vbi dicit etiam calum notabilem, & quotidianam. Salic. in l. 1. c. eod. §. in l. 1. c. de mulier. que propriis feruis se immiscuerunt. Ioan. And. ad Spec. *in de furt. in princip. l. 1. §. d. l. 4. §. si vbi indicium*, vbi similiter dicit etiam calum notabilem, & quotidianam. Anan. in c. qui cum fure, *num. 8. de furt. Aug. ad Ang. tit. nec non ad municipium numero 3.* & hæc est communis opinio. Clar. in §. fin. quest. 77. *vers. in multis*, dicens in facto euenisse in nocte Veneris Sandi. Cauti igitur sint delinquentes, ne sub avara spe mercedis, iurati, & præmij se ipsos iugulent, & cum adagio, *turdus fibi mortem faciat.**

Ex quibus in materia mercedis remuneratorię sic (Deo fauente) eliciuntur plures illationes ad intellectum, l. 3. & 4. ff. de condu. ab ean. & in hac locari & conduci materia eiusque propositum.

§ 59 Prima lit. Apud iudeos exteriore nemini licet
agere ad mercedem, vel præmium eius operis, quod
habet crimen ab eodem iudice poena exteriori pu-
niendum, l. mercalem. C. de Condit. ob turp. cau.

160 Secunda. In pari turpitudinis causa lex humana
denegat actionem, & repetitionem eius, quod pro-
pter aliquod scelus committendum datum fuerit, d.
l. 4. in princ.

161 Tertia sit. Vicunque humana lege denegata sit repetitio eius, quod ob crimen, vel maleficium dari fuerit, non tamen ex hoc accipiens erit tutus in animae iudicio ratione matenz, quæ vendibilis, vel lo-

cabilis non est, vel quod conventio fuerit iniqua, & sic tenetur ad restitutionem Couar. in reg. peccatum, p. 2. §. 2. sub nu. 6. vers. tertio, &c.

161. Quarta fit conclusio. Etiam si propter parem tur-
pitudinis causam quotiens datio & receptio est illi-
cita, minimè cōpetat danti repetitio, tamen ubi ipsi
receptio est licita, non tantum repetitio negat ur, sed
& retentio ipsa iustissima est, ex ratione text. in l. 3.
§ sed cum meretrice, de quo superius vidimus.

163. Quinta est. Si quis promiserit alicui parasito, vel inculcatori, nisi sub vera mercede, vel salario inter lu- dicra, & iocos patietur alapas, & verbera, quod si merces promissa sit moderata, promittens cogi poterit ad talem mercedem perfoluendum, ex quo ar- sit in felicitate ad hominum delectationem, modo exerceatur absque proximi praedulicio, & laesione honestatis. D. Thom. & Caiet. 2. 1. q. 168. aris. 3. Si- uell in verb. arf. q. 7. Coar. vi supra, numer. 5. licet Zan. contrarium lentiat in i. generaliter, n. 31. de verb. oblig.

Et sic in materia locati, & cōducti, de qua agimus, quis locare potest personam suam ad delectationem populi, & ad iocandum, vt suo loco videbimus.

De famulis & pedissequis.

De mercede famulitia.

OVÆSTIO X.

Offer te alia utilis, & practica bilis indagatio cuiusdā conductionis de famulo cōducitū nulla in eēde cōtenta, vel promissa, an ei debeat aliquid salarium. Auari namque sunt Domini vix alimēta permittentes, & contra famuli, & pediseque conseruntur de non dato concedenti salario, quod fortasse magis merentur pediseque, quam famuli.

Et pro parte negativa facere videtur text. in l. sed & si quis, §. sufficienter, ff. de usufructu, ubi seruis sufficienter conlulum videtur, & secundum eorum statum, & conditionem alantur, & vestiantur, nulla alia [alar]i mentione facta, quem textum ibi Bal. dicit esse valde notabile, & fingulare ad cognoscendum quando quis dicatur sufficienter, & condecens, ut vulgo dicitur *calzato & vestito* pro testamento exequendis.

Secundo facit in rebus, §. possunt ff. commendat. ibi nam cibarium expensæ naturalis ratione ad eum pertinent, qui vendam accepti serum, ergo ad tota alimenta tenetur, quæ cum feruitio computantur, per l. item si ferui, §. 1. ff. de ed. ed. Vbi Vero infert ad quotidianam quæstionem secundum eum, quod si quis accepti falconem alicius, vi nutrit, id eo vius fuerit, quod non tepetet expensæ, quæ cum feruitio computantur.

ADDITIO.

¶ Sum. Anglin verbo iuramentum V. num. 19. ubi si iuravit firmare, & fuit promissum salarium quolibet mē. se, si non habet, potest agere ad interesse.

a Pro contraria parte facit præceptum Dominici in Evangelio: Dignus est mercenarius mercede sua:

Tactatus D. Vincentij Carocij

& si quis fraudat aliquem mercede sua, effundit sanguinem. Cano. Imolen. 4. q. 5. Cast. in *Catelo, glor. Mand. part. 3. considerat. 1. an. 8. vers. considerando. Tiracquel. ad l. si quisquis, in verbo, facultatem. Silu. nupt. fol. 9. lib. 1.*

3 Conclusio igitur est negativa, quod regulariter famulus, vel pediseque nullum debeatur salarium, nisi sit cōuentum: sed debetur simplex victus, & vestitus. Bal. in *l. sed & si quis, §. sufficienter. per illum tex. ff. de usufruct. sequitur* & commendat Alex. in *l. in his, §. seruis, ff. solu. matrim.* Dec. conf. 132. in fin. quod Granut. theor. 2. nu. 12. cum seq. Rot. Nouis 55. part. 1.

4 Declaratur allegata conclusio, & vt non procedat probatis duobus extremis, videlicet quod ille sit solitus locare operas suas, & alia, quod ille sit solitus conducere. Feder. de Sen. cons. 18. in fin. quod consilium est valde frequens in casu, de quo agitur. Idem tenet Alex. cons. 109. num. 12. lib. 6. Ang. in verbo familia, in fin. num. 10. Bonaeos. de famulis q. 79. post Nat. cons. 376. nu. 4.

Cui adde in materia bene loquentes Rebuff. de famulorum salar. gl. 3. in princ. gl. 2. Soc. in consil. 196. vers. 4. & vbi. vol. 2. Hieron. Gabr. cons. 170. num. 20. vol. 1. Simon de Prat. cons. 53. num. 2. & ita sunt plures obiteruatum in sacro Rotae auditorio, vt per Pute. dec. 45. lib. 2. quae allegatur in re collectis per Castellan. decil. 170. alias t. 63. Granut. thesaur. 12. num. 12. cum sequent.

Cui adde Archid. t. q. 1. sunt Rebuff. de priuilegiis schol. priuileg. 163. & seq. Castren. cons. 346. Roma. cons. 140. nu. 1. Petr. Moucada ad Crotum, de testibus, p. 4. nu. 139. & ibi Capra. reg. 88. nu. 46. Menoch. cons. 228. nu. 4. de iur. Genut. cons. 115.

5 Praeuidendo igitur in hac vili materia locationis famulorum, quae passim contingit, scias in articulis, & interrogationibus deducere: nam primo ad fauorem petentis salarium deduces, quia iste est solitus inferuire variis, & diuersis personis quibus accepti pro salario tota, vt te monet Castren. in allegat. cons. & si quis facere non valeat, recurras ad generalem consuetudinem, & loci obliuiantiam, prout in Gallia, quae in hoc fuisse. Granut. thesaur. 12. nu. 15.

E contra etiam pro reo conuenio cōlucra, si tuus principalis reperisset alium valde amicum, qui gratis inferuisset, & sine praetio, & deseruiet tibi: nedium in famulos in quolibet negotiorum et factorum item, quod talis inferuivit multis abigialario. Item, quod est valde amicus, potest etiam esse quod frater rei conueni recipiet in domum aliquem famulum praeter voluntatem eius, vt considerat, Castren. vi. iur. in allegato consilio.

6 Vnde vidi in facto casum. Duo fratres rustici habitabant simul, vnus conduxit famulum, qui inferuivit ambo, petiit salarium pro rata a fratre, qui nō conduxerat, qui excipiebat non tenere, quia non conduxerat, sed stante quod inferuivit, cur non tenetur?

7 Declaratur secundo allegata conclusio, vt non procedat in famulo, vel pediseque alicuius indultus, vel peritiae, qui gratis operari non praestantur. Ide in pauperis, qui non habet unde viuat. Petr. de Vbald. de duobus fratribus, p. 6. in fi. Bonaeos. n. 79. nisi dicas, habet victum, & vestitum.

8 Declaratur tertio allegata conclusio, nisi consue-

tudo aliud in contrarium disponat, quae in hoc attendenda est, vt patet ex Alex. cons. & alijs superius in prima declaratione adductis.

9 Declaratur quarto, vt non procedat de equitate, secundum quam debetur, aliquid salarium famulo, vel pediseque, quando aequitas sit considerabilis, & scripta, & ita tenet Rota in vna Romana mercedis coram R. cuer. P. Bonarino die 16. Iunii 1570. cuius verba referuntur a Granut. thesaur. 12. sub num. 10. Solet allegari Bal. cons. 155. vol. 4.

A qua etiam decisioni habes, quod si famulus, negotiator, vel similis, qui diu inferuivit, & tacuit, nunquam interpellando de salario, sibi praedictat. Vnde caute interpellandum est.

10 Debet autem dominus alimentare famulum, vel pedisequam, & vestire vestibus condcentibus secundum ordinem, & qualitatem ipsorum dominorum, l. sed & si quis, vbi gl. ita exponit. ff. de usufruct. & plus expendit Domiceillum, quam alius nobilis, & diues, quam alius, vt ibi per Angel. & ad hanc vestimenta praestanda dominus compelli potest, vt per Bonaeos. vt supra. Rebuff. in l. de verb. vltis. col. 1. de verb. significat.

Declaratur tamen, quia aliquae vestes dantur famulis ad ornatum, & iustas per recessum debent reconfigurare Dominis suis, prout sunt vulgo iures domiceillorum, & Magistratum; quodam sunt ad vsum quotidianum, & illae censentur donatae. Castren. in l. id vestimentum, ff. de pecun. & tangit in l. peculium, ff. de iur. iur.

11 Declaratur vltimus, quod si famulus tenetur seruire pro alimentis ex pacto, eo recedente restitueret tenetur vestimenta facta, alias secus pacto non existente. Bernus. de public. concub. num. 32. fol. 35.

12 Similiter si famulus recedit infra annum a Domino, & non reddit vestimenta tria, prout exant, dominus retinere potest de salario quantum est illud pretium vestimentorum. Bal. per illum tex. in l. in his rebus, §. seruis, col. 2. ff. sol. matr. Immo poterit dominus propria authoritate spoliaré famulum vestimenta non reddentem. Vt Bald. in d. §. seruis. Quod quandoque mechanicum videtur.

Ex quibus sequitur corollaria casus, in quo quis dicere potest sui propria auctoritate.

13 Pone, quod seruus, seu famulus a Domino recedit culpa Domini, vtique vestimenta non sunt retinenda, si non debet fieri integra solutio, iuxta distinctionem positam in materia locati, & conducti, in l. si vno, §. item cum quidam, ff. locati. Et si dominus vult restituere quantitate, vestimenta non sunt auferenda, alias auferenda sunt, & ita de consuetudine seruatur. Alfred. ad Tholoz. q. 337.

14 Ad id tamen, quod superius dictum est, licere spoliaré de facto, & propria auctoritate, declaratur esse verum in fugitivo, & suspecto, vt non possit haberi copia iudicialia Bal. in d. §. sufficienter, & in autem. habita, c. ne alius pro patre. Commendat Alex. in d. l. in his, §. seruis, num. 2. per l. an praetor, §. si debitorem, §. quia in fran. iur.

15 Et hic corollaria ampliat iste textus, vt procedat, & vendicet tibi locum in Domini coram famulum fugitiuum, & suspectum.

16 Sed pone vnum locabile ad intellectum l. nec semel, §. si in habitationem, ff. quando dies lega. erant.

Quia

Quis pro salario, & mercede, vel loco ipsius promissit famulo vestis hiemales, & æstivas, quādo, & quo tempore debetur? Vtique hiemales Kalend. Septembris: æstivæ Kal. Aprilis. Causa est in l. 1. c. de vestis milit. l. 12. & ibi Bart. dicit esse eam valde notabilem, & quotidiana num pro familiaribus, & seruitonibus. Commendat Rom. sing. 60. per allegatam l. nec fructus, si in habitationem inferens ad legatum vestium in testamento vxoris factum; nam debentur modo, quo supra. Commendat etiam Corset. in singulis in verb. Vestis, talis in l. 1. num. 3. c. de legat. Pelyon in capis. causam, columna. 12. in fin. de scriptis, Aulser, ad Tholos. quæst. 337.

17 Et io materia locati, & conducti, de qua agimus, notabilis est text. in d. si in habitationem. Si legetur per testatorem aliquid pensio annua, vel quotannis, similiter mercedes perceptorum annuæ, vel quotannis intelliguntur enim pro tempore debito, & quo solui solent, & debent, & sic tempore necessitatis.

18 Vnde inferitur in hac materia locati, & conducti ad praticabilem questionem. Conducti talem Advocatum, Medium, et similes, et promissit servire in anno, intelligitur quoties necessitas imminet, & vergebit. Et prosequendo materiam salarii, & mercedis, famulorum, & pedissequarum ultra Granus. supra allegatum, nuquid famulo debetur salarium solum, vel promissum omni tempore? Plura considerantur.

Causas. Culpa. Consensus. Infirmis. Dimissio.

CAUSA, De hac tetigi supra de retentione vestimentorum, per l. si vno, §. item cum quedam, ff.

19 locati, & angam in iuribus non fiat per locatorem, & famulo a domino sine causa expulso debetur integrum salarium etiam pro tempore futuro, quo non toleravit, si cum alio post expulsionem oon steterit, nec per ipsum stetit quo minus alius inferuieret. Thol. dec. 168. per l. in materia locati, & conducti loquentes in l. qui operas, & l. sed addes, §. si fin. §. loc. glof. in l. diem sancto, §. de offic. assessor. Innocent. in c. propter, in verbo remissio, de locato, & conducto.

20 Practicando igitur cautus erit bonus iudex ioscipiendo, si potuit famulus reperire alium dominum, & io hoc perquisitio facta est, & diligentia a dhibita, faciunt nota in l. in iure civili, §. de reg. iur. & ff. de condit. & demonstrat. in reguli. cum non fiat, l. ibi. 6. de supra tetigimus in materia advocati, & procuratoris de iustitiana locationis secundo tit. de fruct. & lit. expens.

ADDITIO.

Addo etiam aliud in practica utile, & fructuosum. Quod si famulus commisit servire per quinquennium. Et dominus iratus expellat eum, si laborat de tempore aliqua pars, non liberabitur ab obligatione serviendi pro tempore residuo dominus requirat nisi cum alio nam se accommodaverit. Alber. in l. si iam liberos, §. si ita sit libertus, de statu liber. Causa in dominis Pbanstetis valde quotidiana.

21 Culpa. Si famulus sua culpa recedat, mercedē futuram amittit, Bald. in l. 2. num. 2. vers. sed si quis per-

mittat, & in l. ad emm, 7. c. loras. Doctores in l. penul. ff. solut. matrim. in l. dimeris, l. c. de postliminio re. ner. Perret. de milit. iustitia. 13. Rebuff. de priuileg. stellar. priuileg. 163. Bonacof. de famul. quæst. 79. circa medium. Et si pro famulo sua culpa condemnato aliquid solui, computatur in mercedem, Alber. per illam leg. in l. si colonus, §. de aqua pluviarum, & Rusticis (æpe in factis) occurrit Bart. in leg. in iis rebus, §. servitus, nu. 4. vbi Rom. num. 16. ff. solut. matrim. Vine. de Ann. singul. 287. Paris. de finde. vers. salarium, vers. si officialis, nu. 13. Et si famuli operas conduxisti, pro quo fideiussit Titius, pro omni damno aut culpa finali, tenebitur Titius, etiam de furto facto, quod in eo dolus requiratur, cum appellatione culpe in stipulatione fideiussoria adiecta, & dolus continetur, Bart. in leg. quod Nerva, num. 10. §. de deposit. sequitur Alexan. in l. etia, §. licet, n. 8. ff. solut. matrim. Tiber. Dec. trati. crim. lib. 1. c. 6. tomo 2.

ADDITIO:

Quid si famulus recedat a Domino, & remaneat debitor? Vtique Domino potest retinere eius bona, donec soluat, Bart. in l. de his rebus §. servus in 4. Et ibi Roma. n. 26. ff. sol. matrim. Vincul. de Anna singul. 237.

22 Consensus. Si famulus non vult amplius inferuire, & dominus consentus est licentare, sed de præterito nihil vult dare, nuquid possit? Respondet Bald. in d. l. ad em, nu. 8. quod si tantum damnum patior de receptu, quantum commodum habui de seruitio, non teneor propter compensationem hinc inde: sin autem mihi damnum, nec interesse a quoq. est, tunc ego dominus teneor solvere pro rata. Bonacof. de fam. q. 109.

23 Infirmis. An famulus, debeat habere salariū pro tempore infirmitatis, glof. in l. arboribus, §. de illis, in verbo, agrotante, tenuit quod sic, cum non stet per eum, quomodo leuatur, per textum in materia locati, & conducti, in l. qui operas, §. locati. Et hæc opinio est, vtriusque æquitate, & prætare, & pluries secundum eam fuit iudicatum. Silianus, consil. 128. n. 2. & 23. Innocent. in l. Andri & Barbat. in c. 3. loc. Domini. Hollien. & Specul. relati per Austr. ad Tholos. q. 263. & dicit eam, nem in l. in c. 3. locati.

Pro qua est bonus text. in l. 4. §. Stichus, de stat. liber. & l. 1. §. datus, de extr. iur. cogn. Bal. in l. fin. c. de consil. infir. & equorem 10. Vad. q. 7.

24 Contrarium tenet Abbas in c. de clericis, agrotante, vel debilitato, n. 61. in l. pri. c. de condit. ob. tamam, & in d. §. datus, Bal. in l. si vno, §. item cum quidam, §. locati, in l. opus, §. de usufruct. leg. Anchar. butr. & in l. in rapis, propter sterilitatem, locati, & hæc opinio est, de iure verius, & communis. Doctores ad l. diem sancto, de offic. assessor. vbi Cagno. nu. 15. Bolognet. numero 72. Vin. lib. 1. opin. 108. Suarez in sua theologia, l. 1. num. 48. vbi tamen ex pietate relidet cum præcedenti opinione. Viuia. tamen, vt supra testatur pluries iudicatum.

Cui adde ab eo non allegatos, & de materia bene loquentes, & de communis pariter attestantes tal. ad d. diem sancto, num. 47. Couar. var. let. di. 3. c. 143. Alibi in d. leg. opus, & in d. l. arboribus, §. de illis, Bonacof. in tract. de famul. quæst. 103. Cagno. in d. leg. diem sancto, num.

Tractatus D. Vincentij Carocij

num. 215. vbi Bologn. num. 72. Bald. in l. liberti, nu. 15. C. de oper. liber.

¶ Conciliantur primo loco opinionones est allegatis, vt prima procedat de aequitate, vel pietate, secunda vero de rigore iuris, vnde iudex habens latas habet, vt Gubernatores Prouineiaru, & Ciuitatum, qui possunt cognoscere sola facti veritate inspecta, in euria mercatorum, & similes poterunt deputare salarium, & mercedem famulo infirmo, & vidi quandoque in facto ad bonam cautelam iudicibus inferioribus causam salarii committi cum clausula, sola facit veritate inspecta, ad effectum procedendi iuxta regulas aequitatis, hanc Visi, vt sup. in hoc contrarium tenet Sebati. Medic. de cas. & pericul. q. 6. nu. 6. par. 1.

¶ Conciliantur secundo, vt prima opinio multo magis procedat stante consuetudine ex his, quae superius diximus ad gl. in l. excepto, C. locat, secunda vero opinio procedat scemota consuetudine, quia tunc non debetur, nisi in casu speciali, l. post daps, C. de advocat. diuers. iudic. dicam in tit. de offic. assessorum, & ita conciliat Summa Angel. in verbo familia, num. 2. vbi in materia locati, & conduci, de qua agimus, allegat formolam propositionem. Causa contingens in personam locatis operas suas liberat conductorem a praestatione mercedis, ex l. si vero, §. item cum quidam, ff. locat. leg. in rebus, §. possunt, ff. commodat, glof. in l. si, §. item in rebus, al ferendo, §. leg. §. hodie, de iact.

Ex quibus colligitur corollarie ampliato ad materiam, l. item sunt, ff. de offic. assessorum, vt sicut in casu mortis salarium euripta & in casu infirmitatis, facit ultra Doct. ibidem l. cum heres, §. stirbus, ff. de stat. liber. vbi quando stat per seruum, quominus seruatur libertas debetur.

¶ Conciliantur tertio, vt secunda opinio procedat, quando salarium debetur ratione personae, prima vero opinio procedat si salarium debeatur respectu aliorum. Vnde potestas, qui habet famulus, hanc infirmetur, vel moratur, tamen heres tenetur, ita Aufrer. ad Tholof. q. 628. per l. si pecuniam, ff. de condic. ob caus. Gemina in c. 1. de cler. non resid. lib. 6.

¶ Conciliantur quarto, vt prima opinio procedat in infirmitate non culpa, secunda opinio procedat in infirmitate culpa prouenta culpa, & defectu famuli Flor. ad l. arboribus, §. de illo, de vis. iur. Et notabili hanc heretigentia, & declaratio in actu practico in multis, nam nec paupertas culpa in restitutionibus, & similibus prodelle non deberet.

¶ Conciliantur quinto, vt prima opinio procedat, vt si famulus factus sanus seruiat quatenus seruauit, non infirmus Bernach. in ver. familia, ver. 3. Bald. in l. si. C. de condit. inst. vbi idem tenet in stipendiariis in l. liberti, col. 6. C. de oper. liber.

¶ Bene tamen veru est, quod si Dominus dicat famulo infirmo, tu non potuisti seruire anno praeterito ex infirmitate, restitues in presenti, non tenetur Tirac. reputans hoc admodum notabile, ad l. boues, §. barfer. mon. n. 63. ff. de verb. signif.

¶ Conciliantur quinto in famulo ad certum tempus conducto, tunc procedat prima opinio, secunda procedat opinio in famulo conducto sine praefinitione temporis. Port. dicens hoc notabile, in §. apud, num. 2. Insistit. de rer. diuis. aequorem, & humaniorem dicit Io. Vad. q. 7.

¶ Conciliantur sexto, si famulus sequebatur titulo la-

cratio, & debet habere salarium tempore infirmitatis, si titulo oneroso, tuac habebit, si pro modico tempore fuit infirmus, & modicum habebit pensionem, secus si magnam. Colles in c. si autem de rescrip. in nocen. in cap. pen. locat. Capel. Tholof. de c. 359. vbi Aufrer. inserit ad mures stipendiarios, vt si capiantur ab hostibus, recuperare non habeant salarium si eorum leuitate, vel no ex improbitate fuerint capti, alias secus.

¶ Conciliantur septimo, si infirmitas sit grauis, alias non. Vnde podagra non exculat etiam a seruiendo. Abb. in l. arboribus, §. de illo, in fin. ff. de vis. iur. per leg. qua situm, ff. de re iudic. l. 1. §. pen. ff. ad Siliam. C. de denar. l. a mioribus, l. podagre, C. qui morbo lib. 10.

¶ Sed pauca famuli podagra laborant dominis prouidentibus. Practicando igitur cautus erit defensor famuli deducere aequitatem, quam iudex ante oculos semper habet, l. quod si, Ephef. ff. de eo quod tur. loc. ob. consuetudinem, quae est optima interpret. ff. de consuetudine, ff. de leg. non culpam, quia fortale causa Domini in eisdem tu agnitudinem, deduceret etiam conuentionem certam, & limitatam pro certo tempore, & similia.

¶ Et salarium debetur pro rata temporis, quo famulus seruit, sed si vno, & eodem quodam ff. locat. l. 3. l. conf. q. 7. rol. 7. Frauc. Marchaderf. Delph. 178. lib. 1. Ferret. de m. lit. inst. num. 1. 17. Tenetur autem Dominus famulo infirmo etiam ad medicinas, modicas tamen, & etiam ad expensas, modicas tamen, barrol. in l. eadem, num. 3. & ibi Alex. in addit. ff. de aliment. & ribar. leg. in leg. si cum dotem, §. fin autem in famulato, na. 8. vbi Alex. nu. 6. ff. solut. matrim. in l. in rebus, §. possunt ff. commodat. Ferret. de milit. disciplin. nu. 117. de iur. a iur. l. eadem, ra. 44. de verb. signif. Port. de aliment. c. 13. n. 10. Picr. l. filia, §. filia, n. 161. de leg. 1. Rolan. conf. 22. n. 3. lib. 1. Menoc. lib. 4. praesamp. 157.

¶ Declaratur id esse verum, si tales expensae vel medicinae praesentent, vt famulus, secus vt pauperi, quia ad omnes expensas, & medicinas tenetur. Ang. in verbo familia, na. 2. vbi Addit. declarat in pauperes, qui non habet vnde sibi subueniat, & maxime si sit famulus Episcopae vel clerici. Aufrer. ad Tholof. q. 268.

¶ Declaratur secundo, nisi consuetudo aliter obseruet. Angel. in d. §. si autem in famulato, per l. 1. C. de in re sit. lib. 10.

Ex quib. corollarie inferunt ad l. in rebus, §. possunt, ff. commodat, vt procedat, & extendatur etiam ad famulum, qui sub certo salario locauit operas suas.

¶ Diminutio. Quero breuiter ad materiam, l. scio, ff. de aem. legat. si est famulus trium, & diminuat, vel augeatur, an diminuat, vel augeatur salarium, dicitur in de inst. ad. vbi de Medico, Advocato, Potestate, & similibus.

¶ Notandum etiam est, quod si famulo, vel agenti negotia soluitur salarium coeuentum, quicquid ultra datur ob fidelitatem, diligentiam ve, non censetur iure simpliciter, & metz donationis, sed ob causam, & propter meritum, ita est donatio, opinio attestata per Pin. contrarium subtiliter tenentem, in l. 1. C. de bon. mat. illat. 3. fol. mibi 320.

¶ Non omittam etiam in hac materia famulatus, & pensionem, quod datur pensio, quae in sola temporalitate consistit, prout datur in stipendium pro patrocinio, pro pulsandis campanis, vel alijs scrutijs, quo casu etiam

De obſetricibus.

QVÆSTIO XII.

ET quoniam obſetricum materia admodum eſt formis eſt cū præcedentibus, in hac quaſtione conſeſſus procedendo dicitur q̄ debetur concedens ſalarium, ſcilicet non fuerit promiſſum, Aſſi. in vñb. ſeud. tit. ex quib. conſ. ſeud. amittitur, n. 233. Bou. de ſtatut. vñb. præſcrip. gl. 19. ſub num. 47. vbi etiam in materia ſalarij, & mercedis dicit vñm, quod conſuetudine debetur ſalarium, quod ſoles præſtari, & Gubernator Vrbis habet facultates ampliffimas in hoc pro cedit manu Regia, quia ſtatim cogit ad faciendum depoſitum, & quilibet iudex in hoc debet eſſe vigilans, & circumſpectus, & vide textum in l. ſin. c. communi de legat. vbi Medico æquiparatur in ſalarij, ad quē Specul. de ſalario, ſ. ſin. gl. in canon. 1. 14. q. 5. Felyn. in c. ſua noſ de offi. deleg. Rip. de peſte, ſin. n. 107.

Quero, an nutricibus ſalarium debeatur, & vtiq; ſic, & debetur officio iudicis, quod nutricia appellatur l. 1. ſ. ad nutricia ſ. de ver. & extraord. cogn. Bello, inſtit. de oblig. in prius n. 5.

De intromiſſionibus.

QVÆSTIO XIII.

Plehra, & notabilis, vtiliſſimaque (ſi Bald. credimus) eſt quaſtio ad materiam l. Titio ff. ad mun. cap. qui exercet actum alteri demandatum ſub certo ſalarium, an poſſit vere tale ſalarium petere, quam l. & materiam ipſius valde notabilem dixi in actu practico ibi Bart. & mirabilem appellauit Bal. in cap. ex parte decem, num. 6. de reſcript.

Pro parte negativa facit reg. culpa eſt, de reg. iur. ff. & in 6. vbi culpa eſt miſcere iſe rei ad ſe non pertinet. Si igitur culpa eſt, merito nullum debetur ſalarium alteri præſertim promiſſum.

Secundo pro hac parte facit c. tuos, de homicidio vbi delinquit qui alterius officium exercendo.

Tertio pro hac parte facit l. deli. mali, ſ. ſin. ff. de nomin. vbi quis non debet eſſe curioſus de rebus alienis,

Hinc vnus officialis nō debet ſe de officio alterius intromittere, Bart. per illum text. in l. promiſſus, c. de mun. nullo, & cartul. lib. 1. 2. not. Bal. in l. repetita, c. de e. piſ. & cler. late Sicul. conſ. 45. col. 3. lib. 3.

Pro contraria parte facit, quia hominem aſſicibet officio hominis intereſt, iſeruus ea lege, ff. de ſeru. ex portand.

Secundo faciūt ea, quę not. Din. & Dec. in reg. cul. pa, quod nō dicitur eſſe in culpa, nec alienas rei te. intromittere, qui vel ratione officij, vel pietatis, vel cōditionis officium alterius exerceat, vel executioni de mand. l. non tantum ff. de appell. notatur in l. de vñm, ff. de inſtitu. & iure Dec. in c. 1. de offi. deleg.

Cōcluſio igitur eſt, quod exercens officium alteri mandatum ſalarium petere poteſt, l. Titio, non quidem, vt ſalarium ſibi retineat, ſed vt vero procuratori reſtituat per actionem in factum, quę oritur ex crimine falſi, vel varijs caularum figuris, ita Bal. in d. c. ex parte, dicens eſſe caſum admodum mirabilem.

Subdēs etiā, quod confirmatio ſtatutorū impetra-

ta

etiā ſaleus vel alius ad beneficia incapax retinere poteſt, Archid. in c. quauis, verſ. prouideri, & ibi Gemin. in vltimo notabit, Achar. col. 1. verſ. 3. col. ſige. Frac. in 2. notab. de proband. lib. 6. Bal. in cap. ad audientiam 2. vbi Abb. primo notab. Fel. num. 5. vbi tenet tales penſiones nullam habere ſpiritualitatem, Mandos. in pract. ſignat. grat. in verbo penſiones, vbi etiam tenet non eſſe neceſſarias illarum mentionem in impetratione beneficij, ſilu. de benefi. par. 3. q. 12. n. 10. in 4. qualis. Gig. de penſ. q. 67. n. 2. Felyn. poſt alios in c. poſtulant, & in c. in noſtra, de reſcrip.

41 Datur etiam ſalarij ob id, quod appellatur beneficium ſeruitorium, quod canonicis retinere non poteſt, ne à maioribus diſtrahatur, ſtaph. de liter. grat. in prin. fol. mibi 19.

42 Prædicando etiam notandum eſt, q̄ ad probandū aliquem continue retinuiſſe famulos, non eſt neceſſe probare momenta, ſed quod viderunt ſeruire in prædio, in cenſa, & in ſimilibus temporibus, Benintend. deſci. 43. num. 3.

ADDITIO.

43 Et quis probatur famulus, ſi probetur quod eſt aſſociatus Dominum & inferunt vi famulus, licet de hoc nulla interuenit ſcriptura, Teſt. Et. Notabilis in l. vltim. in princip. c. de proxim. ſer. in lib. 1. c. quem dixit valde notabilem, Bar. in l. 1. ſ. familia n. 5. ff. de publican.

43 Et famulus dicitur habere habitationem, vbi habet Dominus, Gram. de ſcrip. 87. num. 4.

44 Similiter addendum videtur, quod ſalarium etiā conueniunt, non debetur familiaribus Cardinalium, Patriarcharum, Arch. episcoporum, Episcoporum, Clericorum, Cameræ, Auditorum Rotæ, Referendariorum, & ſimilium Prælatorum elapſo biennio a die mortis ex Motu proprio Pauli Tertij, & Bulla Pij Quinti. Vnde caute agendum eſt.

45 Vidi quandoque in ſalto practicum, quod ſalarium ſuus reſqueſtrata dominis, maxime præterita pro deſcatis famulorum, & coacti ad ſoluendum, cum ſit ſus quaſitum ſamulo.

46 Et famulus conductus pro certo ſalarium, ſi efficiatur Notarius, & conſtituat multa inſtrumenta pro ſervitio apothecę, habebit ſalarium duplicatū, Roma. conſ. 25. Felyn. in cap. cum olim, n. 3. de re iudicatu. Pulchrè videndus Paris de Put. in traſi. ſindicus in verbo ſalarium, vbi pro duplici officio, labore, vel exercitio, duplicatum debetur ſalarium Doctori officiali, notarius, & ſimilibus, & poſui par. vltima, conſ. 56.

ADDITIO.

47 Sed nunquid a ſententia condemnatoria ſuper mercede famuli, appellatio datur vñ tunc, Aug. in l. qui quis, c. quorū appellatio, non recipiunt vñb. de ſent. prouiſ. art. 3. glo. 7. Vincent. de Anna. ſig. 42. Et ſepe in ſalto conſingit per quorū Dominos.

Tactatus D. Vincentij Carocij

ea a falſo procuratore, vbi erat verus procurator ſua-
leat de iure, ſecus ſi nullus erat conſtitutus procura-
tor, dicens hunc caſum alibi non reperi.

6 Hanc etiam materiam dixit in pñdica valde no-
tabilem Bart. ad l. non dubium, nu. 18. C. de legibus, red-
dens rationē decifionis huius notabilis materię, quod
hic ſequitur executionis, quia aliqua negocia geſiſt, nec
facit contra ius, non autem executioni naſcitur ex fal-
ſitate, quam facit.

7 Et ſic patet intellectus ad reg. l. itaq. ſullo, ff. de ſur.
quia non cōſequitur pręmium ex delicto immēdia-
to, ſed ex negotio licito in ſe geſto mediante delicto.
Alia rationem notabilem lecūdum laſo, ibi reddit
Bal. in d. l. non dubium, oppoſit. 16. num. 25. quod in hac
l. Titio ſalarium erat conſtitutum cauſe, non perſonę
ob eticetum, & meritum laboris, non in fauorem ei-
us, cui dirigebantur literę, & ita dicit pręſumendum
in dubio, quod ſalarium conſtituitur ob meritum l.
Medico. C. de annuiſ legat. & ſic conſequitur nō ob de-
lictum, ſed quia meruit ſtipendium, dicens eſſe caſum
valde ſingularē. Sequitur, & commendat ibi laſon,
num. 52.

Ex quibus corollarie inferitur limitatio ad leg. cum
principaliſ, ff. de reg. iur. & regula accerſorum, lib. 6.
vt non procedat, quando ſalarium eſt conſtitutum
cauſe, & ob meritum, non perſonę. Nec locati & cō-
ducti materiam exēdo, multorum ſunt opinio, quod
ille viaticum iuum peteret poſſit, aſſione ex locato,
& conſueſio contracto per illas literas, eſt enim cō-
tractus, qui epitola contrahitur, l. conſueſio, ff. de aſſio-
nib. & obligationib.

8 Venior cum Bar. videtur opinio, quod ille poſſit,
petere ſalarium aſſione pręſcriptis verbis, ſeu in fa-
ctum cum enim mandaretur illud officium conſtitu-
to certo ſalario, æquum eſt, vt huic implenti ſalarium
detur, dicens eſſe valde notandum, & ſæpius in facto
occurrere.

9 Salarium igitur conſtitutum executioni officiij
exequuti debetur, licet ad hoc non fuerit deputatus.
Conſideranda igitur ſunt verba ſalarij promiſſi, an
ſint directā in perſonam, vel ad executionem officiij,
& alicuius aſſus, nam ſi opponatur petenti hoc ſala-
rium non eſt tibi promiſſum, quia diriguntur literę,
puta ad Titium Replicabitur hoc non obſtare, quia
verba reſpicunt ex conſuetudinem negotij, prout ego ve-
re ſciebat licet ſit expreſſum nomen Titij, ad quem li-
terę directę ſunt, id non fuit expreſſum, vel ſignifica-
to certę & determinatę perſonę, & induit ſe ipſius,
ſed magis, vt ſignificaret illum, qui officium exerceat
Leni qui ita, §. 1. et Titium, ff. de verb. oblig. l. tale pa-
ſum, §. ſin. ff. de paſſ.

10 Notandum etiam eſt, quod quis recipit a licui pro-
ferendum ratione officiij, & tunc non poteſt petere
pecuniā niſi onus ſubeat, l. liberi, §. ab heredibus, ff. de
dim. leg. d. l. Titio.

11 Intra, ut igitur limitatio ad l. ab adminiſtratione, C.
de leg. vt procedat in vltimis voluntatibus, ſecus in
contractibus, innotat, in d. l. Titio, & in terminis locati
& conducti ad latem quæritur, ſitem cum quia, ff. lo-
cat. dixi in ſu. ſi non ſit per locatorem.

Et ex prædictis patet conciliatio in contrarium
adductorum, maxime in argumento contrarię par-
tis ex Dec. & Din.

12 Quid de tertio, qui in domo alicuius permāſit ſim-

pliciter ſine promiſſione alicuius ſalarij, & merce-
dis? Vt quid debetur, niſi ſit ſolitus locare operas, &
ille retinens in domo ſit ſolitus conducere, Caſt. conf.
346. lib. 2. Rim. in conf. 358. nu. 29. lib. 2. vbi dicit, quod
hic eſt vera et indubitata cōcluſio. Et ita tenuit Ro-
in vna mercedis, coram Reuerendo patre Bonnadi-
mo die 16. Iunii 1570. ex l. 1. de var. regn. & l. in ſi. &
ſalarium, C. mand. Granui, Theor. 12. nu. 10.

De œconomio Capituli.

Q V A E S T I O. XIV.

Q Vid dicendum in œconomio conſtituto à capi-
tulo ſi de vacante, cui ſalarium a capitulo fuit
deputatum, an licite petere poterit? Vtique non, ſed ſi
ſponte detur, recte accipit, Nicol. de Neap. in eos, ff.
de tutel. Bart. ad Bart. in l. a tutoribus, §. ſi. ff. de admi-
niſtr. tutor.

De arbitri ſalario.

Q V A E S T I O. XV.

N On inutilis eſt indagatio, & paſſim indagatur
an arbitris ſalarium debeatur.

1 Et pro parte affirmatiua facit, quia arbitri æqui-
paratur agrimenſori, vt per Florian. in l. ſed & ſi loci,
§. in iudicio, ff. comm. diuid. ſed agrimenſori debetur
ſalarium, vt infra videbimus, pariter igitur Arbitris.

2 Secundo æquiparantur ſeruitijs, quibus ſalarium
debetur, & de tali æquiparatione eſt tex. in l. ſi de
meis, §. de ceſſio, ff. de arbitris, & de ſalario infra vi-
debimus, & de æquiparatione Franciſc. March. deciſ.
464. part. 1.

Pro contraria parte facit, quia arbitraria redacta
ſunt ad inſtar iudiciorum, l. 1. de recept. arb. Euerard.
a loco a iudice ad arbitrium.

3 Pro reſolutione cōſiderandi ſunt duo caſus princi-
pales. Prima igitur concluſio eſt in arbitrio, & tunc
nulli dubium eſt, quod ei debetur ſalarium, & ſpor-
tulæ, l. quotiens, C. de priuileg. ſcolar. lib. 10. l. ſin. C. de præ-
poſit. agent. in rebus, lib. 10. Quam ad hoc dixit ſingula-
riam Gugl. de Lud. ſing. 14. Amanel. de elec. aquis,
ſing. 101. vbi etiam alleg. l. 3. §. ſi menſur. ff. ſin. regum,
ſingulare quoque reputat Beron. in verbo compromiſ-
ſum, nu. 3. Pet. Rauean. ſing. 35. Spec. de arbit. §. ſi
verſ. ſed nunquid Boicc. in e. cum ab omni, de vita, &
bon. cler. Alb. in l. labes, §. ut prator, ff. de arbit. Blan-
de de comprom. q. 8. num. 21. Joann. de Anan. comm. 104.
Viu. opm. 259.

4 Declaratur, & limitatur in cauſis extraordinarijs,
vt per Bal. & Doctores in d. l. in ſacris, Specul. in citato
loco, ſic in verbo Arbitri, vbi etiam tenet, quod
debetur vnum ſalarium duobus, quod tertio parti-
pandum eſt.

5 Secundus caſus eſt in arbitratore, & idē dicendum
eſt, vt ſalarium, & ſportulę debeantur, Lanfranch. de
arbit. par. 3. q. 39. l. poſt Nicol. de Neap. in §. tripli,
col. pen. de aſſionibus.

6 Ampliatur iſta concluſio, vt procedat etiā ſi talis
arbitrator pronuntiauerit de conſilio ſapientis, cui
fuit conſtitutum & ſolutum, nihilominus debeatur
pro i. p. ſe paratum, ſalarium, cum non ſit inconueniens
pro

pro eadem re pluribus personis, & pro diversis respectibus diversis, & varia solui salaria. Natt. *conf. 89. vol. 1.* subdens in practica, quod si partes compromittentur ab initio crediderunt arbitratores laudatum sine consilio, tunc debeat salarium communicare cum iuris peritis, alias non.

- 7 Ex adde predictis, quod arbitri ex forma statutorum sunt ad insilium iudicum delegatorum, Itali dicuntur *comumemarij de iudicis, nn. 9. de re iud. Villalob. in re collect. littera A. mm. 139.* Unde sicut iudices delegati recipiunt sportulas, & salarium, ita & arbitri statuarij. Late in materia divisionis salarij inter iudicem, & alium Borgn. *dec. 31. in fine per. 1.*

- 8 Quid in proxonitis? Vtiq; sic regulariter Stracch. *de profe. in fin. Foller. ad Maran. dist. 9. princip. num. 140.* tangit Granut. *Theorem. 12. num. 5. in fin.*

De Agrimentoribus,

Q V A E S T I O XVI.

SE D nunquid Agrimentorij debebitur salarium? Videbatur dicendum, quod non, quia non videtur esse debere melioris conditionis, quam procurator, qui ponit operam, & laborem suum, & tamen eius officium est gratuitum, ut sup. vidimus.

- 1 In contrarium facit, quia agrimentor ab initio æqui paratur, cui salarium debetur, ut iam vidimus, & hanc opinionem, ut veriorē tenuit Florian. in l. *sed & si loci, §. 1. per illum tex. tum, §. finem regund. Natt. conf. 89. volum. 1.*

Quid in adfessoribus quia materia vidimus aliquid in m. de sportulis iudicum? Unde in hoc conclusiue procedendo dicitur, quod sic, & si discordent in sententia ferenda, & ex hoc eligunt tertium, quod debet communicare cum illo tertio. Specul. *tit. 1. adf. §. 1. salarium, xxi. quod si duobus, Natt. conf. 89. vol. 1.* Notatur in cap. *statutum, §. adfessorum, de rescript. lib. 6.* vbi Ancar. n. 3. Butr. in c. *cum ab omni, n. 2. de vita, & honest. clerice. Abb. in r. 1. num. 4. ne prælati vices suas, Gran. arguens a Vicario; Theorem. 2. sub n. 2.* Firmatur in verbo adfessor, vbi debetur, si partes cōcor. daverint ante sententiam, ut alias vidimus supra de fruct. & lit. expensis. Et potest in sindicatum coram sindicatoribus petere sibi constitui salarium, si sibi nullum prius erat constitutum salarium, Bart. in l. 1. §. *sed si comites, §. de var. cogn.* Quid si eius culpa remoueat ipsius supra titulo de sportulis. Quid si flet. rit neglegens? Vtiq; salarium petere non potest. Angel. in l. *si vacantis, in verbo præf. c. de bon. vacan. l. 10.* & debetur salarium adfessori in hoc officio, Bal. Alex. Castren. & alij ad l. *idem sancto, §. de of. adfessorum, per l. si a colore, de fidemissarius, & l. si firmus, §. si, §. de iupul. teruorum, & auctori delegati debetur de burla partium, vel ab ipso delegato. Castren. in l. si, de adfessoribus pernot. m. c. statutum, §. adfessorem, de rescript. lib. 6. & in auctent. ut de iuribus, §. fin.*

- 3 Quid si pūcedat in aluato? Vt dicitur hospite? Vtiq; nec pro tempore, quo te iuruit, salariū debetur, Bal. in l. 2. colum. 1. xxi. *ideo si adfessor. C. locat. in l. si partes, §. de legat. 1. Alexand. ad l. idem, in dicto, colom. fin. de of. adfessorum.*

De transmissione salarij tangam titul. de offic. adfessorum.

Ex iudicis arbitrio relinquuntur quale debeat esse adfessoris salarium, quando non est certe determinatum attenda qualitate adfessoris, peritia, experientia, & solito dari similibus, Sever. in l. *idem sancto, §. 10. de off. adfessorum, quam commendat. m. nobilitat. tit. salij, Purpurat. n. 182. & Jacob. Menoc. reprehendens Alciaciter tenentem de arbitrio iudic. lib. 2. xxi. sur. 3. casu 254.* Unde peritia, experientia, & solitum multum proderunt.

Vidimus hucusque de pensionibus, mercedibus, & salarijs tacite provenientibus ratione personæ, & sui officij, vel exercitij, licet de eis nihil sit commentum, & sic de quadam tacita locatione, vel cōductione, Placeat modo videre, an ratione alicuius accidentis, cui debeatur, vel augetur, aut diminuat merces, pensio, vel salarium,

Notabilitas seu Dignitas. Remuneratio, Charitas, Amicitia, Paupertas.

De Locatione Ex Dignitate.

Q V A E S T I O I.

QUæro an dignitas, vel nobilitas attendi debeat in locatione, & cōductione, salarijs, & mercedibus perfoluendis.

- 1 Et prima fronte videbatur dicendum, quod non; quia habemus iure cautum, quod in omnibus cōtradibus inspicimus in obiculis id, quod minimum est, *semper in stipulationibus, §. ff. de reg. iuris regul. inspicimus, lib. 6.*

Pro contraria parte facit, quia nobilitati, & dignitati multum deferimus, ut inferius videbimus, merito, & cæci.

- 2 Veritas est, quod dignitas multum attenditur in materia locati, & conducti. Unde tutor pupilli debet præstare mercedes præceptoribus, non quidem minimam sed pro dignitate natam: pupilli, cum pueris, §. cum tutor, §. de adm. tut. l. qui filium, §. xbi pupilli, c. de. debeat. Similiter contra aduocato dandū est honorarium pro eius dignitate, & facundia l. 1. §. in honorarijs, §. de nar. & extraor. cogn. commendat, Boer. de ant. mag. concil. num. 31.

- 3 Unde, si calius eueniat, habes filium in læsio graui infirmitate oppressum, vocas medicum a lōquoquo, non dat tibi certam legem in mercedem? Vtiq; pro dignitate natam tui filij, & Medici excellentia præstare debeas, idem in aduocato, & similibus.

- 4 Similiter vius est opera alicuius: vis recognoscere, dicit, des quod tibi placet. Vtiq; turpe est homini nobili dare quid minimum, dicit textus in d. §. cum tutor, sed pro dignitate dare debentis, & recipientis. Idem in famulo, & celebri concionatore dici potest cōductio nulla certa promissa mercede.

- 5 Et dignitatis, & nobilitatis multa sunt privilegia, de quibus late per Tiraq. in tract. de nobilitate, *si d. conf. 57. lib. 2. f. c. in cap. cum adco. de rescript. in cap. pastoralis de offic. delegat. Cott. in memorab. in verbo nobilitas.*

- 6 Ex quibus, corollarie inferitur limitatio ad l. *semper in stipulationibus, §. de regulis iuris*, vbi in dubio inspicitur minimum, quia hoc non procedit in calu de quo supra ex d. §. cum tutor,

Traſtatus D. Vincentij Carolij

ſed nunquid in homine nobili præſumitur donatio debitz mercedis? Vtique ſic. Herman. hoc valde com mendans ſing. 650. Jo. Lupin rubr. de donat. inter vir. & vxor. ſi. 59.

Quem caſum non poſuit, Menoch. lib. 2. de arbitrat. l. caſ. 88. habes tantum ab eo, quiſ proprie eſt nobilis, caſu 66.

- 7 Vide tamen Cott. in verbo nobilitas, qui pulchrè tenet, quod avaritia omnia dominatur, præcipue in nobili. Vnde hodie dura eſſet hæc præſumptio, Pone, quod conduci aliquem nobilem natum, ſed mechanicam artem exercentem, proderitne nobilitas? Vtiq; non dicam ſuo loco, ex quibus omnibus patet ad contraria.

De locatione remuneratoria.

Q V A E S T I O II.

Succedit ſecundo loco remuneratio, de qua ſuperius, vidimus de mercede remuneratoria. Et eſt in materia locati & conducti, de qua agimus text. in l.

- 1 Aquilini Regulus, ſf. de donat. de cuius intellectu late ſuperius vidimus. Illud addam in proprijs terminis locati & conducti, quod ponit ibi Bart. ad intellig. l. penul. l. c. de offi. vel. pronunc. quod ſi communitas habet palatium deputatum pro officialib. tunc officialis non poteſt emere, vel conducere hoſpitia, d. l. penul. Si verò non habet palatium deputatum, tunc ex cauſa ſimplicis donationis recipere non poteſt, vt l. 1. ſ. pronuncialis, c. de contrac. indic. ſed remuneracionis ſic, d. l. Aquilini, ſimiliter expulſo in caſu illius, l. compet. officium iudicis.

De Locatione ex Facultate.

Q V A E S T I O. III.

Sbſequitur charitas, & dil ectio ex conſanguinitate, & iure languinis. de hoc poſui titul. de bon. qua liber. in fine, & tetigi in materia mercedis remuneratoria, an in conſanguineo præſumatur donatio ratione languinis, vel remuneracionis. Vnde euenit caſus in hac materia locati & conducti, ſi conſanguineus inhabitauerit domum alterius cõſanguinei, vel gerit negocia illius, poteritne agi ad mercedem vel pensionem, an potius eſt præſumenda donatio ratione ſanguinis, vel conſuetudinis dixi ad materiam l. prole, ſf. de probat. & l. tutor, ſ. quia tutoribus, ſf. de excuſ. tutor. de mercede remuneratoria.

De locatione Amica.

Q V A E S T I O IIII.

Q Væro vterius, an amicitia aliquid operetur in contractu locationis, & cõduſionis circa pẽſionem, mercedem, & ſimilia.

- 1 Et primo videbatur dicendum, quia amicus, & propinquus acquirantur Alberic. in c. requiſiti, de re. ſtitut. Alexand. ad Bart. in l. non ſolum, ſ. qui alieno, ſf. de procuratorib. Hinc amicus ſingularis venit appellatio. clauorum, Bald. in leg. 1. col. 12. c. qui accuſare non poſſunt.

- 2 Pro contraria vero parte facit, quia in materia l. exigendi, c. de procur. amicus nõ admittitur pro altero amico, & hæc eſt magis communis opinio. Curt. iun. in d. l. exigendi. col. 6. Lamberteng. de contract. mulier. gl. non verbo agnati, q. 16. num. 93.

Similiter ſtatutum diſponens cauſas inter coniunctos compromiſſi non comprehendit amicos Alex. in l. colum. 2. ſf. ad l. falſid. Blanc. qui eum non allegat, de compromiſſis inter coniunct. q. 3. in verbo amicus, num. 49.

- 3 Putarem valde amicum ex magna, & vehementi amicitia eſſe recognoscendum, prout etiam ex cauſa præſumptæ nimia affectionis de fidei in teſtamento dimittitur, Abb. in c. accedens ad ſecundo, num. 8. vt lite non conteſtata, Decy. Neapol. 305. numero 13. & hæc eſt communis opinio. Alexand. ad Bart. in l. 3. in verbo conſiderata, de teſtibus, quod quidem arbitrio iudicis remittitur, Am. Gabr. de teſtibus, concluf. 1. numero 8.

Similiter in donatione facta alicui valde amico in materia l. ſi tuquam, Cod. de reuoc. donat. Ponit late de amicitie vinibus loquens, Tiraq. ad l. ſi tuquam, in verbo libertus, nu. 75.

Et ſupra vidimus titulo de fruſt. & lit. expen. quod procurator valde amicus patri præſumitur velis patrocinari pro filio gratis late in terminis loquens de coniuncto & amico Benedic. de Barz. conſ. 115. col. 1. conſiliorum vltimar. voluntat. per l. militem, c. de procur. & l. 1. in princ. ſf. eod.

De locatione, & Paupertate.

Q V A E S T I O V.

Q Vid in caſu paupertatis de hoc tetigi ſupra de ſportulis iudicis, & in tit. de fruſt. & lit. expen. vbi iudex pauper ſportulas recipere non poteſt, nec procurator ſalarium, & ibi poſui quomodo pauper intelligatur, arbitrio tamen iudicis ſtatui ſolet, Men. de arb. ind. caſu 65. Cui adde ab eo non allegatur, quod hæc eſt communis opinio, Dec. in c. ſedes, num. 25. de reſcrip. Bello. conſ. 16. Hippolan. l. queſtionibus modum. nu. 18. de queſtionibus, Suarez. in ſuo Theſaur. d. itera P. num. 57.

- 2 Quid ſi pauper locet vel ſeruiat pauperi? Eſt materia de priuilegiato contra pariter priuilegiatum, & videt verſari iudicis arbitrium quis pauperior ſit, & ſimilia.

Vterius pro complemento huius principalis queſtionis de ſubſtantia locationis quaeritur de inſcriptis.

Verba, Scriptura, Fides, Arbitrium, Modicitas, Præcedentia, vel ſequentia.

Verba an in Locatione ſint neceſſaria.

Q V A E S T I O VI.

Q Væro an in contractu locationis & conductionis ſint pro ſubſtantia neceſſaria verba, & videbitur dicendum, ſi ſic, quia verba mente pacificetium demonſtrant. l. Labor, ſi. de ſupelleſt. legat. Pro contraria parte ſaciã l. ad locat. vbi expreſſe dicitur quod lo.

Tractatus D. Vincentij Carocij

De Locatione ex Fide.

QVÆSTIO VIII.

conf. 458. lib. 1. & conf. 133. lib. 5. Alex. confil. 39. post princip. libro 5. Corn. confil. 120. colum. 1. libro 4. late Felyn. in cap. accedens. & ut sit non contestat. Guid. Bap. singul. 736. late Tiraq. de retrah. lignagier. §. 29. glof. 5.

Cui adde Iaf. in l. ex ea parte, numero 11. ff. de verb. oblig. 1. Ioan. de Amic. conf. 71. num. 18. Nat. confil. 382. num. 1. Franc. March. decisio Delphina. 370. num. 5. lib. 1. Et hæc est communis opinio, ut testatur Gall. de form. camer. titulo de præamb. process. quest. 3. num. 1.

Conductor igitur locatori, vel è contra dicere potest. Ego volo, quod de gestis per nos appareat scriptura.

- 9 Declara, ut procedat in promissione in se efficaci, puta cum causa, ex qua scilicet de iure cuius actio nõ datur, l. cum de indebito, ff. de probat. l. generaliter, ubi omnes not. C. de non numer. pecun. cap. si cautio, de fide instrument. Venaf. conf. 129. colum. 1. Secus de iure Canonico, vel in Curia mercatorum, & in qualibet promissione efficaci, ex qua actio datur, & per Alex. confil. 52. nu. 4. vol. 6. Villalob. ex commun. in verbo actio, num. 14. Si tacet de mercatur. tit. de contrah. numer. 1. Vill. post Affl. decis. 120. & decis. 399. Viu. late opinio. 234. pallorum genera lib. 1. ac opin. sequent. ac opin. 206. lib. 1. Quo casu nedom scripturam priuatam, seu publicum instrumentum facere tenetur, Granut. Theorem. 9. num. 2.

Et secundum hanc declarationem procedit elegatur de maior. & obed. & gl. Lancell.

- 30 Declaratur, secundo loco, ut allegata conclusio non procedat, nisi creditor, locator, vel conductor ab initio non fuisset contentus aliqua simplici scriptura priuata, quo casu aliud validum instrumentum petere non poterit, Mandell. de Alba. conf. 33. nu. 2. 3. Vnde in practica male sunt præcepta ad conficiendum instrumenta, quia scriptura priuata non est adeo authentica potest perdi, vel eius actio de facili præscribitur.

Declaratur tertio, ut non teneatur conficere instrumentum garentigium, quod in loco habent executionem paratam, quia durius obligaretur. Angel. & Alex. in l. si finis, §. eligentes, ff. de dam. infect. Ang. in l. si populus, si de nonat. in l. in omnibus, in fin. ff. de iudic. reputat singulare, Aret. in l. ex ea parte, ff. de verb. oblig. & ibi Iaf. in fine hoc valde commendat, idem Aret. in l. 2. in princip. ubi Iaf. colum. fin. Parpal. colum. antepenult. Rip. num. 49. si solus. matrimonia idem dicit post de ritu magne Curie, forma Camere, & similibus.

- 31 Sublimitas, nisi ex more loci instrumenta aliter confici non solent. Tiraquel. ut supra, num. 3. dicens in Gallia passim obseruari, nullum confici instrumentum, sine garentigia, Rebuff. in tract. de consuetud. artic. 2. glof. 13. num. 29. tom. 3. Granut. Theorem. 9. in fine, & tra. fortasse saluari posset Caballin. militeq. 196. Galles de form. Camer. titulo de præamb. process. quest. 3. num. 3. Tuderit igitur, ubi garentigia admodum frequenter, cogetur locator conductor, & è contra publicum conuocare instrumentum cum garentigia præcepto, & clausulis solitis, & consuevis, Anton. Gabriel. de consuetud. consil. 3. num. 10. 13. 15. & cetera supra.

Plura sanè est, & vtilis indagatio ad materiam, venditæ, Institut. de rerum diuis. an eius dispositio, & materia procedat in contrahtu locationis, & conductionis, in quo sit necessaria effectus traditio mercedis, vel pensionis, vel sufficiat habere fidem de mercede, vel pensione.

- 1 Et pro parte affirmatiua facit, quia emptio, venditio, locatio, & conductio, pari passu ambulant, & eisdem iuris regulis continentur, l. secunda, ff. locat. §. 1. cod. tit. in Institut.
- 2 Pro contraria parte facere videtur, quia d. §. venditæ, præcipe loqui videtur in venditione, & si de alijs intellexisset, pariter expressisset, cum prætor, ff. de iudic. cap. nome, de præsumpt.
- 3 Prima opinio affirmatiua est verior, quia expresse tenet glof. in l. si seruus, §. locum, ubi Bart. hoc valde commendat, num. 2. ff. de furt. Iaf. in addit. ad Port. in d. §. venditæ, addit. 1. commendat Salic. ad l. tr. aditionibus, ff. de pati. dicens colonum, qui nummis colit, statim effici dominum, & facere fructus suos habita fide mercedis, vel pensionis. Et scit, quia venditionis appellatione locatio continetur, ut suo loco Deo donante dicam.
- 4 Dicitur autem quis habere fidem de mercede, vel pensione eo ipso, quod simpliciter tradit, vel assignat rem locatam, vt per gl. in l. in emile, C. de rei vendic. in gl. 1. in fine in §. venditæ, in verbo fidem Institut. de rerum diuis. in l. promouitor, §. fin. in verbo, vendicare, ff. de tribu. Commendat Iaf. in l. tr. aditionibus, nu. 4. C. de pati. quod deteruunt etiam in materia emptionis, & venditionis, quando habeatur fides de precio declarando, vt per Alex. conf. 86. nu. 6. vol. 6. pulchra gl. in l. quod vendit, ff. de contrah. empt.

De Locatione Arbitraria.

QVÆSTIO IX.

QUæro vterius de alia particulari questione, quæ ipsius in facto occurrit. Fit locatio, & confertur merces in arbitrium Domini, solet vulgariter dici, detemi quello, che volete voi, i quo modo hoc intelligatur?

- 1 Et primo aspectu facere videtur, quia verbum, volo, liberum importat arbitrium, l. cum quidam, ff. de legat. 2. l. si deicommissaria libertas, ff. de fideicommiss. libertas. Bart. ad remedium, in verbo videtur, nu. 3. Affl. decis. 371. num. 3. late Iacob. Menoch. de arbit. indic. quest. 8.
- 2 Ex aduerso facere videtur, quia illa verba, vt tibi placuerit, boni vti arbitrium significat, Bart. in l. si quis arbitratu, num. 7. & ibi Socin. num. 32. ff. de verb. oblig. idem Bart. in l. 1. num. 51. C. de sacros. eccles. late Iacob. Menoch. de arbit. indic. quest. 3. num. 7. Similiter illa verba, ad eum beneplacitum, boni viri arbitrium significant, Bal. in l. si §. 1. in 4. notat. C. commum. de legat. cum multis per Iaf. in l. si se legatum, nu. 6. in fin. ff. de legat. 1.

- 3 Et hæc secunda opinio videtur in iure verior, quia expresse de laiculis loquens, tenent Angelic. in veris

bo arbitrio, *in fine, & in verbo, familiae, no. 10. in fin. Bonacoffi. de famul. q. 79.*

4. Ultra quod facit hęc ratio, quia cum quis se ponit in manibus, & voluntate partis aduersi, non cōsetur collatum liberū arbitrium, sed iure, & ratione collatum. Bart. & Bal. in l. penult. in fin. ff. de arbit. tal. in l. si sic legatum, no. 70. ff. de legat. 1. Bald. in l. 2. c. de dot. promiss. Bart. in l. 1. c. si vnus, §. prator an ff. de iniur. Menoch. de arbit. iudic. lib. 1. q. 7. num. 6.

5. Vidi a multis responsum in facti contingentia, vt verba cōsiderentur, nam multum importat liberū, & absolutum arbitrium, & multa regulata in voluntatem, vt late per congesta a Menoch. de arbit. iudic. q. 7. & 8. & sic conciliantur contraria. In dubio tamē iusta, & rationalis videtur opinio superius firmata, præsertim ratione mercedis, quæ fauorabilis est, vt suo loco (Deo dante) dicemus.

6. Et in facti vidit, quod quis conduxit operarium ad cōficiendum molendinum dixit operarius. *Io non ti dico mai, altro, sà quello, che vuoi in. voca sic peritos, in arte, quod eis videatur dignum.*

De Locatione in medio.

Q V Æ S T I O V.

N Vnquid locatio vno numero, vel in modica mercede facta valeat?

Antiqui habebant locationem pro minimo, quam appellabat pro fructu panis locare, id est minimū, pro vt in lib. proverb. fructu panis.

Primo videbatur dictū, quod si ex l. si usufructus, ff. de iur. dot. ibi, locet, vel vendat vno numero, ego, &c.

Secundo facit, l. si quis donationis, ff. de contr. empt. vbi reditio facta pretio viliori valet, ergo, & locatio, quæ eisdem regulis regulatur. l. 2. ff. locat. ad idem, l. si sponsus, §. circa ff. de donat. inter vir. & vxor.

1. Pro contraria parte facit l. si quis conduxerit, ff. locat. & hęc opinio est tex. clar. veriss. na est, Pir mia. in verbo, venditio qualiter, vers. 3. Nicol. Moz. de locat. pers. vocio, num. 16.

2. Quæ declaratur in duobus casibus. Primus est, nisi res, quæ locatur, non esset digna maiori pensione. Secundus casus est, nisi locatio beret ex causa necessitatis a lege introducta, & ita loquitur lex, si usufructus, ff. de iur. dot. prout ibi gl. declarat, quam notabile commendat Bar. Bal. tal. & alij, ad l. si quis ante off. de acquir. poss. Bal. in rubr. c. de iur. emphyt. Soc. reg. 2. 19. fallens. 20. Benincas. Perus. in §. sitionem, num. 38. Pabian. de Monte, de emptio, & venditio §. que. l. principal. num. 21. extollens summopere præsentem declarationem. Tirac. ad l. si vnaquam, in verbo donatione, num. 2. Dec. & Cagnolus. L. maguarii ff. de regul. iur. Papien. ad formam filii, in verbo florenos, num. 7. Mant. sing. 370. no. 2. Thob. in princ. quibus modis recondembitur obligatio, num. 10.

3. Ex praticando notanda sunt verba, l. si quis donationis, & l. si quis conduxerit, aut enim merces est vilis, aut vilissima. Primo casu subsistit locatio, sicut videtur ex d. leg. si quis donationis: aut vilissima putari vno numero, & non valet, vt locatio, sed vt donatio, & sic locatio quæ nõ valet vt locatio, valet vt valere potest. Similiter consideranda sunt verba, d. l. si quis

conduxerit, ibi, a l. in hac donationis, non enim dicitur quod sit vere, & proprie donatio, ex quo aliquis recognitio apparet. Vnde ista est opinio non est proprie locatio, & non est proprie donatio, sed a l. si quis donationis. Similiter ibi, Conductio nulla est. Vnde: minimum in locatione cum iteratur, ex quo est tacite potentia, vt reddat conductio, & nullam.

De Locatione Obscura.

Q V Æ S T I O VI.

Q Væro viterius. Conducti famulum, domum, Domum pro vno anno cum certa mercede, posita quilibet est in libertate sua, postea per aliquot annos post recōduco, nulla facta mentione alicuius mercedis, valetne huiusmodi locatio, & conductio?

Pro negatiua videtur dicendum, cum nulla appareat cōsuetudo merces ex iam superius adducta.

1. Pro affirmatiua facit, quia a primordio iurali posterior formatur euentus, l. 1. c. de impos. l. iuratus dest. lib. 10. l. si filia, §. Neratius ff. famul. heret. Vnde ex primo loco constituta mercede sequentes regulantur.

2. Secundo facit l. penult. §. si vxor, ff. solui. matrimo. vbi dos data in primo matrimonio censetur repetita in secundo, licet matrimonium tertij in medio interuenient.

3. Et hæc opinio affirmatiua est verior, quia intelligitur facta pro primo ialaro, & mercede, d. l. ad id. quodam in princ. ff. de iure dotum. Cuiusmodi in Clement. sing. 13. tal. ad l. idem iuratus, ff. de offic. assessor. & hæc est communis opinio o. Roland. de iure dote, quest. 75. num. 3. Viu. communium opinio, in verb. officiales secundum primam impressionem, & Go. n. de contract. cap. 2. num. 9. cap. 3. num. 4. Piazzi. de rescript. vend. in rubr. par. 2. cap. 3. num. 4. Suarez. in suo Tractat. litera C. num. 203.

Ampliat, vt procedat etiam in contra & societatis. Valet si morte patris erat finita societas cum alio socio contra & iuxta l. sitione, §. morte, & l. ad eam. princ. ff. pro socia. tam. q. si filius pueri cum socio patris iidem in tutoribus utatur sicut prius, intelligitur societas cum filio renuata, quamuis filius fuisset pupillus tutorem habens, cuius patre prius interuenerisset, idem in Mercatore, Ioan. Lup. in rubr. de do. no. §. 6. num. 8.

4. Ex quibus corollarie habetur ampliato ad l. si vxor, §. si, a. solui. matrim. vt procedat nedum in contra & contra & mercaturæ, societatis, & locationis.

5. Insuper, licet nõ appareat pro ea pensione sit facta locatio, in dubio presumitur pro ea locatione, pro qua est facta iunctio, & hoc ex obseruantia subiecta, Alex. cons. 107. nu. 2. lib. 2. post Bald. ab eo allegatum, Crauct. rescript. 294. num. 21. Joseph. de Ludouic. concluf. 38. vers. 499.

6. Ex quo ad interit ampliato ad l. si seruus plurius §. si. ff. de legat. 1. vt procedat nedum in eadem iunctura, sed in diuersis, & varijs temporibus obseruantis, & iuncturis.

Notandum est etiam circa subtilitalia locationis, vt vere, & proprie dicatur locatio, tria copulatiue requiruntur, cum quod interueniat pecunia, quid quid numerata, non in alio, vel in idariola. Secundum, vt factum sit locabile. Vnde ap. di. gno sciendum facta loca

Idem si sit solitus deponere pecuniam apud campiores, vel in montibus, vel emptoribus praediorum, Laurent. Kirchow. conf. 103. in fin. vol. 4. Alex. conf. 3. 1. vol. 6. Crauet. conf. 89. in fin. Ruin. conf. 55. vol. 4. Alc. conf. 329. num. 1. & ita in practica feruatur, Rol. conf. 35. num. 16. vol. 1. Brun. in trakt. monet. p. 2. limit. 1. num. 6. late Idodoc. de pupill. intereff. numer. 15. Buriat. conf. 72. num. 6.

- 4 Similiter practica de vltimis considerandum est, si enim quis est solitus negotiari, non requiritur probare aliud extremum, quod merces, & similia per manus habuerit, sed sufficit deducere, & probare, quod si habuisset verisimiliter, attente eius industria, & diligentia, commoditate loci, & in communis solito similitum artificum lucratus fuisset tot.

Si vero non est solitus negotiari, praedicta sunt probanda, nec sufficit solum probare, quod verisimiliter lucratus fuisset tot, nisi probetur, quod per manus haberet merces, vel similia, Castrenf. in l. 3. §. 1. num. de officio. numer. 3. §. ff. de eo quod cert. loc. Dec. consilio 322. numero. 4. Atli. decif. 29. Caccia lup. in l. 1. numer. 83. C. de Summo. Trinit. & pde Catholice. Strachea de mercatore de contrah. mercat. num. 2. reputans hoc admodum notandum in practica. Et haec est communis opinio, Nat. conf. 370. in fine, Soarez. in suo Thesaur. litera A. l. num. 183. & 91. late Buriat. conf. 68. num. 1. & 21. vol. 4. Camill. Plaut. ad l. vnic. C. de sentent. quae pro eo quod in terebinthi gloss. ex laero. num. 16. limitat. 2. vbi Cagn. num. 37. Rebuff. num. 601. Gomez. in §. ad idem num. num. 8. de arb. Bots. de remiff. merced. num. 109. Simi. li modo, si sumus in solito negotiari, non est necesse probare lucrum cessans, & cetera, sed et clare, led vi verisimile, necus in non solito negotiari, & mercari, Bar. in d. leg. vnic. num. 25. in verbo conuenit, vbi dicitur quali certum ex eo solo, quod cum alia eius pecunia conseruaret lucrum facere, & ibi Bal. num. 8. Salic. num. 35. Anchar. in Clement. in §. faue, quae ff. 2. de iur. es. conf. 145. Immo in l. finis, §. 9. vbi 2. column. 2. ff. solut. matrim. Castrenf. in l. duortio. h. cod. Alex. conf. 141. col. 2. in fin. col. 5. & conf. 191. numer. 5. vol. 2. Angel. & Aretan. l. continuis, §. cum ita, ff. de verb. oblig. 10. de Anan. in c. cum venerabilis, col. 7. vers. an iura. de except. Cuman. conf. 139. Cagnol. in l. vnic. numer. 40. & ibi Rebuff. num. 30. C. de sent. qua pro eo, Dec. conf. 116. col. 1. 10. Lup. in c. per vestras, §. 2. de donat. inter vir. & uxorem. Rol. conf. 104. column. 4. Soc. iun. conf. 165. n. 8. col. 2. Pur. ad l. cum quid num. 167. ff. de iur. petat. Et haec est communis opinio, Soc. conf. 156. col. 4. vol. 1. An. Gabr. de iur. consil. 10. numer. 3. in fine. Adde Cephal. conf. 4. col. fin. vol. 1. Crauet. conf. 189. num. 7. Parid. conf. 86. num. 14. vol. 1. Rimin. conf. 30. 4. num. 8. & seq. vol. 3. conf. 52. num. 31. vol. 1. Purp. conf. 182. n. 32. vol. 1. Borgin. decif. 3. num. 32. Firmian. in verbo vbi 2. num. 10.

- 6 Et tempus lucrum cessans dicitur certum in mercatore solito negotiari, sicut in non solito negotiari. Salic. ad l. si fieri sit, §. cum per venditorem in fine, ff. de arb. empt. igne. ad l. quatenus num. 65. ff. de regul. iuris, Ramez. ad l. vnic. num. 4. & 47. C. de sent. quae pro eo quod interest, vbi ait lucrum ordinari in mercatore venire, non autem fortuitum. late Neuiz. conf. 77. num. 25. Similiter practica non sufficit probare mercatorem petentem interesse, non autem mercatorem in genere tali anno solitum lucrari, &

communiter, & verisimiliter tot ex meritis, & negotiationibus, Salic. in l. 3. §. 5. ff. de eo quod certo loco, & abique eo, quod certitudo lueri ostendatur Cagno. ad l. idem finitio, num. 106. de offic. assessor. vbi eo loco reprehendit Dec. num. 8. idem Cagno. ad l. quatenus num. 26. ff. de reg. iuris, d. in modum, & forema in articulo, & capitulandi tale lucrum cessans, dicens contra Dec. Castrenf. Fel. & Parifita in Senatu pluries iudicatum.

Bene tamen verum est quod in homine solito mercari, vel negotiari in emendis praedictis, mercibus, & similibus, si probaretur, quod alij mercatores similes lucrati fuissent, audiretur, & sufficeret. Rebuff. in d. l. vna p. 103. dicens hanc esse communem opinionem, Bal. novell. de dot. p. 7. special. 3. & ab hac opinione non est in practica recedendum. Io. Lup. de iur. ad l. cura. but. comment. 1. §. 6. sub num. 117.

- 7 Et probatur tale interesse lucri cessantis per coniecturas, Cagnol. vbi supra, & in d. l. vna p. 42. vbi Bon. logn. num. 148.

8 Et in calu defectu iuramentum suppletorium, Corn. conf. 22. num. 8. in fine, vol. 4. Plot. ad l. si quando, num. 427. C. vnde visendum primam impressionem, Ad. dit. ad Dec. in l. quatenus num. 5. ff. de regul. iur. Anch. quast. familiar. 33. num. 16. part. 2. & huc est magis communis opinio, Buriat. conf. 68. num. 38. Adde Plot. de in litem iurand. §. 19. numer. 30. vbi in terminis locationis, & conductionis lucrum cessans contra eum qui non soluit in tempore mercedem vel pensionem, probatur iuramento in litem, attestans hanc esse communem opinionem etiam in foro conscientiae in mercari soluto, & §. 11. num. 3. §. 1. §. 12. num. 7. & per instrumenta inter alios coniecta. Ant. Gabr. de solut. consil. 10. num. 5.

- 9 Et caueas, quod solitus mercari, vel quouis modo negotiari non dicitur si vellet incipere negotiari tempore solutionis, vel vnicio vel bino reiterato actualiter alias in alijs casibus, secus si vbi loco dicat, Castrenf. Aret. & Immo. in l. continuis, §. cum ita, ff. de verbo. oblig. Tiraq. de pen. cap. 51. 71. & 72. Nat. conf. 370. num. 2. Rebuff. vbi supra num. 607.

10 Probatur etiam tale interesse lucri cessantis etiam per instrumenta per alios coniecta, vt per gl. in d. l. vna, in verbo subtilitatem, & ibi Bal. & ceteri, Ant. Gabr. de solut. consil. 19. num. 5. Similiter in practica dicitur, quod attendendum est interesse primi tantum anni, non sequentium, ac etiam interesse tantum propinquum, non remotum, vt ex hoc lucratus esse, hoc, ex hoc, illud &c. Curt. iun. in d. l. vna, col. 9. Dec. in c. cum venerabilis, num. 14. de except. talan. l. 3. §. 8. num. de offic. col. 2. vers. breuiter concludit, ff. de eo quod certo loco, Dec. consil. 11. num. 32. licet autem tenuerit, Cagnol. in d. l. vna, num. 45. tamen haec est magis communis opinio Strachea de contrah. mercat. par. 5. n. 3. Eman. in suo Thesaur. litera L. num. 191. Pancerol. conf. 47. num. 7. Bon. de conf. artu. 11. circa medium, bertaz. conf. 18. num. 25. col. 2.

- 11 Debet insuper articulari locus, & haec est magis communis opinio, Aret. conf. 152. col. 1. & consil. 157. Crauet. conf. 87. Turcan. opinio 155. licet Castrenf. Dec. & alij per contrarium teneant, vt per Couar. lib. 3. vbi riar. resolut. capit. 4. num. 5. Emanucl. Soarez. litera L. num. 187.

Tellus insuper deponere debet, a quibus locator sit

Tractatus D. Vincentij Carocij

requisitis, & quod fuit p̄p̄e requisitus ad emen-
tiale p̄dium, & quod omnino emiserit, si pecuniam
habuisset, ex quo fundo p̄cepisset tot loquendo in
non solito negociari, vel mercari, cum non omnes
sint mercatores, vel soliti negociari, Castrenf. ad l. di.
uortio, in p̄f. solut. matrim. cuius opinio in p̄ctica
feruatur, Ruin. conf. 56. colum. 2. vol. 2. Roland. conf.
35. vol. 1.

12 Pariter considerandum est circa damnum emer-
gens, quod distingui solet, aut mora est commissa in
committendo, vel omittendo, si committendo, venit
damnum emergens in interesse intrinseco, & extrinse-
co, & in materia locati & conducti, de qua agimus, si
vendisti lignū magnoatū scienter, & teneris de rui-
na domus, & pensione soluta non in infinito, sed pri-
mo tantum pensio debetur, & non ultra, & sic habe-
tur, q̄ pensio domus est interesse extrinsecum, & de
prima tantū intelligitur l. in hac iudiciū, l. Neratius, ff.
de seru. corrupt. Ang. in verbo iura, n. 30.

13 Similiter conductor morosus, vel dolosus tenetur
ad damnum emergens in non solito mercari vel ne-
gociari, Alex. conf. 31. vñso, nu. 10. vol. 6.

14 Insuper si conductor tenetur ad speciem aliquā,
tunc tenetur ad interesse lucri cessantis, & damni
emergentis, si dolus sit in committendo, secus in om-
mittendo, nec datur iuramentum in litem, & hæc est
magis communis opinio, las. ad l. nummis, n. 4. ff. de
in litem iurand. Plot. de in litem iurand. §. 10. nu. 26. cum
sequit.

15 Et sis cautus, quia interesse lucri cessantis peti l. m-
plus non potest soluta forte principā l. m. Matthei. re-
putans in p̄ctica admodum notabile, notab. 90. co-
mendat Euerard. a vi subrogationis, nu. 6.

16 Reducendo igitur ad p̄ctici cautus erit diligens
aduocatus, & procurator articulando, & capitulo
deducere moram, vel ex interpellatione, vel lapsu
diei & c. deducet etiā, quod ipse esset solutus mercari,
vel negociari, & verisimiliter esset lucratus tot, & si
erit homo non solitus negociari, deducat, quod p̄e
manibus habebat talem rem, nec emit ex carentia
pensionis, quæ fructuabat verisimiliter tot, & est etiā
securus in foro conscientie, & de iure, & equitate ca-
nonica, Hostiens. in c. salubriter, de viuris, Dec. conf. 11.
116. col. penult. vñs. p̄terea, Abb. & Fely. in cap. cum
venerabilis, vbi Abb. colum. 3. Fely. colum. 2. de except.
Soc. conf. 2. colum. fin. volum. 1. & hæc est communis
opinio, Arci. consil. 9. Ant. Gabr. de solut. consil. 10.
num. 2. licet Grat. conf. 56. volum. 1. de contraria autem
illeat.

Et contra Grat. ad Angelic. in verbo iura, il pri.
moy, 116. Ruin. conf. 318. numer. 6. vol. 2. Neuiz. late
conf. 77. Burtatt. conf. 28. num. 12. Panciroli. consil. 147.
sub nu. 16. vbi dicit esse magis communem omnium
Theologorum. Vnde in curia Episcopali licite pe-
tuntur, Pede mont. de c. 14. §. 2. sub num. 13. Et licet tale
interesse lucri cessantis possit excedere duplum ver-
gis fortis, Bero. conf. 19. §. 2. volum. 1. arbutio tamen
iudicis taxabitur, Jacob. Menoch. de arbit. iud. lib. 2.
cent. 2. casu, 119. attestans hanc esse communem opi-
nionem.

17 Et quibus corollarie inferitur intellectus ad l. fin.
ff. de p̄ric. & commend. rei vendit. quia ille textus se-
cundum aliquos procedit in contractu bonæ fidei, in
quo debetur vltimæ ex mora pro modo fructuum, &

non ratione loci cessantis, l. fin. l. 2. §. ff. de eo, qui od
certo loco, Conar. varior. resolut. lib. 3. c. 4. nu. 2. Vnde,
si verus esset ille intellectus, cum contra hunc locationis
sit bonæ fidei, & ipsius iuris regulis regulatur, sicut
emptio, & venditio, idem in eo obseruandum erit,
Laurent. de Rudolph. de vñs. p̄. 2. oppos. 4. & ista
est magis communis opinio, Socin. in l. de dimissione, n.
13. ff. solut. matr. Vbi loquitur in homine insolito ne-
gociare, seu in fortuito lucro vel vbi nō probaretur
verisimiliter de interesse lucri cessantis, las. in d. l. 3.
§. fin. Fulg. ad l. nummis, de in litem iurando, Paris. ad
c. venerabilis, nu. 32. vbi Fely. in d. limitat. de except.
Sapia. ad l. iura, n. 88. vbi Rainer. n. 46. C. de fest. qua
pro ex. & hæc est communis opinio, Dec. conf. 441. n.
24. Silua. conf. 10. num. 10. licet in le contradicat, &
fuit opinio antiqua, Bald. ad spec. ad appell. §. restat,
& hæc est magis communis opinio Burl. conf. 68. nu.
4. vol. 1.

18 Cautus igitur erit conductor deducere lucrum ve-
risimile, prout venditor tenetur. Bene verū est, quod
in alio loco aulitorio, fuit aliquando obseruatum,
tria requiri, moram, soliti negociari, & quod mer-
ces p̄e manibus habuit, & pecunias dictæ de causa
mutuo accepit, quas non accepisset, si debitor moro-
sus non fuisset, vt per Mehedan de c. 208. Dux Sella,
& 103. Put. de c. 3. de viuris, & Ant. Augustinus Epi-
scopus Illerdensis, dec. 592. & 289. Simon Centu, ex do-
ctrina, Castrenf. in l. 2. §. fin. ff. de eo, quod certo loc. per l.
quædam modum, ff. ad l. Aquil.

Mordet tamen eam Burl. conf. 68. sub n. 36. dicens
opinionem Castrenf. communiter reprobant, vel
saltem non procedere cum res, vel merces essent
continuae, & omni tempore suppositæ.

Excusatur tamen ex impotentia quis ab interesse
lucri cessantis, & damni emergentis, Aff. dec. 30. De
clara id verū esse in necessitate extrema, ex qua de
iure diuino ereditori gratis succurrere tenetur, Cor-
rad. de contr. illit. q. 29. Rebuff. ad l. unica, nu. 594. &
608. Put. de restit. in integrum, dec. 8. Ant. Aug. lib. 3.
dec. 564. Archiepiscopus Florent. in sum. p̄. 2. tit. de
amortis. Aff. dec. 2. Rol. conf. 35. vol. 1.

Declarat secundo, vt non procedat in impotentia
superueniente post morā. Bero. conf. 19. nu. 28. vol. 3.

P̄ctificando igitur paupertas non excusat condu-
ctorem post moram, vel nisi extrema necessitas, ad
ea, quæ supra posui materia paupertatis.

De lucro cessante conuentionali.

Q V A E S T I O II.

Sed in hac materia lucri cessantis, & damni emer-
gentis, vtilis & quotidiana est questio, & indagatio.
Loco Sempronio domum, vel quid simile, & do
sibi terminum ad soluendum pensionem, & pacifice,
quod pendente termino aliquid mihi detur, non quid-
dem certum sed in genere, & incertum, eritne licitū?
Videbatur dicendum, quod nō, quia stante dictio-
ne ad soluendum non videtur in aliqua mora, ergo ad
nullum interesse tenetur. l. lesa §. sed cum certis, ff.
cert. pet. gl. in l. si cum exceptione, §. quænam, in verbo
triplici, §. quod metus causā l. traditio, C. de ad. empt. l. si
p̄uilectionis non diuiduntur, §. final. ff. de verbo. oblig. pro
qua parte tenuit Soc. conf. 176. in si lib. 2. & consil. 103.

in *lib. 2. Rub. Alex. conf. 88. Dec. conf. 119. n. 3. quam*
coem dixit Aret. conf. 152. in §. 157. Tuz. opi. 155.

- 1 Pro contraria parte facit, quia conductor non debet habere rem, & pretium, seu pensionem, quam si habuisset præ manibus, vique iueratus esset tot, *l. curabit, C. de pact. empt.*

Et hanc partem tenuit Castrensis in *Lilianni, §. ex vendito, ff. de act. empt. Dec. in rap. cum venerabilis, n. 14. de except. conf. 1. 1. col. ff. Corn. conf. 1. 1. 3. fol. fin. lib. 3. Aleu. l. si quis nec ransam, col. 3. §. cert. pet. Cagnol. ad *l. curabit, num. 58. Parisien. in consuetud. §. 1. glos. 9. num. 17. & de contrah. quest. 74. num. 544. Alex. consil. 12. t. n. 4. lib. 5. Hostien. in cap. salubriter, vbi Abb. nu. 3. ac etiam *rol. penult. Anan. nu. 16. de vsuris. Ioan. Lup. in cap. per vsuras in §. notab. nu. 5. Corrad. de contrah. quest. 30. Archidiacon. in rano. vsur. 14. quest. 3. Rom. conf. 517. col. 7. Angelic. in verb. vsur. 1. §. 16. Siluestr. in verb. §. 23. & hæc est verior, & magis communis opinio, Couar. var. resol. lib. 3. c. 4. illat. 6. Commendat. Sogrez licet *l. n. 89.****

- 2 Ampliatur hæc conclusio, vt procedat nedum in interesse in genere, & incerto, sed certo, & taxato, quod secundum leges appareat cõueniens, verisimile, & iustum, Bald. in *rogati, §. si tibi, vbi Purpur. num. 39. ff. cert. petat. Anan. in r. vlt. nu. 92. de vsur. Alber. in l. 1. & ibi Bald. col. 4. tal. col. 3. C. de sum. Trinit. Cagnol. ad *l. curabit, num. 59. Paris. conf. 60. num. 31. lib. 1. Couar. d. 4. illat. 7.**

- 3 Cui addo, quod hæc est vera, & magis communis opinio, Alex. in *l. si in fulem, §. vsuras, col. fin. vers. alius articulus, ff. solut. matrim. consil. 3. t. vol. 6. conf. 2. 2. volum. 1. Piot. ad l. si quando, numero 454. secundum primam impressionem. Ancharan. Regien. pulchre, quest. 33. parte secunda, Dec. conf. 111. volum. fin. vbi bene loquitur.*

- 4 Cautus igitur erit in practica locator pacificus ab initio quid certum, & taxatæ, vt illud fit verisimile, & cõueniens, secundum leges, & fortasse melius erit cõuenire ab initio in incerto tantum, postea liquidare, iuxta doctrinam Ancharan. superius allegatam.

- 5 Ampliatur secundo allegata conclusio, vt nec tale interesse computetur in pensionem, Castrensis reputans hoc valde notabile in *l. siem, §. si ff. locat. contra Bart. ibi ex dispositione l. curabit, C. de act. empt.*

Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad *l. ten. rabit, vt procedat, & habeat locum etiam in consecutu locationis, & conductionis. Addendo ad reportat. per Alph. 281.*

- 6 Declarat allegata conclusio, vt procedat in soluto negotiari, alias lecu, quia tale pactu facere non potest, Soc. conf. 86. & 103. lib. 4. & est equa, & rationabilis opin. Crau. conf. 189. n. 3. & 4. c. 4. qui in materia perbelles consiliat, Anch. Regien. quest. 33. in princ. par. 2. & hæc pauca addo vltra Couar. plene profitemem *d. lib. 3. cap. 4.*

- 7 Ex quibus corollarie habetur limitatio, & intellex. Quis ad *l. cõd. vers. sed rem fortis, §. si cert. pet. vt licet pendente dilatione debitor nõ sit in mora, tamẽ vsuras compensatorias pacisci, & habere poterit, & sic vsure compensatorie non requirunt necessariõ morã.*

- 8 Sed pone, quod locator dederit terminum condu. & ori ad soluendum mercedem, & nihil aliud fit dictum, nec pactu debeturne interesse? vique sic, quia dies interpellat pro homine, vt in terminis locati, &

conduci, est *glan. l. cum quidam, §. ex locato, ff. de vsur.*

De lucro cessante arbitrario.

Q V Æ S T I O III.

- 1 Altera non innotis in hac lucri cessantis materia est indagatio. Pone, nõ sit data certa dilatio ad soluendum, sed fuerit dictum, quouique pensionẽ soluas, volo quod des tot, vel quid tale, & militant dubitatio rationes superius allegatæ. Veritas tamẽ est, vt valeat talis conuentio, & licet huiusmodi lucrum peti poterit ex æquitate, *l. curabit, C. de actio. empt. Soc. conf. 176. fol. fin. lib. 4. Pacif. consil. 60. lib. 1.*

Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad *l. ten. rabit, vt procedat*stante dilatione incerta, & arbitraria. Et vltra superius adducta addo, quod hæc eandẽ opinionem teneat alij a Paris. non allegati, vt Paul. de Laz. Calder. & Anch. in *c. salubriter, de vsur. & in rap. in rinitate, codit. Bald. in rubr. de vsur. quest. 4. Salic. in aubent. ad huc quest. 13. de vsur. & hæc est communis opinio, Alex. conf. 31. volum. 6. & consil. 200. rod. volum. Pulchre in materia Ruin. consil. 73. in 4. et seq. volum. 1.*

- 2 Et est in facultate cõduktoris, quando soluere velit, & se liberare ab hac annua præstatione, quæ coneedi videtur pro cessatione solutionis. Soci. conf. 88. vol. 1. & tradit Paris. d. conf. 60. num. 22. lib. 1.

De lucro cessante simlato.

Q V Æ S T I O IV.

- 1 Altera succedit circa interesse lucri cessantis prædicabilis, & vtilis indagatio ad materiã *l. si rem §. fin. ff. locat. vendit* quis fundum pro certo pretio, postea cõuenitur inter partes, vt donec pretium soluiatur, fundus intelligatur locatus pro certa annua pensione, valebitne talis contractus? Primo loco videbatur dicendum quod non, quia hæc duo videntur habere repugnantiam, emptio, & conductione, venditio, & locatio. Ex vna enim dominium transfertur, ex alia non, vbi repugnantia, si de reg. iur.

- 2 Secundo pro hac parte facit in simili id, quod noc. Ant. de But. in *c. salubriter, de vsuris*, quod si dos fuit promissa ad certum tempus, maritus nihil interim licite consequi potest, nec etiam fructus rei pignorate, ex quo promissor propter dilationẽ nõ fuit in mora.

- 3 Pro contraria parte facit equitas *l. curabit, C. de act. emp. & sicut emptor nõ debet habere rem, & pretiu, pariter nec conductor rem, & pensionem, cõ idẽdem regulis iuuentur, l. 2. ff. loc. & hanc opinionem in terminis tenuit Soc. conf. 103. 7. vol. 4. & conf. 88. num. 18. cod. vol. Paris. conf. 66. num. 2. vol. 1. Abb. conf. 76. lib. 1. Dec. conf. 419. num. 4. vers. 2. non obstat. Alex. conf. 121. vol. 5. Couar. var. resol. lib. 3. c. 4. illat. 9.*

Cui addo Ruin. pulchre distinguẽtem *conf. 73. num. 3. vol. 1. Anch. q. 3. num. 6. par. 2. Io. Lup. de vsur. §. 7. num. 38. rum seq. & ratio est in promptu ex Soc. & Paris. quia in facultate illius erat soluere pretium, & se liberare ab annua præstatione, & in isto casu non videtur data dilatio ad soluendum, sed illud annum videtur promissum pro cessatione solutionis, *l. l. si, ff. si cert. pet. per Bar. & alios in l. qui Rom. off. de verb. oblig.**

Tactatus D. Vincentij Carocij

*abig. & est text. in terminis locati in l. ficut, §. fin. cum
l. sequent. ff. locat.*

- 4 Cetera quæ text. quia infertur est in tit. locati, & con-
diti, apponuntur multa vtilia, & quotidiana in pra-
ctica. Primum, quod licet regulariter locator teneatur ad
exonerationem ineredis, vt loco loco Deo dante dice-
mus; tamen hoc fallit, & limitatur quado locatione
preceffit venditio, modo, quo sup. ex quo est perfecta
venditio periculum est emptoris, & sic magis attenditur
emptio, & venditio, quam locatio in ea incorporata.

- 5 Ex quibus corollarie infertur ampliatio ad l. 2. c.
de peric. & commod. rei vendi. vt procedat etiam si in
termino solutionis pretij rei venditæ essent inclusa
dilatoria locatio, & conductio, quæ assumit natura
venditionis includentis eam.

- 6 Secundum est ex eadem glo. ibi vt in isto casu locator
non teneatur ad vti frui, ad ea, quæ ponam in tit. de
enit. ad l. si quis domum, ff. locat.

- 7 Tertium est ad intellectum, & materiam d. l. ficut,
§. si. vt virtus constituti appositus in contractu emptio-
nis, & venditionis nō operetur effectus suum in loca-
tione finita, & expirata ad l. ite quæritur. §. qui imple-
to, ff. loc. vt singulariter per Alex. conf. 121. n. 4. vol. 5.

- 8 Quartum, quia dispositio d. l. ficut, §. si. procedit in
casu suo, scilicet quando est titula locatio, & nomine loca-
tionis, pro pensione, scilicet, vel responsione sit ali-
quid promissum: secus si simpliciter pro interesse, vt
considerat Dec. in conf. 1. c. p. sub num. 4.

- 9 Et similiter notandum est in hac materia locati, &
cōditi, quod si pro rata, & proportionabiliter sit so-
lutum pretium ab emptore, proportionabiliter merces,
vel pensio debetur, & l. quæ de tota, ff. de rei vend.
vt per Alex. conf. 19. n. 5. vol. 5. qui etiam dicit vnum
aliud satis vtile in practica, quod licet gl. de qua sup.
in d. l. ficut, dicat periculum in casu illo esse emptoris
intelligitur ex consensu perfectæ traditio, nō ex mera

- 10 traditione secuta. Vnde periculum rei venditæ speciat
ad emptorem, mediū traditione acta licet secuta, sed
ex consensu præstito, §. cum autem, in finit. de empr. &
vend. necessario, ff. de peric. rei vend. l. c. cod.

- 11 Declaratur tamen, vt prædicta sint vera in casu suo:
si vero primo locauit, postea vendidit, & confessus est
habuisse pretium, si postea conueniatur inter partes,
quia pretium nō fuit solutum vere, debere solum eorum
quid ratione pensionis, quia per venditionem sub-
secutam fuit extincta locatio p. cedens, vt per Abb.
in allegato conf. quem in declarat Alex. d. conf. 119.

- Ad allegata ei in cotarium allegat a potest, quod
nomine simplicis interesse, vel viuarum promitti nō
potest, bene tamen sub tit. locatōnis, vt per Ruin. in d.
conf. 77. n. 8. quem videas.

- 12 Et sic lib. velamine locationis, & cōductionis ali-
quod permittitur, quod lib. nomine simplicis interes-
se prohibetur, ad reg. cum quid lib. 6.

- Practico igitur promittat conductor locatori
non ex simplicis interesse, sed titulo locationis, &
conductionis modo, quo supra.

- 13 Declaratur vltimus vltra Conarre. superius alle-
gatum, vt non procedat quando venditio est facta
cum modicitate pretij, nec emptor curauerit accipe-
re possessionem rei venditæ pariter & locatæ, & ven-
ditor semper soluerit dana, collectas, & onera, vt late
a Paris conf. 55. vol. 3. ad quem recurras, & ponā
inferius in tit. de vti frui, vbi videas.

Quid in pena conuentionalis, ponam in tit. arbo-
rum iurum & arborum.

- 14 Et notabilis est in questione, de qua agimus, text. in
d. l. ficut, cum l. seq. vbi expresse apparet locationem
esse contractū bonæ fidei, ibi, bona fides, & c. & simi-
liter quod pensio currit pro rata temporis pretij nō
soluti, & sic habetur limitatio ad superius adducta, vt
currat pensio pro rata tēporis proportionabiliter, &
adhuc merces debetur padō in totum si pretij non
soluatur, res sit inempta, item §. cum gl. quæ subseq. i-
tur l. ficut, ff. loc. Includitur igitur locatio in corpore
venditionis, & currit pensio proportionabiliter.

De lucro cessante moroso,

Q V A E S T I O V.

- ET postquam ingressi sumus materiam lucri ces-
santis, & damni emergentis, & ad propositū ma-
teriae locati, & cōditi, de qua agimus, homicidia, qui
aliquem siue dolo malo, siue culpa, siue in risa inter-
fecerint, tenentur ad expensas in cōducendo medicos, vel
chirurgos, similiter tenentur ad operas, quas verisimi-
liter oculis fecerint, si visisset, præsertim si erat artifex
solutus locare operas suas, vt Medicus, Aduocatus, p-
curator, prætor, & alij operarij, & artifices, lib. bo-
no, vbi gl. ff. ad l. quæ l. quæ actione l. hereditarium ff.
cod. in l. ex hoc, ff. si quadrupes pauperiem fecisse dica-
tur, l. si, ff. de his qui detulerunt, vel effuderunt, cap. 1. vbi
Abb. & alij de iniurijs, Specul. in tit. de minor. §. acqui-
ritur, vers. fed nunquid, idem in vulnere, vel mutilato,
vel aliquo membro debilitato. Summa Angel. in ter.
restitutio, 1. c. in verbo homicidia, vbi limitat, nisi
lecerit ad sui defensionem, Summa. Rollet. cod. vt b. 3.
Aret. in tra. de malf. in ver. nec non ad quærelam, n. 95.
Lup. in rub. de donat. §. 2. n. 5. vbi dicit quod diuini
Put. in vna Tuderina, decis. 280. p. 3.

- 2 Ampliatur vt nō solu tenentur ad interesse offensi
sed aliorū, quos interfecerint, & mactus sustentabat, pu-
ta familie pauperis, Plot. de in lit. iur. §. 4. n. 6. pariter
si jaceret leues, Mareh. pulch. decis. de in. 929. p. 2.

- 3 Ampliatur secundo, vt tenentur locio omnium bo-
norum, vel particularis rei, Plot. vt sup. n. 8.

- 4 Ampliatur tertio, vt medij tenentur ad medicinas
corporis, sed ad exequias, orationes, & elemosinas
secundum facultates homines, Rol. conf. 49. r. 2.

- 5 Ampliatur quarto, vt de iure diuino id permittitur
& post annum a die occursi casus etiam causa eū
lib. finita, Rol. vt sup. n. 15. vbi attestatur de magis
communis limita hoc verum, si agat vt filius, secus si
vt hæres, Put. in allegata decis.

- Limita secundo, vt taxetur arbitrio iudicis, Rol.
conf. 39. n. 10. vol. 2. Borna. de iur. n. 136. Menoc. de
arbit. iudic. casu 122. quæ medicinas, curationes, &
opere sunt estimandæ non iuxta terminum annorum
centum, prout h. mo. viuere præsumitur, vt fuit opi.
Floria. relata per Al. 2. de Neuc. conf. 85. n. 10. vol. 1.
conf. crim. sed iuxta terminos l. hereditarium ff. ad leg.
Fale. Maran. in Specul. p. 4. n. 4. Marti. jing. 574. & hęc
est communis opinio. Ioseph. hot. Lucana 62. n. 28. vbi
etiam declarat consil. Cranes. 119. n. 5. pro cedere
in tranuerfalibus pauperibus, & licet intersectus con-
alere nō teneretur. Et isto casu filius, vel pater, vel he-
redes intersectus, vel ejus locio, vel ipsi vulnerato da-
tur

Tactatus D. Vincentij Carocij

De lucro, vel damno ex computatione.

QVAESTIO XV.

P'richra, vtilis, & necessaria est inspectio, an id, quod percipitur ratione lucri cessantis, vel damni emergentis, ex damno dato actione furti, vel simili causa debeatur in fortem commutari, & pensionem ipsam iuxta ritum bonae fidei. Et pro affirmativa dicendum videbatur, quia creditor computat in fortem, si pignore, si de pignori actio.

1 Pro contraria parte facit. Fructus non compensantur, si conuenit, ff. de pig. act. Et hec opinio est de iure prior, quam in terminis ponit, & tenet Accur. in d. l. si pignore, reddens rationem inter creditorem, & conductorem, quia creditor non potest vi re, & videri committere furtum, secus in conductore, qui vsum habet, vbi Bart. hoc summopere commendat in materia locati, & conducti, & sic patet responsio ad rationem contrariam, & sic patet limitatio ad l. si pignore, vt non procedat in conductore.

2 Et in materia locati addo vnum aliud, quod si creditor re pignorat eduxit multa operas, & impedit multos labores, quod haec computantur, Host. in summ. de vsur. §. in aliquo, vers. 4. Alexand. ad Bart. in l. 2. C. de pig. act. Negui. de pign. in 5. memb. 2. partis, num. 13. Sum. inter si conductor ad longum tempus, prout eum pignora, & feudatarius pignorat creditori directio, & domino fructus non computantur in fortem, cap. 1. de feud. cap. conquisit. de vsu. quod memorabile reputant ad limit. l. si pignore, ff. de pig. act. & l. 1. & 2. C. de Rom. iug. §. 129. Beron. in c. 1. limit. 3. de vsur. Soc. reg. 3. cap. 5. Negui. de pign. in 5. memb. 5. partis prae. limit. 4. Bald. de pign. in 2. par. prae. num. 5. valde commendat Ioann. de Arn. problem. 9.

3 Et hec in materia locati tantum, & conducti deferunt ad intellectum d. l. si pignore, & d. l. 1. & 2. C. de pig. act. Et in tract. locati & conducti est text. in l. 1. quoniam, ff. locati vbi infert Bart. & sequitur Callensis, quod si conductor exegit pignori a dampnum dante, non cogitur locatorem restituere, nec in fortem computare, vbi glo. ampliat idem in commendatario, ex l. si §. sed cum vsura, & ibi not. C. de furt.

De natura locationis. Fructus.

Secunda principalis indagatio in hac secunda questione principalis est fructus ex mora in actione locati, & conducti, vbi bonae fidei tenet iure actionis, vel officio iudicis. Vtilitas indagatio inter alias haec est, si eum iure actionis lubato principali peti non poterit, secus si officio iudicis, Bald. ad l. 1. C. de vsur. & fruct. leg. Dixi ad reg. cum quid par. 4. limit. 5. Vna fuit opinio, quod iure actionis ex locato, & conducto, pro qua facit l. in marito, §. in ff. sol. matr. vbi in contractu dotis bonae fidei petuntur accessiones, & fructus actione de dote, & hanc opinionem tenuit gl. in §. actionem in gl. mag. Insti. de act. quam singulare dixit Bald. in cap. dilectus, col. 7. de excep. Matthiel. ut. 90. & Bald. in d. l. si marito, §. si vbi hoc summopere commendat, & laudat.

1 Contraria fuit opinio, quod officio iudicis mercenario. Pro qua opinio facit, quia fructus veniunt

ex mora & transcendit naturam actionis bonae fidei, ergo actio ad eos competere non potest, & huius opinionis existens allegat haec rationem Bald. in l. 1. C. de vsur. & fruct. legat. Bellapert. in d. §. actionem, inf. in l. iudicio capto, num. 9. C. de indic. & haec est vera, & communis opinio attestata per Alexand. ad d. l. si marito, §. in princip. l. 1. in l. in bona fidei in princip. ff. de eo quod certo loco.

Non obstat ratio ex aduerso adducta, quia loquitur in dote, quae est iudicium vniuersale, secus in particularibus iudiciis, prout nos loquimur. Bene verum est, quod si in contractu locationis, & conductionis intertetur certi conductio generalis, non venient isto casu fructus ex mora, ex quo hoc prouenit ex accidentali natura, Bald. in l. 2. C. de pact. inter emptorem, & venditorem in l. p. tenet, C. de pact. inf. & Alex. in l. ceteri condictio ff. si eeri. preat.

De in litem iurando. Effet. 3.

TERTIA Principalis est indagatio ex bona fidei, omissis, quod in actione locati, & conducti vbi bonae fidei iuratur in litem, ff. in actionibus de in litem iurando, de qua materia dicam suo loco, titulo de in litem iurando.

De deterioracione. Effet. 4.

Quarta est indagatio ex bona fidei proueniens, quod locator non cogitur recipere rem locatam deterioratam sine praetextu deterioracionis, glo. in l. qui sibi, ff. de solutio. vbi.

1 Et notandum est in practica, quod deterioratur debetur locatori actione metus ex loco. Vnde recipere non cogitur, & recipiendo sibi praedjudicat. Vnde cautela est, vt in receptione protestetur, ita Bar. in l. 3. si redditus, ff. de mod. in l. elegerit §. non solum, ff. de dolo, §. tenent al. post alius, in §. actionem, num. 48. Insti. de act. h. quibus etiam habes maxime ex mente Bart. in d. l. locis, quod si conductor velit solvere partem tantum mercedis, vel pensionis, nulla stante conuentione, vel consuetudine, locator non cogitur recipere, de qua deterioracione latius tetigi in t. de dolo, & culpa, vbi videas. Et circa particularem partis solutionem hoc in terminis in emphyteuta, & conductore tenet Bald. in l. quidam affirmaverunt, numer. 7. ff. si eeri. preat. in l. 2. num. 80. C. de iure empti. Bart. ante cum in l. eum qui, in §. ff. de annis leg.

Notandum tamē est, quod dampnum seu deterioratio potest duplici modo euenire; quandoque casu, & non iniuria; quandoque iniuria, puta culpa, & defectu alicuius. Primo casu, si deterioratio calu eueniat, vt viuentorum impetu aequi, terrae motu, & simili, & tunc conductor non tenetur, nec conueniri potuit, l. fluminum, §. hae stipulatio, in §. 7. seq. ff. de dam. inf.

Secundo casu, quando venit aui potuit providere, & non prouidit, & tunc tenetur, alia secus, ex ipa materia locati & conducti in l. sed & si, ff. locati, l. qui bona, §. cum inter, ff. de dam. inf. & verbum, iniuria, appositum in d. l. sed & si, bene exponit Accur. ad d. l. fluminum, §. hae stipulatio, in verbo iniuria, vbi iniuria, id est non iure, vel culpa, & culpa dicitur, si cum potuit providere, non prouidit, & dicitur etiam culpa, si quid prouenit facto coludis, §. si. non cap. & statim cap.

De

De contrahentione. Effect. 3.

- Q**UINTA vilis inspectio est ad materiam l. Ca. 10. §. 4. ff. de verb. oblig. Hæres conductoris licet non teneat rem integraliter, teneatur tamen in solidum, & conveniri potest. Ita Bart. Castr. & alij, in l. 3. §. si heres ff. commod. & hæc est communis opinio, vt per Socin. d. §. Cato, num. 15. vbi Buttigell. num. 86. Crost. num. 47. & in l. sed, non. num. 20. Rip. num. 25. Galiaul. num. 31. Hocoman. num. 201.
- M**axides igitur conductoris ratione contractus bonæ fidei in solidum conveniri possunt, siue in solidum teneant, siue non. Idem in hæreditis locatoris ratione paritatis, contrahendo tamen non in solidum teneatur, sed proportionabiliter, Aret. in d. §. Ca. 10. num. 19. Dicam in materia duorum reorum, in verb. oblig. par. 5.

De dolo dante causam. Effect. 6.

- S**EXTA principalis inspectio est & quid vilis, & necessaria. Dolus datus causam contractui locacionis, & conductionis, vti bonæ fidei, reddit eum ipso iure nullum §. glo. in cap. cum dilectis de emptio. & vendit. in l. sub prætextu, C. de transact. & in materia locati & conducti est bonus textus in l. cum in plures, §. si mandati, ff. locat. & hæc est magis communis opinio, Benincal. in §. actionum, num. 232. cuius ratio in promptu videtur, quia dolus est contra naturam bonæ fidei, bonæ fidei, ff. de positi. Mant. singul. 16. dicens hoc perpetuo notandum, & perpetuo obliuione dignum, latè Anon. Nicell. de concord. glo. con. cord. 13. Angelus in verbo contractus, num. 5. glo. in l. dolo, C. de instit. stipulat. in l. si dolo, C. de rescind. vend. & hanc dicit communem, Cuius in d. l. 2. q. 16. Angelus in l. in hanc, §. venditor ff. de alio, empti. Cuius in l. non dolum, num. 8. Canonit. in cap. cum dilectis de empt. & vendit. vbi Imol. num. 13. Panor. num. 7. Beron. num. 6. idem Panor. in cap. non sine, num. 7. de arbit. i. que in l. contractus, num. 105. de reg. iur. Crost. in l. si quis pro emptore, num. 4. de iur. Diaz. reg. 200. & hæc est pura, & mera veritas Apt. Padill. ad l. 2. m. 3. C. de rescind. vend.
- A**mpliatur etiam, si appositum sit iuramentum. Canonit. in cap. cum conuincat, de iur. iur. vbi Butr. in 4. memb. Abb. num. 23. Ale. num. 13. attestans hanc esse communem opinionem.
- D**eclaratur allegata conclusio, si dolus daret causam, secus si incidere, quia tunc non reddet contractum locacionis nullum, sed purgatur per actionem descendente ex eo contractu, & datur contra hæredes, & ita procedunt iura loquentia dari contra hæredes, Bart. in l. eleganter, in princip. ff. de dolo, in l. sum. ma. ff. de cond. iudic. in l. & ideo, ff. de cond. iur. Bald. in l. arbitrio, §. d. dolo, Cora. in l. actio, C. de trans. Alex. in l. iurigen §. prator ait, u. de pos. lat. in l. in depositi, num. 8. u. de re iudic. in l. transactio, num. 5. C. de transact. de iudic. ad l. si d. quod, v. de iurisdic. omn. iudic. Crost. in repetitio. l. si quis pro emptore, num. 114. de iur. iur. & hæc est communis opinio, Ioan. Igneus ad l. contra. ius, num. 105. ff. de reg. iur. Curt. in l. actio, in l. sub prætextu, C. de transact. Imol. in cap. cum dilectis, de empt. & vendit. Cagnol. ad l. 2. num. 16. vbi alij

repeten. C. de rescind. vend. Euerard. in loco a contra. quibus ad distract. & mil. Ferret. in l. si quis cum aliter, ff. de verb. oblig. & hæc est mera veritas, vt dicit lat. in §. actionum, de actionibus, & est verissima opinio, vt ibi Ioan. de Plat. attestatur.

- D**olus dat causam contractui, quando o suasionibus dolosis induxit me ad contrahendum, qui alias non essem contracturus, & ille dolus est radicatus in consensu, qui tradit robur contractui, vt l. 1. ff. de pec. adeo quod contractus dolosus est, & consensus, ob id dicitur dare causam contractui.
- D**olus dicitur incidere in contractum, quando tu alias locaturus, & ego dolo demonstrauis, quod pensio talis rei non est nisi tanta. Vnde dicitur incidere in contractum, quia consensus, qui est causa contractus, est bonus, & purus, sed illud accidens, quod versatur circa pñsionis quantitatem, fuit dolosum, Bart. ad l. eleganter, de dolo, Canonit. in cap. cum dilectis, Pantaleon. & Cagnol. ad l. 2. vbi Cagnol. num. 16. C. de rescind. vend. Ferret. in d. l. si quis cum aliter, num. 10. Doctores in d. §. actionum, de actio.
- D**eclaratur secundo, vt procedat in dolo, qui cade, ret in prudentissimum, & cordatum hominem, & nõ in quocunque alio dolo. Inn. in e. cum dilectis, Quod metus causa sequitur lat. in l. interposita, C. de transact. in d. l. si quis cum aliter, num. 9. in §. actionum, num. 6. & hæc est communis opinio, vt testatur Suarez litera D. n. 108. Secundum quam pluries in facto obtinuit Mari. sig. 407. dicens quotidie in facto euenire, Comendat et in pract. Bald. in rub. C. de rescind. vend. Gomez in §. actionum, n. 14. Aut. Padil. ad d. l. 2. m. 5.
- D**eclaratur tertio, nisi dolus sit commissus ab vtraque parte, locator, & conductore, quia dolus cui dolo compeniat, ut viro, atque uxori, §. solam. matr. Declaratur vti per Sebati. Med. de compen. par. 1. q. 7.
- D**eclaratur quarto, vt procedat in dolo contrahenti, secus si sit dolo tertij, vt proximo, & filij, gl. in d. l. eleganter, & ibi etiam Alex. ad Bart. per l. 2. ff. de proximo. Bal. in l. 2. m. 3. oppositio, ff. de iudic. in l. multis in interest. C. si quis aliter, vel filio.
- N**isi ille tertius sit fecit idem cum aliquo ex contrahentibus, & illius personam repræsentet, vt tutor, curator, procurator, & similes, Bart. in l. si dolo, §. de dolo, Benincal. in §. actionum, num. 302. de act.
- I**gitur dolus tertij nocet alteri ex contrahentibus, si illius personam repræsentet, alias non. Et sic habetur limitatio ad l. 1. ff. de proximo.
- D**eclaratur quinto, volente eo, contra quem dolus est commissus, ne inductum in fauore, retorqueatur in odium, quod fauore, ff. de legib. gl. est notabilis secundum Bald. & Ang. in l. iurigen, §. prator, ff. de pact. in l. eleganter, in verbo nulla, & ibi Bart. ff. de dolo, in l. in casu, l. secunda, in princip. ff. de min. & cogetur ius, qui dolum commissit, contractum seruare, Federic. de Sen. conf. 89. Bald. in d. l. quod fauore, col. 2. per illum tex. Panor. in cap. cum dilectis, col. 2. vers. item cape aliam, de empt. & vend. Caltreus. conf. 295. col. 1. lib. 2. & elin. in e. dilectis, il secondo, col. 5. vers. tertio facti de rescrit. & in cap. ius questionibus col. 1. de resib. Ruin. conf. 193. num. 12. lib. 1. lo. 1. gn. in l. contra. col. 34. cum multis sequent. ff. de reg. iur. Tiraq. late inferens ad multa m. traci. de mort. fatis l. ens par. 7. declar. 1. num. 8. Aret. conf. 77. in 2. dubio Cagnol. in l. 2. num. 50. de rescind. vend.

Cogetur

Tactatus D. Vincentij Carocij

- 13 Cogetur tamen is, qui dolum passus est in cōtra-
ctu locationis, & cōductionis declarare, an velit sta-
re contractus, vel non. Ita praticare docet Bart. in l.
Inducens, §. si quis colludente, in fin. verbo, §. de alit. emp.
quem summopere commendat Bald. in l. doli, §. C. de
periculi. & commod. rei vend. in l. 1. col. 3. C. plus valere,
quod agitur tal. in l. transactio, §. C. de transact.
- 14 Quod limita, nisi resisteret lex actui, quia declara-
tio doli passu nihil operabitur, glo. notabilis in l. a-
dmo Pio, §. de vit. nupt. quam dicit non esse alibi, Bal.
in l. 1. col. 3. C. plus valere, quod agitur, in l. non dubium,
col. 10. C. de legibus, in l. ea que, C. de dona. ant. nupt. tal.
in l. nuptientium, §. prator ait, §. de par. Alex. ad Bart.
in d. §. si quis a colludente.
- 15 Declaratur textus, inspecto iure naturali, secundū
quod contractus dolo iniustus valet, Bart. in l. 1. m. 22.
§. de condit. indebit. Et hoc est cōmunis opinio, Gar-
zi. in l. si vnus, §. pactus, m. 9. §. de pact.
- 16 In fororamen animæ contractus omnes, siue bonæ
fidei, siue stricti iuris, dolo iniusti sunt nulli. Couarr.
in regl. possessor. in 2. par. §. 7. col. penult.
- 17 Hodie tamen de æquitate canonica omnes con-
tractus ne dū locatio, & cōductio, sunt bonæ fidei.
Bal. in cap. 1. de mnt. petit. quem commendat tal. in l.
§. si quis tres, m. 27. §. si quis cau. Veron. in cap. cum
venerabilis, de excepti. Bonacoll. de equitat. canon.
concl. 60. Gaiet. de bona fide iudi. m. 12. cum seq. vbi
pulchre le extendit Beninc. de panper. q. 3. Special. 9.
de contract. m. 26. tal. in §. actionum, m. 4. & m. §. quod
nulli de actio.
- 18 Bene vetum est, quod dū a videtur hæc decisio, cū
hæc differentia interius ciuile, & canonicum nō re-
petitur, cap. 1. & 2. de non. oper. nunc. immo expresse
sus conuentionem facit contractus bonæ fidei, quasi in-
nuat esse stricti iuris, in e. cum venerabilis, de excepti.
& ita tenet tal. in l. cum posteaquam, de pact. in l. cum
fundus, m. 8. §. si quis per. vbi Aic. m. 16. tal. in l. quod
mibi, m. 1. 3. §. si quis per. Gomei. in §. actionum, m. 4.
de act. Couarr. in regl. possessor. 2. part. §. 6. nu. 5. de reg.
iur. lib. 6. Ant. Padill. in l. 2. m. 6. C. de rescind. vend.
Seraph. de iuram. priuile. 31. nu. 97.
- 19 Quo fit praticado, vt cōsideretur modus, si an doli-
sus dederit causam, vel incidit. Itē, an doli sus cade-
re potuerit in prouidentissimum virum, vel non. Ita pe-
sona, contra quā est commissus doli, an velit stare
contractus, vel non: & an eius declaratio releuet, an
nō, quia lex resituit, vel non, & sic passim praticado.
- 20 Ex quibus omnibus corollarie inferitur intellectus
ad §. si quis, vers. alii quando, Insit. de perpet. & tempor.
action. nam ibi ea actio non transit ad hæredes; quia
doli sus dedit causam contractus, vnde agitur actio
de dolo, quæ ad hæredem non transit, nisi lite conte-
stata cum defuncto, vel quatenus ad eum peruenit,
vel dolo malo vltus fuerit, Bart. in l. ex depositi, §. de
actio. & obligat. Castren. in l. erratores, in fine, C. de
negot. gesti. tal. in l. ex parte, §. huius, §. de verb. oblig. Ca.
gnotum hoc iure, §. huius, §. de reg. iur. Doctor. in §. actio-
nem, Insit. de alit.
- 21 Similiter contractus omnes cum Principe initi do-
lo facti, sunt nulli, ex quo omnes sunt bonæ fidei, Bal.
in cap. 5. §. quis de pace Constantia, in l. m. §. actionum,
m. 2. de act. m. 2. Aic. lib. 3. de verb. significat. n. 61.
Feinand. Valiqu. de success. creati §. 12. m. 27.
- 22 Extenditur ad omnes contractus etiam cum ciui-

tate facti. Ex ea de pact. m. 407. allegat Alexand.
ad Bart. in l. Casus, de publicanis qui hoc non dicit
Padill. ad l. 2. C. de rescind. vend. m. 7.

Et in materia locati, & cōducti circa dolum, &
cius actionem Domino competit actio de dolo, si co-
lonus expellatur, propter singulare odium coloni,
Bartol. in l. hofes, §. de captiu. Commendat Bald. in
cap. dilectis, m. 28. de appell.

23 Et vltra Bonacoll. ad id, quod dicitur, quod omnes
contractus de iure Canonico sunt bonæ fidei, intel-
lige, quando non tractatur de materia peccati, vel
spirituali: & isto modo de iure Canonico intelligitur,
§. actionum, de actio. Addit. ad Angel. in verbo Doli,
litera D. m. 9.

24 Notandum est similiter in practica, quod ex dolo
tertij agitur contra tertium, & si doli incidat in
contractum, & est in arbitrio conditoris restituere
rem, vel supplere iustam pensionem late Angelic.
in verbo Doli, m. 9. circa medium, vbi tenet art. si do-
lus non incidat, nec det causam, sed interveniat re ip-
sa. Dicam in titulo de similitudine locationis.

De errore. Effect. 7.

SEPTIMA principalis indagatio est, quod error
vitiat contractum locationis, & cōductionis,
vti bonæ fidei, ad leg. si id quod auris, §. de verb. oblig.
& est in terminis l. Gratia, in tit. si locat. Ponam in ti-
tulo de errore, & de iuris, & facti ignorantia.

De impossibilitate. Effect. 8.

OCTAVA principalis indagatio est, quod im-
possibilitas vitiat contractum bonæ fidei, ad l.
non solum, §. de act. & obligat. Ponam in titulo de con-
ditione impossibilis.

De purgatione moræ. Effect. 9.

NONA principalis indagatio est, quod in con-
tractibus bonæ fidei admittitur purgatio mor-
æ, licet adiecta sit dies, & poena ad l. Lencius, §. de act.
emp. ponam (Deo dante) in tit. de mora.

De rescissione contractus. Effect. 10.

DECIMA differentia est, quia in contractu lo-
cationis, vti bonæ fidei, habet locum remediū,
l. 2. C. de rescind. vend. ponam in tit. de similitudine lo-
cationis.

De arbitrio. Effect. 11.

VNDECIMA indagatio est actio locati, vti bo-
næ fidei per adiectionem loci efficitur arbitra-
ria, ponam in tit. de eo, quod certo loco.

De non implemento. Effect. 12.

DUODECIMA indagatio est. Non implenti
contractum bonæ fidei minus succurritur,
quia magis bona fides exuberare debet. Alex. cons.
105. m. 3. lib. 3. in terminis locati & cōducti, Fran-
cil. Bec. cons. 45. m. 27. lib. 2. vbi in locatione contra-
facienti minus succurritur.

De

De PaTo. Effect. 13.

DEcimatertia fit indagatio, quod in locatione ex pacto incontinenti apposto debentur viuarum citra illi pulationem. *gl. in l. cum quidam, §. ex locato, ff. de resur. vbi loquitur in terminis locati, & conducti.*

Sed in materia damni emergentis occurrit vnum
factis notabile. tu impediisti debitorem meum, quo-
minus locaverit operas suas, ex quibus posset satisfi-
cere, tenebris ad interitū? Vtique sic, *fals.* valde cō-
mendans in l. i. §. 1. *arbitr. off. n. quis enim.*

De similitudine Locationis.

Q V Æ S T I O IV.

Principals .

Tertia principalis est quæstio, cui similis sit contractus locatitiois, & conductionis; & vitique emptiois, & venditionis, & sîdem iuris regulis consistit, & tantam inuicem familiaritatem habere videtur, ut vnum ab alio fere dici non possit. l. 6. i. ff. locat. & sînit. de locat. & conduçto, in princip. & sîdem, quibus in locis declarat familiaritatem quoad tractatum, & quod sententiam. Hierony. Gabr. consil. 7. 2. num. 2. fol. 1.

2. Et adde bonum tex. in l. veteris, cum l. seq. ff. de al.
emptio, iuxta expositionem Hotomani, in comment. in
verb. emptio, ubi legit, idem non idem est. Firmia in
verbo, domo, ubi tenet per hoc, quod locata simpliciter
domo, veniunt omnia, quae venient ea vendita,
prout etiam dicitur in verbo, accessionum, par. 3. Vnde
apud antiquos iuris interpretes magna fuit alterca-
tio, si conueni cum auctore, vt ea auro annulum
conduceret pro toto, quæ ei dabant, erant locatio, &
conductio ? an emptio, & venditio ? & fuit opinio
Caij, vt materiam effet venditio, & operis locatio,
tamen fuit decemum diligendum : aut ex auro aucto-
ris, aut ipfius dantis. Primo casu eff. venditio. Secun-
do casu cui locatio, & conductio, §. item quæritur, in-
finit. de locato, & conducto, ad idem l. Subimus, ff. de con-
trahen. emptio.

3 Ex quo testu in materia locati, & conducti colligitur notabilis regula: Aut ex parte dantis inierunt pecunia tantum, & est emptio, & venditio. Aut etiam inierunt traditio materiae, & est locatio. Vnde do tibi trabem ad dolandum, est locatio, do tibi pecuniam, & tu mihi das trabem, & est emptio, & est venditio.

De qualitate primæ emptionis. Pretium.

ET quoniam in hac tertia quaest. principali agitur
cognitio contractuum, & quando vnus dicitur
natus ab alio, omnis hinc inde rationibus, ut in
videndo, ponam aliquas conclusiones, quando in
videtio, quando locatio, & fideiuss ad materiam. *h. n. doc.*

Prima fit conclusio. Cum agitur, ut in alium transferatur rei dominium, & vacuandi consensio pro certo pretio, tunc captio, & venditio contra. Quis censetur *Bar. disputat. 4. Publican. in solutione, num. 1. Socin. part. 8. d. col. 2. lib. 1.*

2. Cum enim pretij sit mentio, venditio arguitur §.

pretium, iustit. de empr. & vendit. glof. sigel. in l. cum
doct. in l. vbi Bald. C. de inuol. l. iij. C. de pr. iur. vbi
lib. 10. Spec. de empr. & vend. §. nunc dicendum, versic.
sed pone mutuum, Castr. & Alex. in l. 2. ff. de rei. peti.
Bald. in lex conuention. pro l. 2. C. de par. in l. iij. vi. iij.
cui, in tiraque leuata, & vbi Alberi. ff. de trans. in
l. si domus, l. i. ff. de leg. 1. in l. sciendum, §. pollicetur,
ff. de ad. l. i. in l. 2. C. de rer. permulata tiraq. de tra-
cto. l. iij. glof. 2.

Cui adde laf. in L. 1. n. 23. C. de iur. emphyt. conf. 45. n. 3. lib. 3. Marfil. fingul. 105. iacob. Menoc. de retin. possess. remed. 4. n. 6. et lib. 3. praeſumpt. 24.

Cui adde, quod hæc est communis opin. Soares li-
tera 2, m. 23. licet Caball. contrariam teneat, mille-
leg. 2. 6. m. 3. eandem tamen communem tenet Bar.
& Alex. in l. 1. §. qui superficiei, ff. de superficibus.
Furim. in verbo prectine, glo. & Bart. in l. fin. C. de pra-
decur. lib. 12. in l. apud Celsum, §. si cum legitime,
in verb. acceptio pretio §. de dol. except. Bald. in l. si quis
ante, vbi laf. m. 15. Alex. m. §. de acquir. poss. glo. 2.
in l. licet illis, de off. p. sed in l. si qui carum in ter. im-
pact. ff. de leg. 3. Bal. in l. Gallus, §. quid si tantum
§. de liber. & posthum. in l. naturalis, §. de p. r. v. p. v. v.
Fab. reputans hoc valde notabile & empt. & vendit.
q. 2. princip. m. 3. Abb. in rap. 1. de his que sunt à pre-
lato col. 1. m. r. potuit col. 2. done. Nicol. Mozz. in traff.
de contrah. tit. de empt. in prin. m. 30. scribentes in l. si
liis families, §. dicit, vbi Alex. m. 22. laf. m. 107. in 1.
lect. & in 2. lect. m. 144. Fcrod. Loaces. m. 97. Crot. m.
103. Rip. m. 101. Abb. in c. de p. vel. in cap. m.
num. 5. limit. 1. de arcefat. Part. t. 82. vol. 3. laf. in l.
2. m. 120. C. de iur. emphe. amplians non valere pa-
ctū, vt emptio fieret sine pretio, quia contra subflan-
tiam contra dicitur §. cum precario, ff. de p. re. Afl. de ci. v.
270. num. 2. Benin. in c. de rei. v. m. 20.

Et vitra Menoch. *vt supra*, Tiraquel. & alios. ad
do vnum pulchrum, & notabile, & hoc in mater
locatio, & conductus quae agimus. Quid si fuerit di
dum, vt nisi ad tale tempus domum transferatur,
puta donec pretium non fuerit integraliter solutum,
eritne venditio, vel locatio? Vique venditio, non lo
catio. *Andr. ad Spec. tit. de empt. & vendit. §. 1.*
incip. si alea erit, &c. Bal. in rubr. C. de contrah. em
pt. lat. hoc in tempore commendans in l. 1. in §. prin.
cip. §. i. rem. petat.

4 Declarat in hoc notabiliter, nisi pretiū sit parū; nam tunc locatio erit. *glos. singul. in l. i. ff. de superfic. quam singularerem; & notabilem dixit Baldus d. 9. fin. in l. si ex conventionē, ff. de pact. in l. litera, ff. de dist. Alciat. respō. 5 t. 5. nu. 2. iacob. Menoch. de reuinen. pō. s. i. rem. 2. num. 6.*

Cui adde ab eo po allegatos. Rom. conf. 346. Bar. in l. patrum, § 1. col. 2. de leg. 3. Anchar. conf. 403. col. 2. Alex. conf. 266. lib. 4. Arc. conf. 16. col. pen. Dec. in l. empti in l. disputantibus, num. 6. §. de reg. iur. I. respiciat hoc valde notabile, in l. 1. col. 6. verum tamen in proposito, C. de iur. empti, in l. filiusfamilias, §. datus, ubi m. 1. cell. m. 107. et in 2. cell. m. 144. repetat huiusmodi et menti tenendum. Summatim P. 2. §. 38. limitat. vlt. qui similiter valde commendat.

Sublimita hoc verum, si fuerit dictum, pro pretio,
& nomine pretij, alius non. Ias. ita declarans, ut su-
pra, reputans hoc valde notabile.

Ex

Tactatus D. Vincentij Carocij

5 Ex quibus corollarie inferuntur an piliatio, & extensio ad d. l. 2. ff. locat. quod tanta est similitudo, & familiaritas inter contractus locationis, & venditionis, quod si venditio non valet ex paritate pretij efficitur locatio. Nec igitur valebit consequentia. est pretium, & certum, ergo est emptio: sed additur, est pretium certum, & iustum.

6 Et si habeatur declaratio ad §. pretium, infertur de emptio vendit. ut non satis sit certum, nisi sit iustum pretium. Locatio igitur in vno nummo non valet, de qua superius vidimus. Venditio in paruo pretio non valet, sed efficitur locatio.

7 Quid si fuit actum, ut non transferatur dominiū directum, sed vtile tantum? Vtique erit contractus emphyteuticus, ut per Bald. in d. §. si. not. in l. 1. c. de iure emphyteut.

8 Sunt igitur gradus descendens. Transferitur dominiū plenum, vtile, & directum, & est contractus emptionis. Transferitur vtile tantum, est emphyteuticus. Nullum transferitur dominiū, uque possessio, & est locatio, & conductio.

9 Declaratur vterius, nisi ad verbum, pretium, præcedat verbum, conduco, quia tunc erit locatio, non venditio. laf. ad l. si quis ante, sub nu. 15. vbi dicitur tal. nu. 6. dicit valde notandum, ff. de acquir. possess.

10 Declaratur tertio, ut non procedat in reuenditionem, quæ sine pretio valet, & tenet glo. in l. si seruum filij, §. si. ff. de legat. 3. Fabia. de empt. quasi. 2. princip. nu. 20. in fi. dicens vitium contractum per venditionem rei, purgari per eius venditionem. Bartolin l. 1. §. si rem, ff. de pos.

De qualitate secunda venditionis. Datio.

3 **SECUNDA** principalis conclusio est, si Sabini, ff. de contrab. empt. cum est actum, ut is qui pecuniam recipiat, aliquid faciat, atque aliquid det, & sic vtrumque: sed datio venit principaliter, factum in consequentiam, tunc dicitur emptio, & venditio. Bart. in d. q. 4. in sol. nu. 1. ver. aliquando conuenit idē Bart. in l. qui facimus, ff. de donat. Socin. sen. d. conf. 88. col. 2. in princ. Fab. de empt. & vendit. q. 2. prin. nu. 26. ex l. 2. §. 1. ff. locat. & §. item queritur, in sol. co. vbi clarius exprimit Theophilus in insit. & interpretes Hotom. & Balduin. Gabr. Mude. in rubr. de contrab. empt. n. 1. 3. ea ratione, quia vbi corpus non debetur ab eo, cui id sit, illud saltem, in quo operæ præstantur, locatio esse non potest, sed emptio est, d. Sabini.

De qualitate tertia venditionis. Pretium iustum.

DE hoc posui supra qualitate prima in limitationibus ad glo. in l. 1. §. 1. ff. de iur. pign. lib. 1.

De qualitate quarta, Vnica Solutio.

1 **Q**UARTA principalis conclusio est, quando pretium præstantum est semel per multos annos, dicitur venditio. Bartolin l. 1. c. 1. §. qui maximus, ff. de public. & in d. q. 4. in l. 1. §. si. ff. de super. pign. lib. 1. vbi laf. c. de iur. empt. Bald. in l. licet, q. 5. c. loca. in add. ad Spec. in cod. tit. l. 1. Ang. consil. 15. Castren. in d. l. 2. §. 1. ff. loc. Barba. in capitul. propter sterilitatem, in fi. locat. Anchar. conf. 401. Alexand. conf. 3. lib. 1.

conf. 108. lib. 3. conf. 84. lib. 6. Corn. consil. 78. lib. 2. conf. 12. lib. 4. Tabian. de emp. q. 5. princip. Socin. conf. 88. lib. 1. conf. 156. lib. 2. Dec. consil. 4. in fi. Alcia. respo. 5. 13. nu. 2. Socin. conf. 44. lib. 1.

Et hæc est communis opin. Socin. d. conf. 156. ad dit. ad laf. in l. si quis ante, l. 1. c. de acquir. poss. Rod. de rebus eccl. ff. fol. 471. nu. 10.

2 Ampliatur hæc conclusio, ut procedat etiam si contrahentes vtiuntur verbo, locare, & conducere, tamē in casu præmissio venditio erit, in spectro efficitur, non prolatione verborum, tex. in terminis in materia locati, & conducti loquens ad l. si vno, in princ. ff. locat. cuius regula passim in quolibet actu allegatur.

3 Dicant igitur contrahentes quicquid voluerint, attenditur effectus ad idem in materia locati, in l. in lege. ff. locat. in l. si insulam, ff. de prescri. verb. in l. damni in fi. di. in princ. ff. de dam. in l. si stipulatus, ff. de iur. ad quam l. si vno, Bald. in l. si vno, ver. iuxta hoc quero, c. commodat. & in rubr. c. de iur. empt. quasi. 1. Alexand. in terminis nostris in l. 1. c. §. qui maximus, in d. q. 4. l. 1. c. de public. & vestigal. Oldr. conf. 139. Puppor. in l. 1. ante pen. ff. si cer. pet. Boer. decif. 144. Tiraque. de viroque vtriusq. de retrac. Lignag. §. 1. glof. 14. nu. 87. & iterum, §. 30. glof. 1. nu. 11. & iterum, §. 32. glof. 1. numer. 34. Euerat. in loc. ab empt. vendit. ad cens. Bart. in l. locare, ff. loca. Flor. in l. arboribus, §. ius fructus, Salic. in l. 1. in 2. opposit. c. de iur. empt. Alex. conf. 1. volu. 3. Imo, in c. propter sterilitatem de locat. Bertach. de gabel. par. 2. q. 3. & in reposito. in verbo, gabelarum locatio, & est communis opinio. Ripa de peste, par. 2. prima partis, nu. 39. Ernan. in suo the. san. l. 1. c. 2. §. 1. in l. si tibi pecuniam, in 1. notab. ff. si cer. pet. l. 1. in ver. verbum possit.

4 Effectus autem magnus est propter remissionem mercedis ex causa sterilitatis, vel simili, quod non fiet, si erit ante venditio, ut per Castren. in d. l. 2. §. 1. ff. locat. Alex. & laf. ad l. si quis ante, vbi Alex. num. 9. laf. nu. 16. ff. de acquir. poss. inferentes ad gabelarios, & datarios: nam licet instrumeto fiat mentio de pretio, & etiam de verbo, Vendo, tamen contractus iudicabitur ex distributione pretij, & est utilis passus, frequēs & quotidianus Anchar. c. ff. 404. et 406.

Pariter hoc casu periculum rei spectat ad locato. rem. Sebast. Med. de cassor. p. 2. q. 1. c. 1. nu. 90.

5 Notandum tamen est in hac materia publicanorum, quod quatuor sunt casus, quibus concipiuntur instrumenta publicanorum.

6 Primus per verbum, concedo, quod generale est, & hoc casu est locatio, si sit diuisio pretij singulo ann. no gl. in l. 2. c. de iur. empt. & est communis opin. Rip. de privileg. contra pestem, nu. 54.

7 Secundus casus per verbum, loco, & est locatio, siue pretium sit singulis annis, siue pro vno pretio præstanto pro omnibus annis, siue locatio sit facta pro vno anno. Castren. in d. §. qui maximus in l. 2. §. adeo, ff. locat.

Tertius est casus in verbo, Vendo, & erit venditio, si vnicum est pretium; secus, si fiat diuisio in singulos annos, quo casu erit locatio. Bartolin l. 1. licet, in d. q. publicanum. Firma de gabel. par. 2. q. 1. Alex. conf. 108. lib. 3. conf. 3. lib. 1. Soc. conf. 88. col. 1. Imo. conf. 7. Corn. conf. 128. & conf. 23. lib. 2. & hæc est communis opinio. Rip. de privileg. pestem, nu. 56.

Ampliatur, ut sit locatio, quando ab initio voica est constituta.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Et ratio rationis in promptu, eff: videtur, nā quādo solutio confertur in plures vices, non videtur intentio dominium transferendi, eo quia si ille in solutione cessaret, posset de fundo expellere, *l. quero, §. inter locatorem, ff. locat. d. l. vestigali, §. fin.*

¶ Declara secundo ultra alios, nisi sit actum, vt tot sint locationes, quot anni *tratt. clausularum fol. 77.*

De qualitate tertia locationis. Accidens,

1 **T**ERTIA conclusio est, Cum versamur in dubio ex aliquo accidenti iudicamus contractum locationis esse, puta, si fuerit dictum, quod ob famem, bellum, vel pestem fiat remissio mercedis, quod pactum locationi conuenit. Socin. *d. conf. 38. col. 2. vers. quod etiam dignoscitur, lib. 1. ea ratione, quia ex natura locationis periculum est locatoris, & ob id fiat remissio, l. ex conducto, §. 1. l. si merces, §. vus maior, ff. locat. quod in emptione non contingit, quia periculum est emptoris, l. necessaria, ff. de periculi. & commod. rei vendit.*

2 Datur etiam venditio & locatio simul, puta, loco tibi fundum, & do tibi in prædio locato boues æstimatos, quo casu ista æstimatio, facit venditionem, ad *l. cum fundus, ff. locat. & l. quero, §. fin. ff. eodem.* Et sic si boues pereant, colonus non tenetur, nisi ad pretium ipsorum.

3 Quod limita, nisi petissent dolo coloni ita limitat glo. in *d. l. quero, §. fin. per l. si seruus, §. locat. in d. de furt. & l. si seruus, ff. commodat.*

4 Declara secundo, vt procedat, quando fuit actum pe adiatu æstimatio ipsorum bouum, quia tunc est emptio & venditio, secus si fuit actum, vt restituatur a colono boues æstimati, vel sit in electione coloni restituere boues, vel æstimacionem ipsorum, quia tunc operatur periculum peremptionis, non deteriorationis. Colligitur ex distinctione Bart. in *l. si vt certo, §. nunc videndum, ff. commodat.* Nicol. Mozz. *d. de contract. de emptio, in princ. num. 37.*

5 Declara tertio, vt procedat in æstimacione certa, aliā si diceretur, reddam tibi æstimacionem, re perempta liberatur. not. Bart. in *l. quidam, §. 1. ff. de leg. 1.*

6 Cautus igitur erit dominus, qui locat laborium colono suo, & dat ipsi boues æstimatos, aut vult esse contentus restitutione pretij, vel vult, vt restituatur iidem boues, sic & in colono dicendum esse videtur.

7 Sed in ipso met contractu locationis & conductio- nis, cum ipsamet res, quæ locatur, etiam æstimetur, tunc hæc æstimatio operatur duos effectus. Primus, vt conductor teneatur de leuissima culpa. Secundus effectus est, vt si res perdatu, vel pereat, soluatut pretium ipsius. Bart. in *l. si vt certo, §. nunc videndum, in fin. ff. commodat.* qui loquitur in conductore roocini æstimati, qui tenebitur de leuissima culpa. Ioa. And. & ibi Abb. in *c. 1. de commodat.* ubi hanc opinionem valde commendat, iudicando cam, nisi expresse fuisset promissum restituere æstimacionem.

8 Bonum igitur est, cum locatur animal, æstimare etiam ipsum, tum ratione leuissimæ culpe, tum in casu perditionis, & peremptionis.

9 Et per hæc *l. 3. & not. in ea in practica questione* respondit Bald. ad *l. si in comoda, §. cum duobus, l. 1. de iur. in fin. ff. pro soc. de d. finam meam in locidam in quinquenium, & est consuetudo, quod in sine qua-*

quennij diui datur æstim. & fructus, vel pecudes, & sic de alijs. Interim æstima, perit naturaliter, nunquā rusticus teneatur ad aliqd? ytiqne non, quia eodem modo esset peritura apud Dominu, etiam si fuit tradita æstimata, quia in contradibus non ordinat ad dominium, æstimatio non facit emptionem, vt notis *d. leg. 3. & in d. l. cum mansata, §. fin. & l. cum duobus, §. damna, secus si petat casu fortuito, cui restitui non possit, vt ibi per Bal. Adio vltetius, quod quis nontetur ad solutionem gabelar ex locatione & datione animalium, & bonum ad certum pretium æstimatum, nec pariter ex locatione prædiorum occasione laborandi ipsa prædia datorum, Boer. *q. 34. in fin. attellans ita de consuetudine seruari.**

De locationis deceptione.

1 **E**T stante hac horum contractuum similitudine, paritate, & familiaritate, insertum, quod sicut in lege venditionis licitum est contrahentibus se decipere, ita & in locatione, & cōductione. ita ex hac paritate motus tenet *l. C. in litem si pretio, §. fin. ff. locat. sentit Duen. reg. 148. dum hancmet legem allegat.*

2 Ampliat hęc conclusio, vt procedat tam de iure ciuili, quam canonico, ita in terminis locati & conducti ponit Pedemon. *dec. 42. num. 7.*

Adde Dec. in *l. semper in contradibus, nu. 9. ff. de reg. iur. ex c. cum dilectis, & c. pen. de empt. & vendit. Adde tenet lummam Angel. in verbo, dolus, sub nu. 9. littera F. post medium.*

Ampliat secundo ista dispositio, vt procedat etiam in foro conscientie, cum enim permittatur iure canonico, ergo licebit in foro conscientie. Dec. in *d. l. semper in contradibus, num. 9. in l. pen. de iur. & c. edem, in c. 1. num. 67. de constitutionibus, tal. in l. quotiens, num. 19. C. de rei vendit. Vincent. Paleot. in d. l. 2. num. 226, Borgn. *dec. 3. nu. 3. par. 2.**

Contrarium tenet Innoc. & post eum Butr. in cap. in ciuitate, de iur. in cap. quia plerique de immo. eccl. Rodoa. de rebus eccl. *fol. 12. nu. 8. Butr. allegando D. Thom. in c. cum d. scilicet, vbi Ant. Burgol. numer. 15. de empt. & vend. late Croi. in c. 2. in notab. de constit. lib. 6. Gomel. in §. superest, num. 54. q. de alt. Petras. in c. sing. 22. u. 8. tal. in §. sed ista, in 104. de alt. Adde. ad Angeic. in verbo, dolus, littera F, num. 9. & hæc est communis opinio, Duen. reg. 68. limit. 2. in fin. late Gomel. in c. 2. nu. 7. de constit. lib. 6. Bertran. conf. 71. numero 2. vol. 3. conf. 73. num. 2. cod. vol. Bonacoli. de camel. littera E. fol. 34. Ioan. de Lign. in casu, qui presbiterorum, & in cap. per tuas, in fin. de donat. Rodoa. de rebus eccl. *fol. 19. Rot. dec. 2. numer. 4. de pass. in antiquis, Gomel. super regul. cancellari. a in regul. de exprimendo valore rei in impetrat. beneficiorum, quæst. 1. Benincal. de paupertat. de contract. quæst. 8. special. 9. numero 28. Bald. in cap. cum causam, si secundo de testib. Bart. conf. 68. a. dub. volum. 4. Paris. ad Bart. in l. in tan, §. idem Pomponius, ff. de minorib. tal. in leg. pen. notab. 4. sub nu. 5. C. de pass. Capol. in l. 1. §. causam, nu. 11. ff. de ad. edic. Exa. in cap. 1. numero 311. de constit. & hæc est magis communis opinio. Tho. Bonifin. de inst. negoc. c. 5. in fin. Et cum vir bono non conueniat decipere, deceptus poterit interrogare aduersariu, an vir bonus sit, qui si affirmative respondet, tenebitur rependere damnu decepto, si vero negatiue**

negatiue respondeat, inde à iudicio repellat, atque ita in foro Ferrariensi obseruatum, testatur Anan. in c. in ciuitate, col. 5. vers. ultimo pro ista parte de sum. que secuti sunt lat. in l. pen. nu. 5. C. de pass. Ruin. cons. 162. num. 4. in f. lib. 4. Quam cautela non confutauit Felin. in c. vbi num. 13. de pr. assump. quia nemo debet deiegere turpiditatem suam. Barbar. cons. 67. col. 3. vers. Ego videlicet. 4. diffinitiuè iudicatum contra consue. ludi Ananias. Dec. in l. semper in contr. lib. num. 7. de reg. iur. Petrasanta. sig. 25. Ferrer. cons. 4. num. 4. Cagnol. in l. 1. num. 11. C. de res. vend. vbi alius comen. morat. M. noch. de pr. assump. lib. 5. pr. assump. 1. num. 2. 5.

4 Concilia. vt prima opinio procedat si quis locat, vel vendit scienti valore reuocanda opinio procedat in loca te, vel vendente ignorante. Ita colligitur ex Dec. in l. semper, et in d. l. pen. Pantaleoni. c. rem. in l. 1. col. 34. de res. vend. Paul. de off. iur. q. 14. et cron. de simulat. contr. ad. pr. assump. 12. Stacch. de mercat. par. 2. num. 16. Et sic iuxta mente m. superius allegatorum interpretum licet viro bono & laudato ecclesie, vel pio loco in Curia mercatorum decipere, & circumuenire locando, vel contrahendo.

Quibus adde late Cagnol. in l. 2. notab. 1. C. de res. vend. vendit. omisit multis in hoc disputationibus, quia reuera in hoc conuenire videntur, & adde Go. zad. cons. 14. num. 1. pulchre Plac. videndus in Epito. delict. lib. 1. c. 36. num. 17. videat.

5 Episcopos igitur, Abbas, Rector Hospitalis, vel Contrarius locando poterit, & conducendo aliquē circumuenire modus vt supra, & inferius allegandus, & erit in foro Canonico & conscientie tutus. March. de off. 48. q. 30. vbi loquitur de venditione. Episcopi retrahata.

Et vniuersis multis, an in alijs contradiibus procedat allegata conclusio, veniam ad aliquas limitationes vbi in hac materia locati, & conducti.

6 Limitatur primo, vt non procedat in rustico, minore, & muliere, qui presumuntur in dubio habere ignorantiam, & ob id deceptio non competit. lat. in d. l. 1.

7 Ampliatur ista limitatio, vt procedat etiam stante iuramento, & renunciationibus in instrumentis apponi solitis. Alex. cons. 11. lib. 6. Dec. cons. 60. et 180. et 203. colum. 2.

8 Declaratur ista prima limitatio, vt procedat in rustico, iagati, & iquadato, quia licitum est illi potest locando decipere butr. in c. quia plerique, vbi Abb. num. 10. de immo. eccl. Burchol. in d. cum dilecti, num. 10. de emp. et vend. et molus num. 6. Patpal. in l. si quis maior, col. 1. C. de trans. et Alex. in l. vbi exigitur, ff. de edem. Dec. cons. 34. col. fin.

9 Declaratur secundo, vt procedat in dubio, quia ignorantia præsumitur, sed probata scientia. lat. Meno. de arbit. iudic. ca. 1. et 30. num. 4. ponam latius inferius.

10 Vt igitur Rusticus, Cotonus, & conducti decipi poterint, articulanda est fingatur ipsiusdem quod coluit multos agros per multos annos, vel fuit vicinus. ita in terminis locati contra quoidam conductio. res. consiluit. Dec. cons. 583. Soc. cons. 48. col. 1.

11 Declaratur secundo si scitente, licet in ignorare, de qua materia dicam in rem. d. l. 2. de res. vend.

Illud pro nunc addam, quod licet quis sciret sit, ita men. si ex necessitate locat, vel conducit, non licet contrahendo contrahere. Anto. Burchol. in c. dilecti, in l. 19. dicens esse de iur. mirabile, & in d. c. quia gle.

rique, ant. Butr. in 2. facit, quia in necessitatibus nemo liberalis est. lat. rem legatam, ff. de adim. legat.

12 Declaratur tertio in prodigio, ita Butr. in d. c. quia plerique, et Burchol. in d. dilecti, num. 19.

13 Declaratur quarto, & est vtijs declaratio totius materie, vt procedat in dolo re ipsa, licet si dolus daret causam contradi, quia isto modo circumuenire non licet, sed si dolus incidere non rescinditur, sed agitur ad supplementum iustae pensionis, prout supra dixi de dolo dante causam contradi. ita Butr. in d. dilecti, in l. 1. vbi ampl. at etiam si postea scientia superveniat. Dec. in c. 1. nu. 67. de consuet. Cagnol. in d. l. 2. sub num. 15. attestans ista licet in d. l. canonico, & conscientie. Ioan. Ferrarius in l. semper, in consuetudinibus ff. de reg. iur. Exca. in cap. 1. num. 3. 14. de consuet. vbi pulchre loquitur.

14 Tres igitur sunt in practica calypso. Primus, quando re ipsa licet dolo interuenit circumuentionis, & licita est etiam si postea scientia superveniat. Secundus, calus est, si delus dedit causam contradi, quia me alias non locaturum, vel conducturum induxi ad locandum, vel conducendum, & contradi est nullus.

15 Tertius calus est, quando dolus incidit, quia pro minori pretio induxit ut ad locandum, & tunc agitur ad supplementum.

16 Declaratur quinto, vt procedat ultra dimidium, & non ultra, cap. regulariter, & Capra. reg. 37. a. 61. & sequitur Pedemont. dec. 43. q. 9. vbi rationem reddit, quia infra dimidium pretialet contradi, ultra dimidium præualet iustis, & sic attenditur.

17 Declaratur sexto, dum contradi est in fieri, licet si postea Dec. in l. penult. num. 7. C. de pass. Agitur ad summam Angelini verbo dolus, nu. 3. littera F. circa medium ex l. penult. C. de pass.

De rescindenda locazione.

1 Sublequitur alia necessaria inspectio ad l. 1. de si in fraudem, ff. si quis in fraud. petron. an rescinditur, l. 1. C. de res. vend. procedat, & habeat locum in contradiu locacionis, & conductiois.

Pro parte aggravia facit, quia dictum remedium est collocatum sub tit. de emp. et vend. erguuntur contractus cedentur excludi, l. cum prator, ff. de iud. l. meritis, C. de prætoratoribus, iuncta l. Imperator de in diem adfectione.

2 In contrarium facit equiparatio prædicta, et text. allegata l. 1. ff. si quis in fraud. & hanc opinionem tenet gl. in d. item si pretio, l. 1. in l. si oleum glof. fin. C. de loc. l. in venditione, ff. in verbo si minoris, ff. de bono au. florit. in d. pass. idem glof. fin. l. si pretio, C. de vin. fratru. tradit. Balth. in d. l. 2. colum. 4. q. 1. vbi Salic. q. 4. Callen. verbo Angel. in l. maioribus C. de communi. veris. que indic. Bald. in cap. cum causam, in fine de testibus, Canonice in c. cum dilecti, vbi in col. col. gen. Barbar. cons. 11. de emp. et vend. et in c. cum causa, colum. 4. iud. tituli. Aerom. de suspens. contradi. pr. assump. 3. Corn. cons. 183. col. 3. et 3. Alex. cons. 122. col. pen. volum. 1. Dec. cons. 583, & hæc est communis opinio. lat. in l. de quibus, num. 29. ff. de legum. l. si quis cum alter, num. 18. ff. de verb. signis. Go. cons. 4. col. fin. Cuiusd. pap. sig. 376. Hier. Gabr. de emp. et vend. concl. 1. nu. 19. et nu. 30. Ioseph. de Ludov. concl. 2. vers. et quoniam, gl. in l. si ea pallio, in gl. fin. C. de iur. Gui.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Cui adde pulchrè de hoc loquentes Castren. conf. 287. in 1. 1. 2. Cagnol. in d. l. 2. sub num. 58. dicens de hoc non esse dubitandum, ex quo est bone fidei, & hanc dicit communem Burgenf. in d. cap. dilecti. 7. Aret. conf. 125. num. 2. Fab. de empt. & vend. quest. 8. princ. num. 9. Burlat. conf. 204. num. 10. vol. 2. Mantie. ad l. cum probatio, vers. nec mirum, ff. de probat. Soarez litera L. num. 143.

3 Ampliatur ista communis sententia, ut procedat, habeat locum, etiam si contractus locationis esset deductus in stipulationem, prout hodie passim contingit in omnibus instrumentis contractuum, ut per Bart. in d. l. 2. col. 1. & in d. l. si quis cum alter, col. 1. per glo. ibi, in verbo machinationem, & ibi f. mol. col. fin. vbi Alex. & lat. col. 4. Anton. Gabr. concl. 1. num. 20. & hanc dicit communem lat. in l. de quibus, num. 29. ff. de leg. Contraria tamen opinio est verior, & magis communis. Pin. ad l. 1. par. 1. cap. 3. num. 6. Emanuel Suarez in thes. litera L. num. 146.

4 Vitia quæ in amplia secido, ut procedat, & habeat locum, in locationibus operarum, quas faciunt Architecti, & fabri lignarii, & similes, & si fuerint decepti vitra dimidium valoris operarum conductarum & locatarum, & constructarum, competat benefici. cum l. 2. Ita Ant. de Padib. in d. l. 2. num. 14.

5 Vitis sane indagatio est, quia passim conqueruntur fabri murarii, fabri lignarii, architecti, & similes qui locaverint operas suas, & fortasse pro modico respectu laboris, & consumationis temporis, quæ ex post facto inopinate succedit, demum patiuntur, & ex minori parte sunt homines vitæ: ob id practicabilis est questio, & passim vbi recepta, & avaritia dominante, cum de pecunia agitur, deceptio est admodum in vñs omnibus postpositis.

6 Declaratur allegata conclusio in colono, vel conductore sciente valore rei, & de eius qualitatibus informato ita Bart. in d. l. 2. num. 14. & num. 16. Bald. num. 7. q. 4. Salic. num. 1. i. q. 7. Castren. num. 7. Fulg. n. 1. Cremen. num. 86. Cagnol. num. 125. Azzo. in sum. col. 1. num. 1. in fin. Alex. conf. 127. col. 2. Spec. de empt. & vendit. §. nunc dicendum, vers. quid si aliquis scienter. Barbac. conf. 55. col. fin. vol. 2. & conf. 4. col. pen. vol. 1. Angel. in l. si quis cum alter, ff. de verb. oblig. l. 101. in l. si feruum in fin. 12. ad l. Aquilam, Dec. conf. 583. Bertrand. conf. 143. col. 1. vol. 1. Paris. conf. 128. col. 1. vol. 1. Aymo. conf. 151. num. 25. late Anton. Gabr. lib. 1. col. 1. de rescind. vendit. num. 98.

Cut adde Castren. in l. 3. C. commun. vñsque indic. Alex. conf. 17. lib. 3. & conf. 1. volum. 6. Socin. conf. 48. vol. 4. Fab. de empt. q. 8. col. 6. Dec. conf. 18. col. 2. & hæc est vera; communis, & indubia conclusio, ut per Cagnol. in d. l. 2. n. 125. Mantie. lib. 1. loco c. 6. Bald. de empt. & vendit. pag. 500. Aff. lib. 3. feudum. 17. si de feud. controu. furit inter domin. & agnat. Boer. de resc. 142. num. 3. Rom. conf. 475. num. 4. Soc. jun. conf. 73. in fin. lib. 2. Loiced. conf. 23. Hieron. conf. feudat. 127. Bero. in c. cum dilecti, num. 2. de empt. & vendit. late Trinqu. de retrat. Lignat. §. glof. 8. num. 14. Covar. varior. resol. lib. 2. c. 4. num. 2. Pinell. licet quoad se contractum teneat, in d. l. 2. par. 1. c. 2. num. 10. attestans hanc opinionem recepissimam. Soarez litera L. num. 3. Stracch. de sponsio, q. 10. num. 2.

7 Peccandum igitur in hac materia locati & conducti deducti locator scientiam, si conductor fuit per

prius versatus in bona conductis, & milititer si coluit agros vicinos, eam vicinus præsumitur scire facta viciniis iuribus vulgaribus. Ita prædicare docet Dec. d. conf. 583. in terminis locati & conducti. Commecat. Soc. conf. 48. vol. 1. Cagnol. ad l. 2. num. 125. C. de rescind. vendit. Fabian. de Mont. q. 8. num. 20.

8 Vnde erit cautus, quod multo conducitur prava vitia pro commoditate pascui, vel coloni (in pro commoditate laboritij, argute scientia ex vicinitate. Similiter colui agrum vñm per annos multos, arguitur scientia, & hoc excipiendo, & articulo de deducendum est.

9 Et si instrumentum apponatur clausula ex certa scientia, &c. non competit conductori remedium huius l. 2. ut per Bald. ibi. q. 8. Alex. in allegat. c. 42. col. 3. Curt. sen. conf. 50. num. 75. 3. talum. 1. fin. 5. idem quasi, col. fin. ff. de conduct. inde b. Mant. conf. 82. col. 2. Anto. Gabr. dila. concia. 1. num. 99. Adde Boer. de resc. 142. num. 10. cum seq.

Contraria tamen opinio est verior, & æquior, ut per Castadot. de resc. 1. de empt. & vendit. vbi attestatur, quod ita tenet Rot. in factu contingencia. Commendat & sequitur Viui. lib. 1. opin. 430. vbi innuit etiam si essent appositæ viterius alie clausule. Idem commendat Pinell. in d. l. 3. par. 1. cap. 2. num. 23. vbi pulchre dicit, quod de stylo, & imperitia notariarum apponitur. O bone Deus, quod absurdum temporibus nostris, notarii apponunt clausulas, quas ignorant, & sapies ligant ignorantes, & sicut certioratio fit de Veileiano, & statutis omnibus notis, cur nō de alijs clausulis etiam peritis incognitis? & in dubio ignorantia præsumitur. Fabian. de Mont. q. 8. num. 22. Et in practica notandum est, quia Cagnol. in d. l. 2. num. 126. sentit inducere præsumptionem ita ut trausferat onus probandi contrarium in aduersariam. Pinell. (ut supra) sentit nullam scientiam operari etiam præsumptam, & ita colligitur etiam ex Castadot. & Imperii sciatas, & ita prædicatur.

10 Declaratur secundo, ut allegata conclusio non procedat, quando in instrumento adiectus consensus geminatus, vel adiectus clausula rati, &c. Mart. in l. 1. §. questionis, num. 20. ff. de quest. Crauet. conf. 14. col. fin. & conf. 151. col. fin. Ruin. conf. 16. col. 3. vol. 4. Soc. conf. 48. col. fin. vol. 4. quem pondera, quia loquitur, quando partes aduersitantes iustum pretium, postea esset appositæ clausula rati, &c.

11 Declaratur tertio, ut lætio fit consideranda & potior cōtractus, & est text. in l. 1. §. voluntas C. de rescind. vend. Doctores in d. l. 2. vbi Ruman. conf. 3. vers. vñsque perficte, Bald. col. pen. vers. ex his apparet Salic. col. 5. quest. 18. Castren. col. 1. in mol. in c. cum dilecti in 2. notab. de empt. vendit. in cap. cum casu, numer. 2. eod. tit. Socin. conf. 48. col. 1. vol. 4. Loiced. conf. 52. col. 4. Anton. Alexand. conf. 16. col. 16. volum. 2. Crauet. conf. 151. col. 2. Grat. conf. 131. col. fin. vol. 2. Ruin. conf. 5. col. 16. vol. 1. & c. q. 79. col. 2. vol. 1. Bertrand. conf. 62. col. 2. in fin. vol. 1. conf. 33. col. 2. Pinell. de rescind. vend. par. 3. lib. 2. cap. fin. num. 2. vbi licet procedere quando fiat locatio pro minoris pensione solito ab alijs domus, volum. 2. late Anton. Gabr. de empt. & vend. concl. 1. num. 47.

Cut adde bene in materia loquentes, Bart. in l. 3. §. dum, ff. de iure jñs, Alex. in l. pretiis vers. ff. ad l. Felc. Aret. & lat. in §. si quis agens, l. 1. de ass. Guid. Pap. de resc.

- decif. 157. Parif. de comm. num. 715. & 724. Anton. Padill. in d.l.2. nu. 70. & hæc est communis opinio, vt per Cagnol. in d.l. 1. q. 47. nu. 213. monens, vt cauti finius in concipiendo libellum, & articulos, ut fiat relatio ad huiusmodi tempus contractus. Pastaleo. nu. 198. Angel. & Salic. in l. si voluntate. Castren. in l. si ad rescindendum, C. de rescind. vend. Angel. conf. 312. col. 3. vers. ad illud autem. lat. conf. 54. col. fin. lib. 1. Lamberteng. de contrah. mulier. glo. 5. in fin. num. 21.*
- 12 Bene verum est, quod si fiat articulus de multis diebus, & ante, & post, & per aliquot menses etiam quod legitime concludit, & probabit, vt per Bar. in d.l. pretia verum, & Salic. in d.l. 2. Aret. in c. cum causa, de testib. Guid. Pap. in l. 376. Ant. Gabr. de consil. 1. nu. 49. Vitra quem addo hoc verum in breui spatio, neque si succedit causa mutationis, vel alterationis, vt per Bald. in d.l. 2. nu. 28. Calli. nu. 4. in fi. Veron. de simulatione contractus, num. 30. Afflic. decif. 316. Lantianc. in c. quoniam contrarius verbo testium, num. 160. Lofred. conf. 23. & hæc opinio reputatur venor, licet iubilis Pinclan d.l. 2. par. 3. in fin. num. 15. contrarium sentiat Lamberteng. in cit. loc. num. 21. Et si dicatur, quæ est pensio iusta multe, licet parum discrepantes, sunt opiniones.
- 13 Prima est, quod pensio iusta dicitur solita, & consuetura. Rom. conf. 423.
- 14 Secunda est opinio, quod pensio iusta dicitur habito respectu ad fructus, & redditus, qui percipiuntur ex re locata. Ita Veron. de simulatione contractus, præsumpt. 3. nu. 33. vbi in hac materia multum se extendit distinguendo, quod Veronæ molendina quæ valent centum, locantur & locari possunt pro quadraginta, vel quinquaginta mineralibus frumenti, & sic viti a duodecim pro centenariis: sed domus, & palatia, quæ in se multum valent, pro modica pensione locantur habito respectu ad valorem eorum, & fin. in fi. fin. autem, ibi, veluti domus in prouincijs pretioze, C. de bon. qua. liber. vbi Bald. dicit, quod domus pretioze sunt iteriks, quia reductus non respondent pretio earum. Ioan. de Plat. in l. 2. C. de præd. natiuit. lib. 12. Boer. decif. 19. num. 9. vbi turris non habet pensionem. Buriatt. consil. 84. num. 17. decif. Persf. 65. nu. 11. subdit etiam Bal. vt supra, quod ad dignoscendum iustam pensionem, debet haberi respectus ad onera imposita conducti: nam si tenetur portare pensionem, vel solum ad domum, locationis est onus. Bart. in litem illa. ff. de constitut. pecun. Bal. in l. accipiam, quæst. 12. C. de iuris. Angel. in authen. vt ex. Alia dotis, §. illud, & dicam suo loco. Similiter debet haberi respectus, cum fit venditio cum pacto de retrovendendo, postea fit locatio, quia in hoc etiam pro iusta pensione habetur respectus. soci. conf. 248. in fin. vol. 1. lat. in l. 1. §. si habes, ff. ad Trebell. Dec. conf. 648. Felin. in cap. cum Ioanncs, col. 2. de fide instrum. Garat. consil. 39. col. 1. vol. 2. & consil. 857. eod. vol. Soc. conf. 57. col. fin. vol. 4. Ruin. conf. 3. col. 3. & conf. 66. col. 4. vol. 4. Tiraq. de retract. conuentional. in errata, num. 24.
- 15 Sed placeat considerare dictum Veronenf. d. præsumpt. 3. in fi. vbi consuevit, quod est contra rationem naturalem, legem ciuilem, & charitatem, non minori pretio emere, quam ei et commune, & iustum pretium, & locare inuito sibi in damnum conductoris sub prætextu, quod non ita ieliciter vendi potest, &

quandoque minori pretio propter pactum, de reit. uendendo. Habetur etiam respectus in consideranda iusta pensione, an consistat in pecunia numerata, vel in alijs speciebus, vt per Veron. vt supra.

Et sic corollarie patet, quod licet emptori rem emptam pro iusta pensione venditori locare. tangam in tit. de iuris.

Tertia est opinio, quod pensio iusta dicitur illa, quæ in viginti annis valorei rei consensu. gl. fin. in l. perpetua, in verb. iusta. C. de sacrosanct. eccl. vbi Cast. & Fulg. per tex. in §. si vero aliquis, vbi hoc non. Ang. amb. de non alienan. Spec. in tit. de locat. §. nam aliqua, vers. dicitur autem, q. 8. Roman. conf. 369. col. 2. vers. si consuetudo, & consil. 423. pro pleniori. Corn. consil. 261. col. 2. vers. in his rebus, lib. 1. & consil. 180. col. 25. vers. nam iusta merces, lib. 2. & consil. 201. col. 3. lib. 3. & consil. 285. lib. 3. col. 3. Bertrand. consil. 218. num. 2. lib. 3. attestans hanc esse communem opinionem. Veronenf. de simulat. contract. præsumpt. 3. col. 1. Guid. Pap. conf. 80. col. 1. lat. in l. si fundum per fideicommissum, col. 3. vers. item add. ff. de leg. 1. Tiraquel. de retract. lignagier. §. 1. glo. 6. num. 10.

16 Cui addo Etia. Marc. decif. 21. par. 2. quem placeat videre cum suis add. Guid. Pap. in l. 906. Seruanda tamen est consuetio partium primo loco, deinde consuetudo locatoris, post rei, quomodo fit solita locari de proximo generatim post loco generalitatem, deinde recurritur ad iudicis arbitrium. Aleo. de Neuo ita declarat iustam pensionem conf. 95. num. 11. Nicol. Mozz. de contrah. tit. de locat. vers. venio, nu. 16.

* Addo etiam de communi attestantem lat. in l. dudum, num. 5. de leg. 1. Parif. conf. 60. num. 29. lib. 1. Couarr. variat. resolut. c. 9. num. 5.

17 Quarta est opinio, quod pensio iusta dicitur, quod reddatur quinq; pro centenario. Buriatt. consil. 11. nu. 21. lib. 1. decif. Persf. 65. num. 4. par. 2.

18 Ex quibus corollarie inferat ad facti contingentiam gl. promette per la sua pigione quello, che sarà giusto, vtique pensio iusta est, de qua supra.

19 Declaratur quarto, quando in contractu locationis, & cōductionis esset appositum iuramentum, pro facilitate tamen ponendo aliquas conclusiones.

20 Prima est in maiore iurante, & reolutio fit, quod non iuuat beneficio huius l. 2. vt per gl. in d.l. 2. vbi Bar. nu. 9. Bal. nu. 12. Salic. q. 10. Aibenc. num. 9. Castren. nu. 15. Cagnol. q. 8. nu. 9. Crement. num. 175. Padill. nu. 31. Soc. conf. 48. col. 1. in fi. vol. 4. consil. 180. colum. 9. conf. 85. vol. 3. vol. 1. & in reg. 126. limitat. t. Alex. conf. 133. col. fin. vol. 5. conf. 32. vol. 2. Ruin. consil. 135. col. fin. vol. 5. Aymon. conf. 114. col. 2. Boer. decif. 143. Curt. iun. conf. 66. col. 20. Felin. in cap. ex rescripto, col. 3. de iurament. Dec. conf. 60. in fin. Go. zad. conf. 32. Bauer. de iurament. col. 3. Ant. Gabr. de empt. & vendit. nu. 68. consil. 1. vbi testatur hanc esse communem opinionem.

Cui addo bene in materia loquentes, & de cōmuni pariter attestantes. Burgoi. in c. cum causa, num. 47. de empt. & vend. vbi de communis. Cagnol. idem attestans in d.l. 2. q. 8. & in l. si quis maior, num. 36. C. de transact. Corn. idem attestans, consil. 189. col. 4. vol. 1. Curt. ten. conf. 44. col. penult. Aymon. col. 188. num. 3. Alex. consil. 133. lib. 5. & 125. num. 9. lib. 1. Couarr. in c. quoniam, par. 3. §. 4. nu. 4. Pinclan. hoc idem attestans in d.l. 2. par. 3. c. 1. in princip. Roland. consil. 59. nu. 18. per.

Tactatus D. Vincentij Carocij

- par. 1. Neuiz, conf. 22. num. 11. Eman. in suo thesaur. li-
tera l. num. 190. & alio in loco num. 5. Caflador. decif.
1. de emp. & vendit. Pedep. decif. 41. num. 8. Caecia-
lup. in trañ. de transact. q. 12. col. 4. Curt. conf. 43.
- 21 Declaratur id esse verum in iuramento interpo-
sito certa scientia. Bertran. conf. 37. col. 2. vol. 1. 1.
Ruin. conf. 167. num. 24. vol. 2. Soc. iun. conf. 50. col. 2.
vbi. 2. Crauet. conf. 88. col. 1.
- Concitarium tenet Pinel. in d. l. 2. part. 3. cap. 1. in
prim. & satis practicitur, quia simpliciter iuratur, vt
plurimum sine aliqua certioratio, & certe lauda-
bilis est certioratio, ne homines deciperentur. Sera-
phin. de priuileg. iurament. prinileg. 90.
- 22 Declaratur iecundo in iuramento dolo, vel metu
extortio. Crauet. conf. 141. num. 27.
- 23 Subdeclaratur autem id, quod dictum est de iura-
mento, quod eo non obstante possit locator agere
ad supplementum iustae pensionis, sicut venditor
iusti pretij. Bald. in l. que sub conditione, §. t. ff. de con-
ditio. institut.
- Quam materiam non tetigit Ant. Gabr. in sua co-
elatione de materia loquente, & Bald. sequatur ibi
Alber. Angel. & Astr. Felin. in c. iur. cetera, col. fin.
de rescript. Aret. in q. 1. num. 22. Institut. de hereditibus in-
stitutis. Bal. in l. vbi passum num. 3. C. de transact. Bur-
gol. in c. cum causa, num. 40. de emp. & vendit. Soc. in
l. si quis decens, §. vtrum, num. 151. de rebus dubijs, Dec.
in d. c. iur. cetera, numer. 6. quam doctrinam dixit
mirabilem, & notab. Cott. in memorab. in verbo, al.
seruatiua, dicens. Memento in eternum. Et ita tenuit
Roi. vt per Cabado. decif. 146. de emp. & vendit. ea ra-
tione, quia principaliter non agit ad rescissionem
contractus, nec laedit eum.
- 24 Practicaudo igitur cautus erit locator agens, vt
practice, & simpliciter agat ad iustam pensionem ta-
tum, nec addat contractum rescindi, quia ratione iu-
ramenti non audietur.
- 25 Ex quibus patet ad materiam, l. plerique, de iure
dotum, & regulam in alternatiuis lib. 6.
- 26 Contrarium tamen tenet Cagnol. in d. l. 2. num. 95.
Ant. Padil. sub num. 32. Arius Pinell. par. 3. c. 1. nu. 1.
Cous. in c. quoniam, part. 3. §. 4. numer. 8. ea ratione,
quia iuramenti religio etiam hoc casu offenditur, &
ratione iuramenti praeiuratur cognitae de omni
modo contraveniendi etiam in genere.
- Et si adeo forte est virtus iuramenti, vt tollat
actionem ad iustum factum, quomodo igitur habet
bit comitem iustitiam?
- Declaratur tertio in muliere, minore, & rustico
iurantibus, vt voluit glof. in d. l. 2. vbi Bart. col. 2. ver.
quid p. minor, & ibi Bal. q. 9. Castr. col. pen. Salic. colu.
4. §. fin. de eum causa, vbi Abb. col. fin. lmo. col. 5. &
8. Curt. conf. 53. col. 3. Calean. conf. 27. col. 4. Corn.
conf. 189. col. 4. vol. 3. conf. 11. vol. 5. Alex. conf. 89. col.
4. vol. 2. & conf. 127. col. 2. vol. 1. conf. 133. col. 10. vol. 5.
Aryo. conf. 142. col. 6. & conf. 192. col. 2. Ruin. confil.
335. ant. pen. vol. 1. iate Ant. Gabr. dist. romel. nu. 83.
vbi alit. gat pulchra consilia Bertran.
- Cui. adde Socin. iun. conf. 144. lib. 1. Capie. dec. 159.
num. 22. Cagnol. in d. l. 2. nu. 39. & 199. Rolan. conf. 7.
num. 52. vol. 3. Et hac opinio magnam habet aequi-
tatem. Pinell. in d. l. 2. par. 3. c. 1. sub num. 6.
- Ampliatur illa conclusio vitra Cagnol. & alios ad
27 d. l. 2. in homine valde senex. Bertran. confil. 176. vol. 1.
- 28 Ampliatur etiam vitra alios in milite. Ant. Padil.
in d. l. 2. sub num. 32.
- 29 Et adde, quod in minore, rustico, & supra nomi-
natis personis hac est communis opinio, attestatur
Curt. iun. d. confil. 53. Alex. in l. stipulatio sine modo con-
cepta, num. 53. ff. de verbor. oblig. Socin. confil. 48. in fin.
lib. 4. Dec. conf. 80. lib. 5. Fabian. de emp. & vendit.
quae 8. num. 17.
- 30 Declaratur in minore, quando iurasset non veni-
re contra contractum, & nec ratione minoris aetatis,
nec alia ratione. Alex. conf. 17. vol. 1. vol. 3. Aymo. conf.
7. col. 2. & conf. 114. col. 2. & conf. 151. in fin. & 158.
col. 1. in fin. Alcia. in c. cum contringat, num. 133. de nor.
intra. August. Berro. in c. cum, §. 55 de rescript. in integrum,
vbi tradit duplicem formam praestandi tale iuramē-
tum, ita vt nullo pacto contraveniri possit. Abb. conf.
31. lib. 2. Alex. conf. 42. lib. 1. conf. 89. num. 2. conf. 222.
sub num. 2. lib. 2. conf. 17. vol. 3. Dec. conf. 349. num. 5. in
fin. & num. 6. & conf. 403. num. 12. lmo. conf. 11. 3. Curt.
sen. conf. 48. col. 8. col. 66. num. 17. Padil. conf. 66. lib. 1.
Ruin. conf. 212. num. 5. lib. 1. & conf. 159. lib. 5. Neuiz.
conf. 8. num. 28. Berro. conf. 144. num. 12. lib. 1. Hieron.
Gig. in conf. 17. col. 2. 7. num. 7. & 15. Riminal. In-
st. quib. alien. licet, vel non, num. 258. Ancha. q. fami-
liar. 30. num. 4. lib. 1. Gomel. de contract. 14. num. 20.
in fin. Petr. Vnzol. art. notariar. vers. vlt. Calus, in quē
non rescriptum, num. 6. vbi dat formam in practica iu-
ri non contravenire ratione minoris aetatis, mino-
ris pensionis, vel pretij, vel qualibet alia ratione, vel
causa, sed rata semper, & firma manere. Simoncel.
de decret. lib. 3. tit. 8. num. 230.
- 31 Cui adde Pantal. de Creu. in d. l. 2. nu. 182. Padil.
nu. 34. dicens hanc esse communem opinionem. Io-
seph. de Ludou. corol. 73. ampliat. 2.
- 32 In muliere maiore annorum viginquag.
iurante? Alex. conf. 42. col. pen. vol. 1. tenuit ligari a
tali iuramento, & consequenter excludi ad huius-
modi beneficio. sequitur est Iaf. conf. 76. in §. vol. 1.
Contrarium est verius, vt per Corn. conf. 174. vol. 3.
Socin. iun. conf. 116. vol. 2. & ita passim praestari vido-
mus in mulieribus iurantibus.
- 33 Declaratur vltimus in mulieribus, rusticis, & mi-
noribus certioratis de beneficio huius l. nam iura-
mentum cum certioratione excludit a beneficio hu-
ius l. necnon alijs beneficijs eis competentibus, vt per
Doc. vol. 1. §. eodem, ff. de verbor. oblig. Aleia. reg. 1.
pr. §. sumpt. 3. Cagnol. in d. l. 2. num. 100. iate Anton.
Gabr. in allegata conclus. num. 90. nam sequim. vbi etiā
dicitur, quod requiratur specialis renuntiatio. l. 2. vel
dieatur, quod renunciet cuiusque lesioni, vel de ce-
ptioni.
- Cui adde, quod ita tenet Din. conf. 5. Cin. in d. l. 2.
q. 6. & hac est communis opinio, vt per Butr. in c. ap-
penit. de emp. & vendit. num. 11. vbi etiam aequo et i-
firmat, vbi Card. num. 4. lmo. num. 21. Burgo. nu. 37.
Tiraq. ad l. si vnamque in princ. num. 146.
- Cui adde de comuni attestantem. Aret. in l. si duo
patroni, §. idem Iuhanus, num. 5. ff. de iurcor. Anchar.
q. 35. part. 1.
- 34 Contraria tamen opinio, quod sufficiat simple x
iuramentum, & quod alia certioratio non requira-
tur, est verior, & magis communis, & de collectu di-
ne passim feruatur, vt per Fulgou. d. l. 2. n. 7. Pantale.
de Creu. nu. 178. Pinell. par. 3. c. 1. sub num. 10. Anton.
Padil.

Padil. sub num. 34. & insuper idem tenent scribentes in d. l. sciendum, ubi Rom. num. 30. laf. num. 54. Alexan. num. 36. Zaf. num. 16. & in authen. sacramento puberum, ubi Bar. num. 16. Castrenf. num. 10. Zaf. num. 36. & in d. l. duo patres, idem in laus. Barbat. in c. cum causam, num. 21. de empt. & vendit. Curtiun. conf. 47. numero 10. Maurice de resit. p. 134. Tiraq. in d. l. si vquam, num. 130. Anton. Gabr. de iur. eund. con. cluf. 3. in fine, ubi dicit istam opinionem virorem, & magis communem. Erudius Simoncel. de decret. lib. 3. ut 8. limitat. 31. num. 205. qui licet copiose loquatur tamen excepto Anton. Gabr. superius allegatas auctoritates non adducit, cui addere placeat Ema nuel. in suo thesaur. litera I. numer. 148. Couarr. variar. res. solut. lib. 2. cap. 4. num. 1. Minor igitur, Mulier, cuius sit ætatis, rusticus, & similes persone si iuraverint loquendo, vel vendendo, teneantur licet non certiorati. vt ex premissis patet. Si verò non iuraverint, & sumus in dubio, iuvantur tali remediis, Iacob. Menoc. de arbit. iudic. c. 194. nu. 45. & in dubio ignorantia præsumitur.

- 35 Declaratur quoniam id, quod de iuramento dictum est, vt non procedat si ante enormissimam læsionem, huius est multo plus ultra dimidium, quo casu potest agi ad rescissionem etiam iuramento non obstat, quod hoc casu nihil operatur. Hippol. Rimin. iustit. in quibus etiam alii dicunt, vel non, §. 2. num. 26. Anton. de Perret in re. per. l. 1. eff. §. 8. iurame. n. 133. de iur. iurando, Cagno. in d. l. leg. 2. numero 98. cum sequen. Codic. de rescipien. vendit. Cuma. conf. 180. Anton. de But. conf. 145. A. A. conf. 8. vbi diligenter intra finem, conf. 180. rubum. fin. conf. 329. pro maiori intelligentia tot. fin. conf. 375. in sup. addit. a qua. l. 1. Caid. conf. 8. de p. l. l. c. in statu de iur. R. p. resp. 4. sub tit. de donat. Sucin. conf. 104. lib. 4. Socin. iun. conf. 48. num. 24. & conf. 143. num. 1. lib. 1. Cepol. late alios congreus conf. 207. num. 74. lib. 2. Abb. diffinit. 2. si ante statuto sub numer. 21. C. 9. prof. item turpido, & hæc est communis opinio. Dec. conf. 45. in fine, & conf. 180. cum sequen. & conf. 151. laf. conf. 133. nu. 8. lib. 4. & hæc est verior, & magis communis opinio. Curtiun. conf. 53. num. 12. Matthe. Gribal. in commun. opin. in verb. l. 10. Laurent. Kircho. commun. opin. centur. 3. concul. 8. centur. 4. concul. 9. Anton. Gabr. de iur. dot. lib. 3. concul. 1. nu. 8. & nu. 11. & hæc etiam est magis æqua opinio. Burfat. 75. sub num. 5. lib. 1. Et ita se habet communis obferuantia totius mundi. Cagno. in d. l. 2. num. 37. & 88. & ita passim obferuar. sacrum Rot. auditorum, quæ ratione enormissimæ læsionis non curat de iuramento, nec de clausulis notationum, Castador. de vni. de empt. & vend. & Delphinalis, vt per Guid. Pap. decisio. 5. t. late D. Simoncel. de decret. lib. 3. tit. 8. numer. 233.

Cui adde ab eo non allegatos Cassian. conf. 71. Ioa. de Amic. conf. 3. nu. 41. Bologn. conf. 4. & ait etiam in Granatenf. Priori obferuatur, Didac. variar. resolut. lib. 2. c. 4. nu. 5. Anton. Gabr. de empt. & vend. concul. 1. nu. 86. Parit. de comuni pariter attellans conf. 45. num. 5. lib. 1. conf. 75. col. 2. lib. 4. Ioseph. de Ludouic. dicens magis communem, concul. 73. ampliat. 2. Crauet. conf. 188. numero 3. Imole. conf. 14. vbi ista est communem esse ait opinionem, & ab ea non recedendum nec iudicando, nec consulendo. Aleuan. conf. 420. num. 20. conf. 133. numer. 13. vol. 1. conf. 127.

vol. 2. conf. 13. vol. 3. & 133. vol. 5. conf. 1. vol. 6. conf. 1. & 70. 7. Caecilius. in tral. de translat. q. 12. column. 2. Curt. conf. 43. Socin. conf. 155. num. 75. & seq. conf. 48. vol. 4. Capr. cap. 87. num. 113. Corn. conf. 189. vol. 1. conf. 11. & 26. vol. 3. Bart. conf. 21. volum. 5. Calcan. conf. 25. num. 12. Socin. iun. conf. 50. num. 5. volum. 1. Didac. in 4. par. resol. §. 4. numero 4. pulchre Pedemon. decif. 41. num. 8. dicens hanc esse magis communem opinionem Guid. Pap. q. 519. Affili. decif. 83. numero 5. lae Neuiz. conf. 12. & 22. Aleiat. in cap. cum contingat, numero 77. & 85. de iur. iurando, Gram. decif. 76. numero 12. Alb. conf. 81. nu. 99. Villalob. in re. coll. 1. litera F. num. 137. Didac. variar. resolut. cap. 4. numero 5. attel. l. 1. Romæ ex Caffad. & in Regio Granatenf. p. torio iudiciali, Roland. conf. 7. num. 43. lib. 3. vbi de communis nisi consensu non donando Anchar. q. 4. par. 2. decif. Pedem. 40.

- 36 Ampliatur vltra Cagno. & Anton. Gabr. in sua allegata consil. prima, vt procedat etiam si in iustitiam mero fuerit dictum, & iuratum non venire contra, ratione enormis, vel enormissimæ læsionis, prout communiter fieri solet, adhuc enim dicta clausula non obstat poterit contravenire, & contractum rescindere. Abb. & alij in l. Quintus alij de iur. iur. vbi l. 1. num. 56. Aleiat. qui alios adducit, num. 83. Soc. conf. 263. col. 5. Dec. conf. 180. Rip. d. resp. conf. 4. n. 14. Neuiz. conf. 21. & 22. num. 5.
- 37 Quæ omnia faciunt ad intellectum J. si libertus ita iuraverit, l. de oper. libert. et l. creditor. §. Lucius, ff. m. dat. quod enormis, & læsio nulla generalitate verborum tolli potest. Corn. in authen. sacramento puberum, numer. 95. & 103. Anchar. conf. 330. numer. 5. Castrenf. conf. 74. col. 2. Crauet. conf. 143. numero 24. Cagno. late ad l. 2. num. 37. & 83. pulchre Iacob. Meno. de arbit. iudic. l. 1. q. 7. num. 63. Alphon. reportat. 919. Moron. de treg. & pace. par. 1. q. 13. num. 23. Et læsio enormis in intelligitur quando est vltra triptum, vel quadruplum Grat. conf. 88. nu. 1. vol. 1. vel alius excelsus a maxima læsione vltra dimidium, secus in modico vltra dimidium, Corn. conf. 27. vol. 4. conf. 166. 182. vol. 1. puta renunciare hæreditati paternæ quatuor milium ducatorum pro sexcentis florentis. Anchar. in reg. accessorium, dicitur ita Senis consulti, vel renunciare hæreditati valentis setingentis pro ducentis. Anchar. Regio. 8. 15. in fine, part. 1. & ita obferuatur in Pradica, Moderna apostillantes ad Alex. conf. 42. num. 1. vol. 1.

- 38 Salua tamen pace tantorum virorum cautiis, & melius est absolutionem petere a vinculo iuramenti ad effectum agendi, & recipiendi in forma etiam si ante enormissimam ædum enormis læsionis, vt late deducit Parit. in allegato conf. 45. vbi hæc dicit communem opinionem, & colligitur ab eod. conf. 99. num. 10. lib. 1. Siuan. conf. 13. & ita longo vsu est obferuatum extra Rotam. Sentit Collad. d. decif. 1. ex Affili. decif. 322. numero 22. vbi late Virill. late a Doct. Simoncelli. non allegatus f. male non vltus. Ari. Pinell. ad l. 2. parte 3. cap. 1. numero 8. C. de rescind. vendition. & hæc hodie est magis communis opinio Alexan. conf. 38. vol. 4. Grat. conf. 30. vol. 1. Menoc. conf. 14. num. 24. volum. 1. Curtiun. conf. 141. num. 16. Capic. decif. 159. numer. 26. & 27. late Virgin. Boceac. in consil. Aegid. glof. 2. numero 23. & 28. Bordin. decif. 9. n. 41. vbi innotat, nisi enormissimæ læsio vbi auctor nulla proba.

Tactatus D. Vincentij Carocij

tionem egeret; Cæp. conf. 17. num. 5. Contar. ad Aegid. l. in. g. num. 28. & 49. Aff. dec. 263.

Quæ conclusio vera est etiam si in instrumeto locationis promissum esset in specie abolitionem a iuramento non petere, & penita non vti. Bal. in l. 2. col. 28. ff. de iur. fisci. Fely. in cap. de iur. debitorum, num. 9. de iur. iurando. Maxime quia talis absolutio a iuramento ad effectum agendi, vel excipiendi non requirit citationem in partem, Afflic. dicens communem in cap. cum constringat, numero 124. de iur. iurando. Afflic. dec. 220. num. 10. Soares. licet aliter quoad se sentiat litera l. in. 326.

Cui adde, quod ita de consuetudine seruatur. Curt. iun. conf. 152. in. 9. Marfil. sibi contrarium in rubr. de fideiuss. col. 45. & de probat. eod. loco Ruin. consil. 170. col. 8. vol. 1. Bertran. conf. 2. & 6. fol. 5. vol. 3. maxime si petatur coram iudicibus maioribus non ordinarijs. Anton. Gabr. de cit. c. consil. 1. sub nu. 97. Tuder. co. tam vicario semper habetur sine citatione, & prudenter sane, ne quis remaneat lure suo defraudatus, & insuper adde Soc. iun. conf. 47. in. 18. & consil. 50. num. 8. lib. 3. Ferret. conf. 149. Crauet. conf. 7. numero 7. Dida. variat. resolut. lib. 4. cap. 4. numero 5. attestans ita quod, titie predicari. Addit ad Alex. conf. 222. littera b. lib. 2. Rot. Pedemont. dec. 78. Caball. ad consil. Aegid. lib. 2. c. 2. & ad consil. Anto. Butr. conf. 45. littera D. & ita in omnibus Curijs praticatur. Afflic. dec. 220. num. 12. Natt. conf. 163. numero 5. volum. 1. Riminal. iun. conf. 203. num. 80. & 81. volum. 2. conf. 87. vol. 1. Ioan. de Amic. conf. 33. in fin. Rot. Perul. dec. 18. num. 2. par. 1. Bero. conf. 56. vol. 1. Rolan. conf. 3. num. 25. et 38. vol. 1. Borgn. dec. 9. num. 14. Praticatur etiam instando coram iudice laico, vt faciat remitti iuramentum. Et ita praticatur. Old. consil. 86. Tiber. Dec. trall. crim. tom. 2. r. 11. sub nu. 54.

Amplatur, vt nec heres iuratis audiatur in hoc remedio nisi abolitionem petita, dec. 4. in. 10.

- 39 Declaratur quinto loco principaliter in terminis tamen locati, & conducti de quibus agimus, omissis alijs extra materiam, & vltra D. Gabriel & Cagnol. & Pinel. vt non procedat in conducentibus hereditu aliquod, vel pratum, quando dependat a viribus fortunæ, puta si quis conducat fructus alcuus premissi, seu beneficij, quartas Regias, vel Episcopales, Specul. & ibi Ioan. Andr. in rubr. de iur. Anton. Padil. ad d. l. 2. sub nu. 5. Calus notabilis, quia quotidie habentes maius, & armenta bestiarum conducat herbea, & prata.

- 40 Declaratur sexto principaliter, si emptor statim locat venditori, qui posita agit ad rescissionem contractus, emptor autem supplet, quod iusto pretio deest, si deest vult rescindere locationem, venditor replicat conuentiones esse diuersas, vt per Pinel. de rescindend. vend. l. 2. parte 1. in prin.

Declaratur septimo loco non exundo materiam locati, & conducti, vt tale remedium non competat post finitum contractum locationis, & conductionis, Dec. conf. 583.

- 41 Declaratur octauo, vt possit tali remedio capere renunciari, Bal. in d. l. 2. q. 9. & ibi Barbat. in addit. Afflic. dec. 220. Fabia. de empt. & vendit. q. 8. col. 5. Dida. ad cap. 4. numero 5. variat. resolut. cap. 4. reg. 87. num. 105. Cagnol. ad d. l. 2. nu. 33. & huc est communis opinio. Pedem. dec. 41. in. 9.

- 42 Contrarium videtur verius, licet animo contractus sit finitus, tamen ex lesione actio datur, ita Pinell. dicens in facto obtinuisse eorum grauissimam lenocinibus ad d. l. 2. part. 1. c. 2. sub nu. 18. vbi in contractu locationis dicit tale remedium competere tam ad excipiendum quam rependum, dices tale remedium durare per annos triginta, & hanc esse communem opinionem: Et potest lesio intentari super contractu principali, & super pacto incontinenti apposto, & hoc finito contractu Burlat. consil. 204. numero 10. volum. 2.

- 43 Et circa intellectum, d. l. 2. ff. locat. de qua in presentiarum iam egimus, talis similitudo horum contractuum operatur etiam hunc alium effectum, nam vbi non habemus decisionem in materia alieuus contractus, reuertimus ad similem: Vnde si in locatione & conductione non est aliquid decisiu, argumentabimur ab emptione, & e contra, Bal. in l. 1. c. 1. de lege, col. fin. C. de iur. Pedem. dec. 51. nu. 11. quæ regula deferuiet in tota hac materia.

- 44 Quæ conclusio, & dispositio d. l. 2. ff. locat. vltra Pedemont. amplatur, vt procedat etiam si dispositio, vel statutum sit exorbitans, adhuc enim de venditione loquens trahitur ad simplicem locationem. Aret. in q. adeo in vis. notab. in l. locat. per gl. in l. quod vero 3. ff. de leg. in l. si quis seruo, ff. de iur. Tit. de retrall. li. gnagier. 5. l. 1. q. 14. nu. 82. in fin.

- 45 Et nota iuriconsultum satis præcise loquentem, nec apponentem aliquam notam improprietatis in d. l. 2. si locat. licet per eum in multis talibus contractibus reperiantur dissimiles. Vnum tamē est, quod veditio facta sine conuento pretio etiam traditione secuta non subsistit, nec lubi intelligitur iustum, vel iustum pretij, secus in locatione, & conductione: quia si ab initio nulla constituitur merces, vel pensio hab bitando simpliciter intelligitur pro solita mercede pro rata temporis, quæ quis habitauerit. Pinel. ad d. l. 2. par. 2. rub. cap. 1. numero 34. de rescind. vend. ex litem queritur, §. final. ibi prout quique habitauerit, si locat. qui casus frequentissimus est in simpliciter habitantibus, qui teneantur ad solitam, vel iustam pensionem pro rata temporis.

- 46 Quomodo autem differat locatio ab emphyteusi, est opus laboriosum, ponit gl. in l. 1. vbi Bal. num. 22. C. de iure emphyteut. & terminis sunt notissimi, prout erumpit Clar. in §. emphyteut. q. 1. vers. quid an item. Attenduntur verba, & maior pars Ruin. consil. 161. num. 22. & 27. volum. 1. plura cumulat Neuz. consil. 52. Bero. quæst. 14. Rolan. consil. 56. numero 42. volum. 1. Siluan. consil. 9. numero 14. volum. 1. Riminal. consil. 12. volum. 1. & si fiat promissus mentio in aliquo instrumeto emphyteusis, & locationis considerantur pacta cui magis conueniant, ita Bellon. dicens communem consil. 21. numer. 5. & si præstatur modica pensio, & in pecunia est emphyteusis, si magna pensio, vel aliqua pars fructuum, est locatio, & huc est communis practica, Natt. consil. 49. numero 7. Cagnol. ad l. 2. num. 202. C. de rescind. vendit. Rolan. conf. 95. numer. 24. volum. 1. pulchre Crauet. in singul. in verbo contratus, dicens quondam in facto euenire, quod pro re emphyteutica soluitur vna libra peris, vel quod minimum, & est emphyteusis, licet v. tatur verbo, locauit, in instrumeto, prout passim notarij faciunt. Villalob. in re collect. littera I. num.

sum. 137. & 134. Viui. opin. 147. Castren. conf. 270. col. penult. vol. 2. Bal. in l. 1. cum. 8. C. de iur. empit. in aut. de usufructu, col. 1. C. ad Terent. Corn. conf. 24. num. 6. & conf. 63. col. 2. vol. 2. Soc. conf. 98. & 156. vol. 1. Tiraq. de retract. conf. 5. 50. gl. 1. num. 1. Purpur. in l. 2. num. 62. ff. de certi. per. Hier. Gabr. conf. 68. q. 1. num. 5. vol. 1. Rub. conf. 95. num. 3. Dec. conf. 164. Aret. conf. 148. num. 1. Afflic. de off. 72. & 80. in fin. Crauet. conf. 186. num. 5. 14. num. 2. 23. num. 1. 4. 29. num. 9. Paris. conf. 82. num. 44. lib. 3. Iacob. Menoc. de arb. ind. q. 7. num. 26. gl. notab. in 5. adeo, littera D. in lit. locat. Grat. dicens communē. confil. 161. volum. 2. Silua. conf. 6. num. 9. de commun. Burlat. conf. 330. num. 9. 3. vol. 3. idem in instrumento celsus licet vtatur verbo locati. Rot. nouissima 707. p. 1.

- 47 Prædicando igitur habes, quomodo detinenda sit causa lesionis in materia locati, & conducti. Primo enim lesio vltra dimidium allegari potest, & conductori obstat sciētia, quæ ex cultura, & vicinitate articulari poterit, non tamē ex causa lesa certa sciētia, & similibus in instrumentis apponi solitis, quæ lesio attenditur tempore contractus, vel ante, & post, breui tamē spatio, habetur etiā quæ sit pensio iusta ad fundamēta lesionem, quid stante iuramento, quid in rustico, & muliere, &c. Panter nec dicitur locatio ad longum tempus, quando pro vlu domini aliquid soluitur. Burlat. conf. 154. num. 12. vol. 3. Scietiam locatio nō emphyteusis reputatur vbi pensio fructibus correspondet. Aret. conf. 55. Alex. conf. 112. num. 13. vbi latē addemonarij, vol. 1. Cagnol. de commun. in aut. qui rem. num. 6. C. de sacro. ff. Bertran. conf. 42. num. 9. lib. 1. Bero. conf. 130. & 131. vol. 1. Et verbum Amittus, locacionem magis arguit, quā emphyteusim, prout in dubio iudicandum est. Bald. in c. littera, de dilatio. Cossia. de commun. in verb. emphyteusim in fin. et transibit ad extraneos hæredes, Cepha. de commun. conf. 9. num. 12. lib. 1. Bec. conf. 3. num. 23. 24. Burlat. conf. 255. num. 2. 3. 4. vol. 3.

ADDITIO.

¶ Sed pone alium casum in materia lesionis, & refectionis contractus, quidē conduxit possessiones ad longitēpus pro centum aureis pro quolibet anno, tempore contractus aureus valuit Paulus vnde cum, tractu temporis crescit ad Paulus 20. Erunt faciēda de iudicio, & reducat ad equitatem. vtiq. Sic Thissaur. de off. 26. vbi videtur eligere quendam viam me. etiam pro re eius copio, videre potest, & hoc per l. Cum quicquid in pr. ff. de iur. quam ad hoc singulare appellat. Ampliat. ut nō p. ut allegari præscripto de iunct. cum plurimorum annorum in præcedentem soluentis vti super Thessaur. num. 10. 4. Ampliat. secundo, idē & contra, ut si valor diminuitur ad quid minimum, augetur ad equum habeat respectum ad omnia, & expens. Thessaur. Redmo. 214. Ampliat. 3. idē in emphyteusi. Thessaur. Redmo. 140. Ampliat. 4. idē in datij, & contributione onerum Thessaur. Redmo. 190.

De locatione qualitate.

QVÆSTIO IV.

Principalis.

¶ Radicabilis quarto loco principaliter, utilis, & delectabilis offert se nobis indagatio de intranscriptis, videlicet.

Promissio locandi, & godere.

Locatio ad firmam, venditio in herba.

De promissione locandi.

QVÆSTIO I.

VIDMVS supra de naturalibus, & substantia. libus contractus locationis, & conductionis, prosequendo materiam tractabimus primo loco de promissione locandi, & passim in facto occurrit, Vni venire ad opera con me? & nos venire per seruitorem me? Vni darui a lauroccio la tal vigna? Vni darui a pigione la tua bottega, o casa?

1 Et pro parte affirmatiua facit id, quod pro valde notabili posuit Rom. sing. 186. Si dicitur, abligo me, quod obligabo me tibi ad decem, quod statim sū obligatus, nec requiritur noua promissio, vt per Io. And. in addit. ad Spec. in tit. de oblig. requiritur Soc. & lat. in l. cum iudus, §. seruum tuum imprudens, ff. si cer. per. lat. in l. dominus in 4. notab. ff. de roudi. Indeb. in l. si fideiussor, §. uemine ff. de leg. 1. dicens esse calum notabilem, & menti tenendum, Rot. in l. 4. §. Cato, in 8. notab. ff. de ver. oblig. vbi Galiaul. col. 9. vers. 12. cadit Hermannott. num. 179. Ruy. conf. 12. num. 32. lib. 3. vbi hoc dicit valde notabile, conf. 19. num. 14. lib. 4. Afflic. de off. 61. Galiaul. in rubr. ff. de verb. obligat. colum. 25. Gozad. ad l. 1. colum. 5. C. de pact. inter emp. & vendit. Gomel. §. 10. personam, num. 14. de off. & hæc est communis opinio. Rub. conf. 29. col. 2. Zal. confil. 10. num. 39. lib. 2. late id attestans Tiraquel. de retract. conuention. ad finem tit. num. 26.

2 Secundo facit, quia promissio liberandi idem operatur, quod ipsa liberatio, si intra vbi Bar. not. ff. de pact. vbi Ang. dicit valde notabile, & perpetuo menti tenendum, Bald. in l. si creditoris, C. de fideicom. Castren. conf. 142. lib. 2.

3 Pro contraria parte facere videtur, quia aliud est fideiubere, aliud promittere de fideiubendo, l. si quis stipulatus sit Titium, §. ff. de verb. oblig.

4 Secundo, aliud est reddere, aliud promittere de reddendo, quod si nolit, §. in factum, vers. illud plane, ff. de edic. edic.

5 Tercio aliud est aliquam accipere in vxore, aliud promittere accipere, nam per illud contractus matrimonium, per hoc etiam cum iuramento sponsalia tantum de futuro, iuram. vbi lino. in 2. notab. Pan. in 1. notab. de iurando, ex litteris, §. item, & si inter, de sponsal. quib. probatur ex huiusmodi promissionibus etiam iuratis non impediri matrimonium potest cum alia contractus, Card. conf. 46. Milh. in re. per. in verb. sponsalia late Scraphin. de iuramen. privileg. 27. num. 3.

6 Et hæc est verior opinio, quam tenuit gloss. in l. in bona fidei, in verbo conditum, vbi lat. num. 3. tum. in opere commendat, & Castren. in §. si tamen, ff. de eo, quod cer. loc. gloss. in l. in fin. l. Trinus, ff. de pigno. not. omnes in l. si panam, ff. de verb. oblig. late Gozad. ad l. 2. numer. 18. cum addit. in 316. bo promissio, C. de pact. inter emp. & vend. Aret. conf. 28. art. 1. lat. confil. 17. & 153. vol. 1. Tiraquel. de retract. ad finem tit. numer. 42. 55. Brun. de statut. exclusi, in art. 8.

G 3 princ.

Tractatus D. Vincentij Carocij

princ. q. 7. nu. 70. Soc. conf. 170 post. princ. vol. 2. Dec. conf. 183. in fin. Ruin. conf. 145. in princ. vol. 6. Alciat. conf. 112. & conf. 725. Anciat. q. familiar. 39. in princ. par. 1. Couacru. variar. resolut. lib. 3. c. 4. num. 7. Paris. conf. 30. nu. 7. Crot. conf. 2. num. 7. & 8. Bero. conf. 156. num. 23. vol. 6. & conf. 157. num. 12. vol. 1. conf. 62. num. 25. conf. 15. num. 17. vol. 3. Grat. conf. 100. num. 20. vol. 2. Crauet. conf. 76. nu. 5. Ioann. Cephal. conf. 66. num. 20. & seq. vol. 1. conf. 272. num. 39. volum. 1. Aci. Pinell. in l. 2. cap. 3. num. 29. c. de resid. vendit. Mari. Freu. de feud. de assensu. q. 2. in princip. num. 6. Ferret. conf. 18. num. 2. vol. 2. Rolan. conf. 69. num. 22. & 17. volum. 3. Cailan. in consuetud. Burgund. rubr. 4. §. 24. fol. 19. num. 5. laie Burl. conf. 100. num. 1. vol. 1.

Cui adde Iacob. Menoch. conf. 92. num. 4. lib. 1. Riminali. un. conf. 51. num. 11. vol. 1. & 583. num. 3. consil. 16. num. 7. 460. num. 5. & hęc est eadem un. s. optio. Ioseph. de Ludouic. consil. 70. in princ.

Cui adde Bald. in l. fin. §. emptor. c. commun. de leg. Alex. conf. 28. in fin. lib. 4. tit. 1. §. si quis ita il. de verb. oblig. si atthet. not. ibi. 46. Coriet. in parat. ir. suis. in verb. p. allum. 2. Bui. dec. 5. & dec. 8. num. 4. Pur. purat. in l. 1. §. 65. ff. de iur. d. l. i. vnu. indic. For. son. Garz. in l. legitima. m. 13. de p. s. Pet. regu. 19. Cagnolin. l. alid. num. 2. ff. de reg. iur. Hercul. de caus. de non efficien. ea. p. 3. allegat. glo. in l. in ementi. c. de empt. dec. 1. Toillat. Pedemon. num. 233.

7 Hic postea statuitur, vel dispositio, vt de quolibet contractu locationis soluatut gabella, non habet locum in promissione locandi, vt per Ial. post Castren. in d. l. in bona fidei.

8 Statutum tamen, bannimenta, & familia prohibentia venditione, vel locationem continentur etiā prohibere promissionem de vendendo, vel locando. Rui. conf. 145. col. 2. vol. 1. qui ampliat etiā si talis prohibitio consistat post mortem. Anton. Gab. de praesumpt. consil. 7. num. 3.

9 Et promissor de vendendo, vel locando liberatur praetantando interesse etiā si habeat facultatem rei tradenda, & hęc est venor, & magis communis opinio. Ioseph. de Ludouic. consil. 72. vers. vtrius. & c. vel vendendo si simpliciter sine traditione. Ial. conf. 117. lib. 1. Rumin. sen. conf. 116. num. 7. Tiraquel. de retrac. conuent. ad fin. tract. num. 47.

Ampliatu secundo, vt ex promissione de locando non debeatut viure Boer. dec. 43. num. 73. vers. & latius, quod facit ad limitationem eorum, quę pōit supra de interesse lucri cessantis, & dāni emergentis.

10 Declaratur ita conclusio, vt non procedat in promissione gemitina. Alciat. in rubr. ff. de verb. obligat. num. 20. Menoch. conf. 92. num. 28. lib. 1. quod facit ad ampliationem, I. balis. ff. ad Trebell.

11 Declaratur secundo in promissione incontinenti a parte acceptata. Salic. ad l. in vendendis. c. de cōtrab. empt. Burlat. conf. 100. nu. 10. & sic stante stipulatione promissio de locando est locatio. Menoch. in allegato. Menoch. vt supra. num. 29. Ial. in l. iur. iustitiam. §. sed cum illa. num. 9. ff. de p. s.

12 Sicut quando est facta cō iuramento. Seraphin. de commun. priuileg. 2. 3. prope finem, quo etiā habes. q. tepus sit prostitutu ad liberandu a tali pmissione, si habet cautela, vt talis pmissio, vel fiat in iudicio, vel incontinenti acceptetur, vel fiat cō iuramento.

13 Declaratur quarto, quando res esset tradita, & sic secutum esset implementum. Dec. in l. ex reuocatio. num. 3. c. de p. s. Menoch. vt supra. nu. 26. Bene verum est, quod quādo vtraque pars est in damno, potest agi actione de dolo. Ioseph. de Ludouic. consil. 72. fallens. 6.

A D D I T I O.

¶ Theaur. dec. 1. R. de mo. 233. num. 10. dicens, Sententum sic plures iudicasse,

14 Declaratur quinto, vt non procedat quādo constat de mente cōtrahentium ex vechis in scriptura appositis, vel corā testibus promissis, ex quibus colligatur partes contrahentes voluisse facere perfectā venditionem, vel locationē, non promissionem de locando, vel vendendo, vt tenet Burlat. in allegato. conf. 100. num. 12. ex doctrina Bartoli. in terminis locati, & conducti. in leg. 1. ff. locati. Alex. conf. 19. num. 3. vol. 5. Rubi. consil. 142. col. fin. late Neuze. conf. 92. num. 48. Rolan. conf. 50. num. 61. ff. vol. 3.

Declaratur sexto fauore ecclesię, vel in odium monachilate Benincal. de alio. in princ. nu. 56. cum seq. vbi multa cumulat.

15 Ex promissio de locādo intelligitur pro iusta pensione, & ad declarandum, statue actio p̄scriptis verbis. Bald. in l. 1. col. pen. in l. i. antiq. c. de legib. Alesan. ad Bar. in l. 1. ff. de cōtrab. emptio. Ficcani. in verbo promissio, & inde hic quid facere debeat, vide in q. de similitudine locationis, de rescindendo locatione, dū tractatur, quę sit iusta pensio. Iam promissio de locando pro cōuentu, & taxa mercede est vera locatio, & hęc est magis communis opinio. Pinell. in l. 2. r. 3. par. 2. nu. 29. c. de resid. vendit. Alba. conf. 12. n. 3. Gozad. in l. 2. num. 3. & 33. c. de p. s. inter empt. & vend. Nec obstat ratio in contrariū adducta, maxime singulare Rom. quia esto quod a multis reputetur dubitabile, vt late per Gaiuau. in repet. rubr. ff. de verb. oblig. num. 62. 63. Alciat. Ruu. in repet. l. 1. ff. eod. num. 15. 16. 17. Butigel. in §. Cato. num. 42. post Dec. in d. §. feruam. Maril. sing. 469. Grat. conf. 109. nu. 1. lib. 1. Respondetur etiam multis modis iude quibus per Dec. vt supra. late Tiraquel. de retrac. conuent. num. 42. Cui adde plenius Gaiu. dec. 103. num. 188. cum seq. Ex quibus responsionibus declaratur materia circums ad l. i. m. pater. c. commun. de leg. Alti. & c. decisio 103. num. 187. m. ff. eod.

16 Certe nō videtur posse dari firma, & certa resolutionis regula in materia pmissionis, in multis enim casibus induci factum, & in multis non iusta tamen factorum diuersitate, & qualitate, pone in facto dicatur, se vni appigionari iusta taxa, & locator dicat, p̄perche non? & replicetur, quāto nō vni dicet, tot, & replicetur, de ne voglio dar iāto. dominum celipdot, tu mi ha emp. iāto est perfecta locatio. Cocci. consil. 123. lib. 4. dicens idem in venditione, & circuitus succutandi, vbi equitatis suadet, & quādo non fuerit cum aliquo effectu. Card. in Cle. auditor q. 14. de rescript. Galiel. loquens in forma Camera. par. 4. q. 4. Coni. de sponsal. c. 4. iuxta principium. ¶ Promissio de locando intelligitur pro nulla pensione, de clarado temporare locationis nō promissionis, & nisi soluatut, & declaratur contractus non valet. Bal. in l. 2. col. pen. in l. 1. d. m.

Alia antiqua ff. de legibus. Alex. in l. i. ff. de contrahen. empt. & ad declarandum datur actio præscriptis verbis. Firmian. in verbo promissio.

De consensiente locationis.

QVÆSTIO II.

Sed non inutilis est indagatio, non quid si quis consensiat locationi, an quoad se dicatur locare, & pro parte negativa facit, quia aliud est vendere, aliud vendenti consentire. *Laliud. ff. de reg. iur.*

2 Similiter aliud est manumittere, aliud manumittere. *ti consentire. l. 2. c. l. si pater. in ff. de manum. vind.*

3 Pro contraria parte facit, quia consensiens alienationi dicitur alienare, vel late deducit Tiber. Dec. respon. 50. num. 12. lib. 1. respon. 105. num. 2. lib. 3. respon. 9. num. 70. lib. 2. Hieron. Gabr. conf. 72. num. 1. Ioseph. de Ludou. consil. 7. in princ. Soc. consil. 230. num. 6. Bald. in cap. 1. §. illud, vers. quare de prohib. feud. tal. in l. quoties, C. de fideicom. Nicol. Mozz. trañ. de contr. act. tit. de empt. & vend. in princ. num. 37.

4 Prima fit conclusio, Consensiens locationi dicitur sibi præiudicasse in interesse, quod habet, l. si fundum per fideicommissum, ff. de leg. 2. l. i. in l. i. §. i. cod. cum patet, §. libertis, ff. de leg. 2. late de rerum alien. consil. 2. Ioseph. de Ludou. consil. 7. Ex quibus habentur plures declarationes.

Cui adde pulchre Crauet. post trañ. de antiq. temp. in quodam consil. num. 12.

5 Vnde practica dat cautelam, ut salvo iure suo consensiat not. in c. x. literis de transac. Duran. de art. testam. tit. 1. cant. 2. n. 7. Lamberteng. de contr. mulier. gl. 1. in m. 46. Tertia fit conclusio. Prohibitus locare erit etiam prohibitus locationi consentire, quando ratio diuersitatis assignari non possit, ut agatur de re consensientis. Barbat. conf. 51. colum. 4. vol. 1. Dec. conf. 124. c. in l. i. in l. i. col. 2. vbi anteipsum Aret. col. 1. Ca. gnot. num. 138. Cod. de pall. Soc. in l. Gallus, §. videndum, col. fin. vers. fed aduerse, & ibi Claud. Aquent. colum. penult. ff. de liber. & posthum. Claud. conf. 1. late Tiraq. de leg. conuñ. gl. 5. q. 12. & hæc est magis communis opinio. Lambert. de contr. mulier. gl. 1. num. 326. Fab. de Mont. de empt. quasi. 3. princ. num. 49. Rimin. ad princ. iustit. de donat. n. 500. & Socin. in fin. Alphan. repetit. 142.

6 Et notandum est in proposito. Aut quis prohibetur contrahere ex defectu iuris, & tunc potest contrahenti consentire, prout usufructuarius proprietario alienanti in interesse, C. de usufructu. Aut quis prohibetur propter imbecillitatem consilij, & intellectus, vt mulier, minor, & similes, & tunc non poterit alteri consentire Bar. & Salic. in l. si fundus, §. si nesciente, ff. de pignor. Bertach. de Episcop. par. 4. q. 45. Hippol. Rimin. consil. 56. numero 22. vbi plures refert lib. 1. Guiljelm. Rodua. de reb. ecclies. non alienat. sub rubric. de sign. verb. alienatio fol. 1. num. 1. cum sequent. Simon. cell. de decret. lib. 2. tit. 6. in princ. lib. 143. Cui adde Bologn. in l. i. num. 86. c. de pall. Barbat. in rub. de reb. ecclies. num. 206. Sfor. de rescript. part. 2. q. 61. artic. 1.

7 Quem casum in muliere non possit D. Granut. theoremat. 25. & facit ad statutum Tuderinum, & alia de contr. mulier. vt prohibeantur etiam consen-

tire, & adde a D. Simoncell. non adducos, & bene in materia loquentes Tiraquel. ad l. si inquam, in verbo, donatione largitus q. 21. num. 278. C. de rebus donat. & de leg. conuñ. gl. 5. q. 12. Dec. Purpur. Cagn. & alios, in leg. fin. C. de pall. & hæc est magis communis opinio. Lambert. de contr. mulier. gl. 1. q. 85. numer. 326. Adde. Bal. in c. i. §. illud, de prohib. feud. tal. in l. i. q. 12. C. de fideicom. Soc. consil. 230. lib. 6. Tiber. Decian. consil. 260. num. 1. vol. 1. Mozz. de contr. in tit. de empt. in princ. num. 36. & sic patet responsio ad contraria.

8 Declaratur tertio, vt consensiens locationi, vel venditioni, præiudicet a iure præsentis, non in post supervenienti leg. 1. §. quod ait prator ff. quorum legat. Castren. consil. 375. colum. 6. Hieron. Gabr. consil. 72. num. 5.

Declaratur quarto, vt consensiens locationi, vel venditioni actum cui consensit impugnare non possit, non quod actio tollatur vel in aliquod teneatur, puta de evictione, vel similibus. tal. in l. quoties, C. de fideicom. Anchar. consil. 76. num. 4. Hieron. Gabr. conf. 72. num. 5. Ioseph. de Ludouic. consil. 7. colum. fin. declarat. 3. Adde pulchre loquentem Crauet. conf. 33. num. 5.

De præsentis locationi, & tarente.

QVÆSTIO III.

Quid si aliquis præsens locationi an dicatur locasse quoad se? Videbatur dicendum quod sic ex reg. qui tacet, lib. 6. hinc fideiussoria tutore nominatus si patitur nomen suum describi in actis, & nõ contradicat, consentire videtur, & per solemnem stipulationem se obligasse, leg. 4. §. fin. ff. de fideiussor. tu. tor.

2 In contrarium facit recepta conclusio in materia taciturnitatis, quod vbi agitur de aliquem obligando, taciturnitas non inducit consensum, gloss. in l. i. in l. i. filius familias, ff. de proenator. in leg. qui patitur, ff. mandet. Bal. & Salic. in l. i. §. magistrum, ff. de exercitor. Tiraquel. de retr. lignagier. §. 9. gl. 3. num. 1. 4. & hæc est communis opinio Alex. in l. sepe, col. 2. ff. de re iudic. in l. cum proponas, C. de pall. vbi Cornet. colum. 2. tal. num. 11. Curt. in numer. 2. tal. in l. fundum per fidei commissum, numer. 1. ff. de legat. Joann. Croc. in l. filius familias, §. dicit, numer. 16. §. ff. de leg. 4. Ruin. ad §. Cato, num. 16. post de verborum oblig. Soarez. in eius thesaur. l. i. tera p. numero 22. 9. Decif. Perul. p. numero 24. part. 2. Castad. decif. 3. numero 1. de rescript. Mandol. ad form. 14. gl. fin. quasi. 2. Guid. Pap. singul. 108. Mare. Mant. singul. 130. num. 1. Bello. in §. prater, a numero 8. quibus modis re contrahitur obligatio. Bald. in l. si sine voluntate, c. ad Felles. Castren. in l. interdu, si rem ratam haberi. Alexandr. in l. non solum, §. morte, colum. 6. ff. de non oper. numer. 1. in l. voluntate, vbi etiam alij, ff. solut. matrimo. Afflict. decif. 95. colum. 3. decif. 38. num. 3. decif. 308. num. 4. Cort. in consil. 77. num. 4. Cornet. Beninif. de pampertat. quasi. 8. privileg. 4. contratum, num. 75. Achil. Pertonal. de adipiscen. possess. car. 34. §. non. 418.

3 Et hæc opinio verior videtur, vnde si sum præsens alicui locationi, & taceo, non dicor pro meo interesse locasse.

Tactatus D. Vincentij Carocij

Declaratur, nisi ultra taciturnitatem concurret aliquis alius positivus, quo casu locare, & consentire dicitur. Vnde si post locationem non concurret habitatio, vel similis alius, receptio pensionis, vel alius tractatus dicitur locatio. Abb. in c. cum pium, in 3. notabili, de regularibus, in c. non inesse, column. penult. de procuratoribus. Veron. causel. 14. Matthei, not. in 2. commendat. l. si in loco dotis, in 96. & 99. ff. sol. matr. Coriet. in singularibus suis, in verbo, taciturnitas. Pedemont. de off. 132. nu. 10. dicitur hoc quotidianum, & menti tenendum. Crauet. de antiq. temp. ver. v. v. de verbis, fol. 51. num. 13.

Godere a godere,

QVÆSTIO III.

PRACTICABILIS & utilissima est indagatio, commodum tibi domum meam, & tu mihi tuam. Similiter do tibi quinquaginta, & tu permissis habere domum, vel apothecam tuam, an sit locatio, & conductio?

Et videbitur esse tacita locatio, quasi concurrant merces, & res ex superius adductis. Contrarium est verius, immo est contractus innominatus, l. si rem inspicendum, §. si cum vnum, de prescriptis verbis, quā singulari dicitur Rom. singul. 39. Item quero & conf. 520. Bene verum est, quod talis habitatio in domo, vel apotheca, super qua pecunia mutuavit, dicitur percipere fructus, & ob id ea computare in sortem. Bald. in terminis ad l. si is, qui bone, §. si antipona, ff. de pignori. reputat singulari Alexand. consil. 141. num. 7. vol. 5. Arct. in l. gerit, fol. 2. ff. de acquiren. heredit. & est casus admodum quotidianus, cum multi pecunia egentes concedunt domos ad habitandum, & ipsi pecunia utuntur.

3 Sed altera est notabilis inuestigatio. Conveniunt sæpe rustici, & homines machinici inter se, operibus adinuicem præstandis; hodie enim præstabo tibi operas meas ad metendum, vel lignozandum, & eras tibi præstabo meas, & totidem erit in locatio, & conductio? Vtique non, sed contractus innominatus: do ut des, ex quo datur actio præscriptis verbis, l. si tibi operas, vbi not. Castren. ff. de prescriptis verbis.

3 Sed pone vnum, quod de facili est differentia, & diversitas in operibus prout passim contingit, quid agendum, de venetiarne ad aliquam estimationem? Vtique non, sed ad ipsas operas agitur præcise per actionem præscriptis verbis iuxta conventionem facta ex natura talis contractus, vbi la. animadvertit.

3 Quid in conventionem mutui? mutuo tibi ut poslea tu autus mihi, ut ne licitum? Vtique non. Alber. in l. sed si lege, §. consului, ff. de petit. d. cred.

De Locatione ad firmum.

QVÆSTIO IV.

1 QVæro, quæ sit locatio ad firmum. Vtique est locatio per annum firmo manente salario quantitate conuenite. Abb. in cap. vestra, notab. 2. de locat. & isto verbo vitur pulchre Imol. consil. 12. num. 2. docens modum licentiandi famulos in hæc verba, pro ut in Romandiola utuntur. *Io ti do licenza e che in ea*

po della tua serva: po, si accommoda con altri, e che ti piaccia. hoc etiam verbo vitur Berbond. de publicis concubinariis, 7. ff. vel aliam evidentem, nu. 7. fol. 177. vbi dicitur, quod Vicarij, & alij clerici officiales non debent potius, de sanguine suorum sacrosantum facere proprias, & sicut ceteras possessiones ad firmam tradere. Bonacoll. de famul. q. 53. si faciat ad tit. de ream. locat.

2 Vitra quem adde vnum utile in practica, quod locare ad firmum, et annum pensionem, importet etiam emphyteum, & habens mandatum locandi cum clauula ad firmum, & annum pensionem, poterit dare in emphyteum Bar. & alij an habent. ingressi, C. de sacrosanctis, & est communis opinio Grat. consil. 96. n. 14. vol. primo, & est vocabulum Angelicorum. Brun. de l. in verbo locato, ver. §.

De venditione in herba.

QVÆSTIO VI.

1 QVæro. Vendidi Sempronio fructus talis fundi, ut vulgo dicitur *In herba*, an sit locatio, vel venditio, & ex facie verborum videbatur venditio, & ex conventionem certi quoddammodo pretij. Contrarium est verius, & sic ut sit locatio vel eius naturam imitetur Bar. in locum, §. si. nu. 11. ff. de publican. Bal. in l. 2. C. de contrahen. empt. in quibus, quod si heri emi fructus Clusij Perusini, & hodie apparent valde demonstrati, sit remissio pro rata, prout in locatione. Casus admodum quotidianus ratione multiplicatis æris alieni, & periculum est emptoris. Betach. de gabell. p. 2. q. 1. et 2. Maureus, de off. 209.

De locatione cum additione.

QVÆSTIO VII.

Principalis.

Locatio, vbi dies conditio, modus, an sit propria locatio.

De in diem additione.

QVÆSTIO I.

1 QVæro, nunquid locatio de in diem sit proprie locatio? Et primo videbatur dicendum, quod non, quia in contractibus in diem cessit, sed non venit dies, l. eadere diem, ff. de verb. sign. ergo non est proprie locatio, ita arguit Bal. in l. 2. C. ut actiones ab heredibus, & contra heredibus.

2 Secundo facit text. in §. emmi, in fine de verb. oblig. vbi ante diem agi potest, & in nullo modo agitur, vel agi potest, quia negatur preposita tollit omnem potentiam, gl. in ea. de reg. iur. lib. 6. Doctores in l. Galvis in pr. ff. de liber. & postib. agitur nullo modo agi potest, ergo non erit vere, & proprie locatio.

3 Contraria est opinio, pro qua facit hæc ratio quia speciale est in usufructu, ut ante diem agi non possit, ut l. 1. §. si. quando dies usufructus cedat, ergo in cotra-rium est ius commune l. ius singulare, ff. de legib. Si igitur ante diem agi potest, ergo est proprie locatio.

Se

4 Secundo facit, quia sicut dies obligationem perimere non potest, *l. obligationum fore, §. placet, ff. de alio. & oblig.* ita non potest esse impedimento quo minus actio, vel obligatio nascatur. Si igitur nata est actio, & obligatio, ergo erit proprie locatio.

5 Et hanc opinionem tenent Faber. Aret. & alij, in *§. omnis in notab.* in *§. de verb. oblig.* Andr. de Pils, & alij, in *l. si in solam. ff. cod. Bart. in l. ita supulatus, q. 2. princ. ff. de in l. certi conducti in princ. ff. si ceret. in l. qui hoc anno, ff. de verb. oblig.* Nat. in terminis cons. 261. in prin. vol. 2. & hæc est vera & communis opinio. Thobias ad *§. omnis, sub nu. 14.* vbi Bello. nu. 8. Nicol. Mozz. de contract. tit. de supul. verbi, venio, n. 19. attestans non comprehendit a illo, ut in *verbo debitor in dicto. & in verb. creditor in dicto.*

6 Declaratur infra scriptis modis. Primo in die certæ, secus in die incertæ; notatur in *l. 1. c. ut actiones ab hæredibus, & contra hæredes.*

7 Secundo declaratur, ut si ab initio pure concepta sit stipulatio, deinde sit iactum pactum in diem, ut no. in *§. temporales, l. ult. de except.*

8 Declaratur tertio, ut ante diem sit nata actio, & obligatio, sed differtur, & sic obitabit exceptio. Vnde si conductor promissum pensionem talis die, nata est ante diem, & obligatio & actio, sed obitabit exceptio; & hæc est communis opinio Alei. in *Lecturis diem, n. 7. ff. de verb. sign.* vbi dat rationem, quia dies appositus non respicit substantiam, sed executionem, & sic non impedit ortum obligationis, & actionis.

9 Nota tamen Hostium. in suo commentario verborum iuris, in verbo cedere, vbi dicit, quod in locatione cessit dies, quando tres, quatuorve dies effluxerunt a die præfixa, vbi etiam taxat *l. c. d. ult. ardeere diem.*

10 Et prædictis postea inferitur, ut bene conductor concurrens possit ante diem, ut eo adveniente iohatur, & si locator sit securus, & cautus. Alei. in *d. l. d. ab, n. 10. Dec. in l. 1. m. 29. ff. si ceret. per Bart. in l. si punita, §. eleganter vbi etiam Alex. & alij, ff. de dam. n. ff. l. Rip. in l. in illa, nu. 9. in fi. & in l. item supulatus, nu. 83. ff. de verb. oblig. Att. dec. 279. attestans ita pluries pro hac opinione iudicatum L. Olach. dec. Pedem. 130. attestans similiter ita iudicatum in Senatu. Alex. cons. 333. nu. 9. vol. 5. & hæc est communis opinio Buri. cons. 83. m. 3. lib. 1. Caph. cons. 381. n. 29. lib. 3. Menoch. cons. 146. nu. 10. circa medium lib. 2. late Joseph. Ludov. cons. 8. vbi multi modis ampliat, & limitat. Et ex lupradictis declarationibus patet responsio contraria; bonus textus in *Lana iurum, ff. de pignor.**

De conditionibus, & demonstrationibus.

QVÆSTIO II.

QUæro, an locationis conditionalis sit proprie locatio.

1 Et pro parte affirmativa facit *lex in l. unica, §. no misime, c. de eadem. tollen. ibi;* quamvis cum, qui stipulatus in sub conditione, placet pendente conditione creditorem esse.

2 Secundo facit *Lectores de verb. sign.* vbi creditor conditionalis appellatur creditor, ergo proprie, cum verba legis debeantur proprie intelligi, *l. non aliter, ff. de leg. 3.*

3 Pro parte negativa facit, *l. videamus, ff. de liberat. legat.* vbi ad litteram dicitur creditorem conditionalis improprie creditorem esse. Secundo facit *l. si cui, ff. de alio. & oblig.* vbi is, cui legatum est sub conditione, pendente conditione non est proprie creditor.

4 Et hæc opinio est verior, & magis communis, de qua testatur Dec. in *l. 1. m. 29. ff. de in l. in fine, ff. si ceret. per, Viu. lib. 1. opin. 57.*

Cui adde Thob. de verb. oblig. §. sub conditione, n. 5. Alei. ad *l. credere diem, n. 10. ff. de verb. sign.* Alex. in *l. ex prædictis, c. de emul.* Negulanti, de pig. membr. 4. p. 5. m. 26. Rip. in *l. qm. Romæ, §. duo fratres, nu. 51. ff. de verb. oblig.* & in *l. 1. nu. 101.* & ibi Curt. iun. nu. 72. ff. si ceret. per. Podemont. dec. 170. nu. 7. vbi pariter magis communi attestatur.

5 Ad allegata in contrarium videtur dicendum, quod si conditio est omnino extitura, vere locatio & conductio ex no. in *l. 1. ff. si ceret. per.* Si vero in certis, non erit nisi ex larga significatione, at vbi eveniet etiam retrogressus proprie creditor ex locatione, & conductioe fuisse in not. in *l. si cui, ff. de alio. & oblig. in l. 1. §. semel, ff. ad Syllan.* Thobias. ad *§. sub conditione, num. 6. infra de verb. oblig.* Alei. in *Lecturis diem, §. 3. ff. de verb. sign.*

6 Et non recedendo a terminis locationis, conlutionis ad materiam, *l. quod sape, §. in his, ff. de contrab. empt. an* procedat in locatione ad mensuram, existendi sunt duo calūs principales, primus est, si tibi perticas ex illo fundo totæ, & locatio est conditionalis ante mensuram, nec est perfecta, *§. d. in l. in; secundus calūs est: loco fundum ad rationem tot per pertica, & non est conditionalis, sed pura, & perfecta; & mensura non venit ad substantiam, sed declarationem pensionis, Caph. cons. 36. nu. 22. lib. 1.*

7 Quid in nave, vel vaie per asseritionem capacitatistat, Stracchin de mercatur. tit. de navib. par. 2. numer. 10. plures calūs in proposito distinguunt, & considerant.

8 Primus est. Si navis duorum millium amphorarum aduersione pro mille cutis conducta sit, mille debentur, etiam si navis capax non sit tot amphorarum, quia ita conventum est, *l. si si conenerit, ff. de possn.* Et sic conventio adeo servanda est, etiam si res, super qua est facta, non sit allegata qualitas, vel mensura.

9 Secundus calūs est. Si navis duarum millium amphorarum aduersione conducta sit, & non est adiecta certa vectura, tunc debetur iuxta consuetudinem, magnitudinem, & capacitatem ipsius ex his que superius diximus ad materiam, *gl. in l. excepto, c. locat. de sub.stantia locationis, §. 2.*

10 Tertius calūs est. Si navis duarum millium amphorarum conducta sit & imposita vectura pro quantitate, & numero amphorarum, pro tot amphoribus merces debetur, quot portavit.

11 Quartus calūs est, vbi conducta fuit navis pro vectura mille, & in locatione dictum fuit navium esse duarum millium amphorarum, quos locator certa mensuram navis dixit, præstare debet, si minus capiat, lege tenetur, *§. si navis, ne alij. empt. & ita tenet Cur. in l. si si, ff. ad l. Rodam de radu.*

12 Quintus calūs est, quando in conductioe fuit dictum esse tot amphorarum in cuius quid importat, in dicto in circa, dicam suo loco.

Tactatus D. Vincentij Carocij

- 13 Sextus casus est. Vbi conducta fuit naus certa, & expressa vēdura relata ad ipsā nauim, & nō ad dicto numero amphorarum, quas capit naus, vēdura integra debetur neq; nauis capacitas inspicitur, quia contrahentes retulerunt se ad corpus, et de capacitate nauis non meminere, Oldr. conf. 197. cuius opinio cōmunis est, Alex. conf. ostendo, in princ. lib. 4. laf. conf. 73, vol. 1. declarando, vt per eundem, conf. 79. eodem vol. & per Dec. conf. 347.
- 14 Sepimus casus est. Vbi vēdura non ad ipsum corpus nauis, sed ad ipsas amphoras, vel sarcinulas relata est & promissa vēdura duorum, puta pro qualibet sarcinula. nec est dictum impositarum in nauim tunc vēdura debetur pro impositis tantum in nauim, ita declaratur Castrensi. in l. fi. §. fin. ff. ad l. Rhod. de iactu.
- 15 Et quod dictum est de nauibus, de dolijs, & alijs vasīs vēduralibus inferri, & iudicari poterit.
- 16 Similiter in materia ista locati, & conducti datur in materia conditionis aliud exemplum in conductore, & colono, qui promissit annuatim soluere in festo omnium sanctorum quintam partem vini, quas colligetur ex tali vinea, non obligatur nisi colligetur natu collectumque vinum l. cum certis, ff. de vino, & fructu legato, & illud relatiuum quod nascetur, adiectum verbo futuri temporis, importat conditionem, l. Stichum qui meus erit ff. de leg. 1. Cagnol. ad l. omnibus, nu. 25. ff. de reg. iur. Joseph. concl. 8. illat. 1. vers. possunt multa &c.

de his qua sub modo;

QVAESTIO III.

- 1 **Q**uero an locatio facta sub modo sit proprie locatio, & videbatur dicendum, quod non, quia modus conditioni aequiparatur, Abb. in c. cum Ioannes, de fid. iust.

- 2 Pro contraria parte facit, quia modus non suspendit actum, sed illum tantum qualificat, & inducit adionem, & obligationem, Cagnol. in d. l. in omnibus, nu. 23, & de reg. iur. Joseph. de Ludou. concl. 8. in fin.
- 3 Et hae opinio est verior, secundum quam in pulchra facti specie consuluit Ruin. conf. 71. vol. 1. Leo Pont. Max. appellauit lumerias Augustinus Chisio, & fuit concessa apocha huius fere tenoris. *Nostro signo. ve allega ad Agostino Chisi &c. & dictus Augustinus ita scripsit apocham. Io. Agostino prometto dare lo ap. paltatore, & promette di banco con li capitoli ben chieri, & necessarij alle cose predette, & il resto della capitulatione, che bisogna promettendo la stipulatione &c. an contractus locationis sit perfectus in se, & absolutus. Vtrique Ruin. vt supra respondit quod sic, quia capitula principalia sunt cōcepta dispositiue, puta alluocā &c. per tanto &c. & licet postea fuerit additum de stipulatione, & capitulis hoc non repugnat perfectionis contractus sed illa verba sunt addita ad maius robur, & probationem, vt conficeretur publicum i. n. strumentum cum fideiussione, & capitulis, quod licet postea non fuerit consecutum, vel sit suspectum, apocha illat in robore suo, & habebit executionem, subdens ex quo locatio facta sub certis capitulis, & alijs in instrumento exprimendis, licet alia capitula non apponantur, locatio est perfecta ex nota. per Aret. in l. pen. C. de instit. & substit. Ad contraria respondetur, quod modus dicitur cōditio improprie, & largomodo, vt ibi Abb. sentit. Et materia ista locationis conditionalis, & facte sub modo, est admodum frequens & quotidiana, quia maximē domini cum colonis faciunt multa pacta, & conventiones, tā de fructibus hoc modo seminandis, quam restituendis, & allportandis. apponunt etiam alia pacta de plantandis tot arboribus, preijsendo finem, & similia.*
- Et hae pro prima parte sufficiant. Transcundum est ad secundam partem.

D·V·I·N·C·E·N·T·I·I

C·A·R·O·C·I·I·C·

Locati, & Conducti Tractatus.

P·A·R·S·S·E·C·U·N·D·A·

De locutione ad longum tempus.

QUERO, quæ sit locatio ad longum tempus, & quoniam multipliciter ponitur, tractabo nonnullas conclusiones utiles, & practicae.

Q·V·Æ·S·T·I·O·I·

QUERO primo loco circa hanc principalem questionem locutionis ad longum tempus, an locatio decem annorum sit ad longum tempus.

Et primo loco videatur dicendum quod non, ex quo tempus decem annorum dicitur modicum, & si fides commissio, & ut quis, & quibus, & si si servus, & si de acquir. poss. ff. l. vices, C. de usurariis, Bartol. & Angel. in l. fin. C. de prescriptione longi temp. Canonizans in Clem. 1. de reb. eccl. non alien. Cavallin. milleq. 158. par. 1.

Secundo facit id quod notat Corn. conf. 179. col. 1, vol. 3. ubi modicum tempus dicitur trium annorum, ergo ad longum sufficienter quinque, vel sex, nec requiruntur decem.

Contraria est opinio, ut locatio ad longum tempus dicatur decem annorum, gloss. notab. in l. 2. in fin. ff. si ager relictus, vel emphyteuticarius petat, quam loquuntur, & commendat Caltren. ad l. si filio, §. si vir in quinquennium, nu. 10. ff. solut. matrim. Alex. consil. 17, colun. 1. volun. 4. lal. re. n. 33. et conf. 19. lib. 1. 10. de Amic. conf. 25. Soclen. conf. 46. eodem. 8. versic. sed de difficultatibus, volun. 4. Card. in Clem. 1. §. si, quæst. 4. de rebus eccl. non alienan. Pirman. in verbo longum, & in verbo tempus. Lapis allegat. 21. Afflict. de iur. proto. mis. in princip. sub num. 25. Franc. March. dec. 688. par. 1. Tiraq. de retrac. ligazier. §. 1. gl. 6. nu. 9. in fin. Hieron. de Mont. in trad. innum. §. nu. 18. & hæc est communis opinio, & de consuetudine patet in obsequiata, Bartol. in debemus nulli, colun. 2. C. de sacro. eccl. Dec. conf. 292. colun. 2. Soc. conf. 32. col. 2. lib. 1. Cuat. var. resol. lib. 2. cap. 16. Duenn. reg. 40. ampliat. Anan. in c. fin. nu. 13. ne prelati vices suas, Pinell. de bon. mater. par. 3. sub nu. 63.

Cui addit Soares in suo Tesaur. litera C. nu. 197. & litera T. nu. 3. immo & hæc est magis communis opinio, Bellame. dec. 648. Matthei. commun. opin. in verbo locatio, ex Dec. conf. 104. liero. conf. 146. num. 2. lib. 1. dec. Perus. 24. num. 4. lib. 1. & idem Ioseph de Ludovic. conclus. 12. vers. reduendo ad principalem, Franc. March. dec. 213. part. 2. Viu. opin. 107. l'ort. in §. duntaxat, num. 5. Insuper, de iure naturali gent. & Civil. Boer. dec. 134. num. 2. 3. & 4. Ruin. conf. 58. col.

fin. volun. 4. & 148. eodem volum. Rolan. conf. 9. nu. 17. volun. 3. Duenn. regul. 140. limitat. 2. in fin. Grammat. de c. §. 4. num. 1. Anchor. q. 65. num. 10. part. 2. Valqui. de success. tit. de testam. pote. §. 10. sub nu. 78. Simoncelli. de decret. lib. 2. tit. 6. infest. 2. num. 26. Balb. de prescript. par. 2. principal. quæst. 10. num. 33. Angel. & Immol. in l. si domus, §. si, ff. de legat. 1. lal. in l. manumissiones, ff. de iusticia, & iure, in leg. 2. §. ex contrario, num. 48. ff. de acquirend. poss. Felin. in cap. quæ in ecclesiis, num. 85. de con. Affl. de iur. proto. mis. notab. §. num. 25. Zili. in epistol. feud. par. 9. nu. 12. Alex. conf. 118. lib. 5. in l. si finis, §. si de relictis, lib. 2. ff. de d. m. infest. dicem hæc opinionem veniorem, Aret. conf. 51. Borgn. dec. 43. num. 9. Rumin. conf. 65. nu. 8. conf. 16. & 177.

Licet contrarium teneat gl. in l. codicillis, §. Insuper, in gloss. fin. de leg. 2. quæ communiter reprobat, ut per Duenn. regul. 40. ampliat. 12. Euerard. in loco de feud. ad emphyt. num. 50. gl. in rub. quæ sit longa consuetudo, in l. 1. C. de prescript. 20. vel 40. annorum in locum de in rem versu, §. de usur. in l. si filius, C. de petit. barediat. in l. si de iur. comm. §. ad istu, §. qui, & a quibus. Butr. in cap. si ne prelati vices suas, Alex. ad l. si filio, §. si vir, num. 24. ff. solut. matrim. accitans pariter gl. in d. §. Insuper, communiter reprobat, Rod. de rebus eccl. sol. 16. num. 2. & sol. 342. num. 12. & 348. num. 4. Lamberteng. de contrah. mulier. in verbo consensus, num. 53.

Nec obstat videtur in contrarium adducta, quia loquuntur in casu suo, & sic patet limitatio, ut non procedat in locutione decem annorum, quæ dicitur longi temporis.

Sed licet allegata opinio vera sit, & durum esset ab ea in practica recedere, tamen posset facile teneri contrarium, quia iura, ubi te fundant gl. & Doctores, non loquuntur in materia locutionis, & conductum, sed in alia penitus diversa, prout aperte videri potest, & non valet consequentia in hac materia, decemum est longum tempus, ergo & in locutione, & conductione, nisi ex omnimoda casus similitudine, vel paritate, & ita vao verbo innuit Tiraq. de retrac. convent. §. 2. glo. 1. nu. 13. iacob. Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. cent. 1. cas. 5. nu. 8.

Declaratur hæc communis opinio, & conclusio, ut procedat, & habeat locum in profanis, ac etiam in rectoribus ecclesiarum secularibus, secus quoad monachos, & prelatos regulares, quia locatio ad longum tempus, quæ & q. iura sit, arbitrio iudicis statuit, Alexan. ad d. l. si filio, §. si vir, nu. 25. Calcan. conf. 125. num. 12. Et hæc est communis opinio. Iacob. Menoch. dec. 44. §. in fine.

Bene

Tactatus D. Vincentij Carocij

De locacione ad vitam.

QVÆSTIO VI.

6 Bene verū est, quod ex dispositione Pauline triennium hodie est præfixum locacioni rerum Ecclesiarum, ut dicam suo loco.

7 Quid in biennio multorum fuit opinio, quod in locacionibus, & conductionibus esset longum tempus, namque in hac materia locati, & conducti conductor per longum tempus absens intelligitur per biennium, l. cum domini. ff. locat. Secundum conductorem dicitur per longum tempus cessasse a solutione pensionis, si ite- rit per biennium, l. quaro. §. inter locatorem. ff. locat.

8 Contrarium est verius, nec obstant contraria, quia loquuntur in alio casu. Vnde in hac locati, & conducti materia biennium multipliciter consideratur. Primus est casus in absentia coloni ad effectum aper- tiendi, & alteri locandi, & tunc biennio expectatur, d. l. cum domini. late Menoch. de arbitr. m. d. l. 2. centur. 1. c. 79. ponam suo loco. Secundus est casus in cessa- tione solutionis pensionis, & similiter biennium co- sideratur. d. l. quaro. §. inter ponam, in tit. de reus. Tercius est casus, a dicatur locatio ad longum tempus ex biennio, & iure cautum non reperitur.

9 Quid in triennio: Videbatur dicendum, quod sic, quia emphyteuta cessans per triennium cadit a iure suo. l. 2. c. de irr. emphyt. Contrarium est verius. Nat. in milit. Hierosolimitano commendatorio, conf. 5. 1. vol. 3. concludens dici admodicum tempus. Tiber. Decia. conf. 4. num. 3. lib. 2. Hieron. Magoc. Rot. Florent. 91. num. 13.

10 Quid in quinquennio: videbatur dicendum quod sit longum tempus ex cap. sic de magistris, ubi specia- le est, ut ad quinquennium locare possint, ergo in ce- teris quinquennium erit longum tempus, & ita resi- det. gl. fin. in Clem. 1. de reb. eccl. non alienand. Calcane. conf. 125. num. 11. vers. huius casus.

11 Contrarium est verius, & facit ad practicabilem questionem, ut ratione fidei commissa prohibitis alie- nare vendere, hypothecare, vel permutare, possit lo- care in quinquennium. Port. conf. 61. per totum, tan- gi Mazzar. licet non aperiat de fidei comm. p. 2. q. 2. 8. qui in contrarium allegat Ruin. conf. 131. n. 1. lib. 3. qui nihil dicit ad hoc propositum, & adde, quia hunc calum non ponit Durant. de cancel. vltimorum volun- tat. tit. 8. c. 5. §. 6. Nec obstant adducta in contrariū, quia illa iura loquuntur de præbendis dandis cle- ricis studensibus, & hoc per quinquennium ita sentit Guid. Pap. q. 90. Alex. conf. 29. num. 2. c. conf. 82. in fine l. 7. Rebuti. in præxi. bupictorum tit. de dispensat. ratione etatis circa num. 5. & 6.

Si igitur locat. one, & conductione quinquen- nium non est longum tempus, multo minus qua- triennium.

12 Quid in septennio? Vtiq; longum tempus in pro- fanis (de his enim loquuntur) dici non potest. gl. fin. in Clem. 1. de reb. eccl. Abb. in cap. ne prælati vices suas. Didac. lib. 2. c. 16. num. 1. variat. resolut.

13 Cui adde, quod hæc est communis opin. Alex. conf. 4. n. 6. vol. 5. ubi notabiliter loquuntur, & concludit di- ci ad modicum tempus, nec habere vtile dominium.

14 Quid in novennio? Vtiq; non est ad longum tem- pus. patebit ex dicendis, quia est ad longum tempus cum pacto de renovando in novennium, ergo sim- plex novennium non est longum tempus in profanis.

QVAERO secundo loco ad vnum aliud, an loca- tio ad vitam locantis, vel conductus dicatur ad longum tempus? Et videbatur dicendum quod non, quia potest etiam citius mori, & sic locatio erit bre- vis. l. 1. ff. de condit. & demonstrat.

1 Contrarium est verius, ut dicatur ad longum tem- pus, siue sit ad vitam locantis, siue ad vitam condu- centis. Anchar. Card. & Imolin. Clem. 1. de reb. eccl. per text. in §. emphyteusim. authent. de non alienac. in c. ex literis, de consens. Nicol. Aozz. de contratt. in tit. de locat. de diuis. locat. num. 9.

2 Cui adde, quod hæc est communis opinio, Alex. ad l. si filio. §. si vir. num. 15. §. folw. matr. consil. 109. in fine lib. 3. Aret. consil. 55. num. 1. Nauarr. in cap. 1. §. 1. de penit. dist. 1. §. Pinell. in l. 1. part. 3. num. 63. c. de bon. matr. Vincent. de Anna. singular. 325. Hispani. de primogenitur. Hispan. lib. 1. cap. 20. numero 39. maxime in locante, vel conducente iuuenilis ætatis. Corn. conf. 243. col. 1. & 2. vol. 3. prout in Card. anno- rum 45. lequitur Hierony. Gabr. conf. 168. quæst. 1. num. secundum.

3 Sed nunquid locatio ad vitam locantis, vel condu- centis dicatur perpetua, vel habere naturam perpe- tuæ locacionis? Videbatur dicendum, quod non ex l. inbimus. §. sanè. c. de sacros. eccl. & ita tenet gl. in c. 2. in glof. de h. s. quæ sunt a maiori parte Capituli, sentiens contra illorum sententiam a clerico ad vitam non esse subiectam iudic. in variis perpetuarum alie- nationum. 10. Andie. in cap. 1. de iur. cod. tit. Oldrad. conf. 126. col. 2. Federic. de Senis. consil. 12. Canoniz. in cap. 1. de reb. eccl. lib. 6. Imolin. in c. 2. de his quæ sunt a prelati, Socin. consil. 73. colum. 1. vol. 3. lat. consil. 73. col. 4. vol. 3. Castador. de off. 5. in fine, de privileg. & cū hac opinione referendo eam vltimo loco residere videtur Anto. Gabr. de locat. concl. 2.

Contrarium est verius, glof. in l. 1. §. pro soc. & in c. 2. ea enim §. perpetua. 1. c. 2. & in c. fin. de reſcrip. lib. 6. Socin. consil. 15. colum. 1. prout. volum. 1. Imolin. in cap. 1. na. col. 2. de his quæ sunt a prelati sine con- sensu Capituli, & in cap. possessiones, c. 1. mod. vers. vltimis sententiam, de v. b. eccl. non alienat. Federic. de Sen. conf. 143. Lapus allegat. 31. Abb. in cap. 2. numer. 6. de his quæ sunt a prælati, in ea quamvis, in fine, de decimis. Bald. in c. fin. de constitutionibus, loann. Andie. in regn. is. q. 1. act. 1. quæst. 3. de regulis iuris in Mercur. Buc. de off. 2. 34. glof. notabil. in canon. possetio- nem. 1. 6. quæst. 1. Alexand. consil. 119. lib. 3. Couar. reuol. reſolut. lib. 2. c. 16. num. 3. Alexand. ad Bar. in l. in hoc videtur, §. 1. littera F. sit. commun. diuisiō. ubi pactum in perpetuum expositum, id est donec viuât, & conf. 59. vol. 5. ubi pro toto tempore conductoris, lat. in l. 1. §. non forte. §. si centum, num. 9. ff. de condit. videb. Pontan. de sol. lib. 2. num. 137.

Et facere videtur hæc ratio, nam quoties quid est dubium, & incertum, prælatum perpetuum §. suffi- ciens, ubi lat. in 2. notab. ff. de condit. indebit. in l. 3. ex contrario, colum. 4. num. 15. ff. de acquir. posses. Dec. conf. 472. col. 3. vers. & in dubio. Alexand. consil. 2. 6. colum. fin. lib. 7. Felin. in cap. ex literis, colum. 7. & ibi Dec. col. fin. de testibus, laic. Turq. de retract. comment. §. 2.

§. 2. gl. i. m. 30. Jacob. Menoc. de arbit. iudic. quæst. 69. num. 10. sed tempore mortis nihil incertum. l. 1. ff. de comit. & demonstr. cetero &c. late gl. fin. in r. fin. de r. iur. lib. 6. dicit sing. Alber. de Alber. sing. 149. & hoc est communis opinio Hippolit. Riminald. conf. 241. num. 9. & 59. vol. 3. 34. nu. 164. vol. 2. Burt. conf. 330. n. 76. vol. 3.

De Locatione simpliciter facta.

Q V AESTIO III.

Sed non inutilis erit investigatio. Apparet instrumētum locationis ita conceptum. Locavit ad longum tempus Sempronio, quomodo intelligatur, an ad decem annos præcise, vel ad vitam conducentis. Prima facie videbatur dicendum ad favorem locatoris, & sic ut ille declarare, & interpretari possit, quomodo vel factam esse locationem, ex l. quoties idem sermo, ff. de reg. iuris. & in materia locati & conducti ex l. si in princ. ff. locati. si stipulatus, C. de iur. i. infulem. ff. de præscrip. verb.

Contrarium verius videtur, quia in contrariis verba intelliguntur contra proferentem. l. veteribus, & ibi Iaf. ff. de pact. Unde imputet sibi locator qui legem apertius non dixit, nisi sumus in Ecclesia, in qua semper minus damnosum iudicatur, ut suo loco dicam. Vidi etiam in facto, quod fuit considerata qualitas personarum, & loci, alijs fuit locatus, quomodo, cuius situationis, & sic iudex arbitrabitur.

Similiter est facta locatio ad vitam simpliciter, an intelligatur locatis, vel cōducētis, & utique in facti contingentia videri solutum ad vitam conducentis, ex reg. d. l. veteribus, & occurrit suspensio in famulo, qui promittit servire in vita vitæ ipsius famuli, non domini, ut vi eo mortuo cogi possit per heredem, nisi aliud appareat: multum enim ex aliquo respectu volunt servire, & tenetur vni, non alij.

De locatione de nouennio in nouennium.

Q V AESTIO IV.

Quæro, an locatio facta de nouennio in nouennium fit ad longum tempus. Videbatur dicendum quod nō, quia nouennium in se non est longum tempus, ut superius visum fuit, & sic potius videntur plures locationes, quam vna, & ad longum tempus.

Contrarium est verius. Card. in Clement. 1. §. 1. de rebus eccl. non alienand. Faber in suæm finitur infinit. de usufruct. Aret. ad l. si quis ante com. l. ff. de acqui. rend. poss. Alex. conf. 265. lib. 3. & conf. 104. num. 6. lib. 3. Pelyn. in l. que in ecclesiis. num. 87. de consil. l. 1. in l. una num. 10. §. 7. ff. de iust. & iure, Soc. conf. 69. num. 8. lib. 1. Curt. de feud. part. 4. num. 92. & hæc est communis opinio Ar. Pinell. in l. 1. p. 3. C. de bon. m. tern. Eman. in suo Thesaur. littera C. num. 199. idem alienatio appellatur Alex. conf. 68. lib. 1. Aret. conf. 3. Barbat. in rubr. de rebus eccl. col. 5. Caball. milleloq. 367. in fin. part. 2. gloss. Paris. tit. 1. §. 14. num. 36. Vincent. de Anna. sing. 325. & de cōmuni Eugenius conf. 24. num. 5.

Ampliat hanc conclusio, ut procedat, & idem fit si fuit pactum, ut de quinquennio in quinquennium.

quia hæc duo simul iuncta faciunt longum tempus. Lapsus allegat, l. 2. & ibi Madof. in addit. Tiraq. appellans locationem in fraudem de retrast. lib. 2. num. 11. Mandof. super indulto locandi. Cels. Vgo. in consulis contrarium, in verbo ad renouandum. allegat Bar. in l. si finis, §. si de neglig. lib. 1. ff. de dam. infe. & si Bal. contrarium velit in l. voluntas, col. 1. vers. illud certum est, C. de fideicommiss. Alex. conf. 68. lib. 1. & conf. 165. lib. 2. & sic clausula ad renouandum isto casu nihil operabitur, & præsumitur in fraudem Dio. in l. redi, nullis, §. infultus, ff. de leg. 2. Vgo. in trac. consil. contrax. in verbo fuit quinquennio, Ant. Padillan l. quoties plures nu. 8. ff. de leg. 2.

Et talis locatio non valet, dum fit de bonis ecclesiasticis, sine euidenti utilitate Ecclesiæ solennitatis requisitis tanquam in fraudem legis, & contra formam Pauline, Card. in Clem. 1. §. 5. de rebus eccl. Alex. conf. 265. vol. 1. vers. secundo adducitur. Mar. Angusol. conf. 99. nu. 5. bona apostolica ad Abb. in c. una num. 11. de eccl. iudificand. Riminald. iun. conf. 124. num. 4. 6. 160. & 166. volum. 3. Franc. Becc. conf. 32. num. 15. lib. 1. & hæc est communis opinio Eugen. conf. 24. num. 5.

Quid si locatio fiat ad tempus & intra nouennium? Vtique dicitur ad modicum tempus, & nō habet ius in re, nec requiritur aliqua solennitas, & est simplex conductor, Armill. in verb. locatio n. 5. ubi nō requiritur aliqua solennitas requisita in bonis ecclesiasticis, vel alij ad longum tempus, Rot. dec. 1. de locat. in nouis. Soc. conf. 32. in l. arb. vol. 1. Mandof. in prac. com. missio. commiss. 2. in verbo locationem, Castren. consil. 110. §. volum. 1. Borgn. dec. 43. numero 57. & dec. 44. num. 45.

Bene verum est, quod in materia Pauline si locatio fiat ad solum triennium pacto renouandi ad aliud triennium a die finis: primæ locationis non valet uti in fraudem legis Ioann. de Arn. sing. 166. dicens sapientius in facto euenire, & esse notatum dignum, & hæc est communis opinio. Borgn. dec. 43. nu. 7. & ita fuit sæpius iudicatum, Rebuff. in compend. alien. rerum eccl. §. 18. l. 1. conf. 93. vol. 2. Caball. milleloq. 160. p. 1. Neuizz. conf. 90. num. 26. Rodo. de rebus eccl. rub. de usufr. eccl. §. 1. nu. 15. & 16. Alex. conf. 17. nu. 2. vol. 2.

Ampliatur ultra alios, ut procedat etiam si dictum fit ut nullū transferatur dominium, quia commoditas fructuum in huiusmodi casu pro vera alienatione habetur, Bal. in auth. hoc ius portum, volum. 2. vers. 6. C. de sacro. eccl. Fab. a. de emp. & vendit. quæst. 4. printipal. vers. circa testum, Gabell. milleloq. 160. nu. 2. part. 1.

Limita aliud esse si fiat de nouennio simpliciter, sed cum pacto de renouando ad aliud nouennium, & sumasio solita locari, saltem per aliam inuicem, & concurrunt diuturnitas longi temporis, ut per Riminald. conf. 166. idem de quinquennio cum pacto de renouando ad aliud quinquennium, Riminald. consil. 400.

De locatione collata in voluntate conducentis.

Q V AESTIO V.

Quæro quinto loco in hac questione, an locatio collata in voluntatem conducentis fit ad lon.

Tractatus D. Vincentij Carocij

longum tempus, & videbatur dicendum quod non, quia de facili voluntas mutatur, & nunquam homo in eodem statu permanet, ff. *vt autem, autem, de non alienand. bona gl. in princ. Iustit. de iust. & iur. ad idem tex. in l. dñi fratres. ff. de iure patronatus, vbi mutatio voluntatis de facili præsūmitur in caput. cum cessante de appell.*

- 2 Pro cōtraria parte facit, quia voluntas durare præsūmitur l. cum qui voluntatem, ff. de probato. l. cum bis statim in suis pr. ff. de donat. inter virum & uxorem, cap. maiores, de baptis. mte, quod procedit etiam si sit elaplum longum tempus, Ias. in l. facimus per illum text. in 3. not. C. de testam. not. in l. 3. C. de seru. sūgt. la. te Alc. reg. 2. præsūpt. 16.

- 3 Et hæc est verior opinio, vt locatio ad voluntatem concedentis dicatur ad longum tempus, Dec. consil. 204. in fin. Soc. iun. consil. 63. nu. 2. lib. 2. Mart. Laud. in repetit. rubr. ff. de rei vendic. n. 7. Ari. Pinelli. de bon. mu. tera l. i. in p. 3. sub n. 63. prope finem ex reg. l. sufficit, vbi Bart. & Ias. ff. de condit. indeb. l. iuris peritus, ff. de excus. tutorum. Dec. conf. 473. Alex. consil. 216. lib. 7. pulchre Fulg. consil. 240. in princ. Herculan. de cautio. de non offendend. c. 9. numer. 24. ponam in tit. de rebus eccl. & latius in tit. de beneplacito, & ad contraria parte responsio per adducta pro cōtraria parte, quia præsūmitur durare, nec in dubio voluntas mutatio præsūmitur.

- 4 Sed pone hic vnum, quod reuera mutetur voluntas conducentis in breui spatio, quod concernit modicum tēpus, dicitur etiam amplius locatio ad longum tempus? certe ita. vidi responsum, quod attenta pri. mordiali voluntate dici potuit ad longum tempus, ex regulā, quod a primordio tituli posterior ponatur essentis, de qua supra vidimus, sed attento effectu postea secuto non gaudebit amplius beneficio locationis ad longum tempus.

- 5 Quid si fiat locatio in voluntatem locantis, vel cōcedentis. Vtique non præsūmetur ad longum tempus vt tangam in tit. de beneplacito. Illud etiam vidi practicatum, quod inspicitur conditiones appositæ in instrumēto locationis: si enim multum fauent locatori, non præsūmetur mutatio voluntatis & sic erit ad longum tempus. Si vero non admodum fauent, præsūmetur in fauorem concedentis, & sic mutatio voluntatis.

- 6 Quid conseruatur duratio locationis ad voluntatem tertij? Vtique videtur militare rationes, quod mutatio non præsūmetur, attenta tamen qualitate priore, & si magis adhaereat vniquam alij. Et cōsollarie inferitur, quod locatio facta ad annos viginti, dicitur ad longum tempus, Bur. consil. 23. n. 6. lib. 4. idem ff. ad annos 20. Ioseph. de Ludou. concl. 1. vers. redundo ad principalem Contrariū tenet spec. de locat. §. nunc videndum, vers. 29. Rodoa. de rebus eccl. §. 338. nu. 7.

De Locatione in perpetuum.

QVÆSTIO VI.

- 1 QVæro, quæ dicatur locatio non ad longum tempus, sed in perpetuum? & videbatur anno. ru. centum ex doctrina Bart. in l. si finis finis, ff. de iusjur. ff. legat. Bal. in l. 2. C. de rei dominica, vel tēplorū

gl. & Bart. in l. annua, §. a Titia. ff. de annu. legat.

- 2 Verius est, vt ad annos 30. gl. in §. 1. Insist. de perpetuis, & temporal. alt. in auth. si quis ruinas in verbo, datur, C. de sacros. eccl. in §. perpetuum, 10. q. 2. Panor. in c. nulli de rebus eccl. non alienandis, Tiraque. de re. tract. lignagier, §. 1. gl. 6. n. 9. gl. in l. 1. ff. pro foc. Bald. in l. si bonus, §. si finis, ff. de legat. 2. & ibi sequitur Alex. Bero. in d. c. nulli, nu. 35. & 36. Rodoa. de rebus eccl. in principio vers. 70. abulium, nu. 10. fol. 15. & iterum fol. 17. num. 7.

- 3 Multo magis annorum 40. vel vterius, Spec. de sent. §. 8. in §. Card. in Clem. 2. q. 15. de rescript. Firmita verbo perpetuum, & passim hodie videmus concessio. nes fieri ad annos 60.

- 4 Considerandum tamen est, quod si loco aliquidin 30. annos, dicatur bene ad longissimum tempus, non autem in perpetuum: dicitur tamen per centum annos, & ultra quouique pensio soluitur, Bart. in auth. quibusunque, C. de sacros. eccl. Bero. in d. c. nulli, nu. 35. Rodoa. dicens hoc in iure verius, de reb. eccl. fol. 28. sub nu. 39. per l. 3. §. excepti.

- 5 Bene verum est, quod si famulo conducto concedo, vt perpetuo vestiatur, intelligitur donec steterit cū me, gl. in l. ad vestimentum §. de pecul. Bart. in l. an is §. sciemus, ff. solut. matr. Port. in §. non tamen, nu. 4. Insist. de satisfact. tut.

- Et considerandum est, quod licet hominis vita præsūmatur vsque ad annos centum, l. si C. de sacros. eccl. hodie tamen a communiter accidentibus ad modum breuior est, & vsque ad annos sexaginta, vel septuaginta dicitur tempus antiquū & immemorabile, Soc. consil. 89. nu. 7. col. 1. Federic. Cort. consil. 108. nu. 2. vol. 1. Ruin. consil. 92. nu. 10. vol. 4. consil. 141. nu. 18. vol. 5. Crauet. de antiqu. temp. p. 2. vers. absolutus. n. 21. & seq. Rip. res. p. 1. n. 9. de iure patron. vol. 2. Menoc. consil. 2. n. 309. vol. 1. Tiber. Decian. consil. 21. nu. 26. lib. 1. late Borgia. decis. 45. nu. 23.

- Cui addo, bene loquentes, Alc. reg. 4. præsūpt. 44. Ant. Gabr. de præsūpt. concl. 16. iuxta tamen morem regionis plus viuitur in vno loco, quā alio, Alphar. reportat. 89. Vnde si contingat casus articulare tempus in memoriale, vel antiquum, probatis annis 60. vel 70. erit a communiter accidentibus probata intentio, & non videtur mos rationis admodum attendendus, quia vita hominis valde inordinata fecit regulam generalem sine limitationibus.

- 6 Quid si dicatur, vt donec soluitur pensio, locatio duret? Vtique dicitur perpetua, Nicol. Mozz. de con. tract. de locat. vers. venio, numer. 9. ex l. 1. si §. ager vt. sig. alis.

De Locatione ad modicum tempus.

QVÆSTIO VII.

- 1 QVæro in hac principali questione, quæ dicatur locatio ad modicum tempus. Primo loco dicendum videbatur dicrum triginta, & sic vnius mensis. ita modicum tempus interpretatur l. C. in l. 1. §. hoc interdico, ff. de iuner. assig. p. priuato.

Secundo loco videbatur dicendum biennium, ex text. in materia locati & conduci in locum domini, ff. locat. de cuius intellectu superius vidimus.

- 2 Verior opinio esse videtur, vt intelligatur a iudicio iudi.

ADDITIO.

iudicis, gl. in l. 1. §. quod autem, ff. de superfluebus, & ibi Bart. Iacob. Concen. lib. 1. quæstio 11. c. 3. nu. 6. Iacob. Menoch. de arbit. lib. 2. centur. 1. casu 31. qui locat in terminis, locati & conducti, & in superficiario, qui conducti ad non modicum tempus, ad l. 1. §. quod autem, ff. de superfluebus, & de retinend. possessione, p. med. 4. num. 39.

Cui ad de gl. in l. 1. in verbo non modicum, iuxta secundam expositionem de rebus non alienand. lib. 6. gl. fin. in Clem. 1. eodem tit. Ioann. And. ad Spec. con. tit. vers. in sexto, & hæc est communis opinio Alexand. adde si filio, §. si vir, nu. 25. ff. solut. matr. & ita passim obierunt teste Dec. conf. 204. Rot. decif. 332. in nominis. Corfet. in tract. de minimis, part. 1. circa principium. Rod. de rebus. rubr. quid sit, & quomodo intelligatur modicum, nu. 14. fol. 72. Firmian. in verbo modicum, Se. bast. ad l. si is qui pro emptore n. 57. de usufr. Soc. Od. de res. in integrum, q. 17. art. 3. n. 23. Rebuff. de alie. matr. cum ecclesiis, n. 26. Mandol. de comuni ad Lap. alleg. 89. n. 16. immo alleg. 80. in cap. Quæris cum locatio, n. 1. super verbo longum tempus.)

Declaratur ultra Menoch. quando præmissa iudicis arbitrio relinquatur, Card. conf. 95. post nu. 4. Alex. conf. 17. nu. 2. fol. 4. Mandol. de signatur. gratia super indulto locandi, fol. 67.

De locatione in dubio.

QVÆSTIO VIII.

Plehra, & notabilis est quæstio. Est facta locatio simpliciter, an in dubio erit scienda ad modicum tempus, vel ad longum?

Primo loco videbatur dicendum ad longum tempus, quia hoc magis fauet concedenti ratione caducitatis, ut inferius dicam, & ita sentit Magon. Rot. Lucana 50. n. 7. Rimio. conf. 177. nu. 2.

Pro contraria parte facit quia locationis appellatione simpliciter non venit locatio ad longum tempus, sed ad modicum, gl. in l. codicillis, §. instituto, ff. de legat. 3. & hæc opinio regulariter est vera, quam tenet Añi. de iure protomis. in pr. nu. 26. Pincel. de bon. mat. 1. 1. p. 3. n. 63. in fin. Riminal. conf. 400. nu. 3.

Et tacit notabile dictum Crauet. de antiq. tempor. part. 4. n. 23. non præsumi conductorem, voluit renouare perpetuo Coloniam, sed ad tempus, tum quod hoc ius neutri partium oneroum commendat Menoch. de præsump. lib. 6. præsumpt. 9. nu. 2.)

ADDITIO.

Vincen. de Anna. sing. 656. Soc. iun. conf. 25. num. 3. lib. 2.

Ampliat, ut procedat etiam si per prius effect facta locatio ad quinquennium, in simpliciter postea locando intelligitur ad alium vniuersum annum, Soc. iun. conf. 25. in pr. par. 2. ex regul. l. boues, §. hoc sermone, ff. de verb. sign.

Sur. decif. 265. nu. 12.

3 Ex quibus corollarie apparet ampliatio ad d. §. hoc sermone, ut verba intelligantur de primo adueniam si alius immediate præcedens contrarium demonstret, & sentiat.

4 Fallit fauore ecclesie ratione caducitatis, sul. Clar. de emphyt. quæst. 1. vers. sed pone, Alex. de Neuo. conf. 27. Bero. q. 14. Buriat. conf. 33. nu. 27.

5 Fallit, nisi locatio simpliciter facta sit concepta, vel cum expresse hæredum, & successorum, vel cum verbis prægnantibus, ut quodcumque ad voluntatem, &c. ut tenet Fely. conf. 25. num. 6. qui ita declarat dictum Bald. contrarium sentiens in cap. 1. de alienat. send.

6 Et ex prædictis postea inferitur, quod si loco tibi fructus alicuius animalis, quod parit bis in anno, vel alicuius agri productus fructus bis in anno, quod primi tantum fructus conductori debentur, ultra Alex. ad Bar. in l. deis promissio, ff. de dot. promiss. conf. 16. num. 6. lib. 4. Fel. in l. 2. de regna, & pace, Nattan. clement. fape in prin. de verb. signific. Curt. iun. c. 128. Iaf. in l. in duobus, §. si ei, qui column. 2. ff. de iure iurando, Alex. ad Bart. in d. §. sermone. Ant. Gabr. de legibus, concl. 2. numero 10. Cui adde, quod hæc est communis opinio, Iaf. in l. diuortio, §. ob donationes, nu. 12. ff. solut. matr.

7 Quæ conclusio ultra scribentes superius allegatos declaratur, ut procedat, quando fructus alterius anni sunt adeo præcoces, ut colligantur infra tempus prioris, scilicet si ager producat fructus bis in anno ex natura soli, vel animalis, ut late Tiraq. nihil tamen allegat in d. §. hoc sermone, n. 10.

8 Ex quo limitatur, quod ponit text. ab omnib. equa mandat in l. sine præstatione, ff. de panis, quam commendat Iaf. in §. curare, nu. 46. de alio, quod dicendo condemnatio te ad tempus, intelligitur ad decennium, dicens hoc esse mirabile, & nullibi reperiri, Bal. in l. 1. C. de postulat. Iaf. in l. 2. §. 1. nu. 38. ff. de re iudic. Gome. in §. quadam, num. 22. de alio. Dec. in c. ex literis, nu. 36. de constitut. Plat. in l. nemo, nu. 6. C. de exact. tribus, lib. 10.

9 Datur etiam colonus, vel laboratur perpetuus, qui aborat de anno in annum, vel de quinquennio in quinquennium, Firmian. in verbo laborator, nu. 3.

Similiter pensionem annuam quam emere potest ad vitam sine peccato viuariorum, habita ratione iocunditatis habita moderatione ætatis ementis, Boer. singulæ verbo missa, num. 17.

10 Datur etiam colonus perpetuarius, ut dicam de effectibus locationis ad longum tempus.

De locatione sine tempore.

QVÆSTIO IX.

Quæro de notabili, & utili quæstione, facta est locatio sine præstatione alicuius temporis vasconne? Videbatur dicendum quod non ratione incertitudinis, quæ regulariter contractum vitiat, Spec.ulat. de locat. §. 6. vers. 59. & 92. late Marfil. in rubr. de

Tactatus D. Vincentij Carocij

de probat. col. 73. Alex. ad Lita stipulatur, la grande ff. de verb. oblig.

2. Contrarius est verius, & censetur facta secundum consuetudinem loci, aut locatoris arbitrio si nō adest consuetudo, adeo quod locator potest quolibet anno in prædio rustico, & quolibet mense in vrbano cōductorem expellere, nisi esset consuetudo in contrariū, Alexand. conf. 167. col. 1. volu. 1. Purpur. consil. 306. num. 29. vol. 1. Minsing. conf. 28. num. 34. fol. 158. Boern. decif. 44. num. 76. Fernand. Valq. lib. 1. de testam. pot. §. 10. sub nu. 78. regulariter tamen facit, Anton. Gabr. tit. de consuetud. concl. 1. numero 4. & 5. ponam in titul. de consuetud. Bart. conf. 193. num. 2. volum. 1. Ant. Gomez. de contrar. rubr. de locat. sub num. 6. vbi dicitur quod si est consuetudo locandi domos de mense Septembris, Sācti Angeli, vel sancti Martini, aut Pascatus, quod non potest ante dictum tempus conductorem expellere facit dictum Ioseph. Ludovic. concl. 38. lib. 49. de quo superius tetigimus.

ADDITIO.

¶ *Surd. decif. 265. num. 57.*

Postquam vidimus quid sit locatio ad longū tempus, videamus continuatue de effectibus ipsius.

Q V Æ S T I O X.

N Vnquid locatio ad quinque annos, est ad modicum tempus. Vtiq. sic, Riminal. len. conf. 400. num. 2.

Q V Æ S T I O XI.

Q Vid de locatione octo annorum, vtiq. ad modicum tempus. Decade communi conf. 292. num. 1. & 2. nol. ad amb. qui rem. nu. 10. C. de sacro. ecclief. de communi Riminal. conf. 142. vol. 3. Buriat. conf. 330. num. 49. vol. 3.

Q V Æ S T I O XII.

Q Vid ad nouem annos, vtiq. ad modicum tempus dicitur, vnde non est locus caducitatis. Bero. conf. 117. in fine, vol. 1. Bursat. conf. 154. numero 13. vol. 3.

Q V Æ S T I O I.

Q Vero, an per locationem ad longum tempus transferatur vtile dominium? Primo videbatur dicendum, quod non ex l. non solus ff. locat. vbi per locat. ionem dominium non transferitur.

2. Secundo, quia dominium traditionibus transferitur, l. traditionibus, C. de pass. led. locat. tenerur ad simplicem patientiam, vt videmus in tit. de iustit. merito, &c.

3. Pro contraria parte facit, quia conductor ad longū tempus æquiparatur emphyteutæ; qui habet vtile dominium, vt infra videbimus.

4. Secundo, quia locans ad longum tempus dicitur alienare, vt similibus inferius videbimus.

5. Et hæc opinio in puncto iuris est venor, gl. in l. 2.

ff. si ager vel aliquid vel emphyt. petat Bart. in leg. primæ, §. quod ait, nu. 3. ff. de superfl. c. Federic. conf. 123. Castrensi in l. manumissionem, numero 6. ff. de iust. & iur. Alexan. in l. ff. filiofam. §. si vir, nu. 15. ff. solut. matrimo. Bal. in autent. c. qui iurat, C. de bon. author. indic. p. ff. Alexan. conf. 1. nu. 15. vol. 4. Canon. in cap. 1. de reb. ecclief. non alienand. Anchar. Regeni. quasi, 52. numero 2. part. 2. Aret. conf. 55. Fel. conf. 25. lat. in l. naturaliter, num. 1. ff. de acquir. posses. in l. 1. numero 34. in l. 2. num. 39. in fin. num. 2. C. de iure emphyteut. Rocch. de Curt. in trall. de iure patronat. in verbo ipse, vel is a quo numero 57. cum sequent. Gugliel. Rodo. de rebus ecclief. non alienand. in princip. vers. vocabulum quoque, fol. 15. vbi sentit id maxime procedere in locatione ad maximum tempus; Euec. in loc. a feud. ad emphyteut. numero 48. idem qui supra, Rodoon. de rebus ecclief. non alienand. questio. 6. numero 345. numero 8. Duenn. regul. 40. ampliat. 12. Soc. conf. 5. col. 2. libro 4. Salic. in l. fin. col. fin. vers. an prohibet, C. de reb. alien. non alienand. Angel. in §. si uir, autent. de non alienand. immol. in Clement. 1. de rebus ecclief. non alienand. conf. 68. colum. final. Panor. in cap. ex literis, col. 2. de iure patronat. Florian. in l. hoc iudicium, §. si conueniat ff. commun. diuidund. Card. in c. 1. §. de iure, quod lit. olim feudum poterat alienari, Alexan. conf. 68. colum. 2. lib. 1. & iterum, conf. 265. lib. 1. conf. 112. colum. 1. lib. 1. & 115. colum. 2. lib. 3. conf. 17. lib. 4. conf. 69. in fin. lib. 5. & 122. eodem. volum. & conf. 117. col. penult. lib. 4. Cor. conf. 243. circa primum. col. 2. lib. 5. Jacob. de Sancto Georg. in trall. de feud. in verbo, & cum pacto de nou alienand. col. 4. vers. quero vltimus, Bertran. conf. 126. lib. 2. Tiraquel. de retrall. dignagier gl. 14. §. 1. numero 79. glo. & Doctor. in cap. 1. de quibus mod. feud. amittatur, Didac. variat. resolut. lib. 2. c. 16. nu. 2. Jacob. Menoch. de arbitri. indic. lib. 2. centur. 1. c. 5. nu. 1. Franc. March. decif. 10. Delphinal. 455. par. 1. vbi etiam attestatur gl. in l. codicillis, §. instituto, ff. de leg. 2. communiter reprobari Boer. decif. 234. num. 2. Hieron. Gabr. conf. 168. questio. 1. num. 3. Ruin. conf. 57. & 61. volum. 1. Nicol. Mozzett. de locat. & condu. vers. venio ad aliam, numero 7. Boern. decif. 43. numero 1. & hæc est veritas, & communis opinio, Suarez. in suo Theaur. lit. C. numer. 199. Fabian. de Mont. de empt. & vend. par. 1. questio. 22. principal. quest. 3. numero 8. Bart. in leg. ex hoc iure, nu. 5. ff. de iust. & iur. in leg. in prouincial. §. si ego, numero 6. ff. de non. oper. unciat. in leg. 1. colum. 3. Codic. de iure emphyteut. Fel. yn. cap. quæ in ecclief. annu. colum. 31. de consuet. in cap. quæ de rescript. Caball. milleloq. 67. par. 2. Aret. in §. de co. col. 1. Inquit. de locat. Caball. milleloq. 113. par. 1. gl. notabil. in leg. quero, §. inter locatorem litra 3. ff. locat. Bald. in cap. querimus, in fine de iur. iurand. l. 2. in l. 2. C. de sacro. ecclief. in leg. res. qua, numero 15. Codic. cod. in leg. 2. numero 38. Codic. de iure emphyt. Helym. consil. 25. Tiraquel. de iur. constituti. part. 3. limitat. 14. numero 12. vbi colonos ad longum tempus perpetuarios appellat. Grat. conf. 76. numero 1. volum. 1. Bossius de censibus, artic. 9. Att. decif. 265. numero 4. Riminal. consil. 380. num. 10. Vincent. de Anna. illegat. 104. nu. 9.

Hinc postea in prædica, & facti contingente infertur, quod colonus ad longū tempus, conductor ad modicum fisei, vel reipublicæ potest incidere arboribus fructibus per eū plantatis, ex quo tempore plantationis erat vultus dominus, & imputer sibi dominus,

huius, qui rem suam sic locauit, Bal. in d. §. Instituto, vbi Floria. & Ioann. de Imol. sequuntur idem Bal. in c. t. quibus modis feud. mittatur in l. si domus, §. si de leg. 1. vbi Imol. & Alex. sequuntur Euerard. in loco a feud. ad emphyteuf. vbi dicit valde menti tenendum, & de facto habuisse in questione satis ardua. Francisc. Mendic. §. 555. parte 1.

Et nota quia prefati Doctores non loquuntur in omnibus arboribus, sed in feminatis, vel plantatis per eum tantum. dicam in tit. de reuocationibus, & de melioramentis.

- 6 Declaratur allegata conclusio, vt non procedat, quando aliter inter partes conuenit sit, Bald. in c. littera, nu. 6. de dilatione per gl. notandum d. §. Instituto, sequuntur, & commendat Aret. & Faber. in §. adeo, Inss. locat. Boer. dec. 2. §. 4. n. 2. adde Aret. in l. si quis au. te, col. 1. §. de acquir. possess. Euerard. in d. l. nu. 5. 3. Contard. ad l. vices limit. 21. nu. 29. C. de momentan. possess. Fabian. in tract. de empt. q. 22. §. q. principal. nu. 8. per l. quod si nolit, §. si de edict. edict. Dominicus in c. Abbas, b. 12. q. 2. Bal. in l. si domus, §. si de leg. 2. Soc. littera A. regul. 2. §. limitation. 4. licet titubet aliquantulum, Rodon. de reb. eccl. in prin. in verbo vocabulum nu. 6. fol. 1. §. vide infra q. 3. in fin. Rimin. consilio 212. nu. 26.

- 7 Et ita practica nota quando conficiet instrumentum quod duplici modo potest ex. cendi tale pactum. Primo sic dicendo, cum hoc pacto expressis appposito, vt talis locatio non egrediatur terminos simplicis locationis, ita ex Aret. & Contard. in sup. Alio modo, si dicatur quod non intendit per hoc, quod conductorem acquiratur aliquid dominium etiam vile in re conducta Euerard. in citato loco dicens hanc etiam esse cautelam, ne incidat arbores etiam per eum factas colonus, vel conductor, vel poterunt iungi simul ad maiorem et pressionem.

- 8 Sed pone, quod locus ad longum tempus sit dominus directus tantum, quid dicendum. Vtique, & illud ceneatur translatum, si talis locatio pendet quis nā erit ille locatur? dominus directus? minime, quia præsupponitur non fuisse vquam, nec vtilis, quia vile iam est translatum in ipsum conductorem? R. spōderi fortasse potest, quod constituit conductorem vilem dominium locatio durante non tamen in potentia locatur est priuatus ex his, quæ non. gl. in l. menum, §. de iustitia, & in iure in verbo, dato, vbi Bar. nu. 1. Caltres. nu. 2. lal. nu. 14. circa medium, & simplex commoditas translati ceneatur, prout in vsu fructu dicemus.

- 9 Declaratur secundo loco vtiliter a legata conclusio, vt non procedat in locatione ad longum tempus iursum, vt vsu fructu, appallat gabellaram, & similia, quia tales non sunt viles domini. Rui. conf. 216. numero 7. volum. 1. tunc add. Bal. de vsu fructu, loquutionem in l. 1. nu. 67. circa medium, Cod. de consensu, per l. cum dominus, §. de vsu fructu. Ibi igitur appallatorem gabellarum, appallat carnum, vinum, mustum, & similia etiam ad longum tempus, non habent ius in re, prout alii, nec aliquid vile dominium, licet multum argueret, & iunge cum his quæ ponam infra in materia de publicanis.

Ex quibus interit ad materiam *non solet*. §. locat.

- 10 Primo declaratur vt nō procedat in locatione ad

longum tempus, ex qua vile dominium trāsfertur, vt diximus. Vnde si queratur an ex locatione dominium trāsfertur, si loquamur in locatione ad modicum tempus, nec vile, neque directū trāsfertur, si in locatione ad longum tempus, vile tantū trāsfertur.

- 11 Colligitur vltierus *l. illam* loqui in locatione ad modicum tempus, quæ generaliter, & indefinitè intelligi potest, de quolibet dominio vili, & directo.

- 12 Colligitur tertio, quod appellatio locationis simpliciter venit, & intelligitur locatio ad modicum tempus, quæ dominium non mutat, & hoc facit ad quæ de qua sup. an locatio simpliciter facta intelligatur ad modicum, vel longum tempus.

- 13 Colligitur quarto, dominij appellatione in dubio venire dictum ad gloss. in l. 1. §. qui in perpetuum, §. si ager vestigialis, in verbo domini, vbi Bart. & Alexand. & hæc est communis opinio ex Alex. colom. 3. Bolong. num. 1. Aciat. num. 1. Horman. num. 9. Rip. num. 2. 7. Clau. Marner. numer. 16. in *Latius* alter §. nihil commune, §. de acquir. poss. Eman. in suo *Theaur. littera D.* num. 138.

- 14 Bene verum est, quod si conductor ad longum tempus in libello assereret se dominij simpliciter & probet de vili tantum, non succumbet, lat. in §. sed ille, nu. 14. t. de alt. in l. si domus, §. si fundum, numer. 9. §. de leg. 3. in l. sed & si possessoris, item si iurauerit, q. 7. §. de iur. iur. Pelyon. in rub. u. 7. & in cap. asterum, de iud. & hæc est communis opinio, Eman. in suo *Theaur. littera D.* nu. 137.

- Cui adde Fely. in rub. de præscript. nu. 10. Alex. in l. si finita, §. si de vestigialium, 2. §. de dam. infect. lat. in l. 1. nu. 17. §. de acquir. possess. Alex. ad Bart. in l. 1. §. si ager, vestig.

- 15 Declaratur vltierus in d. l. non solet, vt vnum procedat in materia *l. in name, sausey*, §. locat. de qua materia separatim dicam de actione oneris aduersi, & alibi etiam tractabimus materiam d. l. non solet, prout materia se suggeret.

- 16 Colligitur quinto, quod licet verbum, solet necessitatem quandoque importet, l. 1. vbi Bar. q. fin. C. quomodo, & quando index, in l. admodum, col. 3. verum venio ad verbum solet, si de iur. iur. quandoque perpetuitatem *l. qui saltem*, vbi Bar. §. de leg. 3. quandoque tamen importat regulariter, & in actu frequentiori, & vt plurimum ordinario, locatio enim ordinaria, quæ ad modicum tempus est, dominium non mutat.

- 17 Declaratur vltierus principalis conclusio, quod finita locatio vile dominium extinguatur ex persona conductoris, Soc. iun. conf. 63. nu. 19. vol. 2. Aret. conf. 3. col. 2. Hieron. Gabr. conf. 67. q. 1. nu. 3.

- Declaratur quarto principalis conclusio, quod licet & conductio longi temporis acquiratur vile dominium, nō tamen tollit quin expelli possit ad beneplacitum, vel finito tempore in colonie partium pactis, statuto, vt tradit in terminis, Soc. iun. conf. 56. nu. 12. 14. conf. 63. nu. 16. vol. 2. Nat. conf. 49. n. 33. lib. 1. Bar. conf. 330. n. 77. vol. 3.

Q V A E T I O II.

Secundo loco quero in hac principali questione. ne de effectibus locationis ad longum tempus, an in conductorem ad longum tempus trāsfertur possessio.

H Et

Tactatus D. Vincentij Carocij

1 Et primo videbatur dicendum, quod non, ex *l. ff. quis ante, ff. de acquir. possell.* vbi conditio, & precarij simul concurrere non possunt: quippe ex vno transfertur possessio, quod est precarium: ex alio non transfertur, quod est conductio.

2 Secundo loco pro hac opinione facit *l. non solum §. 1. verfi. si ego, vbi colonum nullam possessionem habere d. l. verbis generalibus negatiuis omnino affirmat, ff. de vñcapionibus.*

3 Tertio pro hac parte facit *l. certo §. si quis, ff. de precar.* vbi clare habetur, quod colonus, inquilinus, & conductor sunt in prædiorum, tamen non possident.

4 Pro contraria parte facit *l. 1. C. communia de vñe, in primis verbis*, ibi, qui ex conductio possident, &c.

5 Secundo pro hac parte facit pulcher text. in *l. communis diuidendo, §. neque, ff. commun. diuid.* vbi clare dicitur colonum naturaliter possidere.

6 Tertio pro hac parte facit *l. 2. C. de præscript. xxx. vel 1. anno*, vbi conductor possidere dicitur.

7 Quarto pro hac parte facit *l. 2. §. 1. ff. pro hærede*, vbi colonus naturaliter possidet.

8 Pro resolutione conclusio est verissima, & indubitata, quod colonus, seu conductor ad medium tempus non possit nec ciuitatis, neque naturaliter, sed habet simplicem detentionem, non solum, §. 1. ff. de vñcap. d. si quis ante, ff. de acquir. possell. certo, §. si quis, ff. de precar. d. l. 1. in finalibus verbis, Cod. de vñcapionibus, tal. in d. l. si quis ante, numero 6. gl. in l. communis diuidend. §. neque, ff. communis diuidend. in l. 2. ff. pro hærede, in l. 2. Cod. de præscript. xxx. vel 1. anno. Euerard. in loco a secul. ad emphyt. num. 41. Grat. conf. 81. num. 35. vol. 1. ponam latius parte vltima conclus. 48. Et calus clarius videtur, nec viliam in e habere dubitationem, si cet quandoque a iudicibus impetis peritis dubitatum audierim.

9 Fallit in conductore ad longum tempus, qui naturaliter possidet, gl. in l. 3. §. ex contrariis, vbi Alex. tal. & alij, ff. de acquir. possell. in d. l. si quis ante, vbi Alex. un. 9. tal. num. 6. in l. 1. et tertio, §. 1. ad ob. rebus, vbi Alex. commod. Bal. in c. que res, in fin. de iur. iur. in c. litem de dilationibus, in l. ad em. m. 5. C. locat. & cly. conf. 25. num. 4. Alex. conf. 1. col. 3. lib. 4. Rodan. de rebus eccl. fol. 338. num. 2.

Ita sic in facti cōtingentia vidi decium in hac vti, si materia locati & conducti, quod ius protestandi super bonis locati ad longum tempus, cum petitis colonis, qui naturaliter possidet, & habet vtile dominium & non domino directio, quod verum putare in conductore sub certa firma responsione, secus si ad medium, ut videntur multa instrumenta, quia dan. num. inferitur etiam domino. Vnde licet proteclare pro suo interesse.

10 Et quod per lucrationem ad longum tempus transferatur possessio, est communis opinio, & Ruin. conf. 156. num. 6. vol. 1. Crot. conf. 22. nu. 6. Corb. de iur. emp. ampliat. 35. in primis.

Ampliatur, ut procedat etiam in statuto banimenis, & similibus de possessore loquentibus, quia comprehendunt conductorem ad longum tempus, quasi vere, & proprie sit possessor, & sic a statuto comprehendunt, Bal. conf. 325. in fin. lib. 1. Immo in l. item, §. de iur. m. 2. de rebus eccl. non alienand. Alex. conf. 1. col. 3. in 4. conf. 120. lib. 3. conf. 4. lib. 2. Barb. plene conf. 5. col. 8. lib. 4. Ang. in l. qummi, §. 1. d. d. acquir. possell.

Maluer. de lre. §. uem si ille, Tiraq. de retrall. Lignag. §. 1. gl. 3. num. 79.

Cui adde Contard. a. l. vñe, l. m. 26. C. de momentan. possell. Euerard. in loco a seculo ad emphyt. num. 50.

10 Et per dicturum, nota iuriconsul. & legislatorum multarum loquentes: quandoque enim appellant colonum, vel conductorem possessorum, quandoque ponunt, & sic verbum possidere, si referatur ad personam, cui conueniat possessio, proprie ponitur: si referatur ad personam, cui non conueniat vera possessio, vel colonus, conductus, inquilinus, & tunc resoluitur in simplicem detentionem, & hoc patet ex iuribus pro vtrique parte adductis.

11 Patet secundo id, quod alias dixi, quod verbum colonus, vel conductor simpliciter prosum in lege aliqua, vel dispositione intelligitur de colonis, vel conductore modicum ad tempus, ita autem solum lura luppiti adducta decentia colonum, vel conductorem non possidere, quia de colonis ad longum tempus intelligi non possunt, ex quo (ut dictum est) possidet, & comprehenditur a statuto de possessore loquente, dicam tamen suo loco.

Q V A S T I O III.

Q Væro tertio loco circa hanc principalem questionem de effectibus locationis ad longum tempus, an prohibitus alienare possit, locare ad longum tempus. Vltima sane questio in statutis banimenis, si deicommissis, & similibus.

1 Pro parte affirmatiua facit, quia alienatum non dicitur, quod adhuc in domino iacet, alienatum, ff. de reb. bonum signis, led rei locat. dominum retinetur, l. non solus, ff. loc. mento prohibitus alienare locare potest.

2 Secundo pro hac parte facit, quia non dicitur quid alienatum ex non vñ, & qui e priuat vñ alicuius rei alienare non dicitur, alienationis verum qui occasione ff. de verb. sig. led locat. concedit vñ, & p. timentiam tribut conductori, ut videbimus in tit. de cens. m. r. r. & c.

3 Pro contraria parte facit, quia alienationis verbum generale est, alienationis, ff. de verb. sig. & completitur omniem casum, in quo dominum transferitur, & est communis opinio, Bal. in l. fin. m. 1. C. de rebus, non alienat. Soc. conf. 22. lib. 1. Attil. in cap. 1. §. 1. ff. libellari, num. 30. quibus modis feud. amittitur, Rip. in l. fin. quest. 42. C. de reat. donet. Beron. in cap. nulli. num. 21. de rebus eccl. non alienand. Eman. in jo. Thebar. litem A. numero 137. Sed ex locatione ad longum tempus transferatur vtile dominum, ut dictum est, memo, & c. conf. 170. num. 9. vol. 1. consiliorum vñm. Polmat.

4 Ex hac partem per hanc rationem tenuit Fabian. de Monte in trall. de empt. & vendit. quest. 31. quar. quest. principalis. num. 8. Bald. in cap. 1. in principio de bus, qui feud. dar. poss. §. in l. 1. §. ibi Bal. & maly. Cod. de pass. pign. glo. 1. in Clement. 1. in verbo locationis, & ibi Cad. verfi. vñm de rebus eccl. non alienat. Dyn. Bal. & Immo in l. codicillis, §. in fin. de leg. 2. Bald. conf. 257. lib. 1. Alex. ad l. si filio similis, §. si vir. num. 24. §. soluto m. 2. de rebus eccl. non alienand. Alex. conf. 1. col. 3. in 4. conf. 120. lib. 3. conf. 4. lib. 2. Barb. plene conf. 5. col. 8. lib. 4. Ang. in l. qummi, §. 1. d. d. acquir. possell.

30. *verf. ubi autem de constitutionibus*, Dec. *conf. 242. late Tiraq. de retrah. Lignag. §. 1. gl. 10. nu. 81.*

Cui adde Bal. in *audi. qui. colum. penult. Cod. de bonis auctoritate iudicio p. identis*, Alex. *conf. 1. colum. penult. libro 4. conf. 75. libro 1. ubi tenet maritum prohibitum alienare, sine consensu uxoris posse locare ad longum tempus*, laf. *conf. 29. libr. 1. Boer. decif. 234. nu. 2. Duen. reg. 40. ampliat. 12. Anob. quaf. 52. nu. 2. par. 2. attestans eas solemnitates, quæ requiruntur in bonis eccl. alienari. requirit etiam in locatione ad longum tempus*, Franc. March. *decif. 555. parte 1. Marian. consil. 73. num. 2. volum. 1. Hieron. Gabr. conf. 168. quæstion. 1. numer. 2. parte 1. laf. in l. naturaliter §. nihil communem numero 15 §. de acquir. poss. in leg. 1. m. 34. in l. final. nu. 39. C. de iur. emphyt. Bero. *conf. 123. lib. 1. Roduan. de reb. eccl. non alienari, in princip. dicens esse textum optimum de iure civili in lege 1. §. de sum. dot. & de iure canonico, in c. audientiam, & ibi Abb. de reb. eccl. non alien. Fer. nand. Vafq. de success. erata, tit. de testament. Jacob. Menoch. de arbit. iud. lib. 1. centur. 1. casu 5. numero 4. & hæc est communis opinio*, Ottav. Simoncell. *de decret. lib. 2. tit. 6. in spec. 2. nu. 25. in fin. & ita fuit votum per lacrum Rotæ auditorium, vt per Mohe. decif. 240.**

Quam opinionem, vel communem attestatur Castrenf. in l. fin. C. de reb. eccl. non alienand. Immo in d. §. si vir. & in d. cap. audientiam. nu. 2. Aret. in §. adeo, p. si princip. Infit. locat. Veron. in l. indictionis verbo, num. 8. de verb. sign. Alex. *conf. 165. lib. 2. Soc. iun. conf. 56. lib. 2. Atil. in constitut. Neapol. lib. 3. rubr. 5. in fin. Ari. Pinell. in l. 1. parte 3. numero 64. C. de bon. mater. attestans gl. contrarium tenentem in l. eaditibus §. in fitiuta, gl. de legat. 2. communiter reprobari, Rui. *conf. 148. numero 11. volum. 1. Ang. conf. 145. colum. 5. verf. quarto est videndum*, Alex. *conf. 6. vol. 3. & in dist. 6. si vir §. Gozad. conf. 24. Paris. conf. 34. colum. 2. volum. 1. Tholof. decif. 320. & hæc est communis opinio Canonistarum, & Legillarum*, Castrenf. *conf. 4. volum. 1. Borg. decif. 43. num. 57. circa medium*, Ploi. loquens de alienatione prohibita in forensem, inter consilia criminalia *conf. 108. num. 59. Couarr. var. resolut. lib. 2. cap. 16. nu. 2. Felyn. conf. 22. Soarez. in suo Thesaur. litera C. m. 192. lul. Clar. in praël. §. fin. quæst. 82. in ver. bo. statutum*, Pinell. in l. 1. par. 3. num. 66. C. de rescis. *re. dis. Bal. monit. ad l. 1. num. 134. solut. matrimon. A. fin. de accus. & inquis. c. 155.**

- 4 Declaratur allegata conclusio, vt procedat, quando locatio ad longum tempus sit alienatio improprie, nō autem proprie, et in materia favorabili, et iudicet, nec in materia odiosa, & ad alicuius pœne incursum, & nulli, in verbo, alienatione, & de reb. eccl. non alien. Jacob. de Belu. in *ambic. de non alien. §. quia vero*, Castrenf. *consilio 25. libro primo*, Soc. *litera A. reg. 2. ul. 25.*

Cui adde Barbat. in *rubr. de reb. eccl. num. 52. Roduan. in cod. trafil. verf. vocabulum, nu. 5. fol. 15. Calid. in c. cum contingat, de iur. iur. ubi prælati non dicunt perituros si iurauerint non alienare, si locat ad longum tempus, quia hoc iuramentum intelligitur, ne contraheant teneant, non quoad incursum periculi, late explicat Didac. *var. resolut. lib. 2. c. 16. qu. 2.**

- 5 Vltra quem iuratur hæc declaratio ex Clem. 1. de consangu. & affinit. de qua laf. & Dec. in l. 2. §. de iur. omni. iud. Io. Aud. in *cap. dispensat. de rescript. lib. 6. vb. i*

constitutio pœnalis extenditur, non tamen eius pœna laf. in l. 2. in §. de iur. vocan. *quidem ff. de liber. & posthum. Corfiet. in singul. in verbo, extensio*, Martil. *sing. 300. Felin. in c. cum Ioannes, n. 34. de fid. instrum. Dec. in l. saltem §. in panali ff. de reg. iur. Bero. in c. nulli, n. 32. de reb. eccl. ff.*

- 6 Ex qua prima limitatione corollarie inferitur ad multa. Primum est, quod iuramentum appositum super aliquo, quod potest accipi stricte, & large, & negatiue apponatur, intelligitur appositum attenta propria significatione ipsius verbi, & ad exclusionem alicuius pœt. vel incursum, ad intellegendum ead. nostrum, de iure iur. text. notabilis in c. clericus, cod.

- 7 Secundum est corollarium ad materiam l. fin. C. de iur. emphyt. quod emphyteuta an incurrat pœnam illius legis locando ad iōgum tempus, dicitur in iur. emphyt. tertium est corollarium, vt maritus possit locare bona uxoris, licet alienare non possit, ponam in tit. de iur. dot.

- 8 Declaratur secundo allegata conclusio, nisi sit dictum, & appositum, vt intelligatur renouata de triennio in triennium, quinquennio in quinquennium, & sic de singulis. Polui supra de locatione ad longum tempus, quæst. 4. vel tot sint locationes quot anni, ponam in tit. de multiplicatione contractus.

- 9 Declaratur tertio, allegata conclusio, vt fortius, et multo magis procedat, si in locatione ad longum tempus sit appositum pactum, vt nullum ius transeat in conductorem, posui supra in quæst. 1.

- 10 Declaratur quarto, vt non procedat, quando legis ratio cessaret, vel lex careret ratione, & esset iniqua, vel esset ius singulare, verba Bald. in *ambic. c. 1. qui, colum. penult. verf. vltimus quarto, C. de bonis auctoritate iudic. p. si videtur*, ponens exemplum, si prohibeant alienari bona eccl. ff. quod ratione caret.

- 11 Vnde in hoc est diligenter animaduertendum, videbis statuta prohibentia alienari in for. ff. videbis fideicommissa, & testatorum voluntates prohibentia alienari extra familiam, poterit ne illis casibus fieri locatio ad longum tempus, & considerabis rationes, & æquitatem, si materia est favorabilis, si odiosa, attēdetur, deus prohibentis, ratio principalis, & sic de singulis ad materiam §. diui §. legat. 1.

- 12 Declaratur quinto, vt non procedat, quando locatio esset facta ad modicum tempus, cum clausula de renouandum, Bal. in l. voluntas, C. de fideicommissis.

- 13 Declaratur sexto, vt colono partitio possit fieri locatio ad longum tempus, Bal. in l. 1. §. si libellario, quibus modis suum amittatur.

- 14 Dices, Colonum partitarius est socius, l. si merces, §. vis maior, ff. locat. & de eam latius suo loco, ergo dominus 1. §. pro foc. & ita finit Bal. in l. 1. C. de fructu, bus, & lit. expen. *conf. 302. lib. 1.*

- 15 Respondetur, quod non est proprie socius, Bald. in *lectu iuris, C. locat. & sic Corollarie inferitur ad duo. Primum est, ad l. si merces, §. vis maior*, vt non sit proprie socius, et in omnibus, quod probat illa verba ubi quasi iure societatis.

- Secundum est, vt in socium transferatur dominiū procedit in proprie socio, secus in partitario, & improprie ad l. 1. §. 1. ff. pro foc.

- 16 Notandum tamen est ad id, quod superius dixi, declarari, & in hacmet questione, de pacto appposito, locatione ad longum tempus, vt nullum ius transeat,

Tactatus D. Vincentij Carocij

sur in cōducōtorem, quia incommōditas illa fructū non percipiendū pro vera habetur alienatione in materia prohibita alienationis, quod procedit, & verum effundum in bonis ecclesiasticis aduenturū respectu patris, minorumque omnium quorundam. Bal. in auctent. hoc in, colum. 1. C. de sacros. elect. ex capis. consiliiis, de verbis. de verbis. lib. 6. et Clem. Monasteriorū, eodem tit. Sequitur & commendat Ebia, de empt. & vendit. qua. 3. in fine, quarta qua. 1. principal. et Canon. Abbatibus, 1. qua. 1. 2. et 3. in Clem. eximij, perdo. de verbis. signis. Parit. in consuet. 5. q. 1. qua. 1. & Couaruu. varior. resolution. libro 2. capite 16. nu. 1. prope medium, qui loquitur tantum in bonis ecclesiasticis alienari prohibis.

Adde generalius loquentes Cuman. in d. 8. instit.
 teletur. 2. 1. al. off. 64. col. final. lib. 1. vbi clare loqui-
 tur. Pinell. in l. 1. par. 3. numero 64. in fine. Cod. de bonis
 matern. confirmantem ex regul. ex lib. 1. in l. 1. Siue. & An-
 gerius. ff. ad l. Falcid. in l. si vno. ff. locat. & effectus. non
 verbum considerantur Simonc. de decret. 2. tit. 6. in spec.
 2. ubi 3. d.

- 17 Si tamen locatio ad modicum tempus fiat potiori, perinde indicatur, ac si esset ad longum tempus Moline. Hispan. de primogenitura Hispaniæ, p. 1. lib. 1. cap. 5. num. 29. Vincenti. de Anna. & in addit. singular. 325.

ADDITIO.

¶ Poterit iste prohibens alienare pensiones creditorib.
delegare l. Codicilli §. in finitio ubi Alber. de leg. Decla.
ratur viterius, aut alienatio prohibetur absolute de per se,
et tunc censetur prohibita locatio ad longum tempus, aut
prohibetur alienatione praeiudicatur tertio, vel quod simi-
le, et tunc non censetur prohibita locatio ad longum tem-
pus. Bart. in reposito §. 1. n. 20. off. solm. matrimo.

QV AESTIO III.

Quarto loco successe in hac principali quaestione de effectibus locationis ad longum tempus quaterian prohibita venditione dicatur prohibita locatione ad longum tempus: & illi quaestio pulchra, vtilis, & laepe in facto occurrunt, vt dicit Fabianus de emptione, quaff. principal. n. 11. & per parte affirmatiua facit l. 1. ff. de rerum permitt. & l. fin. C. de decur. lib. 1. o. vbi ponitur ille contra dictus emptionis, & venditionis, vt differat ab alia contradicibus.

Secundo ad idem facit *e. fin. de accusatoribus*, & *c. 1. de excessi. prolatarum lib. 6.*

- 1 Pro contraria parte facit primo *l. statu liberis, §. qui-
tus, ff. de statu liber.* vbi venditionis appellatione venit
omnis contractus, per quem dominium transfertur; sed
per hanc locationem vtile dominium transfertur
merito, &c. & hanc *l. dixit singulari*, & non esse a.
libi, Bal. sing. §6.

Secundo ad idem facit *l. fienti, §. in venditionis. ff. qui-*
bus modis pignus, vel hypotheca soluitur.

Tertio ad idem facit c. l. de contrah. inter domi-
num, & emptorem in vñb. feud. vñb. latius loquendo
omnis alienatio continetur.

• Et hæc opinio est verior, communis, & recepta gl.
4 in d. §. quintus, & in d. §. venditionis. Cyn. in leg. 2. Cod.
de usufructu pro emptore, in leg. 3. C. de iur. embryonum. per

l. 2. in 2. *reponſo*, ff. de dos. *praleget*. in l. *ſe lego*, §. *interdum* ff. de publico. *Roſed*. queſt. *Sabbatini* 8. *Vierbren*. ſis. *Bald.* in *authent.* et qui, *column.* *ancepſum*. *verſi*. queſt. 90. *viterius*, C. de bonis *authoritate* *induc.* poſſidetis. *Allexandre* *confil.* 1. *column.* 4. *libro* 4. *Firmian.* de Gab l. l. *queſtion*. *final.* 4. *quaſi* *principali*, dicens, *hoc* *valde* *utile* & *ſingular* *taſe* in l. *final.* *column.* 2. 4. *queſtion*. 4. C. de *inre* *employe*. et *conf.* 29. *column.* 1. *volunt.* 1. *reputans* *hoc* *valde* *utile* & *ſingular* *Dec.* *conf.* 104. *Rip.* in *leg.* *ſilium* *ſam.* §. *dimi*, ff. de *legat.* 1. *Tiraquel.* de *retrall.* *Liguagier*. §. 1. *gloſ.* 4. *numero* 82. *Dia.* *regul.* 230. *Mozz.* de *contraſt.* *titul.* de *empton* & *vendition* in *prin.* *nu.* 26. *Quibus* *add* in *mat* *eria* *bene* *loquen* *tes*, *Boer.* *deſc.* 134. *numero* 2. *Fabian.* de *empr.* & *vendition*. *queſtion* 2. *principali* *Cin.* in *leg.* *final.* C. de *rebas* *eccl.* *non* *alienand*. *Bald.* in *capit.* *ſi* *clientulus*, de *alienat.* *ſend.* in l. 1. C. de *rem* *permution* in *leg.* *volunt.* C. de *ſide* *commiſſis*. *Abb.* in *capit.* 1. de *his*, *qui* *ſunt* *a* *ma* *iore* *p* *arte* *capituli*, *Barтол.* in *leg.* *final.* §. *in* *computa* *tione*, *Codie*, de *inre* *de* *clibrandi*, *Arct.* *confil.* 124. *column.* 2. *ſcribentes* *ad* *leg.* *ſilium* *ſam.* §. *dimi*, ff. de *legat.* vbi *Bart.* *queſtion*. 8. *Alexand.* *numero* 210. *Alonſon* 1. *leſſur.* *numero*. 109. in 2. *leſſur.* *numero* 143. *Ferdinand.* *Loa* *zes*, *numero* 97. *Crot.* *numero* 113. & *hac* *et* *commu* *nis* *opinio*, vt *ibi* *p* *er* *Rip.* *numero* 100. *Diaz.* *regul.* 127. *Ioan.* *Bach.* *ſingul.* 4. *Bald.* in *leg.* *cum* *bi*, §. *ſic* *ni*, ff. de *traſact.* vbi *tenet* *hoc* *verum* de *ſtricta* *ſignifi* *catione*, *et* *in* *interpretatione*, *Corn.* *confil.* 106. *volunt.* 2. *Calſren.* *confil.* 177. *Dec.* *confil.* 660. *numero* 8. *Bald.* *conf.* 336. *numero* 2. *volunt.* §. *Novell.* *regul.* 227. *Socin.* *confil.* 43. *column.* 2. *volunt.* 1. *Alciat.* in d. §. *dimi*. *quaſi* 3. *Vind.* *lib.* 2. *opinion* 278. *leg.* *inſtatore* *loquen* *ter* *p* *er* *l* *gater*, §. *ſi* *iudic* *de* *legat.* 2. *glan.* *leg.* 2. *Codie.* *p* *er* *employe* . ex *quibus* *poſtea* *inferuntur* *corollarie* *mul* *ti*

- 3 Primum est. Sicut ex venditione debentur laudem-
pariter ex locatione ad longum tempus. Specul.
in tit. de locato. §. nunc aliqua. vers. 122. Imol. in capis.
potius. colum. 9. de locato. Alexan. conf. 68. colum. 1. volu-
m. 1. Tiraquel de reserai. Legieriey. glof. 14. §. 1. sub
num. 82. Cui. Add. Alexan. in conf. 165. colum. 1. lib. 1.
Imol. conf. 68. Crauet. conf. 337. numero 10. et 332. vo-
lumen 3. Boer. de sig. 23. num. 1. in fin. quoniam hoc melius
& contrarium concludit. Apothilla ad Alexan. conf.
119. lib. 3. Caball. melleq. 12. §. p. 1. attellans superius
allegatos contrarium tenentes male sensisse. & con-
tulisse. idem tenet Crauet. conf. 838. volumen 5. Borg.
de sig. 45. lib. 4. 65.
- 6 Secundum est. quod sicut in venditione habet lo-
cum retractus. ita in locatione ad longum tempus. di-
cam loco loco.
- 7 Tertium. quod singularis successor tenetur stare
colono ad longum tempus. pariter dicam loco loco.
- 8 Declaratur primo loco allegata conclusio. vt non
habeat locum. quando in dispositione venditione ma-
lier facta mentio pretij. quo casu ad solā venditi-
onem restringitur. cum emptio pretij arguat solā ven-
ditionem. vt late superius dixi de similitudine loca-
tionis. quali attet prima. vbi videre placeat. Addo sum-
mam Anglican. in verbo emptio. ff. de i. 19. dicens hoc
notabile.
- 9 Declaratur secundo. vt procedat in materia fau-
rabilis. vel fut natura non retringibilis. secus si materia
sit fut natura vel odiosa. vel retringibilis.

Hinc

Hiac in decreto iudicis, vel sententia in bannimē-
tis pœnalisibus in aliqua Bulla, vel Motu proprio in
statutis non venit locato ad longum tempus, nec si
millis contractus, per quem dominum transferatur,
Bar. in l. alio, n. 1. ff. de alienen. & ibi. l. vbi distinguit,
aut proferatur a testatore, aut iudice.

Primo casu cōprehenditur, secundo casu non. Bal.
in l. voluntas, c. de fideicommissis in l. fient, §. sed si per
misericordiam, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur
in l. 1. Cod. quando provocare non est necesse Fab. de
emp. q. 2. limitat. 3. n. 5. Diaz. regul. 227. Bart. in l. qui
duobus ff. de fals. Franc. in cap. 1. de excess. prelat. lib. 6.
Spec. de emp. & vendit. §. nunc dicendum alias dicendū,
alias videndum, n. 25. Abb. in r. 1. de rebus eccl. non alien.
Tiber. Decian. consilio 59. colum. 1. vol. 1. subdeclaran-
do tamen vel ex communi vti loquendi, vel ratione
publicæ utilitatis, vel ex identitate rationis, vt colligi-
tur ex sequentibus declarationibus, Alexand. consil.
76. lib. 5. Caball. mil. eloq. 94. n. 2. in fin. probaturque
hac declaratio ex text. notabili, in l. si pignorum, §.
si prior, & c. 1. magis pto, §. ne passim, li. de rebus
eccl. n.

- 10 Declaratur tertio loco, & est utilis declaratio,
quod multa sunt incipienda in hac prohibitione, cau-
sa, siue ratio res, commercii, persona, publica utili-
tas, &c. Si enim militat ratio, vel impletur causa, sit
executio alias non: si prohibetur res, vel commercii
ipsius, sit omnimoda extensio si prohibetur persona
tantum non sit extensio: si prohibito, respicit publi-
cā utilitatem, sit extensio, licet materia sit odiosa, vel
alias restringibilis. Similiter si verba sunt intelligenda
ex communi vti loquendi, ille erit attendendus, alias
a proprietate non est recedendum, nisi ex causis
prædictis pariter sit effectus esse considerandus, sit ex-
tensio, alias non. Ita de facili, & hæc omnia bonus iu-
dex arbitratibit, & considerabit, & multa iura con-
siderabitur Bar. post Jac. But. in l. quorum ff. de pi-
gn. Bal. in r. 1. de feud. alien. in l. §. de condit. ob caus. &c.
colligitur ex longo discursu per Fab. de emptio. q. 2.
princip. a. n. 10, vbi ad 2. l. in l. fin. n. 65. Cod. de
imp. emphyteant. Rodian. de rebus eccl. in principio in
verbo alienatio, n. 8. Castren. consil. 175. in principio
Bologna. consil. 25. art. 1. Ioann. Bologna. consil. 1. n. 1. numer.
76. Burlat. consil. 149. n. 1. vol. 2. Mozz. de emp.
& vendit. in princip. n. 34. Paris. late consil. 82. volum.
3. quem videat, Alc. in l. alienationis verbo numer. 3. ff.
de verb. signif. late Soc. iun. in l. Gallus, §. & quid si tan-
tem, n. 48. ff. de liber. & post. vbi attendit rationis
identitatem, vel diversitatem, siue materiam sit fau-
orabilis, siue odiosa Fel. in c. fin. n. 5. de accus. Soc. reg.
398. littera P.

- 11 Et notandum est, quod in præsentī indagatione sunt
duo iura singulariter, & valde notabilia circa conie-
cturata in mentem disponentis, vel prohibentis, quæ
attendi debet, hoc modo ff. de condit. & demonst. aliud
est, locans res emptas non videtur legare alio titulo
paratas, l. item legato, §. item mersit, ff. de leg. 3. quam
celebrem dixit Rom. sing. 64. Castren. consil. 26. Ber.
in c. nulli, n. 39. in fin. de præcat.

- 12 Declaratur quarto loco ultra superius allegatos,
nisi in locatione ad longum tempus, vel alio simili
contractu sit tradita certa, & determinata forma Bal.
in r. 1. in fin. de feud. alien. Fel. late materiam ponens in
c. si. n. 6. de accus. Socin. in materia regulam ponens in

tractatu fallentiarum littera B. n. 398. Soc. iun. ad l. Gal-
lus, §. & quid si tantum, n. 47. ff. de liber. & post. quæ
sunt bona, & vtilia loca in materia, nec a modernis,
(vt viderim) allegata.

- 13 Et quibus habes ad intellectum, l. statim liberi, §.
quintus, ff. de statim lib. l. licet, §. venditionis, ff. quibus
mod. pign. vel hypotheca soluitur. Et ultra superius ad-
ductos vide Hotoman. in comment. verborum in-
r. s, in verbo emptiois, & primo, Alciad. in l. alienatio-
nis verbo, numer. 18. ff. de verb. significat. Alphan. re-
portat. 144.

- 14 Ex quibus habetur sexta declaratio ultra alios, vt
dispositio illarum legum procedat de iure antiquissi-
mo ante inuenta nomina alijs contractibus, quibus
adde l. in l. iur. iur. in principio, numero 7. ff.
de par. & adde bonum textum in l. veteres, ff. de ali.
empt. vbi veteres verbo, venditionis, & emptionis
promiscue utebantur, & subdit in l. sequenti idem esse
in locatione, & cōductione, sed Hotoman. in com-
ment. verborum iuris, in verbo emptionis, legit idem,
& sic appellatione venditionis venit locatio hac ex-
positione attenta, Ant. Burgo. in cap. sua. numer. 25.
de imp. & vendit. Socin. iun. consilio 73. numero 10.
consilio 119. n. 13. libro secundo. Caball. de emul. §. 1.
numer. 5.

Et ex prædictis limitationibus patet facilis re-
sponso ad contraria.

ADDITIO.

- ¶ Declaratur vbi militat eadem ratio Riba. ad l. alie-
nationis Col. 8. de verb. signif.

QVÆSTIO V.

- 1 QVINTO loco in hac vtili materia de effectibus
locationis ad longum tempus quæ rationis dispo-
sitione l. fin. c. de in re emphyt. procedat, & habeat lo-
cum in contractu locationis ad longum tempus, &
conductor ad longum tempus alienando in requisi-
to domino cadat a iure. Ex pro parte negativa facit:
quia in pœnalisibus, & odiosis non sit extensio, immo
restringi debent, cum quidem, ff. de liber. & post. cap.
statutum de elect. lib. 6. reg. odia, cod. lib.

- 2 Secundo pro hac parte & propius accedendo facit,
quia pena priuationis non habet locum nisi lex ex-
pressè dicat, §. cum igitur, antequam de non deligendo
secundo nubentes, not. glof. in c. final. vbi Abb. de in-
re patronatus, late Jacob Menoch. de arbit. iud. capi-
tulo 275.

- 3 Tercio pro hac parte facit text. in l. si quis, §. di-
nus Marcus, ff. de religiosis, vbi licet hæres delinquant
prohibendo testatore funerari ab eo, quem testa-
tor elegera, tamen non ponitur ratio quia pœna in
heredem statuta nō est, per quem textum dicit Bal.
in l. 3. in pr. c. de episcop. & cleric. quod pœna non ha-
bet locum, nisi in casibus a iure expressis, licet ali-
quid lex fieri prohibeat, & sit actus in se illicitus, nō
ponitur lege non disponente, vt ibi Accursius.

- 4 Pro contraria parte facit text. in materia priuatio-
nis notabilis, in cap. 1. §. porro, vers. sed quia natura &c.
que sit prima causa beneficii amittendi, vbi Bal. di-
cit esse textum meliorem de iure, quod vbi agitur de
pœna priuationis alicuius iuris, licet est extensio. Cō-

Tactatus D. Vincentij Carocij

mendat Salic. in l. 2. col. 10. C. de notabili, Alex. in au-
th. non licet, C. de liber. praterit. in l. cum mulier, col. 1. ff.
solus. m. atrim.

Secundo pro hac parte facit text. notabilis in l. si
vxor, §. 1. ff. de a. dult. vbi ad imponendum poenam
vxo-ri propterea adulteriū fit extenſio ad vxorem de
facto, quia nullo modo poteſt vera vxor appellari, l.
cum hic ſtatim, §. penult. ff. de donat. inter vxorem, & vxor-
em. Commendat pecunia de notabili. Aret. in c. tuas,
in 4. notab. de probat. gl. notabilis in l. certa, §. ſed & ſi
quis, ff. de leg. 1. vbi Alex. & Ioann. de ſumol. com-
mendant, & ſequuntur.

Tertio pro hac parte facit text. in l. 2. in §. quod ſi
curatores, & in §. quod ſi deſceſſerit ad Tertulianum, qua
iura ad hoc propoſitum valde commendat. Aret. in
capit. translat. de conſtitutio. in capit. final. colum. 2. de
reſcripti.

Quare Fulgoſ. conſilio 240. pro euidencia tenuit,
quod diſpoſitio l. ſi. C. de iur. emphyteut. procedat in
conduſtore ad longum tempus, & hoc ex §. adeo, in
ſum. locat. vbi emphyteutae perpetui locatores ap-
pellantur, & ibi ſimiliter Imperator reſert ſe ad iura
Codiciſ loquentia de iure emphyteut. quod dictum
valde tolenne appellauit lat. in d. ſi. in ſecundo, dicens
quod eſt magnum dictum, ſi verum eſt, & correpte alie-
gat conſil. Fulgoſ. in ordine 140. Viui. opin. t. 12.
ſequitur etiam Nat. conſil. t. 14. in ſecundo. Dec. in au-
th. qui rem, C. de ſacroſ. eccleſ. Ruin. conſ. 165. num. 30. lib. 1.
Becc. conſ. 107. vol. 1. Buri. conſ. 23. num. 11. Aret. conſil.
55. colum. fin. Rolandus repugnat hoc notabile conſilio 51.
numero 18. volum. 2. Rodanus de rebus eccleſ. folio 524.
verſe. bis ſic dictis, num. 4. hoc valde commendans pro
extenſione, Alex. conſ. 104. vol. 3. dicens hanc eſſe
communem opinionem, & conſ. 165. num. 2. vol. 2. Bal-
conſ. 415. volum. 1. Dec. conſ. 104. lat. in d. ſi. num. 1.
Ruin. conſ. 148. num. 5. vol. 1. Papieſ. in forma ſilii, gl. 1.
in principio. Iul. Cia. in §. emphyteuſis queſt. 19. & ſua-
gis communem dicit Corbol. de iur. emphy. amplia-
tion. 35.

De quo tamen dicto valde dubitauit Crauct. de
antiq. temp. p. 4. num. 147. cum multis ſequenſibus ea
poſſimum ratione, quia in perſonalibus non fit ex-
tenſio, niſi ſex expreſſe dicat cau. bus ſuperius pro
vna parte adductis, & hac eſt communis opinio, ſal-
ad l. cum quidam, num. 23. ff. de liber. & poſſum in l. ſi. ff.
de in ſu. vocando, Viu. lib. 4. opin. 108. ac opin. 94. poſt
medium, Euan. in ſuo Theſaur. litera E. num. 24. & hanc
opinionem tenuit Dec. conſ. 294. num. 3. dum dicit, quod
diſpoſitio l. ſi. non procedit niſi in contractu emphy-
teutico, non in alijs, & hac videtur verior opinio,
Alphan. reportat. §. 17. & Ro. in vna caſu. dic. 20. Fe-
br. narij 1576. in manuſcriptis.

Declaratur vt iterius in conduſtore ad longū
tempus, ſecus in conduſtore ad longiſſimum tempus
vel in perpetuum, & ita vete loquitur Fulgoſ. in alie-
gato conſilio.

Declaratur vt iterius in conduſtore ad longum tē-
pus, vel magnum tempus, prout alij dicunt ſuperfici-
ſub annua preſtatione, & maxime in cuſione, vel co-
duſtore Principis, vel Eccleſie, ex l. 2. C. ac ri. domi-
nica, quam ſingularitatem ad hoc propoſitum dixit Bar-
m. l. 2. §. quod autem, in ſecundo, in fin. ff. de ſuperſp. ſequit-
ur Aret. conſ. 55. ſent. quod amodo 1. ita quod de re-
tract. Lignagier. §. 1. gl. 14. ſub num. 34. vbi tenet pericu-

loſum eſſe conſil. Fulgoſ.

Declaratur vt iterius, vt non procedat conſil. Fulgoſ.
quādo in inſtrumento locacionis ad longum tempus ſ-
ciſſent aſſoſita illa verba, ſcilicet, quod conduſtor,
& eius heredes, & cui, vel quib. dederit, teneant, pro-
uideant, & faciant quicquid voluerint ſoluendo pē-
ſionem: quia per hac verba videtur data facultas
alienandi, abſque incurſu aliquo. Ita ſentit Alberic.
in d. l. ſi. col. 2. circa medium, atteſtans in ſimilibus co-
duſtoribus noſtris temporis non procedere diſpoſi-
tione d. l. ſi. in 1. Sed caue, quia præſupponit pactum
ſupra poſitum, alias non licet tangat etiam defectū
ſolemnitatum. Vnde etiam cautus ad cautelam appo-
nere, pactum, de quo ſupra.

Declaratur vt iterius in alienatione valida, ſecus
nulla ex aliquo defectu, puta in muliere non ſeruata
forma ſtatuti, Cort. dicens hoc ſingulare in verbalibus,
nullus.

Q V Æ S T I O VI.

ſexta ſe offert queſtio in hac principali queſtio-
ne de effectibus locacionis ad longum tempus,
an diſpoſitio l. 2. C. de iur. emphyt. procedat, & habeat
locum in conduſtore ad longum tempus, vt cēſans
ſoluere per biennium, vel triennium, eadē a iure
ſuo, quemadmodum emphyteuta, & facit ad materiam
l. eadem, C. loc. & quoniam hic quoque tractatur ma-
teria priuationis ad rationem, & argumenta in præ-
cedenti queſtione aſſoſita repeti poſſent. Quibus igi-
tur omiſſis verior opinio videtur, quod habeat locum
vt eſt gl. notabil. in l. quero, §. inuer. locatorem, in verbo,
Bal. m. §. locat. ſequitur Bal. c. quædam, in fin. de in-
uerſ. in cap. litera, colum. 2. de dilat. in c. ſi cautio. colpe-
nult. de ſide inſtrum. in l. eadem, col. 2. C. lotat. Angeli-
in §. iure autem colum. 2. authentic. de non alienando,
Butc. in c. propter ſterilitatem, vbi Imol. col. 2. Panor.
in vltim. notab. de locat. Alex. conſ. 117. volumine quarto,
Bart. in l. reſſigalata, §. 1. ff. de publican. lat. in dicta l. 2.
num. 39. Socin. conſil. 67. colum. 2. lib. 1. Papieſ. in
forma ſilii in principio. Tiraq. late de retract. Ligna-
gier. §. 1. gloſ. 14. num. 84. Corbol. de iur. emphyteut.
ampliat. 23.

Cui adde Ruin. conſ. 153. num. 10. libr. 1. Boer. deſer-
234. num. 3. Ioann. Cæph. conſ. 508. num. 14. lib. 1. Nat.
conſ. 36. num. 3. & hæc eſt (ſicente ipſi non dicant) com-
munis opinio, de qua per ſal. in au. quib. rem, num. 15.
in fin. C. de ſacroſ. eccleſ. dicens ab ea non eſſe modo a li.
quo recedendum, Dec. conſ. 138. & 144. licet contra-
rium ſentiat Barluc. conſ. 2. num. 15. lib. 1. & conſ. 255.
num. 3. lib. 3.

Fundatur autem in hac ſimplici ratione, quia con-
duſtor ad longum tempus habet ius in re, & natura-
lem poſſeſſionem, nulla tamē lege hoc expreſſum ce-
perunt, vt dicebat Io. olim d. c. propter ſterilitatem.

Et vitra ſcribentes in locis ordinarijs, & maxime
ad d. l. 2. præiens decifio extenditur multis modis.

Ampliatur primo, vt procedat ſi conduſtor ad
longum tempus reſpondat in pecunia numerata, &
ſic ſit proprie conduſtor, ſive in mercibus, grano, vi-
no cico, & ſimilibus, Bal. in l. eadem l. locat. numero
tertio vtr. & opponitur commendat Fel. conſ. 25.
num. 8.

Et hic corollarie habetur vnum in materia pēnali,
&

& priuationis ad l. cum quidam, de liber. & posthum. quod licet agatur de priuando aliquem iure suo, hoc intelligitur tam in casu vero, & proprio, quam improprio ex rationis identitate.

5 Ampliatur secundo, ultra alios, vt supra, vt procedat, & habeat locum etiam in colono portuario, qui si cessauerit per biennium, vel triennium, cadat a iure suo, & induitur priuatio iuris, vt per Bald. in l. adem, in princ. Pelyn. d. conf. 13, m. 9.

6 Ampliatur tertio, ultra alios in seruo conductore Hostien. in summa de locat. §. fin. vbi quid si alij concessit, Bald. in d. l. 2. m. 7. & ibi Salic. q. 130. Spec. in tit. de locat. §. non aliquid, m. 149. & 166.

7 Cauti igitur erunt Coloni suis debitis temporibus respondere dominis de eorum rata fructuum, & non patiantur labi biennium, vel triennium, & sint magis cauti cum dominis de triennio, qui biennium, quia leuius sub colore boni velamini precipitant pauperes familias rusticorum, & colororum, qui coguntur iniuriis dentibus deferere sudores & dispersos labores.

8 Ampliatur quarto loco allegata conclusio, vt procedat etiam si in instrumentum locationis esset appositum pactum francandi in forma pregnantis, quia per hoc non intelligitur sublatum incurium caducitatis, ob pensionem non solutam, & sic pactum de francando non habet hanc virtutem, vt late deducit Fel. d. conf. 25. per totum. late Tirac. ad l. si vaquam, in verbo reuertatur, m. 25. l. C. de reuoc. don. Jac. Men. de arb. i. d. centur. 3. casu 275. m. 22. Dec. in l. in bone fidei, m. 11. l. C. de pact. Gozz. conf. 86. m. 26. Alciac. reg. 3. praesumpt. vlt. m. 2. Barbat. conf. 5. lib. 1.

9 Ampliatur quinto, vt declaratio caducitatis, & incurium transeat ad heredes actiue, & passiuie cum temperamento tamen ad ius loquendo, quando dominus locuit, voluit & habuit tempus declarandi, sed non declarauit, & ita tenuit Rot. in vna Bononiensi, vt per Cassador. dec. 3. in pr. de locat. & conduct. Bal. in l. ad dem ff. de verb. oblig. Dinan. reg. cum quis, m. 4. lib. 6. vbi in tit. de praescript. §. 1. Bar. in l. 1. §. si aduersus, m. 1. ff. quando appellandum sit, in l. 2. un. 17. C. de iure emphy. vbi in tit. de loc. §. nunc aliquis, Beninc. dec. 37. m. 17. Alex. in l. cum filius, §. in hac m. 4. ff. de verb. oblig. Alex. conf. 71. m. 4. vol. 1. Bald. in l. caput, §. item quibus modis fidei amittatur, Salicet. in l. omni modo, l. od. de adulter. Doctores in l. rei indicatae, ff. solutio. matrim. Alexan. consilio 189. volum. 6. Aret. conf. 114. volum. 159. volum. 1. Curt. in trassend. in q. pen. quarta quod princeps, Gomez. consil. 174. col. 3. Sedall. d. d. in trass. mori. omnia soluit, consil. 36. & 38.

Cui adde Ripul. fin. q. 61. & 64. C. de reuoc. donat. Ruin. consil. 19. vol. 5. Paris. de stud. reuoc. fol. 120. Nicol. Moron. de fide, & pace, q. 11. 19. Fab. dec. 18. Cacherauder. 19. n. 1. Amplius Pontan. consil. Alefen. & eric. 10. Celsus Vgo. conf. 19. m. 21. & haec est communis opinio, Barbat. conf. 23. m. 11. Qui indistincte, absolute loquitur, sed secundum praedicta intelligitur, & intelligi debet, & haec est vera, & communis intelligentia, lul. Clar. §. secundum q. 64. vbi ampliatur etiam si quis esset ipso iure priuatus, passiuie tamen loquendo dat bonum temperamentum in casu notorio, & inexcusabili, vbi per eum.

Cui adde, quod haec est magis communis opinio, Boer. dec. 326. Marul. in l. 1. m. 67. C. de rapto virgi.

num, Tirac. ad l. si vaquam in verbo, suscepit, m. 7. 6. Ruin. conf. 70. m. 13. vol. 5. late Ant. Gabr. de iure emphy. concl. 3. in fin. & latius de malef. conclus. 35. m. 4. & 5. Curt. iun. conf. 143. Rodoa. de rebus eccl. in fine, vbi hoc valde commendat. Pedemont. dec. 132. m. 6. Gramm. consil. rui. 69. m. 25. Fiering. centur. 3. obfer. 97.

10 Quid si ante iuramento 7 Doctores fuerint varij, vt per Cassad. dec. 3. de iuramento, m. 8. dicitur alias suo loco.

11 Vnde praticando, quando euenit, casus, si velit haeres domini directi ingredi possessionem loca tam allegando nihil viterius requiri, & quod ipso iure est priuatus, poterit apponi, quod per allegantem non probatur scilicet, nec facultas in tempore declarandi, quae scientia facile deducitur secundum casum temporis a fine biennij maxime temporibus nostris, in quibus rectores sub colore boni iurum cum vigilia immo summum ius implorando anhelant, & exclamant ad caducitates, & maxime quando plus uffertur, vel bona sunt comodius, vel valde meliorata, nec mirum si moriuntur nepotes vel incidunt, &c.

Ampliatur sexto, etiam si conductor ad longum tempus post incuriam caducitatem possiderit, Rui. conf. 163. m. 3. vol. 1. refert, & sequitur, Barlat. conf. 23. m. 11. vol. 1.

12 Vnde non est bona exceptio. Ego conductor ad longum tempus post incurium caducitatis iteni in re conductae, ergo est remissa caducitas.

13 Ampliatur septimo, vt possit propria auctoritate expellere si vult, & ita tenuit Rota, vt per Peregrin. dec. 40. ponam in tit. de reuoc.

14 Et caueas, quia talis conductor tenetur ad fructus postea perceptos vt possessor malefidei, Ang. in §. si verp. Authen. de non alienando, per l. si fundum, C. de rei vendit. Spec. in tit. de locat. §. non aliquid, m. 10. Cin. & Bald. in autent. inestus, Cod. de inest. nupt. Castrenf. in l. de his quibus vt indi. l. in l. 2. m. 17. C. de iure emphy.

Cui adde Soc. in l. dimortio, col. 3. §. solut. matrim. & conf. 167. col. 4. vol. 1.

15 Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad l. si pater, C. de usufr. vt procedat, & habeat locum in emphyteuta, & conductore ad longum tempus.

Caueat igitur usufructuarij ad tempus emphyteutae, & conductores ad longum tempus ab huiusmodi perceptione fructuum, quia restituere tenentur, & sunt male fidei possessores.

Et ultra las. plene tractantem in d. l. 2. C. de iur. emphy. adde, quod iste conductor ad longum tempus finita locatione perseuerat est simplex conductor et ad modicum tempus, nec habet locum tacita renouatio, nec est locus dispositioni, sicut queritur, §. qui impleto, ff. locat. Boer. conf. 33. m. 11. & 12. vol. 1. Ruin. conf. 61. m. 8. & 9. & 167. volum. 1. Riminald. iun. conf. 254. m. 19. & sequent. volum. 9. Gozzad. consil. 94. m. 51. Mar. Anguillo. conf. 71. m. 10. Borgn. dec. 44. m. 79.

16 Ex qua conclusione (si vera est) illud colligitur contra las. vt supra, quod si remanet simplex talis conductor ad modicum tempus, non poterit cum tenore dici male fidei possessor, & debet habere portionem, vel ratam, prout simplex conductor ad modicum tempus.

Traſtatus D. Vincentij Carocij

Ampliatur nono in conductore de noueno in nouennium, ita vt etiam excludatur, a petendo reanotionem. Hippol. Riminald. conf. 532 lib. 1.

Ampliatur decimo etiam si in minimo defecerit in solutione, puta in vno numero, quia cadit, a iure suo, fal. in l. 2. q. 16. m. 54. C. de iur. emphyteutic. in auct. qui rem. num. 16. vers. reuocatur. C. de iur. emphyten. Si cul. consil. 36. in fine, volum. 2. Gozzad. consil. 69. num. 8. & ita tenuit Rota in vna Bononiensi locationis, coram D. Auguſtino, vt per Caputaquens. decif. 30. alias 3. part. 1.

Declaratur hæc ampliatio vt vera sit flante iuramento, alias non. Cast. in l. in excoſione. §. pro parte, ff. de verb. oblig. Salic. in auctent. perpetuas. C. de sacroſ. ecclef. Ruin. conf. 167. volum. 3. post num. 10. volum. 1. Brun. de statut. excoſ. famin. artic. 9. quæſt. vltima, eolum. 51.

Subdeclara hoc vetû de rigore iuris, secus de equitate, que in terris Ecclefie, & foro Episcopali, & cum viris Religioſis ſeruari debet. Burlat. conf. 233. nu. 3. lib. 3. post Bal. in l. de p. 1. c. 10. cap. 10. lib. 1. in §. emphyteuſi. q. 8. vers. aut vero dicimus, dicens ſapere magnam æquitatem, & ita iudicatum. Et illud minimum præſumitur omiſſum per errorem, Decif. Bonon. 6. per totam.

Addo Seraphin. de iurament. priuileg. 84. numero vndecimo.

Subdeclara ſecundo, quod illud minimum in quo ſuit ceſſatum, non ſit notabile, puta in dimidia, tertia, vel quarta parte, Specul. de locat. §. inue aliquam, quaſi. 30.

Ampliatur oſtauo, vt pendente lite ſuper eadueitate non ſoluendo incurrat caducitatem. Capiced. 16. nu. 6. & ita tenuit Rota, in vna Bononiensi locationis, coram D. Ant. Auguſtino, vt per Caputaquens. part. 1. & 199.

- 17 Declaratur primo loco allegata conſueſio, vt nõ procedat flante iuramento de ſoluendo quolibet anno, vel ſemeſtri penſione, vel reſponſione, quia ratione perituri nõ exſpectatur lapſus biennij, vel triennij, diſt. originale Bal. per illuſt. text. in c. querelam, in fin. de iur. iur. quem ibi ſequitur Fel. dicens eſſe dictum aureum, & mente tenendum Alex. conf. 4. lib. 4. per l. si quis maior, C. de tranſact. vbi laſ. num. 12. dicit hoc bene notandum, inferens, quod in Dominio Vencorum extat ſtatutum, vel conſuetudo, quod emphyteuſia, vel conductor ad longum tempus quandoque ceſſet ſoluere, priuare non poſſit, tamen hoc falſiſi iurauerit ſoluere in certo termino conuenio vt per eum ſubditem, quod ſi alibi aliter tenent, quod malefecit. idem laſ. in l. 2. q. 9. num. 47. C. de iure emphyteutico. Alex. conf. 127. lib. 4. & conf. 85. duplicatum 125. vol. 1. Corſect. in rubr. de iur. iur. priuileg. 9. & in ſingulariſi, in verbo, emphyteuſia, idelt dicens de pe probari ex c. querelam, deducendo vt per eum, & in reſpecto. Abb. in verb. emphyteuſia, Barbat. in c. poſt. de locat. Doctores in auct. qui rem, vbi laſ. limitat: 3. nu. 1. in fin. Dec. in l. 10. C. de ſacroſ. ecclef. Petra. can. 20. dicens hoc eſſe dictum elegans, & ſignandum, & comprobatur multis rationibus, & argumentis in præiudicium certe miſerabilium emphyteutarum, & conductorum, Mari. ſing. 226. laſ. in l. quod te, ſi cert. pet. at. Cagno. in d. l. si quis maior, nu. 51. Caballin. de emul. §. 3. nu. 51. Rip. in cap. 1. numer. 19. de reſcript.

Bertr. conf. 294. in fine. Ant. Gabr. de tranſact. concl. 1. num. 41.

Cui addo Rip. de iur. emphy. reſponſ. 9. Borgo. decif. 9. nu. 14. & vltra cum hæc eſt vera, & magis communis opinio Croza. conf. 58. col. pen. verſ. non obſt. 1. Ba. uer. de virtute iuramentis, ſiſi v. Roſ. conf. 25. nu. 2. 3. vol. 2. & conf. 6. num. 41. & conf. 23. & conf. 8. nu. 41. conf. 77. nu. 18. vol. 1. Roſand. de verb. ſig. et ſig. ſed quod emphyt. ſub n. 5. 1. 497. Gozzad. consil. 69. num. 6. Fulg. de Bened. in c. Rayn. in verbo, ſiſt. amant. num. 27. de teſtam. & ita ſuit in factis pluries obſeruatum tale Cutt. in d. l. si quis maior, Adde Alex. conſilio 85. & 126. lib. 1. Cott. hoc pro ſingulari valde commendabilem, in verbo, emphyteuſia, & deente ab hac opinione in iudicando, & conſulendo non eſſe recedendum, Corſ. ad Abb. in verbo, emphyteuſia, addentes ad Mattheſ. notab. 50. & nota. 54. Cott. in verbo, iuramenti religio. Plot. de in litem iurando, §. 2. q. 2. num. 1. & 2. Guid. Pap. conf. 72. col. 4. conf. 31. col. 4. col. 13. col. 9. Cora. conf. 25. lib. 2. Dec. conf. 452. Riminald. conf. 218. nu. 8. vol. 2. Port. conf. 12. nu. 6. Burl. conf. 233. in princ. lib. 3. Caccialup. de tranſact. quaſi. 5. Cagno. ad l. si quis maior, nu. 59. Tiber. Decian. traſt. ad crimin. Tomo. 2. c. 13. nu. 29.

Et ita tenuit Rota, in vna Bononiensi locationis, vt per Caputaquens. decif. 192. & 299. p. 1. late Seraph. qui hos non adducit de iuramento priuileg. 84. vbi multis modis ampliat & limitat.

18. Vltra quod amplia vno modo etiã ſi addeſſet ſtatutum, quod conductor ad longum tempus, vel e mphyteuſia etiam ſi ſtaret per annos triginta non ſoluendo, non cadat a iure ſuo, Bero. conf. 126. 8. vol. 1. Corſ. rat. can. 10. Bolog. conf. 31. Cagno. ad l. si quis maior, nu. 25. declarando, vt per eum.
1. Limita etiam vltra Seraphin. alio notabili modo, niſi in inſtrumento ſit paſſum, vt non cadat a iure ſuo, quia hoc caſu iuramentum regulatur a paſſu, Dec. in l. 1. nu. 28. C. de pac. & ita tenuit Ro. in vna Romana deuolutionis, coram Domino Caputacio a. 1. Febr. 1575. cum Domino Hie. Gabr. Riminald. conf. 533. 3. 10. vol. 1. quod maxime verum eſt, conſuetus ſit alibi celebratus, & ſoluto deſtina. a ad ipſe. autem locum, vbi talis conſuetudo non ſit, viget Riminald. in citato iam loco.
19. Et ſi dicas cum ſul. Claro in §. emphyteuſi. quaſi. 8. quod hæc opinio videtur dura, quia iuramentum non alterat, ſed ſequitur naturam actus, ſuper quo in. ponitur l. fin. C. de non num. pecun. reſponde ex Mariſ. ſing. 226. quia quidam, alterat, vt per eum.
20. Secundo modo reſpondetur, quia illud procedit quoad hoc vt iurans in plus non obligeat, non autem in alijs, na reſpondet Rube. conf. 146. num. 5. Roſand. conf. 8. nu. 4. vol. 1.
21. Ex quibus corollarie, habetur ad l. final. C. de non num. pec. vltra adducta per Alphan. reſport. 103.

Parergon.

22. Sed (pro bene Deus) & ſi ſunt certiorationes, eſt verget, velatq; & apparentes in Valle ambuſcedoniana, ſtatutis & inſtitutis, eur non in ſimilibus. Conducunt pauperes homines ad lögũ tempus prædia alpera, & inculta, loca peſſimera & inaccuſſabilia, iurã facere hoc, & hoc tacet per tẽpõs a Domini di-

recti,

recti, postquam vident reducta, & meliorata, anhelat ad periculum, & hoc sub velamine, funditus extirpant familias pauperum, qui in sudore vultus totius familie reducere ut praedium ad culturam, & quod per multos labores, & annos acquisierunt reuocabili ter acquisierunt, & per adum simplicis tactus, & lapsum vnius diei amittit, quod per multos, annos acquisierunt, ubi nō est iuramentum iniquitatis vinculum?

Rectores scribunt literis aures hac declaratione, & pro omni posse executioni mandant sub aliquo velato, & apparati colore, cauēti (quæcio) boni iudices, & copiatior laboribus, nec iuramento est data vis in praedictum tot laborum, & oblectum Corn. cōf. 96. lib. 1. & 246. lib. 2. dicentem quod dispositio l. si quis maior, est dura, & exorbitans, nec extendenda ad alium casum etiam iuratum. Commendat Parisiens. ad Alex. cōf. 85. vol. 1. in addit. in opitē, omnes, addit ad Mathel. in 4. 50. in fin. Cur. in d. l. si quis maior, num. 7. & 12. & est communis opinio, Cagn. ibi, num. 21. & 27. Anton. Gab. de transac. concl. 1. num. 7. 3.

23 Declaratur secundo in conductore ad longum tempus communis alicuius loci, vel ecclesie, qui si fuerit solemniter citatus, & non soluat, potest tanquam contumax expelli non expectato lapsu biennii, seu maius triennii, Ang. in l. locum, C. de omni agro defer. lib. 10. dicens hoc esse singulariter notandum ad intellectum Abb. cap. potuit, locati. commendat Coriet. in reperi. ad Abb. in verbo, emphyteuta, & in sing. suis eo, verb. 2.

24 Caut tamen, quia hoc dictum si verum est, procedit multis concurrentibus. Primo absentia coloni, vel emphyteutæ, qui iam deseruerit locum conductum, prout clare constat in d. l. locum. Secundo, quod sit lapsum totius residuum temporis, ita ut non remaneant nisi dies menses. Tercio interpellatio iudicialis non extrajudicialis. Ita tal. in l. 2. q. 8. num. 46. C. de iur. emphyt. Barbat. in cap. quoniam frequenter, §. perbo, numer. 18. ut lit. non contest. sentit. Rodan. de reb. eccles. vers. quod emphyteuta, fol. 17. num. 6. clarius colligunt ex verbis Coriet. in d. sing.

Vnde non est bona practica, est citatus cōductor, vel emphyteuta non comparet, ergo potest expelli. 25 Sed hic quaero de vili questione. Decedit cōductor ad longum tempus relictis plurius byredibus. Vnus tantum contrahent, vel cessando per biennium, vel alio modo, nunquid praedictio alij, ita ut res tota dicatur deuoluta?

26 Primo aspectu videbatur dicendum quod non: nō enim debet alteri per alterum iniqua conditio inferri, l. non dicit, ff. de regul. iur. nec quis debet alieno odio grauari, si quis in suo, §. legis, C. de inoff. testam. & non est sine culpa qui puniendus, reg. sine culpa, lib. 6. c. 2. de consuet. late Sicul. cōf. 18. cōf. 7. lib. 2. & hanc opinionem dixit communem Alb. ad l. commun. diuid. ff. de commun. diuid. Aug. de Cui. in l. si uice est, 62. §. 1. ff. de pign. Barbat. dicens hoc valde notabile in c. ex parte, fol. 7. de fens. Coriet. in sing. suis, in verb. emphyteuta, 4. qui volunt, quod particularis solutio plurius annorum facta per vnum ex heredibus extendatur ad vnam solutionem vnius anni, & sic cutietur communium.

27 Contra hanc opinio est verior, & magis communis, ut per glof. in verbo confunderi, in d. l. commun. diuid. quam sequitur Bart. in leg. fraudati, ff. de publicanis.

Hoffien. in summa, de locato, §. 6a. Specul. in eodem tit. §. nunc videndum, num. 70. tal. in d. l. 2. num. 55. Affl. dec. 153. n. 3. Ripa in l. 4. §. Cato, num. 44. vbi Affl. cōf. 97. Pontan. 270. Socian. 160. & vique ad 173. Iul. Clar. in §. emphyteusis, §. 8. vers. quatuor, dicens, quod licet hæc opinio sit communis, tamen est rigorosa. Roncagallus de duobus res, l. 9. in prin. num. 39.

Quibus copiose scribitur adde in terminis cōductoris loquentem Grat. cōf. 67. num. 23. Ratio fundamentalis videtur, quia ex persona heredum non mutatur conditio obligationis, quæ a sui primordio indiuidua est, & sicut conductor primus ex solutione pactis non esset liberatus, pariter nec heredes, l. 2. §. ex his, ff. de verb. oblig. l. 2. §. fin. ff. de prato. stipul. cum similibus.

28 Ampliatur ultra alios supra firmata conclusio, ut si in numero heredum sint aliqui minores, qui pro eorum parte soluerunt, tamen culpa cohæredum nō soluentium res incidit in communium, quod ex hoc non competet minoribus soluentibus restitutio in integrum, quia non ceciderunt earum factio, vel omisiones factio, & culpa cohæredum non soluentium, contra quos bene competit minoribus actio, lib. consequenter, §. si l. heredes, §. si vnus, ff. de iuris iuris, ff. fam. heredit. Doctores in d. §. Cato, & clarius hoc exprimit Grat. d. cōf. 67. in fin. Rodan. de reb. eccles. ver. canon. eundem, num. 65. fol. 437.

29 Ex quibus postea inferitur limitatio ad leg. non debet, de regul. iur. quia non videtur inferri conditio iniqua, si habet quis actionem ad recuperandum id, quod culpa alterius amittit.

30 Secundo corollarie inferunt vñ aliud in hac materia locati, & conducti, quod diuisio pensionis soluendæ diuiditur pro rata proportionabiliter inter heredes conductoris, ex quo daretur id est in obligatione l. si in executione, §. 1. ff. de verb. oblig. l. pailto, C. de pail. pñā tamen ex non solutione oēs incurritur, & licet in pñā conuentionali, pariter & in legali, glof. not. in Commun. diuid. ff. de comuni diuidendo.

31 Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad l. stipulationum alia, §. fin. & l. eundem, §. 1. & l. in executione, §. si ita, & l. heredes, §. an ea, ff. fam. heredit. ut extendatur siue pñā sit conuentionalis, siue legalis.

32 Præuult igitur quandoque negligentia, & omisso vnus diligentia, & sufficientia alterius. Et licet in dubijs benignior interpretatio sit facienda, l. semper, ff. de regul. iur. tamen in casu caducitatis contrarium feruatur.

33 Vnum tamen meditare facit, quia dominus recipiendo pertem tantum videtur sibi prauiduisse ex quo ad id non erat obligatus, & sic ratione taciti cuiusdam consensius, & ad hoc facere videtur, quod si erant plures emphyteutæ in solidum obligati, si diuiditur fundum inter te, vel alienant cum consensu domini, inferunt ex hoc Dominus praedictum, Affl. d. hanc hoc pro cautela dec. 253. in fine.

Vnde Acc. (ut omnium lauatur opinio) inquit, dat cautela, ut dominus recipiat saluo iure suo, ut per eum, d. l. commun. diuid. in finalib. verbis.

34 Ampliatur secundo loco ultra alios allegata conclusio vno alio notabili modo, quod si dominus locator refrenet locationem post incurram caducitatem non per hoc videtur remississe ius caducitatis, ut sentit Grat. cōf. 67. num. 8. vol. 1.

Tractatus D. Vincentij Carocij

35 Ex ealms confilio colliguntur etiam duo vitia in hac materia locati, & conducti. Primū est, quod pro- rogato locatorem præsūponit locationem valere, & subsistere per leg. sed & manente. *q. de praeat.*

36 Secundum est, quod si in instrumento locationis, & conditionis apponatur clausula, Non aliter, nec alio modo id operatur præcisam naturam, ita ut nula interpretatio fieri possit, ne aueritatur, quæ a ver- bis nō fit expressa, Bald. in *l. si quidē, C. de excep. in t. t. §. denique*, quæ fuit prima causa beneficii amittendi.

37 Ampliatur tertio, ut perdat etiam melioramenta conductori ad longum tempus. ponam (Deo dante) in tit. de expensis.

Ampliatur quarto, ut nedum procedat in pluribus hæreditibus, sed in pluribus emphyteutis principalib. & sit dictum, eum pro parte sua locuere. *Pile. q. 47. Alc. in l. si creditor, C. de pass.*

38 Declaratur primo allegata cōclusio, quia pauper- tas exculat etiam stante iuramento, Speculat. in tit. de locat. §. nunc aliquis, *vers. ap. Ioan. de Arnold. sing. 62.* Dicitur læpius in facto occurrere, & facere ad limitat- ionem *l. si quis maior, C. de transact. quoniam non possit Ant. Cabr. de transact. concil. 1. vbi materiam l. si quis maior, examinat. Follet. in pract. criminal. par. 2. f. cunde par. 1. in verbo iussuanti uxorem, num. 45. pulchre Bald. in cap. querelam, in fin. de iur. iuran. attestans se alibi nescire, Rodan. de rebus ecclē. fol. 437. nu. 6. in fin. & licet lat. in emphyteuta, loquens dubitauerit, in d. l. 2. n. 53. & 57. tamen venor opinio videtur, ut dif- ficultas exculat etiam stante iuramento, nec sit locus dispositioni, *l. si qui maior, & per Alex. & Imol. ibi. vbi Cagnol. num. 278. Alc. num. 3. Dec. conf. 453. n. 4.* & hæc est communis opinio, Alph. re. portat. 454.*

Quem calum non possit Anton. Gabr. in allegata cōclusionē, addit Ferret. in tract. de pace, & obedientia *sermenda, num. 5. Scab. Medic. de casibus, & periculis par. 2. q. 4. num. 1923. regul. impossibilium, de reg. iur. Bald. in l. acceptam, C. de iur. Ioan. de Anan. sing. 62. & commentar. 64.*

39 Quod fortius procedit etiam si quantitas debea- tur, prout in conductore, vel emphyteuta euenire potest, & hæc est verior, & magis communis opinio, ut per Doctores in *l. quod te, vbi Sadolet. n. 93. Emano. in suo thesaur. littra D. num. 70.* ut limitat, nili tempe- re contractus stetit difficultas, licet lat. attesteretur contrarium esse communem, *101 nu. 32. & in l. vnum num. 19. ff. eod.*

40 Ampliatur hæc prima limitatio, ut nedum impedi- mentum paupertatis, sed omne aliud legitimum impedi- mentum exculat ab incurio caducitatis, ita tradit Rip. in d. l. quod te, num. 41. allegan. conf. Fulg. 7.

41 Ex quo confilio Fulgosi in hac vitili materia lo- cationis ad longum tempus colliguntur tria vitia in practica. Primum est, quod si appareat facta solutio per conductorem, & dominus dicat, ego recepi ad alium computum, & conductor dicat, solui pro pen- sione, in dubio fit interpretatio, ut pro pensione, vel canone ad caducitatem euitandum.

42 Secundum est, quod iuxta abieniam conductoris cum dimissione procuratoris exculat conductorem ab incurio caducitatis.

43 Tertium, quod iudices semper debent esse proni contra caducitatem, maxime quando intentatur per ecclesiam, vel personas ecclesiasticas, quod tēporib.

nostris parum obseruatur, immo totum contrarium: & in qualibet promissione etiam iurata semper in- telligitur, si promissor poterit, *l. si qui satisfecit cog. vbi Alex. & lat. dicunt, quod poena l. si quis maior, nō habet locum, cum quis aliquo legitimo impedimen- to sit impeditus, gl. notab. unan. Beatus Paulus, 22. quæst. 3. in cap. venientes, de iureiur. Archid. in cano. auctoritate, 15. q. 6. Bart. in l. fin. in princ. f. ad mu- nicipales, Bald. in cap. iuram. num. 11. de probat. Dec. in cap. cum parati, num. 26. de appell. & dicit Bal. in l. passum, q. f. c. de collat. quod non tenetur quis ser- uare iuramentum ob periculum patris, vel oppro- brium, commendat Dec. *conf. 345. col. 1.**

44 Et notandum videtur in proposito, quod condu- ctor ad longum tempus exculatur ex omissione præ- teriti temporis, ut non priuatur re conducta. Cōpetit et sibi remedium restitutionis in integrum saltem ex clausula generali, si tate iusto, & legitimo impedi- mento, *gl. in l. 4. C. de iur. iur. Bald. in l. 2. C. de iur. & iur. Bart. in l. ad diem, in l. cum filius familias, §. in hac, si. de verbor. oblig. Ang. & Imo. in l. sed si conditioni, §. seruis alterius, §. de heredib. institutis. Benincal. de paupertate, quæst. 8. num. 30. special. 9. de contract. vbi et multum hortatur ecclesias, & personas ecclesia- sticas, ne inuehantur contra conductores, emphy- teutas ad rigoralem caducitatem, quia ecclesia non claudis gremium redeuntibus maxime pauperibus: si enim ecclesia de bonis propriis lumenare tenetur pauperibus, multo magis remittere caducitatem, ut per eum. Et hoc idem tenent Innoc. in c. ex ratione, de appell. Auguclien. in l. 200. C. de Bald. in l. 2. §. si quis iudicio, in §. si in quibus cantonib. dicens, quod paupertas æquiparatur morbo, in l. fin. num. 5. C. de cond. iur. in l. acceptam, C. de iur. Bald. in l. iunius, num. 6. & 7. C. de procu. Roman. in l. si veris, §. de iro, in salien. propter paupertatem, ff. sol. matr. Abb. in d. c. ex ratione, num. 11. vbi Felin. n. 1. Dec. num. 19. Aldobrand. in §. item propter, n. 13. & 15. Infil. de excuf. tutorum, in §. licet autem Infil. quibus et causis manumittere non licet, Matthel. hoc valde commendans singul. 716. & ibi ad- ditio magna, Cremon. pariter commendans, singul. 122. Mant. dicens admodum notandum singul. 31. nu. 4. Maur. de restit. in integ. r. 362. Bal. conf. 5. num. 1. lib. 1. conf. 381. num. 3. lib. 3. Dec. conf. 426. nu. 2. & 22. Card. conf. 187. num. 5. Siluan. late conf. 69. num. 17. latissime Garz. conf. 57. per totum, & ita læpius ex c. restitutionis, tenent Rota, ut per Castal. de appell. dec. 6. Bellamerc. d. res. 44. in fine, dec. Passolun. antiquior. caus. 17. dub. 37. in fine, & hæc est communis opinio, Stortia de restit. in integ. q. 11. art. 9. num. 44. in fine.*

45 Declaratur præiens limitatio, ut non procedat in paupertate culpa, quæ nullo modo, nec in aliquo calu excuf. Dec. in c. nua in ord. n. 137. & 178. de cons. Aldobr. in d. §. item propter, n. 7. Anton. Cannor. de ex- cuf. par. 2. num. 8. Benincal. de paupertate, q. 4. de iur. dic. num. 48. & hæc est communis opinio, D. Sforz. de restit. in integ. q. 1. art. 1. num. 57. qui tamen dicit non posse dari calum paupertatis culpam, ut quis ex proposito, & consilio velit esse pauper, nam vi- detur facilis responsio, ut quis ludendo, epulando quotide splendide, luxurians, & similibus de causis efficiatur pauper, & passim ex perientia docet, & hæc est paupertas culpa. Et ob id Summi Pontifices in quinquennialium, & centennialium beneficijs semper ex- cludunt,

Tractatus D. Vincentij Carocij

prædicta, quando iuramentum non est interpositum, sed caue, quia aut promissi quolibet anno simpliciter non restringendo me ad prædictum diem, & tunc annus a fructibus regulatur.

Cum igitur non dicatur nisi modo, quo supra, merito caducitas non obstat. Si vero restrinsi promissionem meam ad certam determinatam diem, & tunc præcisè obligat, & seruari debet, quia se ad talem diem promissor adstrinxit ex superius adductis.

Et si quis in parte fuit conductor ad longum tempus ecclesiæ, & partim privati, sit computatio prærata circa tempus. *tal. in l. fin. q. 1. 3. C. de iur. emphyteut. Lamber. de contract. mulier. in fin. 204.*

Declaratur quarto generaliter in quolibet legitimo impedimento, vt carcerationis, & infirmitatis, accessus non tuti sine herede mortui, & similibus, *gl. in elem. appellanti, de appellat. Alexan. conf. 126. colum. 3. vol. 9. conf. 67. col. fin. vol. 7. conf. 179. col. 1. vol. 2. Bal. in d. l. 2. in fin. A rei. conf. 162. Dec. conf. 160. col. 5. pulchre Rolan. conf. 87. num. 22. vol. 1.*

Cui addit Butrig. in cap. signifi. canti, not. ab. 4. de pignor. Rodoa. de reb. eccl. ff. 497. in verb. sed quod emphy. sent. ann. 25. atreftans hoc casu concedi in integrum restitutionem ex clausula generali ex legitimo impedimento, & iusta causa.

Cui addit bonum textum, & ibi notant omnes, in l. quasitum, ff. de re iudic. qui de infirmitate loquitur, & in l. 1. ff. ex quibus causis maiores. Bart. in l. final. numero 4. ff. de iur. integrum restituti. in l. 2. ff. si quis in iudicio, ff. si quis cautionib. Innocent. in cap. ex ratione, de appell. Mauric. de restit. in integr. c. 336. late Spec. in tract. restit. in integrum, q. 1. artic. 6. 7. & 8. qui ex magis communis opinione excludit infirmitatem grauem, non leuem, iuxta iudicis arbitrium excusare, & restitutionem competere.

Cui pulchre, & plene tractanti in materia iuristatitatis, addit Casad. de appell. dec. 6. numero 4. Beninc. dec. 16. an. 1. Sebast. Medic. de casibus, & pericul. p. 2. q. 9. & quasit. 25.

60 Et nedum propria infirmitas excusat, sed consanguineorum, & domesticorum: quis enim non excuset nulum ex infirmitate patris, & contra fratris, sororum, & similibus? *gl. notabil. in cano. communis filius, dist. 2. quam valde commendat Alber. Ales. in d. l. quasitum, Maran. in Spec. per. 6. in verbo contumacia, numero 3. Casan. super consuetudin. Burgund. card. 10. num. 1.*

61 Et circa carceratum late scribentes in l. 2. C. ex quibus causis maiores, Bart. de carcere, num. 7. Gigas. de pensionib. quasit. 35. num. 4. Stort. de restitutione in integr. q. 7. quod habet varia genera impedimentorum, ex quibus restitutio datur. Adde Rolan. conf. 87. num. 25. vol. 1.

62 Declaratur quarta allegata conclusio, quod istud biennium, vel triennium debet esse continuum, non discontinuum. Vnde si hoc anno non solui, sequenti anno solui, tertio non solui, & sic discurrendo, non dicitur caducitas. Dec. in aub. qui rem. num. 6. in 2. notab. C. de sacrosan. eccl. post Specul. in tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. 27. vbi Ioann. Andr. in addit. per capit. cupientes, §. ceterum, de elect. lib. 6. Salic. in d. l. 2. in fin. late Soc. conf. 17. lib. 2. Rodoa. de reb. eccl. vers. sed quod emphyteuta, n. 3. fol. 497. limit. 1.

Cui addit Dec. in l. si idem, in fin. ff. de iur. iudic. omn.

iudic. Benincas. de pempt. priuileg. 8. de contrac. spec. 9. num. 7.

63 Declaratur quinto allegata conclusio, vt dispositio, l. 2. C. de iur. emphyt. non vendicit sibi locum in conductore ad longum tempus, qui non possidet rem conductam, nec ea frui potuit, sine tam culpa ipsius, prout nec emphyteuta hoc casu caducitatem incurrit. Socin. iun. per multas auctoritates, conf. 70. lib. 1. quam opinionem dixit tutiorem, & æquiorum. *tal. Clar. in §. emphyteusis q. 8. vers. sed quæro, ratione reddens, quia non dicitur esse in culpa, ex quo non possedit abique tamen culpa sua.*

Cui addit bene materiam explicant. Bal. in l. 1. olemibus, circa fin. C. de rei vendic. Abb. conf. 67. col. fin. lib. 2. Casan. conf. 15. in fin. lib. 1. Aug. conf. 3. t. 1. in §. sub. Card. conf. 92.

64 Declaratur sexto, vt dispositio l. 1. C. de iur. emphyt. non procedat, nec habeat locum stante consuetudine, vel pacto de non deiciendo, *gl. in d. l. 2. in verb. repulere, quam post multa iura in contrarium adducta sequitur Spec. in tit. de locato, §. nunc aliqua, vers. 89. Bart. in l. fundi C. de fund. patrimonial. lib. 1. Castr. conf. 137. Abb. conf. 72. Anan. conf. 84. col. fin. vers. postremo, Rodoa. de reb. eccl. vers. sed quod emphyteuta, num. 10.*

Cui addit Corfet. dicentem hoc valde notabile, & singulare in verbo, emphyteusis 2. & hæc est communis opinio non habens discrepantem, vt per lat. in d. l. 3. num. 120. in fin. Dec. conf. 138. num. 5.

Ampliat vitra factum procedat etiam in statuto, vel priuilegio; ne quis incurrat caducitatem, sed solum teneatur ad simplicem pensionem. Dec. in aub. quirent. limit. 6. an. 8. C. de sacrosan. eccl. qui sublimitat non procedere in rescripto, quod non valeret, ex quo regulariter respicit iuris obseruantiam, *l. falso, C. de diuers. rescript.*

65 Et nota, quia præfati Doctores omnes loquuntur indifferenter, & absolute, ne vltro inquam tempore deiciantur, sed teneantur ad simplicem pensionem.

66 Et vidi in facti contingente plures locationes sic factas. Vnde habes duas cautelas, pacti videlicet, & priuilegij: & quando hæc duo legitime concipiuntur, vtilia sunt, & pariunt quietem conductibus, & emphyteutis, contra nimium rigorosus dominos, & locatores.

67 Et vitra Dec. & Rodoa. vt supra hanc opinionem tam circa consuetudinem, quam in rescriptum obtentum, tenet Firmia. in tract. de gabel. par. 7. q. 10. Abb. conf. 12. in 2. dub. lib. 1. Card. Alex. in cap. 2. col. 8. qui fens. dar. post. ff. de l. in c. cum sac. acol. 6. limit. p. de iud. Socin. conf. 1. col. 1. lib. 1. Franc. Cremenf. notab. 106. in verbo, emphyteuta, non soluendo, qui reliquit cogitandum circa rescriptum arguendo a consuetudine ad rescriptum.

Vnde si consuetudine hoc induci potest, ergo & per rescriptum, non enim consequentia tenet, & quæ rescriptum tendit ad obseruantiam meram iuris, vt dictum est, merito & recte in consuetudine, quæ legi quandoque derogat, attestatur autem Mediolani vigore talem consuetudinem, & caducitatem odiosas esse, & vitiam vbiq. principes hoc promittere, & tunc bona, & laudabiles inuentio, nec tot homines superimerentur, qui bonis melioratis ex quasitocolor expelluntur.

Ex quibus corollarie inferuntur ad multa vitia.

- 68 Primo inferuntur intellectus ad l. *sed & si inane*, de pretorio, ut procedat, & habeat locum, quando pactum esset contra substantiam contractus celebrati, secus si contra naturalia contractus, ut per glossam, magisquam, in l. *pauci* commentum, ff. de contrah. empti. Bartum in l. *ubi sit donatus*, ff. de donat. Parm. in cap. *revera* bilis de exceptis.

Vnde in materia locati, & conducti, de qua agimus si loco domum cum pacto, ut nulla constitatur merces, utique non valeret, quia esset contra substantiam ipsius locationis, ad cuius essentiam, & substantiam requiritur merces, ut diximus supra de substantia locationis. Si verò fieret pactum, & conductus, qui canonem, vel pensionem non soluit, ex hoc expelli non possit, utique valeret, & respiceret naturalia contractus.

- 69 Et sic obiter ad materiam l. *adeo*, c. *locat*. (sic enim legendum inquit Tirac. non *adem*) de retrac. communitatis, §. *gl. 4. num. 21*. ut licet conductor expelli possit ob pensionem non solutam, pacto tamen iure curri poterit, & valebit.

70 Succurreret etiam ex privilegio, quod obtinere poterit conductor, ne vacuum ex defectu pensionis non solute expelli possit, sed ad absolutionem simplicis pensionis, & mercedis conveniatur, prout multa instrumenta videntur.

- 71 Secundo inferuntur intellectus, & limitatio ad leg. *si conveniat*, & l. *hoc indicium*, ff. *commun. dimid.* quia esto quod ille textus loquatur in pacto de non dividendo, secundum Fulg. ibid. & late per Iaf. in l. *si non fortem*, §. *si centum*, in 4. cum seq. ff. de roudit. indicit. Alph. *repor.* 523.

72 Ultra tamen eo dicitur, aut pactum exclusivum est absolutum generale, & indeterminatum, & non valet, ad §. *si conveniat*, aut est exclusivum, sed restrictum ad certam causam, & valet.

Vnde in materia locati, & conducti, si fiat pactum inter locatorem, & conductorem, ut puta ratione pensionis non solute, vel alia acta ad exclusionem expelli non possit, valeret, & teneret.

- 73 Tercio inferuntur modicatio ad l. *convenire*, ff. de pactis. dot. ut per pactum, nec conductor expelli possit propter pensionem non solutam non inquantate præcise ad delinquendum, quia cogitur solvere pensionem, & quando vere, & principaliter sonat in delictum, alias secus. Gomez. in §. *penales*, col. fin. de actio. Rip. ad leg. *nemo potest*, num. 56. de legat. 1. Alexan. conf. 2. num. 2. lib. 2. Riminal. ad §. 1. num. 247. In l. *instit.* de donat. c. ad §. 1. num. 157. In l. *instit.* quibus alienare licet, vel non. Patulm. c. *fratru* status, num. 56. de testib. Alpha. *repor.* 209.

74 In hac igitur materia locati, & conducti, aut conventio, nec expelli possit ratione pensionis non solute, & valet, quia non tendit principaliter, & vere ad delictum. Si vero conventio, nec expelli possit ex alijs causis, puta ratione determinationis, vel male utendo de conducta, utque fortasse aliud dicendum foret, quia hanc clarius videntur tendere in delictum, & præbere amicum, & occasionem delinquendi. Nonne iniquum esset, ut incidendo in ultas arbores fructiferas, inducendo convivere in domum conductam ganeas, & meretrices, vel alias inhonestas artes exercendo, quod ratione pacti, quod postea parit malos mores, expelli non possit?

75 Quarto inferuntur intellectus, & declaratio ad l. *in bonis nullam*, c. de sacrosanct. ecci. Pone quod prælati locat bona ecclesie ad longum tempus cum pacto de quo supra, utique sic, quia in iure querendo, prout in casu nostro, solus prælati præiudicare potest. Feder. conf. 9. Innocent. in rap. *admonet.* de reuoc. Bal. in *amb.* si qua *maier*, c. de sacrosanct. ecci. ad l. *imperatores*, ff. de pactis. late Coric. in *ing.* in verb. *empty*. sentit. 2. In hac igitur locati materia prælati præ-

76 iudicare possit locando in præiudicium iuris quærendi, non quæsti.

77 Declaratur septimo allegata dispositio l. 2. c. de iure *empty*, ut non procedat, quando conductor ad longum tempus velit moram purgare celeri satisfactione, dicam in tit. de mora.

78 Declaratur octavo, ut non procedat dispositio d. l. 2. si dominus locator post incursum caducitatis fecerit aliquem actum, per quem tacite remissus videatur ius caducitatis, l. 1. §. *non male*, si de *rel. excepti*, l. *qui in futurum*, ff. de pactis. & aliquantulum clarius materiam explicando ponam aliqua exempla actuum, ex quibus inducatur tacita remissio.

Primo per simplicem petitionem post incursum factum, licet reuera non receperit, nec habuerit, leg. *Aemilius Largius*, ff. de minor. l. *post dictum*, & ibi *glose* nos. ff. de lege *commisoria*.

79 Declaratur ista conclusio, ut procedat in petitione, & interpellatione facta in iudicio. Ita declarat Aret. conf. 150. *rel. penul.* ubi attestatur hanc esse communem opinionem. Ex cuius discussu habemus duo vitia in casibus quo agimus.

80 Primum est, quod *lex post diem*, ff. de *l. commissoria*, procedit, & habet locum in simplicibus, & mera petitione, & interpellatione, ne sit superfluitas in leg. *sequenti*. Secundum est satis frequens in practica, quod si fiat iudicialis interpellatio contra conductorem morosum, & citatus contradicat, & faciat partem in iudicio, adhuc censetur commissa mora contradictione facta non obitante, & sæpius occurrit casus. Citatur debitor, & comparet, contradicit petitioni factæ, videbatur indignus beneficio tacite remissionis ex sua pertinaci contradictione.

81 Declaratur secundo dispositio l. *Aemilius*, et l. *post diem*, ut procedat etiam in interpellatione extrajudiciali, quando ex mora iam commissa est acquisitum ius creditori ad acquisitionem, & recuperationem alicuius speciei: nam postea petendo pretium, videtur remissum ius acquisitionis ex mora.

82 Prout in materia locati, & conducti, de qua agimus, ob pensionem in tempore non solutam, locator, & dominus habet ius ad rem ipsam, & sic ad speciem in tempore non solutam, si postea agat in iudicio, vel extra ad pensionem, videtur remissum mora, & consequenter ius auferendi amplius rem iam effectum caducam, prout declarat Alex. ad l. *rum prout* rator, §. *si dominus*, colum. 1. in fin. de non. oper. *nunciis*. vbi Iaf. sub num. 6. & in l. *si ex legati causa*, colum. fin. num. 19. de verb. obligat. appellans hanc declarationem vaide notabilem.

83 Declaratur tertio dispositio, l. *Aemilius*, quod illa procedat, quando erat appositus a l. *certis terminis solutionis*, & iam crit elapsus, & sic commissa mora, & caducitas: nam si postea fiat prorogatio, censetur remissa mora. Ita Bald. declarat in l. *acceptam*, §. 7. c. de *jur.*

a persone non soluta, puta alienatione *presump.* 45. num. 8. lib. 3.

99 Et vltra eum amplia idem in receptione partis tactum *Natt.* conf. 335. *Roland.* conf. 31. num. 37.

Secundo amplia vltra eundem Menoch. idem in receptione fructuum, interesse, vel viurarum. *Mago.* *Bot.* *Lucan.* 15. num. per l. commissoria, C. de pat. inter empt. & vendit.

100 Tercio ampliati etiam vltra Menoch. si non receptus, sed habebat in manibus. *Magon.* *vsupra* num. 11.

Quarto ampliati idem si post incursum, patitur ita res, faciendo noua pacta, vel conuentiones. *Butr.* in c. *putis*, in fin. *Bero.* conf. 150. num. 10. et 126. vol. 2. *Neuiz.* conf. 22. num. 33. *Burlat.* conf. 23. num. 6. lib. 3.

ADDITIO.

101 *Sard.* conf. 68. num. 14. decif. 317. num. 14. dicens hanc esse magis communem opinionem.

Ampliatur quinto etiam si non recipiat eum effectum; si d. potat simpliciter. *Alberic.* in l. 2. sub 6. C. de iur. emphyt. *Et ibidem* *Ias.* num. 128. *vers.* secundo quare, *Salicet.* in l. commissoria, in h. ne, C. de pact. inter empt. & vendit. *Tirac.* de retract. conuention. 5. in l. 2. num. 6. *Gigas* de pensio. q. 7. num. 6. *Rui.* conf. 119. num. 4. vol. 5. *Sard.* conf. 86. num. 15.

Declaratur hęc quinta ampliatio, vt p. t. fit, & p. t. cedat si petito fiat, post tempus, secus si infra tempus, & ante ipsum elapsam, quia ex hoc non censetur remissa. *Sur.* decif. 317. num. 6.

102 Vnde in hac materia locati, conducti, & expulsi, omni penione non solum magna est difficultas primo expellere, postea agere ad penionem, vel e contra. Primo in casu vno non tollitur per aliud. Secundo casu sic. Vnde non fit adeo audas locator, sed expellat, & postea agat ad penionem, & erit cautus, & securus. Tercio si principalis excludit.

103 Dominus recipiendo penionem temporis futuri, sibi praeiudicat in caducitate, & expulsiōe, ita dicitur praeiudicari superius scribentes, & bene probatur in leg. qui in finem, ff. de pact. vbi *Caillen.* etiam not. quod dominus non potest cogi recipere penionem, vel causationem pro pluribus annis, & hoc ne praeiudicetur in iure caducitatis.

104 Ampliatur ista conclusio, vt procedat etiam si recipiat contra protestationem, quia hoc calu est contraria factio & nihil releuat, ita teneat *Cord.* *Butr.* *Imol.* & alii in d. c. potuit locat. in l. 2. sub nm. 3. C. de iur. emphyt. & in l. 2. sub nm. 3. ff. si quis eantibus, attestans ita conuulsi in calu valde arduo, & hac est communis opinio. *Ruin.* conf. 110. num. 1. & 151. num. 1. lib. 2. *Malcard.* conf. 252. num. 10. & hac est magis communis opinio *Hyp.* *Riminald.* conf. 34. num. 63. vbi idem fin. in instrumento diuisionis appello colonum, vel emphyteutam.

105 Subdeclaratur hac ampliatio, nisi conductor contemneret tali protestationi, vt per *Imol.* in d. cap. *posuit* *Ias.* in d. l. 2. num. 24. *vers.* soluit tamen, & c.

106 Vltra quem dicitur emphyteuta, vel conductor taceat, vel contradicat tali protestationi. Primo casu effectus remissa caducitatis. Secundo casu non, & hac est communis opinio. *Ruin.* conf. 110. num. 4. & 151. num. 1. lib. 2. *Boer.* decif. 309. num. 6.

107 Limitatur principalis conclusio, quando dominus

scienter recipit penionem temporis futuri, secus si ignoranter, puta successore prelati, vel similis *Alber.* *Castr.* in l. 1. & alij auct. qui rem. C. de sacrosan. eccles. & in d. l. 2. num. 125. *Rodoe.* de reb. eccl. fol. 499. num. 2. *vers.* sed quid emphyteuta, & c.

Cui adde in materia bene, et vtiliter loquentes *Anton.* de *Butr.* conf. 22. sub nm. 3. *Spec.* de locat. 5. *num.* *videndum.* *vers.* 23. *Bald.* in cap. 1. quo tempore miles. *Alex.* conf. 5. num. 7. vol. 5. & conf. 105. num. 12. vol. 3. *Rom.* conf. 103. num. 5. *Bal.* in leg. *Matu.* 5. *adobus* ff. de legat. 2. vbi *Imol.* & talis scientia debet probari per conductorem, vel emphyteutam. *Alex.* conf. 106. col. 5. vol. 3. conf. 18. num. 18. vol. 6. & sufficit scientia Procuratoris generalis recipientis penionem. *Corn.* conf. 187. *rol.* in vol. 1. *glos.* *Parit.* tit. 1. 5. 14. num. 10. & 11. & 5. *rol.* num. 114. *Afflic.* decif. 129. col. fin. *Soc.* in conf. 22. num. 15. vol. 1. *Capic.* decif. 18. num. 15. & praeiudicat scientia ex decem annis. *Alex.* conf. 112. col. 2. vol. 4. conf. 105. num. 14. col. 3. *Dec.* conf. 185. numer. 8. *Ruin.* confilio 70. num. 14. vol. 5. *Bero.* conf. 116. num. 13. & 117. num. 5. vol. 1. & est dictum practicable, & notandum. *Vincent.* de *Ann.* singul. 149. & hęc est communis opinio *Alex.* conf. 2. num. 75. vol. 1. & ita tenet *Rota* in vna *Roma.* nate domus *goram* *Dominio* *Blanchetto* de 14. *Decembris* 1574.

* Et in dubio ignorantia praeiudicat, & statim iuramento. *Alex.* conf. 105. num. 10. lib. 3. *Ruin.* conf. 70. num. 14. vol. 5. *Dec.* conf. 452. num. 26. *Bero.* conf. 117. num. 5. & 116. num. 3. vol. 1. *Malcard.* concl. 88. numero 6. *Boul.* de statu. *vs.* *proptor.* *glos.* 19. num. 13. *V.* *fil.* ad decif. *Affl.* 129. num. 6.

Ex quibus consilijs habentur etiam multa vtilia circa praesentem inuestigationem in hac vtili materia locati, & conducti.

ADDITIO.

108 *Glos.* *Parisien.* tit. 1. 5. 14. num. 10. et 11. *Soc.* in conf. 22. num. 15. vol. 1.

107 Primus est, quod si sumus in conductore ad longum tempus ecclesiae, si non est collegata. Praeterea recipiendo sine alio, praeiudicat, secus si esset collegata, quia sine consensu capituli praeiudicare non potest, et hac est communis opinio. *Alex.* d. conf. 105.

108 Secundum est, quod ignorantia praeiudicat in recipiente penionem ex l. *verius*, ff. de probat. & l. *fin.* ff. *pro suo*. Vnde conductor incumbit onus probandi scientiam, etiam incurrat caducitatem.

109 Considera etiam consilium *Butrii*, superius allegatum, dum dicit sub n. 3. scienter receperit, vel sub parte scientis, & sic pars scientia sufficit ex aliquo adu praeiudicium ad praeiudicandum scientiam. Considerare tamen placeat, quod fortasse in prelato locatore praeiudicat de facili scientia, quia ipse actum gestit, secus in prelato nouo successore, & hac vno verbo sentit *Alberic.* in d. *antiqu.* qui rem. Tercium est, quod si praedicta procedunt in bonis communis, tamen, et vniuersitatum locatus, nam siudicus, qui recipit penionem debet esse legitimus, alias non praeiudicat, & procedit ex omnia, quae dicta sunt circa praeterea ex *Alex.* in allegatis consilijs, qui aequiparat in calu, de quo agitur. Vnde si siudicus aliquis communis locat ad longum tempus bona hanc communis, & c.

finiatur

Tactatus D. Vincentij Carocij

signatur eius officium, si postea finito iam officio recipiat etiam scienter, non praeiudicat, quia desuit qualitas substantialis, eum nō sit amplius syndicus. Similiter, vt nouus syndicus recipiendo simpliciter praeiudicatur per ignoratiam more noui prelati in officio successorum. Vnde in hoc erit diligenter aduertendum in praticando hanc vtilem, & fructuosam materiam, & hoc idem notabiliter tenet Innocent. in c. peruenit, de arbitris.

Adde etiā in hac limitatione, de qua supra, Dec. conf. 329. num. 3. vbi etiam testatur de communis in prelo circa ecclesiam collegiatam, vt praeiudicare non possit, & subdit vnum in pratica satis vtile in hac materia, de qua agimus, quod si massarius, vel factor alicuius monasterij, vel loci, aut vniuersitatis receperit pensionem, vel canonem per plures, & plures annos, quod infertur praeiudicium monasterio, vel vniuersitati, quia ex traditu successivo per multiplicationem plurium, & plurium annorum videtur indurata ratificatio. Vnde cauti in hoc debent esse Domini, Monasteria, & vniuersitates, in similibus praeiudicijs, & notent omnes salutare consilium Decij in d. consil. in fin. vt prelati non sint adeo cursui in huiusmodi caducatibus, prout alias dixi ad idem Ruin. conf. 70. sub num. 14. lib. 5. Cepol. conf. ciuil. 45. num. 3. Virillad. Affl. decij. 129. num. 9. & 10.

110 Tertius modus principalis tacitae renunciationis circa caducitatem incuriam, ponitur a Callren. in l. semel moram, ff. sol. matrim. 5. dando nouum terminū ad soluendum, vel rogando dominum, vt differret, et cuit, & dissimulauit, glof. par. in l. mora, ff. de iuris, probatur in l. Titia, §. Heres, ff. de leg. 2. in l. qui Roma, §. Si in coheredes, & ibi not. Bartol. ff. de verb. oblig. in l. de pupillo, §. si quis ipse prator, ff. de non. oper. nunciat.

111 Caui igitur erunt Domini, quia si accedunt conductores, & petunt dilationem nouam ad pensionem soluendam, & ipsi simpliciter cōcedunt, videntur remittere caducitatem similiter tacendo, & dissimulando.

112 Et sic in materia taciturnitatis tacens consentire praeiudicatur, si contradicendo potuisset adū impedire ap. 2. de accusat. lib. 6. l. quater, ff. ad municip. l. honoris, §. ad de curionatum, ff. de decur. late Iaf. in l. qui datus, num. 99. ff. sol. matrim. & sepius in facto occurrit, ff. elapsus terminus, accedit conductor, vel alius debitor, rogat creditorem, qui tacet, quilibet diceret contrarium taciturnitate, & nullo alio conueniente, quod facit ad concessiones in solutum, nisi infra tot, quia dando nouum terminum, vel tacendo eum debitor rogante, videtur remissa mora.

113 Sed pulchra, & vtilis est indagatio ad materiam l. si quis maior, c. de transact. puta, si ante iuramento appposito in contractu locationis ad longum tempus, vel emphyteutico, si post incuriam caducitatem recipiat pensio, modo quo supra, an etiam dicatur renunciatum pensio, & dispositioni l. si quis maior, quae etiam inter alia continet, vt cadat ab omni commodo contractus.

114 Anton. Gabr. de transact. conclus. ampliat. 24. nu. 46. videtur tenere, quod per hoc non videatur renunciatum dispositioni l. si quis maior, ex multis consilijs per eum allegatis, cuius opinio videtur confirmabilis ex eo quia certum est, quod per partem peritum iam incursum remitti non potest, nec etiam

expresse, ne dum tacite, vt per Bart. in l. Lebo. num. 95. vbi Iaf. sub nu. 2. ff. de iurando, quemadmodum nec episcopus post incursum hoc facere potest Feder. de Sen. conf. 300. Anchar. conf. 189. Panor. in c. 1. de iur. iur. valde commendat in vtroque casu Alex. consil. 17. num. 4. vol. 3. Rolan. conf. 34. nu. 3. vol. 1. conf. 26. nu. 31. vol. 3. conf. 31. num. 13. & 14. vol. 2. Virg. Bocca. in consil. ad leg. 12. nu. 39. Curtien. conf. 65. nu. 27. Borgni. decij. 9. num. 35.

115 Contrarium tamen videtur de iure verius, licet enim vna ex partibus peritum iure incursum remittere non possit, potest tamen remittere penam, vel interesse sibi acquisitum ex incursum perituri per partem aduersam: Ita notabiliter declarat Soc. len. in l. 1. num. 103. ff. sol. matrim. inferens ex hoc, quod si in contractu simulato opponatur de perituro, poterit licite replicari de remissione tacite, vel expresse: Sequitur & commendat Gozad. conf. 28. ro. 4. vers. bone, admodum & commendat Crauet. conf. 15. l. numer. 9. dicens hoc euenire posse nedum facto, & expresse, sed etiam tacite. Vnde locator post peritum incursum, petendo implementum, vel pensionem, videtur omni no remissum ius acquisitum ex perituro iam incursum, idem in donatore, & similibus.

116 Ex quibus corollarie infertur ad duo. Primum habetur ex hoc ampliato ad ap. 1. de iur. vt procedat, & extendatur, vt nedum possit remitti iuramentum ante incursum sed per nam, & ius questum post incursum, & ita sentit Soc. in d. l. 1. arguendo ab identitate rationis.

117 Secundum corollarium est ampliato ad l. remissio, c. de pass. inter empt. & venditor. & l. qui in iust. num. ff. de pass. ad l. de leg. §. ff. de lege commissoria, vt procedat, & locum habeat etiam si ante iuramento, nam post diem petendo videntur, & remittere ius ex perituro acquisitum, & consolidatum.

118 Caute igitur procedendum est, & non fundare simpliciter, & ex abrupto, vt disponitur l. si quis maior quia in dictis casib. nō procedit, & est venio opinio, maxime quia est dura, & valde odiosa, vt ibi per Cur. iun. num. 7. Cagnol. num. 21. vbi de communis, & alias dictum fuit.

119 Vnum ponam considerandum, an censetur sublata exceptio, tu non debes in iudicio audiri, quia per iuror, crederem quod sic, quia inutilis esset remissio, de qua supra, & ista exceptio tacite remissionis oritur ipso iure, licet detur exceptio intentionis, glof. in l. sed & si legi, §. certo, ff. de pet. hered. & non solum tacita remissio inducitur recipiendo principalem pensionem, sed aliquid loco ipsius, vt colligitur ex l. si boni, nem. §. quoniam, in verbo, 3. vers. ff. de posit. Vnde vidi in facto, quod multi locatores agentes receperunt frumentum, oleum, & similia.

120 Declaratur nono in terminis locati, & conducti, vt non procedat dispositio l. 2. c. de nr. emphyt. in conductore, qui non soluit in tempore exhibitionis, vel praecepto iudicis ad materiam l. si ff. de legi commissoria. Ita in terminis locati, & conducti, de qua agimus, tenuit fuisse notatum per consilium Neapolit. num. Affl. decij. 328. qui loquitur etiam si ante iuramento. Cui adde in materia beneficiorum Salic. in l. fin. c. non num. per. Firmia. in verbo obligatus facere, vers. 3. & in verbo debitor non solvens. Bartol. & alij in l. non solum, §. morte, vbi Bart. q. 2. princ. l. mol. col. 2.

101. 2. dicens esse bonam cautelam, vt inhibito fiat semper iudicis auctoritate. Castren. num. 7. Alexand. in 10. l. 1. num. 29. ff. de non. oper. nuntiat. idem Alexand. in l. de pupillo, §. qui procuratorio. colum. §. fecit. tit. Bal. in l. fin. col. fin. de sequestrat. possessionis, & fructuum, vbi appellat notabilem, & singulare in d. l. mulier, ff. de leg. rommiffor. 10. And. & Butr. in cap. significavit, de censibus, qui similitur loquuntur in debito iurato, & in addit. ad Spec. in tit. de solut. §. cum aliqui, vers. nunc autem, Archid. in rano. dixit in fine. 4. quest. 5. Anchar. in Clemen. 1. de excess. prelat. Alexand. consil. 11. num. 16. in fin. volum. 2. Roman. consil. 6. Salic. in leg. 1. in fi. Codr. de temp. appell. Franc. in c. fin. col. penult. libro 6. Alex. conf. 95. col. pen. vers. in preterit. vbi respondere libro 2. Nat. conf. 348. Lancelot. de attentat. libro 2. part. 2. c. 12. limitat. §. numero 160. Sport. de restitu. in integrum, parte 1. q. 71. num. 87. Quibus adde bene loquentes Alex. & Bal. in l. fin. §. qui satisfacienda cogantur. Guid. Pap. conf. 31. & singular. 120. Ial. in l. si quis maior, col. 5. c. de transact. vbi reprobatur l. fab. contrarium tenet. Anton. Gabr. de transact. conclusi. limit. 8. & 11. n. 66. & 68. Cuius in memorabil. in verbo emphyteuta priuati. Veron. cautel. 22. Alex. conf. 44. vol. 3. in l. si constante, in 3. q. Bar. ff. sol. matrim. Gram. decif. 77. Tiraq. post l. si non uideatur glof. 7. num. 41. Afflic. decif. 74. Al. phar. report. 188.

121 Declaratur tamē ista declaratio, vt procedat quatuor, vel tribus præcipue concurrentibus, videlicet auctoritate iudicis, vel iusta causa, sine fraude, & se. que illius non sit in eadem, vel præceptum, prout faciunt emptores volentes soluere pretium, et sit presumptio non denunciare in iure fundato, vt tradunt Alberic. & Bald. in d. mulier, & tradit Spec. de empt. & vendit. §. nunc dicendum, vers. fin. Felian. r. consilium de rescip. & in c. 1. col. 1. de iureiur. Machel. patror. c. 119. §. 3. & 4. Borgn. decif. 4. sub num. 2.

122 Id autem, quod de auctoritate iudicis dicitur, intelligitur in dubio, vel appareat iustum, secus si appareat de iuribus, quia illi non est parendum. Bar. in l. prohibendum, C. de iure fisci, lib. 11. Fel. in c. constitutus, de rescript. Dec. post 10. And. in r. significamus de constit. Ial. in l. iuste possidet, nu. 29. ff. de acquir. possess. vbi quando ius in ordine seruato, & minus recte processit per l. iurauerint, C. vide 11. Dec. & Cagnol. in leg. non videtur, §. qui in ius, vbi Dec. nu. 2. Cagnol. sub n. 3. appellat sex in allegata l. mulier, et in num. & notabilem. Dama. reg. 70. soc. reg. 352. in verbo iudicis auctoritatis, vbi monet in practica, quod si iudex processit iniuste, sed ord. de seruato & sic rite, excusat, alias seque, & sic simplex actus in forma iudicii excusat, licet in se sit iniustus. Afflic. per consil. de violent. possessor. Brun. conf. 22. nu. 2. 2. 121. conf. 76. col. 1. vol. 2. & hæc est communis opinio Bruu. conf. 87. nu. 36. Afflic. Gabr. de rescript. solut. concl. 1. n. 1. 24.

Cui adde pulchre, et vtiliter loquentes Boer. q. 238. num. 4. De cam. l. fin. nu. 35. c. de edit. Dni. Adriani tollendo, in l. vi. vbi de iustit. & iure. Crauet. conf. 18. n. 8. & 124. nu. 4. & 140. nu. 2. & melius conf. 302. nu. 2. a quo habet quomodo iudex processit iniuste, & quando minus rite laudat. Menoc. de i. iur. mend. possessor. remed. 8. num. 19. cum multis seq.

* Fallit quando eides iudex post tempus, & moram commisit. Afflic. decif. 150. Rota Genouf. 61. num. 6. & 9. decif. 106.

Pulchra & vtilis decisio, quid enim prodest remedium post mortem, & per hoc diuiditur in facti contingentia, quod indultum Principi, quod nemo cogatur ad soluendum debitum, nisi post tot menses, quod in pretio grani quanti plurimum, non proderit illis qui tempore promulgati indulti iam moram incurrerant, & iam tempus conuentionale erat elapsum, quæstio practica bilis vtilis, & frequens, & passim in facto occurrit, & latus alias Deo dante tractabo.

123 Vnde cautus erit diligens conductor, vt inspicit faciat, si præceptum, vel commissio iudicis est nulla, si iudex processit iudicialiter, vel vt priuatus, & nouo iuris ordine seruato, & si poterat sperni, vel non, & semper curet intimari locatori ad omnem bonum finem, et effectum, et ad maiorem ipsius exculationem offerendo soluere debitam pensionem leuato præcepto, vel sequestro cum debitis protestationibus.

124 Circa illud autem de iusta causa, quod etiam a priuato potest fieri denunciatio absque iudicis interuentione, vbi Bar. nu. 8. quæ res pignori obligari possint, in l. 3. ff. de nouat. Borgn. decif. 3. nu. 14. immo ex Bart. in d. l. nomen 28.

125 Colligitur in practica, quod si conductor sciat pensionis nomen esse iam cessum, licite soluere poterit cessionario absque aliqua denunciatione præcedente, vnde ex iusta causa sequestrare poterit. Et facit vitra alias, bona glof. in l. habitatorium, §. fin. ff. de peric. & remouend. rei vendit. l. post perfectam, c. de emul.

126 Ex quibus postea corollarie inferitur limitatio ad l. 1. Cdr. prohibita sequestratione pecunie, vt non procedat stante iusta causa, quæ oritur ex obligatione rei, & tunc non tollitur satisfactio. Alex. in l. de pupillo, §. si cuius, de non. oper. num. Paris. conf. 107. nu. 78. col. 3. Ad illud vere de præcepto mendicato, vel sequestro, hoc passim occurrit, vt dicit Bal. in facto habuisse in d. l. fin.

127 Vnde securrendum est iudicis officio præstito iuramento calumnie, & alijs consideratis, vt per Jacob. Menoc. de arbit. ind. lib. 2. cent. 3. cap. 224. Cepol. cam. 51. & 181. Curt. sen. de prohibita sequestr. pecun. in fin. Caball. de emulio, num. 9.

Addo Afflic. decif. 369. Machel. patror. 5. Borgn. decif. 4. in prin.

Parergon.

128 Cæuent autem boni iudices cumulare, & rimari multas coniecturas, quia homines hodie sum. valde prouisi ad iurandum, & ex minimo interese non verum sed vtile, non iustum, sed non damnosi; non timent sed audent; non faciunt quod debent, led quod possunt, & prodest, refrinat charitas, & superabundant iniquitas; & si legistatores hodie reuiuiscerent, & experirent vitam & mors hominū, & minimū interese, non ita ite fundarent iuramento calumnie, sed ad reprimendum peccare volentium, & peccantium a uocacione alio reuerere succurrerent. Vbi hodie est illa l. in qua non sunt decem perituri? certe nulla, & plura non sunt perituri, quæ officiales audire, & ignorantes, quod paru non est ad dicendum.

129 Corollarie igitur ex prædictis omnibus inferitur in hac vtili materia locati, & conducti, quod pensiones, incedentes laiaia, & fructus sequestrari possunt ex iusta causa obligationis præcedentis. Vnde si ego

Tactatus D. Vincentij Carocij

- sum verus creditor Sepronij locatoris in certa quantitate, de quo debito legitime constat, puto preceptum conduccionis soluat, sed retineat pones se sequi fructum, et deum servatis servandis sibi consignari facere videbitur etiam in facto sepius evenire si quis procedat contra al. quem ex delicto, R. us est continuus, adstrinxit colonum ad partem fructuum domino debitam, similiter Dominum ad mercedem famulo cotumaci debitam, & ita pluries in facto contingere videbitur, & accuantur conductores soluentes iuxta iudicium. *Bart. in l. reditor. A. nchar. conf. 64. col. fin. C. ad rem. conf. 188. lib. 2. Dec. conf. 25. l. 1. conf. 126. vol. 3. Afflict. decif. 156. & practicaudo vtiliter laudatur, vt resistat aliquantulum, & expectet plures iussiones. Parit. l. c. ex transmissa, col. 4. de praescrip. vbi in practica valde commendat Cag. ob id d. s. qui iussu, p. 2. in fin. Folles. de censu sine operi.*
- 130 Declaratur decimo loco dispositio l. 2. c. de iure emphyteut. vt non sit ei locus, si conductor ad longum tempus sit creditor locatoris, & sic compensare intendat. Ponam in tit. de compensat. vbi locus ious. Declaratur vndecimo loco ad materiam l. arboribus, non solum, vers. quid tamen, ff. de usufruct. vt licet soluat pensio, non curatur a quo. Vnde si quis conducat, alius possit possidere, & nomine proprio soluat exsecratur a pena caducitatis, quod est satis nota, ibi secundu Bald. in d. vers. quid tamen, & qui libet primo aspectu contrarium diceret, si enim possessor bonorum emphyteuticorum soluit, quid ad te, cuius negotium nullo modo gestum est?
- 131 Contrarius est verus, vt domodo soluat, non curetur a quo, ex d. s. quid tamen, qui textus loquitur proprijs terminis locati, & conducti, & hanc opinionem tenet, & commendat Bal. ibi, vbi notabilem rationem reddit, quod quocunque tractatur de conservatione alicuius iuris realis, vt conduccionis, emphyteusis, census, & similibus, solum presumitur factum nomine ipsius. Vnde non attenditur persona solvens, sed solutio ipsa, forma, s. si tamen, vbi text. notabilis hoc, ff. de censu l. qui fundum ff. quem admodum servitus amittitur. Idem tenet Spec. in tit. de locat. s. nunc aliquis, vers. 82. Rom. hoc valde commendans confil. 103. num. 2. & conf. 49. Bal. in l. folium, C. de rei vendit. l. 1. in l. 2. q. 25. m. 69. C. de iur. emphyt. licet Alber. in d. s. quid tamen, contrarium sentiat, & prius sententiam tenet A. nchar. conf. 44. col. fin. vers. ex quibus, A. lex. conf. 71. in fin. volum. 1. Lancet. Dec. in l. apud iudicium, s. heres, ff. de leg. 2. late Tiraque. de reit. lib. 1. Lignager. s. 1. glo. 5. num. 259. Ex quo notabili declaratione colligitur multa vtilia in hac vtili materia locati, & conducti.
- 132 Primum est, quod peniois solutio est ius reale, & attenditur res, non persona. Vnde constituto solutione, non est curandum a quo, & sic in materia l. adeo, C. locat. dici non poterit tametsi non soluitur dictas, quo replicabitur, apparet solutio, non querat vltimius.
- 133 Secundum est, quod si usufructuarius non locauit, sed eo abiente, & ignorata facta fuerit locatio, necnet, usufructuarius retineat d. s. qui tamen, et in hac materia locati, & conducti non attenditur principaliter persona, sed coleratio iuris, & res ipsa. Vnde ignoratia, nec abientia non nocet, quomodo ius queratur.
- 134 Tertium est, non incipias iudicium caducitatis,

- quia non apparet facta solutio nomine conductoris, quia hoc tibi non prodesset. Illud fortasse verum esset, quod si possessor, qui iam soluit, repeteret tanquam indebitum possessoris, quod si parum, s. ff. de condic. indebit. & sic praedictum verum conductori. Vnde cum eo caute est procedendum, & in dubio solum praesumitur semper facta ad conservationem iuris, vbi per talde communi attestantem.
- 135 Vnde in practica placeat considerare vnum. Possessor rei conducti ad longum tempus soluit quolibet anno, & sic amovet caducitatem, venit in diffentionem cum vero conductore, & causa ei prejudicabit in caducitatis incurso, & c.
- 136 Et ex praedictis inferitur in ratihabitionis materia, quia quod non est gestum nomine meo, ratum habere non possum, d. reg. ratum, & l. si pupilli, s. si ego, ff. de neg. gest. in conseruatione tamen iuris realis, & ad euitandum penam, vel caducitatem, id quod non est gestum nomine meo ratifica re possum, & mihi prodest.
- 137 Extenditur ista conclusio, vt procedat & habeat locum etiam in creditore, cui pignorat est res conducta ad longum tempus; nam potest creditor pro omni suo iure, & interesse soluere penione ad euitandum caducitatem, lex vestigalis, vers. creditor, ff. de pigno. quam ibi Ang. ad hoc propositum summopere commendat. Rodas. de v. b. eccl. fol. 499. num. 24.
- 138 Subampliat ista extensio, vt creditor non soluenti detur restitutio in integrum pro omni suo iure, & interesse aduersus incuriam in caducitate. Alex. confil. 85. num. 2. volum. 2. vbi hoc reputat admodum notabile.
- 139 Subampliat secundo, vt intelligatur resolutum ius pignoris ipsi creditor in re conducta pignorat, cum potuerit providere soluendo canonem, & non prouidit ex Bart. doctrina in l. si res, ff. quib. modis pignus, vel hypotheca soluitur, in l. 3. s. fca & Marcellus, ff. de in rem actio addit.
- 140 Cautus igitur erit creditor, cui pignorat est res conducta ad longum tempus, in procurando solutio nem canonis, ne extingatur ius suae hypothecae. Elicuit ergo ex hac ampliatione licere conductori ad longum tempus pignorat rem conductam late Ari. l. vult, ad l. 1. par. 3. sub num. 70. C. de bonis mater. Alphan. reperit, 599.
- Quibus adeo, quod hec est communis opinio, siue hypotheca fit specialis, siue omnium bonorum. l. al. in l. h. num. 78. C. de iure pignoris. Ripan. l. h. similia, s. dicit, num. 90. ff. de leg. 1. C. de iur. conf. 55. & conf. 54. num. 5. lib. 1. uol. 1. Clar. in s. emphyteuticus, q. 18.
- 141 Et induitur secundo loco principaliter hac vnde, cum declaratio, vt non solum procedat in creditores, sed in aliquo solvente pro inuito, vel ignorante, l. sol. nendo, in de neg. gest. & l. si inuito, ff. de sol.
- 142 Et in hac vtili materia locati, & conducti, & x do. dicitur in materia l. solvendo, & eliciunt aliqua vtilia in practica. Primum est, quod si quis soluat pro emphyteuta, vel conductore, ignorante, repetitur pro inuito, non repetitur ita D. n. Alber. Bart. Bal. & Cast. in d. l. solvendo, per l. si pro te, ff. mandat. et in l. si Stichum, s. ff. de dona. & impueto tibi pro reculante solvens. Cagnol. ad l. inuito, col. 4. ff. de reg. iur.
- 143 Secundum est, quod potest dominus directus, & locuatur

locator, si vult pensionem recipere a tertio, non tamen cogitur, quia ista solutio non solum fit ad liberationem, sed in signum recognitionis cuiusdam. Ita Bal. in *Lacceptionem, col. fin. C. de usufr. commendat. lal. confil. 49. volum. t. Cagnol. dicens id singulare, in d. l. inuito, num. 10.*

Tertium est, quod non solum quis solvere potest pro conductore pensionem ad evitandam caducitatem, sed offerre, & deponere, ut per Alber. in d. l. solvendo.

144 Ex quibus corollarie infertur intellectus, & declaratio ad l. inuito, de reg. iur. ut procedat, & habeat locum, quando refutatur beneficium, utilitas, & commodum illius, cui beneficium datur inuito, vel ignorant, sicut si etiam alterius, prout in solute debetur creditori; nam duo refutatur utilitas, scilicet liberatio debitoris, & satisfactio creditoris, qui recipit suum creditum.

145 Et in hac utili materia locati, & conducti vidi ad hoc propositum questionem in facto. Retinebatur in carceribus eductor pro pensione iam decuria, & non soluta, & constabat per publicum iuratum, & garantigatum instrumentum: quidam non rogatus subiecit, pro conductore carcerato, & soluit, fuit dubitatum, an posset repetere, fuit dictum quod sic, ex al. legati superius in materia l. solvendo, & l. si pro te, ff. mandat. & l. fin. C. de neg. gest.

146 Si igitur habes conductorem ad longum tempus a iuramento, vel coniunctum, & fortasse est abiens, si vis facere rem gratam, poteris pro eo ignorante pensionem solvere, & si recusat, deponere, & dabitur tibi repetitio.

147 Hinc auditur tertio loco principaliter haec vnde declaratio, ut possit etiam fieri solutio per procuratorem ad id legitime constitutum, ut per Rodoa. de rebus eccles. vers. sed quod emphyteus. num. 24. fol. 299. Col. lect. ad Abb. in verbo, emphyteus. l. l. Clar. quod l. 8. vers. sed quid contra, an requiratur speciale mandatum ad solutiones recipiendas, & in specie in hac materia caducitatis, si vique sic, & debet de hoc mandato constare per publicum instrumentum, alias non adhibetur fides, Bal. in leg. falsus, eolum. penult. C. de iur. Boer. dec. 381. Simon de Pret. conf. 83. nu. 7. Rom. singul. 227. B. Ro. consil. 116. num. 10. lib. 1. ubi recipiendo simpliciter, non remittit ius caducitatis. Riminal. iun. conf. 67. nu. 31. & 32. lib. 1. Ioseph. de Ludovic. consil. 30. vers. 92. solui ultra adducta per eum ad reg. cum quid par. t. limit. 2. num. 10. ubi videre placeat. Roncag. de duobus reis, par. 3. numer. 21. ubi fit solutio negotiorum gestorii, vel simplici procuratori, requiritur rathabitio, alias non tenet, & debet locator probare se de tali missione procuratorem ad recipiendum pensionem, alias debitor excusatur, si aliter solvere non poterat. Alexan. conf. 92. col. 5. vers. non obstat, vol. 1. Gozad. conf. 57. volum. 2. Rolaud. conf. 87. num. 25. vol. 1. per l. arbitrius, l. l. ff. de arbitris. Mozz. de contrah. in tit. de mandat. in 4. ordine, vers. 70. ubi etiam ad agendum ad caducitatem ex Beru. conf. 151. nu. 18. vol. 1. licet contrarium teneat Caballin. mulloq. 221. in fine. Adde etiam Af. flic. dec. 129. num. 10. potest tamen dominus ratum habere. Dec. conf. 339. num. 3. Ruin. conf. 151. num. 12. lib. 1. Hippolit. Riminal. conf. 27. nu. 12. vel nisi fit pater administrator annorum filii. Socin. conf. 66. nu. 10.

vol. 3. Nec sufficit mandatum ad recipiendum pensionem, & renovandum, ut caducitas remitti possit. Ita contra Corn. tenet Corbolicus de iure emphyteus. limit. 23. in fine.

Et similiter adde, quod procurator cum libera non potest debitum liquidum remittere, ut dixi in d. regul. cum quid, hoc verum est expresse, secus tacite ex negligentia. Salic. in l. praeter, num. 2. C. de transact. Simop. de decret. lib. 3. tit. 8. num. 73.

Cautus igitur erit conductor, cui soluat, & fortasse putet se esse liberatum, & re vera non fit.

Pariter procurator constitutus ad petendum pensiones, praesentes, & futuras caducitatem petere non potest. Caputaq. dec. lib. par. 2.

148 Declaratur duodecimo dispositio l. 2. C. de iur. emphyteus. nisi esset praescriptum ius coloniarum, ponam in titulo de praescript.

149 Declaratur decimotertio, dummodo consistet de conductione, vel colonia legitime. Vnde fit in libris alicuius Monasterii, vel Episcopatus apparatus, talis promissio quolibet anno quatingens grani tot pro tali fundo, non est locus dispositioni d. l. 2. nec ex hoc constat esse colonum. Ita dixit in facto habuisse Alberic. in d. l. 2. col. 5. vers. quid de questione, qui loquitur ex praesentia in d. l. 2. C. de conductore.

150 Vnde vides, quod non infertur necessario. Apparet scriptura quod promissit pro tali fundo quolibet anno tot, ergo est colonus, vel conductor ad longum tempus, & adiunt tria requisita, assignatio certi fundi, promissio, & quantitas certa, & propterea bonum est facere liquido apparere de vera locatione cum suis debitis requisitis, nec statim illaqueare homines ad caducitates ex quolibet leui scriptura. Commendat Marfilus singul. 95. lal. in l. 2. num. 3. C. de iure emphyteus. hoc valde menti tenendum. Socin. consil. 167. & 266. par. 2. lal. in ambient. qui rem, C. de sacros. eccles.

151 Vnde praticando consideranda sunt verba scripta in libris receptorum, quandoque enim dicit, *che il tale pagò per la tal vigna tanto*, & tunc sumus in dubio, & ad tollendum caducitatem non iudicabitur, vel conductio ad longum tempus, & ita loquitur Alber. in casu suoli recte ipsius verba considerentur. Quandoque apponuntur verba importantia pensionem, vel canonem, & similia equipollentia, & tunc induitur locatio ad longum tempus ex logarithis solutionis multiplicata saltem decem annorum. Ita interpretatur Dec. conf. 146. col. 1. & 2. in l. lib.

Ex cuius consilio in hac utili materia locati, & conducti reportantur haec duo utilia ultra iam adducta.

152 Primum est, quod si quis solvere pensionem per annos decem, indicatur conductor, ex doctrina Bart. in l. libus, C. de agricolis, & censibus, l. 10. & l. cum de in rem vers. ff. de usufr. & dixi latius superius in princip. Vnde locator, si ex habeat in iudicio, quod talis pro pensione soluit tant, & pateant solutiones decem annorum, meriti fundata, & probata intentio ipsius: quare cautè agendum est, dum sunt recepta.

153 Secundum est, quod iuste impeditur ex infirmitate, inimicitia, vel carceratione, aut similibus, tenetur mittere procuratorem, alias non excusatur ad ea, quae dixi supra, declarat. 4. & pondera Dec. loquentem in absentia iniusta, secus si ex iusta causa, puta republica, ut ibi per eum. Idem Dec. conf. 138. sub num. 5. ubi

Tractatus D. Vincentij Carocij

Aiberic. doctrinam valde notabilem appellat, quia est magnus practicus, vt in d. conf. 146. in prin. & dicit, quod abfenti ex iusta causa datur restitutio ex clausula generali.

- 154 Contrarium tamen sentire videtur Rolan. *confil.* 87. num. 9. vol. 1. vt licet non appareat scriptura solennis, pensio tamen ecclesie soluenda est, dicens valde not. pro extensione d. l. 2.

- 155 Declaratur decimo quarto dispositio l. 2. C. de iure emphyt. vt tunc procedat, si dominus directus hoc voluerit, alias conductor ad longum tempus non dicitur incurrisse caducitatem. Ita sentit glo. parua in l. 2. ff. si ager vestigalis, in l. 2. vbi Bart. num. 2. Bald. numero 3. lat. notat. 5. num. 6. & 10. C. de iure emphyt. dicens istam esse communem opinionem. Adde in materia bene, & vtiliter loquentes. Ang. in §. si vero, vers. sed quare. antequam, de non alienand. Abb. conf. 67. lib. 2. Alex. confil. 172. lib. 2. & conf. 92. lib. 3. & confil. 113. lib. 4. per pulchre Dec. confil. 138. col. 2. num. 5. & hoc est magis communis opinio. Curtium. conf. 109. num. 11. & 110. num. 23. & 149. post nu. 3. Paris. *confil.* 108. nu. 33. lib. 2. Veron. *confil.* 125. num. 2. Iul. Clar. in §. emphyteusis, q. 9. Viui. lib. 1. opin. 94. & ita de consuetudine seruatur. Rolan. *confil.* 87. num. 12. vol. 1. Corn. conf. 115. lib. 1. Caball. *multicoll.* 134. & ad Butr. *confil.* 22. Caputaquar. 1. decil. 30.

- 156 Ex quibus potest colligari in fertur ad multa vtilia in hac materia locati, & conducti, quod si in instrumento locationis ad longum tempus, vel etiam ad modicum in emphyteusis, seu do, & aliis inuestituris, apponatur clausula, ipso facto, vel ipso iure, intelligitur domino volente, & non alias, & sic verba premita priuationis referuntur ad voluntatem domini. Ita in materia locati, & conducti consulit Corn. *confil.* 115. & Dec. *confil.* 138. num. 5. qui loquitur, siue talis clausula sit in aliqua lege, vel dispositione, siue in conuentione partium, quae in hoc regulatur a iure communi. Vnde dicebat Bal. in *amb. qui rem, & de sacrosanct. ecclesie*, & ibi sequuntur Iaf. & Dec. quod priuatio non est in facto esse, sed in potentia fieri. Tiraquel. ad l. si vnuquem, C. de reuoc. donat. in verb. reuertatur, sub num. 8. Roland. *confil.* 57. num. 9. & conf. 61. num. 6. volum. 3. Corb. de iure emphyt. ampl. 45. num. 6. & hoc est verior, & magis communis opinio. Roncheg. de duobus fr. et. l. 2. num. 33. prope fin. Roc. nouit. coram Veral. *conclus.* 28. par. 2. Sera ph. de iuram. privileg. 84. num. 14. Borgo. decil. 30. par. 2.

- 157 Vnde si in factu contingentia contra conductorem ad longum tempus opponatur, tu non es amplius conductor, quia ipso iure cecidisti ex lapsu tanti temporis à commodo contractus, dabitur replicatio quod ad hoc non declaratur voluntatem, & consequenter re, tunc in hac suspensioe, & pendencia incertum iudis dominum vtile, & possessionem. Viui. lib. 1. opin. 94. & facit fructus suos, & hoc est communis opinio. Felin. in cap. de quartis, col. 10. de prescript. Eman. in glo. ibi. *liber. 8.* num. 116.

- 158 Cautus autem erit dominus declarare volens caducitatem, vt declarare faciat ipsum esse verum dominum, & rem esse locationi suppositam, alias carebit fundamento. Bald. *confil.* 177. lib. 3. Crauet. *confil.* 28. num. 3. Menoch. de re iur. possid. remed. 3. nu. 172. Ludou. *conclus.* 14. tit. 70.

Et practicanus foris dicit Dec. *confil.* 138. col. 3.

sub num. 7. quod si ego conduco à te fundum ad longum tempus, & pro uitio quolibet anno in tali festiuitate, vel die soluere tot pro pensione, & si in tali die non soluat, cadat in commidum, intelligitur ista conuentione secundum commune, puta si tali die conuenta defecerit intra biennium, vel triennium, ex qualitate locatoris, dicens esse commune, & vtilem practicum. Vnde cautus eris.

Et talis declaratio non potest fieri nisi per dominum, vel procuratorem cum speciali ad id mandatum Crauet. *confil.* 149. num. 3. Vrsilad. Afflic. decil. 129. numero 8. Parisien. in *consuetud. feudal.* §. 14. quest. 1. num. 10. Bursat. *confil.* 225. num. 68. lib. 3. & 233. sub num. 9. lib. 3.

Addo Bero. *confil.* 15. an. 18. lib. 1. Ioseph. *conclus.* 30. *ref.* 10. Et si allegans habere causam à domino, quoad ius excipiendi hanc, transiret in singularem lucellurem. Hipol. Rim. *confil.* 94. num. 58. lib. 1.

- 159 Et sic inferre limitatio ad l. 1. ff. de annis legat. & l. 1. §. si ita, ff. ad l. Falcid. vt pena priuationis in defectum solutionis annuatim facienda intelligatur pro primo anno. Quia hoc limitatur non procedere, vbi pena priuationis est decisa, & determinata a iure, quia secundum illam regulatur, vt ibi per Dec. dicentem hoc valde notandum ad intellectum d. iuram legum.

Et ita tenuit Rot. tēpore Cassiadori in vna Bononiensi bonorum, vt per eum in titulo de locato, decil. 2. per conf. Cumian. 164. col. pen. dicens hanc opinionem veriorē subleuans, quod forsate locatori displiceret priuatio, & ea vti nollet, nec etiam videret esse, quia forsate ab alio non i periret tantam repositionem. Pulchre & late Benintend. decil. 37. per totam, vbi tandem pro hac parte concludit.

Addo Specul. in tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. 47. Ruin. *confil.* 143. num. 14. vol. 1. Nat. *confil.* 274. num. 12. an. fin. Pedemont. decil. 11. nu. 6. & hoc est verior, magis communis opinio. iatissime Tiraq. ad l. si vnuquem in verbo reuertatur, numer. 8. C. de reuoc. donat. Roncagall. de duobus vers. 2. nu. 33. an. fin. Caball. ad Butr. *confil.* 22. l. 2. r. 2. d.

- 160 Qua potest declaratione facta licebit domino locatori propria auctoritate nulla interueniente iudicis declaratione ingredi, & hoc est magis communis opinio. Iam l. 2. num. 12. C. de iure emphyteus. Ruin. *confil.* 152. lib. 2. & confil. 57. num. 2. lib. 4. Corn. *confil.* 165. lib. 2. Alexan. *confil.* 6. post num. 22. lib. 3. Iul. Ciar. in §. emphyteusis, q. 9. an. fin.

Cui addo bene, & vtiliter loquentes Corn. *confil.* 191. vol. 3. & conf. 171. ad. vol. Alex. *confil.* 117. vol. 4. Viui. lib. 1. opin. 94. an. fin. dicens ab hac opinione in iudicando, & consulendo non esse recedendum. Bald. *confil.* 301. col. 2. lib. 1. Marliani rubr. de fals. an. 47. Cor. de iur. emphyt. in verbo, volente.

Et licebit moram purgare quandocunque ante litis contestationem, & libellum portatum. Guid. Pap. q. 123. Cephal. *confil.* 5. num. 14. & 15. lib. 1.

Et si in instrumento, est apposta pena duplici caducitatis peti non poterit. Secundo considerandum est, quo sit apposta caducitas, & a quibus capitulis regulatur, vt considerat Bursat. *confil.* 233. nu. 15. & 16. lib. 3.

Praeterea an pensio est appolica diuina super qualibet bubula, pertica, vel quartungata, caducitas non est incuria, nisi pro ea parte, & loco pro quo non est iuta pensio, & non in totum in otio caducitatis, ex magis

magis communis, de qua per Grammat. decif. 49. Jul. Clar. §. *emphyteufis*, quælibet in fine, Roland. confil. 17. num. 1. volum. 2. Borgin. de *usufructu*. numer. 187. in fine.

161 Sed in hac locati materia vtilis est indagatio in his temporibus, in quibus bannimenta admodum preualeant, quæ inter alia disponunt in rubrica de *i possesi* in hac Provincia Vmbriae. A nescia persona sua lectio pigra possessione diuina forte diuini mobili, et stabili, et decreto diuini, et onstante qual si voglia patto posito in qual si voglia instrumeto, et contras to. Modo locati fundum ad longum tempus, obsequio, nem non solum, res est effecta caduca, & iam de clarauit, nunquid ingrediendo propria authorita. te dicar bannimentis contraveniente dicere possit, quod non quia legitime factum, penam non meretur, i. Gracch. ff. de adulter. & latius ad l. ipsam cumulat. Si igitur de iure communi licet propria authoritate fundum ingredi facta iam declaratione, ergo non sum in aliquo dolo, & consequenter non tenor ad aliquam penam, maxime, quia bannimenta sunt stricti iuris.

Et non possunt in multis derogare iuri communi, si tamen vtiis decreto iudicis, cautius ages, cogitamen non poteris.

Sicut nec turbare aliquem dicitur ex forma bannimentorum, qui per instrumentum acceperat, possessionem, & non expulerat colonos, vt per Herculan. in *transit. de attentat.* cap. 6. num. 47. in fin. qui calus est in materia locati, & conducti, & passim occurrit propter bannimenta, quæ Principes huius temporibus admodum præponunt.

162 Declaratur decimo tertio loco dispositio l. 2. C. de *iure emphyteut.* vt non procedat in conductore ad longum tempus a duobus dominis, si vni soluit, & alij non soluit, vel vnum requirit, alterum non, pro parte tantum incidit in communium. ita tenet Bald. Cugliel. de Cune. Alber. & alij in l. communis libertus, ff. ac in ius vocant. late Alber. in l. si duo patroni, ff. de iure iurando. lat. in l. 2. quælibet. 18. Codit. de *iure emphyt.* & in l. fin. quælibet. 12. num. 124. C. eod. tit. & hæc est communis opinio, vt per Alexandr. in d. l. communis libertus, licet Rodoa. de rebus eccles. verpe. sed quod *emphyteuta*, num. 31. fol. 500. aliquantulum dubitet, & de cessionis ratio in promptu esse videatur, quia tales ius est diuinum, vt per Scribenes in præallegatis locis.

163 Et ad hoc facit communis resolutio, quod vtile per inuile vitatur, si finis in indiuiduis, tunc in diuinduis, vt per Dinn. in regula, vtile lib. 6.

164 Ex quibus corollarie inferitur ad intellectum l. 1. C. de ambobus, præst. vt procedat, & habeat locum in materia indiuidua, sicut in materia diuinda, quod sedit expresse Alber. ad d. l. si duo patroni, & sic fortasse suppleri poterit id, quod non Dinn. in regula, quod omnes tangit lib. 6. dum dicit, quod quando aliqui est commune multis, vt in iugis, tunc requiritur consensus omnium l. per iudicem, ff. de ieruit. iustit. præd. quia hoc non vultur sufficere, sed implicite fit materia, quæ in l. tractatur, an sit diuinda, & commodam diuisionem recipiat, vel non, idem dici potest ad l. si vnus, cum l. sequent. ff. de arbit. & l. duo ex tribus, ff. de re iudicat.

Sequitur igitur in hac locati, & conducti materia,

quod locatio, & conductio est materia sui natura diuinda, & commodam recipit diuisionem. Vnde si a pluribus res aliqua locatur, factum vnus ex locatori. bus alijs non præiudicat.

106 Declaratur decimo quarto in eo, qui per ingnorantiam non soluit, prout est hæres, qui in ius alterius succedit, & habet probabilem causam ignorantiæ de bonis, an sint *emphyteutici*, vel ne, quo casu saltem restituitur competent ex clausula generali, de qua materia Deo dante ponam suo loco sit. de in integr. restit.

Declaratur decimo quinto, vt excusetur ab incurfu caducitatis conductor ad longum tempus, si in tempore non soluit, sed facit oblationem, quæ etiam verbalis sufficit quoad euitandam penam caducitatis, et hæc est communis opinio. lat. in l. 2. num. 182. C. de *iure emphyteut.* Jul. Clar. in §. *emphyteutis*, quælibet. 8. vers. ponere quod.

Cui adde Viui. lib. 1. opin. 1. 1. Socin. consil. 119. in fin. lib. 4. Eman. Suarez. in suo thesaur. litera O. num. 1. Ant. Gabr. lib. 3. de solut. consil. 8. vers. Teres. 105. par. 2. Tiraquel. de retrast. comment. 6. 4. glof. 5. Neulanti. de pignori. parte 5. princip. membr. 3. quibus in locis posita habetur materia oblationis, consignationis depositionis, & quando sufficiat verbalis, & quando requiratur realis. Catelli. Cot. in verbo *emphyteuta non sol. uendo*. Ioan. de Arn. consil. 58. Roland. consil. 87. num. 17. vel. 1. Corb. de *iure emphyteut.* limit. 37. Buriat. consil. 233. num. 14. & consil. 253. lib. 50. pariter si dominus directus sit mortuus, & hæreditas taceat, tutor est depositio lat. in l. 1. vel. 49. C. de *iure emphyt.* Summa Angel. in verbo *emphyteutis*, num. 31.

166 Et ad id, quod superius dixi circa particularem solutionem, notandum est, quod *emphyteuta*, vel conductor ad longum tempus prius non admittitur ad particularem solutionem, tunc est in *emphyteuta*, vel conductore ad longum tempus Principis, cui ex humanitate indulgetur particularis solutio, dummodo non excedat tres vices, per l. placet, C. de collat. fund. parimon. lib. 1. t. lat. in l. quidam, a filio muerunt, ff. si ser. per Negulant. de pignori. in 3. membr. 2. num. 22. Athli. de cens. 153.

Vnum omnittere nolo, quod colligitur ex authoritatibus superius adductis, maxime ex consil. Arret. Fulgol. & Fel. quod conductor ad longum tempus equi parat *emphyteute*, & ambula pari passu cum eo, hoc vt verum, si sit in perpetuum, vel ad longissimum tempus, & hoc ex §. adeo *Instit. locat.* Vnde non videbatur sufficere longum, sed requiri longissimum tempus, bene verum est, quod Doctores passim pertranseunt cum conductore ad longum tempus.

Q V Æ S T I O VII.

Q Væro septimo loco principaliter in hac materia de effectibus locationis ad longum tempus an a. ipso sit l. adeo, C. locat. procedat in locatione ad longum tempus.

1 Et primo videbatur dicendum, quod sic, quia conductor ad longum tempus conductor appellatur, vt suo loco dicemus, ergo conuenire debet dispositio de conductore loquens, l. 4. 5. hæc autem verba ff. de damn. infecti.

Secundo pro hæc pate facit, quia textus in allegata l. eod. generaliter loquitur, merito indistincte, & generaliter

Tactatus D. Vincentij Caroċij

neralitet debet intelligi, l. t. §. generaliter, ff. de legat. pr. §. 1. an.

2. *Contrarium videtur verius ea ratione, quia eodem
 Ator ad longum tempus habet ius in re, ut dictum est,
 merito in eo non habet locum dispositio l. x4e, quae
 in simplici conductore loqui videtur, & hanc opinio-
 nem in terminis dicitur Ang. conf. 2. col. 2. Caffr. conf.
 2. 120. aliar. 122. vol. 1.*

Et in hac villi materia locati & conduiti satis celebre est confilium Angelli superius allegatum, dū ponit nouam formā venditionis, & locationis simul, nec in se continet repugnantiam aliquam, quo iure contrahendi videntur Florentini secundum Angibalem. Vendo enim Sempronio ius, quod habeo in tali loco cum reuerentia aliqua, quo casu mediante reuerentia possum apponere pactum, vt pro tali resoluatur pro mercede, vel pensione tot pro quolibet anno, nec erit contactus continens repugnantiam aliquam, quando venditio non erit pura, mera, & absoluta, sed cum aliquis iuris reuerentia.

- Vnde patitur fieri possunt venditiones prædiorum, & domorum cum aliqua reservatione, quo casu includi poterit locatio. Vnde dominus fruatur duplici commodo scilicet, pretij respectu venditionis, & pensionis respectu locationis, nec in hoc contractus renaturatur illicitus stante reservatione.

Secundo inferitur intellectus ad *litem precario*, ff. de *precar.* quod non dicitur pactum contra iubilantem contractus, si fiat diutius respectu, sed contra dicitur non sit absolutus, sed eum aliqua reservatione, super qua posita pactum duertur contractus apponatur. Vnde erit cautus, quando allegatur aliqua exceptio, quod sit contra naturam contractus inspicere an sit super eadem res, vel diuerfa. Et similiter nota Ang. ff. de *pueris*, et reser. penult. ergo est locutio et oeductio.

6. Vnum non contrahit circa hanc Ang. declarationem; per quod aliquantulum dura videtur, quod dispositio *J. de p.* non procedat etiam in locatione, & condictione ad aliquod tempus; nam si conductor ad longum tempus ualeat vitare re conductam, & non soluat pensionem, & sic non obicitur a furtiue in tempore, quare expelli non poterit ex his, quae possumus *in utroque de officio* in obiciuntur, & in *implementum*, & in *tit. de reuocat.* quod conductor intelligitur si promissa pensionem soluat insuper si locator eget re conducta pro suis necessitatibus, seu non poterit ex *l. praes.* C. *de reuocat. & aqua.*

QVÆSTIO VIII.

- Q**Uæro circa hos effectus locationis ad longum
tempus, an transeat ad hæredes extraneos, &
primo dicendum videbitur, quod non, ex quo emphy-
teus præcipue ecclesiastica non transit ad hæredes
extraneos regulariter, & hæc est magis communis opi-
nio in *molini, lex fallax, num. 14. ff. de hæredibus institutis.*
Ruin. conf. 3. jun. 34. lib. 3. fol. 1. citat. in exemplis, ff.
q. 28. circa medium. In contrarium est textus clarus,
quod ad hæredes transeat in *l. viam venientis. C. locat.*
commendat *Baldus cap. litterarum, 2. de dilatio.* Ampli-
atur hæc conclusio, procedat siue fiat a privato,
siue fiat ab ecclesia. *Ruin. conf. 561. m. 2. vol. 1. post*
Arct. conf. 5. servata tamen iocunditate, vel habita
licentia summi Pontificis, quæ supplet vñdem de-

secundum secundum Ruin. in allegato consilio, & cons. 77.
col. 2. n. 7. eod. vol. Rol. consil. 96. nu. 24. vol. 1.

Et in hac vult materia locati, & cōducti in praedicta notanda sunt allegata conflata Rui. Ar. et aliorū quia (v. experientia docet) passim sunt inflatum, & Notarii promittunt loquuntur de locatione, & emphyteusim, si pensio est modica, est emphyteusis, si pensio inflata sit mentio de locatione, quia praedicta attenduntur, non verba. Si pensio correspondat fructibus, est locatio, prout etiam superius a aliis dixi late Menoch. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 105. Cagnoli. de l. 1. num. 202. C. de refund. vendit. Magon. Rota Lucana l. 1. num. 6.

- Et consideratur pensio correspondens fructibus secundum æstimationem in tempore contractus, & allegati contractum in eumbitonus probandi, & si in instrumento reperiantur pacta, quæ pactum conveniant emphyteu si pactum locacionis locati præferant. de eis secundum Arer. d. consilij. 55. vel potius dicitur contra locacionis multus secundum Ruin. d. consilij. 96. Vnde locatio nuncitur cum venditione, vel dictum est. Mixetur etiam cum emphyteusi, siue lapide narium, contractus inominati, quod præcipue erit si ab initio melioramenta donentur, & si aliquod a principio detur. Similiter si fiat pactum de ea non alie, nanda in pensum prohibita, prout consideravit egregie Ruin. d. consilij. 196.

- 3 Confide. andus est etiam meo regionis, & qui contra-
dus ioleat magis frequenter in ea regione, vel
emphyteus, vel locationis, vt per Bal. in d. l. inter-
pec ab emphyteuti ad locationem ad longum tempus
interferendum cū, nisi in casibus a iure expressis, vt per
Rui. in d. conf. 1. 61. & Aret. d. conf. 55. conf. h. & mul-
ti lapte in hoc decipiuntur atque de vno aliud in-
definite. Similiter li transferat omne ius sub noua
penfione, vel mercede, erit contradus censualis, &
verbu penfio, vel merces exponitur pro censu. l. mol.
in cap. ad audientiam de rebus, eccles. non alien. Roland.
conf. 69. n. 42. vol. 3. & sit verbum penfio, vel merces,
mutat nomen ex qualitate contradus, & pactorum
ipsius, iaciunt dicta per Eustar. in loco a secundo.

Q V A E S T I O IX.

- E**t per modum corollarj ex supradictis iuribus
& authoritatibus inferius decisio huius nonne
questionis, quod conductor appellacione venit &
compunctur conductor ad longum tempus, & simpli-
citer loquentia de conductore & plura comprehendunt
etiā in flatuistis, & materia flatis. Cui. Bar. & Salie.
in l. vii. Bar. m. 2. opposit. C. de iure empheutico. l. mo.
post. Butr. in cap. postuli. locati. Arcet. c. 55. colum. iij.
Alex. cons. l. 12. volum. i. R. uin. cons. 77. num. 7. & 161.
num. 22. volum. i. Fulg. in flatuistis loquenti. cons. 24. 8.
in princ. Fel. cons. 25. num. 6. Rolan. cons. 96. numer. 24.
vol. i. Hieron. Gabr. cons. 168. quest. i. in 6. lib. i. teterg.
supra quest. i. principal. in fin. & facit Sadoz. infra. loca-
t. ubi emphyteuta largolumpto vocabulo conductor
appellatur, & videbitur per dicendum quod conueni-
ant conductori ad longum tempus in materia loca-
tū, & conducti. Magos. Rot. Luean. 50. a. 7.

Q V A E S T I O X.

Infantes, Senes.

Q Væro decimo loco circa hos effectus locationis ad longum tempus, an dispositio *l. emptorem, c. locat.* procedat in locatione ad longum tempus. Videbatur dicendum quod sic, cum tex. ille indistincte loquatur, ergo &c.

2 Contrarium est verius. Angel. *conf. 2. col. fin.* Guid. Pap. *q. 480. limit. 2.* Aufrer. ad Tholof. *decif. 410.* Pyrrus Engleber. ad *l. contractus, num. 3. ff. de reg. iur. ca. ratione*, quia habet ius in re, vt vidimus singulare, commodat Tiraquei. *de retrall. Lignazier. glof. 14. §. 1. num. 82. in fin.*

Vidimus de multis effectibus locationis ad longum tempus, & de multis alijs per discursum videmus. Tranſeamus Deo duce ad personas quaerendo de multis, an locare possint, vel non, ponendo pro quaestione generali.

Quibus locari licet, vel non.

Primus gradus personarum.

Mutus, Surdus, Infans, Furiosus, Senex, Mulier.

Mutus, Surdus.

Q V A E S T I O I.

1 **Q** Væro primo loco, an mutus, vel surdus locare possint. Et primo videbatur dicendum quod non, quia nullum maius nostræ mentis inditum, quam qualitas inspecta verborum, *l. Labo, ff. de sup. pelleff. legat.* sed isti dari non possunt, nec audiri, merito &c.

Secundo pro hac parte facit, quia mutus, & surdus docere non potest. *glo. c. Doll. in l. id quod, §. mutus, ff. de donat. quam gl. ubi Cuman. Casti. & alij extendunt ad alios contractus, merito, &c.*

2 Pro contraria parte facit, quia potest condere testamentum, *l. discretus, C. qui testam. facere possunt.* Secundo potest contrahere matrimonium, *l. mutus, in princip. de iure dot. cap. 1. in a. & cap. cum apud, de sponsal.*

3 Tercio potest constituere procuratorem, *l. mutus, in princip. ff. de procurat. item hereditatem adire, & bonorum possessionem agnoscere, l. mutus, ff. de acquir. hered. l. §. c. de bonorum poss. in fin.*

4 Et hæc opinio est verior, quia expressè tenuit *glo. in l. in verbo, non verbis, ff. locat. ca. ratioe*, quia contractus locationis iure consensu perficitur, nec pro forma requirit aliquam solemnitatem verborum, vt diximus lupinus, merito surdus, & mutus locare possunt, *l. in omnibus, ff. de alio. & obligat. l. vbi uox voce, ff. de regul. iur.*

Nec obstant contraria, ad primum enim dicitur, quod bene verum est, quod mens declaratur verbis, factis etiam & muti in non valentibus loqui, vt dicitur in eadem *l. Labo, in pa.*

Ad secundum dicitur, quod procedit in mutis, & surdis intellectus carentibus, qui infantes, & furiosos æquiparaturus, si habeant intellectum, & ita declarat *l. post alios, in l. 1. ff. de verb. oblig. & bene facit de l. vbi non voce ibi, si intellectum habeat, &c.*

Q V A E S T I O II.

1 **Q** Væro secundo loco principaliter, an infantes locare possint, & omnia in hoc disputatione, dicitur locare non posse, quia nullum habent intellectum, & quicquid vident, igitur oculo solum, intellectuali, *l. in sponsalibus, la 2. ff. de sponsal. §. pupillus, l. infans, de iuribus stipulationibus.* late Franc. Far. de effectibus infantis, cap. 1. 1.

2 Præterea vitra adducta per eum additur, quod operas suas locare non possunt, *l. fin. §. fin. ff. de oper. seruorum, vbi minoris annorum quinque nullæ sunt operæ.*

3 Impuberes autem sic, *l. cæcæ, ff. de rei vend. l. fin. ff. de liberali causis, la 2. §. impuberes, & l. exicipitur, ff. ad Silan. glof. ad hoc magistra, in l. laboribus, §. de illo, in verbo infans, ff. de usufructu.*

4 Practicando tamen distingui solet, aut puer est artifex, aut oö: primo casu ei debetur salariū, licet impubes sit, nisi agat contra proprium magistrum, qui docuit pariter, & alimentauit, vel contra eum, cuius expensis edoctus est. Similiter si non sit artifex, alimenta compendantur cum operibus, *l. fin. §. in em, ff. de liber. causis, ad quam Anton. Augusti, lib. singular. ad Modest. pag. 289. Fortaculus dialog. 53.*

5 Datur etiā famulo mediastinus, licet impuberi salariū, qui vilissima officia in domo exercet & focario, vel focaria, quia focuo curat, domum vertit, nullam purgat, ligna congerit in coquinam, *l. item apud Lamberonem, §. prator ait, ff. de iur. ad quam Bude. in l. 1. si ante capto, stabular. Alciat. lib. 1. pr. testis formum, c. 3. Alex. lib. 3. trial. diurnum, r. 35.*

6 Si vero sit priuignus, vel pupillus, operæ non aestimantur quanti locari possunt, sed pro emolumento, quod ex operis tutor, vel vitricus habere potuit. Cuman. *conf. 87. in fin. Ant. Padil. ad l. §. quis a liberis, §. si mater. in. 79. cum seq. ff. de liber. agnos. ca. quo habes qui sit vere mediastinus, & quæ focaria.*

7 Et hæc materia salarii puerorum valde practicebilis est, maxime cum magistris artium tam pro primo anno, quam alijs, & vti fructus infantis legatum vallet, & iubiote ligatur cum adoleuerit, *l. si infans, ff. de usufructu, quam singul. dixit Rom. sing. 158. & similiter leos defuncti ætatis nullius sunt operæ, vt not. in d. §. de illo, vbi Alber. dicit se nescire alibi, & facit d. l. fin. §. fin. in verbo debilis, ff. de oper. seruorum.*

8 Videbis tamen per rerum et personarum multos felices maxime rusticos, & personas viles esse robustas, & locare operas suas ad ligoizandum, metendum, & similia, & per totam diem portare pondus diet, & æstus:

De mundualdo ad Fellicianum.

Q V A E S T I O III.

1 **Q** Væro tertio loco principaliter, an mulier prohibita per statutum contrahere sine consensu proximorum, locare possit, vel conducere, quam quaestione nec posita, nec tacta vidi apud Lambertog. de contrat. mulier. plene materiam tractare. Et primo videbatur dicendum quod sic, quia statuto non obstant quicquid potest. Rom. *conf. 289.*

! 4 Se.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 2 Secundo, statuto non obstante potest contrahere matrimonium, in quo contrahendo agitur de magno patrimonio. Ioan. de Arno. *fiagular.* 46. Granut. *ibero.* remat. 2. 5. limit. 7. ann. 39. Roderic. Soaresz in l. 3. *filii.* num. 16.
- 3 Tercio, statuto non obstante dotem recipere, vel promittere potest, in quo factio legitima, & deceptio contingere potest. Ririn. *conf.* 63. num. 9. lib. 2. Virgin. Boccat. ad *Ægidian. glo.* 8. num. 56.
- 4 Pro contraria veru parte facit, quia locatio, & cōductio eisdem regulis, quibus emptio, & venditio, ita vt si aliquid repariatur decusum in contracta venditionis, & sit dubium in contractu locationis, secundum illam regulatur, vt dixi (supra de similitudine locationis), sed ex forma statuti mulier nec vendere, nec emere potest, vt apud omnes receptum est, merito quod locare, neque conducere.
- 5 Secundo, quia tale statutum in societate procedit. Alex. *conf.* 154. lib. 2. Lamberteng. de *contrac. mulier.* glo. 1. q. 40. num. 20.
Et hanc opinionem putarē de iure veriore, aut enim loquimur in locatione ad longum tempus, aut ad modicum. Primo casu est alienatio, vt dictum est, merito habebit locum statutum. Secundo casu locatio in se est propterea contrarius. *l. Libro, §. contrahit, ff. de verb. signifi.* & sic statuti verba adaptari possunt, vt terti supra q. 2. *principal. de diffinit. locat.* & maxime quia ratio fragilitatis etiam in contractu locationis considerari potest, & solent statuta plene loqui, scilicet, contrahere, distrahere, vel aliquid contrahi facere, prout statutum Tudertinum, & sic videtur colligi intentionem statuentium, vt intelligere velint etiam de contractu locationis, & conductionis.
- 6 Nec obstat videtur primum contrarium, quia loquitur in quietatione necessaria, alias non posset modo aliquo quietare. Gozad. *conf.* 102. Grat. *conf.* 49. post num. 27. lib. 4. Rom. *conf.* 394. quem refert, & sequitur Alexan. *conf.* 2. 5. col. 2. lib. 6. Rolap. *conf.* 21. num. 15. lib. 1. fal. in l. 1. *trans, §. pectus, num.* 29. *ff. de pass. Virg. Boccat. ad Ægid. glo.* 8. num. 60.
- 7 Nec obstat secundum de matrimonio, quia hoc respicit personā simpliciter, & tale statutum respicit bonā, & pariter in dote, quia est accessoria ad matrimonium. Alexan. *conf.* 2. 5. col. 2. lib. 6. Rolap. *conf.* 21. num. 15. lib. 1. fal. in l. 1. *trans, §. pectus, num.* 29. *ff. de pass. Virg. Boccat. ad Ægid. glo.* 8. num. 60.
- 8 Vnde si quid fortale principaliter a statuto prohiberetur in consequentiam adus a statuto non comprehensum veniet, & consequenter accessorium gaudebit beneficio sui principalis. Vnde si daretur talis, quod mulier locaret in consequentiam adus a statuto non comprehensum, nec etiam locatio esset comprehensa ratione accessorij ad principale.
- 9 Ampliatur hec conclusio, vt procedat etiam in alio casu, puta si dispositio statutorum Ferrariz de indemnitate mulierum quod nulla mulier possit aliquid contrahere facere etiam iuratum sine consensu proximiorum presentium, alias si absentes similes, aliorum sequentes gradus, sub pena annullationis contractus, si pater consentiat filia locanti bona consignata per nuntium speciale, quem consensum promittit gratum, & trinum habere, obligando propria bona, si pendente locatione filia locatrix decedat, non poterit pater hæres agere de nullitate contraus locatio. nis factæ per nuntium, ex capite quia non est seruata forma statuti. Ita in terminis contractus locationis, &

conductionis circa statuti formam per plures rationes tenuit Crauet. in quodam suo consil. postea post tractatum de antiquis temporibus, quæ decisio amplius, & confirmat superius firmatam conclusionem.

- 10 Et sic corollarie in practica inferetur ad vnu, quod est magna controversia apud iuris interpretes, an sit, te statuto, de quo supra, possit consensus proximiorum adhereri per procuratorem, & nuncium speciale, & locat. ad Ægidian. glo. 8. num. 56. Lamberteng. de *contrac. mulier.* glo. 7. in verbo *consensum* q. 8. cum seq. q. 4. cum seq. num. 8. cum seq.

Et vltra allegatos per eum vide bene loquētes Io. de Arno. *fiagular.* 46. Soaresz in l. 3. *filii, tit. de las denulas, num.* 32. Virgin. Boccat. ad *Ægidian. glo.* 7. num. 40. & seq. Granut. *ibero. remat.* 2. 5. num. 24. ampliat. 8. tamen vltra omnes limitatur vno modo est supradictis, quod inspicienda sunt verba statuti, nam si loquatur, vt impotenti presentiam, ita vt si quis non sit pater, subrogetur alius ab ipso statuto, tunc de eo calu consensus non potest præstari per procuratorem, vel nuntium speciale, & si præstetur, aut sit ipso iure nullus, vt patet in casu supersus formati.

- 11 Secundo etiam inferitur in hac vltra materia locati, & cōducti, quod si pater, vel alius haberet aliquod ius in aliqua re, & contentiret locatori ipsius, sibi in iure præiudicaret, vt dixi supra in questione, consentiens locatori per *l. si fundum, §. per fideicommissum, ff. de legat. 1.* & ex alijs ibidem allegatis. pari modo sibi præiudicaret, si locatori aliquid consentiat, in qua tempore præstati consensus quis non habebat ius, sed ex post facto superueniat, puta efficiatur hæres locatoris, vel quid simile, & sic patet ampliat. ad dist. *l. si fundum, per fideicommissum, & similia tura.*

- 12 Et multi in hoc dicerent contrariū, quia inspicendum initium, & tempus præstati consensus, ille nullum ius habebat, nec cogitavit de hoc, nec consentit, vt talis.

- 13 Insistit vt alia diuersa persona. Est nō ex tendendo materiam locati, & cōducti, si queratur, ad quod prodest ille consensus a statuto requisitus, respondetur. Primo dat robur contractu locationis, & conductionis. Secundo operatur, vt contentiens contrahere non possit. Vnde praticando, si contentiens contractui agat ad irrationem ipsius, replicabitur, quod nō potest, quia consensus. Bene verum est, quod consensus conueniri non potest ratione consensus præstati ad aliquid faciendum, vel præstandum. Baldus *lex sententia, ff. de test. amittit. iur.* Corto. *conf.* 144. col. 3. in fine, lib. 3.

- 14 Bene verum est, quod si vltra simplicem consensum, promissum habere ratum, gratum, & trinum adum, super quo consensus cum hypotheca suorum bonorum cogi poterit ad obseruandam, immo conducta hypothecaria agere poterit ad bona obligata ob interde contrahentibus, vt late deducit in terminis locati, & cōducti, Crauet. de *indemnitate mulierum* 44. Cautus igitur erit conductor, si eius contractus egeat consensu aliterius, quod uedum interponatur simplex consensus, sed cum ciuiliu, atq; hypothecæ bonorum, maxime quando specialiter constituitur procurator ad contentiendum.

- 15 Et sic patet etiam intellectus ad *l. aliud est, ff. de regul. iur.* & quid operetur ille consensus, ad qua etiam Bari.

Bart. conf. 1. t. quidam sibi filios, col. 4. Anchar. conf. 76. in ultimo dubio. Corro. conf. 236. lib. 1. Tiracquel. de legibus consubial. gloss. 3. q. 2. Riminal. de donat. num. 500. Alphan. report. 142.

16 Similiter mulieres etiam non seruata forma statuti locant operas suas ad filandum, texendum, ligonizandum, & similia, & contrahunt in similibus locitatem, & rusticæ debent habere partem lueri cum fratribus. Bal. in l. ex d. n. s. q. in princ. fol. 10. matrimou. commendat. fol. 1. in l. sub num. 20. C. qui testamenta facere possunt, per l. alimenta, §. fin. ff. de adimen. leg. per quæ patet limitatio ad notar. per Lamberteng. de contrah. mulier. gloss. 1. in verb. in alienationibus, q. 9. nu. 21. vt etiam non seruata forma statuti contra. here locitatem non possunt, non enim procehit in casibus superius adductis immo & prædium conducti. Bal. in l. si vxorem, sub num. 6. C. de condic. mer.

17 Sed nunquid in hac materia locati, & conducti iuuabit Mulier Velleianæ? Vtq. si pro se principaliter contrahit, non iuuatur, & conuenit potest ad debitam pensionem & obseruantiam contractus locationis, & conductus, nec sic pro viro conductore obligetur, quia iuuatur Velleianæ, l. contractus, in fin. C. locat. l. 1. in fin. C. ne vxor pro marito, l. si aduersarius, C. ad Velleianam, vbi Bald. dicit esse textum notabilem pro illis, qui locant ad laborem bona maritis, nam faciunt obligari vxores principaliter, quia hoc casu non iuuatur Velleianæ, inquit Bald.) esse color quæritus, puta sit semper tractatum cum viro, postea in celebratione instrumenti nominatur mulier ad fugiendum Velleianam, & ita color quæritus declarat Caltr. in d. l. si aduersarius, & paulum in facto occurrit esse causam, quia homines volentes cautius agere tractant cum viris, concipiunt instrumenta cum vxoribus, & nulli dubium est, quod viri vt plurimum conducant p. gla. & est proprium exercitum masculo. vni. Et nota insuper gloss. in d. l. 1. C. ne vxor pro marito, quod proprio nomine vxor dicitur obligari si ad sui vtilitatem. Vnde proprio nomine ius, quod ad vi vtilitatem sit, & tractatur, & finitur mulier iuuatur Velleianæ, si cum viro obligetur, vt sibi per eum.

De secundo gradu personarum.

procurator, Pater, Tutor, Curator, Maritus, Procurator, Nuntius.

Dr Patria Potestate.

Q V Æ S T I O I V.

VIDIMVS superius de aliquibus personis defesse. cum naturæ potentibus, an locare possint, placet vt videamus de administrantibus personis, vel aliena negotia, & primo in patre naturali, an locare possit bona sui filij, & hæc quæstio est notabilis, & satis practicabilis, vt Gomel. & Pinellus inferius allegandi attestantur, nec penes scribentes, qui de patria potestate scripserunt, tractatum reperio.

1 Et pro parte affirmatiua facit, quia pater est legitimus administrator filij etiam eo inuito, l. 1. vbi not. C. de bon. mater. gloss. in Leon. solum, §. si pater, §. de procurat. in l. fin. §. t. ff. de verb. oblig.

2 Secundo pro hac parte facit, quia lex tantum de patris persona confidit in filium, vt semper preliumatur eligere salubrem cõsiliu ad fauorem filij, l. nec in ea, ff. de adulter. etiam si faceret actum, qui prima fronte nõ videretur vilis filio. Alciat. reg. 1. pra. sumpt. ex ne per Bart. in l. 1. ff. de iug. & pupil.

Tertio pro hac parte facit quia tutor, curator, & similes possunt, multo magis pater, qui longe plus potest de tutore autem, & curatore dicam luo loco.

3 Pro cõtraria parte facit, quia pater prohibetur alienare bona filij, in quibus habet vltimfructu, vt habetur in l. 1. C. de bon. mater. fol. locat. ad longum tempus est alienatio, vt superius vidimus, merito &c.

4 Quare pro resolutione considerantur duo casus principales, qui deferunt in quocunque administratore. Primus est in locacione ad modicum, vel breue tempus, & hæc sine dubio per patrem fieri potest de bonis aduentitijs filij. Secundus casus est in locacione ad longum tempus, & hæc per patrem fieri non potest, et quo est alienatio, vt superius vidimus, & ita per multa tenet Pinell. in l. 1. par. 3. nu. 63. in princ. & iterum num. 64. in princ. C. de bon. mater. tenens, quod si talis locatio ad longum tempus fiat per patrem, quod ei filius stare non tenetur, ad maiorem, l. emptorem, C. locat. Borgia. de usufructu, ann. 176. loquens in aduentitijs.

5 Declaratur primo hæc secunda conclusio de locacione ad longum tempus, vt ei filius stare non teneatur, vt non procedat quando locatio sit necessaria, facta ad longum tempus ex causa vtili, vel necessaria, quo casu ei filius stare tenetur, ita post alios tenet Pinell. in d. l. 1. par. 3. sub num. 64.

Ultra quem addo bonam dec. Franc. Marc. 604. parte 1. vbi tenet posse obligari, & in emphyteusim dari r. svacantes, ruinosas, & steriles, ac etiam terras, in quibus etiam permittitur alienatio in bonis ecclesijs, & licet ibi Franc. Marc. cogitatum relinquat, ratio tamen ipsius videtur admodum bona, quia datur ad meliorandum, & id etiam permittitur in bonis ecclesijs, vbi cauius agitur, & certe iniquum videtur, quod si filius habeat bona aquosa, siluestria, faxosa, & sterilia, pater locet ad longum tempus cum bonis pastis, & vtilibus, & conductor inceperit meliorare postea expelleretur, quis enim conducere talia bona ad modicum, & breue tempus, vt per aliquod tempus sui non possit in reducendo post laborem impensum ad meliorem culturam?

6 Accedat vltimius, quod in materia prohibitionis alienationis semper est excepta causa vtilis, vel necessaria, & hanc dicit communem opinionem Cur. iun. conf. 21. num. 2.

7 Vnde practicando, si mortuo patre conductor mollescit filio, videre faciat diligenter cautum si fuit vtilis, vel necessaria, & intelligitur vtilis ex qualitate rei locatæ, quia sterilis, vel ruinosa, puta silicetum caluleum cum pacto rescissorio, fundus si mihi ter cum pacto plantandi tot arbores, construendi domum culam, & similia.

8 Declaratur secundo allegata conclusio, vt licet filius non teneatur stare locacioni ad longum tempus factæ per patrem, si tamen pater ita locet, nõ per hoc priuatur administratio: bonorum filij, nisi ieneas hoc fecerit ita Pinell. in citato loco ea ratione, quia priuatio vtili valde odiosa nõ inducitur, nisi ex prece

Tractatus D. Vincentij Carocij

preffe caueatur, de qua fup'ius diximus, quæ feip-
tia non præfumeret ad tollendam priuationem, fed
per filium auctorem probanda erit,

Sed an cadet locatio inter patrem & filium, dum
funt veræ conclufiones.

Prima efl in cafibus in quibus patri non quæritur
vius fructus, prout cafus huius, vel quali, vel in aliqui-
bus cafibus in aduentitijs, locatio confluit inter pa-
trem & filium, & penfo licita exigitur.

Secunda fit conclufio, locatio operarum à filio in
patrem valet in illis quas filius nō tenetur præftare
patri, prout in diuturnis iecus in obsequialibus. Cae-
cialup. in *repet. l. frater a fratre*, nu. 70. ff. de cond. ind.

Tertia fit, si filius habet aliquod alarium, magi-
stro stationis, de illo viuet, & refiduum patri conli-
gnabit. Bald. in *l. cum oportet*, col. 5. vers. sequitur vide-
re, C. de bon. qua lib.

Et mater, pro conductione facta per patrem non
potest dare in solutum res filij nisi ratificet filius, vel
creditor nō permittat, leg. mancipia, C. de reb. alie,
non alie.)

De Præfate locante,

Q V Æ S T I O V.

DE hoc ponam in titulo de bonis ecclesiæ non
alienandis.

De tutoribus & curatoribus,

Q V Æ S T I O VI.

QUÆRO sexto loco, an tutor, vel curator,
vel ipse minor, locare possint, & quidem ab-
que decreto, & omiffis rationibus hinc inde, de quib-
us fup'ius de substantia locationis. t. in. de admini-
strat. tutorum, duo funt, prout in patre considerandi
cafus principales.

1. Primus est casus in locatione ad breue, & modi-
cum tempus, & eam tam ipse minor, quam etiam
tutor, vel curator facere possunt, & ei minne finia
tutela, vel cura stare tenetur, nec in ea aliquid iudi-
cis decretū requiritur, l. codicillis, §. instituto, ubi Do-
ctores notant, ff. de legat. 2. & argumeto l. fructu-
la, ff. de admini. tutorum, Cin. in l. emptorem, colum.
2. C. locat. Bar. Castrenf. Alexand. & alij, in l. si filio,
§. si vir ff. soluto matrim. Soc. confil. 123. num. 6. lib. 1.
Didac. *variar. resoluit. lib. 2. cap. 15. num. 5. prope me-
dium*, Ari. Pinell. l. 1. part. 3. sub num. 64. C. de bon. ma-
tern. Fernand. Valquirit. de iurisdictione creatura, rub.
de testam. pot. §. 10. sub numer. 78. vers. nunc videndum,
lib. 1. vbi quæritur enim ratione competentis admini-
strationis quis habet potestatem locandi, & locat, alius
qui in illa administratione succedit, tenetur talem
locationem obseruare, vt concludunt communiter
Doctores in e. quærelam, in præfate vices suas, & Alex.
post Roman. in d. §. si vir, l. Simonc. de decret. lib. 2.
tit. 6. inf. p. 2. num. 1.

Cui plene tractatu adde vtiliter loquentes Papien-
si in forma libell. ad fidei præstationem, in verbo, solue-
re neglexit sub nu. 6. Marium Angustio l. conf. 250.
volum. 1. Alexand. confil. 140. num. 3. lib. 6. N. arc. Man-
quam, confil. 115. num. 9. Auifer. ad Tholof. decif. 420.

Pet. Duenn. regul. 240. l. in lat. 2. num. 3. Crott. confil.
414. num. 22. volum. 3. Caph. confil. 255. num. 12. vol. 2.
& hæc est communis opinio, Viui. in fin. opin. 107.
Roland. confil. 45. lib. 2.

2. Et hinc postea inferitur in pulchra facti contingē-
tia, quod si tutor alicui Principis concesserit lite-
ras patentes alicuius officij, alicui, si desinat esse tu-
tor, vel per reculationem, vel quouis alio modo, quod
successor in tali tutela ei stare tenetur, & si alium eli-
gat, præfertur ille electus a primo tutore, qui postea
desijt esse tutor. Vincent. Francus. decif. 216. rouda.
Mor. ubi loquitur in iurisdictione locata. late Bor-
goin. attestans in facto habuisse, & ita indicatum in re-
pertor. ad suas decisiones, par. 1. in verbo, electum, dicens
esse casum frequentem, vtilem, & quotidianum, &
latius dec. 25. part. 2.

Et vera est in talis decisio, sed quis obseruat ille
tutor Principis, cui plus subministratur tacite, vel
expresse in sacculoy, vel extra sacculum, in domo, vel
extra.

Declaratur allegata conclusio, vt procedat in tu-
tela legitime decreta. Vnde si mater inuentarium
non confecerit, non renuntiauerit Velleiano, secun-
dis nuptijs, & omni legum, & iuris auxilio, non erit
legitima tutrix, nec modo aliquo locare poterit,
Bar. in *authent. matr. & auis. pu. 11. C. quando mulier*,
& ibi etiam Salic. sequitur Capic. de matre loquens,
dec. 50. vers. finem, Marti heslan. notab. 108. dec. 1. ho-
lof. 288. Cora. confil. 164. num. 3. lib. 4. Roland. confil. 76.
num. 5. & 7. lib. 1. Borgoin. de tutore, in princip. nu. 23.
& 24. pulchre Natt. confil. 123. num. 14. & 663. nu. 2. p.
& 10. lib. 4. Simon. de pret. confil. 6. num. 13. confil. 193.
num. 14. confil. 22. num. 4. & hæc est communis opinio.
Laurent. Kirchou. communium opinionum num. 39.
litera M. & in terminis locati, & conduci Granu.
Theorem. 8. num. 5. & num. 19. declarando vt ibi per
eum.

Sed nunquid locatio a tutore facta faciat rem alie-
nabilem ex iure protomiscos, & congrui. Vtique sic,
si sit legitime facta ab initio, Granu. inferens ad Gre-
gorianam de iure protomiscos, num. 17. & 7. Theorem. 1.
offauo.

A D D I T I O.

1. Declaratur secundo nisi locatio effect facta in fraudem,
qua licet in dubio non presumatur colligitur tamen &
modica pensione vel locatore longioris vltra solutum,
vel necessarium. Sord. decif. 299.

2. Secundus casus principalis est in locatione ad lon-
gum tempus, & hæc per minorem, tutorem, vel cu-
ratorem fieri non potest abique decreto, & facta minor
stare non tenetur, Alex. confil. 104. in causa num. 3. lib.
3. confil. 165. num. 1. lib. 2. & 117. lib. 5. Boer. decif. 234.
sub num. 3. Ari. Pinell. l. 1. part. 3. sub numer. 64. &
hæc est communis opinio, scilicet etiam si Valquirit.
de iurisdictione creatura l. tit. de testam. pot. §. 10.
sub num. 78. vers. Vnde tutor, lib. 1. & ratio videtur in
promptu, quia locat. o ad longum tempus, dicitur
alienatio, vt dicitur etiam in iure decreto fieri non
potest, l. post auct. in l. naturaliter, num. 15. ff. de acqui-
sitiōe rei. l. 1. num. 2. q. 1. in l. 1. num. 2. C.
de iur. emptor. & fup'ius diximus.

6. Quæ conclusio à impliatur, vt procedat etiam si in locatione ad longum tempus esset adiectum pactum si in nullo in reali conductorio acquiratur, quia tale pactum est vanum, & presumitur fraudulentum, & nullius est effectus, vt dixi supra de effectibus locationis ad longum tempus, q. 1. *declarat. l. 1. c. 3. in fin. si non est vanum, & presumitur fraudulentum, & nullius est effectus, vt dixi supra de effectibus locationis ad longum tempus, q. 1. declarat. l. 1. c. 3. in fin.*

7. Pone, quod locatio sit ita concepta, locat pro duobus annis quibus finitis intelligatur ipsi conductorio relicta pro se, & successoribus, vtique non valebit sine decreto, ex quo est alienatio, *Alex. conf. l. 1. c. 3. in fin. l. 1. c. 2. & superius vidimus, Ang. in §. empti tenentur in au. ibi de non alien. commendat. Rim. conf. l. 1. c. 3. in fin.*

8. Sed nunquid dabitur restitutio in integrum, potnam suo loco.

Consideranda est etiam practicando bona fides, quam si tutor, vel curator in locando etiam ad longum tempus adhibuerit, quod minor ei stare tenetur, *Cin. in l. emptorem, col. 5. c. locat.*

9. Vnum tamen circa prædicta non omittit, volunt enim omnes superius nominati Doctores, quod tutor vel curator non possit locare ad longum tempus sine iudicis decreto, prout in alienationibus quid e contra, si locatio ad longum tempus fiat a tutore, vel curatore cum decreto, tenebitur minor ei stare. Doctores expresse id non aperunt, tacite tamen inquirere videntur, quod sic, quia etiam alienatio sollemniter facta subsistit, Versus dubitationem facit, quia videamus in patre erga filium, de quo lex tantum condidit, vt diuinus, tamen si locat ad longum tempus, illius ei stare non tenetur, idem in marito videamus, ubi id cogitare placeat.

Adde etiam, quod inquilinus debet soluere pensioem ex decreto iudicis, alias non liberatur, Bald. & Angel. in l. sanctimus, Cod. de administr. tutorum. Et si tutor, sua bona prudenter locat, debet ita locare bona pupilli, nec crediur ei contrarium asserenti, & dabitur iuramentum in item, *Rom. conf. 435. Plac. de lite iurand. §. 5. nu. 15. Ant. Piagg. de tutor. cap. 7. nu. 33.*

Declarat id vnum esse quando pensio excedat summam florenorum centum, & sit plurimum annorum, alias soluta sine decreto, plenam petit liberationem, Aret. hoc in practica valde commendans, in §. final. super gloj. in verb. debitorem, Insus, quibus alien. licet vel non.

Bene verum est, quod Riminald. ibi n. 51. restringere videtur laprudatam declarationem, ad vsuras tantum, nulla facta mentione pensionum. Communis tamen est cum Aret. & sic l. sanctimus, c. de administr. tutor. procedit, & habet locum in personis, & rebus.

Sed nunquid tutor conducere poterit rem pupilli, durate officio, vtique non, nisi duobus concurrentibus, cum auctoritate conductoris, & palam, & cum debiti sollemnitate, nec per interpositam personam, glo. in l. §. in emptione, §. fin. ff. de contr. emptio. Pedemont. 109.

De Iure Dotum.

Q V Æ S T I O VII.

SEPRIMO loco quaero de alia administratione, scilicet, an maritus possit locare bona dotalia, vel

contra an vxor possit.

Pro parte affirmatiua facere videtur, quia maritus est dominus, & possessor dotis, & viuacere potest, *Bart. in l. res, c. de viciopione pro dote.*

Secundo quia maritus est legitimus administrator bonorum dotialium (sue vxoris), si constante, §. si maritus, l. penult. in pr. & l. fin. ff. sol. matrim. Bart. in l. si seruus dotalis, ff. cod. tit.

Pro parte negatiua facere videtur, quia maritus non potest alienare bona dotalia sue vxoris etiã ex causa legitima vxoris inuita. *Imater pro filia, c. de iur. dot. l. si sine voluntate, & ibi Bal. C. ad velleian. late Fabia de empt. & vendit. q. 8. 4. q. principalis.* Quare pro resolutione in hac vni, & practicabili questione considerandæ, & ponendæ sunt aliquæ conclusiones viles, & quotidianæ.

Prima fit conclusio quoad maritum. Si maritus constante matrimonio locat aliquam rem dotalem soluto matrimonio locatione pendente tunc vxor ei stare non tenetur, & ita tenet Acurf. in l. 2. §. fin. de dot. prelegat. Bar. in l. si filio, §. si vir, m. i. ff. sol. matr. Cui accedunt Immol. Cuman. & Castren. & Alberi. in l. diuortio, numer. 11. ff. sol. matr. Campeg. de dot. pag. 2. quest. 23. Auferat ad Tholof. decis. 420. Cin. & Salin. l. emptorem, c. locat. & hæc est communis opinio, Couarr. varior. resol. lib. 2. c. 15. num. 4. Duenn. regul. 240. limitat. 5. in fine, Villalob. in sua collect. l. l. 2. num. 135. Emanuel. in suo Thesaur. l. l. 2. c. 215. Ant. Padillad l. si quis ex liberis, §. si quis ex his, numer. 3. ff. de liber. agnos. Viu. opinio 61. in fin. part. 2.

Declaratur hæc conclusio, vt procedat, & vera sit præcise loquendo, secus cautatiue, puta quia sol. matrimonio, colono, vel conductorio non competit aliqua retentio, vel exceptio, sed bene tenetur vxori, ad quã reuera sunt bona dotalia cauere marito, vel hereditibus de indemnitate, nempe damnum cõciquit, ex his, quæ matrimonio constante, vt legitimus administrator gessit. Et ita sentiunt omnes superius allegati interpretes, ex quibus habemus in practica formam fideiussionis præstandæ per vxorem, & in specie, quod concipi verbis generalibus debet, non restringendo ad materiam locationis factæ.

Dubid. claratur hæc declaratio considerando duos casus, aut locatio est facta ad modicum tempus, puta ad annum, aut biennium, vel ultra. Primo casu mariti locationi vxor præcise stare tenetur, & dabitur colono exceptio, vel retentio quæ bona fide facta sit pro tanto modico tempore: cum enim viro detur facultas fruendi dote, ergo locare poterit, cum facultas locandi sit in fructu, *l. cum antiquitas, c. de iur. & ita tenuit Alex. in d. §. si vir, p. l. in §. commendat Couar. & Duenn. vtriusque in fin.*

Secundo vero casu præfati interpretes sentiunt vxorem non teneri illare locationi præcise.

Ultra eos tamen ita videtur distinguendum. Aut percipiebantur fructus singulo anno, & videtur maritus tulle in aliqua culpa locando vltra annum. Aut fructus non percipiebantur singulo anno sed biennio, vel quinquennio, & tunc reputatur pro vno anno, & conuenienter præcise vxor stare tenetur, & ita vltra Couarr. Duenn. & alios in materia locati tenet Bal. ab eis nõ allegatus in l. si quis domum per illum textu ff. locat. Campeg. de dot. part. 3. quest. 272. dicens hoc valde

Tactatus D. Vincentij Carocij

valde notandum, & quod iste intellectus valde applaudi literis, si vir in quinquagesimum, maxime quia alias superius diximus, quod a nunc in refectione fructuum multifariam consideratur, cadunt enim multi mentes, & anni iuxta qualitatem terrarum, prout ibi dixi.

8 Prædicando igitur locet secure maritus bona dotalia, quia potest, & permittitur sibi.

9 Sed pone quod hæredes mariti talem cautionem non petant, quomodo succurreretur? Et tunc ipso iure tenebuntur vxor si noluerit illare contractui, ac si cauisset. Ita Caltreni. in d. 5. si vir commendat Gomef. de contract. tit. de locat. & condit. sub numero 8. Pernicola Mozzini eod. tit. rubr. de rebus, quæ locari possunt, num. 5. & 6.

10 Declaratur secundo loco vltra Couarr. superius allegatum, vt non procedat in bonis parafertalibus quæ si locentur per maritum, quod vxor præcisè stare teneatur. Ita infert Gomef. in citato loco ad materiam i. maritus, c. de procuratoribus.

11 Notandum est etiam prædicando vltra Gomef. Couar. & alios superius allegatos, quod soluto matrimonio, locatione pendente, quod sit distributio pro rara inter hæredes mariti, & vxorem, ad quam reueria sunt bona dotalia locata, & venit in contributionem, vt not. Bar. & alij in l. diuortio, vbi Bar. m. 9. quem ibi sequuntur Ange. Caltr. & ibi las. declarat, quod tunc pensio venit in contributionem, quādo esset per soluenda in certa quantitate, vel in fine anni, vel in quolibet mense, secus si pensio esset persoluenda in certa quantitate fructuum, quia tunc nihil venit in contributionem, novum intellectum ponit Coral. Miscell. lib. 5. r. 7.

12 Notandum est etiam, quod vbi annus soluti matrimonij eliet sterilis, & sterilitas processit tacto maritis, non nocet marito, sed debet habere de fructibus vltioris anni lecus si sterilitas processit a casu, quia tunc nocet marito, sicut e contra prodest, si annus esset fertilis, quod dictum valde notabile reputat las. ad d. diuortio, num. 47. ff. sol. matrim.

13 Quid si locatio sit facta per maritum in fraudem, & in perniciem mulieris puta ea existente grauitur in firma, vique hæres vxoris stare non tenebitur tali locationi, nec præcite, nec cautius, Cio. in l. emptorem, c. locat. commendat pro valde notabili Campegge de dot. p. 3. q. 273. allegat l. filio, ff. solut. matr. & l. in vendi. §. 2. ff. de bonis authoritate iudicis possidentis, Tiracq. de retr. conuent. §. 3. gl. 1. m. 19. Meuch. conf. 108. m. 20.

ADDITIO.

¶ Surd. Denif. app.

14 Vnum tamen ponam in consideratione, quia præfati Doctores loquuntur, quando mulier moriatur ex graui infirmitate, quid si recoualesceret? & ita apparet, quod eius maritus fraudato consilio hoc fecit ex vna parte est fraus, ex alia durat matrimonium, & licita videtur locatio, vt diximus.

15 Baldus autem nouellus a Couar. in citato loco allegatus, de prim. dot. p. 1. prim. t. m. 19. tenet intrepide maritum posse ad longum tempus, & ad annos decem locare bona dotalia, quia (inquit ipse) non est

propria donatio ex quo non obdicat dominium, & loco rei habet pensionem pro supportandis hæredibus matrimonio, sicut si ipse percepisset fructus absque locatione, & hoc esse verum, & procedere siue pensio consistat in pecunia numerata, siue in fructibus, & potest euenire (inquit Bal.) quod magis expediat marito locare etiam ad longum tempus, quam ex se cultiuare, vel colu facere, subdens vnum ita notabile ad intellectum aliquarum legum, quod lex Iulia prohibens marito alienare fundum dotalem non intellexit de locatione ad longum tempus.

16 Ex quo discursu Baldi Nouelli inferuntur duo vti. lia in hac materia locati, & conducti. Primum est, si quæretur, an maritus possit locare bona dotalia, ita videtur distinguendum. Aut loquitur quoad se in eius vita, & matrimonio constante, & tunc valebit talis locatio etiam ad longum tempus, ita vt si maritus fortasse penitere vellet, & rescindere locationem, non posset ex hoc, quia locauit ad longum tempus, nec cessare matrimonio conducto penitere posset, & dicere ista locatio non tenet, quia facta per maritum ad longum tempus. Aut loquimur respiciendo tempus soluti matrimonij, & tunc successor ei stare non tenetur nisi modo, & distinctione, de qua supra diximus.]

17 Consideret igitur conductor bonorum dotalium duo tempora, constans matrimonij, & soluti matrimonij, primo casu semper erit securus, ita vt si maritus viueret per totum tempus locationis, semper erit securus, aut sumus in tempore soluti matrimonij, & est cautus, vel præcisè, vel cauianus per fiduciam, vt diximus.

18 Secundum corollarium est intellectus ad l. lex Julia, ff. de fundo dotali, vbi lex Iulia prohibet alienare, vel obligare, non tamen intelligitur de locatione ad longum tempus, & sic quandoque prohibitus obligare, poterit nihilominus locare ad longum tempus.]

19 Secundo inferunt intellectus ad l. fin. c. de rebus alien. non alienan. vbi prohibita alienatione a l. vel homine, prohibetur translatio vni fructus, & concessio in emphyteusim, & tamē (si vera est opinio Baldi Nouelli) non est prohibita locatio ad longum tempus quod cognauimus, per ea, quæ superius diximus ad materiam l. 2. & l. 3. c. de in re emphyteusim.

20 Tercio inferunt declaratio, & intellectus ad prim. Institut. quibus alien. licet vel non, iuxta glossam, in verbo alienare, vt non procedat in locatione ad longum tempus.

21 Et prædicta omnia vera sunt, & disputantur vxore non consentiente, sed si accederet contractui, & consentiret, & iuraret, cessaret omnis difficultas tam constanter matrimonio quam post, ex r. licet, de iure iur. lib. 6. Vnde vidi multas locationes ad longum tempus factas cum consensu vxoris.

22 Secunda principalis conclusio est in vxore, vel fœtero, si vxor, vel fœcer locat aliqua bona, locatio valeat, si postea nubat, & det in dotem bona locata, maritus tali locationi stare non tenetur, nisi sciens ea per prius locata simpliciter, & sciens in dotem receperit. Ita Roman. in d. l. filiofam. §. si vir p. 26. ff. solut. matrim. ea ratione quia maritus est voluntarius successor, ergo locatoni stare non tenetur, d. l. emptorem. Sequuntur Cumau. Iamoli. & Arcin. ad d. diuortio, ff. solut. matrim. vbi Alexand. num. 38. las. & Seyssel. num. 35. dicunt hanc opinionem veniorem. Campegge de dot.

de dot. par. 2. quæll. 23. Covarruv. varior. resolu. lib. 5. c. 15. non. 7. in fine. attestans in practica ita uendunt.

23 Deducenda igitur est scientia mariti ad victoriam obtinendam.

24 Sed vltra Covarruv. Duenn. & alios superius nominatos, si mulier constante matrimonio locat, cuius erit pensio? Vtique maritus, & erit locus dispositioni l. Quæritur, si de donatio. inter virum, & uxorem, vt per Bartol. in d. l. d. nuptio, num. 13. post Dynum ab eo allegatum.

25 Et sic patet ampliatio in materia locati, & conducti ad l. Quæritur, ff. de donat. inter virum, & uxorem, quam non video positam a Neuiz. late materiam tradante in filu. nuptial. lib. 4. num. 20. cum sequent. Anton. Gabr. de præsumpt. conclus. 15. Alphan. reportat. 560. Fernand. Valq. controuer. illucl. lib. 3. cap. 105. Alciat. regul. 3. præsumpt. 26.

26 Vidi etiam in facti cōiungentia casum. Mulier habebat virum insipidum, locauit administratrix bona ipsius, & maritus alij postea locauit, an secundum conductorem teneatur stare primo, ex quo mulier administrabat, & maritus erat homo neiciens administrare, & facile esset dicere quod sic.

27 Sed vltius quæro vtra Covarruv. & alios vnum in hac materia locati, & conducti ad intellectum, & materiam l. 1. C. per quas personas nob. acquiratur, an actio locati ex locazione mariti queratur uxori sine cessione, & vbi datur quod non ex regula d. l. 1. C. per quas personas, vbi per liberam personam non queritur nobis actio sine cessione, & hoc est verius, & ita tenuit glossa in l. d. mortis, in verbis actus portio, ff. solut. matrim. vbi l. al. num. 41. dicit illum casum notabilem ad ampliationem l. 1. C. per quas personas.

28 Declaratur notabiliter, nisi maritus esset absens, vel non reperitur, quam tunc singulariter succedori acquiritur sine cessione, per textum notabilem in l. 1. C. de act. & oblig. in l. facimus, ff. in lib. d. Trebell. & ita tal. vi. supr. Et non separando materias, iam quod ius in materia dotis, nunquid pensiones rerum locatarum poterunt dari in dotem? Vtique sic. l. si. §. præterea, C. de iur. dot. vbi text. singularis secundum omnes ibi, & datur vbi in d. contrahit matrimonium, infra quod si non præstetur, debentur vxori, & quanti lucratus fuisse et eis, si suo tempore habuisset.

29 Vnde si habes amplum patrimonium, & affluenti, seu locam molendinum pro centum, sursum pro quinqueaginta, prædium pro ducentis, non vis te incommodare de bonis stabilibus neque vendendis, neque consignandis in dotem, quia vis seruare pro filiis masculis, dabis, & consignabis pro dote, & pensiones, & natus, in quibus postea fieri potest consideratio de eo, quod super lucrari potuissent, si debito tempore solutio facta fuisset.

30 Similiter si in dotem dedisti domum, alimenta dotia declarantur iuxta solitas pensiones ipsius domus, Capra conf. 105. num. 4. Vnde si maritus filium, & pro dote promissit domum, quæ locatur pro tot alimentis regulatur a pensionibus, præstari solita, & ita habes in practica modum articulandi talia alimenta.

31 Vltius quæro vnum in hac vlt. materia locati, & conducti non exendo materiam, de qua agimus maritus, & vxoris, Vxor mea locauit operas suas ad ætandum filium alicuius, ad filandum, te exendo, reea-

mandum, & similia, cuius erit hoc lucrum? Vtique vxoris industriæ, nec erit locus dispositioni l. Quæritur, ff. de donat. inter virum, & uxorem, Bald. in l. cum oportet solui. 2. c. de bon. quæll. liber. in l. cum uxorem, colum. penult. C. per quas personas nob. acquirat. Croc. in leg. frater & frater, colum. 4. ff. de condit. indebit. Rip. libr. 3. resp. 3. Ioann. Lup. in rubr. de donat. inter virum, & uxorem, §. 61. num. 18. cum sequent. Alciat. reg. 2. præsumpt. 26. declarat. 6. Cremoel. singul. 99. dicens esse ealium quotidianum, & sepius in facto habuisse, & quod lucrum detrahitur pro rata, quod debet esse in leruitio viri, male tamē dicit in vno, quod multæ mulieres operantur de nocte, ne impediāt seruutium virorum, quia primum seruutium, quod debeant vxores viris, est nocturnum, merito debitum appellatur, nisi dicitur compensatio, Anton. Gabr. de præsumpt. conclus. 15. num. 12.

Addo Neuiz. in filia, lib. 4. limitat. 6. num. 23. attestans lucrum diuidendum per medium, Alexan. conf. 24. in fine, lib. 1. Boer. de off. 22. num. 27. de off. 81. num. 4. late Laurent. Sylua. conf. 94. num. 21. Et si vxor habet domum a marito conductam post eius mortem tenetur ad pensionem, nisi iure familiaritatis habitee cum heredibus viri, Bald. in leg. contrahit, ff. locat. commendant dicta in leg. in summa, §. fin. ff. de condit. indebit.

Et in materia possidendi iure familiaritatis, quod nisi aliud appareat, in dubio, post mortem viri, vxor præsumitur possidere iure familiaritatis, prout viget marito, maxime si hæredes viri faciebant ea, quæ vir in eius vita faciebat, vxore non contradicente, vnde vt non dicatur possidere iure familiaritatis, requiritur in aliquo facto declarare mutationem possessionis, puta quod intendit retinere loco pignoris pro sua hypotheca, vel quid simile, vt polehre declarat Soc. conf. 13. i. ad quem recurras in hac materia. Decens. 232. Roland. conf. 77. num. 26. vol. 1. Alciat. regul. 2. præsumpt. 23. num. 7. Boil. de prin. & prinleg. num. 399. Borge de vñfruct. no. 202. Vnde in materia locati, & conducti, si frater, & soror, sicut sicut in domo præsumitur iure familiaritatis, Bart. in practica hoc ad modum commendans in l. qui iure familiaritatis ff. de acq. poss. in l. c. habet, ff. de precar. Pariter si post mortem viri, hæreditate adhuc iacente conductor, vel colonus recognoscat viduam, præstando pensiones videtur continuare possessionem in eam, vt insisteret possit vigore tituli præcedentis, & medio conductionis recognoscentis, Burlatt. conf. 452. lib. 4.

Addendo vltius. Quid si testator mandat emi domum per suos executores pro vxore vidua remanente, & filiabus, & viduis remanentibus, donec filii veniant ad viduitatem, si domus locetur, quis habebit pensionem? Vtique hæres, Castren. conf. 338. in 2. d. vbi. 2. vol. 1. primo. vbi concludere videtur, sed considera quod Castren. non euacuauit difficultatem, nam quærit de vxore vidua, & quæ ea mulier dicit, sed de filiabus tantum.

Quid si maritus locat bona sua, an comprehendat dotem, vique non. Bald. in l. si constante, §. si maritus, ff. solut. matrim. declarat, nisi qualitas pensionis aliud iubeat. Campeg. de dot. par. 4. quæll. 7.)

Tractatus D. Vincentij Carocij

A D D I T I O.

¶ Pone quod vxor sciens, & non contradicente viro re-
tineat suam in domo per multos annos, & mortuo
marito petit salarium suis teneatur, an vxor, vel heredi-
tis viro. Et videbatur ab hereditate viro, quia vir tene-
tur alere vxorem, & appellatione alimentorum, veniunt
etiam seruitores, & salaria ipsorum. l. cum plures §. si
inter ff. de admin. tutor. l. habitatio. ff. de ventr. in posses-
sio. mittend. l. vxor. ff. de aur. & argent. legat. Bal. in Ra-
bri. de rit. & honest. Cleric. Trac. conf. 67. a. 16. lib. 2. Si-
mon de Pres. de interpret. ultim. volunt. lib. 4. dubitatio.
11. a. 59. Monoc. lib. 4. praesump. 157. n. 29. Et in termi-
nis Ratusi lo. Lup. in rubr. de donat. inter vir. & vxor.
§. 68. n. 6. fol. 67. Et mulier conducti praedium, & acqui-
rit sibi. Bal. in l. si vxorem n. 6. C. de condit. infest.

Titul. de procuratoribus.

Q V A E S T I O VIII.

VTILIS est locati indagatio, an ad locandum
speciale mandatum requiratur, & quantum
videri potuit, haec questio non videtur ab aliquo ta-
cia, nec in c. qui ad agendum, de procuratoribus, lib.
6. a doctoribus tactum reperio.

1 Et quod speciale mandatum requiratur facit, quia
ad vendendum speciale mandatum requiritur. Ro-
lan. consil. 1. num. 40. lib. 3. per l. si procurator, ff. de con-
dic. indebit. Rebuff. in rubr. de elect. derog. versiculo
trigesimus casus.

2 Secundo, quia ad pacificandum requiritur speciale
mandatum, l. rescriptum, in l. si non nocere, ff. de pati.
Rebuff. in supra, vers. vdecimus. Ioseph. de Ludou.
concl. 30. vers. 70. vbi de locatione nec ad modicum
tempus, nec ad longum mentionem aliquam facit.

3 Pro contraria parte facit, quia videmus agi de mo-
dico praedicio in locatione ad modicum tempus, ex
quo dominii, & possessionem retinemus, l. rei, ff. loc.

4 Prima tamen opinio mihi videtur de iure verior,
ex rationibus superius adductis, & maxime quia est
contractus separatus, & sicut in omnibus fere con-
tractibus nominatis requiritur, pariter in hoc, ma-
xime ad longum tempus, ex quo dominium vile, &
naturalis possessio transfertur, & sapit alienationem,
vt superius vidimus.

5 Sed pone quod in instrumento sit dictum ad locan-
dum simpliciter, potestne locare ad longum tem-
pus, diceres fortasse non, quia mandati verba sunt
strictè interpretanda, l. diligenter, ff. mandati.

6 Contrarium puto verius, cum conductoris appel-
latione utique contineatur, & ad modicum, & ad
longum tempus, vt dixi supra de eff. l. locat. ad longu
tempus, q. 68. §. diligenter enim obseruat finem ma-
dati, qui ab eius proprietate non recedit.

7 Practicando tamen datur cautela, vt apponantur
aliquae ex istis clausulis ad locandum ad annum, &
firmam pensionem, vel dicatur ad locandum ad tem-
pus, & tempora, Bart. & alij in authent. ingressi, C. de
sacro. ecclies. Grat. conf. 69. num. 12. volu. 1. vbi etiam
subdit, quod idem operatur clausula omnia, & singu-
la, quae ipse dominus, quae clausula magis frequen-
tatur in partibus nostris, Addo Assl. dec. 305. num. 5.

8 Ampliatur secundo, quando in instrumento procura-

tor sit exceptus aliquis casus requirens speciale ma-
datum, quo casu censetur videri omnes alij manda-
tum speciale requirentes, & consequenter locare po-
terit ad modicum, & ad longu tempus, ita in termi-
nis Grat. 4. conf. 99. num. 16. lib. 1. Addo Alex. conf.
203. num. 2. lib. 7. Roland. conf. 12. num. 52. lib. 4. conf. 99.
num. 47. lib. 3. Ioseph. de Ludouic. concl. 30. num. 64.

Amplius tertio loco, quando adest clausula, cu
libera, Bart. in l. mandato generali, ff. de procura. in l.
certum, §. sed an ipso, ff. de concess. num. 2. l. in leg. in su-
vand. quod §. fin. num. 2. ff. de iur. iurando, Pedemont.
dec. 39. num. 37.

Addo Bald. in l. illud, §. 1. ff. de muner. & honor. at
testamentum communiter instrumentis tamen clausu-
lam apponi, & ideo inquit, defenduntur talia procura-
toria, ac si speciale mandatum haberent.

9 Declaratur ista amplio in mandato cum libe-
ra bonorum, secus cum libera in aliquo, quia tunc
non poterit maiora, vel grauiora expressis Franc.
Marcus dec. 1. Delphin. 694. par. 2.

10 Vnde inferendo in practica, si procurator est cum
libera bonorum, locare poterit, si procurator est cum
libera ad vendendum, locare poterit, quia pari passu
ambulatur, vt superius diximus, si ad alienandum,
multo magis, si ad dandum, vel obligandum, simi-
liter, quia non per hoc dicitur facere maiora expres-
sis, & no. Pedemont. in citato loco pacificare clausu-
lam cum libera, & clausulam, quod possit omnia,
quae ipse dominus possit, & est communis opinio, l. in
leg. qua. alia. num. 22. de offic. proconf. Soarez. littera
P. num. 308. in Tobian. recept. testent.

11 Declaratur in clausula rati huius effectum no oper-
atur, §. in leg. si procuratorem absentem, ff. de procur.
quam ibi Angel. singulariter appellat. l. in l. si debi-
tam, ff. de condit. indebit. Alexand. in l. qui bene, §. qui
aliena, ff. de damn. infest. Domin. & Peanc. in cap. qui
ad agendum, de procurat. lib. 6. l. in l. si procurator,
C. de procurat. in l. transactionis, C. de transact. consilio
134. lib. 3. Abb. in c. contingit, de transact. glof. notabil-
is in cap. dilectus, de relig. domin. & haec est verior, &
magis communis opinio, Alex. in l. si procurator, C.
de procurat. Dida. Couarru. var. resolut. lib. 1. ca-
pit. 6. num. 4. & rubr. de testamen. par. 2. sub nn. 14. in-
ueb. & optima sane cum ratione, quod tales clau-
sulae potius apponuntur de notariis in infiduo quo-
dams, sed apparenti filio, quod de voluntate contrahe-
tium, virtutem talium clausularum ignorantium, im-
mo ipsimet notarij id penitus ignorant, monstrat au-
tem iurare, & ob id statu tali abusu prejudicialia facere
non possunt, ita Angel. in terminis locati, & condi-
cti, in l. heret. col. 1. C. locat. Bald. in rubr. Cod. de bis, qua
in fraud. creditor. Abb. in c. 1. num. 28. vbi lite non con-
testata. Addo ad Alex. conf. 28. lib. 2.

12 Cautus igitur erit diligens aduocatus, & procura-
tor, non acquiescere in appositione talium clausula-
rum, sed considerare qualitate contrahentiu, & in-
strumentoru. Adde tamen communis superius atte-
statae Boer. dec. 283. num. 17. Soc. regul. 393. Turra
opin. 16. & 32.

13 Declaratur secundo in clausula, quicquid sibi vide-
bitur, & placuerit, quae important arbitriu boni vi-
ri, & huc est magis communis opinio, Afflic. dec. 91.
num. 4. in fine. Ioseph. de Ludouic. concl. 30. vers. 65.
Addo Barbat. egregie loquentem, consil. 25. col. 5. lib. 2.

Andr.

Ande ab Exca. *cap. i. num. 474. de constit. Paris. conf. 73. num. 10. lib. 3. Roland. conf. 59. num. 3. conf. 6. num. 24. lib. 1. Crauet. *idem conf. 105. col. um. 2. vers. Tercio pondera, aliter sentit, tueri conatur in Exca. v. 4. q. 4. §. 4. late in materia Jac. Men. de arb. ind. q. 8. num. 2. lib. 1.**

- 14 Sed pone vnum (si Benintend, credimus) quod in palatijs passim occurrit, est constitutus procurator ad locandum, vel conducendum, poteritne facere dominum incidere in poenam? & vique non regulariter, *Arct. conf. 42. col. fi. conf. 54. col. 2. Romau. conf. 166. & hac est communis opinio Emano. Soarez. in The. sav. litera P. num. 309. ex lib. 3. alij pec cum citatis.*

Addo Bal. de *prescript. in 1. par. secunde partis prin. cipali. q. 3. n. 8. Bero. conf. 116. n. 14. vol. 1. Auch. de communi attestant. q. familar. 44. n. 2. p. 1. in c. 1. num. 8. vt lute non contrit. Paris. conf. 100. n. 8. vol. 3. Rol. conf. 79. n. 42. vol. 1.*

- 15 Et in practica nota, quod speciale mandatum non dicitur, vt expresse opponantur verba ad faciendum incidere in poenam, sed satis est si dicitur, constituit Procuratorem Antonium ad talem actum, puta ad locandum, locus si haberet mandatum ad lites, & causas occasionales talis rei, *Alex. conf. 39. num. 2. vol. 7. Benint. dec. 54. dicens quotidie in palatijs occurrere.*

- 16 Quod ad remittendum caducitatem? speciale mandatum requiritur. *Cels. Vgo. conf. 26. num. 31. & superius vidimus. Bero. conf. 116. n. 14. vol. 1. Rol. conf. 100. num. 19. volum. 5. Corbol. de iur. employeur. limit. 2. 3. num. 16.*

- 17 Similiter ad declarandum dubium, & liberandum conductorem. *Castren. conf. 34. vol. 2. Ruin. conf. 142. n. 4. vol. 2. & est communis opinio. Burl. conf. 104. n. 19. vol. 2.*

De Locatione per Procuratorem.

Q V AESTIO II.

- 1 **Q**uero vnum satis notabile. Constitui procuratorem ad locandum, qui locauit, & instrumeto locationis promissit molestiam non inferre, paucidicabit ne domino, quominus auferre possit ad vsum proprium, iuxta *l. ede, C. locat.* Vtique non consuluit *Nac. conf. 25. vol. 1.*

- 2 & sic patet utilis ampliatio ad *l. ede*, vt procedat etiam in statu iuramento procuratoris non inferre molestiam, quia adhuc pro vsum proprio expellere poterit, & sic non dicitur molestare, qui vitium remittit sibi de iure competens.

- 3 Ex quibus postea inferitur ad *l. ignorantis*, ff. de procuratoribus, vt procurator non possit facere conditionem domini deteriorem, quia hoc maxime procedit in procuratore locatoris, cui prejudicare non potest, quominus expellere possit ad vsum proprium, & sentit *Cauren. post glan. d. ignorantis*, quod procurator cum speciali mandato cum libera, & in rem suam domino prejudicare potest in his, quae sunt parui praedijctionis in materia *Soc. reg. 321.*

- 4 Et ad praedicta facit *reg. 1. saltem*, §. non videtur & *l. nullus videtur*, ff. de regulis iuris; non enim vim, vel molestiam inferi, qui iure suo vitium, & intelligatur promissio de non molestando in casibus a iure non permisis. Et procurator ad locandum an possit pen-

sionem recipere, dicit ad *reg. cum quid p. 1. ampliat. 6. n. 12. addo apostol. ad Alex. aut l. rescriptum. litera H. ff. de pall. Sicacch. de iur. iur. d. de mandato, n. 23. cum sequenti.*

- 5 Et illis, cui facta est locatio per certos homines, vt iudicos, vel maiarios tali loci, non dicitur in mora antequam constet de mandato, vel ratificatione. *Ruin. conf. 153. 3. num. 7. vol. 1.*

- 6 Vnde fir, quod si in instrumeto conclusionis promissit tali tempore pensionem tollere non consilio de mandato, non erit locus dispositioni *l. ede*, & hoc vile est in factis nobilium, & magnatum, qui exercent per factores.

- 7 Similiter si constituit procuratorem ad locandum, et antequam accedat ad te, penitet me, & ille ignorans locat, non valet locatio quia deficiet consensus. *no. in c. 1. de procurat. libr. 6. teneor tamen ad interesse, Bal. in l. multum interesse, C. si quis aliter, vel lib. Angel. in l. si procuratorem absentis, ff. de procurat. l. ason ad Port. in rub. de obligat. ex consensu contra opinio. glo. 1. ff. de contrab. empt. voi. Albrici. dicit hanc opinionem veriorum.*

- 8 Dubitationem faciebat, quia iam ab initio tempore celebrati instrumeti est praestitus consensus, & si postea penitet, cur factum impedire debet ignorantis?

Et non ex eundo materiam locati, & conducti, de qua agimus, pulchra (si Salic. credimus) admodum utilis est indagatio, habebam rem tuam conductam, vel etiam debitor pensionis de cuius, tradidi famulo per ferendam, si percat, & non veniat ad manus domini, cuius eris periculo ad materiam *l. argentum, ff. de commodat. & hanc questionem in terminis locati & conducti ponit Ant. Gomel. de contract. cap. 7. n. 3. quare ponam aliquas utiles conclusiones, quae in practica vt plurimum occurrunt.*

- 9 Prima sit conclusio. Si conuentum est inter locato, rem, & conductorem, vt tradatur, vel alportetur res conductae, vel pensio, aut fructus agri culti per ipsum met debitore, vel per certum nunciu nominatum, si aliter fiat non excusatur, qui diligens non videtur, qui non seruat formam mandati, & conuenientis. *l. eum qui §. fi. & ibi Bar. Albe. & Castren. si mand. l. diligenter, eodem. Ant. Gomel. vt sup. n. 1. in §. 1. & hanc est communis opinio, Emano. Soarez, in suo Theaur. lucra F. num. 403.*

- 10 Secunda sit conclusio. Conductor tradens famulo rem conductam, vel pensionem famulo proprio siue locatoris, qui conuenus erat in tali ministerio verari se exercere, vel erat fidelis non solitus delinquere in similibus, excusatur, conueniente tamen, de qua supra remota, ita Bar. in *d. l. eum qui §. fi. vbi Albe. & alij, ff. de commodat. Bar. in l. si procuratori, numer. 13. ff. de codic. ob caus. in l. si finit. §. item, ff. de dem. insec. in l. item apud Labonem, §. fin. ff. de praescript. verbis, Bal. Sal. & Castren. in l. si in, cui C. de iust. & hanc est communis opinio. Et attollitur saltem in *d. l. si procuratori, num. 1.* Et *Emman. in verbo nuntius*, vel erat famulus solutus diu facere iacta domini, & exculatur, sed cum si non erat adeo notus, Bar. holomaeus de Capua singul. 76. ita declarans glo. in l. qui non tantum, ff. de commodat.*

- 11 Ex praticando notandum est, quod bona fides saluat conductorem, vel debitorem tradentem, & cōsi-

gnat.

Tactatus D. Vincentij Carocij

gnantem, quæ articulare, & deduci potest ex multis, primo ex conducturæ, quæ duobus magis ad idem tamen tendentibus, deduci potest, scilicet ex persona locatorem soliti vel ministerio talis ad talia: item ipsius famuli soliti versari in similibus ministerijs.

12. Secundo bona fides causatur ex bona fama famuli qui communi hominum opinione reputabatur pro fidelis, nec a faculo fuit auditum de eo malum, vel error similibus, & hæc præctica colligitur ab Alberico, & alijs interpretibus antiquis. nec in hoc faciunt Doctores differentia in famulo debitoris, vel creditoris.

13. Tertia sit conclusio. Cōducitor & debitor sit admodum cautus, si ad eum accedat famulus cum literis domini inspicendo diligenter quid contineant tales litteræ an sint generales, & commendatitiæ tantum, an sint speciales, & quam specialitatem contineant, & qualiter famuli si diu seruiuit, si fuit expulsi, & similia, Bar. & Calirent. in l. Lucius Titius, ff. de fideiussor. vbi habes a Bar. modicum, & formam componendi litteras credentiales, Bal. conf. 426. lib. 2. pulchre, & late Boer. dec. 282. & si traditionem contineant, alias non liberabitur tradens, ex communi, Soarez. in suo thesauro littera l. num. 177.

14. Limita in literis antiquis Ioseph. de Ludou. concl. 31. vers. & solutio.

15. Quarta sit conclusio. Si conuentum est inter conductorem, & locatorem, ut portati tali signum merces, vel pæso tradatur, si tertius, qui fortasse audiuit, accedat cum tali signo tradens excusatur, ita Bar. ex sua propria opinione motus tenuit in l. si quis uxori, §. apud Lebeonem, c. ca. medium ff. de furti. commendat lal. in l. 1. num. 22. de eo per quem factum est, Ant. Gomez. in allegato loco dicens admodum tenendum menti. Cui addo bene, & vtiliter in materia loquentes Dec. in c. significauit, num. 9. de appellat. Bar. conf. 77. col. 4. lib. 3. late Bauer in §. præsentis, col. 4. in sum. de testam.

16. Declaratur hæc conclusio multis modis a Doctoribus, ad hanc autem omnia fere redeuntur, quando cum signo designato aliqua verisimilitudo, vel cōiectura concurrat, quia tunc etiam in prejudicialibus excusatur, ita Abb. Dec. & alij in d. c. significauit, vbi Dec. percurrit multas limitationes, quæ bene consideratæ omnes huc tendunt.

17. Præticando igitur cautus erit tradens inspicere, & considerare personam famuli an sit verisimile signum abstinuisse quomodo loquatur, & similia, maxime in valde prejudicialibus, alias de facili excusaretur, vt per Dec. supra.

Addo Veron. in l. q. eritur, §. idem Celsus, §. item 2. in l. 1. c. §. si intelligitur ff. de adul. edit.

18. Quinta sit conclusio præcedentum declaratoria, vt procedat in debitore speciei, si alius alius quātita- tis, vel generis, quo casu indistincte tenetur, ita Bar. in d. §. procuratori falso, vbi Alex. & lal. valde commendat, ff. de condit. ob. conf. in l. 1. num. 2. c. ff. de eo, per quem, Dec. in d. c. significauit, in fin. de appella. Gomez. in citato loco, & hæc est communis opinio attestata Soarez. in suo thesauro littera F. num. 401.

Addo Calirent. in l. argenti, §. commodat. Ang. in l. si finita, §. si iam tunc ff. de dam. iussel. vbi hoc in prætica valde commendat. lation. pariter valde laudatus in l. cum fundus, §. si seruum tuum, numer. 8. ff. si cert. petat.

19. In hac igitur materia locati, & conducti præticando considerandū est aut conductōr tenetur ad recognitionem rei locatæ, puta equi, & sic speciei, & liberabitur aut tenetur ad pensionem, & hoc fit consistat in quantitate, prout contingit, & vt plurimum non excusatur, aut tenetur ad aliquod genus, & similiter non excusatur, quia genus non perit, leg. in eundem, c. si cert. petat.

20. Et caute procedendum est ante quam quis veniat ad consignmentem, & diligenter inspiciat cum quo negotiatur, & quis sit in hęc temporibus, quibus hominum malitia valde excreuit, vt nec descripto quis considerare possit.

21. Sed quæro vnum satis frequens. Venit Sempromius, & dicit nūc munda Pietro vostro locatore per lidenari della pignore confa, ego non cognosco eum in terogo amicum fide dignum, qui approbat dicendo, gli si possono dare liberamente, an tradendo in verbis fide dignus ero excusatus? Videbatur dictum, quod sic, ex gl. celebris, & notabili, in l. Titio fundus, in verbo, actionis, vers. sed quoquo modo ff. de cond. & demonstr. quam pulchre dote exornat post alios Anton. Gab. de malefic. conclus. 3. nu. 39. cum sequenti, lib. 7. att.

22. sicut ex communi vnius fide digni tantum asserit ionem valere. Addo vitra eum lal. in l. certum, §. ff. si cer. petat. Barbat. conf. 1. col. 25. lib. 3. Cepoll. conf. 40. vol. 7. Ale. rigul. 3. præsumpt. 2. latissime. Neuz. lib. 4. filia nuptial. numer. 55. Cur. len. conf. 72. col. 8. vers. recipiuntur. Curt. iun. conf. 19. lib. 5. Rube. conf. 1. Paris. conf. 57. num. 50. conf. 58. num. 17. lib. 2. conf. 29. nu. 24. lib. 2. Socin. iun. conf. 37. num. 20. lib. 2. late Tiraq. de penis legum, c. 4. §. 1. d. num. 26. 27. que ad 39. Gram. conf. 1. §. num. 3. Crauet. conf. 177. solutio. 3. vers. quod autem, conf. 319. nu. 14. late Iaco. Menoch. de recuper. poss. premed. 7. num. 17. attestans ex hoc causari bonam fidem.

23. Et in facio vidi euenisse in hac vili materia locati, & conducti quod, quis cōduxerat omnes terras Antonij in tenuta talis castri addendo, & colendo viupauit de bonis vicini, fuit accusatus, excusauit se, quia interrogauit vicini expertos, notos, & fide dignos, qui asseruerunt bona talis se pretendere, vique ad talem locum, vel quæcum.

- Pariter vidi in facio in materia locationis, & conductiois, in conductore domus, qui proiecit in manu dicem domus, in quodam claustrum vicini, qui cōquestus est, excusauit se cōducendo, quia anteriores conductores fide digni asseruerunt se aliquid proiecisse.

- Et in terminis fere hoc sentire videtur Balb. ad l. celsus, sub numer. 39. critica medium, vers. & ideo. quod si contraho eum aliquo asserente se procuratorem talis per dictum fide dignorum, sum excusatus, tenet. Fel. in cap. per tuas, §. si secundo, colum. 1. vers. in glo. 1. de simonia.

- Contrarium credo de iure verius: nam quādo tractatur de præiudicio tertij, quod ille erit contentus tali re, vel pacto, assertio hęc digni non releuat. ita sentire videtur Calirent. conf. 365. vol. 1. sequitur Fel. in cap. contingat, colum. 4. vers. cum limitat. dupliciter, de rescript. in cap. licet, et primo, colum. 1. notab. 6. de simonia.

26. Et si inspicatur Balb. in allegato loco, nihil allegat, & se fundat in eius simplicis assertione, ex quodā verisimili. Et sic videtur colligi limitatio, & declaratio.

- tio ad recentem gl' & ab omnibus commendatam in d. l. Titio fundus, ut non procedat: quoad praeiudicium 3.
- Et ex praedictis inferitur intellectus ad l. qui cum alio, ff. de reg. iur. ut non excusetur contrahendo cum aliquo in praeiudicium tertij per assertionem alicuius fide digni.
- 37 Sed quero ulterius ad materiam l. argentum. dato quod quis soluat alicui tanquam factori, vel procuratori, qui re vera non est, habeturne saltem repetitio? Vtique, sic respondit Gouet. conf. 6. quem in hoc singularem dixit Alex. ad Bart. in l. soluendo, ff. de negoe. gestis.
- 38 Et si soluat negotiorum gestor, est necessaria ratificatio, Roncagall. ad l. 3. vers. Vtique, nu. 11. ff. de duobus reis.
- 39 Quid si dicatur a locatore, me li manderete per hunc, ob vi si la sicurezza vostra, & mia? Vtique conductor non est liberatus, nisi facti actuali consignatione, nec sufficit notificatio. Petrus de Vbal de duobus fratribus p. 8. q. 38. ubi etiam habes, quod fidelis non dicitur homo potens, & difficilis ad exigendum. Et sic habetur aliquid ad materiam l. argentum, ff. com. mendat. circa materiam locati, & conducti, quam pulchra dote exornat Cagnol. in l. contrarius, p. 32. ff. de reg. iur. Alphar. report. 169. quibus haec pauca in practica non inutilia addere placeat. Bonacol. de famulo, q. 168. cum sequent.
- 30 Et pondera, nec sub silentio transire permittas, textum superius allegatum in l. cum, ff. si rus, ff. commo. dat. in verbo inspectori, quia loquitur in materia locati, & conducti, quia inspector ibi certa mercede est condusus ad inspicendum secundum Albericum ibi.
- 31 Et prosequendo materiam procuratorum in hac locati, materia quaro, praetator constituit procuratorem ad locandum ad quinquennium, poterit ne facere plures locationes, ut vna luceat post aliam, utique non. Lapis allegatio. 1. 2. quia successus vna post aliam veniens componerent vnum in se prohibitum, quod est locatio ad longum tempus de bonis Ecclesiae, ut suo loco dicemus.
- 32 Et sic habes locationem fraudulentam diuidendo in frustra per alium quoddam separatim eo, quo vnica contextu in vnico actu fieri prohibetur.
- 33 Ex quibus habetur intellectus ad l. lesta, ff. si cert. petat. ea enim, quae incontinenti sunt, censetur in esse. Vnde si conueniatur, si statim finita prima locatione intelligatur coepta secunda, non consideratur, quia in fraudem ecclesiae, & legis.
- 34 Similiter ad l. boues, ff. bonae fidei, ff. de verbo. signis. loco ubi procuratur praedium Ecclesiae ad quinquennium cum hoc quod finita prima locatione resurgat statim secunda, non extenderetur mandatum ad hoc quasi incontinenti facto censetur in esse, & sub mandato comprehenditur in his, quae necessario non veniunt, & primus actus de se subsistit. & nota decis. Lapi praeposponentem locationem de bonis Ecclesiae ad quinquennium.
- 35 Sed nunquid habens mandatum locandi omnia, & singula bona, & possessiones ecclesiae, poterit locare Ecclesiam, vel domos conuigas vulgo la canonicas, & utique non respondit Lapis allegatio. 1. 2. quia appellatione bonorum Ecclesiae non venit Ecclesia gl. in Clem. 1. in verbo, inserta, de concessione praebende, cap. suscepiunt de rescriptis. & quia ecclesia locari non potest etiam cum authoritate Episcopi decretal. 2. ne praetati, vices suas, cap. quamvis. & cap. probibemus, de decimis, Hostiens. in cap. sacerdotibus, t. 1. quest. 1. sequitur Alexand. ad Bart. in l. solum, ff. si ual. ff. de pignor. act. appellat dictum mirabile Roma. de eo tantum aliquantulum dubitans, singulari. 30. de cetero, & eius prius legi dixi ad regul. cum quid, part. 1. in prin. cap. num. 3.
- 36 Ex quo dicto Roman. colligitur vnum in hac materia locati, & conducti, quod Ecclesiae, campanile, ciemeterium, domus, contigua, & septa Ecclesiae passuum triginta circum circa locari non possunt.
- 37 Vidi tamen in facti contingentia euemisse, quod quidam Curator ruralis cum autoritate sui ordinis locauit clerico sacerdoti omnia, & singula bona Ecclesiae, an veniant praedicta ex quo sumus in subie. Quod habili ad praebenda sacramenta, & alia ministeria Ecclesiae.
- 38 Vidi etiam in facto euenisse in hac materia locati & conducti. Quidam Reuerendissimus Episcopus locauit ad asilum omnia bona sui Episcopatus, habebat palatium nouum, & magnum contiguum Ecclesiae Cathedrali ipsius Episcopi, an veniat hac generali locatione, fuit responsum, quod non, ex his rationibus allegatis per Lapi, & certe conductor, & si tuarius sperabat contrarium pro habitando, & fructibus respondendis.
- 39 Circa etiam campanilean locari possit, vidi in facti contingentia limitari. Euenit casus, quod quidam con fratria secularium personarum volebat se certa die, et hora congregare ad diuinas exercitationes, non habebat campanas, nec signum aliquod, conuenerunt cum alia Ecclesia campanas habente pro certa mercede annuali, fuit responsum posse, nulla ad opus pium, idem fortasse dici posset, si ad publicam utilitatem pro conuocando Concilio Ciuitatis, & similibus operibus publicis, licitis necessariis peragendis, & adiuuandis.
- 40 Sed non inutilis est indagatio in practica, quando dicatur quis habere mandatum, ad locandum, an sufficiat dicere in genere ad locandum vel requiratur magis specifica expressio, dicendo, cui perlonge, & quae bona & in fortioribus terminis ad donandum. Multorum fuit opinio luscicare in genere dicere ad donandum absque eo quod exprimat quae bona, & cui Bar. in filiusfamilias, nu. 8. & ibi Castren. n. 4. ff. de donat. ex ratione, quia tractatur de fauore condentis merito mandatum sit conceptum sufficiens. Sequitur Abt. in c. coram, nu. 5. de rescriptis in integram. Roland. conf. 16. nu. 14. vol. 2. & in specie ad alienandum, & locandum tenuit Declus ex doctrina Bar. per vni allegata, conf. 37 sub nu. 8. vers. quarto princip. liter. post. Castren. ab eo allegatum, conf. 75. col. 2. in 2. dubio, vol. 1.
- 41 Contrarium sentit Bero. conf. 130. nu. 41. & 44. vol. 2. ubi nu. 28. hoc de clauat Soc. iun. conf. 59 nu. 8. lib. 1. & t. 18. nu. 5. eo lib. referi Ioseph. de Ludouic. concl. 30. vers. 17.
- Addo in terminis locati & conducti, ab eo non al. legatos Rodoa. de rebus eccl. car. 129. nu. 12. Borg. de. c. 55. nu. 23. ubi hoc maxime commendat in bonis ecclesiae minorum, monens discretum iudicem, vt admodum in hac aduertat, & circumspiciat sit.
- 42 Quae opinio ultra alios mihi videtur confirmabilis,

Tactatus D. Vincentij Carocij

- ex hac ratione, quia in additione hereditatis ita requiritur ea ratione, quia agitur de magno praedictio. l. si quis mihi bene, ubi notatur. ff. de acquir. heredit. Aret. in §. 1. In istis, per quas personas.
43. Secundo ad contrahendum matrimonium requiritur speciale mandatum sic, & sic Bero. conf. 2. §. 1. m. g. lib. 1. Aret. in §. 1. m. 2. vers. secundum, infra, per quas personas agere possunt ubi dicit etiam requiri speciale mandatum ad litigandum in casu matrimoniali. Rodan. conf. 2. §. 6. n. 4. & 21. lib. 2. Paris. conf. 61. n. 6. lib. 1. Rota de procuratoribus, def. 27. n. 2. ubi extenditur ac matrimonium spirituale. Joseph. de Ludou. conel. 30. vers. 12. & ultra eos ea ratione, quia de magno praedictio & vita durante tractatur, ut per Bar. in d. l. filiusfamilias.
44. Et in alienationibus rerum ecclesiasticarum de magno praedictio tractatur, & ob id iura civilia, constitutiones, & sacri canones, & Bullae successu summorum Pontificum, & tolemitates tractatur, & circumstantias requirunt, ut suo loco dicemus, merito videbatur dicendum speciale mandatum requiri ad locandum talia, & talia bona.
- Propterea autem aliud assumptum Barto. ad d. l. filiusfamilias, quod est, ubi tractatur de speciali mandato ad suorum aduersarij, ne dumus dicar non intellexi de hoc, tunc requiritur speciale mandatum, ne aduersarij damnum ceteris, ita Bar. in d. l. filiusfamilias, per l. qui na, §. 1. di. ad Trebell. & Clement. non potest de procuratore id intervenire potest in casu nostro, & de facili conductor esse in aliquo damno, & quod non fuit intellectum de istis bonis, quia sic Ecclesia, vel monasterium esset ad nodum in damno, & sic de singulis, & maxime temporibus modernis, ubi rectoribus minima quavis colorata occasione quaerunt nodum in scripto pro rescindendis locationibus, & pro minima maiori obligatione tendunt ad rescissionem contractus.
45. Si vis tamen retinere primam opinionem, & quod sufficiat mandatum ad locandum simpliciter intelligitur in bonis Ecclesiarum, & minorum, scilicet cum temperamento de bonis Ecclesiarum, vel pupillis, minus damnis, alias locatio praesumitur in fraudem. Bar. in l. 1. n. 5. vers. sed quare, ff. de rebus eorum, Alex. conf. 108. n. 8. col. 3. & pa. respon. 24. n. 7. idem Alex. conf. 154. n. 6. vol. 2. Egregie Croci. conf. 4. 14. sub n. 9. vers. sed enormi, vol. 5.
46. Et si procurator ad locandum locauerit rem aliquam minorum, vel Ecclesiarum, aut Monasterij verbis praegnantibus, similiter locatio praesumitur in fraudem, Rodan. de rebus ecclesiarum, & extraneagastibus, n. 34.
47. Si minor procurator constitutus a praefato ad locandum recipiendo iuratus, alienandus, & omnia facienda, quae ipse poterat potestit potestit renouare inuestiturae ecclesiasticae, vel feudales, Bald. conf. 138. p. 15.
48. Et sic ex praedictis autoritatibus, & declarationibus in hac locati & conductu materia praefato colligitur duo vtilia. Primum est, quod locatio vno modo dicitur in iudem, si loquimur de bonis Ecclesiarum, vel minorum, si fiat de bonis minoribus, unde aut locatio tenet, aut non si tenet, non potest dici de bonis maioribus, si non tenet, ergo de bonis minus vtilibus, pupillis, & Ecclesijs. Non igitur conductores Ecclesiarum, vel minorum possunt facere magnum lucrum in bonis conductis, ex quo minus damnum eis locantur sed, vidi in facto vnum in hac materia locati, & conductu, honoris Ecclesiarum, & minorum. Locatur procurator minoris petiti terrae ipsius minoris de melioribus, villis, & magis fructuosus, sed cum pensio, ne magna, & vtili, veniente rescindenda talis locatio occasione quod sit in fraudem, quia de melioribus bonis pupilli vidi responsum quod si instrumentum est bene cautelatum, ne praedictum infirmeretur stante bona, & vtili pensione, quod locatio non reputatur fraudulenta. Et nota, quod licet multi conductores bonorum pupillorum, & Ecclesiarum praedictae de magna pensione, & sic videatur adus vtilis pupillis, vel Ecclesijs, tamen conductores adeo ex fructibus bona, ut ex aduerso resultet damnum maxime in tempore. Unde caute erit contrahendum pro eis.
49. Secundum, quod colligitur est, quod locatio facta verbis praegnantibus arguit fraudis suspicionem. ponatur tit. de rebus, de clausulis insolitis.
50. Sed pulchra est questio, an conductor, vel colonus dicatur habere tacitum mandatum a domino, & locatore, & tunc non respondet. Bal. in l. si emptor, C. de heredit. vel alioquin vendita, commendat Alex. in l. sepe, n. 13. ff. de re iudicat. Bart. in l. de diebus, quadam, §. qui satisfare rogatur, in l. 1. §. 1. ubi Alex. n. 2. nota. lib. 2. de non operis nunciatur. Caballin. mulico. l. 1. p. 1. n. 14.
51. Ultra quem limita in his, quae expediunt rei conductu, & singulis, secundum Roman. ibi in l. si filius, ff. de damno, rescripti, def. Genes. 14. n. 67. ponam in alijs in tit. de non operis mutatione.
52. Et notabile est haec indagatio in hac locati, & conductu materia, quia videbis in facto, quod coloni, & conductores acculant, porrigunt quaerelas, & alia faciunt, quae dominis compent.
53. Ex quibus corollarie habetur limitatio ad l. cum ad quem, Cod. de usufructu. ubi fructuarij essent procurator propriarij in quibusdam respectibus custodiam, & defensionem rei, & iurum ipsius, quia non habet locum in colonis, vel inquilinis ex praedictis.
54. Similiter in hac materia locati & conductu habetur etiam textus in l. si inter, in princ. ff. de pignorijs, ubi procurator ad locandum conueniri potest de pignori dado colonis ad eicendum, ut colere possit agrum conductum, & de domino datur vtilis procuratori directi, ut ibidem per Accurium, & in l. solutus, §. si de pignori, ad l.
55. Quare quid est contra, puta soluit quis pensionem pro aliquo, praesumetur ne habere mandatum? Vtique Rota in antiquis, def. 23. de iur. Soc. conf. 46. col. 2. lib. 3. Loc. conf. 36. col. 5. conf. 42. col. penult. lib. 1. in l. 1. col. 4. C. qui admittit, Gozad. conf. 11. col. 4. Curt. sen. conf. 76. col. 5. Socian. conf. 139. m. 10. vol. 3. Viu. lib. 1. op. m. 207. ampliat. 4.
- Et constitutus procurator ad locandum, an poterit pensionem recipere dixi ad reg. cum quid, p. 1. m. 4. n. 8. Cadad. def. 3. n. 4. de procur. Fel. in r. sent. n. 35. de iudic. Dec. conf. 42. m. 1. vers. 3. Loiret. conf. 35. lib. 4. q. 3. n. 4.
- Ad idem, ut etiam quando non adest temporis diuturnitas, Capuol. in l. velle, m. 5. de reg. iur. Crauer. de antiq. temp. p. 2. m. 65. Sig. de pensio. q. 47. Ant. Gabr. de procur. c. ncl. m. 6. Menoch. de praesumpt. lib. 2. p. 1. sumpt. 23. n. 3.
- Declaro hoc procedere, duobus saltem concurrentibus,

ihus, f. legalitate persone, & parte procuratoris, *Groz. conf. t. 1. num. 12.* & quod recipiens semel vel bis exagere solitus fit. *Cagnol. in eisdem loco, num. 15.*

Declaro secundo, aliud in emphyteuta, quia pro eo requiritur speciale mandatum, aliis Dominus non cogitur recipere. *Bal. in l. acceptum, un. 37. C. de usufr. ubi Salic. in vltima columna, l. 1. in l. 2. num. 50. C. de iur. emphyteut. quæst. 26. Natt. consil. 194. num. 8. Reddan. de rebus ecel. cap. 3. num. 8. Turacul. de retrast. l. 1. glos. 1. glo. 9. num. 262. Corbol. de iur. emphyteut. limit. 7. num. 2.*

Addo vitra eos Cagnol. qui dicit singulare, in l. i. un. 20. num. 10. de reg. iur. Vnde & hoc idem inferri potest ad conductorem ad longum tempus, ex iam dictis.)

- 56 Sed pone vnum, quod in facti contingentia euenit in hac locati, & conducti materia. Constituit procuratorem ad vendendum, ipse locat, an locatio subsistat videbatur dicendum quod sic, quia concessio vno actu alienationis, censetur concessus alius eidem similis, sicut, *§. sed et si permisit, ff. quib. modis pignus vel hypotheca soluitur*, ad quem Cassaneus de consuet. *in Burgund. rubr. a. §. 1. in glin verbo, & autoritate, & maxime, quia vt dictum est, emptio, & locatio ipsæ regulis ambulant, & de vna ad aliam infertur.*

- 57 Contrarium puto verius in mandato, cuius fines sunt diligenter custodiendi, *l. diligenter, ff. mandati. Dices, si licet quod plus est et in mandatis, licebit quod est minus. §. item excipiuntur, Inst. mand. l. diligenter, §. ff. ff. mandati.* dico quod procurator fortasse est constitutus ad vendendum, vt ex pretio satisfiat creditori, quod non poterit verificari in locazione, maxime ad modicum tempus, cum ex minutis, & particulis solutionibus non satisfiat commodè creditoribus, quia particularis solutio rejicit, vt diximus superius ad l. seruandam, C. de iure emphyteutico.

- 58 Pari modo dici posset, si sit constitutus procurator ad locandum Titio, ipse autem locauit Sempromio per rationes superius adductas, vt sentit *Affl. in c. 1. in 12. notabili*, de prohibita alienatione per Federicum.

- 59 Pari etiam modo dici posset, vt si sit constitutus procurator ad locandum domum, vel apothecam pro decem, ipse autem locauit pro quinque tantum, & ita sentit text. in d. *licet, §. sed et si, vers. quid si constituerit*, ubi Ang. & sentit *Affl. in supra Lamberteng. de contract. mulier. glos. 7. in verbo, consensus, q. 10. num. 22.*

- 60 Vnde si es procurator constitutus ad locandum Titio, serua mandatum: si pro decem, serua mandatum, ne facias pro minori, potes tamen pro maiori, & valebit locatio per d. *§. sed et si, in fine.*

- 61 Diligenter igitur custodiendi sunt fines mandati circa corradus, personas, & quantitates. Et notabilis est textus in d. *licet, & ff. in hac locati, & conducti materia* pone in factis: habebat amicum, cui cupio rem donare, procurator locat. Vnq. non valet ex eo textu, dices, si licet donare quod est plus multo magis, donare quod est minus, quia rei locatæ dominus, & possessor retineatur, *l. reus, ff. de iur. in donatione.*

- 62 Et sic habetur intellectus, & declaratio ad l. non debet cui, ff. de reg. iur. vt non procedat, quando aliqua particularis repugnet, vt optime deducit d. *§. sed et si promiserit*. Similiter patet ibi alia declaratio, potest aliquis locare, vel vendere pro decem, ergo Pro quo inquit. Vtque non, quia reusultat in præiudicium committentis ex præsumpta mente ipsius.

- 63 Vidi etiam in facto casum in hac locati, & conducti materia. Dedit facultatem Sempromio locandi ad longum tempus, & ad hoc procuratorem constitui, ipse locauit ad annum tantum, & sic ad modicum tempus, vidi responsum quod sic, quia in materia mandati in eo, quod plus est, inest quod est minus, *§. 12 qui exequatur, in fine, & ibi Accurs. notat, in verbo, emeretur, Inst. mandati.*

- Nisi contrarium constet ex coniecturata mente mandantis, quia illa præcipue attendenda est, & ab ea mandatum regulatur, c. *cui de non sacerdotali, §. ff. de præbendis, lib. 6. quem te xum ita intelligit Anchibi, & late commendat Dec. in l. non debet cui, & in l. in eo quod plus, ff. de reg. iur.*

- 64 Et per hoc vidi in facto responsum in hac materia locati, & conducti. Quidam cupiebat benefacere amico, constituit procuratorem ad locandum domum pro decem, locauit pro quindecim. Vtque non poterit ex præsumpta mente, ratione a militare.

- 65 In proposita autem questione vidi oppositum ex contrario, quia fortasse locator dedit mandatum ad locandum ad longum tempus, quia maior quantitas exigitur, & sic melius locator rebus suis, & debitis soluiere potuisset, tamen prima opinio puto & sit verior.

- 66 Et hæc questio fuit in facto Tuderti. Concilium generale fuit decretum, vt officium defensoris dānorum datorum locaretur a Prioribus per triennium, qui locauerunt ad annum tantum. Fuit dubitatum an valeret non seruata forma decreti, (suerunt allegata multa hinc inde. Ex prædictis (ni fallor) colligitur, test. decisio, & resolutio, aut enim constat de voluntate decretum facientis, quod noluerit ad minus triennium locati, & tunc si statum valebit, prout in d. c. *cui, §. ff. consilabat* de mente Pontificis, quod si xit pedes quos voluntatis nolens prouideri de præbenda minore centum, iuxta intellectum Anchar. & Dec. superius relatam, quæ autem coniecturata voluntas colligitur ex nimio ære alieno communis, tatis, propter quod sit locatio triennalis, & multi plus offerunt in locatione triennali quam vnus annus, quia vnus annus adiuvat, & supplet alium, & sic de singulis aut non constat, & sic lumen in dubio, & locatio facta ad annum valebit ex regula, *§. 12 qui exequitur, Inst. mand. superius allegati.*

- 67 Contra autem procurator ad conducendum pro centum, puta poterit pro minori, non maiori ex verisimili mente conductoris volentes expendere quatuor minus sit possibile, prout in euptore loquitur d. *§. 12 qui exequitur.*

- 68 Vidi etiam in practica alias distinctum: aut est procurator ad locandum: aut ad conducendum. Primo casu pro minori non poterit more procuratoris venditoris. Secundo casu pro minori: & hæc distinctio colligitur ex d. *licet, §. sed et si promiserit, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur. in vlt. §. 12 qui exequitur, in vers. quod si minoris emerit.*

- 69 Sed quæro vnum, quod in negociando vulgariter euenire, & prædicari iurisdictio factore, vel famulo accipias vnum equum ad vesturam, vel vnu par mulorum pro euehendis lignis, vel bas laue, vel aliquo simili, & dico per quos, redit famulus, vel procurator domine, *no posso banerli mi per quello, che mi bane te detto, & non ne voglio manco di tanto.* exprimendo quantitate, respondit dominus, *va, & ja come me gho*

Tractatus D. Vincentij Carocij

puoi, pro qua mercede videtur data facultas conducē
di per hec verba? Vtique quod commode, & honeste
poterit, prout in dubio fecisse presumendum est, Bar.
in l. Gallus in princip. colum. 1. vbi l. in rebus. numer.
19. ff. de lib. & postum. l. nepos. Proculo, vbi Alciat.
na. 3. ff. de verb. significat. Bald. in l. penult. post princip.
C. de bon. qua. liber. no. in Clem. sapere. de verb. significat.
in cap. exceptionem, vbi Anchar. Butr. & alij, de
excepti.

70 Qui textus in d. l. nepos. Proculo, deferuire poterit
in hac materia locati, & conductum locator dicit
conductor locanti de pensione soluenda, damus la
quando puoi.

71 Quid si dominus dicat famulo, vel factori. *habe* va,
& fa a modo tuo, *che io mi consento*. Vique libera, &
absoluta potestas tribuit intelligitur. Gemin. in cap.
relatum. 37. distict. 1. mo. in cap. 1. de consuet. vbi Fel.
col. 17. R. in consil. 18. in 19. lib. 1. iacob. Menoc. de ar.
bit. indic. 9. 7. num. 45. & 58. Vidimus de procuratore
ad locandum, videamus aliquid de nuncio, non di
co ad recipiendam pensionem decurram, lde qua le
pius in hac eadem questione vidimus, sed de nuncio
ad contrahendum.

72 Et indubitati iuris est, locationis contractum per
nuncium fieri posse, sicut & per epistolam, l. 1. in fin.
ff. de contrahen. empt. l. consensu, ff. de alio. & obligat.
& 6. vnic. in fin. de obligat. ex consensu. Quia iura ad
modum notabilia sunt ad hanc locati & conducti
materiam, ostendunt enim in contractu isto locati
nis, & conductiois verborum sollemnitate non re
quiri, prout in stipulationis contractu, & superius vi
dimus, neque scripturam, & fieri posse inter ablen
tes, & per nuncium, & per epistolam.

73 Et circa nuncium, vt contractus teneat, & de iure
sufficit, requiritur quod sit specialis, & specialiter
deputatus ad hoc Vnde si dicere, ego locarem ta
lem domum Caio, & tertius audiens referat, vt ille
postea dicat, ego conducerem non erit locatio, &
conductio, vt per glo. notabilem, in d. l. consensu, & in
d. l. 1. in fin. ad Port. in d. s. vnic. Fabian. de empt. &
vend. in prima quest. quinta questionis principalis,
sub nu. 48. cum seq.

74 Igitur duobus modis locatio, & conductio cōsen
su perficitur, aut inter praesentia, aut inter abientes.
Primo casu requiritur consensus simulaneus, praesentia
sentia, & vnic. contextu, nec ex intervallo. Caste
in l. si ego ff. si ceri. pet. bene verum est, quod dixit imo,
in l. si stipuler ff. fin. ff. de verb. obligat. quod interval
lum consensus praestitum non vitiat contractum, puta
si dedi terminum ad cogitandum, & respondendum, vel
ex post ratam habui responsum, vel iure non con
traxisti, arg. l. si filius, ff. ad Maced. alias iniquum foret
secundum eum, quod contra hunc, vel interrogas
non esset liber, & quod non posset aliter vendere, in
bonae fidei, ff. quod tamen ff. de eo, quod Certo loco. cō
munit. & dicit esse solenne dictum Fabiano citato
loco, subdens etiā annuendo, innuendo maous, sub
scribendo, consensum legitime praestari posse, & in l.
item qua. ff. de pass. in l. 1. r. s. si quis ita, vbi Doctores
omnes, ff. de verb. obligat. in l. Caus. ff. de pignor. ac.
in l. huius autem voce, vbi Dec. & alij, ff. de reg. iur. glof.
in l. 1. ff. de pass. & in fin. de verb. obligat. in princ. Bald. in
l. discretus, qui testam. facere possunt.

75 Vidi in facto casum ad hoc propositum in hac ma

teria locati, & conducti. Duo amici inuicem de am
bulabant, quorum vnus aere grauitus dixit alteri in
hoc verba, *volentieri affici vrei il mio per doi annu per*.
scire di molti debiti, quia bō se tu lo vuoi te lo darò, qui
petiit terminum ad deliberandum inuitato se ad de
sequentem, in qua respondit, lo piglierò & ille acceptauit,
& postea confectum instrumentum, & conuenio
sortita est effectum suum.

76 Inter abientes autem contrahitur locatio, & con
ductio per epistolam, vel per nuncium, qui quidem
nuncius debet esse specialis, & specialiter deputatus
ad hunc actum, vt superius diximus.

77 Sed pulchrū (si Romano credimus) est scire, Est
ne necessarium pro validitate contractus, vt illi nec
nuncius reportet solutione admittentem, vel sufficit
ei transmittere alium nuncium cum responsione, &
vtique hoc sufficit, & ita ad intellectum illarum glof.
saruum dixit notabiliter Archidiaconus in canon. nec
illud, 30. question. 5. commendat Bal. in rubric. Cod. de
con. sess. Roma hoc. vnde commendans singular. 318. gl.
ordinaria, vt attelans in super vnum aliud, quod opi
nio gl. in d. l. consensu, & in d. l. 1. communiter appro
batur, idem Rom. consil. 295. donatio, col. 2. vers. 4. vbi
dicit esse casum ad hoc in Clem. de procurat. Fel. pul.
chre consil. 39. sub 1. 12. vers. tertio mencor & c. Domin.
in rep. in 1. s. sane, col. 2. de procurat. lib. 6. late Socinian.
consil. 29. col. 1. lib. 2.

78 Quid si antequam Nuncius accedat, poniteat eū,
qui misit, posui supra hac eadem questione. Et in hac
materia locati, & conducti, & ad propositum Nunciū,
de quo agimus, si nuncius fuit derobatus in itinere,
potest agere ad mercedem, & interesse, & petere, quod
expendit pro redemptione, Specul. de iudic. §. specialia a
vers. illud autem, & in tit. de locato, §. 6. vers. 69. sed pro
curator ad emendum frumentum, cenietur habere
mandatum ad conducendum bestias, vel nauem pro
asportando, Paris. consil. 90. nu. 37. lib. 1.

Et si procurator conduxi equum, causa gerendi
negotia domini, recuperabit sumptus in eo factos, l. si
vero, ff. idem Lebo. ff. mandati.

Amplia idem esse si habebat equum proprium, sed
solet alij locare, nec si pro suo viui, & commoditate,
& si erat talis qualitas dominus, vt eius procurator
soleat equitare, Bart. in d. s. idem Lebo.

De bonis totum.

Q V A E T I O.

1 **Q**uæro vterius an furiosus locare possit. Et pri
mo videatur dicendum quod non, quia eius
nulla voluntas est, & quicquid videtur ignorat, in nego
ciis, furiosus, ff. de reg. iur. & (vt dicitur Bald. in l. nec
codicillum, C. de iudic.) furiosus est positio implicita,
nec affirmatiua, nec negatiua.

2 Pro contraria parte facere videtur tex. in l. 3. §. vo
luntatem. ff. soluto matr. vbi furiosus dicitur, consecuti
re.

3 Secundo pro hac parte facit tex. in l. 3. §. si furio
sus, ff. de neg. gest. & quod ibi not. vbi furiosus in intro
ducere gerere negotia aliena, & conueniri potest
ratione administrationis.

4 Tertio pro hac parte facit textus in l. 2. §. furiosus
ff. de procurat. vbi furiosus potest consilium procura
toris

tor, nec in hoc pro absente habetur.

- 5 Prima tamen opinio negativa mihi videtur de iure verior, quia in terminis locati & conducti, de quo agimus, mihi videtur probabilitas, in l. qui ad certum, ff. locat. vbi tacita reconductio in furioso non procedit, quia consentire non valet. Vnde dicebat pulchre hac l. qui ad certum, allegando Alberic. in l. 2. §. furiosus, ff. de procurat. Aut sumus in casu, vbi requiritur consensus expressus, aut tacitus, aut simplex, non contraditio, primo, & secundo casibus pro absente habetur ex d. l. 2. §. voluntatem, ff. sol. matr. & sic obiter patet responso ad d. l. 2. §. voluntatem, pro contraria parte allegatam.

- 6 Circa quam l. qui finata est in tit. de locato, & con. dicto, quatenus ad eius intellectum, & utilitatem materię pertinere, aliqua ponam.

- 7 Ampliatur igitur, ut procedat, quod si locatio facta sit per furiosum in statu furoris, & conductor vtatur reconducta, quod non teneatur ad pensionem cōueniam sed taxandam arbitrio boni viri iuxta l. fidei iussor. §. memisse, ff. de leg. 1. Soc. in l. qui Roma, §. coheredes, nu. 30. ff. de verb. oblig. Bertacch. in terminis locationis de gabell. p. 5. nu. 4. Tiraq. de retrall. in praefatum numero 28. Cæpbal. in terminis conf. 240. num. 22. volum. 5.

- 8 Declara primo in furioso habente lucida intervalia, qui si eo tempore contrahat, & contractum perficiat, subsistit iuxta materiam l. furiosus, c. qui testam. facere poss. Sed in hac materia locati & conducti vidi in facto euenire vnum ad materiam huius l. qui ad certum. Locatio facta est ad annum, qui finitus est, & inchoatus secundum per mensem, vel duos, demum locator furere cepit, poteritne conductor licite prosequi annum tacite reconductionis in sanitate mentis inchoatum? Vidi responsum, quod si ex hac ratione quia tacitus consensus, qui in reconductione existit, attenditur ab initio, dum incipere potest secundus annus reconductionis, quo tempore nō superueniat furor. Vnde si iam anno secundo in inchoato, & ad aliquem mensem vterius productio, non esset effectus furiosus etiā sanę mentis contradicere, & actū impedire non potuisset, & sic sumus in dispositione l. 2. §. voluntatem, ff. sol. matr. vbi simplex non contraditio attenditur, & sic consideratur in statu reconductionis tria tempora principalia locatio, & in hoc primo tempore requiritur consensus, bonus verus, & legitimus verbis, vel alias exterius declaratus, ut superius vidimus. Secundū tēpus est initium reconductionis, cū aliquis tēporis prosecutiones & in hoc requiritur consensus saltem tacitus, bonus tamen, & legalis, nec per hoc furiosum fieri potest. Tertium tempus est simplex prosecutio iam bene inchoatę reconductionis, & in hoc furor non præiudicat, immo habetur pro non contradicente, cum si sanę mentis esset actū impedire non posset.

- 9 Et sic verba Accur. in d. l. qui ad certum, in verbo interim, duo exponit, id est, ante locationem finitam putarem intelligi posset. finita in primo anno locationis, antequam inciperet annus reconductionis.

- 10 Sed pone vterius ad intellectum horum verborum in hac locati materia.

De Locatione Furiosum.

Q. V. A. E. S. T. I. O.

QUæro vnum. est facta locatio, vel conductio per furiosum habentem lucida intervalia, nec cōstat de quo tempore an furoris, vel intermissionis & in statu quietis quid in dubio erit præsumendum? 1 Et prima facie dicendum videbatur tempore sanę mentis, ex regula vt actus potius valeat, quam pereat l. quoties, ff. de rebus dub. & de reg. iuris.

- 2 Putare tamen ita fore distinguendum. Aut ex aduerso probatū fuit talem fuisse furiosum, & tunc alleganti tempore celebratę locationis, vel conductio- nis habuisse lucida intervalia incumbit onus probandi, in c. si in verbo competens, & ibi Doct. de success. ab intestat. Anchar. conf. col. 2. vers. & si dicatur, lmo. in c. si. col. 7. de præsumpt. Lambert. de contract. mulier. gl. 8. in verb. mariti, §. 14. nu. 39.

- 3 Prædicando igitur duo principaliter articulanda sunt, habere dilucida intervalia, & eo tempore locasse, vel conduxisse.

- 4 Sequitur igitur vnum corollarium ex prædictis, quod si detur accidentis, morbus vel defectus sui natura possibilibus esse continuus, & perpetuus, quod talis regulariter præsumitur licet possit esse interpellatus, & lucidi intervalli.

- 5 Aut sumus in dubio, & tunc præsumitur facta locatio tempore licito, & valido, vt iustificatur, & valeat ita Bart. sub obsecra aliquantulum in l. sine, in fin. ff. de bon. possess. furios. infant. sequuntur scribentes in l. furiosus, c. qui testam. facere poss. vbi Castren. col. final. Alex. col. 1. in fine tal. col. 2. n. prin. vers. quid si non apparet, Dec. col. 1. vers. 2. limitatur Anchar. in Clem. unica, & ibi Cardin. Zabarel. col. 2. de heretic. Aret. in l. 1. §. fin. col. pen. ff. de verb. oblig. Aret. in §. præterea, Instit. quib. non est permisso facere testamentum, Soc. in c. ad audientiam, q. 7. de bonis. Gemin. in c. §. si vero, ante med. de clerit. agrot. lib. 6. Alex. conf. 141. lib. 1. testans in Florentia ita indicasse, & conf. 85. col. 3. lib. 2. repetitum in conf. 147. lib. 7. conf. 86. col. 3. lib. 2. conf. 10. colum. 2. & 3. lib. 6. Card. Zabarel. conf. 56. col. 2. Aret. in c. in præsentia, col. 4. de probat. Franc. in rubr. de testam. in §. col. 5. vers. 3. probabatur, Corn. conf. 69. lib. 1. & 21. lib. 1. tal. in l. paire furioso, colum. 2. vers. quid in furioso ff. de his qui sunt sui, vel alieni iur. Bertrand. conf. 48. volum. 8. lib. 1. Ale. reg. 2. præsumpt. 18. Gulg. in cap. Reynatus, in verbo, adiecta, numero 75. de testam.

- 6 Et hæc est communis opinio attestata per Cor. in allegato conf. 69. vers. pro illis, lib. 1. & magis communem, Lamberteng. de contract. mulier. gl. 8. in verbo mariti, qu. 39. nu. 41. in fine, qui refert multos contrarium tenuisse cum Aret. tamen est magis communis opinio.

- 7 Quam ampliatur, siue tempus probati furoris proximi fuerit actui de quo queritur, siue remotum, modo tamen ipsum actum productum fuerit. Et prædicando habetur ab eo, quod si probatur furor aliquis modico quodam tempore, puta vno die, vel duobus, nihil est actum.

- 8 Vnde cautus eris, & in articulando, & in faciendis interrogatorijs.

- 9 Quid si furiosus in statu furoris contraxerit, & lo-

Tactatus D. Vincentij Carocij

caverit, vel conduxerit, & cum colonis, & laboratoribus siue cum situariis suis ita procederit, ut quilibet sanæ mentis, & capitis homo: utique talis actus sustinebitur. Ita apud prudentes Romanos obseruari refert Valer Maximus corrupte a Ioan. Andr. allegatus, vere tamen lib. 7. cap. 8. quod est penultimum in principio. Sequitur & commendat Ioan. Andreas in cap. fin. de successioneibus ob intestato. Doctores in allegata l. furiosus, vbi Iaf. col. 2. Deccol. 2. iterum Iaf. in l. fratre furioso, col. 2. ff. de bis, qui sunt sui, vel alieni iuris, Dec. conf. 448. vis tota col. 3. versu. quarto hoc, Coriell. in singularibus, in verbo, testament. vbi hoc valde commendat Franc. in rubr. de testam. in sexto, versu. tertio prohibetur. Ale. reg. 2. prapsumpt. 18. in fine, Lamberteng. de contract. mulier. glof. 8. in verbo, maritum. 45. dicens hanc fuisse apud antiquos rationem, quia inspicitur quod gestum, & scriptum est, non quis scripserit.

Cui addo ab eo non allegatos, & bene in materia loquentes late Ioan. Neuzizz. in Sylu. nuptial. lib. 1. cap. 14. num. 16. Dec. in l. in negociis, ff. de regul. iuris, num. 3. Ioan. durant. de arte testandi, cautel. 6. in rubr. de bis, qui non habet testamenti faciemem. late ad dentes ad Alex. conf. 141. ponderatus, col. 2. num. 1. vol. 1. Pantal. Cremenf. in repetit. l. 3. col. 2. C. de rescind. vendi. Ludou. Gomel. ad regul. Cancellari. a. regul. de infirmis resignantibus, q. 10. & hinc est magis communis opinio in practica tenenda Marfil. sing. 320. Firman. in verbis furiosus, sub num. 30. Corn. confil. 73. num. 1. Iaf. conf. 141. lib. 4. Alphan. reportat. 750. & 257. Barbat. in equi ingredientibus, col. 7. de testamentis, late Viui. lib. 1. opin. 173. circa medium, dicens hodie etiam ita iudicandum, & esse opinionem equam, & rationabilem, quia ab operibus quis est iudicandus, Graminat. de test. 73. num. 17. Boer. decif. 33. num. 88. Decil. Peruf. 2. num. 3. vbi ampliat, quod sufficiat non esse a mente alienatum, Corn. conf. 261. col. 9. lib. 4. & salui sapies melius, quia sapientes decidunt viles quæstiones. Et ad propositum materię locati, & conducti, de qua agimus, refert Hostiens. in cap. ad nostram, de consuetudine, quem sequuntur. Io. Andr. 16. & Abb. ibi, accessit enim, ad hospitium cuiusdam tabernarij sub certa mercede pauper quidam, qui comedeat panem ad odorem astanti. Vnde quidam fatuus Parisiensis determinauit cõtinentem, ut solutio mercedis fieret ad sonum vnius denarij Turonensis, quã quæstionem bene explicasse videtur ad consiliandũ animos imprudentum, & hominum idiotarum: nec mirum, quia fatui, & parum sapientes habent in quibilibus casibus, & occurrentijs eleuatum ingenium, & astutus sciunt decidere vnum casum, quam multi sapientes, secundum Abbatem, in d. c. ad nostram, vbi dicit q. D. Ius Cardinalis viua voce dicebat, quod Bar. pluries conferebat cum idiotis, & mercatoribus & experientia rerum magistris in hac materia locati, & conducti, laboriorum diuisionis fructuum, & sportationis ad domum, & similibus casibus statuer dicto rusticorum, & idiotarum.

11 Declarantur tamen prædicta de furioso, ut non cedat in demente, ebrio, fatuo, mente capto, & similibus. Ita Ioannes Faber. in §. præterea, insistent. quibus non est permittum facere testamentum, quem ibi Aret. sequitur. Iaf. in l. furiosus, col. 2. limit. 3. reputans hoc valde singulare. Dec. in e. pastor. in 3. notab. de

iudicijs, & conf. 112.

13 Considerabis tamen diligenter qualitatem talium personarum, & modum procedendi ipsorum, quia multos reperies magis alteratos in intellectu, quam alios debiliore magis, & intellectus. Quid in assertionem notarij in illa elausula, sanus mente, & intellexit, quia non est materia nostra. do tibi loca vitia ad hoc propositum cum casus eueniet, Iaf. in l. sententia. 3. C. qui testam. facer. postum. Vbi quæ plures allegans de successione processu, lib. 1. §. 1. num. 54. Viui. lib. 1. opin. 373. vbi habes communem pro negatiua, Boer. decif. 33. num. 73.

13 Ultra quos addo a Viui. non allegatum, & late in hoc te extendentem Petr. Rozz. deef. Lituanic. 2. Ex quibus omnibus quantum a multis sibi tribunt notarij in respicientibus honorẽ ipsorum. Et quoniam l. qui ad certum, situata est sub tit. ff. locat. & conducti, placet discurre paululo circa intellectum illius maximę, quia celebris est apud Doct. in materia fictiõis.

14 Allegatur itaque textus ille, quod fictio non est, per impossibile, ita Bar. & per hunc met textum in l. certe ff. de precat. impossibile namque est per naturam, ut furiosus consentiat, & consequenter ut possit renouare tacitam locationem, vel (ut l. C. verbi vtar. in d. l. qui acceptum) ut locatio reintegretur.

15 Dices, lex fingere potest mortuum viuere, l. ff. de vocat. muner. l. li bello amissis, ff. de excof. tutor. cur. in l. qui ad certum, non potest fingere furiosum ex tacito consentio posse tacita facere locationem, fortius. n. esse videtur mortuum viuere, natura omnino repugnante quam furiosum consentire Respondetur, lex fingit super impossibili in particulari, & indiuiduo, bene tamen possibili in genere suo, licet enim impossibile sit, ut ille particularis homo, qui iam est mortuus, viuatur, possibile tamen est alium similem hominem in genere suo viuere, & ob id fingit. Ita sentit Bar. in l. sub conditione, col. 1. ff. de sol. late Alex. & Iaf. in l. t. §. si vir, ff. de acquir. poss. Dec. Cag. in l. verbi est, vbi Dec. num. 3. Cagn. num. 5. ff. de reg. iur.

16 Considera tamen vnum in proposito circa hanc declarationem ita receptam considerata paritate terminorum, & rerum: Aut dicimus, quod lex fingit hominem præcisè, absolute, & simpliciter sumptum, siue qualitate illa diminutiva mortuum viuere. Aut dicimus alium hominem in genere qualitatis mortis viuere. Si loquimur primo casu, non videtur paritas, quia non videtur bona consequentia, si ex it lex hominem mortuum viuere, quia homo simpliciter viuuit, esset. n. quodammodo argumentari secundum quid ad simpliciter, dicendo homo mortuus viuuit, quia homo viuuit. Si loquimur secundo casu, prout vere loquendum est, & tunc assumptum non est verum, quia in genere mortis nullus homo mortuus viuere potest, ut nouissimum est, & consequenter responsio videtur a liqua. tulum dubia, nisi fallor.

17 Secundo loco considerandum est ad intellectum illius l. qui ad certum, quod ex fingit id, quod per naturam non est impossibile, & si aliquod accipiens repugnet, accidentia non considerantur, ita Iaf. & Rom. in l. si is, qui pro emptore, ff. de iur. per l. qui in re. 18 ro. ff. de iur. homin. Vnde applicando ad hanc l. qui ad certum, dici posset, quod lex fingere potuisset hominem furiosum locare potuisse, qui uti homo per naturam potest.

Et

19 Et si adit furor, hoc est per accidens, quod considerari non debet, cur igitur furiosus non consentit, & consentiendo non renouat locationem?

20 Respondetur, quod hoc ideo est, quia repugnat æquitas, quæ non vult furiosum consentire posse, & consentiendo relocare, & sic responderi posset ad Alex. in l. Gallus, §. si eius, ff. de liber. & posthum. qui circa hunc textum aliquantulum dubitat: cessante enim equitate, fictio non procedit, ut not. in l. si is qui pro emptore, ff. de iur. & in d. §. si vir, late per Pontan. post alios.

21 Tertio loco considerandum est ad intellectum illius textus, quod ibi non est principaliter fictio, sed presumptio, & super ista presumptione lex in casu habili fingit prorogare locationem, & conductum. nem. Si igitur ibi non fingit, hoc ideo est, quia sumus in claris, cum deficiat fundamentum presumptionis quod est consensus, ita Sebast. Massa, ad l. si is, qui pro emptore, fol. 124. num. 151. in fine ff. de iur. & alciat. de presumpt. in princip. sub num. 10.

22 Colligitur ergo in hac materia locati, & conducti renouationem locationis oriri ex presumptione iuris, æquitate tamen concurrente, & sic aut cessat æquitas, & renouatio non præsumitur, aut subest æquitas, & tunc renouatio inducitur præsumi potest. Et sic habemus uile assumptum, quod in materia renouationis locationis attendendum est, si æquitas id suadet, vel non ad l. item quartus, §. qui impletus, ff. locat. quæ fraternizat cum hac l. qui ad certum.

23 Quarto loco dubitatur de considerandum est ad intellectum d. l. qui ad certum: namque iuris indubitate esse videtur, mutui stipulari non posse, l. si de verb. obl. & (amen nuptias contrahere potest), l. mutui, ff. de iur. dotum, dicit Bar. in l. §. solui, matr. quod ex quo mutui potest per alium stipulari, puta per seruū publicum quod per eum fingitur interposita stipulatio, & sic colligitur, quod dato aliquo impedimento lex fingit per lubaudiam, & interpositam personam.

24 Cur non fingit in l. qui ad certum, quod ex quo ibi furiosus habet impedimentum, tamen fingatur consentire quasi per interpositam personam, prout in mutuo, & si hoc fingit lex in actu magis arduo, quod est matrimonium, cur non facilius fingere potuisset in tacita renouatione locationis?

25 Respondetur, quod hoc ideo est, quia lex non potest ibi modo habili, quod ibi non potest ratione defectus naturæ. Et licet persona extrinseca non præsumatur, l. si stipulatus, §. Christophorus, ff. de verb. oblig. fallit ad integrandum stipulationem. Bar. in l. post dotem, in §. de iur. col. 2. §. solui, matr.

26 Quinto loco dices, Si lex in l. §. voluntatem, ff. solui, matr. fingit in furioso qualitatem non dissensius, cur non fingit in l. qui ad certum, si rationem consensus in renouatione locationis?

27 Respondetur, quia consensus difficilis inducitur, quam dissensius. Præterea hoc ideo est in d. l. qui ad certum, ne duæ fictiones simul concurrant, quæ sunt, furiosum consensum habere, & fingi renouationem locationis super consensu ficto, & presumptione, l. c. de dot. promissa, Barthol. in leg. si is, qui pro emptore, quæst. 7. ff. de iur. & alciat. de iur. & alciat. in fine operis.

28 Sexto si dicatur, cur inducit lex obligationem in procurando, & in gerendo aliena negotia iuxta l. 2. §. su-

rius, ff. de procurator. & l. 3. §. & si furiosus, ff. de iur. & alciat.

29 Respondetur, hoc ex duplici causa procedere. Primo, ne locupletetur cū iactura aliena de eo, quod ad eum peruenit. Secundo, quia illæ obligationes principaliter respiciunt rem magis quam consensum, ut ibi per Alberic. & alios & sic patet responsio ad contraria, & late in materia Coraf. ad l. qui liberus, par. 2. n. 161. de ritu nupt. Bonon. ad l. item sanctus, num. 10. & c. ff. de offic. esset. Sequitur igitur in practica, quod si furiosus aliquis, demens, fatuus, vel mente captus gesserit vti procurator, vel negotiorum gestor ne, goccia alicuius conductoris, vel locatoris, & ad eius manus peruenierit aliquid, puta pensio fructus, vel aliud simile, quod tenetur de eo, quod ad eum peruenit, ex doctrina Alberici in d. §. furiosus, & iterum in l. 3. §. si furiosus, ff. de negot. gest.

30 Similiter si decedat locator, vel conductor relicto fortasse hærede fatuo, demente, vel mente capto, prout secundum Neuiz. in filia, sunt omnes filij philosophantium, qui coeunt cum vxoribus abstrah. & supra tertium cælem inuoluti, quod si aliquid peruenierit ad manus dicti hæredis, quod tenetur de eo, quod ad eum peruenit.

De Locatione rationem Officij.

Q V A E S T I O I I

Postquam in hoc secundo gradu personarum vidimus de his, quæ ratione officij aliquem consensum præstant, ut in patre, tutore, marito, & similibus, non separando materias, & ad propositum materie locati, & conducti, de qua agimus.

Quæro vnum, quod in practica sepius occurrit. Pater, maritus, & similes personæ rationem officij consenserunt, & præcipientes fuerunt alicui locationi, vel conductioni, præiudicabit ne iuri, si quod habet sup. re cōducta, vel locata ad reg. qui tacet, l. 6.

1 Et primo videbatur dicendum, quod sic, ex l. si iudum per fideicommissum, ff. de legat. 1.

2 Secundo ex l. in lib. §. 1. ff. de legat. 1.

3 Tertio ex l. cum pater, §. libertis, ff. de legat. 1.

Quibus in iuribus cauetur quod præcipientis, & tacens actus, in quo quis interesse præcendit, vel cōcensens, sibi præiudicat, & hanc opinionem in simpliciter regulam tenuit Tiber. D. cian. respons. 6. num. 12. lib. 1. conf. 105. num. 2. lib. 3. & conf. 9. num. 70. lib. 1. Hieron. Gab. conf. 72. lib. 1. Simon. de pret. conf. 100. num. 25.

4 Pro contraria parte facit primo lex. cum quædam C. de administ. tutor.

5 Secundo pro hac parte facit lex si pars, §. illud, ff. de inoffic. testam. in quibus legibus cauetur, & a Doctores colligitur, quod consentiens, vel præcipientis actus ratione alicuius officij, sibi non præiudicat in iuribus, & interesse, quod habet.

6 Ex hanc opinionem tenent vti veriores, scribentes omnes in d. l. cum quædam, vbi Bar. & Bal. in summa. ryo illius textus, & l. si non sup. scriptis, C. de in. aduersus §. tutoris ff. de inoffic. testam. Bald. consilio 103. colum. 1. in fine, versiculi. præterea, volum. 1. Castenl. conf. 423. colum. 1. volum. 1. Afflud. de iure promiss. vers. ut infra triginta dies, col. 6. versic. sed post; Bald. conf. 333. colum. 1. versic. secundo considero, volum. 5. Anton. de Butr. in cap. suborta, colum. 1. versic. not. a

N 4 bene;

Tractatus D. Vincentij Carocij

bene, de re iudicat. late Anton. Gabr. lib. 3. comel. 2. num. 1. de rerum alienat.

Addo vltra eum Iacob. Menoch. conf. 58. num. 50. *vers. non obstat lib. 1. vbi ad contraria respondet Io. Ieph. de Ludov. concl. 7. vers. falsis secundo in eo, qui necessitate officij, &c.*

Et ne confuse procedamus, ac ne materias separemus in concernentibus materiam locati, & conduci, ponam in ordine aliquas conclusiones ad materiam 1. cum quadam, C. de admin. & regula. i. qui tacet. l. 6.

- 7 Prima igitur sit conclusio. Conductor, vel locatarius dominus adhibitus, vt testis in aliquo actu, sibi in iure suo non praeiudicat, quominus vt priuatus, & pro omni suo iure, & intere de agere possit, l. Cuius, ff. de pignorat. act. vbi glo. magna, quam ibi sequuntur Bar. Salic. Ioann. de Sperellis, & alij in l. mutus, C. si eert. petat. in l. si pater, C. de fideiussoribus, Bald. in l. Titia, §. Lucia, vers. circa hanc tamen materiam ff. de leg. 2. vbi Imol. vers. C. de materia, Castrensi. vers. & hoc est verum, Bart. in l. sicut, §. non videtur vers. quod intel. tige, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur, & in l. que dotis in fine, vers. quid de subscribente, ff. sol. matr. Castren. in l. emptor, §. Lucius, vers. ex praecedenti notabilis, ff. de pac. in l. si ita stipulatus, §. Christi flogosus colum. 1. vers. in prima parte, ff. de verb. oblig. Cor. conf. 308. col. 2. vers. non obstat tertium, volum. 4. Cardin. in cap. 1. §. praeterea, vers. sed cum interdu, quibus mod. send. amitt. Ioann. Andr. & alij in cap. ex literis de transact. late Anto. Gabr. lib. 3. tit. de rerum alienat. concl. 2. num. 2.

Addo Bart. in l. cum quis decedens, §. i. in prin. ff. de leg. 3. Socius conf. 43. vers. citauimus lib. 4. Lamberreng. de contrah. mulier. glo. 10. vers. cum ipse marito, num. 33. Tiraq. de retrah. Liguagier. §. 1. gl. 9. num. 142. Declaratur tamen vltius vna cum Alberic. in d. l. Cuius: aut est alicui, qui per solam contradictionem impediri poterat, & sibi praeiudicat, alias non. Petrus de Bellaperta. in l. fideiussor §. 1. ff. de fideiussor, & Canonistae in d. cap. ex literis de transact. Addo Bart. in l. qui vas, §. vetare, ff. de furt. Dyn. in regul. is, qui tacet lib. 6. Alex. in l. saepe, num. 18. ff. de re iudicat. lal. in l. qua dotis, num. 76. ff. sol. matr. & dixi superius in verbis, praefens locationi, & tacens.

- 8 Et vidi in facto casum ad propositum huius materiae locari, & conduci quod Dominus pariter, & locator vendidit fundum datu ad laborium, & in instrumento venditionis interfuit colonus pro teste. Vbiq; illo casu colonus non poterit impedire venditione, vtile ramē erat ei protestari ne praeiudicaret in iure. Coloniz. similiter occurrunt in facto, quod Dominus locator pignoraui fundum, & interfuit colonus, vt testis, qui actū pignorationis impedire non poterat, & facit ad materiam l. emptor, C. locat. de singulor. successore an teneatur stare colono sicuti vti testis alienationem rei locat. ponam Deo dante suo loco.
- 9 Vidi tamen in facto casum in hac materia locati & conduci, quod filius patris coloni fuit in testem vocatus in venditione per dominū locatorem facta, qui rediens domum patri retulit, an ex hoc dicatur patri illatum praedictum, & fuit responsum quod non cum patet fuerit abiens, & relato filij nihil releuet.
- 10 Secunda est principalis conclusio, quae respicit materiam locati, & conduci etiam ex parte personae, ac etiam negotij, quod pertrahatur. Si notarius sit con-

ductus certa mercede ad aliquid instrumentum constituendum de locatione alicuius rei, in qua interesse alicuius per se praetendat, quod sibi in constituendo tale instrumentum non praeiudicat, prout superius de teste dictum fuit, Bart. in l. sicut, §. non videtur, vers. quod intel. tige, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur, Bal. in l. si pater in summario, C. de fideiussor. Cor. consilio 208. colum. 2. vers. non obstat volum. 4. Anton. Gabr. libro 3. tit. de rerum alienatio. conclusio secunda, num. 6.

- 11 Declarando tamen vltra Gabr. superius citatu hoc modo, videlicet, aut Notarius fuit coactus conficere instrumentum, & reculae re non potuit, & tunc sibi non praeiudicat, aut sponte aliquid scriptu e, & tunc sibi praeiudicat. Ita in terminis declarat Aimon. de indentat. mulierum, nu. 30. in fin. verbi per l. ex sententia, ff. de testamentariis tutor. & l. xori, §. 1. ff. de falsis, Menoch. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 66. nu. 19.

- 12 Vnde si Notarius conciat aliquid instrumentum, ad quod ratione officij cogi poterat, excusatur si conciat aliam scripturam, id quod ratione officij cogi non poterat, puta apocam priuatam, vel quid simile, non excusatur.

Et sic habetur ampliatio ad id, quod dictum est de solito locare operas suas, prout in Notario, nam si cogatur, & conciat instrumentum, sibi non praeiudicat, & superius adductis.

- 13 Bene vidi multos ad cautelam post instrumenti constitutionem declarare animum, quod si tale instrumentum conficeretur, quod id fuit ratione officij, non tamen quod intendat ex ipsius celebratione aliquid praedictum inferri, & ita protestatur iura sua sibi sola remanere, & sunt etiam ante, & melius si temporaria largiantur.

- 14 Considerandum tamen est vltra alios superius nominatos quod possit a communiter accidentibus declarari praefens materia Notarij, licet enim Notarius cogi possit ad constituendum instrumentum ratione sui officij, prout Deo dante suo loco dicemus, tamē multi Notarij etiam non requisiti quaeerunt, teatant, et affectant omni quandoque conatu rogari, & instrumentum conficere de aliqua re, vel negotio, & hoc vel ratione lucri vanae gloriae, vel alicuius praetentis imagi, nam interese quo casu si hoc modo aliquo constabat, praeiudicabunt, & hanc intelligeniam probat textus in l. xori, §. 1. ff. de falsis, qui ad propositum principaliter allegatur, & hoc in verbis illis, Vltro praesumitur affectu, & sponte dictu verbum, vltro, quod denotat quendam actum spontaneum non requisitum, & potest verbo, affectu, & quod etiam vulgari sermone loquendo importat nimiam voluntate, & enixam audientiam alicuius rei, vel negotij pertrahendi, & hoc patet exemplo relictis, de quo ibi per Doctores, qui licet cogi possit ad testificandum, tamen vltro se offerens lux depositionis notam, & praedictum afferre, Ita dicamus in Notario, qui vere cogi pot. instrumenta conficere ratione sui officij, tamen si affectat, & querit & tentat rogari de aliquo instrumento, sibi praedictum, & de contractis in instrumento, et talis affectus de facili poterit deduci ex aliqua coniectura, vel praesumptione, & certe considerando communem curiam causarum affectant Notarij quandoque nimium, & vltra rogius instrumentorum, & anhelant ad eam omni impetu, & copatu praefant homines, & quandoque

doque pro effectu fortiendo munera, & præmia promittunt, & transmittunt rogati, postea dum agitur de extræpione, vel exhibitione, verificat dictum Speculatoris relatum à Cagnolo in l. si librarium, ff. de reg. iuris, durissimè suorum notarij, idem durissimè multi, non autem omnes.

- 15 Et sic per modum corollarij habetur vnum, quod faciendi actum ex necessitate sui officij, succurritur, & excusatur ne sibi ex celebratione talis actus aliquod præiudicium inferatur. Si vero faciendo affectato appetitu, & vitiosa voluntate, sibi imputent, quia affectatio voluntatis maculat, & corrumpit legitimam excusationem à iure in necessitate officij inducitur. Cum igitur dici solet, officium suum nemini debet esse damnosum, l. sed et si quis, ff. de quædammodum testamenta aper. l. videlicet, ff. ex quibus causis maiores, l. si sepius, §. quod verò, ff. de fart. cum similibus.

Tameo hoc videtur declarandum, & limitandum, nisi tale officium, vel excusationem ipsius, vitio affectaverit ex d. l. xxviii, §. 1. ff. de furtis.

- 16 Tertia principalis sit conclusio, respiciens pariter materiam locati, & conducti tam ex parte personæ, quam oecogij, quod pertractatur.

Advocatus, vel procurator præstatio patrocinium in locazione, vel conductione alicuius rei, in qua ipse prætendebat interesse, sibi non præiudica. Inter officium, vbi Alberic. & Fulgosi. notant. ff. de rei vendic. l. post legatum, §. advocatum, ff. de his quib. ut indignis.

- 17 Extenditur hæc conclusio, siue finis in advocato reij, siue Autoris, ut per Alber. & Fulg. in d. l. officium, Abb. in c. ex literis, vers. in gl. 1. de re censu.

- 18 Declaratur præallegata conclusio, ut non procedat in Advocato, vel procuratore licente rem, de qua agitur, spectare ad ipsum, vel in eo habere aliquod interesse, Accur. in d. l. officium, in gl. 1. in vers. Et hoc si fuit, & in l. fin. gl. 1. vers. ubi sic fecit, ff. de inoff. testamen. gl. Innocentius, Butrus, Cardinalis, Abbas, Baldus, Ancharanus, & alij in d. cap. ex literis, Ioann. Faber, & Aret. in §. si tutor. In l. de inoff. testamen. Odofred. & Bald. in d. l. fin. ff. de inoff. testamen. Castrensis consil. 314. volum. 2. vers. propter officium, vol. 2. Ioann. Andr. in cap. inter dilectos, col. 2. vers. pone sepius, de fide instrument. Butr. in cap. suborti, vers. nota bene, de re indicat.

- 19 Declaratur secundo in actu, qui solo consensu persicitur, secus verò si vitra consensum à iud. requiratur ad amissionem alicuius iuris, vel incursum alicuius præiudicij, Bart. Alberic. & alij, in d. l. inter officium, Abb. Butr. & alij, in d. cap. ex literis, vlgol. in d. l. fin. ff. de inoff. testamen. Tiraq. de retrac. lignag. §. 1. glof. 9. num. 269.

- 20 Declaratur tertio in Advocato, vel procuratore ad lites, qui compellitur, & iudice ad adnotandum officium aduocationis, vel procuratoris in lite succipiente, quia sibi non præiudicat, Alberic. in d. l. post legatum, §. advocatum, ff. de his, quibus ut in dignis, Faber in d. §. si tutor, vers. Et ideo videtur, Ant. Gabr. d. conel. 3. num. 12. & 13.

Ad id pulchre loquentem Vigeliu in d. §. si tutor. Lambericog. de contrah. mulier. gl. 10. vers. cum ipso marito, num. 35. Menoch. cons. 58. num. 62. & 63. Io. leph. de Ludovic. suarum regularum conel. 7. col. 6. vers. sic, sicut tertio in Advocato.

- 21 Et sic ex discursu huius quæstionis obiter patere

videtur, quod non est indistincte verum Aduocatum, vel procuratorem ad lites cogi indistincte ad officium exerceendum, sed in multis non coactus exerceere, & exerceendo in multis præiudicare modo, quo supra deducum fuit. Cauti igitur erunt diligentes Procuratores, & Advocati diligenter inspicere, an actus, super quo interuocati, merito consensu perficiatur, vel non, vel faciat talem causam coactus à iudice, vel nō, & videbis in facto casum in hac materia locati, & conducti, quod multo Cuius, & Terræ habent Aduocatum, & Procuratorem, qui dicitur Communis, & adiunt decreta, & ordines, ut nulla res, vel officium, appallus, gabella, macellum, & similia ipsius Communitatis locari possint alicui, vel afficiant sine præsentia, & interuentu aduocati, & procuratoris ipsius Communitatis, quo casu aduocatus, & procurator interueniunt ratione officij, & necessitate ipsius, & simplicem præsentiam, & assentientiam præstare. Ad id iam adductum, Zuehardum in l. 1. num. 9. C. de pass.

- 22 Et duplex est coactio legis, & superioris coactio legis consideratur in potentia, ex quo semper loquitur, & eius potentia, & dispositio de facili deducitur ad actum. Coactio vero alicuius superioris non consideratur in simplici potentia, & si ad actum deducatur, debet fieri protestatio ante factum ius suum iudicium fore, & quod facit ratione, & necessitate officij, & de præcepto talis superioris, ut deducit Io. leph. de Lud. conel. 7. vers. animaduertendo etiam, & c.

- 23 Quarta principalis sit conclusio. Tutor, Curator, Maritus, Administrator Cuius, & similes conseruantes ratione eorū locatiōis alicuius rei, in qua ipsi prætendunt interesse, talis actus, vel consensu præstitus non præiudicat eis, quod minus pro eorum iure, & interesse agere, & coparere, & experiri possint, gl. in d. §. tutor, vbi ponit a iurista quod ille qui facit actum necessitate sui officij sibi non præiudicat, & ibi sequitur cum glo. de Plat. Aret. Port. & alij, & idem in admouatore cuiusvis consilij Castrensis consil. 423. col. 1. vers. non obstat, quod in instrumento, volum. 1. & de propinquis consentientibus, ex forma statuti Bald. consil. 102. circa modum, lib. 2. Castrensis, iterum 459. col. 4. vers. quia lib. 1. Alexand. consil. 65. col. fin. lib. 6. repetit consil. 119. cod. lib. Tiraq. & in retrac. loquent. de retrac. lignag. §. 1. gl. 9. nu. 271. Lamberteng. de contrah. mulier. glof. 10. in verbo, cum ipso marito, num. 31. cum sequent.

- 24 Practicando tamen, & utilitati studendo multa consideranda sunt. Primum est, si statutum loci, siue lex, vel constitutio aliqua cogat maritum io aliquo caso, tutorem, curatorem, propinquis, & similes ad coactendum, vel actus alicuius assentientiam, vel celebrationem, & tunc licet in instrumento appareat de aliquo occasione, vel coactione, tamen ipso iure dicitur coactus, Anchar. consil. 59. col. 2. vers. ubi proba, Aret. consil. 24. vers. de dixit, scribentes in leg. si quis maior, C. de transact. vbi Kim na. col. 1. vers. nota. Curt. in m. 8. Cagnul. in 4. notab. d. m. 2. num. 67. cum tribus sequentibus, Dec. in cap. cum M. Ferrarienti, numer. 34. de consil. R. un. consil. 27. col. 2. lib. 4. Dec. in anth. præterea, num. 12. C. unde vir, & xxv. & consil. 22. col. 1. & hanc opinionem dixit veriorum Lamberteng. de contrah. mulier. gl. 10. vers. cum ipso marito, num. 4. & num. 45. vbi magis commoem attulitur, facit textus, & quod ibi not. Bald. in l. non sume, ff. quod fals. inter. anth. ibi.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- ibi, metuens ne compelleretur, quam notabilem dixit Bal. ibi, & clarius *Inf. in l. 2. num. 4. C. de transact.* Dec. in *cap. cum ad. num. 34. de consuet.* Marf. in *l. 1. num. 72. de quest.* Alex. *conf. 99. num. 3. lib. 3. Sotarez allegat. 32. Ari. Pinell. ad l. 2. par. 2. cap. 3. num. 18. de reind. vend.* Et sic patet ampliatio ad *l. velle, ff. de reg. iur.* vt velle non erodatur, qui obsequitur, vel timet, ne imperetur per eum, qui iubere, vel imperare potest, Ruin. *conf. 61. num. 32. lib. 5. Decif. Peruz. 2. num. 7.*
- 35 Cauti tamen procuratores semper curat, vt iuxta formam statuti fiat præceptum à iudice de compromittendo, vel quid simile faciend. Vnde attento rigore iuris, non est bona exceptio, ad apparet de præcepto iudicis, ergo non fuit coactus.
- 36 Secundum, quod est considerandum, est, quod tales supra nominatæ personæ notitiâ habuerint tales statuti, vt declarat Cagnol. in *d. l. si quis maior, num. 69. Dec. d. conf. 22. colum. 1. Lamberteng. in d. citato loco, num. 45. in fine.*
- 37 In dubio rament per ciues, & incolas loci præsumitur scientia statutorum loci, quâdo sunt inserta in volumine statutorum, vel alias à populo, vel eius consilio sint condita, secus si à prioribus ciuitatis, vt nor. in *l. fin. ff. de decret. ab ordin. facied.* in cap. 1. de postulat. pralat. Bar. in *l. omnes populi ff. num. 6. ff. de institut. & iure, in l. c. sub num. 21. C. de summa Trin. & fide Caballus, vbi etiam subdit vnum aliud, quod si statutum disponat id, quod est in vno per totam prouinciâ, vt compromitti inter coniunctos, ignoratâ nullatenus præsumitur idem Bart. in *l. quod Nema, col. 8. ff. de possit. & Bald. in d. l. data opera, col. 1. C. qui accusat, non possunt, in Lantepenul. C. de leg. nec fariuramentum adherentis ignorantiam habuisse, gl'of. notab. in rap. nulli, de elect. lib. 6. quâ singularem dixit Bologn. in addit. ad *l. fin. ff. de decret. ab ordin. facied.* Alexand. *conf. 65. col. 1. vol. 6. Parif. conf. 49. col. 5. volum. 1. Rip. resp. 2. col. pen. in princ. vol. 1. Ancon. de regni. iur. conclus. 5. num. 13. vbi ampliât ad forenses post aliqualem moram.***
- 38 Tertium, quod est considerandum, est, an aliqua exceptio, vel defensio competere possit, qua fugete, & euitare potuissent dispositiones statuti ita præceptis, vt per Aret. d. *conf. 24. colum. 3. Curtian. in d. l. si quis maior, num. 8. Lamberteng. num. 43. Ioseph. de Ludouic. conclus. 7. persic. declaratur secundo, & c. colum. 8. circa medium.*
- 39 Quarta loco consideranda sunt verba obligationis, & instrumenti, puta si bona propria obligauit, vel promissit pro se, & suis heredib. & successoribus, quo casu obligatur, & sibi præiudicat, vt nedû exceptione repellatur prout esset, si simplicem consensum præstutisset, sed actioe competenti conueniri posset, vt per Crauet. de *indemn. mulier. num. 14. & 39. late Ant. Gabr. d. conclus. 2. num. 22. vbi in fine, & etigi superius in quest. de patr. potestat.*
- 40 Cauti igitur erunt administratori nomine consensum præstutante, ne dilatem simbras sine obligando bona, vel pro se, & præsentiam præstut, prout ex forma statuti tenentur.
- 41 Quinta sit principia conclusio, & in terminis materiz locati, & conducti domus, qui inquam procurator alterius locat rem suam, & quidem scienter non præiudicat sibi in eius rei domino, prout respōdet Luq. *resol. 57. vbi quodam instrumento, commen-*
- dat Tiracquell. de retrat. diligenter. §. 1. gl'of. 9. numero 270. in fine.*
- 42 Id autem, quod de procuratore dictum est, notandum est, quod regulariter requiritur legitimus mandatum, alias non præiudicat, vt per Bart. *in l. si confensum, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur, & dixi superius in tit. de procuratoribus.*
- 43 Sexta sit conclusio. Index interponens suum decretum in locationibus minorum, mulierum, & similium personarum sibi non præiudicat in iure, quod preten- dit *cap. sobort. vers. iudicib. autem, vbi Butr. colum. 1. & in cap. inter dilectos, de fide instrum. vbi pariter Butr. & Ioan. Andr. col. 4. & in cap. ex literis, vbi Cardin. & alij de transact. Salic. in *l. cum quedam, C. de administrat. tu. tor. Menoch. conf. 58. num. 7. & 8. lib. 1. Tiracq. de re. tract. gl'of. 9. §. 1. num. 772.**
- 44 Et in terminis locati, & conducti, de conductore officiali communis, quod sibi non præiudicat, tenet Io. Capr. *conf. 589. vol. 4.*
- 45 Et non separando materias circa materiam remissionis, & præiudicii, quid dicendum in simplici conductore nullius officij, vel administrationis, si locator faciat aliquod præiudiciale scienter, & patiente conductore, an præiudicat? Et videbatur dicendum quod sic, ex reg. qui tacet, lib. 6.
- 46 Contrarium est verius, cum conductor sciat ius suum saluum fore, vt not. in *leg. si quis non videtur, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur, in cap. imperialis, de prohib. feud. alien. per Lothar. Alexand. in *l. sepe, num. 29. ff. de re iudic. Iat. reputans hoc valde notabile in audient. ex consensu, §. C. de liber. praterit. Ceph. in terminis, conf. 589. vol. 4.**
- 47 Regula igitur, qui tacet, non procedit in eo, qui scit ius suum saluum fore.
- 48 Declarandi expresse consentiat, *l. 4. §. si in venditione §. si sit, §. si voluntate, ff. quibus modis pign. vel hypotheca soluitur.*
- 49 Subdeclaratur, vt dicatur sibi præiudicasse in iure præsentis, non futuro, *l. 5. quod ait prator, ff. quorum legat. Castren. conf. 375. colum. fin. Hieron. Gabr. conf. 72. num. 4.*
- 40 Subdeclaratur secundo, vt dicatur sibi præiudicasse in actibus inter viuos, tunc in actibus vltimæ voluntatis, Boer. *conf. 64. nu. 1. & 25. vol. 1.*
- 41 Subdeclaratur tertio, vt ex hoc consensu non teneatur de euictione, *l. cum pater, §. libertis, ff. de legat. 2. Ial. in l. quoter, C. de fideicommiss. Anchar. conf. 76. num. 4. Hieron. Gabr. conf. 72. num. 4.*
- Qui casus non est positus à Caballio §. 5. vbi quinquaginta, & vnum enumerat, nec hunc ponit.
- 42 Si igitur locator præsentem conductorem pariter, & consentiente fundum per prius locatum alienauerit, vel quid simile fecerit, præiudicabit tamen in actibus inter viuos ipsi consentienti, non vti tamen iure quæd habet, intelligitur præclusa via, & facultas disponendi per modum vltimæ voluntatis, vt ius conductiōis alieni legare, & relinquere possit, vt dicâ tuo loco à Deo dante, & si post prælitu ab eo contentum ius aliquod de nouo superueniat, de quo tempore prælitu contentus cognatum non fuit, non tenetur illi renunciare, nec pariter de euictione tenebitur, & sic patet, quid operetur consensum etiam expresse prælitu ab eo, qui ius aliquod ex aliqua causa, vel titulo prætendebat in re, de qua ipso consentiente fuit dispositum.

- 43 Et sic corollarie patet intellectus, & limitatio ad l. vendicantem, ff. de emul. vt procedat in vendente non in conferente, qui (vt dictum est) de euictione non tenetur, ad idem lex, qui alienam, ff. eod.
- 44 Declaratur secundo loco principaliter, vt nō procedat fauore priuilegiatorum, vt fisci, piaz cause, ecclesie, & pupilli, cuius presentia, & consilius nō prejudicat, nisi auctore tutore fuerit prestitus, si consenserit, ff. quib. modis pign. vel hypotheca soluitur, Bal. in l. fin. c. de remiss. pign. Negulante de pign. in tertio memb. sexta partis, num. 24.
- 45 Declaratur tertio loco principaliter, nisi consenserit cum protestatione iuris sui, & hæc est bona, & utilis cautela, Ioann. Durand. de arte testandi, tit. 1. c. ante, 2. numer. 6. Lamberteng. de contrah. mulier. glof. 11. in verbo, agnati, nu. 46. Adde bene in materia loquentes, Rom. conf. 94. col. 3. Decan. in l. creditor, 2. ff. de reg. iur. Soc. conf. 46. num. 18. vol. 4. est bonus testus in materia, de qua etiam superius vidimus, in l. si de bitor, §. si in vendito nō, §. quib. modis pignus, vel hypotheca soluitur, vbi gl. & Bart. & notant.
- 46 Declaratur quarto loco principaliter in actu validos, ius in actu nullo, Decan. d. l. creditor, num. 2. Negulante de pign. in 3. memb. 6. par. num. 27.
- 47 Contrarium sentit Bart. in l. cum vir, num. 10. ff. de iur. cap. Crauet. de iudicant. mulier. num. 14. vsque 19. Parit. conf. 16. num. 3. lib. 2. Meno. conf. 58. nu. 38. & 39. lib. 1. Joseph. de Ludou. consil. 7. col. 4. vers. ampliat, 15. cum ampliat sequenti, per l. lictas, c. de reb. eorum, & l. c. si ius, c. de præd. minorum.
- 48 Et prædictis addo, quod actus nullus nullum parit effectum, siue sit actus iudicialis, siue sit actus extraiudicialis, cap. non præstat impedimentum, de reg. iur. lib. 6. Et in cap. signis, omib. col. fin. de offic. deleg. late Cotta in memor. lib. 1. in verb. actus nullus, latius se habet. Vnde de nullitas, titulo quoties, & infra, quæ tempora, n. 33. cum multis seq.
- 49 Ex quibus obiter inferitur vnum in hac materia locati, & conducti, quod locatio secunda nulliter facta non prejudicat primæ, & impedit quominus iater legitime fieri possit.

A D D I T O.

- ¶ Et licet actus geratur ab aliquo nomine proprio, si ex præcedentibus, vel sequentibus colligi potest, quod nomine alieno, & non proprio fecerit, tunc nomen proprium expressum non attenditur. Decan. in prima concil. in cap. quomodo abbas de offic. deleg. Ber. q. 46. nu. 5.

De locatione nulla.

- 1 S igitur locatio sit ex aliquo capite nulla, quia per mulierem, sine forma, & solennitate statuti, per minorem ad longum tempus, sine decreto facta fuerit, etiam sunt consideranda, sicut & in quolibet actu nullo, & inualido secundum quod non producit, nec præstat aliquod impedimentum. Vnde si locatio est facta duobus, locatio nulla non prejudicat. Similiter singulariter iussessor non potest expellere colonum, si venditio sit ex aliquo capite nulla, ad materiam l. emptorem, c. locat. tertium, quod non impedit, quominus iterum fieri possit.
- 2 Vnde inferri potest ad materiam l. bones, §. hoc ser-

mon, de verb. signific. vt procedat de primo actu validos, ius nullo. Vnde si quis habet mandatum ad locandum bona Ecclesie, minorum, & similibus personarum, vel licentiam locandi, si prima locatio sit nulla, non consideratur quominus iterum, & de nouo bene, & legitime locare possit, late Fel. in c. 2. de iure, & pace, Bart. & alij in l. qui per salutem, ff. de iuremundo, Tiraq. ad l. bones, §. hoc sermo, d. limitat. 1. ff. de verb. signific. late Ant. Gabr. de verb. signific. conclus. 2. num. 30. declarando vt ibi per eum.

- 3 Sed quæro vnum non dictum a Gabr. Josepho de Lindou. nec alijs. Locatus quis administratorio nomine, tenebatur de euictione? Vnde non solum si pignora, vbi Bald. & Salic. c. de emul. leg. 1. c. creditorum emul. pignus non debere, in l. qui erat, ff. famul. heretic. Abb. conf. 2. num. 9. & est ratio: quia officium suum nemini debet esse damnosum, vt superius vidimus, & ita declaratur in l. ad duo Pio, §. post additum, num. 4. ff. de re iudic. nisi promissus de euictione, prout casu homines facere solent, & plura instrumenta ita videbis, l. procurator, qui pro emul. vbi Bart. & Cailrenf. ff. de procurat. Rimoldi conf. 151. dubit. 2. lib. 1. Caballin de emul. §. 5. cas. 28. num. 61.

De locatione ratione officij.

Q V A E T I O II.

- 1 S Econda quæst. princ. est, quæ in terminis locati, & conducti in factis contingit occurrere. Pater constituit procuratorem suum ad cōducendum a Comunitate Tudertina quedam officia damnatorum datorum, quæ Comunitas ipsa annuatim locare solet, & hæc procura est facta in personam filij per annos tres, vel quatuor, antequam filius conduceret, ita dem in tempore solito filius obtulit in forma solita ad causam, vt dicitur accensam, & obtulit simpliciter non exprimeudo per procuratorem, & oblatio ipsius fuit nouissima, & melioris videtur cōducere, & contraxit nomine proprio, vel alieno, idem in consanguineis consentientibus in patre, & similibus, & dici potest, ad l. 1. §. munitio, ff. de nou. oper. nuntiat.
- 2 Et quod proprio nomine conduxit, ille presumatur, primo facit lex, & magis patet de solut. vbi Bart. in l. 1. nu. 10. Cailrenf. num. 5. testatur illum textum tota die ad hoc allegari, quod in dubio quis presumatur magis gerere nomine proprio, quam alieno.
- 3 Secundo pro hac parte facit lex, Papinianus, & ibi Alberic. nor. ff. mand. vbi quis presumatur facere actum nomine proprio, quam alieno.
- 4 Tercio pro hac parte facit l. pro hered. ff. de acquir. hered. Quarto facit tex. celebris, & vulgaris ad hoc in l. si ita stipulatus fuero, §. Crisogonus, & ibi Bart. & ceteri not. ff. de verb. obligat.
- 5 Et hanc partem tenuit Socin. in cap. 2. q. 6. art. 7. de libell. oblat. Tiraquell. de retrat. §. 10. glof. 1. & ruit, num. 2. suis litteris, §. num. 23.
- 6 Pro contraria vero parte, quod quis presumatur facere nomine alieno, facit primo l. 3. §. verum quare, ff. de manumiss. vbi actus presumitur factus in executionem actus præcedentis.
- 7 Secundo facit, l. qui in alienis, §. si is, qui putabat, ff. de acquir. hered. & not. ibi per Doctores. Tercio facit, si pignori, §. si in ff. de iur. cap.

Et

8 Et hanc partem tenuit gl. in d. 5. fi. 13, qui putabat in glossa magna post medium, versicul. & ideo hic, & c. vbi Bart. circa medium versicul. & hoc responso. Angel. in prime vers. & dixit Bart. in sol. circa medium, vers. facit iste text. Cailren. ante finem vers. vii. Bartol. Romano ante finem vers. no. ex gl. Aret. & Alex. colum. 1. lal. colum. 3. no. 12. dum sic tenentur ad alibi dicta per eum Bart. post. Dyn. in l. post. dorem. col. 2. vers. secundo, quod procurator, & ibi l. mol. col. 2. Alex. col. 1. vers. 4. not. & iterum col. 5. vers. vltimus, ex eadem lectura. lal. col. 12. vers. circa secundum. ff. sol. matrim. Roman. conf. 91. col. 3. vers. secundo probatur. Alexan. in leg. 1. §. nunciatio. col. 4. vers. item adde si dominus, vbi lal. col. 3. vers. prima conclusio, ff. de non. oper. nunciat. Alexan. conf. 25. viso instrumento. col. fin. lib. 2. repetit. conf. 90. lib. 3. & conf. 197. lib. 2. Aret. in §. sequens, & ibi lal. sub dubio tamen, in fin. de adion. Feyn. in cap. cum m. Ferrarientis. col. in fin. de consil. late in materia Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 49. Adde in materia bene loquentis Papient. in forma responsionis rei conuicti in verbo, Simonius, nu. 3. Alciat. regul. 2. presumpt. 8. Bart. in l. post. mortem, §. tutor ff. quando ex sollo tutor. num. 1. in l. 3. §. sed et si conuictor, numero 2. ff. iudicatum solus. Corn. conf. 17. volum. 2. Lamber. tene. de contrah. mulier. gloss. 8. in verbo mariti, numer. 3. & in terminis locati, & conduci. Granut. theorema. 8. num. 10.

Ampliatur ista conclusio, vt procedat etiam si ex primat nomen proprium, & nomen officij adhuc enim nomine officij gessisse presumitur. gl. in l. qua. cumq. & ibi Aug. ff. de procurat. quam singularem, & notabilem dixit ad hoc Bald. in l. 1. in fin. C. de senten. lal. in l. §. nunciatio. col. 3. num. 4. ff. de non. oper. nunciat.

9 Vnde fit dicatur. Nicolaus procurator Sempronij locauit Caio vnam apothecam, & c. dicitur locatio facta nomine Sempronij, & sibi acquiritur idem ex parte conduitoris a paritate rationis dici poterit.

10 Ex quibus corollarie inferitur limitatio ad l. communis seruus. ff. de stipulat. seruatorum, & cap. quoniam Abbas, de offic. delegat. quae iura volunt, vt distinguatur, ap. precedat nomen proprium vel officij, & tamen in precedenti limitatione non distinguitur iura namque illa procedunt, quando adus vtroque modo valere poterat, & agitur respectu personarum, quibus acquiritur debet, non respectu personarum acquiritis. Bald. in l. 1. C. de liber. prateritis. l. mol. in l. quod dicitur, col. 1. o. de verb. oblig.

11 Ad praedicam igitur redeundo, paria sunt dicere, Sempronius procurator Titij conduxit fundum a Caio, siue postponatur nomen proprium dicendo, procurator Caij nomine Nicolaus, conduxit a Sempronio suum, vel domum, & circa limitationem superius positam ad l. communis seruus, & c. quoniam Abbas in hac materia locati, & conduci, vidi in facto casu. Venit quidam pro Gubernatore ad Ciuitatem Tuderinam, egebat quibuidam rebus, quidam eius amicus interpellauit Ciuem Tuderinam si volebat dare ad veteram, vel etiam locare tales res Gubernatori, dicitur facta locatio officio, vel dignitati, an vero persone, & sic fuit distinctum quid procedat.

12 Similiter consideratur qualitas rei quae locatur, an versimiliter sic concedens ratione officij, vel non. Vnde Theaurarius Vmbriae locat gabellas pro No-

nennio, dicitur facta locatio nomine officij, quia Gabellae sunt Principis.

13 Ampliatur secundo allegata conclusio, vt videatur conduxisse de pecunia domini, cuius se procuratorem facit. Alex. conf. 108. num. 10. vel. 1. Bergn. de intore, & curator. nu. 243. Adde. Roma. conf. 426. col. 2. per l. Nescimus, vbi Bart. ff. de neg. gest. gl. fin. in fin. in verbo, officio, & de dot. promiss. Dec. conf. 66. col. penult. post me. dum, vers. non obstat secundum eum.

14 Subdeclara, idem, durante officio, secus si post, quia tunc ex proprio, nisi pauper sit. Bero. conf. 91. nu. 59. vol. 1. Malcard. concl. 1392. in fi. vol. 3.

15 Subdeclara hanc ampliationem, vt procedat, quando constat administratorem gerere nomine alieno, secus si proprio, quia tunc praesumitur de bonis proprijs expendisse. Ita Anchar. conf. 21. col. 2. Corn. conf. 167. col. 2. lib. 2. per l. si vtrius, ff. de primil. creditorum & l. si defunctus, C. de arbitrium iudicis, & ita declarat egregie Crauet. conf. 119. sub nu. 3.

16 Quod consilium est valde celebre tam ad propositum materiae locati, & conduci, quam etiam de gerente officium, & negotia administratio nomine. Tres enim conduxerunt a Theaurario Delphinali quasdam gabellas cum onere soluendi de pensione debita consiliaijs Delphinalibus. Vnus ex conductoribus soluit, an possit repetere a cōsocijs, vel praesumatur soluisse de bonis communibus, maxime quando ille, qui soluit, erat administrator totius societatis, & non erat homo valde diues, vt non sit praesumendum eum de proprio soluere, & expendere, & passim in practica, & facti contingencia occurreret, praesertim in conductoribus cameralibus, & gabellarum salis apparatus, quatrini, carnis porcinæ, qui posset de pensione, sicut, & response per eos debita nomine principis, & Camerae Apostolicae solunt Gubernatoribus, Potestatibus, & alijs officialibus rerum provisionem, ialarum, & mercedem. Si enim vnus ex eis soluit alio ignorante, vel incipio praesumitur de bonis communibus societatis ipsius conductionis. Et si vult repetere, non auditur, nisi clare doceat de suo proprio soluisse, & ei incumbit onus probandi, debet enim solvens solui pariter, & condūctor esse admodum cautus, et vigilans, cum dirigatur ad eum aliqua bulletta solutionis facienda, notificare socijs, vt sint consicij, & si non potest ante solutionem, faciat post, ante tamen finita, & solutam societatem redarguitur enim ille, qui soluit, nec vquam socijs notificauit, & quilibet attentum ad quandam factorem contingant, si veniret casus a Crauetta propositus, dubitaret.

17 Si enim est finita societas conductionis, & socius, qui bona fide soluit, forte negligens in socijs, nunciando socijs solutiones, & apochas, si re vera non constat soluisse, tunc sibi compensanda non sunt, & vt vulgo dicitur *memor bono*, & tamen ibi Crauetta contrarium determinat. Similiter videbis in facto hunc casum possim occurrere cum conductoribus communis, ad quos a prioribus, & procuratoribus passim diriguntur bullettae solutionum faciendarum.

18 Notabis super praedictum, ex quibus colligitur de pecunia communibus soluisse.

19 Prima, si erat administrator societatis conductionis, & habebat curam pecuniarum conseruando eas in arca.

20 Secunda, si non erat homo valde diues, vel prole, vel

vel numero filiarum foeminarum onustus, & grauat-
us, vade non est verisimile velle, vel posse expendere
de suo proprio.

- 20 Tertia, quod fit homo valde diligens, & subtilis in
negocijs peragendis. Vade non est credendum, quod
ponat manum ad bursum suam.

- 21 Quarta, quod socius nonificatur durante societate,
nec ante, nec post solutionem factam.

- 22 Ex quibus ad propositum materie locati, & con-
ducti, de qua agimus inferuntur ad multa vtilia.

Primum, quod si duo in simul conduxerunt aliquam
gabellam, vel quid aliud, quod ex hoc dicuntur effecti
socij illius conductionis, & fructuum debendorum ex
illa re, & consequenter dicuntur habere mandatum
ad inuicem, ita vt si vnus soluit, aliquid exigit, vel quid
simile faciat, dicitur facere nomine procuratorio so-
cietatis inite in conductione ad propositum prae-
sentis questionis. *l. nemo ex socijs. ff. pro soc. & ibi Accurs.*
not. quia hoc est verum in illis tantum, quae expediunt
societati conductionis iam inite, post lai. Alexan. &
alios, in *l. de pupillo. ff. si plurimum. ff. de non oper. uno-
ciat. Roman. conf. 398. rel. 1. in fin. Crauet. in *l. de consil.*
num. 1. Vade si soluit pro satisfactione alicuius debi-
ti, docere debet de legitima quietatione, & conse-
quenter de vtilitate societatis.*

- 23 Tria namque praesupponi videntur, vt socius ha-
beat mandatum ab aliquo. Primum est in rebus mo-
bilibus, non in alijs. Dec. in *l. si fortis. in 1. notabili. ff. si
cert. pet. Secundum*, quod societas fit conuentionalis,
non incidentis alicuius facti occasione, vt hereditatis
relictæ, conductionis factæ, & similibus. Tertium in
his, quae expediunt societati. Galiaul. in *l. stipulationes*,
num. 22. ff. de verb. oblig. Franc. Marc. dec. 574. in fin.
Ioseph. de Ludou. consil. 53. in fin.

Addo late Roncag. in *l. de duobus reis. l. p. num. 198.*
vbi attollitur hanc esse communem opinionem.

- 24 Secundo inferitur intellectus ad *l. 2. c. pro soc. vt
procedat*, & habeat locum in coniuncta persona sol-
uente pro alia, extraneus autem soluens, vt acquirat
pro extraneo praesumitur de proprijs pecunijs ipsius
extranei, nisi aliud probetur, *l. in c. de pignor. quam
ad hoc citat Roman. conf. 3. col. 2.*

Et in hac materia locati, & conducti vtilis est ille
tex. in *l. 2. c. pro soc.* qui loquitur quod locus soluit
pensiones pro fundo communis, quod iudicio societa-
tis consequetur ab alio socio.

- 25 Vnum tamen non omissum ad ea, quae no. Crauet.
in *allegato consil. inb. num. 3. in fin.* ad propositum qua-
sitionis, de qua tractatur dum distinguit, aut admini-
strator facit actum nomine illius, cuius bona admini-
strat, & tunc praesumitur expendisse de pecunijs illius,
cuius bona administrat, non de proprijs, aut gerit no-
mine proprio, & tunc praesumitur expendisse de bo-
nis proprijs. Ita Crauet. in *allegato loco.*

- 26 Sed quid in dubio? Vtique administratorio nomine
ex superius adductis constat.

- 27 Tertio inferitur ad practicabilem materiam *l. solu-
uendo. ff. de negot. gest.* licet enim quis soluendo pro alio
inuito, & ignorante, liberet eum, & indeper com-
petat soluenti repetitio, vt ibi per Alber. tamen soluenda
debet certiorum facere illius, pro quo soluit, & non
celare semper solutionem, quia soluendo voluntarie,
nec aliquid dicens, nisi tempore repetitionis, parit
praesumptionem fraudis, & exceptiorem, vt tenent

Crauet. in *l. de consil. num. 10. & 11.* Vnde videbis mul-
tos in foro iudiciario consequentes, & exclamantes,
solus pro tali non vult restituere, sed locupletari cum
iacura aliena. Vtique debet esse diligens solucus ad
intimidandum quanto citius solutionem ad ipsius fau-
orem factam. Si igitur conductor tenebatur in presenti
mentis soluere pensionem, & alius bona fide soluit pro
eo, dabitur contra conductorem repetitio facta prius
certificatione. idem dici possit de obligatione facta
ad soluendum pro conductore.

- Ampliatu tertio etiam si huius constitutus procu-
rator certo dato modo, vel pacto, non simpliciter cō-
trahendo, cum eo modo contraxisset dicitur Affl. *de
eif. 285. num. 21.* Tiracquel. *de retrad. conuent. ad finem*,
num. 116. Menoch. *lib. 3. praesumpt. 49. num. 13.*

- 28 Declaratur primo loco principaliter allegata cō-
clusio, vt procedat, & habeat locum quoad contrahen-
tes, secus quoad tertium, quia sibi non praedicitur,
quominus agere possit cōtra procuratorio, vel admi-
nistratorio nomine contrahentes praetendit ideo igno-
rantiam eum fecisse administratorio nomine. Ita Bar.
in *l. de s. si is qui ptebat. Comen. Alex. & laf. in l. post
dotem. ff. solut. matr. & in d. s. nunciatio. Alciat. *regul. 2.
praesumpt. 28.* vbi per discursum limitat, nisi ex tacite,
& lectura instrumenti appareat, vel constare possit
talem esse procuratorem, vel tali nomine fecisse, prout
in instrumento dicitur, talis procurator talis, vel
dicatur, locatus domum talis, soluit pensionem pro
tali, de tali re. Vnde si Titius administratorio nomi-
ne alicuius locat, vel conduct domum, vel aliud simile
alicuius, tertius praetendens aliquod interesse in re lo-
cata, vel conducta auditur, & sibi non praedicitur.*

- 29 Et certe fit discursus Alciati consideretur, semper
argueretur, vel saltem vt plurimum, incientia, pauca
enim reperiuntur instrumenta, in quibus non appa-
reat signum aliquod, si ille fecit ad administratorio no-
mine alicuius.

- 30 Preterea considerandū est, quod sunt quaedam qua-
litates a nuda voluntate adferentis se eas habere. Quae-
dam sunt qualitates pendentes ab extraneo, & hae
videntur esse in duplici dīcrētia, aut iussum respectu
contrahentium inter se, aut respectu tertij non contra-
hentis, considerando primam speciem qualitatū
voluntariarū, ecce vt notissimi iuris est, hereditas adi-
tur animo, vtiq; si in aliquo instrumento fateor, &
alsero me heredem, credendum est. fortasse etiam a
tertio, quia hoc pendet a voluntate mea iuxta verbi,
& scriptura declarata. Similiter ego tum iam effectus
cuius talis loci, & habeo privilegium ciuitatis, si cō-
trahō, & alsero me cūq; intrat praeium pro quoq; eo
casu vouerim contrahere, vt cuius, non vt forensis, &
in hoc etiam videtur credendum saltem per contra-
hentem cum eo, cum eius conditionem inuestigare
deberet, vt inferius dicemus considerando qualitates
pendentes a consensu extrinseci, puta assensu de quo
est patet. saquias, prout post Iuol. Alciat. ex epī-
stola, si loquitur resp. cōtra contrahentes cum eo sibi im-
putet ex regula *l. qui cum alio. de regul. iur.* Si enim
ille mentitus est se esse talem, non debbat contrahere
credere, sed inuestigare conditionem ipsius. Si vero
loquimur respectu tertij, debet ei credere, ex quo
cum eo rem contraxit, nec illum tacite, vel expresse
contrahendo approbavit? Et si dicas, non est prae-
sumendum delictum, & consequenter illum mentiri as-
serendo

Tractatus D. Vincentij Carocij

ferendo se talem in instrumentum cum non sit, vtiq. de-
lictum non est presumendum, tamen ex hoc non cogi-
tur tertius credere assertioni alicuius simpliciter, &
facit regula, Res inter alios acta. Vnde respectu con-
trahentium considerationes Alicant. videntur verum,
respectu tertij procedere non videntur, nisi in quali-
tatis dependentibus à mera voluntate assensit.

Si tamen Alicant post Bart. & alios consideratione sequi placeat, inferitur corollarie ampliatio ad regu-
lam, qui cum alio, ff. de reg. iur. vbi nectum procedat in-
ter contrahentesmet, sed etiam contra tertium, quò-
d ex facie, & lectura instrumeti apparere possit ter-
tium habuisse, vel habere potuisse scientiam illum ta-
lem in instrumento nominatū esse talem. Vnde con-
tra eum agere compelleret, & facit vltra Alicant. quod
consuluit Socin. conf. 69. col. penult. lib. 3.

31 Declaratur secundo loco principaliter allegata cō-
clusio, quatenus officij procuratoris respiciat, vt non
procedat, quando mandatum præcedens fuisset valde
generale, quia tunc licet talis contractus potuerit cō-
prehendi in tali mandato sic generali, tamen potest
esse, quod de eo non fuerit actum simpliciter contra-
hendo, videtur potius nomine proprio, quam alieno,
l. 3. §. sed quod de tutore, vers. sed & si quidem, ff. indica-
tum solui, quam ita intelligitur Alex. & lat. in d. post
dotem, Alicant. reg. 2. §. limit. 2. n. 9. ex l. gerit, col. 6. ff. de ac-
qui. bared. vbi actus in dubio presumitur factus nomi-
ne proprio, non alieno. Bald. in l. potui, q. 20. C. de
iure de liberandis. Ad do ad confirmationem huius limi-
tationis. Alex. conf. 132. vers. tamen præmissis, & 134.
circa prædicta, vol. 5. vbi allegat bonum textum in l.
Titium, & Manium, §. præfatus legatus, ff. de administr.
tutor. Atti. decr. 360. num. 7.

32 Ex qua in hac vili materia locati, & conducti ha-
bes vnum, quod læpius contingit in præctica, quod si
aliquis habet bona communia cum pupillis, quorum
est tutor, & talia bona sic communia locati, pretur
fecisse nomine proprio, & non tutoris, & sic habes
vnam coniecturam, & presumptionem, quod nomi-
ne proprio quis actum fecisse presumatur.

Ad do similitate Paris. conf. 72. num. 30. vol. 2. Roland. à
Valle conf. 9. num. 31. vol. 3. vbi etiam habes aliam vtile
coniecturam, vel presumptionem, quod si matri, & fi-
liis aliquid debeatur pro pensione domus locatæ fru-
ctus prædij locati ad laborium exigendo simpliciter,
videtur nomine proprio, non filiorum. Vnde si testis
dicat, ita in mater recepit tot pro pensione domus, nec
dicat an nomine proprio, non concludit ad fauorem
filiorum. Vnde articulus, & depositio concurrere de-
bet, quod accepit tot nomine suorum filiorum.

Ad do etiam Alexan. conf. 217. col. antepenult. lib. 7.
quem valde commendat Roncagallo de duobus reis,
l. 9. m. 200. vbi dat aliam coniecturam si habens ali-
quod officium administrationis erat solitus negociari
de per te.

33 Et vidi in facto casum in hac locati, & cōducti ma-
teria. Erat frater maior natu, administrabat bona cō-
munia cum suis fratribus, si locat aliquem fundum,
quid præsumendum? Similiter vidi in facto casum.
Duo Tuderini habebant in vrbē hospitium locari
solum, locauerint ambo, vnus tamen ex eis exegit
pensionis partē, an dicatur exegisse nomine proprio,
vel ratione taciti mandati a socio, de quo tacito man-
dato, superius tetigimus.

34 Sublimitatus, vltra Alicant. & alios superius nomi-
natos, hæc declaratio, & limitatio, vt non procedat,
quando in contrarium apparerent aliquæ coniectu-
ræ, ex quibus presumatur fecisse actum nomine offi-
cij, & alieno, non autem proprio.

35 Prima est: Si res, de qua tractatur ad solum domi-
num spectaret. Probatur hæc præsumptio in l. post
mortem, §. 2. vbi gl. in verbis recusat, & ibi Bart. in
summario, & in prima oppositione, ff. quando ex facto tut-
or. in l. fin. & ibi Bart. ff. eod. tit. in l. 3. §. quid de tutore,
circa medium, ff. indicat. solui, Rom. in l. post dotem, col.
6. ff. soluto matrimonio.

36 Quæ præsumptio vera est, si vterque cōtrahentiū
sciat eū esse talem, puta procuratorem, tutorem & c.
Bar. & post eum alij in l. ita stipulatus, §. Chrisogonus,
col. fin. ff. de verb. oblig. in l. 1. §. nunciatio, ff. de non. oper.
nunciat. lat. in l. leg. post dotem, col. 1. §. vers. limita quando
vers. sol. matrim. Boeg. de tutore, & curatore, numero
243. Menoch. de præsumptione, libro 3. præsumption. 46.
num. 19.

37 Quod si tutor, procurator, vel similis faciat actum
spectantem ad eius officium, sed dicat, se facere nomi-
ne proprio, vtrique nomine officij intelligitur ea ex-
pressionem non obstante. Bar. in l. Lucius, §. tutorem, &
in l. Titium, in l. leg. post dotem, col. 2. vers. regula est, si de ad-
ministr. tutor. Lambrecht. de contrah. mulier. gl. 8. in
verbanis sub m. 6.

38 Vidi in facto casum in hac locati, & conducti ma-
teria, constitutus fuit procurator in specie ad locandū
bona Titij à Titio, qui in locatione expressit nomen
propriū, vtrique hoc non releuauit, quia fuit ratione
officij specialiter sibi inuēdit.

Similiter tutor dat, & locat ad laborium bona pu-
pilli, licet dicat nomine proprio, parum refert, quia fa-
cit quod spectat ad eius officium.

39 Secunda præsumptio est, si exprimat nomen offi-
cij, vt in iustoris, procuratoris, et similis, licet non ex-
primat, nec adijciat illa verba, procurator nomine,
vel tutoris, & similibus, prout multi præciui vitur,
gl. in l. quacunque, in verbo procurator, ff. de procurator.
Bar. ad procuratorem extendens in leg. fin. ff. de Instit. a-
ction. in l. 3. §. et si cum tutor, ff. indicat. solui in leg. 1. §. n-
nunciatio, vbi etiam ceteri sequuntur, ff. de non. oper.
nunciat. Alberic. in vrb. de procurat. num. 4. in l. quoties
quis aliam, ff. de verb. oblig. in leg. 1. §. 1. in ff. de adm-
nistr. tutor. vbi etiam allegat leg. penult. ff. si quis cant-
Que in procuratore loquitur. idem Alberic. in l. cum
post mortem, §. 1. num. 2. ff. de admin. tut. Bal. in l. 1. in fin.
C. de sentent. & interloct. omni iudic. vbi reputat no-
tabilem gl. in d. quacunque. Maria Socin. in c. 1. q. 4.
art. 7. de libel. oblat. Bald. in cap. constitutus, vers. quæ
cum gl. de procuratore late Tiraq. de retrah. lignagier.
§. 30. glof. 1. & unica, num. 4.

Ad do bonum verbum Ioan. Andr. in addit. ad Spe-
in vrb. de procurat. paulante finem, vers. dubitatum vidi,
attestans ita obtinuit fuisse Ang. in l. si pupilli, §. 1.
col. fin. vers. vltimo est videndum de neg. gest. in l. 1.
ita stipulatus, §. Chrisogonus, col. 4. vers. in addit. ff. de ver-
bor. oblig.

40 Si tutor dicatur, Sempronius in iustor Cali condu-
xit apothecam, dicitur conduxisse nomine Sempro-
nij, & pro eo. Menoch. lib. 3. præsumpt. 46. num. 5.

41 Et vidi in facto casum in hac materia locati, & cō-
ducti quod Tuderini Berghomenes quidam aperuerūt
apo.

apothecam pannorum, præposuerunt inſtitorem, qui conducebat multos ad veſturiam, accedebat ad nundinas temporibus ſuis, & ibidem conducebat famulos in auxilium apothecæ, & ſimilia, & temper vti inſtitutor, & de pecuniis domini ſui.

- 42 Et hæc omnia vera ſunt, ſi talis mandatum accepit, præſens, loquendo in illis perſonis, in quibus mādatur requiritur, alias non. Bald. in *l. qui literas, C. mand. Alex. in d. §. nunciatio.*

Sed pone vti, quod vidi in factis quandoque. euenire in hac locati, & conducti materia. Sempronius habebat prædium, cui erant contigua multa bona vniuersæ eccleſiæ, ita vt eſſent ſibi neceſſaria pro paleis animalium, & ad tollenda ſcandala, quæ pro dānis de facili oriri poſſent, ſcriptis literas amico ſuo his verbis. *Intendo, & te ſi Reſtor della tal Chieſa vuole aſſiſtare le terre vicine a me, però non mancare ſarti ogni opera, & non ſiſſeſſe per danari, ne in tanto uſſuno ille acceptis literis condu. itan videtur acceptaſſe mādatur, & conductiſſe pro taliſque literas ſcriptis. Vique hic, maxime quia quoad le, nullum habebat interſeſſe, qui ſeruus, ſi idem in coſſe de inter. rog. Alciat. reg. 2. præſumpt. 28. in fin.*

- 43 Similiter vidi in factis contingentia alium caſum in hac locati, & conducti materia. Sempronius erat abſens per plurima miliaria, nec erat reuerſurus per aliquot meſes, & talis ſibi vicinus volebat locare bona ſua, quidam Sempronii interſecus amicus ſciens forſſe illa ſecreta, & et voluntate prorupit in hæc verba. *Se Sempronio ſoſte in paſſe, non le laſciarebbe per danari, queſte terre, perche li ſono molto commodi.* Conducit, an videbatur pro eo? Vtique vidi reſpoſu quod ſic ex ſuperius adductis eocurrere maxime amicitia.

- 44 Tertia præſumptio eſt cauſa, quæ in hoc eſt expreſſio perſonæ, vt ſi maritus dicat nomine vxoris, licet non addiciat, vti maritus, vel procurator, & ſic de ſingulis, quia actus præſumitur geſſe contemplatione & nomine illius, ad quem cauſa ipeſſa, & Bart. in *l. ſi p. p. illi, §. 1. col. 2. verſi dicatur, ſi de ne. geſt. l. itaq. in allegato loco, m. 5. Lamberteng. de contract. mulier. gl. 8. n. 5. in verbo, maritus, vbi limitat, ſi concurreret ſcientia, vbi etiam iudicat, quod ſi dicatur, Tunc vxori locanti contentiſſe dicatur facere vti maritus.*

- 46 Vidi in factis cauſam, quæ conductiſſe ſimpliciter exprimendo nomen proprium, poſtea dixit hæc verba. *Queſto ſara buono per il tale, an videatur conductiſſe pro eo, ſaltem volente?* Vnde allegatum, quod ſi negocium neceſſario ipeſſa, ad illum, nec conductus habebat aliquod intereſſe, quod pro eo videatur conductiſſe, ex d. *l. qui ſeruus, ſi idem in coſſe de inter. rog. al.*

- 47 Sed quid in re quæ poſſet eſſe indifferens, & ad vtrumque referri poſſet? Vtique Rom. reſpondit nomine officij, in *l. poſi doti, m. col. 6. ſi ſol. matrim.* Vide tamen quæ dixi ſupra, declarata. 2. & contrarium tenet Turzan. cond. 6. Borgni. de tutor. & curat. n. 247. niſi in libro tutoris iſſubſeſſe tutorio nomine. Vnde cautela eſt, vt in cauſa duobus & indifferētis D. Iudex faciat exhiberi libros tutorum, & ſimilium, & ex leſura ipſorum apparebit, cuius nomine actus præſumatur geſſus. Idem colligitur ex leſura inſtrumentis apothecæ, & ſimilium. Alex. conſ. 142. in ſ. vol. 2. Rui. conſ. 29. num. 10. vol. 5. Marſi. ſingular. 459. Crauet. conſ. 286. col. 2. lib. 1. & Franc. Porcell. de aliebnis fraſtribus gl. 1. num. 72.

47 Multi namque ſagaces tutores emanant à principio tutorio nomine, vel alij nomine officij, & fuerant ab initio in hæ bona voluntate, & diſpoſitione, poſtea cognolecentes vtilitatem rei mutant propoſitum, & dant operam diſpoſitioni *l. præſes, C. de ſeru. & aqua.* Vnde bonus iudex providebit huiusmodi fraudibus conſulendo indemnitatiſſe pupilloſum.

- 48 Declaratur tertio loco principaliter allegata coſuſio, vt procedat, & habeat locum, ſi in continenti actus ſequatur, ſecus ſi ex intervallo. Bart. in *l. qui mihi donatum, col. 1. verſi. aut contractus, ſi de donat.* & ſequitur Rom. in d. §. ſi is, qui putabat, ex gl. in §. ſope, Inſtit. de oblig. quæ ex delictis.

- 49 Subdeclaratur hæc declaratio, vt procedat, quādo actus ſequens nullam habet dependentiam à præcedenti, tunc attenditur quod ſi incontinenti, ſecus vero ſi actus ſequens dependentiam haberet à præcedenti, quia ſtante dependentia non attenditur intervallo, vel incontinenti factio, & ita procedunt contrariæ opinionones, vt per Bart. in *l. qui ſeruum, ſi de inter. rog. al. l. ita ſipulſa, §. Crifogonus, vbi Cui. col. ſi. verſi. ſumpta occaſione.* Callrenſ. col. ſi. verſi. Tercio no. Imol. col. penult. verſi. ſi verò eſt de acceſſorijs. Alex. col. penult. verſi. item facti ad quaſiſſionem. lat. col. 1. verſi. per ſum textum, iterum Alex. in *l. 1. §. nunciatio, col. 3. m. 15. ſi de non. oper. annuat.* Lamberteng. de contract. mulier. gl. 8. in verbo, maritus, num. 10.

Adde Alciat. regul. 2. præſumpt. 28. vbi Arelaten. addit. *vitima, in verbo, incontinenti,* teſtatur hanc opinionem eſſe veriorē, & magis communem pulchra addit. Alex. ad Bart. in *l. qui mihi donatum, ſub num. 5. littera H. ſi de donat.* vbi allegat regulam acceſſorij, & principalis.

Ita quibus inferitur ad aliqua, quæ in factis contingentia occurrunt in hac locati, & conducti materia.

- 50 Pariter Tudertinus coalluit procuratorem ſuum ad cōducendum à communitate Tudertina officium damnatorij datoris, poſtea elapſi quatuor anni, poſt illius ſimpliciter conductiſſe, quid dicendum? primo aſpectu iſta conductio non eſt membrum, vel acceſſorium ad mandatum ex intervallo procedens, ergo videtur illius ſeſſe nomine ſuo, & non procuratorio. Pro contraria parte facere videtur, quo mādaturum ſpec. aliter erat ad cōducendum tale officium, videtur in executionem ipſius maxime, quia attenta forma ſtatuti Tudertini illiusfamilias non poſſet contrahere, & ſic non poſſet actus valere nomine proprio. Firmat in verbo *procurator contractus, circa medium.*

- 51 Similiter, qui conductus ſundum vti procurator, talis ſi ex intervallo tradatur, res dicitur procuratorio nomine, quia traditio venit ad executionem actus.

- 52 Et vidi in ratio in inſtrumento locationis, & conductiſſe, quod carebat mutilatione, tamen in principio qui intermi aderat, & non erat admodum à remotis, ſui validatum. Bart. in *l. ſi quis ex argentarij, §. ſi inſtrum. gl. de edend.*

- 53 Ex quibus corollarie ad materiam *l. leſa, ſi de re. p. rat.* Aut etiam quid ſit incontinenti, & excluditur in eſſe etiam ſi nullam conuenientiam, vel dependentiam habeat ab actu immediate præcedenti: aut actus ſi ex intervallo, & tunc aut eſt dependens acceſſorium vel executiuum ipſius, & non attento intervallo, cenſetur in eſſe.

- 54 Secundo inferitur ad regulam, acceſſorium, libro 6.

Tactatus D. Vincentij Carocij

ut accessorium sequatur naturam sui principali, & regulatur ab eo. Amplius ex predictis, ut procedat vice accessorium, venit incontinenti ad principale, siue ex intervallo, & sic qualitas in principali cenetur re petita in accessorio, & dependenti.

- 55 Vnde bis in facto hac locati, & conduci materia, domini locant possessiones suas rusticis, velient eos excoiare, & apponere infinita, & prope innumera- bilia pacta, & instrumenti confessione non contenti, paciscuntur extra instrumentum antequam descen- dant banco notarii, volunt in parte fructuum alportari ad domum, volunt incidi palmes arborum, volunt fossas fieri, similes alportari, pascas consumari, hœdum in pasate, pullos in nativitate, crecias caseatas in festo omnium Sanctorum, fungos in Quadragesima pipio- nes in gilar, suillam in hyeme, lauari pannos dome- sticos linis qualibet quadragesima, & hebdomada.
- 56 Quæ autem dicantur fieri incontinenti, ponit Ti- raquellus de retrah. tit. 2. glof. 5. per totam. Jac. Menoch. de arbit. iudic. cas. 8. & 9. Lambertus de contrah. mul- tier. gl. 7. in verb. confensu. in. 2. 6.

Si tamen actus, qui geritur, ad procuratorem, vel similes, ut tutorem, maritum spectarent, presumere- tur gestus nomine ipsius, nec attendere, an sit fa- cta mentio mandati, vel non, sed acquiritur illis, cui potest acquiri, l. proinde, §. fin. cum l. sequenti, ff. de stipulat. ferner. l. 1. in d. l. post dotem, & in d. §. nunciatio. Alciat. reg. 2. præsumpt. 28. n. 11. ex gl. in d. l. post mortem, §. 1.

- 57 Occurrit pariter sæpius in facto, quod quis peti- tionem soluat nomine alieno, ad quam verisimiliter non accederet sine mandato, presumetur ne habere mā- datum ad hoc legitimum? Vtque sic. Rota dec. 23. in antiquis, quam lequitur Socin. conf. 46. col. 3. lib. 3. Dec. conf. 36. col. 5. conf. 12. col. penult. in l. 1. volum. 4. C. qui admittit. Gozad. conf. 12. col. 4. Curt. sen. conf. 77. col. 4. Socin. iun. senf. 139. n. 10. vol. 3. Viui. lib. 1. apin. acb. amplius. 4.

Et hanc questionem apposui in hoc secundo gra- du personatum, ut delerunt in materia de patre, ma- rito, tutore, curatore, procuratore, & alijs similibus omnibus, de quibus singillatim superius vidimus in hoc secundo gradu personatum.

- Declaratur quarto, vltius præfens materia, nā quando quis facit actum, qui potest partim pertinere ad se, partim ad alium præsumitur nomine vtriusque factus, l. fin. & l. post mortem, §. tutor, vbi Mar. ff. quan- do ex facto int. Abb. conf. 2. num. 4.

Declaratur quinto, etiam vt non procedat, quan- do actus sit factus ab aliquo, sed non constat cuius nomine factus sit, quia præsumitur nomine illius, qui obligatus erat ad illum gerendum l. fin. C. de alim. pupi. præstand. Bart. in l. cum servus, ff. de verb. oblig. l. al. in l. si plures, volum. 5. vers. item oppono, C. de cond. in- fer. l. fin. in C. sicut. num. 3. de re iudic. Alexand. conf. 1. 2. col. 3. vers. acc. habet, volum. 2. Socin. iun. conf. 10. num. 15. vol. 3.

Addo pulchre Rom. conf. 253. in princ.

Declaratur sexto, in materia probationum, que necessario concludere debet. Nat. conf. 141. n. 3. vol. 1.

Declaratur septimo, ut actus præsumatur factus nomine illius, qui erat obligatus. Baldan l. si patrus, nu. 5. C. commun. vtriusque iudic. Alciat. reg. 2. præsumpt. 24. num. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 46. num. 8.

Vel ad quem commodum spectat. Riminal. conf. 1. 2. t. num. 14. lib. 1. & si in actu sit mentio alicuius ad quem negotium spectat, censetur actum nomine il- lius, vnde vendens rem Titij, censetur nomine Titij, Matcard. conclus. 38.

Declaratur octavo, ut non habeat locum, quando resultaret aliquid delictum, si diceretur contractum nomine officij. Hinc statum prohibens forensem im- mobilia acquirere, si forensis mœdat Caius, homini subdito, ut emat, præsumitur nomine proprio, quia uti procurator illius forensis, incurreret poenam. Bal- in l. sollicitus, C. de his qui non domini. Aret. in l. qui aliena, §. 1. qui putat, ff. de acq. hered. l. al. in l. 1. §. nuncio- tio, nu. 3. vers. quarto facit, ff. de non oper. nunciat. Me- noch. lib. 3. præsumpt. 49. num. 28.

Et procurator, licet de acceptatione, non constet, faciendo actum, qui non potest, nisi ad solum consti- tutum, pertinere videtur tacite mandatum accepta- re, l. qui servum, §. idem in eod. ff. de neg. gest. ex suble- quenti igitur resultat acceptatio.

Tertius modo succedit personarum gradus in hac locati, & conduci materia.

De tertio gradu personarum.

V usufructuarius.	Emphyteuta creditor.
Possessio maioratus.	Missa ex primo decreto.
V assalus.	Conductor.

Superficiarius.

De usufructuario, ad repetitionem l. si quis domum, §. 1. ff. locati.

Q V Æ S T I O I.

P Vlchra, vtilis, & necessaria se offert indagatio, & sæpius in foro, & practica veritata, an usufructuarius locare possit vsumfructum, & hæc questio sicut & maior pars sequentium in hoc tertio gradu perso- narum respicit petitionem, & rem simul, dum enim quæ- ritur, an usufructuarius locare possit vsumfructum, pariter queritur, an vsumfructus locari possit. Idem de emphyteuta, conductore, & similibus occurrit in qua materia veniam ad repetitionem aliquam l. si quis do- mum, §. 1. ff. locati.

- 1 Et pro parte negatiua facit tex. in l. sed et si quis, §. vsumfructuarius, ff. de vsumfructu, vbi usufructuarius vsumfructum ea locare non potest, quia (inquit tex- tus) hoc bono viro non consentit.

- 2 Secundo pro hac parte facit l. quod in verum, §. 1. ff. de leg. 1. vbi modus vsumfructus legari non potest, & inutile est legatum.

- 3 Tertio pro hac parte facit l. hoc sensus consultum, §. 1. ff. de vsumfructu eorum verum, quæ vii consumuntur, vbi rerum vii consumpibilibus vsumfructus loca- tio non valet.

- 4 Quarto facit pro hac parte, quia servitutes locari non possunt, l. servitutem, u. locati, sed vsumfructus est servitus, merito, &c.

- 5 Pro contraria opinione facit, l. si quis domum, §. 1. ff. locati, vbi usufructus locari potest.

- 6 Secundo pro hac parte facit text. clarus, & magi- stralis, in l. arboribus, §. usufructuarius, ff. de usufructu, vbi

vbi clare dicitur, quod vsufructuarius locare potest.

- 7 Tercio pro hac parte facit tex. pariter clarus, *instit. de vsu, & habitatione in suis lib. verbis principij*, vbi expressè dicitur, quod vsufructuarius locare potest, & hæc secunda opinio videtur verior, per hæc iura secundo loco pro affirmatiua adducta, in quibus firmatur expressa regula, quod vsufructuarius potest locare alteri vsufructum. Probatur enim primo in *leg. si quis domum, §. 1. ff. locati*, qui text. quoniam litus est sub tit. *ff. locati, & conducti*, affectio, & vilitas causa percurremus circa ipsius intelligentiam, colliguntur enim multa notata digna ad propositionem locationis, & conductionis vsufructus. Fitia. *in repet. in verb. vsu fructuarius alienat.*

De repetitione l. si quis domum, §. 1. ff. locati.

Q V A E S T I O I I.

- 1 Prima igitur est ad propositum questionis, de qua agitur ex eo contextu conclusio. Vsufuctuarius potest locare vsufructum fundi in quinquennium. Si igitur potest in quinquennium, ergo & ad quatuor, et tres annos, & infra; in eo enim, quod plus est, ineit quod minus est regula, in eo, & regula, non debet, *ff. de reg. iur.*

- 2 Sed nunquid ad longum tempus locare poterit, puta decennium, posset ex eo textu colligi quod si quia non excludit locationem ad longum tempus, sed solū considerat, vt pro rata temporis decurri pensio solvatur. Si igitur est facta locatio annos decem, si infra duos, vel tres annos moriatur vsufuctuarius, hoc attenditur, vt teneatur pro rata temporis.

- 3 Vidi in facto casum in hac locati, & conducti materia, quod mulier fœxagenaria, & vltra, fuit relicta v. usufructuaria a suo viro, prout moris, omnium bonorum et locati prædium per annos decem, quæ mortua, est annis duobus post locationem, ascribatur culpæ, quod per tam longum tempus in ea ætate locauerit, tamen sibi imputet conductor, qui hoc non cogitauit, prout considerat *l. C. in allegato §. 1. Si enim vides v. usufructuarius senem, infirmum, vel etiam sanum, nõ ne considerare debes, quod mortalis est, & si preces proprietarij sunt digne, cito morietur.*

- 4 Secunda conclusio colligitur, quod conductor vsufuctus tenetur pro rata temporis ad pensionem decursam.

- 5 Tertia est conclusio. Conductor vsufuctus æquiparatur ei, qui conclusio. Conductor vsufuctuarius, vel qui conducit habitationem, vt si cetero sola rata temporis teneatur, & sic colligitur, quod sicut vsufuctus locari potest a habitato, & seruus fructuarius, & sicut conductio prædij vsufuctuarius morte finitur nec tenetur ad pensionem, nisi pro rata temporis ita & conductor serui fructuarij, & habitationis. Si igitur legata est mihi habitatio, vel inter viuos reueruam eam, locare potero, vt inferius dicam.

- 6 Quarta sit conclusio. Conductor vsufuctus faciendo impensas in re conducta sub ipe se fruitur pro tempore integro locationis factæ, sibi imputet, qui debet inspicere, quod euenire potest, & sic quod ante tempus vsufuctuarius moreretur, & sic habendum bonum textu, & cautelam in hac locati, & conducti materia, in tractatu expensarum, & melioramentorum,

vt conductor sit cautus, in faciendis nãq. videtur velle hic tex. quod si postea locatio finiatu casu fortuito, & sine culpa aliqua locatoris, quod nõ repetet, & sibi imputet quare fecit, & considerando dicendum huius *§. equiparatur* conductorem vsufuctus conductori insula exultæ, & sic si loco Sempromio insula, quæ postea exultæ est, vel molendinum, quod impetu aquarum dirutum est, & sic de singulis. Si ego feci aliquas impensas non repetatur, quia hoc venit a casu fortuito, qui præuideri a locatore non poterat.

- 7 Conductor igitur non repetet melioramenta, & expensas factas in re conducta si casu fortuito pereat.
- 8 Circa vnum oritur dubitatio ad intellectum huius *§. certi enim iuris est*, quod mortuo vsufuctuario, finitur vsufuctus, *§. finitur, Institut. de vsufuctu*, cur alitem ex quadam æquitatem non datur retentio cum eo respectu melioramentorum?

Q V A E S T I O I I.

- 1 Secundo queri potest circa huius *§. intelligentiam*, si enim adscribitur culpæ conductoris, qui cogitare debebat, quod in eo casu proposito vsufuctuarius viuere non potuerit per annos quinque iuxta locationem factam, quare ista consideratio non applicatur etiam respectu vsufuctuarij locatoris, vt tempore locationis considerare deberet, quod fortasse non dixisset per annos quinque, prout locauit, maxime quia possibilitas mortis futuræ est secundum cursum naturalem, merito considerari debet, iuxta not. in *l. inter stipulantes, §. sacram, ff. de verb. oblig.*

Q V A E S T I O I I I.

- 1 Tercio queri potest circa huius *§. intelligentiam*, æquiparare enim videtur l. C. casu mortis vsufuctuarij, & insula exultæ, videtur autem differentia, si enim insula exurit, sapius est a casu inopinato, & improui, non contingibili, ordinario cursu naturæ. Vnde videtur magis hoc casu excusandus locator, mors autem est secundum naturam, & mortendum cuiuslibet est. Vnde facilius præuidenda, & consideranda erat.

- 2 Colligitur autem ex eo quod incendium, & mors sola naturalis sunt casus fortuiti in materia, & tractatu locati, & conductu, consideratur etiam, quod in materia locati inspicendum est, quod esse potest. Vnde bene dicere potest locator conductori. hoc erit damnum tuo, quia considerare debebas hoc de facili euenire posse.

Quinta sit conclusio. Si vsufuctuarius locat fundum non tanquam vsufuctuarius, sed vt proprietarius, tenetur ad impensas, & ad interesse, quia videtur eum deceptisse, non enim fortasse conduxisset hoc sciuisset, vnde in hoc contractu bona fides admodum veritatur, vt superius vidimus.

- 3 Sed dici posset ad huius *§. intelligentiam*, quomodo cognoscatur hoc, quod quis locauerit vt fructuarius, vel proprietarius? Respondetur, quod verba tex. hoc innuere videntur, ibi, sed quasi fundi dominus, vnde si in instrumentis asserit se dominum, & sumus in claris, aut colligitur appoluisse quædam pacta, vel verba notificantia dominium, & tunc colligitur idem.

- 4 Vidi in facto casum in hac locati, & conducti materia,

L

Tactatus D. Vincentij Carocij

- riatita enim dicebat instrumentum. Sempronius vñ.
fructuarius locavit talem fundum, utque isto casu lo-
casse videtur vñ fructus ipsius ius, & vñ vñ fructu-
arius ex verbis præcedentibus, l. si fructus plurimus, §. fin.
ff. de leg. 1.
- 7 Quid in dubio, & simpliciter locando ad materiam
l. qui tabernam, §. de contrahen. empt. Vtque. l. C. in
prædicti disputatione omisit, sed apparet decisum in
l. qui tabernam, §. de contrahen. empt. Si igitur dicam
loco Sempronio tabernas meas argentiari, vel apo-
thecam mei officij notariatus, vel pannorum, videor
solum ipsi locale ius, quod habeo, ita vt si domipiu sit
alienum, tamen locatio intelligitur respectu iuris,
quod habeo, & sic posui simpliciter in locum meum
- 8 Secundum hoc idem probatur in l. ferri electione, §.
si de legat. vbi legans rem cum alio communem, li-
cet dicat in hæc verba, lego rem meam, solum dico
legasse ius, quod habeo & sic portionem meam.
- 9 Qui textus est valde utilis in hac locati, & eoducta
materia, quod sic loco Sempronio talem apothecam,
vel quid simile, dicor solum locale portionem meam
& solum ius, quod habeo in illa, &c.
- 10 Et sic sequitur ampliato ad l. qui tabernam, vt pro-
cedat nendum in simplici iure, quod quis habet in re;
& sic in casu, in quo quis nullum habeat dominium,
sed in casu quo quis sit dominus pro parte tantum.
- 11 Vidi in factu casum, solum sic conscriptum. Anto-
nio de Pietro appignora a Francesco la casa sua per tanta
l'anno, quæ domus erat communis cum alio, tamen
locaße videtur pro portione sua. Similiter vidi in fa-
cto casum.
- 12 Duoligabant adiuicem tamen venie tertius,
& dixit, la casa vestra a te la vna appignora a me il-
le respondit, quod sit, tandem per viam concordie, vel
alias ex decreto iudicis, vel laudo arbitrorum, fuit di-
visio facta per medium ille volebat assignari totam,
& prætendebat interesse, tandem ex d. l. Labeo, fuit de-
cisum, non teneri oñi ad portionem se contingente,
nam ibi l. C. appellat communem meum in hac verba,
Stirum, qui meus erit, vbi etiam pendeat a futurope-
ventu, cum esset relatio ad tempus mortis, quo tem-
pore solum partem habebat.
- 13 Tertio probatur hæc opinio ex not. in l. cum aliena,
C. de legat. in vltima parte glof. vbi legans rem cum
alio communem igitur antea intelligitur de iure, quod
habet in ea.
- 14 Quarto probabilis videtur hæc opinio ex l. si quis
domum, §. fin. & ibi Accursius, ff. de leg. 1. & in leg. Me-
ne, §. fundus, in vltimis huiusque ibi not. Bar. no. 2. ff. de leg.
2. vbi legando quis rem alienam, in qua ius aliquod
habet, videtur solum legare ius, quod habet.
- 15 Quinto probatur hæc opinio ex not. in l. cum taber-
nam, ff. de pignor. qui textus loquitur in materia loca-
ti, & conducti iuxta expositionem glof. l. ubi ob id ex-
tendendum, Bar. intellectum, qui loquitur in hac loca-
ti, & conducti materia. Aut enim quis solum ius ha-
bet, & tunc appellatio tabernæ, vel apothecæ ve-
nit mercatiam, & merces ibi possit. Aut habebat ius
aliquod, puta secundum glof. l. Bar. ibi, quia erat con-
ducta, & tunc aut venditur, vel alio modo alienatur,
& tunc stricte intelligitur de loco tantum, non de re-
bus contentis in ea. Aut pignorat, & tunc venit
etiam res illarum. Et sic habetur obiter in hac locati, et
conducti materia, quod si mercator apo thecam co-

- duxit, & intulit in eam multas merces, si pignora
eam, censetur pignoraße res illas intus dictam apo-
thecam, & res ibi mutatur, intelligitur de rebus co-
pore mortis, quia videtur subrogata in locum alia-
rum, & sic in generali obligatione facta per conducto-
rem veniunt etiam merces venales, vt per Alexan. ad
Bar. in d. l. cum tabernam, & Bar. in l. vbi ad hoc, col. 3.
C. de iur. dot. 5. quæ erant tempore mortis, vel tem-
pore, quo agi poterat, vt per Alex. ibidem, & Bar. in
l. si transiente, q. 3. folio terminon. contra Bald. in l.
certi iuris, C. locat.
- 16 Et passim contingit, quod mercatores conducunt
aliquid de nouo, vel emunt, & censetur obligasse etiam
merces venales, & non attenduntur illæ merces, quæ
erant tempore obligationis, sed subrogata loco alia-
rum. Vnde non erit bona exceptio, illæ merces sunt
nouæ, nec erant tempore obligationis, quia recipiunt
functionem.
- 17 Vltimo pro hac parte facit rap. pasteralis, de do-
nat. & cap. quod autem, & quod ibi not. de iure patro-
natur.
- 18 Qui etiam textus modum confert in hac locati, &
conducti materia, quod si res locata donetur, censetur
donasse, & remissive ius conductiois.
- 19 Vñ fructuarius igitur ad intelligentiam d. l. si quis
domum, §. 1. ff. locat. quando simpliciter rem alienam,
in qua habet vñ fructum, videtur locale ius, quod
habet, & sic finitio vñ fructu dicitur finitio locatio, &
conductio ipsius.
- 20 Ex quibus possea corollarie inferitur intellectus ad
l. qui tabernam, §. de contrahen. empt. scilicet applicatio-
ne tabernæ duo contineri possunt, videlicet locus, &
merces in loco existentes, & hoc secundum duos
respectus, quibus applicatur, aut enim in loco quis
solum ius habet, aut ius aliquod habebat, vt con-
ductionis, & simile. Primo casu veniunt merces in lo-
co existentes, l. cum tabernam, ff. de pignorat. ali. de-
cundo casu subdistinguitur, aut locus in alia translatio-
nis dominij, vt in venditione, vel alia alienationis spe-
cie, & tunc ut stricte interpretatio, vt veniat solum lo-
cus, non merces in loco existentes, d. l. qui tabernam,
aut locus in casu nō translationis dominij, vt in sim-
plici pignoratione, & tunc pinguis intelligitur, vt
comprehendat tam locum, quam merces in loco exi-
stentes, d. l. cum tabernam, vbi Bar. bonam rationem
dat in hoc quia debitori nihil dampnabitur, & credito-
ri fortis succurritur.
- 21 Et sic in pari gradu plenior fit interpretatio in hy-
pothecæ, & obligationis bonorum, quam in venditio-
ne. Et applicando hunc intellectum in hac locati, &
conducti materia inferitur, quod cum in locatione ad
longum tempus transferatur vñ dominium, vt lu-
perius vidimus, si quis locat ad longum tempus sim-
pliciter apothecam suam, videtur de loco intellexisse,
non de rebus in locum inuectis, & illarum.
- 22 Vñ non nouit circa casum, & facti contin-
gentiam proposuiam ad l. C. in d. l. cum tabernam, pro-
ponit enim ibi vñ tantum, scilicet si merces exi-
stentes obligationis tempore vendatur, & alie in eo-
rum locum per nouas eruptiones subrogentur, qua
casu non videtur aliqua diminutio.
- 23 Quid in eo meratore, qui tempore obligationis
contractæ, habebat apothecam plenam, & paulatim
vendidit, nec cur aut amplius recedere, quia noluit
prole.

prosequi artem, vel aliud impedimentum prouenit, ita vt tempore debito obligatio ad minimum quid redacta est.

- 21 Euenit in facto in illo mercatore, qui nactus est opulentiam hereditatem, & noluit amplius exercere mercatorem. Si dicas l. C. in d. cum tabernam, in fin. verbis solum considerasse videtur tempus mortis, vel quo agi poterat. Vtique considerauit hoc, sed secundum facti speciem sibi propositam de subrogatione aliarum mercium, quali merces receperint funditionem in genere suo.

- 22 Et quod dictum est de tabernis, quod est proprium vocabulum iuriconfultorum, hodie vtitur apothecis cum magazinis, & fundacia. Sed vidi in facto euenire in hac locati, & conducti materia ad intellectum superius positum circa duas leges qui tabernam, & cum tabernam. Locauit quis a pothecam, vbi erant merces, & locauit ad longum tempus, & in fine instrumentanti est apposita hypotheca. Si respiciamus nudum contractum locationis, intelligitur in dubio de loco, ex quo sumus in casu translationis dominij saltem vtilis. Si respiciamus naturam hypothecae, venient etiam merces, & sic in vno actu, diuerso tamen respectu, fit stricta, & fit latior interpretatio, & sic erit cautus conductor, & securus in casu molestiae, vt etiam merces pro obseruatione contentorum in instrumento sint obligatae.

- 24 Et sic vna res diuerso iure censetur, diuerso tamen respectu ad materiam l. cum qui ades, ff. de vscup. de qua alias superius vidimus.

- 25 Amplius principalis superius allegata conclusio, vti finito, & extincto usufructu, licet tempus conuenerit locationis duret, haec locatoris non tenetur ad aliquod interesse, ita tex. in d. l. si quis domum, §. 1. ver. si. h. ad eam cius, &c.

- 26 Amplius secundo, ex eodem textu, vt conductor licet grauatur, quia non potest ad finem perducere inchoatam conductionem, tenetur tamen ad pensionem praeteriti temporis, quo fructus est. ita tex. in d. §. 1. ver. sed an ex locato, &c. attestant id equissimum esse.

- 27 Et sic collatarie habetur vnum, quod licet regula sit, quod grauatus in vno, releuatur in alio, l. cum qui, ff. de iur. iur. l. secundum naturam, ff. de regul. iur. tamen quando grauamen, vel praedictum prouenit a casu, sibi imputet patienti, more conductoris, qui prosequi non valet inchoatam conductionem ex morte usufructuarij locatoris. Et colligitur etiam ex hoc contextu, quod in materia locati, & conducti reperiuntur apertae, & subtilitates iuris, & solum aequitas attendenda est, quod in iure, & ad practicum ad multa deferretur.

- Amplius tertio loco ex eodem textu, vt non detur sibi exceptio, vel retentio melioramentorum, & experiantur in re conducta facta. Ita probat idem tex. ibi, vers. idem querit si semper, & sic quando conductor potest adscribi, quod non prauidit, quod secundum factorum contingentiam euenire poterat, tunc melioramenta non reperiuntur.

- Dices, si equitas ex eo textu acceditur, cur ex equalitate sibi non succurritur, quod fundus meliorauit, ne is, ad quem redit iundus, per mortem usufructuarij locupletetur coniectura aliena, nomine tibi, & viuere poterat?

- Amplius quarto loco, vt usufructuarius non solum per se, & immediate, sed & per alium, vt procuratorem, & negotiorum gestorem quis locare possit,

& locando usufructuarius retineat vsumfructum. Ita probat textus in terminis in materia locati, & conducti in l. arboribus, §. usufructuarius, vers. non solum, ff. de usufructu.

- 28 Et notabilis est in hoc vers. verborum contextus, ponit namque l. C. ibi, quod ne iociorum gestor locauerit vsumfructum, nec ponit de rati habitatione aliqua nec voluntate subsequente. Non enim videbatur dicendum me vti posse abique voluntate subsequente, vel rati habitatione, ad l. si pupilli, §. sed si ego, ff. de neg. gest.

Et sic colligitur duobus in hac locati, & conducti materia ex eo contextu.

- 29 Primum est, quod locatio, & conductio similes sunt emptioni, & venditioni, & iidem iuris regulis regulantur, vt diximus superius, & de similitudine locationis ex l. 2. §. locat. fallit hoc in praesenti casu, quia in venditione requiritur rati habitatio d. l. si pupilli, sed si ego, secus in locatione, & conductione.

- 31 Secundum, quod in contractu locationis, & conductionis rati habitatio non requiritur, & ita de hoc testatur ibi Raphael Fulgus, & dicit cogitandum.

- 32 Posset fortasse dici, quod ibi hoc non intedit principaliter l. C. sed querit ibi, an per aegociorum gestorem locatio fieri possit, & respondet, quod sic, nec querit vterius, sed l. C. praesupponit, & ita credendum est, terminos habiles. Si enim interrogatus fuisset, an sine necessariis qualitatibus requiritur ad negotiorum gestorem, quae sunt, vt subsequatur rati habitatio, vtique sic responderet, quia ponens factum videtur illud ponere cum suis qualitatibus, & circumstantiis a iure requisitis, iuribus vulgaribus.

- 34 Vnde in hac locati, & conducti materia, quis fuisset interrogatus, locatio potestne fieri per procuratorem? & respondet, quod sic, et satis factum interrogationi. Dices, debet habere legitimum mandatum? certe sic, sed de hoc me non interrogat.

- 35 Ecce hoc deducitur in simili ex allegata leg. si quis domum, §. 1. vbi quaesitum fuit a Marcello l. C. an usufructuarius possit locare vsumfructum in quinquennium. Respondit praeside ad interrogata, quod ue, & est sufficiens responsio, & licet non expresserit ea, quae postea declaranda expressit, non per hoc est redarguendus l. C. & ita fortasse saluam posset subtilis obiectio Fulgus.

- 36 Colligitur autem in hac locati, & conducti materia ex d. §. usufructuarius, vtilis conclusio, quod locati, & citur vti, & frui re locata. Vnde passim in practica sunt positiones, & capitula ad probandum possessionem alicuius, quod talis locauit talem fundum, discauit, colonos posuit, & alios adus possessionis fecit, quicquid ius, & nomen veri domini, & possessoris haerit non possunt.

- 37 Colligitur quinto loco, vt possit usufructuarius locare vsumfructum alij inuito etiam proprietario, l. cui, ff. de usufructu.

- 38 Ex quadam tamen equitate, & ratione affectionis debet potius locare proprietario, quam alteri, vt tenet Bar. ad d. locum, §. 1. ff. de publican. Boer dec. 107.

- 39 sub num. 4. & est communis opinio attestata per Borgn. de usufructu mulieris sub num. 173.

- 40 Dices, ego nolo habere illam affectionem, & discretionem, volo esse liber homo, & vendere cui mihi videbitur, & placuerit, & nolo facere hoc leuatum proprietario, credo cogi posse ex doctrinis superius

non solutam, sed quia valebat dominus uti ad usum proprium, vel egebat alia refectione necessaria, an redeat cum onere suo inpositio per conductorem? putarem quod non, quia videtur distinctio Bar. recepta, aut res redi ex causa voluntaria, & transit cum onere suo, aut ex causa necessaria, puta ex legis dispositione & tunc non redit cum onere suo, sed in casu nostro dicitur causa necessaria, quia ex legis dispositione hoc facit locator. Ita Bar. in *lin. diem. si de aqua pluvia arcenda*, ubi aut factum emptoris, vel conductoris ad hoc directum tendit, & non rescinditur; aut non tendit directum, & tunc resoluitur, ut ibi per eum, dicens ex hoc apparere decisionem omnium questionum in materia contingentium. Bar. & Angelus in l. 3. *quibus modis pign. vel hypotheca soluitur*, ubi si aduocatus res ex causa antecedenti necessaria, resoluitur quoque pignus, & onus, si secus si voluntaria, sed per refectionem dicitur ex causa necessaria ex legis dispositione, qualitate personarum, quia eget pro suo usu, & qualitate rei, quia indiget restauratione, merito &c. idem tenet quod pignus resoluitur, Curtius in *conf. 12. col. penult. Fabia. de empt. & vendit. quest. 3. 7. quest. principalis*. Dec. in l. si socius, col. 2. ff. si cert. petat. *conf. 78. col. 2. vers. & specialiter, conf. 123. rolmi. final. in quinto dub. & conf. sequen. col. fin.* Anton. Rub. *conf. 90. col. final. Cagna. in l. 2. q. 5. Cod. de pall. inter emptor. & vendit. Soc. jun. conf. 20. col. 8. vol. 1.*

2 Similiter ad propositum materiz locati & conducti, de qua agimus, si conductio rescindatur ex remedio l. 2. c. de rescind. *vendit. de qua superius diximus*, resoluitur hypotheca appositae. Baldus in d. l. 2. *quest. 13. nu. 17. Salic. & Castren. nu. 1. Cremen. nu. 180. Cagnol. nu. 120. Alex. ad Bart. in l. si res, ff. quibus modis pignus vel hypotheca soluitur*. Aciat. in d. *debitorem*, nu. 2. c. de pallis. Negulant. de pignor. p. 5. *membr. 1. numer. 43. Tiraquell. de retract. c. 1. nu. 5. 31. l. nu. 12. in l. si trigam. in verbo, reuertatur, numero 271. et hęc est verior, et magis communis opinio*. Soc. jun. *conf. 19. nu. 16. lib. 2. Arius Pinellus, de rescind. vendit. l. 2. cap. 3. nu. 11. in fin.*

3 Sed vidi vnum in facto in hac locati et conducti materia, ad vltiorem intelligentiam. l. si quis domum, §. 1. ff. locat. a quo pendet tota hęc præiens materia. Vt si tractus locati vsum fructum in quinquennium Sempronio, qui per aliquod temporis spatium renunciavit contractui, sed antequam renunciaret, sublocavit alij, an dominus teneatur stare locationi factæ per primum conductorem sponte postea ante tempus renunciationem.

4 Primò videtur quod non stare teneatur ex d. l. si quis domum, §. 1. & d. l. ex relictis alij, ubi resolutio iure datoris, ceterum resolutum sui acceptoris. Secundo, videtur bonus textus in r. l. §. versus, in verbo, *refutatur*. vbi et ibi Baldus, Aluerot. Laudenfis, et alij, in quibus modis *seculum amittatur*, ubi voluit hanc facultatem renunciationi inelle a principio ex natura rei.

5 Per contraria parte se facit, quia solutio contractus non debet stare in portitate debitoris, ut per illius renunciationem præiudicaret tertio. l. si res, ff. quib. modis pignus vel hypotheca soluitur, §. fin. ff. de pallis l. filia m. a. ff. solut. matr. l. si partem, §. ff. quæ ad modum seru. us amittatur.

6 Per resolutionem considerandi sunt duo casus principales. Primus est quando dominus non cogitur sta-

re talibus renunciationibus, nec ex iuris communis nec municipalis dispositione, tunc acceptando id, quod de facile regulare poterat, non præiudicat tertio, & sic cogitur stare locationi, & alijs oneribus impositis. Baldus in terminis locati & conducti, *conf. 37. Matthiol. lib. 1. ubi loquitur de emphyteuta*, qui locauit rem emphyteuticam postea renuciavit, quod dominus directus, cui postea renunciatio facta est, teneatur stare locationi per prius factæ ab emphyteuta. Ratio est in promptu, quia nunc cogitur emphyteutis dominus directus secundum regulam talem renunciationem acceptare.

7 Secundus casus est, quando ex natura contractus, vel rei dominus directus cogitur acceptare renunciationem, prout in feudo cautum apparet ex d. §. *vnusq. superius allegato*, & tunc non tenetur stare, & est resolutum omne ius, ubi Bald. rationem reddit, quia cum regulare non possit, excolatur, ne teneatur recipere rem onerosam, & grauari duplici onere, & recipiendi ante tempus, & rem onerosam, ubi Baldus *legat. d. l. si quis domum, §. 1. in locat.*

8 Vnde ad propositum materiz locati, & conducti, si feudatarius locauerit fundum feudalem, postea renuciaverit, non tenetur dominus stare locationi factæ per prius a feudatario. late Tiraquell. in *trakt. lignagier. §. 34. gl. 1. nu. 10. & hęc est communis opinio* Iul. Clar. in §. *emphyteutis, quest. 21. ubi loquitur de seruitute*, quæ cum emphyteusi finitur. Alexand. *conf. 118. nu. 5. lib. 5. Prcus in repet. §. Titia, numero 99. Paris. conf. 88. numero 4. lib. 2. Beron. questio. 95. numero 1. Cur. de feud. quest. 12. par. 4. ubi loquitur de vusu fructu, qui cum feudo extinguitur*. Iul. Clar. in §. *seculum, questio. 37.*

9 Ex quibus corollarie inferitur intellectus, & limitatio ad cap. 1. §. *vnusq. quibus modis feudum amittatur*, ut procedat in feudo, & alijs actibus, quibus inuito domino renunciari poterat, secus in emphyteusi, & similibus, quibus inuito domino renunciari non poterat.

10 Secundo inferitur intellectus ad leg. si res, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur, ut procedat in actu, in quo quis renunciatione contradicere poterat, secus in alijs, ut superius dictum fuit. Late Tiraquell. de retract. lignagier. §. 1. *gl. 14. nu. 112. Maluer. in tit. de locato, vers. item si emphyteuta.*

Q V A E S T I O VI.

Vusufructuarij.

SED prosequendum vltierus materiam vusufructus, ad intellectum d. l. si quis domum, d. c. enim ubi text. quod hæres vusufructuarij non teneatur ut præstet frui, quid de proprietario? an teneatur ad prolequutionem locationis inchoatæ text. expresse id non dicit, sed colligi videtur ex eo, quod proprietarius non teneatur, cum lemper intendat, quod sibi imputet conductorem, quare hoc non cogitant. cum iter acquiparat casum suum in iure exstiterit, & conductori habitationis, & sic de singulis. Arg. *conf. 245. col. 5. vers. quanto est videndum*, Bologn. de vusufructu. num. 176. ex l. si domus, ubi Bar. c. de vusufructu. Holotred. in l. arboris, in fin. ff. de vusufructu. Bologn. *decis. 44. nu. 7. in fin.*

Putarem tamen considerandum secundum facti con-

Tactatus D. Vincentij Carocij

tingentiam et communem cursum causarum: si enim usufructuarius locauerit ad annum, & infra eum seminauerit, condudor, qui ad manus proprias agrum colebat, & similiter infra annum decellerit usufructuarius, debet ne priuari condudor? utique non prout dicam latius, de colono, qui inchoauit annum an teneatur stare singulari succellori. *decil. l. c. vult, vt debeat considerare hoc euenerit posse, & sic mariturum esse.* Respondetur quod verum est, quod incipiendum est, quod esse potest, maxime secundum cursum naturae, prout est mori, tamen inferri non debet ex hoc, quod sub tali cogitatione possibilitatis mortis, condudor nunquam colat, nec aliquid faciat in agro, patiendolabi menses sine aliquid operando, & si recte intueamur, non fuit hęc intentio, nec mens *l. c.* sed permittere videtur, vt pro necessitatibus quos operetur.

3 Vnde cum in hac locati materia aequitas ex eo textu sit attendenda, bonus iudex arbitrabitur, an locatio sit de dumo, & rebus habitabilibus, in quibus non requiritur aliquis succellus labor, opera, & industria in fructibus percipiendis, & colligendis, sed per breue tempus de alia habitatione provideri potest. An vero locatio sit facta de fundo & alijs, in quibus requiritur cultura, & si coluit per mensem, aliter facere non potuit habendo respectu ad finem colligendo, rufu fructus, quia tempora labebantur, efflante æquum vel rationabile, quod condudor fundi non putauerit per gulas suo debito tempore, quo elapso esset opus inuitie. Similiter si non araret suo debito tempore, & sic discurrere. Si igitur hęc similia facta ex necessitate culturae, & prope collisionem ipsorum fructuum fortasse moriatur usufructuarius, deberetne prius rei tot laborib. necessario impensis, & factis condudor, & ille proprietarius locupletari cum laboribus, opera, & industria aliena, nec luccedat, prout volebat in facta contingentia ille proprietarius: erat enim facta locatio fundi, & certe. vt dici solet possessio, seu prædoli, in quod erat columbarum condudor tempore hyemali in rigore frigorum gubernauit columbas, demum venit tempus prope æstatem, quo incipiebant nasci piones, moritur usufructuarius, proprietarius licentiauit condudorem in derisum, iam finitus est usufructus, & consequenter locatio, et condudio, et sic de alijs fructibus considerari potest, eum enim mors sit incerta, et indiliterens respectu temporis, & personarum, sic pro modo temporis, rei, laborum, et operum, erit facienda consideratio, ne ex æquitate, quæ attendenda est, incida mors in aliquam iniquitatem.

4 Licet igitur (vt *l. c.* ait) mortuo usufructuario hæres eius non teneatur vt fructurus in futurum condudor sit, proprietarium tamen in hoc excludi non putare, habito respectu ad qualitate loci, temporis, et necessitatis, et inspecto in omnibus, eo quod æquissimum est, prout *l. c.* ait in *d. l. si quis domum, §. i.* et datur ibi legislator eum, qui per quinquentium conduxit, & operas impendit permansurus, et fructurus, quia in hoc tam longo tempore in aliqua culpa est, sed si in annum prouidit, necessaria fecit, utique omnino succurrendum esse videtur, nec talis videtur legislatoris intentio.

5 Similiter in facta contingentia, condusit quis domum ab usufructuario, & iteo facit aliquam impensam valde necessariam, quam verisimiliter quilibet habitare volens fecisset, si posset moriatur usufructua-

rius, debetne tam necessario opere defraudari? Aequitas igitur attendenda est Borgia in *repetitorio de c. in verbo, usufructuarius locator part. 1.*

Colligitur autem ex *d. l. si quis domum, §. i.* vniuersalis regula in materia locati & condudi, de qua Bart. ibi mirum in modum delectatur, quod si damnum contingat, & condudor uti non possit re conduta sine culpa locatoris, sit ei remissio mercedis pro rata: si vero culpa locatoris interueniat, ad dotale interestere teneatur.

QVAESTIO VII.

Usufructuarij.

1 QVero tamen vterius ad materiam *l. si quis domum, §. i. ff. locat.* licet hæres usufructuarij non teneatur prestare condudorem uti frui, tenebiturne saltem de euisione? & testis hoc non aperit, veritas tamen est, quod non. Cum *conf. 170. c. el. 1. Boen. conf. 13. nu. 12. & seq. Cephal. confil. 181. & 181. volum. 3.*

2 Quod verum est, si condudor sciebat qualitate locatoris. Riminal. *len. conf. 654. nu. 7. vol. 4* Borgia. *decif. 45. in additio. nu. 7. fol. 798.*

Putarem tamen in dubio præsumi scientiam, ex *l. qui cum alio, ff. de reg. iur. vnde allegati ignorantiam, incumbit onus probandi.*

QVAESIO VIII.

Usufructu.

1 QVero vterius ad materiam *l. si quis domum, §. i. ff. locat.* & materiz locatorem usufructus, an locatio usufructus in modica pensione valeat, & videbatur dicendum quod non, ex *l. si quis conduxerit, ff. locat. vbi locatio facta vno nummo non valet. vt dist. sup. de loc. at. ex modico.*

2 Contrarium est verius ex *l. i. usufructus, ff. de irre dotum*, qui text. loquitur cum magno artificio, & ex eo colligitur in hac locati materia, an detur, & quæ sit locatio imaginaria, & utique datur, estque locatio imaginaria, quando sit minima, vel modica pensione, & insuper ad colorationem alius adus, prout ibi ad colorandum restitutionem dotis, quidam remedium locum introduxerunt, vt locatio vno nummo fieret.

3 Et sic vides culus utilitatis sit contra dotum locatorem, & condudonem ibi enim *l. c.* subtilizat ingenium: videt enim esse locum restitutioni dotis per diuortium subsecutum non esse locum cessionis, non donationis, nō multis alijs excogitatis remedijs, tandem configit non posse alia via succurri, nisi ex locatone imaginaria vno nummo facta, vt ibi habetur.

4 Dices, ad quod proditi ita imaginaria locatio vno nummo facta, nonne erat necessaria restitutio stante casu diuortij subsecuti? cur igitur non processit realiter, consignando usufructum eo modo, quo datus erat sine ulla imaginatio omnibus certe hoc in usufructu formalis, de quo *l. c.* querit heri non poterat, ex quo est tui natura imperabilis, ob id inuentum est remedium *d. l.*

5 Et sic ex fine illius *l. colligitur vnum aliud*, quod ibi

ibi venerat casus dotis restituendae prout dictum fuit, tamen grauatul mulier annali recognitione vnius nummi, & hoc pro re sua, & sic ibi tria sunt: locatio de re propria conductoris, de re modica, & imaginario modo, & sic conductio de re propria valet quando fit ex necessitate legis, vt dicam suo loco de conducente rem propriam.

- 6 Et est argumentum ille text. ad illas paruas recognitiones, quas faciunt emphyteutae dominis directis: multi enim soluunt quadrante vnum, vel quid mininum, quod temporibus nostris verum est, cum a li. qua Communitate, vel pio loco pauperi: sed si tradendum sit cum aliquo clerico, & solo, scuta soluuntur & caducitates leguntur.

Dici querendo posset, usufructus morte finitur, s. finitur, inslitu. de usufructu. mortuo marito in casu illius legis quid agendum? durabit ne talis locatio vno nummo facta? crederem quod non, & omnia consilium in personam mulieris, & attenditur, vt adus valeret tempore consignationis, non quod habeat semper tractum successuum.

- 7 Et facit iste textus ad duo. Primum est, quod adus fictus, & imaginarij nedum tolerantur, sed a iure induntur, quando tractatur de aliquo adu a iure induto, & ex necessitate faciendo, & sic insertur limitatio ad l. t. c. plus vultis quod agitur.

- 8 Secundum est, modus loquendi, quod videtur ibi l. c. interrogatus enim respondit non praecise, sed in haec verba. Quidam dixerunt, vel putauerunt, quod hoc, & hoc modo fieri possit; nam referendo haec verba l. c. consentit.

- 9 Vnde passim iste modus loquendi in factis occurrit. Io. verrei appigionare il mio, risuonare in Roma certi danari della pigione della tal hosteria, che ioi ho, come potrei far sic respondetur, al tal tempo i tali ferno così: pensare io si potesse far così, est praecisa responsio. Similmente la pigione io usando questo, & questo vime. dno. non data contradictione consentire videtur.

- 10 Notandum est etiam, quod verba illius legis parere videntur aliqualem difficultatem in aequiparando locatione vno nummo, & venditionem vno nummo: enim enim venditur vno nummo, vnica solutio est, & adus est iam perfectus, & consumatus, sed in locatione requiritur annualis recognitio.

- 11 Vnde quilibet facilius adhaerebit venditioni, quam locationi. Praeterea, si sit venditio, ius omne transfertur: si autem locatio, minime. Quando igitur optanda sunt verba illa, vt ius quidem ipsum remaneat penes maritum, nisi dicamus quod quando tractatur de concessione alicuius iuris formalis, & inseparabilis, transfertur facultas percipiendi in accipiente puro iure remanente in alienante, prout fuit, quando Pontifex concessit Regi Francorum ius decimarum, vt per Bal. in hac l. si usufructus.

Et vltimus dubitari posse ad intellectum huius l. si usufructus. quod illa qualitas vno nummo refertur ad proximam, & sic ad venditionem tantum, ex quo sunt orationes inuicem separatae.

Q V A E S T I O X I.

V usufructus.

- Q Vero vltimus ad materiam d. l. si quis domum, s. l. ff. locat. & huius questionis de locatione

usufructus, an ex parte conductoris per mortem ipsius locatio usufructus extinguatur. Duo sunt casus principales.

- 1 Primus est, quando usufructus locatur ab ipso met proprietario, & tunc eius conductoris morte extinguitur, s. si domina. C. de usufructu. per text. in locationis materiam tñ mirabilis, & singularis, secundum Bart. Bald. & Castr. & in hac vlti locati, & conducti materia deferuiet ad multa in praeterea vidua.
- 2 Primum est, quod quandoque conductor exponitur, id est locator, & econtra, ad idem l. 4. ff. locat. possi supra in q. 1. par. t. & deferuiet ad interpretationem statutorum, & libellorum.
- 3 Secundum est limitatio ad l. vnam veritatis, C. locat. vbi conductio transit ad heredes conductoris, & ponitur in tit. in verbo, successor, salit in locatione usufructus facta ab ipso proprietario, quo casu non transit ad heredes conductoris, & sic insertur vnum satis notabile ex eo contextu; namque inspecto effectu paria sunt, locare autem simpliciter, & locare usufructum: ex quo enim de natura locationis est, vt ex ea non transierat dominium, neque possessio l. non solet. ff. locat. & sic semper nuda commoditas fruendi translata videtur.

Vnde non videtur facienda differentia, & mirabilis est in hoc ille text. & sic ex eo textu colligitur in hac locati materia.

- 4 Tertium est intellectus ad l. non solet. ff. locat. vt amplietur ad locationem usufructus, quo casu non transierit ius ipsum, sed simplex commoditas percipiendi usufructus ex re ipsa.

- 5 Quare colligit ibi Pau. Castr. vtile in hac locati materia, quod dantur duo termini, locare proprietatem, & locare usufructum.

Cui adde ex praedictis, quod dicitur locatio proprietatis, & tamen nunquam in contractu locationis proprietatis transierat ex d. l. non solet.

- 6 Quantum colligit ibi Bald. quod penes conductores est usufructus quasi formalis, pro quo non dabitur confessoria, nisi conduxisset ad non modicum tempus, & sic conductori competit dum est nedum ad tempus longum, sed etiam modicum.

- 7 Sextum colligit vtile ibi Bart. in hac locati, & conducti materia, quod titulus locationis est debilius titulo venditionis, & sic licet pari passu ambulet, l. 2. ff. locat. tamen valebit argumentum a fortiori, hoc procedit in venditione, multo magis in locatione, licet et, quoad adum expirationis non transit ad heredem in venditione, multo minus in locatione, & sic erit in vna declaratio ad d. l. 2. ff. locat. per argumentum a fortiori negatiue.

- 8 Secundus casus principalis est, cum usufructuarius met locat usufructum, seu maior commoditatem sui usufructus remanendo penes eundem locatorem ius ipsum, & tunc non extinguitur morte conductoris, sed transit ad ipsius heredes, & successores, l. necessario, s. si. ff. de pecten. & commod. rei vendite quem ibi Bald. Alber. & Fulg. reputant valde singularem in hac locati, & conducti materia.

- 9 Et aduertendum est in practica in hac locatione usufructus, quod tria consideranda sunt in hac materia. Primum est usufructus casualis. Secundum est usufructus formalis proprie, & sine sumptibus. Tertium est usufructus quasi formalis, qui est comodi.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Q V A E S T I O X.

V usufruct.

tas illas æquas & realis fructus colligendi, & percipiendi. Primum, & secundum semper remanent penes locatorem, quia sunt iura inseparabilia. Tertium transfertur in conductorem, & ita colliges ex omnibus superius allegatis authoritatibus quibus addo Bart. in l. usufruct. col. 2. num. 2. ff. solut. Ro. doan. de reb. eccl. rubr. de fructib. eccl. alimn. sub num. 9. fol. 46. ubi loquitur in clerico, qui similiter est uti usufructuarius, & locat commoditatem, & facultatem fructus percipiendi.

- 10 Vnde prædicta ad prædicam reducendo inferitur, quod instrumentum locationis usufructus potest ex. tedi duob. modis. Primo simpliciter Sèpronius locat Cajo usufructum redditus, & proventus talis loci; secundo modo fieri potest cum adiectione heredit. i. locat usufructum, redditus, & proventus talis fundi Carocodueni pro se & suis heredib. & successorib. quomodo coniungat, semper intelligitur facta locatio de simplici facultate, & de commoditate fructus colligendi, & sic de usufructu quasi formalis, & de primo. Ratio est, quia verba intelligenda sunt ut valeat, & possibilib. non impossibilib. l. qui tabernus, ff. de contrah. emp. & superius vidimus. Vnde ut ipsum pericula transierit non potest, merito fit interpretatio de nuda commoditate tantum; de secundo ratio esse videtur, adiectione hereditum, quæ inducit actum transmissibilem, & sic ad simplicem commoditatem transfer. tos, quæ transmissibilib. est, ut iam vidimus, & ita tenet Bal. modum concipiendi talia instrumenta locationum, & conductionum usufructus in d. l. necessa. rios, ff. de casum l. si domus, C. de usufructu singulari, & notandum dixerunt Clem. notab. l. locati, & Petr. Raven. sing. 474. loco usufructuum.

- 11 Si autem (prout dictum est) sit mentio in conductione hereditum, tunc in persona hereditum est novus usufructus, & nova conductio, ut per Aret. in d. l. finit, in l. de usufructu Borgn. de usufructu. num. 178. Ad id, quod intelligitur de primo herede tantum, non ceteris successoribus. Aug. conf. 2. in princ.

- 12 Prædicando etiam solet instrumentum fieri non in verbis usufructus, sed in fructibus simpliciter, quia conduxit, vel locat fructus talis fundi, quia tunc ad heredem conductio transit. Aret. in d. l. finit. Commendat Boer. conf. 13 in princ. Porc. in l. de usufructu, & habitas sub num. 5.

- 13 Siigitur moriatur conductor, & deinde moriatur primus hæres, potest expelli aliter hæres, cum ad eum non transcat. Alex. in l. de usufructu ff. si quis domum, ff. ad Trebell. in l. Gallus, hanciam si parente, ubi Bal. & C. ff. de liber. & postum. Bald. in l. fin. col. 2. in 5. opposit. C. de heredib. institut. late Tiraquel. de rrrrall. con. pnt. ff. l. glo. 6. num. 2. ubi commendat Ang. conf. su. pra allegat per l. cum antiquitas, C. de usufructu. ubi loquitur in terminis locati, & conduci, & inferius dicemus idem Tiraquel. in tract. de mort. scilicet par. 2. de clarat. 5. & in l. bonis, ff. hoc fermant, in princ. num. 75. Felin. in r. 2. col. 2. de treg. & par. Ioan. Lup. in rub. de donat. inter vir. & vxor. ff. 69. col. 6. Ant. Gabr. de leg. & consil. concl. 2. num. 3.

- 14 Et sic inferitur iuratio ad regulam. Qui per succellione m. ff. de reg. iur. l. hæredes, & l. sciendum, ff. de verb. signif. ubi hæres appellatio non ad primū refer. tur, sed in infinitum, ut non procedat in materia sui natura non transmissibili prout conductio usufructus.

SED pulehra, & non inutilis est indagatio ad l. i. c. de usufruct. & totum, tit. ff. usufructus quemadmodum, causet, an conductor usufructus caute teneatur de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri, & de restituendo rem finito usufructu in forma, & questionem in genere in materia sua ponit Ant. Gabr. comm. opin. lib. 5. tit. de usufructu, cont. l. Villalobio recoll. com. opin. opin. litera V. nu. 59. Viui. lib. 1. opin. 445. nec in specie de hoc aliquod dicens, & veritas est, quod non, quia non est usufructus formalis. Ita Bald. per hanc rationem in l. necessarius, ff. in 2. l. in fin. ff. de peric. & commod. rei vend.

Et ultra eam facit ratio, quia percipiens fructus sciens, & patiente proprietario, non tenetur cauere, & facit fructus suos Bar. in l. vxor. ff. de usufructu legat. & ibi Lancellot. Dec. & Pau. Castr. & in l. pro. ff. in ff. de leg. 2. & in l. usufructu, ubi Barol. & Bald. & Alex. in addit. C. de usufructu. v. c. conf. 1. 31. fol. fin. vol. 1. Imolin. r. fi. col. 4. de pignor. Felyn. in r. fi. autem, fol. fin. de referip. Dec. conf. 607. fol. 2. Guad. de ver. testat. precept. tant. 1. Part. conf. 96. col. 1. vol. 2. Pich. in leg. Titia cum nuberet, ff. Titia, q. 5. 2. ff. de leg. 2. Ruit. confilio 88. volum. 3. volum. 5. conf. 43. colum. 1. & 91. colum. 2. volum. 2.

Cauendum tamē est, quia illud vidi in actu practico moderatum, quod si iste conductor usufructus more illius avari, & ingrati colonii in vltimo anno sui laboris male verteretur, in re conductionis, quod per officium iudicis succurritur, sicut cetera alios conductores.

Q V A E S T I O XI.

V usufructuarij.

Q Væro vltierius profecundo materiam locationis, & conductionis usufructus ad vltiorem intelligentiam, si quis domum, ff. l. locat. Pone quod locatio sit facta in quinquennium, prout textus inter dieti, & expheficat, sed in toto isto quinquennio non percipiebatur nisi vnicus tantum fructus, vel pro vno anno tantum, quoniam proprietarius tenebatur stare? Vtique sic, virtute cuiusdam tacite re locationis. Ita Bal. ad l. i. c. de mort. ff. si lib. r. 8. valde commendat Alex. ad l. si filiofam. ff. si vir in quinquennium, nu. 20. ff. solut. matrim. dicens alibi non reperi.

Q V A E S T I O XII.

V usufructuarij.

Q Væro vltierius de alia notabili questione ad materiam & intellectum leg. si quis domum, ff. l. 1. ff. de locat. Est facta locatio (in quinquennium puta) prout textus inter dieti, & exemplificat sed fructus non sunt vniformes, puta in primo, & secundo anno colligitur frumentum, vel quid simile, in alijs vero sequentibus annis non colligitur frumentum, sed deiecitur pro paleo, puta, vel simili fructu diffini: a prius annis; tria ne locus dispositio leg. si quis domum, ff. l. 1. ff. de locat.

locat. Vtique non. Vnde non procedit in locatone vnus tantum anni, vel quinquennij, quòd pro vno anno deferuiat, vel quando collectio fructuum est difformis. Vnde sola recolectio non sufficit, sed vaiformitas requiritur, & tempus. Ita in terminis de viufuuario ad intellectum l. si quis domum, §. 1. ff. locati, tenet, & declarat Hieronymus Gabriel, *confil. 68. volum. 1.*

QVÆSTIO XII.

Sed ad vteriozem intelligentiam dicti l. si quis domum, §. 1. quæro. Ponit quod viufuarius locauit in quinquennium iuxta exemplum illius legis, & pendente termino conductionis moritur viufuarius locator, sed proprietarius, ad quem redit viufuarius per mortem viufuarij, vult prolequi locatorem inchoatum, & tenetur nec conductor flare? Vtique sic. Hieron. Gabr. d. confil. 68. in §. vbi allegat Rot. decy. 231. col. fin. in nom. Soc. confil. 32. volum. 9. fol. c.

Videmus igitur in hac locati, & conducti materia, quòd euenit casus, in quo quis habet vnum tenementum terrarum filuatu, quod in vno anno, vel ad summum biennium feminabit granum, postea còtinuari non poterit ex debilitate terrarum, quæ non possunt annuatim recipere frumentum, tamen deferuit in alijs annis pro pascuis, & herbarijs, pro glandijs, & similibus, vique nò erit locus dispositioni d. l. si quis domum, §. 1. ff. locat. qua non est recolectio vaiformitis: & licet sic collectio vaiformitis secundum, cum ex arboribus annuatim percipitur, eilo quod hoc quòdque deficiat, tamen attenditur quod principaliter agitur, non quod in consequentiam, pariter terræ conductæ, vel vulgo dici soles, & frigidantur, hoc pariter non attenditur, dicam suo loco.

Et dispositio l. si quis domum, procedit in habentibus titulo quælo prout conductor, secus si lucratio, vnde si domus legata comburatur, periculum est legatarij non heredis. Manua ita limitans, sing. 284. dicens se in facto habuille.

QVÆSTIO XIV.

Quæritur vterius. Est legatus viufuuctus vestimentorum, poteritne is locari? Duo sunt circa p. opositum vestimentorum genera. Primum est vestes funebres, scilicet, lenicæ, & similes, & hæ locari possunt. Aliæ sunt vestes quouidam, & similes, & hæ locari non possunt, l. c. si quis, §. 1. ff. si vestimentorum, §. de viufuuctis, & videbim quod in multis locis aliqui proficiuntur vestes funebres, & locari habentibus mortui de mense in mensem: quidam proficiuntur vestes antiorum, & officium loci. Vnde statim quod quis extractus est de busulo, conductor ad tot pro mense, similiter videt libros, tappezzarias, & alia suppellectilia domorum locari, vulgo d. d. nolo, & vidi ad patriam accessisse ad Guberniũ homines, qui acceperunt ad nolum libros, & tappezzarias, vnde non mirum si proficiunt quandoque lententias inuistas, quia volunt accipere, & superlucari, vt soluant nolum contra ctu, & (bone Deus) officia nò dantur meritis, nec literis, non experientias, sed fauoribus, & bonis responsibus, & si reclamas de aliqua iniustitia, nò audis, quia fauent porrigetibus, nò reclamas.

trous, vñ hominibus, qui in aliquo grauatur, quia bonum est, vt sibi consulat eo modo, quo potest. Dices, in vestes nò cadit viufuuctus, ergo nec locatio, modo quæ superius dictũ est, assumptum patet ex §. constituitur. Infit. de viufuuctis, vbi repognat ciuili, & natu ralis ratio, vt in vestimentis viufuuctus constituitur.

Responso duplex datur. Vna est Accursi in d. §. constituitur, in verbo, vestimentis, quod vestimenta sunt in duplici differentia: quædam sunt perpetua, & in his cadit viufuuctus, quædam sunt temporalia, & in his non cadit viufuuctus.

Secunda est gl. in d. §. vestimentorum, quam sequitur Accursi in d. §. constituitur, quod viufuuctus vestimentorum legari potest, si assumptum patet ex §. constituitur de reddendo æstimationem finito viufuuctu, & sic non simpliciter constituitur, sed secundum quid.

Tertius fuit intellectus tal. ad Portum in d. §. constituitur, addit. fin. quod constituitur in eo contextu differentiam inter viufuuctum vestimentorum, & qualitatis, quia primo casu non transiit dominium, nisi sit relictus, vt quanta secundo casu sic.

Locatio igitur vestimentorum fieri poterit, si funebres sint, lenicæ, & similes, & notatur in d. §. vestimentorum, quod vir bonus non locaret vestimenta sibi relictis, nec facere vir grauis, vel nobilis, quia talis locatio arguit neficio, quid iordum. Vnde, si philosophice queratur, an locatio sit officium nobile. Vti, que in libris vestibus, & similibus indignum, & ignobile est, & est potius abusus, quam viufuuctus secundum l. c. ibidem.

QVÆSTIO XV.

Quæro etiã in hac locati materia circa tractatũ viufuuctus. Est legatus viufuuctus domus poteritne locare, & quomodo.

Prima sit conclusio. Viufuuctarius non potest facere meritoria, nec diuerforia, nec sollonica, l. æquif. finum, alias incipit si cuius, §. fin. ff. de viufuuctis. qui textus est valde vtilis in hac locati, & conducti materia, de quo etiam superius vidimus, ob id repetam aliquæ vtilia pertinentia ad locati, & conducti materiam.

Meritorium est, quod quæsitus causa certa mercede locatur. Vnde loca meritoria, & loca meritoria, pueri meritorij, vehicula, muli meritorij. Ita Suetonius in Caligula, cap. 39. & ibi Beroaldus, & alij. Alciat. in l. vrbana, in verbo meritoria, §. de verb. signif. Vgo Donnellus de pignorijs, fol. 145.

Diuersorum meritorium est hospitium mercenarium, quod ex itinere aliquantisper commemorandi causa diuertimus, vulgo *bojaria*, vel *taberna*. Ita Hotoman. in verbo, diuertorium.

Vnde ad practicam reducendo non potest viufuuctarius in domo exercere cauponam, vel tabernam: Sed quid, vt vulgo dicitur, *camere locande*, prout Roman. Perusij, & multis in locis, vt hæc meritoria diuerforia itinerantibus dici possunt. Vnde fructuario talis facultas interdita videtur, si solita domus non sit. Et non occurrat vnum latius, nisi fallor vtile in hac locati, & conducti materia, de qua Sueton. in Vitell. cenaculum ad locatitum, quod fortasse effum reuerfuit parte domus, quæ non fit in locatone comprehensa, reliquum locatur, & hæ ablocare fortasse extra locatorem ponere.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Meritorium fullonicum est, vbi fullio vestimenta polienda, curandaue accepit. textus in terminis locati, & conducti ad litteram queritur, *si fullio, si locat, de cuius intellectu* (Deo dante) dicemus, & in l. 2. ff. de condit. ob. cas. & in l. itaque fullio, ff. de sur.

5 Conclusio igitur est ex prædictis non licere vifru. thuario in domo, in qua vifrufructum habet, artem localem, mercenariam, & vilem, & maximè vbi certa merces quasi locationis titulo interuenit, vt exercere cauponam, vel tabernam, vel hospitium pro forensibus certa mercede, artem fullonicam, & similia, & sic in multis locatio lapit ffordum.

6 Vidi in simili in facto casum in hac locati, & conducti materia. Erat regio, contrata, vt via publica, in qua hinc inde erant cōductores apothecarum, qui exercebat pro maiori parte mercenariam, & mercenariam, vifrufructuarius cuiusdam domus in ea contrata existentis locauit fundum dictæ domus *pizzicaro*, ita vt præcipuè tempore æstatis, & pro maiori parte autumnali & ferore, & magno concursu mercaturæ vicini conductores recipiebant græuè admodum præiudicium. Fuit per viam præcepto actum contra illum, & fuit allegatus text. in d. *aquisinnum*, *si fin.* ac etiam quia ratione vicinitatis non poterat maxime in loco insolito exercere artem ffordam more illius vicini, qui in vicinia honesta locauit domum retinenti meretrices, vt (Deo dante) suo loco dicam.

7 Secunda igitur conclusio est in hac locati, & conducti materia ex eodem textu assumpta, quod vifrufructuarius si vult, debet locare domum tanquam domum, & ad vifum solutum, & ab initio destinatum non applicando ad nouum exercitium.

8 Similiter si in domo dominus pro vfu proprio habebat balneum remotum, fed delicatum non conuenit locare ad publicum vifum.

Similiter stabulum destinatum pro bobus, equis, & iumentis non licet locare, vt ibi exerceat molendinam ad oleum, & sic notat l. c. quod licet omnes artes, & exercitia supra nominata sint fforda, fortida, & vilissima, quid enim vilis stabulis equorum, & iumentorum? vbi talia animalia diu, nocturneque, & passim fforderantes, & tamen non potest fieri mutatio, nec alteratio in aliud eiusdem similitudinis vifum, & ffordum exercitium, prout exercere molendinum ad oleum.

Vnde in actu prædicto non est bona exceptio, & defensio. ita est ars vilis, sicut illa, merito mihi licet hoc facere. Vnde in locationibus facienda debet adeo attendi solitum, & destinatum patrisfamilias, vt non liceat mutare de vno exercitio ffordum in aliud.

9 Et pariter notabile est l. loquens ibidem, quæ incipit, licet in multo minus, quia passim in facto occurrit talis modus loquendi, *lobo manco per farni la tal cosa, & mico pegiore, che non si causa dal fferitio solito a farsi*, quia (vt ibi colligitur) hoc non attendunt legum. iores, licet licet cōduktor, & locator respectiue minus percipiat, & minus soluat, vel principaliter attenditur, quid erat solitum, & destinatus talis locus.

Vifus igitur alterandus non est, & vides l. c. quomodo argumentetur à loco proportionis in hac locati, & conducti materia de re fforda, & vbi ad iordiorum, & viliorum, & de preciosa ad minus preciosam. Sicut igitur domus, & stabulum iumentorum non potest locari ad molendinum exercendum passi-

ter nec balneum priuatum, & secretum ad publicè lauandum, experientia enim docet, quod ciues, & nobiles in eorum domibus, in quibus habent affectiōnem, faciunt quedam vulgo *retirementi*, *studioli*, & *si mili* esse honesti, vt publicè deputetur?

10 Et pondera viterius verba l. c. ibidem inter amenas dietas, dictæ namque est locus, fere cœnaculum, in quo cœtate cenatur ad vmbra hyeme ad solem. Plinius ex triclinio in dietam transitus.

Vnde si dominus habet locum valde gratiosum, delectabilem, & causa fere recreations tam in æstate, quam in hyeme, & in varijs anni temporibus, non licebit locare ad publicum vifum, si enim loci gratiosi sunt admodum grati dominis, vnde diminuitur deputando ad alium vifum.

Et nota pariter l. c. semper in locationibus faciendis circa ministeria exercenda id solum considerandum docet, quod viro honesto, & probò conuenit, & quod ipse faceret.

Vnde nullus vir bonus, prudens, & discretus prædicta faceret, & vidi in facti contingentia pro prædicto articulatam, & deductam, quod ita quilibet vir bonus, prudens, & discretus locaret, & ita fieri, & lo. cari posse arbitraretur.

Et iuxta prædicta vidi in facto casum in hac locati, & conducti materia. Quis habebat apothecā, quæ semper solita fuit locari calcularijs: modo eandem apothecā conducti nouissimè vnus, qui volebat in ea exercere pizzariam, vendere pices, & similia, alle-gabat sibi licere, quia ambæ sunt artes viles, & de vna ada liam de facili inferitur. Viri replicatum, quod non sufficit ambas artes esse viles cōditionis, si vna sit ffordior alia per hunc textum, *l. aquisinnum*, *si fin.* vbi quid vilis flabulo, & ffordore? Et tamen non potest piffrinum.

Similiter notabilis est ille textus in hac locati materia, quod vifus rei locatæ non est ampliandus.

Vnde, si est balneum in domo ad vifum tantum particularem domini destinatum, non potest fieri, vt publice feruiat, idem tamen balneum est exercitium de priuato ad publicum vifum.

11 Quod facit, quod si habeo puerum in domo per me factum, vt famulæ tantum meæ feruiat, non potuit nec vifrufructuarius nec conductor ampliare dando facultatem omnibus vicinis haurienti aquam idem & in fontana dici potest, in qua famulæ meæ, vel fortasse filiar, quia ex im potentia non poteram tenere famulas secreto quodammodo, & remotis alijs lauabam pannos meæ familiar, non in vifrufructuarius, vel conductor applicare poterit, vt publice vicinæ deferuiat.

Ad prædicta omnia bene facit text. in l. si pendentes, *si fin.* de *usufructu*. ibi abutatur, vel contumeliose, iniuriose utatur. Et sic nec meretricibus, (vbi Ac. curf. dicit.)

12 Quid dicendum? Est apotheca deferuens difforder, & modo in ea est excitata vna ars, modo alia, & hæc artes quedam ffordie sunt, quedam nobiles, quid attendendum? vique vltima exercitata ex his, quæ posui supra de subitania locationis ad *glum l. ex cepit*, c. locat. Causus igitur erit, ne præiudices vitio loco dare ad vifum ffordum.

13 Quid dicendum? Conduxi domū, volo facere in ea fontem, vt si quis veniat, possit certe mercede lauare pannos, an possum? Vtique ex eo textu colligitur in ver-

his illis. Quasi domum locare, nec balneū ibi faciendum: effi enim conductor faceret puteum, vel fontē adhibendum pro vīu familiæ tantum, vtiq; hoc respicit materiam meliorationis, vt suo loco dicam.

Q V Æ S T I O X I V.

- E**T prosequendo in hoc titulo de usufructu concrementa materia locati, & conducti, quæro, quas teneatur solvere mercedes præceptoribus, salaria famulis, & pedilequis-pensionibus domorum, & similia, & vtiq; usufructuarius, & finitur, n. 4. *Instit. de usufructu per leg. balneus* ibi, stipendium, tributum & salarium, quàm singularem in hoc dixit Alber. de Albert. singular. 10. *Bartol. Lenn. ad quem, C. de usufructu. Corn. conf. 86. littera D. & seq. volum. 4. Rom. singul. 157. iustis. Ruin. conf. 206. numer. 31. volum. 2. Bois-pratt criminal. titol. de principe, & privileg. ipsius nu. 130. late Paris. conf. 94. num. 23. conf. 65. nu. 68. conf. 96. numer. 26. vol. 2. Borgni. de usufructu. numer. 160.* Sed pone hic vnum satis notabile, & quotidianum, quod usufructuarius teneatur ad salaria, pensiones, & collectas, quæ simul iuncta æquivalent perceptioni fructuum, casus enim de facili in facto contingit. Testator habebat famulos, & pedilequos, quæ per multos annos inferuierunt, nec vnaquam aliquod salariū habuerunt. Similiter aderant, domus conductæ, & c. ita vt cōputantis cursibus tantorum annorum accedebat collectis, & aliis extraordinariis oneribus pensiones & salaria æquivalent perceptioni fructuum, tenebitur ne isto casu ad pensiones & salaria?

Vtiq; non gl. in l. qui conuincunt, §. qui hortos, ff. de leg. 3. per l. si res obligata, ff. de legat. 1. quàm gl. appellat rursus in mundo. *Rom. singul. 157. attestans le Florentin* in facto habuisse in ædua quæstione, post Dyn. Bar. in l. ibi verbus, §. testator, ff. de leg. 3. Caball. millelog. 124. nu. 3. part. 2.

Addo bene in materia loquentes *Rom. conf. 230. Alex. & sal. m. l. quod seruus & in d. si res obligata in l. 1. §. fin. col. 2. ff. de nou. oper. nouat. & in l. fructus, ff. sol. matrim. Afflic. in §. præterea, num. 57. de probat. feud. alien. per Fedetic. & desig. 152. nu. 2. Petrasantia singul. 35.*

- V**idi in facto casum, quod usufructuarius statim mortuo testatore cepit soluere multa salaria, & pensiones, & multa alia onera non facta aliqua discussione: post melius cogitando vidit æquivalentiam fructuum, & debitorum, & noluit prolequi solutionem festinanter inchoatam.

- A**mplietur dispositio l. balneus, ff. de usufructu, non exendo materia in locati, & conducti, & quatenus ad ipsam pertineat, vt procedat etiam in conducto. re ad longum tempus, quid ad exemplum usufructuarij tenetur ad salaria & pensiones *Alex. consil. 1. num. 10. lib. 4. quem sequitur Paspalin l. placet, numer. 48. C. de sacrosanct. eccles. Silua. conf. 47. num. 4. Pinell. ad l. 1. part. 2. num. 78. circa medium, ampliatione B. C. d. ban. mater.*

- A**mplietur secundo loco dispositio l. balneus, vt procedat etia in viro possidente bona dotaria, qui pariter tenetur ad salaria, mercedes, pensiones, & alia onera realia. Glo. & Bar. l. iura, in quibus locum. mul. Doctores in l. fructus, ff. sol. matrim. Bartol. in l. accipiem dum, ff. de impens. in rebus dota. facus, & est te.

ceptissima opinio. *Pinell. ad l. 1. part. 2. u. 82. emphyteut. ne prima.*

- A**mpliatur tertio loco dispositio l. balneus, vt procedat in feudatario, & emphyteuta, qui pariter tenetur salaria, mercedes, pensiones, & alia onera realia. l. 1. ibi publicatio fructuum, & ibi Alberic. & Bald. C. de iur. emphy. tal. in d. l. 2. nu. 25. Cailan. in consuetud. Burgun. rubr. 4. §. 6. col. 2. Joann. de Amic. conf. 8. num. 61. & 62.

- A**ddo, quod hæc est communis opinio pariter attestata, *Corn. conf. 36. in fin. verbus, lib. 3. Jul. Clar. in §. emphyteutis, q. 36. vbi etiam ponit in fine eam modificationem ad propositum materię locati, & conducti, de qua agimus, quod si pro re emphyteutica præstatum non modica pensio, & fortasse fructibus correspondens, quod Dominus directus pro sua portione debet sufficere onera, & emphyteuta pro sua portione attestans hoc habere maximam æquitatem, & ita seruare Senatam.*

- S**ane negari non potest, quin habeat magnam equitatem, si enim respondeo annuatim de condigna retributione, cur debeat alio onere grauari de soluendo pro domino? Vnum præsupponit Jul. Clar. quod in materia emphyteuta soluaturs pensio correspondens fructibus, quod regulariter non est verum, vt dixi superius, & erit potius locatio, quam emphyteutis, & sic applicari poterit ad locati & conducti materiam.

- V**num non omittam, quod est frequens in multis ciuitatibus, & est in tractatu locati, & conducti, conduceri medius a Communitate loci pro certo salario annuatim, pro quo persoluendo indicitur collecta, cur non teneantur clerici, qui pariter curant, sicut laici, emphyteutæ, & conductores? similiter tempore pestis, bannitorum, & similibus temporibus suis, spectis, ponuntur custodes ad portas ciuitatum pro certo salario, & mercede, cur clerici non debent eorum tribuere? Vtiq; sic, Joann. de Amic. conf. 136. nu. 1. Imol. & Anch. in r. non minus de immu. ecclies. vbi Abb. col. 5. nu. 18. Festus de collat. p. 4. r. 1. nu. 10.

- A**mpliatur quarto loco dispositio l. balneus, vt tendatur, & procedat in possidente fundum, & percipiente fructus, qui pariter tenetur ad salaria, & mercedes, & alia onera realia, etiam si contrarium conuenierit eum eo, quo rem habuit, *Bar. in l. 2. C. sine censu, vel reliquis, not. in l. inter debitorem, ff. de pact. Paris. conf. 53. lib. 1.*

- S**ed pulehra est in hac ampliatione indagatio, quæ passim occurrit in contractibus censuibus. Est alienatus fundus censuarius, & est locatus ad longum tempus, vel in emphyteusum, vel fundum, aut similia, quis tenebitur soluere censum? obligatus, vel singularis successor, & tertius possessor.

- P**rimo videbatur dicendum singularem succello rem non teneri, ex quo actio census est personalis, §. 5. p. ff. de contrahenda emptione.

- V**nde instrumētum habent executionem paratā non habet locum contra tertium possidorem, & imo in l. fin. col. 14. §. 2. quibus appellari non licet, Bald. in l. 1. C. de iur. de leg. Augel. in l. p. debitori, per illum tr. x. c. si aduersus traditor. in Commendat. Alex. dicens perpetuo notandum, & ibi tal. in l. 1. §. si heres percipio fundo, ff. ad Trebell. num. 5. Re. in l. d. auen. in singulari. 68. Vant. de nullit. tit. quis possit dicere de nullit. ampliat. 2. numer. 17. Didac. practica quæstionum, cap. 14.

Tactatus D. Vincentij Carocij

in fin. late Affin. in practica, c. 3. l. 1. m. 25.

- 12 Contrarium est de iure verius, vt quilibet possessor, seu maior etiam detentor, conductor ad longum tempus, feudatarius, emphiteuta, & similes, ad solutionem census conueniri possunt, *Clemens. 1. de censib. Boerius de censibus, art. 58. & 59. Folium in practica, c. 1. in verbo tanquam res iudicata, nu. 28. Pulchre Hier. Gabr. conf. 47. lib. 1.*

Vnde videbis multa instrumenta censuaria cum hac clausula, quod pro censu, & fructibus decursis non solutis, gere liceat emptori, tam contra venditorem principaliter obligatum, quam contra fideiussores, possessores quocunque, conductores, vel fideiussarios colonos, & laboratores dictarum terrarum.

- 13 Ampliatur hoc conclusio, vt procedat etiam si successio singularis esset de magnatibus, primatibus, vel privilegiatis, vel fidei, ecclesia, & similes, adhuc enim more soluendi censum tenentur, *Innocentius 1. de re, rum, de foro competenti, Hostiensis in tit. de iure iuramentis, §. in quibus, c. 1. lib. 2. Specul. in tit. de locato, §. nunc utique, verfic. 89. Cora. conf. 1. c. 64. lib. 4. Abb. iterum, conf. 30. lib. 2. Anselm. conf. 386. pulchre Crau. conf. 2. 17.*

- 14 Ampliatur secundo, vt tertius possessor teneatur nedum pro futuris censibus, sed etiam pro praeteritis, argumentol. *imperatoris, l. 2. C. sine censib. Roman. conf. 4. 17. de iur. Nepotol. 95. Rip. in l. 1. §. si habes, ff. ad Trebell.*

- 15 Ampliatur tertio loco, vt teneatur secundus singularis possessor, etiam si in opus, exilis, & minus idoneus existat, & sic nec in subsidium contra alienatorem fundum censualem agi possit, Sentit. Bonif. in allegato art. 12. de censib.

- 16 Contrarium est verius ex *auth. sed periculum, C. si neterit vel, reliqu.* quem ad hoc propositum notabilem dixit Roman. conf. 4. 17. nu. 9. vbi allegat l. final. m. Codic. de praed. nauticularibus, lib. 1. c. 1. Act. conf. 1. per text. in l. cum possessor, §. fin. de censibus. Crauet. consil. 2. 17. lib. 6. in fin. quod consilium in hac materia tertij possessoris est vtile, & celebre.

Ampliatur quarto, vt nec excusetur iste tertius possessor, siue detentor nominando dominum directum qui insuper compareat, & liti assistat, adhuc enim possessor conueniendus, & condemnandus est ad exemplum emptoris, qui licet nominet autorem suum in iudicio, tamen hoc non obstante condemnabitur Abb. *in quantam frequenter, §. in alijs, nu. 2. vt sit non contestate Hieron. Gabr. conf. 47. num. 7. in fin. vbi postea ad iauorem possessoris dicit, quod ipse habet regressum de euisione contra dantem, & concedentem, quanto minus accepisset ille hoc onere detentio, vt ibi per eum.*

- 17 Ampliatur quinto, vt non possit opponi exceptio excusationis, *Guid. Pap. conf. 42. & 576. Calsan. in consuetud. Burgund. rubr. 1. §. 6. numero 9. Couarr. libr. 3. variat. resoluit. cap. 7. nu. 6. Ioann. Lup. de usuris, in l. 2. §. 2. nu. 67.*

- 18 Dices, quae actio, & quod remedium competit contra singularem successorem? hac quaestio diffiniri a reputatur a Hieron. Gabr. in allegato conf. 47. prope num. 14. in vtilitate practica consideranda sunt plures etiam, & tempera. Primus pro censibus decursis a die traditionis, vel accessionis rei. Secundus casus, & tempus est de censibus decursis a die rem habitam, &

acceptam tertius casus est de censibus decursis a die moti iudicii.

Primo casu competit actio personalis in re scripto: Secundo casu competit hypothecaria, vel Saluanum Interdictum: Tertio casu potest intentari, & vtrumque competere, & ita colligitur ex Soc. conf. 15. parte 1. Abb. in l. cum Ioum. de fidei. instrumentorum, vbi accipiendo rem cum tali onere, videtur se personaliter obligare. Idem sentit Bosius de censibus, art. 58. prope medium. Hier. in practica, c. 1. verfic. tanquam res iudicata, num. 30.

- 19 Vnum tamen nota, quia tales rationes concludentes videntur data scientia ipsius accipientis, quia accipiendo simpliciter, videtur sibi praedudicare, de secundo casu, quod competit hypothecaria, vel Saluanum, & vtilius sit, tradit Roma. conf. 311. Sequitur Aftid. de iur. 95. num. 6. Crauet. d. conf. 2. 12. num. 4. quia eius distinctio non videtur leuca, quia in nullis instrumentis censualibus admittitur hypotheca, vt passim videtur.

De tertio casu, quod competit & personalis, & hypothecaria, tradit Hieron. Gabr. in allegato conf. 47. per dictum ipsum. Cautius tamen putarem intendere hypothecam, vel Saluanum interdictum, cum comprehendere possint omnem casum, ex allegato conf. colliges modum libellandi, quia specifice per debent eius, qui eurrant post litem contestatam, alias non debentur, & si tunc ad libello actione mere personalis, & ito hoc libellus est clarus, si ex lectura articulo colligatur aliquid praegnantius, addunt in articulis aliqua verba importunia etiam hypothecariam, tamen stante libello aduodum clario, deductio articulo rum nihil operabitur, nec aliquid secundum eum operabitur clausula salutaris, ius, & iustitia, quod procedit, quando ex narratis in libello aliquid deductum sit.

- 20 Vnde si in libello sit narratio petitorum, & in vno tantum conclusum, tunc clausula illa multum operabitur ex narratis, alius non tenet supra in principio, quod actione secunda, parte prima.

Ex quibus corollarie patet ad allegatam l. final. m. §. fin. ff. de contrah. empt. vt actio personalis sequatur per locum, non rem, tamen quando persona singularis successora accipiat simpliciter rem omnem effectus, vel vitori pretio, aut conuentione accipit, & ius afficit rem ipsam, tunc competit actio personalis, & instrumentum guarentiatum pariet executionem etiam contra tertium detentorem ipsorum onere affectum, vt colligitur ex praedictis.

- 21 Dices, si ne citandus ille tertius possidens rem censualem stante instrumento, vtique non respondit Alex. in l. §. si ff. de legat. 1. facta luminaria informatione iudicii, quod talis retinet rem censualem Soc. conf. 27. lib. 2. Maran. in suo Speculo p. 6. Bonif. de censur. artic. 59. cautius tamen erit citare.

Ex hoc facilius, & addi possunt ad ea, quae superius diximus, an res transeat, cum onere loci, ad l. ex nudi gal. ff. de praegnoribus.

Ex in hac materia locati, & conducti, de qua agimus in hoc dicuri, colligimus vtile conclusio, ne, quod si solutio pensionis correspondet iuri reali afficit, & sequitur rem ipsam, sicut ius reale, in traditione, ff. de actio. emp. ex qua habes novam speciem locationis, & conductionis, & pensionis soluendi, & constituenda.

Vnde

Vnde passim occurrit, quod quis pro seruitutis domus propriæ, vel alicuius fundi vitur re vicini, vel pro aqueductu, vel pro recipiendis fructibus, vel aqua pluvia, & in recognitionem soluit tot, hæc est pensio, & species locacionis, & transiit eum onere suo vt in d. l. in venditione habetur.

Et sic solutio, vel obligatio pensionis est species seruitutis, nec res dicitur tradi libera per venditorem si teneatur ad pensionem aliquam, prout ex eo textu colligitur.

Ampliatur quinto loco dispositio l. *hærens*, ff. de usufructu, vt licet bona appareant alij registrata, & vt vulgo dicitur *acta talia*, tamen verus possessor teneatur ad salaria, & mercedem, & alia onera realia: veritas enim præferre debet, l. *illicitas*, ff. de offi. p. re. ff. ita Bald. reputans hoc ad modum notandum in l. fin. cum. c. nota. 3. c. sine cons. commendat Roman. in l. Imperator. cum. 1. ff. de publican.

23 Vnde non videtur bona exceptio non soluendi. ego non teneor tibi solvere talem mercedem, vel salariam, ex quo in libro nobis libra, vel catastris sunt descripta alteri, quia replicabitur qui possidet, & fructus percipit, teneat.

24 Ampliatur sexto loco dispositio l. *hærens*, ff. de usufructu, vt si sint plures usufructuarij, quilibet pro rata, & proportionabiliter teneatur ad salaria, mercedem, & onera realia, Affl. in §. *præterea*, cum. 53. de probat. feud. alienat. per Federicum, dec. 252. an. 1.

25 Vnde si ex aliquo casu, vel accidenti imponenda esset aliqua collecta pro salario alicuius custodis, vel magistri, quia diruta est aliqua pars muri Civitatis, vel quid simile, & eilet conductus architectus cum certa mercede, & salario, pro quo foluendo esset imposita extraordinaria collecta, velque erit locus dispositioni l. *hærens*, & sic tenebitur usufructuarius.

26 Vidi in facto casum in hac locati & conducti materia, & ad propositum l. *hærens*, de qua agimus. Tuderini constituerunt reficere catastum, vt quilibet iusto modo suppetit onera sua, conduxerunt a longinquis partibus agrimensoris peritos sub certa mercede, & salario, & pro eo perioluenda sunt dicta collecta extraordinaria, nouquid tenebitur usufructuarius? Vtique sic, & si erunt plures usufructuarij proutin præcedent ampliatione, quilibet pro rata, & proportionabiliter tenebitur.

27 Vidi etiam in facto casu pro prætica l. *hærens*, & ad propositum huius materie locati, & conducti. Solet Civitas Tuderina convenire vnum medicum tantum, in anno lupervenit magna, & nimia influentia extraordinaria cuiusdam infirmitatis, fuit conductus alius secundus medicus pro certo salario, & mercede, & fuit imposita nova collecta tenebitur usufructuarius? Vtique sic, & si sunt plures, quilibet pro rata, iuxta not. in præcedenti ampliat. Similiter eger refectio palatium Communivitatis pro bono publico pertractando, vel palatium Gubernatoris, conductur ar. iij. sub certa mercede, & salario, si imponatur collecta, usufructuarius tenebitur, & erit locus dispositioni l. *hærens*.

28 Et sic corollarie inferitur limitatio ad l. *Scio*, §. *not.*

dicto, ff. de ann. leg. 3. & not. per Felin. in c. *sedes eorum*, 3. de rescript.

Ampliatur octavo loco dispositio l. *hærens*, ff. de usufructu, vt procedat etiam pro tempore præterito, antequam fructus percipere cœperit, ff. in l. *Imperatores*, & ibi not. Roman. & Castren. ff. de publ. Affl. dec. 95. Capic. dec. 20. cum. 26. & hæc est magis communis opinio, Panor. in cap. *pastoralis*, cum. 5. de decimis declarando, vt superius dixi ampliatur. 4. ad materiam census.

Quid in colono, vel conductore ad modicum temporis ponam suo loco tit. de collectis.

29 Declaratur dispositio l. *hærens*, ff. de usufructu, vt procedat, & habeat locum in usufructu ex causa lucrativa, secus ex aliqua causa onerosa. ita limitat Pinell. ad leg. c. par. 1. fol. 191. Jimer. 1. C. de bon. maten. ubi modificat, vt saltem extraordinaria non teneatur not. per Affl. in d. §. *præterea*, cum. 36. Alexandr. ad leg. quoties, ff. ad l. *Falcid.* c. in l. ubi par. ff. ad Trebell. in l. non amplius, ff. de legat. 1. in l. penult. §. 1. cum. 6. ff. de iur. omni. iudicium.

30 Declaratur secundo loco dispositio l. *hærens*, vt procedat in salariis, & aliis oneribus, quæ imponuntur a lege Cõitate, vel superiore, secus si ex conventionione Castren. in l. *in venditione*, ff. de act. empt. Affl. dec. 95. cum. 3. in l. 2. cum. 150. c. 159. c. de iure empt. Albet. in l. qui concubinam, §. qui boras, vers. *au d. ff. de leg. 1.* Rom. allegata l. *Imperatores*, & est communis opinio, Pinell. in d. l. 1. p. 2. fol. 192.

Cum igitur ex legis, et iuris dispositione debeantur salarii, & mercedes famulis, & pedilequis modo quo superius suo loco dixi, sequitur, quod usufructuarius tenebitur.

31 Vidi etiam in facto casum in hac locati, & conducti materia. Fuit transmissus commissarius consensu ad Civitatem Tuderinam, & in Breui commisionis tam pro commissario, quam pro notario est declaratum certum salarium pro quolibet die; pro quo perioluendo est imposita collecta a Cõmunitate. Vique usufructuarius tenebitur, maxime in casu consensu.

32 Declaratur tertio loco dispositio l. *hærens*, vt non procedat in salariis, & alijs oneribus, perioluendis, antequam usufructuarius accipiat possessionem rei, illa enim ab hærede, vel domino fieri debent glo. notab. quam ibi Bar. commendat. in l. penult. §. fin. ff. de legat. 3. & est verissima resolutio. Bartol. in l. *quero*, ff. de usufructu leg. facit bene textus in l. si usufructuarius, §. fin. de leg. 1. in verb. s. illi talis dari debet qualis est.

33 Declaratur quarto loco dispositio legis hærens, vt non procedat quando detracta onere & salarii debito usufructus remaneret inutilis, vel admodum exhaustus, & debilis, quo casu pertinet ad dominum, vel hæredem eius non ad usufructuarium, gl. in l. si pendentes, §. si quid clarij, in verb. pertinebant ff. de usufructu. Clarus, & melius in lege, qui concubinam, §. qui boras, in glo. fin. ff. de legat. 3. Et quoniam iura hæc loquuntur in terminis locati & conducti, paululum in his ad utilitatem materie insinuat.

34 Primo igitur opinionem glo. iam relatam tenuit Cyn. relatam ab Alex. in lege apud Iulianum, §. si quis, in fine, ff. de legat. 1. Roma. consil. 230. Aret. in lege fratris, col. fin. §. soluto matrimonio, ubi hoc valde commendat, & sequitur, & post eum Ias. cum. 18. idem tit. in leg. cum servus, numero 6. ff. de legat. 1. ubi hænt glo.

Tractatus D. Vincentij Carocij

glos. summo opere commendat in l. apud iulium, §. heres, num. 8. ff. de legat. 1. Par. in consuet. §. 22. numero 156. in fine, Parpali. in placet. C. de sacrosanc. eccl. q. Papient. in forma libelli addotem in verbo, dedit, num. 5. Tiraq. hoc valde commendans de retrac. Lignagie. §. 1. gl. 1. num. 16.

Addo Roman. sig. 157. dicentem in facto habuisse Florentie in causa valde ardua, Alex. in l. si res obligata, §. ff. de legat. 1. in l. 1. §. fin. com. 2. ff. de non oper. num. 2. Attil. in §. praterea, num. 57. & de off. 2. §. 2. num. 2. Petra. sanct. singul. 35. & faciunt notata per Roma. singul. 347. & ibi not.

36 Applicando igitur tam ad materiam vsusfructus, quam locati, & cōducti in fertur, quod si ego ad quinquennium conduxi pro certa mercede annuali, si lego fructus illius fundi a me conduci, quod hæres meus teneatur soluere pensionem: non legatarius vsusfructuarius, dicitur L. qui concubinum, §. qui hortos, ff. de legat. 3. Et ratio est, quia alias legatum vsusfructus rediret in inutile, ut iam dixi.

37 Subdeclaratur quarta declaratio, quod quedam sunt onera, quæ imponuntur pro habendo ipso iure fructuum percipiendorum, & hæc non spectant ad fructuarium, lege qui concubinum, §. qui hortos, & l. penult. §. fin. ff. de leg. 1.

38 Quedam sunt onera, quæ habito iam ipso iure fructuum percipiendorum imponuntur fructibus vel prædio, vel personæ pro prædio, & hæc pertinent ad fructuarium, lege qui concubinum, §. qui hortos, dicitur esse verissimam resolutionem, ff. de vsufructu, legat.

Et sic ex primo membro, dum, allegatur l. qui concubinum, §. qui hortos, quæ loquitur in materia locati & conducti, colligitur in hac locati, & conducti materia, quod pensio, quæ soluitur pro prædio conducto, est onus, quod imponitur pro consequendo iure percipiendi fructus, & cum hæc (ut dictum est), ad fructuarium non pertineat, colligitur, quod si quis habeat multa bona cōducta in varijs locis pro certa pensione annuali, quod legando vsusfructum suorum bonorum sibi. Sibi, non tenebitur soluere pensionem, licet lalaria, & mercedes sic, quia pensio imponitur pro iure consequendo, merces, & lalaria reperiuntur in consecuto.

39 Et sic in hac locati, & cōducti materia cōsiderari potest duplex onus; vnum est ante consecutionem rei, sed pro re consequenda, & hæc est pensio, aliud est pro iure iam affecto, cui imponitur onus salarii, vel mercedis. Si igitur debeatur aliqua res alicui cōducto omni onere, utique non tenebitur ad pensiones, lalaria, & mercedes, quæ sunt onera, ut dictum est.

40 Subdeclaratur secundo loco, & hoc iuxta terminos locati, & conducti, quod res cōducta legari potest sub duplici conceptione verborum: primo modo habendo respectum ad rem ipsam, vel fructus ipsos: i. e. cundo modo habendo respectum ad ipsam cōductionem. Primo casu sic dicendo. Lego talem rem, vel fundum, vel lego vsusfructum talis fundi, vel lego fructus, & redditus talis fundi, & tunc legatarius pariter, & fructuarius non teneatur ad pensionem persolvendam. Secundo casu si adiiciatur, & habeatur respectus ad rem cōductam, puta lego Sempronio bona per me cōducta in lacu Perusino, & tunc tenetur ad onus, & sic ad pensionem, & habebit lucrum. Ita in terminis locati, & conducti pariter, & vsusfructus declarat Bart. in l. penult. §. in his ff. de leg. 3.

Et ex hac declaratione ad materiam locati, & cōducti colliguntur duo.

41 Primum est, quod appellatione rei simpliciter pro latæ vel appellatione vsusfructus, vel redditus non venit pensio, quæ pro re ipsa, & fructibus consequendis soluitur.

42 Secundum est, quod appellatione rei conductæ venit pensio resoluenda pro ea. Tertium est, quod ibi Bart. facit differentiam. Aut legatur quod incertum, puta pensiones cōducta in territorio Tuderino, & tunc a legatario debetur pensio. Aut legatur certa res cōducta, & tunc non debetur pensio, & sic hoc verbum, la condotta mia, obligat legatarium ad pensionem.

43 Vidi in facto Calum. Quis cōduxerat tali proquinque annis a Comunitate, & insuper gabellas a Dogana, & officium damnorum datorum pariter ab ipsa Comunitate, condidit testamentum, & inter alia sic dixit. la condotta del defensorato, o vero dell' officio del danno dato, lo lascio a Sempronio, quella delle gabelle a Gato, & quella del sale a Pietro, tenebiturne quilibet ex istis legatariis ad pensionem? Vtique sic ex prædictis, nec in aliquo potest hæredem cogere.

44 Pone, quod post cōductam talis inchoatam aspor, tauerit quantitatem talis ad Civitatem ad effectum vendendi minutatim, pro mors est, & legauerit istum saltem existentem in tali loco, tenebitur nec legatarius ad pensionem aliquam, vel vestuarium, vel alterius pensionis, & vtrique ex iupradictis deduci posse videtur.

45 Sed pone vnum ad intellectum d. l. qui concubinum, §. qui hortos, & eorum, quæ ibi notantur, si colonus non absorbeat in totum, sed æqualeat, debebitur per legatarium, & fructuarium, Vtique sic respondet ibi Petrus ab Alberico, relatus per l. quibus dictas, §. 1. ff. de cond. & demonstr. vbi etiam Alber. subdit vnum aliud, quod solutio pensionis pro aliqua re cōducta est onus personale, & transiit ad hæredem, non legatarium. Circa tamen intellectum dicti §. qui hortos, videtur colligi latius clarus ex verbis testatoris, si enim ibi hères soluit annuatim pensionem, hoc ideo est, quia expresse per testatorem fuerat ad duo condemnatus. Primum, ut permitteret ut fruissecundum pensionem soluere.

46 Colligitur ergo, aut loquimur in pensione soluenda pro fructibus, vel re fruenda, & hæc pertinet ad hæredem, vel dominum: aut post rem habuam est aliud impemum in re, puta in cultuanda agrum, vel domum conducendo operarios, & similes certa mercede, & hæc spectat ad legatarium, d. l. quibus dictas, §. 1. vbi Bart. limitat si respiciant percipiendam utilitatem per l. fructus, solut. marum.

47 Considerari etiam potest ad intellectum §. qui hortos, quod ibi sumus in legato fructuum, quod lucratiue, & pleniori intellectu videtur interpretandum iuxta san testamenti, ff. de reg. iur. nec proprie dicentur fructus, si mercedem cōductionis legatarius solvere teneretur iuxta ea, quæ dicam in suo loco in materia fructuum.

48 Declaratur quinto loco dispositio l. habemus, ut non venditis sibi locum in vsusfructuario, qui vltim fructum repudiasset, tunc enim excusatur ab onere, ad quod alias teneretur, Bart. in l. com. §. ff. de publicanis, sub numer. 14. per l. cum fructuarius, & de iur. iur. Ari. Pinell. ad d. l. 1. par. 2. sub numer. 72. prope medium, fol. 192. limit. 4. C. de bonis maternis.

Ultra

Utra Pinell. & alios superius de materia loquen-
tes, addo iam in l. 1. §. explicito sub num. 13. ff. ad Trebell.
qui intelligit, & declarat legem, hactenus procedere
in simplicibus usufructuariis, non autem omnium bono-
rum, attestando post Alex. quod ita se habet com-
munis opinio, quod usufructuarius etiam omnium bono-
rum non tenetur ad onus aeris alieni Borg. de usu-
fructu, m. 3. 11. Eman. in suo Theaur. litera K. num. 104.
Et sic videtur restringi dispositio l. hactenus, quæ
etiam loquitur in usufructu in testamentum relicto, ut
patet ibi, usufruct. legato, &c. quod licet usufructua-
rius universalis omnium bonorum non teneatur ad
debita, hoc verum, & si sint personalia, & in quibus
apparet obligata persona, bene tamen ad debita rea-
lia, & specificata in d. l. hactenus.

Non omitam etiam, quod in multis Codicibus sa-
tis correctis legitur solarium, non salarium.

49 Pariter non est silentio prætereundus textus alias
superius allegatus in l. si pendente, §. si de acervi, ff. de
usufructu, quod si pro transitu, vel equaductu, &c. uni-
lium, aliqua pensio persolubda est spectat ad fructua-
rium ad confirmationem eorum, quæ superius indu-
cta sunt similiter functiones sici, & municipij.

50 Similiter, & responsum l. C. in repetito, §. qui bono-
rum, quæ tria ponit, dum plene legatur fructus rei con-
ductuæ. Primum est tempus, puta lego fructus talis
fundi per me cõducti pro quinque annis, pro quo tem-
pore ego conduxi. Secundum est, quia primo damnat
hæredem ad dandum conditionem rei legatæ legatario
pariter, & fructuario, fortasse scripturas, & instru-
menta conduccionis, in quibus apparebit, qua conditio-
ne, modo, & forma conductus erit. Tertium, quod
permittat legatarius vti frui.

51 Est etiam vultus in hac locati, & conducti materia
textus superius allegatus in l. quibus debetur, §. l. ff. de
condit. & demonst. in enim lego Sempronio expensis
funeris, studij, vel alicuius similis rei, vique pretium
non continetur, sed bene conduccionis domorum, fa-
mularum, & aliorum in respectu loquendo.

QVAESTIO XII.

Usufructus.

1 QVAERO prosequendo materiam locati, & con-
ducti, & usufructus. Vidimus superius in proxima
præcedenti quaestione si usufructuarius tenebatur
solvere pensiones, mercedes, & salaria, & sic passim
modo quæro quid conuerso, an possit recipere
pensiones, & sic actus ad materiam l. labores, vers. si
pensiones, ff. de usufructu. & questio est admodum quo-
tidiana, & practicabilis, quia multis habent multas
apothecas stud. ue factas, vel emptas ad locandum
pariter, & domus, & similia, similiter locatur prædia
ad longum tempus, ad quem spectabat hucus pensio,
& ita extendi?

2 Et primo videbatur indistincte dandum, quod sic
quia usufructus pendentes dicuntur esse pars fundi, l. fru-
ctus, ff. de rei vendit. & ad fructuarius pertinent, l. i
pendentes, ff. de usufructu.

3 Contraarium est verum cum hac tamen distinctio-
ne, quod pensiones rerum locatarum non pertinent
ad usufructuarius, nisi expresse ita conventum sit d.
vers. pensiones, vbi Alberic. & vulg. colligunt vnum,

quod reputant valde notabile in practica, & quod eo
ipso, quod convenitur, ut fructuarius habet pensiones
cogitur stare colonus, & sic est una bona cautela ad
hoc dicta in latius in titulo de fructibus.

4 Vnde si maritus faciat testamentum, & relinquit
prout hodie moris est uxorem suam dominam, mafa-
riam, & usufructuariam omnium suorum bonorum,
acceptando simpliciter usufructum, non per hoc
cogitur stare colonus, sed si incepisset exigere, vel re-
cipere pensiones, videtur in hoc sibi præiudicasse,
& cogetur stare colonus, & sic poterit dici iste unus
modus per factum, & tacitam acceptationem.

5 Similiter in hac locati, & conducti materia, & usufructus, videtur testamentum, in quo specificabantur pen-
siones domorum, & apothecarum, quod reliquebat
maritus uxorem usufructuariam omnium bonorum,
& in particulari pensionum, & fidum testatori quo-
modoque debitorum.

6 Vidi etiam post mortem, testatoris concessum circa
pensiones, & fidus inter heredes, & usufructuarius,
& si ipsa erat contenta a exigere, vel non quia heredes
intereit hoc tractare, & facere ratione colorum.

7 Et nota l. C. in d. §. pensiones, quia in alio modo ap-
pellat, & appropriat fructus naturales, alio modo
pensionem domorum, dum enim loquitur de fructibus
naturalibus, dicit eos nasci in fundo, & sic, proprii est
fructus naturalium nasci in fundo; dum enim loqui-
tur de fructibus industrialibus, & pensionibus, dicit
eos percipi, & sic pensiones rerum locatarum non di-
cuntur nasci ex re, sed occasione debentur, sed bene
percipi ratione, & occasione talis rei.

8 Vnde si dicatur ego relinquo, vel concedo Sempro-
nio omnes fructus, qui nascuntur in bonis meis, vbi-
cunque positis, non spectabunt ad eum pensiones do-
morum, & apothecarum, quæ nasci non dicuntur, sed
percipi (ut dictum est) sed si dicatur, ego relinquo,
lego vel concedo fructus, qui ex bonis meis percipi-
untur, vique veniunt modum fructus naturales, sed etiam
pensiones, quia percipere, videtur generale verbum,
& comprehendere eos, qui nascuntur, sed non econtra.

9 Et sic videtur etiam colligi, quod pensiones domo-
rum, licet al. em. quoad intellectum, & in ratione sui,
dici possint pars rei, pendereque a re locata, & cõdu-
cta, prout fructus naturales dicuntur pars fundi, quo
seminati sunt. Et sic ex deducto videtur inferri limi-
tatio ad l. fructus pendentes, ff. de rei vendit. ut præcat,
& habeat locum in fructibus naturalibus pendenti-
bus nondum leccatis, vel recollectis, nec in pensioni-
bus rerum locatarum pendentes nondum exactis,
quæ limitatio clari, (in fallor) colligi videtur ex l. i
pendentes, iustit. l. arbor, §. pensiones, de usufructu.

10 Et per hoc vidi a subtilibus quæstiones in hac locati
materia. Habemus iure cautum, quod fructus matu-
ri naturales, & pendentes habent se ad feudum vsu pars
ipsius, quid dicemus de pensionibus rerum locatarum,
quod nomine eruat appellandæ, an pars, vel accedens,
vel connextum, vel dependens, vel quid, & vique pars
rei locatæ non sunt, ut vidimus.

QVAESTIO XIII.

Usufructuarius.

QVAERO successive, proxime præcedentibus
quaestionibus an usufructuarius teneatur stare
colonus

Tactatus D. Vincentij Carocij

colono ad materiam, l. emptorem, C. locat.

1 Et primo videbatur dicendum quod sic, quia in legato usufructus omnium bonorum venit Kalendarius, quod continet creditum, & debita l. qui usufructum ibi Bar. d. de legat. 3.

2 Contrarium est verius ex l. arbores, venf. sed ad ex. plum, ff. de usufructu, vbi text. dicit, usufructuarius non debere stare ad similitudinem, & exemplum venditionis, & limitat similiter, nisi specialiter sit alter conventum, & sic talis conventio, vel exceptio facta valet, & tenet.

3 Potest igitur testator in suo testamento, dum relinquit uxorem usufructuariam omnium bonorum, apponere hanc conditionem reuerentiam, & ut dici solet, pacis, quod non possit expellere colonos, vel condutores ipsius testatoris. Ratio autem quare usufructuarius non teneatur stare colonos, est secundum Angel. in d. l. arbores, quia per hoc de libertate usufructus multum perderet usufructuarius, & hanc opinionem veriorum dicit Alex. in l. liliofam. §. si vir, nu. 14. ff. sol. matrim. Capella Tholoan. deef. 420. ea potissima ratione, quia usufructuarius omnium bonorum non teneatur ad debita, & hec est communis opinio, de qua superius diximus, Picell. de bonis maternis, par. 3. nu. 63. Borgo. de usufructu, nu. 177.

Ad id in materia bene loquentes Dec. consil. 385. col. prim. in fine, consil. 620. Ioan. de dilect. de arte testan. dist. 6. cante. 42. Castren. consil. 388. col. 2. in §. 459. lib. 2. Soc. consil. 537. col. 6. lib. 1. & in l. s. in prin. col. 2. ff. ad Trebel. Alex. in l. usufructu, ff. ad l. Falcidiam. Vi. in lib. 1. opm. 444.

Cui addo Rostrans, §. col. 2. attestantem ita practicare, Crauet. consil. 587. nu. 5. lib. 1. Eman. in suo thesaur. de terra §. nu. 103. Caball. tamen milleto. 525. p. 2. sentit, & videtur distinctionem quandam, aut usufructuarius debet uti arbitrio boni viri, & tunc tenetur stare colonos, secus si usufructuarius non tenetur uti arbitrio boni viri, quia tunc non tenetur stare colonos. Ponit exemplum de usufructuario arbitrio boni viri, in muliere usufructuaria omnium bonorum, quia debet uti arbitrio boni viri, usufructuarius autem, qui uti non debet arbitrio boni viri, est loco emptoris, Bal. in l. s. nu. 19. C. de don. an. nupt.

4 Posset fortasse considerari alio modo. Quedam sunt, quae non diminuant de libertate fruendi, ut est servitus fundo fruendo impolita & tunc an fructuarius servare tenetur, vel non, dicitur uti arbitrio boni viri, §. pendentes, §. si usufructuarius, & ibi Accurs. not. Quedam sunt, quae non diminuant de libertate usufructus, ut non possit expellere colonos, & haec fructuarius servare non tenetur, & ita sentit gl. in d. §. pendentes, §. fin.

5 Et sic ad propositum materiam, locati & conducti, de qua agimus, colligitur ex hac distinctione, quod stare colonos tollit libertatem fruendi.

6 Sed diceamus non posse uti servitio in omnibus locis, non posse uti fundo, vel potius pati servitutem per fundum fruendum tollit libertatem fruendi: si enim servitium ad loca interdicta transmittere possem, liberius fruerer.

Potest tertio loco dici: quidam est usufructus tituli particulari, & emptio, & similibus, & ille ad exemplum venditionis non tenetur stare colonos, & ita clare sentit text. in d. l. arbores, & clarius exempli-

ficat Capella Tholoana in allegata q. 420. Quidam est usufructus tituli, universali omnium bonorum, & ille tenetur stare colonos, nec obstat, quod usufructuarius universali ex magis communis non tenetur ad debita perlocutionem, prout superius vidimus, quia verum videtur dici posse perlocutionem alicuius certi debiti, sed sustinere, & uti re cum onere suo prout in l. si pendentes, §. si usufructuarius, aliud enim esse videtur solvere debitu aliquod, & aliud uti, & frui re cum onere servitutis, vel simili, quod rei iniunctum sit.

8 Quarto loco dicebant Jacob. de Ravenna, & Andreas de Pils, quod quare usufructuarius non tenetur stare colonos ratio est, quia fructuarius habet ius reale, colonos vero habet ius personale, quia solum habet actionem personalem contra locatorem, quae persona lisa & io non ligat fructuarium, nec alium ius habentem in re singulariter, §. si Lucius, ff. de contrah. empt. de qua superius vidimus in materia censuum, in l. si pendentes, §. fin. Erat ius reale, quod afflictebat rem ipsam l. Titius, ff. de servis apportandis. Tria igitur considerantur: quaedam realia, & hec in duplici differentia, quaedam in simplici fruendo tantum, & hec respiciunt fructuarium, quaedam in aliqua servitute transseundi, & quodammodo, & similibus, & haec afficiunt fundum ipsum, & sequuntur eum ad quascunque manus perveniat, quoddam est ius personale, & est illud, quod habet colonus in re conducta.

10 Et sic in hac locati, & conducti materia inferitur, quod ius Colonice est ius personale directum sequens locatorem, non fundi possessorem principaliter.

QVÆSTIO XIX.

Usufructus.

Varitur etiam adhaerendo praecedentibus. Pone, quod relinquitur quis usufructuarius, colonum, vel conductorem suum, prout fieri potest ad materiam l. quoties, §. si colonos, ff. de usufructu, in hoc plures casus considerandi sunt, vltra Petrum Loriot. de fructibus simpliciter loquentem axiomat. 7.

1 Primus est casus, cum quis legat usufructum fundi colonos, & tunc colonos competit actio, non ex testamento, sed ex conductu ad remissionem mercedis, l. quoties, §. si colonos, de usufructu, vbi gl. in verbo vendicabit, & eam ibi commendat Aug. Fulg. & Alber. dicit quod ad rescissionem contractus agitur actione decedente ex illo contractu.

2 Et sic petens in hac locati, & conducti materia remissionem mercedis ex aliquo capite, dicitur rescindere contractum ipsum, & competit actio ex conductu.

3 Secundus casus est in mente Fulg. in d. l. quoties, §. si colonos, in gl. vendicabit, quando testator legat colonos liberationem sequentium annorum, tunc pro tali liberationem competit actio ex testamento, §. si in leg. §. fin. §. locat.

De qua materia (Deo dante) ponam separatim in titulo de liberat. vbi melius cadit, & ibi videbimus de intellectu l. si in leg. §. si locat. & de legato liberationis factio conductu, vel colonos.

4 Tertia fit conclusio sumpta a d. l. quoties, §. si colonos, ff. de usufructu, quod si colonos legatur usufructus fundi conducti, quod repetit impensas factas in cultura fundi, vbi Accurs. intelligit de expensis gratiarum

rei, non gratia fructuum colligendorum, & cum ibi sequuntur Ang. & Fulg.

- 5 Et sic hac locati, & conducti materia habemus per colonos fieri duplicem speciem, quædam fructuum colligendorum, ut putare, occare, & similia, quæ annuatim sunt ad finem fructuum suo tempore colligendorum.

- 6 Quædam sunt ad culturam rei, ut facere sepes, & similia; primæ spectant ad colonum, etiam si mutet statum, & meliorer iura sua, & efficiatur fructuarius, vel similis, secundæ repetuntur a Domino.

- Iacobus autem a Rauenna, quem refert Albericus, dicit vñ aliud in prædicta satis utile, & notabile, quod si colonus fecit expensas gratia colligendorum fructuum pendendum, & legetur usufructus, & sic incipiant pertinere ad colonum tanquam usufructuarius, quia possibile est, quod usufructus finiat, & ad proprietarium redeat in eo statu, in quo est, impeniam repetat adione ex conducto, quia fructus habet non tantum colonus sed fructuarius, & sic videtur casum. Conductus quis fundum ad laboritium, & in medio anni fructibus iam pendentibus efficiatur fructuarius, quo iure dicuntur pertinere ad ipsum fructus, conductionis ne, vel usufructus multi dicunt conductionis, at tunc principio vique ad pendendum fructuum, & a primordio tituli posterior formatur eventus, tamen veritas est, quod præqueat titulus legati, & sic iure usufructus salua rata coloni, Aret. in tradi. malef. in vers. & eius bona publicamus, n. 19. & l. 2. C. de his qui latro.

- 7 Sed considero vñ cum intellectum d. si colono, fin. legat. dicit quis usufructum fundi extraneo, colonus potest ad usufructuarius expelli, & expensas factas in culturam repetat ab hærede, et eius damno computantur, qui fundum ff. locat. & sic fructuarius habebit grans. Si igitur ita est respectu duarum personarum, cur nõ idem si in eadem persona hæc duo concurrant, & quod idem efficiatur colonus, & fructuarius?

- 8 Nota etiam circa illum textum ad materiam locati, & conducti, quod appellatio culture simpliciter sumptæ veniunt impeniæ fructuum causa, & gratia rei ista videtur colligi ex eodem textu dist. necuone gloriæ in verb. cultura, quam non fecisset, si ita non cõprehenderet, & sic instrumenta coloni ad culturam possunt intelligi tam ea quæ respiciunt culturam fundi, quam fructuum colligendorum. Vnde si colonus restator legauerit aliqui instrumenta rusticalia destina, & parata ad culturam fundi, ea omnia debetur.

QVÆSTIO XX.

Vsfuuctu.

- 1 QVæro præterea in hac locati, & conducti materia an usufructuarius nõ colat vineam, ut vulgo dicitur, manibus proprijs, & fructibus pendens, decedat, teneatur ad aliquod proprietarius hæredi usufructuarius. Vtq. non Io. Caphe. res. l. 8. s. res.

Q TÆSTIO XXI.

Vsfuuctu.

- QVæro etiam. Pone quod sit relictus usufructus in seruo, qui locat operas suas pro annua mer-

cede, quomodo fiet distributio?

- 1 Vtique durante usufructu ad fructuarium, & pro residuo ad proprietarium, & si in medio anni decedat, pro rata mensium, & temporis fiet distributio. l. sed & si quis, §. operas, & l. si operas, vbi Alb. ff. de usufructu. Et iudicio meo allegata iura facere videntur ad duo in hac locati & conducti materia.

- 2 Primum est, quod si ego lego tibi usufructum alicuius fundi, qui alteri locas, & bona fide colit in medio anni, in quarta parte anni, vel simili, decedat usufructuarius, conductor fructuarij licet possit expelli, fit tamen consideratio temporis pro rata, nec premunt illa iura an lapsi sint sex menses, & sic diuidium anni, vel tres, vel quatuor sed semper pro rata, & sic habebitur ratio temporis, & pro tempore eorum, & impensarum, ad l. si quis domum, §. fin. ff. locat.

- 3 Secundo facere videtur ad illud, quod si quis locauerit alicui bona sua, pura pro quinquennio, & ex aliquo delicto veniat capitaliter condemnatus, & bona veniant confiscanda, venient etiam locationes factæ, tamen si a Principe restituatur, ambulabit locatio, profectaque ad solum redditus ad locatorem, ut dicitur in fructuario capite diminuto.

- 4 Notandum tamen videtur, quod in hac locati, & conducti materia pariter, & usufructus, videntur duo iura inuicem admodum pugnantia, & contraria, scilicet l. si operas, ff. de usufructu, & l. si seruus communi §. final. ff. de stipulatione seruorum, in l. cum si operas, dicitur, quod si seruus locauerit operas suas, & in periculo tempore locationis usufructus extinguatur, residuum ad proprietarium pertinebit, in l. si seruus communi §. final. ff. de stipulatione seruorum, in l. cum si operas, dicitur, quod si seruus locauerit operas suas, & sic tenetur in l. si seruus, §. fin. concordat. cum l. a vobis, ff. de annis legat.

- 5 Bartolus sentiens hoc contrarium in d. l. a vobis, cõcilat aut nihil est implendum a stipulatore, & tunc procedat l. a vobis, aut aliquid extrinsecum est implendum a stipulatore, & tunc pro rata temporis fit distributio, idem tenet in longa distinctione in d. l. si seruus, §. fin. & sentit in l. si ex toto, §. fin. ff. de leg. 1.

- 6 Quæ conciliatio mihi, non videtur totum in leg. si operas, & in l. si seruus, §. fin. eademmet facere species proponitur, & tamen in vno dicitur sufficere principium anni, quod pro rata fit distributio, & sic ista cõciliano Bart. seruit tantum ad l. a vobis, ff. de annis legat. Alb. post gl. in d. l. si operas, vno verbo more suo distinguit, aliud esse in legatis annuis, aliud in stipulatione annuæ, quæ eodem morbo cu superiori laborare videtur, cum eadem facti species vbi dicitur de cõfessionibus proponatur.

- 7 Ego autem putarem fortasse ita dicendum, quod tenetur intelligatur singulari annorum, scilicet, quibus usufructus inuenerit, et ut accipatur pro annis integris, quibus est facta stipulatio.

- 8 Ponet fortasse dici, quod sufficiat principium effectus anni, ut prius totum illi anno in principio debeatur usufructus, prout dicitur in d. l. si seruus, §. fin. quod autem dicitur in l. si operas, in verbis illis, quod iuperest, & c. intelligatur loquentium annorum mundum, inchoatarum.

- 9 Colligitur autem, in hac locati materia vna cõclu-

Tactatus D. Vincentij Carocij

10 ex l. si feruus. §. fin. quod in materia locati, & conduci in incipit attenditur, & ibi Alberici inserit a Doctores Medicos, & similes conductos pro certis annis ad certa salaria, quod si moriatur in principio anni, totum salarium illius anni percipere debet, argumeto illius. 6. ad materiam, l. post duos, c. de aduoca. diuersi. indicum. dicam in tit. de off. foribus.

11 Possit inierri ad famulum, vel famulam pro anno, vel triennio conductam.

12 Et si recte consideremus iuxta antiquam consuetudinem, quae ex clausura iuris consultorum colligitur apud antiquos tempore legislatorum, locationes ut plurimum in quinquennium fiebant, ita in leg. si quis domum. §. fin. in l. si in lege. §. fin. ff. locat. in l. qui concubi. nom. §. qui hortor. ff. de leg. 3. in l. ad huc. §. si operas. ff. de usufructu. d. l. si feruus. §. final. ita colligitur, quod ad modum celebris, & ylitata, & frequens erat locatio quinquennalis, quae media est inter locationem longam, & breuem.

Q V A E S T I O XXII.

V usufructuarij.

1 Q Væro viterius an usufructus consistat in opera. Vnde legato usufructu hominis, debentur mercedis locationis operarius. l. 3. c. 4. ff. de op. seruo. rursus, ubi fructus etiam intelliguntur deducti expensis. ad idem l. 2. c. 3. ff. de usufr. leg.

Q V A E S T I O XXIII.

V usufructu.

Q Væro de vili, & lucrosa materia secundum Alberici. ibi. ad l. defuncta. ff. de usufructu. quomodo diuidenda sint pensiones, & imperfecto tempore moriatur usufructus, & quomodo hæc materia est ad modum vtilis, & necessaria in hac locati & conduci materia, tam quoad usufructuam quam maritum, emptorem, & similes, idem ponam aliquas viles conclusiones, disputatione pro puncto positis.

1 Prima igitur conclusio est. In pensionibus rei dotalis diuidendis inter maritum, & uxorem, vel heredes, attenditur tempus contractus matrimonij, non factæ locationis. l. diuortio, cum materia. §. ff. sol. mat. Ratio est videtur, quia quilibet effectus regulatur a causa sua. l. 3. ff. de penul. ratio quare maritus percipit fructus rerum dotalem, est matrimonium, l. pro querib. c. de iure dotum, merito a contractu matrimonij pensiones, & fructus computantur. Vnde consideranda sunt contingencia facitorum; quandoque maritus recipit fundum plenum fructibus maturis, postea locat, & pendente locatione moritur, in diuisione habenda est ratio tam fructuum recollectorum, quam portionis pensionis, quandoque recipit fundum vatum, & tunc fit diuisio pro rata temporis, quo matrimonium durauit.

2 Secunda sit conclusio. Quando venditur, vel alienatur fundus, vel domus locata, ad quem spectet pensio ponam suo loco.

3 Tertia sit conclusio. In fructuario si fructuarius decedat fructibus nondum collectis, tunc pensio diuidenda est pro rata inter hæredes fructuarij, & proprie-

tarium, ita Alberici in d. defuncta. per l. sed si adhuc §. si operas. c. l. si operas ff. de usufructu, de quibus superius vidimus. c. l. Julianus. §. si fructibus. ff. de all. c. obl. c. l. diuortio. §. in secundo. c. §. sequenti. ff. sol. matrim. dicam in tit. de verb. signifi. quell. 18. part. 5. ubi videas. Vincent. Frauch. dec. 68. num. 8.

4 Quarta sit conclusio. Si fructuarius decedat fundo non locato, & fructibus pendens, sine aliqua distinctione fructus pertinent ad proprietarium hærede fructuarij penitus exclusio. In singulis, in fine, ff. de annis legas. §. is ad quem, institutus de rerum diu. ratio est, quia mortuo usufructuario habet eius hæres ratione fructuum perceptorum actionem. l. vii. frui. §. 1. ff. si usufructus. petat. l. quæ sit mensura. ff. de usufr.

5 Ratio autem differentiae esse videtur, quando fundus est locatus, & quando non est locatus. Primo casu quæritur est fructuario usque petende pensionis, lege permittente l. venditor ex hereditate. ff. de hereditat. vel alioquin vendita, quod ei lex saltem pro tempore præterito ex futuro eventum mortis auferri noluit, quod esset iniquum. l. sed c. si possessorij. item si in a. nero. ff. de iur. iur. sed quando fundus non erat locatus, nullum ius questum est fructuario: unde nihil ad hæredem transiit, iuris superius adducti.

6 Et si habes calum. Moritur testator, relinquit uxorem usufructuariam omnium bonorum, & moritur de mense Iulij prope relictam grani, vel alias vint nihil sibi prodest.

7 Sed quid dicemus l. defuncta, habet respectum ad fructus collectos, vel non collectos respectu pensionis, quid in re, quæ non seminatur, puta domo, vel apotheca locata, quomodo diuidenda erit pensio? fortasse pro rata.

8 Quinta sit conclusio. Si fructuarius decedat fructibus iam relictis, tunc integra pensio fundi locati pertinet ad hæredem fructuarij. l. defuncta, ubi Ful. num. 2, colligit aliud notabile in hac locati & conduci materia, quod si post collectos fructus omnes ex fundo locato, colonus expellatur, nihilominus debet soluere integram pensionem: Ampliat hæc quinta conclusio, ut procedat etiam in emphyteuta, qui habet vtile dominium, sicut fructuarius. Specul. in tit. de locato. §. nunc aliqua, vers. §. lat. in l. diuortio num. 6. ff. sol. matrim.

9 Declaratur in feudo, & hoc ex consuetudine feudali, ut not. in c. l. §. bis consequenter, in tit. hic soluitur lex plate Alex. in d. diuortio.

10 Et ex prædictis inferitur intellectus, & limitatio ad l. a vobis. ff. de annis legatis, ut procedat in legato alimentorum, non in usufructu, & similibus.

Q V A E S T I O XXIV.

V usufructuarij.

1 S Ed possit vltra Doctores queri ad materiam l. defuncta, inquit enim iam omnibus fructibus qui in agris nascerentur, &c. quid enim si non sint collecti omnes, sed aliqui, puta locatus quis sub annua mercede prædium, cuius erat fructuarius ad annum, & in prædico locato seminatur fructus diuersi generis, qui pariter recoluntur diuersi anni temporibus, puta linum, frumentum, vinum, &c. decedit fructuarius l. non tatum secato, vel de mente Augusti grano reco-

lecto,

lecto, & vix pendentibus quid dicendum

Videtur colligi ex d.l. *defuncta*, & heredi fructuarie non deberi, ponderando verbum, omnibus, in eo textu appositum, quod est vniuersale collectivum, non distributivum, gl. & Barr. in l. si pluribus, ff. de leg. 2. in l. feni, §. si ff. de leg. 1. & qui omne dicit, nihil excludit. Iulianus, de leg. 3. d. a prior. C. mand. §. 121. 122.

3 Secundo pro hac parte facere videtur pluralis locatus per legislatorum facta, ubi numerus, ff. de testib. in l. si gemina, ff. arborum fructus casum; & Aretin. in trañ. malefactorum, in verbo, pluribus; Alex. in l. si pessi tres, ff. si quis cautionibus.

3 Contraria opinio mihi videtur verior, & fortasse æquior, arguendo a proportionem totius ad partem, ex l. qua de dota, ff. de rei vend. sicut enim fructus, omnibus iam collectis debetur tota pensio; ita parte fructuum collecta debetur pars pensionis, & facit in simili non erendo materiam locati, & conducti, de qua agimus quod si aduocatus, vel procurator plurium causarum convenit pro salario omnium causarum centum, puta si omnes expedierit, pone quod quasdam expedierit; quasdam non pro rata sit distributio, non obstante conventionem, ut dixi superius in verbo aduocatus.

4 Facit etiam quia licet argumentari proportionem, biliter, ut nor. in l. si quis, ff. de cond. indeb. Euerar. in l. 1. a proportionem.

Vnde sicut se habet tota recolectio omnium fructuum ad totam integram pensionem; ita & pars recolectorum fructum ad partem pensionis; sed omnibus fructibus iam recolectis tota pensio debetur, pariter debetur pensio pro rata fructuum recolectorum, & pro rata temporis anni conductionis elapsi, & præteriti.

Q V A E S T I O XXV.

V usufruct.

Quæritur secundo loco posset vltra doctores ad d.l. *defuncta*. Locatus fructuarius fundum, & fructus non sunt in horreo reconditi, sed decessit fructuarius iam matris, & est in procinctu de die in diem eos colligendi prout mulier grauida, quæ ingressa est mensem partus, ita ut de die in diem exitus expectetur, & fauet regula de proximo accingendo.

3 Contrarium videtur verius ex textu in d.l. *defuncta*, ponderando verbum illud, iam, quod respicere videtur tempus actum iam completum, Bald. in l. fin. opposit. 15. C. de edic. Di. Andr. toll. gl. in l. nec emptio, §. a. ff. de contrab. empt. Bar. in l. 1. §. hoc autem, ff. de nou. ope. num. Bald. in l. consil. digestorum.

3 Secundo pro hac parte facit ponderando verbum illud, sublati, quod significat appropriationem de loco ad locum, & vide Gomel. cap. 99. in vlt. dub.

Q V A E S T I O XXVI.

V usufructuarij.

Quæritur tertio loco vltra alios ad materia d.l. *defuncta*. Pone, quod fructus nescum sint maturi, sed decessit, non tamen asportati ad domum euenit casus tempore Mazzucchi, quod fructuarius, qui locauerat fundum, decessit tempore iunij, dum granum

secabatur, quid dicendum, utique textus d.l. *defuncta*, in verbo, sublati, videtur tenere, quod sint in horreo, vel dolis reconditi. Contraarium est verus ex l. si usufructuarius mensum, ff. quibus modis usufructus amittitur.

11 Vnde applicando ad materiam locati & conducti, simili modo in hoc procedunt colonus, & fructuarius: colonus enim facit fructus suos statim, quod sunt separati licet non reconditi, l. si fructus, §. locati, ff. de fur. & dicam suo loco, dummodo per se, vel alium suo nomine, ut ibi habetur: ita et multo magis in fructuario, & consequenter ipsius herede. Et ita est verus intellectus d.l. si usufructuarius mensum, & sic quod non corrigitur dictum Labonis, & ita in specie declaratur ibi accurs. in gl. r. in fi. & ibi Bar. sequitur, & clarius idem Bar. in l. ex diverso, col. 1. in fin. ff. de rei vendic. & Bal. in l. fin. de fructibus, & litium expensis.

Vnde applicando ad casum nostrum, si fructuarius locauit fundum secandis suo tempore, colonus dicitur secare nomine locatoris, & consequenter pro fructuario, vel ipsius herede.

2 Concludendo igitur in fundo locato per fructuarium, qui moritur, aut nullus fructus est (earus, vel leuatus licet in propinquo, tamen ad heredem fructuarij non pertinet, sed ad proprietarium, pariter & pensio debetur heredi fructuarij, si sunt ab eo, vel eius nomine leuati, licet non reconditi, pensio dicto heredi debetur, sicut deberentur fructus si in par o anni sunt locati, in parte non fuit solutio pro rata. Cynus, & Bald. in auben. inest, ff. de inest. nup. §. ubi in l. 1. num. 17. Cod. de iure emphyr. Roman. sig. 7. Legitur Craue. cod. 2. 16 num. 10. Veron. de serui. ver. p. ad. cap. 4. tit. de usufructi. Castren. in materia pensionis dimidiate pro rata consil. 1. 1. q. sub numer. 2. libro 3. Alex. consil. 1. 15. num. 3. voluit. 2. Gigas. de pensionibus 9. §. 2. ann. 5. Macchel. patreus. 1. 5. §. 16. Bar. in l. si quis in annis ff. de quib. mod. vsus fructus amitt. Paril. consil. 40. num. 8. vol. 1. Boffi. prar. crimin. titu. an delinquentes sol. p. se, ff. de iur. Papien. in forma libelli ad dotem, in verbo de diti, numer. 8. Soc. in l. diuortio, nu. 8. ubi Alex. num. 2. l. si nuptio 1. soluto matrimonio. Boet. consil. 23. numero 3. & hac est communis opinio. Tiraquell. de retract. conuen. gl. 4. §. 5. num. 3. Villalob. in recolect. in verb. usufructuarius, nu. 60. Eimac. in suo thesaur. l. itera 4. v. in 96. Ari. Pinell. in l. 1. p. 2. nu. 77. C. de bon. mat. commentat Borg. de usufructu nu. 244. late Didac. var. resol. lib. 1. c. 15. sub nu. 3. Cephal. consil. 740. nu. 39. lib. 5.

3 Videlicet habet multa testamentaria condita cauda ad cautelam usufructuarij facultatem locandi. Euenit etiam in facto, quod Colonus indicabat arborea fructificeras, an preiudicaret usufructuarij; & quæ res, neatur probare.

4 Ex quibus omnibus inferitur in materia fructuum limitatio ad 4. penult. ff. de multis. testam. ut min. procedat in fructuarij, cuius non sunt fructus de proximo recolligendi, sed debent esse in horreo reconditi, vel dolis repositi. Addendo ad ea, quæ late ponit l. si in lege diuerso, §. interdum, numer. 1. §. ff. soluto matrimonio. Tiraquell. de retractat. l. 1. §. 1. gl. 7. nu. 43. Alphar. reportat. 599. in materia.

V usufructus.

Q Vero videretur. Vadamus superius, quod saltem de quadam honestate usufructuarius tenetur potius locare proprietario, quam alij ultra Borgni. & alios. Ponit quod usufructuarius locavit proprietario usufructum, qui postea sublocat alij, an praeiudicat usufructuario.

1 Distinguitur autem nomine proprio ipsius proprietarii aut usufructuarij; primo casu praeiudicat, secundo casu non praeiudicat. *Castr. in l. Pomponius ff. quemadmodum usufructus amittit. ubi dicit esse casum singularem & mente tenendum.*

2 Quomodo autem succurratur, ponam suo loco: & patet ex *dist. l. Pomponius*, cuius materia quia utilis & frequens est in hac locati, & conducti materia, ob id ita distinguendum videtur. Usufructuarius locando usufructum retinet vsum fructum per conductorem, non vitar, sicut usufructus, quae conclusio vera est siue talis conductor vtiatur, vel non vtiatur quoad se, ut ibi per gl. Albet. & alios.

Secunda sit conclusio. Proprietarius pariter, & conductor usufructus vendendo vel locando proprietatem pleno iure, videtur proprio nomine facere, prius autem usufructuarius possessione, & iure suo non vendendo, licet pensionem soluat, ita sentit *tex. in d. l. Pomponius, in primis*, secundum intellectum Alb. & Castr. ibidem magis approbatum.

Ex quibus duabus conclusionibus inferitur utiliter ad practicum ad aliqua.

3 Primum est, quando cognoscitur fuisse venditam vel locatam proprietatem pleno iure, utique si in instrumento locet ut, vel vendatur fundatur simpliciter nulla detractione, vel reservatione facta, ita colligi mihi videtur ex *textu in dist. l. Pomponius in verb. fundum. iunctis versiculis. de rebus usufructus. &c.* Vnde cautus videbis multa instrumenta cum reservatione usufructus, & sic datur, secundum, quod potest dari, locatio nuda, pure, & simplicis proprietatis absque usufructu.

4 Tercio est, quod solutio pensionis facta per primum conductorem non arguit possessionem praecise, quia si alius rem teneat, ista solutio pensionis nihil releuat. Vnde videbis in practica multos decipi dicentes semper est soluta pensio suo tempore. Duo igitur requiruntur, solutio pensionis, & providere nomine illius cui pensio soluitur.

5 Vidi in facto casum. Conduxit quis domum, ad biennium pro certa pensione, & clauso officio init in longinquas partes pro suis negotijs, facta prius solutione pensionis pro toto tempore. Vtique talis conductor possidet domino, quia (ut dictum est) conductor non vendendo simpliciter non prius iure suo conductorem ex *dist. leg. non vitar*, si enim talis ita conducent pro aliqua sui animi voluntate, & satisfactione, vult proicere suum, quod in pensione impendit, quid ad te, dummodo aliud praeiudicium non feratur? Similiter vidi in facto casum. Quid abhorrens malis vicinis, timens ne talis domus sibi vicina, vel contigua enuducatur ad Senpionio sibi patum beneuolo, vel homine rixoso, vel uite admodum inhoneste,

conduxit talem domum, & soluit debitam pensionem, tamen semper tenuit domum clausam, satis enim satis faciebat sibi conductor in animo suo, qui tale ma cōductione repellit, utique ista possidet domino, quia non utendo non praeiudicat ut dictum est.

6 Tertia sit conclusio ex mente *dist. l. Pomponius*. Proprietarius pariter, & conductor locando, vel vendendo simpliciter rem conductam videtur locasse pro iure, quod habet ab usufructuario, & sic nomine ipsius, quia non praesumitur velle facere id, quod non debet, & velle tenei ad interesse. *l. meritis pro se. & ideo secundum conductorem possidet usufructuario, vel primo locatori.*

7 Quarta sit conclusio ex notatis in *dist. l. Pomponius*. Proprietarius pariter, & conductor locando, vel vendendo nomine proprio ipsius videtur locare uti proprietario, nec est locus interesse, & secundum conductum non possidet nomine usufructuarius.

8 Quinta sit conclusio ex not. in *d. l. Pomponius*. Conductor, vel colonus usufructuarij locando, vel vendendo rem simpliciter prius locatorem iure suo l. non solum. *§. qui pignori ff. de usufr.*

9 Sexta sit conclusio. Ex not. in *d. l. Pomponius*. Conductor, vel colonus usufructuarij locando, vel vendendo simpliciter ius, quod habet etiam nomine proprio, censetur transferre ius, quod habet tantum, & sic nolle prius primum locatorem iure, & possessione sua. *l. qui vniuersas ff. ff. de acquir. poss.* Ex quibus corollarie inferitur ad multa utilia in hac locati, & conducti materia.

10 Primum est, quod licet contra locatorem non per scribat quocumque conductor teneat penes se, siue pensionem soluat, siue non, dummodo tamē retineat, ut notatur in *l. male agitur C. de praescript. 30. vel 40. annorum. & dicam in tit. de praescriptionibus*, tamen si nō retineat penes se, & in alium transferat possessionem, prius locatorem & sibi praeiudicat. *l. 3. §. quid si seruus ff. de acq. poss. l. §. c. eodem ponam suo loco, dum eadem de remedijs competentibus.*

12 Ampliatur ultra alios, ut procedat etiam si conductor, qui in alium possessionem transfuit, continue locatori pensionem soluat, ita colligitur ex *d. l. Pomponius*, ubi *Castr.* dicit esse casum peregrinum & singularem, & est alibi non legitime.

13 Et sic ex hoc reuoluntur duo utilia quod si unus possidet rem conductam ab alio, & alius pensionem soluit sciente, & pariente possessore tamen sibi non praeiudicat in possessione, sicut nec indominicam per talem solutionem, nec dominium, nec possessionem querit, facit *l. solummodo C. de rei vendit. & l. consensualis C. de don.*

14 Secundum utile est, quod licet per solutionem pensionis acquiratur de nouo possessio, & probetur, ut not. in *l. qui vniuersas §. quid per colonum ff. de acquir. poss. & in l. libus C. de agricolis & censitis*, & dicam suo loco de reme djs, hoc tamen est intelligendum, quando hac duo concurrerent simul, & coniunctim, scilicet quod pensionem soluat, & rem detineat.

15 Si autem unus soluit, & alius possidet, nec acquiritur, nec probatur possessio ex superius iam dictis, & ita debet intelligi capit. inter dilectos, de fide instrumentorum.

16 Subdistinguitur autem traditio vera, non ficta. Vnde

- si colonus mensuram meam vendat, & a venditore condicatur, videtur si traditio, liquidum mulieris, de rei educatione, si tamen mihi pensiohem soluat, bagitur illi tradidisse me possessione privata. cuius est singularis secundum Bart. ibi multa queruntur. §. i. ff. de acquir. posses. dicit valde singulare. Castren. per illum text. in d. l. Pomponius.
- 17 Habesitur in practica, quid articulandum, & quid excipendum in hoc casu articulanda enim sunt duo, solutio pensiois, & retentio rei, excipitur quod alius quem solvens pensiohem, rem retinebat.
- Cetera ad hanc materiam persequenda ponam parte quinta dum agam de remedijs, ubi locus ius, iungendo tamen predicta cum ibi notatis, & hic teni quia J. Pomponius, loquitur in materia usufructus locati, vt videri potest. ideo appoisi in praesenti quaestione, & materia.
- 18 Illud no omittam in hac locati & conducti materia ex dicta lege Pomponius, quia videtur colligi differentia inter locationem rei corporalis, & veri usufructus res enim corporalis nob variatur ex mutatione peronatum, & semper est eadem res secus tamen est in locatione usufructus, nam si loco tibi usufructus meum, & tu alij locus, non est idem usufructus.
- 19 Vnde sequitur, quod si in rebus corporalibus secundus conductor in aliquibus possidet primo locatore, vt dictum est, secus in locatione usufructus, ex quo ex mutatione peronatum mutatur, vt colligitur ex d. l. Pomponius.
- 20 Et sic patet intellectus ad legem, qui vniuersas, §. si. ff. de acquirenda possessione, vt procedat in locatione rerum corporaliu, non in corporaliu, Sed quae remedia competunt usufructuario contra conductorem?
- 21 Vtique sunt. Primum est remedium l. si. ff. de acquir. posses. scilicet antequam ius locatoris perdat, tempore soluit ad recuperandum possessionem. Secundum est actio ad interesse postquam admissum est ius locatoris ex d. l. Pomponius, ibi, teneri plane, & in subsidium datur restitutio in integrum aduersus emptorem, vt per Spec. allegantem hanc l. Pomponius, in tit. de locato, §. unus, aliqui numer. 43. versicul. pona colonus.
- 22 Et ex praedictis inferitur notabilis limitatio ad not. in l. corruptionem, Cod. de usufructu, vt actio personalis exstinguatur cum usufructu, tamen hoc fallit, nisi usufructus esset extinctus iactio proprietarii iniuncta, puta quia condixit, postea vendit. Ita tenet iud. oblique glof. in d. l. Pomponius, in verbo admissi, in fine, vbi Fulgosi. in hoc dicit. cum singularem, & per gratiam.
- Et poterit deferre ad replicandum de usufructu iam extincto.
- De usu & habitatione.

QVAESTIO. I.

- 1 **N**unc videndum est de usu, & habitatione, & utique usufructuari non potest, §. i. in fine, l. si. ff. de usu, & habitatione. l. in eo, eod. quibus in locis.
- 2 Limitat Accursi. vt possit locare proprietario, & sic

usufructuarius, necque ex non comprehendit proprietarium.

3 Secundo limitatur, vt mercede conuenta inquilinorum retinere possit, §. ff. de usu, & habitatione, ubi vltimius spatiosa domus partiunculam inquilinorum locare potest.

4 Ex quo contextu in hac locati & conducti materia colliguntur aliquae qualitates inquilini. Prima ex eo textu, vt mercedem, vel pensionem soluat. Vnde gratis habitans non dicitur inquilinus. Secunda est ex eodem textu, vt habitet solus in domo conducta, non autem cum locatore. Bene tamen potest quis locare partiunculam domus propriae, & ille dicitur inquilinus, vt ibi habetur. Vnde sufficit foris, habitare. Tertia est inquilinus dicitur in Civitate habitator, siue si in Villa, gl. & Alex. in l. qui pignoris, ff. de acquir. posses. in l. adem, C. loca. in §. item Sermans. in l. de alio. idem tenet Hotoman. in commentario verborum iuris, in verbo, inquilinus. per l. si. ff. de migrando, & l. §. praetor ait. in fin. ff. de dam. infer. quae iure mihi hoc concludenter probare non videtur, cum de Civitate verbum nulum dicatur.

5 Bene tamen haec iura probant inquilinum conducere depositarium, vel commodatarium esse posse. Si mulier in d. §. praetor ait colligitur vno satis frequens, & vtile in practica, quod in materia de damno infecto potest denunciari conductoribus, & inquilinis & hoc quando alia commoditas domini principalis haberi non potest.

6 Contrarium tenet Alex. in d. l. qui pignoris, vt inquilinus dicatur siue in Civitate, siue in Villa: colonus gratia fructuum colligendorum, siue in Rure, siue in Civitate, & sic non differunt loco de qualitate, ex l. si praedium, C. de praedijs minorum, & l. si rhenus, ff. de verb. signifi. in l. in d. §. item Sermans. n. 15. & haec opinio vltior videtur.

7 Declaratur tertio, vt usurarius non possit locare operari, sed bene potest vii opera eis secundum exercitium. Vnde si ferus operari poterit in fundo conducto. Similiter si conduxerit quis lanam expediendam, poterit per ancillas perferre, idem si vestimenta tendenda redemptoriae familiae, vt l. plenum, §. equitij, vers. operas eum, & l. per seruum ff. de usu, & habitatione.

8 Ex quo etiam textu in hac locati & conducti materia colliguntur aliqua non inuicula.

Primum est, quod si aliquis ex iure, quod habeo in re, non potest rem ipsam alij locare, vel concedere, non per hoc prohibetur vii re ipsa ad eummet usum, ad quem locaret si potuisset, & sic id, quod quoad effectum prohibetur in alijs, & extra, non prohibetur quoad ipse usum, & sic inferitur ex hac locati, & conducti materia ad regulam quod, vsa a vi libro 6. quod si usurarius ex debilitate iuris, quod habet prohibetur locare feruus, & ancillas ad proprium exercitium exercendum, non prohibetur quoad se, & in domo propria.

9 Vbi in facto casum in hac locati & conducti materia. Testatur quidam in testamento reliquit multos iumenta, siue boues aratorios, & eorumdem usum reliquerat sempronio, quaesitum fuit, quod si testator, qui erat rusticus, & solitus ire ad vecturam cum dictis multis pariter locabat boues padum ad arandum, poterit ne hoc facere usurarius. Vtique purae est quod non argumento illius testatus, poterit tamen emere pullos,

Tactatus D. Vincentij Carocij

& eam, & nomine propria exercere, & arare in bobus proprijs.

- 10 Secundum, quod colligitur eo textu in hac locati & conduci materia, quod vñarius conducere potest, & pro executione efectuandi conductionem suā potest illis vñij quibus habet vñum. Sigñitur alicui conceditur facultas locandi, vel conduci, cñetur etiam concessa facultas efectuandi conductionem suā, ut vñendo pro instrumentis efectuandis, personis & rebus in quibus habet vñum, nec video quod f. c. in eo textu faciat vim, & fundamentum, an concederit tanquam merus vñarius, vel vñi alias. Vñ licet conducatur tanquam Sempronius, poterit effectuare tanquam vñarius, vñque iure vñarij, & illud applicare.

- 11 Tertium, quod colligitur in hac locati & conduci materia ex eo textu est, quod ille dici potest conductor, qui aliquid faciendum accipit, vt texendum, fabricandum, & similia facienda, & sic licet possit dici locator quoad se, quia vere locat operam, & industria perionem, & clericij sui tamen conductor etiam appellari potest respectu rei quam accipit, & sic diuersis respectibus, & considerationibus idem potest dici locator pariter, & conductor, & sic ex hac locati & conduci materia inferitur declaratio, & intellectus ad l. cum qui ad s. f. de vñacione, quod vñi, & eadem res non debet diuerso iure cñeri: hoc vñum secundum vñum respectum, & considerationem, scilicet iuxta diuersos respectus, & considerationes, prout hic.

- 12 Pone in facti contingentia in hac locati & conduci materia, quod statutum aliquod, vel beneficium ponant certam potnam locatori, & certam conductori, & simus in casu dubio. Similiter dñi potest in certo premio consistit, puta quicunque conduxerit bopa communis ad ea refectiendo, puta mianantur ruinam mēia ciuitatum, & siat proclamata, si quis conduxerit aliquam quantitatem ipsorum murorum ad ea refectiendo vltra mercedem diurnam sit immūis pro annis tot, & qui locauerit, sit immūis pro annis duobus, quid agendum.

- 13 Quartum, quod colligitur ex eo contextu vñi in hac locati & conduci materia, quod conductores appellantur redemptores, id est, qui domus alienas, vel opus materia sua edificandum conducunt Bononienses vulgo est lumnam appellant. *gl. in l. redemptoris si de rei vendicat.*

- 14 Est duobus modis contingere potest. Primo in conuenientibus materia redimitorum, & tunc Redemptores sunt conductores, de quibus diximus. Contingere et potest in iama, seneca, & similibus, & tunc Redemptores sunt, vt ille qui de tuo exendo aliquid pro mercede accepturus conducit, vt per gloss. in hoc. s.

- 15 *operas de quo agimus in verbo redemptoris.* Vnde videmus multos conducere bareas facendas ex propria materia, & lignamine, coopertam ferream pro cubili parturientis ex suo proprio lico, & materia: & sic de singulis.

- 16 Redemptor litas ad propositū huius materie locati & conduci, qui certa mercede conuenta, litis periculum in se recipit, cuiusque periculum praestitit. *si remunerandi, s. Maurus, l. litis, c. de procur. l. g. s. i. ti de offic. protojs, d. xi superius de patto quom litas ad tulum de fructibus, & litum expensis. Coraf. lib. i. Malicellus. q. 9. in 2.*

- 17 Vnde Aduocati & procuratores pñcipientes de quota litis appellantur redemptores litium, & conuentiones. Redemptor pontis, qui pontem, lartum tēdum, pecunia, quae pro mercurio exportatione soluitur, tēdum conducit. *l. cum in pluries s. vehiculum, ff. loc. vbi gl. m. verbo redemptor, dicit Redemptor dicitur qui dederat centum, vt pedagium pertineat ad eum puta. Eccoci vt tanto et paga la gabella tua, vt quod tidie occurrat.*

- 18 Redemptoria id est conuēctio publicorum. *l. s. ff. de Instit. al. vbi Accut. in verbo redemptoria, & sic redemptio duo praesupponit ad sui substantiam de materia propria, & proprio periculo cum certa mercede conuenta.*

- 19 Ex quibus etiam patet id, quod alias diximus, quod adeo similes sunt locato, & venditio, conuēctio, & emptio, vt in l. 2. ff. locat. & supra de similitud. locat. vt redemptores, id est conductores appellantur, vt modo vidimus.

De locatione vñi.

Q V A E S T I O II.

Sed nunquid vñarius tenebitur stare colono: ad l. emptorem, c. locat. vñque sic, l. habitatio, vers. Labes aut. ff. de vñ. & habitati. ibi, colonum non prohibetur, Port. In l. 2. ff. locat. & supra de similitud. locat. Et est sic, sicut non prohibetur colonus, nec eius familia prohiberi potest.

De vñu locati.

Q V A E S T I O III.

Quid in habitatione? euenit in facto essus in hac locati, & conduci materia Dominus donauit famulū suū domum reuerata habitatione dñi domus in vita sua. Ite, qui donauit, non vult habitare per se, sed alij locare dñi donataria, & non potest alij locare, quid dicendum.

- 1 Et primo dicendum videbatur alij locare non posse, quia qui habet vñum reuālij locare non potest, vt luperius vidimus.

- 2 Secundo, quia per talem reservationem factam in persona domini, videtur electa industria perionae, ergo alij locare non poterit, vt videbimus in titulo de industria perionae, & exceptus solus vñus. Albericus suo alphabeto, in verbo habitatio per textum, quem ita inteligit, in l. si it quibus ad s. ff. de vñu fructu.

- 3 Contrarium est verius ex l. cum antiquitas, c. de vñu fructu, cuius dispositio ampliatur, vt procedat indifferenter, siue habitatio relinquatur in vñius voluntate, siue inter viuos siue pro viam reservationis, siue alio quouis modo. Ita declarauit Concil. Neap. vt per Afflic. de c. 40. i. num. septimo, Bertuz. consilio civil. 59. nu. 37.

- 4 Ex qua decisione in hac locati, & conduci materia colliguntur aliqua vñia.

Primum est in d. l. cum antiquitas, ibi, quid enim distat, possidens per conductorem, vel inquisitor dñi potest per se, & habitare dñi, qui per colonam habitare facit l. habitatores, ff. locat.

- 5 Secundum est, quod seruatio est stricti iuris, vt

not. in cap. praesent. de offic. legat. lib. 6. tamen si quis referret sibi habitationem, non per se habitaré poterit, sed alij locare, & sic per alium etiam si iurum ad limitationem *h. sicarius. f. Cornelio, ff. de iure fisci, & l. ex c. s. infam. ff. de verb. oblig.*

- 6 Tertium est, quia aliud est referre, vel legare vsum, aliud referre, vel legare habitationem: nam in vsum dispositum est, ut alij legare non possit, nisi portionem domus modo, quo superius vidimus; sed in habitatione locare potuit, praetera habitatio includit vsum. Ita item quoad commodatatem non e contra, ut not. in d. l. si quis binas ades in glof. fin.

Vnde admodum cauti debent esse notarii in cōcipiendis verbis testatoris, an dicant reſervato vſu domus prout multi faciunt, vel dicant reſervata habitatione domus.

- 7 Et sic patet responſio ad contraria, aliud enim est vſus, & aliud habitatio, nec inferitur de vſu ad habitationem, quia vſus eſt minus altero.

Ad ſecundum non eſt verum, quod ſit electa induſtria perſonae, ut ſuo loco videbi mus.

- * Circa praetentum materiam, bene diſtinguit Alex. conſil. 223. col. 2. ver. ſit. & ſi conſultatur, vol. 2. aut legata eſt habitatio, & tunc ſine dubio locari poteſt, d. cum amicitias, & ſed & ſi eſt, inſtit. de vſu, & habi. quid quid contradiſerit in hoc idem Alex. in l. ſi & toto §. vltimo, num. 3. de legat. 1. quem ibi etiam laſ. reprehendit in l. 7. & 18. Aut eſt legatus vſus, & tunc non pot. alteri locari ſecurum habitanti, ſecus cohabitanti ſed non cohabitanti, & caeterum, & ſed neg. ff. locat. eſt etiam differentia an legata ſit domus ad habitandum, vel reſicta habitatio idem commoditas habitandi, primo caſu venit plena proprietates, & ſic locari poterit. Secundo caſu venit ſimplex ius, & ſervitus, quae locari non poterit. Mantie. de remiſſor. vlt. volum. lib. 9. conſil. 4. num. 8. & de hoc loquitur textus in l. aquilina, ff. de donat. & l. damnas c. 80. de vſu, legat.

Facultas habitandi, non habitatio, tunc conſetur reſicta, ſi ita dicatur, in quo quod filia mea poſſit in domo mea cum filiis meis ſtare, & morari, & quod non poſſit ab hereditibus meis moleſtari, prout ex ampliat. Dec. conſil. 355. cuius conſilium conſert etiam in hac locati, & conducti materia ad cognoscendum quando ſit reſicta habitatio, & ſic ſervitus, vel ſola commoditas habitandi, conſil. 131. vol. 2.

De iure emphyteutico.

QUo principaliter, an emphyteuta locare poſſit rem emphyteuticam. Et primo videbatur dicendum quod ſic, quia per locationem non tranſfertur dominium, neque poſſeſſio, non ſoles, ff. loc.

- 1 Pro contraria parte facit, quia emphyteutica non poteſt conſtituere vſumfructum in re emphyteutica, Rom. hoc valde commendans ſingular. 126. tu icis, Crenel. ſingular. 80. late Tirac. de retract. conſang. §. 1. glof. 7. num. 41.

Adde Bero. quaſt. fam. 95. Coriam in memor. in verbo, emphyteuta non poteſt.

- 2 Secundo pro hac parte facit, quia emphyteuta non poteſt alij in emphyteuſum dare, & hoc eſt communis conſuetudo, laſ. in l. ſi. num. 110. C. de iur. emphyt.

- 3 Tertio pro hac parte facit, quia emphyteuta non poteſt conſtituere ſervitutem in praedictum domini,

& haec eſt communis opinio, Veronen. de ſerv. lib. 1. c. 14. col. 1. laſ. Cl. in §. emphy. quaſt. 21.

- 4 Prima ſit pro reſolutione conſuſio. Emphyteuta poteſt locare ad modicum tempus, ex quo pet. eam non tranſfertur dominium, neque poſſeſſio, d. l. non ſol. & in hoc nullus diſcrepat, ut patet ex Doct. inferius allegandis.

- 5 Secunda ſit conſuſio principalis. Emphyteuta non poteſt locare ad longum tempus domini irrequiſito alias cadit a iure ſuo, quia haec eſt ſpecies alienationis ut ſuperius vidimus de effectibus locationis ad longum tempus, d. laſ. C. de iure emphyt. Et hanc opinionem tenuit Bal. conſil. 347. lib. 3. & 415. lib. 4. Tirac. de retract. l. 1. §. 14. sub num. 82.

Adde Alex. conſil. 61. in fine, lib. 3. laſ. in l. ſi. quaſt. 4. num. 113. C. de iure emphyteut. Dec. conſil. 204. circa med. Alphar. report. 52. 7. in fine. Firmian. in verbo, emphyteuta locat. March. der. deſin. 555. part. 1. Burſat. conſil. 254. num. 39. lib. 3.

- 6 Declaratur primo, ut non procedat ſtante conſuetudine, quo caſu emphyteuta locare poterit ad longum tempus, nec incurrit poenam priuationis lul. Cl. in §. emphyt. quaſt. 19.

- 7 Declaratur ſecundo, ut non procedat quoad poenam, quia per eam non incurritur poena priuationis: ad dicto ad Alexand. conſil. vlt. lib. 3. Caball. milletoq. 23. par. 1. ubi loquitur in locatione ad vitam, vel longum tempus, ſubſtituitur niſi de fraude, vel ſimulatione conſtaret Couatr. varior. reſolut. lib. 2. cap. 16. sub num. 2. ſic ſecundum hanc declarationem non requiritur conſuetudo ad excuſandum.

- 8 Declaratur tertio in locatione ad longum tempus, idem in perpetuum, vel in ſecunda incertum, vel alias quartam generationem, in qua l. an. c. potuit, col. 9. verſ. item poteſt, sub num. 22. de locat. Rodaa. hoc valde commendans de reb. ecclie. fol. 520. num. 33. tractans materiam alienationis.

- 9 Declaratur quarto maxime in emphyteuta ecclie, vel reſpublice ſicut Bar. in l. 5. quod autem ſi ſecundo ne ſuperſtibus, in l. in conſuetudinibus, ff. de verb. obligat.

- 10 Declaratur quinto, ut procedat diſpoſitio in ſi in locatione ad longam tempus, quando penſio conſularet in pecunia, alias non. Et eſſet ad centum annos, Bal. ſi domus §. fin. ff. de legat. 1. pulchre Ruin. videndus conſil. 148. num. 11. vol. 1.

- 11 Declaratur ſexto, ut poſſit locare ſine aliquo incurſu ad quinquennium, Ioan. de Porta in l. ſi ſiſoſam §. ſi vir ſoluto matrim. item in verbo, emphyteuta locat. verſ. fin.

- 12 Declaratur ſeptimo, ut poſſit ſtare licentia domini directi, laſ. dicens communem in l. 1. num. 3. C. de iure emphyt. vel dicat ſalvo iure Domini directi, ſicut, & quantum iure poſſum, nec alter, nec alio modo, iſta enim verba ſunt neceſſaria maxime traditione ſecuta alias ſimplex illa reſervatio nihil operatur, Bal. in cap. 1. §. donare, col. fin. tit. qualiter pendam, & in addit. ad Spec. in tit. de locato. verſ. rſquam, & in tit. de pac. conſtantia §. libellari, col. 25. & in l. fin. C. de iure emphyt. in cap. 1. §. fin. quae ſunt prima cauſa beneficii amitteendi, Veron. caſtel. 45. & haec eſt communis opinio, Rip. lib. 3. de poſſonum, cap. 1. num. 3. & in cap. 1. M. numer. 80. de conſtitut. lul. Cl. in §. emphyteuti §. quaſt. 13. verſ. item quare, qui loquitur poſt alios adducos

Tractatus D. Vincentij Carocij

adductos etiam quando est facta actualis traditio, limitans quando concessio esset facta in potentiores vel hominem difficili recuperationis.

Ado Veron. *cantel.* 46. Aluorox. dicens ita consil. uisse in c. 1. *xol. pen. de prohib. feud. alienat.* per Federicum. Paril. de communi pariter attestans, *conf.* 5. in *fin.* vol. 4. *lat. in l. non solus. §. morte reum.* 27. ff. de non. oper. nunc. Soc. reg. 434. *limitatione* 2. *Attilii. cap. imperialem. quest.* 38. *de probib. feud. Rom.* & ibi in addit. singular. 518. tu habes Heron. attestans ita consilulisse in *cap. potuit.* sub num. 24. *de locato.* Ioann. Duran. de *cantelis ultimorum voluntatum tit. de legatis.* *cantel.* 46. in *fine.* Tiraquel. de iure consilulit. par. 3. *limitat.* 26. num. 6. Cotte. repu. ans hoc admodum notabile in verbo, *emphyteuta alienans.* & in practica leuatur, *Ale. resp.* 753. num. 2. Rodoa. de rebus eccl. rubric. de caducit. ob rei alienationem, *verf. emphyteuta.* num. 4. cum sequen. fol. 522. Guid. Pap. dec. 563. Butas. attestans ita Mantue obtinuisse, *consilio* 26. *Iacob. Menoch. consil.* 39. libro 1. Pedemonian. *nomijima* 169. Roland. *conf.* 55. num. 30. vol. 2. Cepoll. *conf.* 223. num. 38. Achil. *Personal. de adp. ctm.* numero 388. quare vide.

13. Quare reducendo ad practicam tria tempora considerantur. Primum est in simplici locatione ad longum tempus modo, quo supra dixi cum reservatione vel clausula de qua supra dixi, & tunc abique dubio non cadit ex dispositione *l. fin. Cod. de iure emphyteut.* Guid. Pap. *quest.* 101.

14. Secundum tempus est in locatione ad longum tempus non simpliciter, sed cum aliqua clausula, vel si Dominus placeat, vel reservatio eius consensu, vel voluntate, vel iure, vel honore, vel beneficio, vel si de iure possit, vel addatur etiam alia clausula geminata non aliter, nec alio modo, vel non addatur, de hoc enim non curat, & non est facta aliqua traditio, sed videtur verbi Baldi in dicto capitulo commune, solum in meris finibus verbi tantum, & tunc non incurrit caducitas, nec facit aliquam differentiam in verbis clausularum, vel praegnantia ipsorum, sed in cognitione, & actuali traditione.

15. Tertium tempus est concursus hic trium, scilicet alienatio, & reservatio cum clausulis superius annotatis, & actualis, & realis assignatio, & tunc incurrit caducitatem, quia traditio, et factum praeponderat verbis, & ita colligitur ex superius allegatis scripturis, licet Emanuel Soarez. in *l. suo Testamento litem* E. num. 78. & 80. & Joseph. de Ludovic. *Doc. Prinf.* 101. num. 14. part. 2. sicco pede pertranseant cum simplici clausula reservationis, non ponderando factum traditionis. Bene verum est ex Tiraquello. *superius allegato*, quod constitutum in hoc casu non habet effectum actualis configurationis ad caducitatem inducendam, & praeterea notare haec tria tempora, quia deservient (Deo dante) nequa in locatione ad longum tempus, in qua est parva difficultas, sed bonum erit ad cautelam quia agitur cum cautionsibus in alienatione, & quod alienatio sine actuali traditione nihil operatur, *Alex. consilio* 30. *colum.* 7. *voluntate* 1. *repti. consilio* 2. *voluntate* 5. Corlett. hoc valde commendans in verbo *alienatio*, 1. & haec est magis communis opinio, Tiraquell. de *retrah.* §. 1. *glos.* 4. numero 43. ponens haec verba, quod tota cohors scribentium hoc tenet. *Ialon. in l. finali.* numero 132. *de iure emphyteut.* *Alexand.*

in *l. si a me.* n. 4. §. 1. *ed l. falcid. Hippol. singular.* 412. *Jul. Clar. quest.* 13. *de iure emphyteut.* *Ado. Bai. conf.* 276. *lib.* 5. *Alexand. conf.* 30. *colum.* 6. *lib.* 1. *Aret. conf.* 10. *col.* 2. *Guid. Pap.* q. 162. *Negulant. de pign. par. 2. membr.* 3. *Soc. iun. conf.* 76. num. 14. *lib.* 3. *Curt. leon. conf.* 8. num. 10. *late Caball. Butas. conf.* 23. *litem* B. *Berom. conf.* 120. num. 4. *lib.* 1. *Curt. leon. conf.* 8. *Gramm. dec.* 49. *Paril. conf.* 86. num. 14. *lib.* 4. *Cephala. conf.* 223. num. 38. *lib.* 2. *Ale. conf.* 167. *lib.* 5. *reccia. de sub. feud. lib.* 2. num. 24. *Vulpell. conf.* 131.

A D D I T I O.

¶ Corbol. dicens veriores, et magis communes de *Iur. Emphyteut. de censu.* ob alienationem in requisito domino *Ampliation.* 21. *sel. mibi* 206. *Reccia opinione* *Memor. conf.* 38. num. 24. *vol.* 4. *¶ Rub. ad §. morte* n. 316.

16. Si tamen placeat conficere instrumentum cum modo, & forma solentium veteris hoc modo, loco, concedo, vendo, alioque fructus tales fundi emphyteutici, vel ipsam commoditatem, vel facultatem, vel perceptum fructum reservato consensu voluntate, & beneficio domini directi, saluoque semper iure, & honore ipsius, & si, & quantum de iure possum, nec aliter, nec alio modo alias habeatur pro non facto, immo ipso iure nullo, vel colligitur ex Cepoll. *cantel.* 46. alias 22. & commendatur a Coet. in dicto verbo, *emphyteuta alienans.* Et licet (ut dixi) locatio ad longum tempus sit minoris dubitationis, quam vera alienatio, vel venditio, tamen honorum erit uti ad cautelam etiam in ea maxime ad longum tempus, vel in tertiam generationem, & nunquam venias ad actualem configurationem nisi prius domino directo bene, & diligenter intellexo, & sic eris cautus tam in locatione ad longum tempus, quam in quacunque alienatione.

17. Et si fecisti constitutum, non timeas, si realiter non consignasti ex Tiraquello. *superius allegato.* Et debet fieri interpellatio infra annum, & diem, quo termino elapso inducitur censetur caducitas, *Cagnol. ad l. 2. q. 16. num.* 107. *C. de pact. inter emp. & vend.* *Vulpell. resp.* 43. num. 2.

18. Et hic habes vnum ex superius adductis, quod in materia emphyteutica duo considerantur, scilicet, & facultas percipiendi fructus, quae facilius alienatur, Et locatio ad modicum tempus magis laudatur.

Adde bene loquentem in hac materia Guid. Pap. q. 46. & iterum, q. 101. a quo moneris in practica, ve facta tibi locatione ad longum tempus in venditione, vel alias re emphyteutica alienata, cures inuestiri, & actualem possessionem, et locutionem tradi a Domino directo, quia si calu praefaturus, ius emphyteutae domini directi, & conductoris, siue emptoris, & donec accedat legitimis consensu domini directi continet emphyteuta in solutione canonis, ne per non solutionem, & sic ex alio capite res incidat in communi.

19. Vidi in factum casum in hac locati, & conductu materia, & in locatione ad longum tempus de bonis emphyteuticis, quod quidam emphyteuta locavit ad longum tempus fundum emphyteuticum pro certa annua pensione, puta quinque pro quolibet anno hoc modo ut vnum de quinque solveret pro ipso emphyteuta locatore domino directo pro suo canonem, et alia quatuor residua ipsi emphyteute pro pensione locationis.

Q V A E S T I O L

tionis, & iam per emphyteutam locatorem fuit facta actualis consignatio rei emphyteuticæ pariter & locatare, dominus directus recepit ab isto conductore dictum canonem, per multos annos, postea ex quadam indignatione suborta, volebat agere ad caducitatem propter locationem, & consignationem per emphyteutam facta domino directo inficere, vel legitime non requirit, fuit dictum amplius non posse, ex quo tacite approbasse, & quodammodo inuehisse videtur per annuales receptiones canonum suo tempore ab ipso conductore emphyteutico.

Addo etiam bene loquentem Franc. Marc. decif. Delphinat. 570. par. 1. qui loquitur in constituto, vt illo casu nihil operetur, Io. de Arn. dualg. 7. & latius commentar. 116. dicens quotidie in facto euenire, Duen. reg. 40. nu. 3. Gram. decif. 77. num. 2. Sum. Ang. in verbo emphyteusis, nu. 9.

- 20 Declaratur autem id, quod de constituto dictum est, vt procedat, & habeat locum, quâdo cum clausula constituti, vel precarij esset in simul adiecta præcedens clausula. I. saluo consensu domini, nec alteri, nec alij modalis per simplex constitutum non incidet in commissum, sicut per actuale reale traditionem, vel effusum in casu difficultis recuperationis. Prepositus in cap. imperialem, §. calidus, col. 1. de probis feud. alienat. per Feder. Castren. in l. 1. §. si rem ff. de poss. Alex. in l. 1. §. me, col. 2. vers. 2. limitari potest, ff. ad leg. Falcid. lac. de S. George in sua inuestitura feudali, vers. & cum passio, attellans in facti contingencia se curam fuisse hanc sententiam, & ob id in practica menti tenendam, tal. in l. fin. col. 44. q. 1. §. de iure emphyteuticis, perpetuo notandum, quia committitur in instrumentis apponitur constitutum. Marfil. hoc valde commendans, sing. 412. Cur. de sen. p. 4. q. 20. attellans ita tenere Laud. in d. cap. imperiali, Atllan. c. 1. §. si facta, nu. 18. si de feudo controversia fuerit inter dominum, & agnatum, Ful. conf. 12. col. 1. Brun. conf. 42. col. 2. Cuman. conf. 41. col. 1. Cur. conf. 7. col. 5. vol. 2. Rui. conf. 169. nu. 12. vol. 3. Boer. decif. 12. nu. 3. Guid. Pap. conf. 147. vers. & si dicatur, & 192. nu. 4. late Rol. conf. 51. a. nu. 18. nique in fine, vbi late hanc opinionem defendit ex qua opinione infertur ampliatio ad l. quod meo, & eius materiam, ff. de acq. poss. & l. quævis, §. si conductor, & l. interdu, ff. eod. tit. vt procedat etiam ad pœnam priuationis incurrendam, quæ opinio satis dura videtur ad priuationem iuris inducendam ex simplici actui constituto, ideo placeat cogitare: rationes namque à Rolando adductæ omnes ad vnum finem tendere videntur, qui est de iure quærendo, vel quæsito manutenendo, prout in venditione duobus facta donatione inter virum, & vxorem, & filio lib. non autem sumus in aliquo casu ad inducendam pœnam, & priuationem alicuius iuris quæsitum, & radicati, vt ex simplici constituto inducatur, & induci debeat talis priuatio, & opinio contra Rol. est æquior, & verior Alex. in l. 1. nu. 27. & in §. si vir vxorij, nu. 6. in fine, ff. de acquir. poss. Anton. Gomel. ad l. lauri, nu. 95. Eman. in suo Thezaur. litera E. nu. 77.

Addo tal. conf. 7. fol. 10. lib. 3. Alex. conf. 91. col. 2. lib. 3. Cabail. in l. lileig. 93. par. 1. dicens cõtrariam opinionem falsam, & erroneam, & late in addit. ad Buir. conf. 34. Bonac. de acquir. canonica, conclus. 34. Paris. in consuetud. §. 13. glof. 5. num. 4.

POfuimus aliquas quæstiones ad locationem ad longum tempus factâ per emphyteutam, veniã ad aliquas vtiles conclusiones, quæ etiam de feruenti nedum in locatione ad longum tempus per emphyteutam factâ, sed in venditione, & qualibet alienationis specie, & nedum in emphyteuta, sed feudatario, Quæro igitur primo loco, est conceptum instrumentum emphyteutis cû clausula pro se, & quibus dederit, vel voluerit, in virtute talis clausule poterit locare ad longum tempus, vel vendere, vel alias alienare domino directo irrequirit abique incurfu priuationis, & caducitatis, nec fit locus dispositioni l. fin. C. de iure emphyteut.

- 1 Primo videbatur dicendum, quod adhuc sit locus dispositioni l. fin. C. de iure emphyteut. ex regul. l. si quis, do, C. de inoff. testam. vbi facultas testandi alicui concessa intelligitur legitimo, & cõsuetudo modo, qui textus stringi posse videtur ex duobus; primo pòderâdo verbum, libera, in textu appositum quod importat absolutam voluntatem, & regulis iuris non subiectam, vt per Bart. in l. alio, nu. 9. ff. de aliment. & l. ibi legat. in repet. l. 1. nu. 50. C. de sacros. eccl. late lac. Menoch. de arbit. indic. lib. 1. q. 7. nu. 32. Vnde dicebat ibi Paulus Castren. hoc cogitâdo relinquens, si iuris regulis iste priuilegio libero non obstat seruare tenetur, frustra est appositum verbum, libera, in textu d. leg. si quando. Secundo ponderat ille text. ex eo, quod ibi not. tal. post alios, quod per concessionem, vel priuilegium censetur remissæ illæ solemnitates, quæ tertio non prejudicent, licet si tertio prejudicent, ex regula l. 2. §. merito, ff. ne quid in loco publico, & ita tenet Speculator in tit. de locat. §. 1. vers. 94.

- 2 Contrarium tenent passim scriptores, vt per Salic. in l. fin. col. 1. C. de iure emphyteut. Bald. & Angel. in l. cum merces, §. 1. ff. de fœnit. vlticorum prædiorum, per illum textum quem ibi Bald. reputat ad hoc menti tenendum, Alber. in d. fin. col. penult. per text. in cap. 1. de feud. non habente propriam naturam, Bald. in l. 1. quæst. 45. ff. de rer. diuis. Alex. conf. 117. lib. 2. licet alias cum Speculatore tenuerit conf. 160. lib. 4. Roma. sing. 475. emphyteuta. Socin. reg. 115. limit. 2. Cæpoll. in cap. quæ in ecclesiis, nu. 18. de constit. & hæc est inagis communis opinio, vt per Ber. post l. mol. in cap. potius, col. 3. de locato, Dec. consil. 164. post nu. 3. vers. secundo respondetur, Iul. Clar. in §. emphyteusis, quæst. 13. vers. vltimus quæro, & in §. feudum, quæst. 31. vers. vltimus, &c.

- 3 Addo tal. in leg. fin. post nu. 7. C. de iure emphyteut. attellans dictum Speculatoris opinionem inter reprobari, Bertacch. de Gabell. par. 3. quæst. 14. vers. & aduerse, Soc. conf. 253. col. pen. I. uernellun rubr. de verborum oblig. nu. 156. Roduan. de reb. eccl. rubr. de caduc. vers. emphyteuta, nu. 16. fol. 517. Emanuël in suo Thezaur. litera E. nu. 81. & 82. vbi omnes reddunt rationem, ne pactum reddita inuitile, & aliquid operetur.

- 3 Ampliatur hæc decisio siue sit conceptum pactum per verbum, voluerit, siue per verbum, dederit, in hoc enim nihil differunt, tal. Bald. Ang. & alij, in d. l. cum esset,

Tractatus D. Vincentij Carocij

esse, commendat *sal. in d. l. h. n. m. d.* Siue igitur dicat pro se, & quibus voluerit, siue pro quibus dederit, paria sunt. Communiter tamen in instrumentis apponitur, pro quibus voluerit, vt passim videmus, & practicum.

- 4 Ex quibus corollarie inferitur ad vnum, quod licet verba, libuerit, vel libere voluerit, importent liberam, & absolutam voluntatem, iuris regulis non suppositam, prout superius ex Menoch. post alios vidimus, tamen vltra late adducta, & declarata, per ipsum Menoch. declaratur vno notabili modo, ex nota. *in d. l. si quando.* Aut enim sit legatio de principali dispositione ad personam, in ea inhabilem, primo casu non importat liberum arbitrium in disponendo, sed operatur habilitationem persone ad dispositionem ipsam: si vero sit relatio ad personam habilem, importat libertatem meram, si enim, *in d. l. si quando*, verba illa, liberam facultatem, importat facultatem regulatam a iure, hoc ideo est secundum feribentes ibi, quia facultas testandi concedebatur alias inhabili. Vnde iatis erat personam habilitasse, secus esset si personae alias habili talis facultas concessa esset.

Et circa intellectum *d. l. si quando*, si confideremus consuetudinem loquendi, facilius fortasse erit intelligi ipsius, in verbis illis, liberam facultatem, &c., vulgari enim sermone, & materna lingua dicere solentus alicui prohibito, *fallo pure liberamente*, id est secure, quia iam es habitatus ab impedimento prohibitionis, &c. sic patet responsio ad *d. l. si quando*, vltra Alphan. reportat. p. 1.

- 6 Et applicando in facti contingentia ad materiam locati, & conducti. Conuenit quis fundum, vel domum, vel quid simile, si fiat pactum, & consensus, vel locare possit cui voluerit, requiritur ne sit aequi donatus ad eundem vsum, prout a iure requiruntur, vt suo loco (Deo dante) dicemus.

- 7 Videbatur dicendum quod si, vt pactum aliquod operetur, prout superius vidimus. Vnde quod conductor de iure sine alio pacto sublocare possit, hoc est clarissimum ex *d. l. nemo prohibetur*, ergo pactum debet aliquid operari.

- 8 Contrarium tamen in hoc putarem verius, ex quo tractatur de nimio praedictio ipsius locatoris destinatio rem ad vsum sordidum, vel nimium praedictioalem, & sublocando etiam personae nixolae, vel simili.

- 9 Vnde dicebat *sal. in d. l. si quando*. Aut lumen in solennitate tertio non prejudicialis, & illa censetur remissa, aut alij praedictioalem illa non censetur remissa.

- 10 Dicet, quando alias concessio nihil operaretur, concessio intelligitur cum praedictio tertij, Fel. late, in *c. super c. de offic. delegat.*

- 11 Responderi possit id non esse absolute verum, sed solum procedere in manualibus, & arbitrariis ipsius Principis, alias non, vt late per *Alg. reg. 2. praesumpt. 22. dicitur. 2. num. 7.*

- 12 Praeterea sumus in pacto, quod potius erat interpreandum, quoad quaedam inutilia, non quoad indebitum quis damnum patiatur, & elegisse viam, per quam iudicia sua infringantur, *l. 3. ff. de militat. testam. glo. notab. in d. fin. §. in computatione, in glo. magna, c. de iure deliber. quam ibi Bald. ad hoc lumen opere commendat, & extollit Caltrensi. Imol. & Alexan. in l. 4. §. praetor est. ff. de damn. infect. late *sal. in leg. properandum, §. fin. autem alterutra 2. num. 6. c. de indic. per cap. dile-**

lius, & cap. audientiam, vbi Butr. & Imol. de cleric. non residentibus. Magnum quippe & perpetuum afferri posset praedictio primo locatori, si enim conditor locasset domum, puta ad vsum sordidum, perfonae parum laudatae pro parua pensione, & sic de singulis semper allegaretur.

De locazione emphyteutae.

Q V A E S T I O II.

Q VERO secundo loco circa hanc materiam locationis ipsius emphyteutae. Pone quod emphyteuta non locauerit ad longum tempus simpliciter, sed promisit tantum locare ad longum tempus, an datur incurrisse dispositionem *l. fin. c. de iure emphyteutico*.

- 1 Et pro dubitandi rationibus facient ea, quae superius diximus de promissione locandi, an sit locatio? Veritas tamen huius quaestionis est, quod ex promissione locandi non incurritur caducaetas, *§. fin. c. de iure emphyteut.* & vltra superius adducta in titulo de promissione locandi, & in terminis huius quaestionis ita tenuit Bald. in *cap. 1. §. at si tabellario, col. 2. quibus modis feudum amittatur. Praeposit. in cap. 1. in princip. col. 2. de prohibiti. feud. alienat. per Federic. Caltrensi. in l. bona fidei, §. si tamen, ff. de eo, quod certo loco. Ro. lan. conf. 69. num. 14. vol. 3.*

- 2 Addo Capic. *de cit. t. 55. num. 8.* Amplians etiam si ille, cui est facta promissio, soluisset integrum pretium, vel pensionem.

- 3 Vidi in facto casum in hac locati, & conducti materia. locavit quis domum Sempronio cum pacto dislocandi si sublocaret dignum, vel portionem ipsius Caio, qui conductor promisit simpliciter Caio sublocare. Vtique ex praedictis fuit responsum, & sententiam expelli non posse.

- 4 Quod fortius petiit etiam si iste subconductor pensionem etiam soluisset, ex allegata decisione Capic. quod & ad venditionem applicari potest, & ad quamlibet alienationem.

- 5 Similiter vidi in facto alium casum in hac locati, & conducti materia. Quidam locauerat Francisco eius domum cum pacto, ne vquam permitteret ingredi, vel conuersari talem, & ipsius familiam, quae locator summus odio prosequabatur. Vtiq. fuit interpellatus conductor, & promisit certe ex tali promissione non datur incursum, maxime quia est pactum capriciosum, & contra libertatem, & bonam fidem locationis.

Q V A E S T I O III.

Q VERO tertio loco. Emphyteuta non constituit, sed locat ad longum tempus rem emphyteuticam, & fuit consecutum instrumentum locationis in conspectu rei, puta in dono emphyteutica, quae locatur, an sit locus dispositioni, *leg. fin. c. de iure emphyteutico*.

- 1 Et vtiq. sic, quia consecutus rei operatur aequalem configurationem ipsius. Bart. in *l. praedicta, in 2. opposit. & ibi Alex. col. pen. ff. de acquir. possess. rursus Bart. in l. 2. c. de acquir. possess. Angel. in §. aduenum, colum. 5. Infit. de alio. Cora. consil. 42. col. 2. vers. non obliuiscenda ad l. 4. vol. 3. & conf. 201. eod. volum. Aret. consil. 41. col. 2.*

col. 2. *verf. pramito Fulgot. confil. 2. verfi. & dato quod constitutum*, Ioan. And. in *transmissam de elect. Butr. in cap. 1. col. 2. de electio. Roma. conf. 337. Afflic. in cap. 1. num. 1. in titulo quid sit inuestitur. Roland. conf. 51. nu. 31. vol. 2.*

QVÆSTIO IV.

Quarto loco. Emphyteuta locauit ad longum tempus partem rei emphyteuticæ, an eadem, quo sit locus caducitatis; cadat in totum, vel pro parte tantum.

1. Primo dicendum videbatur de parte tantum ea ratione, quia ubi delinquitur circa remaneat res peticitur, quatenus in ea peccatur; *penalis. & libensit. & vtroque Bart. ff. ad l. Fuleid. in casu nostro emphyteuta peccant circa rem, & in parte ipsius merito, &c.*

2. Secundo facie dictum in materia emphyteutica, quod si emphyteuta plurimum dominorum alienet rem de voluntate vnius, vel duorum, quæ erat communis pro indiuiso, cadit pro illa parte tantum, cuius consensus non fuit requisitus, quia in ea tantum peccauit. *Idem in l. fin. q. 1.3. C. de iure emphyteut. dixi superius de effectibus locationis ad longum tempus q. 6.*

Et hanc opinionem tenuit glossa in *cap. 1. de resal. qui contra constitutionem. Locat. & ibi Martin. Laudens. & alij. Gugliel. de Cune. & alij. in l. cum Sillanum. C. de his, quibus vi indigu. Rapha. Conueniens in l. quidam in iure, & donationem. ff. de donat. Curt. sen. consilio 71. col. final. in l. fin. q. 1.3. de iure emphyte. Tiraque. retrali. signa. gir. 5. 2.3. gl. 2. nu. 28. dices numero ap. per remissionem aliter sentire videatur, & hæc opinio tam in locatione ad longum tempus, quam in qualibet specie alienationis est æquior, & magis communis, vt per Gratum. decis. 49. l. l. Clar. in 5. emphyteutis. q. 3. in fine. Rod. in en. l. 1. nu. 9.*

Adde Alex. conf. 199. in fine li. 5. Aret. conf. 14. col. 2. Curt. sen. conf. 70. in fine. Curt. nu. de feud. par. 4. prete. q. 8. nu. 153. Brun. inter conf. feud. feudat. conf. 81. col. 7. in fine. Zali. in epitom. de feud. par. 10. circa princip. Caball. in dilecto q. 95.

3. Contrariam sententiam, quod in totum cadat tenet Bald. in d. §. cadit, col. 1. verfi. & quid in emphyteuta. Cuman. conf. 41. in fin. l. ubi in d. l. fin. q. 14. Crot. in 5. C. 10. nu. 6. & hanc dixit communem Roland. conf. 17. nu. 17. vol. 2. dicens hanc questionem vtilem, & quotidianam bene tan. esse difficilem.

4. Et ratio decisionis esse videtur, quia emphyteuta locando ad longum tempus, vel alienando etiam in parte rem emphyteuticam dicitur offendere personam domini directi, quæ persona indiuisa est. Bartol. in l. quidam in iure, §. fin. gl. de donat.

5. Prima igitur opinio æquior, & communior est, vt superius vidimus, nec debemus ita de facili anbelare ad cursum caducitatis.

6. Et applicando riterius etiam ad aliud propositum ad hanc materiam locati, & conducti, inferatur ad vnu aliud, quod in facti contingencia euenit, quod colonus vel conductor alienando etiam partem rei conductæ, cadit a tota locatione, in qua questione vidi cum hac distinctione declarationem, aut alienauit, vt proprietarius & dormiuit, vel rei simplex colonus, vel conductor. Primo casu cadit a tota locatione, quod per hoc ostenditur

omnino persona domini, quæ diuina non potest, vt dictum est, & facit, l. vulgaris. ff. de furt. Secundo casu non cadit nisi in ea parte, in qua offendit. ita in colono, & conductore loquens tradit Rodos. in allegato loco sub nu. 10. ubi etiam refert la. ita distinguenda tam in emphyteuta locante ad longum tempus, vel alienante alio modo, in l. fin. q. 1. C. de iure emphyte.

7. Vidi etiam in facto ita discursum, quod si sumus in conductore ad longum tempus, qui habet vtile dominium, & emphyteutæ parificetur, vt diximus, quod de facili procedat superius allegata distinctio. Si vero sumus in colono, vel conductore ad modicum tempus, quomodo veniet modo aliquo excludendus alienando vel locando ad longum tempus etiam sub cõmõratione rei colonus, vel conductor rem penes eum ex conuentione paruo tempore permansiuram, in qua nullum ius, nec etiam dominium, vtile, vel directum, nec possessionem aliquam habet? Ideo cogitare placeat, & vidi quandoque criminaliter processum.

Similiter vidi in hac questione ad alium casum in hac locati, & conducti materia. Quis locauit ad laborium alicui multa pecunia terrarum, quæ in anno sub vna cultura annuali comprehenduntur, male se gessit in vno ex dictis petijs terræ, vel fortasse nullo modo coluit, vel seminavit in præiudicium domini, & fortasse contra formam instrumenti conuentionis, vbi promissum in forma bene colere ad vsum boni laboratoris, potuitne ex hoc expelli a tota locatione? multi dixerunt, quod sic, quia obligatio, conuentio, et fortasse iuramentum est vnum, & indiuiduum; Similiter, vt dictum est, speriosa officia est vna, & indiuidua. Pro contraria parte dicebatur, quod equitas suadet, vt in parte officia sit positio, proui superius dictum est. Tamen vidi ex æquitate ita iudicatum, aut erat vnica cultura plurium petiorum terræ, & ita erat folium, & conuenerat, & tunc in totum priuatur; aut non erat solius vnica cultura, & tunc in parte deterioratur. Dicam ad materiam l. eadem C. locat. in titulo de receptis, ubi placeat videre.

QVÆSTIO V.

1. **Q**uarto de vili questione. Locauit emphyteuta, vel alius alienauit rem emphyteuticam domino irrequisito, & contra formam l. fin. C. de iure emphyte. postea recuperat, an dicatur incurrit in cõmissum?

2. Primo videtur dicendum, quod non, quia de breui reueria vixit, nec diuersitè videtur, l. quidam calore. ff. de reg. iur. Secundo non videtur qualitatē extitisse, nisi dicitur l. acceptus. ff. ad l. Falcid. gl. de pœnti. d. l. 2. §. quo reprobat, in hunc verbo vacuum, & not. gl. 3. q. 2. §. diuortium, & in rap. nam ego de verbor. signifi.

3. Terrio non dicitur venisse, qui non stetit, vulgaris, & in ore omnium propositio ex l. stre oportet, §. si fuit, versio, & loque de excus. iurorum, & in c. 1. de indic. & cap. consilium de procur. Causertum 11. q. 3. leg. que decernit, & de iur. lib. 10. No. Bart. in l. consensum, in fine, C. quomodo, & quando, iudicet.

4. Et hanc opinionem reuocari speculat. in tit. de locat. §. fin. versio, & attellans ita Bononiæ obtinuisse, per iura per eum adducta. Ioann. Faber. in l. fin. C. de iure emphyteut. Butr. confil. 34. ubi tubinmirat, nisi dominio domini

non inueniuntur integra, in ipso contractu, secus si post aliquo modo. Secundum requisitum est quod talia pacta fiant per verba directa, secus si per verba obliqua. *disposita* sunt res sit inempta, vel locatio sit pro non facta: obliqua, si dicat, reuertatur, redeat, & similia verba, gl. notabilia, & singula secundum omnes, & ab omnibus ubique commendata. *in verbo ab emptione*, *in verbo exagari*, *si de pactis*, quam notabilia, & singula rem dixit Bald. in l. 3. *column. C. de legat. Curt. sen. pulchre*, & magistraliter loquens. *conf. l. 3. n. 7. vbi etiam subdit vnum aliud notabile, quod pactum de retrof. dendo hodie magis frequenter, & est loco pacti iuris commissorie, vel adiectionis in diem, & quod in dubio verba intelliguntur obliqua. *l. si post alios in d. l. ab emptione, num. 8. attestans, quod qui nescit illam glossam, de facili erraret in discursu legis commissorie, vel adiectionis in diem, reprobando per hoc singularem decisionem, Casterlin. *l. si cum venditoris gl. de pignorat. ult. quod stante pacto de retrovendendo obligato pretio licebit rem vendicare quocumq. possessore qui verba pacti de retrovendendo int. obliqua, vt ibi late per eum. Cui adde Curr. *l. si post alios in d. l. 3. n. 1. & 2. commendat etiam *l. si in l. si n. 3. sub n. 3. & C. de iure emphyte. attestans esse singularem limitationem illius gl. & sua materia, Dec. *conf. 88. col. 2. Curt. in memorat. illis in verbo emphyteuta alienatus, vbi illam gl. ad hoc propositum valde commendat, Dec. post alios in leg. *traditum*, *l. C. de pact. Sales in l. si certis amiss. Cod. *And. Casterlin. l. 1. C. de donat. Alex. eum valde commendans, in l. 1. column. 3. Perpal. *gl. sol. matrim. Aretin. & Alexan. in l. qui ab emptis. l. 1. gl. de acquir. poss. Alex. *conf. 1. ocol. 1. lib. 1. *l. si post alios in d. l. 3. n. 3. & conf. 1. 2. l. col. 4. lib. 4. Ferquian. Louren. in repetit. l. si in famili. S. etu. column. 2. 3. limitat. S. vbi Curt. limitat. S. gl. de legat. 1. late Tiraque. *l. de retrat. conuentio. S. 1. gl. 7. num. 6. vbi etiam multis autoritatibus singularem commendat, & sequitur.************

Et vidi in facto quæsitum, an pactum d. commissoria, vel ad diem habeat locum in contractu locationis, & conductionis, prout in contractu emptiois, & venditionis, & putarem, quod sic, stante similitudine istorum contractuum, & quod idem regulis regularantur. *d. 2. gl. locat. ita vt si quid reperatur clare decum in materia emptiois, & venditionis, & sit dubium, an procedat in contractu locationis, & conductionis, quod inferri potest de vno ad aliud, vt dixi superius de similitudine locationis, in fine, & prohibita venditione, dicitur prohibita locatio, modo tamen quo superius dixi.*

Vnde loco tibi andum, vel ad tres annos, vel ad biennium, vel ad longum tempus pro decem, puta in quolibet anno, hoc pacto appposito, quod pensionem promissam soluere debeas in principio anni, alias locatio habetur pro non facta, & quilibet sit in libertate sua,

Vel loco tibi fundum hoc pacto appposito, quod si in fra mensem quis obtulerit meliorem conditione, locatio sit pro non facta, & quilibet sit in libertate sua,

QVÆSTIO X.

Quæro facin ad terminos materie locati, & conducti dices, quid prodest ista requisitio de dominio directo ad eandem incertum in *l. si in l. C. de iure*

emphyteu. aut enim dominus dir ectus recufabit, aut acceptabit si recufabit, vana fuit, & est requisitio, si acceptabit, vana est acceptatio, quia conductio rei propriæ non valet, vt dicam suo loco.

Respondetur, quod in casu nostro est vtilis, & necessarius namque ait quis est dominus, & possessor pleno iure, & tunc conductio rei propriæ non valet, vt dicam in titulo de conductione rei propriæ, aut quis non est dominus pleno iure, & tunc conductio propriæ rei valet, quia intelligitur respectu iuris, quod non habet.

Vnde applicando ad casum nostrum, cum emphyteuta habet vtile dominium, & naturalem possessionem, vt not. in l. 3. *S. ex contrario, si de acquir. poss. de istis duobus intelligitur facta requisitio, acceptatio et consequenter conductio. Ita in terminis sentit, & declarat Rain. *conf. 148. num. 12. volens. 1. sentiens omnino per discursum illius conuicti dispositionem l. final. C. de iure emphyteute. procedere in locacione ad longum tempus, prout latius etiam sentit Pet. Duenn. *reg. 40. num. 12.***

Addo vltra Rei. in allegato *conf. quod dicitur conducere ius emphyteuticum tantum, vt per Boer. *dec. 334. sub nm. 3. inferrent etiam in practica quod si in infermento locationis per emphyteutam dicitur hoc modo, talis emphyteuta talis fundi locat. Sempronio iure, & titulo simplicis locationis, adhuc enim non releuaret ipsum ad incursu caducitatis, vt ibi per Boer.**

Et sic in hac locati, & conducti materia inferuntur ex hoc duo.

Primum est locatio ad longum tempus cum titulo simplicis locationis qui operetur.

Secundum est si emphyteuta per hanc locationem, vel requisitionem transferat in dominum directum vtile dominium, & naturalem possessionem, quam habet isto iterum in locacione pendente quis remanebit iste emphyteuta.

Pone quod requisitum dominium directum, sed motus est, allegando de maiori pensione repecta, quæ reuera non esset, an dicitur satisfactum dispositioni *l. si C. de iure emphy. Vtique non, & petinde est ac si nihil dixisset lat. reputans hoc valde menti tenendum in l. si in notab. 6. num. 2. *C. de iure emphyte. Tiraq. de retrat. lignag. S. 3. gl. 2. n. 2. ex leu. qui, S. cum igitur, si de iur. dum addit.**

Quod facit ad materiam locati, & conducti, locatus quis fundum cum pacto adiectionis in diem, & supposuit falsum conductorem, tunc non auditur.

Et facit ad intellectum, & materiam, *l. ne cui C. de locati, quod dominus non potest expellere primum conductorem, si parem alij conditionem afferat. Pone quod fuerit suppositus tertius ad faciendum fortale prout ad incantum. Vtique occurrentem est per iudices huiusmodi suppositionibus, prout etiam iuratur questus memoratus, & studiose questus.*

Pone etiam, quod emphyteuta requisitum dominum directum si conducere volebat, qui respondit non potest vult penitere, an si audiendus? Vtique dominus directus semper audiri debet, nedum intra duos menses, iuxta dispositionem *d. d. fin. C. de iure emphyteute, sed etiam post duos menses, re tamen integra, & venditione, vel locacione ad hac non facta, vel secuta. lo. And. ad Spec. in tit. de iure emphyte. S. ante aliquo, & refertur 101. *lat. in d. l. fin. in 8. probat. Itaque. Marc. de iur. Del. finali**

phinali 578.p.1. allegat in argumentum Caffrenf. in lego, qui Roma, §. coheredi, ff. de verb. obligat. per l. si. casu, §. si volentis, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur.

finis, num. 157. Rodoa. de reb. ecclief. in verbo, emphyteuta, num. 45. fol. 52. r. de Arn. singul. 56. Ripinl. 4. 9. condemnatum, num. 5. de re iudicata.

Q V A E S T I O XII.

Pulchra est indagatio, nec à Doctioribus in specie examinata, an facta alienatione contra formam l. si. C. de iur. emphyt. conducta ad longum tempus, emptor, vel alius possessor possit de facto expelli, absque aliquo iudicis decreto, vel ministerio, de qua saltem examinanda materiam in d. l. si. circa factum alienationis nullo modo tangit, nec sul. Clar. in sua emphyteusi, nec Rodoa. de reb. ecclief. non aliternand.

1. Primo videbatur dicendum, quod sic, quia cadit ipso iure, ut in d. l. si. ubi gl. in verbo, cadit, Caball. mil. l. loq. 112. per. 1.

2. Contrarium est verius, quia possessor multas exceptiones, & defensiones opponere possit, propter quas res fortasse non incidit in commissum.

3. Vnde sine citatione, & sententia dicitur spoliatus, Butr. & ibi Caball. conf. 12. Ales. conf. 128. vol. 5. Affl. decis. 97. attestans ita iudicatum, & hæc opinio est æquior, & tutior, Guid. Pap. q. 107. Ales. respons. 293. in fin. Crau. conf. 212. num. 2. Ruin. conf. 50. num. 10. & 166. lib. 1. Menoch. de recuper. possess. remed. 1. num. 79.

4. Facit in hac locatio, & conducti materia ad notiam l. fin. C. de acquir. poss. ff. si colonus interuertat possessio, nem domini eam alienando, an de facto auocari possit, & vique non ex prædictis, sed requiritur citatio, & declaratoria iudicis.

5. Secundo habetur ampliatio ad l. de vnoquoque, ff. de re iudicat. in casu, quando alienatio est nulla ipso iure ex forma leg. vel statutorum, adhuc enim possessor citari debet, nec de facto spoliari.

6. Facit, quod si locetur mihi res aliena, quod non debet sic de facto spoliari etiam si dominus verus ostendat iura clara, sed debet citari cum declaratione iudicis.

Q V A E S T I O XIII.

Quæro, an in locatione ad longum tempus, vel alias in alienatione scientia, ignorantia, vel presentia cum taciturnitate noccat, vel proficiat, & conclusiue procedendo ponam non nullas conclusiones.

1. Prima sit conclusio, locatio ad longum tempus facta domino præsentem, & tacente, operatur cōsensum, Alber. in l. fin. ubi fal. q. 23. C. de iure emphyt. Rodoa. de reb. ecclief. rubr. de rei alienat. ob caducitatem in verbo, emphyteuta, num. 23.

2. Secunda sit conclusio: iusta ignorantia, qualis in hærede reputatur, excusat locatorem ad longum tempus, vel alias domino inrequisito alienante, ita ut domino agenti ad caducitatem incumbat onus probandi scientiam alias non obtinebat, Bald. in cap. vico, de controuers. inter dominum, & emptorem. Caccialup. in repetit. cap. 1. de fund. cognitione, Dec. consil. 218. lal. consil. 64. col. 3. lib. 3. Dec. in l. qui in altis, ff. de reg. iur. Alex. in l. cum piam, §. in hac ff. de verb. oblig. conf. 45. lib. 6. Corn. consil. 63. lib. 2. Caball. mil. l. loq. 44. parte prima, & in archid. Butr. conf. 22. littera B, circa medium.

3. Declaratur non procedere in hærede suo, promi est filius, & similes persone coniunctæ, cohabitantes si uel

Q V A E S T I O XI.

Quæro, Mulier, minor, & similes, prohibiti a statuto contrahere, non seruata eius forma, locauit ad longum tempus ea non seruata, nec domino requisito, an cadat à iure suo?

1. Pro affirmatiua facit, quia quando contractus est nullus, non seruata forma legis, vel statuti, hoc procedit quoad commodum contrahentium, secus in illorum damnum, & odium, ex doctrina Bar. num. 20. C. de legibus. Commendat in l. fin. ff. sed quia nostra, num. 9. C. communis de legat.

2. Pro contraria parte facit, quia verba statuti intelliguntur cum effectu, & sic de contractu valido l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. Vnde cum locatio ad longum tempus ex defectu forme statuti sit nulla, nun cadet emphyteuta à iure suo.

3. Et hanc opinionem tenuit, Bal. in l. 2. col. 2. versit. ex prædictis, Cod. de episcopi audientia. commendat pro singulari Aret. in leg. cotinuum, §. cum ita, colum. 3. ff. de verb. oblig. Curtien. conf. 8. Firmia de gab. par. 3. ostendit partis principalis, q. 32. Guid. Pap. decis. 590. Fel. de Dec. in e. ex teure, ille col. 4. du. sine illi col. 3. de rescriptis, idem Fel. in c. ceterum, col. 2. de iudicis. Fabia de empt. q. 25. tertio quaest. principal. 121. in d. l. in q. 12. commendat Crenu. in l. singul. 113. Curt. in memoriali in verbo, nullus nullus. Porpurat. in l. 2. in fin. ff. si erit petat. lare l. 1. §. de retrad. dignagier, §. 1. glof. 2. num. 6. de leg. communib. glof. 8. q. 34.

Adde in materia bene loquentes Felin. in cap. a nobis, post medium de simonia, §. alia in l. 2. §. quod per patris, col. 6. versit. ad idem, ff. solut. matrim. Curt. in l. ubi patrum, in fin. C. de transact. & nec cui magis communis opinio. Lamberteng. de contr. malic. in rei bo,

Tactatus D. Vincentij Carocij

eum defuncto, quia presumitur in eis scicntia, Ruin. conf. 50. num. 7. lib. 1. conf. 47. num. 13. lib. 2. ponam latius in titulo de inuectis.

- 4 Subdeclaratur in silio legitime ætatis, aliis non presumitur scientia. *Id. in l. si quando, num. 53. C. de vbi. Paris. conf. 75. in fin. lib. 1. Tiraq. de retradi. conf. ang. gl. 2. num. 9. Rolan. conf. 5. num. 1. lib. 2. Menoc. de re. mper. poffess. remed. 11. num. 55.*

Est in hac locati, & conducti materia vilis est hæc declaratio in renouatione tacita, & in omnibus casibus, in quibus datur ignorantia, vel scientia.

Q V Æ S T I O XIV.

- 1 **Q** Væro, Emphyteuta locat simpliciter, quomodo in dubio videtur locare? quæstio hæc pendet ab ea, quam superius posuimus; an faciens actum, dicitur facere nomine officij, vel proprio. Vnde conclusiue procedendo in hoc, si emphyteuta simpliciter locat, videtur emphyteuta locare, & sic tantum, quod habet. Vnde domino præstenti, & tacenti non præiudicat, secus si locat pleno iure, *Id. in d. l. p. q. 23. Rodoa. in supra, num. 23. in fine, Furr. in verbo, emphy. tanta alienans, vers. finali, licet Bart. & alij ibidem relati contrarium non bene sentiant.*

Q V Æ S T I O XV.

Q Væro. Erat contentio cum aliquo super re emphyteutica, sit inter eos transactio, & mediante transactione emphyteuta locat aduersario, vel ad modicum tempus, vel ad longum rem emphyteuticæ causa quietis, & licium finiendo, an possit, & debeat contra dispositionem leg. finali, & de iure emphy.

- 1 Pro parte affirmatiua facit, quia vasallus transigere potest sine consensu domini, nec incurrit penam caducitatis, vt in cap. si vasallus, si controuersia fuerit inter dominum, & vasallum.
- 2 Pro contraria parte facit, quia qui alienare prohibetur, transigere prohibetur, *Id. non solum, C. de præd. miorum, l. 1. & ibi gloss. not. C. si aduersus transactionem.*
- 3 Pro resolutione considerandi sunt plures casus. Primus est, quando per transactionem emphyteuta abdicat a se rem, & concedit pro cõcordia suo aduersario. Secundus casus est e contra, quando emphyteuta retinet penes se, aliquo tñ dato, vel facto ipsi aduersario.
- 4 In primo casu verior conclusio videtur, quod si emphyteuta possideat, & pro cõcordia tradat rem aduersario, quod non potest, quia dicitur alienatio, *Roman. conf. 106. in princ. Rodoa. in prælo loquens de reb. eccl. fol. 3. num. 12. & in rubric. de caducitate ob rel. alienationem, in verbo, emphyteuta, num. 77. l. 1. in fin. q. 10. sub num. 122. C. de iure emphy. Jul. Clar. in send. loquens in suo sendo, q. 38. atque hanc etiam cum munem opinionem, Olaus Simoncel. de minor. loquens in trad. de decret. lib. 2. tit. 6. in spec. l. 10. num. 102. & in hoc primo casu omnes cõcordant.*
- 5 Vidi tamen in hoc membro in facto casum in materia locati, & conducti, quod emphyteuta tradidit aduersario rem emphyteuticam, sed aduersarius hoc cõuincit tacite locationis erat obligatus ad solut. p. m. canonis directi domini, & vltimus tot pro anno ipsi emphyteute, & sic in transactione includitur leg. p. m. quædam species locationis aliquo dato, vel re-

tento, tamen fuit declaratum transactionem non valere, nec tenere.

- 6 Secundus casus est, cum aduersarius emphyteute possidet rem emphyteuticam, & transigendo dimittit emphyteute aliquo dato, vel facto, & in isto casu Sal. quem loquitur Simoncel. in allegato loco, tenet pariter transactionem, quia parat perpetuam exceptionem.
- 7 Verior tamen opinio videtur, quod dimittens aduersario possidenti ex causa transactionis, alienare nõ dicitur, *gl. notab. in l. 1. C. de iura. pro emptore, Bart. in l. si profundo, C. de transact. dixit singulariter Id. num. 122. Alc. resp. conf. 94. num. 5. vbi in emphyteuta, & minor loquitur Abb. conf. 57. lib. 1. vbi in prælo loquitur Iacob. Menoch. licet pedes non figat, de arbitrar. iud. lib. 2. cent. 2. cap. 101. num. 74.*
- 8 Vidi in facto casum in hac locati, & conducti materia. Puit transactio, vt ipse retineat rem, & tradat emphyteute aliquid loco recognitionis, & tacite locationis, & soluat emphyteuticum canonem.
- 9 Vidi etiam casum, quod res emphyteutica dimissa cum titulo locationis.
- 10 Tertius casus, & hic clarior alijs, quando emphyteuta rem aliquo dato, vel facto ipsi aduersario, & tunc sine dubio potest, vt concludunt omnes superius nominati iuris interpretes.
- 11 Ex quibus corollarie inferitur, quando transactio dicitur alienatio, & vltra adducta superius, quod dimissio rei non dicatur alienatio, tenet Ruin. conf. 12. col. 2. lib. 4. Dec. conf. 474. col. 1. & conf. 564. col. penult. Rolan. conf. 145. col. penult. num. 45. lib. 1. Afflicti. de decif. 35. num. 8. par. 1.

Q V Æ S T I O XVI.

- 1 **Q** Vid in meliorationibus? Vique locare potest ad longum tempus, & ad modicum, vel alienare quocunque titulo. Si enim loquimur in locatione ad modicum tẽpus, res est sine dubio, si enim fiat ad longum tempus, vel alio titulo alienationis, valet cõ reueruatione vtilis domini, huius non valet. Bald. in l. si in 2. opposit. C. de iure emphy. & licet sal. hanc limitationem non teneat, vbi Purpur. dicit in patria sua de consuetudine non seruati, quia de facili sit fraus legis, tamen in te vera est, ex l. necessario, §. fin. ff. de peric. & comm. rei vend. & licet manu facta, §. fin. ff. de contrab. empt. Rodoa. in citato loco, num. 19. & 20.
- 2 Vel quando ius est emphyteutis cõ clausula cui, & quibus dedit, vel scite pacto de alienando requisito domino, qui recusauit, prout Papae passim obseruatur in omnibus inuestituris, *Salic. in l. 3. C. de iure emphy. Roman. conf. 127. l. de an. Arn. conf. 80. num. 55. vol. 2. vltimum voluntatem, Rol. de lucro dot. q. 54. num. 20. Jul. Clar. in §. emphyteutis, q. 13. & 18. vbi per hæc verba bona redditur alio dicitur, Rol. conf. 3. num. 61. vol. 1. Pulchre illustrat conf. 56. num. 13. lib. 1. resp. de iure. C. de p. conf. 345. num. 23. vol. 3. Rol. conf. 79. num. 20. vol. 2. Cui ten. conf. 64. num. 66. Boiga. decif. 36. num. 12. & decif. 45. num. 19. & habes modum nedum alienandi melioramentum, sed bona ipsa.*
- 3 Et sic est hic alter casus, in quo fit locatio ad longum tempus, cõ reueruatione vtilis domini, de qua superius vidimus de locatione ad longum tempus. Et sic de facili colligitur, quod in contractu transactionis in ventre lapsus includitur locatio, & conclusio.

QVÆ.

QVÆSTIO XVII.

EVenit in factu casus in hac locati, & conducti materia, & iuris emphyteutici simul. Emphyteuta certa mercede conueta imposuit seruitutem in fundo emphyteutico, an valeat ista locatio? Hæc questionem tetigi in materia usufructus.

1. Vnde remitto me ad ea, quæ ibi dixi, & aliquid succincte addido vera est resolutio, quod potuit emphyteuti durante, & quoad præiudicium ipsius non autem directi domini.

Vnde finita emphyteusi extinguitur seruitus imposita, Caphol. de seruit. lib. 1. cap. 14. l. i. Clar. in §. emphyteusis. q. 2. l. 1. §. fundum. q. 37. l. 1. in §. q. 8. C. de iure emphyt. Rodoan. de reb. eccl. fol. 52. n. 38. attestantes hanc esse communem opinionem, nec domini consensum requiri.

2. Videbis igitur in facto multos emphyteutas certa mercede conueta concedere vicino ius transiendi, haurienti aquam, & similia.

QVÆSTIO XVIII.

Quæro ulterius in hac locati, & conducti materia de ea, quæ spectant ad emphyteutam, quis est colonus partiarus, & emphyteuta simul poterint alienare domino non requisito, & non seruata forma, l. fin. C. de iure emphyt.

1. Primo videtur dicendum, quod sic, quia dispositio l. fin. est penalit, & odiosa, ergo restringenda, regula odia, lib. 6. l. cum quidam. ff. de liber. & p. i. lib.

Secundo pro hac parte facit, quia colonus partiarus est locofocij, vel dicam suo loco, & focus dicitur habere mandatum a focio ad alienandum, glo. in leg. nemo ex focij. ff. pro soc.

2. Contrarium est verius, & sic dispositio l. fin. procedit etiam in colono paruario emphyteuta, vt non possit alienare etiam soluendo quinquagesimam, Spec. in tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. 104. in fin. commendat lal. pro extensione illius l. in l. fin. quæstio. 8. n. 131. C. de iure emphyt. Rodoan. de reb. eccl. non aliena. vers. bis dicitur. §. 52. n. 6.

3. Ad illud, quod focus dicitur habere mandatum ab alio focio, & sic colonus a domino, respondetur ex verum quoad mobilia, & merces venales, & hoc si societati expediat, secus quoad stabilia, prout in casu nostro, Tiber. Dec. rom. 85. n. 14. lib. 2. Ioseph. de Ludou. concl. 53. vers. focij fol. 122.

Addo Franc. March. decis. Delph. 574. in fine par. 2. Dec. in l. si socius, si socij cert. pet. Secundo modo respondetur ultra Ioseph. Ludou. quod focus dicitur habere mandatum a focio quanto ius in locatere expressa, certa, & conuentionali, secus si sit incidens ratione alicuius hereditatis, vel fundi, prout inter dominum, & colonum, ita declarat Galiaz. in l. stipulatio: & non diuiduntur, col. 4. n. 2. ff. de verb. oblig. Rouchagal. attestans hanc esse communem opinionem in l. 9. n. 198. ff. de duob. reis.

4. Et studio appositum hanc declarationem, quia videtur in facto casum in materia locati, & conducti, an colonus, si quatuor, et similes dicantur habere mandatum, posui supra in titulo de procuratoribus hac addi possumus, Vnde colonus stabilia alienare non poterit, co-

tera facere poterit, si societati villia sint, puta accusare, & re: & similia, pariter vendere lanas, agnos, pedes inuiles, & similia societati villia, et expediat, & in hisdum etiam obligat, vt per relosos interpretes.

QVÆSTIO XIX.

Prosequendo materiam locati, et conducti in materia emphyteutica, quæro, an emphyteuta teneatur stare colonus? respondetur quod tres sunt emphyteutæ, Priuati, Ecclesiæ, & Fisci.

1. Prima fit conclusio. Emphyteuta priuati non teneatur stare colonus, vt notatur in l. emptorem, & in l. mer. eis, C. locat. in l. si filiosam. §. si vir in quinquagesimum, ff. sol. matrim. in cap. fin. ne pralat. vices suas, Bart. in l. 3. C. de man. & colon. patrum, lib. 12.

2. Secunda fit conclusio, Emphyteuta Ecclesiæ teneatur stare colonus Bart. per illum textum in l. final. C. de man. & colon. patrum, libro 11. Commendat Coriet. in singularibus suis in verbo, emphyteusis 3. Roman. singul. 63. an emphyteuta, Marli. hoc valde commendans singul. 548. Reissus. Papenti. in forma libelli ad fili. p. statione, in gl. soluer. Guid. Pap. q. 480. dicitur in 4. salu. Bal. & Rom. in d. §. si vir, in quinquagesimum, tal. in l. duor. tion. 26. ff. sol. matrim. Dec. in cap. 3. n. 15. de probat. Rij. de p. par. ult. col. antepen.

3. Et cunsidera prædicta Bart. bene loquentem in d. l. fin. præsupponit enim in primo loco colonum stitisse per longum tempus, immo maximum; præsupponit etiam secundo loco colonum esse bonæ fame, & nominis. Vnde articulando non erit inutile talem colluere per annos totos, & semper bene colluisse dictum prædium, & haberi, & reputari pro colono bono, & sufficienti.

4. Boni etiam rectores ecclesiarum faciunt expresse pacta cum emphyteutis, & conductuoribus, vt non possint expellere tales colonos vel in genere, vel in ipedie, & vidi etiam obseruatum a multis secularibus.

5. Inuinit etiam Marilius in allegato singulari, quod valeat pactum inter rectorem Ecclesiæ, & emphyteutam de expellendo colonos, & laboratores.

Tertia fit conclusio. Emphyteuta fisci teneantur stare colonus, vt per Roman. allegato singulari.

6. Contrarium tenet Alex. in allegata d. §. si vir n. 3. V. prior tamen videatur prima opinio, & addit in materia, Barbat. conf. 37. vol. 1. & 177. & 416. & 38. secundum vicum numerum, & doc. conf. 122. par. 1.

7. Et nota Roman. in si. verbo quod emphyteuta, expellens colonos priuatur iure suo, & expelli poterit.

QVÆSTIO XX.

1. **Q**uæro contra, an dominus stare teneatur locationis emphyteutæ finita emphyteusi, Spec. de locat. §. ante aliqua, vers. 121. mouet, & nescit se resolueri verius videtur, quod non ex l. si quis dominus, §. si filij, loc. Alex. ad d. §. si vir, n. 18. de cuius materia posui supra de usufructu, ad ea me remitto.

A D D I T I O.

Declaratur, nisi prius locet, postea renuntiet, alioquin dominus ei stare teneatur. Bal. conf. 271. vol. 1. Traq. de re. tract. §. 34. gl. 1. nu. 9. Sard. decis. 286. nu. 4.

Tactatus D. Vincentij Carocij

Q V A E S T I O XXII.

- 1 **N**Vnquid dominus directus poterit cōducere ab emphyteuta ratione vtilis domini, vtiq; sic, Corbol. de iure emphyt. ampliat. 35. num. 8.

Q V A E S T I O XXII.

- E**ST data licentia emphyteutae locandi, quomodo hoc est intelligendum, Ruin. respondit ad modicum tempus, conf. 148. m. 7. ti. 6. 12. vol. 1.
- 1 Distingue, aut emphyteuta prohibetur omnino locare a loci constitutione, & tunc intelligitur ad modicum tempus, aut non extat statutum, & sumus in mero iure communi, & intelligitur ad longum tempus, vt verba aliquod operentur, Corbol. de iure emphyt. ampliat. 35. numero 9. Pariter emphyteuta locare poterit ad longum tempus reſervato beneplacito, & conſenſu domini directi, & quantum de iure poſſum nec aliter, nec alio modo. Paris. dicens communem conf. 5. in fine, vol. 4. ſimiliter cum reſervatione vtilis domini, & naturalis poſſeſſione Ruin. conf. 148. vol. 1. mol. in l. rodicillis. §. Inſtituta. ff. de leg. 2. vbi Alexan. num. 8. Bero. conf. 123. m. 2. vol. 1. Vafq. de ſucceſſ. creat. §. 10. ſub nu. 78. Simon. de decret. lib. 2. tit. 6. in preſ. 2. num. 22.
- 4 Excuſat conſuetudo, ſul. Clar. in §. emphyteuſis, q. 19. Corbol. de iure emphyt. ampliat. 35. num. 12. & limit. 32.

Q V A E S T I O XXIII.

Sed nunquid primus emphyteuta poterit locare ſecundo ad longum tempus domino irrequiſito? Vtiq; non, & incurrit eadē ſancionem, eſt communis opinio. Paul. Pic. conf. 77.

De conduſſore, ſeu de iure ſublocandi.

- 1 **F**requentiſſima eſt, & paſſim in foro verſata materia ſublocationis; ſeu ſubſtitutionis, & quotidie oriuntur contentio, quod talis non eſt aequus idoneus, vel quia pauperior, vel potentior, vel rixioſus, ſimiliter exercitium eſt lordidum, vilus, & ſic de ſingulis percurrendo, &c.

De repetitione l. nemo, C. locat.

De ſublocatione.

Q V A E S T I O I.

Primo igitur loco quaero, an ad hoc, vt quis ſublocare poſſit, requiratur qualitas idoneitatis, & quod ſit ad eundem vium ad materiam celebrem, & famoſam, l. nemo, C. locat. & l. ſi cui, ſi. loc.

- 1 Er videbatur dicendum, quod non, quod enim lex non dicit, nec nos dicere debeamus, l. 4. §. totiens, ff. de damn. infeſt. ſed in diſpoſitione l. nemo, C. locat. hoc non exprimitur, merito, &c.
- 2 Confirmatur: quia ſicut lex ibi eſt preſcripta reſervationem pacti patet & hoc eſt preſcriptum, ſi hoc neceſſarium ſuit.

3 Secundo facit ratio conſiderata ab Affl. deſc. 401. quia nemo eſt aequus idoneus ſicut dominus ex no, per Bald. in Lapud Iulianum, §. ſi quis alium, ff. de legat. 1. & not. in cap. quoniam, Abbae, de off. deleg.

4 Contrarium eſt verius, vt per gl. in d. l. nemo, quam ibi Cin. Bal. Sal. & alij ſequuntur, & commendat gl. in l. cum plures gl. 1. ff. locat. per l. non aliter, ff. de ſuſt. habet, Alc. lib. 1. de verb. ſignifi. num. 39.

5 Et antequam viterius procedamus, videatur ponde-randa gl. in d. l. cum in plures, quae ſolū exprimit qualitatē idoneitatis. Secundo ex hac gl. dum allegae d. l. non aliter, colligitur vnum, quod ampliat hanc conſeſſionem, vt nedom prohibetur ſublocare niſi aequo idoneo, ſed nec recipere in domum perſonas minus honeſtas, & laudabiles.

6 Hinc mulier, quae conduxit domum in vicinia, non poterit lupanaria, & alia inhoneſta facere, quae vicini-ae ſint malo exemplo, vel ſcandalum ex d. l. non aliter.

7 Hinc etiam ſcholarius prohibetur inducere ganeas in domum conductam, vt per gloſſ. in d. l. non aliter, & dicitur in titulo de reſcat. ad l. ade, C. locat.

8 Circa ramen qualitatē idoneitatis praſtandam, vidi multa conſiderata; vidi enim in factu caſum, quod quis conduxit a domino partem inferiorem ſuae domus, poſtea ſublocavit capitano belli homini rixioſo, & grauato multis filiis maſculis. Vnde ille timebat de aliqua inhoneſtate, vel temeritate.

9 Vidi etiam, quis habebat apothecam in platea quadam, vbi exercebantur pizzicariz, & artes lordidæ, vt plurimum, tamen in tali apotheca ſemper fui exercitium mercaturæ, pannorum ſublocavit pizzicarlo, reclamabatur hinc inde, dominus directus dicebat ſieri non poſſe, quia non erat aequus idoneo, nec ad eundem vium, ille ſubconductor replicabat de ſolito aliarum apothecarum in diſta platea, & ibi exercebatur pizzicariz, Muſſimus Provincie legatus pronunciauit ad fauorem domini directi primi locatoris non obſtante ſolito aliarum apothecarum in diſta platea.

10 Vidi etiam, quod Cuius ſublocavit ruſſico in comitatu, in quo preſumitur idoneus, & poterit ſublocare pluribus familijs ruſſicorum in comitatu.

Q V A E S T I O II.

Dices, qui probare tenetur qualitates iſtas, quod aequus idoneo, & ad eundem vium prolequendo materiam l. nemo, C. locat.

- 1 Dicit conductor, qui ſublocavit iura permittunt mihi facultatem ſublocandi, tu vero quid diſis quod debeo aequus idoneo, & ad eundem vium probes. R. replicabit dominus ſublocare vtiq; potes cum qualitate tamen reſtricta, ſ. de aequo idoneo, & ad eundem v. l. vnde. Vnde hoc probari debet.

2 Videatur ad domum unum locatorem ſpectare, vt probet, articuletur, & deducat, quod domus, vel apotheca ſua alias ſui conduſta a tali, vel tali exerceat tale officium, vel exercitium. Item, quod tale exercitium preſentis ſubconductoris eſt vilius, & forte magis lordidum reſpectu exercitij alias facti: fundamentum enim impetitionis ſuae quilibet probare tenetur, l. qui accuſa- ro, C. de edendo, l. et, qui, ff. de probat. Pedemont. deſc. 144. num. 15. late Joſephus de Ludo. concl. 14. Adde de qualitate idoneitatis loquentem Burſat. conſilio 113. num.

non. 23. volum. 1. nec requiritur consensus locatoris, Borgnin. decis. 30. num. 1. 12. par. 2.

Q V A E S T I O III.

- 1 Q Vero tertio loco ad aliqualem repetitionem *l. nemo, C. locat.* aliquis habet apothecam solitam locari diversimode tamen quandoque enim fuit locata exercitio nobiliori, puta mercatori pannorum, quandoque mediocri, vt mortuario, quandoque inferiori, vt calculario, si oritur contentio, quid erit attendendum? Vtique vltimum putarem ex his, quae dixi superius in principio de substantia locationis l. q. 5.

Q V A E S T I O IV.

- 1 Q Vero vltimus ad materiam *l. nemo, C. locat.* Dominus quidam habebat apothecam in platea, quae nunquam fuit locata, sed utebatur fortasse dominus pro fundo domus ad usum suum, locavit Sempronio, qui sublocavit exercitum armis, cui dominus locator contradicebat, nolens tale exercitum profiteri, quid agendum? Vtique consuetudo aliarum apothecarum illius circuectione attendenda erit ex his, quae dixi superius de substantia locationis l. q. 3.

Q V A E S T I O V.

- 1 P Vchra (ni fallor) est questio. Est facta locatio multorum bonorum, vel rerum simul, vel aliquo corporis vniuersalis, poterintne sublocare vna in eis illis particulariter? Questionem hanc in terminis mouet praedictus Franc. Marc. decis. Delphin. 1070. par. 1. & tenuit quod non, quia multa transeunt cum vniuersitate, quae alias non transeunt, *l. quaedam, ff. de acquir. rer. dom.* inferens ex hoc ad questionem facti, quod si in aliquo loco extat statutum, vel consuetudo, vt a tali die vique ad talem debeat fieri didicta locationis factae, si conductor vniuersalia sublocavit rem particulariter, non erit necessaria didicta, quia sicut sublocatio non valet, pariter nec renovatio, attestans ita iudicatum in Curia Delphinat.

- 2 Quid sit, vt pateat limitatio ad *l. item queritur, §. qui impletur, ff. locat.* vt procedat, & habeat locum, quando prima locatio subsisteret, alias simplex patientia non inducit renovationem.

- 3 Et sic, si fiat locatio de re prohibita sui natura, vt de re sacra, & similibus, repouatur non intelligitur facta sponte inhabitare principalis locationis.

- 4 Considerabam tamen non esse cum hac decisione sic simpliciter persequendum. Aut enim in tali vniuersitate locata reperitur particulare prohibitum alienari, & tunc loquitur proprie lex quaedam, & isto casu vera erit decisio, vt cum tali particulari rei repugnat alienatio, & locatio. Aut non reperitur in tali vniuersitate locata aliquod particulare, cui repugnet alienatio, & tunc non video quare particulariter particulari locari non possit, & (ni fallor) iste videtur mihi verus intellectus, *d. l. quaedam*, ponderando verba, & exempla d. l.

- 5 Et postum videmus, quod quis conducit omnia bona Sempronii discessuri, sublocat vni rem vnam alteri rem alteram.

Secundo modo considerabam ad intellectum, *l. quae*

dam, quod ibi est casus specialis, & quod regula est in contrarium *ex l. si bonum, ff. de legat. 3. & l. 1. ff. de offic. eius*: quod enim per se non potest regulariter, nec cum vniuersitate transit. Vnde spiritualia, feudum, & similia inalienabilia, nec cum vniuersitate transeunt, ita deducit Signorol. *resol. 12. num. 2. Jacob. Menoch. de arbit. iudic. lib. 1. q. 54. num. 49.*

- 6 Modo ad propositum casum nostrum, aut tale particulare ex se, & sui natura locabile est, & transit cum vniuersitate, & sublocari poterit particulariter, aut repugnat locatio, nec cum vniuersitate transisse dicitur, nec sublocari particulariter poterit.

- 7 Si tamen sequi malis opinionem Francisci Marci, colligitur ex ea, quod in generali locatione venient ea, quae particulariter locari non potuissent.

- 8 Et sic inferitur ad regulam, *l. cum quid, 1. lib. 6. vt non procedat in materia, l. quaedam, ff. de acquir. rer. dom.* multa enim per se alienari non possunt, cum vniuersitate tamen transeunt.

Q V A E S T I O VI.

Q Vero vltimus ad materiam *leg. nemo, C. locat.* Sunt plures focij, qui conduxerunt domum ad simul habitandum, vnus eorum vult recedere, & locare cameram suam, vel partem suam, an possit vni, quem focij reculant.

- 1 Primo videbatur, quod sic, quia facultas sublocandi non tollitur, *d. l. nemo*.

- 2 Contrarium est verius, *glaf. fin. in §. fin. Instit. locat.* ex qua glo. colligitur vnum notabile in hac locati, & conducti materia, quod si concurrant simul in eodem subiecto, & persona contractus locationis, & societatis, praesertim contractus societatis, & ratio inter alia fortasse videtur, quia locatio, & conductio est dependens a contractu societatis, & principalis iocentio est contractus societatis, pro cuius implemento, & executione fuit conductio facta.

- Vnde si duo scolares, vel mercatores, & similes in eant societatem, conducunt domum, vel apothecam pro executione societatis iam initae.

- 3 Secunda potest esse ratio, quod colligitur ex *d. glaf.* quia in societate videtur electa industria personae. Vnde non videtur locus substitutioni, vel sublocationi, vt (Deo dante) suo locodictam.

- Sed pone hic vnum, quod de facili euenit. Socius vult discedere, & dicit locijs, ego intendo recedere, & volo vobis substituere, & partem meam sublocare personae legali, & honestae, & fortasse nominauit aliquem nomine proprio, si persona sit honesta, & vitae laudabilis, poterintne ei sublocare? Videbatur dicendum, quod non, quia in societate videtur electa industria personae.

- Vnde morte finitur, quia certa persona electa videtur, *§. solutus, Instit. pro soc.* Contrarium tenet Port. in *d. §. fin. sub num. 2. Instit. locat. per l. itemque, ff. pro soc.* vbi locus recedens valde idoneum substituere potest loco sui.

- 4 Et ibi Bart. inferitur ad vnum satis ad propositum in hac locati, & conducti materia, quod si in infirmitate alicuius quis teneret conducere medicos, vel in litte procuratores, & aduocatos, vel in societate inuitores, & factores, quod excusantur, si neque facile non reperiuntur, & ille, qui agit contra eos, probare debet de fa.

Tractatus D. Vincentij Carocij

elli reperiri potuisse. Est autem præsumptio contra obligatum, si locus erat valde insignis, & celebris, ubi de facili verisimiliter procuratores, & aduocati reperiuntur, licet aliud sit in factis, & in iusticiis, qui sic, de facili non reperiuntur, prout aduocati, & Procuratores, & ibi per eum.

- 5 Vnde in hac locati, & conducti materia pariter inferri posset ad casum, de quo agimus in materia sublocationis. Pone, quod locus necessarius subluatur, vel sublocavit fortasse minus idoneus, alij loci contradicunt, & fortasse nolunt admittere, poterit dicere ille, doceatis alium idoneiorem, qui de facili haberi possit, & ego sublocabo illi, & eius incumbit onus probandi hoc.

- 6 Vidi in facto casum. Capitulum Tuderitium dedit in emphyteusm cuidam quandam ipsius apothecam, qui tenuit per multos mentes clauam cum declaratione affixa, est locada, & stetit per multos menses, nec aliquis comparuit ad conducendum, comparuit tandem macellarius, & conduxit cum honesto ramentum, & limitato modo, ut carnes tantum simpliciter venderentur, non autem ibidem excoctarentur. Capitulum fecit preceptum de nullatenus macellando, ex quo ars erat lordida, non erat que idonea, nec ad eundem vsum. Ille replicabat in circumuicinia, & locis conuigis fuit alias excoctatum macellum, & pizzicari, quae pariterantur. Insuper deducebat simplicem distinctionem in perquirendo idoneos conductores, nec unquam reperiisse ostendebat insuper, doceatis hominem idoneiorem, & honestioris exercitij, & liberet locabatur gratia tamen emphyteuta locator dimisit conductorem macellarum, & fuit per concordiam soluta.

Prohibetur bene, prout etiam superius dixi, socius inducere in domum conductam inimicum, vel suspicatum aliter socii, nec ganeas, aut meretrices, vel alias personas inhonestas, vel quouis modo suspectas, prout superius dixi q. 1. ex gloss. in d. non aliter, & hanc dicit communem opinionem tal. in l. si filius tuus fuerit per te non fieri, ff. de verb. oblig. Emanuel Suarez in suo Theodoro, littera S. num. 27. ubi quod acque idoneo sit sublocandum etiam commune dictum esse attestatur Petrus de societate, q. 1. in princip. col. 3. dicens esse iustam causam diuisionis.

Addo ultra alius Bald. & Castrensi. in l. 2. c. de sum. Trinit. & fide Cabo. ubi vicini possunt expellere meretricem, cui domus sublocata est: Similiter leprosus, & patientes aliquam infectionem contagiosam: similiter concubina idem Bald. in l. si conuerteris in fin. ff. pro socie. Not. in l. ancillarum ff. de petit. hered. in l. final. c. de spectatulis, lib. 1. de inimico suspecto habetur bonus text. in l. si pendentes, ibi, conuersione iunioris ff. de usufructu. Castrensi. in l. i. de iudic. col. 1. c. de sum. Trinit. Crecal. ad Dec. in l. famina, littera l. de regulis iuris, pulchre Veron. in l. adiles, §. Pedius num. 7. ff. de adit. edict. allegando illud, Morbida facta pecus totum corrumpt uitulq. Iulianus, in princip. ff. de al. empt. Canon. referenda 24. quilibet, 3. gloss. in l. 1. ff. ad Macedonianum, Decian. in l. semper in contradietibus, num. 3. de reg. im. Ripa de reuend. presertim. post. num. 164. Iacob Menoch. de ambur. iudic. casu. 218. num. 14. & resu 78. num. 10.

- 7 Id autem quod dictum est non licere iudei ducere meretrices in domum conductam, falsi in carne pre-

uio, Bolog. in auctor. habita. in fin. C. ne filius pro patre, Ripa in l. 1. num. 126. ff. solut. matrim.

- 8 Vidi in facto casum in hac sublocationis materia, quod quidam subconduxerat in quadam honesta vicinia domum, ubi tenebat ad sui solium meretricem, fuit captus uox cum ea ad instantiam vicinorum uoluit pignus, & domus fuit alteri sublocata.

- 9 Dices. Debetne pati penam aliquam locans, vel sublocans personam inquam, vel suspicet, vel ad aliquod illicitum committendum, ut ludendum, & similia. Ponam (Deo dante) suo loco.

Addo Alexand. in l. feni electione §. Labco num. 12. ff. de legat. 1. Spec. in tit. de iud. §. 2. res. circa hoc, Sum. Ang. in verbo, locatio, num. 8.

- 10 Sed pone, quod socius affuturus non sublocavit, sed simpliciter dilexerat, & alij loci vbi sunt tali domo, sic ligis prouisionem pro vni totius societatis, & famulo pariter conducto ad vium totius societatis, tenebuntur ad totam pensionem domus, & famuli, & ad pretium partis lignorum?

- 11 Videbatur dicendum quod sic ex regula secundum naturam, quod qui sentit commodum, sentire debet incommodum iuxta illud. Commoda qui sentis, iungat onus et molestias.

- 12 Contrarium est verum, ut not. Rich. Malumb. Bal. Angel. & Castrensi. in d. fratres, ff. de acquir. hered. ubi Castrensi. dicit hanc questionem esse uilem, & quotidianam. Porro in §. fin. num. 5. gloss. de locat. dicit hanc esse communem opinionem.

Et hac questio attento communi cursu causarum, utilis est, & frequens, & idonea, & satrapie populi, & platearum contrarium dicunt, nonne potest diuina pensio, nonne potest recurri ad arbitrium iudicis, quando quando in pensionem iustam, & sic de singulis dicuntur?

- 13 Vnde in hac locati, & conducti materia text. in al. legata l. duo fratres, est celebris ad duo.

- 14 Primum est, quod pensio non debetur ex vi rei communis pro indiuiso locio, quando alter quis portione sua vi non poterat, nisi totum reuocet.

- 15 Et sic bonus iudex arbitrat eum communiem pro indiuiso, considerando etiam necessitates si alter vi non poterat, vel non in domo enim iller datur quedam itatem distincte, & separatim particularium personarum, tamen multae sunt promissiones & communes, ut coquina, sala, cellarium, stabulum equorum, & huius generis similia.

Habui in facto casum, quod duo mercatores conduxerant apothecam, & constabat per filium, postea vnus recessit, quia condemnatus in penam capitis, alter remanens voluit teneat, nisi pro pensione ad rata.

- 16 Inducebat etiam Albericus ibi ad aliam decisionem ad propositum huius materie locati, & conducti, quod si duo socii habent suum commune, & forte ad laborium, vnus vult colere, & seminare totum, prohibendo alium locum ingredi, vel aliquod agere, quod poterit acculare de furto, & violentia.

Ad idem in principali decisione lex si ut certo, §. ff. de duobus rebus, lib. 1. commodat.

- 17 Sed pope hic ultra a lios in materia loquens vnus ad materiam l. duo fratres, & questionis in proposito, alij qui remanserunt non ex necessitate vniuersi tota domo, sed pro maiori commoditate, et ne locus dispo-

tionem

fitioni d. l. duo fratres, & conſequenter tenebuntur ne ad penſionem d. l. duo fratres, pro rata ſocij abentis, & non habitantis?

18 Videbatur dicendum quod ſic, quia ceſſat cauſa neceſſitatis, ergo ceſſabit diſpoſitio, ſap. cum ceſſante, de appellat. Et ſi recte ponderentur verba, l. duo fratres, in hoc ſolum ſe fundare videtur, quod aliter vti non poterat.

19 Contrarium putare verius, quia id poſſe non dicimus, quod comode, & pro dignitate non poſſimus, l. nſus Proculo, vbi gl. & Alciat. in verbo dignitate, ff. de verbor. ſignif. quum ſingulariter dixit Bal. in verbr. cod. C. qui boni, red. poſ. l. ai. poſt alios, in ſ. ſ. ſ. m. Seruianſium, 46. Inſtit. de aſſ.

20 Inferentes ex hoc ad propoſitum materiam locati, & conducti, de qua agimus, q. licet inueſta, & illata ſint tacite obligata pro peſſione domus locati, vt Deo dante ſuo loco dicemus, tamen non procedit in libris ſcholarium, & Doctorem, ſed, veſtituentis, armis militum, & breuiario clericorum, quia ſue his commodum illare non poſſunt, Bal. in l. certi iuris, an. q. C. locat. quem ſecutus eſt Negut. in 4. memb. 2. par. nu. 151. & alij, in d. ſ. ſ. m. Seruianſium, vbi Aret. nu. 100. fin. Faber. an. 2. Cai. nu. 22. verſ. quinto iſſerres. Aſſi. dec. 184. in ſu.

21 Limitando quando alia extarent bona, alias illa cenſentur obligata ex his, que dicantur in titulis ſpecificiter, reſeruaſa ne obligatio tacita appareat inanis, & vacua.

22 Ex quibus corollarie in hac locati, & conducti materia inferitur ad duo vtilia. Primum eſt, quod in contractui locationis in tacita obligatione non veniunt privilegia, & ea, quibus quis ſe commodum priuare non poſſit.

23 Vnde ſauent iura contractui locationis, & conditionibus inducendo in inueſtaſa tacita bonorum hypothecam proſ. curate, vtuntur tamen temperamento conſultando etiam conductori reſeruando bona neceſſaria, & ſine quibus non poſſit illare commodum, & ſua dignitate ſua.

24 Secundum corollarium eſt, quod quando obligatio conductoris redderetur coluſoria, & inanis, veniunt etiam bona privilegiata ipſius conductoris, de quibus d. cam ſuo loco.

Sed (bone Deus) ſi ſcholari, & militibus priuatis rata reſeruantur, quid remanebit in obligatione?

25 Vnum non omittit circa ſalarium, & ligna, quia decipere videntur commodam diuiſionem, circa tamen ſalarium tergiſuperius in materia famulorum add. l. ſcio, ſi. de annis lega. Placet tamen opinio Portij, vt iudicij arbitrio remittatur circa ligna, paleas, ſalarium famulorum, & ſimilia, qui circumpectus diligenter intueat, & conſiderat omnia.

26 Declaratur etiam id, quod dictum eſt, quod ſocius, qui recedit, teneatur ad ratam ſalarij pretium lignorum, palearum, & ſimilium, niſi receſſerit ex cauſa rixæ, cui non dederit cauſam. Secundo ſi non leuiſ, ſed conſiderabilis ſit. Tertio non ſit ſecuta reconciliatio ex aliquo ſigno, vel demonstratione, quibus trib. conuenientibus non tenetur, & licita ſunt ieparatio. Ita Port. in allegato loco, ſub num. 4. ex l. ſi conuenit, ſ. 1. ff. pro ſoc.

27 Et bene conſiderat Port. rixam non leuem, quia ſæpius ſcolares indignantur ſimul, tamen comedunt bibunt, &c.

28 Quæ omnia iungi, & addi poſſunt ad ea, que poſt ſuperius in materia famulorum, non enim omnia ſimul coniungi, & concatenari poſſunt, ſed ex occasione præſtatur facultas addendi, & ſupplendis, prout paſſim antiqui iuris interpretes inferendo, & colligendo deciſiones alibi examinatas ex reſponſis iuris prudentum. Et in propoſito eſt gloſſa notabilis in ſ. ſi vero indignus, in verbo, damniſcebit, tam gloſſa ſequenti, aut ibi, de tabellionibus, quod ſi quis conductor eſt priuatus officio conductio ex aliqua ipſius culpa, quod ipſe non ſubrogatus in locum ipſius debet habere præmiſum, & ſic non debet duplici onere grauari, amittere pro futuro tempore officium conductum, & priuari reſponſione, & ibi etiam Accurſi ſentit, quod nemmo poſſet petere penſionem à te ipſo.

Q V A S T I O VII.

1 Q Væro incidenter vnum ad hanc materiam ſeruiamus, C. locat. ſi duo conduxerunt domum, vel vnus ſubrogauit alium æque idoneum, dicitur ne ſocius ita vt conueniri poſſit actione pro ſocio, prout alij ſocij breuiter conueniri poſſent actione pro ſocio quidem vtili, non directa, quia directa datur, quod ſocietas cõtrahitur ad commodum vtrum, & vberius, quæſitum, & ſic in materia odiola, & ſtrictè interpretanda non venit ſocius in domo conductâ. Vnde ſi ſtatutum dicat, quod locus teneatur pro ſocio, nõ venit ſocius in domo, quia nõ eſt propria ſocietas. Speculat. in tit. de iudicij, ſ. 2. verſ. hoc etiam. Panor. in cap. inter dilectos, in fine, de ſide inſtrumentorum, at. teſtans in facto habuiſſe. Summa Angelic. in verbo, locatio, num. 8. circa medium.

2 Socius igitur in domo communiter conductâ in materia odiola, & ſtrictè interpretanda non poſſit dici modo aliquo ſocius.

Q V A S T I O VIII.

Q Væro octauo loco ad materiam l. armis, C. locat. ſi primus conductor locat alteri, priuabitne primum locatorem, & conſequenter dominum ſua poſſeſſione, & per quem conductorem poſſideat primum, vel ſecundum?

1 Primo videbatur dicendum, q. non immo colonus, vel conductor tradendo alteri priuat dominum poſſeſſione ſua, l. 3. ſ. quod ſi ſeruus, ff. de acquir. poſſeſſ.

2 Secundo loco probari videtur hæc opinio ex l. preter, ſ. ſi. ff. de locat. tit. de acq. poſſ. vbi per ingreſſum ſimplicem alterius poſſeſſionem, in qua retineo ecd. num. amitto. Si igitur eſt ſimplicis, & puro ingreſſu amittitur poſſeſſio, ergo per ingreſſum ſecundi conductoris.

3 Duobus igitur modis poſſeſſionem amitto, quum per colonum retineo, per ſimplicem traditionem, & ſimplicem ingreſſum.

4 Pro contraria opinione facit l. qui vniuerſas, ſ. fin. ff. de ſequente. poſſeſſ. vbi ſi colonus, alij fundum locauerit, poſſeſſionem retineo, & hæc opinio eſt verior ſecundum gloſſam Doctores, in d. ſ. fin. & in allegata l. in m. uſ. locat.

5 Sed antequam in præſenti quæſtione alterius procedamus, placet conſiderare iura ſuperius adducta, quod aliquantulum conferunt ad materiam locati, & conducti, de qua agimus.

1. Primo videbatur dicendum quod sic, ex *l. si id quod ff. de iurisd. omnium iudicum*. ubi rusticitas excusat, in corruptum album pratoris, quia per simplicitatem id fecisse presumitur, vt per *Inf. & Dec. ibid. num. 32*.

Secundo rusticus excusatur si non edidit sua iura, quamquam edere iussus sit, *l. 2. §. si iussu edendo*.

3. Pro contraria parte facit, quia rusticus non excusatur a pena, *l. si quis in tantum, C. unde vi, & late ibi per Bar. & Bal. & latè Jacob. Menoch. de recip. poss. remed. 9. q. 2.*

3. Secundo pro hac parte facit, quia rusticus, & similes non excusantur, si poterunt consulere peritores, & non consuluerunt, *l. in bonorum ff. de bon. poss. l. 2. §. si ff. qui ordo in bonor. poss. & latè Doct. ad l. iuris ignor. C. qui admitt. si enim in hoc casu consulissent, utiq. non incurrissent, merito, &c.*

4. Vigilantibus enim, & non dormientibus iura subueniunt, *l. pupillus in ff. de bis, qui in fraud. credit.*

5. Et hac opinio in puncto iuris est verior, quam tenet *Bel. in cap. 1. q. penult. si controu. fuer. inter domin. & emp. Doct. in l. iuris ignorantia, C. qui admitt.* in specie Rodohani de reb. eccl. non alienand. cap. de caduit. ob rei alienat. in verbo, *emphyteuta*, num. 12. & 13. Addo *l. si in fin. num. 1. §. C. de iur. emphe. Curt. in l. 1. §. finium scilicet ubi Alciat. nu. 1. 2. C. de in iur. vocand. Tirag. de retrad. comen. §. 4. gl. 7. n. 13. & de penis legum, conf. 11. nu. 10. Jacob. Menoch. de arbitrar. iud. lib. 3. centur. 2. cas. 6. num. 31.*

Rationes sunt in promptu, quia rustico non paritur, nisi in casibus a iure expressis, *l. si. C. de iuris facti ignor. & in his que tendunt ad rigorem iuris consequendum, vt per Scribentes in l. iuris ignorantia C. qui admitt.*

6. Potest ultra *l. si. vt supra* alia ratio adduci in rustico principaliter, quia rusticus in dubio presumitur sci re valore rei, & emphyteuticam rei qualitatem, vt per *Inf. in d. l. fin. n. 7. St ergo scit, & contra legis precepta alienat, vel ad longum tempus domino irrequifito locat, dolose facit non autem rusticè, & simpliciter, merito pena prauiationis plectitur.*

Q V Æ S T I O VIII.

1. Q Vero octauo loco de notabili questione. Est data res in emphyteusim cum pacto, ne possit alienari in certas personas, nunquid poterit locari? dato quod possit locari, an in per sonas nō prohibitas poterit sine consensu domini, & absque incurfu caducitatis? & circa primum vltim est superius de effectibus locationis ad longum tempus, quod prohibita alienatione, vel venditione censetur prohibita locatio ad longum tempus. Circa secundum, an circa personas non prohibitas requiratur consensus domini.

1. Primo pro parte negatiua dicendum videbatur, namque vnus exclusio alterius est inclusio, *l. si prator ff. de iud. l. meritis, C. de procu. cap. vltimo de praesumpt. si igitur excludit certas personas, merito includit facultatem alienandi in alios, domini consensu nō requisito, nec alias cum timore aliquo caducitatis incurrendo.*

3. Secundo pro hac parte facit, quia verba debent aliquid operari, *l. quando ff. de legat. l. si Papa de priuileg. §. si igitur est appositum pactum de non alienando*

in certas personas, merito debet hic operari, vt ad personas non prohibitas neque expressas in pacto liberè & secure alienari possit.

Et hanc opinionem tenuit *Inf. in l. fin. n. 89. C. de iur. emphe. & veriorum & magis communem dicit Ruis conf. 283. sub n. 6. lib. 1.*

4. Pro contraria parte facit, quia clausula illa exclusiua certarum personarum regulari, & intelligitur secundum naturam actus, cui apponitur, arguo, *l. fin. C. de non numer. pecun. Et hanc opin. consensum tenuit Alex. conf. 106. col. 1. vol. 4. videtur quodammodo approbare *Inf. Clar. in Sempronien. q. 13. vers. sed quare*.*

5. Præcedens tamen opinio, est quod est magis communis, verior etiam de iure videtur ex rationibus superius allegatis.

6. Dices cum *Inf. Clar.* hoc pactum est appositum fauore domini directi, ergo non debet in eius damnum retorqueri. Respondetur, quod dominus directus expressit fauorem suum, & quod sibi duplicebat fieri, merito in alijs non expressis nullum præiudicium iudicandum erit contra eum.

7. Ex quibus cotollarie inferitur limitatio ad *l. si prator ff. de iud.* vt in casu, de quo agitur, inclusio vnus est exclusio alterius in casibus permixtis, & sic regula *Lex non prator*, procedit in pari casu: si vero sumus in casu disparati dispositio *Lex non prator*, non procedit. Vnde si alienatio esset semper permixta, procederet regula exclusionis, sed quia est prohibita regulariter ex prima ad certum casum, & personas, regula non procedit ultra *Alphan. repetit. 328*.

8. Applicando ad hanc materiam locati, & conducti, vidi in facto casum. Quis locauit Sempronio domum cum reservatione expressa, ne locetur scolariis, peritit ex hoc locare, seu sublocare alijs etiam si non sint æque idonei, & ad eundem solitum usum. Videbatur dicendum quod sic, quia inclusio vnus, est exclusio alterius, & e contra.

9. Contrarium videtur verius, licet enim expresserit factum (scolarium), non per hoc videtur sibi prauiudicasse in alijs a iure dispositis, quæ sunt, ne sublocare possint alijs æque idoneo, & ad eundem usum. Multare etiam videtur similis, vel par ratio. Vnde argumentum à contrario non procedit, ut dicam in materia frequentioris usus, æquum ne nideretur, ut si prohiberetur sublocare scolariis expressè, quod per hoc esset permixtum meretricibus, biuarijs, & similibus.

10. Pariter vidi ad hoc propositum in facto casum. Locauit quis apothecam cum expressa prohibitione ne fiat, vt vulgo dicitur, *la pizzeria*, non per hoc videtur concessa licentia de alio pari, simili, uel minori exercicio, ut dicam in materia frequentioris usus.

Q V Æ S T I O IX.

1. Q Vero. Emphyteuta locauit ad longum tempus rem emphyteuticam cum pacto legis commissoria, uel additionis in diem, an sic locus dispositioni leg. fin. C. de iur. emphe. & pro nunc omittis rationibus hinc inde, respondetur, quod non duobus tamen concurrentibus, quæ secundum Scabentes inferius allegandos notabilia sunt, & declarant totam materiam *l. commissoria*, & additionis in diem, & pactum e retro vendendo.

3. Primum quidem est, quod tale pactum apponatur

in con-

Tractatus D. Vincentij Carocij

non continetur re integra in ipso contractu, sicut si post aliquo modo. Secundum requisitum est quod talia pacta fiant per verba directa, sicut si per verba obliqua: *impedat*, sunt re inempta, vel locatio sit pro non facta: obliqua, si dicat, reueratur, redeat, & similia verba, gl. notabilis, & singulis secundum omnes, & ab omnibus ubique commendata in *verbo ab emptione in verbo negati* ff. de pact. quoniam notabilis, & singulariter dicitur Baldus in l. 3. de elem. c. de legat. Curt. sen. pulchre, & magistraliter loquens conf. 1. 2. n. 7. ubi etiam subdit unum aliud notabile, quod pactum de retrovendendo hodie magis frequentatur, & est loco pacti iudicis commissorie, vel adiectionis in diem, & quod in dubio verba intelliguntur obliqua, tal. post alios in d. l. ab emptione, num. 8. attestans. quod qui nescit illam glossam, de facili erraret in discursu legis commissorie, vel adiectionis in diem, reprobando per hoc singularem decisionem Caltepi in l. si cum venderis ff. de pignorat. ad. quod stante pacto de retrovendendo oblatio pretio licebit rem vendicare quocumque possessore qui verba pacti de retrovendendo sunt obliqua, ut ibi late per eum. Cui addit Curt. sen. conf. 1. 2. n. 7. & 2. commendat etiam Iaf. in l. fin. q. 1. sub n. 138. c. de iure emphyt. attestans esse singularem limitationem illius l. q. ius materiae, Dec. conf. 88. col. 2. Curt. in memoria. bilis in verbo emphyteuta dicens, ubi illam gl. ad hoc propositum valde commendat, Dec. post alios in leg. traditionibus, c. de post. Salic. in l. si certis annis Cod. de castro in l. 1. c. de sumat. Alex. cum valde commendans in l. 1. col. 3. Perpal. ff. sol. matrim. Atreus. q. Alex. in l. huius abest, §. 1. ff. de acquir. poss. Alex. conf. 1. col. 1. lib. 1. Iaf. conf. 3. 1. col. 2. d. 2. q. 3. conf. 1. 2. col. 4. lib. 4. Ferdin. Loarea in repetit. l. fin. ff. famul. §. duo, col. 4. 3. limitat. §. ubi Crost. limitat. §. ff. de legat. 1. late Tiraque de retrast. convention. §. 1. gl. 7. num. 6. ubi etiam multis autoritatibus singularem commendat, & sequitur.

3. Ita vidi in facto quæritur an pactum commissorie, vel ad diem, in diem habeat locum in contractu locationis, & conductiois, prout in contractu emptionis, & venditionis, & putarem, quod sic, stante similitudine istorum contractuum, & quod idem regulatur regulariter l. 2. ff. locat. ita ut si quid repertur clare decusum in materia emptionis, & venditionis, & sit debium, an procedat in contractu locationis, & conductiois, quod inferri potest de vno ad aliud, ut dixi superius de similitudine locationis, in fine, & prohibita venditione, dicitur prohibita locatio, modo tamen quo superius dixi.

4. Vnde loco tibi undum, vel ad tres annos, vel ad biennium, vel ad longum tempus pro decem, puta in quolibet anno, hoc pacto appposito, quod pensionem promissam soluere debeas in principio anni, alias locatio habetur pro non facta, & quilibet sit in libertate sua.

5. Vel loco tibi fundum hoc pacto appposito, quod si in fra mensem qui obtulerit meliorem conditione, locatio sit pro non facta, & quilibet sit in libertate sua.

QVÆSTIO X.

QVæro facias terminos materiae locati, & conducti, scilicet, quid produci ista requisitis de domo non directo ad eundem incursum l. final. c. de iure

emphyte. aut enim dominus rei edicti recusabit autem, ceptabit si recusabit, vana sunt, & est requisito, si a ceptabili vana est acceptatio, quia conductio rei proprie non valet, ut dicam suo loco.

Respondetur, quod in casu nostro est vtilis, & necessaria namque aut quis est dominus, & possessor pleno iure, & tunc conductio rei proprie non valet, ut dicam in titulo de conductioe rei proprie, aut quis non est dominus pleno iure, & tunc conductio rei proprie valet, quia intelligitur respectu iuris, quod non habet.

3. Vnde applicando ad casum nostrum, cum emphyteuta habet vtile dominium, & naturalem possessionem, ut not. in l. 3. §. ex contrario, ff. de acquir. poss. de istis duobus intelligitur facta requisito, acceptatio & consequenter conductio. Ita in terminis sentit, & declarat Ruin. conf. 148. num. 1. 2. volum. 1. sentiens omnino per discursum illius consilij dispositionem l. final. c. de iure emphyteut. procedere in locatione ad longum tempus, prout latius etiam sentit Pet. Duen. reg. 40. num. 12.

Adde vltra Rui. in allegato conf. quod dicitur conductuere ius emphyteuticum tantum, ut per Boer. dec. 234. sub m. 3. inferentem etiam in practica quod si in instrumento locationis per emphyteutam dicatur hoc modo, talis emphyteuta talis fundi locat. Sempronio iure, & titulo simplicis locationis, adhuc enim non releuaret ipsum ab incurfu caducitatis, ut ibi per Boer.

3. Et sic in hac locati, & conducti materia inferuntur ex hoc duo.

4. Primum est locatio ad longum tempus cum titulo simplicis locationis quoniam operetur.

5. Secundum est si emphyteuta per hanc locationem, vel requisitionem transferat in dominium directum vtile dominium, & naturalem possessionem, quam habet isto iterum locatione pendente quis remanebit iste emphyteuta.

6. Pone quod requisitus dominum directum, sed motus est, allegando de maiori pensione reperta, quæ reueta non esset, an dicitur satisfacta dispositio l. final. c. de iure emphyt. Vtique non, & perinde est ac si nihil duxisset Iaf. reputans hoc valde menti tenendum in l. fin. notab. §. 6. num. 2. c. de iure emphyt. Tiraque de retrast. lignagier. §. 36. glos. 2. n. 2. ex leuam qui, §. cum regitur, si de re auct. addit.

7. Quod facit ad materiam locati, & conducti, locatio quis fundum cum pacto additionis in diem, & suppositum saluum conductorem, vti que non audietur.

8. Et facit ad intellectum, & materiam, & de cuius locati quod dominus non potest expellere primum conductorem, si parem alij conditionem afferat. Pone quod fuerit suppositus tertius ad faciendum fortasse, proat ad incantum. Vtiq. occurrendum est per indices huiusmodi suppositionibus, proat etiam occurratur sequelas mendicatas, & studioe queritis.

6. Pone etiam, quod emphyteuta requiritur dominum directum si conducere voluerit, qui respondit non potest vult penetrare, an si audiendus, Vtique dominus directus semper audiri debet, nedum intra duos menses, iuxta dispositionem d. fin. c. de iure emphyteut. sed etiam post duos menses, re tamen integra, & venditione, vel locatione adhuc non facta, vel secuta. Io. And. ad Spec. in tit. de iure emphyt. §. nunc aliqua, c. rescripti 101. Iaf. in d. l. fin. in §. notab. Franc. Marc. de iussu. Delphinali.

phinali 578. p. i. allegat in argumentum Casteri. in lege, qui Roma, §. coheredi, ff. de verb. obligat. per l. si. cui, §. si volens, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur.

- 10 Similiter faciunt prædicta ad materiam, & no. in l. ne cui, C. locat. ubi cauetur, quod secundus conductor non admittitur, si primus alijs parem conditionem afferat, quod nõ debet studiose supponi alius, qui offerat maiorem; debet enim iuxta hoc diligenter investigare, & ne quis ex calumnia alterius damnum, vel iacturam aliquam patiatur.

- 11 Sed pulchra (si fallor) & vtilis est indagatio, Pone quod emphyteuta requisivit dominum directum, & denunciavit, quod intendebat locare rem emphyteuticam ad longum tempus, vel alio simili modo alienare, & ipse sic requisitus respondit, nolo conducere, vel retinere, an possit statim alienare, vel saltè adhuc expectandi sint duo menses, & vtiq; expectandi sunt. Specul. de iure emphyt. §. si autem aliquis, vers. 101. licet ibi l. 1. Andr. contrarium teneat, commendat, & sequitur Franc. Marc. de res. Delphinali. 579. quem notare placeat in conceptione verborum. Aliud enim est respondere, ego nolo conducere, vel alias retinere, & aliud est dare formaliter licentiam, & facultatem locandi ad longum tempus, vel alias alienandi.

- 12 Primo namque casu expectatur curus duorũ mensium, secundo casu non. Vnde eris cautus, dum tractas cum domino directo, quid tibi respondeat, & iussus vnica denunciat, vt per l. in d. l. si in 8. notab. n. 27.

Q V A E S T I O X I.

Q Væro, Mulier, minor, & similes, prohibiti a statuto contrahere, non seruata eius forma, locauit ad longum tempus non seruata, nec domino requisito, an cadat à iure iure?

- 1 Pro affirmatiua facit, quia quando contractus est nullus, non seruata forma legis, vel statuti, hoc procedit quoad commodum contrahentium, secus in illorum damnum, & odium, ex doctrina Bar. n. 20. C. de legibus. Commendat in l. si, §. si quia nostra, num. 9. C. communia de legat.

- 2 Pro contraria parte facit, quia verba statuti intelliguntur cum effectu, & sic de contractu valido, l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. Vnde cum locatio ad longum tempus ex defectu forme statuti sit nulla, non cadet emphyteuta à iure iure.

- 3 Et hanc opinionem tenuit, Bal. in l. 2. col. 2. vers. ex prædictis, Cod. de episcopali auctoritate. commendat pro singulari Aret. in leg. continens, §. cum ita, colum. 3. ff. de verb. oblig. Curt. len. conf. 8. Firmici de gab. par. 3. vltima pars principalis, q. 32. Guid. Pas. de res. 590. Fel. & Dec. in ex tunc, ille col. 4. in fine iste col. 3. de rescriptis, idem Fel. in extunc, col. 2. de iudic. l. 1. Fama de emp. q. 25. ita quæ sit principal. i. al. in d. l. h. q. 12. communis erat Crea. in l. singulari 113. Curt. in memoriali, in verbo alius nullus. Purpurat. in l. 2. in fine, §. si cert. petas. late l. traq. de retrah. sig. nager. §. 1. glo. 2. num. 6. de leg. communal. glo. 8. q. 34.

- Addo in materia bene loquentes Felin. in rap. a nobis, post medium de simonia, l. al. in l. 2. q. quod sit patris, col. 6. vers. ad idem, §. solui. matrim. Curt. in l. ubi pactum, in p. C. de transact. & hoc est magis communis opinio. Lambeceteng. de contract. mulier. in xxi bo,

foir, n. 157. Rodos. de reb. eccl. les. in verbo, emp. ytem. 14. num. 45. fol. 52. 10 de Arn. singulari 56. Ripaul. 4. §. condemnatum, num. 5. de re iudicata.

Q V A E S T I O X I I.

P Vltra est indagatio, nec à Doctoribus in specie examinata, an facta alienatione contra formam l. si. C. de iure emphyt. conductu ad longum tempus, emptor, vel alius possessor possit de facto expelli, absque aliquo iudicis decreto, vel ministerio, de qua l. al. late examinans materiam in d. l. si. circa factum alienationis nullo modo tangit, nec tul. Clar. in sua emphyteusi, nec Rodos. de reb. eccl. les. non alienand.

- 1 Primo videbatur dicendum, quod sic, quia cadit ipso iure, vt in d. l. si. ubi gl. in verbo, cadit, Caball. mil. l. col. 112. par. 4.

- 2 Contrarium est verius, quia possessor multas exceptiones, & defensiones opponere possit, propter quas res forte non incidit in communiu.

- 3 Vnde sine citatione, & sententia dicitur spoliatus, Butr. & ibi Caball. conf. 22. Alex. conf. 128. vol. 5. Affl. de res. 57. articulus ita iudicatum, & hæc opinio est antiquior, & tutior, Guid. Pap. q. 107. Alc. respons. 393. in fin. Crau. conf. 22. num. 2. Ruin. conf. 50. num. 10. & 166. lib. 1. Menoch. de recuper. poss. remedi. 1. num. 79.

- 4 Facit in hac locatio, & conductu materia ad not. in l. si. C. de acquir. poss. ff. si colonus interuertat possessio. nem domini eam alienando, an de facto auocari possit, & vtiq; non ex prædictis, sed requiritur citatio, & declaratoria iudicis.

- 5 Secundo habetur ampliatio ad l. de vnoquoque, ff. de re iudicat. in casu, quando alienatio est nulla ipso iure ex forma leg. vel statutorum, adhuc enim possessor citari debet, nec de facto spoliari.

- 6 Facit quod si locetur mihi res aliena, quod non debeat sic de facto spoliari etiam si dominus verus ostendatur clara, sed debeat citari cū declaratione iudicis.

Q V A E S T I O X I I I.

Q Væro, an in locatione ad longum tempus, vel alias in alienatione scientia ignoratæ, vel presenna cum taciturnitate noceat, vel prosit, & concludit, siue procedendo ponam nonnullas conclusiones.

- 1 Prima sit conclusio, locatio ad longum tempus facta domino præsentem, & tacente, operatur cōsensum, Alber. in l. si. ubi l. al. q. 2. C. de iure emphyt. Rodos. de reb. eccl. les. vbi de rei alienat. ob caducitatem in verbo, emphyteuta, num. 23.

- 2 Secunda sit conclusio; iusta ignorantia, qualis in hærede reputatur, excusat locatē ad longum tempus, vel alias domino irrequisito alienatē, ita vt domino agenti ad conductum incumbat onus probandi si iusta, & alias non obtineat, Bald. in cap. vico, de controvers. inter dominum, & emptorem. Caccialup. in repet. cap. 1. de fund. cognitione, Dec. consil. 228. l. al. consil. 64. col. 3. lib. 3. Dec. in l. qui in alterius, §. de reg. iur. Alexan. in cum filius, §. in hac, ff. de verb. oblig. conf. 45. lib. 6. Corn. conf. 163. lib. 2. Caball. mil. l. col. 94. parte prima, & in articulo Butr. conf. 22. littera B, circa medium.

- 3 Declaratur nõ procedere in hærede suo, prout est filius, & similes personæ coniunctæ, cohabitantes cum locat.

Tactatus D. Vincentij Carocij

com defuncto, quia presumitur in eis scientia, *Ruin. conf. 50. num. 7. lib. 1. conf. 47. num. 13. lib. 2.* ponam latius in titulo de inuectis.

- 4 Subdeclatur in filio legitime ætatis, aliis non presumitur scientia, *tal. in l. si quando, num. 53. C. de vide vi. Paris. conf. 75. in fin. lib. 1. Tiraq. de retr. conf. 1. gl. 2. num. 9. Roian. conf. 53. num. 1. 2. lib. 2. Menoc. de resuper. post. rem. 11. num. 55.*

Et in hac locati, & conducti materia vitilis est hæc declaratio in renouatione tacita, & in omnibus casibus in quibus datur ignorantia, vel scientia.

QVÆSTIO XIV.

- 1 **Q**UÆRO. Emphyteuta locat simpliciter, quomodo in dubio videtur loca requeſitio hæc pendet ab ea, quam superius posuimus; an faciens admodum datur facere nomine officij, vel proprii. Vnde conclusus procedendo in hoc, si emphyteuta simpliciter locat, videtur emphyteuta locare, & sic tantum, quod habet. Vnde domino presenti, & tacenti non preiudicat, secus si locato pleno iure, *tal. in d. l. p. q. 23. Rodoan. vi. supra. num. 23. in fine. Fitm. in verbo, emphyteuta alienans, vers. finali, licet Bart. & alij ibidem relati contrarium non bene sentiant.*

QVÆSTIO XV.

QUÆRO. Erat contentio cum aliquo super re emphyteutica, sit inter eos transactio, & mediate transactio emphyteuta locat aduersario, vel ad modicum tempus, vel ad longum rem emphyteuticæ causa quietis, & litium finienda, an possit, & dicatur contra dispositionem *leg. finali. C. de iure emphy.*

- 1 Pro parte affirmatiua facit, quia vasallus transigere potest sine consensu domini, nec incurrit penam caducitatis, *vt in cap. si vasallus, si controuerſus fuerit inter dominum, & vasallum.*
- 2 Pro contraria parte facit, quia qui alienare prohibetur, transigere prohibetur, *non solum, C. de præd. m. noram, l. 1. & ibi glo. not. C. si aduersus transactioem.*
- 3 Pro resolutione cõsiderandi sunt plures casus. Primus est, quando per transactioem emphyteuta abdicat a se rem, & concedit pro cõcordia suo aduersario. Secundus casus est e contra, quando emphyteuta retinet penes se, aliquo tñ dato, vel factio ipsi aduersario.
- 4 In primo casu verior cõclusio videtur, quod si emphyteuta possideat, & pro concordia tradat rem aduersario, quod non potest, quia dicitur alienatio, *Roman. conf. 166. in princ. Rodoan. in prælo loquens de reb. eccl. fol. 7. num. 1. 2. & in emb. de caducitate ob rei alienationem, in verbo, emphyteuta, num. 37. tal. in l. fin. q. 10. in num. 122. C. de iure emphy. l. l. Clar. in send. loquens in suo sendo, q. 38. attentes hanc esse communem opinionem, & citans Simoncel. de minore loquens in tract. de decret. lib. 2. tit. 6. inf. & 10. num. 402. & in hoc primo casu omnes concordant.*
- 5 Vidi tamen in hoc membro in factio casum in materia locati, & conducti, quod emphyteuta tradidit aduersario rem emphyteuticam, sed aduersarius locat eamdem tacite locatorem erat obligatus ad solutionem canonis directio domino, & vitius tot pro anno ipsi emphyteute, & sic in transactioe includitur, quæ quædam species locatõis aliquo dato, vel re-

tento, tamen fuit declaratum transactioem non valere, nec tenere.

- 6 Secundus casus est, cum aduersarius emphyteute possidet rem emphyteuticam, & transigendo dimittit emphyteute aliquo dato, vel factio, & in isto casu Sal. quem sequitur Simoncel. in allegato loco, tenet pariter transactioem, quia parat perpetua exceptionem.
- 7 Verior tamen opinio videtur, quod dimittens aduersario possidentem ea causa transactiois, alienare nõ dicitur, *gl. notab. in l. 1. C. de reſcu. pro emptore, Bart. in l. si profundo, C. de trans. dicit singularem tal. num. 122. Alc. resp. 94. num. 5. vbi in emphyteuta, & minore loquitur Abb. conf. 57. lib. 1. vbi in prælo loquitur Jacob. Menoch. licet pedes non figat, de arbitur. iud. lib. 2. cent. 2. cap. 101. num. 74.*
- 8 Vidi in factio casum in hac locati, & conducti materia. Puit transactio, vt ipse retineat rem, & tradat emphyteute aliquo loco recognitionis, & tacite locatõis, & soluat emphyteuticum canonem.
- 9 Vidi etiam casum, quod res emphyteutica dimissa cum titulo locatõis.
- 10 Tertius casus, & hic clarij alijs, quando emphyteuta rem aliquo dato, vel factio ipsi aduersario, & tunc sine dubio potest, vt concludunt omnes superius nominati iuris interpretes.
- 11 Ex quibus corollarie inferitur, quando transactio dicitur alienatio, & vltæ adducta superius, quod dimissio rei non dicitur alienatio, tenet *Ruin. conf. 12. col. 2. lib. 4. Dec. conf. 474. col. 1. & conf. 564. col. penult. Roian. conf. 15. col. penult. num. 45. lib. 1. Afflicten. dec. 35. num. 8. par. 1.*

QVÆSTIO XVI.

- 1 **Q**UID in meliorationibus? Vtique locare potest ad longum tempus, & ad modicum, vel alienare quocunque titulo. Si enim loquimur in locatõne ad modicum tẽpus, res est sine dubio, cum fiat ad longum tempus, vel alio titulo alienationis, valet cõ reſeruatione vitis dominij, non valet. *Bald. in l. si in 2. opposit. C. de iure emphy. & licet tal. hanc limitationem non teneat, vbi Purpur. dicit in patria sua de consuetudine non ſeruari, quia de facili fit fraus legi, tamen in le vera est, ex l. necessario, si suff. de peric. & comm. rei vend. & l. cum manu facta, si. fin. ff. de contrab. empti. Rodoan. in citato loco, num. 19. & 20.*
- 2 Vel quando facta est emphyteuta cõ clausula cui, & quibus dederit, vel si tate pacto de alienando requisito domino, qui recusatur, prout Papæ passim obseruatur in omnibus speculaturis, *Salic. in l. 3. C. de iur. emphy. Roman. conf. 127. Joann. Arn. conf. 80. num. 55. vol. 2. vltimarum voluntatum, Rol. de lucro dot. q. 54. num. 20. Jul. Clar. in emphyteuticis, q. 13. & 28. vbi per hæc verba bona redduntur alodialia, Rol. conf. 3. num. 6. l. 1. Polch. c. h. l. i. d. conf. 56. num. 13. lib. 1. resp. di. nerſ. C. ac. conf. 345. num. 3. vol. 3. Rol. conf. 79. num. 20. vol. 2. C. ut. ten. conf. 64. num. 66. Bo. gn. dec. 36. num. 12. & dec. 45. num. 19. & habes modum modum alienandi meliorationem, sed bona ipla.*
- 3 Et sic est hic alter casus, in quo fit locatio ad longum tempus, cõ reſeruatione vitis dominij, de qua superius vidimus de locatõne ad longum tempus. Et sic de facili colligitur, quod in contractu transactiois in ventre læpius includitur locatio, & conductio.

QVAE.

Q V Æ S T I O XVII.

EVenit in facto casus in hac locati, & conducti materia, & iuris emphyteutici simul. Emphyteuta certa mercede conueta imposuit seruitutem in fundo emphyteutico, an valeat ista locatio? Hæc questionem tetigit in materia vusufructus.

- 1 Vnde remitto me ad ea, quæ ibi dixi, & aliquid succincte addedo vera est resolutio, quod potuit emphyteuti durante, & quoad præiudicium ipsius non autem directi domini.

Vnde finita emphyteusi extinguitur seruitus imposita, Cæphol. de *seruit. lib. 1. cap. 14. tul. Ciar. in 5. emphyteusis. q. 2. t. & 5. fundus. q. 37. Isam l. fin. q. 8. C. de iure emphyt. Rodan. de reb. eccl. fol. 521. num. 38. attestantes hanc esse communem opinionem, nec domini consensum requiri.*

- 2 Videbis igitur in facto multos emphyteutas certa mercede conuenta concedere viciniorum transeundi, hauriendi aquam, & similia.

Q V Æ S T I O XVIII.

QUæro vterius in hac locati, & conducti materia de ea, quæ spectant ad emphyteutam, quis est colonus partiarius, & emphyteuta simul potentne alienare domino non requisito, & non seruata forma, l. fin. C. de iure emphyt.

- 1 Primo videbatur dicendum, quod sic, quia dispositio l. fin. est poenalis, & odiosa, ergo restringenda, regula, odia, lib. 6. l. cum quidam ff. de liber. & pub.

Secundo pro hac parte facit, quia colonus partiarius est loco socii, vt dicam suo loco, & socius dicitur habere mandatum a socio ad alienandum, glo. in leg. nemo ex socijs ff. pro soc.

- 2 Contrarius est verius, & sic dispositio l. fin. procedit etiam in colono paruuario emphyteuta, vt non possit alienare etiam soluendo quinquagesimam, Spec. in tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. 104. in fin. commendat lal. pro extensione illius l. in l. fin. quasi l. 8. n. 13 t. C. de iure emphyt. Rodan. de reb. eccl. non alien. vers. bis dicitur, f. 524. num. 6.

- 3 Ad illud, quod socius dicitur habere mandatum ab alio socio, & sic colonus a domino, respondetur eue verum quoad mobilia, & merces venales, & hoc si societati expediat, secus quoad stabilia, prout inter dominum, & colonum, ita declarat Galiau. in l. stipulati sunt non diuiduntur, col. 4. num. 2. ff. de verb. oblig. Ronchagall. attestans hanc esse communem opinionem, in l. 9. n. 198. ff. de duob. reis.

- 4 Et studiose apponit hanc declarationem, quia vidli in facto casum in materia locati, & conducti, an colonus, ficticiarius, et similes dicantur habere mandatum, posui supra in titulo de procurat. quibus hæc addi possunt, Vnde colonus stabilia alienare non poterit, coe-

tera facere poterit, si societati vtilia sint, puta accufare, & re: & similia, pariter vendere lanas, agnos, pecudes mutiles, & similia societati vtilia, et expedientia, & in hisdum etiã obligat, vt per relatos interpretes.

Q V Æ S T I O XIX.

Prosequendo materiam locati, et conducti in materia emphyteutica, quaero, an emphyteuta teneatur stare colono? respondetur quod tres sunt emphyteutæ, Præuati, Ecclesiæ, Fidei.

- 1 Prima sit conclusio. Emphyteuta præuati non teneatur stare colono, vt notatur in Lemptorem, & in l. mer. eis, C. locat. in l. si filosofam. §. si vir in quinquagesimam, ff. sol. matrim. in cap. fin. ne prælat. vicis suas, Bart. in l. 3. C. de manc. & solon. patrim. lib. 11.

- 2 Secunda sit conclusio, Emphyteuta Ecclesiæ teneatur stare colono Bart. per illum textum in l. final. C. de mancip. & colon. patrim. libro 11. Commendat Coriet. in singularibus suis in verbo, emphyteusis 3. Roman. singular. 63. an emphyteuta, Martij. hoc valde commendans singular. 543. Quisne. Papient. in forma libelli ad fidei præstationem, in §. solueri, Guid. Pap. q. 480. locati in q. fallit. Bal. & Rom. in d. §. si vir, in quinquagesimam, lal. in Ldimortio, n. 36. ff. solut. matrim. Dec. in cap. 3. num. 15. de probat. Rig. de pect. par. vit. col. antepen.

- 3 Et considera prædicta Bart. bene loquentem in d. l. fin. præsupponit enim in primo loco colonum stitisse per longum tempus, immo maximum; præsupponit etiam lecundo loco colonum esse bonæ famæ, & nominis. Vnde articulando non erit inutile talem colluiffe per annos totos, & semper bene colluiffe dictū prædium, & haberi, & reputari pro colono bono, & sufficienti.

- 4 Boni etiam rectores ecclesiarum faciunt expresse pacta cum emphyteutis, & conductuoribus, vt non possint expellere tales colonos vel in genere, vel in specie, & vidi etiam obieratum a multis secularibus.

- 5 Innuit etiam Martilius in allegato singulari, quod valeat pactum inter rectorem Ecclesiæ & emphyteutam de expellendo colonos, & laboratores.

Tertia sit conclusio. Emphyteuta fidei teneatur stare colono, vt per Rom. in allegato singulari.

- 6 Contrarius tenet Alex. in allegata, l. §. si vir n. 3. v. prior tamen videtur prima opinio, & addit in uarijs, Barbat. conf. 37. vol. 1. & 177. & 416. & 38. secundum vnicum numerum, & Soc. conf. 122. par. 1.

- 7 Et nota Rom. in §. verbo quod emphyteuta, expellens colonos præuati iure suo, & expelli poterit.

Q V Æ S T I O XX.

- 1 **Q**Uæro e contra, an dominus stare teneatur locationis emphyteutæ finita emphyteusi, Spec. de locat. §. nunc aliqua, vers. 123. q. monie, & necite reuoluerb verius videtur, quod non ex l. si quis domum §. fin. ff. loc. Alex. ad d. §. si vir, n. 18. de cuius materia posui supra de usufructu, ad ea me remitto.

A D D I T I O.

- Declaratur, nisi prius locat. postea renuntiet, alioquin etiã dominus ei stare teneatur. Bal. conf. 377. vol. 1. Tiraq. de reuol. ff. §. 34. gl. 1. n. 9. Sord. dec. 286. n. 4.

Tactatus D. Vincentij Carocij

Q V Æ S T I O XXI.

- 1 **N**unquid dominus directus poterit educere ab emphyteuta ratione vtilis dominij, utique sic, Corbol. de iure emphyte. ampliat. 35. nu. 8.

Q V Æ S T I O XXII.

- E**ST data licentia emphyteute locandi, quomodo hoc est intelligendum, Ruin. respondit ad modicum tempus, conf. 148. n. 7. 11. & 12. vol. 1.
1. Distingue, aut emphyteuta prohibetur omnino locare a loci constitutione, & tunc intelligitur ad modicum tempus, aut non extat statutum, & sumus in mero iure communi, & intelligitur ad longum tempus, ut verba aliquid operentur, Corbol. de iure emphyteut. ampliat. 35. numero 9. Pariter emphyteuta locare poterit ad longum tempus reservato beneplacito, & consensu domini directi, & quantum de iure possum nec aliter, nec alio modo. Passi. dicens communem conf. 5. in fine, vol. 4. similiter cum reservatione vtilis dominij, & naturalia possessionis Ruin. conf. 148. vol. 1. mol. in l. codicillis, §. instituta, ff. de leg. 2. vbi Alexan. nu. 8. Bero. conf. 123. n. 2. vol. 1. Valq. de success. creat. 16. sub nu. 78. Simopec. de decret. lib. 2. dist. 6. inspecl. 2. nu. 32.
4. Excusat consuetudo, sul. Clar. in §. emphyteusis, q. 19. Corbol. de iure emphyte. ampliat. 35. num. 12. & limitat. 32.

Q V Æ S T I O XXIII.

Sed nunquid primus emphyteuta poterit locare secundum ad longum tempus domino irrequisito? Vti que non, & incurrit caducitatem, est communis opinio. Paul. Pic. conf. 77.

De conductore seu de iure sublocandi.

- 1 **F**requentissima est, & passim in foro versata materia sublocationis, seu substitutionis, & quoties oritur contentio, quod talis non est æque idoneus, vel quia pauperior, vel potentior, vel rixosus, similiter exercitium est sordidum, vilius, & sic de singulis percurrente, &c.

De repetitione l. nemo, C. locat.

De sublocatione.

Q V Æ S T I O I.

- P**rimo igitur loco quaero, an ad hoc, ut quis sublocare possit, requiratur qualitas idoneitatis, & quod sit ad eundem vium ad materiam celebrem, & famosam, l. nemo, C. locat. & l. si em, ff. loc.
1. Et videbatur dicendum, quod non, quod enim lex non dicit, nec nos dicere debemus, l. 4. §. toties, ff. de damn. infecti, sed in dispositione l. nemo, C. locat. hoc non exprimitur, merito, &c.
2. Confirmatur: quia sicut lex ibi expressit reservationem pacti panter & hoc expressisset, si hoc necessarium foret.

3. Secundo facit ratio considerata ab Aff. decis. 401. quia nemo est æque idoneus sicut dominus ex no. per Bald. in lapud Julium, §. si qui aliquid de legat. 1. & not. in cap. quoniam, A. Abbas, de off. deleg.
4. Contrarium est verius, ut per gl. in d. nemo, quam ibi Cin. Bal. Sal. & alij sequuntur, & commendat gl. in l. cum plures gl. 1. ff. locat. per l. non aliter, ff. de vsu et habit. Alc. lib. 1. de verb. signifi. nu. 39.
5. Et antequam ulterius procedamus, videtur ponderanda gl. in d. l. cum in plures, quæ solò exprimit qualitatē idoneitatis. Secundo ex hac gl. dum allegat d. l. non aliter, colligitur vnum, quod ampliat hanc conclusionem, ut nedum prohibeatur sublocare nisi æque idoneo, sed nec recipere in domum personas minus honestas, & laudabiles.
6. Hinc mulier, quæ conduxit domum in vicinia, non poterit lupanaria, & alia inhonesta facere, quæ vicinæ sint malo exemplo, vel in scandalo ex d. l. non aliter.
7. Hinc etiam scholasticus prohibetur inducere ganeas in domum conductam, ut per gloss. in d. l. non aliter, & dicitur in titulo de recusat. ad l. ade, C. locat.
8. Circa tamen qualitatē idoneitatis practicando vidi multa considerata, vidi enim in factis casibus, quod quis conduxit a domino partem inferiorem suæ domus, postea sublocavit capitano belli homini rixoso, & grauato multis filijs masculis. Vnde ille timebat de aliqua inhonestate, vel temeritate.
9. Vidi etiam, quis habebat apothecam in platea quadam, vbi exercebantur pizzicarie, & artes sordide, ut plurimum, tamen in tali apotheca semper fuit exercitium mercaturæ, pannorum, sublocavit pizzicariolo, reclusa mabatur hinc inde dominus directus dicebat fieri non potle, quia non erat æque idoneo, nec ad eundem vium, ille subconducitor replicabat de solito aliarum apothecarum in dicta platea, & ibi exercebatur pizzicarie, Illustrium Provincie legatus prouocauit ad fauorem domini directi primi locatoris non obstante solum aliarum apothecarum in dicta platea.
10. Vidi etiam, quod Ciuias sublocavit rusticum in comitatu, in quo præsuntur idoneus, & poterit sublocare pluribus familiaribus rusticorum in comitatu.

Q V Æ S T I O II.

Dices, qui probare tenetur qualitates istas, quod æque idoneo, & ad eundem vium protequendo materiam l. nemo, C. locat.

1. Dicit conductor, qui sublocatur iura permittunt mihi facultatem sublocandi, tu vero quid dicis quod debeo æque idoneo, & ad eundem vium probes. & replicabit dominus, sublocare vtiq. potes cum qualitate tamen restricta, l. de æque idoneo, & ad eundem vium. Vnde hoc probare debet.
2. Videtur ad dominum locatorem spectare, ut probet, articuletur, & deducat, quod domus, vel apotheca sua alias fuit conductæ a tali, vel tali exercebat officium, vel exercitium. Item, quod tale exercitium præsentis subconductoris est vilius, & fortasse magis sordidum respectu exercitij alias facti: fundamentum enim intentionis, suæ quilibet probare tenetur, l. qui accusare, C. de cado, l. 1. q. 1. ff. de probat. Pedemonte. decis. 144. nu. 15. late Iosepho de Ludo. concl. 14. Adde de qualitate idoneitatis loquentem Bursat. consilio 113. nu. 1.

num. 12. volum. 1. nec requiritur consensus locatoris, Borgin. derif. 30. num. 112. par. 2.

Q V A E S T I O III.

- 1 **Q** Vero tertio loco ad aliqualem repetitionem *l. nemo, C. locat.* aliquis habet apothecam solitam locari diuersimode tamen; quandoque enim fuit locata exercitio nobiliori, puta mercatori pannorum, quandoque mediocri, vt in mercatorio, quandoque inferiori, vt calceolario, si oritur contentio, quid erit attendendum? Vtique vltimū putarem ex his, quae dixi superius in principio de substantia locationis, 1. q. 3.

Q V A E S T I O IV.

- 1 **Q** Vero vterius ad materiam *l. nemo, C. locat.* Dominus quidem habebat apothecam in platea, quae nunquam fuit locata, sed videbatur fortasse dominus pro fundo domus ad vltimū suum locatū Sempronio, qui sublocatū exercebat artem, cui dominus locatorem contra dicebat, nolens tale exercitium proficere, quid agendum? Vique consuetudo aliarum apothecarum illius circūuicinae attendenda erit ex his, quae dixi superius de substantia locationis, 1. q. 3.

Q V A E S T I O V.

- 1 **P** Vichra (ni fallor) est quaestio. Est facta locatio multorum bonorum, vel rerum simul, vel alicui corporis vniuersalis, poterint sublocare vna ex istis particulariter? Quaestio hanc in terminis mouet practicus Franc. Marc. derif. Delphinal. 1070. par. 1. & tenet quod non, quia multa transeunt eum vniuersitate, quae alias non transeunt, *l. quaedam, ff. de acquir. rer. dom.* inferens ex hoc ad quaestioem facti, quod si in aliquo loco extat statutum, vel consuetudo, vt a tali die vique ad talem debeat fieri didicisti locationis factae, si conductor vniuersalis sublocatū rem particulariter, non erit necessaria didicisti, quia sicut sublocatio non valet, pariter nec renouatio, attestans ita iudicatum in Curia Delphinali.

- 2 Quae sit, vt pateat limitatio ad *litem* queritur, *§. qui implet; ff. locat.* vt procedat, & habeat locum, quando prima locatio subliter, alias simplex patientia non inducit renouationem.
- 3 Et sic, si fiat locatio de re prohibita sui natura, vt de refectorio, & similibus, repouat non intelligitur facta stante inhabilitate principalis locationis.
- 4 Considerabam tamen non esse cum hac decisione sic simpliciter pertranseundum. Aut enim in tali vniuersitate locata reperitur particulare prohibitum alienari, & tunc loquitur proprie *lex* quaedam, & isto casu vera erit decisio? cum tali particulari rei repugnet alienatio, & locatio. Aut non reperitur in tali vniuersitate locata aliquod particulare, cui repugnet alienatio, & tunc nō video quare particulariter particulari locari non possit, & (ni fallor) iste videtur mihi verus intellectus, *d. l. quaedam*, ponderando verba, & exempla *d. l.*

- 5 Et passim videmus, quod quis conducit omnia bona Sempronij didicisti, sublocat vni rem vnam alteri rem aliteram.

Secundo modo considerabam ad intellectū, *l. quae,*

dam, quod ibi est casus specialis, & quod regula est in contrarium ex *l. si chorui, ff. de legat. 3. & l. 1. ff. de off. fir. eius*: quod enim per se non potest regulariter, nec cum vniuersitate transit. Vnde spiritualia, iusdum, & similia inalienabilia, nec cum vniuersitate transeunt, ita deducit Signorol. *conq. 12. num. 2. Jacob. Menoch. de arbit. iudic. lib. 1. q. 54. num. 49.*

- 6 Modo ad propositum casus nostri, aut tale particulare ex se, & sui natura locale est, & transit cū vniuersitate, & sublocari poterit particulariter, aut repugnat locatio, nec cum vniuersitate transisse dicitur, nec sublocari particulariter poterit.

- 7 Si tamen sequi malis opinionem Francisci Marci, colligitur ex ea, quod in generali locatione venient ea, quae particulariter locari non possunt.

- 8 Et sic infertur ad regulam, *l. cum quis, 1. lib. 6. ve* non procedat in materia, *l. quaedam, ff. de acquir. rer. dom.* multa enim per se alienari non possunt, cum vniuersitate tamen transeunt.

Q V A E S T I O VI.

- 1 **Q** Vero vterius ad materiam *leg. nemo, C. locat.* Sunt plures focij, qui conduxerunt domum ad simul habitandum, vnus eorum vult recedere, & locare cameram suam, vel partem suam, an possit vni, quem focij reculant.

- 1 Primo videbatur, quod sic, quia facultas sublocandi non tollitur, *d. l. nemo.*

- 2 Contrarium est verius, *glos. fin. in §. fin. Insistit, loc.* ex qua glo. colligitur vnum notabile in hac locati, & conducti materia, quod si concurrant simul in eodem subiecto, & persona contractus locationis, & societatis, perferuntur contractus societatis, & ratio inter alia fortasse videtur, quia locatio, & conductio est dependens a contractu societatis, & principalis inrentio est contractus societatis, pro cuius implemento, & executione fuit conductio locat.

- Vnde si duo locales, vel mercatores, & similes in eam societatem, conducant domum, vel apothecam pro executione societatis iam initae.

- 3 Secunda potest esse ratio, quae colligitur ex *d. glo.* quia in societate videtur electa industria personae. Vnde non videtur locus substitutioni, vel sublocationi, vt (Deo dante) suo loco dicam.

- Sed pone hic vnum, quod de facili euenit. Socius vult didicere, & dicit locijs, ego intendo recedere, & volo vobis substituere, & partem meam sublocare personae legali, & honestae, & fortasse nominatū aliquem nomine proprio, si perioxa sit honesta, & vitae laudabilis, poterintne ei sublocare? Videbatur dicendum, quod non, quia in societate videtur electa industria personae.

- Vnde morte finito, quia certa persona electa videtur, *§. substituit, Insistit, pro soc.* Contrarium tenet Port. in *d. §. fin. sub num. 2. Insistit, loc. per l. itemque, ff. pro soc.* vbi locus recessurus valde idoneum substituitur potest loco sui.

- 4 Et ibi Bart. infert ad vnum factis ad propositum in hac locati, & conducti materia, quod si in infirmitate alicuius qui tenetur conducere medicos, vel in lite procuratores, & aduocatus, vel in societate iudicatos & factores, quod excusantur, si aequè facile non reperiuntur, & ille, qui agit cōtra conspiciat debet de fa-

Traſtatus D. Vincentij Carocij

etiam reperiri potuiſſe. Eſt autem præſumptio contra obligatum, ſi locus erat valde inſignis, & celebris, vbi de facili verifiſimiliter procuratores, & aduocati reperiuntur, licet aliud fit in ſaſticiis, & inſtitutionibus, qui ſic de facili non reperiuntur, prout Aduocati, & Procuratores, & ibi per eum.

5 Vnde in hac locati, & conducti materia pariter inferri poſſet ad caſum, de quo agimus in materia ſublocationis. Pone, quod ſocius reſcedurus ſubſtituit, vel ſublocavit fortalle minus idoneo, alij ſocij contradicunt, & fortalle nolunt admittere, poterit dicere ille, doceatis alium idoneiorem, qui de facili haberi poſſit, & ego ſublocabo illi, & eius incumbit onus probandi hoc.

6 Vidi in ſaſto caſum. Capitulum Tudertinum dedit in emphyteuſim cuidam quandam ipſius apothecam, qui tenuit per multos menses clauſam eum declaratione aſſiſta, eſt locata, & ſleſit per multos meſes, nec aliquis comparuit ad conducendum, compariuit tandem macellarius, & conduxit cum honeſto tameo, & limitato modo, vt carnes tantum ſimpliciter venderentur, non autem iſdem excoſarietur. Capitulum ſecus præceptum de nullatenus macella odo, ex quo ars erat lordida, non erat æque idonea, nec ad eundem vſum. Ille replicabat in circumſtantiis, & locus contiguus fuit alias exercitatio macellum, & pizzicarij, quæ paritacoſur. Insuper deducebat ſimplicem diligentiam in perquirendo idoneos conductores, nec vnquam reperiſſe. Offerebat inſuper, doceatis hominem idoneiorem, & hanc ſententiam exercitj, & liberentur locatores, gratia tamen emphyteuta locator dimiſit conductorem macellarium, & fuit per concordiam ſcripta.

Prohibetur bene, prout etiam ſuperius dixi, ſocius inducere in domum conductam in iniucium, vel ſuſpectum alterius ſocij, nec ganeas, aut meretrices, vel alias perſonas inhonestas, vel quouis modo ſubſpectas, prout ſuperius dixi q. 1. ex gloſ. in d. non aliter, & hanc dicit communem opinionem ſal. in l. ſi ſilpianus ſacro per te non fieri, ff. de verb. oblig. Emanuel Soarez in ſuo Theſauro, littera S. num. 27. vbi quod æque idoneo ſit ſublocandus etiam communem dictum eſſe atteſtatur Petrus de ſocietate, q. 1. in princip. col. 3. dicens eſſe iuſtam cauſam diſiunctionis.

Addo vltra alios Bald. & Caſtrenſ. in l. 2. c. de ſum. Trinit. & ſide Caſto. vbi vicini poſſunt expellere meretrices, cui domus ſublocata eſt. Similiter leprosos, & patientes aliquam infectionem contagioſam ſimiliter conſuecinam idem Bald. in l. ſi conuerſi, in ſi. ff. pro ſocio, Not. in l. ancillarum, ff. de petit. heredit. in l. final. c. de ſeſt. tunc, lib. 1. de inſummo ſuſpecto habetur bonus text. in l. ſi pendens, ibi, conſumelioſe iunior eſſe reſſe, de uſufruct. Caſtrenſ. in l. ſimilis, col. 1. c. de ſum. Trinit. Crecal. ad Dec. in l. ſi ſerme, littera ff. de regulis iur. pulebre Veron. in l. adiles, ff. Pedus, num. 7. ff. de adilit. edit. allegando illud, Morbida ſaſta pecus totum corruptum ouileſ. Iulianus in princip. ff. de ad. empt. Canon. reſcand. 24. q. 1. 2. gloſ. in l. 1. ff. ad Macedonianum, Decian. in l. ſemper in contrahiſtus, num. 3. de reg. iur. Ripa de remed. præſent. peſt. num. 164. Iacob Menoch. de arbit. iudic. caſu. 218. num. 4. & caſu 78. num. 10.

7 Ad autem quod dictum eſt non licere iuſticiari ducere meretrices in domum conductam, ſaiſit in carniſpre-

uio, Bolog. in ambre. habita, in ſi. Caſe filius pro p. tre, Ripus l. 1. num. 12. ff. ſolu. matrim.

8 Vidi in ſaſto caſum in hac ſublocationis materia, quod quidam ſubconduſerat in quadam honeſta vicinia domum, vbi tenebat ad ſui ſolatum meretricem, fuit captus vna cum ea ad inſtantiam vicinorum iuſticiari penas, & domus fuit alteri ſublocata.

9 Dices. Debetote pati penam aliquam locans, vel ſublocans perſonam inſaniam, vel ſuſpectam, vel ad aliquod illicitum committendum, vt ludendum, & ſimilia. Ponam (Deo dante) ſuo loco.

Addo Alexand. in l. ſerui eſtione, ff. de legat. 1. Spec. in tit. de iud. ſa. verſ. ſi ſiſtra hoc, Sum. Ang. in verbo, locatio, num. 8.

10 Sed pone, quod ſocius aſſerturus non ſublocavit, ſed ſimpliciter diſceſſit, & alij ſocij vbi ſunt tali domo, ſe ligals prouiſionatis pro vſu totius ſocietatis, & famulo pariter conducto ad vſum totius ſocietatis, tenebitur oſe ad totam penſionem domus, & famuli, & ad pretium partis lignorum?

11 Videbatur dicendum in quod ſi, ex regula ſecundum naturam, quod qui ſentit commodum, ſentire debet incommodum, iuxta illud. Commoda qui ſentis, iungat oſus emolumenta.

12 Cõtarium eſt verius, vt not. Richar. Malumb. Bal. Angel. & Caſtrenſ. in l. duo fratres, ff. de acquir. heredit. vbi Caſtrenſ. dicit hanc quaſtionem eſſe vtilem, & quotidianam. Porro in ſi. ſi. num. 5. inſtit. de locat. dicit hanc eſſe conſuetam opinionem.

Et hæc quaſtio attentum comuni curſu cauſarum, vtilis eſt, & frequens, & idiote, & ſatrapæ populi, & platearum contrarium dicunt, nonne poſſet aliud poſſio, nonne poſſet recurri ad arbitrium iudicis taxando quandam penſionem iuſtam, & ſic de ſingulis diſcurrendo?

13 Vnde in hac locati, & conducti materia text. in al. legata l. duo fratres, eſt celebris ad duo.

14 Primum eſt, quod penſio non debetur ex vſu rei communis pro indiuiduo ſocio, quando aliter quis portione ſua vti alim poterat, niſi toto reſectio.

15 Et ſic bonus iudex arbitrat eam cõmuniſtatem pro indiuiduo, conſiderando etiam neceſſitates ſi aliter vti non poterat, vel non: in domo enim iſteſidentur quedam itam eſt diſtincta, & ſeparate parriculiſtium perſonarum, tamen multæ ſunt promouæſe & cõmunes, vt coquina, ſala, cellarium, ſtabulum equorum, & heius generis ſimilia.

Habui in ſaſto caſum, quod duo mercatores conduxerant apothecam, & conſtabat per ſilium, poſtea vnus reſceſſit, quia conſummat in penam capitis, aliter remanens noluit teneri, niſi pro penſione ad ratam.

16 Inducebat etiam Albericus ſibi ad aliam deciſionem ad propoſitum huius materie locati, & conducti, quod ſi duo ſocij habent fundum communem, & forte ad laboriſum, vnus vult colere, & ſeminare totum, prohibendo alium ſocium ingredi, vel aliquid agere, quod poterit acculare de furto, & violatio. Ad idem in principali deciſione lex ſi ſi certo, ff. de duobus reſiciam, ff. commodat.

17 Sed poſe hic vltra alios in materia loquentis vſu ad materiam l. duo fratres, & quaſtionis propoſiti, niſi qui reſuſtatur eo ſa neceſſitate vſum tota domo, ſeu pro maiori commoditate, perit ne locus diſpoſitioni.

filii d. l. duo fratres, & consequenter senebuntur ac
ad pensionem d. l. duo fratres, pro rata loci absentis,
& non habitantis?

- 18 Videbatur dicendum quod sic, quia cessat causa necessarii, ergo cessabit dispositio, *cap. cum resiste, de appellat.* Et si recte pondereetur verba, *i. duo fratres*, in hoc solum se fundare videtur, quod aliter vti non poterat.
- 19 Contrarium putarem verius, quia id posse non dicimus quod comode, & pro dignitate non possimus, *l. nepos Proculo, vbi gl. & Alicant. in verbo dignitate, ff. de verbor. signific. quoniam singularem dixit Bal. in vrb. notat. C. qui non red. pos. tal. post alios, in §. item Seruianum, l. 16. Instit. de off.*
- 20 Inferentes ex hoc ad propositum materie locati & conducti, de qua agimus, quod licet inueda, & illa sint tacite obligata pro pensione domus locatę, vt Deo dante loco loco dicemus, tamen non procedit in libris scholariũ, & Doctorum, lecto, vestimento, armis militum, & breuiario clericorum, quia siue his commodare non possunt, Bal. in *l. ceteri viri, au. g. C. locat.* quoniam lectus est Negul. in *q. memb. 2. par. nu. 15. l. & alij in §. item Seruianus, vbi Aretinus, in fin. Faber, nu. 2. Zahm, 22. vers. quanto si inferes. Atli. decis. 184. in fin.*
- 21 Limitando quando alia extarent bona, alias illa cerneretur obligata ex his, quod dicam in titulosi specialiter, reservata ex obligatio tacita appareant, inanis, & vana.
- 22 Et quibus corollarie in hac locati, & conducti materia inferatur ad duo vti. Primum est, quod in contractu locationis in tacita obligatione non veniunt privilegia, & ea, quibus quis se commodare priuare non potest.
- 23 Vide fauente iura contractus locationis, & conditionis inueniunt in inuedis tacita bonorum hypothecam pro curitate, vtuntur tamen temperamento conuoluto etiam conducti referando bona necessaria, & siue quibus non potest illare commodare, & faua dignitate sua.
- 24 Secundum corollarium est, quod quando obligatio conductoris redderetur collatoria, & inanis, veniunt etiam bona privilegiata ipsius conductoris, de quibus dicam suo loco.
- Sed (bone Deus) si scholari, & militibus priuata etiam reuerantur, quid remanebit in obligatione?
- 25 Vnum non omittam circa salarium, & ligna, quod decipere videtur commodam diuisionem, circa tamen salarium tetigi superius in materia famulorum ad *l. Scio, ff. de annis lega.* Placet tamen opinio Port. vt iudicis arbitrio remittatur circa ligna, paleas, salarium famulorum, & similia, quod circumpectus diligenter incipies, & consideraueris omnia.
- 26 Declaratur etiam id, quod dictum est, quod siue socius, qui recessit, teneatur ad ratam salarium pretium lignorum, palearum, & similiarum, nisi recederet ex causa rixę, cui non dederat causam. Secundo si non leuius, sed considerabilis sit. Tertio non fit secuta reconciliatio ex aliquo signo, vel demonstratione, quibus trib. concurrentibus non tenetur, & licita fuit separatio. Ita Port. in allegato loco, sub num. 4. ex *l. si non rixatus, §. i. pro soc.*
- 27 Et bene considerat Port. rixam non leuem, quia scilicet scolares indignantur simul, tamen comediunt, bibunt, &c.

23 Quæ omnia iungi, & addi possunt ad earum posui
superius in materia famulorum, non enim omnia si-
mul coniungi, & concauari possunt, sed ex occasio-
ne præstatur facultas addendi, & supplendi prout pa-
tis antiqui iuris interpretes inferendo, & colligendo
decisiones alibi examinatas ex responsis iuris pruden-
tum. Et in proposito est glossa notabilis in §. si vero
indignus, in verbo, damificabit, tam glossa sequenti,
ambitus, de tabulis testium, & quod si quis a conductor est
privatus officio conducto ex aliqua ipsius culpa, quod
ipse non subrogatur in locum ipsius debet habere præ-
mium, & sic non debet duplici onere grauari, amitti-
tere pro futuro tempore officium conductum, & pri-
uari telefonie, & ibi etiam A ccur, sentit, quod ne-
mo potest petere decisionem à se ipso.

QVÆSTIO VII.

- 1 **Q**Uæro incidenter vnum ad hanc materiam *leg.*
nemo, C. locat. si duo conduxerunt domum, vel
vnu subrogat alium aque idoneum, dicitur so-
cietas ita vt conueniri possit ad hanc pro locio, prout alij
socij vt conueniri possent actione pro locio qui-
dem vtili non directè, quia directè datur, quòd so-
cietas cōtrahitur ad commodiorem vsum, & vberiorē
quælibet, sic sic in materia odula, & stricte inter-
2 *prædicta* non venit locus in domo conductà. Vnde si
statutum atque quid locus teneatur pro locio, nō ve-
nit locus in domo, quia nō est propria societas. *Spe.*
cul. in tit. de iudicij, §. 2. vbi. hoc item. *Panorm.*
in cap. inter dilectos, in hinc, de die instrumentum, at-
testans in factis babulæ. Summa Anglie. in verbo,
locatio, num. 8. circa medium.
3 Socius igitur in domo communiter conductà in
materia odula, & stricte interpretanda non potest
dici modò aliquo locus.

Q V Æ S T I O VIII.

Q Vero octavo loco ad materiam *l. memo, C. lo-*
cat. si primus conductor locat alteri, priuabitur
primum locatorem, & consequenter dominum sua
possessione? & per quem conductorem possideat pri-
mum, vel secundum?

- 1 Primo videbatur dicendum. qd non in mo colonus, vel conditor tradendo alteri privat de omni pollutione sua, & qd *si firmus, si acq. poss.*
- 2 Secundo loco probari videtur hec opinio ex l. *pre. gre. §. si rod. in de acq. poss.* vbi per ingreſsum ſimpli- cem alterius poſſeſſionem, in qua retineo cel. num. 1. amitto. Si igitur ſimpliciter, & per ingreſſum amitti- tur poſſeſſio, ergo per ingreſſum in locum conditoris.
- 3 Duobus igitur modis poſſeſſionem amitto, quoniam per colonum retineo, per ſimplicem traditionem, & ſimplicem ingreſſum.
- 4 Pro contraria opinione facit *Liqui vniuerſas, §. fin. ff. de acq. retineo. poſſ.* vbi li colonus, alij fundum loca- uerit, poſſeſſionem retineo, & hæc opinio eſt ve- rior ſecundum glo. & Doctores, in d. §. fin. et in alie- gata l. in mu. c. viciat.
- 5 Sed aequum in prædicta quaſtione alterius pro- cedamus, placet conſiderare iurati perius adducta, quod aliquid tantum conferunt ad materiam locati, & conduſori qua agimus.

Tactatus D. Vincentij Carocij

Primo igitur colligitur ex *dist. l. qui vnuerfas*, §. *h. nali*, ad propositum questionis nostrae, quod colonus locare potest, & sic datur ex eo textu facultas sublocandi.

7 Secundo loco colligitur ex eo textu ampliatio ad decisionem huius questionis, vt procedat, & habeat locum, etiam si ille secundus condutor putet dominum esse primum conductorem modo sublocantem, non primum locatorem verum dominum, & sic error, & falsa opinio secundi conductoris non nocet domino primo locatori.

8 Tercio ex eo contextu ampliatio secunda colligitur, quod nedum possideo per secundum conductorem, sed & tertium, & vltiorem, etiam si ad mille manus perueniret, ibi, & per quamlibet plurium personarum, &c.

9 Duo igitur sunt, quae nullatenus praeducant in hac locati, & conducti materia, in possessione amittenda, error secundi conductoris, & variatio plurium conductorum.

10 Quarto loco nobis pariter est ille contextus in possessione retinenda colonum, commodatarium, & depositarium.

11 Et considerandi sunt plures casus, & quidem notabiles in hac locati, & conducti materia, quandoque enim colonus alteri tradit possessionem rei, quandoque mortui, quandoque incipit furere, quandoque recedit de possessione, non tamen alteri tradidit, quandoque in animo constituit se velle possidere pro seipso.

12 Primo casu tradendo alteri hoc potest esse multis modis. Primo loco locando alteri simpliciter, & tunc non priuat in dubio dominum possessione sua, immo retinet per secundum conductorem prout superius vidimus. Quandoque tradidit alteri rem alienando, & tunc priuat dominum possessione sua per alienationem, & ita procedit textus in *l. 3. §. quod si seruus*, ff. *de acquirend. poss.*, quem ita declarat Alexand. in *d. l. qui vnuerfas*, §. *h. n.* & sic verbum tradiderit, simpliciter prolatum praesupponit quandoque veram alienationem. Quare considerandum est quo animo tradat, & si praecedat titulus sui naturae habilis ad translationem domini, vel non.

13 Tercio modo interuenire potest traditio fida, & hoc ad propositum materiae locati, & conducti, puta per constitutum, vel precarium, vel si ab alio conducto ad materiam *l. quoniam*, §. *1. ff. de acquirend. poss.*, quo casu non priuat uerum dominum possessione sua, vbi Castr. dicit, quod ille textus semper allegatur, & subdit, quod colonus vendendo, & postea conducendo adhuc manet in detractione sua.

14 Et nota textum praesupponentem, quod iste conductor vtique mercedes praestiterit, idem tamen si neutri, vel secundo tantum locatori, quia non soluendo primo si fuerit requisitus vt soluat, & denegauerit, non priuat dominum possessione sua, vt not. in *l. male agitur*, C. *de praescript. triginta annorum*, & d. eam iuo loco ad materiam *l. h. n. C. de acquir. poss.*

15 Ex quibus ad propositum materiae locati, & conducti inferuntur duae limitationes, declarationes, & intellectus ad *l. tertiam*, §. *quod si seruus*, ff. *de acquirend. poss.* Primus est, de quo supra tetigimus, quod per traditionem colonus domino praeducat, hoc verum si tradat animo alienandi, alias secus. Vnde si simpliciter locando, domino non praeducat, immo dominus potest

fidet per secundum conductorem, prout iam vidimus.

Secunda declaratio, & limitatio est, quod per traditionem veram colonus, vel conductor domino praeducat, secus per traditionem fidam, prout est constitutum precarium, & conductio, quia per conductio, nem possessio non transferitur isto casu. Ita colligitur ex *d. l. quoniam*, §. *1.* superius allegata, tradit Bart. in *l. 3. §. in amittenda*, vbi Alex. num. 8. inf. in 6. notab. num. pariter 8. ff. *de acquir. poss.*, subdens ex intentione Alex. hoc esse plus quam diligentissime notandum, & quod multi decipiuntur in hoc. Et licet dicat illa verba, si verum est, tamen verissimum est, vt dicat latius in remedio *l. fin. C. de acquir. poss.*, & ibi (Deo dante) percurram alios casus superius positos.

Q V A E S T I O IX.

1 Q Vero ad materiam *l. cum in plures*, ff. *locat. conduct.* vult sublocare, publicare, nec aliquas compater, debetne ex hoc fieri remissio mercedis? text. in *d. l. cum in plures*, inter alia praesupponere videtur, quod locator teneatur, vt alij conductor locare possit merito, &c. Et vidi in facto casum, quod multi petierunt remissionem mercedis, quia non inueniebant sublocare, ponam in titulo de remissione mercedis, vbi tractabo materiam *d. l. cum in plures*.

Q V A E S T I O X.

Q Vero. Conductor sublocare, & aequidoneo, & ad eundem usum, poteritne a primo locatore conueniri ad integram pensionem, licet tempus pensionis soluendae nondum accesserit, vel adhuc non sit elapsum?

1 Primo videbatur dicendum, quod conueniri non possit, si nem sublocat lege permittente, & seruata forma iuris, legitime factum penam non meretur, *l. Grachus*, ff. *de adult.* de qua alias diximus superius. Vnde grauari non debet primus conductor ad solutionem integrae pensionis, si fecit iure permittente.

2 Contrarium est verius, vt per Bart. in *l. 5. §. 1. ff. de migrando*, & in *l. si in leges*, ff. *dominus in pnal. verbis*, ff. *locat.* & pondera Bartol. loquentem in conductore sublocante, qui integram pensionem recepit, & si le fundat in eo, quia totum recepit, ad totum conueniri poterit, & sic patet responsio ad contraria.

3 Dicit etiam Bartol. in *l. final. ff. de negot. gestis*, quod colonus vinee non potest in medio anni delerere culturam, sed tenetur prosequi, alias poterit conueniri actione negociorum gestorum, de neglectis, & sic ad interesse, commendat Alexand. in *l. stipulationes non dividuntur*, ff. *de verb. obligat.* & casus iste est admodum frequens, & quotidianus, saepe enim rustici conducunt laboria, & multa in principio promittunt, postmodum rebus maturius consideratis penitent secunde hominem, & excogitant causas, somnia, & imaginationes, si possint evitare condictiones iam factas, & torquent dominos, & modo petunt vnum, modo aliud, causa rursus pendit, & contra aequum domini praediorum saepe dimittunt colonos sine causa, & tenentur pariter ad interesse, & in conscientia.

Q V A E S I O XI.

Q V A E S T I O XVII.

Q Væro breuiter. Locauit rem conductam alteri, post sum effectus pauper, & fortasse non solue. do quomodo succurreret primo locatori. Vtique disputatione omnia potest agere contra secundum, & contra, quod tenetur etiam primus si fugit secundus. Ita respondit Petrus in conductore gabellarum loquens in tractatu de societate, parte vndecima, questione 13. & vidi in facto Tuderti, ubi etiam occurrit, quod sublocatio est facta pro minore, quam primo conductori, contra quem est agendum pro illo pluri an contra primum, vel secundum, & conuenitur secundus conductor a domino primo locatore data per tum cautione, quod non molestabitur a sublocaute circa pensionem, quam modo petit, & ita praticatur passim, & succurritur utrique.

Q V A E S T I O XII.

Q Væro ad prosecutionem materiam. *L. nemo. Cod. locat.* an eius dispositio procedat in conductore ad longum tempus? an sublocare possit, & sublocando interuertat possessionem domini primo locatoris. Ponam in tit. *sem de remedio recuperanda possessionis*.

Q V A E S T I O XIII.

Q Væro. Est facta locatio cum expressa prohibitione certi exercitij, vel personarum, poterit ne indistincte sublocare, nō habito respectu an sumus, in aquē idonea eundem vsum vel non? Posui in tit. *de iure emphyteutico*, q. 8.

Q V A E S T I O XIV.

Q Væro. Est reueruatus vñs domus, an poterit sublocari hanc questionem posui in titulo de usufructu, ad materiam *Lexm antiquitas, C. de usufruct.* ob id breuiter resoluam et quod isto casu sublocare nō poterit, quia videtur electa industria personae notatur in §. *1. limitat. de vñs & habitazione. Aug. in l. si quis binas, ff. de usufruct.* At *l. de off. qor. Nouell. regul. 85. limitat. §. vnde causus eius inspicere, an sit reueruatus vñs, vel non.*

Q V A E S T I O XV.

Q Væro, an valeat pactum de non sublocando. textus clarus, & apertus in *d. l. nemo*, quod sic, idē vltimus in hoc non inuitam.

Q V A E S T I O XVI.

Q Væro. Est factum pactum inter locatorem, & conductorem, vi sublocare possit cum voluerit, requireretur ne isto casu, vt fiat eque idoneo, & ad eundem vsum. Posui supra de iure emphyteutico questione prima, & poterit sublocare inuito locō, *de off. Genuesi. 14. num. 26.*

Q Væro ad vltiorem repetitionem. *L. nemo, C. locat.* nunquid inuenta, & illata per secundum conductorem sint tacite obligata primo locatori pensioni rei locatae, & quæ actio cōpetat, & quomodo. Ponam in tit. *de inuentis*, & illatis, ubi melius cadet.

Nunquid fideiussor poterit sublocare. Vtique non, Menoc. *conf. 146. numer. 36.* vide tamen textum in *l. 2. §. conductore, ff. de iur. sic. & quæ posui part. vltima, concl. 116.*

Nunquid conductor poterit sublocare pro maiori pensioni, quam ipse soluat? utique sic, nec ipse poterit conueniri nisi ad suam. *l. Moyses, §. ff. de iur. sic.*

Q V A E S T I O XVIII.

Vidimus hucusque ad aliqualem repetitionem *L. nemo, C. loc.* de sublocatione in materia rerum, domorum, & prædiorum, videmus modo de personis exercentibus ingenium, laborem, & industriam ad aliquid peragendum, prout Doctores, Notarius, Archiepiscopus, famulus, & similes.

Primo igitur quero, an pater possit substituere filium, vel econtra?

1 Primo dicendum videbatur, quod non, quia ubi est electa industria personae, ab ea non est recedendum, *inter artifices, ff. de solutionibus*. Hinc feudum aduocato concilium ad succedendum minime transiit, *Bart. in l. continuis, §. an con. 2. de verb. oblig. post. gl. in l. quisquis, la prima, C. de epis. & clerici. late Jacob. Menoch. q. 68. nn. 9.*

2 Pro contraria parte facit vulgaris conclusio, quod pater, & filius censentur vna, & eadem persona.

3 Conclusio igitur sit, Conductus ad aliquid peragendum seruire potest per filium substitutionis, & ita Bald. fecisse dicitur Papæ legendo, per text. in *l. sciendum §. item legati, ff. de leg. 1. quem text. ad hoc sing. Iularem dixit, & alibi non reperiri Roman. *reg. 670. Cur. sen. in l. fin. num. 3. C. de impub. Veronen. in l. si quis sicut, de verb. oblig.* & ita passim obseruatur. Petrus de Lefnaudier in *tratt. de Doctoribus. par. 4. q. 1. Alean. Clementi. in patr. potest. c. q. nn. 7.**

4 Declara, duomodo sit idoneus eiusdem exercitij, valoris, & patris, & hoc proced. t. nedom in filio, in quo facilius permittitur, sed in quocunque herede, concurrentibus supradictis circumstantijs, & qualitatibus, & requisitis. Bald. in *l. apud Iulianum, §. si quis alium, ff. de leg. 1. Felyn. in c. ransam. col. 2. declarat. de rescrip. & in consil. 3. Nouell. *reg. 85. in fine Martii singul. 320. Rom. in l. 1. ff. de in iur. vocand. Alex. ad l. t. Cod. de prepos. agentib. in rebus litib. 12. Dec. consil. 262. col. 2. & 3. Corie. in not. dubius, in verbo, substitutus*, ubi etiam vltra alios addit, quod Doctor scilicet re debet per alium Doctorem, & non scholarem, nec lussiciens sit, & miles debet seruire per alium, nilitem non domesticum, & sic vult Corie. quod sit paritas conditionis inter alia, & non subrogatur homo lussiciens, minoris tamen, vel maioris conditionis, & hæc est communis opinio. Aibene. in *d. l. inter artifices*, ubi hoc reputat valde notandum. *Duen. reg. 178. limit. 2. ubi finaliter valde commendat, de regul. iur. reg. 6. nu. 33. Sebast. Medie.**

Tractatus D. Vincentij Carocij

Amplia in doctore effectio illustri, qui non potest seruire per filium substitutum, nisi æque idoneum. Mantua. singul. 32.

Et quoniam hic finis, & occurrit materia Doctore, rumque possunt seruire per substitutum, ob id prom. ni clariori intelligentia tam dictorum, quam dicendorum, ponam receptam conclusionem cum aliquibus declarationibus.

- ¶ Conclusio igitur est. Doctore conductus ad publicè legendum in aliquo Gymnasio, non poterit seruire per substitutum. Cyn. referens antiquiores in l. 1. §. ne autem, Cod. de cadu. toll. Brixienf. q. 70. Io. Andr. in not. in regul. qui per alium, Specul. de ialario, versiculi, quid si duffor, & videtur esse sententia gl. in l. 1. Cod. de mancip. & colon. lib. 1. quæ citat Bologna in ant. de. lita, not. 65. C. ne filius pro patre. Bald. in l. fin. per illum text. ff. de excoftato Felice, post alios, in l. 1. col. 2. nu. 10. C. de Sum. Trin. & fid. Carol. Valacius in Imperium, sub num. 162. ff. de iur. om. ind. Pet. Lofuan. de poss. par. 4. q. 1.

- ¶ Cui addas quod hæc est magis communis opi. Roncagali. de duob. reis, l. 5. nu. 20.

- 7 Declaratur primo allegata conclusio, & sic non possit seruire per substitutum, vt per gl. verbo specialiter, in d. l. inter artifices, & in l. continuus, §. si ob coft. de verbor. ob. vbi Ino. & Zaf. Bal. in c. fin. §. ne in autem, de off. deleg. consil. 2. 3. in fine. Seraf. de iuram. priuileg. 52. nu. 11.

- 8 Et hæc prima declaratio utilis est in omni materia conclusionis personarum nedium in Doctore legere, sed in quolibet artifice conducto ad aliquod opus per agendum, vt sit fundata intentio actoris, vt videatur etiam industria personarum, vt sic per substitutum seruire non possit.

- ¶ Vnde & in medico idem dici potest, in Aduocato, p. oratore, & concionatore. q. 10. Bald. in d. §. ne in opus: vix enim est vt eadem vita moribus commendabilis reperiatur, iacundia dicendi, & subtilitas interpretandi, & copia differendi, immo vix est in qualibet arte quamuis viliissima, vt in duobus artificibus peritis identitas reperiatur quam vix in eodem ius admittit prout colligitur in d. l. inter artifices.

- 9 Secunda præsumptio est, quando esset expresse conuentione, vt Dpæur non possit seruire per substitutum, tunc conuentio attendenda est licet in c. fin. §. ne in autem, nu. 12. de reser.

- 10 Et hic est vnus ex modis cognoscendi, an sit etiam industria personarum, & non solum procedat in Doctore conducto, sed in quolibet artifice, qui promississet proprijs manibus, & suo factio opus aliquod explicare, vt in d. §. ne autem, & in d. inter artifices, & in c. cum dilectis, vbi gl. in verb. personaliter, de reser. & in c. fin. de off. deleg. facit l. probatorias, vbi gl. & Bar. C. de iur. off. lib. 12. Veronam l. §. i. nu. 5. ff. de verb. figu.

- 11 Vnde colligitur cautela in quocunque artifice, vel operario conducto ad aliquod faciendum, quod si in conuentione apponantur verba, vt per se factum explicare possit, non per alium, & eius manibus tantum, tunc non poterit seruire per substitutum; Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 21.

- 12 Secunda præsumptio est, quando in promissione, & conuentione esset adpositum iuramentum, tunc non poterit expediti per substitutum, ex quo iuramentum

obligat præce. Roncagali. de duobus reis, l. 5. nu. 24. per l. si pecuniam, in verbo, necesse habere, ff. de cond. ob causam.

Addo Iaf. in §. in bona fidei, col. 16. & sequenti, Iaf. de est. Alexand. ad Bart. in l. amplius non petis, ff. rem etiam haberi, conf. 91. col. 2. volum. 2. Alber. Brun. conf. 89. nu. 4. Mare. Mant. conf. 17. nu. 18. volum. 1. & conf. 20. nu. 13. vol. 1. & hæc est magis communis opinio, etiam in cap. ad nostram, num. 8. de iur. iur. Iaf. in l. cum qui §. si iuramento, nu. 5. ff. de iure iurando, & in d. §. in bona fidei, col. fin. Goz. conf. 42. nu. 15. Afflicti. decif. 381. nu. 1. Boer. conf. 14. Viu. dicens eam verisimilem, lib. 1. opi. 189. Ewan. Soarez. in suo Tofean. litera L. nu. 271. Alex. conf. 37. volum. 6. dicens ad ea in iudicando non recedendum, Ant. Gabr. de iur. iur. concl. 9. sub num. 2.

- 13 Vnde applicando locati, & conducti materiam sunt passim de locationibus, & conductibus instrumenta iurata in forma in illis tam locator, quam conductor obligantur p. æcie ad factum.

Vnde in materia emptionis si conductor ex cōuentione non potest vi re conducta, non auidetur, offe- rendo tem æque idoneam, vt tangam in titulo de eul- tionibus.

- 14 Subdeclaratur hæc præsumptio de iuramento interposito, vt procedat de iure ciuili, iure de iure cano- nico Cuman. in d. l. si pecuniam, & sic in terra Eccle- siæ in Curia Episcopali conductores, & locatores re- spectiue iurantes poterunt seruire per substitutum.

- 15 Subdeclaratur secundo in hærede iurantis, quia ex iuramento defuncti non obligatur præcie ad factum, Bald. in proemio feudorum, col. 4. Corn. conf. 256. in fin. vol. 4.

Subdeclaratur tertio in facto impossibili, seu valde difficili, vel urgentis necessitatis, A. m. de Petruc. in l. 1. ff. de iur. iur. eff. 33. Negulant. de pig. in l. 1. mem- bro 2. par. in fin. & in l. mem. 5. par. dimittit. 5. vbi asser- tit hanc esse communem opinionem, Ruio. conf. 1. in fin. lib. 4. Boer. ing. nu. 185. de ind.

- 16 Exculatur igitur conductor, si factum sit valde dif- ficile, si impossibile, si immineat maxima tempestas, extrema paupertas, & inopia, & similia, non enim iu- ramentum vult actum impossibilem, vel valde diffi- cilem ad explendum, sed habet comitem discretio- nem iuris Pulchre in materia Crauetta, consil. 12. col. 1. vbi bene discuitur quando essentum in forma, quæ esset ad vagum obleruanda, tamen procedit in actu possibili, & factibili.

- 17 Et in hac locati & conducti materia multi casus occurrunt. Quis enim conduxit vecturam ad transue- hendum granum vltra flumen existentem infra termi- num vnius mensis, puta, superuenit cōtinua pluuia, & augmentum fluminis, non obstante iuramento excusabitur si faciet posit factum.

- 18 Similiter magna, & extrema inopia prout dicam in tit. de casib. fortuitis.

- 19 Subdeclaratur quarto quādo ius compenlandi su- peruenisset ex post facto, secundum Abb. & alios citatos per Tindar. de compen. colum. 17. versic. attenda Socin. in l. iulianus, in hac. ff. de condit. & demonstrat. Paris. consil. 121. numero 40. volum. 1. sequi & ita di- stinguere videtur Capic. decif. 167. & ff. de 371. & Gale- lect. ad form. Cam. quæst. 2. numero 6. ponens in titulo de compen. et.

Decla-

20 Declaratur secundo principali conclusio, ut quis substituere possit ex conventionem vel generali, & in de finit perione, vel nominat perione.

Et notandum est, quod si persona est nominata, res procedat sine dubio, si vero non est nominata, requiritur similitudo pertine secundum similitudinem eorum quibus se iure debet, & arbitrio boni viri, in l. in l. continuis, ff. si ab eo, num. 1. ff. de verb. obl. Roncbe- gail. in l. 5. num. 2. ff. de duob. reis.

Et dicit Abb. in c. quoniam, de off. del., quod semper requiritur consensus interessati.

Et applicando ad alios terminos in hac locati, & conducti materia, licet aut toritates superius adducte loquantur in Doctore conducto ad legendum, tamen attentis rationibus aptari possunt ad concionatorem, Medicum Communiatum, Advocatum in causa, vel Procuratorem, siue Notarium, non enim substituere debent etiam habere facultatem substituendi, prout in mandatis, ut plurimum apponi solet, nisi aequo doneum, cum consensus domini, & attendita qualitate, & importancia causae, loci, & personarum. Abolium quippe videtur Medicum Civitatis, practicum, & expertum, in Civitate vtilem, & graui substituere novum, vel parum gratum, sic in Advocato, debet enim esse acceptus, & graui domino, & in quo confidat, prout in eo, & sic de alijs percurandum. Unde facultas regulari esse debet a arbitrio semper boni viri.

21 Declaratur tertio loco principali conclusio, nisi conductus sit in contrarium, vel particularis ipsiusmet Doctoris, quia solutus sit se iure per substitutum, vel loci, & regionis, Bald. in l. ff. de exco. tunc. Bolog. in aut. sub. b. ut, num. 265. C. ne filius pro patre, Roncbe- gail. in l. 1. & alius, in l. 5. num. 2. de duob. reis, asserent exemplum consilium Magistri Alberti Medici. Addo Pon. de iur. iur. in princip. num. 9. limit. 3. Firm. in repert. in verbo, consensu in similibus.

22 Ponit quod Doctor in alijs locis solutus erat se iure per substitutum tamen in loco, ubi in presenti est conductus, non v. getalis conductus, quod in ipso. endus. Vide supra in principio iuratus quae. ff. 5. ubi de conductu variae, & d. foris, & quae sit attendenda loci vel patens familiaris.

Et licet Doctores loquantur in Doctore legente, vel Medico, tamen haec omnia accommodari possunt in quolibet artifice conducto, prout in fabro aurario, lignaminis, scriptore, cum ratio consuetudinis recipiat interpretationem in loco.

Vide tabi lignaminis substituitur, notarij ad scribendum tantum substituitur.

23 Declaratur quarto loco allegata conclusio, ut non procedat sante iusto, & legitimo impedimento, quo casu Doctor, & quilibet alius conductus ad aliquod opus, creandum, substituere poterit, ut per Cuiam. Arret. & alios in d. l. 5. Exempla autem multa sunt. Primum est de g. ammiuniminate, & ex qua impeditur munus publicum necesse expedire ex l. si poterit, ff. de munim. testam. Bald. in l. 5. ne autem, numero quinto, & sexto, ff. de iudic. collud. in l. final. ff. de excusatione. Item, in capitulo primo de Summa, Trinit. Decian. in verbo, de off. eius, numer. septuagesimo primo, Seb. Med. qui praecipue non allegat de casib. & personis, par. 2. quae. 6. num. 26. & de impedimento statuti iuramento, Alexand. in l. num. 3. de off. eius, dicens hoc saepius in facto evenire. Commendat. cl. in cap. 2.

foralis, column. 2. de off. delegat. Coct. in memorabilibus, in verbo, iudicis praesentia, vers. quatuor, & c. Firman. in verbo, Doctor non potest, ubi iuratur sante consuetudine.

24 Quae autem sit grauis infirmitas, iudicis arbitrio relinquatur, Bald. ad ant. sed si quis ab aliquo, num. 13. C. de testibus. Licet de Pean. in l. unica, C. de mendicant. validis, col. 2. lib. 11. Soclen. conf. 243. column. 2. lib. 2. Marfil. in l. quatuor modum, num. 19. ff. de questionibus, 12. cob. Menoch. hoc admodum commendans, de arbit. iudic. lib. 2. cent. 1. cap. 60.

Addo Aldobrand. in 5. item propter, in l. 1. de excusatione, tutorum.

Et vltra iacob. Menoch. addo, quod iudex in informare poterit a medico, & peritis, Bar. in l. quae situm, num. 6. ff. de re iudic. in l. continuis, ff. penam, num. 1. ff. de d. Alexan. in l. si longius, num. 1. ff. de iudic. Mauritius de rebus, in integrum, 2. 339. in hoc. ex glo. in l. semel, C. de re militar. lib. 11.

Secundo grauis infirmitas ex aspectu constabit sante proprio iuramento, Bar. in d. l. quae situm, num. 6. Abb. in c. de re iudic. 2. de re iudic.

Tertio constabit grauis infirmitas ex instantibus, Ang. in l. 2. ff. quod diximus, si quis in causis, facit text. in c. quarelam, de procu.

25 Nota tamen, quod si Doctor, vel alius conductus ad aliquod opus peragendum d. xerit cum vxore sua, vel alias coreptione diceretur infirmus, Abb. in d. cap. tenent, num. 2.

26 Addendum etiam videtur, quod Doctori infirmo currit salarium etiam si alium non substituat, multo magis si aequo idonum substituat, leg. post duas, C. de aduoc. d. iur. iudic. Bar. in l. 5. dicit, ff. de var. & ex. t. uard. cognit.

27 Secundum exemplum est in necessaria peregrinatione, quo casu currit tibi salarium sante licentia superioris, l. habet, ff. de de proximo facit serui lib. 11. ubi ex mente Bart. colliguntur aliqua vula in hac locati, & conducti materia ad propositum salarii, & mercedis.

28 Primum est in milite stipendiato, qui se absentat, de licentia, currit tibi salarium penade, ac si esset praesens.

29 Secundum est in Potestate, & alio officiali salariato, quia tempore absentiae currit tibi salarium si a beff. cuius licentia superioris. Amadeus in tra. iudicatus, in gl. in eo quod dicitur potestas, num. 107.

30 Tertium est, ut clerico absentanti de licentia superioris cureat praebenda, & Doctori absentanti ex causa resp. publicae, Bar. in l. solutus, ff. cum quoque, ff. ex quibus cas. maio. Bertach. in verbo, Doctor, sub num. 40. dicens ita iudicari in Civitate Fran. Ponit etiam potest aliud exemplum in Doctore antiquo, & sic tenetur excusari Bald. in l. in metallum, ff. de fore.

Et hanc legem iulianam, ff. cum quoque, si iugularem dixit. Roman. notab. 457. Doctor. Bald. in l. si ea conditione, ff. de ioc. infer. ubi allegat glo. singularem in l. desertorem, ff. ad diem in glo. 1. de re militari, Bolog. conf. 70. Dec. conf. 70. Petr. Lesaunder, de privileg. Doctorum, par. 4. quae. 19. late Cagnol. ad l. item sum. 80, num. 89. ff. de off. iussu.

31 Et notat scribentes in supra citatis locis, quia aliqui requirunt qualitate necessarii peregrinationis, aliqui in simplici absentia abique necessitate exprimentia.

Vnum

Tractatus D. Vincentij Carocij

32 Vnum non omittam satis frequens, & practicabile quod quis non debet habere duplex salarium, transfertur enim Doctor, qui legit ad principem, debet ne habere salarium ambaffiarie, & lecturæ, & sic de alijs, & tunc dicendum est, quod si quis abest ex causa, ex qua lucrum sentiat, hoc non dicitur istum impedimentum, ob quod liceat subrogare alium, vel lucrum percipere, Alberic. in l. i. §. ne autem, C. de cod. tol. l. end. Commendat Ronchegall. ad leg. 5. num. 30. ff. de duob. reis, per l. i. C. reus, & alium.

33 Ex hæc questio sapius in facto occurrit: nam que es procurator in Civitate, vel patria, transfertur pro aliqua occasione nūcius, vis superferri in causis tuis quomodo hoc facis? si enim lucrum sentis ex illa absentia, cur petis superferri? cur non substituis?

34 Similiter occurrit in facto es advocatus, vel procurator Communis cum certa provisione, salario, & stipendio annuali, transfertur pro negotijs communis ad alium locum, cur vis duplex salarium?

35 Ponit & explicat Ronchegall. in eo, qui est acceptus ad aliquod munus ecclesiæ, vel reipublice iubendum iuxta unam expositionem ad l. quisquis, & l. ad similitudinem, C. de epis. & cler.

36 Pone, quod Doctor conductus ad legendum propulerit religionem ingredi, debetne prius perferre tempus suæ conductionis antequam religionem ingreditur? Quilibet prima fronte pro religione responderet.

37 Contrarium est verius Speculat. de stat. Monachorum, §. 1. vers. 29. ex sententia Hostiens. Commendat Ravenn. in suo aureo alphabeto, in verbo, Dollor. Veron. in l. si quis fessit, de verb. sig. l. eliaudet, & Doc. par. 4. quest. 1. Roncheg. ad d. l. 5. num. 31.

38 Vidi in facto causam in medico conducto ad annum, qui tribus mensibus elapsis religionem est ingressus, an debeat habere salarium pro rata temporis, quo inservivit, & sic quodammodo causa studij præponderat religioni.

39 Astutitiam potest aliud exemplum in Doctore sene, prout superius vidimus, quibus etiam parcitur, & restituuntur in integrum, Sfort. de restitu. in integ. grum, quest. 3. artic. 3. circa medium.

Cui addit, quis dicatur senex, si sumus in casu a iure expressi non diffinito, iudicis arbitrio remittitur, la. cob. Menoch. de arbit. iudicis, casu 59. Barbac. conf. 21. lib. 2. Item post alios in cap. quoniam frequenter, vt lite non contestata.

40 Declaratur quinto loco allegata conclusio, vt nō procedat quando Doctor, vel alia persona, quæ per substitutum servare vellent, esset effecta illustis, & promota ad aliquam dignitatem, quia per mutationem status potest servare per substitutum, l. ubi glof. C. de professoribus, qui in verbo Constitutio poliana, libro 10. in l. nullus. C. de decurionibus lib. 10. in l. quisquis, C. de epis. & cleric. Alexand. in scriptore loquens in l. c. de præposit. agent. in rebus, libro decimo, Cacialup. de debitor. jugit. quest. 4. versus finem, Bonif. de Curte in tractat. de nobil. part. 3. numero 119. & hæc est communis opinio, attestata per lat. in l. 1. num. 12. de off. eius.

Addo Barbac. qui appellat hoc dictum novum, & inauditum, in cap. su. columna vige, in prima, verbo, pandra vnum, de off. deleg. Ioan. Lup. de donat. inter virum, & uxorem, §. 37. numer. 23. Vbi etiam valide

commendat, declarando de eque idoneo, prout superius dictum fuit.

41 Vnum non omittam dubitandi saltem causa, quod ex quo Doctor ex lectura consecutus est hoc privilegium, vt post tot annos efficiatur illustis, honestum non videtur, vt contra eum obtineat, & vtatur, & sic legere possit per substitutum, argumento, l. amicis. mos, §. fin. ff. de excus. tut.

42 Considerabam hoc privilegium iuvare in alijs, & executionem præbere maxime quoad munera solida non autem quoad officium lecturæ, quæ fuit causa istius boni, & dignitatis.

43 Dices. Non simplex lectura in causa fuit, sed labor assiduus, & longus, nonne ex longo labore remissionem aliquam consequi debent? quo enim in mechanicis serviunt, post, licet non servant titulum retinent, & præmia solita consequuntur, & in longe inferiori casu famuli communicantur, qui vique ad certam ætatem inservierunt, retinent privilegia domus, & præmia solita merentur, & habent.

Q V AESTIO XIX.

Q Væro viterius ad aliqualem repetitionem l. me. mo, C. locat. vltra Ronchegall. & alios recentiores superius allegatos. conductus ad aliquod opus, vel exercitium peragendum, commisit delictum aliquod, propter quod per se deervire non potest, poteritne istu casu substitui, vel (vt ita dica) sublocare? Primo videbatur dicendum, quod non debet quis ex eodem facto poenam, & premium consequi, & sic puniatur ex delicto, & substitui possit, l. sine, ff. de negoc. gestis, cum concordantius, de quibus, in l. si cui, §. eodem tit.

2 Contrarium est de iure verius per l. de pollicitationibus, vers. cum & absens per amicum, §. de pollicitationibus, quam singularem dixit Roman. singular. an promittens, conf. 73. circa primum, Ioan. de Plate. in l. nullus, C. de decurion. lib. 10.

3 Si igitur architectus a te conductus, vel alius artifex deportetur, vel carceretur, vel similem poenam patiat, poterit nihilominus opus inchoatum explicare per substitutum, quod durum multum prima facie videbitur, cū es culpa sua hanc privationem habeat.

4 Pondera tamen illum tunc in vers. gratiam munus, quod ipse obtulit, & c. quod ibi sumus in promissione operis mere liberali, & gratuita.

5 Notandū viterius est, quod Doctor potest ex causis prædictis servare per substitutum, aliquibus tamen concurrentibus. Primo, quod non per scolarem, licet idoneum, & sufficientem, sed bene per alium Doctorem sufficientem, & æque idoneum, prout de æque idoneo iam superius diximus, & hæc est communis opinio attestata per Gomef. col. 7. de actionibus. licet enim postea ex multis impugnare conetur, eum communem tandem residet Ronchegall. ad l. 5. sub num. 35. de duob. reis. Secundo concurrente (vt dictum est) consensu scholarium in Doctore, & in prædicatore consensu populi, & sic de alijs discurrendo, ita vt sine consensu prætendentium interesse substitutio non subsistat, cap. fin. §. de his autem de off. delegat. Abb. in prædicatore loquens in alias allegato ea. quoniam de officio delegat. Veronen. in d. l. §. sic, col. 3. ff. de verb. sign. dicit. apostemato, 32. singulari verbum.

Tertio

6 Tercio multorum fuit opinio, vt illa substitutio in telligatur infra paucos dies per testum in materia locati, & conducti de qua agimus in leg. si in leg. ff. loc. & l. si pater tres ff. si quis tantumlibus.

Tamen illa iura loquuntur in adu recuperabili, & p. vero amissum recuperari non potest. Finge casu contingibilem infirmitatem grauem, quae fuit causa substitutionis, esse aliquantulum longam debetne ita cito fieri mutatio cum alia afflictione infirmi? quare cum discretionem, & iudicio procedendum patet. Vidi quandoque in facto casum in simili. Extat decretum in collegio Notariorum Cuiusmodi Tudertini, vt Notarii de bussila extradi pro causis Civilibus Domini Gubernatoris dictae Cuiusmodi substitui non possint, nisi in casu infirmitatis, vel absentia causa reipublicae pater pluries constituit filium in dictis casibus. Fuit questio quid contra, an filius patrem substitui possit; multi inter se ita opponerant, quod non putaretur cum multis multo magis, & a fortiori posse. Praesumitur enim magis idoneus ratione aetatis, & experientiae, nec video rationem differentiae, immo identitatis maiorem, si pater filium multo magis, & equius filius patrem supra dictis semper qualitatibus, & circumstantiis concurrentibus.

Q V A E S T I O XX.

1 Vtique, & delectabilis (ni fallor) est questio ad re petitionem l. nemo s. locat. an substitutus, & (vt ita dicam) sublocatus gaudeat privilegio, honore, & praerogative subrogantis. In hac quaestione duo sunt casus principales. Primus est in privilegio, vel immunitatibus. Secundus est circa praerogativas, & honores. Circa primum distinguitur magistraliter, aut privilegium est personale, & non transit; aut est reale, & transit Rot. dec. 876. in antiquis, vbi Rota etiam loquitur in locati, & conducti materia, an privilegium de aliquo non soluendo extendatur ad colonos, & procedit cum dicta distinctione, vt dicam in titulo de collectis, & vltius ibi Rot. dat virtualiter modum cognoscendi quando privilegium dicatur reale, puta quando verba referuntur principaliter ad bona, puta dicendo, quod de talibus bonis quis non tenetur soluere decimas ad idem propositum, de quo supra, Rot. dec. 1. de decimis in antiquioribus, ff. si quod. Abb. in c. ex parte, si 1. in 4. v. si id est dubium de decimis 1. conf. 9. v. si venio ad secundum, volum. 1. l. 21. conf. 20. col. pen. vol. 1.

2 In dubio autem privilegium praesumitur personale, & non reale, Bar. in l. 1. ff. de constitutionibus. principum, Alex. l. conf. 86. col. 1. vol. 1. conf. 14. in fine. eodem vol. conf. 76. in princip. vol. 6. l. 1. conf. 86. volum. 1. v. si in primis, vol. 3. Anton. Gabr. de regul. iur. concl. 2. sub n. 62. v. si declarata, & c.

Vnde actoris intentio est fundata in hac locati, & conducti materia contra colonos, & si uariis petentes ab eis collectas, vel decimas, quia in dubio privilegium praesumitur personale, & hic colonis, & si uariis non competat, nisi excipiendo contrarium probent.

3 Secundus casus principalis est circa honores, & praerogativas, & conclusio sit subrogatus, seu substitutus meretur, & habere debet illum honorem, & praerogatiuam, quam ipse principalis habere deberet,

gl. in canon. que de causis secunda quest. 4. Abbas in c. mandata in secundo notab. de praesumptione. Anchar. in c. grandi, in quarto notab. de supplicibus, negligentia prelatorum, Angel. in l. si prior. ff. quia Titio, qui potiores in pigore habentur, notab. 1. Rom. singul. 370. Felin. rubr. de maioribus, & obediens, col. 5. Anchar. in c. sane, in primo notab. de officio delegat. Bertr. conf. 73. col. 1. vol. 1. in nouis.

4 Ampliat haec conclusio etiam si illi quibus praedict, & vti substitutus praefertur, digniores sint. Bar. in l. compertum, C. de proximis sacri scrinii, libro duodecimo, in l. si filius, ff. de leg. Bald. in l. minor, ff. de procuratoribus.

5 Declaratur, vt non procedat stante consuetudine, quae in hoc attendi debet, vt subrogatus vtatur praerogatiua, & reputatione subrogantis. Cardin. in clem. 1. in 6. opposit. de officio Vicarii, Alex. in rub. de officio eius col. antep. Fel. in c. mandata, de praesump.

6 Declaratur secundo, vt praefertur debeat in illis tantum actibus in quibus repraesentatur, non in alijs.

Vnde regula, & limitata est talis praecedentia, vt per Fel. in c. cum olim, et secundo de officio deleg.

7 Declaratur quarto loco, quod subrogatus, vel subrogatus honorari, et procedere debet ex persona substituentis magis quam alius, sed non tanquam principalis, & ita sentit Dec. in l. solet, col. 1. ff. de iur. d. omni. iud. & ita procedat allegata per Iasum, sed et si s. prator in ultimo notab. 6. ff. de iur. vocando, Vnde respectu aliorum conclusio procedit.

8 Licet igitur persona industria electa sit, subrogari & substitui potest ita contra Alex. contrarium tenentem, in l. 1. de officio tenet Dec. in c. si pro debilitate, col. 2. n. 17. de off. deleg. & patet ex praedictis.

Q T A E S T I O XXI.

PVltra (ni fallor) est questio, an exerceat per substitutum gaudeat privilegio, habeat salarium, & similia, loquendo in doctore, & mercatore, & similibus.

1 Primo dicendum videbatur, quod non ex l. si ff. de excus. tutor. vbi Bar. per illum tes. dicit, quod comites & barones conueniri non possunt, dum sunt in exercitu, & expeditionem tamen exercent per se, non per alium.

2 Ex hanc partem tenuit gl. in l. 2. C. de mane, & colonis, lib. 11. B. & Salic. in l. 4. ff. de autem, C. de radue, solen. Bart. in l. nemo, Roma, sing. 65. an excens. dicens ad hoc singularem textum in l. si ff. de excus. tutorum, l. in l. si seruarius, nu. 8. C. de militari testamento. vbi reputa valde notabile pro mercatoribus magnatibus, qui exercent artem per institutores, & factores, quo proponunt, & conducunt ad interessandum apothecae, & mercibus.

3 Pro contra raria Parte facit regula, qui per alium, iuxta illa regula, potest quis per alium lib. 6.

4 Et hanc opinionem tenent Andreas de Barula, & Ioanna. di. Plat. in l. fin. C. de comiti, res. lib. 4. Alex. in l. dicit fuisse, nu. 44. Dec. in l. 9. & hac opinio verior videtur.

Declaratur tamen ex intentione d. l. ff. de excus. tutorum, in contrarium adducta, vt non procedat in officio vili, prout pistorum, cau. onum, macellariorum, & similibus, quia exercentes per substitutum non gaudent.

Tactatus D. Vincentij Carocij

QVÆSTIO XXIV.

dent privilegio artis, ita procedit, *l. fin. declarata hoc modo ab Alex. in d. l. diem funto, num. 23.*

- 5 Vnde habes, quod prudenter consideranda sunt officia, & exercitia, si enim sunt egregia, tunc per substitutum exerceri possunt, & gaudet exercens privilegio: aut sunt vilia, mechanica, vel sordida, & tunc non possunt exerceri per substitutum, & consideratio hanc rationabilis videtur, nonne debet esse differentia inter Doctorem, & pillorem, potestatem, & calceolarium? Quæ igitur erit argumentatio, non poterit pillos, ergo nec doctores, vel similes.

Et notanda est in practica hæc consideratio, quia venit calius ut facti contingant, quod aliquis pillos, macellarius, caupo, & similes, intendunt, reculare aliquod onus patriæ, vel gaudere aliqua exemptione, vel immunitate concessa collegio suæ artis.

Vtique non audietur, si per alium exerceat, & erit legitima exceptio. Cuius enim sunt (ut ita dicam) reparationes, & honoris isti manuales, & mechanici, vel velint uti substituto pro conservacione persone?

- 6 Declaratur secundo, ut non procedat stante legitima causa necessitatis, quo casu feriens per substitutum gaudet privilegio, ita illum tex. Limitat Bal. in d. l. si de excusat. tut. commendat. tal. post Alex. in d. l. dis. f. uel o, n. 24. ff. de officio eius.

Et sic habetur duplex intellectus ad l. fin. ff. de excusat. tutor.

QVÆSTIO XXII.

QVæro iuxta præcedentem questionem, & ad terminos locati, & conducti, de quibus agimus. Aliquis non servavit per substitutum iuxta præcedentem questionem, sed transiit ad levius exercitium ex aliqua indispositione, puta in firmitate, senectute, vel simili, an debeat gaudere beneficio statuti disponētis, ut quis perfectio officio gaudeat tali immunitate?

- 1 Videbatur dicendum, quod non arguendo a simili ex regula in materia locati & conducti, nam quis deberet totum salariam si deficit per alteram partem quin servavit, nisi se cum alio locaverit, *l. sed addes, ff. si si. loc. & dicta suo loco, ut in proposito dictū videtur.*
- 2 Contrarium est verius ex l. ex agentibus, ubi Alex. ad Bar. commendat. c. de præposit. agent. in rebus, libr. 12. quam singularem ad hoc dixit Rom. sing. 66.
- 3 Ampliatur ultra eum, ut procedat etiam in impedimento ex senectute. Abb. in c. magna, col. 2. de voto faciunt quæ superius dixi in materia senectutis.

QVÆSTIO XXIII.

- 1 QVæro, ulterius, an si admittatur substitutus de voluntate, & consensu partis, requiratur ista qualitas, & circumstantia, quod sit eiusdem peritiæ, vel iusticiariæ, & in hac omnia disputatione, respondetur, quod non: consensus enim in hoc supplet omnem defectum. Card. & Abbas, in c. si de offic. deleg. 10. Maron. de fide iur. p. 2. p. 2. q. 64. ubi cum multis sequentibus hoc expresse.

- 2 Vnde in facti contingencia aduersarius, qui iam consensus præstitit, dicere non poterit, nolo talem, quia non est idoneus, quia replicabit tibi impotes, cur consensisti sic simpliciter, & absolute.

QVæro ad ulteriorem repetitionem *l. nemo, C. loci* extant in multis Civitatibus, prout Valentiniæ, assensur, magistrorum operum latomorum, & carpentarii, riorum ad visitationem huius officij electi, & deputati, qui ex aliqua causa per resignationem quodammodo substituire volunt, & in literis dicitur, si idoneus existat, an talis qualitas idoneitatis probanda sit?

- 1 Primo videbatur dicendum, quod sic, ex notat. per Benint. de c. 22. prope finem, ubi qualitas idoneitatis in teste articulatori, & probari debet, attestans hanc esse communem opinionem.
- 2 Contrarium in casu isto verius est, & sufficit qualis, qualis approbatio iudicis, & illa verba, si idoneus existat, important potius admonitionem, quam conditionem, ut in facto decimus attestatur Franc. Marc. de c. Delphinal. 176. par. 1.
- 3 Cui adde quod hæc est communis opinio, Add. ad Alciat. de præsumpt. reg. 2. præsumpt. 3. late Fel. in c. dudum, de præsumpt.
- 4 Si igitur nedum in resignationibus beneficiorum, sed aliorum officiorum, quæ secularia, & profana sint apponatur clausula, si idoneus existat, importat simplicem admonitionem, cum aliqua informatione iudicis, non conditionem aliquam.
- 5 Et sic vides in hac locati & conducti materia, & sublocationis, quod in quibuscumque locis, & Civitatibus principalibus cum certa provisa querece, prout ad revidendum, & inspiciendum fabricas, & similia, & si tales resignant, requiritur idoneitas, cum aliqua informatione deputatur quidam homines specialiter ad tale officium.

QVÆSTIO XXV.

- 1 QVæro, an famulus infirmus teneatur servire per substitutum. Primo videbatur dicendum quod sic, ex l. 1. §. quod si morbo, C. de præposit. agent. in rebus, qui textus, antequam ulterius procedam, est valde celebris, & notatu dignus in hac substitutionis materia: equiparat namque primo locum lenes, & infirmos in substitutione faciendam, considerat secundo loco, quod bene se gesserit in sanitate, & antequam impedimentum superveniret.

- 2 Vnde semper bonum, & laudabile est beneficere in officio, vel exercitio suo, si cum possit iurisper, niat infirmitas, vel aliud impedimentum, excusatur, & auditur substituentem alium.
- 3 Vnde famulus conductus, vel procurator ad negotia, infirmus, & similes, qui bene se gerunt in sanitate, in eorum exercitio excusantur substituendo.
- 4 Semper igitur laudabile est, ut quis tempore, quo potest, bene, & sollicitè se gerat in officio suo.

Considerat tertio loco qualitatem personæ nominando eam eiusdem iurini, si fieri potest. Quarto loco considerat idoneitatem, quæ in duobus consistere videtur, scilicet, moribus, & peritiâ, quod facit nunc pro famulis, sed doctoribus, & officialibus.

- 4 Ultimo considerat, quod sublocatio, seu substitutio intelligitur periculo substituentis.

Vnde si famulus substitutus furetur, id erit periculo substituentis, dicam fortasse alibi latius. Alex. in l. 3.

l. 3. m. 37. ff. de officio eius. Bal. in l. si decessit. ff. de feudo controverfia fuerit. Sebastian. Medic. de tabulis & perita. q. 62. par. 2. m. 26.

4 Pro contraria parte facit text. in *l. si s. c. & s. fin. C. de proximis sacris foris. l. 12.*

5 Et hanc opinionem dicit veriorum Alb. in *Liberibus. ff. de illis. in fine. ff. de usufructu.*

6 Circa hanc discussionem considerabam: aut loqui mur, si potest subistit in tempore infirmitatis, & tunc potest, & sic procedit prima opinio; aut loqui mur an cogi possit, & tunc non tenetur, & sic procedit secunda opinio. & facit quæ superius dixi de famuli & an tempore infirmitatis debeat salarium.

7 Notandum tamen est in proposito, quod si servus per subistitum facit suo periculo, ut superius dixi, & notatur in *l. quisquis, & l. ad similitudinem, C. de episc. & cler. Vnde tenetur ad omnia damna, & interest.*

Q V Æ S T I O XXVI.

1 **P**alchra, & a præcedentibus dependens est questio. Famulus promittit servire certo tempore, sicut impeditur, vult subistit, vel subrogare aliud tempus, an possit? Pariter potestas est conductus pro certo tempore, vult inferuire in alio, nunquid potest? & sic de alijs, nunquid in locationibus possit vnum tempus subrogari, & subistit loco alterius? & primo dicendum videtur, quod non, quia non est eadem opera vnius diei, & alterius sequentis etiam in eadem persona. *l. si non forte, ff. de liberis. in verbo, nam plerumque, & ibi Bal. in octavo notabili. ff. de condit. indeb. idem Imperator in §. 1. in auth. de instrumentorum cautela & fide, de test. in comparationem literarum.*

2 Pro contraria parte facit, quia promittens facere ad certum terminum, faciendum postea, liberatur text. in materia locati & conducti loquens in *l. si in lege, ff. de colonis. vbi, quod si paucis diebus, ff. locat. quæ text. admodum celebra in materia moræ tam in contractu locationis, quam in alijs, quod mora purgatio admittitur duobus concurrentibus.*

3 Primo, quod mora sit modica. Secundo, quod res sit integra, pars partis non sit effectum deterius. *Butr. in r. dilectis, de arbitris, per text. singulari in c. sumus de pæa. Bal. in l. si pacto quo panam. ff. de pæa. est communis opinio. Eman. in suo thesoro, in verb. mora. Bonacoli. de acquirit. Canonic. cont. 9.*

Addo bene loquentes tal. conf. 9. col. 4. in *fin. conf. 82. col. 2. vbi. l. Curt. de fend. q. par. cont. 16. Rip. in *fin. col. 3. de tutor. an. donatio. Ant. Gabr. de transact. cont. 1. m. 14. & 19. Contard. ad l. dissimulati. q. 9. m. 70. Bellamer. decis. 745. vbi quando pars partis intelligatur effectum deterius.**

4 Et vidi in facto casum in hac locati & conducti materia ad intellectum dicti §. coluor, quod quis locaverat ad laborium eundam rusticum vnum ipsius poderis, paucos post dies alius præcedente, fuit accusatus colonus de turbata possessione, & per tres dies post querelam portet eam reuocari eam, & conicentis cassationis, huc dictum, fuisse infra paucos dies molestiam, ne ex tam parvo tempore ipsius partis sit effectum deterius per textum in *d. r. solomus.*

5 Resolutio esse videtur, aut quis locavit operas suas indefinite, & absolute ad incertum tempus, puta ad annum, vel mensem simpliciter nihil nominatum

exprimendo, & restaurare potest in alio tempore aut specificavit certum nominatum tempus, puta de mense Augusti, vel simili, & tunc non potest restaurare, nisi opera sit omni tempore indifferens, ut officio domus, & similia, & tenuit Barol. in *l. si vno, ff. item cum quidam, numero 9. vbi Castren. numero 12. Fulg. m. 7. ff. locat. Bal. in *Liberibus, libere. equum. 15. Cod. de oper. liberorum. in l. si ita stipulatus est, numero 3. Angel. m. 2. Castren. numero 3. Alex. m. 7. Tabern. §. ff. de verb. oblig. Bar. in *l. si prima, ff. de sub. numero 1. §. ff. de noni oper. nuntiat. in l. Cenatus. §. fin. ff. ad Turpilium. in Barol. in *l. si mihi usufructus, numero 4. ff. de usufruct. leg. Cavour. in r. fin. de iud. vbi Abbas dicit, quod si Doctor legere promittit duobus annis, & ex aliqua causa impeditur non legit non potest restaurare in alijs duobus annis, quia diversæ sunt opere vnius temporis, & alterius, & idem tenet Firmian. in verbo, operarius, & in verbo, obligatus ad operas, sub numero 30. & est magis communis opinio, de qua per tal. in *l. si ita stipulatus, numero 15. Pacif. de iudic. in verbo impedimentum.*****

7 Et si consideremus paulatim hominum adiones, vitam, & modum, magna est diversitas in operando pedum ab uno anno in alium, mense in mensem, sed, & a die in diem, immo hora in horam, & nedum in operibus mechanicis, & manualibus, sed intellectuales ipsi.

Habitus enim intellectuales, & qualitates scientiæ recipiunt magis, & minus, & in vna hora magis, quam alia intellectus abstrahit, & virtutes per exercitium recipiunt incrementum, *l. legatus, §. ornatrix. ff. de legat. 3.*

8 Circa tamen præsentem resolutionem obstat, videntur textus in *l. Paulus, §. Caus. ff. de liberati causa, vbi libertas danda erat seruo, si continet per triennium, servierit tibi eum servieris pro parte elapso aliquo temporis spatio, admittitur ad servendum pro ead. duo temporibus.*

Multorum fuit opinio, quod ibi specialia sit favore libertati, & hoc est refugium omnium, prout in dote & pia causa. Cum enim nemo cum aliquo respondit re recurrimus ad istas specialitates, quæ iam fastidium stomachum.

9 Pateat considerare primo loco, si responderi posset quod ibi idoneo est, quia discesserat ille, in cuius favorem erat implenda conditio, merito admittitur purgatio moræ, ita declarat Accursius in *l. Thais §. si ita ff. de fideicommi.*

10 Ex qua resolutione colliguntur duo vitia in contractu locationis, & conductus, quod mora purgari potest mortuo eo, in cuius favorem conditio implenda erat. Vnde, si locavit tibi favorem ad laborium pro triennio continuo cum pacto, quod quolibet anno, tali mense, vel de facias hoc, si ego moriar implere non secuto cum herede meo, admittitur purgatio moræ.

11 Secundum colligitur ex hac resolutione, quod famulus, si promittit servire domino suo in triennio proximum continuum pro certo salario, ita ut non feruendo, & deservendo in aliquo cadat, si moriatur dominus, poterit famulus purgare moram, & audietur ad salarium petendum.

12 Hæc vera valentur in respicientibus personam domini, & locatoris. Quid dicendum in alijs speciebus locationis, & conductionis? locavit puta Sempronio

Tractatus D. Vincentij Carocij

fundum, vel podere ad quinquēniū, cum pacto, quod quolibet anno plantet, & arbores, & tot vites, vel similia faciat in vita locatoris, & domini, non impleuit in totum, sed in parte tantum, vult purgare moram cum hærede, poteritne, ad effectum, vt expellatur?

Similiter quis promissit infra duos annos, vacauit per mensem, vel duos, ita vt in tempore penitus non perfecterit, admitti ne debet saltem cum hærede?

Possit in hoc fortasse dici, quod sic, ne dum eū hęc, redeffet etiam eū domine, si finis infra paucos dies, & ius non sit factum deterius, vt tetigit superius ex l. si in lege, §. colonus, ff. loc. nec crederem in hoc subtilizare iuramentum, cum sequatur naturam adus, nec eam ampliēt, prout alias dixi, & suo loco dicam.

- 13 Et ultra alios ad illud solum solutio videtur esse, quod verbum, continuum, in eotextu significatum, et temporis aliquam interiectionem, & intercapedine denotat, vt late deducit Bar. de tempore veli, & continuo, cap. 9. & sequenti, qui hunc textum in hac materia notabilem, & celebrem dicit. Vnde dici potest, quod ea tacita mente deponent, qui vius est verbo, continuo, in ipsius dispositione obligatur & solutio ad illum tex.

- 14 Et passim in practica seruire potest hæc resolutio tam in materia locati & conducti, & circa colonos, & conductores, quam ad alia similia.

Vnde in colono asserunt probationes aliquę: *io et ibo visio laborare continuate, & io et ibo visio entrare, et seruire continuate*, in re conductu loquendo, & sic passim percurrendo.

- 15 Et practicando vniuersiter ponderanda sunt verba Bar. in l. si mihi ususfructus, p. 4. qui presupponit, quod steterit per communitatem, quę elegit quo minus in tempore electionis deputato exerceat officium sibi per electionem concessum.

- 16 Secundo præsupponit Bartolus, quod ille electus potest solum agere ad interesse.

Vnde prima facie vulgares contrarium sentirent; si enim electus dicat postquam non potui exercere officium meum in tali tempore mihi ex electione eductio de his pro alijs sex mensibus, vtique non, & agat simpliciter ad interesse.

- 17 Idem in domino cum famulo inferri potest, si conduxi famulum pro anno incipiendo, &c. non scriuit tali anno, sicut per me non potest petere famulus, teneas me alio anno sequenti, sed agat ad interesse. Clarus, & subtilius hoc tangit Bar. in l. si prius, §. 10. nu. 13. superius allegata. Quod si communis tenetur ad patientiam ex electione facta per se immediate, vel per syndicum ipsius, quod sit immixtio in bonis vniuersitatis, & dum agitur ad implementum temporis, et mora labuntur, & magnam viam facit Bar. in superius allegatis locis, quod aliud, & longe diuersum est officium vnius anni, & alterius anni.

- 18 Sed dici posset in hoc. Si quis promissit ædificare domum licet resulter certum corpus, & eadem domus sit bodie, cras, & sic deinceps, satis est quod operæ varientur ex tempore, & conuequenter non debet reintegrari tempus, & consideranda hominum actiones eam in fabricando operę variantur, & melior, & pericior apparet opera etiam muratoria, & mechanica vnius temporis, quam alterius.

- 19 Respondetur a multis, quod licet operæ in se varietur ex tempore, tamen domus ipsa principaliter est

in obligatione, & operę veniunt in consequentiam, & ita tal. in d. l. si ita stipulatus, sub nu. 16.

- 20 Replicari posset, si conceditur officium, vel potestaria, puta pro sex mensibus. principaliter officii promittitur, & temporis præfixio venit in consequentiam limitatio quodammodo dicti officii principaliter intetatu, & tamē non admittitur reintegratio tēporis.

Respondetur addendo aliquid distinctioni Bar. superius allegatę, & vt vidimus communiter receptę, quando tempus est præfixio operi quoad principium & finem, ita vt sit de substantia contractus. Et tunc peccatum temporis erit peccatum formę, & vitiat. nec poni potest tempus pro tempore, quando tempus dat esse rei, prout in potestate pro certo tempore & conducto, ergo potestas sibi imputare eafum, si pecuniā, ff. de condit. ob. trans. l. 1. C. de re milit. lib. 12.

- 21 Et ista tēporis præfixio operi, vel negotio peragendo potest dupliciter contingere: quandoque contra agentibus, prout exemplum superius illatum de potestate pro sex mensibus conductu, quandoque venit præfixio temporis a natura ipsa, non ministerio hominis, & tunc idem est, vt late, & subtiliter per multum deducit Bal. in d. l. liberi, libertate, sub nu. 15.

- 22 Et colligimus Ex Bar. & Bal. doctrina in materia officij famulatus, & simillum, aut impedimentum venit a casu, & sibi imputet conductus ad officium, vel famulatum, aut impedimentum venit ab aduersario, tunc non auditur in reintegracione temporis, sed poterit agere ad interesse tantum. Sentit etiam Bald. in citato loco, quod si officialis conductus est in itinere, quod sibi deberet salarium, & tempus absentię proseruitio computatur, prout superius vidimus.

- 23 Consideranda etiam sunt verba iuris consultorum primo in l. si in lege, §. colonus, ff. locat. de qua superius vidimus, & hoc in verbis illis, quod si paucis diebus prohibuit, quod impedimentum paucorum dierum non est in consideratione, nec aperit l. C. qui, & quid. si sint illi pauci dies, nec le fundat in pauertate dierum tantum, sed ne ius sit effectum deterius, quasi & in paucis diebus hoc quandoque euenire possit.

Ponderanda secundo loco sunt similiter in l. Paulus, §. Catus, ff. de liberal. causa superius allegata, quod ibi ille, qui erat obligatus seruire triennio continuo, discessit nondum eo transacto, quasi pro maiori parte esset elapsum, & prope finem esset; maiori namque exculacione dignus videtur, qui pro maiori parte adimpleuit, & implementum est prope finem.

- 24 Vnde si famulus, qui per annum continuum seruare promissit, admittatur facilis ad morę purgacione pro integro salario consequendo, si pro maiori parte temporis interseruit, & prope finem anni continui aliquantulum vacauit, quam si in medio, vel ante mediū anni vacasset.

- 25 Ponderanda tertio loco sunt ad hoc propositum l. C. verba in l. seruus qui testamento, §. ff. de stat. liber. vbi seruus tenebatur prestare operas annorum septem, si interseruit pro tribus, puta deinde pro vno anno vacauit, postea seruauit pro tribus alijs, quod poterit restituta tempus fugę, & in hoc auditur, & si detur libertas si anni septem seruauit, non intelligitur proximis, sed in genere.

- 26 Vnde si testator legat famulo quinquaginta, si seruierit in domo per duos annos, quomodo intelligitur hoc biennium?

Vide.

1. Videbatur de proximis ex l. *enm qui kalendis*, ff. de verb. oblig.

Contrarium est verius, ex d. l. *§. fi. & in fi.* & hoc est conceptum in genere.

27. Et sic habetur imitatio ad l. *enm qui kalendis*, ff. de verb. oblig.

Q V A E S I O XXVII.

Prosequendo materiam famulorum, nec non artificum, & alicuius exercitij, quæro, an dominus possit delegare operas famuli sui transmittendo ipsum ad seruendum, & operas præstandum alijs. Questio sanè valde utilis, & quotidiana est, & Petr. Duen. inferius allegandus reg. 304. eam fundat in ratione iuris sublocandi, prout clare videri potest, & passim occurrit, quod Domini avari sublocant (vt ita dica) famulos suos, dânni quandoque euitandi causa, vel lucri captandi, & hoc passim rerum magistrâ expe. rientia docet, & ob id disputatio omittit, verum præstationis loco ad operarum diuisionem.

Et licet operarum diuisionem multi multifariam poluerint, hæc tamen mihi breuior, & utilior, & facilior videtur.

1. Operarum duo sunt genera, officialium nempe, & artificialium. Officialia dicuntur, quæ non in arte vlla, vel certo exercitio, sed in domino quibuscunque officiis adiuvando veriantur, & earum proprietates in edentes personam consistunt, & domini, cui exhiberi possunt, & debent, nec in persona variationem recipiunt. Ita annuit text. in *l. opera, in verum*, ff. de oper. liber. vbi clare hanc distinctionem sentie videtur Bart. in *l. si non fortem*, ff. liber. num. 19. vbi Alex. num. 6. l. 24. vers. tenetur, ff. de condit. indeb. ponentes exemplum in seruando in Camera, a locando per ter. ram, seruando in mensa, similiter præsto esse, du dominus est animo, vel corpore aegro, dicitur seruoniibus obediare, & colloqui filios erudire, officij pos. sunt, quam artificij munus esse docet Hotoma. in com. ment. iur. in verbo, *opera libertorum*.

Ex quo primo operarum membro inferitur ad alia, quæ utilia, & delectabilia.

2. Primum est, quod officium Pincernæ est opera officialis, quæ consistit in persona illius, cui edi debet, & edentis, & variatur personæ variatione, & casit quædam affectio, & singulare interesse quoddam. Vnde nec delegabile, vel transmissibile est.

Vnde in materia, de qua agimus, nec a domino delegari possit, nec ipse alium iussituerit, vel subrogare possit contra domini mentem, & voluntatem.

3. Secundum est, quod officium architriclini est opera officialis, quæ pariter consistit in satisfactionem illius personæ, cui exhibetur, & exhibentis, & dominus admodum compiacet magis de vna persona, quam alia, & applicatur mos, illius, & vultus vultus domini, & ipsius seruientis. Vnde nec a Domino delegari possit, nec alium substituere.

4. Tertium est, quod officium cubicularij est opera officialis, & sapit admodum obsequium ipsum personæ respectu exhibentis, & illius, cui edi debet, & magna cadit affectio. Vnde nec delegare, nec delegari poterit.

5. Quartum est officium caudatarij, & aliorum, qui deferunt domus in via, & deambulando buretum

quadratum, vel pileum, hæc etiam est opera officialis sequendo exempla Bar. & aliorum superius nominatorum, & attendit obsequium quoddam personæ, in quo magis dominus compiacet, & delectatur magis vna persona, quam alia.

6. Quintum est officium præceptoris, (vt ita dicam) filiorum dominicæ, potius officium, quam artificium; licet enim magistri, pedagogi, & præceptores conduci soleant certa mercede, conuenit tamen cum illis potentioribus, & magnatibus affectum, & querunt homines seruire nulla mercede constituta sub spe potius incerta, & fallaci alicuius magnæ recognitionis, & sepius in indices curiales decipiuntur, & consumunt vitam, & iuventutem ipsorum, postea redeunt in patriam non victores sed victi, & re portant aliquam grauem, & sepe sepius incurabilem infirmitatem pro recognitione suorum iuuenilium laborum, vel mortuo ex accidenti eorum domino cum magno onere aeris alieni constati sub spe fallaci recognitionis, quæ euasit eum tumus in auras.

Experimenta rerum in hoc magistrâ quotidie docet demonstrat, & ante oculos ponit, nos autem in indices increduli sumus.

7. Illi etiam, qui morantur in palatinis istis Illustrissimorum, & delectantur studio historiarum, vel antiquarum, vel modernarum, vel Sacræ Theologia, vel humanarum literarum, & sapientis dominis præsto sunt delectando aliquo notabili discursu, vel relatione tranquillando animum multis negotiis inuolutum, & duntaxat præstare officiales operas, immo obsequium quoddam.

8. Artificiales vero operæ sunt generaliter omnes, quæ alicuius artis propriæ sunt, veluti pictor, faber, medicus, architectus, & similes.

Hæc namque non recipiunt personam exhibentis nec illius, cui exhiberi debent, sed seruiunt indifferenter omnibus, & consistunt in præstatione pecuniæ, & sic recipiunt materiam locati & conducti, *fabriles*, ff. de oper. liber. & tradunt omnes in *l. si non fortem*, ff. liber. si. de condit. indeb. vbi tamen Alex. numer. 6. differentiam quandam constituere videtur inter fabriles, & artificiales, vt fabriles, & cum doctrina, & sine intelligantur, artificiales vero cum doctrina tantum, & sic sit generalius nomen opera fabriles, quam artificiales.

9. Ex per modo discursu notare placeat communis cursum causarum, & hominum actiones ponit l. C. & etiam legum interpretes omnes seruire domino in mensa, camera, & deambulando, esse operas officiales vt superius vidimus ex Bar. & aliorum exemplis, vt opera alicuius eximij Medici, qui ultra ipsius doctrinam, & experientiam cognouit fortasse adeo bene accurate, & diligenter complexionem, vitam, & mores domini sui, vt vere dici possit illi, quod de opera obsequij dici solet, quod cadat affectio tam respectu exhibentis, quam in illius, cui exhiberi debet, & tamen uo. est opera officialis, immo uera artificialis. Idem de quibudam p.ctoribus ex cog. tari potest.

10. Hic signatur præsumptio, & pro nunc disputatio omittit, & amulus de mandato domini sui tenetur præstare operas alteri, quas sibi exhibere tenetur, operæ in rerum, *dominus*, ff. de oper. liber. l. 1. vxorij, §. *serpium*, alij *serpium*, ff. de usufruct. legat. quem textus nota semper in hoc casu inprimis tempore, quod domi-

nus

Tactatus D. Vincentij Carocij

nus legauit scorpion concubine sue. & huius regulę ratio in hoc principaliter fundata videtur, quia conductor sublocare potest vt per Duen. reg. 304. de qua materia in presenti agimus, & ob id hanc conclusionem apponit.

11 Ampliatur hæc conclusio, vt pecunia acquisita per famulum sublocatorem acquiritur domino sublocanti *l. si libertus la prima. l. patronus, l. qui libertinus, ff. de oper. liber.*

12 Et ad propositū materię locati & conducti, de qua agimus, præterea non est intelligentia, *l. si libertus superius allegata*, quod si conduxi Medicum, vel artificem aliū in domum meam, cogitur me volente seruire gratis omnibus amicis, & beneuolis meis.

13 Multi in facti contingentia contrarium dixerunt, dicentes. Ego conueni seruire tibi, & in familia tua, nec intentio mea fuit cum amicis tuis, ob id ultra mentis intentio nostra porrigi non debet. *l. non omnis, ff. si cert. petas.*

14 Et sic in facto conductionis, & locationis non intelliguntur exclusi amici, & beneuoli.

Vidi in facto casum. Quidā domus habebat procuratorem prouisionatū ad tot pro anno pro luis causis peragendis, vult eu operari, & patrocinari in causa cuiusdam amici, & beneuoli, & gratis, & sine mercede aliqua nunquid teneatur? multi dixerunt, quod non, tamen text. in *d. l. si libertus*, contrarium sentit.

15 Bene verum est, quod si domini modus esset admodum exiguus, & ampharet labores medicos, vel procuratoris ad quamplures amicos, quod recurrendum esset ad iudicis arbitrium.

16 Ponderanda etiam sunt in hac locati materia verba text. in allegata *l. patronus*, qui vult habendum esse respectum, an quis sui medioeris patrimoniij, vel non, vt non aliter vti posset operibus, quam locando eas &c. ad illum, qui tenetur aliquid præstare, dicit: *non potest dari in contraria reſa aliena, perbeio son ponere, però io verrò ad opera con voi, oero anderò ad opera per voi.* Hoc enim casu videtur magis exigere operas, quam mercedem.

Et facit ad debitorem fugitiuum, qui cessit bonis, qui tenetur operari creditoribus suis, vt iure loco dicam.

17 Et sic faciunt discretiam *l. c.* & legislatores, quod aliud sit per locationem aliuscuſi exigere operas, aliud mercedem consequi, prout ex eo textu colligitur. Ponderandum est text. in eadem *l. patronus, in verbo, pretium*, quod merces operarum locatarum dicitur, & appellatur pretium.

18 Ex quibus posita inferitur ad decisionem questionis, Si conduxi famulum, vel alium an possim sublocare alij, & distinguendum est cum text. in *l. opere in verum*, de qua supra tractatum sunt operas officiales, quæ a persona leparari non possunt, & delegari non possunt, aut sunt artificialiales, vel fabriles, & illæ delegari, vel sublocari possunt, & ita tenet Barroli. in *d. l. libertus, num. 30. vbi Alex. num. 20. la. num. 16. Bald. in d. leg. l. berri, num. 41.* Itaque, de reſra digna, §. 2. glo. 3. nu. 30. & 41.

19 Sed non inutile est in practica querere, quomodo dominus conductor hoc faciat, requireturne consensus famuli, vel non, si enim incipimus leg. *l. c. de nouat.* videtur expresse requirere consensum ipsius debitoris, & sic famuli. Causa cas. in *l. 2. sub nu. 5. ff. sol. matrim. l. iustat. l. 1. c. de noua.* vt non procedat in debito

re operarum, & sic secundum cum potest delegari famulus ignorans, & nullatenus consensuens, & hoc fauore operarum.

20 Verior tamen videtur opinio Alex. Aut enim dominus vult delegare famulum, & tunc in terminis delegationis requiritur consensus illius. Aut vult cedere, & tunc requiritur consensus ipsius iuxta terminos, & distinctionem *l. 1. c. de nouat.* & ita distinguit Alex. in *l. si non fortem, lib. 2. ff. de num. 20. ff. de con. dist. inc. in l. 2. num. 28. ff. sol. matr.*

21 Vnde reducendo hæc omnia ad vtilitatem practice cedat dominus cōducitor, & cessionarium in rem suam in procuratorem constituat, & hanc instrumenti formam colliges ab Alex. in *d. l. 2. num. 28.*

Et sic facilius est cessio, quam delegatio.

22 Declaratur secundo loco, vt non procedat, quando delegatio, vel cessio fieret personæ cauilloſe, vel rixosę, vel alias homini odioso, quia famulus, vel alius debitor operarum non cogitur seruire, & operas prestare dicam hoc loco de colono rixoso.

23 Declaratur tertio, quando vellet vt extra locum seruire *l. vsuras, & ibi notatur, c. de solut. Duen. regu. 304. in fine.*

Vnde multi famuli mittuntur ad merendum, multi ad vecturam cum multis ad verbum dicere possunt, nolo facere, quia non ita conuenient est.

24 Declaratur quarto loco allegata ecclōſiū de operibus officialibus, & similibus, vt non procedat tempore necessitatis, quo casu etiam pro seruitijs personalibus dominus imponere potest charitativum subsidium vique ad valorem operarum, vel in dare subdito, quod seruiat alteri vique ad dictum valorem. Bald. in *l. in p. c. de oper. lib. per l. si libertus art. ff. eo. ti.*

25 Et omittis multis, quæ adduci possent de materia necessitatis, vnum dicam, quod respicit materiam locati & conducti, quod privilegium exemptionis non operatur tempore necessitatis. Bald. in *l. in b. m. m. l. am. in princ. c. de sacrosan. eccl.*

26 Vnde isti titularij, coloni, & conductores priuilegiatorum, si in aliquo potuerint privilegio dominorum, de quo tamen dicam titulo collectis, id procedat, si non simus in casu magnę necessitatis, patris, & respiciamus.

27 Sed hic quæro. Vidimus superius, quod delegatio fieri non potest de operibus officialibus, quid si fiat? Vtique delegans liberatur opce exceptionis. Ita dixit Bart. in *l. 4. ff. de dolo.*

28 Pone, quod interveniat stipulatio, prout in delegatione requiritur, iuxta *l. 1. ff. de noua.* Respondetur quod hoc non releuat in officialibus, quia, vt dictum est, tales operas sunt ineparabiles a personæ exhibitis, & illius, cui exhiberi debent, merito etiam quis per stipulationem promittens non teneatur *l. liber. & ibi Bald. in 2. col. ff. de oper. lib.*

29 Vnde requiritur, quod licet in aliquo actu concurrant omnia necessaria requisita tamen si repugnat natura rei tractandę, requiritur tale nihil operatur. Licet igitur concurrat consensus famuli, & pariter & stipulatio, & alia requisita ad delegationem, quia repugnat natura operis officialis, cum sit a persona ineparabilis, alias nihil operatur.

30 Adde etiam ad declarationem prædictorū, quod ad essentiam delegationis requiritur, quod ille cui fit delegatio, sit creditor, & quatinus, §. si mulier ff. de vel. l. i.

leia. latē Iafin i. fingularia. ff. si cert. petat. & non fe-
parando materias, cum vna tendat ad intelligentiam
al'eri, dicitur pariter, quod promittens simpliciter
operas, intelligitur quas scit facere, & sic licet talis
promissio refpēdā prolationis verborum sit incerta,
relata tamen ad qualitatē promittentis est certa.
ita Pau. Castr. in d. §. libertus. num. 4.

31 Vnde ibidem dicebat Bar. num. 2. 8 quandoque pro-
missor exercet operas fabriles tantum, siue artificia-
les, & ad illas tenetur, quādoque nescit exercere aliā
artem, siue operam, nisi officialem, & tunc ad illam
tantum tenetur, quādoque scit exercere plures ar-
tes, operas, vel e exercitia, & tunc electio est promissio-
ris, & hanc opinionem dicit ibi veriorē Alexand.
sub num. 8. prope finem.

32 Vidi in facto calum tempore mensis Martij, quod
conducuntur operarij multi in vineas, quod quis co-
duerat operariū varij exercitij, qui volebat exerce-
re in vinea vnam operam, & dominus volebat aliā
orta est contentio, fuit recursum ad iudicem, qui iudica-
uit esse electionem promissoris.

33 Similiter in facto vidi in fabro lignario in fabricam
domus conducto pro certa mercede, & sciebat dola-
re trabes, facere interfiaturs, & artem, vulgo de
torno cuius erit electio? quāvis enim in citato loco
Bar. quando opes diffunt specie, prout sunt officia-
les, & fabriles, quid si habeat plures artes vnius
exercitij quasi indiuiduas vniuersi artis vtiq; a pari-
tate rationis dici potest electionem esse promissoris.

Q V A E S T I O XXVIII.

Q Væro faber conductus promissit opus exple-
re suis manibus, an possit substituere, vel sub-
locare?

1 Primo videbatur dicendum, quod sic: qui enim per
alium facit, ipse facere videtur, l. i. §. de iestiff. ff. de vi
& vi armat. regul. qui per alium, sub. 6.

2 Contrariū est verius, gl' in l. i. §. ne autem. C. de cadue.
tollend. in l. inter artifices. ff. de sol. in c. cum dilecti. de re-
ser. in l. ad probatorias. C. de iurif. offic. & app. lib. 2. 2.
Felin. in c. §. si autem. ff. de offic. ordinar. tangit remi-
ssio tantum Nicol. Mor. de pido, treg. & par. par. i. q.
66. in fine, num. 6.

3 Vnde cautela est, quod in instrumento conductio-
nis apponatur clausula per se, & manibus proprijs,
quæ habent virtutem præcisam, restrictam, & limi-
tatam, vt sit exclusiua aliarum personarum.

4 Declaratur, vt promissor opus seruire possit per
substitutum, etiam si sit electa industria personæ, &
promissor facere manibus proprijs, qui quidē substi-
tutus fit executor operis? Magistri enim in capite exi-
stunt plurimum, & dicant cum aliqua reputatione,
quid agendum ita Castren. in l. continetur, §. qui in su-
lam, in 1. notab. ff. de verb. obli.

5 Et passim experientia docet quod isti magni Ar-
chitecti tenent penes se vulgo *settomastri*, qui labor-
rant a nte oculis magis impatientis, dispouentis, &
ordinantis. Et vere in hoc cala procedit regula, qui
per alium facit, ipse facere videtur.

6 Declaratur secundo, quia promissor operis seruire
potest per substitutum, vel quando non erit artifex
operis, vel quando opus faciendum erit adeo magnū,
vt sine longo temporis intervallo non potuisset ex-

pediri, quia nō est presumendū in hoc stricte procedē-
dum, quia res careret exitu. Ita Bart. in d. §. quinquies.

7 Finge enim, quod conduxerim magnum palatium
manibus proprijs fabricandum, quando dominus lo-
cator operis habitabit, qui anhelat ad habitationē
in eius vita magis quam ad aliud desiderium, & ma-
gnopere mori venterit antequam incipiant habitare
& videat experientia docere, quod Domini, qui co-
struunt palatia, moriuntur antequam fini habitabi-
lia. Et hoc prouenit, quia apparebit postea memoria,
quæ non ita laudatur in vita, prout in morte.

8 Vnum etiam non omittam, quod in facto occurre-
re vidi in hac materia sublocationis, & substitutionis.
Quis locauerat operas suas ad scribendum quadam
capitula cuiusdam confratris laicorum siue battuto-
rum, & quidem componebat caracteres pulchre, &
laudabiliter, & ab omnibus eius scribita erant com-
mendata, postea valebat substituere, & quidem aliū,
cuius scriptura erat satis legibilis. Orta est contentio,
& quidem fuit dictum, quod non poterat substituere
conductus ad scribendum, vt no. in d. l. inter artifices,
in l. nemo. ff. de duobus reis, in l. veteris. C. de contr. &
commis. stipulatio. Ang. in l. stipulationum commodis si,
me, ff. de verbo obliq. loa. Andr. in c. circa de elect.
Speculat. de elec. §. hñ.

9 Et docet passim experientia, quod caractes vnius
est pulchrior, & delectabilior alie, & difficile est re-
perire veram litterarum similitudinem.

10 Declaratur tamen, vt substituere possit ex causa,
& iusto impedimento, & in casibus superius perui-
sis, & maxime in paruis operibus. Sebast. Medic. de
reg. iur. reg. 5. num. 69.

Q V A E S T I O XXIX.

Q Væro in conductiōne alicuius negotij explicā-
di, vel operis faciendi est facta mentio hæredū,
admittitur ne substitutus?

1 Videbatur dicendum, quod non, si enim electa est
industria personæ, substitutus non admittitur.

2 Contrariū est verius, l. cum bonis, §. de curat. iurif.
quam ad hoc propositum valde commendat Bald.
in l. quis quis, C. de epis. cap. & clerici. Curt. sen. consil. 6.
col. 2. teneas indistinctē hoc casu posse seruire per
substitutum etiam in fundo, quia hoc casu de nudo
ministerio cenetur cogitatum, non de industria per-
sonæ, l. Manus, ff. de condi. & demonstr. late Nic. Mo-
ro de fidej. pleg. & par. par. i. q. 6. t. num. 5.

3 Non omittam, quod vbi quis est obligatus ad fa-
ctum sub nomine proprio, non admittitur substitutus.
Firmia in suo repertorio in verb. obligatus. Et sic
expresse nominalis proprii operatur, vt sit industria
personæ electa, & mentio hæredum operatur con-
trariū, vt vidimus.

4 Vidi in facto calum, quod quis conducti sub nomi-
ne proprio, ex quo videbatur electa industria perso-
næ, & in corpore instrumenti fuit facta mentio hæ-
redum, quid ex istis præiudicabit multo dixerunt atten-
di debere principium, & a primordio tituli posterior
formatur euentus, vt superius vidimus ad aliud pro-
positum. Multi dixerunt, quod iniqua declarant,
moderantur, & limitant præcedentia, & derogant
vltima primis, vt superius vidimus in materia conue-
tudinis attendenda.

Tactatus D. Vincentij Carocij

4 Dices. postquam substitutus admittitur in casibus prædictis, & quam maxime, ubi facta est mentio hæredum, nonne debet esse acceptus, & gratus domino? reductum, quoniam debet expendere pecunias suas cum homine non accepto, & grauari duplici onere, scilicet pecuniari, & hominis minus grati? Et utique acceptus esse debet. Baldus c. t. §. firmiter, de prohibitis, sententia per Feder.

6 Vltra tamen alios videtur declaranda præfens conclusio, & materia per vnum verbum, quod ponit in l. stipulatio ista, §. si stipuler, in q. notab. m. 4. ff. de ver. oblig. scilicet non interfit dominum, ut sublocatio fiat, & sic attenditur interesse illius, cui aliquid faciendum est: si enim interfit, ut actus expediat per ipsummet conductorem, non sublocabit, alias sublocare poterit dicens ita intelligendam esse præsentem materiam.

7 Viditamen in colloquio in facto propositum, si enim interesse attendi debet, inquam erit locus sublocationi; quia dominus reputabit sua semper interesse opus expendendum per ipsummet principalem conductorem, quam per substitutum, & multo magis, quia admodum difficile est reperire homines paris industriae, scientiae, & experientiae.

8 Vbi allegatur, quod dominus, qui suum interesse opponit, ad locat illud si enim iustificabit aliquid releuans, audietur, alias non. Vnde dicendo mea interest, ut non expediat per alium, non releuat.

9 Et textus in allegata l. stipulatio ista, §. si stipuler, in secunda parte notabilis est in hac locati & conducti materia, & quam maxime in hac sublocationis materia, & cum eo concordat text. in l. si cui locaui, ff. locat. Et ad visitationem, & propositum huius materiae colliguntur duo.

10 Primum est, quod non solum per contractum stipulationis potest quis alteri acquirere, sed etiam per contractum locationis, & conductionis, & sic bonae fidei, & sic arguendo a contrario sensu non potest quis alij acquirere per contractum locationis, & conductionis, nisi inter sit acquirentis. Facit text. in l. solum, si per lucram, ff. de pign. actio. & no. in l. c. per quas personas nobis acquiritur.

11 Secundum, quod colligitur, est quod si quis sublocauerit alteri opus faciendum, acquiritur sublocanti utilis actio, ut no. etiam per Accurs. in d. l. si cui locaui. Et sic ubi ex contractu verba promissiva, seu obligatoria sunt relata ad personam contrahentis, sed executione ad personam tertij, ipsi contrahentes acquiritur actio utilis, & non illi tertio.

Et sic in hac materia sublocationis, si locaui opus conductum faciendum, datur sublocanti utilis actio locati, & conducti.

Q V A E S T I O XXX.

QUæro (ni fallor) utiliter, an dispositio, l. stipulatio ista, §. alteri, ff. de verb. oblig. procedat in locatione, & conductione, & pensionibus domorum?

4 Primo videbatur dicendum, quod sic, quia in fructibus, & fructibus hoc dispositum est, ut stipulatio facta alteri, valeat, & acquirat domino actionem sine cessione, gloss. in l. quod procurator ex re, ff. de procurat. & ibi Bari. Angel. & Castrensi. sequitur Alexand. in l. stipulatio ista, §. si stipuler, col. 3. ff. de verb. obligat. Socin. conf. 125. col. fin. vol. 1. dicens hanc esse communem opinionem.

2 Et hanc partem tenuit Bald. & ibi Angel. & Cast. in allegata l. quod procurator, gloss. in c. quamquam, in verb. posuit de vfar. lib. 6. & ibi Franc. col. 9. Cardin. & ibi Imo. col. 5. in c. accedens, de proben. Bald. in l. certum conditio, §. si numerus, ff. si certi petat, Socin. in d. conf. 125. Ruy. conf. 44. col. 1. vol. 1.

3 Pro contraria parte facit, quia pensio rei locatae est extra rem, non ex re, sed propter rem. Et hanc partem tenet Franc. Accursius in l. Julianus, §. si procurator, ff. de actione empt. Ioan. Andr. in d. l. capit. quamquam, ubi etiam Dominicus. column. ff. de hanc opinionem dicit videri Alex. in l. stipulatio ista, §. si stipuler, num. 13. de verb. obligat. & ita addit ad Bart. in l. quod procurator, ff. de procurat. Anton. Gabr. de verb. obligat. c. m. d. l. 1. num. 26.

Declaratur vltra Anton. Gabr. ut non procedat in subsidium, quo casu queritur actio ad pensionem sine cessione, ut not. in l. c. 2. ff. de insur. ubi Accurs. not. tunc dicit in subsidium, quando insitior, vel alius, qui contraxit, non sit soluendo.

4 Et in hac vili materia locati, & conducti consideranda, nec silentio prætereunda sunt iura, cum deferunt in hac locati materia, & primo text. in l. 1. §. sed ex contrario, ff. de exercit. ubi si magister navis mercem operam præstet, datur domino actio locati, & sic in contractu locationis, & conductionis merces requiritur, prout superius vidimus de substantia locationis.

5 Similiter notabilis est conclusio superius allegata in hac locati & conducti materia, quod pensiones domorum, & prædiorum vrbianorum pro fructibus accipiuntur, l. pensiones, ff. de vfar. & in multis differunt ab vfaris, & alijs fructibus, & obactionibus, prout superius testis geris, nam vfarum, & fructus naturales oriuntur ex re, & propter rem, sed pensiones, & vecturae nauium, & iumentorum, sunt extra rem, ut superius vidimus. Vnde bene, & prudenter Ioan. Andr. in allegato e. quamquam, vitur hoc verbo, germinare, quod pensiones, & vecturae non germinant, quia non nascuntur ex re, sed ex contractu.

6 Et differunt pensiones ab vfaris, & alijs fructibus, quia alij fructus sunt naturales, pensiones vero sunt fructus ciuiles, ut suo loco dicam.

7 Differunt vero ab vfaris, quia vfarum sunt fructus minus honesti, & edicti. Vnde non veniunt si non fuerint percepti, pensiones vero, & vecturae sunt fructus, & accessiones honestae, & favorabiles. Vnde veniunt etiam si non fuerint percepti, ut no. Cast. per illum text. in l. si nauis, ff. de rei vendit. ubi Cast. arguit. I. C. de mala ratione in hac materia pensionum, prout apud eum videri potest. De qua materia ponam tit. de fruct. ubi est locus suus, hic autem tetigi, quia hæc conclusio colligitur ex dictis, præfens quaestiones.

8 Et quoniam (vi dictum est) in præfenti quaestione, & eius dictis, pensiones domorum, & vecturae non germinant, nec nascuntur ex re, sed ex contractu. Vnde in facto casum, quod quis condidit testamentum, in quo inter alia legauit vxori suae medietatem fructuum, qui nascuntur in tali loco, in quo loco erant domus locatae iumentis, & multi ad vecturam, habebant partem in istis? Vtique ex prædictis videtur constare quod non quia tales sunt fructus ciuiles, & non nascuntur ex re, sed extra rem medietate contractum.

9 Pensiones igitur domorum, vecturae nauium, & equo-

equarum sunt fructus fauorabiles, & honesti, nō veniunt nisi percepti sunt extra rem, sed propter rem, & non acquiruntur alteri per alterum sine cessione, vel subrogatione, aut substitutione stipulantis.

- 10 Vnde si procurator meus locat domum meam, & stipulatur mihi pensionem solui in tempore conuento, mihi domo non acquiritur actio ad pensionem percipiendam sine cessione ipsius procuratoris, qui stipulatus est.

Q V A E S T I O XXXI.

Satis frequens occurrit questio, & in eius corpore conditio, & locationis materia includit eamque omnia disputatione recensebo.

- 1 Solutio stipendi per substitutum fieri non potest, *Libermus per bene, C. de erog. milit. ar. lib. 12. vbi Ioan. de Plat. & Luc. de Pen. & in l. ad probationem, C. de diner. offic. lib. 12. Fel. in c. quantis ius autem de offic. de leg. Castr. conf. 218. queritur, lib. 2.*
- 2 Er passim in factio contingit quod Castellani, Centuriones, & Capitanei asserunt habere sub se plures milites numero, quam rei veritas se habeat. Vnde ad quadruplum tenentur, *l. agentes, l. excellentia, Cod. de erog. milit. anno. lib. 12. & vbi Ioan. de Plat. & Luc. de Pen. & quandoque ad crescendum numerum, vnum pro alio submittunt, C. ocos, famulos, & similes multis in locis Pastoralis appellatur, vt not. in l. 2. C. de curs. public. & angar. lib. 12. Ioan. de Plat. in l. 2. C. de decur. libr. 10. & in l. excellentia, C. de erog. milit. anno. lib. 12. facit illustis, §. ne potentiores, ff. de offic. praefid.*
- 3 Similiter ad propositum materiam locati, & conducti de qua agimus. Ibi Theaurarij, & agentes Cardinalium, qui pecuniam ex publico aërio recipiunt pro rebus transuehendis, adherentes decem puta mullos cobussille, dum pauciores conducunt, nam propter illam transiētem ad quadruplum tenentur. *Moron. de fid. treg. & par. par. 1. q. 50.*
- 4 (O bone Deus) nec mundana felicitas sit esse diuitem, potētem, & magnatem, & habere sub se multos, dicendo huic, vade, & vadit, veni, & venit, quot tamen laquei renduntur, quot deceptores palios detinent, quin vno modo deficiunt, & fraudant dominos, modo in alio, & extorqueant, imo non hauriunt pecunias ab ipsis dominis sub imaginario, & quatuor colore.

Q V A E S T I O XXXII.

Quarto. Conduxi procuratorem ad lites, vel negocium, nunquid substituere poterit? & in hoc casu procedat materia *l. nemo, C. locati.*

- 1 Primo videbatur dicendum, quod non, ex l. in v. capio me, vers. quod si is, ff. de diuers. & temporalibus praescriptionibus, vbi iubetur non potest, nisi specialiter sit permixtum, & sic requiritur specialis commisso, & facultas.
- 2 Secundo pro hac parte facit, quia fines mandati sunt diligenter custodiendi, l. si diligenter, ff. mand. Vnde substituere non poterit si facultas non datur.
- 3 Pro contraria parte facit l. si procuratorem, §. si quis, ff. mand. vbi Procurator ad negocia quodcumque substituere potest.

Secundo pro hac parte facit l. 1. §. magistrum, ff. de executor.

- 4 Tercio pro hacmet opinione facit l. quicumque, in si, ff. de iustoria.
- Quare in hac questione duo sunt casus principales. Vnus ad negocia alter ad lites, ponendo duas conclusiones principales ad inuicem.
- 5 Conclusio igitur prima est, quod procurator ad negocia semper & quodcumque substituere potest, d. l. si procuratorem, §. si quis manda. veris, lib. 12. §. magistrum, ff. de executor. l. nemo, cumque, ff. de iustoria, c. 1. in fin. de procur. lib. 6.
- 6 Ratio autem vera secundum talē esse videtur, quia in negocijs non agitur de tam graui prauidicio, sicut in iudicijs. Ita tal in l. quod quis sub no. 2. C. de procurat. arguendo a specialia, ex c. si de procur. lib. 6.
- 7 Sed ista ratio mihi aliquatulum dubitabilis videtur; Potest enim agi, & in negocijs pertrahendis tam respectu qualitatibus negocij in se, quā respectu personarum, quod agatur de magno, & nimio prauidicio, & experientia docet, quod actus humani, & negotiorum melius, facilius, vti huius, et maiori (vt ita dicam) cum gratia explicatur, et perficiuntur per vnum hominem, quā per alium, et si per procuratorem in capite constitutum actus commissus explicatus esset, vtilior effectus successisset, quam si per substitutum ab eo factum perficeretur. Bene verum quod grauia negocia non substituantur, vt infra patebit.
- 8 Declaratur primo loco hac conclusio, vt non procedat in matrimonio, in quo speciale mandatum requiritur, nec substitutio admittitur, caput. quāuis, de procur. lib. 6.
- 9 Ex quo contextu duo ad propositum colliguntur. Primum est ratio huius limitationis, quae est, quia in factio tam arduo substituendo posset periculum imminere.
- 10 Secundum est limitatio huius limitationis, vt non procedat, si in procuratorio sit data facultas substituendi.
- 11 Circa mandatum speciale hoc tenuit in matrimonio contrahendo Arer. in §. 1. nu. 2. In fin. per quas personas agere possimus. Berro. conf. 25. num. 9. lib. 1. Iosep. de Ludou. concl. 30. vers. duodecimo, & c.
- 12 Ampliatur, vt nedum procedat in matrimonio contrahendo, sed in causa matrimoniali, vt per Arctin. cit. iusto loco.
- 13 Ampliatur secundo, vt nec admittatur procurator cuius cautione rati. Paris. conf. 61. nu. 6. lib. 1.
- 14 Ampliatur tertio, vt nedum in matrimonio carnali, sed ipso iure speciale mandatum requiritur. Rot. dec. 27. nu. 2. de procur.
- 15 Speciale autem mandatum simpliciter non sufficit ad matrimonium contrahendum, sed indiuiduum requiritur cum expressione certae personae, ita declar. do illud text. in d. c. fin. tenet Bar. in l. si in familia, ff. de don. Crot. in l. non solum, §. maris, num. 70. ff. de ven. o. per. nunciat. Ruben. l. paul. & ad crimen num. 173. ff. de public. ind. tal. & Alex. in l. Titius, ff. de liber. et postum. Commendar Roland. a Valle, conf. 26. numer. 4. & 22. lib. 2.
- 16 Aduertendum tamen videtur ad id quod diximus, amplius, 2. ex concl. Paris. Adde quod hoc idem tenet Angel. l. in iurandum, §. fin. in l. qui ita §. 1. ff. de iurei. raud. l. aut in l. numer. 4. vers. sexto, Cod. de procurator.

Tactatus D. Vincentij Carocij

- Anton. Grauet. *inter consilia matrimonialia*, conf. 82. num. 6. fol. 1.
- 17 Circa tamen illud, quod superius diximus, de speciali mandato, vt requiratur in individuo nominatio certæ personæ, dicitur vltra Rolan. & alios superius nominatos interpretes, quod sufficit in mandatum generale ad omnes causas civiles, & mixtas, cum causa matrimonij sit mixta, *c. ius de procurat.*
- 18 Similiter sufficit, si es primatur causæ aliquæ speciale mādātum requirentes cum clausula, vt ad omnes alias, & c. in terminis Iacobus Canis, *conf. 30. fol. 1. consiliorum matrimonialium*.
- 19 De quo tamen dicto cogitandum putarem ex dispositione præcisa *c. si de procurat. in 6. tum ex ratione ipsius, quia tractatur de facto nimis arduo, & ob id, vt sine personæ specificatione eligat virorem pro me.*
- 20 Ad id tamen, quod procurator ad matrimonium contrahendum substituere nō possit, adde Mozzum in *tratt. de contrah. in tit. de mandato*, vers. *venio ad quartum*, num. 1. t.
- 21 Non omitto tamen, quod *glos. in d. c. fin. in verbo, deputat*, allegat in hac materia facultatis substituendi, *generalis in primo respons.* si de ritu nuptiarum, per quem vbi in facto casum in hac locati, & conducti materia.
- 22 Dixit quis amico suo. *Troua yna casa per me, che io la voglio a pigione.* Conduxit autem requiratur ratificatione? Vbi allegatam *d. l. generalis*, quæ licet loquatur in terminis matrimonij, tamen applicabilis videtur ad casum nostrum, cum de aliquo mandato non constet, placeat tamen cogitare.
- 23 Declaratur tertiū loco principaliter allegata conclusio, vt procurator ad vendendum substituere non possit. Bal. in rubr. *de procurat.* num. 42. Bart. in *l. 1. in 2. l. si, col. antecedente. in de offic. procuratoris Casaris. Nicol. Moron. de fide, iur. & pat. par. 1. q. 56. per l. in vscapione, vers. quod si quis, si de iur. & temporal. præscriptio.*
- 24 Et ponit Fabia. de Monte de *empt. & vendit.* quætionem, an ad vendendum speciale mādātum requiratur, non autem tantum, an habens speciale mādātum ad vendendum substituere possit casu aliquo, vt per eum, q. 16. num. 22. 3. q. principali. Hoc idem reperies apud moderniores, vt per Iosephum Ludovicum, *concluf. 30. vers. 2. 5.* Per Nicol. Mozz. de *contract. in tit. de mandato*, vers. *venio ad quartum*.
- Et hæc est vltra Moron. & alios superius nomina. eos, communis, & recepta opinio, vt per Soarez in *suo Thez. ad littera P.* num. 300.
- 25 Declaranda tamē est præfens declaratio, & materia, aut procurator est vniuersalis, aut specialis. Primo casu substituere potest, per *l. si procuratorem, §. si quis mandauerit, ff. mandati. leg. 1. §. magistrum, ff. de exercitor.*
- 26 Secundo casu, aut est data certa forma, puta cōstitutio te procuratorem ad vendendum tale prædium pro tot, & cum hisce pæcis, & conditionibus, & tunc substituere potest, quia non videtur electa industria personæ, nec considerare de eo dando certam formam, & modum, *leg. si ego, ff. quod vi, aut clam, cap. 25. unde offit. deleg. lib. 6.* aut non dedit certam formam, neque modum, & tunc substituere non poterit, per *deleg. in vscapione, §. quod si is, ff. de iur. & temporal. præscriptio. l. i. in cap. 1. colum fin. in l. ite non concessa.*
27. Geminian. in cap. 1. §. fin. de *procurat. lib. 6.* Castren. in *l. 1. §. transgrediamur in princip. ff. soluto matrimo.* & in *leg. quod quis, vbi Alexand. c. de procurat. l. si in l. 1. in fine, sub num. 24. ff. de offic. procurat. Casaris, & Soarez in allegata loco.* Ex quibus corollarie inferitur ad multa vti ha.
- 27 Primum est intellectus *ad l. in venditione, §. quod si is, superius allegatam*, vt procedat, & habeat locum, in procuratore specialiter deputato sine certa, & limitata forma.
- 28 Vnde applicando ad materiam locati, & conducti, differentia esse videtur constituere procuratorem simpliciter ad locandum talē domū, vel talia bona, quo casu substituere non poterit. Idem pariter dici poterit ad conducendum aigendo a contractu locationis, & conductiōis, emptionis, & venditionis, aut est tibi data certa forma, modus, & regula, & tunc substituitur poterit alium ad conducendum, vel locandum.
- 29 Secundum corollarium est, quando alicui est data certa forma, & regulæ substituere poterit. Vnde videbis multa inferuntur a locationum. Constituit procuratorem, & ad conducendum pro tot, cum his pæcis, & conditionibus.
- Et multis mirum videtur hoc casu substituere posse; licet enim certa forma data sit, attendenda videtur persona, cui data est forma, in qua committitur multum confidit, & datur quoadque certus modus, & forma alicui personæ, quia bene explicabitur, & executioni demandabit cum eius libitū iudicio, prudentia, & discretionē, quod fortasse non faciet substitutus ipse.
- 30 Declaratur vltimū, vt non procedat, quando in procuratorio sit apposta clausula, & ita rem suam, Castren. *conf. 118. colum. ad l. 1. Moron. in allegata quæstione q. 43. & 56. num. 2.*
- 31 Bona igitur cautela erit inspicere, si in procuratorio, & instrumento mandati huiusmodi clausula sit apposta.
- 32 Declaratur tertio loco principaliter allegata conclusio, vt nō procedat, nec habeat locum in procuratore, cui dominus expresse prohibuisset, ne substitueret, arguendo a speciali, in *l. 1. §. magistrum autem, vers. quid tamen, ff. de exercitor.* & ita & hunc textum tenuit *fab. in d. l. quod quis, in 2. limit. secundæ regulæ.* & quoniam ille text. loquitur in materia locati, & conducti, quippe de magistro navis, qui inter alia mercibus locandis præpositus est, prout in *d. §. magistrum*, duo sunt, quæ principaliter colliguntur.
- 33 Primum est, quod scientia, & patetia in hac locati materia pari passu currunt. Si igitur conduxi procuratorem, & me scientē, & patenter videretur opera aliterius, videor consentire, immo obligor ex contractu illius, & per illum textum.
- 34 Item fortasse dici poterit in architecto, fabro, murario, & similibus conductis.
- 35 Secundum est, quod magister navis etiam domino prohibente, & quidem nominatim substituere poterit domino prohibitionē non obstante.
- 36 Per quā in hac substitutione procuratoris materia dicebat ibidem Guilhelm. de Cui. quod si constituo procuratorem ad lites, & causas cum expressa prohibitionē, ne etiam poli tamen constitutam substituat, quod hac prohibitionē non obstante lites non constituta substituere poterit, per *d. §. in rer. quid tamen.*

Con.

- 37 Contrarium verius videtur ex Alberico, & Fulgofio, ibidem, namque in casu, d. §. *idea erat*, quia contrahentes cum substituto prohibito deliberare non poterant, secus in casu constitutionis procuratoris, quia datur deliberatio, *vt l. si procuratorem adfuerit, si de procurator.*
- 38 Notabilis (ni fallor) est hæc illatio, & ratio sue decisionis, & applicabilis videtur in hac locati & conducti materia ad decisionem questionis in facto.
- 39 Constitui procuratorem ad locandum bona mea, vel in specie domum, & in specie prohibiti, quod non licet cæscholabus, meretricibus, & alijs alio modo, locatui procurator non seruata forma mandati, valebit ne talis locatio multiteruat, quod non, quia mandati fines sunt diligenter custodiendi, *l. diligenter, ff. mand. c. cum dilectis de denot.* idque expresse factum apparet contra domini constitutentis voluntatem, si tunc expresse prohibitionem.
- 40 Contrarium videtur colligi ex superius allegata decisionem, quia non attenditur principaliter voluntas, & intentio locantis, & prohibentis, sed habetur respectu ad conductorem, & utilitatem ipsius. Vnde dominus constitutus tenetur stare locationi factæ per dictum procuratorem.
- 41 Dices in casu, §. *magistrum, vers. quid tamen*, Durum videtur, vt ille contrahens deliberare non potuerit, nonne poterat interrogare de illo deputato, quoniam erat, & si ibi aderat cum domini principalis voluntate, vel non, certe in quibusdam casibus non poterat.
- 42 Vna in hoc quæstio remanere videtur difficultas ex regulis, *leg. qui cum alio, nam vel est, vel præsumitur certus de conditione ipsius.* Vnde mutans filiosam, non exculatur, quominus obliet. Macedonianum leg. *penult. ad Macedon.* idem cum minore *glot. in l. si Tertius in verbo atatis, ff. de pædemptor. Bald. in l. cum cile. C. de iuri, idem in forense consuluit Cuman. *consil. 26. vol. 1.**
- 43 Semper autem id inspicendum videtur, an contrahens deliberare potuerit, vel non, vt ex glibidem, in *verb. nauigantium, colligitur.*
- 44 Et sic fortasse limitari posset dispositio *l. qui cum alio, ff. de regulis iuris*, vt procedat, & habeat locum quando contrahens habebat tempus, & commoditatem ad deliberandum, alias secus, prout in actu nauigationis.
- 45 Vnde applicando ad casum nostrum deliberare poterat contrahens, & mandatum inspicere, vires, & facultatem ipsius, merito contrahens non exculabitur, & sibi imputetur.
- 46 Vidi in facto casum dependentem ab hac locati, & conducti materia. Pater constituit procuratorem filium ad affidendum bona ipsius, qui constitutus exegit debita extra locationem, & cancellauit instrumenta. Vique non potuit.
- 47 Et in materia prohibitionis animaduertendum est, quod prohibitio substitutionis dupliciter fieri potest. Quandoque prohibetur persona substituens, prout *magister naum, in l. ior, Procurator, & similes*, et isto casu contrahentes exculantur modo, quo superius dictum est, quandoque prohibitio respicit eos, qui contrahuntur trans publicando eadem per iora, plateas, et similia loca publica per præconia in locis solitis, & tunc contrahentes non exculantur, & ita procedit tex-

tus in *lin. vers. de quo palam, c. re*, qui loquitur in primo casu, quando prohibitio respicit personam substituentem, & *vers. præscriptum, c. re*, qui loquitur in casu quando prohibitio respicit personam contrahentem, & si recte ponderatur, rex ille bene probat hanc distinctionem.

- 48 Et in hac locati & conducti materia notabilis est textus in *d. l. si populus, §. præscribere*, ex quo sumptus est (ni fallor) ille modus vitatus, & vulgaris, & in ore omnium affigendi in ostijs domorum, et apothecariorum.
- 49 Facit etiam, quod si constitui procuratorem ad affidendum bona mea, si postea me præterit, debeat per loca publica intimare contrahentibus, ne contrahant. Facit etiam, quod si populus, vel officiales intendunt ponere ad incantum, vel locare, siue affidare aliqua bona, vel officia communis, quod debent facere prescriptionem intelligibilem per loco publica, & consueta, vt ab omnibus sciatur, & intelligatur.
- 50 Et ex eo sumptus est modus procedendi, dum per portones ciuitatis affiguntur edicta, bannimenta, indulgentia, & similia, prout Romæ, & in alijs ciuitatibus passim vsu recipitur, & proprie dicitur scriptio.
- 51 Declaratur quarto loco principaliter principalis conclusio, vt generalis procurator ad negocia constitutus non possit generaliter substituere in omnibus negocijs sibi propositis, & commissis, quod enim operatur species in sua specie, operabitur genus in suo genere, & sicut specialis procurator ad indiuiduum actum deputatus substituere non poterit, pariter nec generalis argumento, *l. si duo ff. de admitt. tutor. & ita tenuerunt Castr. Alex. & tal. in d. l. quisquis, C. de proc. vbi tal. limit. 3.*
- 52 Declaratur quinto loco principalis conclusio, vt non procedat, quando esset commissum in conscientia alicuius, quo casu substituere non potest. Alex. *in l. i. indic. sub m. 4. vbi tal. sub m. 1. t. vers. de re contrarij, C. de indic. Socin. ten. conf. 59. col. penult. vers. circa quer. tum, lib. 1. tal. in leg. si sic legatum, num. 12. ff. de leg. 1. Dec. in l. certum, m. 1. 4. ff. si est. pet. Purputat. in l. 1. nu. 503. ff. de off. eius. Vant. de utilitate sentent. ex defectu *in v. delegat. nu. 2. Jacob. Menoc. de arbit. in d. lib. 1. q. 68. nu. 12.**
- Adde Balin. e. 1. §. *fin. de not. feud. in l. c. in epistola, in fi. C. de fidei. allegat gl. in l. siens, de arbit. tal. in l. quod quis, in 4. lim. nu. 3. C. de procur.*
- 53 Considerandum tamen est ad hanc clausulam super quibus conscientiam tuam oneremus, quod apud antiquos iuris interpretes huiusmodi non vulgaris, an virtute dictæ clausulæ, quis substituere impediretur, & Ang. in d. *amb. ad hanc C. de indic. tenet quod sic*, quia in mente Principis temper hoc inest, vt commissarij, & deputati secundum conscientiam regulentur, merito ex pressio eorum, quæ tacite innot, nihil operabitur, *l. 3. ff. de leg. 1. d. uen. restit. C. de pædemptor.*
- 54 Similiter facit textus in *elem. t. de verb. significis, vbi P. tit. 5. onerat conscientiam guardanis fratrum minorum, tamen passim substituunt.*
- 55 Distinguebat Panorm. in *ejus. t. de off. delegat.* quod aut esset commissio conscientie alicuius decisio, aut esset subdelegare non potest, secus si esset clausula generalis, super quo conscientiam tuam operamur, quia tunc subdelegare poterit, dicens in facto ha-

- 61 Vidi etiam clausulam istam appositam in compromissis arbitratorum, ut iudicare debeant secundum eorum conscientiam.
- 62 Declaratur quinto loco principaliter allegata conclusio, nisi in instrumento essent apposita verba importantia personalitatem excludentem omnem personam extrinsecus provenientem, prout si dicatur, ut per manus suas proprias tale negotium expediat, de quo superius dixi in hac repetitione, q. 18.
- Adde Bart. in *Limbemus per hanc*, in verbo *sua manus*, C. de *rogat. militat. annona*, lib. 12. Sequitur Roman. in l. 1. §. si quis ita ff. de *verbor. obligat. consil.* 352. in primo dub. Bal. in cap. 1. in fin. quibus mod. feud. amittatur, & in cap. si quis decesserit, si de *secundo controversia fuerit inter dominum*, & agnatum, cap. 1. §. iniuria, de *paco iuramento firmanda*, facit text. in l. unica, §. ne autem, in verbo, *sinus manibus*, C. de *caducis tollendis*, in l. 1. in *princip.* in verbo, *sua manu*, ff. de *co. per quem factum est*, in leg. si is id quod, in verbo, *sinus manibus*, ff. de *iurisdic. omnium iudicum*, in l. 1. §. deic esse, ff. de *vi, & vi armata*. Similiter si dicatur per ipsum, ut in cap. 3. & ibi glof. de *præben.* in 6. idem si personaliter sit dictum, ut per glof. 1. de *vis. & boest. cleric.* & per Bald. in d. l. c. §. ne autem. Ang. in l. mora ff. de *iurisdic. omni. iudic.* Specul. in tit. de *iudic. delegat. versic.* item quod in iudicium est, Calt. in l. ad iudic. vbi lat. limit. 6. C. de *iudic.*
- 63 Rariter si dicatur. Tu & nullus a lius, vel tu met tatum. Bened. de Plum. in l. Imperator, ff. de *fidei. commissar. libertat.* per textum notabilem secundum eum in l. 1. §. de *his autem glof.* si de *seperat.* Alexand. in l. 1. colum. fin. post medium, ff. de *officio eius*, & in l. mora col. 6. ff. de *iurisdic. omnium iudic.* Bald. & ibi Card. & Imo. in c. coram dilectis, & in c. fin. de *offic. delegat.* lat. dubitet in l. penult. C. de *pass. in la iudic.* in §. limitat. C. de *iudic.*
- 64 Et in hac locati & conducti materia, de qua agimus, videmus in facto modum loquendi passim observari ut talis pittore, sartor, & sic de alijs conductis ad aliquod componendum, vel faciendum. non ha facta la tua facienda, mat ha facta sars al suo la vorante, & qui conduxit, replicat, hoc durum est, quia promissit facere ipsemet manibus proprijs.
- 65 Vnde in hac locati & conducti materia, ista verba, & similis loquendi modus nedum convenire potest in procuratore conducto ad negocia peragenda, sed etiam cum quolibet artifice, cum quo initium sit pactum per talia verba.
- 66 Vidi in facto calum in hac locati materia. Quædā contraxit mulier multæ deuotionis, fecerunt (propterea moris est) capitula in consuetudine obseruanda scientes Petrum pulchre, polite, & legibilibiter scribere, confunderent ea mercede conuenta ad dicta capitula subdite, & legibilibiter scribenda, & fuit appositum, quod ipsemet proprijs scriberet manibus, qui commisit iohanni tatis sufficienti, & licet bene scripserit, tamen non habuit conuentam mercedem, sed arbitrio boni viri, acquirit inintende.
- 67 Declaratur sexto loco principaliter principalis conclusio, ut procurator ad negocia substituere non possit, cum datum est arbitrium explicandum, prout sibi videtur, vulgo a modo suo, factum enim in iudicio manuum tollit facultatem substituendi, & censetur electa in iudicio persona. Bal. in l. unica, §. ne autem, vers. &

- hæc sunt, C. de *caducis tollendis*. Felin. in cap. fin. notab. 2. de *offic. deleg.* Baptista de sancto Seuerino in l. mora, numer. 16 ff. de *iurisdic. omnium iudicum*. Crauet. conf. 303. numer. 3. Jacob. Menoch. de *arbitr. iudic.* lib. 1. q. 58. numer. 13.
- 68 Vnde in hac locati & conducti materia fuit commissus procurator ad locandum bona per Sempronium, & dictum alluoca in quel modo che puoi. Vtique videtur substituere non posse, & superius etiam aliquid videmus.
- 69 Declaratur septimo loco principalis regula, & conclusio ultra lat. in l. quod quis, C. de *procurat.* ut non procedat, vbi procuratori esset aliquid commissum, & mandatum ratione confidentiæ, quia in committens habet in eo; tunc enim omnino censetur electa industria personæ, nec substitutioni locus est. Anr. de But. conf. 48. in §. per l. 2. §. ne autem, C. de *caduc. tollend.* in cap. statum §. a seorsum, de *script. lib. 6.* Crauet. conf. 303. numer. 2.
- Cui addo Bal. conf. 128. quidam infufruituar. colum. 2. vers. sed ad hæc respondetur, lib. 3.
- Et ponderanda sunt verba Ant. Butr. conf. 48. vbi ponit clausulam confidentiæ, scilicet, committens sub fide animæ suæ, & multum confidens de legalitate, & fide sua. Vnde si vis constituere procuratorem ratione confidentiæ, apponas hæc, vel similia verba.
- 70 Posset fortasse in hac locati, & conducti materia, & hoc accommodari in famulo assumpto ratione confidentiæ in negotijs domus, nam alium substituere non poterit.
- 71 Vidi in facto calum. Famulus volebat substituere alium, & discedere, dominus replicabat, esse electam industriam personæ, ex confidentia enim, quam habebam in te, certificatus etiam expertus te esse modestum, & in omni genere fidelem, te elegi pro famulo meo, alium nolo, & vidi plures allegatum, quod in famulo censetur electa industria personæ, maxime in famulo approbato per multos mentes.
- 72 Declaratur octauo allegata conclusio, & regula, ut non procedat quando sit commissum negocium grave, & arduum, quo calu substituere non poterit. lat. in l. mora, numer. 61. vers. quanto limitat. ff. de *iurisdic. omnium iudic.* in la iudic. colum. fin. limitat. 3. C. de *iudic.* Dec. in l. 1. numer. 28. vbi Alexand. numer. 6. laura. 35. Niget. numer. 3. ff. de *offic. eius*. Crauet. conf. 303. numer. 3. Jacob. Menoch. de *arbitr. iudic.* lib. 1. q. 68. numer. 15. Adde Ioan. de Plat. in l. 2. C. de *coad. in bar. public.* Ryp. de *pell. tit. de remedi. ad vbert.* numer. 15. Nicol. Mor. de *trig. par. 1. q. 51.* qui loquuntur in procuratore magni patrimonij, quia non exculatur, vbi substituit non reparatur.
- 73 Et ultra procuratorem applicando ad materiam locati, & conducti. Vidi in facto questionem de Medico ab aliquo conducto, an censetur electa industria personæ, & substituere non possit applicando ad materiam sublocandi, de qua in præcæti agimus. Et dici posset, quod in præcæti calu concurrunt due præcedentes declarationes, negotium graue, & arduum, de vita namque hominis agitur, & sumus in actu confidentiæ.
- 74 Idem queri posset de ludi magistro. Videbis etiam in facto calum, transmittuntur aliqui agentes domus ad aliquod negocium peragendum. Auerit ibi ille negotio mi importa astat, & per la confidentia, che bo in te, si mando.

Tractatus D. Vincentij Carocij

*mando, si redeat dicendo, non hoc factum sperare, hoc la-
sciate la cura al tale. Vtique domino nolente non tenet
illa substitutio.*

75 Pariter vidi in facto, qui sub secreto conscientiam
elegit scriptorem sub certa mercede conuenta ad ex-
trahendum ex prothocollo quodam testamentum ma-
gnae importunae, & non confidebat prothocollo in
manibus extraneis, tum ratione testamenti extrahe-
di, tum ratione aliorum instrumentorum in protho-
collo existentium magni momenti. Vtique ille scriptor
tentauit substituere sine damno suo alium allegata
confidentia, & importantia negocij substituere non
potuit, & coactus profectus quod inceperat per se, &
manibus proprijs.

76 Declaratur nono loco principalis conclusio, quod
procurator ad negocia agere potest per se ad agen-
dum, tamen substituere non potest nisi lite contesta-
ta, vt per Cailren. & iaf. in d.l. quod quis, in decima li-
mitatione.

77 Declaratur decimo, vt licet procurator ad negocia
procuratorem substituere non possit, potest tamen
simplicem nuncium deputare, quia censetur organum
tantum ipsius procuratoris substituendum, nec quodam-
modo diuersa persona ab eo. Ita Bal. in rubr. de exer-
citoria, col. 7. per l. qui autem, §. si cum l. sequenti, ff. de
confit. pecuni.

78 Vidi tamen in facto casum, fuit facta substitutio de
procuratore, & nominauit eundem nuncium specia-
lem, & si non valet in procuratore, valet, & teneat
tanquam de nuncio.

79 Declaratur vndecimo loco principaliter in habet
mandatum ad visitandum Monasterium, quia sub-
stituere non potest. Relinquitur quoniam, §. is autem, de
offic. deleg. Nicol. Moten. de fide, & pace, par. 1. q. 51.
& sic visitatio habet duo privilegia, vt non admittat
substitutum, & quod ad eam faciendum mandatum
speciale requiritur. Roman. singul. 619.

80 Et certe agitur de facto summae considerationis,
cum agatur de materia virginis, & castitatis, quae
paucis est consideranda.

81 Declaratur duodecimo in finico, qui substituere
non potest, l. munerum, §. de defensorib. si de munerib. &
bonorib. l. 2. conf. §. 5. lib. 2.

82 Sed vnum adducendum, quandoque syndicus crea-
tur, vel de titulo extrahitur & tunc procedunt alle-
gata, quia est electus industriae personae: quandoque
ad concilio sit instrumentum in forma procuratoris
& passim procuratores, & syndici Ciuitatum
substituunt. Bene verum est, quod syndici castorum
nequaquam possent ex supradictis, licet adit abulus,
vt frater pro fratre, filius pro patre cogatur.

Et quae possit syndicus per se, & quando requiritur
speciale mandatum, Auzier. ad Tholof. q. 55.

83 Ad substituendum igitur speciale mandatum re-
quiritur. Berro. conf. 23. num. 14. lib. 3. Joseph. de Ludo-
uicis conclusio trigesima, vers. decimo sexto. Per Docto-
rum Mozzius in tractatu de contradietibus, in tit. de man-
dato, casu 77.

Hae igitur sunt, quae substitutionem ad negocia
peragenda impediunt.

*Matrimonium, Venditio, Prohibito, Generalitas, Con-
scientia, Personalitas, Arbitrium, Confidentia, Gratuitas,
Monasterium, Syndicus.*

Q V A E S T I O XXXIII.

Sublocationis.

1 S E C U N D A igitur principalis conclusio est. Procu-
rator ad iudicia, & lites substituere non potest l.
quod quis, c. de procurat. l. si proferatorem, §. si manda-
uerit, ff. mandat. Ratio videtur in promptu, quia ante
litem contestatam non est dominus, vt per gl. in d. leg.
quod quis, & not. in l. i. ff. mandat.

2 Declaratur primo loco haec conclusio, & materia,
vt vera sit ante litem contestatam, secus si postea, quo
per litem contestationem est effectus dominus liti-
ciare textus in c. 1. §. fin. de procurat. lib. 6.

3 Subdeclaratur primum membrum de contestatio-
ne litis, vt non procedat, quando est data facultas sub-
stituendi, quia etiam lite non contestata substituere
poterit, §. fin. vbi textus clarus.

4 Subampliat, vt in illa facultas substituendi proce-
dat etiam certa persona non expressa d. §. fin.

5 Sed in hoc vnum me dubitare facit, quod volunta-
te mea facere possum, non debeo voluntati alienae
committere, maxime, cum improprietas sequitur, l.
seruus, & l. sequenti, ff. de condit. institut. Sed ego pos-
sum per me ipsum alium procuratorem constituere,
& improprietas sequitur, quia constituitur a non do-
mino, ergo &c. Ad hoc responditur, quod regula,
l. seruus, procedit in casu suo, & sic in institutione,
quae non potest committi a bitrio a liberis, l. asse-
to, ff. de heredi. institutis, secus in casu, de quo
agitur.

6 Sed adhuc ob stare videtur. Procurator debet esse
certus, l. 2. ff. de proc. ergo in genere non potest dari
facultas substituendi etiam personam incertam.

7 Ad hoc respondetur, quod licet ab initio consti-
tutio sit incerta, venit tamen certificanda per nomina-
tionem procuratoris, & quaedam ab initio sunt incer-
ta, quae ex post facto certificantur, vt l. quidam, ff. de
rebus dubijs, & l. assepto, ff. de heredi. institutis. Et est
quod hoc sit expressum in allegato c. 1. §. fin. de procu-
rat. lib. 6. est etiam communis opinio attestata per
Alberic. in l. 1. §. fin. num. 3. ff. de procur.

8 Quae (ni fallor) venit, si opus est, confirmanda, quo
ad ius civile, hac ratione. Iud potest mandari, quod
potest ratum haberi. Paulus respondit, l. si quis mihi
bona, §. insum, ff. de acquir. heredit. sed ego possum
constituere procuratorem, vt rati fiet, quod Titius
gesserit nomine meo, l. resiste, ad Trebel. ergo pari-
ter poterit constituere procuratorem cum potestate
substituendi.

9 Sed pone vnum, quod in facto quandoque occur-
rit. Sempronius constituit duos procuratores in soli-
dum, & sunt discordes, quid agendum? Vtique sibi ius
putet constituens, argumento l. inter incertum, & l. duo
sunt Titij, ff. de testam. amel. vt per Jacob. Meoeb. in
d. §. fin. Et ex praedictis videtur posse colligi, quod quae-
dam est incertitudo, quae nec ab initio, nec ex post fa-
cto venit certificanda, & illa vincit, & reddit actum
inutilem, quaedam incertitudo est ab initio, & ex post fa-
cto.

Ad venit certificanda, & illa non vitiatum actum, nec eum reddit inutilem.

- 10 Et applicando ad materiam locati & conducti inferatur ad ealem in facti contingentia. Scempronius constituit duos procuratores, non tamen in solidum, sed simpliciter ad locandum bona sua, vel in specie talem rem, sunt discordes, quid agendum? Vtique neuter poterit si a principali certificatio haberi ex aliquo casu non poterit.

- 11 Pariter inferri posset, quod si amicus locavit sine mandato rem meam, quod possem constituere procuratorem ad ratificandum locationem factam de bonis meis.

Tertio inferri posset, quod si quis dicat, loco omnia bona mea, licet ab initio sit incertitudo, valebit locatio, quæ ex post facto venit certificanda.

- 12 Sed circa hæc primam declarationem quero vñ, quod in facti contingentia occurrit. Est constitutus procurator ad exigendum, & sic ad negotia, & ad iudicia, cum exigere sit ab initio extorquere, & sic in iudicio, si opus erit: modo substituit ante litem contestatam, valebit ne substitutio? si enim habeamus respectum, quia ad exigendum etiam a sponte solvente, & sic ad negotia poterit, & valebit ex regula superius firmata. Si vero habeamus respectum, quia etiam ad iudicia intelligitur deputatus, non poterit, & si faciat, non substituebitur. Vtique valebit substitutio, & intelligitur quatenus ad negotia. Ita Bal. in d. l. quod quis. Et sic fit ista substitutio agat vñ ad iudicia, eius gesta non valent, ut ex prædictis colligi potest. Vnde applicando ad materiam locati & conducti. Si constitutus procuratorem ad exigendum situs redditus, & pensiones duorum, vtiq; tanquam procurator ad negotia substituitur poterit.

- 13 Declaratur secundo loco principaliter hæc conclusio, & regula, nisi procurator sit constitutus in rem suam, quo casu procurator ad iudicia etiam ante litem contestatam substituitur potest. Ita la. in d. l. quicquid. Amplius hæc conclusio, & declaratio, ut procedat tam de iure civili, quam canonico, de iure civili est textus in l. illam, c. de donat. vbi Bartol. hunc textum valde commendat, de iure Canonico est expreßum in t. l. §. fin. de procur. lib. 6.

Procurator autem in rem suam dicitur, cui titulus donationis sunt cæliæ actiones, & constitutus procurator ad eas exercendas, ut colligitur ex d. l. illam, & expresse sentit Jo. And. in d. §. n. in verbo in rem suam. Vnde procurator in rem suam est denotarius iurium cessionarius, & procurator ad eas exercendas.

- 14 Et inter alia habet iste procurator duo privilegia ab alijs procuratoribus, quod ante litem contestatam substituitur poterit, ut diximus. Secundo tale mandatum non expirat morte mandantis. Bar. in l. 1. §. sed et si quis, ff. de donat. in l. 1. c. de actio. et ubi Bal. in l. mandatum, in l. illam, c. mandati. Salic. in l. inter causas, c. mand. A. l. ibi. in l. eius qui, ff. si fecerit. petar. Sebati. Medic. in l. tradit. morti omnia joint, in re vbi mandatum, limitat. §. sub anno. 195. vbi limitat, dummodo cum hærede de creditis alius non.

- 15 Et sic habetur limitatio ad l. inter causas, ff. mandati. et ad l. mandatum, c. mandati, ut admodum expirat morte mandantis, limitatio non procedere in procuratore in rem suam.

Applicando igitur ad materiam locati & conducti,

de qua agimus, si constituitur procurator ad exigendum pensiones domus locatæ cum clausula, in rem suam, etiam post mortem domini excipere poterit.

- 16 Poterit etiam & substituitur, quando sibi videbitur, & placuerit, & omni tempore, non habito respectu, siue his sit contestata, vel non.

- 17 Similiter fit constitutus procurator ad locandum, vel assignandum bona talia, durabit facultas locandi etiam post mortem domini constitutis, & pariter poterit alium substituitur quando sibi placuerit sine præmissione temporis.

Parergon.

- 18 **E**T quis est ille tam peritus tabellio, qui probe noſcat vim efficaciam, & virtutem clausularum prægnantium tanquam vtilium, quas in instrumentis apponit dicere fortasse posset, non sumus Doctores nos Notarij: Vtique verum est, sed quis est ita diligens, qui leire, & inuestigare intendat multa in mente præsupponantur quæ non sunt. Vnde tot lites tot contentiones, nisi ex impentia Notariorum apponentium in instrumentis clausulas impertinentes, insolitas, & præiudiciales, & statim recurrunt ad illud refugium, præsumendum est, quod Notarius apposuerit de mente contrahentium? Vtique de verisimilibus ad factum credendum est. Videbis passim transpalatas clausulas vnius contractus in alium, quod convenit emptoribus, applicare conductori, quod est proprium emptoris, reuocare censuario, & sic de singulis dicendum, & (quod plus est quam avari, & cupidi) in extractionsibus certe non durissimè, prout speculat. appellabat, & Cagnol. ad l. si liberarius, ff. de reg. iur. sed durissimè. Extrahitur instrumentum locationis pro pensionibus, & fitu tantum volunt mercedem, & salariam, pro integra extractione: extrahunt instrumentum censuale pro fructu tantum, volunt pro censuario sortis principalis, & (proh bone Deus) extrahunt testamentum pro leui particula, & legato sub pallio institutionis petunt decimas. Quid videris? quis vult inspicere aliquod instrumentum, statim distinguunt inter Doctorem, & principalem idiotam, quasi Doctor, vel procurator semper deferat torcular in manibus, & attrahat substantiam intrinsecam, aridi postea secundum eos remanentis instrumenti, & si superius, vel iudex vult inspicere, credat ne procurator, vel Doctor, qui vidit, nonne æquitas discretio suadet, ut detur inspectio, an faciat ad propositum causæ? Evenit casus, quod sit extendenda aliqua comparatio iudicialis, vel instrumentum extraordinarium, nec sunt ex tendere, vocant Doctores, vel procuratores, extendunt & sæpe cum studio præcedenti maxime in clausulas testamentorum, translationum, divisionum, & similium. Labor improbus, & integer est extendens, sed totum salarium est notariorum, nonne vides (inquat) quam longa, & quæ difficilis series facti est ista? & quid facerunt, nisi simpliciter scribere? & si per annos multos Notarius vnicuique exercuerunt, iactant se, arrogat, & nec specul. eos docet & voluit. De his hæcenus.

- 19 Declaratur tertio loco principaliter allegata conclusio, ut non procedat, quando disputatur, an talis sit procurator, vel non, quia illo casu substituitur poterit etiam ante litem contestatam, ex quo illo casu dicitur tradari causa propria ipsius procuratoris, glo. in l. 1.

Tractatus D. Vincentij Carocij

est, & ibi Bald. c. de procur. Spec. de procur. §. ratione autem formae, vers. porro, & c.

- 10 Casus huius declarationis in actu practico est ad modum frequens, & vidi euenire tam constituendo, quam substituendo. Quædam tutrix suorum filiorum suscepta tutela constituit adorem causidicum quendam Tuderitensem, & dum in iudicio agebatur de legitimatone personarum, fuit appositum contra instrumentum tutelæ susceptæ, quod erat nullum non seruata forma statuti de contrad. mulier. & ita iudex in prima instantia pronunciauit, a qua pronuncia fuit appellatum, & commissa causa alteri iudici contra tutorem, & adorem ipsius constat de mandato. Dixi non reneri, quia id est, quod agitur, & hoc casu ador facit causam propriam, non alienam ex hac doctrina Bal. superius allegata, & ita iuri iudicis, & passim praticando videretur, quod in omnibus causis plerumque maxime in principio processus, disputatur de validitate mandati, & sunt & reiterantur multa acta, & tamen in eo statu sunt procuratores, vt dicatur agere causam propriam, & hoc fit id, de quo disputatur.

- 11 Sed hic quero vtrum in hac substitutionis materia quod in sacro Rotæ auditorio fuit quandoque agitur. Constituit procuratorem cum potestate substituti, quis substituit cum clausula donec reuocauerit, post substitutionem hoc modo faciam semper fuit processum, & actuum cum principali procuratore substituente, valebit huiusmodi processus Videbatur dicendum quod non, quia aliter onus procurationis suscepit, & sic substituens de illo negotio se intromittit non potuit, neque debuit, nisi in casibus exceptis in c. quamuis, in c. si quis de procur. lib. 6.

Domini decreuerunt distinguendum substitutus suscepit aliquid onus intromittendo se in aliquo actu iudiciali, & tunc processus non valeret, si vero in nullo actu se intromisit, & tunc processus valebit, quia non commisit vices in totum, & continuando videtur tacite reuocare ita Rot. decis. 386. in nouis.

- 12 Et applicando ad materiam locauit & conducti quero vnum, quod in facti contingencia occurrat. Locauit quia a Sempronio domum modica extraordinario ad beneplacitum suum, & ad sui libitum, & quod pensio sit pro rata temporis arbitrio discretioni vtriusque partis inchoauit conductor habitare per paucos dies, postea locator ex abrupto licentiam, & eogine poterit ad discendum putarem quod sic, ex l. que situm, §. fin. ff. de præcar. vbi præcarum statim reuocari potest.

- 13 Contrarium erodere verius ex doctrina Abbatis in r. col. 3. de præcar. vbi nec etiam præcarum statim reuocari potest in præiudicium concedentis.

Et licet Decian. contrarietates, in l. 188. c. in l. 2. vers. secunda conclusio, in l. 1. c. vltima lectura, §. si cert. petat. dubitat de hac, & ratione quia hæc est natura præcarij, quod de hoc ab initio cogitare poterit, & debuerit, quem sequutus est Barbac. d. c. fin. per l. Lucius, ff. de donat. tamen in proposito casu locationis, & dici poterit, quod non est hæc natura locationis, & conductiõis, vt statum quis conductus expelli possit, & acquirere opinio videtur, vt aliqua discretioni ratio habeatur, ne actus reddatur inutilis.

Et faciunt etiam prædicta pro famulis conductis ad beneplacitum domini, tenent enim per duos, vel per tres dies, postea ex causa minus vera, vel legitima expelluntur.

- 14 Ex quod dictum est, quod procurator ad lites substituiere potest post litem contestationem si sumus in sum marijs, & alijs, in quibus his expresse, & formaliter non constituitur, ille primus contradiccionis actus erit loco contestationis, & substitutioni locus erit. Bar. in l. nulla, c. de procur. Bal. in l. hab. excoctore §. si, ff. de ap. pell. Card. in Clem. constitutum, §. fin. in fin. de electio. Roma. conf. 174. in 5. Abb. in c. infirmus, in fin. de offic. deleg. Fel. in c. olim de accusat. Parada fundat. in vers. sententia, in 4. Roma. singul. 792. Rot. decis. 3. Gramma. decis. 103. in 141. c. 142. Affin. pract. §. 3. c. 8. de c. c. Pedem. 1. sub m. 31. Addo Aff. decis. 346. in 7. vbi pulehre etiam de instantia, & vera est opinio Rot. decis. 500. c. 122. in nouis. Alex. consil. 147. in fin. lib. 6. Schast. Van. de nullis, mandat. in 110. Alber. in l. post litem, §. de procurator.

- 15 Quæ conclusio ampliatur, vt procedat etiam in substitutione in causis exercitijs, & ita tenuit Rota in vna Hispanensi dimidio portionis coram domino de Trianis, vt per Put. decis. 328. part. 2. vbi habes, quod si in executiis non datur instantia, datur lis.

- 16 Declaratur quarto loco principalis in procuratore rei, in qua materia considerandi sunt duos casus. Primus est, aut iste comparet cum mandato, & tunc substituere non potest, nisi post litem contestatam, prout in procuratore actoris, cum ratio diuersitatis non assignetur, aut comparat sine mandato cum cautione in forma, & tunc prelitata cautione substituere poterit, & fiet etiam excoctore contra ipsum. Bar. in l. Titius, numero 2. ff. de procurat. Ioan. Andr. in cap. 1. de procurator. Specul. in tit. de procurator. vers. sed num. quid defensor, in §. 1. Alex. d. c. 121. in l. quod quis, c. de procurator.

- 17 Quæ declaratio ex mente Rotæ subdeklaratur in secundo membro, dum cõparet sine mandato, vt procedat, & habeat locum in mere civilibus, & causis profanis, sicut in criminalibus, militijs, vel alijs beneficialibus, & spiritualibus, in quibus cum non habeat locum prædicta cautio, merito neque substitutio. Rot. decis. 420. si committatur, in nouis.

- 18 In procuratore autem ad excipiendum multæ fuerunt opinioes an substituere possit ante litem contestatam. Bal. in l. si procuratorem, §. 1. ff. de mand. tenuit indistincte substituere posse, quia super exceptionibus lis non contestatur glo. in cap. prudentiam, §. 1. verboy. ex consensione, de offic. delegat. Et videtur sequi, & tenere Specul. in tit. de exceptio. §. 1. vers. namquid, c. in tit. de litem contest. §. penul.

- 19 Contrarium tenet Richar. de Malumb. relatus per Bald. in citato loco, quia iura distincta volunt litem contestari, & hæc opinio vtriusque videtur, nec mihi videtur bona consideratio Alex. in d. l. quod quis limitat. 3. in 3. quod si super exceptionibus lis contestetur, quot erit exceptiones, tot deberent esse substitutio, quasi absurdum magnum relateret, namque non conuictur lis super qualibet exceptione, v. passim videmus, sed facta litem contestatione ex negatione in forma facta quilibet tam procurator actoris, quam Rei præuia litem contestatione efficitur dominus litem, nec enim video procuratorem in specie constitui ad excipiendum, sed bene in quolibet procuratorio apponitur clausula facultatis ad excipiendum & c. Vnde putarem, quod requiritur litem contestatio etiam in procuratore rei, vt dictum est.

- 30 Declaratur quoniam loco conditio, ut post lite contestatam substitui possit per procuratorem, ut non procedat in criminibus in illis casibus, in quibus admittitur procurator, ita sub dubio Bald. in l. *reor*, col. 9. C. de accusat.
31. Contraaria opinio est verior, ut per Angel. in l. *in princip.* ff. de procurator. per textum in top. 1. de procurator. lib. 6. ubi sumus in spiritualibus, in quibus verba licentiae diriguntur in dominum, tamen substitutio admittitur. Commendat Alexand. & Ias. in d. l. *quod quis*, in fin.
32. Et praticando docet vnum Alberic. in d. l. *quod quis*, quod si quis minus legitime substituat ante litem contestatam substituti facultatem non habens, debet opponi ante lite contestatam, quia est exceptio filatoria, & si fieret lite contestata patre non opponendo sibi praedictaretur, ita dicitur, C. de procurator. l. *Pomponius*, §. *ut substitutionis*, ff. *de testat.*
33. Cautus igitur erit quando citus de mandato, licet hodie stylus & practica in omnibus mandatis apponant clausulam quam potestatis substituti ponit Ias. Alex. & alij, in d. l. *quod quis*, in prelo ecclesie, coniuncta persona, patre, & similibus, tamen non est materia substitutionis procuratoris, sed constitutionis in capite, ubi extra materia substitutionis, de qua agimus, studiose igitur omittant.
- Vltra quos in locis ordinarijs.
34. Declaratur sexto loco principaliter, ut non procedat quando in instrumento procuratoris sit apposta clausula rati, quocumque loco substitui poterit etiam ante litem contestatam, quia minus est electa industria personae Bald. in l. *per §. magis ff. de exceptio*, commendat hoc in regula mibi §. *6. littera T. in vi limit.*
35. Et sic clausula rati iuxta alias virtutes operatur effectum substitutionis, licet fortasse electa sit industria personae.
36. Declaratur septimo in causa parvi momenti. Rot. dec. §. *88. si Episcopus*, in novis. Et in cap. fin. §. *et ceterum*, nu. 9. de offic. deleg.
37. Declaratur octavo in procuratore constituto ad impetrandum re scriptum, quia substitui poterit etiam ante litem contestatam, ita Alberic. in d. l. *si procurator*, §. *si mandaverit*, ff. *mandat. per l. si quis mandato*, ff. de neg. gest. & not. in cap. ex parte decanij glo. in verbo, item est de re scriptis.
38. Et sic licet ad impetrandum re scriptum speciale mandatum requiratur, Vane. de nullis ex defectu. in re scripto delegat. nu. 87. Rebut. in rubr. de electione, vers. 16. *ad 22. de mandat.* vers. 16. sub nu. 39. ubi admittit ut committatur per l. *sed §. huius*, ff. de procurator. Commendat. *re solut.* lib. 2. c. 16. de substituti tamen mandato non est in vis. Ioseph. de Ludo. concl. 30. vers. 3. tamen substitui poterit, ut superius dictum fuit.
39. Declaratur nona de iure ad illam notabile quaestione, quis constituit procuratorem inhabilem et potestare substituendi, an possit substitui habilem, & videbatur dicendum, quod sic, ex cap. index, de off. §. *de delegat.* lib. 6. ubi delegatus inhabilis subdelegat.
40. Pro rebus non constitutandis sunt tres species inhabilitatis, quae admodum in praesenti materia sed in alijs occurrentibus disterunt. Quidam sunt penitus, & ipso iure inhabiles, & ipsi non substituantur exemplum in d. cap. *invis*, in fine, ubi iudex reclusus suspectus, & declaratur non subdelegat. quidam sunt inhabiles ex
- defectu licentiae, vel auctoritatis, & ipsi substituantur exemplum in monacho, vel religioso, qui sine licentia est inhabilis concurrente postmodum licentia substitui poterit, dicta Clement. religiosus, de procurator. quidam sunt inhabiles ope exceptionis, ut milites *l. in deum*, §. *militem*, C. de procurator. ubi substituitur tali inhabilitate non opposita. ita dicit glo. notabilis & magistra Ias. in Clement. religiosus, in verbo, *commisum*, de procurator.
41. Et hanc glo. dixit notabilem, & singularem Bald. in d. Clement. religiosus. Angel. in d. *instituta* talis, ff. de cond. instum. Bald. in l. *quod quis*, C. de procurator. in cap. post cessatione de probat. Alex. in l. 1. §. item acquirimus, nu. 4. ff. de acquir. possess. Bar. in l. 1. §. qui pro emptore, prope finem de iusticiis, est communis opinio teste Ias. in d. §. item acquirimus, nu. 3.
42. Per quam dixit Franc. Marchi. in facti contingencia, quod procurator ab initio excommunicatus non potest substitui procuratori, ut per eundem dec. 133. nu. 5. par. 1. limitantem, quod excommunicatus si est actor, non valet constituere procuratorem, necesse in iudicio, secus si uti reo.
43. Declaratur tamen allegata conclusio inhabilitatis ut procedat, & habeat locum in procuratore inhabili constituto, scilicet esset in nuncio inhabili, qui poterit creare habilem, licet inhabilis, ex quo praestat nudum ministerium, & concepit verba in personam Domini. Ita ex mente Bart. dicit Ias. in d. *si item acquirimus*.
44. Ex quo etiam habemus in actu pratico vnum in materia instrumenti procuratoris, quod licet in similibus instrumentis apponatur illa verba, Et nuncius speciole, & c. ubique reperitur esse doctrina Bar. quod nuncius debeat esse specialis, vel ad talem rem, vel personam, vel causam, tamen potest fieri etiam generalis, & valet, & debet, ex doctrina Bald. in l. *qui in vis*, §. *quod cum eo*, & in rubr. C. de constit. per. col. 2.
45. Vnde ad locandum, & conducendum possum constituere nuncium specialem ad locandum ineam domum positam, designatam, & constans semper pro tanto tempore, & tanta pensione, & sic erit locus doctrinae, & regule Bart. in materia nuncij.
46. Sed sic constituto nuncius generaliter ad locandum, vel conducendum, utique valet constitutio, dummodo nuncius nudum praestet ministerium, & concepit verba in personam domini, ex l. qui autem, §. *si ass. de constit. per. in.*
47. Et sic colligitur ex praedictis ad propositum materiam locati & conducti, de qua agimus, quod si nuncius ad locandum, vel conducendum deputatus, esset inhabilis, & tam locatiles, vel conductiles, quod locatio non annullabatur, vel rescinditur ex hoc capite, quia inhabilitas nuncij non visat actum ut repraesentet in modum recursum ministeriorum facti concepit in persona Domini sui.
48. Et sic locatilis, & conductilis contractus rei bonae fidei, qui & solo consensu constituitur, ut superius vidimus, potest fieri per nuncium generalem, vel specialem, & quidem etiam inhabilem.
49. Et licet hypochondriacum. Andr. in d. Clement. religiosus, sit notabilis, & ubique commendata a Doctoribus in materia inhabilitatis, tamen pateat in hoc audire quendam ideam meae conceptum in l. *in iuribus* tamen fundatum.
50. Quidam sunt, quae extrinseci non possunt per nudum

Tractatus D. Vincentij Carocij

ministerium, ut ff. de donat. caus. mort. l. tam is, & illa non valet, d. l. tam is: quædam fieri possunt per nodum ministerium, tunc si resident in persona propria. p. sius ministri fieri non possunt per ministerium minus idoneum: si vero non resident in eisdem, transiunt in alium, tunc si est talis, qui etiam inhabilis ad negocia, non ad iudicia, tunc valet, quia ipse nihil habet exercere in iudicio, sed electus per eum ex potestate sibi data a domino. l. fidei mea, ff. de leg. 3.

51 Et applicando nedom ad iudicia, sed ad materiam locatæ qua agitur, si constituit procuratorem monachum ad exigendum pensionem meam a Sempronio coouctor, poterit ille monachus cum licentia superioris substituere habilem, pariter excommunicatus procurator constituitur, agendo, substituere non poterit.

52 Declaratio decima delinquit ad materiam capituli, si quem, s. fecit, de procuratoribus, d. l. e. & ob id quæri possit, an dispositio cap. si quem, s. fecit, habet locum in procuratoribus habentibus potestatem substituendi, reuocandi, & destituendi ab ipso substituente domino litis per contestationem effectum, ex post procuratore substituto non contradicente negotium reassumendo. Cõclusum fuit quod sic, quid illud, quod seruatur in domino litis, habet locum in procuratore prædictam potestatem habente ita tenuit Rot. Capel. Tholoz. drc. 373. ex not. per collecti in canon. mandato, quæst. 13. de procurat.

Limitationes aliquæ fiunt ex mente Rotæ.

53 Declaratio vdecima. Pone, procurator habebat potestatem substituendi, & destituendi, necnon reassumendi, toties quoties videbitur expedire, substituit cum potestazione, quod non intendebat de causa amplius se intromittere, si se intromittat, an videatur substitutum reuocare?

Videatur dicendum, quod non, stante protestatione præcedenti, veritas in distinguendo cõsistit, aut reuocauit expresse cõ inhibitioe subsequente: aut tacite per processum in causa, primo casu reuocatus cõstitit, secundo non ita Rot. drc. 134. si procurator, in nouis.

54 Et considera processum, & modum, cõcurrunt hic duo. Primum est declaratio voluntatis procuratoris substituents cum expressa protestatione, noile amplius in tali causa se intromittere. Secundum, est acceptatio, & intromissio substituti, & plus operatur primus actus domini constitutis, quam secundus, & tertius, quasi ambo a primo dependant.

55 Vulgares contrarium dicent: namque si substitutus est protestatus, substitutus acceptauit, & se intromisit, nihil de hoc dubitandum videtur. Rota autem mouetur ex c. lites, de procura. lib. 6. quod loquitur ante acceptationem, sed in casu Rotæ multa cõcurrunt, scilicet protestatio clara, & efficax substitutis, noile amplius se intromittere, acceptatio, & intromissio substituti.

56 Sed applicando ad materiam locatæ & conductæ, d. cap. lites, quero vnum, quod in facto occurrit. Scripti, vel dixi Sempronio. Si tu vno apigione la mia casa, io te la darò, respõdit Sempronius, io non la voglio, re adhuc integra per aliquod spatium temporis post Sempronius pænitens inuenit locare volentem, & dixit. Mi son pentito, & son risoluto voglio la pigione la casa, che l'altro giorno mi offeristi, an dominus cogatur locare? Videbatur dicendum quod sic, quia res est integra, nec dominus declarauit contrariam voluntatem verbis ex

primædo, vel facto alij locando iuxta declarationem, in d. c. lites, ubi glossa in verbo quando, & ibi lo. Andr.

57 Considerando puto duos casus ad intellectum c. lites. Primus est, stante firma voluntate domini, & sic nunc appellare libet, & illo casu poterit acceptare procurator in casu Rotæ conducere volentem in casu proposito.

58 Secundus casus est, mutatio voluntatis domini, & quia velle negatiuum, & procuratoris, vel conducere voleatis in actum voluntatis affirmatiuum, & sic an cogi possit, & credendum, quod non, ex quo res rediit in pristinam voluntatem, nec debet esse famula, & obsequialis voluntas mea beneplacito voluntatis tue super me, & faciunt verba Ioan. Andree superius relata ibi, verbis esprimendo, quasi exprimendo nolere amplius locare, non tenebitur.

59 Possent, & hæc inferri ad famulatum, si interrogetur. Vno venire a star non mezel pòdit, non posset pænitere.

60 Similiter in locatore equorum, vno darmi a vettura il tuo cavallo, dicit, quod non, posset pænitere.

61 Et pòdera verbum extensiuum temporis positum in d. cap. lites, ibi, quandoque placebit, & verbum, placebit, importat absolutam, & liberam voluntatem, vt superius vidimus.

62 Declaratio duodecima. Procurator semel substituit transfereudo vices suas, poterit iterum substituere, & substituendo secundo an renouet primum? & videbatur dicendum, quod hæc facta semel substitutione sint translatae vices, & consequenter cessat facultas substituendi. Contrarij tenent Rota dec. 12. si procurator, in nouis, ubi ampliatur etiam si protestatus fuerit, quod per aliquam comparationem, &c. quia diuersæ sunt species comparare, & substituere, & de vna ad aliam non inferitur, per l. si quis cum, in rationibus, ff. de procur. & cap. non in iure, cõstitut. lo. Andr. in cap. si dno, & cap. lites, de procur. lib. 6.

Addo Dec. cõf. 77. colum. 3. vers. 3. &c. ubi limitat duobus modis. Primo nisi in instrumento sit appositæ clausula, substitutos, & substituendos reuocandi, &c. Secundo, nisi actus ex prima substitutione habuisset effectum suum, quo casu non procedit, l. bonus, §. hoc sermone, secundum eum, ubi Tirac. limit. 6. num. 10.

Declaratur hæc Rotæ conclusio, primo vt procedat, quando in eadē causa, & cõtra eadēdem personas, secus si in diuersis, vel contra diuersas, ita nota per glossam & per Doctores, in eadem similis, de adulter. Hinc posita applicando ad materiam locatæ, & conductæ, si constituit procuratorem ad lites, & causas, & in specie ad exigendum a Sempronio leuta decem pro pensione de curia anni præteriti, & a Caio secuta quinque pro pensione furni conducti, si constituit, vel substituatur alium contra Sempronium, non censetur reuocatus quoad Caium.

63 Declaratur secundo, immo potius ampliatio dicenda, vt procedat, & habeat locum etiam si procurator secundus non acceptet, argumento, l. plane, la prima, in princ. ff. de leg. 1. & l. cum in secundo, ff. de iur. ioc. flamento, gl. in cap. si dno, de procur. lib. 6.

Declaratur tertio, nam si constituit procuratorem ad iudicia quo potestate substituendi, si substitutus per me hunc contestetur, non censetur reuocatus per secundum sine causæ cognitione, ita Bar. iud. §. intra, per l. post litem, ff. de procurat.

64 Et nota in præctica Angel. quem in præctica tito. pere

perre commendat Castren. *in litem*, ff. *codem. de procur. quod per legitimacionem procurator non est dominus litis*, maxime ad substitucionem.

65 Declaratur quarto, ut non procedat, quando primus constitutus esset specialis, secundum genera: nam licet generi per speciem derogetur, secus contra, Rot. dec. 198. *in nouis*. Commendat Cremon. *sing. 1. 14.*

66 Declaratur quinto, nisi in instrumento daretur minus potestas, quam in alio. Bal. *in l. falsus. fol. 13. C. de iur. per l. Sempronius. ff. de legat. 2.*

67 Declaratur sexto, nisi in instrumeto esset appositae clausula, citra &c. Oldrad. *conf. 1. column. 2. Ioan. And. & Francus, in cap. si quis iuste de procur. lib. 6. Alex. ad l. si quis ante, & ibi Socin. in 2. notabili. ff. de acquir. poss. Marfil. in rubr. de probation. column. 13. Boer. dec. 311.*

68 Declaratur sexto, ut si appareant duo instrumenta procurat. eod. die confecta, nec appareant de prioritate, neutrum valet, & sibi imputet, qui sic intricat locutus est. Io. And. ad Specul. *in tit. de procur. r. ratio, vers. in verbo*, de hoc per gl. in *l. si quis iuste*, qua singularem dicit Roman. *sing. 354.* dicens ita fuisse Romae per dominos Auditores iudicatum.

69 Certe loquendo instrumentis extractis, & in longinquum alportatis procedere possent allegata, sed si daretur copie pro hoc colligi, solet attendi ordo scripturæ ex notat. in *l. 1. ff. solut. matrim.*

70 Et applicando ad materiam locati & conducti, quæ si possit, idem dominus vnus rei locauit eam duobus, nec apparet de prioritate, vel posterioritate in eodem dicitur locatip valere: ad materiam *l. quæritur. C. de rei vendit.*

Et nota discursum Rom. *in allegato singul. 354.* tu scis quodque in actionibus hominum expedit expediri negotium, puta locationem, fidum, & similia, per duos magis quam vnum, & plus vident oculi, quæ oculus. *r. prudentiam, de offi. deleg. 1.* quandoque ex pluribus adiungitur magis idoneus, *l. in rescriendo, ff. de damn. infect. l. si plures, ff. de acquir. act.*

71 Vidi in sacro calum in hac locati, & conducti materia. Habitant simul plures fabri murarii, accedunt qui eorum opera agebat. Porre *che uno di voi venisse ad opera con me*, fuit responsum, *quo te ne ver?* ad quæ spectat electio, & nunc ad id magis idoneus sit eligendus.

72 Declaratur octauo materia Rotæ. Si ambo instrumenta sonent in qualitate causa, tunc neutrum valet, quia minus, in qualitate dari non potest. *l. 1. ff. si supstant; & ff. si quis simpliciter. ff. de verb. oblig. & regal. plus lib. 6.* secus si in quantitate summe, per not. in *l. 1. §. a. ff. de bonor. poss. l. de iudic. tabulas*, vbi Bart. Boer. dec. 311. vbi refert Bald. tenentem valere illud mandatum quod tribuit minorem baliam.

73 Et nota *§. in litem*, ibi, diuersis temporibus, quod requisitum ibi textus præsupponit.

74 Illud tamen præteritum non est ex alia der. Rotæ, quod procurator substituens procedendo in cauta compulsi iudice non censetur per hoc substitutum reuocare, Rot. dec. 331. *in nouis*. Dominic. *in d. §. secus*. Auferat. *l. holo. quæst. 372.*

75 Declaratur decimo octavo, sed nunquid substitutus substitutus poterit? Vtique sic, postquam dominus litis est effectus Rot. *de iur. 122. in nouis*. ex cap. *in qui, de procur. libro 6. & dec. 146. in nouis*. vbi etiam tenet, quod substitutus non reuocabat substitutum, nisi eo

calu, quo reuocaret dominus substitutum a se, & dec. 346. *in nouis*. & Rota Bisignet. dec. 9. *de procur.*

76 Sed pone, quod substitui alique fortasse inhabile, postea melius cogitatio dixi me errasse, an potero reuocare? Vtique sic docet Felin. *in litem*, & circa *ff. nem. col. 2. de offi. deleg.*

Et sic pone casu, quod talis procurator substitutus non testatus sit litem, & sic dici possit dominus litis, tamen ex quo est substitutus per errorem, reuocari poterit, doctus de errore, & sic acta sunt nulla, & inualida, & si substitutus in casu substituitur, non valeret, quia caret principio, & fundamento. Substitutus substituitur si sit habilis, nec per errorem substitutus.

77 Sed pone vnum aliud. Procurator dominus per litis contestationem effectus substituitur, comparat dominus habita notitia, & dicitur, *non vultis quæstio fuisse*, *auto*. audietur? Vtique sic Ioan. de Prat. *in litem*, *col. 6. ff. de procur.* dicens esse quæstionem nouam.

78 Vnum non omitteram. Est constitutus procurator ad lites, & causas, qui licet contestatur, postea tamen quam dominus litis effectus substituitur, quando effectus dominus litis ad effectum substituenti iuxta Rotæ decisionem, ex quo litis contestatio non fit in litem, & per hoc est facta per substituentem respicienda, postquam merita causæ tractare cepit. Alio. *in præf. §. 3. resp. 14.*

79 Pone, quod procurator habeat potestatem substituenti, & l. substitutionem reuocandi, & primo substituit Titium cum protestatione, quod coparendo postea non reuocatur, nisi expresse dicat substituentio siu. pliciter alius, dicitur reuocare primum, Agid. *cond. 365. in tit. de procur.*

80 Et quilibet prima facie contrarium dixisset per illa verba, nisi expresse dicat, quia illa restringitur ad personalem comparationem, non ad substitutionem, & sic illa expresse refertur ad causam specificatam tantum.

Et procurator constitutus ut proprio nomine exprimit, aliter faciat, an dicatur iuræ factam mandati dixi ad reg. *cum quid, p. 2. ampl. §. 5. m. 5.*

81 Declaratio decimaquinta. Est constitutus procurator sine expressa facultate substituenti, sed in relocatorio fuit dictum, promittens habere ratum quicquid per ipsum constitutum, vel substitutum ab eo gestum erit, an videatur dedisse facultatem substituenti. d. 2. potui ad reg. *cum quid p. 2. limit. 1. m. 4.* Adde Vant. *de nullit. mand. nu. 110.*

Et Rota tenet, quod non, ut in dec. 346. *in antiquis*, & Bisignet. dec. 1. *tit. de procur.* Agid. *cond. 101. 8.*

82 Considerandum tamen est quod Rot. fundat ibi vbi que in hac ratione, solummodo, quia verba, quæ præsupponunt a lud. nihil disponunt luppositio. per *l. ex fa. l. 1. §. 1. prima §. de hered. instit. m. 2.*

83 Sed ad hoc videtur posse responderi primo, quod verba enunciativa inducunt ad diminutionem, & transferendum in alium, non debent operari contrarium effectum, & sic argumetum, & ita procedit *l. ex facto, vbi Bar. & Caliren. & clarius Albeticus declarat*, ut in casu nostro non sunt prolata talia verba ad diminutionem, merito videtur data facultas substituenti.

84 Secundo loco responderetur ex mente Bar. ibi in finalibus verbis, ubi non poterat esse hæres, qui præsupponebat in verbi conditionalibus secus in casu nostro.

85 Tercio quando verba, quæ supponunt aliud, quod

Tractatus D. Vincentij Carocij

- fit antecedens ad actum, tunc illud antecedens censetur concessum, si de eo loquens dispoere poterat vt per Bar. in *Lex h. scriptura*, ff. de donat. num. 5. sed dispoere poterat dando facultatem subtitute di, merito, &c.
- 86 Quanto quando verba enunciativa pendent a mero animo, & factu prouident, tunc plane probant, Bar. l. *perit* col. 3. ff. de acquir. heredit. Bald. in l. *scit* ff. de pen. heredit. Mattheus, notab. 36. talia in l. ex bis limit. 8. Code. de testam. militar. Lauranc. in *capit. quoniam contra in principio* numero 32. & in verbo *instrumentorum productionis* numero 32. Jacob. Nouell. regul. 135. num. 7.
- 87 Quare A Egid. Bellamer. discurrendo de hac materia *concl. 8. de procur.* iandem dixit eadem esse dubitabilem, & ita ouant.
- 88 Cautela tamen datur ab eo, vt apponatur in testamento nedium clausula ratificatoria, & relaxatoria, sed dando subtituto eandem potestatem, & sic isto casu subtitute videtur.
- Et hoc faciunt ad not. in *Clem. 1. de pro. in fi.*
- 89 Prosequendo tamen in aeternam ratificationis procuratoris, dicitur, quod procurator sciens Sempronium agere causam vii subtituto ab eo, & postea subtituit ad vteriore causam, censetur omnia prius gesta ratificasse. Rot. decij. 54. in nonis. per l. *sepe*, ff. de re iud. & c. *quoniam co. tit.*
- 90 Pariter si sunt constituti duo procuratores cum clausula in solidum, & quod non sit melior conditio occupantis, si vnus subtituit, nec de substitutione appareat, nisi quia in actus semper adseruit se subtituto; prothocollum, vel manuale erat deperditum, & subtitutus erat mortuus, alter procurator ratificare non potest, Rota. decij. 6. in antiqu.
- 91 Multis videbatur contrarium, quia alter procurator erat in solidum, vnde ratificare poterat, & sic habetur intellectus ad l. *licet* ff. de iud. vt procedat in domino ratificante, non in procuratore nomine domini, vt per Rot. vt supra.
- 92 Decimo sexto loco in hac materia substitutionis procuratoris potam compendiosum quoddam quarundam conclusionum, ponendo finem huic materiam tam vtili, & practicali, prout expertentia docet, & tot Rotae decisiones antiquae, & nouae in huiusmodi tractatu sate.
- 93 Conclusio igitur sit. Procurator cum facultate subtituendi a lege, vel ab homine, a lege inquam per litem constitutionem, vel quia, ab homine, cum facultate subtituendi per substitutionem abdicata se potestatem omnino transierit, eo omnes vires suas in subtituto, vt qu. vbi no. de *procur. lib. 6. d. quod si forte*, ff. de sol. q. vbi Bart. nu. 3. Alber. nu. 2. Castren. nu. 4. ff. de sol.
- 94 Ampliatur, potest sine causa procurator, nec subtitutus reuocare postea, cuius quid. vbi nota domino vt. ro. poterit, iuxta distinctionem de qua *cap. quoniam*, de *procur. lib. 6.* vbi enumerantur causae, & distinguuntur tempora ante, & post litem contestatam.
- 95 Declaratur haec conclusio, nisi in procuratorio effecta facultas subtituendi pluries, & pluries, quod contingit multis modis; primo si apponatur in instrumento clausula, & quoties, secundo, si sit appositae clausula vnus, vel plures, prout Tuderit practica, & das Bart. pro cautela, in d. l. *quod si forte*. Tertia cautela datur ex mente Rotae, si in instrumento constitutionis apponatur clausula, Procuratorio, in suo robore duraturo, quo casu considerandum est, aut in substitutione fuit dictum, transferendo omnes vires suas in totum, & tunc reuocare non poterit virtute illius clausulae, vt per Rot. de i. i. *xlviij.*, secundum antiquiorem impressionem, Oldrad. *conf. 130. m. 1.*
- 96 Vnde caute procedendum, & diligenter consideranda est facultas posita in instrumento constitutionis procuratoris, & in instrumento substitutionis.
- 97 Declaratur a lijs modis, de quibus in discursu huius questionis.
- Declaratur tertio, vt morte subtituentis, & subtituti expirat facultas, Bar. in l. *neque*, col. fin. c. de *procur. per l. si epistolam*, ff. de *arg. heret.*
- 98 Subdeclaratur, quia subtituto (vt dictum est) duobus modis fieri potest: primo virtute legis, puta effectus dominus ius per contestationem, & tunc morte procuratoris subtituentis subtituto expirat, secundo modo fit subtituto facultate hominis, & tunc non expirat morte subtituentis procuratoris, quia hoc casu videtur facta substitutio ab homine mandante, non subtituente, Car. pulchre distinguens *Clem. si quis*, l. 5. de *procur.* Dec. in *cap. relatum*, col. 3. de off. deleg. *Ruin. conf. 74. volum. 3.* Franc. in r. 1. *licet*, de *procur. lib. 6.* Sebal. Medicus in *tract. mor. concl. 63. nu. 189.* Rot. Bellamer. dec. 7.
- 100 Et pondera Bellamer. subdeklarantem, quod in teligitur re integrata, vt primus actus substantialis iudicii faciat decidere rem esse integratam, nec bis facienda sit litem contestatio.
- 101 Vidi in sacro campo, quod quis erat constitutus procurator cum facultate subtituendi, & erat iam litem contestata, & sic duobus vinculis concurrentibus subtituit, Si mortuus procurator subtituentis, expirante mandato, vidi dubitatum de hoc tamen veritas est quod eo expirat, quia sit interpretatio in casum durabiliorem, & favorabiliorem. colligo ex Bellamer. d. decij. 6. in fine, vt etiam tenet mandatum non expirare morte subtituentis, quoad eo data facultas subtituendi in qualibet parte litis.
- 102 Et ex praedictis colligitur in materia subrogationis & constitutionis, vt in subrogatione transferatur omnes vires, iura, & facultates, ita vt videtur vacuum in iuribus subrogantis, vel subtituentis, qua conclusio nem non teneat Anto. Gabr. de *reg. iur. conclus. 2.*
- Et applicando ad materiam locati & conducti, de qua agunt facta sublocatione omnia transfunduntur in subconductorem saluis legitimis exceptionibus, vt superius vidi mus.
- 103 Semper autem intelligitur, vt procurator subtitutus reuocari non possit a subtitute post acceptationem, non ante, vt not. in *de capis qui*, l. 6. & sit habilis. Tiraquell. ad l. *bonae*, sub *sermone*, limita. 6. num. 5. & limit. declarando, vt per cum.
- Et ex praedictis inferuntur ad aliquas viles decisiones in sacro Rotae auditorio examinatas.
- 104 Prima est. Procurator erat constitutus ad omnes causas motas, & mouendas, cum facultate appellandi & appellacionem prosequendi, subtituit alium, & dixit in hac verba, quod subtituit in causa huiusmodi ad faciendum, & gerendum quaecumque ipse procurator habebat, an per hac verba, poterit non dico appellare, sed appellacionem protequi?

Vide.

Videbatur multis, quod non, nam causa dicitur de illa instantia vnde appellare poterit, quæ est de illa instantia ad non prolequi, quod est de alia instantia per not. per. Bar. in l. non eo minus, c. de procur. & ita fuit resolutum in vna Bononiensi Sancti Christophori coram Domino Maricano.

107 Contrarium est verius, si addit in substitutione illa clausula, transferes omnimodam potestatem, et ita fuit resolutum in vna Toletana Matrimonij coram Domino Fabio, pro Comite de pugno cerastro cõtra Beatricem de Sanctico, die 20. Odobris 1542. vt per Put. decif. 345. lib. 1.

106 Et considerando ad vtilitatem discursus illius decisionis videtur differentiam facere primo loco, quando in procuratorio est apposta clausula ad omnes lites motas, mouendasque, vel dicitur, ad omnes causas præcætes, & futuras, vt primo casu substituto non datur facultas substitutionis virtute appellationem prosequendi; secundo casu sic. Considerare etiam videtur Rota, quod procurator substitutus in causa, intelligitur in illa infamia, quasi excludat alias, & sic in appellationis prosecutione, et in alia infamia, quasi quid diuersum a præcedenti resolutione. Similiter vult Rota, quod procurator substitutus nõ est proprie, & simpliciter subrogatus, sed secundum quid, & cum adiutor, prout etiam de iudice subrogato, quod facit ad statuta, & constitutiones de procuratoribus, & iudicibus loquens.

107 Vltimo in materia substitutionis procuratoria: debet attendi filius Curia, & sic si ex hac reulator ab absurdo, quod multa in istiusmodi, & alius maius processus non valent, quod hoc attendi non debet, & sic iudices animaduertent debent, ne destructio oratur, & si de rigore iuris vnum sit filius tamen aliud conseruat, attendi debet id, quod conseruat actum, quod iudices nouitij omittunt sæpe læpius.

108 Declaratio decimarum episcopi. Quæro circa hanc declarationem procurator non habebat in mandato iurisdictionem substituenti expresse, sed si in instrumento esset apposta clausula omni modo meliori: si substituat na substituentis? Videtur dicendum, quod non, cum debeat in mandato facultas substituenti.

109 Contrarium tenet Rota in vna Romana domus ex hac ratione, quia clausula omni modo meliori comprehendit omnes caputis, quod actus iustitiae potest, & ex conf. Dec. 14. & 77. sal. in l. si quis ita, ff. de verbor. oblig. vt per Put. decif. 130. lib. 2.

110 Ponderanda est allegata decisio, quia in ea aperte præsupponitur, quod procurator esset iam effectus do minus litis. Vnde ex isto solum capite videbatur sufficere substituto ex his quæ superius diximus etiam ex mente Rotæ, quod procurator dominus litis effectus substitui potest, & tamen in ea decisione conseruatur ad aliud remedium, ad virtutem clausula omni modo meliori.

111 Secundo loco considerandum est, quod licet maxima sit virtus clausula omni modo meliori, de qua in præcedenti non possumus, cum non sit locus iustus, tamen ad propositum, de quo agitur, dicitur, quod tribuit virtutem, robur, & efficaciam dispositis, & expressis, non tamen ampliat, nec extendit actum ad casus non expressos neque speciales, & in specie non tribuit potestatem non habentibus. Rota, conf. 74. in fin. lib. 1.

112 Quæ conclusio vera est vltra Rota, etiam si in com-

missionem, vel madata esset adiecta clausula, facias prout tibi videretur, vel secundum mentem tuam, iaco. Menoc. de arbit. ind. q. 47. nu. 5. lib. 1.

113 Quare in casu Puti, aut procurator iuxta ea, quæ ibi proponuntur, valebat substituere, vt dominus litis effectus, & poterat ex se nullo habito respectu ad clausulam, omnimodo meliori, & eius virtutem, aut volebat substituere, & virtute clausula, omni modo meliori, & non poterat, quia non tribuit potestatem in non expressis ex superius adductis.

Et vltra Menoch. superius allegatum addo Bal. in l. quoties C. de heredit. instit. Dec. in l. precibus, num. 16. C. de impub. & alijs substituit. Alex. conf. 3. l. libro 3. Gozza. conf. 78. num. 12. Caphal. conf. 43. num. 1. in lib. 1. Rota. conf. 438. in 24. lib. 3. Pardi. conf. 21. nu. 68. & 69. lib. 2. Natt. conf. 402. nu. 36. & 37. Grat. resp. 70. n. 19. lib. 2. Grammat. decif. 103. num. 51. Buriat. conf. 51. nu. 14. lib. 1. & hæc est communis opinio, & melioribus fultis rationibus. Ioseph. de Ladoucijs, decif. Peruf. 117. nu. 30. par. 2.

114 Et applicando ad materiam locati, & conducti, de qua agimus, inferitur ad vnum, quod in facti contingentia euenit. Illustris & Reuerendiss. Petrus Donatus Cardinalis Cæsius commendatarius Abbatij Vallis Pontis constituit procuratorem ad renouandum locationem in hac verba vulgari sermone descripta. *Li concede piena, & omnimoda facultas de poter fare la rimuneratione di qualsi que beni di detta Abbazia ricaduti per linea fuita, & cessi non pagati in ogni miglior modo, che di ragione può, & due, & che noi medesimi far potiamo.*

115 Modo talis procurator non renouauit eundem, sed nouis, & diuersis personis concessit. valebitne? certe attenta decisione Puti valebit, quia clausula, omni modo meliori, comprehendit omne caput, & ex quo actus substituentis secundum tamde qua supra.

116 Contrarium iudicauit Rota Petulina, sed melius de citio, de qua supra, quare (in talior) vna ex istis dubiis tabilis videtur.

117 Et pondera verba mandati superius appositæ, loquens in fortioribus terminis, quæ loquatur decisio Puti ex tribus. Primo per illa verba plena, & omni modo facultas secundo per illa verba in ogni miglior modo. Tercio per illa verba et che noi medesimi far potiamo quæritur etiã in speciale madata requiritur, separatum operantur, ex his quæ diximus in tit. de procur. multo magis geminata, & coniunctim posita.

118 Ii: si id materia locati, & conducti procurator coactus sit ad renouandum non poterit locare alius eadum clausula de quibus supra.

Sentet tamen allegata decif. Peruf. vnum lib. nu. 31. q. virtus dictæ clausulae facit extendi actum ad nõ spe cificata, nisi quatenus ex verbis, vel etiam ex mente virtualiter aliquid etiam perperam colligeretur.

119 Et sic clausula, omni modo meliori operatur effectum suum in virtualiter tantum comprehensis. Et sic loquuntur, & intelligi possunt auctoritates allegatæ per Dec. conf. 77. num. 4. Nam in eo testamento operatur clausula in codicillarem, hoc ideo, quia virtualiter includitur. Idem in iudice procedente, vt per eum. Si tamen Puti decisionem sequi placeat, quia ex decisione Rotæ, posset in hac locati, & conducti materia inferri ad vnum, videlicet.

120 Sunt locata bona Ecclesiæ vltra tempus permittit cu clausula, omni modo meliori, habebitur ad re. pus permittit? Lo.

Tactatus D. Vincentij Carocij

121 Locavit pariter quis vnum tenimentum terrarum in quo adiunt nonnulla bona prohibita alienari quoquo modo, &c. in infrumeto apposta clausula, omni modo melior, valebit in permissis?

122 Tertio in persona dici potest, si sunt plures conductores, quorum vnus sit incapax.

123 Declaratio decima octaua. Et (vt semel soiam hac sublocationis procuratorij materiam) ponam in hac declaratione aliquas conclusiones omittis multis alijs. Procurator substitutus in causa non tenetur subrogato respondere, sed nouum requiritur mandatum, & principalis domini citatio. Put. decif. 107. lib. 2.

124 Secunda conclusio fit. Procurator substitutus parte prius non opponente potest docere de mandato et possententiam, si re vera tale mandatum praeceperit sententiam. Put. decif. 38. lib. 2.

Et sic duo requiruntur, quod pars non opposuerit & mandatum re vera legitimum praeceperit.

Occurrit saepius in facto, quod mandatum reperitur, sed non exhibetur.

125 Tertia sit conclusio locati, & conducti materiam respiciens, quod procurator subliuens moriente substituto, si pars litigans non sit in Curia, tenetur notarijs de eorum mercede, & salariis. Rotae decif. 103. in nouiss.

126 Et sic habemus in hac locati, & conducti materia, quod merces, & salarium est adeo fauorabile, vt tacite veniat in mandato procuratoris, & cu salario, & mercede. finia hac questionem sublocationis procuratoris.

Q V A E S T I O XXXIII.

Questum quandoque fuit in sacro Rotae auditio ad materiam leg. nemo. c. locat. de qua agimus, Conductorem sublocavit molendinum conductum duobus molendinariis pacto appposito, quod farina reponeretur in quadam archa sub clauo conductoris non exarabenda sine ipsius licentia. Modo principalis locator expulit subconductores, & iterum eisdem locauit cum eisdem pactis, & capitulis quibus vnus fuerat conductor in sublocatio, poterint conductor pretendere aliquod spoliū ex hoc facto contra primum locatorem?

1 Primo aspectu dicendum videbatur primum conductorem fuisse spoliatum per expulsiōem factam de suis subconductores, & agere possit ad sua damna. Si cur enim, si expellatur colonus, dicitur spoliū factū domino, vt suo loco dicemus pari modo, & proportionabiliter dicitur spoliatus conductor per expulsiōem sui subconductoris, qui & conductor dici potest.

2 Contrarium tenuit Rota in vna Bononiensi locationis coram Domino Antonio Augustino, vt per Caputa quent. decif. 184. lib. 2. ea ratione quia poterat prohibere primus conductor Mattheo, vt fatinam extra heret, & poterat recuperare damnum suum.

3 Et notabilis est hac Rotae decisio in hac locati & conducti materia; Namque non videtur attendi expulsiō molendinariorum, acceptio possessionis primi locatoris, & locatio vltimo loco facta per ipsum primum locatorem, & solum attenditur, si conductor primus recuperauit, vel recuperare potuit damnum suū. Et posset quis fortasse dicere, nonne primus conductor est in damno, & pretendit interesse si suis subconductores sunt expulsi, si est consecutus nouum iustit.

mentum? tamen hoc Rota non attendit, nec considerare voluit.

Q V A E S T I O XXXIV.

Proxima praecedentibus est indagatio ad materiam; leg. nemo. c. locat. Conductor percipiebat fructus ex re conductā, & erat in quasi possessione sublocandis, fuit spoliatus, quod remedium competit?

1 Vtique restituitur ad statum, in quo prius erat. Ita tenuerunt domini de Rota in vna Genuensis afflicti coram Domino Corradio, die 22. Aprilis 1570. refert. Lancell. de attent. p. 3. c. 29. m. 89.

2 Et sic colligitur in hac locati & conducti materia ex mente Rotae, quod dantur duo status rerum. Primus est status, cum quis est in pacifica quasi possessione iuris sublocandi, percipiendo fructus ex re conductā, & tunc si spoliatur, restituitur ad istum primum statum, nec fit mentio damnorum, & interesse, quod praesupponitur. Quandoque etiam quis est spoliatus per locationem alteri factam a primo locatore, & expulsiōem subconductorem, & tunc ad nullum in interesse, vel damno praetensionem agere poterit ratione spolijsi damnum recuperauit, vel recuperare potuit.

Q V A E S T I O XXXV.

Quero cōtinuando cum praecedentibus questionibus an colonus, vel conductor coloni vel conductoris mei dici possit colonus, vel conductor meus?

1 Pro parte affirmatiua facit, quod superius vidimus ex loqui vniuersas, fin. & ibi Alexand. not. ff. de acquir. posses. quod primus locator possidet per secundum conductorem.

2 Secundo facere videtur regula, qui per alium. lib. 6. 3 Pro contraria parte facit primo, quia vaſallus vaſalli mei non est vaſallus meus, glo. in l. Modeſtini, ff. de verb. ſign. in l. de acceſſoribus in gl. magna, ff. de diuer. tempor. pr. ſcripti in Canon. legatur, 81. diſſimul. Balin. c. 1. §. rursus, de controuerſ. in neſſuſur.

Adde Ruin. conf. 2. 19. m. 5. lib. 1. Curt. iun. conſt. 2. num. 1. c. 2. Socin. iun. conſ. 126. m. 4. c. 5. lib. 3. Neuiſ. conf. 61. m. 12. Brun. conf. 8. m. 56. Caſſane. conf. 66. m. 12. Iacobin. de Sancto Georgio in trac. de homag. col. 8. Oldrad. conſ. 233. col. 3. Jac. Menoch. de recuperat. poſſeſſ. remed. 10. m. 73. dicentem in ſaci contingentia te habuiſſe.

4 Secundo per hac parte facit, quia ſocij mei ſocius non eſt meus, l. conſilij, §. ſi ff. de reg. iur.

5 Et hac opinio verior eſt, intelligendo reſpectu obligationis, ſecus reſpectu rei, quae eadem eſt. Bal. l. 1. m. 9. C. romm. de leg. commendat Decin. l. conſilij, §. ſocij, m. 1. vtr. c. inſpecta aſ. de reg. iur.

6 Quare colligendo ſpecificas ſuperius hinc inde ſpazſas, ſi queratur, an colonus coloni mei ſit colonus meus, & vtiq; non, vt dictum eſt. Si queratur an ſecundus conductor poſſideat domino primo locatori, & vtiq; ſic, vt dictum eſt. Si ſecundus conductor expellatur, non datur actio ad intereſſe ſi damnum recuperauit, vel recuperare potuit, & primo conductore ſpoliato datur reſtitutio ad priorem ſtatum ex deciſionibus adductis.

QVÆSTIO XXXVI.

- Q**uæro vtiliter, an pensio subrogata loco alterius pensionis sapiat naturam ipsius?
- 1 Pro parte affirmativa facit tex. notabilis in *l. filia §. Titia, ff. de condit. & demonst.* vbi si legatorum meorum ancillam Agatham, quæ mea erit, cum moriar si tunc potest conditi testamenti habebam ancillam nomine Agatha, nam vendidi, postea emi aliam, & idē no. mē impolui illa legata censentur, quem tex. no. quia antiqui noua nomina imponebant seruis emptis.
 - 2 Secundo pro hac parte facit *l. donata, §. si sponsus ff. de don. inter virum, & uxorem*, quod si donauit uxori meæ anulum, qui postea vti alienus reperiatur auferatur, si de alium, est loco illius, & confirmat donationē præcedentem.
 - 3 Tercio pro hac parte facit vulgaris regula subrogat ad *l. cum qui, §. qui minoratur, ff. qui cautionibus, cum vulgaribus*.
 - 4 Pro contraria parte facit *l. cum in fundo, c. si fundus, ff. de iure dotium*, vbi præteritum datum loco fundi dotis ad iudicatum, non subintrat in locum ipsius, nisi modo & forma, prout in eorum habetur.
 - 5 Secundo pro hac parte facit *l. si prædia, in princ. ff. de donat. inter virum, & uxorem*, vbi si donauit concubinae quædam mobilia, donatio vti concubinae facta valet; si postea duco in uxorem, & loco priorū datorum mobilia concedo alia, erit nouus contractus per mutationis, & hæc secunda nō sunt loco priorū.
 - 6 Tertio pro hac parte facit *l. pater filium in princ. ff. de leg. 3.*
 - 7 Præua opinio verior est, vt pensio subrogata sapiat naturam prioris, in cuius loco subrogatur, quod in terminis consulendo tenuit Ruin. consil. 269. nu. 8. li. 1. An. Gabr. de reg. iur. concl. 2. nu. 34.
 - 8 Si igitur dabis mihi per pensionem quantitatem frumenti, & postea ex conuentione in futurum promittis pecuniam, subrogatur in locum illius de tempore solut omni de modo, & de loco, Nec obstat videtur adducta in contrarium, quia loquitur in casu suo facti diuerso, vt in dictis iuribus aperte videri potest.
 - 9 Notabilis est ad materiam locati & conducti text. in allegato §. si sponsus, *l. donata, ff. de donat. inter virum & uxorem*, tam ex parte locatoris, quam conductoris: Si enim locatur res aliena, & conductor in tempore dacta tunc possum vti hac re, vltra materiam cuius pensionis poterit subrogare alium, & confirmabitur locatio.
 - 10 Pariter e contra si conductor in pensionem soluat vnum, quod euincatur, poterit subrogare alium, & confirmabitur locatio, & conductio.

QVÆSTIO XXXVII.

- O**ccurrit in facto quæstio. Conductor sublocauit apothecam pro eo pretio, quo cōduxit, hoc pēdente dominus locauit alij pro maiori luumam, puta decē, qui dixit subconductor hac verba. *Hora tu xi slai ad instantia meam præsumatur perseverare pro lepte* prout vere conduxit, vel pro decem per illa verba:

QVÆSTIO XXXVIII.

Ponam omnia disputatione pro intelligentia vni locum Alber. in leg. quisquis, c. de episcop. & cleric.

quando quis possit seruire per substitutionem, & dicit duo verba tantum. Aut respicit executionem facti tantum, & tunc licet, & procedit regula, possum, *liber.* & aut, consideratur persona faciens, vel cui fit, & tunc regulariter non possum, *l. inter artifices*, & ibi habes an quis possit ieiunare, celebrare Missam per substitutionem, & concludit ex legitimo impedimento posse, remittendo me Theologis.

QVÆSTIO XXXIX.

- Q**uæro ad materiam *l. insulam, ff. locat. & l. si mercedem, ff. de alit. emp.* quæ iura loquuntur in materia sublocationis. Locati fundum sub certa mercede, & conductor sublocauit sub maiori pensione, si vendit fundum cum mercede promissa, vel debita, de qua intelligitur prima, vel secunda?
- 1 Primo videbatur dicendum de pensione secundi conductoris, per illa verba impersonaliter prolata; primo tex. *l. si mercedem*, ibi, quanti insula locata est, secundo & fortius per illa verba in *l. insula*, in numero plurali, ibi, vna cum pensionibus inquilinorum, quasi completi videatur ambas pensiones.
 - 2 Pro contraria parte facit, quia verisimiliter credendum est, quod disposuerit venditor de eo, quod potuit, & sic de pensione sibi debita per primum conductorem, alias ei set necessaria cessio actionis, alias ad interesse ex *l. cum qui, §. exigitur, ff. de confis. permuta.* Et hæc opinio venor videtur ex dictis iuribus.
 - 3 Quæ quoniam sita sunt in titulo de locato, & conducto, ponderanda sunt in aliquibus ad materiam locati, & conducti.
 - 4 Primum est, quod locator alienans rem locatam cēsetur disponere, & alienare quæ potest.
 - 5 Quæro tamen hic vnum. Certi iuris est (vt suo loco Deo dante dicemus), quod vendito fundo locatore, veniunt fructus si non sunt seruati. Pone quod venditor, & locator dicat. Vendo fundum cum fructibus mihi debitis, vel qui debentur, qui fructus venient? putarem, per dictum textum de portione domini tantum, secus fortasse esset si diceretur, cum fructibus simpliciter, sine adiectionis meis.
 - 6 Secundo loco inferri posset. Quis locauit domum cum omnibus in ea existentibus, si in domo sint aliqua, de quibus locator disponere non poterat, maxime sine cessione pensionis, talia non censentur locata.
 - 7 Secunda consideratio ad illud textum, quod verba impersonalia prolata per locatorem in venditione rei locatæ intelliguntur in eo de quo locator disponere potuit, & sic habetur limitatio per dicta iura, ad *l. veteribus, ff. de pass.* vt verba contra proferentem intelligantur. Potuisset fortasse dicere emptor in calu *l. si mercedem, c. l. insulam*, volo de pensione secundi conductoris, quæ maior est, & tibi imputes, qui legem apertius non dixisti.
 - 8 Tertia consideratio est ad illud textum, quod ibi loquutus est *l. c.* in numero plurali, in hæc verba, vna cum pensionibus inquilinorum. Vnde merito dicere potuisset emptor, ego volo ambas pensiones tam primi conductoris, quam secundi, quia pluralis locutio duobus contenta est, *l. vbi numerus, ff. de testibus, pluralis, de reg. iur. lib. 6.*
 - 9 Et sic habetur limitatio ad dicta iura, *l. vbi numerus, & regulam pluralis*, stante verisimili mente dispositis,

Tactatus D. Vincentij Carocij 7

rentis, quæ est, ut veluerit potius quid disponere de re propria, quam aliena, quo casu plurale reoluitur in singulare, ut hic.

Paragon.

P Roh Deum immortalem, quis non misereatur calamitatis huius temporis, & modi procedendi in litibus, & causis peragendis non doleat, & vehementer se animo, corde, & vera intentione; si enim celata *hæc l. si mercedem, & l. insulam*, casus iste in iudicio proponeretur, quor lites, & contentiones orirentur, multi exciperent verba fuisse absolute, & impersonaliter prolata, & sic generaliter intelligenda de vtriusque mercede. Multi dicere, seimo est prolatus in plurali, penſioibus inquilinorum, ergo de vtriusque penſione tam primi, quam secundi conducto-
ris, tamen l. c. recto tramite moderatur, ut fiat interpretatio de ea penſione, de qua contrahens dispo-
nere poterat, & si in leuioribus decipiuntur, quanto sapientius in vitiosis voluntariis, & obſcuris fideicom-
missis? quot indebite succedunt? quot plus quam in-
debitè excluduntur? insalix tanè professio.

10 Quarta consideratio ad allegata iura, quod ibi est textus clarus in duobus locis, quod penſio rei locatæ appellatur pretium, quod facere poterit ad saluandū instrumenta, & libellos.

11 Vidi in factu eam de quodam instrumento loca-
tionis, ubi dicebatur, quod Titius pro certo precio lo-
catæ domum concurrentibus alijs requisitis ad lo-
cationem, exponitur pro penſione, & sic dantur tria
nomina in locatone, pretium, merces, penſio, & mer-
cedem applicatur etiam ad immobilia.

12 Et insula dicitur, quæ non iungitur communibus
parietibus cum vicinis, sed circuitu publico, aut priu-
ato iunguntur a similitudine videlicet earum terra-
rum, quæ fluminibus ac mari iacent, suntque in
solo, ita Fest. lib. 9. & *possum in libro iurij consuetorum*
fit mentio.

Hinc insularius, idest custos domus sic separatur l.
16. §. 1. de x. & habit. l. si. §. de off. pref. verbis.

13 Considera etiam ex dictis iuribus, quod penſio di-
citur accessoria ad rem locatam, quod ad multa fa-
cere potest.

14 Quæro tamen vnum ex eo contextu ad materiam
l. emptorem, c. locati, nam emptor non tenetur stare
colono, quid si in venditione fiat pactum, ut penſio
fit emptoris, & ipse consentiat, prout in d. l. insulam,
& l. si mercedem, recte cautela, ut teneatur stare co-
lono consentiendo in penſionem?

Q V A E S T I O X L

1 **Q** Væro quadragesimo loco ad materiam l. ne-
mo, c. locati an possit sublocare sit in fructu?
Vique sic, l. cum in plura, in prim. §. locati ponam in
ut de fruct. Vnde etiam in facto occurrit, quis exhi-
bet, quod est locanda, si non reperit, esculator, & sic
remissio mercedis, ut per Cassen. in d. l. cum in plu-
res, multi enim impediuntur a pestibus, multi a carelia,
multi a bello, ut luo loco dico.

Similiter si ad hospitium vulgo *commenda locanda*,
vel alia hospitia ea ponunt nemo accedit, sit remissio
mercedis, ponam in titulo de fructibus, & pondera-

illum textum de curis mater a ponam suo loco, quod
loquitur in conductore multorum annorum, quasi
in hoc sit consideranda facultas sublocandi, dicam
alias Deo dante.

Q V A E S T I O X L I

Q Væro ad materiam l. certi in via, c. locati an inuo-
dia, & illata per secundum conductorem sine
tacite obligata primo locatori, ponam in titulo de
iure di. & illata.

1 Vltimo loco, quod de speciali aliquo, puta pauper-
tas teoliarum, mundinarum, militum a principe traf-
miliorum cogitur quis, & locare, & sublocare ad li-
mita ponam l. luc. emere, c. loca. de scolariis no. in l. 1.
ff. sol. matr. vbi l. 1. in. 48. Pontanus, a. 89. Rip. m. 142.
Rebuff. de privileg. scoliarum. princ. 7. m. 1. Soc. reg.
430. Duon. reg. 213. Man. conf. 48. m. 3. lib. 1. Lut. de
privileg. scol. princ. 39. *in iure pauper benigne. de pau-*
per. q. 8. special. 7. in contrar.

2 Accidit itaque in facto in mundanis iudiciis, quia quis
cogitur locare a potheas pariter in militibus ad hoc
mandum transmissis.

Q V A E S T I O X L I I

Q Væro, si conductor prohibeatur a statuto loca-
re, reprout Lucæ statat, quid agere debeat contra
conductorem?

Vique sublocatio probanda est, alias non obtine-
bit Ioseph. de Ludou. Rot. Luc. 57.

De creditore.

A Ggrediar (Deo dante) materiam pignorum, si
locari possunt, quib. & quando, ponendo aliquas
v. c. quæstiones in materia pignorum, & creditorū.

Q V A E S T I O I.

Creditoris.

1 **Q** Væro, an creditor possit locare pignus, siue rem
hypothecam, & ex hoc consequenter cogno-
scemus, an in pignore, & hypotheca locatio consistat
& primo loco videatur dicendum, quod non quia
per locatorem præsupponitur dominium, non solum
ff. loc. sed creditor non est dominus rei pignorate. me-
rito, &c.

2 Contrarium est verius ex l. creditor ff. de pignor. qui
generaliter loquitur, ut videri potest, merito, & c. et
quo in loco Accur. in suis glossis dicit vnum ad vtili-
tatem materię locati & conducti, quod per locatio-
nem præteritum ad culturam prædia meliorantur per
text. satis notabilem in l. non intelligitur, §. si. ff. de iur.
pign.

3 Et sic locare fundum ad culturam est meliorare ip-
sum, & opus meliorationis dici, & appellari potest, &
per creditorem, & si sic procuratorem fieri potest, &
debet ex l. non intelligitur, §. si. in superius allegat.

Amplius hæc conclusio, ut ædum extraneo ta-
lis locatio per creditorem fieri possit, sed etiam ipsi-
met debitori pignoraui, & intelligitur facta conda-
ctio respectu possessoris tantum, ex quo, respectu do-
mini.

minij non possit, cum creditor non sit dominus rei pignoratæ. l. cum & fortis. §. vbi gl. & Bar. id vultus si. de pig. act. sequitur Caltrici. per illum text. in l. qui pignor. ff. de acq. pos. Alex. in l. si rem alienam. nu. 30. ff. eo. Negulant. de pig. in 3. memb. 1. partis sub nu. 2. ibi, secundo declara, & c. vbi hoc reputat mirabile, & apud eum videri potest.

Et sic habetur in hoc limitatio ad l. neque pignus. ff. de reg. iur. vt in casu creditoris procedat & habeat locum ipia locatio respectu possessionis tantum. Ponam in titulo de conduc. rei propriæ.

Sed pone vnum, quod sæpius contingit, quod creditor locare potuerit, sed non locauit, imputa bitur ne in sortem ipsi creditori?

4. Vtique sic, siue sit res mobilis, siue soli, & immobilis, dummodo sit solita locari, & hoc principaliter est attendendum, & deducendum. Pet. Ro. dec. 31. l. m. 5. nu. 398. ex l. sed si quid. §. si vestimentorum. ff. de usufruct. & l. vel numerorum. ff. de pign. actio.
5. Vnde in facti contingencia tam agendo, quam ex-cipiendo considerari debet qualitas, quod talis res potest locari, & sit solita locari.
6. Declaratur præfatus conclusio, vt maxime procedat quando contractus est celebratus gratia vtriusque, quo casu creditor tenetur de dolo, culpa lata, & leui, sed si vnus tantum gratia contractus celebra-tus sit, quo casu de dolo: & lata tantum, ita Beron. c. 2. nu. 108. in fine vsur. reiecta opinione Cald. an credi-tor sit plene satisfactus, vel non, & Ant. But. con-siderantis dolum, vel latam culpam tantum.
7. Practicandum igitur considerandum est, si creditor non locauit fundum pignoratium, si sumus in con-tractu gratia vtriusque, vel vnus tantum.

Q V A E S T I O II.

Quarto secundo loco de vtili, frequenti, & quo-tidiana quaestione.

An quis mutet Sempronio centum, & in apparen-ti dicit instrumentum, quod mutat gratius, & amore; contra creditor inhabitat domum debitoris ad mul-tos annos, donec fortasse pecunia mutuata restituat-ur. Eritne licita ista habitatio, ita vt sit ex compen-sanda pensio annalis ad extenuandum sortem?

1. Et primo dicendum videbatur huic creditori lice-re morari in domo debitoris, primo ex l. si in pactione. Cod. de vsur. vbi habitatio domus pignoratæ dici-tur creditori licita, & non excedere legitimum modum vsurarium.
2. Secundo loco pro hac opinione facit ratio, quam Bald. adducit ad decisionem illius l. pactione, quæ est quia habitatio non habet certam quantitatem per naturam, sed per industriam locatoris. Vnde quanti-tas incerta non potest cum sorte commensurari, quia incerti ad certum nulla est proportio.
3. Pro contraria parte facit, quia creditor habitando dicitur fructus percipere, si is qui §. r. & ibi Bar. not. ff. de pign. & dicam suo loco.
4. Et hæc opinio est in puncto iuris verior, & tenetur creditor fructus compensare in sortem, & considerat-ur illi fructus quantum creditor expensurus fuisset in conducendo aliam domum si eam debitor non ha-bitasset, non tamen tenetur quanti alius dictam do-mum conduxisset. Specul. in tit. de pignor. vers. quid si

obligasti Alex. consil. 14. l. nu. 7. lib. 5. Negul. de pig. p. 6. memb. 3. nu. 7. lo. l. up. in tra. de vsur. in eam. ad c. nauigantibus 6. nu. 135.

5. Adde Cott. in memorabilibus in verbo, creditor habitando, vbi hoc reputat valde singulare reddendo nos cautos in articulis concipiendis, vt articulemus quantal creditor conducturus fuisset in conducendo aliam domum. Firmian. in suo reposito. in verb. habi-tatio. prope finem sub nu. 40. Ant. autem Butr. in c. cum contra de pign. prope finem, declarando dictum Spec. dicit, aut pignoraui simpliciter, & tunc habitando simpliciter teneris ad pensionem, quæ communiter percipi a quocunque potuisset, aut pignoraui cum pacto, vt ibi habitare possis, & tunc teneris ad pensio-nem, quam perceperissem, licet hæc secunda particula diuicula videatur stante licentia habitandi, & qua-litate contractus celebrati gratia vtriusque, in quo debetur diligentia in custodiendo. Af. de executor. §. 7. c. 123. nu. 3.
6. Notabile tamen videtur dictum Butr. quod potest fieri pactum de habitando inter creditorem, & debi-torem, & nihilominus habitando a 3 pensionem te-netur: Vulgares enim contrarium dicerent stante pa-cto expresse de habitando, vt dixi.
7. Similiter opinionem Specul. superius relatam dixit veriorum Paul. Caltr. in l. si ex pactione, circa medium, C. de vsur.
8. Pone vnum, quod in facto occurrit, creditor fuisset conducturus per decem annos a tanta qualitate, & solito ipsius domus vero erat adeo notabilis, vt locaretur pro viginti, quid dicendum?
9. Ad l. si ex pactione, respondetur ex mente Bald. & Caltr. ibidem, quod non procedit in foro concientie, nec de iure Canonico.
- Vnde in terris Ecclesiæ, & etiam in Curijs Episco-palibus dispositio d. l. non fertur.

A D D I T I O.

Declaratur, vt opinio Spec. licet sit communis, non pro-cedat in duobus casibus, primo in creditore immisso, ex primo decreto, sed alias, per viam extraiudicalem habi-tante, secundo non procedit in creditore condemnato ad percipiendo, & percipiendos quo casu attenditur persona agentis, quanti alius locasset in solita communis & lineationes, & remotis vniuersa affectuositate, surd. de l. 270.

10. Sed pone vnum, quod de facili euenire, & contin-gere potest, quod creditor non fuisset conducturus etiam, quia habebat propriam, sed inhabitauit aliam, quæ erat debitoris, quia nobilior, pulchrior, & c. de de-bilibus, quod agendum, ex Caltrici in d. l. si ex pactione in fine, post Bald. videtur colligi nihilum teneri, licet re vera loquatur in terminis vsurarium in ter-minis d. l. si ex pactione.

Contrarium videtur posse dici, quia negari o-1 potest, quin habitauerit, & si hoc fecit ex delectatione, vel alio respectu, sibi imputet, & latus est quod ha-bitauit.

11. Notanda tamen in alio videtur intentio d. l. si ex pactione, in verb. forte, vbi Alb. exponendo dicit, quod pensio appellatur fors principalis in materia locati, & conducti.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Perergon.

NEc sine ratione inuehit Paul. Castr. in d. l. si ea passione, contra contrahentes, qui adaptat, & componunt conscientias non prout quisque est; sed prout magis burse expeditet vtilius est, dicentes passim. Si talis, cui mutuauit pecuniam, vtitur pecunia mea, satisfaciendo debita sua, emendo capos, & similia sibi vtilia faciendo cur, non licebit mihi commodum habitare domum ipsius? Certe si mutuus fuit, prout esse debet gratis, cur vis habitationem domus debitoris tui pro recognitione? & quot sunt hodie de huiusmodi palliatis contractibus? quid dicemus in alijs generibus contrahentium? sunt societates in traffibus bellicarum a nullatenus exercente, sed dicit hoc ad reperendas pecunias pro emendo fundi, sunt etiam instrumenta societatum in belijs varijs generis ab eo, qui nec pecuniam vnam habebat, quid dicemus in oleo in grano & similibus? si veniunt pestilentie, famines, & carissime grauitatione, prout in anno 1586. Vnde hoc, nisi a contractibus illicitis, & palliatis dato vix inconuenienti multa sequatur. sunt postea monopolia nedomum a Ciuibus, sed ipsismet Gubernatoribus Ciuitatum, & Præsidibus Prouinciarum anhelantibus ad implendas buis, & capias de sanguine pauperum, & si quis faciat monopolium, acrius punitur, ipse autem inuicem est, scribant Principi, forma exactas a subditis carpunt, & infelices subditi hirundine decantant, & grauissime supplicium.

12 Vnde non mirum si non gaudet tertius heres, si filius res offendiunt, & sunt aut, si nascitur aliquis filius grossius, & in aliquo imperfectus. Quot videbis officiales sitibundos carere filiis, & successione quot habere tot filias socinas, vt requiratur integrum monasterium? quot habere vicicam filiam semina, quæ cum eius dote transit in familiam odiosam? quot videbis patres sitibundos in humiliori contractibus: illicitis, & palliatis habere filios ingratos dissipantes bona paternam viuente etiam patre, patri odiosos, & domum quotidie debellantes?

13 Declaratur tamen allegata conclusio, vt non procedat in fundo, vel emphyteusi, nam si emphyteuta, vel feudatarius ex credito contrahit cum domino, recto pignoret rem emphyteuticam, vel feudalem, facit fructus suos, non componitur in sortem, cap. 1. de feud. cap. conqueus, de vsu. quæ iura ad hoc notabilia dicit Roma. singul. 329. creditor. Augul. Bero. in dicto cap. conqueus. column. 7. limit. 7. Negolan. de pigno. in 5. membr. 5. parte princip. limit. 4. Ioan. de Arno. problem. 11. l. etigi superius de locat. ad longum tempus ad materiam l. 2. Codic. de iur. emphyteuticæ. ligni sicco tamen p. de iur. Lup. ad cap. naviganti. §. 6. numero 148. Præposit. & Laudent. in c. 1. §. item si de lator quæ tui prima causa bene. amittend. Ang. in verbo iudum. §. pen. & §. cum. 32. in verbo, vsu. tra. i. num. 11. & 12. §. luc. in verbo iudum. in fin. Cor. rad. de contr. q. 32. concl. 3. Ioan. Med. de contr. in c. de acquirit per vsu. & c. cum communis opinio Co. uar. variat. resolut. cap. 1. lib. 3. verbi bene appare, qui sano modo limitat, & dicit vltimum esse, si lucrum consolidationis vltra sortem ratione mutui accipiat, & in emphyteusi procedat duobus concurrentibus, scilicet peno fructibus pignoris æquipollens, & peno

non soluat durante causa pignoris, alias vltura est, vt per eum.

Addo Naua. in Manne. Consequens sub præcep. 7. c. 16. nu. 2. §. 5. Sot. de iust. & iur. libro 6. articulo secundo colum. 7.

Allegata tamen iura loquuntur vere in feudo, vt videri potest, extendunt tamen Doctores ad emphyteusim.

14 Ampliatur hæc declaratio in terminis locati, & conducti, de quibus agimus, vt procedat, & habeat locum in usufructuario respectu proprietarii, & conductoris respectu locatoris. Socin. in trañ. fallent. l. iura. A. reg. 6. cap. 6. vbi præteritis declarationis rationem reddit, quia res de facili reddit ad naturam suam, l. si vnus, §. pascuis, ff. de pass. Cano. ab exordio dist. 35. l. mo. ita quam amplius, in c. 1. de feud.

15 Et sic inferitur ad vnum, quod sæpius in facto occurrit, quod ego conduxi a te fundum pro certa responsione, si postea pignoro fructus non computantur in sortem.

16 Pone tamen vnum, quod facilius occurrit. Conduxi a te fundum, & in simul accepti a te mutuo super laborituum certam pecuniariam quantitatem, pro qua pecunia mutuata pignoro fundum conductum, computabitur ne in sortem? Vtique non, quia res de facili reddit ad naturam suam.

Ampliatur hæc declaratio secundo loco, vt procedat tam in fundo ecclesiastico, quam seculari. Imola. in c. 1. de vsu.

17 Et sic inferitur, quod etiam in materia odiosa, & exorbitanti sit extensio ad lucrum, Imola. in l. si vero, §. de viro, ff. sol. matr. & in c. 1. de vsu.

De Creditore.

QVAESTIO III.

Vidimus in præcedenti quaestione quando pignoretur res inanimata, quid de equo, boue, & similibus animalibus? sunt alias in facto inter quenda hospitem, & creditore suum, cui hospes dederat pignori equum quem plures ad vecturam dederat, & post per aliquod tempus, quo hospes verisimiliter cogitare potuit vecturam extenuasse debitum, repetit equum allegando debitum esse iam latiuscitu per reuerterat vecturam, & fuerunt multa allegata hinc inde, tandem fuit iudicatum ad fauorem hospitis, & quod detractus sumptibus vectura extenuauerat debitum, d. al. ibi in terminis notans per illum textum in l. cum pignoris, c. de par. pign. repurans hoc valde mente tenendum, commendat, & dicit in facto habuisse, Marc. Man. singul. 230. sunt alias Alex. in l. si sermo, ff. de pigno. ad. Negolan. de pigno. in tertio membr. 7. parte 1. 17.

2 Et licet hac dectione iunctis iuris in ea allegatis colliguntur aliqua in materia locati & conducti vtilia.

Primum est, quod creditor vti non potest re pignoriata, & vtendo committitur furtum, §. si iurim, ver. inque in ist. de oblig. quæ ex delicto.

3 Secundum tamen est, quod creditori permittitur dare ad vecturam equum pignoratium, & dando ad vecturam extenuat debitum, d. l. cum pignoris, vbi etiam participatur ista duo, vel quod deuerit ad vecturam, vel quod dare potuerit.

Vnde

Vnde sibi imputet si dare potuit, & non dedit Bonacoli de equo, q. 40.

Quare bonus iudex arbitrabitur si res pignoratata erat talis conditionis, ut locari potuerit, seu dari ad vesturam, & sit talis, si non datur, imputet sibi creditor, quare id non fecerit.

Vnde cauti semper erunt creditores considerare qualitatem pignoris, & colligere ex eo aliquem fructum, ad extenuandum debitum.

4 Tertiū, quod colligitur, est, ut de re pignoratata detrahanter sumptus, & expensæ factæ circa re pignoratam. Ita aperte decidit allegata l. *em pignoris*. Vnde si dedit equum ad vesturam, expendit pro victu tot, pro reficienda sella tot, pro similibus tot, hæc omnia computantur, & detrahuntur.

5 Et prædicando (prout quandoque vidi) primo detrahuntur sumptus, & expensæ factæ, post vesturæ, vel operæ, & ita vno verbo sentit Alber. in l. 1. *Cod. de par. pignori*, per in l. *in rebus*, §. *passus*, ff. *commod.*

(Trigo singul. 601. Alex. conf. 55. conf. 108. in fin. libro 1. Per de Vbaldis de nob. fratrib. par. 5. sub nu. 12. vers. circa tertium. Rom. sing. 329. Alc. reg. 1. pr. c. imp. 50. nu. 1. Pely n. conf. 25. Crauet. conf. 126. nu. 2. Marfil. sing. 607. Bonacoli de equo, q. 4 & 151. Franc. Totul. conf. 6. nu. 17. & 18.)

Et si reddat deterioratum tenetur ad æstimationem, & deteriorationem, *Brun. de diminutio, concl. 10. fallent. 12. Burgens. dec. 23. nu. 27. par. 1.*

QVAESTIO III.

ET per modum corollarij infertur ex prædictis disputatione omiſſa, quod creditor cogi poterit locare, vel colere, & labore fundum pignoratū, & sibi imputet si potuit locare, & non locavit, & dicam de creditore misso in possessionem ex primo decreto per l. *in venditione*, §. 1. *de bonis autoritate iudicis possidentis*, qui tex. proprie loquitur in creditore, immisso ex primo decreto, & ibi dicam.

QVAESTIO IV.

1 QVæro creditor est missus in possessionem ex primo decreto, quia locabit, & coli faciet fundū debitor an vero creditor?

2 Primo videbatur dicendum hoc spectare ad debitorem, quia possessionem retinet, nec ea in per primū decretum amittit, §. *si finita*, §. *si quis autē, ff. de dono. inf.*

3 Secundo pro hac parte facit l. *as qui §. qui legatorum*, ff. *ut in possessionem legatorum*, ubi ad hæredem pertinet colere agrum, & sic ad debitorem.

4 Pro contraria parte facit l. *in venditione*, §. 1. *de bon. aut. ind.*

5 Secundo pro hac parte facit l. *propter*, §. 1. & quod ibi not. ff. *ro. sit*. Et hæc opinio videtur verior, ponenda tamen aliquas conclusiones non inutiles.

6 Prima est in creditore ex contractu quia immittitur in possessionem ex primo decreto debet colere, & coli facere fundum, ita ut ad eum spectet ius colendi agrum, & illum locare debet, fructus percipere, & de illius cura habere, *l. in venditione*, qui tex. venit ponderandus cum sit principalis in hac locati, et conducti materia, in creditore misso in possessionem ex primo decreto.

7 Primo ponderatur verbum, debet, quod necessitate importat, *l. propter*, aut in prin. ff. *de eden. l. 1. §. 1. ubi tal. nu. 6. ff. quod quisque iur. not. inf. ff. de ad in prin. in ver. bo debetur.*

8 Ex quo corollarie infertur, quod creditor missus ex primo decreto potuit locare, seu fructus percipere, & non percepit, dicitur esse in dolo, tenetur ad fructus, quos percipere potuit, & non percepit, ita gl. Bartol. & alij in l. prima, §. 1. ff. *de bon. aut. iudic. possidentis*, & l. doli, §. *si mandet*. *Negulan. de pign. in 5. membr. 5. par. num. 6.*

9 Et sic ad practicam reducendo, si creditor est immisus in possessionem fundi, ex quo potuit percipere fructus tot, & non percepit, sibi imputet, & computetur in fortem, idem domo, & similibus dici potest. Cauti igitur erunt creditores tenentium habentes, & sint intenti fructibus agriculturæ, & locationibus faciendis.

10 Declaratur hæc conclusio multis modis, Primo ex eodemem contextu, & sic erit secundum notabile ex eo, ut procedat re integra, & locatione per prius a debitore non facta, alias ei creditor stare non tenetur. Dicam in materia l. *emptorem*, c. *locat.*

11 Declaratur secundo loco, ut procedat, quando immisus fuit facta ratione debiti puri, & liquidi, quo casu creditor locatē tenetur quasi hoc stante debito puro, & liquido, sit quasi rad. catum principium futuri irrevocabilis dominij, secus si immisus sit loco iustificationis, quo calu locatio, & cultura spectat ad debitorem. *Bald. in aut. qui, num. 62. c. de bon. aut. iudic. possid.*

12 Vnde istæ immisiones multifariam sunt, & prædicando experimur, sunt enim adjudicationes ratione præcedentis crediti puri, & liquidi, sunt etiā immisiones in Salusiano, & similibus, quæ quodammodo sunt loco satisfactionis.

13 Et vidi in facto calum, quod immisus ex primo decreto, facit præceptum tertio possessori, ne ingrederetur, ille volebat colligere fructus seminato, fuit dictum, præceptum subsistere in immisio ratione puri crediti, alias secus & nota pro tempore melius, & vindictarum.

14 Declaratur tertio loco, ut possit locare ad modicum tempus, secus ad longum, ex quo ista est alienatio, de qua superius vidimus, ita Bald. d. *aut. qui, num. 62. commendat tal. conf. 14. numero primo, volumine primo*, ex qua tacite includitur, quod creditor immisus in tenentem vel ex primo decreto, nec vendere, nec alienare potest.

15 Declaratur quarto loco, ut sit in arbitrio creditoris circa tempus, scilicet pro quanto tempore locet, ut in d. §. 1. *vers. de tempore autem*, que limitatio mordet præcedentem ex Bald. intentione daram.

Et ex hoc ver. de tempore autem, & c. in hac locati, & conducti materia infertur ad duo.

16 Primum est quod si dolo tibi libero arbitrio locandi bona mea, & de tempore nihil dico, quod tempus erit in arbitrio ipsius. Idem considerari possit in procuratore sit simpliciter constituto.

17 Secundum est, quod per hæc verba, liberum arbitrium locandi, non excluditur dolo, bene tamen culpa, & quidem levis, ex natura contractus veniat, ut ibi notatur.

18 Et nota pariter ibi casum purificationis inter ven.

ditionem, & locationem, nam licet locare creditori immisso ex primo decreto, & licet vendere diuersimode locare inquam licebit pradium pro certo annua mercede, vendere licebit non pradium, sed fructuum perceptionem ad annos tot pro certa mercede, & erit quodam venditio magis similis locationi, ex quo fit cu certa mercede, prout locatio fieri solet.

19 Et non-Bar, ibidem dicentem de annis decem, & sic ad longum tempusque expositio videtur contra Bald. expositionem superius positam.

Et licet dici locari, quod vna determinatio respiciens plura determinabilia debeat ea pariformiter determinare, *Item hoc in re, de vulg. & pup.* tamen diuerso respectu quandoque determinat, hic enim locatio defertur ad pradium venditio vero ad perceptionem fructuum.

20 Declaratur quinto loco allegata conclusio ex eodem contextu, vt procedat in re apta locari, & solita locari ibi, in versiculo, de exterarum quoque, &c. & sic in materia locati & conducti intelligitur de apta, & solita locari, quae locari possit. Propterea si do tibi facultatem locandi bona mea, vel ad id re procura torem constituo, intelligitur de rebus aptis ad locandum, & solitis locari.

Vnde si locasset alio modo, locatio de illis non subsisteret, nec de illis dominus principalis teneretur.

21 Et inter alia solita locari veniunt mercedes seruorum, & iumentorum.

Vnde creditor erit obligatus locare, & ad vendendam muros, naues, & iumenta, ex quibus fructus percipere possit, & valeat.

22 Declaratur sexto loco, vt si plures creditores sint ex primo decreto immissi, & sint discordes, eligatur per iudicem quis locare debeat, hoc cum causis cognatione colligitur ex eo contextu in fine.

23 Facit, & vt in hac locati & conducti materia ad plures dominos eiusdem rei, si eligere conueniunt, expectatissimum est; sin autem, eliget iudex, & nota consilium l. c. quod conueniant in simul, & omnes locent, vel eligant vnum ad locandum pro omnibus ad ad materiam tituli conuind.

Parergon.

Proh bene Deus adeo excreuit iniquitas, & refrenabit charitas, & quam maxime inter fratres, vt videaris potius velle remanere domum communem elatum cum deiectione fratrum, & bona inculta, quae locari, nec curare de proprio dāno, & salutis, vt inferatur damnum, & salutis alteri, & quod hodie auditur in Curia, nisi iratum copentior iudea ergo causa cognita lumenque prouideat.

Altera principalis sit conclusio in materia creditorum ex vltima voluntate ex titulo, vt possessionem legatorum, ex *l. in cuius, § legatorum, si. vt in possess. legat.* quod heres debet agere, & locare, & fructus custodire, & nolentes spectat ad legatariū, qui si non habeat domum det conducere. Et sic custodi fructuum licet conducere domum. Dicam suo loco de iquestatorio.

Q V A E S T I O VI.

Vidimus superius de creditore habitante domum communem, qui non sit immixtus ex pri-

mo decreto quod si immixtus habitat domum computabatur penitus in eodem modo, quo superius diximus de creditore habitante?

1 Primo videbatur dicendum, quod sic, quia ista vtilitas est fructus rei.

2 Pro contraria parte facit, quia potius ibi dico morari, quam habitare, *l. i. § habitare. si. de his, qui delicti. vel effuger. l. c. § domus. ff. de alcat.* Vnde citatio de me facta inquam ad domum habitationis, non tenet.

3 Et hanc opinionem tenuit gloss. in §. optimam, in verbo, seruanda causa, aub. de exhiben. reus quam ad hoc singularem commendat Bald. in l. si. si. §. c. ff. de pignor. attestans ibi Bald. ita de consuetudine seruari. idem Bald. in *ambur. ci. qui. num. 64. C. de bonis ambur. ind. p. possiden. Alex. cons. l. 41. in fin. volum. 5.* vbi duos casus considerat, aut est missus ex primo decreto; aut extra iudic. aliter conceditur a creditore in pignus; primo casu facit fructus suos, quia ibi non habitat, sed moratur in tedium heritorum. Secundo casu tenetur, vt superius vidimus §. i. *Creditoris. lat. in l. in summa, §. fin. ff. de condit. ind. b.*

4 Proterea opinionem contra Bald. tenent Negusant. de pignor. §. num. 5. per. sub num. 7. dicens opinionem Bald. esse de directo contra text. dicta l. si. si. qui §. primo, prout vera est, cum loquatur in terminis de creditore missio ex primo decreto. idem tenent Seb. Medi. de compensa. part. 1. q. 9. num. 11.

Addo Alex. cons. l. 11. in §. c. 15. in §. vel. 5. Are. in l. gerit. col. 2. ff. de acq. hered. Recolligendo tamen aliqua in hac proposita questione ad materiam locati & conducti. Primo si teneamus opinionem Bald. constat aliud esse habitare domum aliud morari, qui enim habitat domum, vtique tenetur ad pensionem, & habitando computat fructus in sortem. Morari vero dicitur creditor missus ex primo decreto, qui non computat pensionem in sortem.

Secundum est, quod sine habitatione nemo potest viuere, ita gloss. in d. §. c. l. delegata. si. de alim. & ribe. & l. sed & si. §. adco. ff. de pet. hered. Vnde Bart. ibi dicit bene notandum, quod qui habitat domum, dicitur fructus percipere.

5 Tertium est, quod creditor missus ex primo decreto debet locare domum, & non locando, dicitur esse in lata culpa, per l. in venditione, §. i. superius allegatum, & l. si. vt. ff. de don. inter virum, & uxore.

Q V A E S T I O VII.

SUCCESSIVE quero, ponendo materiam locationis creditoris ad materiam l. emptore. C. loc. an creditor immixtus in teputum ex primo decreto teneatur stare colono, & hoc est text. clarus, quod sic, in d. l. in venditione, §. i. vbi lat. num. 4. Alex. cons. l. 18. num. 8. lib. 5. & est vera, & communis opin. Hier. Mag. gon. Rot. Luca. q. 7. num. 6. * Iaco. Rimini. cons. 664. no. lumen 4.)

2 Ampliatur hac conclusio, vt procedat etiam si locatio facta sit pro minori precio, adhuc enim stare tenetur, ita ibi etiam, si minoris distradum sit.

3 Subamplatur, id etiam, si velit probare in solutionem vltra dimidiam, adhuc enim tenetur stare colono, ita gloss. in d. l. in venditione, §. 2. in verbo, minoris, quam ad hoc memorabilem dixit Ari. Pinell. in l. 2. par. 1. §. 3. sub num. 35. C. de res. vend.

Et

- 4 Et sic colligitur, quod adeo fauorabilis est dispositio *l. emptorem*, ut excludat fauorabile temerium *l. 2. C. de resc. vend.*
- 5 Ampliatur secundo loco, ut procedat nedium in creditore immisso ex primo decreto sed etiam ex secundo, & per diffinitiuam iudicis sententiam dationis insoluium, quia semper intelligitur reseruatum ius tertij, *Bal. in c. quoniam frequenter, §. si. in fi. ut lute non contest. Bar. in d. §. t. in 2. notab. repetat. in pract. sing. Alex. ad l. si filiusfamil. §. si vir in quinquagesimo, num. 7. §. fol. matr. valde in pract. commendat Cort. in sing. in verbo, creditor, & in verbo successor, & hac est communis opinio tam in creditore ex primo, quam ex secundo decreto, *tal. ad l. d. mortis in prin. sub num. 24. §. fol. matr. & hac est communis opinio, Magon. Rot. Florent. 1. m. 28.**
- 6 Ampliatur in immisso ex primo decreto in re communem in parte vnus tantum, prout in casu *Magon. Rot. Lucan. 97. a quo tria habes in hac locati materia vtilia.*
- 7 Primum, quod ius habitandi est indiuiduum, & praeuaret pro conductore contra nouiter immisium plenum ius non habentem. *Ruin. conf. 65. m. 7. lib. 5. Cabal. in tract. Dimp. 2. m. 48.*
- 8 Secundum, quod immisus provocet ad diuisionem alterum dominum pro rata.
- 9 Tertium, quod cogere potest ad conducendum, et sic est casus, in quo quis cogitur conducere.
- 10 Limitatur dispositio *l. §. 1. ut non procedat in locutione facta in fraudem*, quae est duobus concurrentibus primo, quod sit in modico praetio, secundo, quod paulo ante tententiam, *Bal. in d. c. quoniam frequenter, §. si. in fin. commendat tal. in d. mortis sub num. 35. §. fol. matr. dicens vnde magis alteracionem. Papen. Cort. in verbo, successor, & in verbo creditor. Tiraq. de retract. comment. §. 3. m. 18. Pedem. dec. 82. m. 7. Azu. Pinellus *l. 2. part. 1. c. 1. sub num. 35. C. de resc. vend. Luc. de pccn. in sua pract. lib. 8. c. 2. de exccn. rei ind. in ord. m. 55.**

A D D I T I O.

- 6° *Surd. dec. 299. m. 6. 7. Limitatur tertio, ut missus in possessionem. 6. sententia iudicis teneatur stare colono, quando inde d. dat simpliciter in solutum, vel 6. secundo decreto, secus quando quis erat dominus, sed ius suum cogitur iudiciali via, & per sententiam conueniri, & auocare d. tertio. *Surd. dec. 40. sub num. 1.**
- 11 Et sic limitatur dispositio *l. emptorem*, ut non procedat in locutione in fraudem.
- 12 Vltissima, & passim in foro contingens est questio, & indagatio. Vidi enim in facto casum, quis leuauit agrum, super quo reportauit tres sententias, contra vult partem in fructibus conueniendo ne vlti colonus quandoque fructus non sint liquidati, & an liquidatio retardare possit perceptionem fructuum.
- 13 Similiter lapsus occurrit, an Reus ad iudicium habere debeat partem vti colonus, & vidi semper obieruat, quod sic, & sic creditor immisus fiat colono, & domino expulso pro rata tamen vti colonum tangente.
- 14 Pendet etiam in facto casus. Sūt plures creditores, vnus fuit immisus, deinde secundus, deinde tertius.

colonus respondit primo immisso, non aut priori in tempore, qui est prior in tempore, primo agit ad fructus contra colono, qui iam in consignauit primo immisso. Vbi venit excludendum, & ita iudicari vult.

Limita hanc principale conclusionem, nisi in instrumento esset pactum, licere vendere, & pro reuocare, constituendo, ex nunc se possidere, iuxta not. in *l. credentes*, & pign. quia hoc casu non teneatur stare colono, licet sit necessarius, successor, & petere poterit pensionem etiam ante adiudicationem factam *l. 2. c. b. Riminal. conf. 652.*

Limita secundo, ut missus & secundo decreto teneatur stare colono, si sit a iudicatio ex causa necessaria, secus si ex causa voluntaria. Affine *de exccn. 287. c. 30. pulchre Ceph. conf. 223. & 224. lib. 2. vbi declarat quae sit necessaria, & quae voluntaria.*

Q V A E S T I O VIII.

Plura est (si Crementis credimus) questio, & sim in foro contingens. Creditor locauit, & dedit ad laborium fundum, emit boues colono qui perierunt, cuius periculo erunt?

- 1 Primo dicendum videbatur periculo coloni, & non creditores, *ex l. si a non domino, §. si. de pet. her.*
- 2 Et hac opinionem tenuit *Roma. singul. 334. male fidei*, vbi hanc singularem appellat, idem tenet *Cath. lian. Cort. in memorabilibus, in verbo, fructus.*
- 3 Pro contraria parte facit *l. domum, C. de rei vend.*
- 4 Secundo pro hac parte facit *l. 1. §. quod in necessariis, & l. quod dicitur, la prima de impens. in reb. dot. factis*, vbi impensas extrinsecas non considerantur.
- 5 Et hanc opinionem tenuit *Bal. in l. 1. c. de fruct. & lit. expens. commendat dicens casu quod idanum, & Crementis, singul. 134. late Tiraq. de retract. ligus §. 15. gl. 1. m. 6.*
- 9 Et non ex eundo materiam locati, & conducti, de qua in praesentiarum agimus, creditor deducit, nec in sortem computat labores praestitos in cultura agrorum mercedis operarum, & familia; & est actus ierius, nec viura modo aliquo appellari poterit. Hostie in *sum. in tit. de iuris, §. an aliquo. vers. 12. sequitur Io. Andr. in c. conquisit. cod. tit. per cap. ad nostram, de reb. eccl. si. non. alien. Soc. reg. 6. in verbo, accipere, m. 12. Alex. ad Bar. in l. 1. c. de pign. attorn. Beron. in cap. 1. col. 1. m. 1. de iuris, Negulan. de pignor. in 5. membr. 5. par. limit. 3. appellauit mirabile dictum Roman. singul. 542. regula est, & hac est communis opinio *Didac. vinar. resolut. libro quinto, cap. tertio, sub num. 2.**
- Adde ab eo non allegatos, & bene in materia loquentes *Bal. & Salve. in l. si quis sciens, C. de rei vend. Castren. dicens hoc valde notabile, in d. mortis, §. impendi, col. 2. §. fol. matr. Tiraq. de retract. Lignager. §. 15. gl. 1. m. 30. vbi etiam sortius tenet dari posse repetitione non nisi de dote ex *glos. in l. qui exceptio. nem. §. 1. & ibi tal. & aij. ff. de condic. indebit. Boer. dec. 44. m. 14.**
- 7 Et ad propositum materiz locati, & conducti ultra Cotta dicit *Bald. in l. ad; columna tertia, C. locati colono expulsum propter pensionem non solutam maturn fructibus posse repetere pretium, & mercedis operarum duo dicit Bald. de pensione non soluta, & fructibus iam maturis. Et sic habetur limitatio ad*

Tractatus D. Vincentij Carocij

l. i. Cod. de pignori. ad. Adde Bar. in l. cum quaeretur, §. pradij, ff. de leg. tertio.

8 Petrus autem Rozzi, deij. Lituantica quinta, sub nu. 414. & 417. dicit, quod si creditor in agro colendo, (quem prout superius diximus) colere cogebatur, boues amisit, quod erit faciendum ex computatio circa fructus, nec in hoc creditor equiparatur bonæ fidei possessori, cuius damno boues peribunt. Similiter (inquit) si creditor in fundo pignoratit vineâ plantauit, & ex ea tuo tempore vinum percepit, istud non computabitur in sortem. Similiter in alijs arboribus plantatis, & fructibus collectis dici potest, pariter si feruum rudem pignori creditor accepit, mercedes eius opera perceptas non computantur in sortem, ut ibi late per eum, per textum in materia locati & conducti in l. penult. loc.

9 Non igitur egre ferent creditores summomane in bonis pignoratit, arbores plantare, vineas insituere, & similia vilia facere, quia fructus percepti erunt propriæ nec computabuntur in sortem, seu erunt præsumpti ipsorum laborum.

Ex quibus patet inferri ad multa in prædicta non inutilia.

Q V A E S T I O IX.

Primum est, quod si creditor fecit aliquas expensas in equo pignoratit, & tenuit famulum sub certa mercede conuenientem, quod eas, & similes repetet, & præferret alijs creditoribus, ponam suo loco in titulo de inquilis.

Q V A E S T I O X.

Secundum est, quod si Reus sit contumax, potest iudex precipere conductoribus, & colonis, ne tali respondeant de fructibus immo tali, & tali respondeant, & casum sunt huiusmodi percepta, Abb. in c. gramem, de sentent. excommunicat. Commendat Marant. de ordin. iudiciorum parte sexta, membr. 2. sub nu. mero 22.

Q V A E S T I O XI.

Tertium est, quod venditor domus, qui fuit in mora irregulari in non tradendo, non tenetur ad pensionem aliquam, si non habitauerit, vel alteri locauerit, quando scilicet fuit ad hoc impeditus, secus si potuisset, & non fecisset, Cathren. Siqui. & alij in l. Julianus. §. ex vendito, ff. de alio temp. ubi veniunt merces medicorum, & similes in seruo vendito, non tradito Schall, Medic. de compens. parte prima, quaestio. ne 9. nu. 11.

Q V A E S T I O XII.

10 Vero, Creditor ex causa damni infecti, vel alia obtinuit secundum decretum contra conductorem domus, quod ius intelligitur translatum? Videbatur dicendum plenum ius, cum ex secundo decreto quis efficiatur dominus pleno iure iuribus vulgaribus.

11 Contrarium est verius ex l. si finita, §. si de relligalibus, ff. de damni infecti, quæ ex-est in materia locati,

& conducti, & ex colligatur aliqua in hac locati, & conducti materia.

3 Primum est, quod factum conductoris non nocet domino.

Vnde si petatur cautio de damno infecto a conductore, & ipse non præstat, si mittatur petens in possessionem ex causa damni infecti, intelligitur in iure conductoris, & abique præiudicio domini directi.

4 Et ad materiam istius finis, §. si de relligalibus, & de qua in præsentibus agimus, vltra præficientibus in dicta l. addo vnum ad propositum materiam locati, & conducti quod per illum textum dicit Bal. in c. eestung, v. nu. 27. de delo, & contumacia, quod si simplex colonus partiaris vel conductor sit nummis colens potest creditor petere immitti in possessionem colonum in facultatis, & quia huic facultati correspondet quedam auiusina detentio, si est immittit debitoris vltimo loco, sed tanquam in re corporali, & tale ius coloniaris facultatis non præiudicat alio casu si tamen scientia rei alienæ, & quod ciuilitur non possidetur, l. apud am, quos, c. de iur. & tale ius crediti potest, vnam veritatē, c. locat. l. solutus, §. vnde si dominus ff. de pigno. ad. C. cum, mendat, & sequitur l. itaq. de retrah. lignagier. §. 20. gl. 3. nu. 30.

5 Colligitur etiam vnum aliud ad materiam locati & conducti, quod ager vedigialis in hac locati materia dicitur, qui in perpetuum locatus, idest quantumdiu vedigal, vel penio solutur, ista ager, nec conductoris nec successores auferre licet. Ita gl. in d. §. si de vedigalibus in gl. prima, ex l. prima, ff. si ager, vedigalis. Hoc in infuso. commun. verbarum iuris in verbis vedigales ager, inferens ex hoc, quod agri non vedigales reperiuntur, & sunt illi qui ita colendi dantur, & priuatum agros nostros dante solemus, & sentit, Alex. in d. §. si de vedigalibus sub nu. 22. quod prædictum vedigale transit in quemcunque successorem, & censetur obligatum ius pignoris locatit. Imperator, ff. de publican. et vedigal. aut. Bar. in l. si quis dominus, §. de leg. 1.

6 Vnde sic habemus hic tria. Primum intellectum ad titulum, §. si ager vedigalis, vel emphyteutic. petatur.

7 Secundum est quod locati in perpetuum intelligitur, quandoque quouque pensio soluitur, & isto casu transit cum onere pensionis in quemcunque successorem, & dicitur adelle tacita hypotheca.

8 Tertium, qualitates agri vedigales. prima quod a fisco, vel iurisdictione, secundum quod donec pensio soluitur, non possit auferri tertia ab effectu, quia transit cum onere suo in quemcunque successorem.

Q V A E S T I O XIII.

Vilius est indagatio. Est lata sententia contra possesorem, quidam possidet tanquam colonus & conductor ab illo tertio, poterit nec executioni demandari contra colonum? Inque non, nisi citato eo, qui locauit Bar. in l. 1. in fin. ff. si mulier ventris nomine, Bald. in l. 1. nu. 12. C. de exco. in fin. l. firma in verba exco. sententia sub nu. 20.

Et passim videmus terri senpençia contra tertios possesores, tamen adiunt coloni, & laboratores, daturum bonorum. Vnde citato procedere debet, & vide Rot. de off. in antiquis.

QVÆSTIO XIV.

Q VERO vtiliter, & omnia disputatione, sed in hoc conclusiue procedendo, an dispositio *l. creditoris, c. de pignori*, procedat, & habeat locum in contractu locationis, & conductionis, & vique si cū in omni contractu habeat, vt ibi Bart. sentit, nam. 10. Bal. *col. 2. vers. hoc autem licentia*, Angel. *col. 1. vers. idem*, Salic. *rel. 5. q. 3. Negulian. de pignori. par. 4. num. 12. per textum in l. Titus, ff. de seru. export. c. 1. l. 1. c. si mancipium*, ita fuerit alienatum facob. Menoch. *de adpiscend. posses. remed. 5. q. 5. num. 32.*

Sed pulchra est inspectio locati, & conducti materiam conuocens. Et condictum instrumentum, puta venditionis, vel similis, in quo apposta est ista clausula. Et interim debitor constituit se possidere, & velut conductor, vel precario nomine, & adiciatur pactum, vt liceat accipere possessionem propria auctoritate, quid operabuntur Bart. in *d. l. creditoris*, numero 11. tenet hoc pactum valere, & operari hunc effectum, vt interuenerit possessione per debitorem, poterit creditor propria auctoritate possessionem apprehendere, & Bart. locutus Salic. *bi. col. 4. vers. pr. quid si vltra interuenerit*, Bald. in *l. 2. q. 10. c. de seru. tute*, & aque. Ancharan. in capitulo potius, *columna quarta, vers. in alia materia, de locato conf. 263. in fine*, & ibi in *leg. ita stipulatione*, ibi de acquirend. possessione, Castillei. *compil. 43. libro primo*, Alexand. *consil. 82. column. tertia, vers. primo*, & per consequens, libro secundo, *repet. consil. 40. volum. 3. facob. a Sancto Georgio in repetitione ambur. qui rem, columna vnde cum, c. de sacrosanct. eccles. Guid. Pap. *de dec. 356. vers. 7. effectus*, Corn. *consil. 2. lib. 3. Vbi in materia, etiam iulian. in verbo, possessionis*, scilicet numero 12. dicens hoc valde momenti tenendum, & limitari, l. extat. ff. quod me. tus causa, c. l. i. qui in tantum, c. unde vi, c. Ledito. res de vi publica, Gozad. *consil. 42. columna secunda, vers. 2. secundo principaliter*, Tiraq. *de consens. parte prima, num. 27. c. in tract. de mort. iustit. par. 3. declar. 2. c. parte 7. declarat. 7.**

Cui adde bene in materia loquentes Ferrat. *ratione vigesima octava, si quis*, Ruin. *consil. 145. num. 6. c. consilio 152. numero tertio*, libro quarto *consil. 12. 1. numero octavo*, libro quinto, Socin. *sen. consilio 82. columna secunda*, libro tertio *consil. 27. in fine*, libro quarto, Gozad. *consil. vigesimo octavo, num. 5. consil. 95. num. 3. Parit. consil. 29. num. 22. lib. 2. consil. 5. num. 27. lib. 3. Boet. *questione 77. an. 3. Alciat. respons. 293. in fine*, Roland. *consil. 20. lib. 1. Plot. de iur. iuran. num. 262. si quidam primam impressionem faciat*, Menoch. *de recuperat. posses. remedium 5. num. 28. vbi conueniat non esse locum l. creditoris*, & l. extat. Idem *rem. de primo, q. 22. an. 23. dicens sic spoliatum non esse restituendum*, post Verson. *consil. sexagesimo, col. 4. in secundo dubio*, Dec. *consil. 91. numero 9. vers. 7. Chauet. consil. 302. col. pra. vers. si dicit aliquis*, idem Menoch. *de adpiscend. posses. remedio 5. questione sexta, numero 36.**

Declaratur hæc conclusio, vt procedat incontinētiē, & si ex aliquo intervallo, quia ita faciendum videtur potius suam possessionem defendere, quam alienam inuadere, vt not. in *l. cum seru. dūm, c. de leg. qui posses. rem. ff. de vi, c. 7. armata*. Tiraq. *de consens.*

parte prima, numero trigesimo septimo, in principio, Cui adde *l. al. in l. 2. num. 117. c. de iur. empti. l. al. Clar. in §. empti. ff. de p. 25.*

Declaratur secundo, nisi creditor prius viam iudicariam elegerit, nam tunc non poterit amplius vt propria auctoritate ius dicere, Bald. in *l. 2. q. 10. c. de iur. empti.*

Praedictum tamen vtilius esse videtur iudicem adire, *Neu. conf. 82. num. 17. c. 28. nec tunc necessaria est debitoris citatio*, Añib. *des. f. 320. Menoch. de recap. posses. remed. 5. num. 208.*

Et hoc modo habetur limitatio ad *l. de quoquoque ff. de re iudic.*

Et ita seruari potest cōmunis sententia, de qua per *l. al. in l. 2. nu. 117. c. de iur. empti. licentiam debitoris*, nihil operari post possessionis interventionem.

Cauti etiam iudicem adites processari solent eorum saluum fore per viam facti, Alex. *conf. 130. re. l. om. §. lib. 4. l. al. in d. l. 2. col. 35. c. de iur. empti. Claud. Aquen. ad l. de pupillo, §. me cuius se, vbi Rip. *col. 4. ff. de non oper. nunc. l. itaq. vbi sup. num. 41.**

Et bonum est itaq. temporibus, quibus auri iudicis sub colore palliate iustitiae omnia tendunt ad spoliatus debitorem, & vt superioribus iustis appareant, ponam etiam in titulo de recurs.

QVÆSTIO XV.

Q VERO ad materiam *l. i. ff. si cert. pet. vnum*, de quo pro licentes non vidi in specie tactū, nūquid statutum de creditoribus loquens, comprehendat locatores, & salarij aut mercedis erudores?

Pro negatiua facere videtur, quia creditoris esse videtur, qui possit ad inuito pecunia extorqueri, *de iur. §. de verb. signif. sed in materia locati, & conducti*, conductor cogi non poterit ad soluendum pensionem, vel mercedem, vel quia locator pro parte sua non impleuit, vel quia non venit tempus pensionis soluendæ, vel consuetudine loci in fine anni, vel ex conuentione, vel simili causa, merito, &c.

Pro concessoria parte facit, quia credit, qui fidem alienam sequitur, *l. i. ff. si cert. pet. h. c. autem loquitur, merito, &c.*

Secundo pro hac parte facit, *l. creditorum, ff. de verb. signif.* qui generaliter loquitur ex quoque contractu, vel causa.

Et hæc opinio est verior etiam in materia statuti strictæ & odiosa. Bou. *de stat. rub. vbi præscript. gl. 21. num. 46. Angulio. in consilio Aurelian. tit. de excent. ex locat. num. 8. faciant adducta per Corn. consil. 92. volum. 4.*

Et ob id inferit Bou. quod statutum de prescriptio, licet odiosum de creditoribus loquens, vel contra eos, comprehendit locatores, & creditores ex causa mercedis, vel salarii. Durum videtur in salarii, & mercedis, quæ fauorabiles sunt.

QVÆSTIO XVI.

Q VERO, ad materiam *l. si seru. emptor, ff. de preic. & commod. rei. v. n. d. Emiserum*, & cui pretium non haberem, conductum, donec pretium soluere, an interim fructus rei empti sui mei, vel venditoris?

Dicen-

Tractatus D. Vincentij Carocij

1 Dicendum videbatur interim fructus esse emptoris ex l. iuliana, §. ex vendito, vsq. possessionem autem, si de actione emptio, ubi peccarius possessor facit fructus suos.

2 Contrarium est verius ex dicta l. i. serui emptor, quia l. duo vitia colliguntur in hac locati, & conducti materia.

3 Primum est, quod emptor pariter, & conductor facit fructus suos conductione pendente, quod verum est in fructibus naturalibus, idem in industrialibus, secus in fructibus civilibus, prout sunt pensiones domorum & operæ ministrorum, vt declarat Castrensi in d. §. ex vendito, in fine, & ille est intellectus, & responsio ad dictum §. ex vendito.

4 Considerandæ igitur sunt secundum hunc intellectum res, quæ emuntur, postea cōducuntur. Aut enim conducitur fundus, in quo sunt fructus naturales, vel industriales, & tunc est emptoris, & conductoris. Aut conducitur domus, & tunc pensio vt fructus civilis erit venditoris pariter & locatoris, d. l. serui emptor. Idem dici poterit in cauibz locatis, vt ceteris eorum, mulorum, & similibz.

5 Vidi in facto casum, quod emptus fuit fundus, postea pro certa refectione in pecunia annuati suis locatus, cuius erit ista pensio?

Vtique emptoris primi conductoris, postea sublocatoris, quod facit ad materiam l. nemo, c. ior. de qua superius vidimus.

Secundo modo respondebat in hac contrarietate glo. in l. q. a. §. i. ff. de acquir. rerum domin. quam secutus est Bart. in dict. l. i. serui emptor, in l. 3. §. ex contrario, ff. de acquirenda possess. & Alberici in d. l. serui emptor, quod ibi loquitur in precario, in quo transferatur civilis, & naturalis possessio, l. serui emptor, loquitur in conductione, & sic colligitur differentia inter locationem, & precarium.

6 Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad l. rei. ff. loc. vt rei locatae domus, & possessione retineamus, vt procedat tam in possessione civilis, quā naturalis, ita vt conductor non faciat fructus suos nisi civiles.

7 Secundum, quod colligitur in d. l. serui emptor, in hac locati, & conducti materia, vt periculum rei emptoris pariter & conductus ad conductorem spectet, & sic considera, quod habet periculum, nec habet recōpensationem, (na vi dicam) vt faciat fructus suos nisi civiles, & periculum liminatur, dummodo sine dolo venditoris, vt ibi habetur.

Ampliatio d. ipso iure dict. leg. serui emptor, vt procedat necum in seruo empto, sed in fundo, & alijs rebus, vt ibi per gl. per Alberici approbatam.

Vnde sequitur corollarium, quod conducent pendente venditione non facit fructus suos, ex quo possidet alieno nomine, nec habet aliquam possessionem civilem, vel naturalem.

8 Declaratur dispositio dictæ legis, vt non procedat si præceat promissio tantum de vendendo, non autē vera, & iuncta venditio, cum aliud sit vendere, aliud promittere de vendendo, vt superius vidimus, & ita limitat Ruin. conf. 71. num. 12 lib. 1.

Q V A E S T I O XVII.

Q V A R O ad materiam regnæ, qui prior, lib. 6. Mu. tuus solono meo pecuniam pro emendis bo-

bus, vt possessionem conductam colere possit, prætereatur a lijs creditoribus anterioribus?

1 Vtique non, & cautela datur, vt boues specialiter obligentur, ita Veronensi. cautela 124. col. 2. vsq. ex quo nota, specialis igitur hypotheca potior est. Cacialup. & Dec. in l. creditor, ff. si certum petatur, fallit tamen, vt non præferatur mulieri habenti priorem in dote, gl. in §. si consequens, in verb. agens, de aequalitate dotis. Ripa in leg. privilegia, num. 32. ff. de privilegia creditorum.

Q V A E S T I O XVIII.

N Vnquid colonus poterit pignori dare damnum autemponam in tit. de iniur. c. dam. det.

Q V A E S T I O XIX.

Q V A R O, an merces, & præmium futuræ victorie pignoriari possit?

1 Primo videbatur dicendum, quod sic, ex l. commodi, ff. de rei iudic.

2 Contrarium est verius, ex l. spem, c. quæ res pignori obligari possint.

Declaratur, vt spes non possit obligari, ne quis à pugna retrahatur, d. l. spem, quomodo autem post victoriam pignoriari, & obligari possunt, d. l. commodi. Ita Castrensi in d. l. spem, quem in hoc commendat Nicol. Mozz. de contract. tit. de pignori. col. 2. num. 18, dicens bene verum esse intellectum.

3 Declaratur secundo, vt non possit in pignus capi pignore conuentionali, d. l. spem, ibi, priuata pactione, &c. secus in pignore iudiciali, d. l. commodi, Ripa in l. obligatione, num. 42. ff. de pig.

4 Declaratur tertio, vt in pignus capi possint, quādo alia bona non extant, & sic in subsidium. Ita Bart. & alij in dicta l. commodi, ubi facit in fine, dicit idem, si alia bona ex magna difficultate haberi possint, & hæc est communis opinio, vt per Nicol. Mozz. vt supra, numero 30.

5 Hinc postea practicando inferitur, quod stipendia militum honoraria, Doctorum nec merces diuini laboris pignoriari possunt, dummodo merces nō sint in causa, vt opacari cognoscens se mercede cariturum remissus operaretur, vt per Rip. in citato loco, ex cap. 1 de fide.

Q V A E S T I O XX.

1 **P** A R I T E R creditor poterit insistere coram iudice vt sibi debitor cedere volens, ieruiat, & operas præstet, donec satisfecerit, & hoc ante petitam quinquennalem, vel tetennalem glo. Bar. & Ang. in l. si pro barede, §. quid tamen, ff. de acquir. heredi. Bal. in l. fin. c. de possim. reuerf. in l. 1. col. fin. Cod. qui boues cedere possunt, Remyan. in verbo debitor pauper, verfic. 18. & ita Romæ præcatur, Brun. de cessione bonorum quest. 6. princ. num. 9.

Q V A E S T I O XXI.

S I M I L I T E R in deductione bonorum post cessionem acquisitionum, deducuntur operæ solite artificis, & locare operas suas, gl. fin. in l. si mortuus, ff. de re iud.

ve ind. in l. si quis a liberis, § sed si filius, ff. de liber. ag. o. se. in l. si quis argenteum, § sed si quis, Cod. de donat. Brun. de censu. bon. q. 3. n. 1. ubi stipendia militum, & honoraria Doctorum in deducuntur.

De fundo.

Subintrat materia feudalis, vilis, & lucrosa, de qua plene patet superius de iure emphyteut. cum omnia iura, iuges, & auctoritates, ibidem allegatae loquantur de emphyteusi, quam feudo pari paulo in hoc casu ambulantes.

Quare circa questiones particulares remitto me ad ibi dicta, & allegata procedendo in hoc conclusiue. Si igitur quaeratur, an vassallus possit locare feudum alteri sine consensu domini, conclusio est, quod ad modicum tempus potest, sed ad longum nullo modo potest sine consensu domini, Bal. in c. 1. § si libellarius quibus modis feudum amittitur, in l. pater, cum. 3. ff. de usufruct. Afflict. in tract. de feud. par. 3. num. 14. vers. sed dubium, & in consil. tit. de renouatione, num. 18. in cap. Imperialium, num. 61. de prohib. vend. alien. per Federicum. Paris de Put. de reat. feud. cap. an possit renouari donatio, fol. 140. Iacob. Menoch. de arbitrad. lib. 2. cent. 5. casu 5. num. 5.

Adde ultra eum, quod haec est communis opinio, Iacob. in verbo, & eam patet de nou alienado, num. 13. Croc. de feud. par. 4. in vltima causa amissionis feud. regula 1. q. 3. Bertran. consil. 2. num. 4. lib. 3. Iul. Clar. in §. fealdum, q. 33.

Adde bene in materia loquentes Ruin. consil. 44. nu. 1. parte 1. Duen. regula 40. num. 12. Et Bart. locat ex cadentia eo modo, quo locat fuerunt ab antiquo, ita quod in nullo debita seruitia minuantur, & non remittit gallinam debitam, Vincent. Franc. ad feudum, rubr. de his, qui feudum dare possunt, num. 29.

ADDITION.

Quid si vassallus moritur, & feudum reuertitur ad dominum, ad quem spectat pensio, utique sit disquisitio pro rata inter heredem vassalli, & dominum.

De superficiebus.

Superficie materia oritur ex ventre locati, & conducti, ut aperte demonstrant verba, l. 1. ff. de superficiebus. ob id ponam aliqua in materia.

QVÆSTIO I.

Quæro, quid est superficies, & omnia superficies geometrica, quæ longitudine, & latitudine censetur (vt ait Boer. lib. 1. geometricæ) quatenus pertinet ad finem de superficiebus. Superficies est superior pars, & facies cuiusque rei, quæ oculis cernitur, & eatenus deorsum se extendit, quatenus radij solares calefaciunt. Vapores de clarificatione iuris, lib. 2. de clar. 43. num. 16. sequitur Iac. Menoch. de arb. ind. lib. 2. cent. 1. casu 31. & de reit. pos. remed. 4. num. 4.

QVÆSTIO II.

Quæro, quis dicatur contrahens superficiarius? Vtique, cum quis locat, vendit, vel donat su-

perficiem fundi, vel domus retenta proprietate, ob cuius recognitionem certum quid annuatim præstatur & sic vt le dominum superficiarii est directum domini, l. fin. ff. de superficiebus, Bal. in l. 1. num. 1. ubi fal. num. 44. de iure emphyt.

Hinc adde superficiarii iul. fin. ff. de superficiebus infra superficiaria, in l. inter quas, § damni, ff. de dona. inest. sunt quæ in superficie positæ sunt, & superficiarii pars esse censetur. Vaconius in citato loco.

QVÆSTIO III.

Quæro tertio loco, an sit differentia, si quis conductat solum, vt imponat superficiem, vel ipsam superficiem conductat, & vtique sic, respondit Bart. in l. fin. ff. de superficiebus. Si enim conductatur solum superficie destructa remanet conductio in solo, quæ in fin. C. de usufructu, locus si conductatur superficies, quia illa precepta, nisi superficies ipsi perimitur. Cum Bar. sentierunt Bald. & Rom. relati per Socin. consil. 150. num. 17. lib. 4. Afflict. dec. 83. num. 12. Iulius, l. 1. num. 43. C. de iure emphyt.

Cautus igitur erit in concipiendis verbis, vt potius conductat solum, quam superficiem.

QVÆSTIO IV.

Quæro, an conductor superficiæ possit imponere seuirentem in superficie conductâ? Vtique potest in tit. de usufructu, ad materiam l. lex vestigialis, ff. de pig. an scilicet res transcat eum onere suo, & conclusio colligitur, quod sic conductioe durante. Vide quæ ibi dixi.

QVÆSTIO V.

Quinto loco quaero, an conductor superficiæ suam alteri cedere possit, & in hac questione pro rationibus dubitandi faciunt superius adducta in tit. de iure emphyteut. in quaest. an emphyteuta alienare possit irrequisito domino, & similiter exemplo emphyteutæ concluditur, quod non. Bar. in l. 1. §. quod autem, il secundo, de superficiebus, Socin. consil. 207. in fia. lib. 2. Afflict. dec. 227. num. 8. Specul. in tit. de loca. §. ante aliquam, vers. 119. Imol. in c. potuit, col. 3. num. 8. de locato. Aret. in §. fin. in fin. Insuper locat. l. 1. in l. fin. q. 18. num. 131. C. de iure emphyt. Rodou. de rebus eccles. non alienan. rubric. de caducitate ob rei alienationem, numero 7. fol. 525. & sic habetur a ampliatio ad l. fin. C. de iure emphyt. vt procedat etiam in superficiali.

Ampliat, vt multo magis procedat in superficiali cecidit. Bar. dicens hoc singulare in d. §. quod autem, ex l. 2. C. ne rei dominica, vt temporaria. Iacob. Menoch. de reit. pos. num. 34.

3 Declaratur vltra Menoch. in suo 4. remed. recuper. positi. ex interdico de superficiebus, vt legari possit, l. si domus, §. fin. l. si tibi homo, §. fin. & ibi Bar. Alberic. Castr. & alij de leg. 1. & tex. in d. l. si domus, §. fin. loquitur in terminis locati, & conducti in conductore ciuitatis, & municipij.

4 Quæ conclusio vera est, etiam si illud ius finiatu morte legantis. Ita Bart. in d. §. fin. ex l. quod in reit. §. 1. ff. de leg. 1. & l. studio ff. de usufructu.

Vnde

Tactatus D. Vincentij Carocij

5 Vnde in materia locati, & cōducit de qua agimus, cum conductio transeat ad heredes, *h. viam v. l. i. s. C. locat.* & dicam suo loco legando superficiem conductam consolidatur.

6 Et notabilis est tex. in *l. si domus. §. fin. superius allegatus* in hac locati, & conducti materia colligitur. in ibi ex intentione Pauli Castrensis, quod appellatione domini, venit directum habens dominum non utile.

7 Vnde in facti contingentia. Aliquis locauit ad longum tempus, qui habet utile dominum, vt superius vidimus domum, vel fundum, interrogabitur quis, cuiusnam est illa domus?

Vtique dominus directus erit nominandus, pariter dantur confinia alicuius venditionis, vocabitur domus domini directi, & non conductus ad longum tempus.

8 Colligitur etiam, & aliud, quod conductor ad longum tempus, vel alias habens utile dñum, legando simpliciter, videtur legare ius quod habet, & licet illud ius morte extinguatur, tamen legatum subsistit.

9 Quod facit contra subiles, & cauallos, dicentes fortasse, quid prodest hoc legatum, si extinguetur morte legatus, & incipiat, & desinat eodem tempore? ponam in *tit. de donat.*

10 Declaratur secundo loco, vltra Menoch. in *d. 4. remd.* vt commoditas fructuum, & actio ad eos vendi, & sublocari possit, glo. est quam ibi not. Bal. in *l. per diuersas in verb. is qui res, vbi Bal. nu. 3. C. mand.* ponentes exemplum in eo, qui possidet sine titulo, emit, vel conductus superficiarius, vt se defendat contra proprietarium, & sic dantur tres persone super eadē re, possessor sine titulo, superficiarius, & proprietarius.

11 Secundo consideratur ex mente Bal. quod in superficiario considerantur duo iura, vnum formale, & in tenus, & hoc cedit non potest aliud extrinsecum, quod respicit commoditatem fructuum percipiendorum, & hoc cedit potest.

12 Sed nunquid transigere possit? Vtique non. Bal. in *e. 1. de controuer. inter rasilium, & alium, col. 1. r. r. sic. sed nunquid.*

Q V A E S T I O VI.

1 **S**exto loco quaero. Conductori an competat interdictum de superficiebus? & videtur dicendum quod non, quia competit actio in rem, vt in *l. 1. §. quod autem, ff. de superficiebus.*

2 Secundo hoc probari videtur ex *l. 1. C. de loco publico fruendo.*

3 Distingueri sunt duo casus, aut loquimur in conductore ad longum tempus, aut ad modicum.

Primo casu datur actio in *rem d. §. quod autem, vbi Bar. nu. 4. rationem reddit, quia conductor ad longum tempus habet ius in re, vt superius vidimus, & ita procedit tex. in *d. §. quod autem.* Si sumus in conductore ad modicum tempus subdistingue, aut ab ecclesia, seu a publico, siue a priuato. Primo casu competit interdictum de superficiebus, secundo casu actio in re, & ita procedant allegata *l. 1. C. de loco publico fruendo.* ita Bar. in *d. §. quod autem, num. 4. in l. emptorem, nu. 5. C. locat.* Bal. in *l. 1. in princ. C. de iure empti.* Idem not. in citato *remd. num. 77.**

Et licet in hac locati, & conducti materia colligitur conductor etiam a publico, vel ecclesia habere ius in re,

etiam si sit ad modicum tempus, & equiparari conductori ad longum tempus in iure, & potentia.

4 Quod facit ad materiam *l. emptorem, C. locat.* vt non procedat in conductore etiam ad modicum tempus a publico, vel ecclesia, dicam suo loco.

5 Practicando tamen considerandum est, aut superficiarii agit contra proprietarium, aut contra tertium. Primo casu probare tenetur causam suam iussu possessionis, & ratio est in promptu, quia habet praescriptionem contra se, cum superficis praesumatur in dubio esse domini soli, *l. obligatum fere, §. placet, ff. de arb. & oblig.*

Vnde in hoc transfertur onus in superficiarium. *l. 1. ff. de superficiebus, l. generaliter, §. petum, ff. de fideicom. liber.* Alciat. de *presumpt. in princ.*

Secundo casu cum agit contra tertium, tunc non tenetur probare causam possessionis iur. Bar. in *l. 1. t. §. proponitur, ff. de superficiebus.* Eguinaris Baro. *lib. 6. Manual. num. 18.* facob. Menoch. de *relin. posses. remd. 4. nu. 43.* vbi temperat sufficere in priore casu ostendere coloratam possessionem, puta instrumentum locationis qualecunque illud sit.

6 Vnde nota ex hoc quod instrumentum locationis arguit coloratam possessionem.

Q V A E S T I O VII.

Quaro, an conductor superficie possit petere cautionem de damno infecto?

1 Primo videtur dicendum, quod sic, ex *l. 1. qui bona, §. & superficiem, ff. de damno infecto.* vbi vnus textus principalis ad hoc.

2 Pro contraria parte facit *l. damno infecto, stipulatio, §. ei, qui de damno infecto,* vbi alius textus principalis ad hoc.

3 Prima sit conclusio. Superficiarius, & fructuarius petunt cauere de damno infecto a vicino, & ita procedit, & *§. superficiarium, vt ibi Castren. Alberic. & Alex.* notant.

4 Secunda principalis sit conclusio. Superficiarius, & proprietarius habent ad inuicē inter se duo remedia in materia damni infecti. Datur enim actio ex locato, & conducto, in qua leuis tantum culpa venit, vt suo loco dicam, & quoniam iam non reficatur, venit leuissima, ideo cōpetit actio de damno infecto, quādo pinguis succurrit, & ita procedat text. in *d. §. ei, qui, secundum verum intellectum, quem ibi not. Castren.*

5 Declaratur hoc esse verum, quod peti possit actio de damno infecto, quando petetur super vitio soli, & non alter, vt ibidem notatur, vt per Alex. in *d. §. ex superficiarium.*

6 Et ex discursu huius questionis colliguntur aliqua vitia in hac locati, & conducti materia.

Primum est, quod appellatione culpe in dubio venit leuis. Vnde cum dicitur simpliciter loquendo in actione locati venit culpa, intelligitur de leui, prout etiam ex natura contrarius, venit, vt suo loco dicam. Et hoc colligitur ex *d. §. ei, qui, & ibi not. & alias dixi superius.*

7 Secundum quod ex eodem loco colligitur, quod locator, vel conductor primo loco agere, & experiri debet actione descendente ex contractu, & sic ex locato, & conducto, & hoc quatenus eius vires se extendunt. Sed si ista actio locati, & conducti non habe-

ret

ret potentiam ad adum excedendum, tunc recurritur ad pinguius remedium.

- 2 Vnde cum erimus in facto de leuissima culpa, recurrendum erit ad actionem de damno iniecti, & sic passim discurrendo.

Vnde cum practicabitur, si tractetur de leuissima culpa, non intentatur actio locati, & conducti, quia succumbentes, sed a lia pinguior actio.

Tertium uile scitu in hac locati, & conducti materia, quod colligitur ex eo contextu, quod est differentia inter simplicem inquilinum, & superficiarium, siue superficiarii conductorem, quia simplex inquilinus nunquam petit sibi cauere, quando damnum sit in rebus iniectis, quia sibi consulere poterit migrando, & repetit pensionem suam *vt l. qui bona, ff. de damno iniecto*. Superficiarius uero perdit ius suum, si superficies cadat vitio soli.

Vnde petere debet sibi cauere, *vt in dictis iuris notatur*. Stigiter inspicit simplex inquilinus, quoniam modo sit sibi consultum, pariter, & superficiarius & quo remedio sibi caueat quando uenit leuis, & quando leuissima culpa.

Q V A E S T I O VIII.

Q Vero ad materiam *l. superficiarii, ff. de rei vend. an conductori superficiem competat rei vendicatio.*

- 1 Videbatur dicendum, quod non, quia rei vendicatio competit domino, *l. officium, ff. de rei vend. not. in §. 1. Inst. de act. sed superficiarius non est dominus, imo conductor merito, &c.*

- 2 Contrarium uerius est, *vt competat utilis rei vendicatio l. superficiarii, cum ibi not. quia ex est celebris in exponendo qui sit superficiarius, id est qui certa mercedem superficiem conduxit.*

- 3 Declaratur haec conclusio ex mente Accur. ibidem *vt procedat duobus concurrentibus, primo quod. utilis pensionem: secundo quod non sit ad modicum tempus*. De primo probatur in *l. tutor, §. fin. cum l. sequen. ff. de pig. act.* Secundum patet *l. 1. §. 1. ff. de superficie, & superius uidemus.*

- 4 Et sic duo competunt exceptiones contra superficiarium agentem ad utilis rei vendic. Prima est pensionis non solute, secunda, quod conductio est ad modicum tempus.

Et adde Spec. de depositionibus. §. 5. col. fin. *verbor. in summa, & in tit. de can. poss. & propt. in princ. col. 14. vcrf. & est 12. interdictum.*

Q V A E S T I O IX.

- 1 **N** Vnquid superficiebus competit Publiciana? *Vt l. si quis, cum sponsus, §. an vestigalibus, ff. de publican. vbi ad propositum locati, & conducti, de quibus agimus Accur. quod datur viucapio ad effectum utilitatis domini, & amittitur per dominum directum, non autem quoad dominum directum nisi per spatium 30. vel 40. ego dicam in tit. de praescrip.*

- 2 Et nota pariter illum textum ponem regulam generalem, quod in omnibus praedijs vestigalibus competit Publiciana, et pariter viucapio ad effectum praedictum.

Q V A E S T I O X.

- 1 **Q** Vero, an conductor superficiem possit pignora. re superficie in conductum, & utique sic, *l. tutor, §. final. & l. sequenti, ff. de pignor. actio. l. grege, §. fin. ff. de pignor. l. etiam, ff. qui potiores in pignore habentur.*

- 2 Quae iura notanda sunt, quia ex eis colligitur, quod superficiario competunt vnae actiones, prout in *d. l. tutor, §. fin.*

- 3 Secundum (& hoc ad propositum materiae locati, & conducti) *vt talis pignoratior fiat sine praeiudicio debitor mercedis, prout in l. sane, ff. de pignor. act.* quae debita merces solarium appellatur, prout in *l. etiam, & pro ista hypotheca competit hypothecaria contra quemlibet possiderem, prout d. l. grege, §. & emptor, vbi Bart. addit, quod datur hypotheca durante conductioe superficie. Qua resoluta resoluitur ius hypothecae, & dominus soli praestetur alijs, & est putior, *d. l. etiam, superius allegata.**

Et nota modum loquendi iuriscoosultorum de verbo hodie, in verbo, *sane, ff. de pignor. act.* lex enim temper loquitur, *l. Ariens, C. de barei.*

Vnde quodcumque lex loquatur, illud hodie dicitur, *Bar. an l. aut gradum, §. sed & si, ff. de dam. infect.*

- 4 Vnde si ad propositum materiae locati, & conducti constituto, vel statuto diceret, per haec verba, vel similia, hodie conductor hoc non potest, donec constituto durat, illud hodie durat.

Q V A E S T I O XI.

- 1 **Q** Vero, an superficiarius nunciare possit nouum opus.

Primo videbatur dicendum, quod non, quia nec usufructuarius potest, *l. a. §. usufructuarius, ff. de non oper. vbi not.*

- 2 Contrarium est uerius, ex *l. in provinciali, §. si ego, ff. de non oper. nunciat.* Ratio duplex assignatur, quia superficiarius habet utile dominium, & utile in rem. *l. 1. §. quod autem, ff. de superficiebus, dixi superius questio 8.*

- 3 Secunda assignatur ratio, quia superficiarius habet ius vendicandae ieruitatis, potest enim agere condictoria, ideo & nunciare potest, *et tenet l. an dicit, §. si ego, non. 3.*

Nec obstat videtur ratio de usufructuario, quia hoc ideo procedit, quia usufructuarius habet ius personale, & usufructus, quam habet superficiarius, *vt possit in sol. tenet l. in d. usufructuarius, iungendo simul rationes Bar. & lmo. dicens hanc esse veram rationem.*

- 4 Vnum non omittam ad intellectum *l. superficiarii, ff. de rei vend.* quem inueni penes tal. quod non est de necessitate, *vt in contractu superficies aliquid annui praestetur, sed potest fieri dupliciter, potest namque vendi superficies pro tota, nulla superueniente recognitione annuali, potest etiam vendi pro tota cum hoc, quod annuatim quid minimum pro recognitione praestetur. Ita ex Bal. in *l. 1. col. 3. C. de iure empti. & in c. 1. §. hac quoque, col. 5. de success. vendi.**

Et sic secundum praedicta colligitur, quod superficies sit et venditione, vel donatione, & potest fieri cum recognitione, vel sine, si tamen has recognitio, sufficit quod minimum.

Am.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 5 Ampliatur ista conclusio, vt superficiarius nunciare possit tam proprio nomine, quā procuratorio nomine domini, quia eo ipso censetur constitutus procurator ab ipso domino soli quoad ea, quæ tendunt ad custodiam, & conseruationem rei. Alex. in d. s. si ego in princip. vbi vult, quod si fiat damnum ipsi superficiarii, tunc etiam procuratorio nomine potest. Si autem ipsa solo simpliciter præiudicaret, tunc non posset procuratorio nomine, & ita sublimitat Alex. vnde caudum est quia in re inferatur damnum, vel in superficie, vel in solo, & per prædicta concludit ibi Ias. num. 3. quod superficiarius potest agere etiam confessoria.

Q V A E S T I O XII.

Q Væro vnum breuiter ad materiam l. sed adda. s. si inquilinus, ff. loc. Concessi tibi fundum in emphyteusmum, vel huiusmodi, an possim concedere superficiem iure proprio?

- 1 Vique sic, & reuolat ista utilitas, quod finita emphyteusi, vel huiusmodi, possum cleuare superficiem, & sic ædificium, cum illud habeam iure proprio, nisi domino soluente æstimationem, & sic licet emphyteusis, & superficies sint diuersæ naturæ, & effectus, simul tamen concurrunt modo prædicto, ita Bald. in aut. qui rem, num. 3. C. de sacrosanctis ecclesiis. dicens in primis conseruationem inspicendam. l. 3. ff. de seruitut. in l. si domus, ff. finit. de leg. 1. in c. 1. s. si quis de manjo, vol. 6. de controu. r. inuestit. in r. 1. s. si uasallus, in tit. dicit finitur lex Corra. Ias. in l. in provinciam, ff. si ego, ff. de non. oper. numerat. qui mordet Bart. aliter tenentem in l. 1. s. quod autem, de superficialibus, quam sequitur videtur Caltr. in d. l. 3. ff. de seruitut.

- 2 Ex quibus patet intellectus ad l. obligationum fere, ff. placet, ff. de off. & oblig. qui procedit de rigore iuris, secus de æquitate, propter conuentionem expressam. ita Bald. in aut. exscriptur, C. de bon. qua. lib.

- 3 Secundo ille textus intelligitur respectu directi domini, vt qui habet dominium directum soli, habeat in cõsequentiā & superficiem, secus quoad vtile dominium, quod est ipsius superficiarii ita Ias. in d. s. si ego in princip. 2.

Et aduertendum secundum vnam literam, quia textus allegatur a Bal. in l. sed adda, s. si inquilinus arcem, & vera litera dicit, arcem conseruariā, & magna in significatione horum verborum est differentia.

Q V A E S T I O XIII.

- 1 **Q** Væro, an superficiarius competat vti possidetis interdictum? & textus est in hoc clarus, quod sic, ut terminis superficialiarum locationis loquens, in l. si duo, ff. de iur. iur. vbi vult, vti possidetis, vbi superficiarii proprio interdicto, & actionibus vtuntur, quod interdictum nullum proprium dici potest, quam de superficialibus, & dum textus ibi dicit, propriis actionibus, & c. quæ sunt tres, vtilis in rem, ex conducto, vel ex emptio, quod confirmat verba sequentia in eodem s. sed prætor, superficialium tuebatur secundum legem locationis.

Bene verum est, quod Bartolus ibi post Accur. aliter sentit, scilicet, quod superficialiario competat vti possidetis, sed repugnant verba literæ, proprium interdictum, certè quod proprie dici poterit proprium

interdictum superficialiarum de superficialibus, quod in nomine conuenit, vel vti possidetis. & cum hac opinione transit Iac. Menoch. de reuinc. poss. remed. 3. q. 160. Bocca. de interdicto. 7.

- 2 E contra vero competit domino soli interdictum vti possidetis, tam aduersus superficiarium turbatorem, quam contra tertium. Prætor vero tueri superficialiarum secundum legem locationis sue, nam sufficit, & contentus esse debet dominus, ne turbetur in possessione sua, non autem superficialiario nocere in sua.

Et notabilis est hic textus in hac materia, quod superficialiari applicat ad materiam locationis, & cõditionis.

Q V A E S T I O XIII.

Canonicus.

- 1 **P** Rõsequendo materiam l. si duo, ff. de iur. iur. vti possidetis, quæro vnum, quod in facto contingit in patria Tudertina canonicus. Si turbetur cõnacularius, cui competit interdictum, vel cõnaculario, vel domino? & vtiq; domino soli, & domus, vel vero possessori, non cõnaculario, quia superficies cedit solo, non ergo superficialiario, sed dominus possidere dicitur, ergo ipse dicitur molestatus, vel turbatus d. l. si duo, ff. si sup. ff. vti possidetis.

- 2 Declaratur, vt non procedat, quando cõnacularium aliunde habeat aditum, vel ex publico, vel ex priuato, quia tunc cõnacularium non dicitur possidere a domino edum, vel solus ab ipso cõnaculario. ita Iac. Menoch. de reuinc. poss. remed. 3. q. 30. num. 147.

- 3 Vnde semper in prædicta cauti erimus, an cõnacularium habeat aditum aliunde, vel non, & videmus in Castris, quod prope parietem iuxta viam publicam fuit, & eriguntur scalæ pro ascendendo ad superiorē partem, & ad cõnacularium.

Et ultra Menoch. plene prosequentem hanc materiam in 3. remed. retinenda possessionis, addo bonum locum in materia ab eo non vilius, nec allegatum, vt per Capic. de iur. 1. 117. vbi materiam in pulchre tractat vbi dat nouis modum prædicandi, & articulandi. Primo, quod cõnacularium subsistet iure ex duobus saltem lateribus super partem inferiorem. Secundum, quod aditus ad illud cõnacularium per annos quinquaginta, & ultra fuit ex tali loco, non ex parte inferiori, & alia, de quibus per eum, ad quem recurramus.

- 4 Et in hac locati & conducti materia cõnacularium, de quo agimus, ad locati & conducti marciam pertinet, & erat superior pars domus, ad quam scalis ascendebatur, quæ pars inquilinus, & conductoribus domorum locari solebat reiecta inferiori parte pro dominorummet vtu.

- 5 Hinc cõnacularium exercere, qui solebat inquilinus cõnacula locare a cõna, quia antiqui in superiori parte domus cõnabatur, ita Ale. interpretatur verba græce scripta in d. s. si sup. lib. prætermissum, tit. l. vti possidetis. cõnacularium supra esset. Ale. ab Alex. genia. dierum lib. 3. r. 14.

- 6 Hinc cõnacularium, idest cõnacularii conductor. dixi supra in questione locationis distinctio.

Et cõnacula tenues homines conducere solebant. Vnde Iuuen. latira 10.

Rarus venit in cõnacula miles, idest inquilinos, & pauperes, qui in conducto habitant.

Et

7 Et sic vides, quod antiqui locabant partes superiores, tanquam inferiores.

Et quando non locabant, reponebant in eis cubi-
cula, et cetera, conclavia, & alia habitatio necessaria.
Hottoman. in comment. verb. iuris, in verbo, cognacu-
lum, in fine. Franci. Baldus. de pignori, cap. 6. de off. Pe-
rui, 84. num. 3.

Et de hoc cenaculo sepius habetur mentio in titulo
de his, qui de se. vel esse, ut percurrendo videri potest
in l. solutum, §. plane, et de pignori, et.

8 Vnde vixit per conductum habitare domos
alienas, & vulgo dici solet, *per case a pignore*.

QVÆSTIO XV.

1 **E**T per modum corollarij ex supradictis quæstio-
nibus, decisionibusque supra factis intertur pri-
mo, quod conductor superficiem non tenetur ad ali-
quam pensionem si superficies in totum destruitur,
ex Bar. in l. dam. in infestis stipulatio, §. et qui, §. de dam-
n. in festis. Cuius dictum videtur limitandum, nisi facto sa-
pientiarum hoc evocatur argumento, sed enim fructus au-
rius, §. de usufructu.

2 Sequitur secundo, quod superficarius possidet nat-
uraliter, ex Bar. in l. si duo, §. ceterum, §. uti poss. Spec.
de locat. §. 6. vers. 46. quod locum non specificat
Firmian. in reper. in verbo, pos. s. s. apud quos.

3 Sequitur tertio, quod si superficies augetur, pen-
sio sit augenda, & cum in tit. de remiss. merced.

4 Igitur superficarius servitute imponere potest a
habet valere in rem, agit interdicto de superficiebus
agitur, de dam. in festis. Agitur ex locato ad damnum.

5 Et contra ius alij credere non potest, non habet vi-
lem in rem, non agit interdicto de superficiebus, non
agit de damno in festis, agit ex locato ad damnum.

Habet publicaniam,

Pignorat.

Nunciat,

Possidet naturaliter.

Vale dominium habet.

De possessore maioratus.

QVÆSTIO I.

1 **V**tilis, quotidiana, & practica est questio, an
possessor maioratus possit locare bona perpé-
tua in familia relicta, ad materiam, l. rodellus, §. insti-
tuto, §. de leg. 2. Et questio hæc pendet ab illa, an pro-
bitus alienare, vel vendere, locare possidet qua su-
perius vidimus, dum de locatione ad longum tempus
transigimus, ob id ab ibidem dicta me remitto, ne
transcribere videar. Et omnino hinc inde rationibus,
de quibus in dicto loco, vera cōclusio est, quod ad mo-
dicum tempus potest, sed ad longum tempus quia
successor stare non tenetur. Bar. & alij, in d. §. insti-
tuto, C. Astreni. in l. si quis domum, §. c. cum, 3. ff. de Bar.
in l. emptorem, num. 5. & C. locat. Et hæc est communis
optimi. Cur. de fund. q. 14. Etiam in suo thesaur. recept.
sent. littera C. m. 194. Crat. in §. de domo q. 59.

2 Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad l. em-
ptorem, C. locat. ut procedat in successore in maioratu
cum conductore ad longum tempus.

3 Contrarium sentire videtur Bal. cons. vlt. lib. 4. io.
ieph. Rot. Luc. 64. num. 13.

4 Declaratur hæc conclusio, et multo magis proce-
dat si hæc prohibitiōe tacita, ut puta, quod bona per-
petuo remaneant in familia, sed in prohibitiōe ex-
pressa apponendo aliqua verba prægnantia, puta quo-
modo, vel similia, glof. in clem. 1. de foro compet.
in Loula, C. de iur. dot. Traquel. de iure primogenit. q.
61. Curt. iunior. conf. 25. Dec. conf. 645. num. 43. Egrege
Afflic. lib. 2. tit. de inest. de remon. rit. fall. §. quod ergo,
num. 21. Sozad. conf. 15.

5 Declaratur secundo allegata conclusio, ut nō pro-
cedat de alienatione proprijs sine sumpta, quo casu
venit translatio domini directi, & sic fieri poterit lo-
catio ad longum tempus, sed de alienatione proprie
sumpta intelligitur alienatio proprie sumpta, si vero
improprijs, tunc comprehendit etiam obligationem,
Bal. in cap. 1. §. ut libellario, quibus modis feud. amittat.
in auth. hoc ius porrectum, C. de sacrosan. eccles. Et hæc
est communis opinio. Salic. in l. fin. m. 1. C. de reb. alien.
non alienat. Ripa. in l. fin. q. 42. C. de renoc. donat. Beron.
int. nulli, num. 2. de reb. in eccles. non alienant. Emanuel.
Soarez. in suo thesaur. littera A. num. 128.

Addo bene declarantem Rodoa. de reb. eccles. non
alienant in princip. rubr. de significat. verb. alienatio, nu.
10. fol. 7. Rebuff. in sua praxi in comprehend. de rerum ec-
cles. alien. num. 6. & seq. Barbat. consil. 115. col. 12. lib. 1.
ders. Perff. 93. nu. 13. vbi alienationem quatuor mo-
dis considerat ad Aliat. in l. alienatur, §. de verb. signifi-
cat. Pedemon. de off. 85. bonus locus apud Firmian.
littera A. in verbo, alienationis appellatione.

6 Quomodo autem intelligatur in vitis volunta-
tibus declaratur ratio, si expressa est, verba preceden-
tia, vel sequentia, & in dubio si videbitur erit interpretan-
da. Socin. iunior. conf. 63. nu. 28. & 29. lib. 2. & in l. 1. §. de
reb. eccles. post Rom. cons. 231. Dec. cons. 625. nu. 7. &
cons. 626. nu. 3. Pedem. de off. 50.

7 Declaratur tertio, quando dispositio est contra ra-
tionem legis repugnans, vel continet ius singula-
re, l. fin. vbi no. C. de prædial. lib. 10. Bal. in auth. ci quis,
num. 24. C. de ben. arbo. m. c. possid.

Declaratur quarto, in prohibitionibus odiosis, pu-
ta si testator prohibuisset alienari in comortem, quia
hoc casu valebit alienatio, & locatio, secus in nō odio-
sis. Bal. in l. fin. C. de reb. alien. non alienant. Socin. reg.
25. limit. vlt.

8 Declaratur quinto, ut successores in maioratu teneat.
stare locatum a auctoribus, si alia bona habuissent a
defuncto, & hæc maxime si essent hypothecata pro
securitate contractus, quo casu obligatur successorem
ad materiam l. emptorem, C. locat. Ita Anton. de Pa-
dilla ad l. vnum ex familiis §. si de Falcidia, num. 12. ff. de
leg. 3. per not. in l. cum d. matres, C. de rei vendit. & in l.
ex qua persona, §. de reg. iur.

9 Declaratur sexto, in prohibito alienare sub pena,
quo casu locare poterit ad longum tempus, l. nulli, in
verbo, alienatione, de reb. eccles. non aliena. n. Cairr. con-
sil. 20. Socin. reg. lib. 15. alienare prohibetur. Patribus igitur
tur prohibito alienationis non includit locationem
ad longum tempus.

10 Declaratur septimo, in locatione in quinquenniū,
que non censetur prohibita, ut di. supra de locatio-
ne ad longum tempus, & in terminis Port. consil. 61.
Marzar. de iudicem. par. 2. q. 30. Peregrin. de iudicem.
misi. art. 40. num. 91.

QVÆ.

Tactatus D. Vincentij Carocij

Q V A E S T I O II.

Q Væro, possessor maioratus alienavit, post recuperavit, excusabitur? questione hanc posui superius in materia l. 2. C. de iure emphyt. ad ibi di. & me remitto.

Addo, quod non excusetur, quod hæc est communis opinio. lal. in l. fin. q. 20. sub num. 1. 35. C. de iure emphyt. Grat. consil. 133. num. 2. lib. 2. Rip. ad leg. nu. 55. ff. ad leg. Falcid. Socin. iun. consil. 20. num. 38. lib. 2. Jul. Clar. in §. emphyteusis, q. 13. verfic. sed quid sit, lal. in terminis, consil. 29. lib. 2. Veron. in l. quis sit fugi. unum, num. 6. ff. de edil. edic.

Q V A E S T I O III.

Pulchra est questio, & passim in foro contigibilis, an hæres, qui alienavit rem maioratus, iocando ad longum tempus, teneatur ad restitutionem fructuum.

Circa hanc questionem perquisivi quâdoque scribentes, qui in materia vitimarum voluntatem plene scribere professi sunt, quique fructuum materiam tractaverunt, nec de hoc mentionem aliquam reperire potui: quare tangam illius decisionem.

Et primo videbatur dicendum, quod immo faciat fructus suos, quia possessor sine titulo, vel cum titulo inualido, facit fructus suos. l. bona fidei, ff. de acquir. rerum domus.

Contrarium in terminis consulendo tenuit lal. consil. 29. num. 3. vol. 1. allegando per multa fundamenta consultasse Cur. num. ea ratione, quia iste sic locans ad longum tempus est in mala fide, iocando contra eum tem defuncti, ergo maxime tenetur ad fructus perce.ptos. l. si fundum, C. de rei vendit.

Possessor enim malæ fidei tenetur ad fructus perceptos. l. si fundum, l. si nanis, ff. de rei vend. l. qui sit, §. si ff. de usur. Ber. in c. gravis, num. 34. de reit. poluat. Silua. consil. 49. num. 79. lib. 1. faccos. Menoch. ponens hoc pro constanti in 15. remed. recuper. posses. num. 590. Nec contraria ratio obilare videtur, quia iuvius in iureo possessore malæ fidei. Et sic faciens contra voluntatem defuncti, dicitur in mala fide, & tenetur ad fructus.

Et ad propositum tam materię locati, & conducti, de qua agimus, quam malæ fidei possessoris, addo unum de quo tetigi supra, de creditore, q. 8.

Quod licet malę fidei possessor teneatur ad restitutionem fructuum, pro ut superius vidimus, tamen deducit omnes expensas factas in cultura fundi, & nedu pro cultura, sed etiam pro custodia ipsius, l. si a domino, §. fin. ff. de pet. hered. l. fundus, qui, in primo respon. in fin. ff. de pet. hered. Bal. in leg. 1. volum. 1. C. de reit. & l. ex pte. mirans Bartolum contrarium ten. lise in l. cum quæretur, §. prædij, ff. de leg. 3. ad idem adducit Bal. l. si ita, §. fin. ff. de iud. instrum. leouunt. Callen. & lal. in l. dicitur, §. impendit, ff. soluto matrim. in leg. domum alias, l. sumptus, ff. de leg. 1. late Tr. in aquel. de extrat. consang. §. 15. gloss. fructus, num. 1. Costa in memorab. hoc valde commendans, in verbo, si. ius Mediolani canetur, quod in ditionibus, & r. Rom. singula 36. malæ fidei, Calsau. consil. 101. num. 5. & 6. lal. d. Menoch. de recuper. posses. remed. 15. num. 576. inferens ex hoc quod in fundo si colligantur centum

puta sacci frumenii, & pro cultura a seendatur ad quinquaginta, quinquaginta alij tantum erunt restituendi. Ponam latius in tit. de fructib.

Salua pro nunc Bart. vt in d. §. prædij loquatur in impenia temporalis, secus perpetua, & ita loquitur d. l. si ita in fine, & ita declarat Beron. in rap. 1. num. 96. de usur.

Impenia igitur detrahatur ad fundi culturam ad perpetuum utilitatem.

Q V A E S T I O IIII.

Q Væritur de pulchra questione, que sæpius in facto contingit. Oritur contentio inter conductorem ad longum tempus, & successorem in maioratu, qua conductor vult discedere, & successor in maioratu vult, quod permaneat, & continuet, quis audiendus? Anton. de Padill. in l. vnum ex familiis, §. si de paleidia, nu. 13. tenent conductorem posse imponere discedere, vt æqualitas in contractibus seruatur, sicut posset successor impune expellere. Ponam in tit. de singulari successor. vbi videtur locus suus, quæ testigie sufficiat.

Sequitur alter gradus personarum in materia locati, & conducti.

Gradus quartus.

Medicus.
Fidensior.
Præceptor.

Ambrosiator.
Mediator.
Sacerdos.

Sequester.

Vtilis, & delectabilis est indagatio Medici speculatio in materia locati, & conducti, de quo tractare intendo, nõ excludendo tamen materiam locati & conducti, ommissis alijs interim rogabimus Deum optimum maximum, qui languores nostros curat, vt de medico tractantes a medicorum indigentia nos liberet.

De Medico.

Q V A E S T I O I.

Medicorum causa iustissima est, & iustior, quâ professorum liberalium artium: hi namque studiorum curam, Medici vero corporis curâ agunt, leg. 1. §. 1. ff. de varijs, & extraordinarijs, cognitio, quique eligi debent, non a præfide provinciarum, sed ab ordine, & possessoribus Civitatis, qui certi de probitate morum, & peritia artis idoneum eligunt, cui se liberofque suos in ægritudine committant, pulcher text. in l. 1. ff. de decret. ab ordine facien, quem commendat Bald. in l. 1. num. 3. C. mandat. Latè in materia Magorum. Rot. Florent. 11. num. 6.

Pro parte igitur affirmativa facit text. in l. 1. ff. de var. & extraordinarijs, cognitio, ponderando primo loco verba illa in principio posita, ibi, prætes provincie de mercedibus ius dicere solet, posita enumerat medicos, ergo medicis salarium debetur.

Secundo loco ponderatur ille textus, dum inquit, quod iustior est causa medico um, quam professoribus liberaliũ artium, ibi, n. inuigilant moribus medicis, quæ

que præfertur siq̃itur iustior est, & proficioribus liberalium artium debetur, multo magis debetur medicis.

- 4 Tercio pro hac parte facit id, quod refertur apud Pontan. vbi Mercurius a Charotide interrogatus, quod genus hominum liberius viueret. Iherius (inquit) medici viuunt, vt quibus permiffum est hominem impune occidere, & infuper mercedem recipere. Vnde apud Siobæum sermo e. 100.

Soli medico, & aduocato occidere licet impune.

- 5 Pro contraria parte facere videtur, quod medicis ratione exercitij habent multa privilegia, & a multis oneribus excusantur, vt no. in §. item Roma, Institut. de exenat. tutorum. Si igitur releuentur in hoc, frustra de merc ede querendum videtur, hæc enim bonam mercedem, & iustum præmium videtur ab oneribus liberare.

- 6 Prima tamen opinio est verior, ex l. i. ff. de variis & extraordin. cognit. c. 1. l. ff. de decret. ab ordin. fatiend. vbi Priores Ciuitatis salarium constituunt. not. in c. no. qui studet. l. i. quæst. Ceanut. Theorimat. l. 2. numero 5. Socin. late, cons. 196 lib. 2. Bellon. in princip. in l. i. tit. de obli. numer. 5. vbi quod datur officium iudicis medico.

- 7 Ampliatur hæc conclusio, vt procedat etiam in obstetricibus, quæ & medicinam profiteri dicuntur d. l. i. & dixi in tit. de obstetricibus tñ. igitur elæus est, quod obstetricibus salarium debeatur ex officio, licet non promissum, neque conuentum.

- 8 Ampliatur secundo, vt tale salarium veniat appellatione alimentorum, Angel. in l. cum bis, transigit, ff. de transact. Roland. in l. si quis a liberis, consil. 22. num. 3 lib. 1. Cordub. ad §. non tantum. numer. 30. de liber. agnos.

- 9 Sed quæ præmia dantur obstetricibus? Omnia regna mundi, si pariendo nascitur masculus, si foemina in caminum ignem ibi erit fluxus, & fridor dentium.

- 10 Declaratur ex mæte eiusdem l. i. ff. de var. & extra. ordin. cognit. vt nõ procedat in istis incantatoribus, impostoribus, & exorcistis, qui vere medici non sunt. Omnis Iuriconsultus istos vulgo salubribus, qui sapius medicamenta dissimulant.

- Nota tamen l. C. in d. l. i. in duobus, primo, quod medicus dicitur, ex quo in certa corporis parte medetur.

- 11 Vnde Doctor Iuris Ciuilis tantum, vel Canonici tantum, Doctor Iure optime appellari poterit. Notarius, qui est prædictus in aliquo tantum genere instrumentorum, vere Notarius appellari meretur.

- 12 Nota etiam secundum quod adeo cupiunt sanari homines, vt sapius currant pro remedijs ad incantatores, & fortasse adhibent medicamenta, imaginaria tamen, vt ibi. C. ait. multi cum prædicatione, & laude profuisse affirmant. Et licet excludantur a l. C. a. num. medicorum, maiora certe datur eis salaria, quam veris medicis.

- 13 Et nota, quod vulgo impostores appellantur. quare male veritas, & legitimum textum Ange. Politia. in posterum.

- 14 Et priores Populi, & ordo Ciuitatis possunt constituere salarium medicis, vt no. Bart. per illum tex. in l. i. ff. de decret. ab ordin. faciend.

Q V A E S T I O II.

Quæro secundo loco principaliter ad materiam l. si. C. de negot. gest. an medicus curans infirmum inultum, & nolentem possit petere salarium, & expensas, si quas fecit.

- 1 Pro parte negativa facit primo loco l. inuito, ff. de reg. iur. vbi inuito beneficium non datur.

- 2 Secundo facit l. si. C. de neg. gest. vbi elarius loquitur in debitor prohibente aliquid fieri ad sui fauorem. Si enim fiat nulla competit actio, nec utilis, neque directa negotiorum gestorum, reddedo rationem, quia nemo cogitur recipere aliquid in creditorem.

- 3 Tercio pro hac parte facit l. si pro te, ff. mand. quam ad hoc propositum singulare dixit Aret. in §. actio. num. col. 15. In l. ff. de all. vbi stante prohibitione, protectione, vel denunciatione nulla competit actio negotiorum gestorum, nec utilis neque directa.

- 4 Pro contraria parte facit primo, quia mutuas si hospitalitas student. repetit, licet pater mutuanti expresse prohibuerit. Et quod est vtiliter gressum gl. notab. in l. sed & Iulianos, §. sed quod dicitur, ff. ad Macedonian. commendat. Alex. in l. quamvis, num. 14. ff. sol. matrim. Papient. in pract. in libell. pro barr. vbi re sing. num. 12. Bal. Nouell. de dot. par. 6. pruit. 46. Soc. cons. 286. num. 4. Felin. in c. 1. de magist. l. hora. Lut. de princip. libel. pruit. 19.

- 5 Secundo facit, quia expensas pro redemptione personæ alicuius, etiam contra prohibitionem repetit. Io. And. in c. eum. C. laicus, de foro compet. argumento, l. cum ratio ff. de bon. dam.

- 6 Tercio facit l. sed & si quis, §. item Labeo, vbi Bal. ff. de rebus. & sumpt. sine. vbi expensas pro funere alicuius repetit, licet hæc de contradicente, quia publice interest corpora tumulari. Et si corpora mortua inuoluntari, multo magis viuæ, ægrota tamen, sanari. Et sic medico dabitur repetitio ad infirmo inuito, & in hoc irrationali, & ingrato.

- 7 Et hæc secunda opinio est verior, & æquior, quam originarij tenuit gl. ab omnibus commendata in Cano. l. in iuripirite. proindrudum, §. 3. dist. 12. quam incongnitam, & singularem dixit Roman. sing. 124. Tu habes, Cagno. in l. inuito, numer. 6. & 7. ff. de reg. iur. Dec. cons. 69, num. 12. Granut. theore. 12. num. 5.

- Addo ab eo nõ allegatos, & pulchre in materia loquentes Spec. de salar. §. fin. vers. sed quid si infirmus, Alex. in l. si. dim. 3. sub nu. 7. C. de iur. gest. vbi hoc summo petere commendat, & laudat Franc. in r. scilicet. l. i. prope medium, de for. compet. Socin. in reg. 180. littera B, incipiente, expensens, l. i. vbi patet hoc valde commendat Tiraq. dicens hoc singulare, de retrat. nonnu. §. 7. glof. i. num. 10. plenius in tract. nobilitat. c. 6. num. 37. vers. add. & tex. Barbae. in rubr. de sol. paulo ante finem, Alex. post Bar. in l. Stichus, ff. de preul. l. r. Abb. cons. 91. quod primum, vol. 2. Rip. in tract. de pñ. cap. h. vbi de remed. ad confer. pñ. num. 103. allegando illud, quod bona præstantur inuitis, quando eorum consilium vel litat, non voluntati. Can. qui emundat, 45. dist. 12. Felin. in c. contingit, de sentent. & commun. c. in e. inter cetera, num. 13. de rescript. laic Didac. Segur. in repet. l. si quis, num. 123. de sequela. poss. lausime Ferdin. Gomit. in l. 27. Tarrusol. 175. num. 104. Barbae. cons. 54.

Tractatus D. Vincentij Carocij

col. fin. lib. 2. Cotta hoc valde commendans in memorabi- in verb. beneficium inuito, Corlet. in *final.* in verbo *expens.* 1. ubi temperat vno modo, nisi medicus esset coniunctus sanguine infirmo, Alphar. re. por. 958. Pont. de *Aliment.* capitulo 16. numero 7. Ad contraria respondetur, vt regula illa, quæ in iuribus pro contraria parte adductis colligitur fallit tamen in præallegato casu in medico curante infirmum, nolentem inquit prohibentem.

Et sic vilitati student, recolligunt spicas hinc inde (parcas, regula est vera, & iuris approbata, quod inuito beneficium non datur, l. inuito, ff. de reg. iur. l. si pro te, ff. mand. l. fin. C. de neg. gest.).

8 Fallit in mutuo facto inuicem famulus student, patre inuito, vt in primo argumento pro hac secunda parte.

Secundo fallit in expédite pro redemptione personæ, vel exarceratione ipsius, vt in secundo argumento.

Tertio fallit in expédite in funere alicuius, vt in tertia ratione. Addo Duen. reg. 397. Fallit quarto loco in medico infirmum in curante, iuribus superius adductis vel in dante salarium medico pro infirmo potente, Bal. Nouel. ad l. 1. t. num. 224. ff. sol. matr. Maggon. Rot. Florent. 1. num. 11.

Digressio.

9 **N**on parua sine videtur ingratitudo in medicorum materia. Curatur infirmus a graui fortasse infirmitate, postea dicit, nolo soluere mercedem quamquam me curasti inuitum, & prohibentem, quid enim lamia vitulus in bonis corporatibus? ita vt multi ex sapientibus antiquis summum bonum in laqueate ponerent. O Bone Deus, quæ infirmitas est illa, curare infirmum inuitum, & velle potius mori, quam viuere.

Hor. dixit, inuitum qui seruat idem facit occidenti.

10 Ponderandus est etiam textus in allegata l. fin. C. de neg. gestis, dum terminos constituit, aut quis prohibuit ab inuito, aut in medico operam, & laborem, vt repetantur expensæ prius factæ non possit prohibitio nem.

11 Ponderandus etiam est dum differentiam facit, an quis expresse prohibuerit, & tunc non repetet, aut voluitas sit, vltimè esse. & sic casu repetitio datur. Ita Cur. in l. mori, in. 9. l. ff. de iur. iud. om. ind. com. mendat iacob. Menoch. de *arbitr. lib.* 9. 69. num. 27.

12 Vidi in facto casum, Conduci operam, cum ad construendum domum, scribendum librum, vel quid simile, in medio operis premit me, & licentio operari, debebitur ne pro tempore tantum merces, vel pro integro opere, cum per operarium non steterit? Prædicti dicunt infirmitatem conuentionem, aut pro integro opere, & sic vnica, aut dies, & pro rata.

Q V Æ S T I O III.

Quarto, an medicus teneatur gratis moderi pauperibus & impotentibus. Hanc questionem tetigi in aduocato, in *tit. de fruct.* & *lit. expens.* & ea omnia, quæ ibi dicta sunt applicari possunt ad materiam medicum, & si quid hic appareat positum deseruiet ad materiam aduocati, & contra, cum Doctores semper de vno ad aliud interit, vt clare videri potest,

1 Pro parte negativa facti, quia dignus est mercenarius mercedo sui laboris, vt superius alias vidimus. 2 Pro contraria parte facti l. 3. aut prator, ff. de postuland.

3 Secundo pro hac parte facit l. ne quidquam, ff. de decretum, ff. de off. proconsul.

4 Tertio pro hac parte facit, quia non debet apud medicum plus valere pecunia, quam vita morituri. Canon satis, 86. dist.

5 Et hanc opinionem tanquam veriorē tenuit Car. Alex. in Cano. 183. dist. 1. Panorm. in *ca. aures, de at. & qualita.* Summa Angel. in verbo, *Medicus*, num. 5. a quo vtiliter habes alia duo. Primum, quod diuitibus non sit tener, cum memo cogatur de suo facere beneficium, to. 9. 2. precarie. Secundum, quod a publico salaratus, teneatur gratis seruire tam magnis, quam paruis infirmis, sed a sanis bene possit petere salarium, ex l. archiatr. C. de profess. & medic. lib. 10.

6 O Bone Deus, ubi in hoc medicorum medicina, & conscientia? Conduci a publico ambiunt seruire nobiles potentes in concilio, & refectis obtinendis, vocati ab istis comitunt prandia, cenas, somnum, eunt quandoque ex celeri voluntate leuissimè, dicunt, morantur cum infirmo per horas, & plures horas, vocati ab infirmis, pauperibus, diuini. 2. quærentes multamendaciam, mat apud Deum vox pauperis iusti.

7 Eandem opinionem tenet Fel. in *ca. 1. de off. iudic. Decis. Litantic. 4. num. 300.* ubi moderat in egeno, cui aliter lubueneri non potest, Franc. Mar. *decis.* 546. nu. 7. p. 1. ad quem recurram, quando eris cietus pro bono medico eligendo, qui ponit eius qualitates, Cornel. Benincal. *de pauper. q. 7. special. 8. de iudic. num. 18.*

8 Et hæc est communis opinio teste Ripa in *tratt. de pest. num. 99.* Roland. *conf.* 87. nu. 2. vol. 2. Luc. de Pen. in l. ordinaria, C. de profess. & medic. Archid. Florent. in 3. p. sum. tit. 7. c. 1. 5. post. prim. And. ab iertin. in *consil. Ne ap. incipit quis nomenquam.* 10. de sancto Gem. *infirm. funeral. ferm.* 24. Adrian. in 4. sen. Plac. in *epit. de lib. c. 26. sub nu. 5.* Vtil. ad Afl. *decis.* 123.

9 Quam vitra supra nominatos intelligo veram concurrentibus tribus requisitis, loquendo etiam in foro conscientie, scilicet opportunitate locorum temporum, & rerum. Locorum quia non tenetur medicus per modum querere indigentes, sed sufficit si eis occurrat, iuxta illud, Exod. 23. si occurreris boui inimici tui, aut asino erranti, iudic ad eum. Temporum, quia non tenetur homo futuræ necessitati præuidere, sed sufficit præteriti succurrere premæ. Iob 3. Qui videt fratrem, &c. Rerum, quia homo consulere debet coniuictis sanguine, curam impendere. 1. ad Timoth. 5. Si quis suus, &c. quibus cessantibus medicus non tenetur etiam in foro conscientie. Ita colligitur ex August. 1. Aduoc. Christiana. quam ad medicum extendit Addit. ad Ang. in *ver. Aduocatus*, nu. to. littera B. in fin.

10 Et medicus recusat mercedem infirmis pauperes gratis cogi potest a iudice. Fel. post. Panorm. in *c. si pro debilitate de off. deleg. in mo. priuari, & expelli potest.* secundum Bart. in l. archiatr. C. de profess. & medic. lib. 10.

Quæro, an medicus, chirurgicus, & similes pacifici possint cum infirmo pendente infirmitate.

1 Et pro parte negatiua facere videtur *l. medicus, ff. de ver. & extr. cogn. vbi Alber. & Bar. notat, & dicunt esse casum singularem, vt non valeat venditio facta per infirmum medico infirmitate pendente.*

2 Secundo, pro hac parte facit, *l. archiatri, C. de profess. & medic. lib. 10. in fi. verbi ibi, non ea, quæ periclitantes pro salute promittunt.*

3 Tertio facit hæc ratio naturalis, quia pro sanitate recuperanda omnia promitteret infirmus.

4 Et hanc opinionem tenuit gloss. in *l. quis, ff. praeterea, in verb. contrarium, ff. de posuland. quæ ibi Bar. dicit notabilem, & singularem, gloss. alia integ. 1. si cui, in verbo suspensa, ff. de ver. & extr. cogn. Anton. Burgen. in c. cum casus, num. 52. de empt. & vendit. Panor. mit. in c. quia plerique, num. 34. de immunit. eccl. Rebuss. de reg. constit. tom. 2. pagina 187. numero 44.*

5 Et hæc est magis communis opinio. Ari. Pinell. ad l. 1. C. de rescind. vend. par. 2. c. 2. num. 3. Corrupta a Suarez allegatus in suo thesaur. receptat. sentent. littera M, numero 122. Burlat. ex magis communis, consil. 72. sub numero 1. in fi. lib. 2. Anton. Tass. de error. notor. c. 39. num. 3. dicens hoc notabile ad intellectum f. pen. C. de pass.

6 Contrariam vero opinionem tenuerunt multi discurrendo per verba, & intellectum *l. medicus, & l. archiatri superius allegati, & primo dixit Bal. ad l. inter poss. nu. 5. C. de transact. quod ideo ibi reprobat illa sic appellata in oculis venditio, ratione medicamentorum, quibus malignus medicus maligne differerebat, & procrastinabat sanitatem, vt tædio affectus infirmus venditionem faceret, quasi illa longa malignitate cessante, passio, & venditio licita, & permitta esset, arguendo à cessante ratione legis. Et Bal. in hoc intellectu secutus est ibidem Aciat. sub num. 20. appellans hanc speciem modum dissimulatum, tal. in §. quadriples, nu. 7. Infi. de actio. appellans merum ab effectu naturæ, Rip. in tract. de pest. c. fin. nu. 56. Cagnol. ad l. 2. nu. 102. C. de rescind. vend. Plac. in epistol. de l. c. 26. sub num. 4. circa medium.*

(Cagnol. ad l. 1. num. 191. C. de rescind. vend. Magon. Rot. Florent. 1. numero 10. & consiluit in fine, decisionis Medicis, quod non sint leuiti in exigendo iuxta regulâ Afflicti 133. vbi Vresil. Additionator dicit quod Aduocatus, & Medici tres facies præseferunt a clientulis, Angelus tempore necessitatis: hominis tempore non sic instantis: finita causâ, & cura, Diaboli. & est mera veritas: esperto crede Roberto 1. Carocio.

A D D I T I O.

6 Petr. Pecchi de contrah. coniug. lib. 1. cap. 9. num. 6. Illuc liquidem Epigramma.

Quid si me Tensor cum strilla non acula supra est,
Tunc libertatem, diuitiasque roges.

Promittam, nec curam rogat illo tempore Tensor.

Latro roget, res est imperiosa timor.

Sed fuerit curia cum tuta non acula tecum,

Frangam Tensori curam manuque simul.

7 Et circa hunc intellectum gaudere, & exultare iurisco. consulti, Doctores, Procuratores, & alij legum. professores, contra quos quotidie inuehuntur susp.pecti anhelantes, & inquieti litigantes, & populus quandoque vniu.ersus appellantes vos avaros, sitibundos, studiose procrastinantes causarum expeditiones, vt vinea longiore, & maiorem fructum afferat. Ecce lex, medicus, quæ consolatur vos. Aut enim re facitis id, de quo imputamini, & habetis medicos similia facientes, & solatium est habere socios malorum. Aut non facitis, & erumpite in *l. medicus*, qui tam malignæ processit. Nec illam (ni fallor) inueniet quis legem studio necessario composuit contra Aduocatum, vel Procuratorem, vt coegerit ex maligna procrastinatione clientulum ad vendendum bona pro causæ victoria obtinenda.

Pariter ex lectura huius *l. medicus* depioranda est humana calamitas, & misera mortalium vita, ad hoc enim cupiunt homines lani fieri, vt pro minimo eorum bona sanitate procurantibus vendat, & nedum cupere sanitate, & bonam valetudinem in singulis corporis partibus, sed infelices restringunt se ad pupillam oculi, & considerabat malignus medicus quæ sit necessitatis leuius vilis, propterea tam duram conditionem infelici ægretto proposuit.

Et sic sanitas oculorum possessio, & fructio bona porum præferitur. Quid dicemus in homine avaro, & insatiabili qui per tot annos, & decennia de fatigante defessam iam vitam in cumulandis pecunijs, si iuxta *l. medicus*, veniat oculorum ægritudo, vendat ne medico pro sanitate recuperanda id, quod per tot annos cum labore, & sudore quaesivit? arcta via est, quid in patre filiorum numero grauato? præsertim ne sanitate propria in vtilitati filiorum? Malignus igitur medicus. Dicebat autem Pinell. in loco superius citato, si *l. medicus*, procedit, & loquitur in venditione facta ægro, & sic ex titulo oneroso, quanto magis in promissione ex causa lucratua? Certe hæc Pinelli consideratio non tollit rationem malignitatis, in qua se fundat Bal. & quem sequitur.

7 Secundo loco discutebat ad *l. archiatri*, Afflicti. decis. 12. 3. vt ea lex procedat, quia ille erat stipendiatu a publico memento passio erat prohibita. Secus igitur in medico non salariato, vt ei pacifici liceat, attentius ita votatum in vna mercedis cuiusdam Caroli Copulæ Chirurgici vniuersimter per omnes.

8 Qui intellectus comprobari videtur in verbis istis. Annonaria commodæ in salaria a populis commodè ministrantur. Cui repugnat Pinell. in loco iam citato, quasi ex mente, & ratione dictæ legis omnis medicus comprehendatur, recte intuentum fundat se Imperator, & in salario, & hoc in principio *l. vbi colligitur ratio si. l. si. de hered. inst. deinde fundat se in periculo, in quo promissione medico iactum reicit.*

9 Tertio loco V. fill. ad Afflicti. dabat aliam declarationem, quod promissio facta medico pro infirmum valet de iusto salario tecus de immo ex Archi. in Canon. sine. 14. q. 5. intellectus versus in se, non tamen ad intellectum dictorum iurum.

10 Impediunt ergo promissionem infirmis, salarium in iustitia, ipsius medici malignitas.

11 Considera tamen gloss. superius allegata in *l. quis*.

Q uis.

tra dimidium iusti pretij, & pluriquam parabolani sunt, nec salmæ denariorum phantasticos latarent, tandem sariantur, & inintus moritur.

- 6 Quid, si infirmus moritur? debetne ne salarium medico curanti? Vtique sic, concurrentibus quatuor; convenientia exercitij, perita, diligentia, & infirmatione convenientia scilicet ut sit laicus, non clericus, vel religiosus cap. tuam cap. sententiam, ne cleric. vel monac. & ita respondit Franc. Marc. decis. Delphinal. 646. part. 1.

- 7 Et in hac locati & conducti materia non est prætereundus text. in d. l. Lucius, §. Thaisi, iuncta gloss. in verb. salarium, ubi aliquando salarium appellatur opere impositæ.

- 8 Et quotidianus est ille textus, solet enim vulgariter dici: *subito ebe hauerat il suo salario, se ne andará, & non aspetta altro.*

Q V A E S T I O VI.

- 9 Q Væro de medico forense, multi enim infirmi, & sui familiares non contenti medicis Civitatis convocant forenses, qui sæpius nocent non sibi, sed infirmis quid si dilectat hora tarda? quid si vno die agat iter trium dierum, quid si in itinere infirmetur? quid in die festivo? posui ad regulam cum quid, part. 1. quas sit. §. num. 10. eum sequent.

Allegatur autem Bald. in l. ambli, ff. de rei vend. quod si medicus conducat equum, qui in itinere derobatur non teneatur. Ita Felin. in c. t. de libelli oblat. re vera tamen Bald. id non dicit, ut videtur potest.

Q V A E S T I O VII.

P Vltra, vtilis, & delectabilis est indagatio in hac locati & conducti materia, & de medico simul. Ad dispositionem, utem quæritur, §. qui impleto. ff. locat. procedat in medico conducto ab aliqua Communitate.

- 1 Pro parte affirmativa primo loco facere videtur, quia egroti pro eorum curis non solventes nisi quæ prius durante locatione non tantum ex patientia, sed etiam ex actu positivo solutionis consensisse videntur, ergo videtur renouata locatio, & conductio.

- 2 Secundo pro hac parte facit, quia medico salarium debetur, etiam si conventum non sit, ut superius vidimus, & tradit Bald. in l. 1. C. mandat.

- 3 Tercio pro hac parte facit, quia secundum Bart. in d. §. qui impleto, licet locator operarum non possit agere virtute tacite reconductionis, quia sola patientia non implet curatum, saltem potest agere actio, ne negotiorum gestorum.

- 4 Quarto facit, quia medico sic profectus saltem ex equitate compenit actio ex l. i. me, & Titium, ff. si certum petatur.

- 5 Et hanc opinionem consulendo tenuit Socin. consil. 196. lib. 2. Corn. consil. 348. lib. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumptio. 85. num. 16.

- 6 Contrarium veto opinionem tenuerunt multi discutiendo materiam §. qui impleto, ex quo constabit etiam responsio ad contraria.

- 7 Duo, in quibus videntur ad materiam §. qui impleto, spectamus a quo habilis, & terminus ad quem, & vno de iudicibus non procedit dispositio, §. qui imple-

to. Vnde ad casum de quo agitur, si infirmi visitantur a medico post tempus conventum prout prius, nihil operatur, quia nõ fiat in arbitrio infirmorum hoc facere, sed pertinet ad consiliarios simul congregatos, vel similes. Et ita per discursum tenet Ripa in trad. de peste, c. fin. 124. dicens hanc opinionem in equiorem, nisi Regentes Civitatem, & habentes potestatem reconducendi fuerint eum mederi, & passi fuerunt.

- 8 Considera tamen in hoc ultimo dicto Ripæ, & applica ad practicum, finge prout Tuderti, & in alijs Civitatibus, adest concilium generale; ad quod spectat electio medicorum, dum est in sufficienti, & vnica congregatione, hoc facit si medicos post tempus curat infirmos prout prius, & seitur publice per Civitatem tanquam notorium facti permanentis, & fortasse curavit aliquos de numero consiliariorum, & potestatem habentium eligendæ congregationis, erit ne per hoc data refirma medico? licet isti sic separati sciant, & patientur? Vtique non crederem, quia refirma datur me dico in loco congregationis. Vnde cum hoc pendeat a forma Concilij simul coadunati, crederem non esse refirmatum medicum, nisi formaliter refirmetur, gita tamen, &c.

- 9 Et ex hoc discursu patet responsio ad contraria, tenendo hanc partem, & opinionem: passi enim sunt vt singuli non vt homines de vniuersitate, & simul formaliter congregati, & vt singuli non habebant potestatem reconducendi, merito &c.

Vnum tamen colligimus vtile, & notatu dignum in hac locati, & conducti materia, quod ad modum de seruire poterit, quod, vt fit locus dispositioni §. qui impleto, sola patientia non sufficit, sed requiritur alius actus positivus.

- 10 Vnde ad propositum de medico infertur, quod sit communis, quæ conduxerat operas medicæ finita conductione mandet solui medico salarium pro alio tempore, censetur reconduxisse. Corn. consil. 347. colum. 1. lib. 1. consil. nõ dat Ctau. consil. 137. sub nu. 2. versicul. alibi scribit Corn. ubi etiam dicit aliud materia locati & conducti, de qua agimus, quod recipiens pensio nem cenetur approbare contractum locationis, ex l. 1. C. de iur. emphyt. & l. 2. C. de dos. promiss. dicit superius in materia locationis ad longum tempus, ad l. 1. C. de iur. emphyteut. Vnde requiritur habitus personæ patientis patientia idonea, & actus positivus extrinsecus.

- 11 Sed vidimus in medico, qui profectus est vltra annum, quid si ante tempus dilectat? Vtique non debet habere salarium pro rata temporis, quo interuiuit, respondit Bald. in l. ad e. c. loc.

- 12 Vidi tamen limitari in vno casu in facti contingetia. Medicus conductus pro vno anno ingressus est religionem, quæ religio petijt pro rata temporis salarium, & favore religionis fuit decretum allegari non nulla in repet. l. nemo C. loc. de iure sublocandi circa industria personæ.

Q V A E S T I O VIII.

E ST quæstio notabilis in medico, Aduocato, Officiale, famulo, & similibus, quæ nec Ripa in materia Medici pertractauit. Est cõ ductus Medicus, vel alius pro vno anno pro certo conventio salario, post recedit, demum reconducitur simpliciter, an

Tactatus D. Vincentij Carocij

intelligatur reconductus pro eo priore salario, vel arbitrio boni viri.

1 Primo videbatur dicendum istam secundam conductionem non valere, ratione incertitudinis.

2 Secundo ratione absurdum, quia si primo anno fuit conductus pro centum puta, foetade tunc temporis non erat dignus maiori mercede, sed quanto magis exercuit, plus creuit in perfectione, cum omnis ars per exercitium recipiat incrementum. *l. legati, §. ornatricibus, ff. de legat. 3.*

3 Pro contraria parte facit *l. p. ruli, §. si uxor, ff. solut. matrim.* ubi dos data in primo matrimonio censetur repetita in secundo, licet matrimonium tertij in medio interuenierit.

4 Et hanc opinionem tenuit Bal. ad *l. cum quidam, in fine, C. de iure dot.* commendat Cremen. *single, l. 3. lah. ad l. de iure iuncto, num. 19. ff. solut. matrim.* Et hanc est communis opinio. Viui. *lib. 1. opinio 32.* Rolan. *de iur. dot. q. 75. num. 3. Decif. Pernf. 99. num. 18.* dicens ita in factis contingentia iudicantur.

5 Declaratur hęc conclusio duobus notabilibus modis. Primo, nisi mutata sit conditio personę quia esset effectus excellentior in professione sua, quia debet augmentari salarium secundum eius excellentiam, quia conditio personę debet haberi in consideratione. *l. si quis, ubi calus notabilis, ff. de usufruct. cõmendat Coriet, in verbo, salarium, q. dicens didicisse à D. Troilo de Malvezas l. C. celebratissimo.*

Et adde ultra Coriet. testum ad hoc propositum notabilem in *leg. legati, §. ornatricibus, ff. de legat. 3.* ubi omne arduum per exercitium recipit incrementum, & sic patet responso ad contraria ex hac prima limitatione.

6 Occurrit lapsus in facto nedom in medio, sed etiam in famulo in hęc verba, *altera volta si portò mol. so bene, certe præsumendum est hac vice melius, cum omne artium per exercitium recipiat incrementum, & propterea multum iure conueniunt de famulis reconductis, si tale mi demandā pui salario, &be l'altera volta.* certe non mirum, quia fortasse effectus est excellentior.

7 Declaratur secundo loco, si salarium erat perpetuum ordinatum tali ministerio, & non pendebat ex arbitrio electoris, ita Coriet. in citato loco per textum in materia locati, & conducti, in *l. dret, C. locat.* nam quę incerta sunt, promitti non videntur. *l. salarium, C. mandat. l. seia, §. medico, ff. de ann. legat.*

8 Et nota circa primam limitationem, quia attenda conditione personę, & quod erent in excellentia, salarium in dubio augetur in arbitrio iudicantis, argumento *l. de causis, de offic. deleg.*

Q V Æ S T I O IX.

Questio vltima est de locati, & conducti materia originem trahens, & de medico pariter loquens ad materiam, *l. Martinus ff. locat.* an medicus, qui certa mercede conuenta curauit semel infirmum, si iterum incidat in morbum, teneatur iterum curare? Questio hæc appellatur a Doctoribus Sabbatina, & occurrere potest in medico, multo magis in Chirurgico, & Matricaleo, qui curauit ammal de formidella, curauit citò recipere salarium, & animal citò rancidit in morbum.

1 Pro parte affirmatiua facit, quia obligatio secuta liberatione videtur ex incargo amplius reuulicere non poterit. *l. qui res, §. are am, ff. de solutio.*

2 Secundo pro hac parte facit, quia de presenti obligatione cogitatum videtur, quia in infinitum quis obligari non debet, cum infinita sit euicanda, iuribus vulgaribus, & ita Tiraquell. ad *§. hoc sermone, num. 114.*

3 Pro contraria parte facere videtur, quia non dicitur infirmitas discessisse, quæ citò redijt. *l. dimortum, ff. solut. mat. regit. de peniten. disp. 1. Canon. diuortium, facit l. quequid calore, ff. de reg. iur.*

4 Secundo pro hac parte facit, quia non extinxit infirmitatem, sed cessare fecit angustiam.

5 Tertio, quia non videtur curasse, ex quo vitiole curauit.

6 Quarto verba sunt intelligenda cum effectu. *l. i. §. hac verba, ff. quod quisque iuris.* Vnde debuit perfecte curasse.

7 Prima sit conclusio. Si infirmitas incontinenti superueniat, tenetur medicus iterum sanare, nec noui salarium debetur, sed pro eodem salario, quia non dicitur liberatus, qui incontinenti reciduat. Bart. in *l. Martinus, per vltim. textum, ff. locat.* Speculat. *mot. de salar. §. si.* Castren. in *l. qm tertiano, ff. de edil. edic.* ubi podagra breui reuera præsumitur ex primis humoribus. Io. Andr. in *regul. contrah. de reg. iur.* in Mercen. facit dictum Speculat. in *tit. de emptio. & vendit. §. sciendum, vers. de illo, ad propositum etiam materię locati, & conducti, quia agium, quod si equus infra biduum moriatur, præsumitur, quod tempore venditionis, vel locationis morbosus esset, scus si ex intervallo, vbi per eum,amol. & Alexan. in *l. si quis cum alter, ff. de verb. oblig.* Balan. *l. 2. q. 2. C. de rescind. vendit.* Sabell. *de edil. edic. num. 26.**

8 Incontinenti autem dicitur arbitrio iudicis per informationes peritorum. *l. i. ff. de iur. deliberand. l. si ita quis, §. seia, ff. de verb. oblig.* Rip. in *cap. de causis, de offic. delegat.* Panor. in *cap. 1. de cler. periculis.* Alex. in *l. si ut a stipulatus, ff. de iur. iur. §. de verb. oblig.* Borgn. *decif. l. 8. num. 4. par. 2.*

9 Declaratur hęc prima conclusio, nisi repentina infirmitas proveniat ex culpa infirmi. Hinc si infirmus vel vulneratus indullerit nimium appetitui, nimium comedendo, vel bibendo, veneri se immiscendo, per solem equitando, vel similia faciendo, licet infirmitas incontinenti reciduat, medicus non tenetur, & sic culpa infirmi medicum excusat etiam in actu incobel. neti secuto. ita Bar. in *l. sua diffinit. in d. Martinus.* Summa Angel. in *verbo, medicus, num. 14.* Rip. de *pecc. fin. num. 143. cum sequenti.*

10 Vnde videtur multos vulneratos citius eire domū ex aliquo nimio interesse, dare le laborioso exercitio, crapule, vel Veneri, quid medico impudandum? similiter si Mariscalcus curat equum in pede, & incontinenti pro lignis in suam mittatur, vel ad veteram, quid medico impudandum?

11 Secunda sit principalis conclusio, quod si infirmitas proveniat ex intervallo, præsumitur ex noua causa, & sic medicus, vel mariscalcus non tenetur sine nouo salario mederi, vel curare. Ita colligitur ex dicto Bartol. in *allegata leg. Martinus*, quam ibi Castren. sequitur Briatenn. *quest. 63.* Medicus quidam. Bile *quest. 12.* podagrosus quidam. glori. *Iuris Canonici.*

uici. in verb. uentis; in Cano. adhuc iussant. de panti-
tent. distinctio. 3. & in Cano. legitimus. & in Cano.
precedenti. de confertat. distinctio. 5. Ioan. Andr. in reg.
contractus. quæst. 2. in Merculari. Barbac. post Aret.
in l. si sit stipulatus effens abs te. ff. de verb. oblig. Petr.
Anchar. Panor. Barbac. & Felio. in r. presbiterum.
de homicid. Hippolit. Marfil. conf. 7. colum. 2. vers. cum
co. in lib. 2. Tiraquel. ad l. si uquam. in verbo. susce-
perit liberos. num. 145. in fi. & de cons. Cassen. in princ.
num. 278. in verbo. morbi causæ.

Addo Bald. consil. 255. quidam fenerator. colum. 2.
lib. 3. Veron. in l. quod si sita. num. 9. ff. de adit. edict.
Lanfranc. in tit. de except. num. 6. in fi. Summa Angel.
in verb. medicus. num. 14. Ari. Pinell. ad l. 1. par. 2. cap. 2.
num. 33. in fin. C. de restituend. vendi. dicens ex veotre
huius quæstionis colligi. & extrahi posse ualere con-
uentionem de salario inter medicum. & infirmum.
& sic defendi posse Affliã. in allegat. a deof. 12. 3. Gui.
Pap. singular. 652. Firmia. in verbo. medicus. Anton.
Gabr. de leg. & constitutis. consil. 2. num. 11. licet sic
eo pede pertranseat. Sebast. Medices de reg. iuris part.
1. regul. 4. num. 64.

Q V A E S T I O X.

P Vichra. & utilis est indagatio tam in medico. de
quo loquimur. quam in Advocato. Procuratore.
Notario. Milite. Iudice. & similibus. an contracta in-
ter fratres societas debeant communicari stipendia.
salaria. & mercedes.

Et antequam viterius procedamus. notandum est.
quod salaria. & stipendia sunt in triplici differentia.

1. Quædam sunt salaria. quæ respiciunt laborem. &
probitatem scientiæ. & intellectus. ut salaria adu-
ocatorum. medicorum. aliosorum. & simulum. Quæ-
dam respiciunt utrumque. ut Capitaniorum. & Ca-
poralium. Quædam propter dignitatem. ut quod
quis sit domesticus Principis. Bart. in l. 1. §. domus. ff. de
ver. & extraord. cognitio. Bald. in l. si fratres. §. si inter
fratres. ff. pro soc.

2. Et per hoc queri possit. an quæstia in materia lo-
cati. & conducti dicantur quæstus. vel lucrum. & di-
stinguendum est. Aut loquimur in quæstus ex loca-
tione bonorum stabilium. & talia dicuntur lucrum.
vel quæstus. prout exemplificatur in l. Corri. ff. pro soc.
Aut loquimur in salariis medicorum. aduocatorum.
& simulum. & non dicuntur quæstus. Vnde requiritur
opus mercantile. vel mechanicum in quæstus. non
ingeniosum. & intellectuale. Bald. in d. §. si inter
fratres.

3. Aut igitur contracta est societas vniuersalis om-
nium bonorum. & veniunt communicanda stipen-
dia. salaria. & mercedes: aut est contracta simplici-
ter. & pariter veniunt ista. licet glo. ibi aliter sentiat.
iniquum sanè esset. ut unus omniū propriis commo-
di. & particularibus vitustatibus. incumbere socie-
tati. & alter eiles miles. Doctor. vel Advocatus. nec
communicaret. & participaret: & ultra Bald. hanc
opinionem tenuit. eam valde commendans. fo. Lup.
in repetit. rubr. de donat. inter virum. & uxorem. §. 62.
numero 18. quem ad hoc propositum non allegauit
Ioseph. de Ludouic. consil. 63. de societ. illatio. 10.
& idem sentit Aret. in §. monet. num. 6. Injunct. de so-
cietat. Si autem societas est simpliciter contracta de

certa negotiatione. pecunia. vel quantitate. & tunc
stipendia. & salaria non veniunt. sed illa tantum. quæ
ad illam negotiationem pertinent. ut ibi per Bald.
centem. quod secundum alium intellectum commu-
nicantur stipendia quæstia ante contractam socie-
tatem. ut ibi per eum in fine.

4. Non igitur debemus ita exaltare in hac legali phi-
losophia. quod sit tantum priuilegiata. ut istud quasi
Castrense peculium. quod legum professoribus iura
tribuunt. sit semper de casibus exceptis. & reuersus
& quod iuris professores communicat aliena. &
propria retineant. Vtique enim labor. & sepe impro-
bus versatur. nec omnibus datum est libris reuolue-
re. responsa dare. causas agere. instrumenta confice-
re. infirmis mederi. & sic de alijs. Vides idiota quod-
tidie se exercentem in societate. nec vili labori par-
cere pro seruanda. & augenda societate. cum ille
dici debeat laborasse communiter. & Doctor. Medi-
cus. vel similis particulariter.

Altera principalis est indagatio vtilis. & necessa-
ria in praticabili materia collationis bonorū. quod
filius non tenetur communicare fratribus quæstia in
aduocatione. notariatu. medicina. & similibus priui-
legiatis professionibus. glof. in l. cum oportet. in verbo.
substantia. & ibi per Cin. & Bald. C. de bon. que liber.
Faber. post glof. in §. 1. infra. per quas personas nobis ac-
quir. Guid. Pap. videndus consil. 26. Et hæc est com-
munis opinio. Didac. Segur. in l. 1. §. vir. numer. 69.
ff. de acquir. posses. Eman. in suo thesau. recept. sentent.
littera F. num. 228.

5. Vnde infertur ad praticam. quod licet filius post
mortem patris docere debeat rem per eum acqui-
situm viuente patre aliunde acquisiuisse. quam ex bo-
nis patris. §. filius. la secunda. in fine. C. de collation. tamen
hoc fallit. si filius per longum tempus ante mortem
patris ex eruit artem notariatus. vel similem. ex qua
verisimiliter acquirere potuit pecuniam ad emen-
dum prædium. domum. vel simile. Et sic in similibus
vera probatio non est necessaria. sed coniectura suf-
ficiunt. ut per Innoc. in r. cum in officijs. in glof. magna.
de testam. puta exhibendo quod tali anno fuit ma-
triculatus. prothobolla tot annorum. processus varios
per eum actatos. & sic dilucendo in Advocato.
Procuratore. Medico. & similibus proportionabili-
ter iuxta eorum ex erciciu.

6. Et nota diligenter Guid. Pap. in allegato consil. qui
prudenter præsupponit filium viuente patre exer-
cuisse per multos annos. vnde postea oritur prælum-
ptio & coniectura. quod acquirere potuerit pro præ-
dicto emendo. quare in hoc eris cautus tam tu iudex.
quam. uti aduocatus.

7. Et notare debemus nos legum professores. nec non
& alij similes. quia nulla vere est inter homines ma-
ior inuidia. quam inter fratres. ut bene cõsiderat text.
in d. leg. cum oportet. a continua experientia confir-
matus. & fratrum concordia rara est. Vnde habebis
fratrem pulchrum ex eruit. qui fortasse delectatur ipse
dide viuere. videbit te in vita patris multum lucrata-
rum de tua aduocatione. vel medicina. dolet. & gau-
dei simul. & expectat mortem communis patris. &
incontinenti. luere nondum completo conqueren-
te in dumo. perquiri. indagatur. quomodo tu idum
est istud. & quomodo istud tandem accedit ad com-
sanguines. incipit propalare animum suum. quod

Traſtatus D. Vincentij Carocij

intendi habere partem, & ſibi communicari tale prædium emptum per eius fratrem, hoc nō in contentus dat locum citationibus, præcepis, & petitionibus, & per palatia nihil auditur, niſi laterius invidi fratris, certe quietat alter frater laborioſus, conſuetudine ſimplices de multorum annorum exercitio tutum reddent ſecurum, & contentum.

- 8 Certe quid agendum huic temporibus fratri habet frater? ſi enim nulli exercitio operam navat ocioſam vitam agere, ſæpe infelicem, & vitioſam. & multus periculis ex ocio expoſitus, & quod magis eſt, caret ſæpius pecunijs in ſuis neceſſitantibus, & occurrentijs, nec in patre vivente eſt ſperandum, quia ſæpe patres maxime ad ſenectutem vergentes ſunt avari, & luſpecti, & nō ſi filius conſidat. Econtra ſi filius alicui exercitio ſe exponat, ſtatum invidus frater querit inde ut ſane participare de ſudore fratris ſui. Hinc læpe ſunt de diſſiſione in ſamilijæ ruinam, ſed deſperandum non eſt, & omnia omnino fugienda, quia iura lubrum laborioſo medico, aduocato, procuratori notario, & ſimilibus.

Tria igitur ad propoſitum redeundo articulanda ſunt.

Electio, vel creatio

Exercitio, &

Multorum annorum.

- 9 Sed in hac locuti & conſuſi materia, & ad propoſitum uenerunt, de qua agitur, pone vnum, quod frater in iudicio nominatur bona ſua, & fratris, præ iudicabunt multi dicerent quod ſic, quali ex ore tuo te iudico. Contrarium determinat Guid. Pap. in *allegato conſuetum*, & quali in ſua verba conuincitur propter aliquid cuius, quæ non inducunt diſpoſitionem, ſ. *Publica, ſ. ſ. in diſpoſ. ex his verbis. C. de milit. teſtamentis*.

- 10 Vide igitur te curialis, & Procurator, quod ſi caſus tibi eueniat, contrarium defendere conatus eſſes exclaimando, a ipſius frater hoc inſtrumento locationis, & conductionis conſuetus fuit prædium commune, quid adhuc egimus teſtibus? certe hoc non attenditur, unde veritas præfertur conſeſſioni enunciatum in inſtrumento appoſite, nec talia verba præſuſum conſuetudinem cum traxe, vel tertio.

Q V A E S T I O X I.

- 1 Vndecimo loco, vt de medico non infirmo, conſuſus procedam ponendo aliquas conſuſiones. Mareſcalcus poteſt reuocare equum, vel bouem pro impenſis factis in medicando, vel gubernando inueni, vel alinum, & pro mercede, & ſalario tuo. Bald. Caſtrenſ. & alij in *l. in preſentibus, ſ. poſſunt, ſi commodat, in l. in eadem. Bonacoi. de equo, c. 1. & in hoc præfertur alij creditoribus etiam anterioribus, Bar. in *l. in terdum, ſi per. in pign. habentur, Bonacoi. de equo, q. 40. dicam ſuo loco*. Et patrum videmus, quod ſummi conuentiones cum mareſcalcis de curandis animalibus, & tenent in proprio ſtabulo, donec ſaneſcant, & eſt licita retentio pro expenſis, & mercede, quæ adcoſ laborabilia, vel alij præſterantur.*

- 2 Quid dicemus in medico, qui in caſu permiſſo eſt creditor alicuius pro mercede ſua, præſertim a ſuis creditoribus etiam anterioribus? Vtque ſic, arguendo a tortori a medicobelliariis ad ſalutem hominum.

Similiter dici poteſt in medico Communitatis, quæ ſit debitor in multis, vt præſertat alijs, ſed quid in aduocato, procuratore, & notario nonne valet argumētum a medico ad eos, vt ſupra vidimus? nonne nos timus eſſe labor, facere homines quietos, & diuites.

A D D I T I O.

- 1 Declaratur vt non præſertatur anterioribus habentibus expreſſam Fran. dec. 51. Amplius idem in ruſſoſe carceris, qui *Rem licet obſoluum poteſt pro expenſis datis retinere. Guid. Pap. q. 448. attollens ita de conſuetudine ſeruari. Præſide, l. d. cap. 17. nu. 17. l. l. Clar. in §. ſ. in q. 62. in fine dicitur alius tale officium eſſe damnoſum, ſi ſua ordinaria agendum foret.*

- 2 Secunda ſit conſuſio. Quilibet tenetur ad collectionem, vel impoſitionem pro ſalario medici Communitatis, Prætoris, Aduocati, vel alicuius officialis, nec vilis excuſatur ratione ætatis, vel ſexus, niſi conſuetudo aliter declarat, quæ attendenda eſt. fac. Rebuff. in *l. 1. C. de ſuperinditi. lib. 10. Bart. in l. 1. C. de mul. & in quo hoc. ſ. ſ. ſ. de collect. par. 2. in fine, nu. 56. vbi etiam dicit aliud ad propoſitum materie locuti, & concludit. Idem eſt pro ſtipendio militum conductionum, pro deſenſione ciuitatis. Sed qui in hiſce temporibus non excaſceſcat? volunt ſanari priuilegiati, immo præſertiri ſi poſſibile eſt alijs, mercedem ſoluere nemo, quæ merces deberet eſſe tam voluntaria, quam iſta, vbi conſuetur vita hominis?*

Tertia eſt conſuſio, quam non vidi taſtam apud Doctores Conuarius. in *regul. preſertam*, licitum eſt Medico, & Aduocato exorquere ſignis magna ſalaria, nec ad reſtitutionem tenentur, immo ad ingredies tranſmittunt. Innocent. in *cap. quia plerique de immunit. ecclieſ. commendat Bal. in amb. ad Bar. nu. 16. in fine de uſuris.*

- 4 Contrarium tenet Archid. in *Canon. non eſt. 1. q. 1. Domin. Soc. de uſu. & ſur. lib. 5. q. 8. Bart. q. conſuſ. 2. vbi habes, quod datum non repetitur nec peti, neque paſſio poteſt, & dat bonam regulam ibi Soc. quod in his, quæ pretio pendunt, prout contingit in Aduocato, & Medico, excuſus pretij inuſitatum operatur.*

- 5 Vnde videmus ſæpe in facti contingentia, quod adeo premunt clientulus paſſiones cauſarum, vt clauſis oculis quodiſde porrigant Aduocatis, & Procuraſtoribus modum, & menſuram excedendo, pariter ſi pura cauſa per victoriam videt clientulus ioleriam Aduocati, & infirmus, vel familiaris ipſius Medici, & eis porrigunt ultra modum. Certe ex tolerabili conſuetudine repleti non poſſunt, ſed ſubinde paſſiſcentes, & Aduocati, & Medici, & in conſcientia tenentur. Medicoſ, Aduocatoſ, vel Procuratoſ an gaudeant priuilegio, vel immunitate domini ſui, ponam tuo loco.

- 6 Vdi in facti caſum. Conduxit quis Medicum forenſem pro vno, puta de paulo ante diſceſſum, ſuperuenit tempeſtas magna hominis, & coaſus fuit expedire per tres dies, vt tempora ſibi largirentur facultatem dulcedendi, quid agendum de ſalario iſtorum dixeris?

QVÆSTIO XII.

Superueniunt nonnulla scitu digna in materia salarij tam Medicorum, quam Aduocatorum, nutritum, famulorum, & simulum. Vnde licet propositum ex decima questione de Medico concludere, & ob id in conclusionem posuerim decimo loco nonnullas conclusiones, vilitati tamen studendo inferam nonnullas. Traet. plane Bar. in l. 1. §. dums, ff. de ver. & extraord. cognit. materiam, si non itat per officialē, vel Medicum, vel Aduocatū, non autem vidi ab eo tactum, Quid si Medicus, Aduocatus, Procurator, famulus locant (vt ita dicam) & promittit patrocinium suum a lieui, & non stetit per se, tamen videns bonā occasionem, locauit operas alteri, possit petere salariū a primo conductore ex quo locatus alij, & sic nihil amittit videtur.

1. Et pro pacto affirmatiua facit, sed addet, si, ff. loc. ibi, si eodem anno operas alij non locaueris, quo calu mercedem prohibere videtur a primo conductore.

2. Respondetur, quod duo sunt genera personarum, aut n. loquimur in famulis, officialibus, scriptoribus, & similibus, & isti si locant eo tempore operas alteri, non possunt aliquid petere a primo conductore, & ita loquitur tex. in allegata l. sed addet, §. fin. dum de exceptores, alias exceptores loquitur, qui scriptor est aliquid in scriptis redigens, vt declarat Alber. in suo dictionario. in ver. b. exceptores, vt in Authen. de defens. c. ut, in princ. & exceptores, c. de non numer. pecun. Aut loquitur in Medico, vel Aduocato, qui possunt vno tempore pluribus seruire, & tunc possunt salariū petere licet alij locauerint operas suas. Ita tenet Roferius in formul. de offic. indic. quo petuntur salaria p. §. m. 3. in fin.

3. Et sic vides, quam laudabile sit Aduocatum, & Medicorum exercitium, qui possunt eodem tempore prodeste multis, & sibi et ex pluribus salarij a diuersis personis non mirum si citius ditescunt.

Euenit in facto casus, quod conuoluit Medicum forensē a Ciuitate vienna pro suo filio, qui vocatur ab alijs, turpe enim dicere, locasti operas alteri, & sic de Aduocato dici potest.

4. Et sic patet intellectus ad l. sed addet, §. fin. ff. locat. & l. diem finitio. ff. de offic. assessor. vt procedant iuxta distinctionem prædictam.

5. Sed pone vnum quod de facili euenire potest famulus, vel officialis inuenit, & potuit locare operas suas alteri, sed noluit, nunquid habebit mercedem a primo, cum quo non stetit per eum? Vtique non, quia est in culpa, & sibi imputet, ita gl. quam ibi sequitur Fulgosi. in l. qui operas, ff. loc. Quod verum est vltra Fulgosi. nisi ex iusta, & legitima causa recusauerit alij seruire, quod arbitrio iudicis remittitur, vt no. Castrensi. in l. sed addet, §. fin. ff. locat. Facilis ex rerum experientia est excusatio, potest enim esse quod ille esset hominioratus, phantasticus, vel alias similis causa addit.

6. Notabilis tamen est textus, nec silentio pretereundus, in allegata l. qui operas, ubi enim Cuius, vel Communitatis Caltorum conueniunt cum Aduocatis ad tot pro quolibet anno, licet enim per annum forte nunquam vsi sint opera talis Aduocatus, tamen mercedem habere debet, ex quo non dicit per eum, quia potest esse quod e contra in alio anno multum

vlus, sit non tamen salariū augendum erit. Sed nunquid perquiret famulus ex se, si ab alio mercedem recipere poterit?

7. Sed pone quod locator inuenit alium conductorem a primo, tamen primus non vult, vt locet alij, poterit, ne petere mercedem a primo, ex quo non statim per eius Vtique sic, ex quo nihil est sibi imputandum, vt pulchre declarat Castrensi. ad d. l. sed addet, §. fin.

QVÆSTIO XIII.

Quæro non inutiliter in materia salarij tam Medici, quam Aduocati, & Procuratoris, de his enim promittunt Doctores loquuntur, quod salariū dicatur incertum, ad materiam, l. salariū. c. mandat.

1. Et respondetur, quod incertitudo respectu salarij est duplex, quædam est incertitudo rei, & genere, vt si facies hoc, benefaciam tibi, & simile, quædam est incertitudo rei, sed non genere, vt si facies hoc, dabo tibi equum, vel sem, vel quid simile. Primo casu promissio salarij non valet, secundo casu sic. Ita Rofer. in for. ma libelli, quo petuntur salaria p. §. vbi subdit, quod hoc casu præstando mediocre liberatur, ex iuribus per eum allegatis.

2. Et addo gl. notabilem, & magistralem in materia salarij Aduocati Medici, & Procuratoris, fundatam in materia, & tractatu locati & conducti, in l. salarij, ff. mandat. quod salariū Medici, vel Aduocati potest peti quatuor modis, certi conditione; si certum promissum, conditione ex stipulatu; si incertum est promissum, conditione ex lege; si quod pacto sit conuentum ex l. t. c. de suffrag. officio iudicis, siue extra ordinem, si non tunc promissum, neque conuentum, vt l. 1. §. in bonorarij §. de extraord. cognit.

3. In salarij vero Procuratoris distinguuntur. Aut alias erat facturus, aut non, si erat, & incontinenti fuit conuentum agitur contraria mandati, vt in l. 1. vbi Cuius hoc idem loquitur, c. mandat. si ex intervallo tunc extra ordinem, vt in d. l. salarij, ff. mandat. si vero non erat alias facturus, aut factum tale consequuntur locari ab illo Procuratore, tunc agitur locati, vt l. 1. & ibi no. §. mandat. aut non consequuntur locari, & tunc agitur præscriptis verbis, vt l. naturalis, §. ut cum doct. de præscriptis verbis.

4. Et subdit ibi Accursi. in sua gl. in dispo. §. in bonorarij, de salarij Aduocati non excedere summam centum aureorum, procedit, & habet locum in procuratore, re, qui & patronus, & Aduocatus diei post, per l. 1. §. aduocatus, & §. licita, ff. de var. & extraord. cognit.

Et sic habetur ampliatio ad l. §. in bonorarij, ff. de extraord. cognit.

5. Et notare placeat modū procedendi ipsius gl. offe, dum enim de Aduocato loquitur, loquitur cum aliqui dignitate verborum; dum descendit ad procuratorem humilitate, vocando eos locabiles, postea vult aliquantulum exaltare appellando eos patronos, & Aduocatos.

6. Secundo notare placeat, quod dispositio loquens de Aduocato, vel patrono vendit sibi locum, & in Procuratore.

7. Addo prædictis vnum in materia locati, & conducti, quod ponit Cin. in l. 1. c. mandat. quod datur salariū licitum, & illicitum: illicitum, prout est de quod a lieis, per l. 1. contra, Cod. mandat. vt dixi superius, ut de fructu.

Tractatus D. Vincentij Carocij

fructus & lit. expens. Similiter aliud est secundum eum salarium, aliud merces. Salarium proprie est vt domini promittit, & ipse et alia facturus, vt *ff. mandat. l. si remunerandi, in princ.* sed vbi non erat alia facturus, tunc est merces, vt *l. in fin. ff. mand.*

8 Similiter alia merces est in pecunia numerata, alia non, vt dixi supra de substantia locutionis. Primo casu agitur locati, vt ibi dixi, quia locatio propria consistit in pecunia numerata, secundum eum agitur praescriptis verbis, *l. naturalis, ff. ad eum de, l. l. quaerit ubi* C. in hac locati materia ad practicabilem quaestionem, quod si Correrius, vel alius mercenarius venit ad me, & de sibi litteras transferendas in partibus, si rediens non portat pecuniam, si petit facis fieri, tenebor arbitrio iudicis praescriptis verbis, ex quo non erat alia facturus, vt per eum, *ex l. si tibi, ff. de praescript. verb. & iustit. loc. in princ.*

9 Ex quibus corollare inferitur intellectus ad l. t. §. *mandatum, ff. mandat. & Licet, C. mandat.* quod mandatum debet esse gratuitum, & idcirco gratiam conferat, & ob id meretur habere gratiam, & sic praemium, vt ibi C. in exponit.

10 Et sic inferitur, quod inter medicum, & infirmum, aduocatum, & clientulum non est proprie locatio, sed agitur praescriptis verbis, Alex. ad Bart. ad l. 2. §. *adeo, ff. locat.* & ob id non distinguitur sicut in procuratore, aut erat alia facturus, vel non. Alex. ad l. *salarium, C. mandat.* vbi honorarium appellat.

Q V A E S T I O X I V.

1 **V**bi aliquibus quaestionibus de Medico ad actum practicum deveniendo libellus concipitur iuxta intentatam actionem, quae multiplex est, vt superior vidimus. Et quoniam vt plurimum intentatur iudicis officium ad salarium, vel mercedem consequendam, cum vt plurimum tant solutiones iuxta taxas Ciuitatum, vel Provinciarum in Aduocato, & Procuratore loquendo; nateur, quod praestitit patrocinium in tali causa, & quod impiorando iudicis officium cogat, & compellat ad dandum tot, iuxta l. t. §. *de extraordin. cognit.* in Medico autem cogi, & compelli ad soluendum salarium conuenit. In outrice, vel conuentum, vel consuetum, quae consuetudo summam de deducenda est, & de obsequiis dixi, & quae de Medico dicta sunt in nutricibus locum habent.

2 Articuli verò primo loco articulandi sunt, quod aliquis sit medicus, Aduocatus, Grammaticus Obfiteris Nutrix.

3 Secundo quod doceat, praestet medicinam, patrocinium, seruati, vel nutrici, vt l. t. §. *de extraordin. cognit.* & hoc in tali causa, & respectus.

4 Tertium, quod conuictus est quod praestent tot, vt colligitur ex Rosier, in praetato locohet multa ibi per eum posita hodie non sunt in vlti §. & vt plurimum mercedis causa summam iustissime cognoscantur, decidantur.

5 Addo tamen vnum tam pro Medico, quam Doctore, quod Medico, vel Doctore salarium dandi, & conducentia domus in loco celebri, & famulo, ad hoc vt iaculis reperiri possit. Calus est singularis in l. 2. §. *sed & capis.* Scip. Nafis. §. *de origine iuris.* quam singulare dixit ibi Cagnoni. 175. *parb. in pro. Clem. ment. 48. Roma. iug. 824.*

6 Quod facit pro illis Communitatibus, qui Medico conuictus promittunt dare domum, debet enim conuictus in loco celebri, & reperibili, & facit etiam pro Aduocatis, Procuratoribus, ac etiam Notariis, quia non debent habere domos in locis reconditis, quia litigantur & reperiantur, sed in vijs publicis, & iusta plateas, & palatia.

Q V A E S T I O X V.

EST quaestio facti. Medici vel officialis prohibetur reformari, reformatur, an valeat regula, l. *per furiosos, facit quod sic.* Vnde clericus prohibetur conficere instrumenta, pariter Aduocatus, & Procurator, vt de Clerico, per *l. in l. t. §. bonus studij, ff. de infl. & iur. de Aduocato, & Procuratore de Decurionibus Aduocatis, & Procuratoribus, per gl. in l. generali, C. de tabular. lib. 20.* tamen si exercent instrumenta, valent, & tenent de clerico Bart. in l. *numeros, C. de decur. lib. 10. & cons. 61.* Filius familias But. in c. *fin. in fin. de constit. de Aduocato, & Procuratore, Bart. in d. l. generali, & in l. 2. rod. tin. cogita* tamen, quid aequius videtur maxime, quia in clerico non est totum, vt per *l. in l. per furiosos, no. 14. ff. de his, qui sunt iuri, vel alieni iur.* & hic non est locus iocus. Quae omnia faciunt pro statutis, & alijs decretis conciliorum, Ciuitatum, vbi ex aliqua causa prohibentur reformari.

Q V A E S T I O X V I.

1 **A**N Medicus possit delinquere infirmum salario non soluto, & aliqui tenuerunt quod sic. Alex. in §. *praeceptor, Inst. ad l. Aquil.*

2 Contrarium verius, sed agere debet ad interesse. March. *dec. 646. p. t.* vbi ampliat idem in Aduocato. Et est aequior opinio.

De Ambasciatore.

Q V A E S T I O I.

De Legationibus.

OVero. Ambasciator redijt a sua legatione hora tertiarum, debetne habere salarium totius diei?

1 Primò videbatur dicendum, quod non pro integra die, sed pro rata temporis debeat habere salarium, per l. *in iudicio, ff. solut. matrim.*

2 Secundo pro hac parte facit l. 3. §. *minorem, ff. de minor. vbi si comparatio de momento ad momentum.*

3 Pro contraria parte facit, quia dies inceptus habetur pro completo, l. *qua etate, ff. de testamen. l. in uocatione, ff. de iur. & temp. praescript. l. annuendis, ff. de verb. signific.*

4 Secundo pro hac parte facit l. 3. §. *de verb. signific.* Et haec opinio in secundo loco positam tenet Bart. in d. l. *de dissolutione, in fin.* & ibi saltem pariter in vltimis verbis, §. *solut. matrim.* Bald. *rem. ius loquens in l. salarium, C. mand.*

5 Contrarium tamen sententiam primo loco positam, & sic quod residuum restituere debeat, tenere vult gl. *Dia. l. Lucius, §. a te peto, qua est lex. penult. ff. de legat.*

Regat. 2. & ibi Bal. hoc not. ff. de legat. 2. l. mol. in l. con-
sumus, §. cum ita, & ibi Angel. ff. de verb. oblig. Ang. in
l. 1. §. impens. §. ff. ad l. falcid. in l. quoniam liberti, c. de te-
stam. Bar. Veron. in l. 3. ff. de verb. obligat.

6 Posset primo loco ita distingui, quod Ambasciatores duplici modo transmittantur per communitates, & loca. Primo modo transmittuntur expensis Communitatis, quæ datur in discessu certam quantitatem pecuniarum pro expensis faciendis, & isto casu non tenentur restituere quod super est. Secundo modo transmittuntur Ambasciatores eorum propriis sumptibus dando eis in recompensationem certum salarium, & tunc tenentur restituere residuum. Ita l. mol. in l. conitum, §. cum ita, sub no. 4. ff. de verb. obligatio. Daps pro cautela communitatibus locorum, ut Ambasciatores citius se expediant, & redeant, dare quod vadit suis sumptibus, dato certo salario in recompensationem laboris.

7 Et ratio differentie, videtur esse, quia vno casu est electus ut nudus minister, metito restituit residuum: alio casu non l. creditor, §. si inter. ff. mandat. ubi tex. ponere videtur hanc distinctionem. Commendant Alex. subolsare tamen, ad l. si bares, ff. de condit. ob causam, & in l. de dimissione, sub no. 5. ff. solut. matrim.

8 Secundo loco in hac materia distingui posset ultra aliorum distinctionem. Aut loquimur in tempore cōpetenti, puta redit infra mensem, remanentibus adhuc tot diebus, & tunc posset cogi ad restituendum residuum iuxta distinctionem supra positam, est enim tempus considerabile tot dierum, & ita loquitur opinio tenentium quod restituere teneatur. Quandoque redit in principio vnius summo mane, & vespere sabbathi, quæ luceat in prima sabbathi, & tunc nimis rigor, & nimia subtilitas videtur dividere diem, & in his terminis loquuntur Bar. & sequaces, prout videri potest.

9 Est ultra resolutionem factam in principali conclusionem colligunt multa vultu ex iuribus hinc inde adductis in hac locati & conducti materia.

10 Primo loco ponderandus est text. in d. l. Lucius, §. a se peto, ff. de legat. 2. & posset se eo inferri, quod dedit Sempronio quinquaginta vt alportaret e Venetijs aliquid pulchrum: si quid superest, est ne restituendum? Vtique sic, per illum textum.

11 Pariter dedit Sempronio triginta, vt faceret euacuare puteum, cloacam, calenam, vel simile, si quid superest, restituendum? Vtique sic, per illum textum, & iura considerant, an quis sit, ut nudus minister, vel non. Et dicitur quis nudus minister vel merus executor, quando primo loco in dispositione inuiguitur onus, aliquid dandi vel faciendi, vt per Bar. in l. si quis Titio, ff. de legat. 2. Vnde si dico, trado Sempronio quinquaginta, vt tale quid faciat, tunc non est nudus minister, sed si conuerstat verba, volo quod Sempronius faciat mihi tale aliquid, quo faciendo promitto, vel trado totum me, petendo ab onere, vel upera faciendi subiectione præsumitur, erit nudus, & purus minister, & tenebitur restituere residuum.

Vnde inspicienda est quid præcedat, vel sequatur.

12 Et per hoc dicitur in instrumeto dicitur Sempronio promitte armis la tal cosa, & per hoc in l. do iano, tunc tenetur restituere residuum, quia est merus minister, seu cōtra, & ita ex pelle colligitur ex d. §. a se, & ibi, statim etiam Castrensi.

13 Secundo loco notabilis est text. in d. §. a se peto, in verb. pro bar, ad propositum materie locati, & conducti, de qua agimus, quod dictio, pro importat modum. Vnde si pro opere faciendo promitto certum quid, peti poterit antequam opus inchoetur, maxime si aliter facere non posset, vt l. si vera non remunerandi, in §. si. ff. mandat. nisi illud pro tunc fieri non posset, quia debet expectari tempus, antequam petat, vt l. nec semel, §. si inhabitat, ff. quando dies legat. cedat.

14 Passim hoc occurrit, maxime cum impotentibus, & pauperibus. Conducit quis operarium ad euacuandum puteum, vel cloacam, vel viam faciendam, vel aliquid simile, petit operarius aliquid ad bonum computum, antequam incipiat. Vique posset, per prædicta, & not. Castrensi. in d. §. a se peto, & maxime si quidam ad faciendum parauit, vt dicit text. in d. §. si, l. si vero non remunerandi, multi tamen parere non possunt nisi prius pecunia paretur.

15 Tertio loco notabilis est glossa in l. eo, §. si, in verb. bo, commoat, ff. de falsi. superius allegat. quod si cetero promittantur tot pro die puta computato viginti miliaria pro quolibet diebus non die faciat quadraginta miliaria, recipit pro salario duorum dierum. Videbis in facto contendere sic, io voglio tanto. replicatur. perche tanto che tempo ci hai messo? Pbi fatto in un giorno? non est bona replicatio, quia ille conductor ex sollicitudine sua potuit celerius se expedire; multi enim nun dormiunt, & de nocte laborant, vt citius lucrentur, & celerius se expediant.

Solet autem in itinere peragendo dari vnus dies quietis in quolibet hebdomada, qui dies erit Dominica ex generali obseruatione Ecclesie, vt dicit l. molin d. §. cum ita sub no. 5. ex glossa cōpentes, §. quid si per viginti, §. verb. comparare, post medium, de elect. lib. 6. quam in hoc tantopere commendat l. elin. in c. cum olim, de except.

16 Quod iure non probatur, nec iure prohibitum videtur die Dominico, vel festiui tunc facere, & inuehitur Alciat. in l. 2. in verb. integrum dicim, sub no. 4. ff. de verb. significat. & fortasse itinerando, otia, prauæ eugitationes, & peiores operationes tolluntur.

Et sic habetur limitatio ad d. l. si festus, c. de feriis, vt non procedat in itinere faciendo.

Parergon.

17 Proh temporum calamitas, ubi hodie dies quietis? ubi obseruantia legis erga dies festos quid? agunt homines diebus festiuis scapiuntur homines in medio plateæ pro quolibet minuo debito, sunt executiones reales in domibus pauperum lugentium, & lachrimantium, ipsa inane cubilia, iudices nunquam quiescent ab importunis informationibus litigantium, & Procuratorum, sunt nuditas, venduntur, & pacifcuntur animalia, & omnia mechanica negotia in festiuitatibus retentantur, illupra, adulticia, & maiora in festiuitatibus preoccupantur, non mirum si pestes, & caritig continuatæ proveniunt.

In computatione igitur itineris, & dierum non sunt detracti festiui dies, et si citius eo computato redire potuit, sibi imputet, quia potuit huius diebus iter fieri. Habeda insuper est ratio itineris, & vigi: Si enim Ambasciator faciat viam longiorem, quam potuisset abbreviorem, excusatur, quia via longior est plenior & com-

Tactatus D. Vincentij Carocij

de commodior. Bal. in l. non solum, circa principium, ff. de excusat. tutor. & ibi ponit Bart. in §. quous, in versic. restam viam dirigens. Angel. & Imo. in l. ratum ff. de solut. Bal. in l. biqui, ff. ex quibus causis maior. Vide Tuderlinus ad Peruianum Videm accedens, si per collinam ire eius potuisset, & iuit per viam magis planam, audietur, pariter Boonienensis Romanus vocatus per Flaminiam, & Picenum ibi, licet per Etruriam Titius peruenire potuisset. Alcia. in l. 3. in verb. passum pu. 4. ff. de verb. signific. ex l. 1. §. 1. ff. de his qui deiecer. Archid. in cap. statum, de rescript. lib. 6. Pariter admittitur nec longius quando tutus fuit, ff. §. cum e nim, C. de iur. delibet.

- 18 Bene verum est, quod si Ambasciator vadit per viam transversalem, non rectam, & diutius permaneat, & maius, longiusque salarium habeat, debet habere solum illud salarium, quod habuisset, si fecisset viam rectam, Bart. per illum tex. in l. finalis, Cod. de nunciis lib. 1. in l. penult. ff. de iur. ad. prius in l. non solum, §. datus, ff. de excusat. tutor. in l. 1. ff. de his qui deiecer. vbi derobatus in via inoluit, & noua, sibi imputet. Corset. in singular. suis in verbo Ambasciatoris 3. vbi commendat etiam, & magni facit, quod pro Ambasciatoribus mittantur viri grati, & beneuoli ipsi magna, vel Principi ex cap. in gramibus, 3. q. 7. quod etiam valde commendauit Abbas rub. de vi. & benef. cler. viri gratiosi, breues in loquendo, & substantiales, ordinati, & non confusi.
- 19 Aequitas etiam consideranda est, circa tempus in redeundo, vt non sit nimis longum, vel otiosum, nec nimis breue tu componendis facinulis, & similibus. Vide ibi non ne iudicis arbitrio relinquendum est. Me noch. lib. 1. centur. 2. cap. 1. §. 3. de arbit. iudic. in propriis terminis Ambasciatorum. Sfort. de rescript. de integ. par. 1. q. 27. art. 3. vbi etiam in Aduocato datur terminus ad componendas scripturas.

De Ambasciatore mortuo.

QVÆSTIO II.

QUæro. Deceffit Ambasciator ante legationem finitam, an debeas habere salarium totius temporis, vel pro rata.

- 1 Et primo videbatur pro rata, ex l. qui infirmus, §. qui adem, ff. locat. qui textus iuncta gl. si. ciarius expenditur, dicit enim quod est facta locatio operis, in pedes, quod poterit peti æstimatio ante opus perfectum, & ibi quærit Accurs. an sit æstimandum opus imperfectum, & dicit quod non, dicens quomodo æstimabitur, quod non est? cum non enim nulle sint qualitates, l. etis, qui in provincia, ff. si. et respicitur quomodo igitur æstimabitur, vel iudicabitur tepus futuræ legationis duraturum, cum nondum accessisset, & de futuris contingentibus non sit determinata veritas, & potuisset citius, vel tardius hoc prouenire.
- 2 Secundo loco pro hac parte l. Seno in fin. verbor. ff. de ann. legat. vbi labor, & pecunia diuisione recipiunt, & pro mensura laboris pecunia præstatur ergo Ambasciatori, vel eius heredi pro rata temporis teruitij præstiti esse soluendum salarium, & non pro toto tēpore.

Pro contraria parte facit l. legatus, §. si quis in munere, ff. de legation. & hac est verior, ex d. §. si quis in munere, & ita tenet Alex. in l. de diuisione, num. 5. F. ut.

in suo repositur in verbo Ambasciator.

Ampliatum ista conclusio, vt nedum salarium acceptum restituere teneatur, sed non datum petere possit heres ipsius, ita ex l. diem finis, & aliis iuribus per eā allegatis tenet gl. in dict. l. legatus, §. si quis in munere, & sic impedimento proueniens a calu non est impedimento, nec præiudicat prout suo loco dicitur.

- 3 Et recolligendo vtilia in hac quæstione ad propositum materij locati & conducti, de qua agimus, ponderabilis est tex. in d. §. si quis in munere, ibi, sumptus, qui proficiscenti quasi in legationibus tunc temporis darentur solum sumptus, non autem tota magna salaria, prout his temporibus petuntur.
- 4 Notabilis est etiam l. Seno, secundum Alberic. ibi ad tria. Primum, quod si clientulus concordauerit in calculo ferendæ sententiæ, quod debet habere salarium pro rata laboris, & cum hac opinione ipse refidet, & per eundem in l. c. de suffrag. dixi superius in titulo de fructu & sit. expensib. placeat videre.
- 5 Secundum de famulo, qui locauit se cum tribus, quorum vnus moritur, quod sit diminutio pro rata, dixi superius in materia famulorum.
- 6 Terium est de magnate vel Capitaneo, vel simili, qui conducti Aduocatum profus mihi tribus, si aliqui moriantur, si diminutio pro rata, vt per Alber. in l. post duos, C. de aduoc. diuer. ind. & in l. c. de suffrag.
- 7 Et sic nota calum in materia impedimenti, ibi enim venit calus in persona illius, cui seruandum erat. Poterat dicere Senus, quod ad me non sum in aliqua culpa, nolo quod ille calus mihi noceat, tamen in parte nocet, quia sit diminutio pro rata, & parim prodest, quia remanet quoad viuos, & sic est in aliqua spe Tueri, & licet ibi fuerit datus de filiis indefinitis, & sic cauillote dici potuisset, postquam non potest seruire omnibus, careat omni lucro, tamen ibi sit diminutio pro rata tam quoad bonum, quam quoad malum.
- 8 Et ex prædictis apparet resolutio circa calum contingentem, quandoque enim contingit casus in persona conductoris, & locatori non nocet, vt in domino mortuo pendente anno famulus, & similibus. Bene verum est, quod adhibetur quedam æquitas in diminuendo pro rata diminuti laboris, prout in exemplo l. Seno, in eo etiam casu filij non erant conductores proprii, & tamen sunt in simili statu. Quando casus contingit in persona locatoris, & ei non nocet, & conductori sic, vt in Ambasciatore, famulo infirmo, & similibus discurrendo contingit, poterat enim dicere conductor famulo infirmo, si non teruisti quid ad me, siue causa tuæ infirmitatis, si cur mihi tua infirmitas debet esse damnoia, & tamen famulo, vel similibus non nocet, quia calus est in persona locatoris, cui in hoc fauetur.

De Ambasciatore infirmo.

QVÆSTIO III.

- 1 **Q**uid si Ambasciator in legatione infirmus efficiatur, quod dicta sunt de famulo infirmo, & v. a videtur resolutio, quod pro tēpore infirmitatis salarium debeatur. Barto. & Alberic. per illum textum in l. si cui, §. tam diu, versic. plena si infirmitate, d. ex quibus causis maior, vbi etiam textus vult, quod ne dum habeatur ratio infirmitatis, sed hy cū in nūga-

tionis,

tionis, & aliorum casuum, & ponderandus est textus ibi, humanitas ratio habenda est, id est humanum est infirmo misereri, vel humanum est infirmari, & sic humanitas ratio habenda est, idem tenet Alex. ad Bar. in d. si quis in manere. tal. in l. item iunio, nu. 48. ff. de offic. assessor. Sicut de rebus. q. 11. art. 6. Felin. c. quam sit, col. pen. in medio de iudic. l.

- Amplius ista conclusio, vt nedum salarium debeatur, & curat, sed sint etiam omnes expensae pro medico, medicinis, & alijs ex causa infirmitatis, ita Alberic. in d. si sum du. per l. Paulus, ff. de legat. vbi similiter tetigit allegando bonum textum, in l. cum duobus si quidem sagarium, ff. pro soc. Bar. in l. seruus communis, ff. de iure. in l. 2. & ibi Alex. ff. ad l. Rhod. de iact. & in d. si quis in manere.

- Causa est contingibilis, quia vt plurimum transmittunt pro Ambasciatoribus viri delicati, qui ex minimo incommodo infirmantur.

QVAESTIO III.

QVærit Jacobus de Arena. Sunt deputati duo Ambasciatores, vnus quorum infirmatur, socius non infirmus expedit eum, donec expediat, debet pro isto tempore habere salarium?

- Videri quod sic, ex l. ebeffe, ff. ex quibus causis mor. ibi, & comites locatorum, & qui sunt pro salute militum gaudent privilegio l. inter eos, ff. si. ff. cod. tit.
- Item quia societas obuiat vicem fraternitatis, vnde cum relinquere non debet. verum, ff. pro soc. nam sine decore, & rusticitate relinquere non potuisset, l. nepos Proculi, ff. de verbor. signif.
- Ipsè distinguit, aut erat necessarius iste socius infirmus, & tunc debet habere salarium, alias non per iure lupinus adducta, & cum ibi sequitur Alberic. in d. si sum du.
- Puto considerandum, aut socium interfuit pro infirmitate tantum, quia fortasse negotia erant iam expedita, aut interfuit etiam quia periret, & ad finem reduxit negotia ante infirmitatem inchoata.

QVAESTIO V.

- Transmissi sunt prout, regulariter a Ciuitatibus fieri solet ad Vibem ad Sanctissimum D. N. Sixtum Pontificem Maximum duo Ambasciatores, vnus decedens tempore Ambasciarie, socius remanens, compiet illi, quod per ambos erat faciendum, accessetne sibi salarium socii, ius? Quilibet diceret quod sic, ex duplici labore impendio. Contrarium est verum, Barcol. per illum textum, in l. 2. C. de legat. lib. 1. commendat Alexan. ad Bar. in l. legatus, ff. de legat. Bald. in l. 2. ex autem, ff. ex quibus causis maior. imp. in l. communis, ff. si ab eo, ff. de verbor. obligatio. Petr. Rau. sing. 34.

- Decidatur hæc conclusio ex mente Ang. ibidem, vt procedat, & habeat locum, quando dicti Ambasciatores elident deputati ad idem officium, & negotium peragendum, necius si ad diuersa, quia duplex salarium, & ut socii sui habere debent, per l. bene, C. de advocat. diuer. iud.

- Solent Ambasciatores promiscue transmitti, non distinguendo inter eos officia, tamen inter se faciunt partem, & diuidunt negotia, & nota Angel. in situo

loco, quia presupponit mandatum superioris, & vt cuius remanens compiet residuum, & faciendum ratum, & firmum erit. Extentit Angul. quod salarium defuncti redit ad ciuitatem, & sic est locus in materia locati & conducti, in quo non est locus iuri accedendi, etiam si labor sit praestitus. Et sic causus contingens in persona locatoris, prodest conductori, & pro rata reuertitur ad eum.

ADDITIO.

¶ Sentit Las in l. vnic. nu. 46. C. quando non premit partes.

QVAESTIO VI.

Vtilis, & practicabilis est questio, & in terminis locati & conducti, & in sepius in facto occurrit prout in persona Ioan. Andreæ Bononiæ in facto euenisse testatur Bartol. in l. si seruus, ff. quo vero, ff. de iure. vbi Bononiæ tunc temporis legatus huius questionis veritatem scire, & audire voluit. Euenit & in facto Perusinus in alio Ambasciatore ab inimicia capto, & derobato, & vt per Bal. in l. inter causas, ff. non omnia, ff. mandat. circa medium. col. 2. & pendens substantialiter a materia locati & conducti, prout iura hinc inde allegata luce clarius demonstrant.

- Pro parte igitur negativa facit primo loco text. in l. inter causas, ff. non omnia, ff. mand. vbi damna procuratori contingentia dominus emendare non tenetur.
- Secundo pro hac parte facit l. idemque, §. idem, vers. & si ad vellat, ff. mandat. vbi habens salarium talia damna non reputat.
- Tertio pro hac parte facit l. quod nisi, ff. de oper. lib. vbi vniuersique, quod impondit, impenso praestare oportet.

- Pro contraria parte facit, quia officium legationis est necessarium l. 1. §. 1. de iur. iur. §. legatus, ff. de maner. & boner. ergo eis non debet esse nocuum licum possit, l. item ff. de damn. infest.

- In hac questione distinxit Bar. in d. l. si seruus, ff. quo vero, & idem sentit Alber. in d. §. non omnia, & Pernicol. Mozz. de contrah. tit. de mandat. n. 25. tamen iudicio meo distinduo Bald. in d. §. non omnia, plenior videtur, & magis ad terminos locati & conducti, reducendum etiam ad aliquas principales conclusiones.

- Prima sit conclusio. Si ambasciata sunt procurator, & attestata communis non tenetur ad aliquod damnum, sed sibi imputet qui procurauit, facit l. qui data operari, ff. ex quibus causis maior. & l. tria omnia in iustitia, ff. de excusatio. tutor. & l. iunior, ff. C. de legat. lib. 1. & in hoc omnes concordant, vt apud eos videri potest, imitantes hoc non procedere de Curialitate, de iure de equitate, & sic vbi est attendenda aequitas, talia damna sunt rescindenda.

- Et ecce qui honores affectant, non sunt digni alia compensatione, nisi quod etiam damna fortuita non sint rescindenda, & temporibus nostris multum homines preuehant, & amouent honores, & magis dominiatur superbia, quam fortasse in aliquo quouis tempore quædam dignitas tali, & maiori premio.

- Et sic etiam ad propositum materiam locati & conducti, quod causus contingens in persona locatoris, non nocet conductori, quando est locatio affectata, & mendicata.

Vnde

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 9 Vnde multi affectant feruere aliquid pro famulo, certe ex casu contingenti non exculabitur, idem in procuratore, & similibus dici poterit.
- 10 Secunda principalis sit conclusio. Quando officium legationis, & Ambasciarum non fuit procuratum, & damnum contingit sine delicto alicuius, puta naufragio, vi ventorum, vel simili, dominus, vel Communitas non tenetur, si culpa, ordinaria fuit ad casum, sed sibi impuret, ex *l. si tunc, §. interdu, c. l. in rebus, §. i. ff. commod.* Et sic condudtor non tenetur de casu contingenti in personam locatoris, quando culpa locatoris fuit ordinaria ad casum, quando culpa dicatur ad casum ordinata: dicam in suo loco.
- 11 Tertia principalis sit conclusio. Quando damnum contingit sine delicto alterius, nec culpa fuit ordinata ad casum, dominus, vel Communitas non tenetur, si damnum contingit in rebus superfluis, non necessariis *l. si feruus, §. quod vero, vers. hoc ita puto, ff. de furt.*
- 12 Quarta principalis sit conclusio. Quando damnum contingit sine delicto alterius, nec culpa fuit ordinata ad casum, dominus, vel Communitas tenetur, si damnum contingit in rebus necessariis Ambascia. ori, *l. duobus, §. damna, c. si quidam segariam, ff. pro soc.*
- 13 Quinta principalis sit conclusio. Quando damnum contingit cum delicto alterius, & fuit illatum propter inimicitias mitrenus, & in sui iniuriam, debet sibi emendari, sicut si propter inimicitias Ambasciatoris, *et l. si merces, §. culpa, ff. locat. c. l. in his, in princip. ff. solutio. matrim.* & dicam latius suo loco ad materiam, §. culpa.
- 14 Sexta principalis sit conclusio. Quando contingit damnum ex alia causa, puta lueri, latronum, vel simili, & potest damnificatus agere contra damnificantem, tamen est in electione ipsius, contra quem agere velit, iuxta distinctionem, & notata in *l. cum in plures, §. vestimenta, ff. locat. c. l. si sibi rem, ff. de prescript. verbis.*
- 15 Septima principalis sit conclusio. Quando Ambasciator damnificatus non potest agere contra damnificantem, debet sibi damnum emendari, *l. §. damna, c. d. §. quidam segariam.*
- 16 Et vide saluandam tamen loquentem in *l. si pecuniam, §. sed si acceptis, ff. de condit. ob caus. Aulreod. Tholof. q. 360.* Commendat etiam Bartol. in *d. §. quo vero, in fine*, an res amissa fuissent naturaliter peritura, vel non.
- 17 Vnde cum venit casus in hac locati & conducti materia, non sufficit dicere hoc casu euenit, sed impiciendum est, an fuerit culpa patricum, vel no ordinata ad illum casum. Item consideranda est duplex qualitas rei, puta an esset de superfluis, vel non, & an esset naturaliter peritura, vel non.
- 18 Et circa presentem indagationem recolligendo aliqua vtilia, primo notabilis est text. in *§. non omnia*, quod inter casus fortuitos connumeratur languor suus, & suorum.
- 19 Vnde, si condudtor impeditus infirmitate patris sui, vel fratris, vel filij, aliquid adimplere non potuit, excusabitur tanquam ex casu fortuito.
- 20 Notabilis est etiam textus superius allegatus in *l. idemque, §. item Labes, ff. mandat.* quod si ego accepi factorem generalem ad negocia domus meae peragenda, si recipit ad vestura equum pro visitandis praedijs, debet sibi impensis recuti, tamen si habeat salariam,
- tenetur de suo, tamen pondera textum duo dicentem, quod sit salariatus, & quod ita conuenitum sit. Et videmus passim, quod factores, et administratores equitant cum equis dominorum suorum, & si conducant, hoc faciunt sumptibus domini.
- 21 Tercio loco notabilis textus in *l. suo videtur, cum l. §. quent. ff. de oper. liber.* de quibus lupetius locuti sumus, quod unusquisque tenetur praestare operas suorum, pendio, quas promissit. Vnde copulatarij tenentur eorum impensas.
- 22 Et facit questionem, quod si aliquis pauper locauit operas suas ad euacuandum calanum, vel ad purgandum puteum, aut cloacam, quod si aliunde viuere non possit, debet detrahi tantum temporis, ut videtur aliunde querere possit, nec debet sollicitari a conduttore, ut obseruet in tempore, quia de tempore conuenit detrahendum est, ut videtur querere possit; Et si apud paganos hoc ex simplici iudicio discretionis obseruatum fuit, quid agendum inter Christianos? melius agendum esset, & ita tenemus, & non facimus, & male sine. Praeterea textus in *l. cum in plures, §. vestimenta, ff. locat.* potest ad praedictam accomodari & facit ad questionem facti. Ego dedi Sartori, ut faceret vestimentum, & foras se vestem vxoris sericam cum trinis argenteis, quae obferbent maiorem partem dotis in graue damnum familiarum, si fures frangant de nocte ostium, & furem vestem quid agendum? Dat tibi textus praedictam, & modum procedendi in iudicio, agere enim potes directe contra sartorem, ut restituat: ubi vestimenta tradita, & ipso nihil replicare condemnabitur, & processus sustinetur secundum intellectum Fulgii ibidem, sed si repleat rem sibi furto esse subtraham, & agatur contra furem, tunc iudex prospiciet, aut est domino impossibile, aut admodum difficile, condemnabitur sartor reus sibi a domino actionibus. Actiones autem tres sunt, vna competit fultoni, vel sartori, & est actio furti, ut per Accur. in *d. §. vestimenta*, duae competunt domino prout rei venditio contra possidentem, & conditio furtiua, & sic facimus in materia furti, quae actiones competant domino, seu quae locatori, & quae condutori. Si vero non est difficile, tunc parte opponente agendum est contra furem sumptibus tamen sartoris. Ita praedictum docet ille textus, quem Bart. & ceteri notabilem reputant, ex quo colligitur mus aliqua.
- Primum a Bartol. quod est quando quis conuenitur ex facto alterius, ille prius conueniri debet sumptibus conuenienti, nisi sit multum difficile, & hoc arbitrio iudicis.
- Secundum est, quod fultoni, sartori, & similes, possunt opponere beneficium excussionis, tamē excussio fieri debet sumptibus petentis, ubi Bart. hoc reputat in sua lecta, valde notabile, ad idem *l. unde queritur, §. commod.* dicens valde *§. non habilem* in materia excussionis. Et sic si duo se in solidum obligauerint ex causa condictionis abortiti, vel simili, potest reus conuentus opponere beneficium excussionis, si commodatus tota fuit vni, nisi adfint solite renunciationes.
- 23 Tertium colligitur a Fulgii, quod quando duo conueniri possunt, quorum vnus est in dolo, alter in culpa, primo conueniri debet ille, qui fuit in dolo, quam ille, qui in culpa.
- 24 Et quae dicta sunt de sartore, & de aurifice dici possunt, & loquuntur *§. vestimenta*, quando fur erat certus.

Quid

Quid si erat incertus, & nescitur, nonne erit casus fortuitus nulla culpa subsistente dicam suo loco.

- 25 Et curbario antiqui polire vestimenta, & scipius in iure nostro de fullone fit mentio, vt in materia locati & conducti, in l. item queritur, §. si fullo de quo suo loco dicam in d. §. vestimenta, in l. 2. ff. de conduct. ob causam fullo, §. itaque fullo ff. de furt.

Q V A E S T I O VII.

P Vltra est questio apud antiquos glossatores excogitata, an donata ambasciatoribus sint eorum propria, vel Communitatibus restituere teneatur.

- 1 Primo videtur ad Ambasciatores pertinere, ex l. cum multa, C. de bon. qua. liber. vbi donatio facta a Principe videtur contemplatione illius, cui facta est, nec alij communicare tenetur. Vt enim Imperialis fortuna omnes supereminet alias, ita oportet principales liberalitates culmen habere precipuum.

- 2 Secundo pro hac parte facit l. si faciem, qui, in fin. in verbo donavit, ff. pro soc.

- 3 Pro contraria parte facit l. qui proprio, §. procurator, ff. de procurat. & ibi gloss. inducit ad hanc questionem.

- 4 Conclusio igitur est, quod donatum Ambasciatoribus, non tenentur ipsi Communitati restituere, sed est proprium ipsorum. Bart. in l. si vero, §. item quidquid, §. solus. matrim. vbi Bald. Angel. Fulgosi. Casti. & alij sequuntur, in l. qui proprio, §. procurator, ff. de procurat. vbi etiam Casti. idem tenet Bald. in l. si cum manesq. h. r. m. §. si cum in secundo, C. de furt. Salicet in l. cum aliquis, C. de irr. deliber.

- 5 Et haec est communis, & magis recepta opinio. Alexand. ad l. sed si plures, §. in arrogato, num. 12. ff. de vulg. Castr. in d. §. item quidquid. Alciat. reg. 1. pro asumpt. l. 8. num. 2. Emanuel. in suo lib. 1. de iura D. num. 192.

- 6 In hac autem materia Alber. post Ang. Din. & antiquos facit longam distinctionem in d. §. item quidquid, & in d. §. procurator, satis confuse procedendo ex ipsius tamen dictis ponam sequentes limitationes, addendo dicta aliorum Doctorum.

- 7 Declaratur primo loco communis conclusio, vt non procedat; quando sit donatum ambasciatoribus sub commemoratione Ciuitatis, ita Angel. in d. §. in arrogato.

- 8 Circa quam limitationem notandum est, quod aut expresse conueniat, quod sit contemplatione Ciuitatis, & tunc non est dubitandum, aut suus in dubio, & recurrendum est ad coniecturas, inter quas vna est, si vocauit eos per nomina appellatue tantum, puta detur Ambasciatoribus Tudertinus. hoc enim Ciuitatem tantum respicit. Si vero appellauit per nomina propria, & appellatiua simul, arte iudicandum est, quid procedat, vt per longam tenenturum ducit Alber. in praecitato loco.

- 9 Dubitabilis tamen aliquantulum videtur haec prima limitatio, primo, quia l. cum aliquis loquitur, quando relinquatur, etiam si per capere non poterat. Præterea, & secundo, quando relinquatur aliquid filio sub commemoratione patris, persona patris adiecta censetur gratia demonstratiua, l. fin. & ibi Bartol. ff. de furt. vel. & in l. si filio, ff. de donat. caus. mort. in l. filij, ff. de conduct. & demonstrat.

- 10 Declaratur igitur secundo loco ex qualitate rei, naturae, nam si donetur res magna, vel similis, magis conueniens Ciuitati, quā Ambasciatori, puta Ambasciatoribus Florentinus, vel Bononiensis vnus Leo, Tudertinus Aquila, &c. Ciuitati enim factū videtur, cui magis conuenit, argumento l. plenius, §. quiq. ff. de iur. & habitas. Alberic. in supra citatis locis, commendat Alex. in d. §. in arrogato, dicens hanc limitationem admodum placere Abb. in cap. postulasti, de concess. prob. Additio marginalis ad Tholosan. q. 359. Alex. ad Bart. in d. §. item quidquid, Ioan. Lup. in rubr. de donat. §. 45. num. 9.

- 11 Quid, si munus sit indifferens, & vtrique facile conuenire possit? putare in dubio Ciuitati factum, & deberi, ita colligitur ex Alberic. in d. §. procurator, in sua distinctione, circa medium, ex l. annua, §. d. Titia, ff. de ann. legat. & l. ciuitatibus, ff. de leg. 1. & l. ciuitibus, ff. de reb. dub.

- 12 Declaratur tertio, & est potius praesumptio quædam, quod si habebat notos ante ambasciatū, & praesumitur eis donatum, alias ciuitati, vt per Alber. in citatis locis, & notabilis est §. procurator, l. qui proprio, ff. de procurat. vt procurator etiam ad lites teneatur refundere reliqua.

Q V A E S T I O VIII.

- 1 **P**RACTICABILIS est questio. Est salariatus Doctor pro anno; transmittitur pro Ambasciatore, debetne habere duplex salarium? Vtique sic, ex quo habet causa reipublicae, Bart. per illum text. in l. Julia, nus, §. fin. ff. ex quib. cau. maior.

- 2 Quod ostendunt est pro aduocato Communitaris Tudertinae, qui quandoque extra ciuitatem transmittitur, nam duplex salarium habere debet.

De Mercatore.

DE mercede mercatoris posui superius par. 1. tit. de socio personam exercente, & tamquam in tit. de iur. vbi videre placeat, & est contrauius iocietatis iustissimus, vt pro periculo pecuniae certa merces detur ei, qui cum promittit saluam fore. Couar. variar. resolut. lib. 3. c. 2. sub num. 4.

De Fideiussore.

Q Væro, an fideiussor licite mercedem recipiat pro fideiussione facienda?

- 1 Et primo videbatur dicendo, quod non, quia mandatum gratuitum esse debet, l. in fin. ff. mandat.

- 2 Pro contraria parte facit ratio periculosa, cui se submittit fideiussor, cum totam integram pecuniam soluet ex proprio patrimonio, prout passim experientia docet. Vnde Salomon consilium datque quis pro altero fideiubeat, Prover. 11. 17. stultus homo placidus manibus suis, cum ipso ponderet pro amico suo. Et iterum, 22. Noli esse cum his qui diligunt inanus suas, & vades te offerunt pro debitis.

- 3 Et haec opinio est verior, quam probat text. & ibi Bart. in l. si remmerandi, §. fin. ff. mandat. in labor iure, §. 1. & ibi Bart. & Casti. ff. de donat.

- 4 Et haec est communis opinio. Anton. Calder. in l. si curatorem habens, C. de in integram restitut. in verbo.

fin.

Tractatus D. Vincentij Carocij

sua facilitate, sub n. 66. licet ipse contrarium teneat, & dicat non licere nisi finito officio. Dec. in l. fructus si de reg. iur.

- 4 Ampliatur hæc conclusio, ut talis pactio non sit visura, sed actus licitus ratione periculi, quod passim fideiussor patitur. Laur. de Rodolph. in tract. de iur. part. 3. q. 3. Archiep. Flor. in simula de iur. c. 7. §. 45. Aman. in c. fin. num. 42. de iur. Dec. conf. 7. num. 10. Ioan. Lup. in c. per vestrar. §. 9. num. 9. dicens esse licitum fideiussori pacisci tot pro ceterario. Summa Angel. in verb. fideiussor. in §. 10. a Medin. in tit. de iur. restituend. col. 8. Corrad. de contrah. q. 40. conel. 4. Caiet. super x. 2. q. 78. ar. 2. Et hæc est cõsopi. Dida. Couar. var. resol. lib. 3. c. 2. num. 4. Stracch. de affectu. in prefat. num. 45.

ADDITIO.

Et hæc est communis opinio toto orbe, & in foro communita. Valaf. decij. Portugal. 86.

- 5 Declaratur tamen allegata conclusio, & communis sententia, ut non procedat, quãdã in età qualitate, & cõditione debitoris nullũ immineret periculum, ut quia indemnitas cõferuaretur, vel esset admodũ soluẽdo, ut nulla suspitio periculi cadere possit, ut p Couar. in cit. loco. Io. Lup. in c. nauiganti, sub num. 20. de iur. 6 Declaratur secundo, ut non procedat, quãdã a pparet dolus, vel fraus. Nau. in d. nauiganti, n. 7. reputas hoc pactum licitum, & securum, dummodo absit dolus, & fraus. Vnde si cõuenit cũ aliquo creditore, ne mutuet sine fideiussore, & ille postea requirat me, & ego peto, p mercede totierit illicitũ, ita exp̃ssicat Sum. Angel. in cit. loco, est n. actus mendicatus, ut p se patet. 7 Declaratur tertio, ut attendatur effectus tubicutus saltem ratione interesse. Vnde si ab initio fideiubendo pactus sum, puta decem, & non sum in damno, nisi in quinque, sola quinque petere poterõ, ut considerat Ioan. Lup. in citato loco. 8 Et sic h̃p hoc vna limitatio ad regulã, vtile, lib. 8. 9 Vnde fideiussor, infra dimidiã, pacisci potest, alias datur remediũ l. 2. c. de reserend. Boer. dec. 255. Silueit. in verbo fideiussor. num. 14. De comuni Anton. de Padil. in d. l. 2. num. 26. & 27. 9 Et vitra Io. Lup. Couar. & alios ampliatur hæc conclusio, ut si fideiussor cogatur soluere in repẽdẽdo nõ cõporet in sortem mercedẽ habitam pro fideiubẽdo. Ita singulariter, Bald. in l. antiqua, nu. 1. C. ad Velle. ea potissimum ratione, quia mercedem habuit ratione periculi fideiussionis, non propter satisfactiõẽ obligatiõis, & ibi ponit Bald. mulier pro mercede fideiubeat, non iuuatur Velleiano, declarando ut per eũ. Ampliatur tertio loco vitra Io. Lup. & alios, ut licet merces interueniat, non sit locatio, nec proprie contractus innominatus, sed similis contractui innominato. ita Bar. & Castren. in d. l. hoc iure. §. 1. & l. si remmerandi. §. fin. ff. mandat. 10 Ex quibus in hac locati & conducti materia colligimus duo vtilia Primũ est, quod licet merces interueniat, non est locatio, nisi in dispositione cõcurrat vitro cõtroq; obligatio. Vnde si cõditionaliter aliquid interpellatur, non erit proprie locatio ad intellectum eorum, quæ superius diximus de substantia locationis. 11 Secundum est, quod licet contractus innominatus sit proprie per dictiõem, ut, tamen si fiat per, si, erit

contractus similis innominato, & sic datur tertia species, si fiat, do, ut des, & similes per dictiõem si ad intellectum tituli de præscriptis verbis.

- 12 Ampliatur quarto, ut non sit donatio, & consequenter non requiratur infirmatio. ita Alber. in d. l. hoc in re, §. 1. ad intellectum l. sancimus, c. de donat. vitra late adducta per Gahr. de donat. censur. 1.

De Magistris.

Præceptoribus liberalium artium concedens debetur salario, ex l. 1. §. 1. ff. de var. & extrard. cogn. in qua materia paucis me expediam.

- 1 Et addo, quod inter medicum, & infirmum, aduocatum, & clientulũ, præceptorem, & discipulũ, nõ est proprie locatio, sed agitur præscripta verbiãd honorarium, Bar. l. 1. §. 1. meos, ff. sol. mat. Alex. ad Bar. in l. 2. §. adeo, si locat. Cephal. conf. 740. num. 2. & 4. vol. 5. Ad do sal. hoc valde commendant in §. ad sumum, n. 170. in fin. test. de actio. Socin. conf. 1. p. 6. vol. 2. Et scolares pauperes gratis docere debent Concil. Trident. sess. 5. de reform. Lut. de priuileg. scol. priuileg. 88.

De Sacerdote.

In hac materia clericorum tria possunt cõsiderari: primum circa res Ecclesiæ, & de hac ponã in tit. de reb. eccl. si. non alienan. Secundum in conducendo, & de hoc ponam in titulo quibus est permisso conductores esse. Tertium in locando operas personales eorũ.

Quæro igitur, an sacerdos possit locare operas suas & faciant ea, quæ superius dicta sunt de economo capituli, & videtur imperio locare operas suas. Duxi igitur sunt principales conclusiones.

- 1 Prima est sacerdos nõ potest locare operas suas pro diuinis peragendis, & ita faciendo esset simonia, & hæc est communis opinio. Car. in Canon. iudicet, vers. in eo, gl. 1. q. 1. Vitalio. in sua recopil. gl. diuersa. S. n. 62. l. i. Clar. in §. simonia, vers. quarto, nunquid. Tull. in verb. sacerdos, latẽ sot. de iust. & iur. q. 6. art. 1. 2 Secunda sit conclusio. Sacerdos potest pro temporalius locare se, & pacisci cum aliquo, ut moretur in aliqua ecclesiã pro cappellano, ita, ut non habeat intentionem ad diuinã, sed ad mansionem, & laborem, quem sustinet, vel dañum, quod patitur ex mora. Angel. in verb. locatio, nu. 6. in verb. simonia, l. num. 6. Et 3 hæc est communis opinio. Eman. Soarez. in suo thes. litere, §. num. 39. Sum. Arm. in verb. locatio, nu. 6. Burd. confil. 204. num. 24. vol. 2. 4 Sed pone vnum ad materiam l. nemo. C. locat. an Parochus discipulus possit seruire per substitutum? Vt quæ non, quia debet seruire per se, non per alium Can. ex tirpandis, §. quia verũ, de praben. Lap. in termini allegat. 13. nu. 3. subdens, quod propter absentiam dispensatur, quod Episcopus possit punere Vicarium. Ad do Bal. in Lquisquis, c. de ep. & cler. in l. paraboliz. n. 2. c. co. tit. Fel. in c. cum omnes, nu. 33. post quinque capitulum de constit. Preslin. in sing. in verb. clericus, n. 107. 5 Vidi in facto calum. Reor Curatus fuit aut bona sui beneficii alteri sacerdoti, qui habebat curam animarum vitra factum cum certo conuento salario, modo clarius si tuarius tẽpore solutionis vult soluere detraho si uo salario, an poterit? 6 An presbiter, vel alius sacerdos, poterit testari de peccati

ſpendijs Capellanie, vel pro celebrandis officijs, ei datus, utq. ſic Cinan. *auth. licentiam. C. de epife. & cler. Card. in Cino. qui non diff. 2. Abb. in cap. cum in officijs, col. 3. vbi Barbac. col. 4. de teſtamen.*

De ſequeſtro.

Q V A E S T I O I.

Vtilis, & practicabilis eſt ſequeſtri materia tam in fructibus, quam in alijs rebus, & quod de ſequeſtro dicitur, & in deposito idem iudicatur, ut iura, & authoritates pro vna parte adductas expreſſe demonſtrant. Primo igitur loco quæram, an ſequeſtratarum, vel depositarius poſſit petere mercedem, vel ſalarium aliquod pro ſua cuſtodia?

1 Pro parte negativa facit l. Lucius, §. i. ff. de legat. 2. de quo ſuperius alias tetigimus, vbi audis miniſter nullum commodum ſentire debet. Et hanc opinionem per hanc rationem tenit indiſtinctè Bald. conſil. 183. factum proponitur, col. 2. lib. 1.

2 Pro contraria parte facit tex. l. §. §. i. C. de bon. antbo. rit. iudic. poſid.

3 Concluſio igitur eſt cum Bald. quod Depositarius, vel ſequeſtratarus nullam mercedem, vel ſalarium petere, vel recipere poſſet, & ita etiam tenait Ang. Imo. Rot. Aret. & Alex. in l. interreſſi. ff. de acquirend. poſſeſſ. Granu. ad veſtr. in ſun. praxi. lib. 7. c. 2. num. 16.

4 Declaratur iſta concluſio, ut procedat, & locum habeat in ſequeſtratario, ſive depositario electo a iudice, hic enim nullā mercedem petere, vel recipere poſſet, ſecus autem in ſequeſtratario, de ſimplici partium conſenſu electo ſine vilo iudicis miniſterio, quia hic mercedem recipere poterit ex quodam tacito pacto, & conueniri præſcriptis verbis, iuxta not. in l. ſi oleum, ex lib. Bald. de præſcript. verb. Barba. conſil. 7. 1. colum. 2. lib. 4.

5 Subdeclaratur id, quod dictum eſt de electo a iudice, quando in aliquo incommodo verſaretur relinquendo ex hoc proprias res, & negotia, quo calu iudex poterit ſalarium conſtituere, ex l. 2. C. de præbend. ſalar. lib. 1. o. l. mulier in opus ſalinarum, ff. de capt. & poſſiui. m. reuerſ. Bartol. in l. a maioribus, §. h. h. de adminiſtr. tutor. Curt. ſen. in trakt. de ſequeſtration. quaſt. 24. late Tiraquel. de vtroque retrakt. de retrakt. conuent. §. 4. gl. 7. num. 8. atteſtans de Gallie conſuetudine, & tacit ad hoc propoſitum text. ſuperius allegatus in leg. ſi §. §. i. C. de bon. antbo. iudic. poſiden. vbi ſequeſtratarus, vel depositarius in nullo incommodo, vel diſpendio eſſe debet, & ita quod de practuratur, ſive ſequeſter fuerit voluntarius, ſive coactus. Ioſeph. Rot. Luc. 52. n. 14. Fran. Marc. decif. 444. n. 5.

Q V A E S T I O II.

Poſtquam ſequeſtratarus, vel depositarius ſalarium, vel mercedem recipere non poſſet, ſi contingat pro conſervatione fructuum, vel rerum, potertine cōducere domum, & ſoluere penſionem calui contingit, bilis tempore recollectionis fructuum, vbi a iudice ſequeſtrarij eliguntur lite pendente.

1 Et in hoc textus eſt clarus in l. x. c. i. §. final. ff. in pof. legat. quem ſingularem dixit Salic. ad l. 1. C. de probib. ſequeſtr. pecun. qui text. fuit alias diſcuttus in præ-

ſenti tractatu, & loquitur quando alias comode non ſe non poterat, quia in nullo incommodo, vel diſpendio eſſe debet, ut ſuperius vidimus, ex l. ſi. §. §. i. C. de bon. antbo. iud. poſſ.

2 Ampliatur hæc concluſio, ut pro tali penſione, vel alijs expenſis factis in re ſequeſtrata, vel in deposito data præferatur omnibus alijs creditoribus etiam anterioribus, & expreſſam hypothecam habentibus, ut ſuperius dixi in tit. de creditore, & in terminis ſequeſtratarum pecudum, & animalium tenet Alciat. regul. 1. præſumpt. 20. Negulan. de pign. membr. 3. par. 7. nu. 4. la. cob. Menoch. de recuperat. poſſeſſ. remed. c. 1. n. 8. dicens eſſe calum notabilem, & quocidiamum, cum anima danatur in ſequeſtrum, vel depositum. allegat Salic. in l. in ſumma, C. de pig. Pio. ad l. ſi quando, C. de vi. num. 874. ſecundum antiquam impreſſionem. C. Gas de poſſ. q. 39. nu. 10. Nat. conſ. §. 39. num. 8. p. 10. vol. 3. Rom. in ſingul. ſmis. in verbo, creditor, & de ſuperius vidimus ad materiam creditoris. Tiber. Dec. conſil. 109. num. 2. vol. 2. Ange. de Periglis, in trakt. de pte. & oliv. c. i. num. 2. c. 5. & 7. Laur. de Pin. conſil. 102. num. 3. Pedem. decif. 32. num. 8. & 9. Rod. de reb. ecclie. §. 17. c. 402. & §. ſed in casu male alienationis, n. 21. Rimolden. conſil. 633. num. 22. vol. 4. Aoch. Regienſ. q. 47. n. 1. q. lib. 3. Borg. de viſuſu. mulier. n. 246. Bal. in l. emptorum, num. 7. C. de alit. Sebaſt. Montic. inſt. item Seruiana, n. 157. inſt. de alit. & ita pluries iudicatum atteltatur Borg. in ſuis decif. ut per eum decif. 23. num. 2. t. dicentem ita obtinuiffe Volterium in Cu. ſi de fructuum.

3 Et notandum pro Camperijs, & pro illis, qui dant palcula vaccarolis, & pecuaris, & decif. 64. ſub n. 48. atteſtante pariter hoc deſervire poſſe pro victu, paſtu, & alimentis. Rebuff. ad reg. conſtit. 10. t. art. 4. glo. 2. n. 3. t. Et faciunt pro conductore ratione & expenſarum, ut ſuo loco dicam.

4 Quid ſi ſequeſtratarus dedit, puta animal ad vecturam? Vtique cum expenſis compenſabit, ut ſuperius vidimus in materia creditoris, & vitra ibi adducta tradit pulchre Anto. Trig. ſing. 61. vbi bene loquitur, ſi fructus conſiſtant in ſpecie, & tunc computantur in ſortem, quando ſunt conſumpti, alias non ſi verò conſiſterent fructus in pecunia, prout penſiones donorum, tunc ſtatim in ſortem computantur, ex l. ſi conuenerit, ſecondo, ff. de pign. alit. Et ſic ſi depoſiti penes capanarum equum alicui ex aliquo debito illatum, prout paſſim occurrit, poſſet ad vecturam illam dare pro recuperandis expenſis, & alimentis præſtitis, nec poterit procedi, ut contra eum, qui tanquam ſimplex depositarius viatur re pignora, quia licet, computat. do. 1. expenſas, & alimenta præſtitit.

5 Habemus etiam vnum aliud facti notabile in hac locati, & conducti materia, quod penſiones domorum ſtatum in ſortem computantur non habita diſtinctione, neman fuerint conſumptæ, necne.

Et ſuperius allegatam opinionem ſentit Petr. de Vbal. de duobus frat. par. 5. nu. 12. Alci. reg. 1. præſup. 30. nu. 2. Fel. conſil. 15. Rub. Alex. conſil. 55. & 107. in ſu. & eſt vera, & æqua opinio. Bald. in l. ſi quis, num. 6. C. de poſſi.

6 Et ſi deterioratum reſtituit, tenetur ad æſtimationem, & deterioratorem. Negulan. de pigno. in 7. par. membr. 3. num. 7. & ſeq. Crauet. conſil. 1. c. 6. num. 3. lib. 1. Marſil. ſing. 697. Bonacoſ. de equo. q. 94. & 151. Fran.

R. Tonul.

Tractatus D. Vincentij Carocij

OCTAVVS GRADVS PERSONARVM.

Tontul.conf.6.m.17. & 18. Bruz. de argum. & dim. concl. 10. l. 12. & si expensa maior credito, debet causa breuioribus dilationibus expediri. Borgo. decif. 23. m. 81.

Liber homo

Libertus

Mater

Filius

Scriptor.

Gradus V.

Q V A E S T I O III.

Q Vero ad propositum sequestri, & materiae locati & conducti, de qua agimus an pensiones domorum sequestrari possint, & videbatur dicendum quod non; ex rationibus adductis ab Imperatore in *amb. fed. cum C. de positi.* & in corpore, unde sumitur in *§. v. amb. de de positi.* quia lub velamine sequestri multi comedunt & consumunt, & multi se abstant, ut ibi late tex. prosequitur, & multo minus sequestrari possunt salaria officialium, ut clare tenet Accord. in *gl. fi. & ita tenet etiam Ant. Cucc. de mortu. m. 95.* dicens salaria, & pensiones esse priuilegiatas, nec sequestrari, vel quoquo modo impediri posse.

2 Contrarium tamen continuè de iure feruatur, ut testatur Alber. *ad d. amb. fed. tam eadem*, ubi in fine conciliando conseruandam cum iure communi distinguit, aut sit simpliciter denuntiatio, & nihil operatur in pensionibus, & salarijs. Aut sit sequestri formaliter auctore pratore, & illo casu pensiones, & salaria sequestrantur. maxime in debitorum suspecto. *Jaf. in l. si fideiussor, §. si satisfactum, m. 16. ff. qui satisf. leg. & bona sunt delapidata*, & sit difficultas exactionis. *Rotonis p. 2. dec. 13. vide in trall. seq. p. 4. q. 2. circa mediu.*

3 Et passim videmus, quod pro aliquo debito, damno dato, vel delicto dato sequestratur salarium penes dominum salarij, debitorum. Sequestratur etiam salaria officialium, nonne equum est, ut debita periculantur, nec impediantur lub imaginatione sequestri?

4 Et praedicta vitenut procedant, quando alia bona nō superflua, vel si superflua, haberi possunt cum nimia difficultate, quia casu salaria, & pensiones sequestrari possunt, alias non ita declarat Castrenl. in *l. stipendia, C. de excus. in iudic.* inferens ad propositum materiae locati & conducti, de qua agimus, ut si domus salariatus a publico, sit condemnatus, quod nec sequestrum, nec executio fieri poterit in tali salario, si alia bona superflua; commendat *Jaf. in l. commodi, ff. de re iudic.*

5 Cautus igitur erit bonus iudex, inspiciendo, si alia bona superflua, nec oneret salarium adeo fauorabile, & laboriosum, si alia bona superflua, nec sufficit superflua, si commodum haberi non possunt: ut ibi in *fi.* nec debitor est omnium de latigandis, vel ex distantia loci, vel potentia personarum. Et ita declaratur *l. per hanc, C. de erog. milit. annu. lib. 10.* ut per Alex. ad *Bart. in d. stipendia*.

Q V A E S T I O IV.

N Vaquid sequestrum factum colonis, & laboratoribus prouet aliquid possessione sua, vel inducat litis praedentiam non est locus admodum suus; communis opinio est, quod non, nisi de voluntate ambarum parum sit appositum. *Canan. conf. 48. Gornelius reg. de ann. q. 4. & reprobat Gremm. conf. 78. col. 5. Add. Hercu. de asen. c. 5. m. 40.*

Q Vero, an liber homo possit locare operas suas; & ne questio appareat vana, quia passim homines locant operas suas considerandi sunt duo casus principales.

Primus est ad tempus, puta ad quinquennium, vel quid simile, & potestas, & ille, cui est facta locatio, subdelegare potest. Ita *gl. in leg. 3. de verbor. legat.* & videmus superius de iure sublocandi, ad *l. nemo, C. locati, in verbo conductus*.

2 Vnde non prohibetur famulus, mulio, Agaso, & similes locare operas suas pro certo tempore, puta quinquennio, vel simili.

Secundus casus principalis habens difficultatem, an liber homo possit locare operas suas in perpetuum.

3 Et pro parte negatiua facit, quia talis locatio est impeditiua libertatis. Vnde valere non debet. *l. §. 1. ff. de usufruct. nihil, ff. de liberali. can. l. Titio, §. si de cond. & demon.* & hanc opinionem tenent *gl. in leg. post certu, C. de lib. can. Dyn. in d. Titio, §. Titio. Lau. Silua. conf. 34. m. 11.*

4 Contraria tamen opinio videtur de iure verior, & magis communis, quam tenet *gl. ibi, Alb. m. 4. ff. de usufruct. in l. antiquitas, & ibi Cyn. Call. C. cod. in §. fin. instit. de person. Spec. de leg. §. postquam vers. quid si locum, l. mol. in c. 2. de Reg. Port. de usufruct. m. 6. Quid in sum in tit. de locat. Bart. in stipulationes non dimittunt, §. 8. ff. de verbor. lib. Rip. in *l. obligationes generali, num. 10. C. de Reg. Coua. de sponsa. 7. m. 5.* Vnde appellans hanc opinionem veritissimam *lib. 2. opm. 162. Herman. Soares in suo thesaur. litem O, m. 16. Albe. in leg. omnium, m. 1. ff. de usufruct.**

5 Declaratur ista conclusio, ut procedat, & habeat locum cautatiue, puta si non poterit per se, faciat per substitutum, nisi electa sit industria personae, ut per scribentes omnes in citatis locis, & potui de industria personae in tit. *conductus, ad l. nemo, C. locat.*

Hinc pactum, ut quis personaliter, et per se seruiat perpetuo, non valet neque tenet, ex quo tollitur facultas substituendi. *gl. ita intelligenda in l. post certi, C. de libera. can.* quam ibi Bal. summo opere commen- dat, & extollit. Per Rauen. in suo aureo alphabeto, in verbo *pax, col. 4. Bonacof. de famul. q. 84. Adde Neui. conf. 86. in §. Balata* declarantem in *l. antiquitas, Cod. de usufr. Boer. de nutritia, magni consilij, 34. Benin. de pauper. q. special. 5. in contraliis, m. 14.*

Declaratur secundo in dño valde paupere, qui aliis de viuere nō possit, quo calu pot suas operas in perpetuum obligare. *l. 1. C. de mend. valid. lib. 10. & no. in l. 2. C. de puer. qui fil. dñz, ita Cast. in d. antiquitas, in fin.*

6 Et passim experientia docet, quod pauperes, & vtilissimae personae abunde viuere non valeant, locant se cum alijs in perpetuum.

Ampliat ista declaratio, ut procedat non solum in libe- ro homine, respectu suae propriae personae, sed in ma- tre, & patre, ut possint proprios filios, in calu necessi- tatis, & paupertatis, alijs locare. Ita *Benin. de pauper. q. 8. spe.*

q. 3. special. 5. in contrah. ib. ex gl. ebrei in l. 2. C. de patri. qui fil. distrax. si enim videre, multo magis locare.

in l. 1. §. si pupillus, ff. de intel. & ratio. distrax. quem calum non vidi apud Borgo.

De matre locente.

Q V A E S T I O II.

Quæro satis vtiliter. Mater vult locare seruitia filii ad artem addiscendam, poterit ne?

Videtur quod non ex regula l. Titio, §. Titio, il ter. 2. off. de condi. & demonstr.

Contrarium est verius. Luc. de Penn. in l. quicunque, m. 3. C. de serv. sing. lib. 1. r. & ita fuit pluries observatum. Vin. de Anon. sing. 376.

2. Videbis pluries in facto casum. Mater vidua habet filium, & est pauper, & sine arte, vel exercitio aliquo. Ponit eum cum aliquo calceolario ad artem addiscendam, nascitur quandoque contentio, & filius per spatium temporis petit salarium a domino, ille replicat, non teneor, quia docui artem, & videbis etiam practicando in facti contingentia, quod pauperis non datur, salaria pro primo anno ab artificibus, in secundo datur, sed aliquid tulum leve, deinde iuxta sufficientiam crescit cetera ad matrem pertinentia vide in questio de muliere.

De filiofamilias.

Q V A E S T I O I.

Quæro in materia locati & conducti, de filiofamilias, an locare, vel cōducere possit, & primo an locare possit.

1. Primo videbatur dicendum, quod non, ex l. filiusfamilias, ff. de al. & obl. vbi filiofamilias, quatuor tantum competunt actiones, iniuriarum, quod vi, aut clam, depositi, & commodati. Vnde cum non enumeretur actio locati, merito locare non possit.

2. Contrarium est verius. Primo deducitur ex l. filiusfamilias, l. secunda, ff. de loc. obl. vbi licet omnes contractus, præterquam mutuum, nec Macedoniano locus, si filiusfamilias, l. 1. §. 1. is autem ff. ad Maced.

Secundo clarius & in terminis ex l. §. si filiusfamilias, ff. de bis, qui deiecer. vel effund. vbi in terminis locare, & conducere potest, & sic cum locatio & conductio non sint de calibus exceptis in d. l. filiusfamilias, locare non poterit.

3. Nec obitare videtur ratio in contrarium allegata ex d. l. filiusfamilias, quia ibi non est iussiciens, & per facta, & enumeratio, ut ex gl. ibi colligitur. Locare igitur filiusfamilias, poterit. Et in publicis locationibus obligat, patrem in solidum, l. 2. vers. sed & si vestigalia, ff. ad muni.

4. Quæro, filiusfamilias est debitor, & causa locationis, vel alterius contractus ex pecunia conuersa est in mutuum, iuuabitur ne Macedoniano? Videtur non. Cum subit causa vetæ primordialis, quæ gubernator, in calum matris. Gomei de contrah. tol. 4. c. 6. l. m. §. per l. 3. ff. ad Maced.

De filiofamilias conduttore.

Q V A E S T I O II.

Quid in conductione? Iam in hoc disputatio, ne conclusio sit vna, filius conducens gabellas,

R 2 & pu.

7. Et nota, quia glo. in d. l. 2. repugnat in matre, tamen dictus autor non facit differentiam inter patrem, & matrem, rationibus per eum adductis.

8. Nota tamen dictam glo. in d. l. 2. quia talis non dicitur seruus, sed seruus tantum. Roder. Soarez. ad l. 2. for. lib. 3. tit. de los gonservos, ver. ante omnia, m. 20.

9. Et ex prædictis inferitur intellectus. ad l. qui operas, ff. loca. licet enim quis se obligare possit ad præstationem operarum, ad l. qui operas, non tamen debitor poterit se locare cum suo creditore pro suo debito extinguendo, quia quodammodo sic esset seruus creditore. R. ita Rip. in l. obligatione, m. 5. ff. de pign. iustis, in materia creditoris, statutum tamen hoc disponens valet, & tenet. Roder. Soarez. in cit. loco.

10. Declaratur tertio favore Reipub. vel ecclesie, cui se in perpetuum obligare potest. Anno. in l. inter de d. l. 2. de don. dixit sing. Roin. sing. 635.

11. Est communis opin. Rip. in l. obligatione, m. 10. ff. de pign. R. in l. conf. 204. m. 4. vol. 2.

Et passim videmus locare se multos pro familiis, & seruitoribus cum Ecclesiis, & cum Communitatibus, ut manducant panem album.

Sed pone, quod famulus, vel alius, qui locauit se ad tempus, acquirat aliquid super equo domini, cui acquireretur? Goud. de Suzz. tenuit acquiri domino tantquam ex re domini, in lucro tamen licito. Ita in l. praetor, in princ. ff. de bon. auto. iudi. poss. quam reprobat ibi Albe. quia per liberum hominem non requiritur nisi potestio, si ita stipulatus, §. Crisogon. ff. de ver. oblig. l. 1. c. per quas personas.

12. Vnde si famulus super equo obtineat brauium, erit ipsius, non autem ipsius domini.

De Libertis.

1. **Q**uæro, an libertus possit locare operas suas, materia hodie parum, vel nihil practicata, ita succinate dicam, quod sic l. 1. §. si in fraudem patris, etiam in perpetuum, l. Titio, §. 3. ff. de condi. & demonstr.

De Matre.

Q V A E S T I O I.

Quæro, Vxor inhabitat domum viri post mortem ipsius, an teneatur ad pensionem aliquam? videbatur quod non, quasi haberet ex iure familiaritatis.

1. Contrarium regulariter est verius, Bald. limitans in casu familiaritatis, in leg. contrahens, C. locat. Commendat. la. in §. aliquid, m. 166. in d. l. de al. dicens esse casum quotidianum, & nil in sum. §. fin. nu. 4. ff. de condi. inde.

2. Considera, quia Bald. loquitur in casu, quando maritus conduxit domum in eius vita, & decedat locatione pendente, an vxor teneatur pro rata, & diei, quod sic, arbitrio boni viri, & ille est casus a Menoch. non positus, de arbitrio iudicis. Sed quod si inhabitet in domo propria viri post mortem ipsius? Et an in dubio, iure familiaritatis.

3. Declaratur in matre nutrice filiorum, quæ habet. do cum eis, non teneatur ad pensionem aliquam. Bald.

Tractatus D. Vincentij Carocij

& publica vestigalia, obligatur, nec iuuatur Macedoniano l. 3. *verf. Iulianus*, ff. *ad Maced.*

- Secunda fit conclusio. Filius familias potest esse in iudicio sine cōfensu patris, si iurat. & ex tali iuramēto obligatur. *in l. 6. §. filij autem*, C. *de bon. qua. lib. commenda.* Mar. *fin. 40. ad limitationem*, l. *fin. §. necessitatem*, Cod. *de bon. qua. lib.* Vide tamen *confil. 1. col. 3.*

Q V A E S T I O I I I.

- Q** Væro ad materiam, si permittente, C. *ad Macedon.* Pater dedit licentiam filio, vt mercantiam exerceat, qui conduxit apothecam, in quam intulit aliquas res patris, an sint tacite obligatæ provisione apothecæ? dixi ad regulam, cum quid, per. 1. in *prim.* nu. 4. facit ad ampliacionem materię de inuēctis, & illatis.

Q V A E S T I O I V.

P Viehra (ni fallor) est quæstio in materia legitime filiorum, si filius recipit legitimam suam in aliquo fundo locato, nunquid tenebitur stare colono, & contrarij?

- Videbatur dicendum, quod non, ex quo de legitima deducitur omne gravamen, & onus l. *quoniam in prioribus*, C. *de iust. iustis.*
- Contrarium est verius, quia verum est, quod de legitima detractatur omne onus, & gravamen, scilicet legatorum, & idoneorum filiorum, vel aliorum operū, appositionum in testamento, sed tamen quoad creditam patris, quibus filius stare tenetur, ita in terminis Roder. Suarez, declarat, ad l. *quoniam in prioribus*, ampliat. 7. sub nu. 21.
- Iniquum videretur, quod filius, ex quo legitimam elegit in tali fundo locato, destrueret contratiū. Et sic habetur ampliato ad l. *emptorem*, C. *locat.* vi procedat etiam in filio, quoad legitimam.

Q V A E S T I O V.

Q Væro ad materiam l. *Papinianus*, §. *quartus ff. de iust. testat.* an legatum factum famulo, vel pædis, dissequat pro suo iuramento, & mercede, debeat præcedere legitimam filij in computatione?

- Videbatur dicendum, quod non, ex quo legitima est de iure nature, & admodum fauorabilis, vt not. *auth. manifestissima*, C. *de iust. testat.*
- Contrarium conuincit Alex. *conf. 31. nu. 1. vol. 4.* sequitur ad l. *Papinianus*, §. *quarta*, qu. 1. t. facit text. cum ibi not. in l. *creditorum* ff. *de leg. 2. l. 1. §. si creditor*, ff. *ad l. Falcid.* in l. *qui videri*, in *prim.* cum ibi not. t. *de aur. & arg. leg.* Et in causa mercedis est fauorabiliter legitima.

Q V A E S T I O V I.

Q Væro ulterius. Pater locauit podere magnum ad longum tempus, & constituit in pensione filio legitimam, nunquid possit?

- Videbatur quod sic, tanquam sit de substantia patris. Contrarium conuincit Berter. *conf. 72. in §. lib. 2.*
- Pro quo videri causo facit, quia quod super bonis re-

linquitur, de pijs tamen bonis non debetur, licet sit hypothecata pro pensione, vt not. in *Causis*, ff. *de annu. lega. in leg. Lucius*, ff. *de alimen. & cib. leg. Rip. ad leg. in quartum*, nu. 10. ff. *ad leg. Falc.* Cucc. de legit. in verbo *ex substantia*, nu. 26. fol. 27. *verf. pagina.*

- Vide etiam quandoque dubitatur, an de legitima filij detrahatur postquam mercedis, & salaria præceptorum?
- Pariter dicitur, quod licet mater teneatur alere filium intra triennium, iuxta gloss. in l. *si competens*, C. *de alend. liber. & in l. per filium*, C. *de patr. potest.*
- Tamen si mater sit talis conditionis, vt viuat ex operibus, & industrialibus, a quibus propter alendum filium cessare oporteret, tunc mater regulari possit, & pater providere tenetur, Bald. in l. *sed si hereditas*, §. *quod autem*, ff. *de exhibend. Pedemonta. decis. 46. nu. mer. 10.*
- Et sic caritas propria matris præponderat caritati ipsius filij.

De scriptore.

Q V A E S T I O V N I C A.

Q Væro aliquid in materia scriptoris, & in ea conclusiue procedam.

- Prima fit conclusio. Scriptores literarum gratia pro eorū mercede grossius decem Teronenſes recipere possunt ex constituto. Iuan. 22. vt in *Extrauag. 1. de senten. excommu.* vbi limitat in duobus casibus, quorum vnus augeat, prout est si apponatur clausula insolita, quo calu plus petere possunt. Alter casus est fauore paupertatis, vt sic scribantur literæ in forma pauperum, quo calu minus petere debent, puta octo tantum grossos. Præd. Rom. Cancell. fol. in no. de expectationis, & alijs litteris gratis, vt item si clericus. Bonincas. *de pauper. q. 7. de ind. special. 7. nu. 15.*
- Secutur in argumentum hac Extrauagans Ioannis ad fauorem notarij Tuderitiorum, quibus regulariter assignatur pro salario, & mercede rogatus caluicunquē instrumenti Bononeni duo, si tamen occurrat casus aliquis instrumenti extraordinarij ad modum longi, difficultis, vel insoliti, plus petere poterit, eritque conueniens, vt puro simplici instrumenti procure detur Bononeni duo, & idem fit dandū pro difficili instrumenti diuisione, translationis, permutationis, & similium, certe iniquum videtur debeant pariter acceptare, vt habeatur ratio paupertatis.
- Secunda fit conclusio. Scriptori an possit retinere quinternus pro mercede, ponam in tit. de expensis.
- Tertia fit conclusio. Scriptori, qui locauit operas suas ad scribendum, & incepti, potest cogi ad complendum, & perficiendum, gloss. in *l. stipulatio*, §. *siue ff. de non. oper. num.* quam ibi Gugli. & Albe. sequuntur, dicit singulariter, & non esse alibi, Bald. *syng. do. in ca. quemadmodum*, col. fin. de *inuen. in l. tradito*, q. 1. C. *de ell. empt. in l. si iusticia*, q. 1. C. *locat. in l. qui gnis*, in *final.* C. *de episc. & cler. & hoc est verior, & magis communis opinio, vt per Iul. in d. *siue*, vbi reprobatur Alex. attestantem, opinionem contrariam esse communem, & in *lab. q. eleganter*, ff. *de iur. matrim.* quem etiam sequitur Rip. in *l. obligatione*, numer. 9. ff. *de pign. reprob.* Spec. contrarium tenentem in loco per eundem allegato, & de communi pariter cū Iul. testatur in *no. in ca. de pign.**

Ampliat

5 Ampliatur primo loco ista conclusio, ut procedat, & habeat locum etiam si heret pactum alias a iure reprobatur, & scriptor sciret in compedibus. Spec. in tit. de renunc. & conch. §. 1. vers. item hoc est, quod pactum alias est reprobaturum vti inducium iuramentis l. alia, §. eleganter, ff. sol. matrim. l. liber homo, §. ad l. Aquil. que iura in hoc limitantur. Addendo ad ea, que in materia ponit Alph. report. 197.

6 Ampliatur secundo loco, ut non liberetur, cedendo bonis, si post præcise cogi ad factum. Bald. in l. 1. col. 2. num. 9. C. qui bon. ced. poss. & ibi Salic. col. 2. q. 5. vbi concordat limitant, si obligatus, faciendi facultatem habeat, alias ob impossibilitatem, et impotentiam auditur, cedendo bonis, & sic creditor scriptoris conducti, tot de bonis eius accipiet, quantum erit interesse, factum non præstari. Faber. in §. fin. & ibi f. al. in 3. limit. Inst. de actio. Brun. de res. bon. in 4. q. quar. ea quæstionis principalis.

7 Ampliatur tertio loco notabiliter, ut si scriptor ingreditur religionem, adhuc cogi poterit ad scribendum, dummodo a diuinis non retrahatur. glo. in cam. præcise cogi, §. 1. Inno. in C. fin. de seru. non ordi. in t. scriptor, §. in verbo commutare de voto. Arch. in cano. 1. dist. 54. commendat. lat. in l. stipulatio, §. habet, in fi. ff. de non. oper. auar.

Considera; ne fortasse mirum sit, quia præfati loquuntur, quando est appositum iuramentum, quod pariter est quid spirituale, & seruari debet sine intermissione salutis æternæ.

8 Et quod dictum est in scriptore, accommodari poterit in pictore, & similibus.

9 Pariter consideranda quandoque, quod quedam sunt officia cameralia, & compatibilia cum professione religionis, & ista dum licita sunt, per religionis copiam debent, ut scribere, & similia. Quedam sunt incompatibilia cum religionis professione, ut si medicus conductus iurauerit seruire per annum, si interim efficiatur monachus, vel similis, non conuenit eum publice proficere. Et ita vidi in facto, immo iolui salarium pro tempore, quo interuini, fauore ingressus religionis.

10 Declaratur primo, si rector efficiatur, vel in aliqua dignitate constituatur, mutatio enim status in digniorem, tollit præcitam obligationem facti, polui superius in materia sublocationis, vbi de communi. Addo Dec. in c. quoniam Abb. num. 75. de offic. deleg. licet tal. in citato loco alter sentiat.

11 Et sic videtur ex ingressu religionis quem non liberari, & per assumptionem dignitatis liberari, nisi dicatur, & supra.

12 Videmus enim multos medicos fieri Cardinales, multos uocatos Clericos, & sic de singulis.

Declaratur secundo, ut procedat, quando scriptor promittit scribere libros graves, & in quibus vertitur publica utilitas, ut libros legales, medicinales, capitula communium, contrafermatum, & similia; secus si libros, & materia volupciosas, ut nouellas bocceas, & metamorphosum Cuius, & similia. Bal. in l. nec patronus, n. p. de oper. libert. in l. 1. col. 1. 2. C. de senten. que pro eo.

13 Et uult minus hoc conuenit viro, & scriptori efficitur, quod, quia ea, que diuimus in ultima ampliatur. Vnde consideranda est qualitas scripturæ faciendæ.

14 Quarta sit conclusio in scriptore conducto, ad scri-

bendum, ut non possit cogi ad scribendum alteri. Inno. ad Bar. in l. 2. ff. solu. matrim. Alex. in l. si non fortem, §. liber tuus, ff. de reud. indeb. & sic delegatio non habet locum in scriptore.

15 Vnde si conducti aliquem scriptorem ad scribendum, & volo eius operam delegare alicui amico, poterit scriptor reculare, & se defendere.

16 Quinta sit conclusio. Scriptor conductus ad scribendum, debet scribere suo calamo, & atramentis. Ang. & Alex. in stipulationes commodissime, ff. de verb. oblig. Felin. in e. 1. de libel. obla. & si scribat corrupte, tenetur Bald. in l. fin. col. 1. in fin. ver. sed pone quod aliquis, C. de adul. act.

Et insuper debet scribere titulos, & rubricas. Bal. in l. fin. ff. de hered. Inst. Ang. in l. stipulationes commodissime, ff. de verb. oblig. in l. non idcirco, ff. de iudic. in auct. de ince. nup. in prin. Alex. in rub. si cert. per. Milit. in verbo, scriptor.

17 Sexta sit conclusio scriptori non potest scribere de nocte, quia opera de mane est melior, quam de sero. Bal. in rub. C. de oper. libert. Alex. in l. mori, in fin. ff. de ser. Ang. Inno. & Alex. in l. stipulationes commodissime, ff. de verb. obligat.

18 Et hæc conclusio vera est, & procedit nedum in scriptore conducto, sed in quolibet operario, vt de die operari cogatur, & operado de nocte, non exequatur, nisi in casu necessitatis, vt p. Firm. in verb. nox. ver. 4.

19 Septima sit conclusio. Scriptor conductus ad scribendum debet scribere cum titulis, & abbreviaturis, nisi aliud habeat consueudo, Alex. in dist. l. stipulationes commodissime, ff. de verb. obligat.

20 Octaua sit conclusio, scriptori quo tempore debeat salarium ponam in tit. de temp. pens.

21 Non sit conclusio. si non fiat per scriptorem minus scribat, & operetur, quomodo loquitur in tit. l. salarium, & quantum esse debeat, ponam in tit. l. fiat per locatorem, & c. & si scriptor promittit non discedere ab aliquo loco, nisi perfecta conductione libri scribendi, potest impune recedere, & conuentioni non stare. Est communis opin. Rip. in l. obligatione, num. 9. ff. de verb. oblig. Viuop. 1. 207. lib. 2. Eman. litera 5. n. 13.

Instrumenti autem formula, quoad substantialia, hæc est ex Spec. in tit. de loc. §. restat, in prin.

22 Constitutus N. pro se, & suis heredibus, & successoribus promittit, & conuenit Francisco, & c. scribere vnum librum cartarum tot, de tali litera, carattere, & forma, & conuenit scribere integrum sine aliqua diminutione, & hoc per duos menses proxime venturos, & hoc pro fectis tot, solvendis hac modo, & c. cum quietatione in forma, qua omnia, & c. iurauerit, & c. nuocauerunt, & c.

Quibus non est permissum tamdiu flores esse.

Licet sparsim in opere tractatum appareat de ijs, qui conducere, vel non conducere valent, recensito tamen aliquos casus particulariter a legibus enumeratos, quibus disponitur de certis personis, que conducere prohibentur.

1 Primus igitur casus expressus est, miles, qui conducere omnino prohibetur, & conducendo est in iuriam ipso iure, nec amplius ex aliquo capite potest ad militiam reponi, & locatores a iudicibus, & locatione cadant ipso iure, l. milit. 1. & l. fin. C. lora.

R 3 Amplia.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Ampliat hic prius etiam in militibus nostri temporis, iuxta distinctionem casuum relatorum, post alios per Sfort. de compend. par. 5. permitt. 5. & de res. in integ. q. 6. art. 6.

Ampliatur secundo, vt eum procedat ex forma l. su. C. de non requiritur libellus. A fin. in sua praxi. §. 4. illat. 41.

Declaratur hinc conclusio, quantum ad milites pertinet, vt procedat, & habeat locum in conductionibus ruralibus, quae, et si distrahatur a militari exercitio, indigne sunt militari exercitio, & quodammodo deteriorant conditionem, & qualitate militis. Similiter procedit, qui conduceret pro negociando, potest tamen miles conducere domum pro sua habitatione, & stabulum pro equo, vt ibidem per Gl. in d. & alior.

Declaratur secundo, vt dispositio. l. milites, hodie non fit in usu, vt per Claros. in sum. Ang. in verb. locatio. num. 10. & ibi in additione, littera C.

Tamen duo in praesenti non omittunt, ultra alios. Primum est, quod Grat. cons. 80. discit super d. h. milites & videtur innuere eam etiam hodie procedere, & limitat, vt procedat in simpliciter militibus, non autem in titulat, vt Comitibus, Baronibus, & similibus. Secundo loco limitare videtur, vt procedat in simpliciter conductione, scilicet in ea, quae ius aliquod habet, tem vtile tribuit.

Secundo, quod colligitur ex eo contextu, moraliter loquendo, & sic videtur colligi ex eo, quod aduocati communium, medicis & similes, non debent facere conductiones, per quas distraherentur a proprio exercitio, praedictum publici officij: nec debent facere conductiones in finibus, & mechanicas, prout multi conducunt, & faciunt conductionem calcis coquendam, annonae conferuandae, & similia, haec enim parum conueniunt similibus personis, & debent esse eorum officio, & professioni intenti, quod temporibus nostris parum obseruatur, & tanta est hominum avaritia, vt omnia pro lucrando paraficiant, vel vilescant.

Colligitur etiam ex eo contextu, quod conductio distrahit animum a propria eius operatione, quomodo enim poterit egregius Aduocatus suae professioni plenius studere, si conductor annonae quotidie impeditur ab eo, & indigenis eius quomodo Medicus medicinae operam dabit, si sitibus quotidie inquitur fomibus interius minor est ad singula sensus. O bone Deus quousque malitia hominum excreuit, quid non appetit homines? si iura tunc temporis prohibuerunt negotiationibus militibus, cur magnates nostri temporis tot negotiationibus, vini, grani, & olei famescunt populos, & pauperiores homines, tot sitibundis, tot avariis, tot in saeculis confidentes, omnia audent, cur non prouideretur, cur non succurritur? qui faciunt hodie monopoliarum magnates, & potentes, qui faciunt annonas cariores magnates, & potentes, qui de hoc caligant inferiori, tam benedicti Deo Optimo Max. omnia aperta sunt tempora, vt externa dies, quam praeterita.

Altera est principalis conclusio, de milite caelestis militiae, puta clerico, qui si est simplex clericus, non prohibetur, secus si sit beneficiatus, & in sacerdotio. Ita Cyn. & Bal. in d. l. milites, ita declarando, §. aliam, in arbit. de sent. episc. qui te ampliat, vt nec possit fideiubere pro conducendo. Vnde nec gabellat conducere possunt. Firmia. in verbo, gabellatum conductio, rei, res. §. 3.

Ampliat, vt si proauocando, vel fideiubendo aliquid requirant, non sit donatio, nec procedat dispositio. l. hoc iure, §. 1. ff. de donat. vt ibi per glo. limitatur tamen, vt clericus locare possit domum pro taberna exercenda. Arch. in cano. nullus, dist. 44. lmo. in c. f. col. 7. de vi. & honestate.

Declaratur secundo, vt non possit conducere causa lucris, secus pro sustentatione victus, vel alia honesta causa. Abb. in c. a. num. 8. ne iter, vel monac. Ang. in verbo, clericus p. contrarium Port. conf. 10.

Declaratur tertio, vt succedat conductori, permanere possit vsque ad praefinitum tempus conductionis. ita limit. glo. not. in c. peruenit de dogm. per text. in l. de curio §. 1. de decur.

Ex quibus patet intellectus ad reg. cum quid, lib. 6. vt procedat quando prohibito sit alicui attentio effectus quo casu nulla alia via ad adhaerenti debet, prout mendicantibus prohibetur tenere bona immobilia, nec tenere poterunt iure hereditario, vt in Cle. Bxiij. de verbor. signific. secus, si prohibitio fiat attentio modo, scilicet propter cupiditatem, quae ratio cessat, si clericus in conductione succedat.

Altera fit conclusio principalis. Decuriones conducere non possunt. l. curiales, C. locat. succedunt tamen conductori, l. de curio. glo. in l. 2. §. 1. ff. de administr. rerum ad ciu. pertinet. C. de decurio. lex tamen curialis non est in usu, vt per Alber. in d. l. & Angel. in statuto, loco, ob id vltimus me in hoc non extendam.

Nota tamen ex Bald. ibidem, quod prohibetur a lege, vel statuto conducere, non intelligitur in viam propriam, limitarem, nisi in odium personae, quia prohibetur persona stare tali loco, nec in viam propriam conducere poterit, vide Berd. de off. 2. §. 1. ubi nec fideiubere pro conducendo.

Est etiam prohibitum tutoribus, vel curatoribus, a fisco vel camera conducere, & dissimulantes puniuntur, vt in l. Graeco, ff. loc. ad quam Alc. lib. 2. disp. cap. 2. solet etiam quandoque locatio interdici in penam, ne quis publica rebus galia conuadatur, l. mortis, §. sunt autem, ff. de pen.

Pariter castellanis locorum prohibetur Accenditores esse. Franc. Mareb. de off. 7. par. 1.

Et officiales Communitatis prohibentur emere vel conducere bona ad officium spectantia, & ab eo dependentia, sub pena privationis actus, & quadrupli, si in emptione, §. si non licet, ff. de contrab. empt.

Amplia, vt nec in propria patria. ff. de communi in l. principalibus, §. si cert. per. num. 4.

Amplia, si officiales habeant annexam administrationem cum iurisdictione, siue non. Bart. in l. auferatur, §. quod a praefectis de iur. fise.

Amplia, vt nec ea, quae sunt extra officium, emere vel conducere possunt, si habent annexam iurisdictionem, & nullus iusserit marrem, alias possit. Bart. in d. loco.

Limita in officiali perpetuo, qui potest, secus in temporali. l. al. & communis in d. l. principalibus, num. 2. limit. 2.

Limita secundo, quando conducitur a non subditis, vel foris. Salic. in l. quisquis, §. si cert. per.

Limita, si bona fide, & palam sit dare, vel per interpositum personam, & sine debitis tolerantiis, pulchre Pedemont. de op. vbi bene loquitur omnibus alijs limitationibus, quae scilicet non applicantur ad conductionem.

D V I N C E N T I I C A R O C I I . C .

Locati, & Conducti Tractatus.

P A R S T E R T I A .

A D D I T I O .

Vidimus in precedentib. de substantialibus requisitis ad contrahū locationis & cōductionis, pariter de personis locare, vel cōducere valētib. In hac tercia parte tractabimus (Deo dāte) de reb. quolocarī, et conduci possunt; Et primo loco de rebus ecclesijs, tanquam de digniorib. incipiemus. Materia enim in se dignior est, & utilis, frequens, & necessaria, & dicit Rodoa. de reb. eccl. non alien. q. 6. princip.

De rebus ecclesijs locandis .

Conclusio prima. Quæro igitur primo loco, an rector ecclesijs, vel Prælati locare possit bona iure Ecclesijs. Primo videbatur pro parte affirmatiua ex not. per gloss. quā ibi commendat, & sequitur Panor. in c. 1. ne prælatus vices suas, vbi tenere videntur rectorem posse locare fructus beneficii pro toto tempore vitæ sue.

2. Secundo pro hac eadem parte facere videtur id, quod in Clem. 1. in fin. de reb. eccl. non alien. dicitur vbi locationes factæ de minori tempore decennij valent, etiam absque solemnitatibus.

3. Pro parte vero negatiua facere videtur, quia per locationem quandoque inducitur alienatio, vt superius vidimus in materia locationis ad longū tempus quæ alienatio in bonis ecclesijs est regulariter prohibita, vt not. in Clem. 1. de reb. eccl. non alien.

4. Secundo pro hac parte facit id, quod habetur in extrauaganti Pauli 11. incipiente, Ambulo, vbi vltra triennium locationes prohibentur.

5. Prima igitur conclusio est locatio facta per rectorem ecclesijs ad tempus modicum, & a iure permixtum, nomine proprio ipsius rectoris, & ad propriam utilitatem, durante tamen vita ipsius rectoris, nec successore ei stare tenetur. Rot. decif. 232. in nou. cum qua concordat Anchar. conf. 16. Cailtr. conf. 2. lib. 1. Card. conf. 95. Ang. conf. 145. q. 5. Alex. conf. 169. vol. 6. D. dac. variat. resol. lib. 2. a. 15. nou. 6. Crot. conf. 414. n. 5. 6. 7. & 12. vol. 3. Franc. Marc. decif. 196. pen. 2. Purpur. conf. 47. q. 8. vol. 2. Rodoa. de reb. eccl. 5. sed an contrarium, ar. 335. Mar. Arguit. conf. 259. n. 3. & 4. Borgn. decif. 44. n. 31. & hęc est communis opin. teste Socin. conf. 34. lib. 3. & magis communem ponit Fran. Mar. decif. 269.

Amplius, quia recuperat quicquid est perceptū, post mortem rectoris et ante beneficiū collatū, Abb. in c. 6. ne prælatus vices suas. Borgn. decif. 44. n. 6. 7. & 8.

¶ Surd. decif. 326. nou. 40.

6. Declaratur, vt attendenda, & obseruanda sit consuetudo in hoc. Rot. decif. 41. nou. 3. de probat. in antiquis. Abb. in c. cum esset, nu. 13. de testam.

C O N C L V S I O I I .

7. **S**ecunda sit conclusio. Locatio facta per rectorem ecclesijs nomine ipsius ecclesijs; vel rectorem alicuius hospitalis, vel confratriæ ad tempus medium & a iure permixtum, valet, & tenet, & successores ei stare tenentur dummodo locatio ecclesijs sit utilis. Ita sentit Rot. in allegata decif. 132. in nou. & cum ea est communis opinio, vt testatur Abb. in c. fin. vbi Anan. nu. 4. ne prælatus vices suas. Hanc eandem opinionem dicit communem Franc. Marc. decif. Delphinal. 196. n. 8. par. 2. attestans insuper, quod singulari successore in beneficio indistincte teneatur stare colonus: est equior, & magnam habet equitatem. Ad do Alber. idē sentientem in l. arbores, §. quicquid, ff. de usufructu, ea ratione, quia clericus est vi administrator, & tenetur seruare factum sui administratoris. Castrenf. conf. 2. vol. 1. ponit late in causa Illustrissimi Cardinalis Nauagerij post 1 mol. conf. 261. Ferret. conf. 151. Buriat. conf. 338. nu. 15. vol. 3.

8. Declaratur tamen hęc secunda conclusio, vt de utilitate, & necessitate ecclesijs constare debeat legitime, & aliter, quam per assertionem rectoris, & partium, & idem quod sit verum in utilitate ecclesijs. Bal. in Libanus in princ. circa fin. 6. de sacrosan. eccl. la. te Rodoa. de reb. eccl. sub 4. q. 9. ver. itē aduerte, ar. 325.

9. Et allegatur elegans consil. Bald. consil. 530. vel. 3. vbi declarat, quod conuersio dupliciter probatur. Vno modo per apertam facti naturam, puta per visum, videntem, & expensum in causa, testimonium enim visus est excellentius omni testimonio iurist. de gradibus, §. sed cum magis. Alio modo probatur versus per coniecturas, & a posteriori, puta de aliqua refectione, nec apparet de qua pecunia; non enim venter refectionum edificijs, sed cum magno sumptu, et vt ibi late per eum, & facti quæ superius diximus in materia meritum, quod de meritis non testatur simplici assertioni contentis.

10. Vidi tamen ad hoc propositum in facto quæ situm. Locauitque prædictum ecclesiasticorum pro maiori pensine solito in alijs locationibus, an ex hoc constare dicatur fuisse versus in utilitate ecclesijs.

R 4 Et

Tactatus D. Vincentij Carocij

Et hoc idem, quod versio debet legitime probari aliter, quem per confessionem partium, tenet etiam Anch. Regien. q. 52. par. 2. numer. 10. & c. ubi verba conuictoria partium non probant. Ruin. conf. 90. vol. 5. Crauet. conf. 48. 3. num. 4. & 5. vol. 3. Rot. decisio 41. in antiquis. Abb. in c. fin. de prescrip. & ibi Fel. num. 11. Rot. decis. 1. in tit. de iur. iur. conf. 161. n. 16. & 17. late Borgn. de off. 44. n. 58. decis. 45. n. 126. & 152. & latius in repet. in verbo locat. prelati, ubi ex multis ponit regulam generalem in quolibet administratore, vt non stetur assertioni ipsius late Menoch. de off. 43. n. 33. & 33. fol. post alios conf. 60. n. 37. vol. 4.

- 11 Vidi quandoque casum, nunquid ista omnia requirantur copulatiue, puta quod nomine ecclesie, ad tempus permissum, & in utilitatem ecclesie.
- 12 Non omitto tamen vltra Borgni, & alios vnum, quod posuit Practic. Papien. *in forma libelli filius, in verbo, solueret sub n. 6. col. 5.* quod distinguit inter prelatos, & alios inferiores, vt Caucomicos, & similes.
- 13 Primo casu procedat distinctio, aut nomine proprio, vel ecclesie sit facta locatio. Secundo casu tenet indistincte, vt successores teneatur stare.
- 14 Dicit etiam subducere more suo Couar. d. cap. 16. lib. 2. *variar. resolut.* quod etiam si non appareat de veritate ecclesie, successor via ordinaria stare teneatur, sed docto de latione competet relictio.

Addo etiam vnum alium vltra alios, quod in practica admodum deseruit, quod si quis locat vii Re. hoc facit nomine ecclesie, dicitur in c. 17. vol. 3. Henr. Gabr. conf. 8. n. 52. vol. 1.

CONCLUSIO III.

Prebendarius, siue simplex beneficiatus locare non potest vltra tempus vite vite Rota in allegat. decis. cum quatenus Lap. allegat.

- 15 Barb. in rubr. de reb. eccl. non alienat. numer. 2. Soc. conf. 31. vol. 1. lib. 1. & hæc est communis opin. Paul. Castr. conf. 4. lib. 1. Rodoa. de reb. eccl. non alien. q. 6. n. 6. car. 32. 5. secundum primam impressionem. Mar. Anguiss. conf. 99. n. 6. Piot. conf. 19. n. 62. & 63. Neuiz. conf. 90. n. 26. Rot. conf. 84. n. 26. vol. 1. Io. Monac. in cundelgentia, & ibi Prob. in addit. de p. exco. & remiss. rationem reddit Rom. conf. 66. n. 4. & hæc est magis communis opin. Alex. conf. 143. n. 2. & 3. vol. 7. Fran. Bec. conf. 92. n. 19. fac. Menoc. conf. 391. n. 47. lib. 3. Mil. in repet. in verb. locatio. la prima. Rot. conf. 232. Anchar. in c. querelam. prelati nicesinas.

CONCLUSIO IV.

- 16 Locatio rei ecclesie facta ad vitam alicuius non valet sine debitis solemnitatibus a iure requisitis Anchar. Card. & Imo in clem. 1. de reb. eccl. non alien. Alex. conf. 19. vol. 3. & conf. 165. col. 1. Dec. conf. 204. Rodoa. vi sup. vers. item ex præmissis, n. 3. Didac. c. 16. n. 3. Symonaca tamen dicit ca hoc non potest. Preposit. in c. 65. 1. ad huc. c. 1. in p. 1. q. 1. Gig. de pensio. q. 87. n. 4. Mandol. super inducho locandi in prin.

CONCLUSIO V.

- 17 Locatio facta vltra decennium non valet sine debitis solemnitatibus, & cum eadem utilitate

ecclesie, que duo copulatiue requiruntur, Dec. in c. 1. de reb. eccl. non alien. Alex. conf. 104. n. 4. & c. 65. vol. 3. Rimin. iun. conf. 123. n. 67. vol. 3. Gugliel. Rodoa. de reb. eccl. q. 7. n. 5. & 6. fol. 346. Socin. conf. 32. vol. 1. Ang. conf. 245. & hæc est magis communis opinio tam apud antiquos, quam recentiores, Socin. allegat. conf. 15. Gemin. in c. hoc consilium, sub n. 7. vers. quid si alienatio de reb. eccl. non alien. & ab ea in indicando non e recedendum. Didac. variat. resolut. lib. 2. c. 17. de n. 2.

Addo ab eo non allegatos, & in materia bene loquentes Bertr. conf. 172. vol. 2. Celf. Vgo. conf. 111. n. 8. Anchar. Regien. q. 51. num. 5. par. 2. conf. 188. n. 15. lib. 1. & hæc est vera, & indubitata opin. Borgn. de off. 46. sub n. 4. ubi exemplificat, si locatio fiat his verbis. Loco vique ad nouennium pro fructu decem pro quolibet anno, & finito dicto nouennio, pro alio nouennio, vel pro alijs quatuor, vel quinq. annis, & sic vltra decennium; nam periode est ac si facta fuisset locatio ad annos quinquidem, & tot pro quolibet anno, nec subsistit, si dicatur, quod appareat mutata quantitas pensionis, puta si dictum sit. Loco pro nouennio ad decem pro quolibet anno, & eo finito pro alio nouennio, vel alijs quatuor annis pro decem, sed pro quinquidem in annis, etiam alteratio pensionis non facit valere, sed perinde est ac si facta esset vnica locatio, puta pro tot annis ad decem, & pro residuo ad quinquidem, Borgn. de off. 43. n. 9. & de off. 46. n. 4. & 55. Alex. conf. 17. n. 5. & 6. vol. 3. Neuiz. conf. 90. n. 26.

CONCLUSIO VI.

- 18 Ex præcedenti cōclusionē corollarie inferitur alia vtilis, & practica, & sæpius in facto contingens (si latius credimus) inferius allegando. Locatio facta de bonis ecclesie de tricenno in tricennium, de quinquennio, in quinquennium de tricennio in nouennium non valet sine causa, & eadem utilitate ecclesie, & solemnitatibus a iure requisitis, quia dicitur facta ad longum tempus, & cōtra Paulinum. Dicitur etiam originale Cardinalis in clem. 1. 5. in. de reb. eccl. non alien. quam postea sequutus est Alex. conf. 165. col. 2. Cro. conf. 315. n. 28. vol. 3. Piot. conf. 19. n. 63. & seg. Rimin. iun. conf. 234. n. 73. & seg. vol. 3. Fran. Bec. conf. 92. n. 2. & seg. Rodoa. de reb. eccl. q. 6. n. 1. & seg. car. 347. Mar. Anguiss. conf. 99. 10. de c. 1. sing. 66. Bona apollia ad Abbatem in c. 1. n. 1. vers. in prelatos, de reb. eccl. non alien. Pinell. in l. 3. n. 63. vers. dicitur etiam, c. de bonis mater. & hæc est communis opin. secundum quam fuit pluries iudicatum, vt per Borgn. de off. 43. n. 7. Rebut. in compend. ver. ecclesiast. n. 18. & 19.

- 19 Addo bene in materia loquentes Ias. in l. manifestas. n. 8. in fin. ff. de rescript. n. 7. ubi hoc valde commendat, & dicit lapsus in tacto contingere Neuiz. conf. 90. n. 26. Caballin. mille loq. 60. p. 1. & tetigi superius in materia locationis ad longum tempus. Rim. conf. 16. n. 3.

- 20 Ampliatur hæc conclusio, & faciet ad questionē de locatione inuulvi, de qua (Deo dante) huius loco dicemus, vt talis locatio vltra tempus debitum non restringatur, neque valeat ad tempus permissum, & sic ad tricennium Lap. allegat. 80. Didac. variat. resolut. cap.

- cap. 16. n. 5. *verf.* licet Mar. Angul. *conf.* 99. n. 6. Ploc. *conf.* 19. num. 62. & 65. Neuiz. *conf.* 90. n. 26. Roland. *conf.* 84. num. 29. vol. 1. Ioan. Manoc. in *indolgentia*, & ibi Prob. in addit. de *pauente*. & *remiff.* in *se cto*, & in *vubr.* de *rebus eccl.* non alienant in fin. Rodoa. in *codem* *tratt.* car. 148. n. 20. Alex. *conf.* 147. num. 2. & 3. vol. 7. Franc. Bec. *conf.* 92. n. 19. Alex. *conf.* 17. col. 3. num. 12. vol. 4. & hæc est magis communis opinio teste Alex. d. *conf.* 147. vol. 7. Eug. *conf.* 24. sub n. 5.
- 21 Ratio colligitur (si fallor) Roman. *conf.* 66. qui vult, quod ubi actus est indiuiduus respectu formæ, licet sit separabilis respectu temporis, vel substantiæ, & tunc per inutile vitatur ex doctrina Bar. in *l. Grace*, §. illud, ff. de *fiduiff.* & ibi etiam sentit Roman. quod forma dicitur data si lex procedat annullando actum. Ex constitutione igitur Pauline in triennio tantum lex finit potest suum annullatio ulterius factum, mortuo, &c. Sebast. Medic. *reg.* 6. n. 35. par. 1.
- 22 Ex quibus corollarie inferuntur duo. Primum ampliatum ad Paulinam Pauli III. ut etiam ad triennium tantum locationes ulterius factæ non valeant. Secundum, quod in locationibus ecclesiasticis vt. le per inutile vitatur ad regulam, in *utile*, lib. 6.
- 23 Et prædicta omnibus faciunt notata per Ant. Padill. in *l. quoniam plures*, n. 20. ff. de *leg. 2.*
- 24 Ex quo colligitur alia ampliatum ad prædicta, quod etiam in Notariis in huiusmodi instrumentis apponatur causula. vt tot sint locationes, &c. non tamen actus valet, nec tollit defectum de causa, debitiisq. solennitatibus a iure requisitis, & sic hæc clausula non supplet defectum formæ iuris.

CONCLUSIO VII.

- 25 **E**X Constitutione Clementis V. de qua in Clement. 1. in fin. de *rebus eccl.* non alienant, locatio, seu v. alio fructuum ad modicum tempus conceditur. Modicum vero tempus quod sit, multorum fuerunt var. opiniones. Velior, & magis communis opinio videtur, vt arbitrio iudicis hoc statuendum sit gl. m. l. 1. §. quod autem ff. de *superficiebus*, vbi Bar. de *communi* in *pariter* attestatur. Alex. in *l. si filiusfamilia*, num. 25. ff. *solu. matrim.* & ita de consuetudine seruatur. Ita post Dec. & alios. Mandos. super *indulto* locandi, *verf.* quod sic, & post superius parte 2. de locatione ad modicum tempus Jacob. Menoc. de *arbitr. iudic.* lib. 2. c. 2. casu quinto in fin.

ADDITIO.

- Amplius quarto vt detur *retentio* pro *mellior* ementis factis post *libem* motam, & vt quodammodo *effusa* sit *gratia*, & sic concurrat mala *hæc* *presumpta*, Magus. Rota Lucan. 8. n. 12.

- 26 Ultra quos in præfata notandum videtur, quod iudex arbitrari debet in similibus modicum tempus locat. decennium, & longum tempus decennium, & ultra, & ita passim obierunt Archid. in *cano. uiscutiones*, *concl.* hoi. 3. quæst. 2. Butr. in *l. emptorem*, *Codic. locat.* Bald. in *l. quocunque*, *Codic. de bon. que liber.* melius in *l. inbimus*, *la sacunda*, num. 5. de *facto* *aucl.* *eccl.* Angel. in *dist. 1. si filio*, §. fin. & in *dist. 5. quod autem*, de *superficiebus*. Butr. & alij post eum in cap. fin. de *prælati* vi.

ces suas. Cardin. in *Clemen. 1. §. fin. q. 4. de rebus eccl.* non alienand. *conf.* 95. num. 4. pulchre Alex. *videndus* *conf.* 17. num. 7. lib. 4. Rumin. *len. conf.* 633. num. 2. vol. 4. Laurent. de Pin. *conf.* 102. nu. 3. Castren. attestans hanc esse communem opinionem Legistarum, & Canonistarum, *conf.* 14. vol. 1. Aug. *conf.* 244. col. 5. *verf.* 4. est *videndum* Gozzad. *conf.* 24. Paris. *conf.* 98. vol. 4. Pinell. in *l. parte 3. sub* num. 53. *Codic. de bon. mater.* Rodoa. de *rebus eccl.* q. 6. *Societ. conf.* 32. col. 2. vol. 1. Valqui lib. 1. §. 10. de *testa*. nota num. 73. *verf.* *verum*, & c. Borgui. *decif.* 14. n. 57. licet forte de alter sentiat Joseph. de Ludo. Rot. Lucan. *decif.* 38. num. 23. & 24.

- 27 Et ex prædictis inferitur intellectus ad *l. c. de iure deliberandi*, quam pulchra doce exornit Dec. in *l. 1. num. 15. c. de edendo*, ad *c. cum causis* de *off. deleg.* Neuiz. in *verb. indicandum* pro *quo* *numi* Tirag. in *l. si vnaq.* in *verb. omnia*, vel *partem*, n. 27. *usque* 31. *c. de reuocand. donat.* Contard. ad *l. diffamari*, §. 8. num. 50. *c. de iugentis*.

- 28 Ultra quas omnes declaratur, vt procedat, & habeat locum, quando a lege non sit præbitum certum aliquod tempus, tunc est in eius arbitrio, secus si aliquod tempus, puta longum, vel modicum, tunc enim modoquo supra, declarabitur qui quidem conductor ad modicum tempus modoquo supra, habet retentio, nem ad fructus propter labores impensores, §. *qua ratione*, *Instit. de rerum diuisio*. nec in eo expectatur biennium ad edendum, vt expelli possit, sed potest statim lapso anno, si tamen est præiens, & non adest pactum de non expellendo, secundo magis communis sententiam, & consuluit Federicus Scorus Piacentin *conf.* 35. nu. 4. lib. 2. per *tex.* in *leg. ad em.* C. hoc. Bald. in *l. q. 9. inter locatorem*, ff. *loc. lai.* m. l. 1. num. 37. *verf.* *tercia conclusio*, *c. de iure empti*. Abbas in cap. *propter* *sterilitatem*, num. 10. de *locat.* Auicq. *Co. met. de contrah. c. 3. de locato*, nu. 6. qui annus dimouetur secundum naturam fructuum, vt dixi superius ad materiam *l. si cuncte*, *c. de iure empti*. Borgui. *decif.* 4. num. 38 in *fine* Rodoa. de *rebus eccl.* rub. de *fructuum eccl.* iusticorum *alieu* *natione*, num. 15. & 16.

- 29 Vide aduersus, quod si rector ecclesiæ locasti fundum ad decennium, & ultra, *tertia* *regula*, *l. c. de iure empti*. de qua late superius dixi in materia locationis ad longum tempus. Si vero localis infra decennium, procedendum est prout cum simpliciter conductore nudi ius habente in re.

- 30 Addo autem ultra Borgui. *piene* *profitemur*, quod *Didac. varar. resol.* lib. 2. c. 16. n. 3. *verf.* *quod verum* dixi, intelligit hanc sententiam veram quoad monachos, & prælatos regulares. In quibus tempus hoc non est ditabitum, in ceteris autem rectoribus secularibus decennium prædictum ordinatur.

CONCLUSIO VIII.

- 31 **S**ed pulchra est indagatio, quam Oldr. in suis consilijs ponit, sub titulo de locato & conducto. Accidit c. de *campu* in *ua* Ecclesia Londoniensis locatæ fructus suorum beneficiorum, quid nam videtur, locatæ vique ad extraordinaria quoque videtur exi. di ex *l. diuorrio*, §. *quod si anno*, ff. *solu. matrim.*

- 32 Contrarium est verum, vt non veniant in tali locatæ *monachis* alius *recognouit*, quæ *profuso* *iucundo*

Tractatus D. Vincentij Carocij

iucundo aduentu afferrebanur. Ita Oldr. *sumil.* 129. de locato & conducto, & sic ea, quae dabatur, Archidiaconatus non personae, & hic locatio intelligitur de ordinariis responsionibus, non de extraordinariis, & hoc per *l. 1. §. penult.* si quid in fraudem patrum. in *l. Scio, §. medico, de annis leg.* & cum Oldr. tenet Alberi in *l. vltima leg. §. fin. §. de vltima.* Paris de Pute. in *tract. de finde in verbo, proventus, col. antepenult.* in *l. Fel. in c. antequam de sol. 2. vers. simile est, quod scribit Oldr. de praescri. Domin. c. in generali, de elect. lib. 6. Alex. ad Bar. in *l. §. medico, Boer. decif.* 137. *num. 4.* & haec est communis opinio in *l. §. diuortio, nu. 8.* dicens, ita per omnes teneri. Boer. *decif.* 19. *num. 6.* Franc. Marc. *decif.* 108. *sub numer. 2. parte 2.* vbi laudat protestationem fieri.)*

Ampliat hae conclusio, ut procedat, & habeat locum in ipsius monachorum, mortuarius, vel annuarius de fructibus, successibus, & similibus, quia in locatione simpliciter facta non veniunt, ut pulchre discurrit Boer. *decif.* 124. & ibidem Boer. dicitur, inter fructus, fructus obventiones, redditus, & proventus, quae magis latam habent significationem. Vnde si quis voluerit, ut omnia supradicta veniant, apponatur simul omnia praedicta verba; ita in muliere usufructuaria docet praticare Ang. in rubrica de viuis, quo casu veniunt etiam exemplationes prothocollo- rum. Bart. in *l. diuortio, §. si vir si solus, matrimon.*

31 Praedicta si recte incipiuntur, passim occurrunt, nam Episcopus locat fructus sui episcopatus, dubitatur quod comprehendatur, cautius est in instrumento apponatur hoc modo, locat ad tot annos fructus, obventiones, redditus, & proventus talis beneficii.

32 Pariter in alijs clericis inferioribus dici poterit. Parochus ruralis locat fructus sui beneficii, dubitatur, an veniant decimae, oblationes festivae, fructus legatorum, & successionum, & similes, cum his tamē verbis omnino haec omnia veniant.

Idem practicebis in secularibus, puta, quis locat fructus talis officii: quid comprehendatur? patet ex praedictis, & fuit dubitatum apud Boer. in *allegata decif.* in *l. si de ipsijs de capitorum.* Similiter vidi in facto de exemplationibus prothocollo- rum ad quem spectat.

34 Et in hac locati & conducti materia non est praeter- eundus textus in *allegata l. Scio, §. medico, §. de ann. leg.*

35 Primo ad id, quod not. ibi Bart. in *verbo praestatio-* nis, quod si colonus in eius nedom virtute obligationis prout ibi tenebat Dyn. sed ex multiplicata annua praestatione multorum annorum praestiterit, quod in tali legato haec omnia veniant.

36 Secundo, quod si conductor suspiciat in se casus fortuitos, intelligitur de solitis, & ordinariis, non extra- ordinariis, & insolitis, de mille anni semel, ut dicam (Deo dante) duo loco.

37 Illud autem, quod dictum est, praestationes annuas esse in fructu, & venire in legato, & locatione, hoc verum, si tunc certae, sed si incertae, ita in *l. §. quod in anno.* Vnde si colonus quolibet anno deferbat li- gna, cappones, & similia, tunc veniunt, sed munera (ut dicitur) in capriciosa, non veniunt.

munes in usu de rebus ecclesiis. non alienari incipient Ambrosio.

Bona, & res ecclesie locari ultra triennium prohibetur, ubi variis censuris, & poenis ibidem appositis.

39 Circa quam primo loco notandum est, quod variis sententiarum circa illius observantiam dicitur. non multis locis non esse in usu, ut per Corne. *confil.* 6. licet in hoc *num. 4. lib. 4.* item testatur Ambr. in *verbo, locatio, num. 5.* Rocch. de Curie in *tract. de consuetud.* *fest.* 6. *num. 9.* Franc. Sarmant. in *tract. de redditibus ecclesiasticis, part. 1. c. 2. num. 20.* Beron. *conf.* 3. *num. 2. lib. 1.* Neuiz. *confil.* 90. in *fin.* Crescent. *decif.* 150. *praelatus iurans in ius de iureiurando.* Mohedan. *decif.* 219. & 240. in *tit. de locat. & conductu, decif.* 1. in *fin.* de rebus eccles. non alien. Didac. de Hispania loquens, *varia resolu-* *tus lib. 2. c. 16. sub nu. 6. vers. 3. in fine,* dicens, modo visu receptam, modo non, arbitrio iudicantis. Buriat. de Mantua loquens, *consilia* 51. *num. 20. vol. 1.* attestans non esse vquam Mantuae visu receptam, & alleganti incumbit onus probandi, vbi etiam allegat, quod tempore promulgationis reperitur literę directę Cardinali Sigismundo, non tamen vquam fuerat executioni demandata, Borgn. de Mediol. loquens, *decif.* 21. *num. 328. p. 2.*

40 Quod facit contra illos allegantes, apparet de observantia talis constitutionis, quia reperitur literę de observantia, tempore publicationis emanante.

Contrarium tamen sentit Benien. Rot. Bononiens. 13. attestans Romę passim observari. Idem at. testatur. Hierro. de Monie. 40. *num. 5.* vbi dicit esse in viridi observantia saltem ex cōfirmatione Pauli IV. qui annullat omnes locationes factas ea forma non servata. Borgn. *decif.* 43. *num. 71.* dicere enim videtur hanc opinionem esse veriorē, & magis eorum communem ex gravitate, & na. Aviorum, & quia dicta constitutio est præceptiva, & inserta in corpore Surs Beron. *conf.* 8. *num. 9. vol. 3.* Becce. *conf.* 92. *rol. 1. c. 2.* Rodon. de reb. eccles. non alien. *q. 6. vers. ex praemissis p. 12.* Plot. *conf.* 19. *num. 62. c. 63. lib. 1.* & si sit appositum pactum de renouando, vel iuramentum. Mohedan. *decif.* 250. de rebus eccles. non alien. Crescent. *decif.* 150. Eug. *confil.* 24. dicens praelatum venire posse contra legiorē locationem, etiam iuramento firmatum.

41 Ampliatur haec conclusio primo loco, ut procedat etiam si in instrumento dicatur, ut tot fiat locationes, quot triennia, & intelligatur renouata de triennio in triennium: hoc enim videtur factum in fraudem legis. Vnde nullus est momenti, ut de hoc alias dixi in *titul. de locat. ad longum tempus Angel. in §. illud, athen. de non alienandis,* & haec est communis opinio, attestata per Alex. in *l. si filius mulieris §. si vir numer. 2 §. solut. mat.* vbi modificat hanc cautulam vera esse in eo, qui alienare poterat, sicut in eo qui alienare prohibetur. Pro valde notabili comandat Ioan. de Arn. *diale.* 8. & singular. 66. Buttr. in *c. apostolica, de donat.* Lap. *allegat.* 12. vbi Mandō. in additio, multos concordat, & idem Mandol. in *pract. signatura super indulo locandi* & pro hac parte concludit Andr. Tiracq. de retrac. *con-* *vent.* in *præfatione, nu. 16.*

42 Ampliatur secundo loco dispositio extravagantis Ambrosio, Pauli II. ut nec etiam mandatum ad locandum, ultra triennium fieri possit. Dec. egregie amplians *conf.* 281.

43 Ampliatur tertio, ut non solum procedat in prae-

CONCLUSIO IX.

Altera principalis est conclusio ex constitutione Pauli Secundae, inter Extravagantes com-

ris ecclesiæ, sed etiam in preunia legata ecclesiæ, vt inde emantur bona. Ioan. de Arn. comment. 19. dicens notandum pro ampliacione dictę extrauagantis.

Ampliatur quarto loco, vt locatio facta vltra triennium, & sic vltra tempus permissum, & sic ad triennium, pro vt vidimus superius. *concl. 6.*

- 44 Verior tamen opinio esse videtur, & communis, vt quoad Triennium valeat. *Balin. in amb. quæst. 10. in 2. C. de sacrosanct. eccles. Alex. conf. 12. lib. 2. inf. & Dec. de comuni attestantes in amb. qui rem C. de sacrosanct. eccles. Tiraq. de retrac. par. vii. m. 144.*

Cui addo bene loquentes Laps. alleg. 8. Mari. An. goiff. conf. 99. m. 6. Piot. conf. 19. m. 61. & 63. Neuiz. conf. 90. m. 16. Roland. conf. 74. m. 29. vol. 1. so. Monac. in c. indulgentia, & ibi Prob. de penitent. & remiss. Rodoa. de rebus eccles. cor. 348. m. 20. vers. videtur, & hæc est magis communis opinio Alexan. conf. 148. n. 2. & 3. vol. 7. conf. 17. m. 4. & 1. vol. 4. Franc. Bec. cõf. 92. m. 12. & 19. fac. Menoc. conf. 261. m. 17. lib. 3. dicit in materia iuris decimand. vltra Triennium ex tunc non posse legem Venetam, & ita Parisi. respondisse contra episcopum Patauinum, vt *conf. 23. m. 11. lib. 4.*

ADDITIO.

- 63 Triniam. decis. 21. n. 6.

- 45 Ampliatur quinto loco dispositio Extrau. Ambitione, quod quando locatio bonorum ecclesiæ est vltra tẽpus permissum, non afficit successorem etiam si per aliquod tempus steterit, & pensionem receperit, nisi sciat locationem nullam, & inualidam, quod articulare, & probari debet. Bellam. in tit. de locat. & conducto. decis. 748. Put. decis. 180. lib. 1. vbi videas.

Cui addo Socin. iun. conf. 56. in fin. lib. 2. Crau. conf. 198. m. 14. vbi alleganti scientiam, inuehit omnes probandi, et *conf. 160. n. 4. & scientia facti cum omnibus qualitatibus. Tal. conf. 107. col. fin. lib. 4. Ruin. conf. 48. m. 12. lib. 1. & conf. 93. m. 24. & conf. 117. m. 3. eo. lib. & scientia qualitatibus, & facti, Hieron. Gabr. conf. 36. m. 60. Parisi. conf. 47. n. 97. conf. 100. n. 7. lib. 1.*

- 46 Ex quibus in hac locati & conducti materia inferitur intellectus ad istam quæstionem, si qui impleto, si loc. procedit enim in tribus concurrentibus, scilicet validitate actus ab initio, scientia certa, & permissio. Vnde in bonis ecclesiis male ab initio locatis ex quo principium est infectum, non potest producere iubequetem reconductionem, vt colligitur ex Bellam. in eita. to loco, & *conf. 12. m. 72. lib. 2.* Missis in verbo, Prælati, licet Bard. de temporis vni, & continuo e. 4. sub m. 10. vers. sed fallit in prælato. Rot. decis. 1. & seq. de locat. & conducto in nou. Burat. conf. 23. m. 17. & 18. vol. 1. Laurent. de Pin. conf. 120. m. 4. & seq. Alex. conf. 5. m. 8. vol. 3. Rod. de rebus eccles. q. 6. m. 6. & 9. & 17. Borgn. decis. 44. m. 85. & decis. 46. m. 100. vbi dicitur communi procedere, quando est facta receptio cõ. seruatione iurium, & ita bonu est facere, vel per procuratorem generalem non habentem speciale mandatum ad probandum. Et nota, quod non sufficit in casu prædictæ ampliacionis scientia simplex, sed requiritur scientia, & certæ nullitatis actus. Vnde si probetur scientia simpliciter, non relevaret.

- 47 Dec aratur primo loco dicta constitutio, & erit subamphiatu ad quartam ampliacionem, vt restringitur ad triennium permissum, nisi ex probabilibus coniecturis, appareat locatorem non minori tẽpore illa locasse, locatorem, vel conducturum, puta si productio ne aonori octo dederit scuta tot, vel si conuentum, vt vna tan. v. pensio solatur pro toto tempore quo casu in tantu vitatur locatio, vt expresse decidit Bal. conf. 175. lib. 1. approbatus a Tiraq. de retrac. s. 2. gl. 5. m. 10. Dida. var. resol. lib. 2. c. 16. vers. ex his etiam.

48 Et certe negari non potest, quia allegata opinio in quarta ampliatur, sit magis communis vt dictum est. Verba tamen dictæ constitutionis repugnare videtur ibi, locationem aliter factam nullius omnino roboris esse, & alia verba prægnantia ibi posita.

- 49 Et sic nota, quod in dubio præsumendū est, vt actus valeat potius quam pereat ex ff. de reg. iur. hoc verum in meris terminis actus, si vero in contrariu appareat aliqua coniectura, iunc ad destructionem sit interpretatio, prout in casu præmio locatio bonorum ecclesiæ facta contra statum ad permissum triennium, in vero in contrarium appareat de vnica tantum pensione, tunc contrarium est iudicandum, & sic vnica tantum constituta pensio vnica arguit locationem.

- 50 Declaratur secundo loco dispositio dictæ constitutionis Ambitione, vt procedat in anno fructuum ita vt si in biennio, vel in triennio vnici fructus colligantur illud pro vno anno tantum reputatur, & quot finit recollectæ, tot iudicantur anni. *l. in l. d. innotis, §. quod in anno in 3. notat. ff. sol. matr. in l. 2. col. 2. Cod. de iure emphy. dixi late in materia ad l. 2. C. de iure emphyteut. in trañ. locatio ad longum tempus, & ibi videre placeat.*

- 51 Declaratur tertio loco dispositio constitutionis prædictæ, vt habeat locum in locationibus bonorum, & rerum, locus in locationibus fructuum, & reddituum, quorum locatio etiam vltra tres annos fieri potest. Rodoa. de rebus eccles. cor. 349. vers. extraneus. n. 5.

- 52 Et hoc aperte confirmant verba dictæ extrauagantis, ibi, ac de fructibus, & bonis, quæ seruando seruam non possunt.

- 53 Declaratur quarto loco dispositio dictæ extrauagantis, vt nō habeat locū, quando in instrumento locationis esset apposta clausula reservationis, puta quod in conductorem nullum ius intelligatur translatum. Ioan. de Arn. sing. 72. & cautel. 23. dicens esse optimā ad hoc cautela. Vidi tamen de hoc supra de locatione ad longum tempus, in quæstione, an in locatione ad longum tempus transferatur vtile dominium.

- 54 Declaratur quinto ex mente dictæ constitutionis, vt ea nō habeat locum in solitis locari vltra triennium, cõcurrente in hoc euidet vt litare ecclesiæ. Iuxta autem dicantur solita locari, dicā (Deo date) tuo loco.

- 55 Qui igitur vltra triennium conducere intendit, nec vult, vt obster dictæ extrauagantis dispositio recurrat ad signaturamque litare solet ad congruum tempus, puta ad quinquennium, vel ad tres retnos, & sic nouem annos, vt no. Mannoi. super indulto locandi, circa medium.

CONCLUSIO X.

- 59 Locatio simpliciter facta per Prælatum Ecclesiæ intelligitur ad tertiam generationem, si uacrat

Tractatus D. Vincentij Carocij

erat educta dari, & intelligitur etiā pro foeminis futuris, quae alias non comprehenderentur, ad not. per lmo. in c. potius, in fi. de loca. Bal. ad Spec. co. tit. Felio. in c. cum M. in fin. de consi. in verbo, praecedentia, & sequentia, verif. & dicit lmo. tal. in li. certi conductio, si vero, fol. 4. si si cer. per. Put. declarans in locatione expressa. non tacita, decif. 180. nu. 4. & 9. lib. 1.

CONCLUSIO XI.

57 **P**lures sunt casus, in quibus successor in beneficio tenetur stare colono.

Primus est ex indulto, & gratia Sedis Apostolicae quod Summus Pontifex licentiā locandi ad tot annos dat, & interim a nemine, nec a successoribus molestari pot. Ita tradit Mandol. super indulto locandi circa medium. & ita tenuit Ro. in vna Bononiensi Cōmē. datarij S. Stepb. vi per Put. decif. 421. qui loquitur in successore ex regressu, & tamen stare tenetur licet de regressu non sit facta mentio in supplicatione, vti etiā in hac locati & cōducti materia vult Put. quod locatio quāvis in cuiusdē ecclesiae utilitatem fiat, necessarius tamen est rectoris, aut ius habentis consensus.

58 Aliud, quod cōfirmatio locationis defuncti locatūs successorē non vocato per edictum, aut proclama. ei non nocet, & addo Rodo. de reb. eccl. fol. 351. & dicit eum securum tam in foro fori, quam in foro poli.

59 Hoc igitur casu anticipatae solutiones facit valent, & successor stare tenebitur. Verum in hoc aliquantulum obliare videtur verba concilij in canon. magnae 25. s. s. in ibi, in praedictis successorum quocunque indulto, aut privilegio non obstante.

CONCLUSIO XII.

60 **S**ecundus casus, in quo successor in beneficio tenetur stare colono, quando locatio facta esset in evidentem ecclesiae utilitatem, & conuersa fuisset in evidentem ecclesiae utilitatem gl. in c. si, ut praelati vires suas, per c. 1. de sol. quam Rodo. multis in locis sequi videtur fol. 239. nu. 19. & 336. nu. 8. dixi superius concl. 1. 2. 3. & 4.

CONCLUSIO XIII.

61 **T**ertius est casus admodum frequens, quando inchoatus est annus, vel laborerium, & res nō est amplius integra, tunc pro anno incepto successor in beneficio tenetur stare colono. Franc. March. de res. Delph. 197. nu. 9. p. 2. vbi loquitur in beneficio per resignationem, & clamat hanc opinionem habere maximam aequitatem. late Borg. commend. decif. 44. nu. 32. & nu. 23. dicens hanc opinionem esse acquiescentiā, Pedemon. decif. 83. nu. 81. 10. & hoc in conscientia ad modum verum est. Summa Siluestri. in verbo locatio, nu. 11. hanc etiam valde commendat vti aequam Cae. phal. cons. 181. in fin. vol. 2. & dicit Borg. in c. stat. loco quod pari ratione cōductor cogitur perire, ut are a novo rectorē in anno inchoato eum antecessore.

62 Et notabile est hec decisio frequens, passim practicata nō in materia ecclesiastica, sed profana, & merē laicali, vti in vltis vltis successorē, de quo sapienter vidi dubitatum, & ita resolutum, in partiaro colono respectu emptoris, & similibus. Et sic habemus,

quod dispositio l. emptorem, procedit demero iuris rigore, secus de aequitate, quae maxime attendi debet.

CONCLUSIO XIII.

63 **Q**uartus casus est a Borg. & alijs recentioribus omiffus, vti successor in beneficio teneatur stare colono, si consuetudo loci ita obseruet, quae in hoc attendenda est, vt per Franc. Marc. decif. 244. part. 1. qui loquitur in beneficio resignato.

64 Et sic habetur alia limitatio ad l. emptorem, C. locat. vt non procedat ex consuetudine loci, & nota vnum verb. lo. de Ana. in c. ne praelati vires suas, vbi vult, aut successor dicit, ego nolo stare antecessoris locatōni, & potest, aut dicit, nolo stare contractui, et nō potest vt vidi pluries allegari.

CONCLUSIO XV.

65 **Q**uintus casus est & a recentioribus omiffus, vti successor in beneficio teneatur stare colono si locatio est facta cum iuramento. Ita tenet Ful. in singul. suis in verb. clericus, nu. 225. & in verb. praelatus nu. 67. & hoc ex not. per Matt. notab. 50. qui nō loquitur in successore, praesertim particulari, & per electionem, prout successor in beneficio. Secundo, quia iuramentum habet vim expressi, vt per Alex. & tal. in l. sed, & si quis. s. quæsitum, ff. si quis tantom. Rub. Alex. cons. 43. n. 14. quod colligitur ibi verum quoad iuramentum, vel eius heredem. Tercio, quia iuramentum facit definire rem esse integram. lmo. in l. 2. s. fin. ff. de pac. Bauer. de virtute iuramenti, num. 16. qui pariter loquitur in persona iurantis.

CONCLUSIO XVI.

66 **S**uccessiva erit altera conclusio, quod si conductor discedere noluert, quando ei successor in beneficio stare non teneatur, eo casu poterit successor expellere, vt latius dicam in tit. de res. restit. ad materiam l. eadem, C. locat.

CONCLUSIO XVII.

67 **L**ocatio in perpetuum sicut eaducitatis declaratio fieri non potest finis censuit Prælati, & Ca. paul. tal. in l. 2. nu. 30. C. de iur. empb. Alex. consil. 1. 6. lib. 4. Bal. & Præpo. in cap. i. qui send. dar. pos. iul. Clar. in s. empb. q. 10. Rod. de reb. eccl. in tit. de his, qui cōsentit & hæc est communis opin. Borg. decif. 46. n. 56.

CONCLUSIO XVIII.

68 **L**ocatio in perpetuum fieri potest pro minori pensione sexus partis veræ pensionis locatio. nō ad tempus in bonis profanis, secus in bonis ecclesiasticis, & hec est magis commun. opin. Borg. dec. 46. num. 2. 4. 41. & 45. Addo Anchar. Regien. q. 53. num. 5. par. 2.

CONCLUSIO XIX.

69 **L**ocatio facta per rectorem Ecclesie consanguineo, vel attinenti, praesumitur in fraude mentis non

non valet, & debet clare deduci per contangineum conductorem de utilitate ecclesie, nec hoc præsumitur, nisi probetur. Alex. in dicens hoc casu competere restitutionem, *conf. 56. num. 7. & 8. vol. 1. Bar. in l. no. mens. filio. & ibi apostill. num. 3. il. de leg. 3. Card. in Clem. 1. §. si de reb. eccl. non alienat. & in c. si ne prelat. vicef. fias. Rubi. de reb. eccl. 5. sed si locatio, m. 10. fol. 338. vbi docet quando cesset fraus, & hoc potest deduci simpliciter primo, si in re minima, secundo si appareat de eadem utilitate ecclesie; tertio si res sit solita locari.*

- 70 Cui addo Feder. de Sen. *conf. 1. 10. col. 1. vers. re. fiat videre. Abb. in c. vi. super. num. 18. de reb. eccl. non alien. Calder. *conf. 1. 1. tit. de feud. col. 1. Ferre. *conf. 248. num. 14. 15. & 18. vbi declarat quando dicatur res solita locari, & dicam suo loco.***

Addo Marc. Angust. *conf. 79. m. 36. vol. 1. Borgn. decif. 45. sub num. 49.*

Et vitra alios in materia locationis factæ contangineo, addo bonum locum Bald. & ibi in additionibus in *authent. quibusque, num. 3. de sac. san. eccl. vbi dat notabilem declarationem secundum eum, quod potest rector ecclesie locare ad modicum tempus, secus ad longum, & c. nec hic perpetuo notandum pariter locare poterit secundum eum, post Archidia. contangineo viro honesto, secus homini rixoso, vel potenti. Item potest locare cum aequalibus pactis sicut alius.*

- 71 Et sic habes modum articulandi validitatem locationis factæ contangineo, videlicet deducendo qualitates rei, puta quia modici valoris (& in hoc quia sit in evidenter utilitate ecclesie) qualitatem conductoris quia vir bonus, nec rixosus, qualitatem locationis, puta ad modicum tempus: qualitatem contra. & quia cum aequalibus pactis, quibus alius est solitus rem illam locare.

CONCLUSIO XX.

- 72 **E**X dispositione Sacri Conc. Trid. multa renouata sunt in materia locationis bonorum ecclesiasticorum, prout in Canon. magoam. *sess. 12. c. 25. ex quo cõ-textu in ordine 11. aliquæ eliciuntur conclusiones.*

- 73 Prima fit conclusio. Locationis factæ de bonis ecclesiasticis anticipatus solutio, quibus nullatenus valet in præiudicium successorum.

Amplatur hæc conclusio, vt non valeant etiam ex indulto, vel privilegio apostolico, vt ex d. *Can. aperte colligitur.*

- 74 Amplatur hæc conclusio, vt tales locationes non possint confirmari, nec in Rom. Cur. nec extra, vt ibid. habetur, *de quib. vide sup. conclus. 11.*

- 75 Declaratur dispositio Sacri Concilii, vt talis locatio anticipatus solutio, nec non præiudicet successoribus, bene tamen alicui locatores, vt per Mo. hedan. decisioe octava in manus, in tit. de cõfirm. vel in iuri. Rodos. *de reb. eccl. quæstione 6. pro. p. si. vers. & extraneas autem num. 13. fol. 351.*

- 76 Quare si beneficium vacauit per relegationem, reuocatur locator reuocare id, quod accepit: Si valet per mortem, tenetur hæres, ne locupletetur cum iactura aliena.

- 77 Declaratur secundo, vt non procedat in anno lichato iuxta cõm. superius diximus, *conclus. 13. vbi*

- apparet hoc fundari in æquitate, & conscientia.
- 78 Declaratur tertio loco, vt sicut succesor in beneficio non cogitur stare locationi factæ per Rectorem iam mortuum, pariter non cogitur conductor peruerare in d. *concl. si noluerit, vt æquitas seruetur inter locatorem, & conductorem, ex l. si fundum, §. loc. de cuius materia (Deo dante) suo loco dicam, & not. Hier. Gab. *conf. 68. num. 4. Soc. *conf. 32. col. 4. in prin. vol. 1. Dida. var. resol. lib. 2. c. 15. & 16. num. 6. Cepha. *conf. 155. num. 24. vol. 2. Gugli. Rodos. de reb. eccl. 6. in prin. Prælat. num. 5. Borg. dec. 44. num. 24. & in verbo locator prælat. in fine. Addo Riminal. *num. conf. 157. num. 39. volum. 3.*****
- 79 Quæ omnes postea sublimant in casu anni inchoati, in quo sicut locator, ac etiam succesor cogitur stare locationi, pariter & conductioni, & conductor peruerare cogitur.
- 80 Secundo principalis conclusio fit. Ex dispositione Sacri Conc. Trid. non licet cuiquam locare iurisdictionem, vel facultates nominandi Vicarios in spiritualibus nec conductionibus per se, aut alios exercere.
- 81 Si igitur quis locat aliquid, quod lapiat spiritualitatem, esset locatio simoniaca. Vnde si fiat locatio ecclesie cum omnibus bonis, & facultate conferendi beneficia pro vicibus duobus milibus, & probaretur, quod etiam sine facultate conferendi beneficia bona arrendata fuissent pro secutis duobus milibus, quod talis locatio non esset simoniaca alicui sic. Ita tenuit Rot. vt apud Put. *in tit. de reb. eccl. non alien. relat. per Rod. 6. vers. & extraneas, fol. 11.*
- Ad eo igitur spiritualia locari prohibentur, vt nec per se tantum, nec cum alijs possint, nisi in casu d. de cõfion.
- 82 Tertia principalis conclusio fit. Ex dispositione Sacri Concilii. Trid. locationis etiam factæ ad longum tempus a 30. annis citra, vel ad 29. aut bis 29. annos penitus nulla, & irrita: sunt etiam auctoritate Apost. confirmatæ, secundum quam in facti contingentia respondit Anch. *q. 52. p. 2.*

CONCLUSIO XXI.

- 83 **C**onductor rei ecclesiasticæ, qui rem possedit ad elidendum, hæreditandum in solutionem pensionis præteritæ, non potest opponere exceptionem, quod non interuenit consensus superioris, vel alius defectus. Ita tenuit Rot. vt per Crescen. *dec. 122. non potest, in tit. de pens. & sic defectus solemnitatis non impedit interm executionem pensionis. Rodos. de reb. eccl. q. 6. in §. vers. & extraneas, fol. 351.*

- 84 Cui addo, quod solemnitates non præsumuntur in locatione ad longum tempus de bon. eccl. quando de fundamento locationis consistit per instrumentum, ex cuius lectura debet solemnitates non apparent, etiam si tempus esset inmemorable a maioribus centurorum, & vitra, ac etiam a præparent solutiones uniformes. Alex. *conf. 1. col. pen. vol. 4. Burlat. *conf. 23. num. 16. vol. 1. Crauet. de antiquit. temp. par. 2. num. 28. num. seq. & hæc est communis opinio. Socin. iun. *consil. 56. num. 22. vol. 2.***

- 85 Bene verum est, quod si appareat decretum superioris, laici vt locas præsumuntur habere administrationem, licet de eo non appareat. Nat. loquens in iul. hic Hierosolimitano. *consil. 517. vol. 3. Admittitur tamen*

Tractatus D. Vincentij Carocij

tam locatio rei ecclesiasticæ facta cum iusta causa, & debita solemnitate, quæ alias non admitteretur & hæc est communis opinio. *Ruin. consil. 157. volum. 1. Roland. consil. 96. num. 20. vol. 1. Mich. Craff. commun. opinio conclus. 33.*

86 Nec de tractatu sufficit enunciatiua assertio Notarii, sed requiritur instrumentum de per te ab ipso locationis instrumentum. *Caltr. consil. 38. vol. 1. pulchre Alex. consil. 17. vol. 4. Ferr. cau. 60. tit. in l. secundum, col. 4. ff. de verb. obl. Anch. 4. 52. nam. 9. vbi etiam idè assertit, si in aliquo privilegio visitatoris Apostolici asseratur, alienandi licentia, nisi sumus in aliquibus, & servatis servandis.*

87 Vnde solet obtineri commissio, quando locatio bonorum ecclesiæ est facta non servatis servandis, quod bona talis ecclesiæ etiam sub colore arrendamento, rum, assidue, seu locationum, de quibus si apparet, constabit etiam nullitatis vitio lacerare ex forma sacrarum constitutionum, & præsertim vtriusque Paulinæ, & ob id talia bona spectare, & pertinere ad talem ecclesiæ. Quare petit causam committi tam contra Sen. primum detentorem, quam alios in decreto, & executione citationis nominandos, tam su. per recuperatione bonorum, quam super fructibus, & invaliditate dictarum locationum, vt late per Mand. in form. 3. super causa profana.

88 Ex quibus colligitur videtur, quod detinentes bona ecclesiastica titulo donationis invalidæ, & non servata forma constitutionum, & vtriusque Paulinæ dicuntur viupratores, & occupatores bonorum ecclesiasticorum, unde quo aliquando vidi dubitatum, & in tali contingentia quaesitum.

In materia igitur locationum bonorum ecclesiæ habemus plura tempora.

89 Primum iure Civili inspecto. Secundum iure Canonico inspecto. Tertium inspecto iure Clementinarum.

90 Quartum inspecto iure Extravagantiis, & constitutionum variorum Pontificum, & maxime Pauli II. confirmata a Paulo Quarto, & vtriusque Paulinæ.

91 Quintum attendit dispositione sacri Concil. Trid. Ex qua temporum distinctione declaratur §. locationis, Auth. de non alienandis, vt late per Bellamer. dec. 748. in fin.

CONCLUSIO XXII.

92 Motus proprius Sixti, & Clementis irritans locationes cum decreto irritante abrogatur per non vium, & tollitur per contraria vium, data scientia superioris, nec sufficit vnus actus contrarius tantum sed plures requiruntur, & plures sufficiunt sine licentia superioris conuocante saltem curia decennij. Pute in materia locationum, dec. 1. lib. 1.

Quem casum expresse non posuit in materia decreti irritantis An. Gab. lib. 6. de censuris, conclus. 3.

CONCLUSIO XXIII.

93 Constitutio annullans constitutiones factas in personas aliquas, habet locum etiam si tales locationes essent factæ in eundem vilitatem ecclesiæ. Pute. de dec. 2. lib. 1.

Ex qua decisione tria colliguntur vitia in hac locati & conducti materia.

94 Primum est, vbi persona prohibetur, censetur etiam prohibitum si quid vtiliter faciet. *Caltr. per illum text. in Auth. quibusvisque, C. de fac. san. eccl. Vnde si quis prohibetur locare, vel conducere, habebit locum talis prohibitio, etiam si talis locatio, vel conductio redundaret in eundem vilitatem.*

95 Secundum est, quod cum iam per ius Canoniconum prouisum appareat, quod locationes bonorum ecclesiasticorum valeant factæ in eundem ecclesiæ vilitatem, si postea fiat noua constitutio, motus proprius, vel quid simile, annullans alienationes bonorum ecclesiæ, habebit locum etiam si tales locationes essent in eundem vilitatem ecclesiæ, ne constitutio noua reddatur superflua, & fortale (saluo semper maiori iudicio) prohibentur ex dispositione sacri Concilij Tridentini locationes bonorum ecclesiæ antipatis solutionibus quid si alias tales locationes essent in eundem ecclesiæ vilitatem?

96 Tertium est Cammerarius habens duas locatas aedes, easque non restituens excommunicationem in curia iuxta formam Motus proprii Sixti & Clementis, vt per Put. dec. 3. par. 1.

CONCLUSIO XXIV.

97 Refert Ener. in sua cent. in loco, ab alimentis ad diam causam, num. 10. quod in diuersibus Leocentis, & Cammerariis est inueterata consuetudo, vigore cuius ecclesiæ, & alia pia loca coram Episcopo & eius Vicario conuenient indistincte colonos tanquam destructores bonorum ecclesiæ competentium, vel alias pro annuo censu hypothecatarum, quauis cum eis non contraxerint, dicens cessante consuetudine aliud obseruandum, quia actio personalis non sequitur fundum, l. 1. §. si heres sit. ad Trebel.

98 Et ad propositum materiz locati & conducti, de qua agimus, dicit vnum Ener. ad materia m. l. 4. §. Lucius, ff. de aliment. & cib. leg. quod singularis iudiciorum, prout colonos, vel conductos, non tenetur ad actionem personalem ad soluendum id, in quo is, qui causam habet, est obligatus, ex l. ob causam, C. de cond. ob causam, & soluum, §. si causam sit. de pignori.

99 Vnde contra conductorem non dabitur actio ex mutuo, vel alia similis personalis, nisi consteatur de bitum, vbi princeps debitor si condemnatus, & non soluendo, l. si causam sit. debitorum, non princeps, C. quan. sit. vel prima. l. si is, qm. C. de positi.

100 Potest etiam Prælati locare pluribus gratia commodiore culture. Bald. in l. inbimus, l. secunda, C. de sac. sanct. eccl. Cod. de reb. eccl. fol. 4. num. 4. Titm. in verb. diuisio, sub num. 80.

CONCLUSIO XXV.

Locatio simpliciter facta de rebus ecclesiæ regulatur a consuetudine, & transiit in tertiam generationem, & ad filias spinas etiam futuras, si ita dicat consuetudo. *modum r. potius, de locat. Felin. in c. cum M. col. 3. de consil. Pute. dec. 108. num. 4. lib. 1.*

CONCLUSIO XXVI.

Locatio bonorum Ecclesiæ, si non potest ante initam primam locationem, eo quod fieri non potest

potest rei suæ, pulchre hoc valde comme odans. Rebus. in l. *Veratius. col. 3. de verb. signifi. dicens, & hoc annullat multas locationes Ecclesiasticas, & procedere in Ecclesijs pijs locis, Ciuitatibus, Corporibus, & Vniuersitatibus*

CONCLUSIO XXVII.

Locans ecclesiam, vel Cimiterium non potest facere pactum, quod ibi non sepeliatur, sed si apponatur stipulatio, agitur ad interesse l. *quod si locus, si de religio. & sumpt. in fin. C. de locat. in fin. C. de pact. inter emptor. & venditor.*

De loco publico fruendo.

Vidimus aliquid de locationibus rerum ecclesiasticarum, videamus modo aliquid de locationibus quæ sunt de bonis, & rebus publicis.

1. Et primo loco legendum est, quod conductor publicus dicitur, qui a Principe, vel alio, vel a aliqua Communitate, vel municipio conducitur, gl. in l. 1. in verb. *con. duxit, in si de loco publico fruendo.*

2. Hinc postea fornicarij, venaliti, & Mercatores, qui Tabernacula sive edulachia habent sub fornicarijs, ut vbi merces vendant, ut no. Bud. ad illud text. in l. cum quidam, §. sifens, vbi fornicarij, non fornicarij leguntur. Idem in suo comm. verbo iuris, in verbo fornicarij.

3. Et passim videmus accedere ad vrbes, & Ciuitates isti vulgi *reuerendissimi*, apponunt aliqua scema sub palatio Communitatis, & aliquid pro mercede solutum.

Nec video apud iuris interpretes modo aliquo dubitari, quod bona publica modo aliquo locari possint, & hoc tam ad longum tempus, quam in perpetuum, sed hoc præsupposito pro constanti, & vero, habebunt multa privilegia, & circumstantias, quarum nonnulla collegi.

4. Prima igitur conclusio sit ad materiam tituli, C. de locat. prædictorum c. in l. 1. & hoc primo loco ex l. dist. 1. tit. *gradia principum*. Quæ in perpetuum locantur sunt locanda diuitibus, & alijs, cum fideiussoribus idoneis, & officialis prædicta negligens, de suo tenetur. Vnde notat. so. de Pla. & post eu. Lu. de Pe. & alij quod locantes prædia publica intelliguntur ea locare suo periculo, si aliquid damnum occurrat Communitati ex sua mala locatione, prout etiam habetur in l. *quicunque, C. de fundo patrimon. lib. 10.* Vnde cauti debent esse administratores Communitatum, vt locent officiali introitus, & bona Communitatum diuitibus, & personis idoneis facultatibus Præterea requirant fideiussorem.

5. Quare passim videmus, quod Ciuitas Tuderina, & similes locant, vel vendunt collectas, datia, & impositiones annales introitus aliquos, & huius generis similia cum Capitulis faciendis, quorum primum in ordinem sit, & ita passim observatur, quod conductor, vel emptor sit facultatibus idoneis, & nemo possit offerre tali conductui, si non sit facultatibus idoneis. Præterea idoneus cauet de soluendo debitum, & in tempore conuento, & Priores, & Antiani tenentur de eorum proprio ad damna Communitatis.

Vnde non est bona exculatio. potius ad candelam

accensam, si talis minus idoneus obtulit, quid ad ne? non est bona exculatio, sed debet inferri principale de idoneitate, & de fideiussoribus idoneis, (vt dictum est) & licet aperte non dicant, videtur aliquis discere per litteras inter so. de Pla. & Luc. de Penn. primum enim vult, quod si conductor offerens sit facultatibus idoneus, non sit necessaria fideiussio. Contrarium tenent Luce. de Penn. vt utrumque copulariue requiratur, & hoc cautius est, & tenent qui aliter esse conductorem idoneum, si possidet immobilia, prout ibi text. & de idoneis, fundis à tributi sunt.

6. Conductor igitur idoneus est, qui stabilia bona possideat, quid si in censibus milliaris, vel in locis, & collatis bestiarum, vel societatibus officiorum, & huius generis similibus, dicitur ne diues, & idoneus dixerunt aliqui diuitem dici, non idoneum, quia exiget, & fortasse nescitur. Et fideiussor duo continere debet. Primum de soluendo pensionem in tempore conuento. Aliud de non diminuendo prædium conductum. Vnde isti conductores debent esse fauorabiles, & non absorbere bona conductu.

7. Habes autem in hac locati, & conducti materia eo cõtextu, quod conductores in perpetuum ducuntur perpetuarij, habes, & c. pensio quandoque appellatur pensitatio. Habes etiam vnum, quod ibi lo. de Plat. valde commendat, quod titulus pro locato, est iustus titulus ad acquirendum, sicut titulus pro donato, & similes. Et colligimus consilium ab Imperatore in d. l. t. quod si vis bene locare bona tua, & esse securus, maxime quando locas in perpetuum, vel ad longum tempus, locabis diuitibus immobilia possidentibus, & cum confidentibus modo, quo superius dixi, & antiquitus bona publica locabantur coram discursore, vt ibi textus dicit, qui diligenter inuestigabat qualitatē conductoris. Ita etiam temporibus nostris valde necessarius est discursor, quia conductores publicorum istius sunt canes, & lupi rapaces extorquentes sanguinem viuam a miseris pauperibus. Quid habet non faciunt conductores gabellarum, vel dationum, aut collectarum? boues aratorij nō exculantur, vel ita muliebres auferuntur, immo & mulieres carcerantur. Vnde & bonus discursor est necessarius, id est iustus. Præcis Ciuitatis, non mirum si videmus caritatis, & tanta mala.

CONCLUSIO II.

8. Ad d. si. C. de locatione prædictorum lib. 11.
9. Secunda conclusio est a coloms perpetuis fundorum publicorum non auferuntur fundi, licet alius meliorem conditionem offerat, vbi Bar. prædeter inuehiunt contra Canonicos Tuderinos, qui post edicta facta in ruinis, fingunt se deceptos ad expellendum infelices colonos, & hoc quis alius melius offert.
10. Ampliatur tamen hæc conclusio, vt princeps neminem per maiorem oblatione auferre, sed nec per donationem, vel alio quouis titulo alij concedere possit, etiam Motu proprio, quæ clausula non operatur ne præiudicium tertij, quod in sola possessione consistet. But in cap. cum in nostris, col. 6. vers. si vero possessor, & ibi Abb. ubi in l. mo. col. 6. vers. in Papa a quoque de concess. præb. Soc. cap. 1. col. 5. lib. 3. l. c. in cap. in c. nostra, columna 37. corolla. 36. not. 11. de rescript. additi in verbo, gratia so. de Silua in tractatu de p. p. 3. q. 40.

habet ius in re siue ad longum tempus, siue ad modicum, & ob id habet ius ad retinendum possessionem ex interdicto de loco publico fruendo. Vnde, qui conductit aliquas areas, insulas, plateas, praediola, turriones, & similia, molestari non debet, & ita praetor iubet, ut in l. 1. vbi Bart. ff. de loco publico fruendo.

ADDITIO.

Successor in beneficio tenetur ad salaria Advocati, qui de se nolit, & pecunia pro toto necessario exposita. Prat. decis. 1. 1. lib. 3.

CONCLUSIO X.

Conductor ab aliquo publico habet utilem in rem. Ita Bartol. in d. l. 1. contra gl. in l. 1. ff. si ager sit. vel emptyent. penatur. idem Bartol. in l. 1. Codic. de iure emptyent. in principio Bal. in l. emptorem, num. 5. C. locat. Iacob. Menoch. de retinenda possess. remed. 4. nu. 35.

Vnde in materia de superficiebus conductori suo perficitur a publico etiam ad modicum tempus competit utilis in rem, ut not. Bart. in l. 1. ff. quod act. p. ff. de superficiarius & vidimus superius in verbo superficiarius.

CONCLUSIO XI.

Vndecimum privilegium est. Licet socio non acquiratur actio sine cessione, ut in l. 3. ff. pro socio. fuit in socio assumpto a conductore ex publico, cui quaeritur actio sine cessione, ut no. in l. 1. de loco publico fruendo. Socius igitur meus in gabellis conductus, datus, vel collectus agit sine cessione.

CONCLUSIO XII.

Dodecimum privilegium est. Societas conductorum a publico transit ad heredes, declarando, ut dixi in tit. de hered. institutio.

CONCLUSIO XIII.

Conductori publico impedito competunt tria remedia. Vtile, Vii possidetis, Interdictum. De loco publico fruendo, & iniuriarum l. iniuriarum, la prima, ff. conductori. & ibi not. ff. de iur.

CONCLUSIO XIV.

Dodecimum quartum speciale est, quod dispositio l. de em. C. loc. non habet locum in conductore a publico, vel fisco, ut dicam suo loco ad materiam dicata legis.

CONCLUSIO XV.

Alterum speciale est. Colonus municipii, fisci, vel communitatis tenetur stare colono ad mat. riam temporis. C. loc. vbi dicam.

De Publicanis, & vectigalis.

Publicanorum materia, pendet a titulo de locato & conducto, & respicit conductionem publicam, de qua agimus; ut l. 1. ff. versic. & omnes, l. locatio, in primis verbis, l. quanta, in fine, ff. de Publicanis, & vectigal.

Est aequum ad materiam, & conductionem procedamus, placeat aliqua inferere ad intelligentiam materiae publicae locationis, in iure. n. nostro habemus Publicanos, vectigales, & licitationem de quibus sat. p. sime in hac simili locationis materia pertrahatur.

Publicani sunt, qui vectigal populi Romani conductum habent l. 1. ff. de Publicanis, & vectigal. l. cum qui vectigal. ff. de verb. signifi. Romani enim primum ex omnibus rebus, quae in urbem conuehi solent, puta frugibus, metallis, piscibus, laeialisque id genus aliquid in aerarium, & vsum publicum recipiebant, quod vectigal dici cepit sed postmodum exigente necessitate, & finibus dilatatis ex omni re frumentaria per Italiam vigesimam partem sibi reddi, & nouum, quam decimam voluerunt. Quare Alcon. t. in Verrem frumentum decumanum notat, quod a colonis, & aratoribus. Siculis dabatur, et Publicanos decumanos vocat quos & Verrem Cicero exhaustis interatur. Proinde ex agris deuictarum prouinciarum, atque aliarum, quod & vectigales dicere sibi quid pendere iusserunt, quam pecuniam vno nomine vectigala appellerunt, & Kalendis Martij consuevisse locari Macrobius scribit, & Balond. lib. 5. Romae triumphans. & hac vectigala qui conducebant, Publicani dicti sunt, nam publicos illos redditus, & vectigal certo constituto pretio redimebant, qui non erant homines proletarii, aut laeide empti, aut ferules, sed plerumque equitibus ordinis viri, ut apud Ciceronem est videre in oratione pro Plauco, vbi (inquit) proximis est huic dignitati ordo equester omnes omnium Publicanorum societates. Sed huiusmodi Publicanorum, conditio paulatim viciosa cepit, ut non amplius equites, sed vilissimos quique per singula ierme oppida vectigal conducebat, & hoc licitando, nam qui plus praetij obtulisse, vectigal conductum haberet, & eum iurisperitus licitatore appellat, l. licitatio, alias locatio. ff. de Publicanis, & fieri solet inter plures emptores, & conductores, & in rebus auctionalibus.

Et sicut in rebus, & bonis priuatorum coloni, vel conductores appellantur in rebus vero publicis Publicani dicuntur. Vectigalia seu vectigal dupliciter dicitur vno modo improprie, & hoc ex rebus priuatorum. Vnde l. rati. ff. de usufructu. ceteroque arundinis, vel pali compendium si in eo quoque fundi vectigal esse consuevit, ad usufructuarium pertinet. Cicer. in paradox. & meo tenui vectigali, id est agrorum mercedibus, & redditibus detractis lumbibus cupiditatis aliquid reducat. Portionij vero, quod portionij nomine fisco soluitur, id est, pro mercedibus, quae vehuntur, vel euehuntur.

Vectigalium autem tria erant genera. Decumanum, quod ex frumento, vino, oleo, & fructibus minutis exigebatur, ut superius vidimus: scripturae, quae ex pascuis, Portionij, quod ex mercedibus exportandis, vel importandis recipiebatur, ut in l. cum qui

Tractatus D. Vincentij Carocij

vestigal. ff. de verb. signific. ibi, portus salinarum &c. l. sed & bi. ff. de Publican.

4 Vestigales etiam agri sunt, qui in perpetuum locantur id est, quamdiu pro his vestigal pendatur, tam diu neque his, qui conduxerunt, neque succedentibus aufertur eos licet. Non vestigales sunt, qui ira colendi dantur, ut priuati agros nostros dare soleamus, vt l. i. ff. ager vestigalis, vel impety. petatur.

5 Vnde agri vestigales, qui reipublice tributum pendere tenentur, & olim vestigal erant octaua pars. l. ex praestatione. C. de vestigal. hodie est decima pars omnium rerum. Alciat. lib. 3. dispensat. c. 10. Couar. in reg. peccatum. part. 2. §. 5. in princ.

6 Hodie vestigal soluitur de mercimoniis, quae vehuntur negotiationis gratia ad murorum, pontium, aliorumque id genus refectionem. Dom. Sot. de infl. & iure. q. 6. artic. 7. circa medium.

7 Addo etiam Firmian. in tract. de gabell. in praem. colum. 7. Cuna. pulchre confil. 162. vbi inter cetera dicitur, quod sinonima sunt tributum, census, vestigal, annua praestatio, quando tamen hinc debentur. Iste Boffi. in materia vestigalium, tit. de vestigal. vbi dicit quod Sanctus Mattheus talia exercuit, vt per gl. in l. i. ff. hic titulus ff. de Publican. & in l. inter cetera. §. 1. ff. de verb. signific.

De Locatione vestigalium.

Q V A E S T I O I.

1 **Q**Uaero primo loco, an locatio gabellarum sit licita in foro conscientiae? Et primo videatur dicendum, quod non ex capite, quoniam de censibus. lib. 6. vbi per dogmatem exactiones tam iure Canonico, quam Civilis regulariter merito sunt damnatae. Vnde dicebat Bar. in l. i. Publican. & in l. vestigalia, de Publican. quod fraudantes gabellas, non tenentur Deo, nec hominibus.

2 Pro contraria parte facit, quia parendum est iussui Principis. l. non videtur. §. qui iussu. de reg. iur. & dicit Paulus Romanus. Reddere igitur tributum, tributum, & cui vestigal, vestigal.

3 Et hoc optimo est verum. Panorm. in capit. innotu. m. de cens. Beatacch in tractat. de gabell. in noua questione Situestr. in verb. gabell. 3. q. 8. to. a Medio. in lib. de contract. q. 13. Alphons. a Caitro lib. 2. de potestate. legis penaliz. q. 1. Dom. Soto. de infl. & iure. q. 6. artic. 7. & hoc est communis opinio. Couar. in regula peccatum. part. 2. §. 5. in §.

4 Ampliatur haec conclusio ultra multos, vt procedat, & locum habeat etiam in flex humana gabellam inducens transgressori poenam temporalem inducat, adhuc eum ultra poenam temporalem tenetur Deo, & in foro conscientiae, & consequenter peccat mortaliter fraudando gabellam. Ita Dominicus a S. Gemin. in c. perpetua, notatus. & in c. commissio, in 2. notab. de elect. in digesto. & ibidem Dominicus in capit. 2. de consil. lib. 6. in verbo sententia. Vel n. & Dec. in r. nam concupiscentiam in idcirco. de consuetum. Situeli. in verbo, inobediencia. lo. Diedo. lib. 1. de liber. Christian. artic. 3. to. a Medio. de resurrectione. q. 1. c. q. 3. egregie Alphons. a Caitro. lib. 1. de potestate legis penaliz. capit. 8. & sequent. Dominus Soto. de infl. & iure. lib. 1. q. 6. artic. 5. Dida. Couar. in regul. peccatum. p. 2. §. 5. sub nu.

5. vers. vestima conclusio, vbi tandem ponit an. 5. inuehitur contra transeuntes per vias insolitas, & minus conuictas in fraudem conductorum gabellarum, vt mortaliter peccent ita faciendo.

5 Declaratur haec conclusio primo loco, vt procedat, & habeat locum, si iuste, & si licite imposita sit, secus si iniusta sit. Iac. Butr. in l. 2. C. de iure iur. annu. quam refert, & sequitur Bald. ibidem, in l. vestigalia, ff. de Publican. vbi Bar. idem sentit, appellando extorsiones Publicanorum, vbi moderat Bar. quod ipsi sunt Cives inter se facere possunt. Abb. in cap. innotu. m. 2. vol. 2. in princip. de cens. in capite 1. col. 7. de constitution. Bald. in l. cum proponas. C. de nautic. fauor. in l. veluti in 1. de iur. in fine. §. de infl. & iure. in rubr. de consil. in §. Abb. in praem. Rex. pacificus. col. 4. Anton. Trigou. singular. 89.

6 Addo bene in materia loquentes Panorm. confil. 1. §. colum. fin. vel. 2. Anchar. in regul. possessor. quest. 4. de reg. iur. lib. 6. Bal. in capit. 1. qua sit regal. in l. inuenimus nullam. C. de sacros. eccles. Hostien. in summa, de cens. §. ex qua causa, vers. sic. exactiones. Summa Angele. in verb. pedagium. m. 6. Dominus Soto. de infl. & iure. lib. 3. q. 6. artic. 7. col. 3. Dec. in l. non videtur. §. qui iussu, in 4. ff. de regulis iuris.

7 Et procedendo colliges ex eis gabellam dici iustam, quando est imposita de permissione Principis, vel est antiqua, vt non sit memoria in contrarium, & sentiunt omnes id esse verum quoad forenses, secus quoad ciues inter se, vt superius vidimus.

8 Possunt igitur Cives Tuderini imponere ciuibus gabellam, & debent curare de iustitia, vel iniustitia impositionis.

9 Declaratur secundo, nisi impositio gabellarum effect nimis barbarica, prout ultra tertiam octauae partis, Bald. in rubr. de verum diffinitio. col. 2. & in l. 2. C. de iur. annu. totum. l. c. in r. 1. numer. 4. de consil. per l. i. C. de vestigal.

10 Declaratur tertio, vt non procedat, si postea cessauit causa impositionis gabellarum, puta, imposita est gabella pro refectione viae, vel pontis, his refectionibus sicet fraudauit gabella. Ita egregie Hostien. in summa, de censibus. §. ex quibus. vers. sed quod si mercatoribus, Fel. in citato loco in c. ca. Anton. Trigou. hoc notat in commentariis singular. 89. in fine. Firmian. de gabell. q. 5. principal.

11 Sed hodie reprehensibilis sane (ni fallor) inoleuit vltus postquam enim gabellae, & vestigalia imposita sunt, licet causae cessent, ex actio semper durat ex nimia voracitate exigentium. Vnde intellexit populi passim angariantur. Quare bene inuehitur Summa Angelica in verbo pedagium. 6. col. 2. in ca. finem, quod vestigalia, gabellae, & padagia nostri temporis onus, munier praelumuntur, licet, & exigere volent inuincibit onus probandi, ex allegato cap. quamquam, cui etiam responderi potest, quod loquitur per verbum regularitate.

Practicando igitur gabellae iustae sunt, & licite impositae ab habente auctoritate ex causa propter iustam laboris, & regimini mercedem, & sic in principi, pe quoque merces, & praemium laboris attenditur, quod causa impositionis ducet, & non sit iusta tertiam octauae partis, & sic patet responsio ad c. quamquam superius allegatum ex hoc dictu facio.

QVÆSTIO II.

- ¶ **Q** Væro secundo loco, prosequendo materiam locati, & conducti pariter, & veditigalium, an in gabbellis, & veditigalibus potius venditio, vel locatio dicatur. posui supra de similitudine locationis qualitate queris, vbi tenui, locationem omnino dici, licet contrahentes vtenus verbo, vendere. vbi videre placeat.

QVÆSTIO III.

- V** Idimus superius, an in veditigalibus, & gabbellis consistat propriè locatio, & an in foro consuetudine sit licita, modo videre placeat de forma, & modo talis locationis.
1. Et primo videbatur dicendum in locationibus gabbellarum non esse locum additioni per l. Lucius, §. fin. ff. ad municip. vbi in rebus publicis non est locus licitationis, nisi commune hoc habeat ex privilegio.
2. Secundo pro hac parte facere videtur quia si quis in dubio vitetur iure privati, non potest de iure fisci.
3. Pro contraria parte facit, quia gabbellarum locatio requirit subhastationem, l. penes, C. de Publican. vbi plus offerenti locatur, & hæc opinio est verior ex dictis iuribus.
4. Ampliatur hæc conclusio, vt talis obligatio sufficiat et si fiat soli notario, vel subhastatori, vt not. Bar. per illum textum, in l. licitatio, §. 4. vers. quare, aliquis vendit, & in l. si tempore, num. 3. & ibi valde commendat Io. de Plat. col. 2. circa medium, sub nu. 2. vers. sed quare eo ipso, C. de fid. instrum. & iure baste fideiatis, lib. 30. Bal. in l. si pecuniam, & in l. fin. C. de condit. ob test. inferens ad propositum materiam locati, & conducti, de qua agimus, quod si stat fiat iuratum in loco, quod legens medicinam per annum lucratur florenos centum. quilibet Doctor absque aliqua conductione legere poterit, & petere salarium.
5. Et sic datur locatio, & conductio legalis, & tacita, vt in exemplo superius posito, & nedum in Doctore accommodari poterit, prout in exemplo Baldi, sed in similibus, puta si quis seruerit tali ecclesie, vel loco pio, vel Communitati, & similibus, de facto enim accedere possunt, seruire, & petere statutum salarium. Et superius positam conclusionem firmant scribentes in l. 1. §. 1. ff. de verb. oblig. vbi Alex. num. 4. tal. num. 5. in fine, limitat. 2. Rip. num. 13. limitat. 3. Alciat. in final. verbis.
6. Inferentes ex hoc limitari textum, in d. §. 1. vt non procedat cum persona incerta, vel aliqua communitate, non enim fit ex intervallo, qd fit in tempore conuento, vt per eos, licet las. in citato loco, & post eum Alciat. & Vincen. Herculan. dicant hanc limitationem non a commodari, quia non sumus in stipulatione, quæ ex intervallo vincitur, & fortasse non male.
7. Nota tamen Bar. in citato loco, vt hopen, qui inceptu hospitari cogatur, vt dicam loco loco. Ampliatur secundo hæc conclusio, vt nec per secundum offerentem plus liberetur primus Bar. in l. licitatio, in priue. num. 1. ff. de Publican. per textum in leg. Sabinius, ff. de in diem additio. quem sequitur Bal. pro curatore Anconæ, consil. 144. vel. 1. Io. de Plat. in l. si tempore, col. 2. circa medium, vers. intellige, quod ex sola obligatione, C. de fide instrum. & iure baste fideiatis, lib. 30. Alexan.

ad Bar. in d. l. licitatio. Firmia de gabbell. per. 1. nu. 20. Angel. consil. 32. 4. Costalad Bar. in d. l. Sabinius. Idoc. Burgens. in compend. subhastationis, c. 4. nu. 8. neminem pro, nec contra allegans.

8. Contrarium consulit Bal. relatus a Castren. in d. l. licitatio, in Civitate Arimini, vt fit liberatus primus per secundum offerentem, sequitur Cremen. not. 4. Tu scis. referens Bald. lucratur ducatos centum aureos. Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 5. §. 1. n. 23. c. 207. & secundum hanc Bal. opinionem dicitur in praxi, & fidei contingentia consuluisse Alber. ad leg. si venditor. ff. de in diem additio.
9. Conciliantur opiniones, aut gabella, vel subhastatio fuit iam aduocata secundo tacite, vel expresse per lapsum termini apposti in bannimentis per luminis, & candelæ extinctionem, ita quod non speratur, quod alius superueniat, & bannimentum ita dicit, & tunc remanet secundus, & consequenter pro credit opinio Baldi, & sequacium, & sic pro opinione Baldi duo necessario præsupponuntur. Primum, quod bannimentum sit conceptum sub hac forma, vt plus offerenti detur. Secundum, quod actus sit iam consummatus per lapsum temporis apposti in banno, vel per luminis extinctionem, vel alio simili modo. Aut non fuit aduocata secundo, & tunc procedat opinio Bar. & sequacium, & ita conciliat Castren. in d. l. licitatio, quem valde commendat per multa iura Boer. videndus de iur. 248. attestans ita pluries iudicatum. Hippol. in leg. 1. §. ff. serui, num. 2. ff. de quaest. Rebuti. num. 2. tit. de præsent. art. 7. Curt. Biu. lib. 2. conuictur. ad finem. cap. 10. ad finem. Ari. Pinell. in l. 2. par. 2. c. 2. nu. 30. C. de resindend. vendit. vbi dicit hanc materiam esse frequentissimam, & maxime vtilem. Stracch. de decessor. nu. 8. vbi denique dicit attendendam loci consuetudinem.
10. Quid si vltimus licitator, vel soluendo non sit, vel aufugiat, vtrum penultimus liberatus, interim in obligationis vinculum incidat, prædicabile est questio, & Bar. in l. licitatio, tenuit penultimum obligatum remanere, per l. Sabinius, cum leg. seq. ff. de in diem additio, & pro hac parte consulit Bald. in facti contingetia in Civitate Cremonæ reiert tabian. de emp. & venditio. in quinta quest. principal. num. 93. versicul. de forma autem, qui opinionem Bald. plures comprobare videtur. Idem vero Bald. vt reiert Cremen. Singul. 40. consulit contrarium, in Consilio Perusino, §. penultimus liberatus esse, sequitur Callaneus in consuetud. univ. Retinendus, §. 2. numer. 22. priorem opinionem tenet Luc. Petus. in præd. lib. 7. cap. 2. nu. 4. ea ratione quia esset aperta via licitanti, vt alium non idoneum supponat, quæ ratio parum stringit, si de dolo constaret, late Fusi. in verbo, Gabella, num. 1. Affin. de exco. §. 6. c. 11.
10. Cautus igitur erit officialis Communis in admit-tenda, vel non admit-tenda, offerendo aliquem, & multæ sunt causæ repellendi plus offerentem. Prima est, si calore iracundie obtulerit. Secunda, si non sit solvendo, & non reperiat huiusmodiorem. Tertia si sit durax, & difficilis exactionis, Bald. in l. penes, C. de Publican. & veditigal. Castren. in citato loco. Et tunc dura ex-actio est admodum consideranda in fauorem pauperum, conducunt enim gabbellas, & dant Civitatum homines iniqui, qui eius offerunt. postea funditus cunctant pauperum familias subhastando boves, pec-

Tractatus D. Vincentij Carocij

eodes, frumenta, vestimenta, instrumenta rusticalla, & tandem eliciunt sanguinem vium a pauperibus familijs, nihil aliud operatur nisi destructionem pauperis, implere bursum birruiariorum, & perdere comitatum Oppidi, vel Ciuitatis, & (quod peius est) insatiabiles, dum venit tempus alicuius solutionis faciendae per mille subterfugia differunt, & retardant debitum solutionem, in maximum praedicium Communitatis. Quid (Bone Deus) prodest Ciuitati plus offerre, si tardius, & difficilior exigitur? Quid prodest plus offerre, si illud plus implet bursum birruiariorum? Quid prodest illud plus offerre in damnum, perniciem, & ruinam tot pauperum familiarum? Quid audietur in palatijs recursum, clamor, & gemitus rusticorum elamantium, condolentium de ablatione bouum, peculorum, & similibus. Quid audietur in domibus Ciuium? gemitus colonorum non valentium seminare agrum conductum ex nimia duritia conductoris gabellae collectarum, & dationum. Quid igitur tantum attenditur istud plus offerre? quies populi, & salus pauperum, & conseruatio comitatus, & territorij. istud est verum, & laudabile plus offerre. Causa igitur erunt ex documento Pauli Castren. officiales Communitatis in concipiendis verbis banni, & capitulo, & omni deestitute, studio, & ingenio non a dimittere simpliciter omnes offerentes, ne ex post facto illi, qui non peccauerunt, innocentes penitentiam agant.

11. Et in materia addo Roman. singular. 762. Tuleia, Stracche de mercat. par. 5. tit. de detollor. nu. 8. & veniens intra tempora lubhastationis auditur, licet res alteri fuerit tradita, i. si tempora. C. de fid. instrum. C. iur. h. s. f. i. l. b. 10. quam singulariter dicit Euerard. in loco ab v. r. i. t. o. f. u. b. n. u. m. 7. l. u. d. d. e. n. s. quod si officiales Communitatis aliter vendunt, vel locant cetera solutum, non valet, & concludendo praecipue attendenda est in istis lubhastationibus, ut iura dicit Pinell. post alios in citato loco, per l. 4. §. p. n. de Publican. Franco-Marc. decif. 566. par. 1. vbi pulchre.

12. Ex quibus corollarie habetur intellectus, & limitatio ad l. Submis, si de in rem additum. ut habeat locum in venditione absoluta, perfecta, & consummata, reservata meliori conditione ad fauorem venditoris secus in venditione in suspensio, prout illa per licitationem, & ita limitant Boer. Pinell. & alij, in citatis locis. Et in hac locati, & conducti materia, habemus textum satis ad propositum, in l. cum plures, §. lege dicta, ff. locat. vbi actum nondum perfectum licet variare de patris consensu, ut dicam (Deo danee) in materia formae.

Amplius tertio loco principaliter, ut in hac locati, & conductione gabellarum, sit locus gratificationi duobus partibus in offendo. B. i. in fin. C. de manum. §. testamen. quae gratificatio temporibus nostris ne dum in locationibus gabellarum, & vedigalium, sed in omnibus causis iustitiae suppressa dominatur, & deestituit manum, & haec est communis opinio neminem habens contradicentem, nisi pauperes, & impotentes homines gratiam auepari nolentes per munera, & recognitiones, quam gratificationem nec Bart. ipse sua lucerna obtenebrare potuit, & paucos profertur sententiae sine lale, & condimentis gratificationis. Proh Deum immortalem, vbi non dominatur statum, quod transmittitur officialis ad regimen

loci, cuius conditionis ille sit, statim expiscantur homines, a quo pendet fauor istius, & quaerunt eum habere gratum, & fauorabilem, & omni conatu, & viribus agere, ut ille positus officialis locet ei opera suas. His non contenti placent muneribus, immo quadam tacita mercede conducunt. Si loquamur in auditoribus, dormit scelerata, virtus obtenebrata est, & illi recipiuntur. qui a superiorem commendantur, & qui facilius locant opera suas in aliquo seruitio praestando. Si loquamur in alijs officialibus infimis, & pedaneis praevia anticipata solutione conducunt officia. Vnde postea tot extorsiones populorum, & mera latrocinia.

13. Vbi igitur non est gratificatio quantum connexitatem habet immo consanguinitatem in primo gradu cum hac locati, & conductioni materia, quae sunt illae sententiae, quae hodie profertur, & illae, quae commendantur a maioribus antepaenitentibus, illae, quae veniunt ad fauorem alicuius diuitis, vel potentis hominis bene sportulare valentis, taceant ligare pauperes, qui vel plurimum reportant sententiam contra, nec (quod plus est) admittitur appellatio, quid infelices Advocati, & Procuratores studemus, & vigilamus tot cautelis, & libris omnia locantur, omnia conducuntur. gratificatio omnia vincit, & superat.

14. In hac igitur gabellarum conductione data partitatem offerentium ex mente Bar. prudenter sane est locus iustae, & legitimae gratificationi, habendo respectum ad qualitatatem personae, quae magis pauperibus, & Communitatibus expediat, nec sit persona subbunda, nimium avara, sed vilis, & discretior, quae populo admodum satisfaciatur.

15. Ad textum in l. Locus, §. fin. ff. ad municipal. respondetur ex mente Bar. ibidem quod aliud in sisco, aliud in Communitatibus locorum. In siscalibus enim locationibus locum habet licitatio, ut superius visum est: locus in locationibus, quae sunt a Communitatibus locorum, in quibus non est locus licitationi, nisi in duobus casibus, qui colliguntur ex dicto textu. Primus est casus, si Ciuitas in hoc habeat privilegium, & hoc secundum expositionem gloss. ibi propria legem, id est privilegium. Secundus est casus, ex statuto Ciuitatis, potest enim Ciuitas facere decretum, ut in publicis locationibus, ut sit locus licitationi, & hoc secundum intellectum Bar. ibi propria legem, id est statutum, & sic propria lex Ciuitatis est statutum, vel privilegium.

16. Et inducitur obligatio locandi, & conducendi in publicis lubhastationibus, & promissione, vel bannimementis de vendendo, si sequatur obligatio, vel commissio in possessionem gabellae, vel datij, de quo agitur. Hetro-Gabr. conf. 187. num. 7. alius conf. 181. Vnde bonum est habere Priores, vel Anticos Ciuitatis fauorabiles, qui factis bannimementis liberos quanto citius consignent, prout saepe occurrit in praedictum pauperis, & infelices Communitatis, quae semper habet aliquem Ciuit. suae proditorem.)

Q V A E S T I O I V.

Q V A E R O de viribus, & facultatibus locationis gabellarum, & vedigalium.

1. P R I M U S effectus, & utilitas est, quod conductor gabell.

gabellarum, & tributorum possunt defendere bona non solventium gabellas tributa, & datia. Ita Bart. per illum textum in l. creditor, in principio, ff. de act. empt. qui tex. optime fauet in hac locati & conducti materia appellandum conductores saltem, & gabellarum, & non emptores, vel alio titulo, & sic materia gabellarum, quiddam, & dationum est inerta, vti membrum quoddam in tractatu locati & conducti, et ibi dicit Paul. Castr. quod iste casus frequentissime occurrit Florentiæ, quod indit casus castrorum solvunt datia communi Florentiæ, vt Ciuitas habeat intenuum suum, postea vendunt bona non solventium, & in hac patria Tudertina pignorauntur pro datijs, quorum aliqui ex hominibus alicuius Castris, etiam soluerit eius ratam, cuius postea datur facultas pignoraandi, vulgo *mal paganti*. hoc idem tenet Bald. in l. 1. in fine, C. si propter publicas pensionationes, in caput. l. 5. t. de cognit. feud. in l. 1. numer. 6. C. de fruct. & lit. expens. Salicet. in l. si quis sine, vbi deputatur optimus textus ad hoc, C. de velligabibus. Bart. in l. in prouinciali, §. si ego, vbi Alex. numer. 4. ff. de non. oper. annuat. Alexand. in l. si id, quod, numero 22. ff. de iurif. omnium iudicium, vbi dicit hoc perpetuo notandum Aret. in §. Penales numer. 13. de actio. vbi attestatur idem tenere Ang. (illic corrupte) pro contraria parte allegetur Fulvius luteri E. numer. 13. Soci. conf. 36. numero 15. libro 4. 10. seph. de Ludouic. consil. 15. versum, conductores gabellarum.

2 Et sic habetur ampliatio ad l. t. C. si propter publicas pensionationes, vt nedum tale privilegium competat fisco, sed & conductoribus ipsius, ff. de privilegia fisci quandoque ad conductores extenduntur.

Ampliat hanc conclusio, vt nedum possit deveniri ad venditionem bonorum, sed ad capturam personarum, & carcerationem, iuxta not. in l. nemo carcerum. C. de exat. tributor. lib. 10. & in l. ex co. ff. de penulato.

3 Et de hoc non est dubitandum, docet enim experientia rerum magistr. ad esse verum: Si enim hodie aliquod officium ingratissimum, ff. officii birruario, & multum conuenire curant cum exactoribus tributorum, & dationum. Vnde postea tot exactiones.

4 Ampliatur secundo, vt nec scriptum in contrarium valeat. Salicet. & ibi Alex. in l. legarum. ff. de termino moto. Abb. in rubric. de iudic. Alexand. in l. 1. §. 2. ff. de Publicis. Firmian. in verbo, emptor gabellarum, & in verbo, gabella sub numer. 20. & in verbo, pena applicatur, numer. 10.

5 Et notabilis est textus, in d. l. creditor. in versu. a conductore saltem, in quo fundus est veniens, quod l. C. presupponit esse locum comprehensionis in tenuta conductu, quod facit pro conductoribus alicuius tenetur, vt cogere possit quaelibet in eam comprehensionem ad aliquod pro recognitione solvendum.

6 Præterea in eo contextu adiunt duæ venditiones factæ a duobus creditoribus præcedentibus, prima a creditore priuato, secunda a conductore fisci, & ibi textus dat medium emptori, vt postquam soluit, id ad quod non tenebatur, eum iam re vera esse solutum, agat contra primum emptorem, & doceat instrumentum solutionis ad effectum repetendi. Dicitur alius, quis, nonne consilius erat situm molestia illata a conductore illius saltem intimare primo venditori, ad effectum, vt sciretur, an esset vere solutum, vel non, & potius non soluere, quam solutum repetere, maxime

cum conductoribus dationum, fisci difficultate exactionis, & tamen ibi l. C. consuluit agere ad exhibitionem instrumentorum ad effectum postea repetendi indebitum solutum, & nota conductores publicos sæpe tentare ad reiteratam solutionem.

Et Bal. in l. si ea lege, col. 2. circa medium, C. de vñr. allegat. hanc lege creditor, in materia locati & conducti, quod conducere fructus redditus, & prouentus alicuius pedagi, nihil aliud est, nisi spem, & nomina transluentium. Vnde si non transiunt, sibi imputet, quia cogitare debebat, vt ibi per eum.

7 Vltius considera in iure nostro, quod datur pensatio publica, & est annua actio tributorum, quæ a certis personis dabantur fisco ad pontium, & viarum refectionem, vt per gl. in d. rubr. quam ibi Cin. & alij sequuntur.

8 Secundus alter principalis effectus locationis vel aligalium est, quod conducit etiam ad modicum tempus haberi in re. Ita Bart. in l. 1. §. 1. si si ager velligalis, in l. 1. ff. de loco publico fruendo, in l. velligalia, §. nondum solutus, in d. ff. de public. & hoc confirmatur ex præcedenti effectu, & facultate in proximo præcedenti effectu posita, de qua materia alias posui de effectibus locationibus ad longum tempus, q. 2. & in tit. de superficiebus, ibi dicta iungere placeat.

QVÆSTIO V.

QVæro, quid censeatur translatum in hac materia vectigalium, & variè fuerunt opinioniones.

Prima fuit Bald. in l. si ea lege, col. 2. circa medium. C. de vñr. quod emens fructus, redditus, & prouentus pedagi, censetur emere nomina, transluentium, qui tenentur soluere pedagium, per l. in materia locati & conducti, in l. in l. in pluris, §. vehiculum, ff. locati. vbi postea Bal. innuit, non esse faciendam remissionem, si pauci transierunt, quia hoc cogitare debuit, per l. si quis domum, §. hic subiungi debet, d. l. loc.

2 Secunda tuit opinio, quam potuit Dec. conf. 4. col. 2. circa medium, quod iste sit usufructuarius, vel ad instar ipsius, & hoc idem sentit Ias. post Bal. in l. 1. numer. 6. C. de verb. signif. inferens, quod emptor fructus lacus Perusini est usufructuarius etiam nauium, in lacu existentium per l. sed addit. §. nulli d. locat.

3 Tertia est opinio. Bart. in l. cotem, §. qui maximas, col. 2. numer. 8. ff. de Publicis. quod censetur translati commoditas, & facultas percipiendi fructus, & hac est communis opinio. Rip. de privileg. p. 1. numer. 6. 1. per l. si usufructus, de iure domum. Vnde Bart. ibidem considerat quatuor a diuinitate distincta, & separata: sui perionareius reale, vti fructum, & simplicem commoditatem percipiendi fructus.

4 Quæ conclusio vera est siue contrahentes videntur simpliciter verbo vectigali passaggio, vel gabella, siue fuerit dictum redditus, & prouentus ex tali gabella, vt per quatuor casus considerat Castr. in d. §. qui maximas. Verum hæc quæstio, & aliz præcedentes, tacite intelliguntur, si qua necessaria includuntur.

QVÆSTIO VI.

QVæro, an Publicanis sit facienda remissio propter pestem, bellum, vel sterilitatem, nam si

Tractatus D. Vincentij Carocij

est venditio, non est locus remissionis; si est locatio, fit remissio, si est translatio simplex commoditas, est locatio, & sic fit remissio. Vnde necessario precedentes questiones incorporantur, & includuntur in ea.

1. Prima igitur conclusio fit. Quando contrahentes nisi sunt generali verbis concedo, puta: Reuerendissimus Theobaudus concessit gabellas Vmbre domino Julio Jacobello pro seculis tot millibus pro annis nouem solutione faciendi rot pro quolibet anno, vel semeltri, & isto calu locatio est, & conuenienter fit remissio propter bellum, pestem, & sterilitatem gl. in l. 2. C. de iure emphyteut. Rip. de privileg. p. 54. ex qua prima conclusione inferitur, quod verbum concedo, importat quandoque locacionem, quando ei adijcitur pactum, vel qualitas importans locacionem, ad quod facit, quod verbum concedo, generale est, & assumit naturam contractus, cui adiungitur, & celebris in c. cum venerabilis, col. 1. de v. s. lib. 6. Fel. in c. cum venerabilis, col. 1. de exception. vbi ex mente Abbatis inferri potest in hac locati, & conducti materia, quod si ego peto a Sempronio, vis mihi locare domum tuam? & ipse respondeat, concedo, quod erit contractus Locacionis, prout in commodato, & similibus dicitur.

2. Secundo inferitur, quod non attenditur verbum prolatum, quid simpliciter importet, sed pactum appositum iuxta dictum verbum, quare, cui verbo adijcitur pactum de soluendo diuersis temporibus hoc importat contractus locacionis & conductionis.

3. Secunda principalis conclusio fit. Conductor gabellarum, auctorum fit remissio, quando contrahentes vbi sunt verbo locare, quia non aliter a verbis recedendum est, l. non aliter. ff. de legat. 3. & si in verbo concedo, hoc verum diximus, multo magis in verbo locare, quod proprium est, & ita Bar. in d. §. qui maximas, q. 1. Alex. conf. 28. col. 2. Rip. de privileg. contract. p. 55. Boffi. de remission. merced. Publicano rum, conclus. 1. n. 1.

4. Ultra quem ampliat hanc conclusio, vt vera sit etiam quando contrahentes vbi sunt verbo locacionis & conductionis, tamen fuit appositum pactum inducens emptionem, & venditionem, puta de vnica solutione pro toto tempore. Ita sentit Castren. in d. §. qui maximas, sub num. 4. vers. si vero, quem sequitur Ripa, in citato loco.

5. Verum melius sentit idem Castren. in l. 2. §. ad id, ff. loc. vt dicatur emptio, & venditio si pactum non est in emptionem licet contrahentes vbi sint verbis locare, prout dixi in prima conclusione, maxime quia Castren. nihil allegat in d. §. qui maximas, magis igitur potest, & operatur pactum, quam verba contrahentium importare contractum aliquem.

6. Tertia fit principalis conclusio. Quando verba contractus sonant expresse in emptionem, & venditionem, si pretium soluendum distribuitur, vel in annos singulos, vel in seculis, vel in alia diuisa tempora, tunc est locatio & conductio, & consequenter facienda est remissio. Bart. in d. l. de Public. & in q. Publicanus, num. 1. & 2. Firmian. de gabellis, parte 6. 2. Alex. conf. 108. lib. 3. conf. 3. lib. 1. Imo, & Anchin. c. propter sic, vultatem de locato, conf. 403. Corne. conf. 123. & 128. lib. 3. & 38. cod. libro, & conf. 12. lib. 4. Acet. rof. 52. col. 2. & conf. 55. col. 2. plene Angel. conf. 15. Bal. conf. 393. vol. 4. conf. 26. col. 2. & haec est vera, & communis

in opinio, qua in iudicando, & consulendo non est recedendum. Soc. conf. 88. col. 2. & conf. 156. colum. 1. Alex. conf. 108. vol. 3. Rip. de privileg. p. 56. Boffi. de remission. merced. Publicano rum, colum. 2. conclus. 3. n. 5. polui etiam superius parte 1. de similitud. locati, qual. 4.

7. Declaratur hanc conclusio, vt procedat & habeat locum, quando diuisa solutio sit vniuersalis. Ita Alex. and. in allegato conf. 108. & Corne. conf. 22. lib. 4. Rip. in citato loco, num. 94. Boffi. num. 6. Duo igitur suntque reddunt in effectum esse locacionem, solutio diuisa facienda, & vniuersalis. Vnde ponit Castren. vnam modum loquendi satis frequentatum in l. 2. §. ad id, ff. loca. §. vnde lo gabelle per ann. n. 1. & per tanto, questio a ragione di sentia per anno.

8. Quarta fit principalis conclusio. Plures sunt considerandi calus in prolotione verborum circa remissionem faciendam.

1. Primus calus ad l. nec emptio, in principio ff. de contrahen. empti. si ita dicatur. Vendo fructus talis pedagij veditigalis, vel fundi, si calus est venditio sapient naturam locacionis, nam fructibus postea non extrantibus fit remissio, vt ibi not. Rip. in citato loco, n. 57. Boffi. num. 9, & est ratio secundum eos, quia isto casu venditio dicitur facta de corpore, quo non exstante fit remissio.

2. Secundus calus est ad l. si in istam, ff. de est. emp. quando venditur alea, vel ipse, quo casu sola ipse debet esse contentus, nec aliqua remissio est facienda d. l. si in istam. Alea vero, & fortuna vendita videtur, si dicatur, vendo veditigal, vel pedagium, vel gabellam talis locique casu videtur vendita tota commoditas percipiendi fructus, & sola alea, vel fortuna, vt per Bar. in d. §. qui maximas, & d. 2. supra q. 5. & ex dictis Bart. colliges, quod paria tuor quoad hoc effectum veditigal, siue pedagium, alea, siue ipse, & simplex commoditas percipiendi fructus.

3. Secundo modo alea dicitur vendita, quando venditur exigiendi veditigal, vel pedagium, vel quid simile, vt per Bar. in d. q. Publicanus, col. 1. Bald. in l. si ea lege, n. 3. C. de s. r. impurior enim sibi conductor, si pauci transierunt, quia cogitare debuit hoc evenire posse, vt per Bal. in citato loco.

Tertio modo alea dicitur vendita, si dicatur, vendo fructus, redditus, & proventus talis gabellae pro pluribus annis, puta decem, si aliqui percipiendi sunt fructus extali vectigali, & sic per verba conditionalia, quo casu non fit remissio, quia videtur vendita alea, siue ipse vt per Bar. in d. §. qui maximas, q. 4. n. 8. vbi etiam subdit, quod si pure, & simpliciter venditur fructus, nec adiungitur aliqua verba conditionalia, quod si est dictum, vendo omnes fructus, & tunc percipiendi est emptio, nec aliqua remissio est facienda. Si vero venditur pars fructuum, tunc remissio facienda est, quod etiam fructibus venditorum locum sibi veditigal. Commendat Boffi. de remission. merced. n. 16. consequenti. commendat Rip. de privileg. contra p. 58. numero 66. Quid si impedimentum proveniat facto Principis, vel Communitatis iusto, vel iniusto quando, & quomodo facienda sit remissio, ponam in titulo de iterum diuision. ad materiam, & si merces, §. culpe, ff. loc.

Reliqua pertinentia ad materiam remissionis ponam suo loco de remission. merced.

QVAE

QVÆSTIO VII.

QUÆRO, an sint aliquæ personæ prohibita con-
ducere gabellas loci, vel Ciuitatis.

1. Primo Clericus prohibetur tales conditiones facere, *§. alium, Audent. de sanctiss. episcop. vbi Angel. notat. quod nec fideiubere potest pro conductore, quod temporibus nostris quantum obseruetur, sciunt omnes.*
2. Secundo prohibetur tutor etiam finita tutela ratione tamen non reddita. *glo. & Bar. in l. C. ne tutor, vel curator.*
3. Tertio prohibetur Iudæus, *capit. penult. & ibi not. de Iudæis.*
4. Quarto prohibetur officialis communis. *Bald. in l. quisquis. C. si cert. petatur. Angl. in §. economis, Audent. de non alienandis.* Sed (Bone Deus) quid hodie non tentant Gubernatores, & officiales locorum, omnia sub velamine audent, & tempore annonæ mercantur frumenta, & alia ad victum necessaria, & fames, & infelix paupertas, vt plurimum eorum culpa provenit, non mirum, quia habent quandoque exempla maiorum.

QVÆSTIO VIII.

1. **V**idimus de modo, & forma, & personis, videamus modo de tempore locationis vestigalium, nec in hoc requiritur aliqua dilectio text. enim clarus est in *l. penes. C. de vestigal. vbi non pro minori tempore quam triennio locari possumus, & ibi hoc expresse tenet Bal. & ultra Bal. & Doctores, ad d. l. penes, ratio illius l. gr. quia vbertas vnius anni compensatur cū sterilitate alterius anni. Socinus *conf. 68. vol. 5. subdem, & inferens quod locatio vestigalium pro quinquennio est vna, quia licet excedat hæc res, tamen non est lex annotum, vt dici possint duæ, & illud plus non additur tanquam quid imperfectum, & sic habes vnum casum de promptum a locacionibus gabellarum, in quo vtile non vitatur per inuile.**

QVÆSTIO IX.

1. **Q**UÆRO, an conductores vestigalium, datiorum, & gabellarum cogi possint ante terminum conuentum ad solvendum. Videbatur dicendum quod non, quia nondum venit dies, *l. cum, qui Kalendis, §. de verb. oblig. L. mandauero, la prima, in principio, §. mandas. l. cedere diem, de verb. signific. §. plus. In fit de adion.*
2. Contrarium est verius duobus principaliter concurrentibus. Primo aliqua necessitate Republicæ, vel principis. Secundo detractio interitio medij temporis. *l. 1. vbi Bar. not. C. de condit. ex lege, qui text. est admodum magistralis, ponendo primo modo regulam, postea limitationem ad eam, & ibi glo. limitat in interitio medij temporis, de post eam Bartol. dicit esse textum valde notabilem, & singulare contra datarios, & conductores gabellarum, qui ante tempus ex aliqua necessitate cogi possunt ad solvendum, & ibi Bal. attestatur hoc impius frequentari, & practitari, vbi etiam Bal. dicit passim bononie prædicatum contra gabellarios, & datarios. Valde etiā commendat Bal. in l. in diem, col. 1. in fine, §. de condit. indicit.*

pro dicto valde singulari ponit Marfil. *singular. 357. attestans pluries in factu habuisse. Alexan. in l. penes, col. 2. §. si cert. petat. Anton. Trig. singular. 7. attestans ita pluries iudicatum, & sic habetur limitatio ad l. cedere diem, §. de verb. signific. & ad d. l. si mandauero, la prima, & similia iura.*

Et notandum est iuxta receptas theoricarum, quod in obligatione in diem certam iam cessit, & venit dies etiam ante diei aduentum, competit tamen exceptio ante diei aduentum ex communi, de qua per Aleiat. in d. cedere diem. *la. & alij, in leg. certi conditio. §. si cert. petat. Thobi. in §. omnis, num. 14. In fit de verb. oblig. isto igitur casu conductores gabellarum, & datiorum talem exceptionem diei nondum aduenti opponere non poterunt.*

Taceant igitur gabellarum conductores, & Datarii, si lepius coguntur a Communitatibus ad solvendum ante tempus ex superuenientibus indigentij, quia hoc communiter potest.

Sed quid econtra. pone quod conductores vestigalium, & datiorum tardius soluent, tentent ne ad interesse, & viuras Communitati, & Principi, seu Fisco? Vtique sic, ex *l. cum quidam, §. si ens, §. de viuris.* Qui textus, quoniam respicit materiam locati, & conducti, vaide utilis est, & ab eo habemus aliqua conclusiones utiles in hac locati, & conducti materia.

Prima sit conclusio. In contractu locationis, & conductionis, ex quo bonæ fidei est, veniant viuras triplici modo, primo ex conventionem, secundo ex mora, & hoc dupliciter, vel per lapsum diei appositæ, vel per interpellationem, aut litis contestationem, *leg. Lucius, §. deposit. l. in initio. C. de passu inter emptorem, & venditorem. l. praeter, C. de locat. l. arca, §. de adion. & oblig.*

Vnde si locator interpellat conductorem, vt mercedem soluat, & hoc facit vel in iudicio, vel extra, constituit eum in mora per hanc interpellationem, & tenetur ad viuras, damna, & interesse, *l. cum quidam, §. ex locato, vbi glo. subdit, quod si conductor in tempore conuenio non soluat mercedem, & pensionem, poterit conueniri ad interesse, & viuras.* Tetigit supra de natura locationis, & in verb. *fructus, & ponam in titulo de mora.*

Secunda conclusio ex eodem textu in materia locationis gabellarum, & vestigalium, quod contra eos ad fauorem fisci, & Communitatis committitur mora re ipsa atque interpellatione, vt per glo. *ibi, dem in verbo, inferat, vbi Bologn. colligit, quod cum fisco committitur mora sine interpellatione, licet ipse reputer hoc admodum generale, vt per eum in dicto loco.*

Conductores igitur gabellarum constituuntur in mora re ipsa sine interpellatione, & ad viuras tenentur.

QVÆSTIO X.

QUÆRO ad materiam *l. nemo, C. locat.* an conductor gabellarum, & datiorum sublituere possit, & alteri sublocare. Tetigit superius in verbis *conductus.* Veritas est, quod sic. *mol. l. ac consil. 76. vbi videre placeat.*

Cuius ad ampliando hanc conclusionem, quod locator, fiscus, vel Communitas, semper est in mora, nam

Tractatus D. Vincentij Carocij

si rem vendit, vel subleat alteri, si secundus est non soluendo, sine dubio tenetur primus, qui nec libera- tur cedendo iura contra secundum emptorē, vel con- ductorem, *l. de illo, ff. pro soc. & contra si primus em- ptor, vel conductor efficiatur inops, vel non soluēdo datur actio, & regressus contra secundum argumen- to, leg. 1. ff. de institor. per quae iura, ita tenet Petr. de Vbal. in *tr. de duobus fratribus, par. 10. num. 2.**

- 2 Et in tractatu, & materia sublocationis notabilis, & utilis est decisio, *d. l. 1. ff. de institor. in vers. Marcellus, in illa l. sequenti cum sua glo.* quod primo locatori datur actio contra secundum conductorem, primo emptor non soluendo facit *l. in omnibus, ff. de pratoria. stipulat. l. h. n. ff. 1. ff. quod cum eo.*

QVÆSTIO XI.

QUÆRO, an societas conductorum vestigialium transeat ad hæredes. ponam in titulo de successore.

QVÆSTIO XII.

QUÆRO. Plures sunt conductores gabellarum, & obligati in solidum, diuidunt inter se, an sit subliata obligatio in solidum. ponam in tit. de duobus reis.

QVÆSTIO XIII.

- 1 **Q**UÆRO. Conductor gabellarum non soluit in aliquo termino, an possit statim expelli, & vi- detur dicendum, quod non, ex quo acquirere viden- tur emphyteutæ, habendo ius in re prout ipse habet, meriti biennium, vel triennium expectandum vi- detur.

- 2 Contrarium est verius, vt not. in *l. vestigalia, §. non soluit, ff. de publican.* vbi Paul. Castren. dicit esse ca- sum perpetuo non andum.

Addo Barin *l. 1. c. de administ. rerum publicarum, lib. 10. vbi n. c.* autem potest, si in tempore soluat, per *l. quod semel ff. de decret. ab ordine faciendis.*

- 3 Et sic in materia *l. ade. c. locat.* considerantur plu- res calus. Aut ius in simpliciter conductore, & sta- tim expelli potest, *d. l. ade.* fallit nisi conuentum sit, vt biennium expectetur, *l. quæro, §. inter locatorem, ff. locat.* quam ita declarat Bartol. in *dist. §. non soluit.* Aut loquimur in conductore habente ius in re, & tunc aut sumus in emphyteuta ecclesiæ, & biennium expectatur, si privati, triennium, si sumus in con- ductore vestigialium, & tunc statim expelli poterit, *d. §. non soluit.*

- 3 Et sic conductor vestigialium habet ius in re, vt su- pra vidimus, tamen quoad quoddam effectus tenetur more privati.

- 6 Et sic ampliatur dispositio *l. ade.* vt procedat in conductore vestigialium.

- 7 Aduertendum etiam videtur, quod cum ponun- tur ad incanum gabellæ, datæ, & alij redditus pu- blici, nullus cogitur ad offerendum, etiam qui con- duxit anno præcedenti, nisi tribus concurrentibus, de quibus in *l. g. totum, §. final. ff. de Publican.* Tamen si conductor anni præcedentis vult offerre, & pro tan- tumdem, præteritur alij, dummodo reddiderit ratio-

nem anni, & conductus præcedentis, vel nisi ex alia causa sit debitor communitatis, nisi det fideiussores idoneos de soluendo, ita Castren. dicens in facto ha- buisse, & esse etiam valde notabilem, in *l. licitatio, §. ad locandum de Publicanis.*

- 8 Et bona regula est, si in facto observaretur, vt qui conduxit anno præcedenti non admittatur in anno sequenti, nisi ratione prius reddita, quæ multi num- quam reddunt Communitati rationem, & in dies fiunt debitores passim viſurpando. quare non gaudet tertius hæres.

- 9 Econtra etiam conductor anni præcedentis cogi- tur pro anno sequenti, si per prius lucrum fecit. Bar. in *l. totum, §. qui maximas, num. 4. de Publicanis.* Bal. in *d. l. c. de hereditate, vel aliane vendite.* Martin. de Pa- no. in *tr. de Principe, titulo de fisco, conclus. 65.* Boti. de remission. merced. publi. c. num. 33.

- 10 Et fit limitatur *l. x. per emere, c. iure de liberandi,* vt non procedat in primo conductore vestigialium, qui lucrum fecit anno præcedenti.

- 11 Multa igitur accidunt conductori gabellarum, ve- stigialium, latiorum, & similibus ius in rehabentur, propter quod vendere potest bona fraudantium, & non soluendum, nec sūtas occasionata, propter quod am cogitur quandoque ante tempus solvere, & exburia- re, sterilitas, pestis, vel bellum, propter quod remissio, nec meretur lucrum præcedens, propter quod cogi- tur recon-lucere, negligentia in soluendo, propter quam a conductore capelli potest.

QVÆSTIO XIV.

QUÆRO. Pendente, & durante locatione, & con- ditione, alienatur vestigial, vel datum, cui de- betur pretium venditori, vel conductor? vel pensio quomodo erit diuidenda? est materia *l. h. n. ff. si. in. de iure fisci.* ponam suo loco. Bertachin. de gabell. par. 2. quest. 36.

QVÆSTIO XV.

PUICHA est quæstio a Doctoribus nostris exco- gitata. Est gabella in confinibus duorum loco- rum, per quem locabitur, vel exigetur idem de hospiti- o, molendino, & similibus dici potest.

- 1 Multi tenuerunt esse promiscuum vici, & ad quemli- bet pertinere, nec curare, cui magis adhiereat, leg. *ar. bor. §. de vestibus, ff. commun. diuidendo,* & esse locum præsentioni in maleficiis inquirendis, & de nuncia- tionibus.

- 2 Alij dixerunt, quod ad vtrumque pertinet, & sic potestas viriſque loci in maleficiis inquirat, & gabel- lam communiter exigat, *l. 1. §. h. n. ff. de bis, qui dete- cerunt.* & in hac opinione residere videtur Bal. in *l. pe- nulis. 15. c. de condit. testis,* a quo sumpti omnia Petr. de Vbaldis, par. 11. q. 22. n. 2. 3. Ponam in tit. *commu. diuidens,* & multi diuidunt tempora, & iuridic- tionem, multi diuidunt pensiones. Addo Fran. Marc. decy. *Delphinal. 350. par. 2.* vbi tenet idem in nauio gunis, & similibus.

Et notabilis est text. in *d. §. de vestibus;* non enim diuidendum id per quod conſingeret prædictum in re propria. Vnde plures conductores per idem vesti- bulum intrare possunt,

A Vgetur territorium, augebiturne pensio gabel-
larij? posita in tit. de remiss. ioue mercedis.

QVÆSTIO XVII.

P Lacet in hac questione, omiſſa diſputatione, po-
nere nonnulla notabilia dicta in materia loca-
tionis gabellarum, & dationum.

- 1 Prima conclusio fit. Gabellis locatis dictum videtur
ne quid fiat per locatorem in praeiudicium condu-
ctoris, ne viatur redditu gabellarum. Florian. in l.
Troculus, §. §. ff. de usufructu. Bal. in §. ad hoc, de pace in-
ramento firmata facit. l. qua finit. ff. de usufructu.
- 2 Secunda fit conclusio. Gabellarum lucrum factum
per filium familias, acquiritur patri tanquam adven-
tutium. Bal. in l. cum oportet, num. 16. q. 1. §. C. de bon.
qua liber. Vnde in multis locis, & civitatibus filij
familias se industriose exercent in exagendo gabel-
lis, datijs, coilectis, & similibus, nam patri querunt
vnum fructum.
- 3 Tertia fit conclusio. Mulier relicta usufructuaria
marito omnium bonorum, si maritus fuit conductor
gabellarum, vel dationum, hoc ad uxorem pertine-
bit. Bald. in l. 1. num. 2. notab. 2. C. de usufructu.
- 4 Quarta fit conclusio. Publicani vere illi sunt prin-
cipales, qui de presenti gabellas conduxerunt, non au-
tem participes, neque indeiutores, nec qui in prae-
sentem conduxerunt. l. cum qui vestig. et ubi Alcat. &
Verocul. ff. de ver. signis. & ibi textus innuere vide-
tur, quod requiratur ista qualitas, ut a populo Roma-
no, non ab alijs Civitatibus. Insuper debet etiam de-
scriptus inter conductores & fideiussorem praestare,
alias vel publicus conductor audiri non debet. Bal. in l.
indium, C. de eden. in l. Labeo, in §. ff. de pass. Angel. in l.
1. §. C. de excusat. tutor. lib. 10. no. inter conf. Martinesij,
lib. 1. conf. 74. num. 1.

5 Quonia fit conclusio. Conductores vestigialium ex-
citantur a iure, & alijs oneribus, secus in conducto-
re praedij Cathedralis, ut no. in l. semper, §. conductores, &
§. coloni, ff. de iur. immunitatis. l. spodemem, §. qui vestigal.
ff. de excusat. tutor. Leonius, C. eodem.

6 Sexta fit conclusio. Favore fidei iure, quam condu-
xit, cogitur tenere pro illo pretio, si alium non re-
periat, l. eodem, §. qui maximas ff. de Publican. hoc verum,
si ipse fuit lucratus ex illa locacione. la. ad Por. Instit. per
quas personas nobis acquiritur, l. inter C.

7 Albericus in tractatu par. 1. q. 23. incipit. vidi etiam
& in rubric. de Publican. attelians Martinum Sillima-
num obinuisse eoriam collegio Bergomenſi late Me-
noch. conf. 34. num. 1. 3.

Ampliat, ut nec contra, ut conductor non pos-
sit aliquid facere in praeiudicium locationis. Menoch.
conf. 189. num. 2. in fine.

Hinc dicebat Bald. in l. 3. in fine, C. de nautic. feno.
quod si gabellae conductor auocellus fit viatoribus,
qui per aliam viam eant, tenetur locatorem illatum
damnum refarcire.

Alii tamen dicebat Ruin. conf. 74. num. 16. lib. 1.
quod conductor talis potest pro sui libitu, vendere la-
tem, etiam si refuset in praeiudicium futuri condu-
ctoris. Commendat Menoch. de praesumpt. lib. 6. pra.
sumpt. 26. num. 16. Quod vidi in facto evenire.

V idimus de locacionibus bonorum immobilium
alicuius Reipublice, vel Communitatis, de ve-
ngalibus, gabellis, & datijs; vidimus & de feudo suo
loco, quod pariter ad Principem spectat, quid in alijs
Regalibus? Regalia enim sunt flumina, portus, & si-
milis, de quibus in c. que sunt regalia. Vtique videtur
dicendum Principem vti legibus solum pro suo li-
bito voluntatis, locare posse, maxime quia dominus
est absolutus ipsorum.

2 Contrarium verius est; aut enim Princeps locare
vult ad modicum tempus, & potest, & ei successor sta-
re tenetur; aut ad longum tempus, & non potest, & si
faciat, successor stare non tenetur. Ita Bal. in tit. de pa-
ce Constantia, in verbo, amplius. Ruin. in terminis conf.
91. num. 1. t. vol. 1. qui loquitur de Julio secundo, qui
revocavit locacionem ad longum tempus factam per
Alexandrum antecessorem suum.

3 Et videmus in facto, quod afficiantur portus, trans-
itus cum navibus, & similia.

4 Ex quibus corollarie inferatur ad duo. Primum, ut
dispositio l. emptorem, C. locat. procedat etiam in Prin-
cipe, si sit ad modicum tempus.

5 Secundum est limitatio ad cap. 1. de probat. & l. di-
gna rex, ff. de legibus, ubi etiam Alber. not. in tuo di-
scursu, quod si Princeps contraxit in permissis a iure,
tunc successor stare tenetur, alias non.

6 Et passim videmus quod Princeps locacionem vulgo le-
lore entrare. Vnde conductores habent eorum portio-
nem in officijs criminalibus, & in potius, & in dam-
nis datis, & similibus.

De decimis.

V idimus prosequendo materiam rerum, quae lo-
cati, vel conducti possunt de bonis, & rebus ec-
clesiasticis, de bonis publicis fisci, & Communitatis, pro-
sequendo quæro, an decimæ locari possint ad c. 2. de
locato & conducto.

1 Primo videbatur, quod non, ex cap. quammis, & cap.
prohibemus, in verbo, decimas, ubi qui locat laico in seculo
remanent; ecclesiasticæ, decimæ, vel oblationem, a
statu suo sicut arbor, quæ insutitit terram occupat,
succidatur.

2 Secundo pro hac parte facit text. in cap. causam, de
praescript. ubi laici decimas retinere non possunt; va-
de nec conducere, cum conductor saltem detineat, l.
non solet ff. locat.

3 Tertio pro hac parte facit text. in cano. iudicatum,
dist. 89. ubi laici res ecclesiasticæ committi non debet.

4 Pro contraria parte facit text. in cap. 2. de locat. &
conduct. Et hæc opinio est in puncto iuris verior, duo-
bus tamen concurrentibus. Primo, quod talis locatio
fiat ad modicum tempus.

5 Secundo quod per hæc locacionem non intelligat-
ur translatum ius decimandi, quod spirituale est, &
laici competere non potest, sed simplex facultas, &
commoditas percipiendi fructus decimarum, & ita
conciliantur omnia superius contraria.

6 Et hæc opinio tenet. Anno. Butr. Abb. Card.
Zabarelli. Anchar. Imol. in miribus superius hinc inde
pro utraq; parte allegatis. Angel. in verbo, loca-
tio, num. 3. & in verb. Decim. num. 14. Castrenſi. conf. 36.
& 156.

Tractatus D. Vincentij Carocij

156. Doctor in l. usufruct. ff. sol. matrim. in l. in quo rum. ff. de pignor. Fel. in cap. q. in ecclesiis, col. 29. de consuet. Franc. Marc. decif. 198. in fine, part. 2. dicens in Delphinali passim praticari, quod fructus decimarum pro certa pecunia annuam locatur. Anto. Trigo. singular. 50. num. 5. Cellis in repet. ad Fel. in ver. bo. iacus habens, num. 1.

7 Ampliatur hæc conclusio, vt talis locatio per Curatos, & Parochos libere fieri possit, & sic non requiratur licentia, vel consensus Episcopi, vel alterius superioris. Ita no. Abb. in d. cap. 2. in verb. liberi. per cap. de multa de preben. & cap. licet episcopus, cod. tit. lib. 6. Vnde non valet institutio Episcopi in contrarium, vt per eum, qui addit hoc fieri posse vique ad nouem annos.

8 Ex quibus postea corollarie inferitur, quod si in aliqua dispositione dicatur, vt quis libere locare, vel cōducere possit, non requiritur licentia, vel consensus alicuius. Vnde si statutum habuit filium/familias, vt libere cōducere possit, patris cōsentus non erit necessarius: pariter si habuit mulierē, vt libere cōducere possit, nō erit necessarius consensus proximorum.

9 Secundo inferitur ex mente Anchar. in d. c. 2. in hac locati & conduci materia, quod non valet statutum alicuius loci, quo prohibetur, vt nemo possit locare domum, vel rem aliquam pro maiori pensione, quam anno præterito, quia nemo prohibere potest facere cōditionem suam meliorem; & hoc est vnum assumptum verum in hac locati & cōdūti materia, introductum de acquirata canonica, vt nemo in locatio prohiberi possit facere cōditionem suam meliorem.

10 Et per hoc in facti cōtingentia in hac locati, & cōdūti materia inferbat 10. Andr. in d. c. 2. quod non potest vniuersitas statuire, vt ciues, vel homines dicte vniuersitatis non possint locare domos pro maiori pretio, vel pensione, quam anno præterito, cum quilibet facere possit cōditionem suam meliorem.

11 Vnde dixit in facto consuluisse non posse Capitulum dispoñere, vt Canonici non possint locare præbendam suam, nisi canonico, & sequitur ibi Anchar. Libertas igitur esse debet in materia locati & cōdūti, tam respectu personarum, quam pensionis. Vnum vidi in facto occurrere. Notarij Tudertini pro mercede rogatus recipere bononeros duos, & ita iam diu fuit obseruatum, poterunt ne hodie facere eorum cōditionem meliorem?

12 Ampliatur 2. loco principaliter hæc conclusio, de locatione decimarum, modo, quo supra, vt fieri possit & valeat ad vitam conducens: in ex causa, & cū auctoritate Prelati. glo. in cap. quia multis de decimis, & eam sequitur ibi Butr. m. 8. tenens dicta causam, cum cōfessur in tempus viæ, & sic collatio in tēpus vitæ videtur causa locationis decimarum, & sequitur etiam Anchar. m. 8. attestans ex hoc nullum ius transferri, vel simplicem commoditatem, & sic ex Anchar. collegimus vnū, quod per collationem ad vitam cōducens nullum ius transferatur in cōducētem, sed simplex commoditas fruendis, & percipiendi fructus. Multi vulgares fortasse dicent. Io. Pōm vita. posse tagliare, & fare altre cose. proinde habēs in te, quod expresse prohibetur. Eandem gl. ibi valde commendat, & pro notabili addidit Abb. m. 4. dicens eam verā, & a nemine morideri propter dubiū vitæ, concurrentē tamen auctoritate superioris, quæ omnia placeat

addere ad ea, quæ posui superius, par. 2. tit. de locat. ad longum tempus, q. 2. & est decisio Rot. vt per Mohe. dan. decif. 1. de decimis, & decif. 7. de transact. Tal. conf. 713. col. 4. vel. 3. Fel. consil. 51. Rodozan. de reb. eccl. vers. item ex præmissis, num. 7. fol. 347. & melius q. 8. princip. num. 8. fol. 365. Rebuff. de decimis. q. 10. num. 31. Bertacch. de Episc. q. 61. Et per modū discursus ex hoc videtur colligi vnum, quod licet quis præsumatur vendere ad annos centum, l. fin. C. de sacros. eccl. tamen si sit locatio ad vitam alicuius, non dicitur, nec reputatur perpetua ex hac præsumptione iuris, sed potius ad modicum tempus propter dubiū vitæ.

13 Eam tamen glo. mordet in aliquo Summa Angelic. in verbo decime, m. 14. per nos. per ipsum, in verb. alienatio, m. 18. vbi locatio dicitur perpetua, si sit ad vitam conducentis. Vnde concludit in citato loco: aut loquimur in laico laicaliter viuentē, & ei ad vitam concedi non potest, nisi cum dispensatione scilicet Apostolicæ: aut loquimur in laico religioso, & conuerso, & tunc potest, subdens, quod est tutus in foro conscientie, si Papa ex causa faciat, alias non ex notat. in cap. d. nobis, per Butr. & Abbat.

14 In hac autem locati, & cōdūti materia, notanda sunt verba Angelic. in verbo alienatio, 18. vbi locatio dicitur perpetua, donec pensio soluiatur, ex q. adde. Institut. locat.

15 Vltimo locum in hac locati, & cōdūti materia celebris est tex. in d. c. 2. de locat. de locatione ad firmam, idest ad annuum censum, & est modus loquendi Anglicorum secundum Ioannem Andream ibidem.

16 Vnde habemus in hac locati, & cōdūti materia, rellatum pro remissione in multis locis, & regionibus: arrendamentum pro locatione, & cōductione, prout in partibus Delphinalibus, & Burdegalibus; locare ad firmam, idest ad annuum censum, prout apud Angelicos, & in materia decimarum vide Caputaquens. decif. 241. par. 1.

Et iacus decimarum cōducendo, poterit eorum in dice laicali conueniri, quia non agitur principaliter ad decimas, quæ spirituales sunt, sed pretium ipsarum, vt pulchre deducit Couarr. Practica. qq. cap. 35. vers. quomodo non videt. Et sic fortasse dici potest, quod si cuiusque bonorum Ecclesiæ poterit coram iudice laicali conueniri si laicus est, assenta re, non subiecto principali.

De censibus.

1 Q Væro, an census locari possint, & videbatur dicendum quod non, quasi personale ius sit. Commarium est verius, vt ius, & facultas exigendi annuum censum alteri locari possit, non autem venditori censui, quia esset conditio rei propriæ, quod esse non potest, Imeque pignus, ff. de reg. iur. & in terminis tenet Ruin. cons. 160. m. 2. vol. 1. nec inter scribentes, & tradatus in materia census questionem hanc reperire potui.

2 Et quod dictum de facultate exigendi decimas, & census, potest extendi ad similia, vt ius in emphyteuticorum, iucliciorum, & alia huius generis.

Si igitur loco ubi omnia bona mea, poteris exigere decimas, census, canones, iuella, & similia, & ita vidi in Episcopo Tudertino, cuius si cuiusque exigebat decimas, Canones, & iuella.

De

De seruitutibus.

- Q** Væro, an seruitutes locari possint. Videbatur dicendum quod sic, ex l. arboribus, §. 2. ff. de usufructu §. 6. minus, l. infit. de usu, & habuit, ubi seruitus usufructus locari potest, dixi in tit. de usufructu.
- 2** Veritas esse videtur, ut seruitutes prædiales locari non possint, l. locare, §. si. locat. personales autem sic, prout de usufructu superius diximus.
- 3** Ampliatur hæc conclusio, quoad seruitutes prædiales, ut locari non possint, nec a domino fundi dominantis, nec a domino fundi servientis, ut per Accursi. in glo. d. l. locare, Veron. de seruit. rursus. præd. c. 1. col. 2. vers. item locare &c.
- 4** Declaratur in ipso iure seruitutis, scilicet bene factas, & subrogatio non videtur prohibita, ita sentit Port. pulchra quidem ratione, in §. 1. num. 3. l. infit. de usu, & habuit, & licet cogitandum relinquatur, tamen eius ratio applaudere videtur, ex his quæ superius diximus de censibus, & de cællis, distinguendo inter merum ius, & facultatem ipsam, & videmus passim in factis, quod ad laborium fundum æquum, si ei debeatur servitus itineris, quod colonus minus vitur hoc iure, id est facultate, & subrogatione. Idem videmus in domo locata, si enim ei debeatur servitus transeundi, quod ea vitur conductor, & sic passim discurrendo experientia docet, sed nunquid pensio ex fundo locata debita sit servitus, locum. n. ubi fundum pro annua responsione tot quartingorum grani, vel similibus, erit hæc pensio servitus nominanda? Vique sic, non autem servitus innominata, Bald. in l. 1. num. 3. c. de usufructu, ubi tenet pro ea competere consessoriam etiam contra tertium impendentem. Si igitur quis promissit tradere fundum liberum, si ex eo debeatur annuatim aliqua pensio ex fructibus non potest tradi liber, cum competeat actio etiam contra tertium impendentem, & bona erit exceptio nolo tradere pretium talis fundi venditi, nisi liberes talem pensionem de tot quartingis grani pro quolibet anno, quæ ex tali fundo per te vendito debetur annuatim.
- Pertinet ad servitutum materiam in hoc tractatu, locati & conducti, id quod pro notabili posuit Accursi in l. 2. in verbo, Cloucam, si de seruit. rursus. præd. si habebat in agro colonus, si vicinus cloacam concedat ad verborum & onerandum, est servitus rustica, ob commoditatem agri, iace Joannell. de pass. de retrouen. nn. 193.

De annuis redditibus.

- Q** Væro an redditus annui locari possint ita ut prohibitor alienare sine decreto, vel aliqua solennitate, ut Prælati, minor, & similes locare possint annuos redditus. Et duo sunt considerandi calus. Primus est si annuus redditus sit perpetuus, vel ad longum tempus, & illo casu non potest fieri, quia inter immobilia computatur, ut in Prælati ponit Marianus in tract. oblationum. col. 14. loquitur Tirac. de retrouen. l. 1. §. 1. gl. 6. num. 23. de minori ponit Paul. opus me id declaras. conf. §. 3. num. 15. & conf. §. 5. num. 10. lib. 3. Bellamer. rursus. 23. num. 10. l. 1. conf. §. 4. num. 9. lib. 2. Iacob. Menoch. conf. §. 35. num. 16 lib. 1. L. Simoncelli. de decret. lib. 3. tit. 8. in §. 1. 7. in fine de annuall. civit. tenet Bar. in l. §. 1. C. de vendit. rursus ad civit. pertinent. lib. 11.
- Addo bene in materia loquentes Didac. rursus rursus.

lib. 3. cap. 7. vers. secundo hoc, & c. Ful. in verb. annui redditus, ubi si iuxta & conducatur eius vita duranti, tenetur in foro conscientie.

Et sic inferitur ad duo corollarie. Primum est amplia ad Clem. 1. de reb. eccl. non alienand. ut procedat in locatione ad longum tempus, de annuis redditibus. Inferitur secundo ampliatum ad tu. ff. de reb. eorum, & alia iura prohibentia minorem sine certa solennitate alienare, ut extendatur ad locationem ad longum tempus, de annuis redditibus. Et multa sunt requiſita ad annuos redditus, ut prædicta procedant.

- 3** Primum requisitum est, ut sit de re stabili, vel immobili, scilicet si de re mobili. Bald. in cap. 5. de controuers. rursus. l. 1. epist. col. 2.

Secundum debet esse ad longum tempus. Feder. de Sen. conf. c. 2. Bald. in l. 1. primis leg. circa finem, c. de sacros. eccl. Ang. in l. si constante, §. bona, §. solut. matr. Alex. ad Bart. in l. momentum. ff. de verb. signif. Ruin. conf. 82. col. 1. volum. 2. Declara, nisi esset eadem ratio prohibitionis in locatione ad modicum tempus de dictis redditibus. Marianus in tract. oblat. q. 8. Ant. Gabr. de verb. signif. concl. 8. nu. 3. in fine. Et annui redditus ad sex, vel octo annos non dicuntur ad longum tempus. Roda. de re. eccl. §. q. de immobili. rerum alienat. sub num. 28.

Tertium requisitum. Ille, qui locat, debet esse in quasi possessione illius percipiendi. Talis in l. sciendum, n. 23. limitat. 1. si qui satis d. cognit.

Quartum requisitum, ut ex publico percipiatur, ut sunt impræstata Venetiarum, Montes in Vrbe Romana. Monte S. Georgii in Ciuitate Genue. Roda. ut supr. n. 3. Iacob. Menoch. de arbit. iud. casu 233.

Addo quantum, quod tales redditus debet esse certus. Card. in Clem. ex in §. licet de verb. signif. reputat singular. Firm. in verb. annui redditus.

De oblationibus.

Q Væro, an oblationes altaris locari possint laicis ita ut eas exigere possint.

- 1** Primo videbatur dicendum, quod non, quia laici spiritualium sunt incapaces, cap. causam, de præscript. ex dixi superius in quæst. decimarum.
- 2** Secundo pro hac parte facit textus in canonibus, hanc consuetudinem, 10. q. 1. ubi ecclesiarum oblationes sub laicorum dominio non tenentur. Vnde domigos in veteri testamento prohibuit panes sanctos commode filijs Israel.
- 3** Tertio pro hac parte facit, quia oblationes vendi non possunt, & est simonia, ut per Glm. cano. altaris, 1. quæst. 1.
- 4** Et hanc opinionem tenuit Ludovic. Roman. sing. 664. fructus, & hæc est communis opinio, ut post Arciteſtatur Ripa, in c. de cæm. nu. 55. de ind. Alberic. in l. latus, de usufructu §. Arno. prob. 80.
- 5** Contrariam opinionem tenuit Panorm. in d. c. 2. de ind. & ibi quæſitum Aret. & Dec. conf. 148. in 2. dub. & Rom. conf. 266.
- 6** In proposito considerandi sunt duo casus principales. Primus, quod laicus non potest iure proprio esse collector oblationum, nec iure proprio habere iurisdictionem aliquam in obligationibus exigendis, & ita procedat opinio Panorm. & aliorum.

Secundus casus est, quod laicus potest esse collector obla.

Traſtatus D. Vincentij Caroſij

oblationum nomine eccleſie exhibendo nudum miſterium, & tuac poteſt, quia hoc non ſapit aliquid quodammodo ſpiritualitatis, & ita procedat contraria opinio.

- 7 Multa autem ſunt in propoſito conſideranda, quod oblatio non ſit de re ſacra. Marian. in *traſt. oblation. libel. 19.* ſubiciens, quod ſi eſſet res profana, puta panes, quod poſſit dare cambus, niſi aſſent panes ſacra- ti, vt panes propoſitionis, de quibus Exod. cap. 19. tranſumptum in Can. hanc conſuetudinem, de quo ſuperius diximus. Aliud requiſitum eſt, quod non de- bent recipere ſuper altare. Archid. in *Can. Sanctorum*, 10. q. 1. Barbae. in *capite eccleſie Sancte Maria*, col. 3. de conſil.

- 8 Hinc oblationes facte alicui imagini exiſtenti in muro alicuius laici, non debent applicari laico domi- no muri, ex quo incapax eſt. Alex. ad Bartol. in *1. lege Inſuſ. 8. 1. ff. ad leg. Inſuſ. pecul. Panor. & alii, in cap. paſtoralis, de hiſ. que ſunt a maiori parte capituli. Ang. in diſputatione incip. in *fulgenci palatio*. Maluet. de oblat. in 3. c. 4. d. 10.*

- 9 Et ſic patet reſponſio ad contraria diſtinguendo, vt ſuperius dictum fuit. Habemus igitur intellectum ad cano. hanc conſuetudinem, vt procedat, vel in rebus ſacris, vel profanis poſitis in altari, vel in mero iure ſpirituali, vel quando in proprios viſus laici conuertere- rent, & maxime conſuetudo hoc attendenda eſt. Pet. de quarta canon. in cap. 4. principali.

De rebus, que uſu conſumuntur.

- 1 N Vnquid locatio conſiſtit in rebus, que uſu con- ſumuntur, hoc tangam in tit. de uſu. ob id bre- uiter dicam, quod non, ex quo in abuſu conſiſtunt. *1. hoc Senatus conſultum, 9. 1. ff. de uſufructu. earum rerum que uſu conſumuntur. Inde ſalua lege Diuina Luca 6. lucrum ſperare non licet, niſi pecunia forte oſten- tatur locetur, quo caſu placuit a vano oſtentatore mercedem recipere. gloſ. Abb. & Doct. in c. conqueſtus de uſu. Abb. in rubr. cod. num. 3. in terminis Pet. Roſi. deſiſ. Lituanica. 5. m. 279. ponam Deo dante in titulo de uſu 1. c. c.*

De Columbaria.

- 1 P Vichra, & delectabilis eſt quaſi, nunquid colum- baria ſit locabilis, & Cor. tenet quod non, vt per eum *conſil. 237. in fin. col. 1.* inferens ex hoc, quod fructus ex ea percepti non veniunt computandi in ſumptibus melioramentorum.

- 2 Contrarium videtur de iure verius, ex quo in colum- barie poteſt conſtitui uſufructus. *1. uſufructuarium, 9. in uarijs, & ibi Flor. not. ff. de uſufructu.*

- 3 Veron. de ſeruit. vrbani. p. ad. cap. de columbaria, in terminis. Negulant. de pignoris in 5. membro, quinta partis. num. 9.

Et ſic nota in hac locati & conſucti materia, quod ad cognoscendum, an aliqua res ſit locabilis, conſide- ratur an ſit in fructu.

- 4 Vidi in faſto caſum. Quis vendidit prædium, ubi erat columbaria, poſtea conſuſit ad laboricum, an debeat habere partem in fructibus columbarie, quia uti colonus partiarius in fructibus nihil facit.

De Nani.

- 1 A N Naut ſit locabilis, textus eſt clarus in *leg. 1. 9. magiſtri. ff. de executor. reliqua ad Nauim per- tinentia ponam in proſecutione materie.*

De Cambio.

- 1 C Ambium an locari poſſit. Pute. innuit, quod ſic vt per eum *deſiſ. 12. 1. lib. 3.* ubi in hac materia lo- cari tenet vnum, quod debitores cambij nihil aut tar- de ſoluentes conſuctori cambij non poterunt locato. res cambij aliquid intereſſe prætereſſe, ſed tranſ- ſaſio cambij tempore contra conſuctorem ad ratioſe reddendam agere.

De Faſtis.

- 1 A N facta locari poſſint tetigi ſupra in principio, de ſubſtantia locationis ex mente Antonij. Pa- diſ. quibus addo, quod facta conſucta ſunt, que in rebus facti ſunt, vt re Romam portare libros.

- 2 Et hoc facit pro Correris, qui quotidie tranſmit- tuntur ad aliquem locum cum litteris, vel facti non momentanei, vt meo nomine litigare, locus in hiſ, que ſunt iuris, vel facti momentanei, vt vendere, man- mittere. Vnde ſi decem dederō vt Romam eas; non eſt locatio, ex diuerſo locatio eſt, ſi dedi decem, vt rem oppigneret, & tamen hic factum eſt momentaneum in iure conſiſtens, ubi verò merum factum eſt, non mo- mentaneum, ita pulchre Petr. Loriet in tit. de paſſa- xiamat. 132.

- 3 Et quando, locatur ſua, vel alia res, ad conſoliden- dum, non res, ſed factum locari dicitur, ſicut locatur factum paſcendi, faciendo, polendi, & ſimilia Roma nouiſſima 37. m. 15. par. 2. Et caluſ frequens, & quo- tidianus conſuevitur homines ad ligonizandum ad metendum regeres, & alia ſimilia, nam factum con- ductum dicitur non ipla res.

De Aſſaſinio.

- 1 A N locatio in aſſaſinio dici poſſit. Hiero. Gabr. *conſil. 170. num. 18. lib. 1.* tangit hanc quaſti- onem, & concludit, ſi merces eſt certa quodammodo dici ſed in hoc nō extendi, ne agrediar materia delictori.

- 2 Satis eam eſt, quod aſſaſinus dicitur, qui ex præ- mio, vel ſpe præmi alium occidit mandat, & hæc eſt communis opinio. Aret. *conſil. 193. col. 2.* Ant. Gabr. de maleſa. *conſil. 1. num. 1. in fin. Viui. in verb. aſſaſini om. m. 1. ſu. Clar. in 9. aſſaſinum, in princip. Menoch. de arbor. ind. aſ. 360. Vincent. Franch. *deſiſ. 176. num. 3.* Vulpell. *reſponſ. 145. num. 5.* Viua. in ver. aſſaſini. Dicta. *variar. reſol. lib. 2. c. 20. m. 9.* Malcar. *conſil. 138.* & ban- nitus occidi poteſt per homines pretio conductos, Dec. *conſil. 327. col. 2.* Alber. in 4. p. ſtat. c. 12. N. de bann. in 2. par. 2. tempor. q. 12.*

De re aliena.

- 1 A N res aliena locari poſſit, ponam in titulo de em- ptiombus, & quod non valeat, eſt text. in 1. ſi tibi, ſi. locat. Magon. Rot. Luc. 20. num. 108.

De

De re communi.

Pvlchra, & frequens est questio propter discordias, quæ passim interuenire videntur inter fratres, & socios. Tres habent molendinum commune, duo sunt concordēs in locando vni, tertius contradicit, vel vult retinere pro se, vel alij locare pro maiori sortasse pretio, vel pensione, quid agendum?

1. Primo videtur attendenda maior pars. *l. maiorem, ff. de pall. l. aliud, ff. referetur, ff. de leg. iur. l. quod a maiori, ff. ad municip.*
2. Pro alia parte videtur facere *l. per fundum, ff. de servit. vñ. ff. pr. ad. vbi* quando aliquid est commune, vt singulis, non attenditur maior pars.
3. Pro alia etiam parte facere videtur, quod in re communis potius est conditio prohibentis. *veg. in re commun. lib. 6.* Quare in hac viui materia ponam aliquas viles conclusiones.
4. Prima igitur conclusio sit. Quando sumus in prædio Vrbanò, & solito locari, præfertur ille, qui vult locare nolenti locare. *Bal. in l. 1. in ff. qui testam. facere poss. Bar. & Castr. in l. 1. de hac distinctione, cum fundum, ff. locat. qui in domo loquitur. Alex. in l. 1. de electione, ff. de labor. numer. 8. vbi lat. num. 17. ff. de leg. 1. Bald. & Angel. in l. duo fratres, ff. de sequen. hered. Dec. conf. 282. Crauet. conf. 319. num. 10. Dec. in l. si socius in p. ff. de test. petat. Dec. Genue. l. 14. numer. 68.* qui omnes etiam tenent in socio inuito, vel ignorante, nec in hoc faciunt differentiam aliquam, prout apud eos videri potest, & multi prædicando sortasse subciliarunt, dicendo pro socio ignorante; si me requisisses, aliqui boni præposuissent, nec talem conductorem acceptantes; præfati enim scribentes in hoc nullam vim faciunt, illud vnum attendentes, quod tale prædium urbanum sit solum locari.
5. Declaratur hæc prima conclusio, vt locus locans teneatur confocio ad ratam pensionis. *Corn. conf. 222. num. 2. & 4. vol. 2. de consil. 186. num. 2. vol. 2. Granut. Thorem. 2. num. 2. circa medium.*
6. Declaratur secundo, vt cum causa socius locantis contradicere possit ex causa, quæ est, si non gestit vtiliter hoc negocium, puta pro pensione minus iusta. Ita si locauit stipendiario, & personæ inhonestæ, & ipse habet vxorem, vel filias pulchras, nam in hoc etiā debent aduerti boni iudices, de qua materia dixi superius in tit. de iure sublocandi, in qua sit conductio, & in tit. de viu. & habitatione, ex *gl. ceterib. in l. non aliter, ff. de vsu, & habit.*
7. Vnde debet esse persona idonea, & honesta, & hæc est communis opinio. *Jam. in l. 1. num. 24. c. qui testa. facere poss. Enan. in suo thesaur. l. iura, 3. num. 127.*
8. Debet etiam aduerti bonus iudex, quis habeat maiorem partem in tali domo; præterea considerabit si erimus in helipito, qui magis fit apud ad tale hospitium, & magis proficiat artificibus, vt pulchre per discursum tenet Franc. Marc. de *5. 12. par. 2.* vbi considerat, quando hospitium tenebatur conductum per talem; pauciores concurrerant, sed quando per talem plures concurrerant, & solent vocari consules ad apudnandum. *Marc. de 5. 1. par. 1.*
9. Dicebat autem Floria. in *l. Sabini, ff. commun. dini. dum.* quod socius inuito loco potest locare domum communem etiam meretrici, si socius velit alteri locare pro maiori pretio, per *l. anellum, in fin. ff. de pe.*

tit. hered. qui testi. est valde celebris in hac locati & conducti materia, ob id colligam aliqua vilia in præfenti materia locati & conducti.

10. Primum est, quod in multorum honestorum virorum prædij lupanaria exercebantur, tamen talia lupanaria castitate non infamant, sed castitas etiam loci aboler infamiam. *Cano. tolerabilitas, 32. q. 5.* Et sic nota modum viuendi apud antiquos; personæ enim honestæ locabant eorum domos ad lupanaria exercenda nec ex hoc vicini, nec locator infamabatur, hodie tamen est hoc correctum ex *6. sanctimus, aut ibi de lenon.* vbi facta denunciacio expelli debet, & sic sequitur.
11. Secundum, quod lenonibus, & meretricibus non sunt locandæ domus, & si locentur, facta denunciacio expelli debet, & proprie *text. in 6. sanctimus*, loquitur in lenonibus, qui cōducunt domos ad virgines deslorandas, & corrumpendas. Et sic nota vulgare modum Produendi. *In casa del tale sempre vi sano stare a pigione puttane,* quid tum possit ex hoc enim (vt dixi) non est maculata honestas locatoris. Vnde inhonestas conductoris non præiudicat honestati locatoris.
12. Tertium, quod colligitur ex eo contextu in hac locati & conducti materia, quod in iudicio petitionis hereditatis veniunt pensiones domorū etiā lupanariorū, licet sic recipiens puniatur, per *gl. in 6. sanctimus.*
13. Quartum, quod colligitur, est intelledus ad l. non aliter *in fin. ff. de vsu, & habit.* de qua late superius diximus q. conductus, quod non licet mulieri recipere hospitem inhonestum, *vt in d. l. non aliter,* tamen lucrum percipiens ex re hereditaria etiam inhonestum, possessor conuentus restituere tenetur, & ita declarat Alber. in *d. l. anellum, in fin.* Et sic ex prædictis discurrendo patet declaratio ad dictum Floria. in *titato loco.*
14. Dicebat etiam *lat. in l. si stipulatus sacro per te non fieri, ff. de verb. obligat.* quod si talis domus recipiat commodam diuisionem, quod hoc iudex tacere debet ad tollenda litis, dicens hūc casum esse prædicabile, & quotidianum. *Socin. verb. conf. 58. in fin. lib. 4.* dicit quod vacabunt fructus, & pensiones, donec succedat concordia.
15. De consuetudine tamen seruatur, vt ponantur nomina in pixide, & extraus in locatione præteratur. *Ioseph. de Ludouic. condit. 5. col. 15. fol. 122. vñ. ff. socij.*
16. Secunda principalis conclusio sit. Quando sumus in prædio rustico, puta molendino, & similibus, & sūt plures socij, & discordes in locando, quia vnus vult locare vni, & alter alteri, & itaque auditur, quia sit diuisio emolumentorū, & ita tenent omnes citati in prima conclusione, & inspicie hoc etiā tangit hæc opinio, nec de iure veriorum. *Rip. in d. l. qui minus, q. 6. sub n. 38.* subdens post Soc. ab eo allegatum, quod si molendinum sit locus locari, & passio illa, quod socius congitur locare, non iam iusta, & quod hæc opinio est humanior, & benignior.
17. Et hæc quando omnes volunt locare alijs separando se rem locandam.
18. Tertia fit conclusio ex parte conducentis. Si socius voluerit retinere pro se rem communem, & quoad eius ratam, & conducere portiones aliorū, quod præferri debet. *Soc. conf. 58. lib. 3.* Castr. in *l. hac distinctio, ff. cum fundum, ff. loc. & si nouus conductor officiat maiorem pensionem, præfertur a antiquiori.* *Ruin. conf. 72.*

FINIS.

profua conceditis, & quantitate fuisset educturus, perer et deducet perfone amicitia omnino post posita.

30. Vnum tamen non omitam quod præfati Doctores non aperius, neque declarant, postquam socius per provocacionem divisionis constitutus est in mora, quanta debeat esse rata pensio, quæ debetur socio non habitanti, qui iam ad divisionem provocavit, & fortasse considerari posset qualitas domus, quanti ipsa, vel similes locari consueverint, & quanti conducturus fuisset, si conduxisset, ex Corne. ad similem possum adduximus.

31. Quarta sit conclusio. Si domus, vel fundus commodam recipiat divisionem, & unus ex sociis vult locare, alter non, quilibet est in libertate sua. Salic. in *liberum* *secunda* *de sacrosanctis* *Societ. in d. 3. l. abeo, nu. 4. vers. tñ res.* Menoc. in *alleg. cons. 4.*

32. Considerandum tamen videtur, quomodo hoc ad actum practicum accommodari possit, namq. aut tempore locationis faciendæ domus est diuisa pariete id interiecta, & tunc non dicitur amplius communis, led quilibet est particularis domus portionis tangētis, sicut & fundus terminacionibus, & regionibus. dividitur. *leg. si quis duas, §. si quis partem, si commun. præd. l. quid in verum, §. si quis poss. §. de leg. ad. rell. & l. locus, §. de verb. sign. aut tempore locationis faciendæ non est facta diuisio, quomodo poterit cognosci, hæc pars est unus, & hæc alterius, nisi prius facta diuisio.*

33. Quinta sit conclusio. Quando unus ex sociis recusat locare partem suam domus locari solitam, sed vult implere profectum inhabitare, & non vult conducere partem loci sui, hoc in casu potest socius habitare, sed tamen non debet esse impedimentum alteri socio, quod minus possit partem suam alteri locare: alias huic consilium non daretur, nisi modicam divisione. ita Soc. in *d. l. ferus electus, §. labeo, num. 6. et sentent. Bald. & Paul. Castr. l. 1.*

34. Sexta sit conclusio. Si domus non est solita locari, & unus ex sociis vult locare, alter non præterit locare volens volenti locare tenetur tamen ad interesse tale, qui non vult locare volenti, si apparebit impedimentum esse minus iustum. Bald. in *cap. cum omnes, nu. 2. o. de cons. & in l. 1. §. si quis de man. de contr. in iustis*. Socium allegata cons. 58. column. 1. vers. hoc etiam Jacob. Meppoc. in *allegata casu in fine*, qui consilium, ut prius providetur de locatione domus, deinde condemnare impediendum ad interesse. Unde non est latius dicere, quæ mea volo facere quod placeat, sed debet ostendere impedimentum, & non esse iustum, alias condegnabitur ad interesse.

Adde ultra Menoc. id quod ponit Sali. in *leg. in liberum*, *de sacrosanctis* *quod in facto vidi* impie euenire, ex quo fratrum concordia rara est. Sunt duo fratres, vel loci, habent fundum communem, unus vult quod tenuerit, alter non, quid agendum? respondeatur notabiliter, quid si ille clemat, non debet dare partem conclusio resoluat. Commen. dat. Nat. consil. 31. num. 11, lib. 1. Joseph. de Ludovic. consil. 53. col. 16. *vers. si quis etiam, etc.* Merito sanè locutus est Dauid. ad reprimendum iniquitatem loci prohibentis, quæ iam maior, iniquitas excogitari potest, quam impedire fructus, quos natura producit ad vitæ sustentationem? quam enim vitæ æm, aut commodum reportat ex hac iniqua prohibitione? Sed temporibus nostris non ita procederet, sed quædam tempore conueneret, vel quid

simile facerent, inuocando bannitos, & facinorosos viros. idem in refectore rei si resiciens esset iudic dominus partis, loci prohibentis. Capol. *cas. 35. pulchre Duen. reg. 195. lib. 1. circa medium.*

35. Sed dicet Pone quod socius, vel frater tempore seminacionis prohibuit, postea penitentia ductus petit partem in recolacione, offerendo socio, vel fratri seminanti in pensas factas in colendo, & seminando, audietur ne? Adde secundo loco vltra Menoc. aliud notabile dictum ad prædictorum intelligētiam, quod in hac materia domus, vel rei communis, quod dicitur solia locari, quando unus ex sociis alias eam coluit Ioan. Andr. in addit. ad Spec. *tit. de locat. §. postquam, vers. par. 1.* Mohedan. eum allegans in vna Romana pensiois decis. 37. Granut. *theorem. 2. nu. 3. in fin.*

36. Illud non omitam, & erit septima conclusio, quod in contra dicto locationis sicut attenditur, & præuallet bona fides, ut diximus superius, *par. 1. de natura locationis*, pariter attendenda est honestas.

37. Vnde si loci sunt discordes in locando, præfertur ille, qui personæ honestæ vult locare, & si ambo sint personæ honestæ, tunc forte (videndum est) dirimatur, Ang. in lib. 1. c. qui testam. *facere poss. socii d. cons. 58. & in d. l. labeo, num. 5. voi Ruin. col. 6. vers. si vero daretur, & tergi supra eis gloriæ non aliter fide v. si, & habitat Bonacoli in qua l. crimin. in verbo, mere, trix.*

38. Quid dicemus in q. iocosa, quæ euenit in lupanari in facti contingencia? habebant duo socii domum communem in meretricio, concurrerant dum iuuetrices, & vna pro qualibet parte, quæ erit præferenda? Multorum fuit opinio, quod antiquior in exercitio, alij tenuerunt, quod illa, quæ magis satisfecit in opere, & exercitio, tercio dixerunt, quod pulchrior, & magis iuuenis.

39. Octaua sit conclusio, de qua etiam tetigi in materia sublocationis in q. conductus, quod si duo iusti socii, qui conduxerunt vnam domum, quod iusto alio socium alium ponere non potest, & sic quando concurrunt simul ius conductus, & ius societatis, præualeat ius societatis, tanquam humanius, & benignius, quod temperat in hoc rigore conductus socii, est singularis in §. fin. in lib. locat. quem singularem dicit Bald. *singul. 136. Summa Ang. in verb. locatio, num. 8. & sic ac. que idoneam, & honestam personam.* Cin. in l. 1. *id veniat, C. locat. & hæc est communis opinio.* Ioan. l. 1. *nu. 2. c. qui testam. facere poss. Per. de Vbal. in tract. de duobus fratribus, p. 5. q. 1. col. 3. vers. quod facit ad qua. sienem, lib. nu. 12.*

40. Nona sit conclusio. Si duo conduxerunt eandem domum, & unus impedit alium agendum, est contra locatorem, ut faciat desistere impediendum, Spec. *tit. de locat. §. generalia, vers. nullus.*

41. Dices pro locatore. Quid ad me hoc? locui enim duobus petebatur rem incampi ex post facto non luit iniuncta concedere, in qua culpa ego sum? Pariter, si duo scholares in eamem vicinis ad inuicem se impediunt, potest unus cognoscere per actum, nem proficisci, quæ cum sit bona ædici, in ea veniunt ea, de quibus, nec est actum, neque cognitum: sed id, quod in bona fide constituit. Specul. *de iudic. §. 2. v. si hoc etiam nota.*

42. Et de Doctoribus, & Magistris, si vocati ad inuicem conuincantur, primus potest expellere vltimus. *701.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

casu sine, C. de stud. lib. Verb. Rom. lib. 1. Summa Angel. in verb. locatio; nu. 9. ubi ampliat in quocunque impediens locutionem alicuius Doctoris, & causam istam posse expediri tempore feriarum ex Hostien. in cap. significauerunt de ind.

43 Decimo loco in hac communioris materia ponam vtilia ad l. si quis putans, §. sine autem ff. commun. diuidu. circa quam considerantur pro vtra resolutione tres casus principales.

44 Primus est casus, quando quis locat nomine proprio rem communem, & tunc damnus est locatoris, lucrum verò commune, §. manet, vbi not. Iustit. pro soc. l. si is, contra quem, ff. de edit. Prim. & si res locata commodam recipiat diuisionem, agatur contra locatorem adione negotiorum gestorum. Si verò commodam diuini non potest, agatur communis diuidendo, vt not. in l. heredes, §. non tantum, ff. fam. heres. in glo. in verb. competit, not. in l. si communis, & in l. qui aliena, §. in. C. de neg. gest. & in l. 3. cod. tit.

45 Secundus est casus, quando communi nomine locauit, dicit text. in d. §. sine autem, quod neque damnus, neque lucrum eum locatore oportet.

Tertius est casus in locante simpliciter, vel exigente partem pensionis, videtur ratam suam locasse, vel exegisse proportionabiliter, vt not. in d. §. C. de negot. gest.

46 Viditamen in facto casum. Sunt duo Monasteria in Civitate Tuderina, Dominus vnus hospitii dedit la campana in Alma Vrbe, & vnum tantu ex eis locauit, & pensionem pro parte exegit, an tenebatur hac parte communicare locio? multi dix. xerunt quod non, quia debebat focus atretate proportionem, ego exegi partem meam tantum, replicabit alius focus, tu non potes facere hanc diuisionem, & ego habeo portionem in qualibet minuta, vt superius deduximus fuit, tandem fui declaratus, licet quis perciperet partem fructuum, vel pensionis, tamen locio communicare tenetur, nec potest ex se diuisionem facere per d. §. sine autem, & ita sentit Petr. de Vbali, allegato loco, fol. 2. in fi. conclusum in hac locati & conductu materia, quod ratione communis procedit vtriusq. iudicium, non tamen integra perceptio emolumentorum. Melius igitur est habere domum communem, quam partem pensionis domus communis locati exigere.

47 Vulgares dicerent, Pensio in totum est tot, ego exegi tot, facto calculo, non exegi plus portione mea, nolo communicare, pro te residuum exigas, tamen iura aliter dicunt, & ita videri iudicatur.

48 Et ex praedictis conclusionibus infertur ad intellectum nonnullorum iurum, maxime in hac locati & conductu materia.

49 Primo infertur intellectus ad l. item queritur, §. qui impleto, ff. locat. vt non habeat locum in locio, qui finito tempore conductionis inhabitat rem communem, nam per hoc non censetur reconduxisse, nec ad pensionem aliquam tenetur ex iam dictis, & in specie Rip. in d. l. quo minus, num. 31. Anchar. Regenf. q. 2. fol. 28. n. 2. Granut. theorum. 2. m. 2.

50 Secundo infertur intellectus ad l. per fundum, ff. de seruit. rustic. prae. vt non habeat locum in re comuni solita, et destinata ad aliquid adu. nam locus vti volens ad vltim. destinatum, non potest ab alio conlocis impediri.

51 Vidi in facto dubitari. Duo conueniunt ad inui-

cem facere hospitium ad locandum, & construxerunt facienda in eo omnia solita fieri in domibus, & hospitius locari solitus, ita vt quicunque viderit hoc hospitium sic constructum iudicabit locale: modo possit opus perfectum dicti domini, & loci discordant inter se, & vnus vult locare, alter recusat, quis praeretur? Vide notata ad regul. cum quid, part. 2. ampliat. 2. Ad. do Ant. Gabr. lib. 1. de praesump. concl. 12. Simoncell. de decret. lib. 3. tit. 8. in specul. 16. num. 122. Anton. Cucc. in tract. de legum. in prin. in verb. ubi substantia, nu. 8. cap. 26. superius posui par. 1. tit. de substantia locationis, §. quando in vult. de tutor. & curat. Non est in hac materia communis omittendus text. in l. & hac diffinitio, §. fin. ff. locat. ex quo duae vtilis conclusiones eliciuntur, quarum prima est. Inter duos socios de re comuni fieri potest locatio alternis annis, & competit triplex actio ex locato & conducto ex commun. diuidu.

52 Secunda est conclusio. Inter duos vicinos fit locatio alterna, & fructus hinc inde sunt locio pensionis.

53 Pariter si duo socii conduxerunt domum, si vnus recedat, alter teneatur solum pro sua rata. Angel. & Imol. in l. duo fratres, ff. de acquir. hered. Et si tres sunt domini, vnus in tertia, alter in quarta, alter in sexta, si duo tantum locant, eorum portionem, pro rata non locantis, non queritur actio, nisi ille habuerit pro de. relicto, vel hinc herede decessit Alberic. in l. proinde ff. de stipul. seruator.

ADDITIO.

63 Datur restrictio in omnibus supra dictis casibus quod licet focus locare possit rem communem modo quo supra, tamē passim per quod conceditur vni socio facultas locandi rem communem in perpetuum est iniquum, & tollit libertatem rei propriae, nec ei focus stare tenetur, Dec. c. 28.

De re propria.

Vidimus de locationibus circa bona publicia, circa bona ecclesiae, circa bona aliena, circa bona communia, videamus modo, an locatio valeat de bonis propriis conductoris, ad materiam, L. qui rem, C. loc. & l. si aliquem rem, ff. de acquir. posses. Et videtur locationem non valere, nec conductionem subsistere posse, ex leg. neque pigius, ff. de regul. iur. Considera tamen aliquas conclusiones circa praesentem materiam.

1 Prima igitur conclusio fit. Conducens rem propriam, quam possidere ignorabat, contractus non valet, nec perdit conductionem dominum, neque possessionem, & hac est communis opinio attestata per scribentes in d. l. si aliquem rem, vbi Alex. nu. 6. Rip. num. 12. ff. de acquir. posses. Ponentes exemplum si filius, seruus, vel procurator meus aliquid acquirat, quod domino ignoranti acquiritur l. 3. §. filius, ff. de acquir. posses.

2 Secunda fit conclusio. Sciens se possidere, & ignorans dominum conducendo simpliciter non perdit possessionem, ita Alex. & Rip. in eisdem locis.

3 Tertia principalis conclusio fit. Conducens rem propriam, cuius se dominum esse ignorabat, dominus non perdit, & contractus conductionis est nullus, & hic est proprie casus l. qui rem, C. locat. vbi concludit, nullata tem contractus, & dominum non perdit, & facit

& facit quia difficilius perditur dominium, quam possessio. *l. si quis rei. §. si differant. d. de acquir. poss. sed per ignorantiam possessio non amittitur, (v. dictum est in prima conclusione) multo minus dominium. Menoch. conf. 9. i. nu. 37. & 120. nu. 36. 246. nu. 39.*

Quarta fit conclusio. Conducens ignorans fide possidere, & sciens se dominum non perdit dominum, quia fictus titulus non est habilis ad transferendum dominium. *l. i. §. quod, vbi na. ff. de usurap. & ita tenet Ale x. in d. si aliquam rem, vbi Ripa nu. 18. dicit hanc esse communem opinionem.*

Subdeclara, si cum scientia domini concurrat vera traditio, quia tunc dominum perdit, & transfertur in adversarium Bart. in *l. si aliquam rem, num. 9. in fine. ff. de acquir. poss. ff. Ale x. conf. 9. num. 10. & consil. 65. nu. mero 10. vol. 5. Crauet. d. conf. 157. nu. 2. & pro Abbate. Sancti Apollinaris conf. 454. in princ. Bertran. conf. 44. nu. 5. vol. 3. Burlat. de commun. conf. 330. nu. 80. vol. 3.*

Ex qua colligitur vnum in hac locati & conducti materia, quod conductio est titulus debilis, nec potens per se ad transferendum dominum. Vnde ex simplici conductione non arguitur dominium.

Quinta fit conclusio. Conducens scienter rem sua vti alienam, possessionem perdit. Ita Cyn. Alber. Sali. & alij, in *l. qui rem, C. loc. Dyn. in l. ad probationem, C. locat. & locatori acquiritur, & hanc est communis opinio, vt per Ale x. in d. si aliquam rem, vbi Ripa nu. 19. de acquir. poss. Curt. sen. conf. 70. nu. 1. & 7. Cagnolet. in l. neque pignus, nu. 8. ff. de reg. iur. Villalob. in recollect. l. i. c. nu. 12. 7. & 118. Matthae. in suis communibus opinionibus, in verbo, locatio, & conductio, nu. 1. Emanoel. in l. i. c. de iur. l. i. c. nu. 204. ff. de acquir. nu. 106. Iacob. Menoch. conf. 246. nu. 39. vol. 3. inferens etiam eandem, quod locans rem alterius non per hoc efficitur dominus Tiraq. de consuet. par. 3. limitat. 7. nu. 21. Rebuff. de caus. poss. & propriet. vers. 12. casus vbi bene loquitur.*

Sexta fit conclusio. Conductio rei propriae a se possessoris scienter facta valet respectu possessionis, ita Bart. in d. si aliquam rem, num. 10. vbi Ripa nu. 45. dicit hanc esse communem opinionem reddendo rationem, quia cōducendo videtur possessionem a se abdicare, in locatorem transferre, & sibi relocare. Et hanc est magis communis opinio Hippolit. Riminal. conf. 94. nu. 9. vol. 2.

Et ex hac conclusione colligitur, quod aliquando fingitur procedere tacita relocatio in praedicta conductione, vt possessionem a se abdicare videatur.

Septima fit conclusio. Ignorantia deducitur multiformiter, & quidem ignorantia praeiudicat ex acquisitione per illum, seruum, vel procuratorem, prout iuperius deductum fuit. *concl. secundo* deducitur ignorantia ex actu obliuionis per longum tempus, vbi etiam praesumitur amissio possessionis. Bart. ad *l. si ff. de acquir. poss.*

Tertio etiam in modo ignorantia deducitur, cum quis tradat de damno vitando, probando rem aliter se habere, dicitur probata ignorantia, & toleratur in facto proprio. *l. i. in terminis locationis, & conductionis, conf. 16. nu. 3. vol. 1.*

Octaua fit conclusio. Colligitur ex multis, quando quis dicatur conducere vt suam, primus enim casus est, si dicatur: talis sciens se dominum, & possidorem

talis fundi, eoduxit eum a Titio locante, pariter si dicatur, talis concessit mihi talem fundum, tunc locare videtur vt proprium, & suum, & in dubio praesumptio est, quod ego dicar conducere rem meam, vt sua, nisi expresse affirmem esse meam, & hanc est communis opinio attestata per Rip. in d. si aliquam rem, nu. 15. Similiter, si dixerit, vellem talem rem meam a tali locatore recognoscere, dicor conducere, vt mea. Si vero dicatur. Titio locauit Sempronio locum, cum ipse Sempronius dicit esse suam, & velle ad Titium pertinere, quod isto casu valet eoductio, & acquiritur locatori dominium, & possessio, & hoc quando constat velle cognoscere titulo conductionis, vt per Rip. post alios in citato loco.

Addo ultra scribentes in supra citatis locis, quod si dicatur in instrumentis, conducti talem rem suam a te, non per hoc probatur, quod sit tua, quia sunt verba narrativa, & incidenter prolata. Bald. in l. ad probationem, vers. quod, si in instrumentum, C. locat. sequitur Nau. conf. 26. nu. 2. vol. 1. colligitur praesumi conductionem ignoranter factam.

Nona fit conclusio. Hanc est in praxi vtilitas, quod possessio perdat per conducentem, nec acquiritur, vel acquiratur locatori: Si enim non acquiritur, poterit dominus incontinenti eam recuperare Bald. & Salic. in l. qui rem, C. locat. Alia resultat vtilitas, si non perdat: nam si ante quam conductor declarauerit velle possidere nomine proprio, turbaretur a locatore, vel alio modo haberet interdictum retinende, quod soli possidenti competit. *§. retinende, Instit. de interdict. & si interim locator rem illam venderet, & emptor possessionem apprehenderet, non competeret sibi aliquid possessori orium recuperandae ea quo dominus suo conducendo cecidit possessione culpa sua, vt no. in ead. §. item, de rescriptis. Vnde fit cautus conductor quanto citius ad effectum praedictum in recuperando.*

Decima fit conclusio. An quis eoduxerit respectu possessionis, vel respectu proprietatis, duo inter alia considerari, vel attendi debent, scilicet, qualitas locatoris, & verborum. Si enim dico, eoduco possessionem, rem, res clara est, si mulier, §. qui possessionem, ff. quod met. rans. Si dico, conducio fundum, vel domum, & tunc respectu proprietatis. *l. si duo, in fin. ff. xti poss. quod limitatur non procedere, quando locans non est dominus. Vnde si a creditore conducentis intelligitur respectu possessionis, quia creditor non est dominus. C. si ten. per illum ten. in l. rem pignoris, ff. de acquir. hereditat.*

Vnde cum ex praedictis constat, quod eoductio respectu possessionis valeat, locator tenetur ad possessionem praedictam tantum, nec de domini curandum est, & hanc est eoductio respectu possessionis cui conductioni respectu proprietatis non valet. Consideranda igitur sunt verba, & qualitas personae locantis.

Et sic in materia locati & conducti habemus aliam distinctionem, quod quidam est conductio rei suae, quaedam respectu possessionis tantum, quaedam respectu proprietatis tantum. Inferitur pariter, quod cum attendenda sit qualitas locatoris, sicut creditor locando intelligitur de possessione tantum, quia dominum non habet, sed transire videtur usum solum, quod ei competit, quod pari modo commodatarius, & similes locando intelligitur locato valere, & reuertitur ad ius, quod habet in deposito, & ita non admittitur,

Tractatus D. Vincentij Carocij

- qui in eo cum videatur electa indu tria personar, & confidit: itaque non transferatur.
- 17 Vnde circa conclusio fit ad l. *in rei, ff. de contraben. empt. & l. si in emptione, ff. si aff. cod. tit. vi ex conductio. ne rei sue, vbi nulla pensio non debetur. Item Andr. ad Spec. in tit. de locat. ff. sequitur, in princip. Aret. & Alex. in d. l. si aliquam rem, vbi Rip. nu. 5. ff. de acquirend. posses. vbi limitat, nisi stipulatio interueniat, & utraque pars fecit conductionem nullam, secus si utraque credat valere, prout in dubio presumitur, vt per eum.*
- 18 Et sic ex hac conclusione eliciuntur collariarie duo in hac locati & conducti materia. Primum, quod ex contractu locationis, vel conductionis nullo, vel inualido non debetur aliqua pensio.
- 19 Secundum est, quod regu. l. cuius per errorem, & de reg. iur. procedit, & locum habet, quando utraque pars fecit indebitum, alias non, vt per Bar. in l. i. ff. de dona. quod clare non potuerunt nec Dec. nec Cagno. ad l. cuius per errorem.
- 20 Tertio inferitur ad l. 3. a. *area, ff. de dol. exce. vt sit. pulatio ex falsa causa valeat*, hoc procedit, quando utraque pars faciat causam esse falsam, secundum glo. in l. qui cum alio, ff. de reg. iur. & in l. quod si maritus, glo. 1. & in l. habentur, ff. de constitu. p. vnu. Rip. in d. l. si aliquam rem, nu. 5. & reiecta opinioe glo. ad d. ff. circa que addi possent ad Alph. rep. 628.
- 21 Duodecima fit conclusio ad materiam *l. si a quo, ff. de vncap. per conductionem rei propriar ipsius conductionis locator perdit possessionem, & viuapiendi facultatem, & nota casum illum, vbi heres viuapiet. bat bona fide, sit. pro herede.*
- 22 Et ad propositum materiar, de qua agimus, & totius tractatus locati & conducti, textus ille est notabilis, & singularis ad duo principaliter.
- 23 Primum est, quod vera est iuris conclusio, quod per colonum conductor, vel inquilinum possessionem retineamus, vt dixi superius de effectibus locationis ad longum tempus q. 3. locundum naturaliter, sed quicum retinet locator.
- 24 Ampliatur ista conclusio, vt procedat etiam si locatio sit inquilis, vt notat l. *quamuis, ff. de acquir. poss. vbi Ang. Caltr. & alii hoc notant, & dicunt singulare.*
- 25 Limitatur, & declaratur, quod conductio potest fieri nulla duobus modis circa hoc propositum. Quandoque enim est nulla, quia per pupillum, sine autoritate tutoris, & tunc procedit dispositio l. *quamuis al. legat. superius*, quando locatio est nulla ex alio respectu, quia facta de re propria, & tunc per conductorem non retinetur possessio ad fauorem locatoris, vt habetur in d. l. *ei a quo*, vbi Caltr. dicit esse casum singularem, & notabilem.
- 26 Posset fortassis aliter declarari ex mente Alex. in d. l. *quamuis*, quam legit dom. l. si colonus, vbi nu. 4. quam. duque contrarius conductionis est funditus nullus, & caret penitus omni radice, & tunc non retinetur possessio per colonum, prout est in conductionem rei propriar.
- 27 Quandoque contractus locationis non est penitus nullus, sed adeit talem naturalem obligationem prout in pupillo conducente sine autoritate tutoris, iuxta not. tal. i. ff. de nonat. & isto casu retinetur possessio, d. leg. *quamuis*, vbi Alex. numer. 5. suboscure tamen. Et sic iaciteater habemus, quod aut pupillus conducer cum autoritate tutoris, & obligatur civiliter, & naturaliter ex conductione, aut conducer sine autoritate tutoris, & obligatur naturaliter tantum, & per eum retinet locator possessionem.
- Secundum mirab. legellitur ex d. l. *ei*, a quo in hac locati & conducti materia, ad propositum materiar conductionis rei propriar, de qua agimus, quod conductor vere dominus ignorat, vel dominum conducendo ignorauerat attrahit ad re possessionem, nec ter intentionem, iam locatoris, quam conductoris: nam nec locator intendit transire possessionem, nec conductor acquiescere, sed in ipsecom detentationem, l. si quis ante, ff. de acquir. poss. & hoc prouenit ex dominio, quod spectat penes conductorem, quod est tantum effusum, iuxta, & potestas, vt trahat possessionem, nec prater intentionem contrahentium, vbi Caltr. reputat hoc valde mirabile.
- 28 Et sic incidenter habetur limitatio ad regul. l. non omnis, ff. si cert. pet. vt non procedat in casu l. *ei*, a quo ff. de vncap. & dicit ibi Caltr. quod transferretur possessio, & naturalis & civilis poss. ibi.
- 29 Decima materia fit conclusio ad materiam l. si aliquam rem, ff. de acquir. poss. quod conductor non potest rescicare questionem dominij locatori agenti remediol. si quis conductionis. C. loc. allegando locatorem non esse dominum, secus si ageret ad rem ex locato, quia audiretur. Ita Cyn. Bal. & alij in l. qui rem, C. loc. Bar. & Caltr. in d. l. si a quo, ff. de vncap.
- 30 Bene verum est, quod dicit Ripa, in d. l. si aliquam rem, in si. verbis, quod dispositio l. si quis conductionis, si locum procedit in domino, & possessor conducer. ti rem suam ex Curt. sen. res. 71. ponam suo loco, & hanc est verior, & magis communis opinio. Rimini. conf. 94. nu. 16. vol. 1. Viul. lib. 1. op. in. 64.
- 31 Decima quarta fit conclusio. Possessor non dominus conducendo ab alio contrarius valet, & possessio perditur, si conductor fecerat se possidere, secus si ignorabat. Bar. in d. leg. si aliquam rem, nu. 13. vbi Ripa. nu. 45. dicit hanc esse communem opin.
- 32 Ampliatur hanc conclusio, vt vera sit, siue conducer a vero domino scienter, siue ab eo, quem putabat esse dominum, & hoc iure conductionis facta sit respectu possessionis, siue respectu proprietatis, vt possessio non perdat, vt per Ripam. nu. 41.
- 33 Decima quinta fit conclusio. Conductio valet si conductor putabat rem esse suam, cum opere esset locatoris, quia veritas praeuallet opinioni. Bar. in d. l. si aliquam rem, nu. 14. vbi Aret. Alex. & alij sequuntur.
- 34 Decima sexta fit conclusio ultra scribentes ad d. l. si aliquam rem, quod conductio rei propriar irrevocab. liter non valet, secus si sit propria reuocab. liter. Ita Rui. conf. 144. nu. 9. lib. 1.
- 35 Ex quibus inferitur limitatio ad l. *in rei, ff. de contraben. empt. vt procedat in re sua irrevocab. liter*, secus si ex aliqua causa euinci possit, cum res, & ibi gl. Bal. & Bal. C. de contrab. empt. Caltr. in l. i. b. i. nu. 10. d. si qui seruum in fin. & ibi quoque Alex. col. 1. ff. de leg. 1. item in l. qui Roma. f. dno frater, col. 28. vers. item in quantum, ff. de verbo oblig. & conf. 100. super primo dub. col. 3. lib. 7. Rui. conf. 64. nu. 4. lib. 1. & conf. 148. col. 3. nu. 7. lib. 2. conf. 66. col. 3. nu. 8. lib. 4.
- 36 De stipulatione Aret. in l. existimo, ff. de verb. oblig. de donatio. Roma. in l. dotalem, nu. 6. ff. de matr. limitando qui proprias suas, C. de leg.

57 Et de conductione pariter Tiraquel. *de retract.* con. *retract.* §. 2. gl. 1. num. 12. in fin.

Secundo loco inferitur in hac locati & conducti materia, & ad propositum iuris reuocabilis, vel irreuocabilis, de quo in præfenti agimus ad decisionem questionis. An socius possit conducere rem communem etiam pro parte sua ex Bart. in l. si aliquam rem, in fin. tenuit, quod sic, per l. quod si vno, in fi. ff. de in diem, additio.

58 Contrarium tenet ibi Ripa, ex l. si communis, §. de contrah. empt. vbi gl. si reite inspicitur, tenet, & sentit opinionem Bart.

59 Veritas est ista. Aut pars socii est sua irreuocabili, ter, & quoad eum de re communis conductio non valet, arguendo etiam de toto ad partem.

Aut est socii pars reuocabili, puta ratione patris additionis in diem, vel alio simili modo & isto casu conductio valet, sicut emptio. Ad. quod si vno, in fin. Solut igitur quis pensionem de re sua, si reuocabili, ter est sua.

A D D I T I O.

60 Sed nunquid emens rem, quam prius conductam habet, censetur reuocasse à pendente locatione iam facta, utique, si emptio sit valida, vel habuerit & factum sum. Surd. decif. 51.

De pecuniis.

61 An in pecunia numerata, locatio & conductio consistant, ponam in tit. de vsur.

De iure patronatus.

62 An locari possit, & ad quem spectet ponam alias tuo loco.

Cætera, quæ locari possint, vel non, per discursum apparebunt. Sic etiam libri dantur ad nolum, Tineæ ad vasa vinaria, merces, & alia vtenfiva, maxime in apothecis existentes. Bero. confil. 96. num. 12. vol. 3. & confil. 190. num. 10. vol. 1. Bero. decif. 13. num. 66. par. 2. attestans se in factu habuisse, quod fuit locata aromataria cum domo, & vasis, medicinis, & alijs rebus cum speciali pacto de restituendo in fine locationis, & erat facta æstimatio, & fuit declaratus contractus licitus. Et in casu isto non loquitur Corrad. de contract. lib. 5. quest. 87. & Bero. confil. 168. vol. 1. & Romanæ passim Tapezaria, vasa argentea, & alia similia dantur ad nolum. An dignitas locari possit, utique sic. Bal. in l. 2. num. 18. de iud. per l. su. C. de pignor. Nūquid iurisdictiones publicæ locari possint, utique non, etiam ad incertum. Bal. in l. 2. num. 15. C. de iud. §. 2. in Auth. ut iud. sine quoque suff. fiant.

Vidimus de origine locationis, & conductionis, posita de substantialibus ipsius, demum de natura, succedente de similitudine locationis, & conductionis. Vidimus de personis, quæ locare, vel conducere possunt, vel prohibentur posita de rebus, quæ locari, vel conducti possunt, transiimus (Deo dante) ad progressus contractus locationis, & conductionis, & multa accidentia circa ipsum contingentia, ponendo varias accidentium species.

63 Et generaliter dicendum est, quod locatio, & factus consistit in vtenfibus apothecæ, vasis, cinis, mercibus,

libris, qui in multis locis dantur ad nolum, prout experientia docet, Romæ Papie Bononiæ, Patau, vt per Bero. decif. 13. num. 66. par. 2. & habuit vterius, in factu, quod fuit facta locatio, de quadam apotheca aromataria, cum vasis, domo, & medicinis, & alijs rebus, quæ in dicta speciararia reperiebantur, cum æstimatione rerum, & pacto, quod finita locatione, apotheca restituerent cum rebus existentibus inuentariatis, & æstimatis, & fuit iudicatum non sapere vltariam prauitatem, quia omnia hæc faciebant vnum corpus, & supportabant pensionem consentiam.

De Progressu, & Attitudinibus Contractus Locationis, & Conductionis. Grad. 1.

Policatio, Metus, Ira, Incertitudo, Clamatio.

Q V AESTIO I.

Q Væro, an locatio fieri possit per simplicem pollicitationem: & quidem videbatur dicendum quod non, cum contractus locationis, & conductionis vltro, citroque obligationem præsupponat, vt superius vidimus, part. 1. quest. locationis distinctio, sed pollicitatio ex vna tantum parte fit, l. pollicitatio, m. rito, & r.

Contrarium sentit Vacon. lib. 5. suorum declarationum, c. 65. num. 13. vbi exemplificando dicit loco tibi fundum meum, & ille respondit, conduco, ent locatio per pollicitationem contracta.

Q V AESTIO I.

De Locatione per metum facta.

2 Q Væro, an locatio per metum facta valeat, & de iure subsistat, & credere quod non. Quod enim metus causa gestum eritatum non habeo, l. 1. ff. quod met. cau. & nihil magis consensui contrarium est, quam metus. Felin. confil. 50. num. 17. Cum igitur locatio consensu perficiatur, l. 1. ff. loca. merito per metum facta non valebit.

2 Ampliatur ista conclusio, vt procedat etiam in recessu a locatione per metum, si quis metu coactus fuerit recedere a locatio, ne iam facta, compent enim sibi actio, quod metus causa, vt reponatur in pristinum allegat. text. in terminis in materia locati & conductionis, l. si mulier, §. de eo, quod met. cau. Sebal. Med. c. in tract. de cas. & periculis par. 1. quest. 7. num. 4. r.

3 Et nota, quod metus dans causam contractui locationis, & conductionis non reddit contractum ipso iure nullum, sed rescindendum Bal. in tract. scilicet. q. 6. Bal. in l. 1. num. 2. notab. 1. C. de transac. Felin. in c. pater, num. 5. dispo. Raven. sing. 576.

4 Vnde non excludo materiam locati, & conducti, de qua agimus inter medicum & satiricum, contractus præsumitur metu, & rescinditur per actionem, quod metus causa, l. Medicus, ff. de var. & extraordin. cognit. Bal. in l. interposita, num. 3. C. de transac. per iurisperit par. 3. q. de Medico.

5 Vnde comparandum est, & consulendum in iusticiis iudicibus, namque sunt adeo cupidi recuperandi

T a r a n d e

Tractatus D. Vincentij Carocij

rande sanitatis, in qua antequam summum bonum p-
nebant, ut omnia promitterent, & Medici sagax, &
dolus videns infirmum anhelantem ad eum, & si-
bundum sanitatis amisse, torquet eum, gravio-
rem reddit, longiorem, & magis periculosam infirmi-
tem, quam sit, & infirmus terretur vero metu mor-
tis, & omnia promittit, & compellens per metum ad
locandum alias locaturum, tenetur quoque in metus cau-
sa. *glaf. notat in l. non intereff, c. quod metus causa, quam
singulariter dixit Rau. sing. 171.*

De locutione per iram.

Q V A E S T I O III.

QUæro, an locatio per iram facta, vel conductio
irata valeat.

Videbatur dicendum, quod sic, ex canon. sunt qui
opes, 1. 7. q. 4. ubi collatum ecclesie tumultuario mé-
tis impulsu, & non iudicio perpetuo valet.

Pro contraria parte facit, *l. quequid calore ff. de reg.
jur. ubi lex, met regulam ponit, & limitationem.*

Et hæc opinio est verior, & in materia locati, & cō-
ducti, de qua agimus, est text. in *l. licitatio in princ. ff. de
publi. & hanc opinionem tenent Sfort. de resit. in m.
reg. per. 1. q. 1. art. 5. in fi.*

Ad id ab eo non allegatos Decii. in allegata *l. quic.
quid calore, m. 1.* ubi ex hoc ampliat ad omnes extra-
ctus. *gl. in cano. si quis iratus, 1. 1. q. 3. Rom. singul. 514.
solo commentare. Felin. in r. Matthe. de Simon. in cap. de
lecti. si hys. col. pen. de excepti. tal. in l. si pliam, colum. 2. c.
de nos. in resam. Orian. in c. quoniam contra, in verbo
confessionis. Boer. de test. 1. 68. in fin. Carr. in pract. 5. 6.
num. 171. Pet. Duen. argu. 2. 2. anoph. 9. Turq. de pen.
can. 1. num. 24. Piaz. in epist. de lictor. cap. 2. num. 19.
qui omnes loquuntur in contradicibus, & in species,
*l. licitatio, de publi. quæ in conductione loquitur.**

Declaratur hæc conclusio quatenus ad materiam
contractuum pertinet, ut non p. occurrat, quando iudice
dat periculi anima, quæ arguit animi iudicium, d. *l.
quæquid calore, & clarius in terminis locati & condu-
cti, hoc in terminis deducit d. l. licitatio, si post calore
fiducius inueniunt, & præstabilis, multi enim mo-
ventur impetu ire ad aliquid offendendum, vel pro-
mittendum, postea vero cum aliquid implendum est
pro executione actus quasi fringuntur providendi
necessaria quæ requiritur ad actum ipsum. *glaf. in d.
cano. si quis iratus, Felin. in c. si quis de iuramentis. Cagn.
in d. l. quequid, num. 15. offerunt impetu quidam ho-
mines iustitia, postea aliqui mentis spatio ad le re-
deunt fringunt.**

Declaratur secundo loco hæc conclusio, ut proce-
dat in iracundia, quæ nimium irantem alienat, ut
mentis alienationem induceret, secus est si aliquali-
ter quis concitatus esset, tunc enim obligatio iudicis
& ita tenet Joan. Andr. Abb. & alij in capitulo
per illum text. de conuersione conjugatorum. Dec. in
*d. l. quequid calore, num. 1. ubi Cagn. num. 4. ita intelli-
gendo text. in contrarium allegatum in Canon. sunt,
qui opes, Felin. in d. l. si hys. col. fin. de excep. in c. si
quis de iuramentis. Bauer. de virtute iuramentis, prim. 78.
num. 44. Duen. reg. allegata, simit. 2.*

Col. igitur autem hæc distinctio, & differentia ex
causa, & ignis, & experientia docet, & paulum practi-

camus concitatio enim si plex est magis cooperta,
verè autem iracundia est illa, & nimium seruendo
prorumpit, pariter vera iracundia citato desinit, con-
citatio animi durare solet, nec sic de facili detegit
possessionem, prout vera, & perfecta animi iracundia.

7 Considerabit igitur bonus iudex animi motum ali-
qualiter concitatum, & aliterum, & animum iracu-
dum per abolitionem pro tempore animi alienationem.

8 Et sic ex prædictis patet responsio ad text. in *d. cano.*
sunt, qui opes, ponderari tamen placeat contra hunc
intellectum illa verba, tumultuario mentis impulsu,
non iudicio perpetuo, & melius eodem text. inferius,
quia nec prima iudicium habet, quæ verba (ni fallor)
tangere videntur non simplicem concitationem ani-
mi, prout superius allegati Doctores intelligere vi-
dentur, sed omnimodam mentis alienationem. Si enim
iudicium non habet, maior alteratio dici poterit, pa-
riter si mens impellit iur motu tumultuario, prout ibi
dicitur, quomodo aliquid cognoscit.

9 Quid per locum, vel amoris illecebras? idem ex
prædictis dicendum videtur, & tenet Roma. in alle-
gato singulari ius, multi enim per locum interloque-
do dicunt, *rogare assistere ille mihi, ille iocose respondit,
la pigliarò io.*

De locutione incerta, sine per errorem.

Q V A E S T I O IIII.

Vidimus alias in hac locati, & conducti in mate-
ria in titulo de iustitia locationis, 1. q. 4. de
incertitudine, & ob id omnia in hac questione dispu-
tationis, ponam aliquos viles conclusiones tam circa
incertitudinem, quam errorem, non excedendo proprios
terminos locati & conducti, de quibus agimus.

1 Prima igitur conclusio sit. Error in qualitate per-
sonæ conductoris non vitiat contractum locationis,
& conductus, si ignorans, *ff. locat. ubi Cai. dicit
hoc esse verum, si ignorabat qualitate personæ, ie-
cus si ignorabat ius, quod ab omnibus sciri debet.*

2 Si igitur extat statutum in loco, quod tales, & tales
personæ conducere non possint in tali loco, vel ciuita-
te, si quis ignorans qualitate personæ locauerit con-
tra prohibitionem legis, excusatur, ita ut locatio subsi-
stat, & ad pensionem agi poterit, ex dictis iuribus.

Vnde euenire potest, quod rna Communis fece-
rit statutum, quod non possint bona alicuius diu-
citatis, vel illius comitatus locari Ciuibus, vel de
territorio alterius loci vicini, qui conuenerat iue-
rit in territorio loci prohibitis, forte rusticus aliquis,
& ignoretur, nec sit curatum sciri, & locatio facta
sit, vique ex *d. l. subsistit, & pensio p. potest.*

3 Pariter etiam dici potest de eo, qui locauerit ban-
nitum, quem ignorabat esse bannitum, locatio non re-
trahitur, quatenus bannum appareat capax.

4 Et ex hoc iurunt Doctores, quod percutiens cle-
ricum non incedentem in habitu, excusatur a pena
cano. si quis suadente diabolo. Pano. in ca. 7. *sume, de
sententia xcom. Bald. in l. si quis per calumniam. Cod. de
epist. & cler. c. si index laicus, de pensu. xcom. c. i. vero,
cod. infra antiquis, valde cum uideatur Euerat. in loco
a verisimili, an. 7. c. hac col. canon. apm. Arc. cons. 163.
num. 16. l. l. Clar. in pract. q. 77. vtr. sed an vltro, vltra
quos omne diuingue, & videat.*

ADDITION.

¶ *Natur. in Manuali cap. 27. n. 80. declarat. 2. vbi igno-
rantia debet esse probabilis alias non excusatur. puta si vi-
det consuetudinem et non creditur esse clericum. Idem tenet Re-
buff. in repetitione dicti Canonis l. 10. vbi subdit talem
ignorantiam probari iuramento, nisi appareat contrarium
per legitimas probationes. Pulchre Tiber. Decian. tract.
crimen lib. 6. cap. 34. num. 1. 2. vbi procedere debet tria
monitio.*

Vt per Crau. *conf. 2. m. 8. vbi opinio, & veritas sem-
per praeualeat ad excusandum, licet re vera dici posset
non posse inferri ex text. in d. l. si ignorans, in qua loca-
tor dabat operam rei licite, quae est locatio in se a
iure permessa, in casu vero isto dabat quae operam rei
illicite. Vnde non venit ad excusandum etiam maiora fa-
ciendo, per *Leum qui s. iniuriam, vbi Bart. ff. de iur.
Fust. in verb. clericus, m. 109. vbi de communi.**

5 Vna mihi oritur difficultas circa hanc *l. si ignorans
ff. loca.* qui enim cum alio contrahit, debet esse certus
de conditione, & qualitate ipsius, *l. qui cum alio, ff. de
reg. iur.* Hinc mutans filiofamilias, repetere non po-
test, quia obstat Macedonianum, & debebat prius in-
uestigare, si erat filius antequam mutaret, *l. p. ff. ad
Macedon. idem in minore, gl. in l. si Titius, in verb. et
tit. ff. de fideiuss.* nec in hoc torrens excusatur, quia de-
bebat inuestigare conditionem eius, cum quo contra-
hit. Pariter dici posset ad materiam *l. si ignorans, ff. loca-
ti.* ut locans militi deberet inuestigare conditionem
& qualitatem ipsius, nec excusatur locando. Vnde pe-
tionem petere non poterit.

6 Doctores in allegata *l. qui cum alio*, limitant illam
legem in ignorantia iusta, & probabilis, *l. si quis patrem
falsam Macedon. et l. si Titius, ff. de fideiuss.* & hoc fortasse
innuit illa verba in *d. l. si ignorans*, ibi, quasi pagano-
rum, fortasse enim pro pagano legerebatur, Vnde cau-
sata est probabilis ignorantia.

7 Et ponderanda videtur illa verba in *d. l. si ignorans*,
non contendit disciplinam, qui ignoravit militem,
quasi locare militi, & facere ipsum conductorem sit
in contemptum, & quasi ignominiam.

Secunda principalis conclusio sit ad materiam *l. si
decem, ff. loca.* Ex qua lege colliguntur duae conclusio-
nes principales.

8 Prima est. Si locator sentit de maiore pensione, co-
ductor vero de minori, contraus locationis, & con-
ductionis non valet, & ratio est secundum Cast. ibi,
quia quocunque modo diceretur contractus valere,
remaneat alter deceptus, quia locator dicit, ego in-
tellexi de decem, non de quinque, & contra conductor
dicit, ego intellexi de quinque, non de decem.

Vnde colliges, quod iura potius volunt contractum
irritum, quam quod quis remaneat deceptus, & inde-
bite damnum patiatur.

Dices ad intellectum *d. l. in maiori summa minor
ineff. l. in co. ff. de reg. iur.* ergo locator intelligendo de
decem tacite videtur intellexisse de quinque, & sic
contraus locationis valere deberet.

Respondet Bart. in *l. 1. §. si stipulanti, ff. de verb. ob-
lig.* quod in maiori summa non est minor, vbi esse-
mus in contractu oneroso, & dominus laederetur, quia
sit proportio numeri ad aestimationem rei locatae,
& melius hoc declarat Bal. *conf. 307. vol. 1. et in rubr.*

*extra de arbit. Bal. Fulgo. & Salic. in d. l. si decem. Bald.
in l. 1. col. 1. C. de sentent. quae sine cer. quanti. Alexan.
conf. 13. col. 1. volum. 1. B. & Fulgo. in idem professus,
§. si plures, ff. de arbit. Deci. in l. in co. limit. 4. ff. de reg.
iur. et hac est communis opinio. vt per Tass. in d. l. si
stipulanti, num. 7. & ibi Aleiat. clarius declarat in 2. li-
mit. ad illam regulam, & Bottigel. num. 8. Rim. Insistit,
quibus alienare licet vel non, num. 43.*

10 Sed pone hic vnum ad materiam *d. l. si decem*, ultra
scribentes, in *d. §. si stipulanti*. Est discordia inter loca-
torem, & conductorem, & vnus dicit intellexisse de
decem, alter de quinque, postmodum locator dicit, tu
conductor dicis intellexisse de quinque, ego sum con-
tentus, valebit ne locatio accedente consensu locato-
ris ad summam intellectam per conductorem?

11 Videbatur, quod non, per verba *d. l. ibi*, nihil agit,
contrarium subtilem supplet *gl. 1. vbi*, addendo hic
verba, in praedictum ipsius: si enim locator non curat
de suo praedictio, cur valere non debet, & sic appa-
ret, quod contractus locationis a principio fuit est
in suspensum, tendens ad non valere, quam vale-
re post accedente consensu damnificati restituatur,
& valet, quid enim potest replicare conductor, si lo-
cator dicat, volo esse contentus ea pensione, de qua
tunc intellexisti?

12 Quid e contra dicit conductor? licet egomet intel-
lexerim de quinque, tam & vt locatio procedat, & sub-
sistat, ego volo esse contentus de istis decem, de quibus
te intellexisse dicis, valebitne putare quod sic,
ratione aequalitatis, quae in contractibus bonae fidei
seruari debet. Et sic in potestate locatoris est contra-
ctum valere, vel non, cum de ipsius praedictio agatur.

13 Et propterea subdit text. *idem in 2. respons.* & erit
secunda conclusio, quod si contra locator sentit de
minori, conductor de maiori, statim dicto locatoris, &
de eius intellexisse tractetur, & de re iura bonus est iudex
quanti locari possit.

14 Tertia est incertitudinis species in hac locatio, & co-
ducti materia, quando merces conferunt generaliter
alieno arbitrio aliter non declarata persona, nec qua-
litate, *l. si merces, in primis verbis, ff. loca.* & ratio esse
videtur, quia de facili discordare possunt in eligendo
pensionem ab initio incertam, item si vnus, §. si, ff. de
arbitr.

Vnde non valet, ita gl. Bart. & Castren. in *d. leg. si
merces, Ale. in d. l. 2. §. eadem, num. 22. ff. de ver. oblig.*

15 Declaratur dispositio *d. l. vt procedat*, & habet lo-
cum, quando super contractu principali eliser facta
ista generalis remissio in pensionem incertam, sicut
si locatio vel venditio fieret praecedente alio contra-
ctu valido, & sic eliser pars alterius contractus validi
praecedentis, & ita Bart. *hanc l. declarat, in l. si fundus,
§. si, ff. de pign. vbi Alex. dicit esse calum mirabilem, &
singularem. Bal. in c. 1. de feud. dat. in v. legis Commis.*

16 Vidi in facto calum. Quis mutauit de promisso
centum, cum pacto, quod uti restitueret infra tot, &
cedatur creditori apotheca iuxta aestimationem fa-
ciendam per duos homines mutuum eligendos,
nec aliter in instrumento specificabantur personae,
fuit oppositum deiectione incerta, & sic nulla, tunc
replicatum in casu isto venditionem esse partem al-
terius contractus validi praecedentis.

Vnde valet ex doctrina Bart. superius allegata, &
ita vidi iudicatum.

Tractatus D. Vincentij Carocij

17 Et ad propositum materię locati & conducti, de qua agimus inferri fortasse posset ad materiam l. si cent. §. si. locat. vbi vendi fundum pro certo pretio, & donec pretium solvatur, intelligitur locatus, dicit text. locationem valere, nec pensio computatur in sortem, vt dicam in tit. de vsu. & text. ibi certe loquitur de certa conuenta pensione, quid fit dicatur pro pensione declarata per amicum communiter eligēdu, cui nō valebit ex prædictis, sicut venditio, cogitemus.

18 Ampliatur autem ordine præposito dispositio l. si merces, in princ. ff. loc. vt procedat, & habeat locum, quando remissio pensionis, salarij, vel mercedis fieret in vnum ex contrahentibus, quo casu contractus locationis est nullus, & non valet, l. quod sepe, §. 1. ff. de contrah. empt. per quem textus licet in venditione loquitur in terminis locati & conducti, ita consilium Roman. conf. 257. ex tribus, in fin. inferens ad marescalcū qui remisit mercedem suam in dominum equi dati ad curandum, sequitur Marlin rubr. de probat. nn. 286. Firm. in verb. incertitudo, vers. 9. Castren. in l. in vendit. num. 2. C. ne contrah. empt. vbi bonam rationem reddit, quia contrahentes ex post facto suat necessitatis & omnino adimpleri debent, l. si cent. C. de alt. & oblig. quod non erit fit remissio pensionis, vel vtili fiat in arbitrium vnus ex contrahentibus, Fabian. de empt. & vend. q. 3. n. 73. §. quæ sit princip. Anton. Gomei. de contrah. lib. 2. cap. 2. num. 192. al. in lib. empt. num. 100. C. de pat.

Vnde in casu Romille marescalcus lugeat eius laborem, cum malè locauerit operas suas, ergo non loquplerabitur ille cum iactura aliena rehabeo equū sanitate restitutum nulla soluta mercede. Quid fit expendit post contractum bona fide aliquid apud aro-
notarium?

19 Et sic colligitur conclusio fortasse nec a Philosophis reprobata, quod iustitiam actus nō debet ab initio pendere a voluntate cauiæ efficientis, vt fortuitus effectum, vel non.

20 Declaratur primo loco dispositio l. quod sepe, §. 1. vt non procedat de equitate canonica, secundum quam fieri potest remissio in vsum ex contrahentibus. Alex. & Soci. in l. 1. ff. solut. matr. in l. ita stipulatus ff. de verb. obl. Afflic. de ci. 337. num. 10. est communis opinio, vt per Alphan. repon. 286. Bonacol. de acqu. em. concl. 105.

21 Pariter, & alia incertitudo, de qua in allegata l. si merces, contra dū locationis non vitiat de equitate canonica. Alex. & alij in d. l. ita stipulatus, & in l. i. tit. i. c. 10. tit. Bonac. de acqu. em. concl. 32. tergo superius p. 1. tit. de substat. loc. l. q. 4. vbi videre placeat.

In terris igitur ecclesijs, & in foro ecclesiastico dispositio l. si merces non procedit.

22 Declaratur secundo, vt procedat dispositio l. quod sepe, §. 1. quando contractus ponitur in voluntate vnus ex contrahentibus, secus si in voluntate vtriusque, vt si quis dicat, loco tibi hanc domum pro decem fit vis, ac alter respondet, conduco pro decem fit vis, nā verbum, volo, hincinde prolatum rem præsentem & perfectam in illo instanti significat. Ita tenet gl. or. dū in d. l. in venditio, vbi Cyn. & alij sequuntur, & est communis opinio. Anton. Gomei. de contrah. lib. 2. sub n. 9. x. ff. de m. nutelege.

23 Declaratur tertio loco dispositio l. quod sepe, §. nam resolutio, vel executio contractus potest poni in vo-

luntate alicuius contrahentis, vt tempus solutionis & similia. Fabian. in citato loco sub n. 73.

Addo Pedemon. de ci. l. 1. §. 1. n. 1. Et passim videmus, quod tempus solutionis sit ad beneplacitum alicuius ex contrahentibus.

Addo not. in c. illo, vers. de pign. vbi Hostien. in verb. proximo, l. o. Andr. col. 1. Butan. 8. Abb. num. 2. Anchar. m. 3. l. mo. nu. 9. l. o. Andr. ad Specul. tit. de empt. & vend. m. p. & est verissima opinio. Cyn. in d. l. in venditio, & in terminis contractus locationis, & conductionis. Hier. Gabr. conf. 73. vol. 1.

24 Declaratur quarto loco notabiliter dispositio, l. quod sepe, §. 1. vt non habeat locum secuta traditione. gl. singul. & in l. inter stipulantes, §. stipulatus ff. de ver. bor. obl. quam solumiter commendat Bald. in cap. 1. de send. dat. in vicem legis commissorie, & dicit ibi probari per illum tex. secuta autem traditione poterit a. gi ad pretii declarationem, vt dicam inferius de locatione pro iusta pensionis, vbi videre placeat.

25 Ampliatur secundo loco principaliter materia l. si merces, ff. locat. vt procedat, & habeat locū si dicatur, loco tibi hanc domum pro iusta pensione, adhuc enim nec locatio, nec venditio hoc modo excepta subsistit. Bal. in l. fin. q. 1. n. 8. C. de contrah. emptio. referens ad id Nicol. de Marth. & Azzo. in Sum. Infit. lib. idem Bal. in l. contra ff. ar. n. 8. C. de fid. infirmis. quem sequitur Alesand. & Bartol. in lib. venditio, §. 1. ff. de contrah. empt. tal. in §. actionum, an. 191. Infit. de alio. in l. si tibi, & ibi etiam not. Paul. Cast. ff. de præscript. verb. Rom. in l. sciendum, n. 33. & ibi Alexand. n. 17. ff. de verbor. obl. & hæc est magis communis opinio. Ari. Pinell. ad rubr. in 2. par. cap. 1. num. 21. & 22. C. de rescinden. vend. Eman. Soarez. in thesaur. recept. sententia E. n. 132. licet Alb. & Fulg. in lib. venditio, §. 1. contrarium teneant, per illum textum inferens. Alb. ad q. macellariorum, qui emit oves pro pretio quanti valent. Pancirol. conf. 177. artic. 1. Mozz. de emptio. & venditio. num. 10. 27.

Cui addo Corn. conf. 50. lib. 1. Multorum autem fuit opinio, vt fit contractus innominatus, & consequenter fit locus pæntentis, & detur actio præscriptis verbis, & secuta traditione, vel consignatione rei agatur ad mercedem, vel pretium liquidandum arbitrio iudicis vt boni viri. Ita Bal. in allegata l. contra ff. ar. quem in hoc commendat Pet. Rauena nemine nec a Pinell. nec a Mozz. nec ab aliis allegatus singul. 64. quæritur an contractus, &c.

26 Quæ opinio mibilaliquantum dubia videtur, volebant enim ab initio contrahentes facere locationem, vel venditionem, prout ex verbis manifeste colligitur in vim autem venditionis non valet, quia deficit certitudo pensionis, vel pretij, vt quod subsistat.

Vnde ex traditione secuta, non potest reuocare contractus iam nullus, nec transire in alij, se quo partes non cogitauerunt. Verbis enim libus, ibi, nec contra voluntatem, & ibi not. Cast. ff. de vulg. & pupill.

27 Prætera videtur considerandum, si Doctores dicunt non esse venditionem, quomodo nominant pretium, quod soli venditioni conuenit, vt superius vidimus de similitudine locationis, & sic quædam disparitas esse videtur.

28 Aliorum verò fuit opinio, quod fit facta locatio, vel venditio pro iusto pretio, vel pensione, & secuta fit traditio, & emptio, vel conductor perceperit fru-

Aut

diu, dato quod talis contractus non valeat, nec teneat, tamen venditor, vel locator agat ad rem, & fructus actione præscriptis verbis, vel actione in factum ex equitate, arg. l. quæritur, ff. de præscript. verb. per quem text. ita tenet Azo. in Summa l. nolit. loca. quod reputavit singulare, & menti tenendum Bald. in l. remota, col. 3. num. 8. vers. immo, quod magis, C. de si infra. Salic. in l. si q. 4. num. 6. de contrahen. emp. Ant. Gomel. de contrah. lib. 3. c. 2. sub num. 9.

39 Et sic duo inferuntur in hac locati & conducti materia, ad tractata in l. exceptio, & ibi no. C. loca. & dixi superius de substantia locationis, q. 4. Quandoque enim fit locatio simpliciter nulla, modo aliquo expressa mercede, vel pensione, & tunc regulariter a consuetudine, puta si res locata communiter erat consueta locari pro certa pensione, prout in regno testatur Ant. Gomel. in superius citato loco, ubi est taxatum certum pretium, & præfixa certa pensio locationibus domorum, & ita procedant notata in l. exceptio. Vnde caute articulanda est consuetudo indifferens pro certis tot, & ita fuit visitatum.

Quandoque non refertur ad consuetudinem, sed simpliciter dicitur, loco tibi hanc domum pro iusto pretio, seu pensione, & tunc non valet, vel locatio, & conductio prout dictum est, quia deficit substantiale, quod pensio sit, & quidem certa, sed traditio, aut non est secuta, vel est secuta. Primo casus est locus penitentie re integra, nec cogi poterit ad tradendum, aut traditio est secuta, & tunc agitur præscriptis verbis ad condignam pensionem arbitrio iudicis, & ita declaratur hæc materia pensionis incerta, & ita tenet Gomel. in citato loco.

31 Vnde si locator cognovit sui interesse, quod locatio facta pro iusta pensione non sortitur effectum, tardet traditionem, quia re integra penitere poterit.

32 Et sic per modum corollarii habemus hic tres species pensionem quoad hunc casum; quædam est pensio certa, & clara per specificationem partium, vt tot pro anno: quædam est pensio certificata per consuetudinem vniuersalem multorum annorum: quædam est pensio anomala, quæ ex post facto certificatur arbitrio iudicis ad condignam pensionem.

33 Inferitur etiam secundo, quod licet quandoque contractus locationis sit nullus ex defectu alicuius substantialis, agitur tamen ad pensionem condignam arbitrio iudicis, ne locator sit in damno, vt conductio habitauerit domum suam sine mercede.

34 Inferitur tertio, vt actio præscriptis verbis ex contractu locationis nullo, detur ad mercedem liquidandam per iudicem.

35 Quarto inferitur intellectus ad §. pretium, Instit. de emptio. & vendit. vt procedat etiam in contractu locationis, & conductionis, in quo debet esse pensio, & certa pensio.

36 Potest etiam fortasse dici, quod si in loco sit consuetudo obleruata locandi domos pro tot, & ego dico, loco domum meam pro iusta pensione, quod isto casu contractus locationis valeat, & teneat, & quod iusta pensio sit pensio solita, & coniecta, arguendo in hoc a fortiori: si enim præsupposita hac consuetudine locatio facta simpliciter valet nulla mercede expressa, valere etiam poterit, vel saltem non vitabitur per hanc adiectionem pro iusta pensione.

37 Tertia in hoc proposito iuit opinio Ari. Pinell. ad

rubr. de resen. vend. par. 2. cap. 3. num. 24. quod constituta sit differentia inter contractum locationis, & conductionis, & venditionis, in venditione enim pro iusto pretio venditio facta etiam traditione secuta contractus est nullus, nec ad pretium aliquid agi poterit, at locus in locatione, & conductione, ubi pro rata temporis, quo quis habitauit, poterit agi condignam pensionem, & hoc probatur per text. in litem queritur, §. qui impleto, ibi, prout quique habitauerit, §. loca. not. in l. exceptio, C. loca. tal. in §. actionum, num. 188. Instit. de act. posui superius de amico simpliciter habitante.

Et sic secundum eum limitatur, l. 2. §. loca. ubi isti duo contractus æquiparantur nam salit in casu predicto, quæ addi possent ad ea, quæ superius dixi in q. de similitudine locationis, & sic secundum hunc intellectum magis succurritur locatori, quæ etiam si nullo contra hæc tradendo habebat condignam pensionem arbitrio iudicis, locus in venditore, qui nullius contrahendo licet tradat, non potest agere ad iustum pretium, cogita.

38 Ampliatur tertio loco principaliter, si dicatur, loco tibi hanc domum pro eo, quod erimus concordēs. Si enim erimus concordēs, valebit pro pensione concordata non vti tunc & retro sed a die eorum, quia conditio potestatiue non retrotrahitur, l. qui si alium, qui text. est in materia locati & conducti, §. qui potius, in pig. habentur, sed si non erimus concordēs, aut traditio est facta, & tunc agitur præscriptis verbis ad iustum pretium, vel pensionem declarandam, prout superius dixi, per l. si tibi potius, in fin. §. de præscript. verb. & hoc iust dictum, Nide Mittere, quod elegans reputauit Bal. in l. §. 2. num. 3. C. de contrah. emptio. Alex. in l. sciendum, num. 17. in fin. §. de verb. oblig. Ruin. consil. 144. vol. 1. Ari. Pinell. de resen. vend. in rub. par. 2. 2. num. 20. in fin. Penicill. M. 322. de contrah. in e. de empt. vend. col. 1. num. 25. in fin.

39 Vidi in facto casum, Quis dixit, voi darvi a pigione la tua casa, respondit Dominus, quod sic, vedila, entra, n. habitata, nel resto saremo d'accordo in, & in.

40 Ampliatur quarto, si dicatur, loco hanc domum per quello, che io ne trouo da gl' altri; si enim apparet quantalij obtulerint, pro eo censetur facta locatio, alias redigitur ad arbitrium iudicis, prout: superius dictum fuit de iusta pensione, fin. C. de iur. employem. Joa. And. in addit. ad Specu. in tit. de empt. §. uase videndum, in add. magna Angel. qui Roma, §. colorades, ff. de verb. oblig. tal. in l. si quis iudex, §. si de legat. 1. no. in l. 1. C. de eomm. ser. manum. §. si est, domum. §. de contrah. empti. co. placuit, co. tit. fac. Menoc. de arbit. aud. centu. 1. q. 1. num. 8.

41 Pariter si dicatur, loco pro tot, & pro eo pluris, quod dixerit talis, hæc traditio, in fin. §. de contrah. emptio.

42 Et in proposito magistralis videtur text. in l. si tibi potius, §. de præscript. verb. ponendo tres casus principales scilicet tales ad materiam locati & conductionis quæ agimus, & ibi Castrensi & Iaf. exclamant esse casum practicabilem, & quotidianum, & sæpius in factum euenire.

43 Primus agitur est. Cum operæ gratis exhibentur, dicitur contractus mandati.

44 Secundus casus est. Cum operæ præstantur certa ab initio constantia mercede, dicitur contractus locatio,

Traſtatus D. Vincentij Carocij

- nis, & conductionis, & ibi dicit Pulſ. in pecunia numerata, prout iam ſuperius vidimus; par. 1. tit. de ſubſtancia locationis, l. 1. q. 1.
- 45 Tertius eſt caſus. Cu operæ præſtatur ſub ſpe mercedis a ſaſto lecto, dicitur contractus innominatus. ex vna .n. parte eſt, ſacio vt deſex alia, do, vt facias.
- 46 Er ſic per modum corollarij habemus in hac locati & conducti materia, quod ad h. c. vt ſit contractus locationis, multa in mercede requiruntur, quod ab initio ſit conſtituta; ex poſt ſaſto enim dicitur cõtractus innominatus. Secundum, quod merces ab initio ſit certa, clara, & ſpecifica; incertitudo enim mercedis promiſſe uitiat contractum locationis, & conductionis. Tertium, quod ſit in pecunia numerata.
- 47 Quid igitur dicemus applicando ad terminos euſdem legis, ſi tibi polenda, dedi Sempronio Scipium polendum, nec eſt expreſſe conueniunt, vt gratius opus exhibeatur, ſed ſimpliciter ſuit actum, & locutum, erit ne mandatum gratuitum? vel contractus alius? hunc caſum omiſit l. c. terigi alias ſæpius ſi ille erat ſolitus locare, & alter conducere.
- 48 Quid pariter dicemus in caſu practicablem, do tibi Scipium polendum ſub certa mercede ab initio, non autem in pecunia numerata, ſed in aliqua ſpecie mul. ti enim pauperes artiſices recipiunt quartingũ vnum grani, alij cadum vnum vini, mulieres pauperculæ ruſticæ, vel viſiores in ſuburbijſ habitantes vocatæ a mulieribus egregijs, & diſtionibus ad texendam, ad ſilandum pro vna libra caſei, olei, & ſimilibus, quem contractum nominabimus & terigi ſuperius de ſubſtancia locationis, l. 1. queſti. 1. & ponam occaſionaliter in titul. de inuect. & illariſ. Quid enim dicemus in hoc vel ſimili caſu? Reſpondeamus queſtiã coſa, che totti darò, che vorratte.
- 49 Sed alihuc proſequendo vtilem materiã, ſi mer. ces, ſi locati, quero cum Caſtreuſ. ibidem vnum aliud frequens, & quotidianum. Eſt coſtata merces in rerum domus, & ille inter im habitatur modo tertius antequam habiterit, moritur, vel non vult habitare, quid agendum? Vtique in hoc caſu recurrendum ad arbitrium boni viri. Ita Caſtreuſ. ibidem, dicens eſſe caſum vtilem, practicablem, & quotidianum. Commendat Socin. in l. ſi quis arbitrata. m. 19. d. de verb. obl. & conſ. 44. m. 1. lib. 1. Iacob. Men. cit. conſil. num. 13. lib. 1. alias 93. num. 26. l. 1. b. 1.
- Muli enim arbitrij eſt dicunt; ſo non me ne vobis impoſcere, nè mi vobis mettere terra di voi.
- 50 Viterus conſiderando in eſt, in hac locati & conducti materia, quod plures ſunt arbitrij ſpecies.
- Prima quidem arbitrij ſpecieſt ei approbatio operis locati, & hoc committi poteſt in arbitrium locatoris, vel vnius ex contrahentibus, & intelligitur tantum in bonum virum, & in hoc caſu non eſt locus diſpoſitionis l. quod ſape, §. 1. de quo ſuperius diximus, & de hoc eſt textus clarus in l. ſi in lege, in princip. ff. locati.
- 51 Vidi in ſaſto caſum. Quis conduxit ſculptorem ad componendum, & fabricandum Herculem, & in inſtrumento poſuit hæc verba, vna forma d'Hercole di aſpetto ottimo. Vtique intelligitur arbitrio boni viri.
- 52 Pariter dici poteſt. Io voglio che mi pengi vna tale machine a modo mio. Vtique a iudicio boni viri, & ſi inique, vel dolente arbitretur, ſi audiam non eſt, vt habetur in d. ſi in lege.
- 53 Secunda ſpecies arbitrij eſt, quantitas mercedis, pretij, & hoc committi non poteſt, niſi prout ſuperius dixi.
- 54 Tertia ſpecies arbitrij, prorogatio temporis, & tunc per tertium dictum fieri non poterit in d. l. habetur. Vnde dicebat Caſtreuſ. in allegata l. ſi in lege, m. 1. quod tempus non dicitur pertinere ad qualitatem operis locati.
- 55 Sed an ſit pro forma Bald. reſpondit, quod ſic, per illam text. in authent. queſt. applicatio, vbi Salic. & ſal. num. 5. Cod. de precep. 1. oper. offer. Caſtreuſ. in l. qui Romæ. §. Callimachus in ſu. ff. de verbo. obligat. Felin. in cap. cum dilectiſ de reſcript. l. ſal. in rubr. C. qui admit. eolum. 2.
- 56 Vnde loco tibi fabricandum domum infra biennium, hoc eſt pro forma operis locati.
- 57 Et dato quod approbatio operis non eſſet commiſſa in tertium, ſi opere iam ſaſto oriatur contentio inter partes, recurrirur ad arbitrium boni viri, ne ille qui laborauit, ſit in damno de laboribus iam ſaſtis, vt per Caſtreuſ. in d. ſi in lege, per text. notabilem in l. domum, circa medium, ff. de contrahen. empt.
- 58 Et ſic diſpoſitio l. ſi arbitrato procedit, & habet locum re integra.
- Altera incertitudinis ſpecies eſt in hac locati, & conducti materia. loco omne ius, quod habeo in tali. bus bonis, ſi enim non conſiſt quales, & quantum ius habeam in illis bonis, talis locus non tenet. Dyn. & Bartola. in l. ſi ſiſſi. de legat. 1. Alex. ad in l. leor. ff. de acquirend. poſſeſſio. Ruin. conſil. 160. numer. 18. volum. ne primo.
- 59 Multi enim dicunt. gli hò conſeſſo quel che t'ho, ſo non ci è niente, ſuo danno; eſt enim deſuſo.
- 60 Et ſic fortaliſſime inter limitatione ad l. vaxerem, §. legenerat, ff. de legat. 3. vt valeat conceſſio de omnibus poſſeſſionibus, quas habeo in tali loco, non aliter ex preſſis conſiſtibus. Papi. in forma libelli in actione reali, in verbo, cui roboret, num. 5. quia hoc procedit, quando aliquo modo conſtaret, quod, & quale ius haberet ex prædictis.
- Altera eſt ſpecies incertitudinis in hac locati & conducti materia, que relatiuſ appellatur, pura loco vedgal. ſecundum capitula communis. Tertiumque tempore conductionis nondum erant reſormata, ſed Alex. conſ. 28. lib. 1. iterum conſ. 3. l. per 2.
- 61 Paſſim contingit in locationibus publicis, ſi dicendos, ſecundo i capitula de ſarſi, & habito reſpectu ad tempus contractus, non erant in rerum natura, & videtur quodammodo quis conducere iactum retis, & tamen valet.
- Et in hac incertitudinis materia vidi multos caſus, erat enim ſolum locationis acti ſcriptum.
- Locat Sempronius domum Caio pro tribus ſcutis, & de tempore nihil erat appoſitum, pro quantum tempore dicitur ſaſta locatus.
- 62 Vidi per multos reſponſum, inſpiciendam conſuetudinem loci, qualitate penſionis promiſſæ, & rei locatæ, iuxta ea, que ſuperius diximus de ſubſtancia locationis primo.
- 63 Vidi etiam in ſaſto aliam incertitudinem in locando. Fuit enim inſtrumentum locationis ita conceptum. Locat omnia bona, & terras in tali loco ſitas, modo in terris adſunt apes, ad conductorem ſpectabant, ex quo ſunt in ſuſu, & ſunt iudicatum quod ſic, prout

ut de auro effudiendo, & arena suo loco dici, aderant paleae, & fralchae incise, & haec sunt in fructu.

De claudicatione.

QVÆSTIO V.

QUero, an contractus locationis pro vna parte claudicare possit?

- 1 Videbatur dicendum, quod non, qua contractus claudicare non potest, nec debet, *l. Litigatores, 6. penult. & fin. ff. de arbit. §. proximos. aut. de non eligen. secund. nabet.*
- 2 Contrarium est verius in casu, si pupillus in contrahtu locationis contrahat sine tutoris auctoritate, obligat enim, sed non obligatur. *Instit. de auctoritate tutorum, in princip. vbi gl. respondet ad contraria, esse speciale favore pupillorum.*

De Progressu Attendendum Locationis.

Gradus II.

Libertas, Renouatio, Multiplicatio,
Cohærentia, Ratificatio.

Prosequendo ulterius materiam accidentium, & contingentium in contractu locationis, & conditionis deinde ad secundum gradum.

De libertate ad materiam in nemo cui. C. loc.

QVÆSTIO I.

QUero igitur primo loco, an Dominus rei locatae sit in plena libertate locandi, vt possit cui vult, locare, nec cogatur plus vni, quam alij eam suam locare.

- 1 Primo videbatur dicendum quod sic, ratione enim publicæ utilitatis ne res publica inopia grauetur quis cogi potest ad vendendum res suas, & quidem villiori pretio, arbitrio semper boni viri, aliter facere velir, *l. i. vbi Bar. & alij communiter, C. de Episcopali auct. Panor. & can. 1. omnium more, in c. 1. de empt. & vendit. Bart. in l. annuam, ff. de extraord. crim. & est communis opinio Viui. secum primam pensionem in verbo, vendere rem propriam.*

Secundo pro hac parte facit text. Platonius in l. 2. ff. de mund. qui loquitur in terminis locati, & conducti de agrie, & censu de quo testis superius in prin. operis de primis colonorum.

- 2 Pro contraria parte facit primo, *leg. nec emere, C. de iure delib.* Secundo pro hacmet parte tacit, *l. inuitum, C. de contrahend. empt.* Tercio pro hac parte tacit, *l. si commodato, §. si quis, ff. de commod. l. si quis, C. de act. & oblig. vbi contrarius ab initio fuit voluntatis.*

- 3 Et hæc opinio est in iure verior, & text. in l. me cui, C. locat. & C. licentis, C. cod. tit. quibus in locis Bald. summopere commendat hanc materiam, & dicit ad modum mentis tendendam etiam pro bonis emphyteutis, an dominus directus reformare teneatur veteris emphyteutis conductoris.

- 4 Declaratur vltimè hæc conclusio multis modis. Primo, nisi inter partes conuentum sit, vt non liceat

domini alij locare, quamdiu ipse eam conductam vellet, & tantum dare, quanto alius, *l. me cui, in verb. pasc. & ibi gl. Bal. & Salic. Bal. in l. contractus, ff. de reg. iur.* Duo igitur sunt in hac prima declaratione, conuentio, & oblatio de tantundem, & subdit ibi text. quod pactum, & conuentio in hoc pacto debet esse in scriptis, vbi Cynus dicit hoc ideo esse, vt occurrat fructibus conductorum, qui plerumque conuentiones allegant, & sic pactum contra libertatem locandi debet esse in scriptis.

- 5 Itē hæc conuentio habet aliud inquisitum ex intentione eiusdem legis, vt sit legibus cognita t. inita pure, non vi dolo, vel metu, vbi Accur. exponit. Declaratur secundum, nisi consuetudo loci, vel hoc velit, quæ in hoc attendenda est, *Spec. in tit. de loc. §. 1. vers. 93. But. in cap. de refer. loc. Boer. decis. 107. num. 4. & ita in multis locis seruatur. Minsinger. centur. 4. obseruat. 23.*

- 6 Et sic est vnus casus, in quo in contractu locationis & conductionis attenditur consuetudo.

Quid dicemus circa primam declarationem de cognitione inita, quid si conuentio non est in scriptis specialiter redacta, iuxta formam d. l. sed cōstare poterit per testes legales, & fide dignos de tali conuentione, cur conductor non audietur? & notetur *l. me, de fid. instrum.*

- 7 Putarem, quod sic ex hac ratione. Si enim in loco prout Tuderti, extat statutum, quod solutio probari non possit, nisi per scripturam, & quidem publicam, puta per aliud instrumentum, tamen probari poterit per testes legales, & fide dignos, quia hæc probatio nunquam censetur.

Dictum est Bar. in c. si quis, ad finem de probat. & sequitur ibi Felin. col. 5. & l. diu. ff. de liber. can. & l. fin. ff. de act. & oblig. Alexan. ad l. in l. in bonis, C. de iud. per l. si quis ex argentariis, in princip. ff. de eden. idem l. in l. ad monendi, col. 91. ff. de iur. iur. vbi reputat dictum singulare, & notabile Dec. in d. c. si quis, limit. 5. Tiraq. de pœnis, caus. 5. §. 1. num. 117.

- 8 Ex quo, & illud vnum obiter colligitur in hac locatu, & conductu materia, quod licet locatio ad longum tempus de bonis Ecclesiæ facta per Prelatum conuincione oīuo sit suspecta, vt superius vidimus in tit. de bonis eccles. id tamen non procedit in consensibus honestis, & probatis, quia per hoc tollitur suspicio. nes F. dec. consil. 52. & iterum consilio 200. Bald. in cap. 2. col. 3. vers. quæro iterum de iudic. idem Tiraq. vt supra, num. 143.

- 9 Declaratur tertio loco dispositio, l. ne cui, vt non procedat in socio habente eam communem locare valentem iuxta ea, quæ superius diximus de locatione rei communis.

- 10 Declaratur quarto favore scholariorum, quibus volētibz cogitur dominus locare, & relocare. Gugliel. de Cuius d. d. decernimus, C. de episcop. & cleric. l. 1. in l. 1. numer. 48. vbi Rip. in fine, si soluto matronem, idem l. 1. nec emere, sub num. 4. limitat. vltim. C. de iure delib. rand. Result. de privileg. scholariorum, privileg. 7. num. 1. Panor. in l. 1. c. 1. num. 6. de empt. & vendit. Alexan. ad Bar. in l. 1. C. ne dign. lib. 12. Horat. Lut. de privileg. 41. Benincas. de pamp. q. 8. privileg. 7. de contrah. l. 1. ad Port. in §. si littera l. 1. Inst. loc. Et de iure Canonico, si scholares sit prius inquisitus, prohibet alius scholarius, conductor sine consensu prius inquisiti. Bart. in tract.

Tractatus D. Vincentij Carocij

præst. different. iur. Can. col. 2. o. vers. item differunt, &c. Pur. de fidei. in verb. iudices possunt, numero 11. fol. mibi 203.

Ampliat hęc declaratio, ut nedum locare teneatur, sed nec etiam expellere possit, si indigeat locata pro vso suo ad materiam lade, & de locat. Bolog. post Bolan. anth. habita. C. ne filius pro patre. Rebuff. de privileg. scholar. privileg. 7. num. 1. Rip. in l. c. num. 142. ff. soluto matrimonio. Duen. reg. 2. 3. num. 1.

11 Et sic habetur limitatio ad lade, & locat. ut non procedat favore scholarium.

12 Et sic favor scholarium præfertur propriæ necessitati, quod satis durum videtur, maxime contra leg. præf. C. de serv. & aqua.

Ampliatur secundo, ut rector studij, vel alius officialis possit taxare pensionem domibus conducendis per scholares. Rebuff. in l. de privileg. 7. num. 9. Rip. in d. l. hui. num. 141.

13 Et hoc sane cum ratione factum dici potest, nam videns dominus rei locandæ cogi posse ad locandum scholaribus, victor hac cautela, & exclusione, peret excessivam pensionem, & sic scholaris non acceptabit.

14 Ampliatur tertio, ut valeat statutum, vel consuetudo, ut quis teneatur locare domos scholaribus. 10. And. in cap. de locat.

15 Et idem est de iure cõmuni, nam in pari præfertur scholaris. glo. in l. fin. C. de locat. præd. civil. lib. 11. & in l. in cuius verb. locandi. & ibi Alberic. & Salycet. Rebuff. in l. congnit. C. locat. præd. civil. lib. 11. Bald. in margaria. in verb. scholaris. num. 2. Ioan. de Plat. in l. si tempora, C. de fid. instrument. & iur. bast. fiscal. lib. 10. Doct. in l. 1. ff. solut. matrim. vbi Alex. num. 59. 142. Rebuff. in g. prim. num. 1. Marc. dec. 635. num. 6. par. 1. vbi idem in reingios.

16 Ampliatur quarto habere locum in Doctores, si enim in scholari, multo magis in Doctore. Alexad. Bar. in l. 1. C. de dignit. lib. 12. Bal. & Ang. in l. primo, ff. soluto matrim. Pter. Leluan. in tract. de Doctores, parte 2. §. 27.

17 Ampliatur quinto loco ultra Ducno, in allegata regula, ut ne dum procedat in scholares, sed in scriptoribus ipsorum, famulis, pedilequis, & similib. Ita gl. in c. 1. de locat. in l. 2. vbi Abb. num. 9. But. num. 8. Cardin. Zabarel. num. 3. Ivol. num. 3. Adde Afflict. de iure præf. in princ. in rubr. num. 3. ponam suo loco, de extensione privileg. orium in materia locat. & conducti.

18 Ampliatur sexto, ut procedat, & habeat locum nedum in vna domo integ. a, sed etiam in vna simplici camera arguendo de toto ad partem, l. que de tota, ff. de rei vendit. & ita servatum testatur Rebuff. de privileg. scholar. privileg. 7. num. 8.

19 Ampliatur 7. ut ne dum procedat in domo, vel camera, vel simili re immobili, sed etiam in equo ad veduram, si scholares de studio recedere vellet. Jac. Rebuff. in l. civium, C. de curs. public. lib. 12. Bar. in l. 1. §. 1. si iuri. aduers. nam campo. stabul. & ponam in materia equorum ad veduram, suo loco.

20 Declaratur hæc conclusio superius posita, ut non habeat locum in scholari ignosco, qui non auditur, nisi idonee caveat. Rebuff. privileg. 7. num. 26. quia privilegium intelligitur sine præiudicio tertij, l. 2. §. merito, ff. ne quis in loco pbi.

21 Sana quidem declaratio, & consule mercatores, & videbis in quo damno reperiantur, ut plurimum in fl.

ne anni, & consulendum est etiam ne mercatores decipiantur bona fide.

Declaratur 2. ut licet scholaris non sit admodum studiosus, sed vagus, non tamen omnino vagus, sed aliter qualiter studeat, gaudeat hoc privilegio, al. in l. t. nu. 50. ff. solut. matrim. Rip. in c. 1. nu. 54. de ind. Pet. Duen. regul. 2. 3. in fine.

22 Non enim omnes delectantur habere semper caput super libros, & fortasse vnu plus proficit in vna hora studij tantum, quam alius studiosus in quatuor, iuxta illud Paul. Castren. fliceant, qui scripta tantum reuolunt, & propter stomachi frigiditatem in eis contenta non digerunt, ex hoc enim non debent gaudere privilegio scholarium, multi etiam in studiis proficuntur non causa litterarum, sed bene viuendi, & morum, ex hoc non debent gaudere privilegio scholarium? Si igitur honeste viuat, gaudebit, & dicam honeste, id est, si non caste, caute.

Nonne iuvenes, & in furore iuventutis, & a mulieribus sepe violentatissimecanti isti duri, immisericordes, crudeles, & (ut dicam) invidi.

Multi etiam studij debitis horis, & faciunt honorem professioni congruis temporibus, cur cooperta, negabitur recreationi vovet ne castitate scholaris? Vtique sciunt omnes. Nonne vinum lætificat cor hominis? quid de cotu modice sumpro, habet tamē semper est ratio honestatis familiarium, & periculi ipsius scholaris, hæc dicta sunt tempore carnis priuij, & postquam ingressi sumus materiam scholarium. Circa tractatum locationis, & conductionis reperitur aliud privilegium ex c. 1. de loc. & conduct. quod conducentes hospitia Doctores legentium, vel scholarium in eorum præiudicio sunt excommunicati.

23 Quæ constitutio non habet locum in locatore, nisi per participationem cum educatore excommunicato, ut per Canonicum, vbi Butriga. num. 7. Abb. num. 12. Imo. num. 13. modo Summam Anglicam, in verbo, excommunicato, 2. c. 1. §. 14.

24 Ex quorum doctrina, & discursu colligitur resolutio, an dispositio etiam poenalis loquens in conductore extendatur ad locatorem, quæ correlativa sunt, ut ibidem Abb. & ceteri admittunt, & in duobus casibus principaliter hoc procedit, vel ex identitate rationis, vel per participationem cum conductore, vel locatore prohibito.

Vnde prohibitio ibi facta conducendo non extenditur ex identitate rationis ad locatorem, quia diuersa est ratio, conductor enim tractat de lucro captando, locator vero de damno vitando, ne sit in damno, in non locando domum propriam, vel hospitium. Quia tamen conducentes ex forma dictæ constitutionis excommunicantur, locator locum participat, & consequenter excommunicatur, & dicam alias sub loco.

Et sic inferitur, quod si ex forma statuti prohibeantur meretrices sub certa poena conducere domos in tali loco, regione, vel vicinia, an extendatur ad locatorem.

Et expediendum est tempus finis locationis, ut ibi tutus sentit Abb. bene verum est, quod in multis locis in locatombus duo tempora considerantur, ex forma statutorum localium.

Primum est, ut per tot menses ante finitum tempus conductor declarat annum suum, an velit pro anno sequenti stare, vel non, & nihil dicendo videtur sa-

Et tacita reconductio, prout Bononiæ tempore Sancti Petri, & alijs in locis alijs temporibus, aliud obtempus: finite locationis.

Et sic de iure licet interpellare locatorem quando, cunctante tempore, si locare velit antequam sequenti, *id est*, in cuius de qua in presenti agimus. Fallit favore scholarium, & Doctorum *intra c. de loc.*

Et dicta constitutio generalis est in toto statu ecclesiastico, ut per Host. *ibidem*. Summa Ange. *in verb. excommunicatio. 2. c. 4. Horat. Lut. de prim. schol. la. privileg. 42. Contrarium ex commun. Silvester. in verbo excommunicatio. 4. n. 3. sub Clar. 5. fin. q. 77. vers. magistri etiam.*

Et negari non potest, quin sit signi summe discretionis, & modeste id, quod respectu scholarium notatur, *in d. c. 1. requiritur*, & non precipitare conductori in esse existentis, prout sæpe faciunt invidi artifices, qui videntes alij habere apothecam viliori querunt omni comitu ipsum expelli, & in locum subintrare.

25 Prosequendo vltimus materiam, *id est*, in cuius, *C. loc. de claratur* quanto loco, ut non procedat lo premissi fiscalibus, *congruit*, ubi Ang. Io. de Plat. & Rebuff. & alij *congruit*, *C. de pred. cur. subio. Aff. de iur. patro. na. in princ. inferens*, quod si conductor gabellarem esse paratus dare tantum pro futuro anno, quantum, 2. huius, quod præteriri debet Turq. *de retrali. lignagier. §. n. 51. 18. nu. 6. post lat. superius.*

26 Declaratur 6. dispositio, *id est*, in cuius, ut non procedat favore pauperatis, ob quam cogi potest, quis ad locandum pauperi magis, quam alij Tholosan. & ibi in Additio. *quest. 447. Dec. consilio 640. Benincass. de prescrip. quest. 8. special. 7. de contrah. immo p. 17. cum sequenti.*

27 Declaratur septimo, nisi primus rem meliorasset, & parem alij conditionem offerret, ut per Bald. *in d. lne cui*, & hæc est magis communis opinio. *Deci. cons. 53. 78. 321. Capria. com. 25. deb. 1. Deci. Peruffi. 17. fin. per. 1. Adde Castren. cons. 4. vol. 1. magis hoc procedere ait cum colonio Ecclesie, & hæc opinio habet magnam equitatem. Roma. cons. 3. col. penult. Castren. cons. 32. vol. 1. pulchre Maran. disputat. 8. nu. 40.*

Grammatic. *cons. Ciel. nu. 5. Franc. Bec. cons. 6. num. 36. & in colono Ecclesie, etiam si augeatur pensio, per alium oblata. Roma. cons. 12. Bertachi. in verb. Colonius num. 22. Brixien. in verbo Colonius. Bursat. consil. 330. nu. 9. vol. 3.*

28 Practicando tamen advertendum est, quod locator debet certificare conductorem, quod pro suo, quem tenuit, melior oblata est conditio, *id est*, in cuius, *de in diem additio*, quæ vertitur in multis, puta in penoio loco, calidiori, & maturiori solutione, in opportuniore loco, in persona donatori, & leuiores conditionibus, & omni eo, quod meliorem conditionem facere possit. ita notabiliter docet Luc. de Pen. *in d. l. congruit*, in fine, monens prudenter, ut abstinat locatores ab illis quotidianis mutationibus fortasse aliquando in deterrus in preiudicium prædiorum. Ientis Ibero. *cons. 137. nu. 12. lib. 1. Joseph. de Ludovic. consil. 53. vers. fo. eius & c. Vnde conductor dubitans comparat, & offerat. Attendenda ad modum est qualitas personarum ad lites, & cautiones fugiendas, multi enim plus offerunt, & in studiola machinatione, vel quia amant in vicinia, & pro consequendo intentum offerunt*

quadruplum, id enim curandum est, ut honestas in vicinia c. interetur, ut diu superius de conductore lubi locare, *ad gloss. 16. l. non alim. ff. de vfu. & de ita*, multi etiam plus offerunt, quia cupiunt alicui esse vicini, ut ratione vicinitatis in aliquo displiceant; nec curat de maiori pensione, multi etiam plus offerunt, ut displiceant primo conductori, multa enim considerata sunt.

29 Declaratur octavo dispositio, *id est*, in cuius, ut non procedat in conductore perpetuo, vel longissimi temporis, cui locator etiam si esset ecclesia tenetur reformare, quando locatio præcesserit legitima. Socium. *cons. 56. vol. 2. ubi idem quando cedit finita per generationem.*

30 Adde vltra Soc. in ecclesia, quod ita tenet Bar. *in l. 1. ff. de primig. creditor. Anchar. cons. 74. & consilio 170. Alex. cons. 80. col. 5. vol. 1. & hæc est magis communis opinio. Dec. cons. 78. & 328. Cuj. in tract. feud. in secunda parti. col. 2. 5. Gozzad. cons. 86. nu. 2. Soc. in cons. 9. n. 12. vol. 3. Gul. Cla. in 6. emphiteusis q. 42. vers. sed quare*, ubi reprehendit Gra. contrarium attestat tempore, *cons. 110. nu. 63. in fi.*

31 Cuiusdam Rui. pluribus in locis, prout consilio 12. col. pen. & fin. & cons. 35. col. 14. vol. 1. & cons. 155. in fi. & cons. 166. col. 1. vol. 1. Ant. Gab. de iure empti. consil. 1. sub num. 1. 3. lo priuato vero vltra Soc. hæc est magis communis opinio. Roma. consilio 12. numero 5. Dec. cons. 228. post nu. 3. vers. 5. facit sub. 3. Gra. cons. 86. post nu. 7. sub. 1. Gozzad. cons. 35. nu. 2. Bar. in c. 1. col. 6. de locat. & in c. ex rescripto. col. 4. ver. vnum autem co. titul. Boer. Decis. 107. in fi. Curt. item cons. 47. nu. 7. ubi tubdit, quod ita in practica obseruatur. Rip. de remd. præscript. pest. post. 1260. Marfil. sing. 419. Apollid. ad Riminal. cons. 1. col. sub nu. 22. cons. 21. sub nu. 12. cons. 124. sub nu. 18.

Ampliat hęc octaua declaratio etiam in herede conductoris, qui etiam in iniuria, si non refrenetur. Vinc. Franc. dec. 123.

Et si comparet hæres petens refirmationem, & ex transus offerat meliorem, conditionem præferat extraneus, solatis melioramentis. Ripa *in l. 2. nu. 6. de primig. cred. & cessante causa primæ concessionis. Cut. de sen. in 2. p. q. 1. in fi. ubi hoc singularitatem appellat Rebuff. de alien. rerum Eccle. nu. 34. Roa nouissima 362. p. 1.*

32 Declaratur nono, ut dispositio, *id est*, in cuius non habet locum, quando vnus dominus domus locande est exceptus, quia vnus non licebit domo alteri locare per §. 1. *l. iuste de vfu. & habit. & in l. si quis binas ade. §. de vfu. & ibi Flor. & Ang. Atti. dec. 401. qui in hoc videtur electa industria personarum inter artifices, ff. de sol. de qua superius in materia lubi locandi, in verbo conductor.*

33 Declaratur decimo, quando vult locare domum alij, acque idoneo quia eo casu potest, *l. apud Luitanum §. si quis alium. ff. de leg. 1. & ibi Bal. Felyn. in c. 1. col. 2. declarat. quare de rescript. & cons. 3. neq. superius in materia lubi locatorem. Iacob. Nouel. reg. 85. dim. vlt. quæ magis cadit lub materia lubi locatorem, prout ibidem vidimus.*

34 Declaratur vndecimo, si primus conductor velit pro se, & non pro alio. Franc. dec. 126. nu. 2.

sequenti colere dictum fundum, & paratus sum pensionem solvere, prout praterito anno, vel prout alius dicit dominus, ego volo fundum meum, & nolo tibi locare, queritur quid iuris.

1 Pro vna parte facit, quia dominus non tenetur re locare, si non vult, *ne cui locat.*

2 Secundo facit, quia non restituit rem ante sententiam condemnatoriam, post sententiam condemnatoria dicitur inualor, tunc est in materia locati, & conducti, de qua agimus, *in l. si quis conductorem, & in leg. rodulphens, C. loc. & dicam suo loco.*

3 Pro contraria parte facit regula superius firmata, quod finita emphyteusi, dominus restituere tenetur, & iniquum videtur, si pro pari conductori nouus expellat veterem, & est iniuria, prout superius dixi.

4 Quæstio hæc fuit agitata in sacro Concilio Neapolitano, vt per Afflicti, c. 37. vbi fuit resolutum, quod si dominus vult retinere pro se, potest expellere, prout etiam fu perius vidimus, & ibi Afflicti loquuntur inipus terminis locati & conducti, & materia huius *l. ne cui*, sed si colonus anni præcedentibus, & antiquus offert tantundem prout nouus, antiquior præferatur. Subdit postea Afflicti in fine, secus esse in inquilino, qui nouus expellit veterem in offerendo solum modo tantundem, & sic consuetudo, statutum, vel pragmatica locutione in fundo præse, non habet locum, nec extenditur ad prædia urbana, & domos sitas in Ciuitatibus, & locis mutatis, & consequenter appellatione fundi simpliciter, venit prædium rusticum non Urbanum.

Vnde posset querendo dici. Loco tibi fundum meum quid comprehendatur? & iam dictum est. Pariter si dicatur, loco prædium, vel prædia mea, vel bona mea, quid in hoc comprehendatur.

Q V AESTIO IV.

1 Q Væro, colonus, siue conductor defuit in aliquo, & est in aliqua culpa an sit locus, dispositione *l. ne cui*, vt possit conductor petere resumptionem. Et omnia disputatio poterit locatori alteri locare nedum simpliciter, sed ignorante, & non vocato, immo inuito, & reclamante primo conductore, ita tenet Rom. conf. 112. in princ. commendat l. ai. in l. 2. nu. 21. C. de iur. emphyt. Dec. conf. 329. col. pen. vers. non obli. Rip. in l. 1. nu. 12. ff. de privileg. ord. Rim. conf. 533. nu. 5. vol. 1. Ex quibus corollarie inferitur vultur ad duo.

2 Primum ampliatio ad l. ede, & ibi not. C. de vbi propter deteriorationem, pensionem non solutam, vel aliam similem culpam conductor expelli potest, quod ampliatur, vt locator non possit cogi ad resumptionem eidem conductori, immo eo ignorante, inuito, & contradicente alij libere locare potest.

3 Secundum est limitatio, & intelligitur ad l. 1. §. per mittitur, ff. de aque quotidia. & alia, vt non habeat locum, quando locatio, vel emphyteusis facta sit ex aliqua culpa, vel defectu conductoris. Grat. res. 96. col. 3. vol. 2. Ruin. conf. 152. col. §. & conf. 155. col. fin. vol. 1. Alex. in l. si mihi, & Turo. fol. fin. ff. de verb. oblig. Coriet. ad Abb. in c. bona, si secundo de p. ollat. pr. alio. Cur. de feud. par. 2. col. 25. Rehn. conf. 32. col. 6. comm. 2. ad l. 1. nu. 22. C. de iur. emphyt. appellat hanc esse notabilem limitationem.

4 Tertium inferitur declaratio ad l. qui potest inui,

tit. ff. de reg. iur. ultra Deci. Cagnol. Ferrat. & alios ibidem. Si cuius queratur, quando adus explicari poterit inuito, vel ignorante eo, qui aliquid interesse præstendit, respondere potest inter alia. Si ille præstendens interesse sit iure suo priuatus ex aliqua ipsius culpa, vel defectu, prout in locatore, vel emphyteuta, qui ceciderunt ex pensione non soluta, vel simili culpa.

Q V AESTIO V.

Q Væro vterius dicit locator conductori, qui iam fundum meliorauit, & ad bona cultura rediit dilectas, ecce tua melioramenta, nunquid audiri debet. Paul. Castren. conuoluit. quod sic, relictus melioramentis, *conf. 61. lib. 1.*

Contrarium inhi in hoc verius videtur ex his, quæ not. Bar. in l. quicquid, C. de omni agro desert. libr. vnde. primo, quod illi, qui cultura sua fecerunt fertiles agros iam pridem fertiles, non possunt per Dominos a cultura amoueri, vel pensio augeri: nec doleant de diligenti cultura. Sequitur Curt. sen. conf. 73. in fine. Alciat. res. penf. 302. Natt. conf. 55. in fin. lib. 1. Menoc. conf. 36. nu. 12. lib. 1.

Durum sane mihi videtur ab hac opinione recedere, quid enim prout tot, tantumque impensibiles labores, si fundo ad culturam reddito auferatur? Dices restituitur melioramenta, & sic in nullo damno esse videtur certe ex hoc non videtur plane satisfactum, quia ad hoc ille laborauit, & ad culturam rediit, vt traxit per aliquot annos, & fructus percipiat, prout æquum est, vide de rescus. q. 17.

Q V AESTIO VI.

1 N unquid pendente vna locatione poterit fieri locatio eiusdemmet rei alteri? Videbatur quod non, ne interat præiudicium primo locatori, cuius locatio pendet. Contrarium not. Cyn. in d. l. ne cui, dummodo conferatur in tempus finitæ locationis, *l. in tempus, ff. de bar. in solidum. Reo. conf. 106. nu. 35. vol. 1. Burla. conf. 104. nu. 4. vol. 1.*

Q V AESTIO VII.

Q Væro prosequendo materiam, *l. ne cui*, an quis cogi possit ad locandum, & ultra scribentes in u. s. quæro, de nominibus personis. Et primam Doctores Advocatos cogi possit patrocinium præstare?

1 Et videbatur dicendum quod non, quia inuitus nemo cogitur defendere, *l. inuitus, ff. de reg. iuris, l. inuitus, C. de procurat. l. filiusfamilias, §. inuitus, ff. eodem de procurat.*

2 Pro contraria parte facit in l. 1. §. ait prator, ff. de p. suand.

3 Secunda pro hac parte facit *l. prouidebam, §. si quis, C. de prastiland.*

4 Et hæc opinio est verior in Advocato solito exercere publice officium patroni, & Advocati. Ita gloss. in d. l. §. ait prator, in verbo habebunt, quamvis Ang. in hoc reputat valde notabile, & uenti reuocandum, in d. §. si quis mouens. Ital. Salic. & ibi l. al. numer. 2. ad l. inuitus. C. de procurat. vel inuit. ex litteris in prius. de offic. deleg. Amanet. de Clar. aqu. singulari 169. vbi

Tractatus D. Vincentij Carocij

169. ubi hoc valde commendat, & sequitur, & hæc est communis opinio. *Belius in c. si pro debilitate, col. fin. de offic. deleg. Ripa de pesh. capis. de remed. ad conserv. pesh. numer. 89. Viu. lib. 2. opus. 8. Eman. in suo thesaur. litera. 4. numer. 93. Ripu. lib. 9. q. 9. un. 33. c. de reuocac. donati. 6.*
- 5 Ampliatur hæc conclusio, ut Doctor cogi possit consilium. *glos. in l. secunda, in verbo consilium, ubi Bart. tot. cum summo opere commendat, Cod. de proxi. sacr. forin. lib. 1. t. per l. sacreus. La prima. Cod. de iurac. di. uer. ind. ubi Sal. idem dicit Bart. in l. proxime in princ. ff. de bis, que in testa. de len. Butt. in c. si pro debilitate, de offic. deleg.*
- 6 Ampliatur secundo, hæc conclusio idem esse in Procuratore solito in palatijs causas tractare, et exerce. *Imo. in l. damus. La prima. ff. si quis, ff. de dam. in. fer. Talad. l. i. inu. c. de proxi.*
- 7 Subampliatur hoc multo magis procedere in Procuratore fiscalis, vel Reipublicæ, siue Comunitatis, ita Salic. ad l. inu. per l. in qui ad civilia, C. de appell. l. si quis magistratus, & de mun. & bon.
- 8 Hinc siudicus vniuersitatis cogitur officium suscipere. *Bal. in l. inu. ff. de proxi.*
- 9 Et passim praticando videntur fieri precepta Aduocatis, & Procuratoribus, ut suscipiant patrocinium talis personæ, & a iudice cogantur.
- 10 Cautè tamen procedendum est cum Doctoribus, & maxime Procuratoribus, qui quandoque si coguntur, faciunt ad ea bastarda, & ob id potius rogandi, quam cogendi. Bene verum est, quod datur in eis f. etia regulatio, & cupiunt simulantes, & dissimulantes, cupiunt autem temper luna crescentis, & decrefcentis.
- Ampliatur tertio loco, hæc conclusio in Notario, qui compelli poterit instrumenta conficere. *Bart. per solum textum, in l. munerum, ff. de iudiciis, ff. de mun. & bono. Bal. in rubr. C. de fid. instrum. col. 2. vers. sed dubitatur. Host. in Sum. de fid. instrum. vers. ex quibus, ubi valde commendat.*
- 11 Declaratur hæc conclusio de Aduocato, Procuratore, vel Notario vno modo, ut dixi superius p. 2. in secundo gradu person. in fin. in qua si locata ratione officij, concl. 1. 2. & 3.
- 12 Declaratur secundo aliud esse in simplici Procuratore, soliti vero exercere per palatia eorum officia ex legitima causa, excusantur, quam probare teneantur. *Bart. in allegata l. inu. c. in l. inu. inu. Cod. de excus. tot. Musinger. centur. 4. obseruat. 32. ubi dicit quod potia est priuatio officij, & ita in Camera obseruatur.*
- 13 Vnde colligitur ex hac secunda declaratione, quod aliud est simplex Procurator, aliud solitus in Palatijs causas tractare, & quomodo Procurator intelligatur solitus locare operi, potiam in fine huius questionis, & in tit. de saluo, & consuetudine.
- 14 Pariter præfati scribentes dicunt ex causis excusati, tamen causas non expriment, neque ipsis cant.
- 15 Vidi tamè apud multos iudices praticatum, quod ex causa intimentis quis non cogitur patrocinari cõtra aliquem, ne videatur tacere ad vitium potius quam ad defendendum, & tractidum causas clientium suis. Similiter ex causa magnæ amicitie cum aduersario, parit enim odium his nolum cum principalis, sed multo magis cù Aduocato, vel Procuratore immo saepius reconciliantur principales remanente o,

dio contra Aduocatum, vel Procuratorem, & hndie hoc iure vitium. Pariter affinitas cum aduersario fuit quandoq. admissa pro causa legitima, ne quis patrocinetur proprio sanguini.

Vnde postea odium non parus nascuntur, & proueniunt. Interesse etiam excusat. Vnde si habeo interest, se in facto rei, non debet cogi patrocinari pro Alore in mei præiudicium, nec econtra, ut tetigit in d. qua si, de locatone ratione officij, tangit Ioseph. de Ludou. concl. 7. ampliat. 3.

16 Declaratur etiam secundo loco in Doctore, qui non potest alibi etiam cum iuramento se obligare ad legendum sine superioris auctoritate. *Abb. in cap. veniens, col. 1. de inu. commendat. la. dicens fepius in facto occurrere, in l. fin. ff. qui iustid. cog. n. 16.*

17 Declaratur in notario, nisi habuerit officium annexum, & illud per quinquennium exercuerit, qui ante illud tempus cogi poterit, non autem elapso, & finito quinquennio. *Ita Angel. in l. c. Luc. de Penn. & alij, C. de tabul. lib. 10. Socin. reg. 483. l. m. 12. & 52. Ro. man. sing. 354. tu habes. Petr. Rauenn. notab. 442.*

18 Subdeclara, & intellige de quinquennio continuo, & absolute, ut dicitur in d. l. c. Item de voluntate Notarij, non autem necessario. Tertio, quando officij esset penitus diuertum, iuxta l. 1. C. de tabul. lib. 10. ex l. vniuerso, C. de decurion. lib. 11. ex l. fient, ne clerici, vel monach. Addit. ad Rom. sing. 354.

19 Declaratur secundo in Notario propter multitudinem negotiorum, quia tunc cogi non potest instrumentum conficere. *Bart. in l. si ad iur. aduers. nan. can. stabul. no. 3. to. Andr. ad Spec. de fide instrumentor. Bal. in rubr. C. cod. tit. in l. qui testamento, in fine, ff. de testam. Roman. in l. 1. ff. solui. mat. ubi commendat, & est tex. de hoc in Auth. ad Tabelion. vers. sed neque quælit quæ ad hoc dixit notabiliter, & peregrinum Ancon. Tabar. de error. notarij. c. 37. monens Notarios ut flu. deant omni adhibita diligentia, ne recitent conficere instrumenta rogati.*

20 Et licet multitudo conficiendorum instrumentorum, non cogit Notarium ad subijciendum se confessioni aliorum instrumentorum proportionabiliter, & importancia alicuius magni negotij, puta testamenti, diuisionis bonorum, transactionis inueterate litis quod præuianibus habeat, excusari debet, ne pro minis, vel modicis, maiora ita inchoata, vel de proximo in prociudicium inchoada, retardetur, quibus enim hoc summo opere suadere, & excusare, videtur, & dicit.

21 Declaratur tertio loco in Notario, in quo cogi possit conficere instrumentum licitum, secus a iure reprobatum, quo calu puniretur pena falsi. *Ioan. de Arno. problema 17. Roma. sing. 385. pone quod Laurent. de Rodulph. in tra. de iur. q. 58. Alex. ad Bart. C. de inu. inu. nemini concedit. lib. 1. 1. in leg. si quis inu. ff. si quis Procurator, col. 2. si quod quique in l. Pelin. in cap. si aduersus de barrie. Coriet. in singul. suis, in verbo, sal. sum, Mar. in leg. si de parried. & singul. 181. & 563. Gund. Pap. decij. 118. numero 2. & decij. 443. & hæc est com. munis opinio. Augustin. ad Angel. in verbo falsario, in fin. præd. Conradi. fol. 393. numero 10. Iul. Clar. in §. salum, vers. addo, & illud exhibere data competentem mercede Ioseph. de Ludouic. Rot. Luc. 49. numer. 24. Laudantur etiam Notarij dextro modo le abstinere, neque ab instrumentis, quæ rixam, & odium parere solent, prout quando donatur ex tracto, amaliæ, & similibus*

In præiudicium fratrum, & filiorum.

22 Declaratur quartum, nisi Notarius officieretur clericus, Advocatus, vel Decurio, c. t. de Simon, c. sicut, nec clericus, vel monach. Bar. in l. universis, c. de decur. lib. t. c. Bal. in hunc patrum, c. de oper. liber, ubi loquitur quod do aliquam dignitatem sit adeptus.

23 Et sic qualitas dignior, & maior superueniens officiat minorem per existentem, & tollit necessitatem coactionis illi annexam.

24 Et priuatur officio Notarii recusantes conficere instrumenta, quando sunt rogata. Roman. singul. 263, per leg. providendum, c. de postuland. facit l. placuit, c. de col. let. fund. patrum. lib. t. idem Roman. in l. t. col. 4. ff. de arbit. Alexan. in l. t. c. de tabu. lib. t. Socin. reg. 435. fallent. 52. Afflu. in §. Potestas, colum. 4. que sunt regalia.

25 Et multo magis Advocatus, Procurator, vel Notarius priuatur officio, si recusant ad fauorem aliquius pauperis etiam gratis operari. glof. Abb. Fejin. & omnes, in c. t. de off. iudic. Bald. in l. si furiosus. Cod. de nup. l. alius §. tripli. colum. pen. de ass. late Didac. Couat. prædict. quest. cap. 6. mm. 4. poli. ius superius, dum egi de iurario Advocati, Procuratoris, & Notarii, ubi videre placeat.

QVÆSTIO. PIII.

Occurrit in facto Venetijs (si Mant. credimus singul. §. t.) & passim evenire potest. Nunquid hospes, vel caupo cogi possit ad locandum, & certa mercede recipiendum aduenas, & peregrinos?

1 Primo videbatur dicendum, quod non, cum quilibet sit rei suae moderator, & arbitri, l. in re mandata, c. mandat. etiam ad dissipandum, l. sed & si lege, §. com. solui, ff. de pæb. bar. 4.

2 Secundo, pro hac parte in terminis videtur text. in l. in princip. ff. de nup. camp. stab. ubi, in eorum arbitrio, ne quem recipiant.

3 Tertio, pro hac parte facit. Accidit text. in verbo libere, in Authen. omnes peregr. c. commun. de success. & ibi gl. in verbo libere, etiam expeimit.

4 Pro contraria parte facit textus, in l. t. ibi, nec repellere potest nec agentes, ff. de fur. aduers. nant. c. nup. stabu. & sic in hac hospitis materia duo iura clara admodum pugnare videtur.

5 Hæc tamen secunda opinio verior videtur. Andr. in c. m. l. 8. de pæb. in arm. Alex. consil. 1. vol. 6. Afflu. in leg. §. quis sepulchrum, num. 22. de religiosis, & semper, in pulchre Tulian singul. littera C. m. 47. ubi limitat ex hoc denegando non teneri iniuriarum, quæ venit declaranda multis modis vitibus.

6 Primo, ut procedat postquam posuit signum tabernaculi, & sic publice declarauit se tale, alias non.

7 Vnde antequam ponat signum, non cogitur hospitiari, ita hæc duo iura concinere videtur. glof. in d. in verbo arbitrio, ff. de nup. camp. stabular. & in Authen. omnes peregrini, in verbo libere. Angel. in d. l. t. §. fur. aduers. nant. c. nup. stabula. nu. 3. Portan §. præterea nu. 8. in fin. quibus modis re contrahitur obligatio.

Cui addo Bas. in l. Licet uti in princip. ff. de Publ. in l. mariti, §. ff. de adulter. in l. 3. de re carnis, ff. de off. præf. vbi. Avic. ad Tholo. quest. 446. Marc. decy. 540. num. 64. par. 11.

8 Sed quæritur an multi hospites, qui signa non ponunt,

publice tamen in recipiendo profitentur, multos hospitari, si enim signum in tabula positum hoc operatur, eum esse huiusmodi, & multo fortius operari non debet ibi dari salum signum, hic cum effectu recipit.

9 Declaratur secundo loco conclusio hospitii, nisi ex post facto noua causa superuenierit, quæ attenti debet & hæc potest esse multiplex, puta si iam receptus in hospitium appareat homo suspectus, vel male conditionis, ita Ang. in d. l. t. §. t.

10 Declaratur tertio loco conclusio hospitii ex alia causa ex post facto superueniente, puta recepit hospes homines viles in hospitium, post superuenit Cardinalis Episcopus, magnus Doctor, & similis qualitas homines, quo casu cedendum est, ita Angel. in eisdem loco, cuius doctrinam in hoc valde commendat Cag. in l. iunius, ff. de reg. iur.

11 Et per hæc declarationes conciliantur iura superius hinc inde in contrarium allegata.

Et si cedendum est, si accedat homo summæ qualitatis, eum non idem dicendum est, si superueniat multitudo religiosorum virorum?

12 Et prædictibilis est hæc materia, & nedom applicabilis ad hospitium, prout iura loquuntur, sed ad alios publice profitentes.

13 Vnde Portius, in citato loco, dicit in facto habuisse in foenatio, qui publice erat professor coquere panem, idem in similibus dici potest.

14 Idem in naua ponit Strach. de mercat. tit. de nauibus, par. 5. §. 3. pariter dicendum de illis, qui dant equos, (ut dicitur) ad vestitura, in mulionibus accedentibus, ad vebem quilibet hebdomada.

15 Declaratur quarto loco subsistente iusto impedimento, quod hospitium sit plenum, l. si aut camp. stab. Bart. in l. iunius, ff. de nup. & bon. Sebast. Med. de reg. iur. t. num. 50.

16 Quid dicemus in Medico, vel Chirurgico, qui non est publice conductus, sed per ciuitatem publice sub certa mercede curant infirmos, qui in ea sunt non video ab aliquo tatum.

17 Conclusio Doctorum hæc esse videtur. Habens signum æcis, vel excrescens officium publicum, vtilitatis, & autoritate cogitur illud exercere, l. munerum, §. in, duandis, ff. de muner. & bon. Dec. in l. iunius, nu. 7. ff. de reg. iur. Buel. conf. 68. nu. 30. lib. t. & hoc in difficultate ad multa applicari poterit. Et ad meretricem, quæ habet signum æcis quandoque exterius, & quandoque interius, Doctores hæc materiam extendunt. Dec. in d. l. iunius, nu. 7. arguendo ab hospite ad meretricem profiteantem. Paris de stud. §. adulterium, pag. 86.

ADDITIO.

¶ Et Procurator cogitur causam ad exercendum officium, puta per priuationem, & Doctor cogitur etiam ad consulendum. l. ad Commun. in l. 3. num. t. 2. 13. Cod. de procur. vbi in Doctore non ponit priuationem officij. Roman. singul. 259.

Et prædicta vera etiam in Tabellione, qui ordinari non exercet, Menoc. de arbit. casu 369. in hunc, & l. Præter, §. is etiam, ff. de edend. Sentire tamen videtur hoc ad iur. cessisse.

18 Sed antequam ad meretricis factum deueniam, duo non omitram circa hospitium pertinentia ad materiam.

QVÆSTIO X

Quid dicemus in conductore, vel colono rixoso poterit ne dominus cogi ad restituendum, dato quod concurrat alia requisita reformationis. conseq. de quib. superius in declarationibus diximus? Quid. n. si sit scholasticus rixosus? quid si pauper, & rixosus quid si qui prius conductor erat, off. r. tantum demerit, apparuit rixosus, poterit petere reformationem, & quid magis præponderabit, esse rixosum, vel quod lesitum, & concurrere alias qualitates ad restituendum.

1. Est utique nedo faciendum est restituendum, in nro, & ante emptus expelli poterit de conductu, vel labore. Luc. de Pen. per illum textum in l. 2. C. de location. pro. stip. fiscal. lib. 10. facit text. in l. fin. C. de agrico. & man. di. omnium, lib. 10. & in l. non aliter ff. de n. & hab. de quibus superius, in verbo conductor.

2. Est scholasticus, vel Doctor rixosus potest cogi mutare hospitium. Comen. ad l. quod in sit, ff. de re iudic. Herculan. de caute. de non offendendo, c. 11, nu. 5.

Adde bene in hoc loquendum Panor. in c. inter dilectos, de fide instr. quem commendat Summa Ang. in verbo locatio, nu. 8. in ff. ubi intelligitur quando insolentia aliter refrenari non potest per l. si conuenit, in fin. ff. pro soc. & §. 4. in l. eo.

3. Ampliatur hæc conclusio, idem esse si locator, vel dominus sit rixosus; nam cogi non poterit conductor, vel colonus ad permanendum. Bar. in d. l. si conuenit, in fine. Riminal. insit, quibus alienare licet, vel non, in princ. Ambros. de Opillan. repetit. l. filius familias, l. fin. nu. 107. ff. de leg. 1. Fabia. de loc. in repetit. Auth. novus ma. C. de iust. testam. Crauet. conf. 168. in §. Ber. conf. 22. num. 37. vol. 2. & hæc est communis opinio. Capr. reg. 109. nu. 17. lac Menoc. de arbit. indic. centum. 2. ad l. 11. num. 36. Odo. Simon. de decret. lib. 2. tit. 4. in per. 1. Nec mirum in leges enim amant pacificum vitæ statum, odio habentes molestos, & rixosos homines. Unde socius rixosus damnatur, l. si conuenit, in fin. pro soc. nec ecclesia cogitur cum eo stare communione. Rodan. de reb. eccl. fol. 40. num. 5. & textum in d. l. si conuenit, quod satis prouocat ad diuisionem, qui molestus est.

Maritus & vxor rixosi damnantur. Io. Lupin. rub. de donation. inter virum, & vxorem, §. 25. nu. 4. quid peius muliere in domo rixosa?

Procurator, vel notarius rixosus valde odiosus est gl. & Bar. in l. 2. ff. qui satisd. cogant. Nat. conf. 143. nu. 10. late Viui. lib. 1. ap. in l. 12. par. 2. facit gl. in l. cum quem temere, ff. de indic.

Fideiussor cauilius, & rixosus reprobat. Fin. in verb. fideiussor idoneus.

Homo rixosus, & difficilis exactionis reprobat. Pet. de Vbal. in tract. de duobus fratribus, p. 3. q. 38.

Nec in eo habet locum excusio nec dispul. io Au. then. hoc si de iur. C. de pign. Soc. reg. 134. limit. 10. Inf. Dec. & alij in l. fin. ff. cert. pet. Ang. & Alexan. in l. decem. ff. de verb. oblig. Marti. de pign. col. 1. 3. An. Gabr. de pign. oblig. l. 1. numero 68. ratiocine homines varijs remedijs cohibentur. Herculan. de caute. de non offendendo, c. 22. nu. 6. Item §. item si quis nu. 68. de alt. vbi late de Notario, Procuratore, debiore, & similibus.

4. Late Riminal. ad tit. quibus alien. licet vel non in

principio. Amb. de Opizzo, ad §. d. in numer. 109. Fabian. de Guech. in repetit. Authentica. nouissima, in fine. Cod. de iust. testam. Bar. dologian. in repetit. Authent. habita. nu. 385. C. ne pro fil. pro par. 320. conf. 22. nu. 27. vol. 2. late alius cumulat Simouet. de decres. lib. 2. tit. 4. in per. 1. cas. 1. vbi tantumdem concludit, quod in aliis moribus, & natura, est iusta causa diuisionis, cum minore Ecclesia, & omnibus, & quis sit rixosus, pendet a iudicis arbitrio. Menoc. de arbit. iudi. cas. 871. nu. 16. ver. §. 3. (M.)

Certe ad propositum institutum redeundo, comparandum est ex utraque parte, reperiturque comp. do. mini adeo molestus, inson. en. abiles, vbi iniquis coloni nesciant amplius quod agant. Pariter eorum, quod quando molestia in colono tuit proficua, non minus patitur vicinos depradari suam conditionem, & quandoque timet molestiam illius, & fortasse ex hoc inferri possit ad materiam l. adeo C. loc. vbi colonus sic male vitæ re conducta possit expelli, quid si rixosus sit rixosus, nonne male vitur? late in materia rixosi Rip. in l. 1. nu. 136. ff. sol. mat. Zoanetti ad l. 2. nu. 50. C. de pass. inter empt. & vendi.

A D D I T I O.

1. Inf. ad l. 1. nu. 123. ff. solat. matr.

QVÆSTIO XI

Prosequendo vltimus materiam l. nemo C. loc. quæ. ro vnus, quod superius in factis occurrit. Prædicti annoque alicuius Ciuitatis tempore caritatis memorabilis anni 1586. emerunt quantitate frumenti, & olei extra territorium suum, modo voluit pro publicâ utilitate, & pauperem succurri alportari ad Ciuitatem, poterunt ne cogere habentes animalia ad ad portandum soluta competentî mercede?

Pariter dici potest Relinquantur viæ publicæ, rustici ad laborandum vocantur, poterunt ne cog. ad vendendum soluta competentî mercede? & sic de similibus percurri poterit.

1. Pro parte affirmatiua facere videtur l. nemo C. loc. vbi facultas tocandi libera est, & nemo cogi potest ad locandum, & contractus ab initio sunt voluntarij, ex post facto necessitati, l. in commodato, §. si cent. ff. de loc. C. de alt. & oblig.

2. Secundo post hæc parte facere videtur, quia id, quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri non potest, id quod ff. de reg. iur.

3. Pro contraria parte facit, quia Ciuitas potest facere statui vnueriale in prædictis priuati, venditor, §. si constat ff. de primleg. cred. l. Antiochenus in se. eundem vnam l. si co. tit.

4. Conclusio igitur est, quod Ciuitas, vel Princeps vel officialis potest prædicta facere duobus concurrentibus, scilicet, & soluta competentî mercede, Roma. conf. 310. Barr. in l. in heremus nullum, circa principium, C. de sacro. eccl. Alex. conf. 190. col. 3. volum. 2. Bar. & Bal. in l. fin. ff. de pignorat. assigne. Runn. conf. 105. volum. fin. vol. 5. late l. al. in l. Barbarus col. 6. & 7. ff. de offic. prator. Anton. Gabr. de iure quæsto non tollend. com. l. 1. nu. 78. & 9. vbi ponit exemplum in rustico, cui sunt ablatus Aclius pro conducendo vendendum ad furcas.

Y Adde

Ampliat hęc declaratio, vt procedat hodie in quolibet conduttore rei prius iuxta Causam. hoc valde commendans in *l. si merces, §. vi. maior, §. loc.*

- 5 Subdeclaratur, si ille fuit locatus ex illa locacione, iuxta ad Port. *Infirmi, quibus alios, licet, vel non, in princip. littera C.* & vide *Borgin. de off. 46. num. 332.* vbi Rustici melius laborant bona propria, quam conductu in quibus habent talem partem. Alex. ad Bar. in *l. cotem, §. qui maximus, littera B. ff. de Public.*

QVÆSTIO II.

Quid dicemus? colonus vult discedere a laborio, & vult vendere suam partem fructuum, vel fortasse messes, eritne locus dispositioni l. inuitus. C. locat. vt possit cogi vendere potius domino quam alij?

- 1 Pacient dubitationi superius adducta, q. quilibet est moderator rei suę etiam ad id distrahendum. Si igitur volo proijcere, vel alij dare pro pretio, quid mihi placebit, quid ad test. vult distrahere, quid ad test.

- 2 Contrarium in hoc est verius. Bart. in *l. t. num. 3. de metallar. lib. 1. t. com. nendat Roman. in l. 1. ff. sol. matr. Petr. Ravenn. singular. 104. Marfil. 100. in fine, & pondera Doctores, qui id intell. gūt pro iusto pretio, & non arbitrio venditoris, prout multi dicent, postquam enim inuitus cogor videre qui fortasse nolo, cur non reueior de hoc, vt pretium sit mihi arbitrarium? certe iniquitas esset, nonne durum videretur, vt in fundum meum ingrederetur extraneus, & daret occasionem alicui malo?*

- 3 Idem tenet, & commendat Rom. *conf. 22. & conf. 80. Calcar. hoc valde commendans conf. 8. num. 35. Ruin. conf. 156. nu. 6. volum. 1. Neapol. consuetud. si quis emit, in verbo, ratiū, de iur. cong. argum. l. si cum dotem, §. fin. ff. sol. matr. tal. in l. 3. C. de iur. emptor. in l. fin. C. de pall. Coral. hoc commendans lib. 2. Miscellan. c. 9. in fine. Boer. de off. 17. Romin. *conf. 511. num. 7. vol. 5. Emil. conf. 85. num. 2. Borgin. de off. 30. num. 97. par. 2.* Etiam si alius plus offerat. *Ussin. verbo emphyteuta nu. 11. commendat Luc. de Penn. in d. leg. 9. c. circa medium, late Tiraq. de retrat. §. 1. glof. 18. nu. 2. licet in retratu aliter teneat. Ruin. hoc valde commendans, conf. 16. t. in fine, volum. 1. & hęc est æquior opinio. Mantu. de iur. protom. nu. 57. in fine. Boer. de off. 107. nu. 2. de off. Perrin. 24. num. 27. pulchra Additio ad Alex. in *l. t. C. de dol. soc. regul. 43. vendere, percurrere multas fallacias.***

- 4 Vidi in facto eārū. Erant in Ciuitate Tuderti vno anno due co. ditiones gabellarum in alportatione musti. Vna communis, alia gabellarum camerarum. Vnus conductus a camera. idem volebat a communitate, & fuit per predicta decim. quod sic.

- 5 Et sic in contractu locat. onis, & conductiois animosa licet non reijtur in iudicium tertij, & videmus superius de locacione per iram. facit *l. ad officium. C. de iudic. diuidend.*

- 6 Declaratur principalis conclusio, vt procedat, quod colonus possit vendere ius percipiendi nactus post pensionem solutam, non ante, quia debent in fundo remanere pro pensione, pro qua ius obligati. Bart. in *l. si seruis, §. si cum, in fine, ff. de iur.*

- 7 Quæ conclusio bar. procedit in venditione prout loquitur, sed non in quolibet contractu. Ruin. in lo.

citate loquens. *conf. 1. t. num. 5. volum. 1.*

- 8 Sed dicamus Bari. conclusiōem procedere in conductore, qui certum pensionem respondisset quid dicemus in partario, qui ad medium colit. vult vendere portionem se tangentem, nec in rata domini præiudicare?

QVÆSTIO III.

Solent quandoque fieri instrumenta cum famulis, & pedisequis, & iurant seruire pro tatio tempore, nunquid iuramentum cogit prætere?

- 1 Videbatur dicendum, quod iuramentum sequatur naturam actus, super quo interponitur. *§. fin. de constit. pecun.*

- 2 Contrarium tenuit Alberic. per illum textum in *l. si quis pro conf. de fiduciis*, quod declaratur esse verum in iuramento sponte, & libere præstito, alias secus. *Gail. conf. 14. num. 10. Bonacof. de famul. qual. 31. & 227. & 178.* Sed sunt talia instrumenta, tamen hinc inde discordat, erit enim famulus, conquireretur de domino, aut contra, & hoc prouenit, vel quia male fecit dominus, vel famulus, vel ex meliori conditione reperia, vel simili.

- 3 Et compatiendum est quādoque ipsi dominis erit enim tempus carissimæ, vel simili calamitatis. Famulus reperiet plus quam ille det, qui promittunt quid non? & in principio iuraturus, & famulus quid nō faciunt, obsequiosus, fidelis, & oculi inimici, postea fortuna mutatur in meliorem statum, quid non cogitat, vt a dominis discedat? & conquireretur tanquam famulus Turcarum, & multi officiales exaudiunt de factio fictus de ipsorum querimonij.

QVÆSTIO IV.

Pulchra, & vtilis est quæstio, quam vidi sæpius in talio occurrere, cum voluntas hominum natura ipsa sæpius in deterius mutetur. Conducti Medici, cum, vel huilem, & sic temel approbatur, potero ne pendente termino reprobare? & hanc quæstionem dicit Alberic. in facto habuisse in Romana Curia inferius allegandus.

- 1 Pro parte negatiua facit vulgaris regula, quod *se mel placuit, lib. 6.*

- 2 Pro contraria parte facit textus in terminis in Medico loquens in *l. vt gradatim. §. sed & reprobari si de muner. & honor.*

- 3 Secundo pro hac parte facit *l. 2. Cod. de professor. & Medicis, lib. 2.*

- 4 Et hęc est verior opinio. legitima tamen causa subsistente. Alberic. in *l. Proponimus scribit, num. 16. ff. de negot. gest. inferens idem esse in medico spirituali, & sacerdotis ad alios etiam ordines admissio, & in facto habuisse in Romana Curia, & obtinuisse. Pulchre Oldrad. *conf. 8.* qui pariter infert ad Medicum spirituum, vbi virtus piteulium non corporis, sed animarum, & sic cautus agendum. Commendat & sequitur Abb. in *capitulo de iuris, de desponsat. impuber.* dicens in Medico corporali procedere ratione sanarum in sacerdote, & Medico spirituali ratione animarum. Item in *capitulo cum venerabilis, in fine, de excepte, bo. t. de arbitrio. finod. numero 82. in 2. vol. trasil. secundum priorem impressionem. Franc. Marc. de off. V 2 pelsu.**

Tractatus D. Vincentij Carocij

Delphinus, 650. part. i. Firmian. in verbo, approbatus.
Non igitur confidant isti Medici tam corporales, quā
spirituales dicendo, ego sum securus pro tanto te n.
pore habeo litteras patentes, quia ex causa reprobari
poterunt, & Curatilis datur coadiutor ex sacro Conci-
lio Tridentino.

Ex quibus corollarie inferitur intellectus ad regul.
quod semel placuit, lib. 6.

Prima declaratio est, ut non procedat ex causis posterioribus, ut si alicuius prius celati vitij panderetur improbitas. Ita Dyn. in dicta regul. quod semel numero duodecimo, per capitulum nulli licere, de election. lib. 6. leg. servus electione, l. huiusmodi, §. Si tribum, ff. de legat. 2.

6 Communitas igitur aliqua fit Medicum (prout moris est) ab aliquo approbatum pro biennio condunt, directo aliquo latente defectu, repellere potest. Dices, debebas inuestigare *Leuicum alio. ff. de regul. iur.* certe multa latentia, maxime in forensibus non pertrahuntur.

A D D I T I O.

¶ Et est speciale in Medico propter hominum sanitatem
l. et gradum suum et reprobatur ff. de mun. & honor.
& variatur ad publicam utilitatem pertinere l. quod se.
mel de eue. ab or. d. facien. et in Grammaticis i. gram.
maticos. c. de preoff. & medic. lib. 20. & ita tenet Ioan.
Monac. ad d. multum. 2.

7 Secundo loco vitra Dyn. regul. procedit in conf. quentibus, vel annexis ad primum, in quo quis est approbatus, alias non, ita Oldrad. & Alber. vt supra per l. i. §. si duo. ff. quorum legat.

Tertio ultra Dy. et alios, regula non procedit in rebusque ex tempore mutatur. Vnde reprobatum lemel ex ignorantia, ea supereminet clementia poterit approbare, licet in reprobo ex aliquo delicto . Capic. de p. q. 12. m. 17. Vincent. Anna. pulchre in Doctore loquens allegat. 12. attestans iudicium per lippidinem, qui suis elatus fuit ex cunctis. l. enra. §. de fictione. dnm. ff. de minor. l. honor. l. sed et reprobari. ubi Nicolae Neapoli. ff. de excusatio. l. 1. C. de attel. lib. 1. l. iudici. ubi de reprobo ex delicto. C. de dignit. et in l. aliqd. C. de suspensio. lib. 12. l. autem quod de reprobo ex delicto simpliciter dicit Vincent. allegatione praedicta, non ita simpliciter admittere, sed iuxta eadem ponit Alesius reg. l. prosumpt. 7.

Quariorum declarata vltra Dyn. vel Sacerdotum curatus
quoad litteraturam, ac scientiam semel ad beneficii
admissionem, vel approbationem, non est amplius ad aliud bene-
ficiu[m] simpliciter obtinendum, examinandum; Sed bene-
ficiu[m] quoddam vitam, ac mores, quosque mutatur, etiam
si per Breue, efficit aliquid prouisionis, cui clausula, si per
diligentem examinationem idoneum reperieris, su-
per quo conuentionis tuam contraximus, quia iussit
quod sit iuxta examini naturam. Can. de Petro, dist. 47.
vbi glia verbo ignota. Adde in Clem. Roman. num. 9.
de iure iur. Ber. de spoliis in 3 par. 3. par. 1. in q. 7. Re-
buti in prom. Ber. de iur. de clerici, ad iur. ord. male prom.
106. 4. num. 11.

Nili secundum beneficium requireret maiorē literaturam, vel curam, *cap. licet, de offic. legat. Abb. in cap. accepimus, num. 6. de decet. & qualis. Oldrad. consi.*

215. sub nu. 7. Felin. in c. fin. vbi Abb. nu. 13. de presump.
Rot. decif. 18. alias 443. in non. Borgn. decif. 29. num.
10. par. 1.

Quod facit ad istos concursus qui ex forma Con-
cilij sunt ad beneficia Curata, quae sepe sepius pallian-
tur favoribus. Deus scit.

Et de auditoribus Rutenæ, an reprobari possint.
Mantua, rep. 3. num. 7.

Et ad prædicta facit illa decisio, an datum aduoca-
to prælaturæ pro eius patrociniis, vt detecta igno-
rantia, & infirmitate, vel morte reperi possit, &
vtrique Bartol. concludit, quod sic. *ad leg. cum quid*
in ultima questione, numero 18. vbi Dec. in prima le-
gura, numero 30. ff. *si certum petatur*. Bald. in *leg. sed*
de reprobari, ff. *de excusat. iur.* Abb. in cap. 1. in fine, de
magistr. in cap. de illis, de contr. appoſ. Roman. confil.
147. colum. 1.

Limita, quando alio modo apparet, vel colligi
potest causa, aliàs repetere non potest, & sibi im-
putet credendo habuiss, vel peritum. Ioan. Andr.
in capitulo final. de etat. & qualitat. fac. ponens hoc
pro constanti, in d. leg. cum quid, in prima lectura, nu-
mero 21.

Limita secundo, nisi ille, cui datum est, sit con-
 guisus dantis, quia donatum praesumitur. Bartolam
 d. l. cum quid. Pro quo bonus textus in l. tutor, §. que in-
 toribus, ff. de excus. tut.

Derrenatione locationis.

P Rincipalis est in hac locati, & conducti materia
tacita reconductio, & ob id ea, quæ potero dis-
gentia, per aliquas viles quæstiones examinabo. ap-
pellaturque locatio ad iustum a sacro Rotæ Audito-
rio, vt per Pute. decus. Ro. num. 6. lib. 1.

QVÆSTIO L.

Ad §. qui implete, ff. locat.
De personis.

Procedam in tractatu huius materię distinguenda in tres partes. In prima enim ponam de personis, in quibus dispositio huius famosi *ſ. procedat*. In ſecunda agam de contradiſtinctione, ad quos ſuas vires extendat eius dispositio. In tertia tractabo de rebus, quarum libatibus, vel circumſtantijs, quę intelligantur repetitę, vel non repetitę.

• Venio igitur ad personam, primum membrum bu-
ius materiæ.

Et primo quaero, an dispositio §. qui implere, proce-
dat, & vendicat sibi locum in Medico. Polui superius
par. 2. tit. de Medico, q. 6.

Q V Æ S T I O I I I.

Quarto secundo loco, an dispositio §. qui impleto, procedat, & habeat locum in publico officio pro certo tempore cōducto. tēgi superius in præcedentibus de libertate locandi, q. 1. ad l. iunior, c. locat. ex mente Bal. ad d. immittos. Bar. in d. §. qui impleto. num. 6. & Castren. in fine.

QVÆSTIO III.

- Q**uarto tertio loco, an dispositio *§. qui impleto*, procedat in fideiussore. ponam in tertia parte.

ADDITIO.

Barb. in cap. literas Col. 16. de prescrip.

QVÆSTIO IV.

- Q**uarto loco quæro, an dispositio *§. qui impleto*, procedat, & habeat locum in famulo, muliere, & mulibus personis.

- 1 Et videbatur dicendum quod nō, cum præcise pro certo limitato tempore sint conducti.
- 2 Contrarium consuluit Socio. *conf. 196. vers. tertio ista opinio*, vol. 2. ubi dicit agendum tamen actione ne gestorum gestorum.
- 3 Vidi tamen in facto casum. Conduxi mulierem pro duobus mensibus inchoatis in principio Ianuarij, scilicet per totum mensem Ianuarij, & Februarij, & per duos dies Martij, an censetur facta reconductio, ex quo Februarij habeat dies viginti octo tantum?

QVÆSTIO V.

- Q**uid in Prælato? ponē quod prælatus receperit pensionem pro locatione facta per suum antecessorem, censeturne ratificare, continuare, vel renouare?

- 1 Videbatur quod sic, per ea, quæ superius diximus parte secundā, titulo de emphyteuta, qui simpliciter recipiendo pensionem consentire videtur remissioni conductus, & quod conductor perseveret in sua locatione.
- 2 Contrarium est verius, quia non censetur ratificare, vel continuare, nisi pro tempore, quo pensionem soluit, & non ultra. Milis in verbo, Prælatus. commendat Burlat. *conf. 2.3. nu. 17. vol. 1.*
- 3 Priorem tamen opinionem, quod inducatur tacita relocatio, tenet Bar. in d. *§. qui impleto*, nu. 6. in fine, ponendo regulam generalem in hoc, in quolibet administratore tam ecclesiæ, ut Prælati, tam Republicæ, ut administratore Civitatis, quam privati, ut tutore curatore, & similibus. Salic. in l. *legem*, C. locat. Barba. *conf. 1.4. nu. 19. libr. 2. Menoch. de presumpt. libr. 3. præsumpt. 85. nu. 14. in fine*, Vnde possem ex prædictis distinguendo colligi duos casus principales.

- 1 Primus est in locatione facta ab ipso Prælato, Tutore, vel alio administratore, & intelligitur tacita relocatio, & consequenter reconductio, & ita loquitur Bar. in citato tam locum. 6. in fine.

- 2 Vnde fit Prælati, Anianus, Syndicus Civitatis, Tutor, vel Curator, & alij administratores locant fundum rusticum per annum, puta tacendo per lapsum temporis inducitur cum eis nomine eorum, pro quibus administrant, & negocia gerunt, tacita relocatio, & reconductio.

- 3 Secundus casus principalis in prælato est de locatione facta ab ipsius antecessore, in cuius locum successit, an permittendo colonum, vel conductorem per-

severare, & permanere recipiendo solitam pensionem, & similia faciendo, censetur ratificare, approbare, & prorogare, & renouare locationem antecessoris sui, et vera conclusio est quod regulariter nō, nisi pro eo tempore, quo pensionem recepit, & non ulterius. Ita loquitur alii superius pro alia parte allegati.

- 7 Sub declaratur hæc conclusio, ut nō procedat data scientia Prælati successoris, quæ scientia in duobus casibus fuit principaliter. Primo, quod sciat locationem esse factam per suum antecessorem. Secundo, & hoc magis refert, quod sciat invaliditatem ipsius. Ita pulchre Innocent. in c. *prudentiali*, de officio deleg. & ita tenuit Rot. ut pulchre per Bellamer. *dec. 648.*

- 8 Vbi Bellamer. ex mente Dominorum tunc temporis dicit, quod intellectum *§. qui impleto*, quod ibidem tria concurrunt, et concurrere debent, et vno ex illis deficiente nō procedit eius dispositio, nec est enim locus. Primo obligatione seu vel intuitu. Secundo, quod inter personas utriusque, cuius obligationis reliquæ operentur. Tercio scientia certa utriusque, & permixtio.

- 9 Et hæc eandem opinionem in hoc secundo casu cum opinio Bellamer. licet eam non alleget, tenuit Alex. *conf. 5. sub nu. 7. vol. 5. Laurent. de Pinus. conf. 120. nu. 4. & sequent. late Roda. de rebus eccl. q. 6. principal. nu. 9. & n. 16. & 17. car. 339. Rot. de locat. & conduct. dec. 1. nu. 9. Bard. de tempor. vil. & contin. c. 4. sub n. 10. vers. sed fallit in prælato.*

QVÆSTIO II.

De Prælat.

- 1 Sed pulchra (ni fallor) in hoc oritur indagatio ad intellectum *§. qui impleto*, circa hoc secundum caput de prælato succedente in locatione sui antecessoris. Est autem conductio locandi bona alicuius ecclesiæ pro novennio, & quod pensio solvatur de triennio in triennium, & hæc conductio legitime constat. Modo evenit casus, quod de anno 1535. Cardinalis Traneus locavit Petro de Maximis casale quoddam ad novennium cum passio solvendi de triennio in triennium, lapso primo triennio de novennio moritur illustissimus Cardinalis locator, successor recipit pensionem per biennium tantum, postea vult expellere conductorem, qui replicat non posse stante consuetudine locandi de novennio in novennium, cum pacto pensionis de triennio in triennium, & quæ maxime qua ex perceptione pensionis videtur ratificasse locationem sui antecessoris.

- 2 Pro parte affirmativa ad suorem conductoris facit hæc ratio, quia omnis dispositio contractus, & conventio recipit interpretationem a consuetudine, & maxime contractus locationis & conductus, ut not. in l. *licet*, & in leg. *exceptio*, C. locat. & late posui ad gl. ordinariam de hoc in d. *exceptio*, superius par. 2. tit. de substantia locationis primo, q. 2.

- 3 Hic postea videmus, quod locatio facta per prælatum nomine ecclesiæ intelligitur ad tertiam generationem sita erat conclusa dari. Item pro finalibus sex minis etiam futuris, quæ alias non comprehenduntur ad nō. per lino. in c. *proptus*, loc. Fel. in c. *sum id*, Ferrar. *col. 3. vers. & dicit*, *enol. de consuet. lal. in l. certi condi. q. 6. si vero*, *col. 4. si cert. per.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 4 Secundo loco pro hac parte ad fauorem conductoris facere videtur, quia in contractu locationis & conductionis attendenda est utilitas, quare si tale casale non intelligeretur tacite relocatorum ad aliud pouendum, nulla resisteret utilitas conductoris, immo evidens damnum in migrando mutando stabula, & similia faciendo, merito ad hoc iudicium tempus sentietur facta relocatorio per successorem,
- 5 Pro contraria parte ad fauorem successoris in beneficio facit, quia consensus tacitus, qui in relocatorio, ne resisteret, colligitur, & limitatur ad factum iuratum, & tantum, quantum lunas. *glos. in Clem. sapie, in verbis partium de verb. significat. Barto. in l. 1. §. si quis interdict. de iur. ad iur. prius.* Vnde cum per biennium taptum, vel simile tempus sit, & praeiupponatur soluta, & respectu recepta pensio, pro eo tantum tempore intelligitur facta relocatorio, & reconductio, & non ultra,
- 6 Et hanc opinionem tenuit Rot. vt per Pute. *decis. 180. lib. 1.* Ex qua in hac loca & conducti materia, & quam maxime ad intellectum §. qui impleto, colliguntur aliquae utiles resolutiones,
- 7 Prima est, quod dispositio §. qui impleto, non regularitur a consuetudine in locatariis, & conductionibus. Vnde si consuetudo est in loco, vt locatio expressa, vel indifferens sit ad tale tempus, hoc non habebit locum in locatione tacita, ex dispoitione §. qui impleto, & sic in hoc non par virtus tacite expressae, vt ibi expresse Pute. sentit ad limitationem regulae,
- 8 Vnde in facti contingentiis si oritur conuenio inter locatorem, & conductorem, quod est inchoatum iam secundus annus, & sic intelligitur facta relocatorio ad tantumdem, cum consuetudo loci sic habeat, facilius est recipi, non potest inferri de consuetu, donec in locatione expressa, & indifferens ad tacitam, & sic bonus aduocatus, & Procurator, vt obtineat in renouatione tacita, debet articulari, & deducere in specie, quod in tacitis reconductionibus ita fuit, & est obseruatum,
- 9 Et sic corollarie inferitur declaratio ad not. per *glos. in l. expro. C. locat. de qua supra de substantia locat. nis prima q. 2.* vt attendatur consuetudo in contractu locationis & conductionis, quia hoc verum est, tamē consuetudo restringenda est ad casum suum, nec de casu expresso potest inferri ad tacitum,
- 10 Secunda colligitur resolutio ex dictis Rotae in al. legata decisione, quod in contractu locationis & conductionis, attenta debet utilitas, & quam maxime, ne conductor sit in euidenti damno, attenta tamen natura, & qualitate rei locatae,
- 11 Vnde si sumus in praedio urbano; quia in eo de die in diem per successum habitationem inducitur utilitas aliqua ipsius conductoris, non inducitur sic de facili tacita relocatorio; licet et il in fundo, & praedio rustico, quia expectatur cursum anni, & biennij. Vnde videmus proci in terram firmum lupinos, fabas, seminari rapas, & similia, quae pingue faciant terram pro annis sequentibus debet haberi ratio talium expensarum, & laborum,
- 12 Tertia colligitur resolutio ex dictis Rotae, quod debet haberi ratio, si ille conductor post multos labores factos in re conductionis fruius est aliquo tempore, vel postquam statim factis laboribus, & meliorato, & impinguato fundo expelleretur, nunquam sane euit,

- Vnde prudenter ibi Rota considerauit, quod ille retinuit illud casale per annos iam quatuor, vnde non parum utilitatem percipere poterit ex laboribus suis,
- 13 Quod igitur contra illos, qui sub velata ratione, & imaginaria quadam occasione expellunt colonos in statu fructuosis, & statim eo meliorato. O Bene Deus cum qua consuecencia! enim furtum laborum ipsius miselli;
- 14 Quarta est consideratio ex mente eiusdem Rotae in spicere tempus, quo impensis sunt tales labores, vel ante tacitam inchoatam reconductionem, vel post ipsam. Ex hoc speciale est in Praelato, ut non censetur ratificare locationem sui auctoris, nisi pro eo tantum tempore, quo pensionem recepit, non ultra,
- 15 In alijs vero secus est, nam alius praecedor a Praelato recipiendo pensionem statim sibi praedudicatur, Rot. *decis. 123. in nou. Decan. l. semper num. 9. ff. de reg. iur. l. de Amic. confil. 114. colum. 5. vers. in super facit.* Alex. *laus confil. 17. volum. 5. Marti. Angustiol. confil. 216. num. 19. Callren. confil. r. num. 3. vol. 1. Borgon. decisum. 44. num. 81. in fine.*
- 16 Notandum est etiam vltimus ad id, quod dictum est ex mente Bellarm. quod debet dari icentia Praelati, vt inducatur ratificatio de locatione praedecessoris, quod talis icentia debet per allegantem deduci, & probari vt per Crauet. *confil. 164. num. 4.* Immo requiritur icentia formatam, & distincta de omnibus qualitatibus nullitatis iuris, & facit *laus confil. 107. colum. fin. lib. 4. Rui. confil. 48. num. 12. & 63. num. 14. & 17. num. 3. lib. 1. Her. Gabus. confil. 16. num. 60. Paris. confil. 47. num. 97. confil. 100. num. 7. lib. 1. confil. 12. num. 72. lib. 2.* & requiritur eade sollemnitas in ratificatione, quae in principio, Borgon. *decis. 46. num. 106.* Et licet multae adhiberi caute, ne inferatur praedudicium, & quam maxime si recipitur pensio cum iurum reservatione, Ruin. *confil. 65. num. 4. lib. 1.*
- 17 Similiter si receptiones fiant per simplicem procuratorem, & generalem, qui non habet midatum ad alienandum, vel similia approbandum, nam tale praedudicium inferre non debet, vt per Borgon. *in allegat. decis. 46. num. 100.* Ex circa praedicta tenigi superius, par. 2. tit. de rebus ecclesiae non alienandis,
- 18 Bene verum est, quod in bonis ecclesiae non est locus tacite relocatorio, quia sollemnitas requiritur, Alex. *confil. 17. num. 1. lib. 4.*

QVÆSTIO VI.

Prosequendo personam quero si Administrator Ciuitatis, loci, vel Castri locat pro certo tempore bona suae communis, si lapsio tempore permittat conductorem in re conductione permanere, an inducatur tacita relocatorio, & reconductio. Vide superius q. 5. vbi ex mente Bar. posui generalem regulam,

Notandum tamen est vltra Bar. & alios in d. §. qui impleto, quod si administrator reipublicae, Syndicus Castri & similes locauerunt bona suae communis, pro certo tempore, puta pro quinque annis, quod plures casus in hoc considerandi sunt. Quandoque expirat tempus officialis ante tempus locationis, tunc per ipsum officialem, & tunc ipse tenetur quoad communem non tamen a modo tenebitur. Quandoque fit, nunt officium officialis, & locatio transit in successorem, coram quo expirat prima locatio, nam facta per ante.

antecefforem, fed permittit conduñorē tacita remanere in bonis conduñis, & ruc fuccellor in officio te. netur pro tempore tacita reeductionis, & anteceffor de tempore fuar primar facit locationis. Quandoque tacita reeductio incipit coram ipfo net p lno loca ore, & iple tenetur, & de hoc et i glo in l. prior, §. p. ad m. ff. de ad m. rerum ad Civit. pertinent.

2 Ex quo contextu in hac locati & conducti materia colliguntur duo vitia & feitu digna, quod (prout etiam dixi in quæftione de vifuctu) in libris antiquorum Juriconfultorum reperiuntur vt plurimum locatione ad tempus quinquem.

3 Secundum est, quod in locationibus publicis, quilibet officialis locator sui temporis periculum præstare debet, & sic erit bona excusatio, si fuccellor dicat non teneat de tacita relocatione facta tempore meo, quia debet attendi principium, quod non fuit tempore meo, finguli enim (respondet textus) sui temporis periculum præstare debent, vnde debebas cautius agere, nec pati refirmari, donec eius conditione diligenter non inuestigaueris.

Q V A E S T I O VII.

1 Quid in privato administratore, vt Tutore, Curatore, & similibus? posui pariter superius q. 5. ex regula Bart. in citato ibidem loco, quod sic. Vnde si Tutor, vel Curator, vel meus ad negocia Procurator locauerit bona ad certum tempus, patiendū ipsum permanere in conduñione finito tempore primar locationis inducitur tacita relocation.

2 Sed non separando materias, postquam sumus, in facto Tutoris, considerandi sunt duo casus principales. Primus est in Tutore, Curatore, vel Procuratore locante alij pro certo tempore, & tunc procedit id, quod iam dictum est, & possent in Tutore, Curatore, & Procuratore accommodari eadem quæstiones, & resolutiones, quas superius posuimus in administratore Civitatis, Castris, vel alterius loci.

3 Secundus casus principalis est. Si Tutor aliquis datus sit ad tēpus, an finita turela prosequendo aliquod negotium dicatur prorogatum officium tutelæ, & vel quod non Bar. in d. §. qui impleto, num. 8. per l. i. ver. si quis finita. ff. de eo, qui tutor, & reddit etiam rationem, quia est officium iniunctum ex necessitate.

4 Vnde in officiis, quæ ex necessitate geruntur, non habet locum tacita renouatio, nec hunc casum de tutore prosequente tutelam post tempus, an dicatur Tutor, reperire potui decium penes Borgum. in sua tractatu de tutore, & curatore, & de facili occurrere potest, vt aliquis quandoque se intromittat finita tutela, dicit tamen textus ibidem ipsum teneri.

Q V A E S T I O VIII.

1 Quid vltius ad intelligendum, §. qui impleto, quod in Castellano aliquis arcis, Castris vel fortitij, si permaneat finito tempore, an dicatur renouatus?

2 Pro parte affirmatiua facit text. in d. §. qui impleto. Pro parte negatiua facit, quia tale officium indicatur ex necessitate, non ex simplici consensu, & solent adhiberi solemnitates in electionibus ipsorum.

4 Ex hanc opin. onem dicit erroneam Bar. in d. §. qui impleto, num. 8. & ibi Castrensis. in fi. verbis.

SED vtilis est (ni fallor) indagatio tum ad materiam Castellani de qua in præfati agimus, tum etiam ad intelligentiam §. qui impleto, vt in discursu apparbit. Aliquis promissit custodire arcem vique ad annum certo sibi constituto salario, in fine anni obtulit arcem Domino suo, ille recusavit accipere, post annum sine dolo Castellani castrum fuit captum, quia non adhibuit bonam diligentiam, & sic in culpa fuit, te. nebitur Castellanus?

1 Videatur quod sic, per dispositionem §. qui impleto, vbi intelligitur ex perseverantia renouatio.

3 Contrarium tenet ibi Bar. in l. si mora, per illum textum, num. 18. & sequens. ff. solui matr. inonio, quem ibi sequitur Alberic. num. 16. Salic. num. 5. Castrensis. num. 7. lal. num. 30. Gramma. i. conf. criminal. t. 3. num. 19. Menoch. pr. sump. 85. num. 40.

4 Ampliatur hæc conclusio Bar. & sequacium, vt procedat etiam si non sit facta obligatio, quia finito anno non tenetur amplius ad custodiam. Et dato, quod perseveraret, non intelligitur repetita qualitas custodiæ, & consequenter diligentia, vel culpa, & ita tenet vterque Imo. in d. l. vbi Alex. num. 17.

5 Ex qua conclusione inferitur vñ notabile ad intellectionem §. qui impleto, quod qualitas culpæ non intelligitur repetita in tacita renouatione ex perseverantia.

6 Vnde si quis ex primo contractu tenebatur de culpa lata, leui, vel leuissima, lapsus tempore permanens non tenebatur amplius de ea culpa.

Pro resolutione huius conclusionis considero multa, quæ de facili deierunt ad intellectionem §. qui impleto, de quo in præfati agimus, & ad resolutionem huius præfatis indagations.

7 Primum, quod Castellani officij, prout & alia officia sunt in duplici differentia. Quædam sunt necessaria Principe, vel superiore, vel lege cogente, & in istis non est locus dispositioni §. qui impleto, tanquam actus sit necessarius, non voluntarius. Quædam sunt officia voluntaria, & in istis est dispositio §. qui impleto, & idem officium potest esse quandoque voluntarium, quandoque necessarium iuxta diuersitatem factorum, personarum, & locorum, quandoque sum tutor necessarius, quia cogor vt proximior a Iudice ministro legit, quandoque voluntarie suscipio vt extraneus nec ad id cogi possem. In aliquo loco Castellanus extrahitur de buisula, vel transmittitur a Principe pro tali tempore; in aliquibus alijs locis eliguntur per viam conventionis, & contractus, & ita considerat. l. al. in allegata l. si mora. num. 30. & ita secundum eum resoluitur propoita quæstio.

8 Ex quo corollarie patet distinctio ad dictum Bart. in d. §. qui impleto, num. 8. vbi ponit officium tutele, & Castellani gen. ex necessitate, quia potest quandoque etiam fieri voluntarie, & per viam contractus, & conventionis voluntarie, prout superius vidimus.

9 Secunda est consideratio ex mente Castri, & Fulgosi. ad l. si mora, quod perseverantia post tēpus conventionis potest dupliciter contingere, quandoque enim quis remanet in fundo post tempus, quia intendit vi retentione, vel pro salario nondum habito, vel ratione melioramentorum, vel simili de cautia, & tunc non in-

Tractatus D. Vincentij Carocij

- telligitur renouatio, argumeto l. colonus, & l. cum fundum, ff. de vi, & vi arma. & dicam suo loco in tractatu expensarum, & melioramentorum. Quandoque non contingit conductor permanere in fundo ex similibus causis, & tunc erit locus dispositioni §. qui impleto
- 10 In proposito igitur casu. Aut Castellanus pro anno conventionis fuit de sua mercede satisfactus, nec sitit aliquid propter quod sit locus retentioni, & tunc intelligitur perseverare, alias non.
- 11 Et ex prædictis inferitur intellectus, & limitatio alla ad §. qui impleto, ut non habeat locum, quando alia societas capi posset propter quam non permaneret in fundo conductor ratione tamen recoductionis.
- 12 Dices. Quando scietur hoc eum in anno constare, erederem bonum esse, ut colonus, vel conductor declararet in iudicio, quod ipse intendit in fundo remanere, & hac de causa, puta pro expensis, salario non habito, vel similibus.
- 13 Vidi in facto casum, quod colonus finito anno suæ locationis comparuit in iudicio, præstatio, quod ipse se intendebat permanere in fundo pro suis melioramentis factis, & petijt domino locatori intimare.
- 14 Tertia est tal. consideratio post Bar. ad d. §. qui impleto, col. 1. nu. 4. ver. ex prædictis infero duo, & c. quod dispositio §. qui impleto, procedit, quando reconductio, vel relocatio consileret in pura terminis ipsius consensus, nec aliquid in facto esset præstandum per locatorem, secus si aliquid in facto extrinsecus præstandum esset per locatorem, quia tunc non est locus tamen recoductioni, nisi locator impleverit pro parte sua, præstando id, quod debet.
- 15 Vnde si Titius locavit operas suas, ut staret in fundo meo ad custodiendum eum cum certa mercede, si ipse finito tempore permaneat in fundo ad custodiam fundi, non videtur eum reconductisse, quia sola patientia non implet contrarium ex parte mea, & ego nihil feci, ex quo presumi debeat, quod ego eius operas recoducerem. Non igitur locati actione (inquit Bar.) agendum erit, sed alia actione, puta negotiorum gestorum.
- 16 Quæ Bart. consideratio procedit, & intelligenda est respectu salarii, secus respectu obligationis ex alio quo facto, ut per asin citato loco.
- 17 Vnde si Castellanus finito tempore perseveravit, fortasse non poterit petere salarium, tamen si erit in aliqua culpa, tenebitur.
- 18 Hinc etiam dici posset in facti contingencia, ego conduxij Rusticum ad custodiendum silvam per annum pro certa mercede convenuta, si elapso anno adhuc maneat in custodiendo, resultant ex hoc, vel tria. Primum, quod tenebitur de dolo, culpa, vel a liquo facto. Secundum, quod competit sibi actio locati ad mercedem ultra annum. Tertium, quod ager actio negotiorum gestorum.

Q V E A S T I O III.

De Castellano.

- 1 Q Væro in eadem materia, quid in fideiussoribus Castellani, antequam de gestis finito primo tempore, puta si castrum est amissum, vel quid similes, & quæsitio hæc reputatur notabilis, & evenit pluries in facto, ut Veronæ, & Castellatur Jacob. de A.

ret in l. Lucius, §. Paulus, ff. de admin. tutor. evenit Florentinæ, ut testatur Din. ibidem fuit etiam in facto Bononiæ disputata per D. Pacem D. Rodolphum Pacis, ut testatur Fulgos. in d. §. qui impleto, col. 2. in princ. nu. 4. & licet de renouatione fideiussorum ad materiam §. qui impleto, sibi inferius separatim tractaturus Deo dante, tamen pro resolutione huius articuli ponam aliquid in præsentia.

- 2 Pro parte negatiua, quod si finito tempore aliquid contingat, quod fideiussores Castellani non teneantur, facit textus in l. Lucius, §. Paulus, ff. de admin. tutor. ubi fideiussor tutor non teneatur ad ea, quæ tutor gessit sponte post pubertatem.
- 3 Secundo pro parte facit l. 2. §. penult. & ff. de adm. min. rerum ad Cimet. pertinent.
- 4 Pro contraria parte facit textus in §. qui impleto, ubi & hypotheca renouatur.
- 5 Distinguebat Din. considerando verba conventionis. Aut Castellanus promissit simpliciter custodere, & servare castrum, & in hoc dedit fideiussores, & tunc mino elapso non teneatur per iura primo loco adducta. Aut promissit etiam resistere, & tunc teneatur si deusior etiam post tempus. Sequitur Bar. in d. §. Paulus, in d. §. qui Fulgos. impleto, nu. 4. Angel. in l. si vnus §. si eum res, ff. de post. Butr. in c. 1. colonus, penult. de offic. delegat. in acceptum, col. §. C. de xfor. dicitur in l. si mora, nu. 7. si solut. matrem. inf. in l. 1. col. 2. sub nom. 17. C. de iudic. penam latius inferens in materia iudiciorum.

Q V A E S T I O IV.

De Castellano.

- 1 Q Væro, Castellanus poteritne finito tempore rediscere, nec ulterius expectare succedorem?
- 2 Primo videbatur quod sic, per l. si cum Hermetis, C. locati.
- Pro contraria parte facit argumentum tex. in l. nã & servus, §. vino, ff. de negotijs gestis. Et hæc opinio est verior, & magis sapit civilitatem, na debet agnoscere bonam fidem, & non discedere precipiti festinatione Balin. l. ex dmi, in fine, C. locat. vbi addit, quod propter casum tempus prorogatur.
- Ego vltra Baldo (ni scilicet) bonum textum in l. memini, ff. in princ. ff. de offic. proconsul. & l. vbi Bar. dicit esse principium optimum, in quod officiales teneantur expectare succedorem. Et pro tempore, quo expectant, iuratio eadem pristina iurisdictione, & pro tempore debent habere salarium, §. vbi, aut. de admin. quæ singularem dixit R. nu. sing. 195. l. memini, ff. de litem functis, ff. de offic. assessor. Et decisio huius dec idit quæstionem de famulo, qui est conductus pro certo tempore, si enim est in fine, non debet discedere præcipiti festinatione, sed agnoscere bonam fidem, & dare tempus domino ad se providendum, ut remaneant ad invicem amici, & benevoli, & contra idem facere debet dominus licentiando famulum, ne cogatur quandoque mendicare ex præcepti festinatione. Facit etiam quia propter bonam fidem, & ex quadam civilitate debet dari terminus ad diligendum, & licet dies interpellat, tamen ille terminus non est denegandus.

QVAE.

Q V A E S T I O IX.

Ad §. qui impleto, ff. locat.

Prosequendo vterius materiam *l. item queritur*, §. *qui impleto*, ff. *locat.* & circa personas tam ex parte locatoris, quam cōducitoris, quæro vnum. Quid in muliere stante statuto, quod mulier non possit contrahere sine consensu proximiorum, decreto iudicis, vel simili solemnitate extrinseca, si locat, vel conducat (seruata forma statuti), an inducat suo tempore tacita relocatio, vel reconductio?

1 Pro parte affirmatiua est textus in *d. §. qui impleto*, vbi & hypotheca, & pignora dicuntur, & censentur renouata.

2 Pro contraria parte facit, quia isti actus extincti & solemnitates non præsumuntur, nisi aperte celebrentur. *Sciendum*, vbi *note. ff. verb. oblig.* & dicam latius, inferius suo loco.

3 Et hæc est verior opinio, quam tenuit Parpal. in *l. si quis nec causam*, ubi res pignoris, num. 2. ff. *si res. petat.* Acharan. Reg. 4. *familiar.* 42. num. 5. par. 1. Franc. March. *desf. Delphinal.* §. 39. num. 4. & §. par. 1. Mar. Anguissol. *conf.* 71. num. 11. cum sequen. par. 1. Borga. *desf.* 44. num. 86. vbi sublimat, quia lex dispoñeret vterius tacite ordinando.

Mulier igitur si locat, vel conducit seruata forma statuti, & solemnitatibus adhibitis, quæ a statuto requiruntur, non inducitur tacita reconductio, vel relocatio, nisi statutum alterum vterius disponat. Non igitur se fundent isti conductores, & coloni mulierum in tacita reconductione, quia non habet locum in casu isto.

4 Quem casum non vidi oppositum ab erudito Lambertengo in *suo tractat. de contrah. mulierum*, & in ibi videtur casus admodum frequens, cum etiam mulieres sæpius locent sua bona tam dotalia, quam alia, & de contrahib. mulierum adfint per multa loca statuta.

Q V A E S T I O X.

Quid in minore, & rebus ipsius, an habeat locū tacita reconductio, & faciant rationes superius allegatæ in questione de muliere.

1 Veritas est, quod sic, Odofred. in *l. ceteri iuris. in fin. C. locat.* Gherard. Mazzol. *conf.* 15. num. 23. & 24. Borga. *desf.* 44. num. 86. in fine.

Et vide eundem in *tractat. de tutor. & curator sub numero 157.*

Q V A E S T I O XI.

1 **Q**uid in locantibus operas, vt Medico, Advocato, Procuratore, & alijs similibus? De Medico potui loco 4. 6. idem de Advocato, Procuratore, & alijs. Corn. *conf.* 348. lib. 1. Menoc. *de presumpt.* lib. 3. *presumpt.* 85. num. 251.

Q V A E S T I O XII.

1 **Q**uid in Hæbreo conductore? Vtique sic. colligitur ex Alexand. *conf. l. 1. col. penult.* lib. 2. Vbi etiam habes vnum aliud, quod si in medio tempo-

re constet de contraria voluntate etiam expressa, tamen si in fine nihil dicat, hoc attenditur, & est notabile contra opinionem Alciat. de contraria voluntate, nisi in fine persistat.

Q V A E S T I O XIII.

Vidimus hucusque in materia tacite renouationis circa personas tam in locando, quam in conduciendo, descendendo modo ad aliquos contractus.

Quæro igitur, an dispositio *l. item queritur*, §. *qui impleto*, habeat locum in contractu precarii, & quando iura in terminis loquuntur, vana quodammodo videtur disputatio. Conclusio igitur vera est, quod sic, *l. in rebus. §. fin. ff. de precar.* & ibi gloss. & Bartol. tacite sentiunt allegando *l. item queritur*, §. *qui impleto*, idem tenet Alciat. *reg. 2. presumpt.* 12. num. 13.

2 Qui textus non est silentio prætereundus in hac locati, & conducti materia, & quam maxime in materia renouationis, de qua in præfenti agimus, quod locatio, precarium, & similes contractus cum in eis sit tacita renouatio, illa tacita renouatio dicitur nouis contractus. Vnde locatio tacite renouata dicitur non eadem locatio cum prima, sed noua locatio, & ex noua causa, ita vt prima per lapsum temporis dicatur sublatā, vel sentit textus superius allegatus in verbo, *versus*, quod nouam causam, & nouum actum importat. *l. fidei commissus. §. si quis decem.* & ibi Bar. *not. ff. de legat. 3. lat. in §. versus*, num. 16. *In ista de actio.* & hoc idem sentit ibi Accursius in glossa.

3 Quod fortasse facere potest ad statutum, vt de quolibet contractu locationis, vel sicut aliquid soluitur, quid in renouatione locationis, cum sit noua locatio, & sic nouus quidam contractus, & ex noua causa?

4 Secundo loco textus ille admodum dederunt ad cognoscendum, quomodo cognoscatur, & quæ differentia sit inter prorogare, & renouare, nam prorogatur illud, quod nodum est elapsum: renouatur id, quod iam est elapsum, vt optime probat text. in *d. l. verb. §. fin. in fin. l. sequent. & l. 4. in prin.* vbi Bar. Cath. encl. & Alex. *ff. de dona. in fest. late in materia Tiraquel. de retrah. conuent.* §. 1. gloss. 7. num. 27. post eum Auten. Gabr. *de diat. concl.* 2. ponam (Deo dante) separatim suo loco.

Q V A E S T I O XIV.

Prosequendo materiam contractuum circa matriciam, §. *qui impleto*, quæro, an eius dispositio vè. dicet sibi locum in quasi contractu tutelæ, & curæ. potui superius 4. 7. vbi videre placeat.

Q V A E S T I O XV.

Quid in contractu depositi? an in eo procedat dispositio, §. *qui impleto*, vt lapsio testimo censetur rogatum.

1 Videbatur dicendum, quod non, quia talis contractus non perficitur simpliciter, & pro consensu prout locatio, & conductio, sed requiritur extrinsecus aliquid, quia re contrahitur, §. *præterea*, in fin. quibus mod. re contrahitur obligatio, *l. 1. in deposit.*

2 Contrarium conuuluit Raph. Comen. *conf. 3. in fin.* ne, quem simpliciter locatus est Alciat. *regul. 2. presumpt.* 17. num. 3. Si igitur est factum depositum per aliquem

Tractatus D. Vincentij Carocij

aliquem de aliqua re, vel quantitate pro certo tempore, puta pro sex mensibus, si elapsis sex mensibus adhuc depositarius retineat rem pones eum depositum, nec restituat, vel ab eo reparetur, et ceterum: et ceterum de positum, prout et in precario superius dictum est.

QVÆSTIO XVI.

Q Væro, quid in contractu emphyteutico? procedunt in eo dispositio, §. qui impleto, & vti-
lis, & frequens est hæc indagatio, cum contractus emphyteuticus ad modum frequentem fiat, præsertim in bonis ecclesiasticis, & multi recipiunt pro annis sexaginta, quibus elapsis duru est recedere vel ratione utilitatis cum iam bene per se, & auctore fuerit fundus emphyteuticus melioratus, & ad bonam culturam, & meliorem fructuum culturam fuerit redactus, vel ratione aliqui damni, vel incommodi, cum fortasse receperit fundum in emphyteusim pro vicinitate aliorum suorum honorum, & paculi, ne quotidie pro suis armentis, & pecudibus penas ex damnis inferre cogatur, & ob id quilibet pro aliquo suo inter esse affectat renovationem, & vidimus superius ad materiam hanc cunctas locat. in materia de libertate locandi, an dominus expressis quodammodo cogi possit ad renovandum loquendo de expressis, & specificis renovatione, clare, & expresse petita. Videamus modum in hoc frequens contractus emphyteuticus, an in hoc aliter differt contractus locationis, & conductus, prout in multis deducimus a similitudine in hoc opere, prout de eo loquendo occurret, & quam maxime in similitudine emphyteutice.

Pro parte igitur affirmativa facit ratio, quod bonum est argueretur de locatione ad emphyteusim, §. adeo, in similitudine locat. si igitur dispositio §. qui impleto, procedit prout clarum est in contractu locationis, & conductus, poterit etiam extendi, & verificari in contractu emphyteutico, ut in eo lapsu temporis prima conventio intelligatur tacite facta renovatio.

Et hæc opinionem ex hac proposita ratione tenuit Rouanus facti contingit, conf. 103. col. 2. ubi expresse assumptæ tex. in §. qui impleto, ut procedat veritas, & locus habeat in contractu emphyteutico, & hanc eandem opinionem tenuit Aletius in allegata præsumpt. 17. & ratione, quia ratio d. §. si. æquales multat in contractu emphyteutico, prout militat, & habet locum in contractu locationis, & conductus.

Pro contraria vero opinione facit, quia in contractu emphyteutico agitur de maiori præiudicio quam in simplici contractu locationis, & conductus, cum ex eo trañseratur dominium vitæ, ut superius dictum est. Unde bona illa non videtur, si dispositum in simplici contractu locationis, & conductus, ergo & in emphyteuto.

Secundo loco pro hac opinione facere videtur hæc ratio, quod in contractu emphyteutico requiritur scriptum §. 10. in l. 1. in verbis alienationis, & de iure emphyteut. & hæc est communis opinio, ut ibi per Salicet. num. 5. fol. Clar. in §. emphyteusis. q. 4. Euan. Soarez in sue Theaur. litteræ. l. num. 1. 2. 3.

Et hæc eadem opinio tenuit Bald. in d. §. qui impleto, alex. conf. 176. vol. 5. & conf. 17. colum. 3. rubric. 4. Bald. in l. 1. q. 11. C. quando non potest. part. Alti. de iur. §. 103. num. 5. Socin. conf. 167. par. 2. cum

mandat Alex. ad Bart. in §. seire, autem. de non alienando. Gozad. conf. 114. num. 52.

Et hæc secunda opinio videtur a Doctoribus magis approbata, quam etiam tenuit Bal. in l. 1. q. 11. C. quando non potest. part. Alex. conf. 17. num. 12. lib. 4. fol. in l. 1. col. 15. versum per prædilect. & de iure emphyteut. Ruin. conf. 1. num. 7. lib. 1. Dec. conf. 328. num. 1. nisi decursum sit longissimum tempus, ut sententia citati Doctores, Borgn. dec. 44. num. 82.

Dices cum Aletius in allegata præsumpt. 17. quod si hæc opinio vera esset, nunquam procederet argumentum de locatione ad emphyteusim, ex §. adeo. In sit. locat.

Possit fortasse dici, & respondere, quod procedit argumentum de locatione simplici ad emphyteusim, nisi detur repugnantia in substantialibus contractibus emphyteutis, puta in renovatione tacita ex dispositione §. qui impleto, non valet argumentum de locatione ad emphyteusim, quia repugnat scriptura, quam in contractu emphyteutico requiritur, ut dictum est, & ubi requiritur scriptura, est locus renovationi, ex §. qui impleto, ut inferius suo loco dicam; præterea repugnat maius præiudicium.

Dices, videns dominus directum suum præiudicium in cur finito tempore procellatum non est, prout facit cum requiritur canonem ex incuria, & post incuriam caducitatem, de qua vidimus superius de iure emphyteutico. Et sic corollarie habemus de locatione ad emphyteusim.

QVÆSTIO XVII.

Q Vid in feudo? Vti que non, quia scripturam requirit. Crau. conf. 87. num. 3.

QVÆSTIO XVIII.

Q Væro an dispositio §. qui impleto, procedat in contractu societatis?

Pro parte negativa facit argumentum a cessante ratione, quod ideo censetur contractus recedisse propterea, quod non possit licite aliter rem retinere ad excludendum delictum. I. merito. ff. pro soc. & ista videtur ratio, §. qui impleto, ut ibi per Bartol. & late Alex. conf. 1. col. præ. vol. 2. quæ ratio cessat in socio habitante rem communem, quia licite habitare potuit, Ideo fratres, si de acqu. hered. post. superius par. 2. de re communis.

Et hanc opinionem tenuit Socin. l. sermi electione. §. 1. ff. de legat. 1. ubi per hoc cogitandum relinquere commendat, & reputat dictum singulare Rip. in leg. quomodo, col. penult. num. 141. si de summa.

Ex qua opinione hoc vnum colligimus vtile in hac locat. & conducti materia, quod ratio reconductionis est ad excludendum delictum, & a sum illicitum, hoc igitur cessante, non habet locum dispositio §. qui impleto.

Contrarium tamen deduci posset per argumentum ab identitate rationis, cum ratio §. qui impleto, quæ est, quod utique censetur approbare eandem voluntatem in hoc tactu contractu, quam priori tempore in expresso approbaverunt.

Et hanc opinionem tenuit Petr. de Vbald. in trañ. de duobus fratribus, part. 1. q. 10. commendat Aletius reg. 1.

reg. i. *presumpt.* 17. *nu. 4. in fin.* Ronchegall. *de duobus*
reli. l. 9. in princ. *nu. 127.*

9 Ex qua opinione, quæ verior videtur colligitur illud vnu, quod socius non solum potest habitare rem communem ratione partis propter indiuiduatam actus habitandam, vt vidimus superius de locatione rei communis, sed etiam inducitur ceteris tacita reconductio, *ex dispositione, si qui impleto*.

7 Secundum colligitur vtile in hac locati & conducti materia, ex hac opinione est alia ratio d. *si qui impleto*, quæ est vnitas, consensus, & tacite perseverat voluntatis nascens ab expresso priori consensu.

8 Privilegiatus igitur socius est ex iam dictis, qui sine aliqua impenfa habitat domum commune ratione suæ partis, non solum pensionem, ex quo vititur ad vilius destinatum, & habet locum tacita reconductio

9 Limita nisi contra dictum societatis esset in casu, in quo incipere requireretur, prout in casu. *Crot. conf.* 15. *num. 18.* & *Menoch. conf.* 12. *1. nu. 8.* & *101. limitat.* 2. vt intelligatur renovatio in societate bestiarum post tempus locus in societate pecunie; quia ratione periculi non præsumitur renovatio. Colligo, & Petr. de Vbal. *par. 3. q. 5. par. 5. q. 1. 36. simul. l. 1. c. in trac. de duobus, fratr.*

Et in contractu societatis regula est recepta, & ap. probata, societas non præsumitur renovata, & alleganti renovationem incumbit onus probandi, ita responderit Caltren. *conf.* 73. *col. 1. lib. 1. Corn. consil.* 54. *col. 2. vers. satis lib. 3. Menoc. conf.* 12. *num. 10. lib. 1.* Et est manifesta ratio, quia renovatio dicitur quid factum, ob id non præsumitur, in bello, *si facti, de captiv.* Ad quam late Aiciat. *in trac. presumpt. in præd. p. 3. nu. 5. Et paradox. lib. 1. Cuius. l. 2. Steph. a Forcat. Necromant. lib. 1. Cuius. dialog. 7.* Alphan. *report. 7. 19. Menoch. de presumpt. lib. 6. presumpt. 15.*

Renovatio autem societatis probatur facta, & manifestis verbis, *intra l. 4. cum seq. pro soc. tradit Soc. sen. conf.* 87. *nu. 11. in lib. 1. Et tacite quando coniecturæ plane suff. pro soc.*

Prima coniectura est renovatæ societatis, quando finita ipsa prima illud totum capitale, quod sortem appellat, relinquatur in ipsa negotiatione considerando in hoc aliquos casus principales.

Primus casus est capitale sine relicto apud socium qui consuevit communi nomine negociari, ut pe in scribendo rationes, vt communes prout antea, nihil immutando in prima societatis forma, hoc casu præsumitur renovata societas, cum non detur dissimilitas inter primam, & secundam, id auctoritatibus multorum tradit *Menoc. conf.* 12. *nu. 73. vers. primus casus lib. 2.*

Et casus iste multo magis procedit, quando non solum antiquus negotiandi modus, antiquaque forma servatur, sed lucrum in communi ponitur *Abb. conf.* 87. *lib. 2.*

Secundus casus principalis est, quando apud socium dimissum est capitale antiquum, factum scilicet calculo societatis finitæ, & non eoritate esse mutatam, vel formam, vel modum negotiationis, puta quia socius qui negotiatus erat solitus negotari nomine proprio, in scribendo suo proprio nomine libros rationum dandorum literas de negotijs nomine proprio, led tamen tacite communi nomine negotiatur, quia commutabatur literarum cum altero socio. In hoc casu duc-

fuerunt contrarie sententiæ, prima fuit, quod intelligatur renovata, & ad tantundem temporis, arbitrio boni viri, consideratis circumstantiis, si expediebat societati, pro tanto tempore esse renovatam, ita per hunc tex. *si qui impleto*, concludit Petr. de Vbal. *in trac. societa. p. 5. nu. 19. Alex. conf.* 136. *nu. 4. lib. 5. Soc. conf.* 87. *nu. 12. vers. concludatur ergo, lib. 1. Carius Paris. conf.* 82. *nu. 36. lib. 1.*

Et licet secundum hanc opinionem dispositio *si qui impleto*, procedit in contractu societatis, circa simplicem renovationem in se, sed circa tempus modificationis arbitrio boni viri, scilicet quantum expediret societati.

Alterâ fuit opinio negativa scilicet, quod non intelligatur renovata societas, & hanc tenuit Caltren. *conf.* 415. *in 2. dubia lib. 1.* qui loquitur in casu quando finito primo tempore societatis nec capitalis, nec lucris facta est dimissio, led totum apud antiquum socium dimissum fuit, sequitur *Crot. conf.* 5. *nu. 15. Menoch. de conf.* 12. *1. nu. 82. vers. altera fuit opinio.*

Et ibi dicit *nu. 82. ad intellegendum si qui impleto*, quod si in conductore non induceretur tacita reconductio, induceretur delictum, secus in societate, in qua cessat illa præsumptio delicti.

Et ultra *Menoch.* plene profitemente addo *Tiber. Decian. de presumpt.* 60. *num. 37. lib. 2.* facit, quia dimissio capitalis est actus quidam non facti, sique non mere positivus, & eo non factus non potest iudici renovatio societatis, nam cum sit silentium quoddam, non potest interpretari certo modo, non potest esse dimissa pecunia, vt renovaretur societas, & vt custodiretur, & differentia, inter factum, & non factum videtur, quæ probari illa opinio, in *l. socium, qui cum eo, in prin. cip. ff. pro soc.* vbi dicitur, socium renouante pecuniam alterius socij, non acquirere aliquid communi nomine, & sic nomine socij, sed solum tenetur socio ad vias.

Prima tamen opinio affirmativa verior videtur, & magis communis. *Ioseph. de Ludovic. conclus.* 53. *col. 59. vers. verior tamen est.* 133. *versa pagina.* Vnde alleganti non esse factam renovationem, incumbit onus probandi, cum habeat præsumptionem contra se. *Pier. Nicol. Mozzan. in de societ. fol. 123.*

Tertius casus principalis est in hærede vnus socij, iam mortui, nam dimittendo capitale penes ceteros socium authors sui defuncti forma primæ societatis, & conditionibus nullatenus alteratis, societas continuare videtur. *Paris. conf.* 82. *nu. 36. & 37. lib. 1.* qui loquitur in hærede stipulatio, *Menoc. de conf.* 12. *nu. 88.* & præsumitur potius voluntas continuatio, quam mutatio, *nam ad ea, ff. de cond. & demonst.*

Quartus casus principalis est quando finito tempore primæ societatis, redditus hinc inde rationibus, remanet capitale, apud antiquum socium, sed mutatur forma, & modus primæ societatis, quia inscribitur libere nomine proprio socij, retinetur capitale, cum prius nomine communi, vel quod simile sit in quo constat, mutatam in aliquo formam primæ societatis hoc casu non præsumitur renovata societas, sic in se sola, nec sufficiens est ad renovationem societatis, a. hys non concurrentibus, vt post alios, *Menoc. in alle. gato conf.* 19. *num. 91.*

Quintus casus principalis est, quando finito tempore primæ societatis, & rationibus redditus, paula post

Tractatus D. Vincentij Carocij

post reponunt capitale in communem, sine mutatione
primæ societatis, hoc casu præsumitur renouata
societas, *Cast. conf. 73. col. 1. lib. 2. Anchar. conf. 302. num. 2.*

Addo Alex. *conf. 12. num. 1. lib. 1. Rimina. sen. conf. 201. num. 5. & 7. lib. 2.*

Multæ autem viterius sunt coniecturæ renouatæ
societatis, vel non Prima, quando & dāna lucra com-
municantur. *Petr. de Vbal. de duob. frat. part. 3. q. 2. nu. 26. pulchre Soc. sen. conf. 192. col. 3. vers. confirmatur lib. 2. Limina nisi locus negotiorum alteri cōsigna-
set partem præteritæ societatis, vi suo nomine exigo-
ret, Menoch. d. conf. num. 105.*

Secunda coniectura scilicet, quod non intelligatur
renouata societas, si exit consuetudo, quod societas
non intelligatur renouata nisi expresse dicatur, nam
contrarietates videntur se conformare cum consuetu-
dine loci, unde non præsumitur renouata, nisi expres-
se dicatur. *Soc. sen. conf. 160. num. 8. 163. numer. 1. 1. vol. 2.*
Unde prædicandum articulum, & probandum est,
quod tacitis, & in his dicentibus socijs, consuetu-
do induxit, ut censetur renouata societas nisi ap-
pareat de dissensu expresso, ut post alios tradit Meno-
ch. in allegato *conf. 107. Hinc dicebat Bal. in l. 1. q. 2. C. pro
soc. societatem præsumitur contrariam iuxta consuetu-
dinem loci. comprobatur. & sequitur Par. conf. 90. nu.
45. lib. 1. & fundat se Bal. in citato loco, in textu inque-
rit in a tercia locati & conducti, in l. licet. C. loc. de qua
suo loco dixi.*

Et aduerte, quia Bal. se restringit in consuetudine
licita, & qua peccatum non inducitur.

Tertia coniectura renouatæ societatis, quando so-
ciji post bonorum diuisionem adhuc illa communiter
possident. *Roma. conf. 41. Crauet. conf. 74. n. 13.*

Quarta coniectura renouatæ societatis, si socii
habitarer, prout prius communem apothecam Ca-
strent. *conf. 350. col. 1. lib. 1. Roma. conf. 168. in fine, Ri-
min. sen. conf. 175. num. 2. lib. 2. Soc. sen. conf. 160. col.
3. libro 2.*

Quæ non est per se sola sufficiens, sed in dubio mo-
uere debent animum iudicis ad credendum, societa-
tem esse renouatam. *Menoch. d. loco, num. 103.*

Quinta coniectura, cum locus finito primo tem-
pore societatis, incipit scribere locum, non vitio-
sum, sed vii venditorem, & sic difformiter a primo
illo tempore durantis societatis. *Alex. consil. 32. num.
10. lib. 1.*

Sexta coniectura est, cum sunt diuersæ coniecturæ
vna pro actore, alia pro reo, præualeat coniectura pro
reo. *Crauet. conf. 8. num. 9.*

Septima præsumptio dissolutæ societatis quando
alter ex socijs finito tempore, non peti reddit ratione,
prout antea fecit. *Menoch. in citato loco, nu. 97. vers. 6.
& accedit. & nu. 98. post Calire. per eum allegatū.*

Ostia præsumptio est, latis potens, & turidica,
quod non dicatur consummata, quando ob altero ex so-
cijs erat quid implendum, & non impletum, sicut dicitur
de illo, qui assentit renouatam locationem debet prius
ostendere impletum pro parte sua, vi dicam in tit. de
renouat. locatio. in suis declarationibus.

Nonā præsumptio est, quod non dicatur renouata
societas, vbi aliquid vltra patetia requiritur, prout,
si in contractu requireretur scriptura, vel in contra-
ctu minus decrectum iudicis, vel in contractu mu-

lieris præsentia consanguineorum. *Menoch. d. confil.
110. Croc. consil. 15. num. 15. dicam latius in titulo re-
novationis.*

Decima coniectura est, si duo fratres simul exer-
ceant mercatum, & vno eorum mortuo, alter con-
tinuat superfluitatis induitum cum hæredibus. hęc
ditatem possidentibus, videtur frater continuare,
sicut faciebat viuente fratre. *Balin. l. si patrum, col. 3.
C. comm. vtriusque iudic. in Ausubert. ex testamento, circa
fin. C. de locatio. Petr. de Vbal. de duob. frat. part. 3. q. 3.
lo. Lup. in rub. de donato. §. 62. sub nu. 28.*

Q V A E S T I O XIX.

Quid in liga facta inter duas Ciuitates, puta
duas Ciuitates fecerunt ligam ad iouicem da-
turam per quinquennium, quo elapso adhuc præ-
stant ad iouicem mutuos fauores, censetur, ne ex hoc
tacite renouata liga?

- 1 Pro parte affirmatiua facit dispositio §. qui im-
pleto.
- 2 Pro contraria parte facit textus in argumentum,
in l. si cum Hermes, C. loc.
- 3 Secundo pro hac parte facit textus in titulo de pascu-
Constantia in verbo, item si societatem, in vltimis senten-
tiarum, ubi debet expresse renouari.
- 4 Et hanc opinionem dixit veriorē ibi Bal. & Alex.
ad Bar. in d. §. qui impleto, l. vlt. circa medium.

Liga igitur debet expresse renouari, nec operatur
in ea tacitus consensu.

Q V A E S T I O XX.

- 1 **P**onit Alex. *conf. 4. col. pen. in 1. dub. vol. 2.* de quadā
conventionē factā coram iudice pro certo tem-
pore de viuis exercendis, 3 an si perirentur finito
tempore, dicatur renouatum, ex dispositione §. qui im-
pleto. Ex quo illud vnum colligit, de quo superius di-
ximus, ut vbi includeretur delictum, non est locus re-
novationi, §. qui impleto, ff. locat.

Q V A E S T I O XXI.

Quid in emptione fructuum, erit de locus dispo-
sitioni, §. qui impleto.

- 1 Primo videbatur dicendum, quod sic, quia locatio
& venditio fructuum æquiparantur, in venditione §.
1. ff. de bon. anctorum, iudic. possiden.
- 2 Sicut igitur procedit, & habet locum in venditio-
ne, procedit etiam in venditione fructuum.
- 3 Pro contraria parte latet, quia non est recedendum
a verbis dicti §. post. glof. hoc aperte sentit Bal. in suis
reportariis, & hanc secundam opinionem confirmat,
& tenet Alex. *conf. 76. num. 2. vol. 5. conf. 17. num. 12. vol. 4.
Berro. conf. 153. nu. 28. vol. 1.*
- 4 Ex quo illud vtile colligitur in hac locali & con-
ducti materia, ante lectum huius celeberrimi §. qui im-
pleto, quod non debemus recedere a verbis illius, §.
etiam in similibus, & æquiparare, & sic innuitur,
quod dispositio §. qui impleto, sit stricte ad curtiem
intelligenda.

- 5 Ex quibus etiam corollarie habetur limitatio ad l.
in venditione §. 1. ff. de bon. anctorum, iudic. possiden. ut
æquiparatio ibidem posita de locatione simpliciter, cuius

restitutione fructuum non vendit sibi locum in ta-
cita renouatione ad materiam *fi. qui impleto, ff. locat.*

Q V E A S T I O XXII.

Vidimus, circa viilem materiam, *l. item quaritur ff. qui impleto, ff. locat.* de personis, tam ad ius, quam ad ius, tam ex parte locatoris, quam ex parte conductoris, in quibus, & per quos inducatur recon-
ductio, vel tacita relocatio, & procedat dispositio *ff. qui impleto*. Vidimus secundo loco de contractibus, ad quos extendat vires suas tacita renouatio, & dispositio illius *ff. placet*, modo aliquantulum videamus quare, qualitates, conuentiones, & circumstantiæ in prima locutione expressæ censeantur in tacita renouatione.

1 Quæro igitur, an obligatio pignorum remaneat in renouatione locationis, & in hoc textus clarus, in *d. ff. qui impleto*, ibi, sed etiam pignorum videatur durare obligatio. *Bald. in l. item, C. locat. Barbac. consil. 14. colum. 7. vers. sum ergo, lib. 2. Bertach. de gabell. par. 2. num. 15. Corn. conf. 348. col. 2. lib. 1. Berro. q. 284. num. 14. R. uin. conf. 78. num. 4. lib. 1. Gomel. cap. 3. tom. 2. Magon. Rot. Rini. conf. 283. num. 20.*

2 Declaratur hæc conclusio, ex mente eiusdem *l. vt hoc intelligatur verum*, & procedit de obligatione pignorum ipsiusmet conductoris, scilicet si tertius obliget alii pignora ad fauorem conductoris: licet enim conductor in conductione remaneat sciens, & patre-
re illo tertio, qui pignora in prima conductione obligauit, non dicitur ex hoc renouata obligatio pignorum in præiudicium illius tertij, & hoc dicit expresse textus in *d. ff. qui impleto*, ibi si non alius pro eo, &c. & rationem reddit ibi *Bar. fol. 2. nu. 3.* quia si locator sciens, & patitur, facit id, ad quod tenetur ex parte sua patiendi frui, & (quod plus est) ex suam, & sic cadit consensus in subiectum bene applicatum, ex parte conductoris præsumitur a nimis reconduendi, alias delinqueret *ff. merito, ff. pro soc. de diu. alias superius ad aliud propositum*. Subdeclaratur hæc conclusio quoad istum tertium, duobus modis.

3 Primo, nisi de nouo consenserit, & hoc expresse, nõ tacite. Vnde dum textus ibi dicit, nouus consensus, exponit ibi, & supplet *Cast. scilicet expresse, nec sufficit tacitus*. Bene verum est, quod si ille tertius cõsentiat expresse, vt locator duret, licet de obligatione pignorum nihil expresse dictum sit, tamen obligata cõsentit, argumento *l. cum maritus, ff. Titius, ff. de palk. dotatibus, not. per gloss. in l. dotem, ff. de iur. dot.*

4 Secundo subdeclaratur hæc conclusio quoad istum tertium, nisi deueniat fit ad aliquem actum facti ultra simplicem scientiam, & patientiam. Vnde si conductor, qui finito tempore in conductione remansit, sciens, & patienter tertio tradiderit actualiter illam pignora, censetur ille tertius ex hoc de nouo consentire ex eadem ratione, de qua in locatore dictum est supra, quia patitur circa rem suam.

5 Et sic tacitus consensus tertij circa subiectum sibi non proportionatim nihil operatur: multo tamen, qui sub-
tiliter proficiunt, contrariū minus bene dixissent, puta si ille tertius, cuius sunt pignora iam obligata, scit, videt, & patitur videndo conductorem percutere, nec aliquid dicit, nõne sibi præiudicare videtur? certe non per simplicem patientiam, vt dictum est.

6 Finito igitur primo tempore primæ conductionis, locator, qui vult viuere caute, & sibi consulere cum conductore, dicat ei, cures consentire Titium, cuius finis ignorat, vel aliquoties, & interpellat Titium de nouo consensu, & consensu.

7 Sed quid dicemus in prorogatione locationis? puta locati Sempronio rem aliquam pro biennio, puta ante lapsum biennij prorogamus de consensu locutionem ad aliud biennium, intelligitur ne ista prorogatio in præiudicium tertij, qui obligauit, & pignoraui sua bona ad fauorem conductoris, & vtique nõ, Canonizet, in *c. praterea, de appella. imol. in l. 1. ff. post operis, colum. 2. vers. extra gloss. ff. de nou. op. uat. Dec. conf. 93. num. 2. ff. 3. Fel. in c. 1. col. 1. vers. & te, nendo hanc partem de iure iur. Barbac. conf. 31. col. 1. vol. 1. Bald. in l. si cum Hermes in prin. C. locat. Rebuff. in concordant. in tit. de prorog. vers. saluti secundo, latet Ant. Gabi. de dilat. concl. 2. num. 24.*

8 Et ex hoc aliquando considerari possit, si conductor promittit in prima conductione soluere partem pensionis, puta Kal. Martij, prout apud antiquos vi-
receptum erat, vt superius diximus, quod si locator pro-
rogat terminum solutionis ad mentem, fortasse, vel ultra, quid de tercio, cuius pignora sunt obligata, nec ad hanc prorogationem fuit vocatus?

9 Quid si conductor in tempore, quo cessit, & venit dies pensionis soluendæ, erat soluendo, & facili ex-
ationis, ita, vt si locator eum interpellasset, benefici-
uisset, modo itaque patitur locator habi terminum so-
lutionis, & aliquot fortasse mentes post mutat fortu-
nam conductor in deterius, prout multi fecerunt in
anno 1586, dicit locator ex te, non curio de hoc, quia
habeo obligata bona tertij, puta Tertij.

Q V E A S T I O XXIII.

Vtilis, & quotidiana est questio, quid in fideiussio-
re, an remaneat obligatus in renouatione loca-
tionis? hæc questio non vidi positam a Mar-
lio in isto libello de fideiussoribus, & tertijs superius
in hac eadem materia, questio de Castellano posita
etiam de fideiussoribus suo loco.

1 Pro parte affirmatiua facit, quia obligatio fideiussio-
ris est accessoria ad principalem obligationem, & fi-
deiussores, in l. de fideiussoribus. Accessorium autem
sequitur naturam suæ principis obligatioms. re-
gu. accessorium, lib. 6. signat principis obligatio
renouatur, merito & fideiussoria eidem accessoria.

2 Secundo pro hac parte facere videtur textus in al-
legata *l. 1. ed. ff. si manente, ff. de prec. d. si tuus, ff. de
palk. l. si cum dies in prin. ff. de arbitris, in quibus iu-
ribus caueri videtur, quod per renouationem non sit
liberatus fideiussor.*

3 Pro contraria vero parte facit textus, in *d. ff. qui im-
pleto*, id, quod luperius diximus in proxima questio-
ne, si tertius, prout est fideiussor obligatus, & pigno-
rauit sua bona.

4 Et hanc secundam opinionem vti veriorē tenuerunt
scribentes in hoc *ff. qui impleto*, vbi *Bar. col. 2. num. 3. Fulgof. num. 4. Cast. num. 3. Bart. in l. Lucius, ff. Paulus ff. de administrato. Alex. in l. si maritus, num. 17. ff. de matr. in l. 1. num. 10. ff. de iur. in l. 1. col. pen. sub num. 17. C. de iudic. Decia. conf. 72. num. 12. vol. 2. Rot. decy. 359. an antiq. Tirac. de retrat. antiq. 2. ff. 1. gl. 7.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

- §. 1. gl. 7. num. 32. Card. Flor. conf. 49. Fel. in c. 2. de ereg. & par. Bened. in c. Ramulus. in verb. cetera. num. 199. de testam. Alex. conf. 16. num. 8. vol. 4. Sebal. Me. dic. de regul. iur. par. 1. reg. 2. num. 61. reg. 4. num. 38. & de iur. iur. num. 52. Franc. Marc. decif. Delphin. §. 19. num. 6. par. 1. Borgu. decif. 44. num. 82. Menoch. conf. 120. num. 18.
- 5 Vnum non omittit ponere aliquando considerandum quod potius superius in quest. de Castellano, quod si quis fideiussor pro Castellano non simpliciter, sed quod restituat arcem, vel castrum finito tempore, quod tenetur cum effectu ut castrum restituatur per hoc verbum in conventionem appositum. Quid si in locatione prædij apponatur quod restituatur, tenebitur fideiussor, donec restitutio non sortitur effectum suum?
- 6 Et illæ limitationes possunt in precedenti questione accommodari possunt ad præteritum de fideiussore. Ampliatur secundo hæc conclusio refirma officialis, si enim Potestas reformetur, fideiussor non tenebitur. Bal. in l. si cum Hermes. in princ. Angel. in l. legem. c. eodem. Marfil. de fideiussor. num. 94.
- 7 Et de hæc sortale deferre possunt in materia famulorum, qui in multis locis præstant fideiussores.

Q V A E S T I O XXIII.

SED quid in iuramento, erit ne tacite repetitum in tacita renouatione, §. qui impleto?

- 1 Videbatur quod sic, cum iuramentum assumat naturam actus, super quo interponitur. Dixi ad regulam, cum quid, par. 4. sim. 8.
- 2 Secundo pro hac parte facit text. in d. §. qui impleto, ubi obligatio pignorum durat.
- 3 Pro contraria parte facit id quod superius diximus de fideiussore, qui non intelligitur renouatus, quia eius obligatio requirit formalitatem verborum.
- 4 Et hæc opinio vix videtur, si enim renouata non videtur fideiussoria obligatio, cum in ea verba tantum requirantur, multo minus renouatum celebratur iuramentum, in quo nedum verba simpliciter concurrunt, sed & tactus scripturarum, & sic factum extrinsecum, & in specie hanc opinionem tenuit in proprio casu. Bero. familiar. 100.
- Adde Decim. c. de causis, col. 3. de offi. delegat. vers. sed aduertendum est. Bald. conf. 436. vol. 1. lat. in l. liti. col. 2. vers. 7. principaliter, si si cert. petat. Et ibi Decim. 14. vers. circa secundam questionem. Card. in Clement. 1. §. nos itaque, §. 5. de iur. iur. Marfil. sing. 300. Socin. conf. 99. colum. 1. vers. succedit aliud dicitur, dum, vol. 3. Cotta in memorabil. in verbo iuramentum interpositum. Grat. conf. 15. num. 19. vol. 1. Et hæc est communis opinio. Ruin. conf. 61. num. 37. & 39. vol. 1. Hiero. Maga. Rot. Luca. 47. Seraph. de iuram. priuileg. 22. num. 78. Dida. ad c. quatuor, part. 1. in princ. num. 6. de pass. in 6. Ad contraria patebit responso inferius in alijs questionibus.

Vnde fac conclusionem, quando ultra simplicem patientiam aliud extrinsecus requiritur, non est locus, §. qui impleto, ubi Bar. num. 4. & 7. in fin. & ibi sequitur Castrensi. Roma. conf. 103. num. 5. Ruin. consil. 167. num. 2. lib. 1. Ad id. decif. 365. num. 10. Boer. q. 284. num. 14. Crauet. de antiqu. temporum, part. 5. princip. num. 17.

Hinc in locatione bonorum Ecclesiasticorum nõ est locus, §. qui impleto, ex quo solemnitate requiritur.

Alex. conf. 17. num. 1. lib. 4. commendat Menoch. conf. 121. num. 101. lib. 2. 237. num. 36. lib. 3.

Q V A E S T I O XXV.

Quid in stipulatione? hæc questio prout multæ alim sequentes similes ambulant vti quædam accessiones ad contrahum triplicem partem passim, & ob id omittant rationes hinc inde, cum omnes deseruiant omnibus.

- 1 Et vera resolutio videtur, quod stipulatio non censetur renouata, ex quo in ea requiritur certa verborum formula, vt dixi superius in quest. de fideiussore. q. 1. Barbac. consil. 31. num. 12. vol. 1. Anchar. hoc valde commendans, q. 42. num. 10. & sequens. part. 1. Meni. conf. 121. num. 101. 237. num. 36. lib. 3. Crot. conf. 15. num. 18.

Q V A E S T I O XXVI.

Quid in præcepto guarentigie? Vtique nec ipsa censetur renouatum. Bero. q. 100. Megon. Rot. Luca. 47. num. 3.

Adde Bal. in l. legem, vers. si aliquid, c. locat. Anton. de Cannar. de execut. instrument. q. 44. Anton. Gabriel. 2. concl. 2. num. 20.

Cui addo Alex. conf. 17. Viso in iuramento, part. 4. Anto. Columb. singul. 1. num. 9. lat. in l. certi conditio, in princ. num. 20. si cert. petat.

- 2 Ex quibus posita ad vnum infertur, quod Tuderit praticari poterit, & alij in locis, ubi guarentigia praticatur, quod si potest iurari iussus obligatus per publicum guarentigiatum instrumentum, si locum tibi fundum ad annum puta, posita accedat tacita renouatio, quod pro pensione debita ex renouatione secuta non poterit iste iurari iussus, immo necerecutive procedi contra ipsum, cum guarentigia, & iuramentum cessauerit, quod habebant executionem paratam, & via ordinaria agendum erit, prout ex scriptura simpliciter, non executua.
- 3 Et multi clamant coram iudicibus, dicendo, habeo pro me instrumentum iuratum, & guarentigiatum, quod ex forma iuris municipalis loci habet executionem paratam, ibi volunt deueniri quanto citius ad capturam, nam bonus, & iustus iudex facile respondit, cessat iuramentum, & guarentigia in renouatione qua hodie sumus. Si erit iudex prout esse debet, non propter venient ad Civitatem Tuderit. Tuti possidet per scotz anar. & c. Barz. de guarantig. questio. fol. 3. in fine.

Q V A E S T I O XXVII.

- 1 **S**ed quid in forma Cameræ? questionem hanc vidi positam a lat. consil. 49. col. 3. lib. 3. Se tenet, quod non, & ante eum Bald. in l. legem, c. locat. Ad id. decif. 365. prope finem. Cauna. de execut. instrument. q. 44. & ita fuit pluries iudicatum. Gallet. ad form. camer. part. 3. q. 5. num. 18. in fine.

Q V A E S T I O XXVIII.

Quid in scriptura, & in hoc aduertendum est, quod regulariter in contrahu locationis & condictionis

Pro parte negativa facit, quod superius diximus in hac eadem materia, q. 14. ubi non procedit in contractu emphyteutico, ex quo ex eo transferitur utile dominium, & agit de maiori preiudicio, quod pauper de eodem videtur de locatione ad longum tempus, ex qua simili modo utile dominium transferitur, dixi superius, par. 2. tit. de locatione ad longum tempus, & effectibus ipsius.

2. Contrarium tamen visum fuit Ruin. conf. 61. nu. 5. vol. 1. & hac potissimum ratione, quia dispositio *§. qui impleto*, procedit, & locum habet in locatione facta a Communitate, vel Republica, ut probat text. & ibi, & si Republica pradia locata fuerint, ubi Bart. & Cast. dicunt sufficere tacitum consensum administratorum, & Bal. in l. legem, C. locat. & vidimus superius. Si igitur habet locum in locatione facta a Republica, ex qua utile dominium transferitur, etiam si sit ad modicum tempus, ut vidimus superius de effectibus locationis ad longum tempus, par. 2. ex no. in l. 1. ff. de loc. public. fruend. & in leg. 1. §. quod autem, ubi Bart. not. ff. si ager, vestigal. vel emphyteut. petat. ergo habebit locum in locatione ad longum tempus, ex qua utile dominium transferitur.

3. Dices. Cur igitur non procedit in contractu emphyteutico? duplex est responsio. Vna est, quia licet contractus emphyteuticus in multis sit similis contractui locationis, ut vidimus superius, par. 1. de similitudine locationis, in fine, tamen satis in multis differt, ut vidimus superius. Vnde dispositio *§. qui impleto*, non procedit in contractu dissimili, prout vidimus superius in emptore fructuum, in quo non procedit, licet venditio & locatio, maxime fructuum sint admodum similes, ut vidimus in dicta q. de similitudine locationis.

4. Secundo modo respondebat Ruin. in allegato conf. nu. 5. in fin. quod contractus emphyteuticus nunquam mutat naturam suam in translatione maxime vitale dominij licet mutetur, & abbrevietur tempus. Vnde si emphyteus sit pro prima vice ad decennium puta, ea finita si induceretur tacita renouatio ad vnum annum tantum iuxta dispositionem *§. qui impleto*. pro illo simplici, & unico anno non mutat naturam emphyteuticam, & transferitur vitale dominium, prout in emphyteusi facta de decennio, quod secus est in locatione ad longum tempus.

Ex quo discursu multa vitia colligimus in hac locati, & conducti materia.

5. Primum est, quod contractus emphyteuticus nunquam mutat ipsius naturam, licet in eo mutetur, vel diminuat tempus. Vnde si daretur casus, quod in emphyteusi annorum decem, vel similis, induceretur renouatio ad annum, ex dispositione *§. qui impleto*, pro illo tantum anno diceretur translatum vitale dominium in emphyteutam, & vere vitale dominium appellari posset pro illo anno. Non igitur ex tempore emphyteuta habet vitale dominium, sed ex natura contractus tendit.

6. Secunda colligitur utilitas ex hoc discursu, quod locatio ad longum tempus de facili mutat naturam, & conditionem suam ex accidenti, cui addicitur. Vnde si datur renouatio tacita ex dispositione *§. qui impleto*, non est ad aliud longum tempus, & sic ad tantumdem sed tantum ad annum, & si ipsius natura moderatur a superuenienti renouatione, & praeualet natura re-

novationis tacite naturae locationis ad longum tempus. Tertia colligitur utilitas, quod verbum forte, possum in d. §. qui impleto, in verb. & si nullus forte, &c. inducit veritatem, gloss. in l. in substitutione, ff. de iur. & pupillar.

7. Et sic habetur ex praedictis responsio ad contraria de emphyteusi, & cum opinione Ruin. consultul Cephal. conf. 475. nu. 42. cel. 4. & alijs quibus supra q. 14. vbi videat.

QVAESTIO XXXIII.

1. Sed nunquid ex verbis illis, recipi pro affectu tot, inducitur tacita, vel expressa locatio? Videbatur induci expressa ex no. in l. 1. ubi Bart. ff. de bis, quae in testam. debentur. Anchar. conf. 393.

2. Contrarium est verius, ut tacita tantum sit inducta locatio, Pudeat. conf. 184. par. 1.

QVAESTIO XXXIII.

QVID de consuetudine contra mandandis? Mar. decif. 67. par. 1. Positis nonnullis questionibus ad materiam litem quæritur, §. qui impleto, ff. locat. de locendo pro utilitate ad nonnullas vitales declarationes in foro quotidie contingentes.

DECLARATIO I.

1. Declaratur primo dispositio *§. qui impleto*, vitra multas declarationes, quae ex discursu supra positarum questionum colligi possunt, ut procedat, et habeat locum in praedijs rurbicis, non autem in praedijs vrbis, quoniam in his colligitur reconduxisse solum, & tantummodo pro eo tempore, quo inhabitauit, & non vitreus, & hanc limitationem sentit text. in d. §. qui impleto, in verb. in vrbis autem praedij, & c. vbi Bart. Bal. Castren. & Fulgos. clarius exprimitur Cott. memorabil. in verbo locum, in fine. Pepecul. in form. loca. in verbo, in fine, num. 3. Bart. in l. si pupilli, §. videamus, sub nu. 4. ff. de negoc. gest. Anchar. q. 42. nu. 5. p. 1. Afflic. decif. 365. nu. 11. Odoired. in l. certioris, C. locat. Rebuff. de except. nu. 669.

A D D I T I O.

Bero. conf. 156. nu. 13. vol. 1. Crauet. de antiq. tempor. par. 4. §. materia ista, n. 106. Surd. decif. 33. nu. 11.

2. Circa tamen vericulum in vrbis oritur difficultas in intellectu illorum verborum. Prout quisque habitauerit, & datur triplex intellectus.

3. Primus est, ut in praedijs vrbis ad tantumdem facta dicatur relocatio, qui intellectus caret ratione, ut ibi Castr. animaduertit, & repugnat verba textus ibi, prout quisque habitauerit, quae sunt restrictiva ad tempus praedij habitacionis, & limitant eam Bart. & Bal. in l. edita, C. de etiam in extraneis. ad reimpendendum, in verbo, prout Fel. in cap. ex parte, clausul. 10. de rescripti. Boer. decif. 16. Pedemont. decif. 5. nu. 3.

4. Secundus est ad illa verba intellectus, ut in praedijs vrbis videatur reconduxisse pro tempore tantum, quo quisque habitauit, non ex tacito consensu, prout in praedijs rurbicis, sed ex aequitate leg. si me, & Titius, ff. si cert. petat. ne conductor locupletetur cum aliena lacura.

Tractatus D. Vincentij Carocij

ia & ulla deficiat igitur consensus secundum hunc intel-
lectum, supplet autem aequitas.

9 Per hunc intellectum inferri posset ad vnum in fa-
cto contingentia, si si amicus habitante domum alterius
amici abfentis, quia uti abfentis, & ignorans, non pote-
rat dici consentire locationi, quod pro tempore, quo
inhabitaui ex aequitate. *l. si me & Titium*, tenetur ad
pensionem. Datur igitur quodammodo locatio respe-
ctu pensionis ex quadam aequitate, sine consensu.

10 Tertius est ad illa verba intellectus, ut detur actio
ex locato & conductio, pro illo tantum tempore, quo
inhabitaui, & non ultra, & hoc non ex aequitate. *l. si
me & Titium*, sed ex tacito consensu in reconductione
inducto pro tempore, quo quique inhabitaui, & iste
est verus, & magis communis intellectus ad illa verba,
in praedictis verbis, prout quique habitauerit, ita
obligetur, & ita ibidem attestatur Bar. sub num. 7. Ca-
stren. sub eod. num. 7. in fine. Raph. Fulgof. in 6.

11 Tacitus igitur consensus in locatione, & conductio-
ne alteratur, & diminuitur iuxta qualitatem subiecti,
cui adiacet, si enim cadit consensus super praedio rus-
tico, porrigitur ad annum, si super praedio urbano, ad
tempus simplicis habitationis. Et sic ex praedio rus-
tico in dies fructus, & utilitas percipitur.

12 Subdeclaratur haec prima declaratio, ut non proce-
dat in domo, vel alio praedio urbano, in quo non
percipitur fructus uniformiter, & diutius, sed certo tem-
pore, puta conducti apothecae, vel domus in tali lo-
co, ubi de tali mense sunt nundinae, quo calu loca-
tio protrahitur ad tempus fructus, prout in praedio
rustico, prout contingit Fulginatensibus propter nu-
dinas in mense Maij: Tuderitius tempore Penteco-
stae, nec curant multi conducere pro anno, ut in anno
comprehendant illud tempus vtile, & fructuosum, ita
declarat, & sentit Bar. in d. s. qui implent, col. penult. sub
num. 10.

13 Et sic praedium urbanum attentata eius qualitate quan-
doque regulatur secundum naturam praedicti rustici.

14 Subdeclaratur secundo haec declaratio nisi in scri-
ptis certum tempus locationis comprehensum fuerit,
ita declarat ipsemet textus in d. s. qui implent, in fine.
Quae verba intelliguntur secundum veniorem intel-
lectum gloss. Quod si in contra dicta locationis & condu-
ctionis est adhibita scriptura non ad probationem ta-
tum, sed ad hoc, ut scriptura sit de substantia contra-
ctus, & aliter non valeat, ut dixi superius dum de scri-
ptura tractauimus, tunc non inducitur modo aliquo
renouatio, quia in prima locatione concurrebat duo
ad substantiandum contractum locationis & condu-
ctionis, scilicet consensus, & scriptura, in renouatione
deficit scriptura, & sic substantiale, merito non indu-
citur aliqua renouatio, & ita tenet post gloss. libi Bar.
num. 7. Castren. rel. in.

15 Et sic secundum hunc intellectum illa verba non
referuntur ad proxima solum, prout dicendum vide-
bitur, sed ad omnia praecedentia ponendo conclusio-
nem generalem, quod quando in contractu locatio-
nis, & conductionis est adhibita scriptura pro substan-
tia contractus, nulla inducitur renouatio, nec in pra-
edio rustico ad annum, nec in praedio urbano ad
tempus, prout quique habitauerit, & sic quandoque
etiam non fit ad proxima praecedentia, ut quid gene-
rale ad ea. Petr. autem Aureliac, in qua forma libelli
te actio ex conductio & admodum extendit in in-

tellekt: dictorum verborum, & finaliter ponit suum
intellectum ad illa verba facta, non spernendum
hoc modo, videlicet,

12 Nisi in scriptis certum tempus comprehensum fue-
rit, id est limitatum per verba taxatiua, restrictiua, &
praecisa, puta loco tibi hanc domum pro vno anno
tantum, & non ultra, istio casu non videtur in aliquo
facta tacita reconductio etiam pro tempore, quo ha-
bitaui stante formalitate verborum, & hoc innuunt
illa verba, certum tempus, in locatione enim semper
tempus est certum appositum, unde & aliquid certius
comprehendat vltra solitum intelligitur certitudo
per verba taxatiua, restrictiua, & praecisa.

13 Sed dato hoc intellectu pro vero, quid dicemus
hoc casu, si habet post tempus certum, & praecisum
in scriptis appositum? Vtique fortasse dici posset,
prout superius diximus circa interpretationem aliorum
verborum, quod si talis conductor quodammodo de
facto habitat, non erit reconductio ex tacito consen-
su, qui non est, sed dabitur actio ad pensionem ex
aequitate. *l. si me & Titium*, ne locupletetur cum aliena
iactura habitando gratis domum alterius.

14 Vnum non omittit, de quo superius diximus, q. 29.
de locatore protestante: si enim pluries protestatur
termino locationis pendente, nihil agat, si in fine tacet
do permittit, pariter nec iste, qui tempus praecisum
appositum in locatione, tacendo postea videtur tacite
relocasse, debet ne minus operari protestatario reitera-
ta, quam tempus praecisum in locatione appositum?

15 Vnde multi locatores vulgari sermone dicunt. *Io
te l'appigiono per tanto tempo, & non più* conduunt in
haec praecisa formalitate verborum.

16 Consideraui etiam distinctionem, nisi, in eo textu ap-
positum, quae sequendo orationem affirmatiuam, pro
ut ibi fecit, tunc ponit, & a firmat Din. in reg. peccatis,
num. 3. lib. 6. tal. de act. in prin. num. 2. & 3.

17 Non omittit etiam antequam vltimus procedat,
quod Petr. ve Aureliac in citato loco sentit locatio,
nem fieri posse sub tempore incerto, licet (ut ipse di-
cit) raro hoc contingat.

18 Vnde quis profecturus in longinquas partes per plu-
rimos dies, & fortasse menses, dicit amico suo. *Io mi
contento che tenghi a pigione la casa mia fin tanto che io
torao*, quae pedit debetur fortasse arbitrio boni viri.

19 Considerabat tamen Fulgof. ad doctrinam Bar. su-
perius allegatam, quando fructus percipitur vnfor-
miter, & equiparatur praedio rustico, ut pro anno cele-
steatur tacita reconductio, quod non procedit sine scri-
ptura, quia in domo ad certum tempus pro futura pro-
pter accidentem in anno, vel nundinarum, vel indulgentiarum, aut finis, dantur mentes inutiles, in quibus
nulla percipitur utilitas, putati quis per mentem post
indulgentiam, vel nundinas habitaret, quo casu tene-
tur ad pensionem arbitrio boni viri.

20 Vnde in facti contingentia posset considerari. Ego
conduco domum, quae utilis, est vel propter indulgentiam,
vel nundinas, vel finis causa de mense Maij, ta-
tum habito per mensem Aprilis, non vltra, quid age-
dum? Contra habito de mense etiam Iunii, quo
mense nihil lucri facio, quid agendum? arbitrio boni
viri stabitur.

21 Subdeclaratur tertio, & hoc deferuit, tam in pra-
edio rustico, quam urbano, ut non procedat tacita
reconductio, si supercruciat aliquis adus impedi-
turus

ejus consensus, ex quo tacita reconductio inducitur. Vnde si superueniat furor, vel mors tacita, reconductio non inducitur, *l. qui ad certum, ff. locat.* Ex quo contextu multa colliguntur vitia in hac locati, & conducti materia.

21. Primum est, quod in contractu locationis & conductionis, sicut in ceteris contrahibus, eo usque se fictio extendit, quod veritas ipsa potest. Vnde sicut furiosus, vel mortuus expresse locare non potest, quia caret intellectu, pariter ex eis non poterit induci fictio quodammodo locatio per tacitum renouando consensus, & sic renouatio locationis est ficta a iure inducitur per tacitum consensus locatio. Circa quem textum alia plura superius vidimus in q. de usufructu, par. 2. & quod ille textus neget furiosum, vel mortuum posse de integro locare, sed non negat quod fieri possit a lege per fictionem.

23. Vel ideo in eo textu hoc procedit, quia duæ fictiones simul concurrent, puta, quod furiosus habeat voluntatem, & quod dicatur ex integro locare non contradicendo *Io. Far. de essent. infanti. in fi.*

24. Secundum, quod in contractu locationis nec verba, nec scriptura necessaria est, sed solo simplici consensu perficitur ea, quæ superius diximus part. 1. An verba, vel scripturæ sint necessaria in contractu locationis, & conductionis.

25. Vnde si hodie sunt apocæ, vel instrumenta locationis, hæc est potius ad probationem, quam ad substantiam, ut dicit etiam Bar. in d. *qui impleto.*

26. Tertium est, quod furiosus non potest locare, nec renouare tacite locationem.

Quantum, quod locatio extinguitur per mortem dicam (Deo dante) suo loco. Subdeclarat quarto, ut in prædio vrbano intelligatur tacita reconductio, stante lapsu alicuius notabilis temporis, puta trium mensium, prout in casu Mago, *Reg. Luca. 47. n. 11. vbi limitat dicta Doct. in d. 5. qui impleto.*

DECLARATIO II.

1. **D** eclaratur secundo, ut tacita renouatio ex dispositione *q. qui impleto*, procedat, & habeat locum data scientia utriusque locatoris, & conductoris, nec sufficit vnus tantum. Ita Rot. vt per Bellamer. *decif. 748. prope medium. Fulgo. in d. 5. qui impleto. Salic. in l. legem, C. locat. Franc. decif. 539. n. 6. Anchar. q. 42. n. 12. part. 1. 10. de Pra. in l. si quis nec causam, n. 3. ff. si cer. pet. Bard. de temp. vtil. & contin. cap. 4. verif. regina antem. Afflic. decif. 365. in fine. Laurent. de Pinu. *conf. 120. n. 4. & 5. Petr. de Vbal. de duobus fratr. par. 3. q. 5. col. 8. verif. 1. & c.**

2. Hinc postea si quis decesserit pluribus hæredibus relictis, patiantur conductorem in conductione remanere, consentire, & reconducere consentit, vt per Castr. in d. 5. qui impleto, per l. si id, quod 5. fin. ff. pro soc.

3. Idem est mortuo conductore, si eius hæres perleueret in conductione sui authoris, Angel. in l. cum factis, §. eaneant, C. de agricol. & censit. lib. 1. quem refert, & sequitur Io. de Anan. in cap. 2. de inde. vbi dicit valde notandum. Alex. *conf. 28. in fin. lib. 4. Ang. in l. cum factis, §. eaneant, C. de agricol. & censit. Soc. iun. conf. 63. n. 20. lib. 2.*

4. Ampliatur de hærede locatoris etiam ante aditam hæreditatem, Alciat. *regu. 3. præsumpt. 17. n. 4. sic*

intelligens *l. qui ad certum, ff. locat. Mago. Rot. Floren. 2. n. 30. Soc. iun. conf. 63. n. 20. lib. 2.*

5. Declaratur autem hæc conclusio hæreditariæ reconductionis multis modis. Primo, vt procedat data scientia locationis, alias si ignoraret hæres, vel locatoris, vel conductoris, renouatio ex parte hæredis nõ induceretur, & non sufficit scientia vnus tantum, quando daretur casu, quod esset hæres hinc inde, per ea, quæ superius diximus in principio huius declarationis. Alciat. *reg. 2. præsumpt. 17. n. 6. in fi.*

Addo Rot. *decif. 23. in nou. Dec. in l. semper n. 9. ff. de reg. iur. 10. de Amic. conf. 114. col. 5. verif. in super. Alex. late conf. 117. volum. 5. Mari. Angul. conf. 216. n. 19. Castr. *conf. 1. n. 3. vol. 1. Bonacossi in castel. littera 2. fol. 71. Primi. in verbo, coloni partituri.**

6. Quæ ignorantia in hærede præsumitur, vnde alleganti incumbit onus probandi scientiam. Anchar. 10. quitur in fratre succellere, q. 42. in fine, part. 1. Addo Soc. iun. *conf. 63. n. 21. par. 2. Bonum igitur & si quod conductor, vel colonus, cuius interest perseverare in conductione cum defuncto inchoata, vt intimer eius hæredi, vel cum eo quanto citius faciat aliquem actum scientiæ demonstratum.*

7. Et ad prædicta faciunt, quod coniunctus non præsumitur habere scientiam de contractu gesto per defunctum. Alex. *conf. 30. col. 3. verif. non obstat, quod testis dicat, vol. 2. conf. 71. col. pen. & seq. vol. 1. Dec. *conf. 445. n. 10. Vero. conf. cini. 47. col. 2. Corn. conf. 149. col. pen. vol. 2. Bal. conf. 130. in fine vol. 2. Cur. iun. l. 1. col. 9. vbi Purpurat. col. 14. ff. si cer. pet. Ruin. conf. 121. n. 4. verif. nec obstat, vel 4. Grat. conf. 76. n. 8. vol. 1. Malcard. de proba. in verb. coniunctus, n. 5.**

8. Vnde si coniunctus succedat coniuncto locatori, vel conductori, non sufficit dicere, hoc factum locationis scribis ante, tanquam coniunctus.

9. Declaratur autem id, quod dicimus est de hærede, vt in eo præsumatur ignorantia, vt non procedat in suis, & sic in filio, qui præsumitur habere notitiam de gestis per patrem.

10. Vnde & si ibi vi bene informato defertur iuramentum supplementorium de gestis per defunctum patrem. Roma. *conf. 290. Soc. conf. 264. vixit n. 2. vol. 2. Plot. de in litem iurand. §. 24. n. 8. vbi bene loquitur. Addo bene loquentes Tiraq. de retract. lignagier. §. 2. gl. 2. n. 9. Jac. Men. de arb. iud. lib. 2. cent. 2. cas. 150. de hæc est communis opin. Iust. post Soc. in pen. ff. ne quis eum. Allic. decif. 169. n. 8. Ruin. conf. 35. n. 10. vol. 5. Ant. Gabr. de iure iur. conel. 6. n. 10. Addo Roland. *conf. 52. vol. 1. Seraph. de iuram. prin. 33. n. 217. & prim. 68. limit. 2. & semper in facto occurrent. Secure igitur continuabit conductor, vel locator cum filio hærede sine ulla probatione scientiæ.**

11. Declaratur secundo loco in hæreditate non adita, secus ante aditam hæreditatem. Ita Alciat. in citato loco ita intelligend. *l. qui ad certum, in fine, ff. locat. eo quod ibi not. Paul. Castr.*

12. Declaratur tertio in hærede cum beneficio legis, & inueterari, quia in eo procedit si sibi expediat, alias non. Monticuli. de inuentario. par. 9. n. 47.

DECLARATIO III.

1. **D** eclaratur tertio loco reconuatio *q. qui impleto*, vt non procedat in socio perseverante, quia

Tractatus D. Vincentij Carocij

hoc presumitur ratione communis, ut dixi superius in quatuor de socio, & in quatuor de huiusmodi qui impleto, & tractatus Socio. in l. feni de electione, §. l. hoc, §. de leg. 1.

DECLARATIO III.

D eclaratur quarto loco renouatio, §. qui impleto, ut procedat, si conditor, non impleuit pro parte sua pacta, & conventiones initas Alex. consil. 76. vol. 5. Gozzad. in repet. l. 2. C. de pac. inter empt. & vendit. §. 3. l. conf. 24. num. 52.

Addo Crauei. consil. 87. num. 3. ubi dicit, quod verisimile est, quod si conditor intendit ad renouationem, impleuit pro parte sua.

3 Quae omnia etiam in barede procedunt. Alciat. reg. 2. praesumpt. 17. num. 7. Fel. consil. 25. Bar. consil. 154. num. 39. vol. 1. Menoch. consil. 121. num. 100. vol. 1. Cal. can. consil. 7. num. 16. Plo. in l. si quando, num. 101. secundum antiquam interpretationem. Rubei. consil. 14. num. 4. vol. 1.

4 Ampliatur etiam si non impleverit agreditate iactent Capic. decr. 87. §. 10. Borgo. dec. 44. num. 78. in fi. Et materia implemeti ponam in loco Deo dante.

DECLARATIO P.

D eclaratur quinto loco, quando a principio sit renunciatum iori inquisitionis. Gozzad. in l. 2. num. 168. C. de pac. inter empt. & vendit. Bar. de tem. por. vil. vel consil. e. 4. num. 11.

Vnde fit cautus apponere hanc clausulam vtilem in materia renunciationis.

DECLARATIO VI.

D eclaratur sexto in rebus mobilibus, nisi sint locari solite, alias in eis committitur furtum. Bartol. in d. §. qui impleto, & haec est communis opinio, ut per Crauei. in consil. 147. part. 1. & de solito dicam (Deo dante).

2 Id autem, quod dictum est in rebus mobilibus, vel si mouentibus furtum committi, declarat in duobus modis, & hoc ex mente Bar. in d. §. qui impleto, num. 10. sed latius aliquantulum realuendo.

3 Primum, nisi crederet dominum permittitur, quod casu fieri non videtur, immo ex hac credulitate excusatur, non omnes, §. relict. §. de fur. Et quoniam de facili quilibet fur dicere potest, putabat dominum permittitur, ponuntur aliquae circulantiae, vel coniecturae. Prima est, si se ab initio habuit domini voluntate, puta est commodata, vel locata ad certum vsu, tempus, vel locum, si proteratur in longius, & auctor. glo. hoc sentit in §. furtum autem, in verbo, permittitur, & ibi clarius Aret. de obligato. quae ex delicto. Secunda est coniectura ex parte accipientis, si quia erat coniunctus, vel valde amicus domini ipsius rei.

4 Vnde ex hoc credendum est ratione sanguinis, vel amicitiae. Tertia est coniectura ex parte dantis, quia si hoc liberaliter, & humanus, vel conuersus ita dare, his enim concurrentibus illa credulitas excusatur. Bart. ad d. §. relict. Aret. in d. ver. permittitur. Bal. consil. 345. vol. 4. Fel. in c. inquisitionis, §. de accusat. l. 1. in l. quidam in §. in fine, in fine de verb. obi. Boss. in pract. in d. fur. num. 12. Gomel. lib. 3. cap. 5. colum. 2.

in princ. ubi etiam dicitur in dubio presumi dominum non permittitur, cum nemo presumatur velle iactare suum iuribus vulgaribus. Marfil. consil. 16. num. 2. Neuiz. lib. 3. Silu. nupt. l. num. 52. Aug. ad Ang. in verbo, comparent, vers. quid si fur. post num. 12. Iacob. Menoch. de arbit. lib. 2. centu. 3. cap. 298. num. 4. ubi hoc iudicii arbitrio remittendum tenet inspecta qualitate personarum, & rei. Iul. Clar. in §. furtum, col. 8. vers. item excusatur.

5 Colligitur ergo ex hoc discursu, quod si praecedat titulus aliquis, puta locatio, commodatus, & similia, quod est iusta credulitas dominum permittitur. Vnde ad propositum illius, quod dicit Bartol. in d. §. qui impleto, sequitur, quod in rebus etiam mobilibus, & si mouentibus inducitur tacita relocatio ex tacito permisso domini, accedente prius titulo locationis, & sic contra Bartoli opinionem. Videtur enim questio iura de mobilibus implicare contradictionem, quod si au locato constituit in re mouentibus ad materiam §. qui impleto, ut fiat tacita renouatio, & diceret quod fiat furtum in vltra conuenta viatur, quia praecedente locationis titulo, semper est dicendum dominum permittitur, & sic dici potest iustitiam quali in proprio quodammodo vni tacitam renouationem ex dispositione §. qui impleto.

6 Declaratur secundo loco ex mente Bar. in citato loco, nisi dominus esset conuersus locare.

Vade solium, & conuersio locandi excusata furto, & videmus passim in facto, quod multi delectantur, & hoc publice praesentur dare equos ad vecturam, tamen si locant duobus diebus, vel vique Narmeam, & videntur pro decem diebus, vel vique Romanam, non ex hoc inducitur furtum, sed potest recte in tot diebus.

Idem videmus multos locare culcitra, & similia ad dormiendum destituta pro vno mense, tamen si viatur vltius, non accutur de furto, sed agunt ad vltiorum pensionem tantum. Petr. de Vbal. de duobus fratrib. par. 3. q. 5. vers. 3. col. 8.

7 Ex quibus corollarie inferitur ad multa (nisi fallor,) non inutilia.

Primo inferitur intellectus ad l. qui inuenta, §. de fur. ut non procedat, nec habeat locum in equo, vel simili solito locari.

Secundo idem intellectus inferitur ad l. si furtum, in princ. §. de condit. furtum.

8 Tertio idem inferitur intellectus ad d. §. furtum, in vers. nisi credat, in fine, de oblig. qua ex delicto.

9 Quarto inferitur declaratio ad id, quod no. Plo. de in licet iur. §. 1. num. 2. ut contra illum, qui recipit equum, & vius est longior tempore, vel itinere detur actio in item pro danti, & interest, namque hoc ex praedictis non procedit in equo, vel simili animali solito locari.

10 Inferitur quinto loco intellectus ad gloss. vulgarem in §. alie, vol. lal. num. 54. in tit. de act. ut in his, quae consistunt in animo, sicut affectioni nostrae nam hoc non procedit, quauis contra id aliterem sit aliquis praesumptio in contrarium, prout in proposito casu. Crau. consil. 125. num. 9. consil. 127. col. 2. Marfil. consil. 9. num. 36. Nat. consil. 230. num. 6. lib. 1. & ponam alias (Deo dante) iuo loco.

11 Et ad confirmationem huius conclusionis Bartol., addo cum eo tenere & eius opinionem Archiepiscopus.

pum Floren. in eius summa, titul. de speciebus fur. §. 4. Castan. in consuetud. Burg. §. 5. fol. 40. Bonacof. de equo. q. 59.

Et ad hoc met propositum ultra alios addo, quod inuehit Ang. in l. qui Roma, §. Callimachus, ff. de verb. oblig. contra conductores rancinorum; qui conductum nuntios locantium, ut rancinos reducant; nam nullum pactum, nulla conuentio, nulla terminum prorogatio predictos venturios facta aherat, tollit, aut perimit obligationem ab initio quæstam ipsi locatoribus rancinorum, quod dixit bene notandum Roderic. Soarez. in l. rem indicatam, m. 19.

DECLARATIO VII.

D eclaratur se primo loco, nisi conductor in instrumento locationis promississet in fine temporis conuenti restituere locatori rem vacuam liberam, & expeditam cum elausula renuncians, &c.; quod casu non intelligitur modo obliquo facta reconditio virtute talis renunciationis. Goza. m. l. 2. num. 205. c. de pact. inter empt. & vend. commendat Marchel. patricii. 6. in fin. inferens ad statum Bononiense in materia denunciationum per tres menses ante, prout dicam in sequenti declaratione.

Addo Goza. conf. 96. nu. 19. Bello. conf. 22. nu. 12. 2. Clausula igitur renuncians in instrumento apposta tollit remedium tacite renouationis ex §. qui impleto, ff. locat.

DECLARATIO VIII.

D eclaratur octauo loco dispositio §. qui impleto, ut non procedat nec habeat locum, si extaret statutum in loco, quod nisi fiat denunciatio infra tres menses, intelligatur facta reconditio eum eidem pactis, capitulis, & conditionibus, &c. nam intelligitur de prima vice tantum. Alex. conf. 16. vol. 4. quod consilium est valde celebre, & famosum in hac materia tacite reconditionis, & sæpius a Doctoribus allegatur. Rui. conf. 79. n. 4. lib. 1. Tiraq. in l. bones. sub hoc fermone in reg. num. 121. de verb. signific. Soc. iun. conf. 35. num. 9. lib. 2. pulchre Beroc. conf. 55. num. 43. lib. 1. Mago. Rot. Luc. 47. nu. 2.

Subdeclaratur hæc declaratio multis modis. Et primo, quod non poterit locator exequi instrumentum primæ locationis virtute istius tacite reconditionis etiam quod statutum dicat, quod intelligatur facta reconditio tanquam ex publico instrumento. Idem Alex. conf. 73. vol. 1. Beroc. q. familiar. 1. v. n. 2. Socius. 240. n. 3. & 4. vol. 2. Bogn. decif. 44. num. 83. dicens hoc admodum notandum in Terra Petre Sanctæ, Ciuitate Bononiæ, Pistoriæ, & pro similibus locis, ubi talia statuta vigent.

Subdeclaratur secundo, ut tale statutum non habeat locum, si conductor non impleuerit pro parte sua. Beroc. conf. 15. 3. n. 19. vol. 1. Alex. conf. 76. vol. 5. Fel. conf. 125. nu. 21. vers. videris & tertio, Calcan. conf. 7. nu. 16.

Quæ declaratio, prout etiam in superius dixi, semper vera est dum in materia statuti sed de iure communi, & obseruantiæ admodum grata, & amica est contra etui locationis, & conductiois.

Subdeclaratur tertio, ut tale statutum non habeat

locum in bonis ecclesiasticis. Felin. in repertor. in verbo, statutum, quod annullat. Socin. iun. conf. 25. num. 4. vol. 2. Abb. in c. Eccles. 5. Mar. n. 25. de consuet. Alex. conf. 17. vol. 4. Neuiz. conf. 39.

Bene verum est, quod tale statutum comprehendit personam ecclesiasticam. Barbat. quod sic ad statutum Bononiense in addit ad Bart. in l. 1. sub nu. 29. littera B, circa medium additionis magis, c. de sacrosanct. ecclesie.

Aut igitur persona ecclesiastica locauit bona ecclesiastica, aut profana, & patrimonialia; primo casu non ligatur a tali statuto loquente de tacita renouatione; secundo casu sic, & sic in multis casibus statuta laicorum ligant personam ecclesiasticam, & tamen non ligant bona ecclesiastica.

Non omitam tamen in hac statuti materia, quod contra Alesan. opinionem superius relatum dubitauit sal. in l. diuortio, §. ob donatione, num. 23. ff. solu. mat. ea ratione, quia Ales. in suo consil. nimis generaliter loquitur tam in prædijs rusticis, quam vrbis, & repugnat sic generaliter regula d. §. qui impleto, & idem tenet sal. in l. duobus reis, §. ei, qui ff. de iur. iur. ea ratione, quia mens statuentium eadem videtur in secunda, & tertia reconditio, quæ in prima, qui solum voluerit æquiparare prædia rustica, & vrbana, & disponere quod tempus primæ locationis reiteratur in secunda contra dispositionem iuris communis, appellans Alexandr. decisionem in citato loco fore esse. Idem innuit Cotta in memorabilibus suis, in verbo locati, in fine, Alciat. regul. 2. præsumpt. 17. in fine.

Sic et ex dictis eorum videtur posse colligi ad materiam huius §. qui impleto. Aut loquimur de mera dispositione iuris communis iuxta terminos d. §. qui impleto, & locatio intelligitur renouata ad annum in prædijs rusticis, prout superius dictum fuit medium pro prima, sed secunda, tertia, & vltiori vide: aut loquimur de renouatione ex dispositione statutaris, & tunc ad annum, & de prima vice tantum, iuxta tamen Alesandri opinionem.

Et patientia a statuto allegata probari debet. Rot. Bon. decif. 62. nu. 15. Menoch. de arbit. ind. lib. 2. centur. 2. c. 101. nu. 4. Mago. Rot. Luc. 47. nu. 11.

DECLARATIO IX.

D eclaratur nono dispositio §. qui impleto, stante pacto de emendo rem in fine conductionis. Mar. Anguil. conf. 7. l. num. 10. vol. 1.

DECLARATIO X.

D eclaratur decimo loco a naturali instinctu dispositio §. qui impleto, ut procedat quoad pacta, quantitates, & conditiones repetendas, ut procedat in actu de re repetibili. Vnde si loco, tibi domum per annum deinde ad beneplacitum cum hoc quod facias in tali lanua portam ligneam, non per hoc quolibet anno facienda est porta ligneæ, prout dicebat ille cas, uiliosus, & sophistici locator, pariter in locatione vineæ promissum plantare quolibet anno vitas tot, & nita planacione respectu rei in qua facienda est plantatio, cessare, extinguuntur, & expirat pactum, & sic de singulis dicendum.

fit, licet plures res venierint, tamen vnica emptio dicitur.

- 3 Tertio pro hac opinione confirmanda est bonus (ni fallor) *tex. in l. si duos, ff. de contrah. empt.* vbi si duos quis seruos emerit, & vnus eis moriatur, in alio viuo non durat emptio, quod visque dicendum esset, si quot sunt res, tot essent contractus.

- 6 Priorem tamen opinionem affirmatiua, quod tot sint locationes, quot res locatæ, puto vtiorem ex iuribus in ea superius adductis, quæ bene probant eius intentionem, quæ postea venit limitanda, & decideranda ex iuribus pro parte negatiua adductis, & allegatis, prout inferius in discursu questionis apparebit, & ita etiam sentit Bar. in *q. publicanum, num. 4. laco. Nouel. reg. 128.*

- 7 Si iuratur quis in vno instrumento locauerit plures res, & bona, tot sunt contractus, & locationes, quot sunt res in ea comprehensæ, & hoc regulariter loquendo.

- 8 Declaratur hæc conclusio multis modis, & hoc vltra scribentes in locis ordinarijs, quam maxime in *l. sciendum*, vbi locus suus, *ff. de verb. oblig.*

- 9 Primo, vt non procedat, quando vnica pensio pro omnibus constituta sit: tunc, n. ex vnitatis preijs vnica reputatur locatio; & conductio, non obstante quod plures sint res in locatione comprehensæ: ita interminia locati & conducti, *Nat. conf. 4. §. 1. au. 6. vol. 1.*

- 10 Et hoc vltra Nat. & allegata per ipsum confirmatur ex *l. si duos, ff. de contrah. empt.* vbi si duos quis seruos emerit, vno mortuo, in reliquo non durabit emptio: ea fortasse ratione, quia vniuersum ambobus seruis constitutum erat pretium.

- 11 Ex qua *l. inferitur* ad propositū questionis, de qua agimus, qd si pro vnica pensione constituta plures sint res, vel bona alicui locata in vna non consistit locatio, ex aliquo respectu, vel causa, nec etiā consistit in alijs.

- 12 Et facit ad hoc regula, quod vtile per inutile vitia, tur in indiuidijs, *vt not. in regula, vtile, lib. 6.* vnitatis autem, & quodammodo indiuiduitas in casu nostro prouenit ex vnitatis pretij, vel pensionis.

Et sic vnitatis pretij, vel pensionis præualeat multiplicationi rerum in contractu apponitur.

- 13 Subampliatur hæc limitatio, & declaratio, vt etiam vnica dicatur contractus, quando apparet celebratus eod. die, loco, & testibus, *intra not. per Bald. in l. fin. C. de ope. li. Scra. de iur. priu. 107. num. 14. Ant. Gab. de præsumpt. consil. 1. 3. num. 4. Rot. nouiss. 479. num. 6. lib. 3. par. 3. Bouella ad Alex. consil. 90. vers. nec habet, lib. 3. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 12.*

- 14 Subampliatur secundo hæc limitatio, & declaratio, vt in primo loco quis conduxit plures domos non sub eodem scitu, sed separato, postea fecit aliud instrumentum locationis reducendo ad vnum scitum tantum, & vnica pensione id, quod erat in pluribus, nam vnica est locatio, & conductio ex hac vnitatis vltimo loco facta, & sic primum instrumentum locatione separata nihil facit quominus vnica sit postea locatio, & ita concludit in terminis *Cuma. consil. 42. in 2. dub.*

- 15 Subampliatur tertio loco hæc declaratio, & limitatio, vt dicatur vna locatio, & conductio ex vnitatis pensionis, licet solutio, vel præstatio sit distributa in plures annos, menses, vel paritas, prout tota die prædicatur, & occurrit ita Bar. in *q. publicanum, num. 5. in l. si seruus communis, Mandij, ff. de stipul. seru. & in l. si ex*

*soto §. fin. vbi etiam in mo. not. ff. de leg. 1. Bos. de remiss. merce. condur. sub num. 15. & hæc est communis opin. Soc. iun. conf. 68. num. 3. vol. 1. Boel. conf. 45. nu. 74. vol. 1. licet contrarium sentiat Burla. *consil. 709. lib. 3.**

Et sic vnitatis pensionis præualeat, (vt dictum est) pluralitati rerum in instrumento locationis comprehensarum, & præstationibus diuisis, & separatis.

- 16 Declaratur secundo loco allegata conclusio, vt licet in instrumento locationis plures sint res comprehensæ, & singulis fortasse rebus singula constituta sint precia & pensiones, tamen vnica est locatio, si vnà non conduxisset sine alia pariter nec locasset, quā limitationem colligo ex *l. cum eiusdem, §. interdum, ff. de adit. edic.* quam pro contraria parte superius allegavi. Vnde attenditur intentio contrahentium, quæ colligitur in hoc (ni fallor) ex verisimilitudine, & coniecturis, puta conduxit quis duos campos sub vna responsione, scilicet & pensione, quorum vnus est vilior, & fructuosior alio, certe verisimile est, quod minus fructuosum conduxerit occasione habendi magis fructuosum.

Vnde si magis fructuosum frui non posset, & cōductio impediretur, nota locatio volente cōductore corrumpitur, quia si hoc ab initio sciuisset, illi solum non cōduxisset. Vicinitas etiam facit bonam coniecturam, & verisimilitudinem, puta locauit quis duos campos, quorum vnus est conductori contiguus, & sine eo facere incommodum potest ratione bellarum, pascuis, & cultury, quia cum eo coloni, & laboratores facilius reperirentur, si campo vicino frui non potest, tota locatio corripitur volente cōductore, quia hoc verisimile est autem vicinitate locorum.

- 17 Ex sic etiam ex parte locationis inferri & coniecturari potest. Videt etiam coniecturam ex verbis præambulis in tractatu locationis & conductionis, puta, dicebatur, quod Sæpronius volebat locare, & assistere talia, & talia boni, Titus hoc audiens mandauit Sæpronio intimari, si volebat separare, & locare talia bona tantū, quod ipse libetis conduxisset, fuit responsum quod non, tandem conductus omnia simul sub vnica pensione, si postea conductor non valet frui bonis antea separatim petitis, tota conductio corrumpitur.

- 18 Et hæc opinionem in hac secunda declaratione tenuit Dec. *conf. 42. t. num. 4. in fin.* vbi etiam ponit in materia contractus emptiois & venditionis vulgari sermone loquendo, *hæcemo fatto tutto vn mercato. laco. Nou. reg. 128. limit. 1.*

- 19 Colligitur etiam ex text. d. l. cum eiusdem, §. interdum, de qua modo agimus alia verisimilitudo, quæ colligitur ex qualitate rei, puta si quadrigas, vel mulas leuicarias, & pares conduxisset ad vcturam, credere non est verisimile de vna tantum, quia non posset deterrere ad vnum destinatum. Ad idem text. in *l. quod si vno, vers. cels. ff. de in diem addit. & subis autem verbis in fin. ad l. Aquil.*

- 20 Declaratur tertio præsens materia ex *l. si duos*, superius allegata, *innota glo.* ibi posita, licet enim vnica pensio, & scitu plures res conducantur, vel emanantur, tamen si ante configurationem vna deficiat, in nullo valet locatio.

- 21 Posset fortasse præsens materia applicari in simili ad questionem facti. Ego conduxi pro anno rusticū pro agalone, vel malione certa constituta pensione, & incipit per mensem puta seruire, postea accedente tempore meum dicitur domino suo. Ego volo ire

Tractatus D. Vincentij Carocij

In maricimis ad metenda in, facimus, quoniam, da
mili salarium pro tempore propter rito, quo interius,
et cum erit elapsum, de eo apletum tempus, intendi
redibit, & pericium residuum temporis conuenit
Replicat dominus, non intendi tibi dare aliquod sa-
larium, si vis discedere, quia non te a principio edu-
xissim, si scivissim, quod velles hoc facere, arguendo
a re ad tempus, iuxta nos, in l. vnum, ff. si cert. petat.

22 Quid dicemus? paret quod condatus duas res pro
decem paratas, quatuor vna perijt, vel deuenit ad casu,
vt ea vti non possim, si altera res sit ad deo vilis, & fru-
duosa, vt mereatur locari per illa pensione, qua sunt
locatae ambobus simul illi, & ceteris, poterit se peti tota pen-
sio, si condatus illa tantum utatur, nec paret ex deso-
luto alterius a conduto excedere.

23 Hoc (ui fallor) explicat text. in l. si id, quod si, quod
si ex decem, ff. de aqua, inter m. & p. r. vbi quod-
dammodo sentire videtur, quod tota decem illo casu
peti possit si ante qualitate rei, & vni de precij.

24 Et in materia multiplicationis consensu est do-
ctrina Bartol. communiter approbata, quod vbi non
agitur de resolutione contractus, vel de cessu com-
muni vtriusque partis, sed parato, vel in modo agendi,
tot sunt contractus quot res, vt per Bartol. in d. l. si con-
datus, quem communiter approbatum dixit Bartol.
in l. 104. num. 3. vol. 11.

25 Et dicebat Iul. in d. l. si cert. debemus, num. 2, quod
quando plures res principaliter specificantur de per-
te, tunc censentur plures contractus iuxta res in con-
tractu nominatas, sequit si respectue ad vnum effe-
ctum, tunc locum vnum habentur, per text. in l. si haere-
tis plures, ff. de condi. indit. in l. 1. & ibi Bartol. ff. de
insub. Bartol. in l. v. v. m. col. 4. ff. de insti. & in re,
in l. si 12, de iur. & ceteris, ff. de reb. ob. con. ac-
quidat Arz. in §. penult. in l. de hered. insti. vbi etiam
hanc doctrinam defendit ab impugnacionibus Ra-
pha. Cuman.

26 Per praedicta fortasse dici posset, quod si in locatio-
ne molendini dicatur, quod loco acproposito molen-
dinum appendendo de nominato Valheriam, & alia
adherencia, & quodammodo in instrumentis pro molen-
do, non erunt tot locationes, sed vna, cum alia sint
specificata per respectum ad molendinum.

27 Pariter in locacione domus dici poterit dum loca-
tur, postea specificatur tabule, lecta, cubilia, & alia
ad vnum domus determinata, non per hoc tot sunt lo-
cationes, quot res specificantur, sed vna est locatio domus
cum relatione instrumentorum, & mobilium ad vnu
domus determinatum.

Altera est conclusio ad declarationem praedictorum,
de qua et superius vidimus, quod locatio facta sub vni-
ca pensione est vna quantum ad relationem contra-
ctus, circa quaecumque recipiunt totum contractum. Ita
loquitur l. si duos, ff. de contrab. empt. de qua etiam su-
perius vidimus l. cum duo, ff. de in diem additio cum
declaratione l. cum iuxta, ff. si plura, l. adit, in l. secon-
da, ff. cum empt. ff. de adit. edic. sed quantum ad ea,
quae non recipiunt contractum, sed petitionem, vi-
dentur esse plures respectu emptoris, vel conducto-
ris, quia potest de per te petere l. & si vna, in prin. ff.
de alio. emptio. secus ex parte venditoris, vel locato-
ris, qui non potest agere ad pensionem singularem
rerum in instrumentis mentionatarum.

28 Vtilitas vero praesentis indagacionis, & quid pro,

deest querere an sit vna tantum locatio, vel plures,
potest dici quod est multiplex.

Prima igitur est utilitas, quae colligitur ex indaga-
tione praesentis indagacionis circa remissionem mer-
cedis, si enim plures sint locationes, quot bona in in-
strumento appositae, contingat damnum, vel sterilitas
in vna, non sit remissio in alijs etiam diuersis,
& separatis. Si vero vnica tantum sit locatio, non esset
regulariter facienda remissio habita relatione, & con-
sideracione ad alia bona sub vno instrumento, & con-
tractu, & pensione locata, & conducta, vti vbertas
vnius compensetur cum sterilitate alterius. Bartol. in
terminis locacionis & conductacionis, de qua agimus,
in d. publicanus, in fine, qui in hoc bene loquitur,
commendat, & sequitur Boli. de remissio mercedis,
pub. conductorum, num. 22. in fin. vbi etiam vltimus
ponit duo alia in hoc proposito considerata tam in
materia de qua agimus, in multiplicacionis contractus,
quam remissionis mercedis.

Primum est, quod conductor generalis sub vnica
tantum pensione subiacet aliqua bona de sua vni-
uersalia conduccionem cogitur facere remissionem illi
particulari subconductoris, & si vti vniuersali con-
ductor non erit finita.

29 Ex quo patet vnum, quod si conductor vniuersalis
multorum bonorum sub vnica pensione sublocat vnu
puta campum ex dictis bonis locatus si in particulari
subloco contingat sterilitas, nocet subloco, quia
cogitur facere restitutio, & remissionem, & nocet
quodammodo, quia non potest poni in consideracio-
ne, quia sublocauit, & a se quodammodo abdicauit,
non debet igitur subloccare.

30 Dicit etiam Boli. in citato locum vnum aliud satis
vile in hac materia, quod si locatio pluri rerum
& bonorum sub vnica pensione distributa in plures
praedictiones annuales, vel de mense in mensem, & sic
de singulis discurrendo, puta loco tales possessiones
meas pro mille vique ad decem annos, soluendo ad ra-
tam cuiuslibet anni, puta centum pro singulo anno,
& vno anno tantum perceptoris, si est vnica locatio
pro toto tempore, non sit remissio, quia ex decem per-
cipio vnum minus, & propter remissionem obtine-
dam requiritur quod in dimidio, vel vltra dimidium
sit damnum intolerabile, vt (Deo dante) loco loco di-
scas, si sit tot locationes, quot sunt anni, siue quot
sunt termini soluendi, si in vna locacione vnus annus
mihi exigo, vel trium mensium, & sic de singulis di-
scurrendo, quis dubitat quin fieri debeat remissio?

31 Ventas tamen est secundum cum vnica esse lo-
cationem per iam superius adducta ex vnica pen-
sione tamen singulo anno vel mense, vel semestri sit re-
missio, quando singulo anno soluitur, & sic quoad ef-
fectum remissionis faciendae plures locationes dicuntur,
& non aliter, Alex. in §. 3. vol. 1. vbi dicit, quod ita
voluit Bar. in allegata qua; publica, col. fin. Anch. pul-
chre loquens, cons. 402. in §. clare Cora. consil. 12. col. 3.
vol. 2. & haec est communis, & verior opinio Boli. de
remiss. mercedis conductorum, num. 3. in fine, licet Imo-
censarius inueniat, & c. propter sterilitatem, col. pen-
de forato, in l. ceteris, qui multa mas, ff. de publican. l. cum
dum ducia. consil. 88. num. 66. col. 1. vol. 2. Alex. in §.
108. vol. 3.

32 Colligitur ergo declaratio ad superius allegata,
quod locatio facta vnica constituta peruenit: si vna
locat

siet præstatio sit diuina in plura temporatamen non procedit quoad remissionem mercedis, & sic non est bona replicatio dicere, non debet concedi remissio, quia licet hoc anno conductio sit facta, tamen vna locatio est, & pro vno tempore habenda consideratio.

33 Vnde patet, quod factum remissionis sapit bonam fidem prout contractus ipse locationis, & conductio- nis, & est fundatum in maxima equitate, ut si quolibet anno recipit locator pensionem, quolibet etiam anno habeatur ratio conductio- nis, ne indebit grauetur. Cetera ponam (Deo dante) latius in tractatu remissionis mercedis.

34 Secunda est utilitas præsentis indagacionis ad materiam referendæ locacionis: si enim vna locatio erit plurimum simul rerum locatio, tunc in locatione, & consequenter in rescissione attendetur totum corpus rerum locatarum simul vnitum, & secundum illud habenda erit consideratio lesionis, & non particularium rei, in qua præcisè locatio contingit, quia illo casu talis res considerabitur vti quedam sola pars alterius corporis. Si vero tot sint locaciones, quot res in contractu locacionis comprehenduntur, tunc in qualibet res de per se considerata considerabitur lesio ipsa, & consequenter rescissio contractus locacionis, & conductio- nis, prout etiam ponam in titulo de referenda locacione.

35 Et si inter partes fuit cōuentum, ut vna locatio incipiat post aliam, si vna tantum econtingat lesio pro vna tantum dabitur remissio. Cag. post aliam in d. l. 2. nu. 199. C. de refund. vend. ponit pulchre Franc. Marc. a Cagno. non allegatus, d. c. 1. nu. 3. & 4. part. 2.

36 Que conclusio vera est vtra Cagno. late probentem in citato superius loco, ut si fiat locatio, puta ad nouem annos, vel yque ad tertiam generationem, vel alio simili modo, & si in eodemmet instrumento adiciatur in contempnū pactum, quod finita locacione ad nouem annos intelligatur facta ad alios oñes annos, & sic de singulis discurrendo, erunt tamē plures duæ locaciones, & contractus. Ang. consil. 184. per totum consilium, Alex. consil. 165. vol. 2. Bal. in l. voluntas, C. de fideicom. Berz. consil. 1. c. 16. num. 17. & 19. & iterum consil. 217. num. 10. vol. 1.

Vnde (ut superius dictum est, dum de bonis ecclesiæ locandis tractauimus) locatio hoc modo facta de bonis ecclesiæ nun valet sine causa, & evidenti utilitate, & insensatibus a iure requisitis, tanquam hoc modo facta sit ad longum tempus, ut ibi dixi, & contra Paulinam tal. consil. 94. volum. 1. Borgnolite dec. 43. num. 57.

Addo Neuz. consil. 90. num. 26. Franc. Bec. consil. 92. nu. 1. Cabal. milleq. 160. p. 1.

Quod facit ad ea, quæ in sequenti ponam de cohereditatibus contractibus locacionis, & conductio- nis.

37 Tertia refulat utilitas, si extrat statuam in loco, ut de quolibet contractu solatur gabellæ; si enim tot sint locaciones, quot res in locacione comprehenduntur, tot erunt intellendæ gabellæ, & erunt ad fauorem gabellariorum, quod temper cum potest, fugiendum est: Si vero vnagratum sit locatio, vna tantum erit persolunda gabella, & reperies si mundum visitabis gabellam ipsam in multis locis ad supplicationem miserorum populorum, & hoc tenent etiam Doctores ap. l. scire debemus, ubi Bart. num. 4. tal. numero 12.

ff. de verb. oblig. ubi etiam, & alias recenset utilitates & commoditates has in hoc proposito sufficere.

38 Colligit etiam hæc indagacione illa clausula, quæ in multis instrumentis apponi solet, & præcator a multis videlicet, ut tot sint locaciones, & conductio- nes, quot sunt res, & bona in instrumentis locacionis, & conductio- nis descripta, apposita, & annotata, quod operetur hæc clausula in instrumentis locacionum, & conductio- num, & certe nihil operatur tanquam facta in fraudem legis. Specul. in tit. de donat. §. c. ver. quid si aliquis. Gugl. de Cun. & ibi Bald. post eum, in leg. illudans illud, ubi Cum. num. 4. Bal. num. 10. & ibi etiam in addit. C. de sacrosan. eccl. Paul. Castren. in l. scire de bonis, in fin. ubi Alex. num. 14. ff. de verb. oblig. dicit hoc intelligi de verum esse tam in contractu locacionis, & conductio- nis, quam in donatione, per l. faciemus, §. si quis autem, ubi ibi gloss. C. de donat. Bart. in l. modo finis, in fin. ff. de d. lo. Andr. ad Specul. in tit. de donat. §. porro, ver. donatio autem infirm. Bald. in leg. prima, C. quando dies leg. ced. in l. si plures, in principio; ff. de pact. l. mol. in cap. cum contingat, ad in fin. de iur. iur. Oldrad. consil. 204. siue in rebus, siue in quantitatibus, ut per. Alex. ad in citato loco, Matthel. nu. 147. Panorm. in cap. apostolicus, nu. 5. de donat. Roman. consil. 26. & hæc est communis opinio, Alexand. consil. 68. volum. 1. post Roman. in allegato consil. Celf. Vgo de contract. in verbo, quot sunt anni, & c. ubi loquitur in terminis locati, & conducti, Anton. Gornel. de contract. §. 4. nu. 7. Anton. de Canon. in tract. de infirma. par. 2. q. 25. num. 42. Anton. Padulin. quæst. in fine ff. de leg. 2. si igitur dones, & apponas hanc clausulam, ut tot sint donationes, quot res, nihil tacites, ut in fraudem legis siue donatio consistat in rebus, siue in quantitatibus, ut superius deduximus fuit, nec per hoc tollitur vitio infirmationis, ut præcisè Doctores aperte attestantur, siue lucet ad longum tempus rem prohibita alioquin, puta bona ecclesiæ, vel alia, & apponas hanc clausulam, ut tot sint locaciones, quot res, in rano laboras, quia talis clausula pariter nihil operabitur, post alios tenet etiam Socin. tract. fal. l. littera A. num. 2. §. 2. fall. a. 2. Rodan. de reb. eccl. in princ. fol. 6. num. 3.

39 Cui addo bene in materia loquentes Guid. Pap. fin. gul. 375. & 597. Oldr. consil. 253. Roman. consil. 305. al. consil. 18. & consil. 400. volum. 1. consil. 15. volum. 4. Castren. consil. 162. in princ. volum. 2. Alex. consil. 165. col. 2. volum. 2. consil. 21. col. 1. volum. 3. Abd. consil. 107. in 1. dub. vol. 2. Alex. consil. 165. col. 2. vol. 3. Ferrar. cantel. 23. Socio consil. 77. nu. 10. in l. si filiofamilias, §. fin. nu. 25. si solut. matrim. ubi dicit pariter hæc esse communem opinionem. Ant. Gab. de donat. concl. t. nu. 8. ubi pariter de communis attestatur.

Addo etiam prædictis id, quod ad propositum præsentis indagacionis notat Bart. in l. cum servus, §. si servus, ff. de stipul. seru. ad propositum materia locati, & conducti, de qua agimus, quod si promittit mercedis nomine aliquod pro operibus quolibet mense, vel die, ut tot sint stipulationes, quot menses, vel dies, leg. nec semel, §. non sumus, §. quando dies legati cadat, & si fiat locatio domus, & promittatur pensio in annos, vel menses singulos, vna est locatio, quia nihil est suppleendum ex parte locatoris, quod coheret et pensione, sed plures sint præstationes, sed si locatio fiat in decem annos, vna est locatio, & præ-

Tractatus D. Vincentij Carocij

Ratio una, & ibi late per eum, ubi etiam dicit a l. propositum materię locati, & conduci, quod icholaris conduens domum debet soluere pensionem in fine anni *per gloss. in l. ad em. C. locat. de si committitur stipulatio in principio cuiuslibet anni, attamen non potest agi nisi in fine anni ad limitationem, & materiam l. qui hoc anno, ff. de verb. oblig. ut non procedat, nec habeat locum, quando aliquis est implendum ex parte locatoris, quia tunc ante omnia adimpleri debet. *l. Julianus, §. offerri, ff. de ad. empt. & idem firmat Sallust. in l. ad em. gloss. in l. de fundis, ff. de usufructu. Ang. in l. si quis, C. de prescript. 30. vel 40. ann. puichet Paul. de elec. in c. potius, col. 6. de loc. ubi etiam generaliter loquitur de quolibet conductore dicam (Deo dante) suo loco de tempore pensionis soluende, ubi videtur esse locus suus.**

De coherentia Contractus Locationis, & Conductionis.

Vidimus de multis accidentibus in processu locationis, & conductionis, quam maxime de libertate in locando ad l. nemo, ff. locat. de libertate in conducendo, ad l. in ius, C. de redem. de renouatione, ad leg. item quæritur, §. qui implet, ff. locat. & l. legem, C. de multiplicacione contractus locationis, & conductionis, ad l. scire debemus, ff. de verb. oblig. & leg. cum seruus, ff. de sigil. seruorum.

Proxima precedenti, & quidem utilis, fructuosa, & practicabilis est questio, & indagatio, an pactum contractus locationis, & conductionis appositum velletur coherentia contractus.

1 Pro parte negatiua facit, quia si dicitur pactum ad id appositum contractui non velletur coherentia contractus, Bald. in l. ex placito, col. fin. C. de ver. permitt. & dicam inferius suo loco.

2 Secundo pro hac parte facit tex. in leg. si pactum quæritur, C. de pact. ubi si pactum incontinenti appositum idem quod contractus continet, non velletur coherentia ipsius, nec contractus ipsum informat. facit l. quibus, ff. de verb. oblig.

3 Pro parte affirmatiua facit text. celebris in l. iurigratum, §. quoniam, ff. de pact. ubi l. in 3. lex in bona fidei, preterea, C. cod.

Est in terminis locati, & conduci, & hec est verior opinio, maxime cum talis contractus sit bonæ fidei, & illa coherentia in pacto incontinenti appositum quodque producit actiue præscriptis verbis, constituendo contractum incommutatum. facio, ut des, vel ut facias, producit etiam ex coherentia, & locan ad actionem maxime si pactum incontinenti appositum tendat ad fauorem, & indemnitate conductoris, & sub spe lucri in pacto appositum conditor cui duxit Bald. conf. 434. volum. 1. Socin. iun. conf. 78. an 7. vel. 2. Ang. consil. 312. & 414. Boli. de iuss. merced. publicano, num. 55. per totum consil. 145. vel. 1. Alciac. respon. 1. 6. an. 7. l. ubi, consil. 24. an. 1. q. burial. consil. 104. vel. 1. & 204. an. 2. vel. 2. ponens exemplum, si quis locatus iudum pro uile, pacto adiecto de usando conductor boues, & semina, & iundi instrumenta pro cultura fundi, licet sint quodammodo duo contractus iocationis, & emptionis, tamen secundus est correlative ad primum, & celetur pars illius.

Inferens, quod licet in contracta locationis, & co-

ductionis competat remedium l. 2. C. de rescind. vend. ut superius vidimus, tamen non procedit in lacione appositā in pacto adiecto tantum, quæ addi possent ad ea, quæ in materia huius remedij dixi.

Ado vltra Burfat. ad confirmationem principalis conclusionis, quod pactum incontinenti appositum velletur coherentia contractus locationis. Alex. in terminis, consil. 28. col. 1. vel. 4. Purpur. ad l. in l. in bona fidei, littera B, C. de pact.

5 Declaratur hec conclusio multis modis, ex quibus etiam colligitur responso ad rationes in contrarium pro parte negatiua adductas, & allegatas.

6 Primo si tale pactum incontinenti apponatur ad principalem contractum locationis, & conductionis, licet si ex intervallo, quia non informat, nec velletur coherentia contractus, nec in hac actionem aliquam producit. Ita per illum tex. l. in l. iurigratum, §. quoniam, num. 3. ff. de pact. in l. in bona fidei, an. 11. C. eodem. Tiraquel. de retrall. conuent. gl. 5. §. 1. num. 11.

Cui addo Corn. consil. 288. col. 3. in fin. vel. 3. consil. 28. col. 1. vol. 3. Felin. in cap. qualiter, & quando, col. 12. de acen. et. Rip. respon. 13. col. 5. vol. 1. Alexan. consil. 90. col. per. volum. 1. consil. 18. col. 1. & sequen. vel. 3. qui late extendit in declaratione huius materię, quæ est confusa, difficilis, & intricata. Ant. Gabr. id attestans de præsumpt. consil. 13. num. 24.

7 Incontinenti autem quomodo procedat in hac difficultati materia de coherentia contractus, non declarauit, nec (prout videre potui) potuit, Menoc. in tract. arbit. quæstionum, ubi profiteri videtur declarare, quomodo in multis casibus incontinenti dicatur, tamen hunc casum non reperi talem.

8 Dicitur autem incontinenti hoc casu, nedum quid apponitur unico contextu, non data aliqua distantia temporis, sed simul tempore, sed etiam, si duo actus fiant intra breue tempus unus post alium, illa enim temporis modicitas non consideratur. Anchor. consil. 434. col. 1. in fin. vers. præterea animaduertendum. Vnde si per horam possit dici incontinenti pactum appositum, & velletur coherentia contractus, Cur. senior, consil. 55. col. 3. vers. & hoc maxime, & si die sequenti fiat, & apponatur, dicitur in continenti appositum. Catian. consil. 39. col. 1. in prius. vers. & idem dicendum est, & nedum de unico die, sed & per paucos post consuluit Cravet. consil. 156. sub an. 17. ubi etiam dicit, quod si tempore celebrari contractus partes conueniant de apponendo tale pactum in contractu locationis, vel simili, post ex intervallo redigatur in scriptis, dicitur incontinenti appositum, habito respectu ad tempus conuentionis initæ. Anchor. consil. 2. & sequen. Si igitur loco tibi domum pro certa pensione, & ibidem incontinenti cõueniamus in hoc pactum, & quod pensio perfoluenda sit, & esse debeat in paulis, & restibus, & non alia moneta, si tale pactum referatur in scripturam ex intervallo tamen dicitur incontinenti appositum, & operabitur effectus suum, & ex eo agi poterit. Pariter dico postea, si sit facta locatio simpliciter de domo pro certa pensione, & post ibidem adiciatur pactum, quod locator, vel conductor licentiarer volens denueire per mentem ante finitum tempus, & si ex intervallo apponatur, præsumitur incontinenti habito respectu ad tempus conuentionis primò loco initæ. Et applicando ad practicam ex cõtente in hac prima declaratione inferat ad questio-

nem, quæ in facti contingentia occurrit in hac vult materia locati & conducti.

Reuerendissimi Episcopus Verellenſis locauit quendam ipsius bona citam nobili Verellenſi cum pacto, quod conductor non possit sublocare, nec socium assumere sine licentia ipsius domini locatoris, si socius sit admissus per principalem conductorem cum consensu Domini locatoris, si mortuus, an transmittatur ad hæredes, qui veint peruenire in cōductione.

10 Facit pro parte affirmatiua præsens materia de coherentia contractus, illa enim nominatio in locos fuit facta incontinenti in contractu locationis, merito idem iudicandum est, quod de ipso contractu locationis, qui transitoris est ad hæredes, ut loco dicta.

11 Contrarius tamen fuit decerni per Senatum Pedemontem prout Pedemont. dec. 76. ea ratione possimus, quia in thesauri ibi propositio facti sunt duo contractus principales ad touicem distincti, & separati, quorum unus est meræ locationis, & cōductionis inter Reuerendissimum Episcopum, & primum conductorem, & iste est sui naturæ transitoris ad hæredes, l. vniuersi veritas, c. locati, ut loco dicam. Alius est contractus societatis negotiationis dictæ locationis inter primum conductorem, & locos, & iste est meræ contractus societatis, qui ad hæredes non transiit, sed morte finitur. l. societas, c. societas, l. si frater, §. idem respondens, ff. pro soc. cum multis similibus.

Et in hac locati & conducti materia notabilis est in multis hæc decisio.

12 Primo circa pactum de nemini sublocando sine licentia, & consensu Domini locatoris, licet enim quis locet rem suam, & quasi per hoc abdicat a se fructum ipsius, fructus etiam hac cogitatione de non sublocando sine ipsius consensu, & licentia, posui iuperius de materia sublocandi, in verbo, conductor.

Secundo circa aliud pactum de non assumendo in socium per ipsum conductorem aliquem alium sine expresse consensu ipsius locatoris, quod pactum ibi præsupponit unquod de iure valeat, & teneat in hoc contractu locationis, & cōductionis, & licet foras se assumptus domino non premittatur, cum nihil negotij contraxerit cum eo, tamen hæc specialiter paciscuntur.

13 Assumuntur enim quandoque in socios homines rixosi, iubilæ, & scandalosi, qui perturbant varijs modis totam negotiationem locationis, & cōductionis cum maxima diplicitia principalis locatoris.

14 Tertio loco ponderandum est tertium pactum ibi appositum, & verba ipsius, videlicet, quod talis, & talis ibidem nominati, &c. locij assumpti a tali principali conductore de consensu Reuerendissimi locatoris assument, ut principales se obligant, &c.

15 Vnde iungendo secundum pactum cum tertio, qui libet contrarium diiudicet, fit enim pactum de non assumendo socium aliquem sine consensu locatoris, postea inferius in eodemmet instrumento dicitur fuisse talem assumptum in locum de consensu, & tamen ibi contrarium deciditur.

16 Quartum ibidem colligitur, quod contractus societatis in eius ventre includit quandoque, & tenet contractum locationis, & cōductionis, puta veltigalium, vel negociationis alicuius locationis, & cōductionis, prout etiam tenet Cur. len. conf. 53. c.olum. 1. tamen ex hoc non mutatur natura sua, nec transiit

ad hæredes, ut in effectu dictæ decisionis habetur.

17 Et sic habetur intellectus, & ampliatio ad §. soluitur, l. in l. de societas, ut societas morte finitur, quoniam ampliat, ut procedat, & habet locum etiam si sit contracta super facto transitorio sui natura ad hæredes, prout super negotiationis alicuius locationis, & cōductionis, prout in dicta decisione colligitur.

18 Nontaceo autem in hac prima declaratione coherentiam contractus locationis, & cōductionis, quod an pactum dicatur incontinenti appositum, statuit arbitrio iudicis, Rom. conf. 244. in fine, per cap. l. iterando restitut. spolia. Arc. in c. veniens, si secundo, col. 8. de testib. Dec. in c. prudentiam, §. sexta, in tertio notabili, de offic. deleg. Craue. d. conf. 156. sub numer. 17. quos non alie gant eruditus Menoc. d. arbit. ind. lib. 3. c. 1. c. 1. conf. 1. per totum.

19 Declaratur igitur secundo loco principalis materia coherentiam contractus, ut procedat in pacto cor. respectu ubi ad contractum principalem, alias non Dec. in l. in bona fidei, num. 1. c. de pact. per textum notabilem in hac locati & conducti materia, in l. fundi par. tem, ff. de contrahen. empt. ubi dominus vnus fundi vendidit partem tantum, aliam vero locauit in annos decem pro certa mercede in pecunia numerata constituta, dicitur ibi, pro ista parte conductæ, ut ista conductio lortiatu effectum suum agi potest ex vendito, & sic conductio ibi vestitur coherentia societatis emptionis, & que pars illius, & ad obseruantiam illius agitur actione deliciente ex principali contractu emptionis, & venditionis.

20 Nec siccario præterendum est tex. in d. l. fundi par. tem, ff. de contrahen. empt. ex quo in hac locati & conducti materia colligitur hæc conclusio, quod licitum est hoc pactum, & hæc conuentio Vendo tibi partem huius fundi protus, cum hoc pacto, & conditione, quod aliam partem conducas, & ad id facilius expediendum dat lex cautelam, ut venditor fiat aliquo viiori precio poterit enim postea d. cere venditor, ut hoc quod hanc aliam partem conducas, quia vendidit viiori precio ad hanc effectum, & hoc contingere potest in oratio, cuius vna pars sit deterior alia, vel in duob. fundis diuersæ qualitatis, & bonitatis, quique n. vellet melior e eligere, & deteriorem relinquere.

21 Ex his ex discursu, illius colligitur, quod conductio quandoque est per contractum venditionis, immo pars precij ipsius, & ibi contextus aperte dicit. Vnde post Fulg. ibi ad propositum materię, de qua agimus colligitur, quod pactum incontinenti appositum vestitur coherentia contractus, & ipsum informat, quod verum est si informare possit, & heri pars illius, per illam textum a contrario sensu.

22 Et si quandoque licet et suam proferre opinionem saltem per modum dicuntur, videtur quod non bene Labolenus auctor. leg. fundi partem, in eo contextu reprehendat Labeonem, & Trebatium negantes ex vendito agi posse, si enim hoc fecerunt, loquebantur in alio casu penitus diuerso, puta quando nullum est constitutum pretium, prout clare exemplificatur, in l. tenetur, §. 1. ff. de alio. emptio. sed Labolenus eos reprehendens loquitur in alio casu, quando est constitutum pretium, quis enim negaret constituto pretio ex vendito agi posse.

23 Sed ad propositum materie locati & conducti, de

Tractatus D. Vincentij Carocij

- qua agimus ibidem, si queri posset an conductio, & locatio solo, & nudo consensu perficitur, ut superius visum fuit ex l. 1. ff. loc. cur. in l. fundi partem dicitur, & agi potest est venditio, ut conductio fiat, facta enim dici potest conductio ex solo iam praestito consensu.
- Responderi posset, quod ibidem non agitur ex v. dicto, ut conductio fiat, sed dicitur, ut conductio praestatur, id est pensio rei conductae, & merces conductio- nis, vel fortasse dici posset, quod locatio non erat, quia pensio non erat taxata. Vnde erat facta conductio sub pensione incerta. Vnde agitur ad taxationem in- cernere pensionis, & mercedis. Ad idem text. in l. si fieri- lis, ff. si fundum ff. de off. empt.
- 24 Declaratur tertio loco principaliter conclusio, ut procedat, & habeat locum in pacto correlative, & respiciente contractum locationis & conductio- nis. Quod si pactum sit a contractu alienum non vestitur coherencia contractus. Bar. in l. si tibi decem. ff. de pact. per. tex. in l. i. iurigenum, & idem de arellus. ff. de pac. Bal. in l. petens, vbi Alex. & Tal. C. de pact. & in l. lella, l. imita. ff. si certi petant in l. iurigenum, ff. quimus. modum. 2. ff. de pact. in l. in bono fidei, vbi Decan. p. C. de pact. in legem, col. ff. C. eodem. Corne. in pulchro calio, conf. 192. lib. 4. Tal. conf. 171. lib. 4. vbi dicit id vo- luisse gl. ff. ex causa, ff. de minor. & facere, l. quadam mulier. ff. famul. ex c. i. in l. ex falsis, Cod. de transact. Caltr. conf. 4. lib. 1. & conf. 347. lib. 2. Tiraq. de retrac. conuent. gl. 5. §. 1. num. 24. & in l. si inquam in prin. in l. tot. C. de reus. donat. Ant. Gabr. de praesump. concl. 2. num. 12.
- 25 Vnde si fiat locatio, de domo, pactum vero esset de eundo Romano, nihil esset, debet. n. esse de appetitis contractus ut vestitur coherencia ipsius alias non.
- Et applicando ad materiam locati & conducti, de qua agimus, insertur ad id quod non. gl. in l. 3. in fin. & in l. quaro. ff. si tibi loc. & superius alias videmus de simi- litudine locationis, quod si alicui locatus sint massa- ruz, vel aliqua instrumenta fundi restituerit, quod venditio erit pars locationis, si ad tempus facta sit, & sic massariuz omnis locatus quandoque non vendi- tur, sed si manius ratione deteriorationis, ut facit multi cauti locatores, & sic tendunt ad inuicem ma- ius locatus, & venditio, quia una quadoque est pars alterius, ut iam visum est.
- 26 Declaratur quarto loco principaliter ultra Tal. p. uribus modis limitantem in l. iurigen. ff. quimus. ff. de pac. ut conclusio procedat, & locum habeat ante contractum perfectum, & absolutum, iuxta l. contra- ctus, C. de si. instrum. secus si sumus in contractu iam absoluto, & perfecto. C. quodam antiquiores in l. in bona fidei, col. 1. vbi Alex. & Deci. idem tenent, C. de pac. in l. cum antiquitas, C. de testam. Bar. in l. lella, col. 3. q. 2. ff. si certi. petant in l. 1. col. 2. versio. prout quali- ter, ff. de solut. Caltr. in l. d. §. quimus, cum contra- ctus perfectus conditionem non capiat, ff. perfecti, C. de don. quae sub modo, Tiraq. de retrac. conuentione, §. 1. gl. 5. num. 25.
- Cui plene propositi addo ab eo non allegatum Corne. conf. 135. lib. 1. & conf. 288. col. 4. lib. 3.
- 27 Verum huc conclusioni repugnare videtur id, quod superius diximus, quod in continenti factum di- citur etiam per dies post, vel saltem aequum par- ter diuertant ad extraneos adus, per liberos palam, §. si quis de testam.
- 28 Nec dici potest incontinenti adu nondum perfe- cto, immo eo casu ante perfectionem dicitur pars, non pactum appositum.
- Et ultra Tiraq. & alios ad propositum materię lo- cati & conducti, de qua agimus, faciunt ea, quae ha- betur in l. pradio, ff. de off. & empt. quae lex famosa est, & quotidie allegatur secundum Cast. ibi, & loquitur in pacto incontinenti appositio, quod quidem pactum est de locando, & secundum veram lectionem, quam ibi Pau. Cast. valde celebrat.
- 29 Tria enim ibi continentur pacta, quorum primum est venditio domus, quod solo consensu perficitur. Se- cundum fuit pactum de locando domum venditori, quae fuit vestita coherencia contractus.
- 30 Tertium fuit stipulatio penalis si non fieret quod in pacto contentum est. Prius a conventio producit vnam actionem tantum, scilicet venditio, quae datur prin- cipaliter ad pretium, & hoc secundum naturam co- tractus, & secundario ad id, quod enenit in pacto loca- tionis, & hoc per accidens. Secunda conventio produ- cit de se actionem praescriptis verbis, quae oritur ex pacto de locando, in bono fidei, C. de pact. & informat actionem praecedentem ex vendito, ut illa decur, ultra quam naturaliter dari solet. Tertia conventio pro- ducit actionem et stipulatu. ff. certi conditionem ad solam penam. Et ibi addit Pau. Cast. multa vitia in hac praesentis indagatione, & ad propositum materiam locati & conducti, de qua agimus, quod si iuxta facti speciem ibi propositum, & de qua in proxime praecedentibus, vidimus, emptor non fecit quod promissi, & sic non locavit venditori, & incepit teneri actione ex vendito informata ad id, quod venit in pacto, si ven- ditor non egit ad penam potest agere etiam vendito vt lucet, vel ad interesse si non licet.
- 31 Secundo loco dicunt ibi, gl. & Cast. si egisti ex ven- dito, & quia non locavit, coactus fuisse interesse no- poteris penam petere, si plus non erat in pena, quia obstat exceptio, alias illud plus petere poteris, si plus erat in pena.
- 32 Tertio loco dicunt ibi gl. & Cast. si incepisti a peti- tione penae, & ipsam fuisse consecutus, non poteris postea agere ex vendito, si non locavi etiam si inte- resse sit maius quam pena.
- 33 Quae appositae tanquam vitia, & scita digna circa effectibus alius pacti incontinenti appositum, & hoc ul- tra scribentes in locis ordinariis, vbi praedicta non vi- debis alleg.
- 34 Declaratur quinto loco praesens materia, ut pro- cedat quantum ad ipsos contrahentes principales, no- etiam quantum ad tertios etiam accessorios. Bal. in l. ex plecto, §. si quis, 17. C. de ver. promissa. in l. petens, col. 1. & de pact. Tal. in l. iurigenum, §. quimus, l. imita- 5. §. 1. pac. Tiraquell. de retrac. conuen. §. 1. gloss. §. 1. num. 26. C. clementi. reputas hoc valde notabile, singulari- 109. falsus est.
- 35 Considera circa hoc, quia Doctores fundat se, quia fideiussio non contrahitur nudo pacto, sed verbo- rum solemnitate requiritur, allegando ad hoc propo- situm, l. 5. §. satis acceptio, ff. de verb. oblig. & l. blandi- tiae, C. de paterfamilias, quae ratio mihi facit quo ad ter- tium, prout Doctores praesupponunt.
- Vnde ratio Doctorum tendit ad vnum finem, & declaratio ad alium finem.
- 6 Quare putarem, quod si pactum etiam nudum con- tractus

ratui appositum respicit factum tertij, & non vestitur coherentia contractus, ut in prædictum tertij, similiter pactum verbis vestitur, prout est stipulatio, vestitur coherentia contractus, ut dicit Castrensis esse valde notabile in *l. prædica, nu. 2. ff. de act. empt.*

Vbi considerat Castrensis, ad quid ista stipulatio vestitur coherentia contractus, si ex se vestita est verbis, & potest producere actionem, respondet, quod coherentia non producit actionem, sed informat, dicens hoc admodum menti tenendum.

37 Et sic per modum corollarii inferitur primo loco ampliatio in hac materia coherentie contractus, quod nudum pactum nudum vestitur coherentia contractus, sed & stipulatio. Secundo, quod in hoc est differentia, quia pactum nudum informat, & actio ex primo contractu datur ad contenta in pacto, & ex pacto oritur actio præcipue verbis, ut superius vidimus, stipulatio vero informat, ex se tamen actionem producit.

38 Declaratur sexto loco principalis conclusio, quando reperit actionem informatam, alius non. Bar. in *l. licta, col. 3. ff. de act. empt.* & ibi Castrensis, col. 3. ff. de act. empt. & sic ita regula Philosophorum. Alius aduocorum sunt in patiente bene dispositio.

39 Declaratur septimo in pena gl. in *leg. servus, & leg. fin. ff. de serv. export.* & in *l. stipulatio illa, §. alteri, ff. de verb. oblig.* In contrarium tamen est communis opinio, ut per Alexand. in *d. §. alteri, lal. in d. §. quinquimo, l. limit. 4.*

Addo Aret. in *l. 4. §. Cato, col. 6. vers. fin. quantum.* Doct. hic, ff. de verb. oblig. contra Imo. ibi, qui contrarium tenet Anton. Gabr. de reg. in conc. l. 2. nu. 47. Vbi etiam quando stipulatio adiuncta naturæ contractus, cui adijcitur.

40 Declaratur octavo loco, quando pactum principale est ad fauorem vnius, & pactum incontinenti appositum ad fauorem alterius, quia tunc pactum incontinenti appositum non vestitur coherentia contractus, ne inducatur in fauorem retroqueatur in odium, *l. quod fauore, ff. de legibus, ita tenet glossa in l. pletens, in gloss. magna, circa medium, vers. in d. vbi Bar. numero 6. Castrensis, num. 4. Alex. nu. 2. lal. in d. 6. Dec. nu. 1. §. de pact. per tex. in materia locati, & conducti loquentem, in *l. si tibi, ff. loc.**

41 Declaratur nono, nisi pactum incontinenti appositum contineret illud idem, quod principalis contractus, cui cohereret, quo casu tamen superius nihil operaturus Bar. in *l. licta, col. 2. in §. vbi lal. nu. 25. l. limit. 2. ff. si cert. pet. Bal. in l. petens, C. de pact. lal. in l. in resistentem, §. quinquimo, col. 3. l. limit. 7. ff. de pact. per reg. l. qui his idem, & ibi nos, ff. de verb. oblig. & in *l. si pacto, qui panam, C. de pact.**

42 Subdeclaratur tamen hæc declaratio ad propositum materię locati, & conducti, quia agimus, ut non procedat in stipulatione appositā super contractum locatium, & conductionis, vel alio simili contractu, quæ licet conlineat idem, quod contractus principalis, tamen quilibet contractus stat de per se, & ex viroque agi potest, ita lal. post alios, in *l. qui his idem, col. 3. l. limit. 3. de verb. oblig. per l. aduocatum, ff. pro soc. & l. 5. §. conuentionales, ff. de verb. oblig.*

43 Et passim praticamus, quod stipulatio interponitur super variis contractibus, quos celebratur, ut locationis, & conductionis, emptiois, & venditionis, & similibus, & nostra interelli habere plures actiones, &

remedia diuersarum specierum, *l. seire debemus, §. fin. l. quod in heredes, §. eligeret, ff. de tribut. §. sit itaque, in §. de act. cum multis similibus.*

44 Decimo loco declaratur hæc principalis conclusio, quando contractus principalis, prout locatio, daret pacto nudo, puta, & stipulatio esset super accessorio, vel pignori, vel simili, quæ accessoria sunt, & casu proceditur econuerſo, quia stipulatio non vestitur a pacto nudo, *l. quod per manus, ff. de in. codic. l. uili, & ibi Bar. C. de contrahend. & comm. stipul. Bar. in lex pupillari, ff. de vulg. & pupill. in l. si pactio, quo panam, C. de pact. lal. in l. licta, l. limit. 4. sub numero 2. ff. si certum petat. & in §. quinquimo, l. limit. 9. sub num. 5. ff. de pact.*

45 Si igitur stipulatio est appositā, vti accessoria, non vestitur, & sic principale non recipit robur, neque vellementum ab accessorio.

46 Undecimo loco declaratur, ut procedat principalis conclusio, quando pactum incontinenti apponitur iuxta contractum locationis, & conductionis conditionalem, quo casu ante purificationem conditionis non vestitur coherentia contractus, secundum Bal. in *d. l. petens, & in l. licta, l. limit. 5. num. 27. vbi dicit hanc esse communem opinionem.*

47 Duodecimo loco notabiliter, & ad propositum materię locati, & conducti declaratur principalis conclusio, nisi pactum incontinenti appositum sit cõtra naturam principalis contractus, cui apponitur, tunc, non vestitur coherentia contractus, nec veteret actio, nem informat. *glossa in l. regalis, §. si tibi in gloss. magna, circa med. ff. si cert. pet. vbi Bar. nu. 2. Castrensis, 3. Dec. nu. 3. lal. nu. 5. ff. si cert. pet. Bar. & Castrensis in l. si tibi de cem, ff. de pact. Alex. in l. in bona fidei, nu. 1. in 1. notab. ff. de pact. lal. in §. quinquimo, num. 5. l. limit. 1. in l. licta, num. 27. l. limit. 6.*

48 Et vbi hic, quod præfati Doctores loquuntur, quod si pactum est illicitum, habebit respectum ad contractum super quo interponitur, nunquam vestitur coherentia contractus, ponam in tit. de *res. satis est*, quod non vestitur coherentia contractus locationis, & conductionis pactum viuarum, quod adijcitur.

49 Subdeclaratur ista conclusio, & declaratio ex recollectis per Alex. in *d. l. in bona fidei, in 1. not.* quod non procedat allegata declaratio, si deductum in pactum principaliter potuisset per se consideratum in contractum, tamen in casu non vestiri, ut actionem informet, quæ casu dabitur actio præscript. verb. ut ex consule traditus per eum colligitur.

50 Et sic quandoque pactum vestitur coherentia contractus, sed actionem ex contractu descendente non informat, sed oritur actio de per se, quæ est præscript. verb. prout si principalis contractus, non continet quid certum, & sic actio daretur ad certum, & stipulatione, vel pacto incontinenti appositā est positum, quid incertum, ad quod non datur actio ex primo contractu, quia oritur ex eventu certo, incertum autem principaliter potuisset in contractum principalem deduci.

51 Subdeclaratur secundo loco ad propositum materię locati, & conducti, de qua agimus, ex *l. fundi partem, ff. de contrah. empt. & l. in actur, §. 1. ff. de act. empt.* de qua materia superius vidimus, nam in dictis turibus una pars pretij fuit in pecunia numerata, residuum vero in conductione cum valore pretij alterius rei, &

Tractatus D. Vincentij Carocij

& tamen est contractus emptionis, quia attenditur quod principaliter agitur, & illud, quod datur pro re seducta pretij, non excedit valorem principalis rei, declarat Bar. in *L. Aristo*, num. 3. si de donat. in *l. si in emptione*, ff. de contrah. empt.

51 Facit ad questionem practicantem in facto in hac locati, & conducti materia loco tibi fundu pro decet, & quod des quolibet anno vnam salam, eritne locatio, & quod non quia dicta merces non est in pecunia numerata, sed superius dictum fuit.

52 Contrarium erederem ex predictis, & in facto videlicet iudicatum.

Addo Bart. in *l. i. col. fin. vers. quare extra glossam*, ff. de ver. permitt. per tex. in materia locati, & conducti, in *l. item si. §. 1. si locat. tal. in preal. sed. col. 3. vers. item autem secundum*, Barbat. conf. 56. col. pen. vol. 2. pulchre Crauet. conf. 5. Roland. de commun. cons. 3. num. 31. vol. 1. Crauet. conf. 102. que omnia posui tanquam vtilia, & quotidiana tam in materia locati, & conducti, quam in alijs contractibus, & sapius in facto occurrunt, quod vnus contractus est pars alterius, & habet in facto in permutatione, & emptione, & venditione. facit pro istis auidis, qui in locacione possunt suillam, hędum, pullos, & similia, nam talia pacta nedum coherant contractibus, & informant veterem actionem, sed multo magis de ceteris locatoribus, & illis admodum profunt.

54 Facit etiam ad aliam questionem, si extat statutu quod de quolibet contractu solvatur gabella, si est emptio, & venditio, modo principaliter locantur prędia, & dantur boues aestimati, prout in multis locis, vtique non erit soluenda gabella, quia principalis intentio fuit locandi, aliud in consequentiam venit. Anekar. conf. 71.

55 Declaratur decimotertio, vt scite, & improprie pactum incontinenti appositum dicatur inefficace. Cui, non vere, & proprie. Bal. & ibi Aiet. rel. 2. in *l. p. tenet. C. de p. in l. l. c. notat. §. vbi Socin. notat. 6. tal. nota. 8. per verbum creditur, & perinde si appositum. Tiraq. de vtriusq. coment. 5. l. 5. §. 5. num. 27.*

56 Subdeclatur hoc esse verum, vt dicatur vere inefficace, si apponatur ante contractu perfectum, & absolutu, secus si incontinenti postea, nam tunc scite dicitur inefficace. Corn. conf. 133. col. 1. & 2. lib. 1. & conf. 288. rel. 4. lib. 3. Ant. Gabr. de p. r. sumpt. conclus. 13. in fine.

57 Quod facit ad materiam statutorum, & vnt modo in mentem vnum. Dispono statutu, vs mulier non possit locare, vcl contrahere sine consensu proximorum, si in contractu principaliter adhibetur sollemnitas, & in pacto incontinenti appositio non, eritne validum, & iustitabile statutum?

58 Signitur locas fundus, apponit multa pacta de non incidendo arbores fructiferas (soluendo hędum, simulam, alportando parte m. domini ad domum, simum, mutando lemen, dando boues, hęc omnia vclutur coherencia contractus locacionis, & conductiois, & datur ad hac actio ex locato, & conducto.

59 Ego vltra alios, quos ego viderem in locis ordinarijs ad propositum materie locati, & conducte qua agimus, declaro hanc materiam duobus alijs modis, & sic in xia inchoatum ordinem, & numerum declarationum precedentium.

60 Decimoquarto loco declaratur, vt pactu vclutur coherencia contractus, quando resultat in vtilitatem

contrahentium locati, secus si respiciat vtili arem tertij, ita in terminis locati, & conducti tenet glo. quam ibi sequitur Cyn. Ang. & Bal. dicit communiter receptam, in *l. si tibi*, in verbo, *iur. crim. l. c. loc.* vbi Cyn. rationem reddit, quia inter ipsos contrahentes est reperire contractu aliquem inominatum, puta do vt des, do vt facias, & similia, secus quoad tertium.

61 Decimoquinto loco ex eadem materia locati, & conducti in allegata *l. si tibi*, C. locat. post Ang. ibi colligitur alia declaratio, quod pactum vestiri coherencia procedit in contractu, secus in distractu.

62 Tres tamen in actione diuerse quodam modo fuerunt opiniones. Vitramontani sunt in ea opinione, vt ad contenta in pacto incontinenti appositio agatur actione ex contractu descendente, cui coheret prout ex locato ad pactum in locacione incontinenti appositum. Citramontani prout Bar. & alij, tenentur oriri actionem prefcriptis verbis. Tertia fuit Thobig Nonij opinio, qua nouum imple appellat, *Instit. quibus modis vt tenebatur obligatio*, super gl. 1. num. 16. & 17. vt de per se actio oritur noua, & separata, nomen tamen recipiat a precedenti contractu, cui coheret, & vestitur, & in effectu non d. fert a prima.

63 Et circa hanc indagacionem addo vnum, in quo Pinel. dicit consuluide, si emptor statim locat venditori rem emptam, si venditor intentes remedium *l. 2. C. de rescin. vend.* & obtineat emptor supplet premium, poterit rescindere locacionem vti in continentem appositam, vt per eum in *d. l. 1. par. 1. c. q. per d. l. f. de pactum*.

De ratificatione.

Succedit alterum accidens in contractu locacionis, & conductiois, & quoniam de hoc tetigit par. 1. dum de personis tractauimus, in tit. de Procuratore in hoc me extendam.

Quero igitur. Est facta locatio alicui gerenti negotia alterius, an dicatur perfecta ante ratificationem.

1 Videbatur quod non, quia alteri stipulari neco potest *l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verb. oblig. l. quo in tela. §. si. ff. de reg. iur. §. si quis alij. & §. aliter. Instit. de inutil. stipulationibus*.

2 Considerandi tamen sunt pro veritate aliqui casus, & conclusiones.

3 Prima sit conclusio. Conductio facta per aliquem administratorem acquirit domino sine cessione omnis, si multis in terminis locati, & conducti, de quibus agimus Nat. consil. 261. vol. 2. vbi rationem reddit, quia isto casu non tractatur ad acquirendo domino, vel possessione, sed simpliciter actione personalia, que domino acquiritur vtilis sine cessione, & stipulanti directi, dicens hanc esse communem opinionem ex *l. 1. in d. §. alteri. col. 3. in 2. apposit. Bar.*

4 Vnde iudicatur, tutor, curator, negotiorum gestor, conducentio sine cessione acquirunt, modo predicto.

5 Et hac prima conclusio multo magis procedit si ratu iuramento, quo casu acquiritur actio sine cessione. Rom. conf. 76. vol. 2. Ruin. conf. 132. col. fin. vol. 5. Ant. Gabr. de verb. oblig. consil. 1. nu. 7.

Addo pulchre Alex. conf. 267. rel. 1. lib. 7. Secunda sit conclusio. Locas rem vti Procurator tertij in alius iuris in tertio acquirit. Imol. conf. 52. late Hier. Gabr. conf. 62. nu. 17. lib. 1.

Tertia

- 7 Tertia sit conclusio. Conducentem rem aliquam nomine suo: & sociorum socijs adhuc non ratificantiibus valet quoad conducentem. Bal. & Salic. in l. multum inter-
est, c. si quis alteri, vel sibi, quæ ratificatio fieri potest
absente locatore. Alex. conf. 126. nu. 7. vol. 5. ex doctrina
Bar. & aliorum, in leg. Pomponius, la prima ff. de
nego. gest. nec inducitur ex simplici actu sociali, sed
requiritur, quod sciuerit conducentem esse factam
eius nomine, & hoc in specie ratificatur. Spec. de emp.
et vendi. §. 3. vers. si vero. Paul. Cast. conf. 350. Rui. conf.
91. nu. 11. vol. 1. Vnde cautus eris in concipiendis ver-
bis instrumenti, apponendo notitiam locationis fa-
cta nomine sociorum, & sic ipsius ratificantis.
- 8 Quarta sit conclusio. Adio ad pensionem queritur
domino sine cessione. Rui. conf. 144. nu. 6. vol. 1. & an-
te eum Bal. in l. quod Procurator. & ibi Ang. & Cast.
ff. de Procura. gloss. in e. quamquam, in verbo. possent ubi
Francus colum. 9. lmo. in c. accedens, de probat. col. 5.
Soc. conf. 125. col. 1. vol. 1. Bald. in l. certi conditio. §. si
nummos, col. 2. ff. si cer. petat.
- 9 Contrarium opinio est verior. Fran. Accurs. in l. Iu-
lianus, §. si Procurator, ff. de alib. emp. loan. And. in d. c.
quamquam, col. 7. ubi Dominicus. col. 7. Alex. ad Bar. in d.
§. quod Procurator, & in l. si stipulatio. §. si stipulor. n. 13.
ff. de verb. oblig. ubi dicit hanc veniorem opinionem.
Ant. Gab. referens eam ultimo loco, de verbor. oblig.
conclus. 1. nu. 126.
- Et postquam sumus in materia iuris cessi, vel cedendi
conductor agere potest ex iure locatori cesso. lo.
And. in d. cesso. alio. §. 1. col. pen. Bar. & Bal. in l. quod
si in diem, ff. de peti. hered. in terminis locati & condu-
cti, Macchel. patrocin. 45. n. 13. ubi in terminis tenet
cedi posse per locatorem omnes, actiones ex delictis
descendentes.
- 10 Bona igitur erit cessio iurium in conductorem,
qua agere poterit in casibus sibi alias vel conductori
prohibitis.
- 11 Septima sit conclusio. Conductio facta pro se, & so-
cijs vult multa requisiti.

Primum est. Conductio pro se, & socijs intelligitur
de præteritis, non nominandis in futurum, not. in l.
si ita ff. de auro, & argen. lega.

Secunda est, quod conductio intelligitur prodimi-
dia, quoad conducentem, & pro virili, quoad socios.
not. in l. quidam, §. 1. ff. de reb. duob.

12 Tertium est, quod socij sunt nominandi in præsen-
tia locatori, non post, ne sibi fiat præiudicium in eli-
gendo ipsi absente, nec vocato, no. per Bar. in l. 1. cir-
ca finem, ff. de leg. 1. & si fiat conductio pro se, & socijs
nominandis, & nominentur absente locatore, & post
accipiant possessionem, vel se intrumittant domino
non vocato, incidunt in pecuniam l. mementis, c. vnde
vi. Anchar. conf. 126.

13 Quartum requiritur ratificatio sociorum modo
quo superius dixi; Et si dicta conclusio aliquo modo
non valeat, vel infirmetur, vel renouetur, conducten-
ti tantum proderit, non socijs, ex doctrina Bal. in c.
Imperialium, §. 1. de probat. send. altera, per Fed. Caltren.
conf. 303. par. 1. late in materia videndus Rui. conf. 90.
& 91. vol. 1.

Et portio sociorum, cui accrescat, dicam in tit. de
iur. accrescendi, Deo dante. iuo loco, & c.

Et in materia cessionis. Addo Papien. in forma li-
belli, in alib. hypothecar. in verbo. Ac restituere. num. 16.
ubi quod distinguitur in contractu mutui in numera-
tione nomine alieno, & stipulatione nomine proprio
si est contractus, vel sub potestate, habet locum in con-
tractu locati & conducti, depositi & commodati.

Et si locas rem aliquam nomine meo, & ego rati-
fico, & hæc probatur te possidere nomine meo, licet
pro præterito non præiudicatur. Bal. conf. 12. in §. si lib.
3. commendat Dec. conf. 56. col. 2. ibi, & specialiter.

Et prelatas recipiendo pensionem locationis factæ
per antecessorem, censetur approbasse locationem, non
in totum, sed pro tempore quo recepit tantum. Rom.
conf. 233. Milis in verbo prælatas, Cagno. in l. semper
qui, nu. 17. de reg. iur.)

aurum, vestes broccardicos, & huius generis similia, & hunc intellectum ponit Summa Ange. in verb. locatio, num. 2.3. ubi cum valde commendat, tenet etiam Alicia. in l. magna negligentia, ff. de verb. signifi. Per Loriot. ad d. l. totum alium, col.9. vers. q. locatio, &c. & hac est communis opinio, Port. in §. fin. in prin. Iustit. loca, & ratio, quia ubi vertitur maius periculum, ibi cautius est procedendum, i. e. ubi periculum, de elect. lib. 6. Eman. in suo thesaur. littera C. num. 207.

¶ Et secundum hunc intellectum asportare colum. nam est positum gratia exempli, quod regulam non restringit iuribus satis vulgaribus, & sic ratione subiecti in quo versatur, locatio, & conductio requirit maiorem, vel minorem diligentiam.

¶ Colligatur autem aliqua notabilia ex d. §. qui co. lumina, Ex primo loco, quod culpa est eligere malos ministros. Vnde in hac loca, & conducti materia, si conducti domum fabricandam, librum scribendum, non debes eligere malos ministros ad tui auxilium.

¶ Secundum est. Culpa penitus caret conductor faciendo, prout diligentissimi paterfamilias fecisset, & hac est exceptio ad defensionem conductoris. Vnde exactissima diligentia articulanda est, faciendo hoc, & hoc & tales diligentissimi homines vbi sunt, & adhibuerunt hac omnia, quae ego adhibui, & talia adhibere signum est diligentissimi hominis. Ioseph Matcardus in opere de probationibus, in verb. culpa, & in verbis diligentia, & in verbo, negligentia omisit hunc vitilem casum, si prout quique diligentissimus paterfamilias fecisset, putarem tamen probari, & deduci allegando modos adhibitos in hoc, & tales homines reputati diligentissimi tui fecerunt.

¶ Tertius est, quomodo Iuriconsulti quandoque remissius loquuntur, non specificando culpam, dicitur enim ibi, quod conductor est in culpa, nec dicit de qua scilicet de leui, vel leuissima, & sic simpliciter, quandoque appellatio culpae venit leuissima, quandoque tamen latius interpretatur, ut l. si ferus communis, ff. de re iud. sed & si, ff. ad l. Aquil.

Q V A E S T I O III.

Quarto. Doctor per imperitiam male iudicauit, est ne in dolo saltē praesumptio, vel lata culpa?

¶ Primo videbatur esse in dolo saltē praesumptio, per l. 2. ff. quod quisque iur.

¶ Et hanc opinionem tenuit Bald. in c. 1. §. iudicis, de pac. iurame. firmam, circa principium, legatur iaf. hoc singulare reputans, in l. 1. q. 1. id, quod in quarto notabilis in m. 31. ff. de iurisd. omnia in iud.

¶ Pro contraria parte facit, quia imperitia culpae annumeratur, ff. de reg. iur.

¶ Et hanc opinionem tenet glo. in d. l. 2. in prin. Bar. in l. quod novum, ff. de deposit. Cin. in l. 1. q. 1. ff. de iur. Bal. in l. 1. c. de pend. iudic. Salic. in l. fin. co. tit. Alexan. reprobat opinionem Bald. in d. l. 2. col. 1. num. 3. Cott. in memorabilibus verbis, Doctor.

Parergon.

Sed quid culpae, & imperitiae in Doctore adscribi. mus? quisnam, hodie in officij proficitur? utique

qui fauoribus pollet; quid attenditur? fauor, nec scientia, vel imperitia consideratur. exerceant hodie officia imperiti, & ambulat per vias, & plateas, qui lus ne. sciunt, & toto tempore eorum vitae in laboribus insudarunt. Vade hoc? fauor. Et sciamus leges, exclamate legum professores, quod in Doctore imperitia culpa est, fauor autem omnia vincit, & leges, & doctrinas omnes, & quod peius est, non solum iuvat imperiti, sed scire profitentur, & cum aliquis doctus Advocatus aliquam sanam doctrinam allegat, statim dat signa, alibi legisset, & nunquam imperitus vidit. Insuper per tinaces, vt nec communis opinio, nec etiam testes in terminis remouere possit a sua tenace opinionem: seueri, erudeles, sitibundi, avari: veniant casus torturae, dicat, quantum vis sitatum more nouitiorum ad vulgares traditiones, tortura est arbitraria: vade tor. queatur, vt vanum sit hodie disputare de iudiciis, & tortura. O leges infelices, infelicitissimi, & patientissi. mi Advocati, quid perditio hec? imperitia, & fauor omnia possit.

¶ Ampliatur primo dispositio l. imperitia, vt medum procedat in iudicande, sed in Advocato, vt teneatur parti ad interesse ob imperitum patrocinium praestitum. d. l. 2. ubi not. ff. quod quisque iur. & l. filius, ff. de iudiciis, & l. si iudex, de extraordinaria. cognit. Alber. in l. 1. de Adloc. duces iudic. Authen. hodie, c. de iudic. Specular. in tit. de Advocato. §. fin. vers. quid si per imprudentiam, & de iudice est bonus textus in §. in iudic. de oblig. quae ex quasi delicto. Cardin. in Clem. sape, in fine principij, de verborum signifi. ubi tene. tur ad restitutionem salarii, & omnia damna ex impe. ritia, vel negligentia. Butr. in c. ad aures de eta. et qual. latē Fel. in c. P. alloradi, §. quia verosol. 2. circa mediū, de officio delegato.

¶ Imperitia igitur in Iudice, & Advocato culpa est, vt ex ea teneatur ad restitutionem salarii, & omnia damna. Idem de arglencia, immo imperitia cum di. gentia non supplet, vt per Butr. vt supra.

¶ Quae addi possent ad ea, quae posui in tit. de aduo. cato, quae hic posui, quia melius cadunt in materia culpae & imperitiae, de qua agimus.

¶ Ampliatur secundo dispositio l. imperitia, de regul. iur. in Medico conducto ad curandum infirmum, quia de eius imperitia tenetur, l. iudicis, §. iudicis, ff. de officio praefidis, & in materia locati, & conducti, de qua agi. mus l. si quis fundum, §. Celsus, ff. locati.

¶ Ex ob id tenetur infirmo, vel haeredibus eius ad omnia damna, & interesse, prout in facti contingen. tia consulit Cassian. rons. 48. in quodam Medico, qui cuidam teticulos inciderat Iul. Cia. in §. homicidium, vers. item medicus, in fin.

¶ Ampliatur dispositio, §. iudicis, vt ex hoc medicus te. neatur ex maleficio, quo voluntarie fuit actus, & in hoc differt a Iudice, qui non tenetur ex maleficio, sed ex quasi, eo faciat necessitate sui officij, l. muner. §. iudicandi, ff. de muner. & bon. per quem textu ita tenet Bar. in l. ex maleficio, §. si iudex, ff. de action. & oblig. a. commendat Franc. Mare. de c. 64.7. part. 1.

¶ Hinc postea inferitur, quod si infirmus moriatur ex imprudentia, & culpa medicij, praestetur extraordi. nem - ita Alberic. in d. §. iudicis, per l. respiciendum, §. delinquant, ff. de penis, quous casum non reperi penes Iacobum Mcnoch, in iuris arbitrarij, quous ho. nibus. Addo Floria. in l. item iuris, §. 1. ff. ad l. Aquil.

Y

Martij.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Marfil. in 1. *Corneia*, num. 2. ff. de *ficar*. Plac. in *epito-*
delictorum, c. 6. num. 7.

- 10 Ampliatur secundo loco dispositio d. 5. *sicuti*, vt procedat etiam in foro conscientie. Petr. in *Authen-*
bode, c. de *iudic*. Panormi. in *causa* nos. de *homicid*. Sum-
ma Angel. in *verb. Medicus*, num. 1. circa medium.

Percurrit tantum Sotum de *Iulii*, & *iur*, nec hunc
casum reperi appositum.

- 11 Subampliatur ista ampliatio, vt procedat, & ha-
beat locum necdum in Medicis ignorantibus, sed dubita-
tean Medicina sit profutura, vel non, quia in dubio
non debebat vitare eundem Innocent. in *causa* nos. quem
ibi sequitur Felin. col. 2.

- 12 Subampliatur secundo, si falso se afferuit peritum,
vt per eundem ibidem.

- 13 Subampliatur tertio si aromatarius composuit me-
dicinam ex rebus inutilibus, nisi Medicus in se dilige-
tiam adhibuisset, vt per Felin. in citato loco.

Ampliatur tertio loco dispositio d. 5. *sicuti*, vt pro-
cedat etiam in negligentia, vel perniciacia medici.

- 14 Vnde Medicus tripliciter peccat, secundum Sum-
mam Angelicam in *verb. Medicus*, in *prin*, scilicet ante
factum, quando se introuit per ignorantiam, vel
imperitiam, vel ad ipsum non spectat, vel non sufficit
solus.

- 15 Et videmus de experientia, quod multi barbiton,
fores, & idiotæ chirurgici voluit proficere se medicos
& multi nouitj procedunt vt veterani, in praxi
cium infirmorum.

- 16 Secundo modo peccat Medicus in facto, quia licet
peritus, tamen non sequitur traditiones artis de cha-
stasiam sui capitis, vel experientia noua, nisi hoc in se
sint rationalia oonne ex diuina inspiratione posset
quis esse inuentor alicuius bonæ medicinæ, prout &
antiquitus alij fecerunt.

- 17 Tertio modo peccat Medicus post factum, quando
est negligens circa custodiam infirmi. Ita Angelicam
in citato loco. Felin. post Panormi. in *causa* nos. de *homi-*
cid. pulchre poens qualitates boni Medici. Fran-
ciscus Mar. de *re*, c. 646. parte prima, quam percur-
ras, vt etiam habetur, quod adhibitis adhibendis
per bonum Medicum, possit peti salarium etiam
merito secuta, vt alias loco dixi, dum de Medico
trahatur.

- 18 Sit vltra Summam Angelicam, & Felin. in d. c. *ma-*
nos, addo ad hoc propositum pulchram glossam, in l.
item si quis, ff. ad l. *Falcid*. vbi dicit, quod culpa tripli-
citer committitur, ante factum, quando non inspicit
quod euenire potest, l. *qui fecerit*, c. l. 1. §. 12. *qu-*
quis de *alio*. & obligat. quandoque inest ita, si non
vitur eo, quo vti debet, l. *qua actio*, §. *penult*. *adl*.
Aquil, quandoque sequitur factum, si non protequi-
tur, prout debet.

- 19 Et iuxta prædicta inferri posset ad questionem,
quæ in facto etiam euenit Bononiam tempore Entij
filij Federici secundi, & passim occurrit. Reperitur
quis carceratus ex causa ardua, petit relaxari, alle-
gando grauem infirmitatem, de qua Medicus fidem
facit, si postea appareat contrarium, tenetur Medicus
eandem pœna, vt per Albericum d. 5. *sicuti*, attestans ita
iudicatum.

- 20 Cautus igitur erit officialis, & cautus debet esse
Medicus, vt ne sit nimis procliuus ad fidem faciendam
& consilium indemnitati suæ, vt studeat esse prudens,

ne imprudentia sibi sit verè culposa.

Ampliatur quarto loco dispositio d. 5. *sicuti*, vt exten-
datur ad hæredem, qui si adhibuit, & conduxit medi-
cum debilem, & inexpertum, & inhabilem ad curan-
dam infirmitatem testatoris, si hoc hoc moritur, priu-
atam hæreditate ipsius, *glefi notabilis*, & quotidie al-
legatur in leg. quod si nolis, §. si mancipium, in *verbis*,
Medicum, ff. de *adit. edili*. vbi Aug. cum in summo opere
commendat, & ibi Veron. in 16. dicit, quod illa glo. to-
ta est notabilis, & quotidie allegatur. Eam etiam
commendat Angel. in l. *si seruum*, in *prin*, ff. de *verb.*
oblig. Alex. in l. *si ab hostibus*, num. 8. vbi lat. num. 7. ff.
sol. matr. Petr. Raue. notab. 321. Medicus. Addo Bar.
in l. *si in rixa*, ff. de *ficar*. Doctores in l. 1. c. de *emend.*
seru. Alber. in *trah. statut*. par. 1. q. 36. Gand. in *trah.*
malef. in tit. de *homicid*. Sebali. Medicus in *trah. mors om-*
nia soluit in *prin*, num. 69.

- 21 Et illa glo. in hac locati & conducti materia, est
etiam notabilis in alio, quod curare debemus bono
in causa habere. Aduocatos licet enim medicus sanare
non possit vulnus mortale, tamen bonus Aduoca-
tus pessimam causam facit videri bonam. Gaudet
itaque, & exaltate Aduocati sufficienter, non tamen
ex hoc salarium cretice.

- 22 Dicit etiam ibi Bald. ad propositum, de quo agi-
mus, impetitur Medicorum, quod si vulnus non mor-
tale sit, effusum mortale ex impetitu Medicorum,
non potest agi de occiso, quia præsumitur mortuus ex
imperitia medici. Idem dicit si ex impetitu Medici
remaneat cicatrix, alias ex perito medico adhibito
non remanetur.

- 23 Quod quandoque potuisset deuenire pro cauteja
ad liberandam alterum, probando imperitiam Me-
dici adhibiti, & si alius fuisset adhibitus, non ita ac-
cidisset.

Ampliatur quinto in viro, vt priuaret lucro dotis,
si uxori peritum non adhibuit Medicum. Petr. Rozzi,
dec. *Lunatic* 1. num. 64. & 71. & hoc allegans probare
tenetur, & quod facile medicum adhibere po-
tuisset. Bart. in l. *idem querit*, ff. *pro soc*. Imol. in l. *si*
seruum, ff. de *verb. oblig*. Bart. in *trah. l. eff* in verbo *lata*
culpa. Corn. conf. 3. to. col. fin. & 32. col. 2. vol. 1. Dec.
conf. 480. num. 4.

- 24 Subampliatur idem si potuisset adhibere Medicum
peritorem, qui de facili adhiberi, & reperiri potui-
set, vel in loco infirmitatis, vel loco vicino. Campeg.
de *dot. par*. 5. *quasi* 3. num. 3. si sine periculo recidisset,
vel maioris mali accedi potuisset. Maicard. de *proba.*
in *verbis*, *medicum*, pulchre in materia. Franc. Marc.
dec. 514. part. 1.

- 25 Declaratur hæc conclusio ex mente Panormi. in
cap. ad aures, de *state*, & qualitate, quod non sit tri-
buenda culpa Medico, protestanti se non admo-
dum sufficientem, & tamen aliquis eius opera vti
voluit. Commendat Angel. in *verb. medicus*, num. 1.
in *fine*.

- 26 Declaratur secundo dispositio d. 5. *sicuti*, quod me-
dico incidenti non sit imputanda mors, quia non præ-
sumitur culpa incidentis, sed ex defectu compexio-
nis incisi, & ita in dubio præsumitur, secundum Ar-
chid. in *cano. sepi*, dist. 50.

- 27 Notandum est etiam & ad propositum materie lo-
cati & conducti, de qua agimus, quod siue Medicus
certa mercede locet operas suas, siue gratis, tenetur
de

de l'ui culpa. *gloss. in d. si item si quis, & si. finit. Instit.* de obliga. et quali contract. & tenetur, si amittat qui gratis fecit. *per l. res, & item, ff. de admini. int. commenda. Franc. Mar. decif. Delphin. 523. nu. 5. par. 2. Bart. autem in l. quod Nerva. q. 9. nu. 32. ff. de poss. videtur facere differentiam aut Aduocatus, vel Medicus gratis præstat operas suas, & tunc de leuissima culpa tenetur, & habet locum, *impenitus, & illicitus, & si. finit.* quasi hoc faciat animo decipiendi homines, & magis alliciendi, aut facit certa mercede, & tunc est locatio, & de leui tantum tenetur.*

28 Ex qua Bar. doctrina duo colligi videntur ad propositum huius materię locati & conducti. Primum est, quod inter medicum, & infirmum, aduocatum, & clientulum mercede interueniente dicitur locatio & conductio; tangam alias suo loco.

29 Secundum est morale præceptum in hac locati & conducti materia, quod melius est facere alium more ordinario cum debita mercede cõcurrente, quã gratis, quia primo casu tenetur de leui tantum, qui enim te cogit stante mercede in leuendo casu tenetur de leuissima, quia illud proficit gratis, quod cum mercede delicate ben poterat, arguit signum deceptionis. Vnde in hoc casu cauendum est.

30 Vulgares contrarium dicerent, quasi iste ex sua bona gratitudine labore, & humanitate non digno præcium consequatur.

31 Declinatur tertio loco, & hoc circa posita in quarta ampliatione de hæredes, quod illa procedat quando effectus in loco insigni, & celebri ubi possit haberi copia Medicorum, alias locus. *Franc. Mar. decif. Delphin. 523. nu. 7. par. 1.*

32 Et ad præcavendum reduco superius allegata faciunt ad questionem. Marecalcus quidam approbatur equus, postea apparet defectus, an teneatur ad ioterredes distinguendum est duobus modis. Primo, aut vitum erat patens, aut latens, si patens, non tenetur, quia videre poterat, *l. quod venditor. ff. de dona. & ibi gloss. nota.* Aut vitum erat latens, aut laudans participabat de aliquo lucro, aut non, primo casu tenetur actione de dolo, leuendo casu non tenetur, & in dubio præsumitur ooo lpe lueri mentur, *Bart. in Lelegant. §. fin. de dolo, dicens in facto habuisse, tangit Felin. in cap. tertio loco, col. fin. de proba. not. in l. ea. qua commendandi, ff. de contrab. emptio. latè Veron. in l. sciem. dum. ff. de adul. edit. pulchre Marc. decif. Delphin. 523. par. 1.*

33 Et in hac materia locati, vidi in facto casum. Quidam requirit Titium. *l. si voglio a pigione la tua casa, ma per pigione non ti voglio dare se non tanto.* respondit Titius. *sa ciò che ti pare, se ti padroni.* an possit dare conductorem id, quod vult, vel educatur ad arbitrium booi veri, quod verius est, ex nota. *per Veron. d. l. si nedi. m. quon videre placeat.*

Libellus vero contra iudicem, aduocatum, vel medicum impenitus non debet continere quid certum, sed debet peti condemnationem, prout religioni iudicantis æquum videbitur, *Angeli. in l. si filius, similis, ff. de iudic. Aret. in §. 1. Instit. de obligatio. qua ex quasi cont. Franc. Mar. decif. 523. numero septimo, parte prima.*

De Imperitiis Agrimenforis.

Ad l. c. ff. si mensor fals. mod. dixerit.

1 Imperitia agrimenfori culpa non adscribitur, prout habetur in d. l. 1. imputet enim sibi qui opera agrimenforis parum periti vius efficitur in §. præterea. *instit. quibus mod. re. contrahitur obligatio.* de de. polinario dicitur, & in l. 1. §. itaque, *ff. de arb. & obli. gat. & in socio, in §. fin. Instit. pro fur.* tenetur tamen agrimenfor de dolo, & lata culpa, quæ est in peritia eorum, quæ omnes sciunt. *dir. l. 1. & l. lata culpa ff. de verbor. signifi. & ita tenet Dyn. in regula non est sine culpa, num. 4. de regul. iur. lib. 6. Bart. in l. quod nona, nu. 37. de deposs. Specul. in tit. de parroch. num. 5. Abb. in c. qua indicat, num. 10. de prescrip. Aret. in §. quedam, in fine, *instit. de arbitrio.* Hieron. de Mont. in tract. finium, c. 43. in principio.*

2 In qua materia ad propositum materię locati & conducti videntur nonnulla considerare. Primo loco ponderabitis est text. in d. l. 1. ad multa. Primum est, quod inter agrimenforem, & dominum fundi non est proprie locatio & conductio, quia opera est loco beneficii, & datum est loco remunerationis.

3 Vnde non valet consequentia. est merces, ergo locatio & conductio, quia datur merces remunerationis quæ non est proprie locatio & conductio, vt de mercede remunerationis suo loco dixi. Vnde solet valere ista consequentia, est certum precium, ergo est emptio, & venditio, vt suo loco dixi, patet ista consequentia, ergo est locatio, licet detur certa merces.

4 Secundo loco considera moralitatem illius legis, nam multi faciunt officium agrimenforis, vt non velit subijci, nec appellari machanicum titulo locationis & conductiois, dando in hoc aduocem separatum, quæ in factum est, nec dicuntur seruire, te beneficii, cum in aliquem conferre, & operam beneficii loco prestare, & eius præmiu dignissimo omnino, & ad similitudinem Iuriconsultorum honorarium appellatur.

5 Vnde considera ex mente Iuriconsulti, cuius conditionis, & qualitatis esse debeant isti Agrimenfores. Vnde locare operas suas machanicum est, & a politico, & ciuili homine alienum.

6 Pondera etiam Speculat. in allegat. tit. de parroch. num. 5. dum formando libellum contra agrimenforem, dicit inter alia narrat, quod erat peritus in mensurandis agris, & sic peritiam narrandam præsupponit. Item quod fuit in dolo, vel lata culpa.

7 Prædicando autem si queratur, an ex dolo vel lata culpa agrimenforis sim damnificatus, an, & quomodo actio detur, & contra quem, distinguendum est. Aut sumus in facto extra iudicium, tunc nulla mihi competit actio contra agrimenforem ex hac culpa, & mihi damnosa relatione. *text. est notabilis in l. si duobus, §. si mens. fals. mod. dixerit.* nisi in subsidium aduerialio existente non soluendo, *l. finit. in princip. ff. de eo per quem fact. fuer.* Aut sumus in facto iudiciali, & de menura de commissione iudicis, & tunc agrimenfor ex culpa relatione tenetur *l. si duobus. §. idem Pomponius, & ibi gloss. not. ff. si mens. fals. mod. dixerit,* quod perpetuum otandum commendat Aret. in §. quedam, in fine, *num. 28. instit. de action. dicens in facto habuisse.* Commendat etiam

Y 2 Felia.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Felin. in d. c. quia indicantur, num. 2. & 3. Hieron. de Mont. in trall. de finibus cap. 33. num. 4. & ibi dicit do. Iose fieri si per errorem, seu malo animo, si vero bona fide, dicit per errorem ex Castren. in l. quintus, ff. de condit. demonst.

8. Et confidit ex d. l. ff. si mens fals. mod. dixer. quod legislatores curauerunt gravare quantum minus sit possibile agrimensores, licet enim le peritum asserat tamen non tenetur, nisi de lata culpa.

De Imperitiis Caprarum.

Ad l. si quis suum, ff. C. si quis, ff. locati.

1. Ampliatur quarto loco l. Imperitiis, ut necum procedat in iudiciis, Medicis, & visis literis, sed in Caprario, & aliorum animalium custode, quibus materia valde frequens, & vitis est, & pluries vidi eam in facto contingere, ob id materias connexas non separando ponam in custode animalium de Imperitiis, & alia contententia culpa ipsius ad hoc ut de vulpo caprario aliqua vitia habeantur. Quod igitur in caprario procedat dispositio l. Imperitiis, est textus in l. si quis suum, ff. C. si quis, ff. locati, quem ad hoc valde singularem dixit Aretius ff. praterea, in fin. Insist. ad l. Equi, dicens esse bene notandum, & saepius in facto contingere.

2. Caprarius igitur, vel alius custos animalium, prout Mulio, & similes ducentes animalia per loca insidia, vel periculosa tenentur de casu, quia in hoc culpa precedit casum. Angel. in l. qui petitoria, ff. qui rem ff. de rei vendicat. & in materia locati & conducti est tex. in l. item queritur, ff. locati, commendat hoc dictum Veron. de feruit. nullit. pradiorum de ierur. te iuris pascendi in fine, vbi limitat quando Caprarius sciebat, vel scire poterat talia loca esse periculo, sagialis non tenetur, l. quod te, ff. si cert. petat. Vnde contra pastorem articulanda est ignorantia loci periculi, vel sunt deducendae aliquae coniecturae, & praesumptiones, ex quibus legitime deducatur, quod talis caprarius, vel mulio scire possit. In qua materia ad intellectum l. qui mercedem, ff. loc. ponam nonnullas conclusiones.

3. Caprarius, Pastor, & similes, qui priuatum hoc officium exercent, tenentur de leuissima culpa, nec sufficit eis deducere, & probare mortem, vel casum, nisi etiam probent interitum, vel alium casum euenisse sine culpa, vel defectu aliquo ipsius caprarii, pastoris, vel similibus priuatum officium, & exercitium habentis, & exercentis. Gloss. est ab omnibus commendata vti notabilis, in l. cum ita legatur ff. species, ff. de legat. 2. vbi Bald. Castren. & alij notant, gloss. etiam notabilis iuncto textu in regul. non est pastoris exculatio, si lupus oues comedit, & pastor nescit, licet ille textus in sensu iocatori alius, quam de machinico caprario loquatur, ut non aucta metaphoram iuncta hoc dicit. Alex. conf. 138. vol. 2. quod consilium est frequens, & in ore omnium. Iason Dec. & alij in l. si pascenda, vbi laus. 4. Dec. num. 19. C. de post. Ioan. Andr. in cepandis, numer. 4. de prescript. Bald. in l. i. q. 8. C. profer. Ang. de periglis in trall. de societate. parte 1. num. 2. parte 2. num. 8. Petr. de Vbali in trall. de duobus fratribus, parte 8. quasi. 20. pulchre.

Angel. in l. si creditor. Cod. de pignoris, quem videre placeat quia vtiliter loquitur. Salicet. in l. iudicio, C. loc. Bertaeh. in verbo, caprarius in verbo custos omnium. Rip. in l. quod te, nu. 10. ff. si cert. petat. Gomel. tom. 2. cap. 3. nu. 20. Seball. Medic. de casibus, & periculis, part. 3. ques. 10. num. 3. Ioan. Croc. de testibus, part. 9. nu. 402. quem videas, quia loquitur, & dicit hunc casum esse multum vitalem, & quotidianum, & saepius in facto habuisse, & haec est vera, & communis opinio. Aemilian. conf. 103. num. 6. per doctrinam Barto. in l. si quis ex argenteis, ff. de edendo, Bur. sat. conf. 53. numer. 32. volum. 1. vbi specificat teneri de leuissima culpa, licet nullas fere ex praedictis alleget, prout apud eum est videre, & haec est verior opinio. Boer. dec. 116. licet Corner. an. 1. 36. vol. 1. contrarium teneat communis tamen opinio verior est, & ad eius motiua potest responderi ex distinctione casuum fortuitorum, quam allegauit, ut quidam propinquit cum culpa, vel sine culpa, ut latius alibi dicam in trall. de post. Malcard. in verbo caprarius, & in verbo casus, & in verbo custos. Bonacoll. de famul. q. 149. Mag. Rut. Florent. 1. 1. nu. 3. Et tenetur etiam de mala custodia. Bal. in l. i. C. locat. Cagnol. in l. contractus, nu. 23. Plot. in l. si quando, num. 750. C. vide vi. Gozead. conf. 103. & 163. nu. 3. Rip. in l. quod te, nu. 9. ff. si cert. petat. Natta. conf. 361. nu. 6. Ioseph. de Ludou. conf. 53. illas. 15. verisimili tamen socio. Prop. Fern. q. 1. nu. 10. idem Ioseph. concl. 4. elat. 188. Mozo. de societ. et. de personis, nu. 1. 1.

4. Declara d. glossam in ff. species, ut non procedat in foro conscientiae. Summa Angelic. in verbo custos.

5. Hinc postea dicunt praestant scribentes in praestantia loci, quod non sufficit pastor, vel caprario deferre pelles ad domum domini, nisi etiam probent casum, & mortem sine interitum ipsarum pecudum quarum pelles deferunt. Putant igitur isti rusticum, qui saepius intericiunt pecudes pro eorum vitium, quod sint excusati deferendo pelles, & ipsa comedunt, laudat post Alex. & Bal. Ioan. de Ara. singular. 31. dicens milites habuisse in facto.

6. Declara autem superius positam conclusionem Ant. Gomel. in citato loco ipsius loco, quod aliqui sunt casus fortuiti, qui regulariter eueniunt culpa, & negligentia possessoris, ut furtum, incendium, fuga, & similes, ff. in l. cum duobus. ff. damno, ff. profer. in l. si vendita, ff. de periculis, & commod. rei vendita, & leg. 3. §. 1. ff. de offic. praefecti. vigillum, tunc non sufficit simpliciter probare casum, nisi simul probetur diligentia, & exacta custodia, & quod nulla interuenit culpa, & ita intelliguntur vera praedicta, & istam doctrinam & resolutionem ponit magistraliter Bar. in d. l. si quis ex argenteis, §. 1. nu. 4. vbi Castren. nu. 7. Alex. nu. 5. laus. 29. dicens quod in hoc omnes simpliciter transeunt Abb. in c. 2. de post.

7. Quidam sunt casus fortuiti qui regulariter solent sine culpa euenire, ut mors naturalis, vis hostium, impetus aquarum, & similes, & in istis sufficit probare mortem, vel casum, nisi dominus probet culpam interuenisse, ut per Doctores, in citatis locis, & haec est communis opinio Canonistarum, & Legistarum, ut videntur Gomel. in citato superius loco.

8. Inferens ad propositum materiam locati & conducti, quod cum in contractu locationis et conductionis veniat lata, & leuis culpa tantum, ut in principio dicam.

zum est, quod exculatur condutor probato incendio, vel furto, nisi dominus probet culpam. ad idem *la. in l. domus hereditatis ff. de leg. 1.*

9 Subdms, quod si habitatio esset gratis concessa, teneretur de leuissima culpa.

10 Habes igitur modum praedicandi in casibus fortuitis, primo enim loco inspicienda est qualitas, & conditio casus in eo praesumatur culpa, vel non: hoc considerato dominus actor quærat semper deducere culpam: nam probatio culpæ in quolibet casu deleuet.

11 Summa autem Angelica in verbo *locatio*, m. 26. in fine distinguebat alio modo. Aut quis tenetur de dolo, vel lata culpa tantum, & tunc alleganti dolum, vel culpam, incumbit onus probandi. Aut quis tenetur, de leui, vel leuissima, prout de leui in contractu locationis & conductionis, & tunc debet probari casum sine culpa euenisse, & sic pariter culpam leuem, vel leuissimam, vt pari passu ambulent, quod aliquanulum durum videtur. Et sic colligitur intellexit *la. ad leg. qui mercedem, ff. de loc.*

12 Alio etiam modo posset declarari *l. qui mercedem* quando quis recipit mercedem pro custodia, si solum in contractu in quo solum tenebatur de lata culpa, prout in deposito. Sic acceptio mercedis faciet eum teneri de leui etiam culpa. *capit. bona fides, depositi l. 1. §. si res in custodia, ff. eodem.* si vero solum in contractu, in quo tenetur de leui culpa, sicut in contractu locationis, & conductionis, acceptio mercedis pro custodia rei locatæ facit, vt tenetur de leuissima, & ita procedat *l. qui mercedem, ff. de locati, & l. dominum, ff. eodem.* Et non solum tenetur de culpa sua, sed etiam illorum, quorum opera vitur, *l. item qui vult, ff. de loc. & ita declarat Summa Angelica in verbo *locatio*, m. 23. in fine*, dicens hoc bene notandum pro resolucendis multis contrarietatibus.

13 Notandum vltius ad intelligentiam *d. l. qui mercedem*, quod custodia venit in contractu dupliciter, principaliter, & incidenter. Principaliter, cum quis pro custodia principaliter mercedem recipit prout in Castellano, qui pro certa mercede promittit custodire arcem, & hic fuit principalis finis, & intentio, & tunc tenetur de periculo, & sic de leuissima culpa, iuxta *d. l. qui mercedem*.

14 Incidenter venit custodia, prout in Nauta, Caupone, stabulario, in emptione, in locatione, & conductione, nam venditor recipit pretium non pro custodia, sed pro re, & loco rei venditæ, custodia tamen incidenter venit. *§. cum autem, vers. sane enim.* Pariter sullo, & larcinator recipiunt mercedem non pro custodia principaliter, sed pro opere & facto, & tamen custodie tenentur, sed hic venit incidenter Nautæ vero, Cauponæ, & stabularij recipiunt mercedem principaliter pro eorum principali opere, & exercitio, & uaua in transuehendo, & alportando, caupo in recipiendo, stabularius in permittendo stabulari. Vnde dispositio *l. qui mercedem*, procedit in principaliter pro certa mercede obligatio ad custodiam, procedit etiam in nauta, caupone, & stabulario in odium ipsorum, licet incidenter veniat custodia in nauta, ubi videtur textus magistralis de hoc. *ff. naut. caupon. stabular.*

15 Notandum est etiam vltius ad vltiorem intelligentiam *d. l. qui mercedem*, quod sicut in contractu

venditionis dicimus, quod si fuerit furto subtrahus seruus venditus, venditor non tenetur, nisi fuerit factum pactum speciale inter emptorem, & venditorem, vt donec cum effectu res vendita tradatur teneatur eam custodire, quo casu sitante pacto custodie tenetur de leuissima culpa. *§. cum autem, Instit. de empt. & vendit.* Pariter intervenire posset in contractu locationis, & conductionis, vt non tenetur condutor de leuissima culpa regulariter, tamen si in instrumentum locationis, & conductionis sit speciale pactum appositum, vt condutor bene custodiat rem condutam, donec peruenit ad manus locatioris, hoc casu tenetur de leuissima, & procedit in eo dispositio *leg. qui mercedem.* Cogita.

16 Prosequitur etiam Iuriconsultus in materia custodiæ, & illius, qui mercedem recipit pro custodia, quod tenetur de damno, vitio, & casu fortuito, quod custodie, & prouidere poterit. ad idem non. clarius in *l. finium. §. vitium, ff. de damno infecto.* ubi Paul. Caltren. plures casus considerat. Primus casus est, quando adit vitium naturale, ubi Bar. dicit vitium naturale, quando frequenter fit & reiteratur, prout locus arenosus, vel palustris, qui sepius crescit, & decrescit.

17 Secundus casus est casus fortuitus, qui semel accidit, & reiterationem non recipit, vt fundus, qui calamitate perit.

18 Tertius casus est factum tertij, quod promissor prouidere non potuit, vt dicam ad materiam *l. si merces, §. rumpit, ff. de loc.* & hoc deferunt ad materiam de casibus, & periculis pariter remissionis mercedis, & similitum.

19 Est igitur vnum ex principalibus assumptis in hac locati & cõduci materia distinguere, aut potuit prouidere, vel non, vt etiam habetur in *l. qui insulam, §. qui multas, & l. in leg. m. fin. ff. de loc.* Vnde non sufficit dicere, ego lum exculatus, quia venit vitio natural, vel casu fortuito, quia inspiciendum est an potuit prouidere, vel non, & ab hoc exculatio pendet.

20 Sed hic quero ad prædiorum intelligentiam, quomodo pastor, custos, vel caprarius probabit mortem animalium. Videbatur quod clare probare deberet argumento *l. si creditor. C. de pignorat. action.*

21 Secundo ad propositum materie locati & conducti, de qua agimus, facere videtur textus in *leg. si quis fundum, §. Imperator, vers. caprarius, ff. de loc.* Respondeo, quoniam ad propositum, de quo agimus, animalia sunt in duplici differentia, quædam enim paucuntur gregatim, vt oves, capræ, & similes, & in his, iustici probatio per coniecturas, quæ coniectura est, quod in illo anno communiter conigit, vt de animalibus similibus perierit tot, & tot. Ita Bar. in *l. r. C. de mulieribus, lib. 1.* ita declarat in materia locati & conducti in *d. §. Imperator, in verb. caprarius*, superius allegatum, quia durum est de qualibet oue vel capra habere testes in promptu.

22 Et hoc modo fortasse intellexit Bart. in *l. non ita, §. spectat, ff. de legat. 2.* vt sufficiat pastor, vel caprario portare pelles, quæ commodeat Corset. in *singulis, l. r. §. in verb. mors, m. 1. §. Corn. consil. 137. volum. 1.* intelligendo probare mortem, simulum animalium modo prædicto. Aut sunt animalia, quæ gratiam non paucuntur, & tunc eorum mors debet plenè probari. Ita Bar. in citato iam loco, & in tract. de te-

Tractatus D. Vincentij Carocij

Abbas, in verb. cura, num. 33. dicens in factu habuisse in Civitate Perusij, quod praefati annuae, & graeciae conduxerunt de Maremma, & Apulia magnam quantitatem animalium ad macellum, & pastores eorum allegabant mortem assignando coria, quod reuolores computorum noluerunt fidem adhibere huic simplici scripturae, nisi etiam mortem deducta. Alex. conf. 141. vol. 1. & conf. 10. vol. 6. conf. 301. colom. 2. vol. 2. Crot. hoc valde commendans de testibus part. ultima n. 402. Sebati. Medic. in tracl. mors. omnia soluit. in principio, n. 78. Firmi. in verb. mors probatur, & credere quod animalia dicerent gregatim paicere ex natura, & iuxta ea, quae frequentius accidunt, Vnde regulariter equae, & boues non paicuntur gregatim, in multis autem locis multi habent viginti; & triginta simul in pratis paicentia non per hoc dicerem esse hec gregatim paicentia, attenta natura, & eo, quod vt plurimum contingit.

82 Vnde cautus crit caprarius, & custos ouium, & similitum animalium, quae gregatim paicuntur, portare pelles ad domum domini sui nouissimum bonum penem de morte animalium, deinde si cum hoc dominus non resistit quietus, deducere communem interitum similitum animalium in contrata, tenuta, comitatu, vel regione illa, quod si verum est facile deducet, & hoc itante instrumento, vel conuentione probare debet infra tempus conuentionis prout Tuderiti potestare infra tres dies, & legitime probare infra quindecim a die damni, nec post auditur parie opponente. Alex. conf. 158. volum. 2. adponens, vt pars contradicatur, & protelletur, & pluries in factu occurrit. Si vero iumus in boue, equa, & simili, plene probentur succumbet, & nota id, quod in factu continencia habuit Croti, in citato loco, quod sit cautus praefatus abundantiare credere pallori de morte animalium, & hoc scribere in libris abundantie, quia in reuisione computorum non adhibetur fides alio non consulto, & hoc modo fortasse intelligitur id, quod non. Bal. in l. si quis fundum, §. colonus, ff. loc. dum dicit, quod culpa putatur, reu ipso quod non probatur contrarium, quia hoc e. it veru luxia distinctionem casuum fortuitorum, quae superius adduxi, distinguendo quodam, casus fortuitos euenire culpa, quoidam sine culpa.

83 Et si praedicando scire velimus quo modo, via, & forma casus in praecenti probari possit, an pene, an per testes, an iurificat simplex iuramento Angel. in l. si creditor in fine. C. de pignorat. actio. p. unit distinctionem conciliando opinionem, multorum antiquorum, ex qua colliguntur addendo aliquid ad intellectum ipsius, & ad propositum materiae locati & conducti, de qua agimus.

85 Prima sit conclusio. Quando perditio rei est simpliciter causa, & fundamentum perditionis tunc qualitercunque probetur perditio, siue per testes, siue per confessionem, siue per iuramentum sufficit, & ita praecedat d. l. si creditor, & in materia locati, & conducti, de qua agimus l. si quis fundum, §. imperator. ff. locati, si nulla. C. de pignorat. actio. l. si rem. C. de exception. rei indicata, l. si tutor. Codic. de periculo tutorem. hoc Angelus.

86 Adus primo loco, & declaro id esse verum non simpliciter, sed cum aliqua causa cognitione. In nocent. in cap. cum olim, de privileg. spenciator. de pu-

gnor. in principio, vers. sed qualiter. Alexand. in l. 2. §. quod diximus, ff. si quis caution. conf. 55. volum. 2. Bartol. in l. si quis ex argentariis, §. an vero. ff. de edend. gloss. in l. publicati. C. de testibus, & ad propositum materiae locati & conducti, de qua agimus gloss. Doctores in leg. si quis fundum §. imperator, §. locat. gloss. & Doffor. in §. final. quibus modis re contrahitur obligatio, Bald. in leg. testium, C. de testibus, in l. si reus & l. si reus, Cod. de fide instrumentorum. Abb. in cap. 2. de positi. Alexand. conf. 53. lib. 2. Vrsil. ad Atilii de c. 150. num. 27. & 28.

27 Declaratur secundo loco, allegata conclusio de iuramento. Aut quis volebat calum fortuitum excusare ab eo, quod tenebatur ex contractu, & non sufficit iuramentum. gl. in l. si. Cod. de fide instrumentorum. Aut non tenebatur ex contractu, & tunc sufficit iuramentum. Bar. in l. si. C. de nauticis. lib. n. lo. Monac. in c. apientes, de reit. lib. 6. Bar. in l. si reus oportet. §. sufficit. ff. de exceptat. tutor. Seraphim. de primis iuramentis primis 37. num. 2.

28 Subdeclaratur hoc membrum, quando non tenetur ex contractu, vt non procedat, quando aliquid perijt circa quod diligentiam adhibere debuit. Vnde Notarius allegans se pro hoc collum amissum non statim eius iuramento. Bal. in l. si. C. de edendo. Alex. in l. si prator §. per. num. 13. ff. de edendo. v. bali. Medic. de calibus periculis par. 1. q. 14. sub num. 7.

29 Diligentissimus ne dum diligens esse debet notarius in custodiendis scripturis, in quibus apparet recondite tot bonorum voluntates, ita vt pro hoc collum sit thesaurus omnium humanarum voluntatum, fides authentica humane pacis, & quietis, & quandoque principum litum notarij imperia accedente. Non mirum igitur, si suo simplici iuramento non audietur in amissione negotij, & facti tam grauis, & importantis, nec possum in hoc non aliquantulum excusari, quod multi notarij sint tantum negligentes in publicis scripturis custodiendis: amant enim lucrum ex eis, sed negligunt custodiam, amant honorem, & laudem de eis, sed negligunt custodiam, & videbis re, poni in vetustissimis cophinis esto quod deberent fieri armaria pulchra, & vilia.

30 Declaratur tertio loco id, quod sic iuramento dictum est, vt procedat quod persona iurantis sit talis qualis, cui verisimiliter credendum sit cum iuramento. Ang. in l. cum exigimus. §. sed quid diximus ff. si quis cautionibus, facit regula iuramenti suppletorij, quod non sit deferendum de facili peccituro, iuribus vulgaribus. Circumspicius igitur erit iudex in hoc inspicendo qualitatem, & conditionem iurare debentis, & probare volentis per simplex iuramentum allegatum calum, nec quoniam probat admittit.

Vnde dicebat Alex. quod allegans rem sibi furatam, satis erit dicere, quod ostium fuerit fractum a latronibus. Alex. conf. 72. num. 3. conf. 24. num. 5. vol. 2.

31 Declaratur quarto loco conclusio de iuramento quoad probationem ipsius casus, quando quis casum iuramento semel probauit, nam si iterum allegat aliquid casu eueniente, non audietur iurando, sed alia probatione opus erit, leg. si fundum, ff. de bonis ambobus, tunc iudex, post iudicis Angel. in d. §. quod diximus, num. 4. in l. cum qui §. si rem. ff. commodat. usal. conf. 476. num. 2. volum. 1.

Decla.

32 Declaratur quinto loco, quando casus per testes verisimiliter probari potuisset. Doctores communiter in *l. si quis ex argentiarius. §. penul. ff. de edendo.*

33 Declaratur sexto in seculi periculo, quia ad iurandum amplius non audietur. Cano. paruali. 2. q. 7. Alexan. Bal. Curt. & alij in *l. admonendi de iurando*, Bald. in *Auth. qui iurat. C. de bon. ambobus. indic. p. sident. lat. m. l. non exigimus. m. q. ff. si quis caution. fac. Menoc. de arbit. indic. lib. 2. c. 1. §. 190.*

34 Declaratur septimo, ut si iuramentum quoad consequendam exceptionem, secus quoad actionem per randa *m. p. eni. §. docere ff. ne cui. Sebañ. Med. de casibus. par. 1. quæst. 14. nu. 11.*

35 Secunda principalis conclusio est, ubi simplex perditio non est causa, & fundamentum liberationis perditionis perditio est sine culpa, prout contingit in eo, qui habet officium in publico, vel privato ad custodiendum, & tunc quia ratione officij præsumitur culpa non fuit probare perditionem, nisi probetur perditio sine culpa, prout superius diximus, quia per solam perditionem non probatur sua intentio iuxta superius allegata, ut per Ang. in *titato loco*.

36 Cui addo, quod in hoc versatur iudicij arbitrium inspecta facilitate, vel difficultate probationis, & secundum prædicta exigit plenam probationem, vel per coniecturas. Ioan. Andr. in *cap. 1. de dolo, & contumacia*, in addit. ad Spec. in *tit. de appellat. §. an ne breuiter, vers. quid ergo. Butr. in cap. ex ratione, de appellat. tionibus. 2. Ang. in leg. fin. ff. de latoribus, Federic. conf. 110.*

Et ex prædictis omnibus inferretur ad aliqua vitia in hac locati, & conducti materia.

37 Primo inferretur, quod custos Castri vel aliquius loci certa mercede constituta tenetur de incendio, nisi constet casu fortuito euenisse. Ita in terminis Petrus Calestano. conf. 58. inter consilia criminalia *dineforum*, volum. 2. contra quendam sacristam Pastorem etiam si tantum leuissima culpa intercellerit, ut refert Sebañ. Med. de casibus, & periculis par. 1. q. 14. numero 66.

38 Et sic ex hoc colligimus duo in hac locati & conducti materia.

Primum, quod etiã in contractu depositi, & custodie consistit contractus locationis & conductionis.

39 Unde depositarius dicitur locare operas suas cum certa mercede constituta rem custodiendam assumens, & sic dat depositum mercenarium, & videtur per multas ciuitates, & loca prouinciarum, quod multi ambiant, querunt, & tentant eundem thesaurarij, cãmearij, vel depositarij sedis Apostolicæ, quia habent certam mercedem constitutam, & lucratur, & in cibis monetariis, & habent tot pro ceterano. Pariter hoc euenit in Ciuitatibus, & alijs optidis, & terris, ubi Ciues efficiuntur depositarij Ciuitatis, cum magno eorum lucro sub nomine imaginarij mercedis in prædictis ipsius Ciuitatis, quæ nunquam bene vidit sua compura.

40 Secundum est, quod colligitur, quanti refert mercedis constitutio: nam si quis ex vna parte lucratur mercedem, reo compensatur in alio, ut fortiori vinculo sit affectus, & maiori periculo obnoxius cum ratione constituitur mercedis de leuissima culpa teneatur. Ut dictum est summo (ut superius dixi) faciens actum gratis, grauius teneatur, quia ex hac gratitudine inui-

tat homines, qui de facili decipiuntur, ex Bar. in *Liquid Nerva. m. 2. §. ff. de positi*, prout circa Medici, & Agri-menforis imperitiam terigi.

41 Secunda est illatio vbi, & præ practicabilis, & sapientius in facto contingens, quod custos animalium, ut caparius pastor, & similes dimittendo oues, vel alia animalia data in custodia in pascuis, si lupus rapiat, vel præcipientur, vel aliud simile contingat, quod exequatur faciendo solita, & consueti. Bal. in *l. nemo deinceps in fin. C. de sacros. eccl. 100. §. 1. vol. 1. Siluan. conf. 26. num. 5. Anchar. conf. 438. Sadolet. ad l. quod te, numero 16. c. sequent. ff. si cert. petat. Grat. conf. 39. volum. 1. Bertran. conf. 167. volum. 1. Speculat. in *tit. de locat. §. postquam vers. quid si locari*, Bal. conf. 230. volum. 1. Pute. in *trac. de iudicat. in verbo carcer. capit. an si plures carcerari*, Cora. conf. 9. vol. 1. Boer. decy. 217. numero 5. Jacob. Menoc. de arbit. indic. lib. 2. centur. 4. c. 302. numero 6. & 7. c. 208. num. 42. Grat. conf. 100. Vitis colm. 2. volum. 2. Ang. conf. 102. Ana. conf. 71. Arret. conf. 38. Plot. de in litem iurand. §. 9. num. 8. Veron. de edict. c. 1. in leg. quis sit fugiendus. §. apud Laborem, numero 5. commendat Euerard. in loco a solitis, nu. 15. dicens hoc admodum menti tenendum. Firmian. in verb. castos, in verbo famulus. Bonacosi. in quest. criminal. in titul. de amand. vers. si castos animalium &c. Mago. Rot. Florent. 56. nu. 11.*

42 Ampliatur hæc conclusio idem esse si dimittat, & relinquat in stabulo, ubi neminem repetit. Bal. in *l. si negotia ff. de negot. gest. commendat Ioan. Lup. ad cap. per vestras, §. 7. nu. 12. de donat. inter viros, & vxo. rem.*

Et passim casus iste contingit in facto, dantur equi ad vecturam, vel commodatum, & post remittuntur in stabulo nemine reperio.

43 Declaratur primo loco hæc conclusio, ut non exculetur pastor, si dimittit in pascuis, vel in stabulo, ubi dominus erat solitus si dominus erat homo parum accuratus, vel diligens in rebus suis custodiendis, ubi modo verus, & diligens pater familias, immo diligentissimus hoc non fecit. Ita Alberic. Bald. & Bart. in *l. si negotia*, quia negligentia in domino rei propriæ non est repræhendenda, tamen in alijs est puniendi, argumento. *l. si consente. §. quod si maritus. ff. solut. matrimo.* Unde in articulo, & prædicando non sufficit dicere, feci hoc, quia dominus erat solitus facere, sed attendenda est qualitas domini, & si diligentissimus paterfamilias fecisset, & hoc articulandum. Decisio Perrine 10. numero 14. Sebañ. Med. de casibus, & periculis par. 2. quæst. 40. nu. 13.

44 Declaratur secundo, ut custos animalium sic dimittendo exequatur faciendo consueti, hoc enim intelligitur de consuetis ordinarijs, non de raro, et extra ordinario quodammodo. Bart. per illum textum in *l. Seio. §. medico. m. 3. ff. de annis leg. per l. fistulas. §. frumenta. ff. de cent. empt. lat. m. l. 4. §. quæsiem. nu. 3. §. ff. si quis caution. Alex. magistraliter conf. 38. volum. 1. commendat Euerard. in loco ab vtitato, seu solitis, sub num. 13. cum seq.*

45 Declaratur tertio loco, ut consuetudo generalis loci de dimittendo in pascuis, vel in stabulo exerceat, & ita in Vngaria communiter testis attestat Alberic. de dist. *l. si negotia, in fine*, & ita etiam declarat iur. m. gnu. Cod. de pigorat. action. in l. 3. Conf. de expressis ubi

Tractatus D. Vincentij Carocij

diem. tangit Martin. de Faño. in *fnis questionibus*. q. 2. late Pile. arguendo ad partes *quæst. 89.* vbi libet non satis vult. quod si dominus equi habebat in stabulo alios equos. & ob id conduxit suos in dimisit. ex. cuitur. quia in facto alios reperit. Si vero illos ibi non inuenit. quia dominus furtiue remouit. dicit incul. par. argumto l. 1. in princ. ff. de legat. præfand. & l. data. & de donat.

46 Vnde ex his verbis. & discursu Pilei satis caute procedendum erit. nam potest esse. quod dominus per multum spatium temporis retinuerit equos. vel boues sine custodie in tali stabulo. postea mutauerit propolitus. quia aliud accideps occurrerit. & remouerit. pariter illud idem in pascuis dici solet. quod ex causa superuenientis remouerit. & mutauerit propolitus.

47 Vnde dicitur ad hoc propolitus Bald. in l. 3. C. de episcop. audientia. quod non excusatur pastor ex causa prædicta. si ratione nouæ causæ debuisset maiorem diligentiam adhibere. Commendat Boer. de res. 2. 17. in fine.

48 Subdeclaratur autem hæc declaratio de consuetudine. nisi sit in actum diffamatus in quo consuetudo eadem non potest. hæc doctrina Bal. post Cyn. & alios in l. 1. C. de probat. vbi determinatur illa celebris questio. si accuso aliquem de viurio. & proba solimodo quod est solitus sperare. sed non proba verum actum solutionis. reus absolendus est. quia super diffamatum non cadit consuetudo.

49 Subdeclaratur secundo quam maxime in consuetudine vniuersali illius regionis. loci. vel contratis. quod excludit. nam hoc intelligitur verum. dummodo melius. & tutius fieri non potuerit. & hæc declaratio non ponit vitra Euerard. & alios ex *gl. notab. & singular. in leg. pignus. in verb. horreo. C. de pignorat. actio. quia singulariter in practica dixit Veron. in l. qui sit fugiunt. §. apud Laborem sub numero 2. ff. de adul. adul. infertur notabiliter in materia dispositi. quod si tutor minoris pecuniam depoluerit apud vnum publicum camplorem. qui postea decodie quod non excusatur. quia vniuersaliter. & aliam personam ibi depoluerit. cum in tutore loco potuisset deponi. per textum expellum in verbo. si respub. & sic in superlatio. ff. de excusat. tutor. dicens hoc notatu dignum. & frequentissime in practica occurrere.*

50 Vnde in practica erit excipiens. & articulus diligens. & accuratus. quia non sufficit articulare solitum alicuius particularis personæ. quia posset replicare de persona diligentiori. nec sufficit quod communitur sit. nec solitum alicuius. si non erat solitum ordinari. Considerabis etiam e contra nouam causam. puta si lupus in regione superuenit. mali vicini & ibiues.

51 Ex quibus corollarie habetur triplex declaratio ad l. pignus. C. de pignorat. actio. & leg. vel numer. form. ff. eod. & ut procedat primo loco in consuetudine ordinarie. i. extra ordinariæ. & de ratio. talis l. tertio conditio. §. si annuos. num. 6. ff. si corr. petat. in leg. ut libere. colum. 4. C. de collat. C. de in memorab. verbo. consuetudo facit litum. Felio. in cap. cum de colum. 3. vbi Rep. colum. 21. de consuetudinibus in cap. ex litteris. colum. 1. na. de fide instrumentor. 10. Nicolaus in leg. generaliter. num. 74. C. de secund. nupt. Anton. Gabr. de

confectand. concl. 3. numero 29.

52 Declaratur secundo. ut non procedat si alius locum tutor. vel persona magis idonea reperiri potuisset ex alio distis.

53 Declaratur tertio. nisi ratione nouæ causæ maior diligentia adhiberi debuisset. Boer. de res. 2. 18. in fine limitans l. si negatus. hoc modo.

54 Considerabis etiam in hac materia naturam. & qualitatem contractuum. quandoque enim fit locatio. & conductio cum debita mercede. & gratia viriisque. quandoque etiam fit commodatum. & sic gratia recipiens. & sic exactissima diligentia requiritur. Considerabis etiã. si pastor locus proprius in tali loco solebat dimittere. lo. And. ad Spec. in etate loci.

55 Ampliatur quintus loco dispositio l. imperitia. ut procedat in notario. cuius tamen imperitia. & error paribus nocere non debet. materia l. si liberris. de reg. iur. & quia non est hic proprius locus suus. ad ibi dicta me remitto.

Ampliatur sexto loco dispositio leg. imperitia. de reg. iur. ut procedat in factore. qui non bene incidit vellem. & nam de imperitia tenetur. nec non ad restitutionem pretij. expensas. & damna. & interesse. Boer. de res. 2. 6.

56 Cui addo. quod factor tenetur de vestimentis cor. solis a mortuis in sua apotheca. Paris de fidei. par. 2. in verb. negligencia. num. 18. per textum in materia locati. & conducti de qua agimus in l. item cum queritur. §. si quis. ff. locat. tangit Negul. de pignor. par. 5. membr. 1. num. 2.

57 Est valet argumentum. est factor ergo fur. Puli. in verb. factor. num. 4.

58 Sed (hæc Deus) nec fortasse sine causa tot mures. & tunc circa vestimenta maxime sponfalia. abhorrent enim integram dotem. & augmentum ipsius. si quandoque est. & res dotales. & plura valet hodie vna vestimenta sponfalia. quam ager. vel prædium vnum. & minus malum esset. si vna. vel dotibus istem contentas essent. quousque mensie quantam vocat. & nocte excogitant modum. & ornamenta apponenda. quia cum non auferatur inferturij præteritis temporis. & calamitatis inferturij maritorum. Cauent de dote recepta ante quam receperint. & hoc in tot vestimentis. vbi erugo. mures. & tunc demoluntur. & vbi pulcherrima vestis fuerit. & reperiri potest. ibi & quod sponfalia est. & de ratione repetitur.

59 Et nedom in casibus prædictis imperitia culpam annumeratur. sed poni potest regula generalis in quolibet artifice adferente le peritum. prout pro comitant ponit Dyn. in regula. non est sine culpa. numero 3. ibi 6. per textum in materia locati. & conducti. in l. si quis fundum. §. Celsus. & l. item quatuor. §. si gramma. ff. locat. & hæc in materia culpæ. & doli circa imperitiam.

60 Viterius addo vnum in materia imperitiæ ad intellectum l. imperitia. de reg. iur. & d. §. Celsus. ut artifex afferendo le peritum. qui non licet. tenetur ad omnia damna. expensas. & interesse. prout in arbitrio. iudicis. arbitratores. notario. & similibus scriptum reliquit. Nat. in Clem. de pe. §. quia omnia. colum. 5. & 6. de verb. signific. Marlin. in pract. §. superest. num. 1. Abo in pract. §. 32. amplius 1. 4. 1. & 42. vbi ex mente Bal. in notario libet. quod si quidam sunt in dolo. interesse potestatur.

batur simpliciter iuramento. Si vero fuit in culpa, tunc interesse plene probandum erit,

Q V A E S T I O I I I.

Q Vero, an conducentis rem aliquam inestimatum teneatur de leuissima culpa, vel de periculo, vel ad quod teneatur ad materiam *l. quare, §. fin. glo. 4.* Multorum fuit opinio teneri de leuissima culpa, non autem de periculo, vel interest *ex l. si duobus, §. non videndum, ff. commodat. vbi Bart. num. 6. Cast. nu. 7. Angel. num. 5.* moti hac ratione, quia aestimatio debet aliquid viterius operari *l. si quando, de legat. 1.* sed regulariter in contractu locationis & conductionis venit leuis culpa; ergo per estimationem appositam videtur leuissima culpa, Pulchre Riminal. *insist.* quibus alienare licet, vel non, num. 34.

2 Aliorum fuit opinio estimationem rei locati operari, ut periculum transierit in conductorem. Bal. *in l. si pascenda, num. 6. c. de pasc.* in *l. 1. q. 3. commodat. Soc. in traß. Fallent. reg. 184. littera B.* in verbo *aestimatio*. Neuzzan. *in Silu. lib. 2. num. 71. dicit. §. 10. Lup. in c. per vassallos, 25. num. 5. de donat. inter vir. & ux. vbi generaliter loquendo dicit in similibus contractibus, in quibus dominium non transiit, prout est locatio & conductionis, aestimatio inducit generalem renunciationem casuum fortuitorum, dicens hoc esse singulare, & menti tenendum. Bart. in *l. cum fundus, ff. locat. Peanc. Marc. dec. 888. num. 8. par. 1.* & sic, ut qui teneatur generaliter de casibus fortuitis, cautela erit, ut aestimatio fiat de re locata & conducta.*

3 Tertij dicunt, quod non operatur subiectionem casibus fortuitis aestimatio in hac locati & conducti materia, sed bene, ut possit probari deterioratio in casu suo, & hoc dicit esse verissimum Alberic. *in d. §. non videndum*, dicens hoc latius notabile ad *reg. l. si quando, de legat. 1.* ut superius in iure non procedat, & in quamprioribus casibus effectum non habeat. Vnde dum audit multos dicentes, verba essent superflua, & nihil operarentur, utque in iure nostro non est absurdum, & tepius datur casus, in quo verba nihil operantur.

4 Et hanc tertiam opinionem post Alberic. *in c. insolito*, tenet Barbac. *conf. 19. col. fin. & conf. 12. col. penult. lib. 4.* Socin. *conf. 93. col. 4.* Aret. *conf. 84. col. 2.* & ad propositum materiam locati & conducti, de qua agimus, facit *tex in d. l. quare, §. fin. ff. locat. vbi* haec soluit pretium rei mortui adscripti dati colonis aestimatio in quo textu habemus coloniam, suam animam & inuolueri.

5 Hinc postea si bos, vel aliud animal datur aestimatum, hoc non facit emptionem, quia totum periculum non est datus; neque totum ipsius pastoris, sed hoc iure, ut tacitus aestimaretur in casu deteriorationis, & restitutionis. Bal. vbi post eum *in l. si pascenda, c. de pasc. Speculat. in tit. de locato, §. 1. vers. aestimatum, c. de pasc. Speculat. in l. i. de locato, §. 1.* hoc valde commendat, ut bonis dati in locum, in hac hoc valde commendat in *l. ex conuentione, dicit. 3. c. de pasc.* ponit pro singulis *l. 1. l. p. m. per vassallos, 25. num. 4.* & hoc passim contingit in laboribus, vbi coloni dantur boues aestimati, ut in fine laboris cognoscantur augmentum, quod commune est, & deterioratio.

6 Et sic ex praedictis patet responsio, & declaratio ad *l. quare, §. fin.* de qua superius vidimus, ac etiam

quid operetur aestimatio in contractu locationis & conductionis, & passim occurrit, quod aestimatur massa ruitus domus locatae, ornamenta, & similia, quid operetur ista aestimatio.

Q V A E S T I O I V.

Sapius in facto occurrit *l. 10. de Arno*. credimus inferius allegando, Códixit quae equi ad vecturam, qui in itinere est infirmatus, conductor dimittit apud hospitem, & est mortuus, tenebiturne conductor.

1 Primo videbatur quod sic, quia conductor teneatur quandoque de leuissima culpa, & de vitio naturali, prout in praecedenti questione diximus, *ex l. si per cer. num. 6. sed quod diximus, ff. commodat. & l. quare, §. fin. ff. locat.*

2 Pro contraria vero parte facit, quia regulariter conductor tenetur solum de lata, & leui culpa, non autem de leuissima, cum contractus iste gratis utriusque celebratur, prout superius vidimus *q. 1. Fusi. in verb. conductor. 173.*

3 Et hanc opinionem tenuit veriorum Bal. *conf. 12. Raimi. lib. 3. valde commendat Ioan. de Arno, dialog. 9.* dicens saepius in facto occurrere. Bonacossi. *de equo, quaest. 20.*

4 Non esset fortasse alienum considerare, & perquirere causam, quare equus in itinere sit infirmatus, & quam culpam commiserit conductor, vel venit ex defectu equi in se, vel conductoris, & si simus in casu, ut culpa precedat casu, & similia, bonus iudex periculi tati poterit, dum enim mihi videtur sic absolute, & simpliciter dicere, equus iste in itinere est infirmatus, & perijt, moritur autem est vitium naturale, & de eo conductor non tenetur, quid enim, si conductor dedit causam, & fuit in culpa infirmatus, prout saepius in facto occurrit, quid si penes hospitem, vbi dimisit, non fuit bene curatus, vel defectu medicamentorum, quia bona ad tempus non fuerunt exhibita, quid si ex avaritia conductoris nolens expendere?

5 Deheret fortasse considerari, an conductor incriminetur, vel intimator potuerit, & ad positum deducere dominum equi, & locatoris infirmatorem sui equi, & de tempore, & penes quem dimisit, quia dominus equi vti bene informatus de defectibus, natura, & qualitate sui equi fortasse accessisset, & de facili curasset, & quam maxime, quia fortasse habebat in charum, & ac facili expendisset in recuperanda eius sanitate, & melius se gessisset in proprio, quam hospes in alieno. Vnde si equus moritur intra triiduum praetium, & per prius morbosus, nec conductor tenetur, nec si e. in iteruallo a die locationis. Ioan. Andr. *ad spec. in tit. de emptio, §. sciendum, ver. de illis, dum quo* tunc Alex. ad Bar. *in l. rixu, ff. de fidei. & ibi Martil. num. 59. in l. si autem liber. num. 15. ff. de i. i. molles l. si quis cum alio de verb. obli. Jacob. de S. Georgio. in l. pacifici, num. 4. ff. de pasc. & hac est communis opinio. Rip. *de rem. ad c. r. an. p. m. num. 141. Viui. lib. 2. opin. 58.**

Q V A E S T I O V.

S Vccesse quæro ad declarationem praecedentium, quomodo conductor equi ad vecturam prouocans mortem ipsius Maicæ, in suo pleno tractu probationis, in materia mortis, hunc modum non possit tenui.

Tractatus D. Vincentij Carocij

terigi etiam superius de morte animalium. Et vti que per signa, & colores, ita practicare docet Alex. consil. 18. col. 7. & seq. vol. 1. commendat, late lat. in l. bonorum in fine, C. de secund. nupt. artefians ita iudicatum Cott. in memorab. in verbo, scolaris. Cui addo ab eo non allegatos, & bene loquentes Io. And. in c. auditus, de presumpt. vbi Butr. col. pen. Abb. col. p. & hac est communis opinio. Der. in cap. in presentia, num. 43. de prob. lat. in l. non hoc, num. 2. C. 3. de legum. Marfil. in l. si quis ne quæstio, num. 1. C. 3. de quæstio. & in prac. crimin. 6. & quia, num. 1. Ioan. de Amic. consil. 40. num. 1. Viui. lib. 2. opin. 58. in fine. Addo Alex. consil. 33. col. 7. vol. 2. Dec. consil. 91. & consil. 129. & 146. Castr. in l. cum ita, §. species, ff. de legat. 2. & ita in magna curia fuit votatum anno 1545. Vincen. de Anna, singular. 172. decis. Pers. 12. num. 15. in fine. Dec. consil. 220. col. pen. versic. circa secundum. Scraphin. de prim. iuramentis, primis, 28. num. 16. vbi etiam vult, quod teneatur facere expensas, & alia, quæ sunt modi præiudicii. Machel. patrocini. 66. num. 6. Perrant. Garzia. patroc. 58. Franc. Tontolus 790. 6. reg. consil. 9. num. 36. Bor. gn. decis. 7. in fine, par. 2. dms pro cautela, vt conductor faciat examinare testes de identitate ipsius etiã parte non citata. Vnde passim practicare, quod bona describuntur per consina, animalia per pilam, na, signa, & colores. Menoch. presumpt. 14. num. 27. lib. 6. Sebasi. de Cas. par. 2. quæst. 10. num. 29. Maicard. coact. 1. 174. num. 17.

ADDITION.

CM. consil. 112. num. 3.

QVÆSTIO VI.

Vtilis est quæstio, & indagatio in materia locati & conducti, si res, vel animal locatum detentus reddatur. Et quoniam hæc investigatio multa capita concernit tam respectu præiudicii in recipiendo, quam respectu interesse, & actionationis, propterea ponam aliquas vires, & practicabiles conclusiones ad materiam l. 2. §. si reddita, ff. de commodat.

1 Et est materia satis frequens, utilis, & necessaria, & in hac locati & conducti materia, de qua agimus, occurrit in facto, quod maritimus conduxit equum curandum laborantem morbo deinde le virole, qui perforavit palatum, dominus simpliciter recepit, & paucos post dies mortuus est, & post receptionem, & mortem subsecutam dominus equi agebat ad pretium equi mortui culpa, & defectu maritimali, qui replicabat, & recepit simpliciter sine protestatione præiudicati fuit, & responsum est, hoc dato solvatur pretium deteriorationis.

Multa igitur sunt, ex quibus nascitur culpa in contractu locationis & conductionis, circa deteriorationem ipsam.

Rigor.

2 Prima conclusio sit in materia deteriorationis. Conductor equi percussus cum ligno tenetur ex deterioratione, secus si flagello, vel calcibus Bart. l. 1. C. de curs. publ. lib. 2. commendat Corsetti in singular. (p. 1) in verbo, conductor, vbi rationem reddit, quia

equus solet sollicitari calcibus, vel flagello, non licet Vincent. de Anna, singular. 172.

Excusio.

3 Secunda conclusio sit in materia deteriorationis. Si quis oneravit mulum, vel equum conductum ultra solitum, & consuetum, & ex hoc deterior efficitur, ad interesse tenetur, Bart. in l. publici, C. de cursu publico, & angarij lib. 12. & in l. qui insulam, §. qui mulas, ff. locat. Curiet. singular. in i. in verbis, dicens si, golariter notandum, quia vaide quotidianum est. Ca. gnol. in Contraffus, num. 48. ff. de reg. iur.

Vade vile est contra ponentes superflua mulis, & valis plena, & graves a tergo equis ad vecturam.

Defectus.

4 Tertia conclusio sit in materia deteriorationis. Si conductor equi non præstet bonos sumptus, & ex hoc deterioretur, tenetur ad interesse. Bart. in l. animalis, C. de cursu publico, lib. 11. Hippolit. Bonac. de equo, §. 62. Vincent. de Anna, singular. 172. vbi si non dat solitum bladum.

5 Facit contra istos avaros conductores equorum ad vecturam, qui tota die equitare volunt, nec vquam recognoscunt infelicem equum, nisi de consuetu mo, calcibus, & flagello, & cum tandem pervenerint ad aliquod hospitium, sibi ipsi tantum provident, nec curant dari equo solitam, vt (vulgo dici solet) providendam.

Pignitia.

6 Quarta sit conclusio respiciens deteriorationem. Si equus incidit in commissum culpa conductoris, qui diu flexit in loco, tenebitur ad mercedem, Bald. in Leonius, §. fin. ff. locat. & conductu.

Malitia.

7 Quinta sit conclusio. Muliones conducentes salmas ad vendendum, vel pastores ducentes animalia per loca infidiola, cum culpa præcedat casum tenentur, & hoc verum si scienter fecerint, vel taliter leide debuerint, secus si ignorant. Angel. per illum textum in l. qui petitorio, §. fin. ff. de rei vend.

Et nota ibi, vel leide debuerit in articulando, & deducendo.

8 Pariter dici potest in hac locati & conducti materia, prout in vasis vitiosis, vt feni doli, & similia, nam ea scienter commodans, vendens, aut locans, si insulsum vinum vel oleum corruptum, effusumque est, tenetur, & dicitur in dolo, l. in rebus, §. item quis sciens, ff. locat. l. iulianus, de action. empt. Cammili. Plautius in l. vicia versic. etiam ex lucro a num. 50. vsque 53. C. de sentent. quæ pro eo, & considerandum est inter vasa vitiosa, & alia, in eo enim nulla fit distinctio, aut sciatur, vel ignoratur, & hoc quia potuit facilius vitium leide, sed addes, §. v. ff. locat. quæ non procedit in toto, contententia data scientia locatoris, qui simpliciter videnda exhibuerit. Summa Angel. in verbo, locatio num. 2. & num. 24. Siluestr. in cod. verbo, q. 18. Nauar. in Manuali, præcept. 7. c. 17. num. 196.

Simi.

- 9 Similiter locans scienter seruum, vel animal morbosum, tenetur ad omnia damna, & interesse, & expensas factas in equitatione, & ob id datur constitutio, depositario, commodatario, creditori, & similibus iuramentum in litem ad omnia damna, expensas, & interesse quomodocumque passus tam ex primo capite de conducendo animalia per loca infidiosa, & de locatis vasis vitiosis, quam in alio capite, *l. si fundus, §. si in reditione, ff. de pignori, gl. in d. §. in hac, in l. summi, de in litem iurando, Cammili. Plautius in citato loco. Plot. de in litem iurando, §. 19, m. 3. in fine.*
- 10 Vitra cum claris distinguendum videtur, Aut locatur equum vitiosum certum, puta bone equum, & locator tenetur ad omnia damna, & interesse probanda, & liquidanda, vt supra. Aut locatur incertum, puta vnum de meis equis, cum plures haberem bonos, & malos, & postea presentati vbi malum scienter, te neor ad omnes expensas factas in equitatione. Archiepiscopus Florent. in eius summa, §. 6. col. 1. tit. de speciebus fortis, Bonacotti. de equo, §. 95. locus in commodato Summa Angel. vbi sup. num. 24. in fine.

Peritencia.

- 11 **M**uliones profequentes iter tempore pluvie magna, vel tempestatis, vel in flumine rapido, si saluati pereant, tenentur de periculo, vel deterioratione prout in cartis, & pannis. Angel. in d. §. fin. vbi hoc valde commendat.
- Non est igitur bona excusatio mulionis: non teneor, feci quicquid potui ex rapaci cursu fluminis, quia replicare poterit non debebat se exponere huic periculo: debebat cogitare de facili euenire potuisse.

Praedictum.

- 12 **P**rima conclusio fit in materia praedicti. Dominus equi locati non compellitur recipere vnum equum, quando ita deterioratus sit, ita quod parum, aut nihil valeat, quia forte vno pede claudicat, vel simili defectu, etiam si conditor offerat pretium deteriorationis *l. bone, §. aliquando, vbi notatur, ff. de edili. edict. lo. Lup. in rubr. de donat. inter virum, & uxorem, §. 65, num. 31.* vbi subdit, quod potest dominus agere ad eius aestimationem, & compelliatur conductor solvere.
- 13 Secunda conclusio fit. Dominus equi locati compellitur ipsum recipere, si alicuius sit valoris, vt quia calcaribus valde sit stimulatus, vel vtendo diplomate sit admodum damnicatus, dum modo sibi suppleatur iustum pretium. Bartol. in l. 2. §. arborum fortium, casarum, glossa in l. legator, §. non solum, ubi de dolo, vbi Bartol. dicit bene notandum pro scolasticis, qui quotidie conducunt equos ad vecturam. Collectan. in cap. 2. de iniur.
- 14 Cautus igitur erit dominus equi locati, vt diligenter eum inspiciat, & si sit effectus nullus, vel parui valoris.
- 15 Tertia fit conclusio. Dominus equi locati recipiendo equum deterioratum ignoranter, sibi non praedictat in l. in hac, ff. de irritat. Bart. & Cast. in l. qui sibi, §. qui Sticium, ff. de solut.
- 16 Ignorantia autem praesumitur, quia defectus non erat patens, vel non apparuit statim in

cognitione ipsa. Quandoque enim recipiunt ita uulnosa iuerentes in sacris dominorum, nec eis aliqui dicunt, multi enim quandoque dixerunt quod domini debent esse studiosi, & vigilantes in errando de re, quo, & si fuit relictus, & cuius conditoris.

- 17 Quarta fit conclusio. Dominus equi locati recipiendo scienter equum locatum, sibi praedictum facit in receptione ipsius, vt not. in d. §. qui Sticium.
- 18 Declaratur haec conclusio multis modis, & primo, nisi debitor in perniciem creditoris deteriorat, quo casu etiam scienter recipiendo non praedictat, vt per Castren. in citato loco.
- 19 Declaratur secundo ex mente eiusdem Paul. Castren. nisi deterioratio deberetur iure a domino, quo casu scientia non praedictat, cum de per se potest scire, si officio mercenario, quia per receptionem extinguitur.
- 20 Declaratur tertio, nisi dominus recipiat cum protestatione, quae conseruat ius protestantis. Bart. in l. 1. & alii, in l. §. ff. de eo quod certo loco. Cin. Bal. & alii in l. exhibicionis, C. ad exhibendum.
- 21 Declaratur quarto, nisi consignatio sit facta non principali domino, sed adiecto, qui non praedictat, prout alias dixi part. 1. de procurator. Specul. de locato, §. ium dicendum, vers. sed quid.
- 22 Declaratur quinto loco vitra Doctores omnes in citatis locis, vt licet scienter recipiat, possit tamen agere ad pretium deteriorationis, Cravet. conf. cod. ne. 4. per l. creditor, ff. si cert. pet. Bart. in l. opus, ff. locat. gl. notabilis in materia, in l. non solum, ff. de rei vendit. Bald. in proem. Digesterum, §. haec uitem tria.

A D D I T I O.

23 Declaratur sexto nisi offerat pretium deteriorationis cum re deteriorata, quo casu eam recipere cogitur. Au. gl. in l. legator, §. non solum, ff. de dolo dixi singulare in l. 2. §. muni datio in vltima limitatione, sed vltima si si cert. petat.

- 23 Sed hic quero de vna questione, quae si Marfil. credimus) apud in facto occurrit. Conduxit quis equum ad vecturam, vult restituere deterioratum, dominus non vult recipere, tunc conductor aliquid ad ostium praesente domino, & testibus, & tandem petit, vel subripitur, cuius erit periculum?
- 24 Videatur dicendum pro locatore, quia iustam causam habuit non recipiendi sine deterioratione, ne sibi praedictaret, vt superius dictum fuit.
- 25 Pro contraria parte facit, quia potest petere deteriorationem iure actionis, & sunt duo debita, vnum restitutionis, & aliud deteriorationis, & premi ipsius, & potest debitor vnum debitum offerre sine alio, & teneor creditor recipere, alias sibi imputet. not. in l. final. ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluitur, not. in l. quidum referuntur, ff. si cert. petat. & hanc partem dixit veritorem Castren. in d. §. qui Sticium, in fine, commendat Marfil. dicens scipius in facto euenire, singular. 607, dicens vidisse in facto in veste serica comoda tponie, quam in nupis deteriorauit, & dominus noluit recipere, & commodatarius dimisit in ostio, & sublatam est. Bonacotti. de equo ferente tamen 4. 94.
- 26 Saepius autem haec, vel similis questio occurrit, quod

Tractatus D. Vincentij Carocij

quod sit recusatio in animalibus, & alligantur ad ossia recusantis in perniciem.

- 17 Vnde semper illud attendendum est ad cautelam recipiens, an sibi competat actio de per te ad aium, vel deteriorationem, nec dubitet recipere, cadit autem deterioratio etiam circa pradia, & bona stabilia. Vnde colens fundum per inexpertos, si pradia e hoc deteriorentur, tenetur de deterioratione. Bar. per illum textum in l. 1. C. de mancip. & colonis, lib. 10. commendat Corset. in singul. suis, in verbo, colonus. Euerard. a vi subrogationis, sub num. 6. nec illo casu fit remissio propter sterilitatem. Bero. conf. 142. num. 5. lib. 1. Rolaud. conf. 86. in fine, lib. 2. Ioseph. de Ludovic. deris. Lucan. 12. limit. 7. per l. si vno. §. item cum qm. dam. §. locat.

- 18 Ad do, quod non colere fundum, vel per inexpertos colere, dicitur levis culpa. Campeg. de dot. part. 2. quest. 169. Facit contra illos, qui teneat operarios parum práticos, & inexpertos ad putandum vineam, vel pergulam, vt fumpibus & expensis parcant, quia hoc facere non debent, & tenere bonos, & práticos operarios.

Et prosequendo vterius materiam culpæ, & doli, quatenus ipeccat ad locati, & conducti materiam, quæro de tribus in actu prático vtilibus, scilicet.

- 1 An culpa præsumatur.
- 2 Quomodo culpa probetur.
- 3 Quæ excuset a culpa.

- 1 Circa primum, an culpa præsumatur? Vtique regulariter culpa non præsumitur. late Ludou. c. Bologn. in p. Barbac. in l. 4. §. Cam. post num. 144. & 145. §. de verb. oblig. gl. f. & ibi Bart. num. 7. 10. Lex. erpnone ff. de iudic. in l. si quis ex argentarij, §. fin. ff. de eden. late Maicard. de probat. littera C, in verbo, culpa, num. 1. & 2.

Ad do Craueti. conf. 8. num. 10. & in specie in materia locati & conducti com. ra conductorem non præsumitur culpa. Imo. in l. cum itay. §. species ff. de lega. 2. dicens sen. per iudicatum ad taurum conductorem, quod contra eum non præsumitur culpa.

Declaratur autem hoc dictum Lucol. nonnullis modis.

- 1 Primo in eo, qui tenetur ratione alicuius officij publici, vel privati, prout in capitulo superius vidimus. Declaratur secundo, vt dictum imol. non procedat in re, quæ communiter sine culpa fieri non solet. Corne. conf. 136. vol. 1. Borsat. in magna arborum incisione, conf. 53. num. 37. vol. 1. dicens hanc esse communem opinionem.

- 2 In locatore vero culpa præsumitur promittendo, quod promittere non potest, vel non obiteruando, quod promissit. Socin. conf. 56. num. 4. vol. 1. Cephal. conf. 539. num. 5. lib. 4.

Quomodo culpa probetur.

- 1 Locator alleganti culpam, incumbit onus probandi. Anehar. consil. 349. nec dicitur illam bene probare, nisi ipse probet, in quo culpa, vel negligentia commissa sit, ita post Bart. ad eum allegatum practicare docet Alex. in addit. ad Bar. in l. si vno. §. nunc videndum, littera D, ff. commo. ist. Bartol.

conf. 193. Commune Lucignani. Natt. conf. 447. nu. 4. vol. 2. & debet probari culpa clara, & certa Alex. an. conf. 100. col. 1. lib. 1. & conf. 136. col. 2. lib. 7. lat. in l. de mor. col. fin. ff. de leg. 1. Crauet. conf. 8. num. 10. Et hoc verum, siue agendo, siue excipiendo quis se fundet in culpa. Ioseph. de L. 3. conclus. 14. illat. 93.

- 2 Vterius considerandum est in actu prático, aut quis tenetur de dolo, vel lata culpa tantum, & allegat. tunc incumbit onus probandi; aut tenetur de leui, vel leuissima, & ille tenetur probare non culpam, & casu, vt pluries superius vidimus. Ad do Angelic. in verb. locatio, num. 26.

- 3 Et quidem in faciendo est culpa, puta conductor pullum nimis, & præmaturo oneravit, probabitur, autem per homines, qui tali ministerio vtuntur, & testis dicat, quod sic, & sic vidit onerari per homines similis conditionis, & exercitij, vel ipse talis exercitij sic soluit fuit onerare.

- 4 Item, quod murus sit male factus, domus male composita, liber male scriptus, testis autem deponat, quia vidit rem articulatum, & vidit homines talis exercitij sic operari, quod opus in tale vitium non incidere, & homines práticos a tali defectu abstinere.

- 5 Lata culpa in omittendo probatur, quod testis dicat, vineam vidi non putatam, & grum non cultum, & hoc sufficit illo casu, quia talia communiter fieri solent. Similiter si omittit domum claudere, probabitur per testes, qui viderunt eam non clausam. Bart. in tradi. de testibus, n. 109. in l. si constans, §. si maritus, ff. soluto m. atrim. bal. in l. solum, col. 3. C. de testibus, ex quibus multa habentur exempla.

Quæ excuset a culpa.

- 1 A Culpa conductor, vel locator excusatur si cuncta, & quod communiter, vel vt plurimum abij facere solent. Bal. in l. cum d. princeps, in fine, C. de sacros. ecccl. Siluan. conf. 26. num. 5. Crauet. conf. 1247. in fine. Rot. Genueu. de 46. num. 7.

- 2 Ad do Bart. in l. si pignus, §. fin. an. 1. ff. de pign. actio, vbi hoc pro notabili constituit. l. quis sit singulus, §. apud Labonem, ff. de edil. l. 3. ff. ad mactendon. num. Castreol. consil. 423. colum. pen. post med. lib. 1. & in pulchro casu consuluit Bald. conf. 442. quidam magister Grammaticus, col. 3. post medium lib. 1. de committente custodiam pecorum puero, quod in culpa non dicitur, quando ita erat consuetudo custodien. per pueros. Commendat, & approbat. Crauet. conf. 8. num. 1. Veron. in l. quod si nolit, §. qui assidus, ff. de edil. edict. Dec. in l. paulum curatoris in fine, C. de pass. lat. in l. si quis a filio, §. fin. ff. de leg. 1. conf. 46. colum. 2. lib. 1. Ruin. consil. 38. num. 8. lib. 1. Bruu. de statut. in verbo, parentela. Curt. de sen. part. 3. num. 10. Gozzad. conf. 87. Tiraquel. de iur. primogen. q. 6. num. 3. Caball. milie. loq. 474. & 476. part. 1.

- 3 Occurrit in multis regionibus, prout videmus in territorio Tuderino, & viciis, & similibus, quod pecudes, & animalia minuta custodiuntur per pueros, & hoc est primum exercitium puerorum rusticorum, custodire, pecudes, & tues, deinde paulatim ascendere ad gradus agriculturæ.

- 4 Secunda excusatio culpæ est, quando conductor fuit æque diligens in alienis, prout in proprijs. Crauet. consil. 8. num. 23. ponens bonum exemplum in materia

materia locati & cōducti in illo, qui probabatur docere viam bonam volenti transire flumen rapidum, & sibi ignotum, si enim ipse antecedit per eandem viam, si subsequens periculum eueniat, culpa, nō adscribitur, & debita merces debetur, per textum in §. *in iustitia*, pro soc. in l. *boredes*, §. *non tantum*, ff. *famil. her. cōsum.*

5 Tertia excusatio est, quia vitima culpa nocet, & attenditur culpa proxima, non remota *l. si per empt.* rem. ff. *de aedil. empt.* Abb. *conf. 3. col. 7. circa finem 7. quaestiois lib. 2.* Bald. *conf. 5. col. 2. lib. 5. per l. si rebus dā. §. 1. vers. Panlus*, ff. *ad l. Rhodius de iactis*.

6 Quarta excusatio culpa est, vt tunc demum culpa operetur effectum suum, quando culpa est ordinata ad causam, aliā non, vt suo loco dicam in materia de casibus.

7 Quinta excusatio culpa est, credere, quod communiter creditur. Bar. & Bald. in *l. pigmā*, C. *de pignorat. actiois*. Hieron. Gabr. *conf. 1. 59. num. 21.* faciunt dicta in prima excusatione. Cetera in materia ponam in prosecutione materiae de casibus, remissione mercedis, & incendio, vbi melius cadent.

Et ex supradictis omnibus inferatur ad aliqua in practica utilis.

8 Primum est, si mulio conduxit fardellum deferendum in nudinis de vno metatore alteri, si perditur, tenetur. Corn. *conf. 3. lib. 4.*

9 Secundo est, quod si sartor tenebat vestimenta in statione, ius, quod si fures de nocte fregissent apothecam, fenestram, vel parietem, & vestimenta abstrulerunt, quod sartor non tenetur, nec est in aliqua culpa, quia facit quod alij facere conueuerunt retinendo in apotheca vestimenta. Petr. de Vbal. *de duobus fratribus*, par. 3. q. 14. num. 15.

10 Vnde articulandum est solitum, & quod statio reputatur bona, & fida.

11 Præterea ad vltiorem intelligentiam materiae, tractatus de dolo, & culpa, adducitur alia notabilis declaratio, & limitatio ad regulam, quod conductor teneatur solum de dolo, lata, & leui culpa vt procedat, & habeat locum in persona propria ipsius cōductoris tantum, non aliena, tamen per pactum appositum de aliena tenetur. Castren. reputans hoc valde notabile in practica ad materiam *l. comitatus*, ff. *de regul. iur. ad l. non impossibile*, ff. *de pactis*, vt conductor teneatur de leui culpa, etiam de facto alieno, si ante pactum appositum, ponendo exemplum in eo, qui promissit seruum locatum furem non esse, vel fugiuum non esse, vel quod simile: nam hæc stipulatio duo continet. Primum, ne tu corrumperis; secundum, vt ac cum negligas, quin ab alio corrumperis, vt notatur in *d. l. non impossibile*.

12 Et sic corollariæ inferitur limitatio ad reg. *l. stipulatio ista*, ff. *de verb. oblig.* vt non valeat promissio de facto alieno, nam non procedit in casu proposito, in quo promittitur factum alienum, vt qualitates rei lubidie.

Addo vnum aliud notandum in hac locati & conducti materia, in tractatu doli, & culpe, quod si nauta posuit inuoluo domini res in alia nauis, quam ipse dominus poluerit, tenetur, si pereat per l. *item queritur*, §. 1. *l. et dicitur*, si vero bona hde, & sine culpa, non tenetur, etiam si dolo posuisset, quando vnaque nauis in nauigatione perit *l. in §. 1. ad l. Rhodius de iactis*, &

ratū est, quia licet sit in dolo rem domini contractā, de non tamen ex tali culpa est amissa, ex quo omni. no erat portura, quod summe notandum reputat Angelic. in *verb. locatio*, §. 1.

13 Et sic in materia locati, & conducti, datur alia excusatio a dolo, & culpa ab euentu, si res omnino peritura erat, & attenditur euentus, qui exultat, non culpa præcedens, quæ accusat.

Pariter conductor animalis non tenetur, si etiam apud dominum perierit. Pile. q. 104. Petr. de Vbal. *de duobus fratribus*, p. 8. q. 19. num. 10. Borge. *de usufr.* num. 299.

De casibus,

P Vicherima sanè est, utilis, & quotidiana casuum materia in hac vni locati & conducti materia, passim experientia docet, quod inter locatorem, & conductorem oritur disputatio, an conductor teneatur de casu, et ponam de casibus in genere, quando de his obligasse conductor videtur, deinde aliquas species descendam, prout incendium, bellum, petis, sterilitas, & similia.

1 Regula igitur est, & conclusio. Conductor regula. riter non tenetur ex natura contractus de casibus fortuitis, *l. qui fortuitis cum materia*, ff. *de pignorat. actiois*. *l. contractibus*, ff. *de reg. iur. in rebus in principio*, ff. *com. modat.*

Et in rebus in titulo locati, & conducti, de quo agi. modus, opus quod in auctoritate, vbi Bartol. dicitur *quod riter*, §. *si nauticus*, & §. *magister*, vers. *lucius*. *l. qui locatus*, §. *vis maior*, ff. *locat.*

2 Et ita tenuit Castren. *conf. 471. vis*, parte prima, Stracch. *de mercator. par. 2. tit. de iact. num. 6.* vbi late se extendit Dec. in *l. contractibus*, num. 3. §. *de regul. iur.* Vius. apin. 59. part. 2.

Q V A E S T I O I.

Q Væro primo loco. Conductor suscepit locatum in se, & nudum simpliciter locatus est, sed generaliter dicendo: omne periculum, tenetur ne ex hoc de casu fortuito?

1 Pro parte affirmatiua facit primo loco text. in *l. item queritur*, §. *si gremia*, ff. *locat.* vbi in materia locati, & conducti, periculi appellatione casus fortuitus continetur, & artius s. suscipiendo, in se periculum, tenetur de vito materiae, & ite de casu fortuito.

2 Secundo pro hac parte facit *l. item*, §. *1. ff. de neg. gest.* Tertio pro hac parte facit *l. quid si occurrat*, §. *1. si de periculis*, & *memor rei vendit*, & quod notum rubro, & nigro eiusdem tituli.

3 Et hanc opinionem tenuit Castren. in *l. si quis*, §. *quasi*, num. 6. ff. *si quis tant*, vbi tenet periculum nomen generale esse, & comprehendere casum fortuitum culpa, vel sine culpa proveniente. Decius *conf. 52. n. 1. post Negulant*, ab eo allegatum.

4 Pro contraria parte facit tex. in *l. 1. §. sepe*, vers. *sed & si quis*, ff. *depositi*, vbi bonus tenetur quod deposita, nisi le uisum deponit, tenetur de periculo, non tamen in hoc comprehenditur casus fortuitus.

Secundo pro hac parte facit *leg. qua fortuitus*, cum materia, & *de pignorat. actiois*.

5 Tercio pro hac met opinione facit *l. nec similiter*, ff. *de*

Tractatus D. Vincentij Carocij

fi de magistrat. commend. iuncta l. 2. §. si eo tempore, ff. de admin. rer. ad tunc. pertinens. & hanc opinionem tenuit glossa l. i. in §. gentium, §. item si quis, ff. de pad. in d. §. quatuor, & haec est vera, & communis opinio, vt testatur Rip. de primilg. contrab. p. l. i. n. 73. et 74. Duem. reg. 380. & ita in sua distinctione tenuit Bart. in d. §. quatuor, colum. 3. prout etiam eandem distinctionem reafumendo ponit Caflrenf. l. i. c. de pofit. & sic male in hoc dicere videtur Rip. in citato loco, quod Bart. vbique tenet appellacione periculi comprehendendi casum fortuitum, cum ip materia locati, & conducti non teneat. Dec. conf. 473. n. 7. conf. 523. n. 3. Cephal. conf. 20. m. 12. Sebaff. Medic. de reg. iur. par. 1. reg. 1. n. 17.

6 Siue igitur conductor fufcipiat in fe periculum simpliciter, absolute, & sine aliqua adiectione, siue fufcipiat cum signo vniuerfali, nunquam regulariter tenetur de casibus fortuitis, ex veriori, & communiori opinione. Et haec erit prima ampliatio ad hanc materiam. Cephal. conf. 20. n. 12. Sebaff. Medic. de reg. iur. regul. 1. n. 5.

7 Amplius fecundo hanc conclusio, & regula, etiam si in tali fufceptione periculi fit appofitum iuramentum, adhuc enim de casu fortuito non tenebitur ex adiectione fufcipi vi iuramenti. Rip. de reuoc. donat. n. 10. Eman. de commun. in suo thefaur. l. i. n. 7. numero 90.

8 Adde bene loquentes, & de comuni priter attestantes Alex. conf. 28. vol. 1. conf. 33. vol. 2. Aman. in cap. de locat. Achar. conf. 43. col. 2. Ial. de commun. m. d. §. quatuor. Machel. patroc. n. 3. Rip. de p. l. de priuileg. contr. p. l. i. n. 84. Viui. opin. 59. par. 2. vbi rationem reddere videtur, quia ex casu fuperveniente a iuramento receditur, quasi sub ea conditione contractum fiffi res in eo flatu maneat, vt in rap. quod addendum de iurament. Seraphin. de iurament. p. l. i. c. 106. licet ipse contrarium teneat, & sic iuramentum in hac locati & conducti materia, non tribuit vires, vt conductor fortius obligetur, & ad casus fortuitos nequeat luo fe periculo obligando.

9 Nec in fufceptione requiritur conuenire fignillatim omne, sed lub generalitates omnes includuntur g. l. communiter approbata in leg. 2. l. i. n. 1. de liber. & pofitum. vbi Alex. dicit hanc esse communem opin. Rulap. conf. 26. n. 16. vol. 2. commendat pro notabili Riccio. §. 1. quib. alien. licet vel non, n. 239.

ADDITIO.

Surd. conf. 61. m. 61. latius deff. 326. n. 51.

QV AESTIO II.

QUæro fecundo loco principiter, quid ecotra, puta conductor fufcipit in fe vnum casum fortuitum, quia pefis, baemtorum, & similibus, & postea addit hæc verba vniuerfalia, & omne aliud periculum, quid comprehendatur?

1 Videbatur primo hico negativè dicendum ex rationibus in præcedenti questione adductis, cum periculi nomine (vt dictum est) casus fortuitus non contineatur.

2 Pro contraria parte facit in simili tex. in cap. quia regendum de procuratoribus, lib. 6.

3 Secundo pro hac parte facit Clement. non potest de procur.

Tertio facit cap. sedes, & ibi late Pely. per multa similia in proposito de reinteris.

4 Quarto facit textus in l. i. n. §. cuiusdela, de vino tritico, & oleo legatorum iunctis notatis per Bart. in l. quæstio, §. penult. de fundo instrum.

5 Et hanc opinionem firmavit Din. in reg. contrab. m. 14. lib. 6. Bal. & Sauc. m. l. 1. vbi etiam Caflrenf. C. commodat. Canonice in r. 1. eodem tit. & haec est communis opinio. Rip. de primilg. p. l. i. n. 77.

6 Adde ab eo non allegatos, & bene in materia loquentes Alex. conf. 3. numer. 2. lib. 1. Turzan. opin. 143. Stracch. de merat. n. 77. p. 4. n. 6. Soarez. littera F. numer. 334. attestantes hanc esse magis communem opinionem.

7 Declaratur ista conclusio, vt extendatur non ad omnes simpliciter, & indefinitè, sed ad omnes, similes, ita tamen expressis, non ad alios. ita declarat Alex. conf. 28. libro 1. & hoc operatur dictio similitudin, aliud, in clausula generali appofita. Bal. deff. 347. Dec. conf. 27. n. 5. Marf. de fidei. n. 30.

8 Respondendo ita loquuntur omnia iura, & rationes pro secundo parte allegatæ, & in didis locis Doctores declarant. Ad aliud pro parte contraria patet responfo per dictionem, aliud flante præcedenti specificatione, verum enim est periculi nomine casum fortuitum non comprehendit, ita tamen si vnus casus fortuitus specificatur cum clausula, & omne aliud periculum, & tunc veniunt casus fortuiti, similes tamen expresse, & sic in practica bonus iudex maturis inspiciet, an finus in casu simili, vel diffimili.

9 Dices. Si verum est, quod appellacione periculi etiam dicendo, omne periculum, non venit casus fortuitus, vt d. vnus ex commun. in prima questione, quid interit specificatione casus, si casus non est de genere periculi.

10 Patet responfo ex difcurfu fequentium questionum, & arguendo a simili inferitur ad decisionem questionis in facto. Sempronius locatus domum suam Medico, & ita dixit glisse de le botis, & ogn'altra maffartha de casa. Vtique de simili erit intelligendum.

QV AESTIO III.

QUæro pro intelligentia præcedentis questionis, quis dicatur casus similis exprefio. Mulorum vbi fuerunt opinionem.

1 Prima fuit opinio Alex. conf. 38. quod casus fortuitus dicatur maior, qui rarius contingit.

2 Vnde fecundum hanc opinionem ficcias magna arborum, & maxime oliuarum, & vitium, quæ eunt de anno 1586. dicatur casus maior, quia rarissime in ea quâitate occurrunt, prout leniores dixerunt, & non debet conducti imputari, si in conductione alium casum fiffi pefiffi, dicam latius suo loco.

3 Secunda fuit opinio Corne. vt casus maior, & non similis exprefio dicatur, qui periculofior fit, vt per eum, conf. 128. col. 2. lib. 2.

4 Bonus igitur iudex arbitratbitur, & considerabit, quis casus ut periculofior, an exprefio, vel non exprefio.

5 Tertia fuit opinio Rip. de primilg. contrab. p. l. i. n. 79. quod in totum iudicis arbitrio remittatur ex

l. i. n. 10.

Innocent. & Pandem. in c. causam, §. secundo, de indi-
c. in l. in non potest, C. de decur.

6 Ad hoc bene loquentes Cur. sen. conf. 11. statuto Par-
me, col. penult. in fine. Bald. in c. cum specialium, 3. de
appellat. Afflic. in c. 1. in 2. v. v. sic autem index, ex
quibus causis feudum amittitur. Marfil. in l. questionis
modum, num. 14. de questionibus. late Neuzitz. in Silvan,
lib. 5. in 89. vbi consultit, vt si hærent ipsi, consu-
lant peritiores.

7 Et si indices essent prout deberent, nec prout sunt
(proh populorum infelicitas. litigantium miseria, &
mundi calamitas) quis remitteret in arbitrium illius
caum ponderabilem, qui litteras ignorat & quomo-
do scit, cum non diceretur quis desit officium? fauor,
& munera. quis remitteret hodie in arbitrium illius,
qui pecunia iudicat? quis remitteret in arbitrium illum,
apud quem valent commedationes? Iustitiales Doctores,
ad quod pro aduocando tot libri, totque labores
periculosa sane hodie ista remissio, & si antiqui illi
iuris prudentes experiri cauter, quæ nos videmus, &
palpamus, valde iubilarent.

8 Quarta itaque fuit vitra relata per Rip. & alios,
opinio, casus dici similes, cum maiori eorum parte con-
ueniant. Bald. in l. iudic. col. 2. C. de sacrosan. eccles. Ruin. conf. 2. in
nu. 14. lib. 5. Dec. conf. 526. nu. 1. Crauet. conf. 11. in
9. Meoc. de arbit. iudic. lib. 2. sentur. 1. cas. 84. num. 8.
9. Corat. lib. 4. de iure in artem redigito, c. 8. & in l.
non possunt, nu. 9. ex l. qui libris in princ. ff. de vulgar. &
l. qui iuratur, §. de stat. bonorum.

9 Quia fuit opinio, quando est eadem, vel par ratio.
Bald. in l. iudic. col. 2. C. de sacrosan. eccles. Ruin. conf. 2. in
nu. 14. lib. 5. Dec. conf. 526. nu. 1. Crauet. conf. 11. in
9. Meoc. de arbit. iudic. lib. 2. sentur. 1. cas. 84. num. 8.
9. Corat. lib. 4. de iure in artem redigito, c. 8. & in l.
non possunt, nu. 9. ex l. qui libris in princ. ff. de vulgar. &
l. qui iuratur, §. de stat. bonorum.

10 Considerabat iustus bonus index similitudinem,
vel ideitatem rationis, vel si maior ratio in litiga
fortiori arguendo.

Q V A E S T I O IV.

1 Q Vero quarto loco prosequendo materiam ca-
cium fortuitorum vitilem, & frequentem,
maxime in hac locati & conducti materia, de
qua agimus ad materiam l. item queritur, §. si gemma,
& l. opus, ff. locat. Factum est pactum, vt quis de peri-
culo teneatur, tenebatur de casu fortuito? Videba-
tur, quod non, ex rationibus adductis in prima que-
stione, vbi periculum in se suspiciens, etiam si dicat,
omne periculum, tamen de casu fortuito non tenebi-
tur, prout ibidem vidimus.

2 Pro contraria parte facit d. §. si gemma. Secundo pro
hac parte facit l. opus, ff. locat.

Tertio facit bonum text. in l. & Arifloni, ff. mand.

3 Conclusio vera est, & successiue limitatio præcedē-
tium, & quam maxime contentorum in prima que-
stione, quod licet periculi appellatio casus fortui-
tus non continetur, etiam si apponatur signum vni-
uersale, omne periculum, vt diximus in prima que-
stione, tamen si suspiciens in se alias etiam de leuissi-
ma tenebatur, tunc tenebatur de casu fortuito, vt pa-
ctum aliquid operetur, & sic apparet conciliatio iu-
rum, & rationum hinc inde allegatarum.

4 Et ita tenent Scribentes, in l. sed & si quis, §. quæ-
sit, ff. si quis cautionem. Cano. in cap. 1. de commoda.
10. Commendat pro singulari Roma. singular. 442.

Rip. de privileg. pest. num. 80. Boñ. de remission. merced.
conductorum, in 63.

5 Ampliatur hæc conclusio per modum corollarii,
vt pari modo si suspiciens in se periculum tenebatur
alias de casu fortuito suspiciendo periculum tenebatur
de casu fortuito proveniente culpa aduersarii, vt pa-
ctum aliquid operetur, per reg. l. si quando, de leg. 1. & c.
si Papa, de privileg. lib. 6. Rip. in citato loco, per l. qui of-
ficij, §. final. ff. de contrah. empt.

6 Subdeclaratur hæc prima ampliatio, vt vera sit, si
casus proveniat culpa aduersarii in non faciendo, sc-
licet in faciendo, quia pactum bene debet aliquid ope-
rari, sed operando ledere, et quanto minus sit possibile,
& ita restringit Corn. conf. 38. col. 2. lib. 2.

7 Ad do vitra Corn. aliam rationem satis (si fallor)
equam, quod potius permittitur in iure, quod pactum,
statutum, & similia mihi operentur, quam quod quis
indebite damnum patiat, ex gl. celsion, & commen-
data in l. hys, §. in computatione, in gl. magna, in fine, quæ
ibi multum extollunt Bart. Castren. & alij, Cod. de iur.
v. delibe randi, l. mol. & Alex. in leg. 4. §. prator aut, ff. de
damm. in sol. l. mol. in cap. cum dilectus, & in c. ad audien-
tiam, de cler. non resident. Commendat admodum Tal.
in l. properandum, §. si autem alterutra, nu. 6. C. de iud.
Alio in sua practica, §. 32. lim. 3. nu. 5.

8 Et vidimus superius in materia culpe ad l. si vt cer-
to, §. nunc videndum, ff. commodat. ex mente Alberici abi
quod non est admodum in iure absurdum, vt dispositio,
& reg. l. si quando, multis in casibus docuit, & nō

9 procedat, & quam maxime in hac locati & conducti
materia, quæ bonæ fidei est, & ex bono; & æquo
procedit, vt superius videmus par. 1. de natura locati, nu.
nec ita facile currere debemus in materia æqua ad ab-
surdum, & extendere pactum, vt operetur ius iniquum,
sed potius simpliciter, & de plano intelligere, & facere
quæ dicantur in suo loco, si quis suspiciat in se casum for-
tuitum, an teneatur ad illum casum fortuitum, qui
culpa aduersarii proveniat.

10 Ampliatur secundo loco, per modum corollarii, vt
si prius tenebatur ex se de periculo suspiciendo, & quasi
specificando periculum, tenebatur de casu fortuito ex
allegata ratione, vt pactum aliquid operetur, ita Rip.
vt supra, ex l. periculi, C. de nautica favore.

11 Ampliatur tertio loco, si possessio rei, cuius pericu-
lum in se suscepit, non transeat ad eum, quia tenebi-
tur de casu, quia de culpa pactum non est, verisimili-
ter intelligitur, cū in re, quam quis apud se non habeat,
non cadat verisimilis culpa, tex. in l. in venditione, in
prin. ff. de pericul. & commod. rei vendite.

12 Ampliatur quarto vitra Rip. plenè profitentem in
citato iam loco, vt teneatur etiam de lege Aquilia. Ita
Odores. id. d. §. si gemma, per l. si seruus seruum, §. si
calcem, ff. ad l. Aquil.

Ampliatur quinto, vt teneatur ad pretium rei, et si
si centuplum excedat. Caballin. de eo quod inter res
num. 179.

13 Declaratur, vt non teneatur ad interese extrinse-
cum. Caballin. in citato iam loco.

14 Percurrendo tantisper quatenus pfectat ad materia-
locati & conducti iura superius in questionibus alle-
gata, & primo loco text. in l. item queritur, §. si gem-
ma, & bene probare videtur periculi appellatio casum
fortuitum comprehendere, cum etiam ponatur ca-
sus fortuitus per modum exceptionis a periculo, prout
clare

Tractatus D. Vincentij Carocij

clare videtur; apparet sub eo comprehendere, vt exceptio sit de regula, ad nos in l. de reg. iur.

- 15 Et reperio, quod in hac locati, & conducti materia periculo dupliciter accipitur. Vno namque modo, quod culpa provenit l. apus, vbi no. ff. loc. de qua lege, & materia suo loco dicam.

Ampliat, vt sufficiat ad periculum qualis qualis culpa iura in materia locati & conducti sunt ista l. & hoc d. distinctione v. r. p. l. apus, ff. quod vero, ff. loc. glof. in leg. Titio. §. t. ff. de argot. genl. Secundo modo capitur periculum pro calu fortuito, l. si quis domum, §. si colonus, §. si quis vitulos, ff. loc. & in d. l. §. si gemma.

- 16 Secundo loco utilis est text. in d. §. §. gemma, ad co. gnotendum vitium operis, quod quidem duobus modis contingere potest. Primo ex defectu materie. Secundo ex imperitia artificis. Primo casu non tenetur conductor, nisi in secluscepit periculum, vt dictum est. Secundo casu tenetur ex d. §. §. gemma. & de hac materia ponam suo loco ad l. apus, ff. locat.

Q V A E S T I O V.

QUERO vnum satis utile in quo Roma, testatur se fuisse locuturum ducatos quatuor: an suscipiens in se calum fortuitum teneatur, si culpa aduersarii proveniat.

- 1 Pro parte affirmatiua facit l. quid iudicet, §. si bates, & ibi not. ff. de legat. 1.
2 Secundo facit l. qui seruum in prin. ff. de verb. oblig. & vbi factum debitoris nocet creditori.

Tertio facit, quia licitum est statutum, & constitutio, vt quis teneatur ad penam pecuniariam pro facto alterius. glof. ordinat. in rubrica, C. de decret. decurion. lib. 10. commendat Baldum laure permiffum, Cod. de fabricis, lib. 11. comprobatur per multa similia talia in l. si quis in suo, §. legis, non. 3. C. de inoffic. testam. inferendo ad multa, & diuerfa statuta.

- 3 Adde bene loquentes in talio alterius Dec. in cap. 2. de collatione. col. 2. num. 4. versio. & praedicta conclusio. Felin. in Canon. ius naturale ad l. si t. Aret. in tractat. malefic. in verb. Semproius. Socin. in l. Modestianus, ff. de exceptione, talon. post Aret. in d. l. si t. in §. de actione.

- 4 Pro contraria parte facit regul. quod nemo debet odio alteris praeiudicari. l. non debet, de regul. iur. regnl. sine culpa, lib. 6. vbi concordantes Sal. in d. l. legis, secundum proprium accedendo facit l. cum proponas, C. de nominis iur. quare, quam Libi Bart. Bald. & Castren. commendat vit notabilem, vt calus fortuitus proveniens culpa debitoris creditori necere non debeat.

- 5 Tertio pro hac parte facit l. qui efficit, §. final. ff. de contrahend. empt.

- 6 Et hanc negatiuam opinionem tenuit Roman. sing. 135. promissit per d. l. cum proponas. latius hoc idem reatumit singul. 441. tu scilicet, vbi etiam allegat d. l. qui efficit, §. final. & dicit in talio habuisse, & iure locuturum ducatos quatuor.

- 7 Adde talia in l. col. 2. versio. confirmatur, C. de Instituti. & substituti. Dec. in ex parte, il cerondo, fallent. 32. de offit. delegat. Rom. conf. 183. versio. 4. Matih. singul. 36. vbi hoc valde practicae commendat. Aret. consil. 30. in fine. Dec. in l. si solo, no. 6. C. de collatione. & in cap. cum infer. notab. 2. de exceptionibus. Bertacch. de

gabell. rel. 29. Anchar. conf. 414. Alex. conf. 84. lib. 6. Rip. de priuileg. num. 87. lo. de Anania. conf. 74. col. 3. Crauet. conf. 95. nu. 8. vol. 1. Hinc inimicitiae locatori conductori obesse non debent. Soc. conf. 70. col. 2. lib. 3. Gozzad. conf. 97. nu. 20. Ruin. conf. 147. lib. 1. conf. 59. nu. 13. lib. 4. Neuzzi. conf. 91. nu. 9. Alciat. respos. 689. Menoc. conf. 27. nu. 33. conf. 55. 246. nu. 2. de praesumpt. lib. 2. praesumpt. 48. nu. 30.

A D D I T I O.

- 8 Sord. conf. 12. nu. 63. conf. 64. nu. 12. de off. 94. nu. 7. 8.

8 Hinc etiam inferitur in questione quotidiana quod stabularius tenetur de tigno, si interficiat equum, quando erat marcidum, vt egeret celeri refectioe, quasi culpa praecedat calum, locus si apparebat per aliquid tempus durare posse. Caballi. de eo quod interest, nu. 89. Euenit quandoque in facti contingencia, quod banniti propter inimicitias cum locatore deuoluuerunt tempore metendi granum iam dedicatum in praedium colonorum, qui tot labores per annum praestiterunt: hoc enim equum non est, nec ipsis praedicare debet. Nec obstant iura, & leges primo, & secundo loco allegatae, quia loquuntur in casu suo simpliciter, prout ibi Bart. & Doctores animaduertunt, nec potest trahi ad calum nostrum, cum simus in longe diuersis terminis.

- 9 Nec obstat ratio de statu, quod hoc procedit favore publicis utilitatis, & vt homines magis delictis abstineant. Vnde non potest extendi ad calum istum.

- 10 Commendatur admodum a iuris interpretibus dispositio, & materia l. cum proponas, C. de nautico fano-re, & passim delinere potest ad multa in hac locati & conducti materia vitia. Primo inferuntur quod si muliones, & vecturales, qui conduxerunt merces asportandas ad nudinas Recanates, & Fulginateles, & non fecerunt iter consuetum, & directum, iue ueniat aliquid periculum, quod non impurabitur domino mercium, sed totum periculum erit ipsius mulionis, & vectura. lis, quia si fecisset iter consuetum, fortasse de facili hoc non euenisset, & ibi ita concludunt Bart. & Cast. vbi hoc valde commendat. Felin. in rap. romulim. col. 2. de except. Bertacch. de gabellar. par. Ferrer. de gabell. nu. 5. 5. Sebast. Med. de rap. p. 2. q. 10. nu. 30.

- Et contra vero, si multo fecerit iter solitum, & consuetum, nec fuerit ei cautum, quod differendo ad aliam diem, derobaretur, periculum erit domini pannorum, si dies dilata iuxta culpa mulionis. Pet. de Vbal. de duobus, rati. p. 8. q. 27. nu. 18. Et ratione quia cessante culpa, parua mora non consideratur, l. si in lege, §. colore, nu. ff. loc. de qua superius dixi, & est calus quotidianus & frequens cum differtur oneratio. Et quotidie allegatur. Se parlai bieri, non era questo, tuo danno, non voglio che nocia a me.

- 11 Nec sine causa, & dolo muliones, & vecturales mutant itinera, datur tamen quandoque causa excusationis, puta si via recta, & ordinaria sint impedita, deuoluitur a mulibus, vel similibus, prout sepe contingit, vel non sint adeo tunc ex bannitis ibi prope animo depradandi commorantibus.

- 12 Quid si via non conlucta, & non ordinaria sit breuior? Quid si minoris expensis? Vtilior mulis, vel quid simile parcat.

Parier

- 13 Pariter si vestralis, mulio, vel equifonus non assignavit gabellam, non nocet domino equi, vel alterius animalis, nescienti, & eius equus, vel mulus non incidit in communis ratione fraudate gabelle, & est communis opinio. *Mazell. conf. 56. nu. 1. Bonacoti. comm. opin. in verbo factum conductoris.*
- 14 Ad do ad practic. quod Paul. Castrensi. ad l. pen. §. si. ff. loc. docet practicare hanc materiam, vt dominus compactet, & dicat, iste mulus, vel equus est meus, & delictum conductoris mihi nocere non debet, & nolo vendi, & debet audiri.
- 15 Si tamen sint bannimenta, constitutio, vel pragmatica, vt conficitur mulus cum salma, debet conductor solvere fisco estimationem muli. Et si sit conuictudo, vt do nino non reddatur, sed confiteatur, poterit hilominus dominus, conductor recuperare.
- 16 Pariter qui conductor exportat eas merces, vel animalia aliquid, ea, amiserit ex quo non soluit gabellam, si ille conductor non sit soluendo, domini mercium, vel animalium veniunt restituendi aduersus illam impositionem, soluendo postea pedagium recuperant merces. *mol. in l. eodem ferro, §. dominus, ff. de publican. Cum an. conf. 5. in fin. Ferret. de gabell. nu. 57. Stracch. de nauibus. p. 5. n. 2. in fin. & nu. 22. Rol. conf. 42. nu. 30. lib. 3. Joseph. de Ludou. consil. 15. illat. 27. late Bertaz. nol. conf. 94. p. 2.*
- 17 Ad do, quod licet ob fraudatam gabellam transeat in gabellarium dominium rei fraudatæ, non tamen transit possessio, sed competit rei vindictio. *Bald. in l. si quis in tantum, col. pen. versic. nota, quod delictum, Codic. vide m. Bartol. in l. communis, ff. de publican. Bertacchi. de gabell. parte 4. principal. quest. 16. Ferret. eod. tract. nu. 193. & 240. Rolanda Valle d. conf. 42. nu. 5. & 7. nisi interuenit iudicis declaratio Bonacoti. commun. opin. in verb. mercetuli ob professionem non solutionem soluitur duplum soliti dicens communem opinionem.*
- 18 Quid erit, mulio quædam assignauit, quædam non assignauit, vel quædam licite portat, quia non prohibetur extrahi, quædam illicita portat, an licita publicentur propter illicita? *ex. in d. l. cum proponas de qua in præsentis agimus, facit quod sic. Pro contraria parte facit l. si publicanus, §. 1. vers. sed quid si amplius, & cætera, ff. de publican.*
- 19 Videtur concludendum, aut omnes merces erant molitionis & omnes publicantur, ex d. l. cum proponas, vbi Cin. lac. de Aret. Bar. Alberic. & cæteri notant. Aut omnes merces non erant molitionis, & tunc publicantur merces, quæ illicite portantur, & ita procedit text. in d. l. si publicanus, §. 1. pro contraria parte allegatus, & ita ibi Bart. & cæteri declarant, & in l. eodem, §. dominus, & ibi Alex. ad Bart. ff. eodem, idem Alex. in l. seruus communis, ff. de vulgar. & facit bene text. in l. 1. §. Trebatius, ff. de acq. quondam. & aliam commun. opinio. Suarez. Idem Alex. in l. 134. Bonacoti. in verbo merces.
- Declaratur, nisi dominus, qui locauit molioni merces alportandas, hoc sciuit, vt nota. in d. §. dominus.
- 20 Vnde multis modis quis excusatur. Primo allegando ignorantiam, quod iuramento probatur. *Abd. conf. 25. commendat Marfil. in l. qui falsam colum. co. ff. de fals. iosa. de Aen. dialog. 56. dicens hoc perpetuo notandum. Marfil. de probat. num. 137.*
- 21 Vnde, forenses & parum practici in loco excusan-
- tur, & illa in eis præsumitur ignorantia, quæ iuramento probatur. *Alex. conf. 86. in fine lib. 4. Craue. conf. 115. n. 4. Curt. sen. conf. 71. colantependi. vbi pariter de iuramento, Franc. Bec. conf. 96. nu. 11. Malcard. consil. 88. 1. nu. 2.*
- 22 Vnde si verisimiliter informatus allegat ignorantiam, non auditur, nec admitti debet ad iurandum, vt de facili periculus, & in hoc admodum consideranda videtur. late Malcard. in verbo gabella per discursum.
- 23 Excusatur etiam quis transeundo palam, & publice per vias publicas. *Alex. d. conf. 86. & Franc. Bec. d. conf. 96. nu. 15. lib. 1.*
- 24 Præsumitur etiam bona fides, quando quis constitatur id, quod negare non potest. *Bec. in citato loco.*
- 25 Præsumitur etiam bona fides, si transeuntes credissent fide digno non esse perfolendum in gabellam.
- Curt. sen. conf. 71. nu. 15. Et hæc est communis opinio Curtian. conf. 19. nu. 15. & 13. nu. 11. lo. de Amic. conf. 84. nu. 15. Clar. in præf. q. 60. vers. & generaliter.
- 26 Ampliatur etiam si causa creditur iuratis sit minus probabilis, & hæc est communis opinio. *Franc. Bec. d. conf. 96. nu. 16. & 17.*
- 27 Vtilis est hæc indagatio, & sæpius in facto occurrunt enim bannimenta a Præfecto annois, & ab alijs communitatibus Præfectis, vt frumenta non ex- trahantur de territorio ad territorium, imponendo poenas amissionis grani, & bestiarum halportantium, certe multi locant bestias suas ad grana alportanda, quo remedio ille succurretur? habes ex prædictis, & videbis, quando bannimenta adeo rigorose concepta, vt comprehendant regula, cum omnibus suis limitationibus, & est quæ tollere defensiones, sed bannimenta solent quandoque publicari ad terrorem.
- 28 Et ex prædictis inferunt ad regulam, vt per iuranti- lib. 6. quæ ex hoc discitur recipi ampliationem, si enim in nau locata, vel mulio, vel vestralis alportet, vt dictum est merces licitas, & permixtas, ac etiam merces illicitas, & prohibitas, omnes conficiuntur etiam quando commodæ diuis, & separari possunt, si omnes sint molitionis, vel vna pars sit domini scientis, & de notitia habentis, & sic in hac casu sumus in actu indiuiduo circa eas, non circa annuum forte, & contrauentionem in le.
- Et si gabellarius velit minutum omnia, & singula videre, & mulio dicat velle stare tunc apodixæ, vel dicto, an sit audiendus? Videbatur quod sic, ex not. in l. fin. §. dominus, ff. de public. lo. de Plate. in l. 1. C. de cano. larg. lib. 1. 1. §. in Clem. 1. de censibus.
- 29 Contra etiam est verius, cum possent adhiberi mul- tæ fraudes, & multa alportari prohibita l. si publica- nus, ff. de rebus, ff. de publican. Franc. March. dec. Delphinal. 589. part. 2. vbi ad propositum materiam locati & conducti, subdit non esse soluendum vectigal pro rebus, quæ ad vsum conductionis talis, & similia portantur.
- 30 Ad do etiam, quod si capitula publicanorum sunt distincta, ita sunt seruanda, vt dominus muli, pro mu- lo, & alter pro rebus portatis. Si vero capitula non sint distincta, sed dicatur, tot pro salma, & tunc domi- nus rei in solidum tenetur, Bartol. in leg. 1. in fine, ff. de aliment. & riber. legat. in leg. item illa, ff. de constitut. pecun. Castrensi. dicens calium quondamum in l. cum in plures, §. vebitalus, ff. locat. salma non præsumitur mulionis, sed aliena. *Bald. in d. l. cum proponas, & si*

Tractatus D. Vincentij Carocij

& si in bulla non fit mentio de mulione, sed de far, delictantum, mulionis nihil dici potest, Bart. in l. Pa-
rius, C. de cens. papie, ubi dicit notandum.

- 31 Facit etiam hic discursus ad hanc legem, cum pro-
ponas. C. de nautic. scilicet, quod prohibitus apportare
frumentum ad alium locum, quid si conductor, vescu-
ratus, vel alius repenat in via? posui ad regul. cum
quid par. 3. limit. 1. nu. 11.

- 63 Et habui in facto in vestralibus ducentibus gra-
na, qui allegabatur quod non ibant animo exundi
extra territorium, sed eundi ad molendinum, quod non
erat prohibitum eo casu, quia in vicinia non aderat,

tor ob debitoris delictum carceratus non tenetur licet ca-
sum fortuitum suscepit. Alex. conf. 7. q. 4. nu. 2. per text.
in l. qui infulum. §. final. ff. locat.

Extenditur etiam si verba essent ampla, & multum
pragmatica. Alex. conf. 8. q. 1. nu. 3. vol. 6. ubi loquitur quid-
do conductor suscepit in se omnes periculis pestis, guerra,
& guerrarum tam licet, quam illiciti, tamen si culpa lo-
catoris proveniat, datur remissio passio non obstat. late
exornat Ripa de primis contrah. p. 87. Craven.
conf. 195. nu. 3. Menoch. conf. 37. num. 32. late Sard. dec.
326. nu. 50. decif. 94. nu. 8.

Q V A E S T I O VII.

A D D I T I O.

Sed nunquid est iura suspensio casus & periculi? vi-
que non. Bart. 23. conf. 299. nu. 8. vol. 2.

Q V A E S T I O VI.

Quero, quid si casus proveniat sine culpa loca-
toris, quia iuste bellum movet, vel ei movetur,
tenetur ne conductor de casu?

- 1 Quilibet isto casu locatorem excusaret, cum iuste
factum sibi imputari non debeat iuxta nota. in l. Gra-
chus, ff. de adulter.

- 2 Contrarium sentire videtur Bart. in locum, §. qui
maximus, nu. 7. ff. de publican. licet hoc exprimitur
in q. publicanus, in vers. solutio, nu. 3. videtur hoc ver-
bo, si iuste, si iuste iniuste &c. Anch. conf. 44. Castron.
in l. si merces, 1. culpa. ff. locat. Rip. de primis. contrah.
p. 89.

- 3 Notanda sunt verba Bart. in citatis locis: quando-
que enim excludit penitus culpam, dum dicit quid si
bellum in aliquo loco aliquantulum remotum, nul-
la penitus consideranda culpa locatoris vestigium, si
tempore aliquo bestie non ventiant ad mundinas, vel
ad locum pedagium, quod non debet fieri remissio, quia
quid in culpa fuit in hoc locatorem? debetne providere,
ut totus mundus sit quietus, ut locatio non patiat
derimentum? Vtique non, quandoque praesupponit
Bart. mater bellum ex iusta causa, puta propter ini-
micitias, quae sunt iusta causa belli movendi, causa ta-
men iniimicitiarum includit culpam, & sic iustitia bel-
li oritur a causa culpola, appellat tamen bellum ius-
tum, & quod non debeat fieri remissio.

- 4 Exclamabant vulgares homines, quid mihi cum ini-
micitia locatoris? istud enim dicit conductor pensio-
nem eam conveniam, & promissam, cur de eo pati
damnum ex facto alieno, in quo nullam culpam comi-
ssi? dicit locator. si inimicus meus movet mihi bel-
lum, quid possum facere? replicat conductor, remitte-
mihi mercedem, & contendatis quantum vului.

A D D I T I O.

Conclusio tamen verissima esse videtur quod condutor
suscipiens in se periculum, vel casum fortuitum non tenetur
de toto quod promittit culpa locatoris, & huius officij,
§. ubi ff. de contrahen. emptio. l. cum proponas, C. de nautic.
favor. Anchor. conf. 414. ubi vult quod conductor gabellae
salis, qui suscepit omnes casus fortuitos, possit remissionem
petere, si aliqui ex locatoris passio contrahentium. Roma.
conf. 441. dicit. Bald. in l. gallus, pu. 31. C. de iure, quod debet.

- 5 Septimo loco quaero. Locator potuit amovere
periculum & casu, & non amovit, tenebiturne ma-
teria est si fundus, ff. locat. quae cum ita sit sub titulo
locati & conducti, ponant aliquas viles conclusiones.

Prima sit conclusio ex d. l. si fundus. Si conductor
prohibetur vii re conducti sine dolo, vel culpa loca-
toris, non tenetur locator, nisi si restituit, vel remittat
pensionem pro rata temporis, quo ille vii non posuit.

Plura in hoc sunt exempla vitia in hac locati
& conducti materia, quorum primum est, quando con-
ductor fuit per Principem, vel Communitatem im-
peditus, cui resistere non potuit, puta quod fundus lo-
catus fuit militibus assignatus, per. item si verbera-
tus, item si forte, hinc res videntur.

Quod exemplum deest in facto. In territorio
Tudertino reseruiatur viae publicae, & ampliatum, &
melioratum pro beneficio traieciuntum, & ex hoc
occupantur multa praedia locata, quae casu locatores
si receperunt pensionem, teneantur pro rata restitue-
re, si autem minus, remittere debent & subdit ibi
Paul. Cast. hoc esse valde notabile in practica, quod si
Princeps aliquid pro restauratione exhiberi man-
dat, quod conductori erit restituendum.

Pariter coloni, & laboratores terrarum coguntur
quandoque per illos commilitarios accedere pro alpor-
tandis granis ad aliquem locum, & non possunt per
multos dies inferre cultum, quia ex hoc exculantur.

Subdit tamen Accursius in d. l. si fundus, in gl. 1. aliam
expositionem, quod fundus publicetur etiam ex aliquo
delicto, sed in hoc illa expositio non videtur bona,
quia publicano isto casu est ex culpa locatoris. Vnde
in solido tenetur iuxta materiam. l. 3. C. de nautic.
favor. de qua superius vidimus. Habemus igitur, quod
iste terminus, publicano, accipitur duobus modis in
iure nostro. Vno modo ratione delicti, prout passim
practicatur. Aliquo modo pro assignatione praedij
privati facti a Principe, vel Communitate.

Ius autem condemnationis, quam maxime ad longum
tempus per condemnationem capitalium non admit-
titur per conductorem, prout nec per emphyteutam.
Burlat. conf. 12. par. 2. Julius Clarus, in §. emphyteusis
q. 8. 13. & 26. & quando in aliquo casu in flicum tran-
siret, est in electione locatoris rem recuperare, vel
canonem petere. Capr. reg. 77. nu. 11.

Secundum est exemplum ex eodem textu iuncta
gl. si quis locavit opus aliquid faciendum, & loca-
tor promittit pro toto, & integro opere mercedem, ma-
teriam solum corrumpat, intentus est ad dampnum loca-
tis, & tenetur pro ea parte operis, quam fecit, merce-
dem prestare.

Tertium

8 Tertium est exemplum in prohibito facto tertij iniusto, quem locator prohibere nō poterat propter eius potentiam, & hoc patet in fine ipsius *l. si fundus*. Potentia igitur alicuius tertij exculat, tenetur tamen locator reddere, vel remittere mercedem pro rata, prout ibi textus dicit.

9 Quartum est bonum, & vtile exemplum in *l. sequent.* quæ incipit, & hæc distinctio, in necessaria restitutione rei locatæ, quo casu pro rata temporis restituitur pensio, vel remittitur, prout etiam dicam in tit. de reculatione.

10 Potest igitur locator rescire rem locatam, sed pro rata sit remissio, vel restitutio mercedis. Et hæc de prima conclusione, quam bene firmavit Bal. in *l. si ea lege, C. de usufr.* Corn. conf. 12. lib. 2. Rom. 109. 178.

11 Et ad propositū materiæ locati & conducti, de qua agimus, circa secundum exemplum supra positū, notandum est, quod in *tex. d. l. si fundus*, locator appellatur conductor, ipse enim dat pecuniam, & conducit opus faciendum. Vnde si solū corrigitur, evenit casus ex parte conductoris. Vnde teneri deberet ad totā mercedem per *l. sed addis, §. cum quidam, si. locat.* dicam suo loco ad materiam in *l. si vno, §. item cum quidam, si. locat. de illa questione*, cum non sit per locatorem.

12 Dicit tamen Bart. ibi vnum satis vtile, & frequens in practica, quod ille, qui debebat ædificari in iulum, relicta operas suas alteritalis deberet habere totā mercedem. Et sic habetur ratio, & excoptatur tempus, quo alij relocavit per *l. sed addis, §. si. si. locat.*

13 Est vnum assumptum vtile in hac locati materia, quod in remissione sit excomputatio temporis, quo quis se alij relocavit.

14 Et facit contra famulos conductos pro anno, & tempore medium, vadunt per aliquot dies ad metendum; illud enim lucrum domino excomputandum est per prædicta.

15 Facit etiam contra muliones, & vecturales, si enim certa mercede convenuta conductus, ad vrbem, vel nundinas, si in reditu occasione inveniant, an sit domino excomputandum? Et in hoc vidi consideranda verba. *Quanto vno per portari ad Romam la tal cosa*, & erat motus non ad hoc principaliter conductus, sed re solutus, quo calu talis ratio non habetur, secus si principaliter fuerit missus.

16 Secunda principalis conclusio est ad hanc *l. si fundus*, si casus contingerit dolo, vel culpa locatoris, ne dū sit remissio mercedis, sed habetur ratio lucri cessantis ita ibi in vers. nam & si colonus.

Et sic in hac locati & conducti materia, est vnus casus clarus, in quo habetur ratio lucri cessantis. Et in hoc duo dantur exempla, quorum primum in facto locatoris iniusto, & ab eo mere voluntario. Alterum in facto tertij iniusto, quo locator prohibere potuisset, si voluisset, & sic in hac locati & conducti materia paria sunt, pendere factum a voluntate locatoris, vel prohibere posse in personam tertij facientis.

17 Ponitur aliud, & hoc tertium est vtile leitu, exemplum in *l. & hæc distinctio*, quod locatio rei alienæ in se facta valet, & tenet, tamen locator tenetur ad interesse conductori sui non valenti, & hoc verum; siue scienter, siue ignoranter locaverit, quia debet per prius perquirere, an esset sua, postea matre locat. ita ibidem Castren. & in *l. si quis domum, in fine princip. ff. locat. per legem Lucius, §. si.*

ff. de alio emptio. Et sic est casus, ubi ignorantia non exculat.

18 Quid in hærede locante?

Q V AESTIO VIII.

Q Væro vtiliter, an suscipiens periculum, vel casus fortuitos teneatur de insolitis.

1 Pro parte affirmatiua facit text. in *l. si fundus, §. frumenta, ff. de contrahen. emptio. lib. 1*, si immoderate fuerint.

2 Et hanc opinionem tenuit Alex. in *l. pretia rerum, in fin. ff. ad l. Falc. conf. 97. col. fin. vol. 3*. Imol. in *l. de commodat.* Dec. 109. 7. col. fin. vers. 4. illa opinio. Et hæc est verior opinio teste Alex. in *l. sed & si quis, §. questum, num. 15. ff. si quis casus*. Et hæc est communis opinio, a qua in iudicando non est recedendum. Iaso. conf. 107. col. penult. volum. 1. Adde Bello. sup. par. 2. cap. 1. Tiraquel. post leges connubial. gloss. 30. num. 35. Anton. Rub. in *l. vnum, num. 80. ff. si cert. petat. Art. Euseb. ad l. 2. part. 1. num. 29. C. de rescind. vendit.* vbi dicit magis communem opinionem. Farinac. q. 24. num. 84.

3 Pro contraria parte facit idem text. alio modo eo, si datus in *l. §. frumenta*. Et pro intellectus, & introitu considerandum est, quod quidam casus eveniunt secundum naturam, & consuetudinem regionis, & isti non dicuntur fortuiti, sed naturales, vt nives, pluvie, & grandines in hieme. Vnde venditor suscipiens in se casum fortuitum non tenetur si sit lectum natura, & consuetudinem regionis. Quidā casus eveniunt quodammodo, (vt dicam) supra naturam, vt nimie tempestates, nives immoderate, & similia, & ista facta excessiva, & immoderate dicuntur casus fortuiti, & de illis venditor, vel locator suscipiendo periculum tenetur, & ita declarat hunc textum Bald. in *cap. quoniam frequenter, colum. fin. 2. num. 9. vt lite non contestat in cap. cum olim, num. 3. de consuetudine, cōmendat. la. in l. sed & si quis, §. questum, num. 33. ff. si quis cantion.*

4 Secundo pro hac opinione facit *l. Scio, §. Medico*, vbi Bai. de annu. legat.

5 Tertio pro hac opinione facit dictum Imol. fundatum in *l. §. frumenta, ad l. pretia rerum, col. fin. ff. ad l. Falcid.* quod non habetur ratio caritatis, quæ rarissime evenit.

6 Et hanc secundam opinionem tenuit Bart. in *l. sed & si quis, §. questum, num. 6. vbi la. num. 23. ff. si quis cantion. in lege Scio, §. Medico*, per illum textum, ff. de annu. legat. Bald. in *l. solus, colum. penult. C. de furt.* in *l. licet, vbi Salicet. Cod. locat.* Angel. consil. 174. præmittendum est. Alexand. consil. 28. in 2. dubio libro 1. quod consilium multum allegatur, & præcatur, & consil. 108. colum. penult. lib. 3. & consil. 28. duplicat. 3. lib. 2. Soc. consil. 123. circa præsentem lib. 4. Alberici ad *l. §. frumenta*. Berach. in *trakt. de gabel. 5. part. 2. allegat l. fin. C. de ell. & oblig. Fulgosi. consil. 73. §. si fundum. in 1. in l. pretia rerum, in fin. ff. ad l. Falcid.* Et hanc dixit communem, & veriore Rip. de privileg. contrah. presum. 97. Buttr. in *cap. 1. de commodat.* Grat. dicens ab ea, vt communem non recedendum, consil. 54. num. 7. vol. 2. Crauet. consil. 95. num. 2. Paris. consil. 68. num. 24. volum. 1. Felio. late in *cap. sed & si, colum. 3. de reuer. & consil. 43. num. 7. Anton. Alexan. consil. 35. colum. 1.*

Primo hæc hodie est verior, & magis communis opinio. Anton. Gabr. de regul. iur. conclus. 4. num. 17. in fin. Turan. opin. 143. Viui. opin. 95. part. 2. dicens contrariam opinionem esse spernendam, & huic totis viribus adherendum est uti veriori, & magis communis aqua in iudicando, & consulendo non est recedendum. Machel. purpur. 9. num. 1. Neuiz. conf. 95. num. 5. Alcia. resp. 157. num. 1. Jac. Mandel. conf. 1. num. 5. Jacob. Menoch. conf. 7. num. 18. Port. pariter de magis communi, conf. 143. num. 6. Cels. Vgo. conf. 18. num. 6. Lauren. Chircou. commun. opin. cent. 1. conclus. 77. Burl. conf. 81. vol. 1.

Cui plene proficenti addo Cornel. conf. 2. lib. 2. laf. ad Por. in §. item 15. num. 4. littera S. Institut. quibus mod. re contrahitur obligatio. Eman. Suarez recept. sentent. littera C. num. 28. Afflic. decif. 150. num. 12. Socin. in l. 2. num. 6. de vulg. & pup. Aret. in §. cum autem, num. 3. de empt. & vendit. Alex. in l. Titius, num. 4. §. de lib. & postu. Sebati. Medic. de cal. & pericu. par. 1. quest. 15. num. 2. & in trac. de compensa. par. 1. quest. 45. num. 12. Aegid. Bos. de remiss. merced. publ. num. 8. Pernicel. Mozz. in trac. de contrah. tit. de loca. & condu. in verb. accidentia, num. 60. Ioseph de Ludovic. de magis communis, conclus. 18. declarat. 8. in fin. Vrsill. ad Afflic. decif. 150. numer. 2. in verbo, resum. ciatio.

- 7 Et ita sæpius iudicauit sacrum Rot. auditorium. Mohedan. decif. 236. & ita in vna Nursina fuit iudicatum, ut per Paleott. decif. 138. Ioseph. de iurament. princ. 106. num. 18. Jac. Mandel. conf. 51. Menoch. conf. 27. num. 8. Mago. Rot. Floren. 67. sub num. 15. Put. dec. 19. par. 3. Franc. Marc. decif. 47. num. 19. par. 3.
- 8 Assimilatur hæc conclusio etiam si interuenit iuramentum. Alex. conf. 2. in 2. dub. lib. 1. Rif. de priuileg. contrah. post. num. 97.

ADDITIO.

§. Brecci. conf. 82. num. 1. Sura. conf. 61. num. 6. Purpurat. conf. 466. num. 4. 30. Copie. Alia conf. 1. num. 4. Crauet. conf. 718. num. 14. 15. Gigas de pres. q. 65. Stracch. de auesu. rat. glof. 15. num. 9. Burlat. conf. 81. num. 6. Rimonal. conf. 637. num. 40. Sura. decif. 326. num. 53. dicitur hæc esse merita communis opinionem.

- 9 Contrarium tenet Imo. in cap. cum contingat, col. 63. in 3. memb. de iureiuran. quem refert, & sequitur Corti. de iureiuran. priuileg. 38. Anto. Gabr. de regul. iur. conclus. 4. num. 18.
- 10 Prima tamen opinio est verior, & magis communis. Cels. Vgo. conf. 18. num. 2. Lauren. Chircou. commun. opin. cent. 1. conclus. 27. Burlat. conf. 18. vol. 1.
- 11 Ultra quam subamplio etiam si iuramentum conceptum esset verbis quibuscunque prægnantibus. Euera rd. reputans hoc valde quotidianum, & prædicabile in loco ah exceptione ad regul. num. fin. repe. in loco ab opinione vulgi, num. 1. Ioseph de iurament. princ. 106. sub num. 20.
- 12 Concipias igitur verba modo quouis, opponas iuramentum, nunquam operaheris calum infortium.
- 13 & hæc reputatur verissima opinio, & passim prædicatur. Alber. conf. 1. num. 5. Bald. conf. 247. in fin. lib. 3. Franc. Marc. decif. 63. in fin. Menoch. conf. 27. num. 12. lib. 1. Vrsill. ad Afflic. decif. 150. num. 2. Alcia. resp. 147. num. 2. num. 13.

Et hæc est magis communis opinio. Ioseph de Ludovic. conclus. 12. col. 17. verf. & quoniam.

- 14 Limitatur hæc conclusio, quando in conuentione essent expressi aliqui calus noui, quia tunc etiam calus insoliti euenirent. ita declarat notabiliter Dec. in l. in fin. ver. ff. qu. quis iur.
- 15 Limitatur secundo, quando calus insolitus veniret ex natura contractus. ita declarat post alios Rui. conf. 171. num. 10. volum. 4. Anton. Gabr. de regul. iur. conclus. 4. num. 21.
- 16 Si igitur in aliquo Instrumento locationis & conductionis exprimentur aliqui calus noui, arguitur ad insolitos ad magis nouos.
- 17 Vnde caute procedendum est in causis exprimendis.

Vides igitur (candide Lector) quæ hodie sit hæc nostra legalis professio, cum in hac questione text. in §. frumenta, pro vtraque parte allegetur etiam a primatibus legalis Philosophiæ professoribus, & multi ponderant vno modo, & multi alio modo, immo & Anton. Rub. in l. vnum, num. 80. ff. si cer. petat. addit de suo capite negatiuum, dicendo agi non poterit contra fidem omnium codicum, qui passim circumferuntur. Non sine igitur urgente occasione recurrimus, & recurrere debemus ad communes opiniones, & in eis pedem figimus omissis tot ceruicosis Doctorum subtilibus intellectibus.

- 18 Citea tamen intellectum §. frumenta, non omitam vnum, quod illud, quod euenit ex natura temporis, vel qualitate regionis, non alterat dispositionem, sed dispositio semper venit interpretanda de vltra eueniente temporis natura, vel regionis qualitate.
- 19 Vnde si conductor dicat, si occurrant aliqua ex niuib. vel tempestatibus, nolo teneri, cui dubium, quod ut plurimum arguendo a communitate accidentibus, nives veniunt, & pluuiz in hieme, & tamen non intelligitur de his sermo prolatus a contrahentibus, prout vulgares multi fortasse intelligerent, sed de facto, & niuib. immoderatis, & nimia tempestate proveniente.
- 20 Vnum non omitam consideratione dignum, quod attestatur Ari. Pinell. in citato loco, quod in camera Regia vidit prius iudicium contra Bartolopinionem, & hodie esse magis communem, prout vidimus.
- 21 Hunc primo loco dicebat ad propositum materiam locati & conducti, de qua agimus Cornel. conf. 128. volum. 2. quod conducenti bellam carnium fit remissio mercedis superueniente peste, quæ est calus insolitus.
- 22 Occurrit sæpius calus iste in facto cum communitates pro debitis periculis imponant gabeliam super hestis, & animalibus.
- 23 Secundo dicebat Nait. conf. 256. volum. 2. quod si conductor molendini se obligauit ad expensas reficiendi molendinum conductum, non tenetur si superueniat inundatio insolita.
- 24 Tertio dicebat Alcia. respons. 157. num. 1. quod conductor gabelarum si suscepit in se omnem casum fortuitum, non tenetur de casu siccitatis insolite, quod vtile est pro anno memorabili 1586. in quo maxima siccitas vitium, & oliuatum ex longis maximis, & continuis frigidibus, ut in plateis nihil vendatur, nisi oliua, & vites deficiat in domibus

non reponantur alia ligna nisi oliue, & vires defecate, annus valde lucuosus, & memorabilis cum plando, & fulpicio, & dignus omni remissione. Quid dicam de ficibus, vel arboribus nucum, vt in pedibus existentes iam defecare appareant.

26 Nota etiam hunc textum *in d. s. frumenta*, in alio, quod etiam antiqui vendebant granum in herba fortasse ex egestate pecuniarum prout temporibus nostris faciunt multi debitorum, & transit in proverbium. *Vt de il grano in herba.*

27 Quarto dicebat Boss. in facti contingentia se habuisse, si locauit quis decem vncias aquæ cum pacto quod non vult teneri in aliquo, si non habebit dictas vncias, si flumen plus solito defecetur, & nihil penitus habeat, tenebitur locator, quia est casus insolitus, cui non videtur modo aliquo consensisse conductor. Ita Boss. de remiss. merced. conductorum, num. 59. dicens æquum opinionem, quod facit pro molendinis, cum flumen defecatur, & est practicable.

Quinto loco dicebat Balam l. licet, c. locat. Quod si quis conductor molendinum in flumine Tiberis in loco admodum periculoso, si destruat, non tenetur conductor ad pensionem, si inundatio fit insolita, alias sibi imputet, quia in loco periculoso, commendat Sebastian. Medic. de casibus, par. 2. q. 10. sub nu. 19. Et sic non est bona allegatio. Est in culpa, quia conduxit in loco periculoso, quando inundatio fit insolita. Et sic casus insolitus excusat a pensione soluenda, etiam in loco sui natura periculoso.

Pariter quis non tenetur de sententia iniqua, quia est casus fortuitus insolitus. Bald. in l. falsas. col. fin. c. de namis. fenor. vnde si in sententia lata contra conductorem est iniquitas, nihil tenetur.

Q V Æ S T I O IX.

QVAERO, quis, & quando dicatur casus insolitus ad intelligentiam præcedentis questionis.

1 Prima fuit Bart. opinio ad l. Stio. §. medico, in f. ff. de annu. leg. quod casus fortuitus insolitus dicitur, qui euenire solent de mille annis semel. Sequitur Cornel. conf. 231. vol. 2. & conf. 12. vol. 4. Dec. conf. 8. col. penult. Socin. in l. si ex toto, conclus. 4. de leg. 1. Alc. conf. 107. col. pen. vol. 3. Crauer. conf. 95. nu. 2. Paris. conf. 105. nu. 12. vol. 4. Goz. conf. 27. num. 24. An. Gab. de reg. iur. concl. 4. nu. 20.

Adde lal. conf. 107. vol. 3. vers. tertio respondendum, vol. 1. Rub. conf. 15. 3. nu. 2. Alba. conf. 1. num. 8.

2 Quam Bart. sententiam declarauit Alex. conf. 107. num. 46. lib. 3. vt non de ciuile, sed exemplificatiue dicantur prolata, quæ exempla regulam non restitunt, l. damni in fr. §. si. §. de dam. in fr. Alc. resp. 157. num. 6. ver. vel quæ. Alba. conf. 1. nu. 8. Caputaquens. det. 96. par. 1.

Vnde ubi apais quingentis (necum mille) non euenit casus, dicitur insolitus. Grat. de hoc pleno discur. rens, conf. 94. nu. 48. Seraphin. de priuilegiis, priuileg. 106. nu. 5.

3 Secunda fuit opinio, casum dici insolitum, qui raro, aut nunquam euenire solet. Alexan. conf. 31. vol. 4. volum. 2. & conf. 108. col. pen. vol. 3. in d. §. aqua sum, nu. mer. 39.

4 Tertia fuit opinio, casum dici insolitum, qui præter omnem cognitionem, & verisimilitudinem eue-

nit, licet a prudentissimo viro cogitari possit. Cor. nel. conf. 12. vol. 4.

5 Quarta fuit eisdem Corn. opinio, casum dici insolitum, si semel tantum in ære centum annos euenit, ita Corn. conf. 2. 3. col. pen. lib. 2.

6 Quinta fuit opinio Socin. casum dici insolitum, qui longissimo tempore euenit, vt per eum conf. 12. 3. num. 4. lib. 4. quod longissimum tempus interpretatus fuit annorum quadraginta. Rip. de priuilegiis, nu. 102. Grat. sentit in citato loco, num. 47. Ari. Pinell. de reuend. vud. l. 2. par. 1. 3. sub num. 32. vbi hoc valde commendat, per text. in l. 1. post princip. vers. si tamen aliqua de fluminibus, inferens ex hoc, quod apud Cornimbricam non credebatur casus insolitus ex inundatione fluminis Mundæ, solet enim non raro agros inundare cum magno incolarum detrimento.

7 Sexta fuit quandoque Rot. opinio, casum dici insolitum, qui non occurrat spatio sexaginta annorum, ita vt hominum memoria probari non possit, & ita tenuit Rot. in vna Narfina confinium, vt per Paleot. det. 138. commendat Natt. conf. 449. vol. 2. Alibi dixit Rot. casum dici insolitum, quando testes deponent, quod similis casus nunquam fuit visus a reor. datu ipsorum. Caputaquens. det. 96. par. 1. & conf. Alex. 28. num. 7. lib. 1.

8 Credendum tamen attentæ ætate, & qualitate testium examinatorum.

9 Septima fuit opinio, vt casus insolitus remittatur iudicis arbitrio attentis circumstantiis. Tiraq. in l. si inquam, in verbo, omnia, num. 31. c. de reuocat. dona. Ripa de priuilegiis, contras. post. num. 103. Jacob. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. cas. 180.

10 Adde, quod ita tenuit Rot. in vna Vrbina lacus, coram Domino Racell. 4. Maij 1547. vt per Pute. det. 19. lib. 3. & hæc est magis communis opinio. Grat. conf. 98. lib. 2. Dec. conf. 473. Vrsill. ad Affl. det. 150. nu. 27. & 28. Ioseph de Ludou. conclus. 12. col. fin.

11 Prout magna locallium quantitas de anno 1542. 1578. versus Viterbium, & nimia siccitas arborum anno 1586.

12 Considerabat etiam Corn. quandam casum insolitum, scilicet nunquam auditum, & casum rarissimum de quo partes verisimiliter cogitare non poterunt. Ita conciliando opiniones tenuit Cor. conf. 12. col. 2. lib. 4.

13 Octaua fuit opinio casum dici insolitum dupliciter. Primo quando in genere potuit præuideri, licet non in specie, vt pestis, sterilitas, & similia, Alio modo, quando nec in genere, nec in specie. Seraphin. de iuram. priuileg. 106. num. 5.

A D D I T I O.

Non est opinio, casum dici insolitum, qui opinione prudentis viri non erat successurus, licet aliud posset forte prudentissimis iudici. Lud. post alios dec. 326. num. 24.

Q V Æ S T I O X.

QVAERO, in instrumento locationis, & conductio- nis sunt apposita verba admodum prægnantia, iussuendo in se conductor omnem casum fortuitum, tam præuium, & cogitatum, quam non præuium, nec cogitatum. Ex his verbis sic appositis an tenetur de casu fortuito insolito.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 1 Pro parte affirmatiua facit, quod no. Bart. in l. si de certa, C. de transac. & in l. cum Aquilano, ff. cod. vbi vol. quod si dicatur in specie, quod transactio trahatur etiam ad incogitata, tunc etiam non preiudicat ineluduntur, quam Bart. opinionem multi sequuntur, & communem dixit Bertran. consil. 172. m. 4. vol. 3. in nou. Anton. Gabr. de regu. iur. c. 14. m. 12.
- 2 Secundo pro hac parte facit, quia illa verba sunt admodum pregnantia, & magnam premeditationem inducere videtur, quia inuoluntate de militari testame. cum late adductis per Albiu. decif. 44. m. 11.
- 3 Et hanc opinionem tenuit P. nel. in l. 2. de rescrip. vend. par. 1. r. 3. m. 33. dicens secundum eam pluries iudicatum in Senatu Regio.
- 4 Contrariam sententiam tenuit Corn. consil. 12. lib. 9. si de conuulsis etiam prudensissimus cogitare potuisset, Alexan. in his verbis, de omnibus alijs casibus, qui imaginari possunt, consil. 29. m. 2. lib. 3. Rodoa. de rebus eccles. non alienan. quest. 18. vers. multi autem, m. 10. Pernic. Moz. de contrahib. eade locato, in verb. accidental. m. 60. Seraphin. de iur. em. princ. leg. 106. m. 20.
- 5 Licet contrarium teneat Ruin. consil. 149. m. 10. vol. 2. Cran. consil. 294. col. 18.
- 6 Ampliatur hæc conclusio, vt procedat, si in instrumento fit dictum, etiam si talis casus egeret magis expressione specialia, & veniret inopinate, ex Menoch. in alleg. cas. 80.
- 7 Contrarium est verius, Alba. consil. 1. m. 1. Petr. Sancte de offem. par. 4.
Addo Bal. consil. 247. in fin. lib. 3. Franc. Marc. decif. 62. in li. Menoch. consil. 27. m. 19. lib. 1.
* Et hæc est magis communis opin. Ioseph. de Lud. consil. 12. ver. & quoniam.
- 8 Ampliatur secundo, vt procedat etiam in violentia facti, Bald. in l. si filiofamilias. §. si. ff. solut. matr. in l. bar. distinctio, ff. loc. in l. domum, C. cod.
- 9 Ampliatur tertio, vt procedat, etiam stante protectione, Bartol. & alij in l. p. d. a. noui rima. C. de p. d. per l. cum plures, §. locator horrei, ff. locat. Alex. in l. vbi. ff. de alio. empt. qui tex. in d. §. locator horrei. habet multos intellectus, vt tuo loco dicam.
- 10 Ad contraria respondendo, quod Bar. doctrina in l. si de certa, procedit, & habet locum intelligendo, quod non comprehendit eade quibus his poterat tantum probabiliter moueri, ad eam enim trahitur, secus si erant liquida, & decisa, de quibus etiam prudentissimus non cogitasset, ad in l. 1. col. 2. ff. de transact.
- 11 Declaratur notabiliter hæc conclusio, nisi dictum sit hoc modo, a risico suo, vel suscipiens riscum, periculum, & fortunam, quo casu non teneatur de insoluto. Soc. consil. 124. lib. 4. Alex. consil. 108. rol. penult. lib. 3. Ryp. de primi. contrac. p. m. 78. & 97. & ita tenuit Bart. & per Put. decif. 19. lib. 3.
- 12 Quam decisionem ad propositum limita, nisi hoc casu cuius infortius præiudici potuisset saltem, dicens magis communem consil. 107. vol. 1.

Q V A E S T I O XI.

Certiissima est in locati materia iuris regula, quod conductor de casu tenetur, si culpa, vel mora præcedat casum, & sit ordinata ad casum, prout concludit Bar. in l. si vt cerce, §. interduum, ff. commo.

- 1 Calce. in l. si vehends, §. 1. ff. ad l. Rhod. de iact. in l. in rebus ff. commod. Deci. & Cagn. in l. contrahit, ff. de re. gal. iur. lmo. in c. propter sterilitatem, col. 2. de lot. a. Dec. consil. 473. m. 5. Bosl. de remiss. mercedis conducl. num. 11. 73. & 81. Bero. consil. 14. m. 9. vol. 1. Rol. consil. 86. volum 3. Burfat. consil. 1. t. m. 31. vol. 1. Corn. consil. 108. in prin. vol. 1. Seraph. de primi. iur. princ. 74. m. 209. Crauet. consil. 64. numer. 5.

Quæro, quando culpa dicatur ordinata ad casum & quidem tribus modis hoc contingit.

- 2 Si non fecit, quod diligens fecisset, vel si faciat contra conuentionem, vel si contingat factio domesticorum. Papien. in forma ad filii prauitatem, m. 10. Caliren. in l. videmus, in prin. ff. loc.
- Addo aliam modum. Culpa dicitur ordinata ad casum, quando cogitare quis potuit casum de facili euenturum, Corn. consil. 12. col. fin. versic. cum itaque lib. 4. Secundo culpa dicitur ordinata ad casum, quando principaliter excipiat illum casum l. pen. in ff. de in. dot. l. §. final. ff. de his que in fraudem l. etiam, §. 1. ff. solu. met. quæ iura ad id citat Dec. in cap. qua in eccle. siarum, rol. pen. post medium de constitut. Tertio culpa dicitur ordinata ad casum, si fuit causa proxima ad casum, secus si immediata, & remota illius casus. Bellamer. consil. 22. col. 2. Crau. consil. 247. num. 7. Est igitur diligens, iuxta pacta, & habeas seruos vigilantes, & tua culpa non erit ordinata ad casum.

Q V A E S T I O XII.

QUÆRO, qui sint casus fortuiti, ex quo discitur si benignus leſor colligit, quantæ considerationis fuerit materia locati & conduclio etiam apud antiquos legislatores, cum pro maiori parte exempta de casibus fortuitis appareant ex legibus de locato, & conduclio loquentibus, & licet casus fortuiti sint innumerabiles, vt no. Bald. in l. cum anterioribus, m. micro 6. Cod. de tempor. appellation. quia (vt inquit) casus est euentus sine intentione, sequitur Salicet. in l. sap. numero primo, C. de præscript. triginta annorum, ponam tamen aliquos vtilitatis causa, quorum primus.

- 1 Principis factum ad L. Lucius, ff. de emic. l. si fundum. §. fin. ff. loc. hoc tenet Caliren. consil. 220. rol. 2. lib. 1. Bald. consil. 395. lib. 2. vbi non potest se obligare etiam cum iuramento contra factum principis, quia contra nec peccatum, & daret iuramentum delinquendi. Alexan. consil. 220. lib. 1. decifio. Neapol. 54. Bertran. consil. 143. numer. 6. volum 1. Socii in l. quidam, numer. 4. §. de reb. dub. Crauet. consil. 95. numer. 2. Sebalt. Medici casibus, par. 1. q. 43. m. 11.
- 2 Addo Alex. consil. 67. col. 2. vol. 2. consil. 57. col. pen. vol. 1. vbi si princeps non obseruauerit promissa, dicitur casus fortuitus. Bosl. de remiss. merced. cond. numer. 76. Bern. consil. 14. §. m. 24. lib. 1. decif. Petr. 50. m. 11. lib. 1. Caliren. de emic. §. 5. m. 56.

A D D I T I O.

- 1 Menoch. consil. 27. m. 28. Affili. decif. 54. Sord. decif. 326. m. 15.

- 2 Confirmatur hæc conclusio, quia in quolibet actu iuratus intelligitur excepta autoritas legis, legis

legis vel alterius superioris, *l. h. ubi no. ff. qui sat. cog. c. v. valentes de iure iuran. Alcia. in c. cum conuincat. au. 38. eod. tit.*

Hinc ad propositum materię locati & conducti, de qua agimus.

- 4 Doctor conductus ad legendum non potest etiam cum iuramento se alibi obligare ad legendum sine licentia principis. Abb. in *d. c. veniens. col. 1. commendat. la. dicens* scilicet in facto eundem, *in d. l. h. nu. 16. vers. nono facti. ff. qui sat. cog.*

- 5 Vidi in iactō coram Reōre hospitalis spuriorum Ciuitatis, Tuderti, quorum officium pendet a Ciuitate. Iccauerunt officium Depositarij dicti Communis ab eis dependens pro tribus annis cuidam N. quo termino pendente, consilium generale Ciuitatis non contentum huiusmodi electione circa personam, calculauit depositarium electum, rectores eligentes fuerunt exculati ex dispositione *d. l. h.*

- 6 Occurrere etiam potest, quod aliquis Doctor promissit stare pro assessorē cum aliquo, & ita fuerit conuentum, postea princeps destinauit ad alium locum exculabitur.

- 7 Pariter locati tibi domum, vel fundum, postea princeps vult vt ad alium effectum exculatur. Ampliatur idem in facto iudicis iusto, vel iniusto. *Ang. conf. 219. col. 3. in princ.*

- 8 Ampliatur secundo, vt conductor teneatur solum pro rata ad pensionem, nec locaror de cuius ratione, nec ad interelle aliquid tenetur. *Cravet. conf. 233. part. 2. Borg. decis. 5. nu. 3. part. 2.*

- 9 Causa fortuitus est vis, cui resisti non potest, vt graculorum, flurnorum, & similium. in consideratione igitur sunt necdum apud naturales, sed apud Iuriconsultos graculi & flurni, nec nominantur a virtute, vel vilitate aliqua sed a damno, & nō paruo, quod affertur humanis fegetibus, prout sunt ille, qui comparauit sibi nomen a destructione celeberrimi templi Dianę, & reputantur a *d. l. C. graculi, & flurni, non vis simplex, sed impetiosa, cui resisti non potest ad exemplum rapacissimi fluminis, prout clare habetur in l. ex conducto, §. 1. ff. loc. Nominantur igitur columbar, & alię aues huiusmodi a fructu, flurni, & graculi a nimia læsione, quam faciunt humano generi.*

- 10 Graculus igitur auis est nigri coloris cornici similis, sed maior, Tuderti vulgo *piciove negre*, & adeo dā. poia, vt damnum, quod non potest ore, faciat pedibus. vitra enim quod iacta legemini lemina gerat ex olivæ cubitum se recipiens duas pedibus baccas, tertio ore ferat. Auior Plin. lib. 10. c. 29. stuprum gregatim paucuntur. Plin. lib. 10. c. 84. 10. Rauil. officina, lib. 2. *cane diuersa, & vā vitibus, & perguis, in quas occurrunt, experientia docet.*

- Vnde Martialis, inopes, & famelicos appellas. *lib. 9. dicens. Nunc flurnos inopes, & c.*

- 11 Ex damno igitur illato per graculos, & flurnos reputatur calus fortuitus, inlicitus, & ob id non erit damno coloni, sed hī remissio mercedis. *l. ex conducto, §. ff. loc.*

- Et non separandum materias, prosequatur vtilem materiam *d. l. ex conducto, §. ff. loc.*

- 12 Secunda colligitur ex eo contextu conclusio utilis, & necessaria, necdum in materia calus fortuitus, de qua in præfatione agimus, sed & remissionis mercedis de qua breuius (Deo dante) dicemus, si qua tamen

vitia ex ipsa re oriuntur, hæc damno coloni esse, veluti si vinum acuerit, aut rauris aut herbis fegetes corruptæ sint. Hæc *l. c. in citato loco.*

- 13 Et sic vinum effici acetum damnum reputatur, sed naturale vitium est, & acetum sæpius pluris valet, quam vinum.

- 14 Rauricæ vermes sunt radices arborum lædentes, aut Plin. lib. 17. c. 18. 10. Rauil. *par. 2. cap. de vermib.* vbi in radice quærens ex nostratibus Bude. in annot. Hotom. & Spilleg. in com. & permanendo in radicibus quæcumq. audiuntur rodere oculos, prout rodunt canes, & similia animalia, & post aliquod temporis spatium descendunt in imum, & rustici, & coloni in vitibus adhibent diligentiam in legendo, tum manibus proprijs, quod latis laboriosum, & ædiolosum est, sed vilco, & pama ad id destinatis eas amouere omni conatu tentant, & procurant. Addo Cott. in *verb. rauricæ*. Si igitur in tempore conductionis veniant rauricæ, erit damno coloni, quia est defectus ortus non ab extra sed a re ipsa.

- Pariter si vinū acuerit, vel fegetes herbis corruptæ sint, prout inter fabas, vulgo *la fiamma*, quæ est inimica leguminibus, lolium, avena, & similes herbæ in frumentis. Vnde si incendant herbæ illæ damnosæ, non est calus fortuitus, sed accedens oriens ex re ipsa. Si igitur culonus, vel fructuarius reponat granum vulgo *gioglio*, quæ cum alijs immunditijs, & sic minoris valeat, vel reponat parum quantitatem leguminum, quæ in res sit vii serpens flammula, non meretur ex hoc remissionem, nec est calus fortuitus, sed vitium rei.

- 15 Et sic in hac locati & conducti materia, datur calus fortuitus, qui exculat, & remissionem parit, & vitium rei, quod non exculat, & est damno coloni.

- 16 Vnum non omittam considerare circa exempla *l. C. in proposita conclusione*, namque cum de rauris loquitur, & de legentibus ab herbis corruptis, loquitur, & respicit tempus ante fructus repositos in damno, & de his est verus sermo: dum verò ponit exemplum de vino, quod coacuerit, respicere videtur tempus post repositionem, immo multum transierit in vinum, & vinum in acetum, & sic spatio temporis de vna specie in aliam.

- Frustra igitur recusat fructuarius soluere si dum conuentum, & promissum, si vinum coacuerit, nec potuit de eo facere illud lucrum, quod sperabat, licet & acetum non sit sperandum.

- 17 Hisce igitur Lunij temporibus si cerasæ vermescant, damno erit coloni, quia est vitium oriens ex re ipsa, pariter, & de aliis fructibus alijs temporibus dici poterit: pariter tunc vinum, quod acuerit, vel dampno coloni, idem dicendum videtur si granum reconditum tinea infestetur, prout sæpe occurrit istis fructuarijs retinentibus granum fluidiore vique ad mensiem Lunij, nam damno coloni esse debet.

- 18 Tertia colligitur ex eo contextu conclusio, sed & si labes facta sit, omnemque fructum tulerit, damnum coloni non est, nec supra damnum amissi seminis mercedis agri præstare cogatur. Hæc Iuriconsulti.

- 19 Labes ad propositum materię locati, & conducti, de qua agimus, duob. modis accipitur. Primo pro subito impetu grandinis, vel tempestatis, & de hoc *l. l. licet. C. locat.* licet ibi multi lucum non hab. legendum putent, vt loco dicam. Secundo modo labes dicitur, cum terra in altissimum hiatu, vel baratrum aperitur,

Tractatus D. Vincentij Carocij

Cicer. lib. 1. de diuinatione satis ad propositum materiam locati & concludi. Delata etiam ad Senatum labesagri Priuernatis cum ad infinitam alitudinem terra delatuisset. Apuliaque maximis terrae hiatibus conuulsata est. & ita accipitur in hac conclusione Iuriconsulti in hac lex raddito. bene verum est, quod Bude hic non labes sed tabes, legendum putat, sed relictus videtur, labes apud Leandrum, & Spilegium in Lexicon in verbo, labes.

- 10 Concurrunt igitur multa, ut labes sit casus fortuitus, & vere labes dici possit. Primum, quod terra faciat hiatum, & quidem non paruum, sed valde magnum, & maximum.

Vnde Cicer. semper idem loquitur vel in superlati. vo gradum. Secundum ab effectu, quod non particulam aliquam, quinimum fructum omnem lussulerit, & cōsidera I.C. aquita tem in hac locati materia, quod non videtur sibi aequum, ut propter labem colonus perdat semen, & mercedem soluar graundo duplici onere ex hac calamitate & infortunio, quod torra facit locatorem, & dominiorem iniqua auaritia hoc vellet. Considera etiam I.C. dum vult, quod colonus possit semen, & non domini, & sic domini non tenetur ponere semen.

Pariter ex hoc colligitur, quod non esset bona al. legatio ipsius coloni, dicendo locatori, restitue mihi semen, quia infortunium illud, & labes nihilo hoc nocere non debet, nec in aliqua culpa, vel defectu sui. In hoc in paucis verbis dedit I.C. quod amissum semen ex labre proventura erit domini, non coloni. Quare enim & domini culpa imputari potest, si terra aperta tur, & faciat maximum hiatum, immo recipit damnum in terreo pro similia apertura, prout in multis locis dum similis labes occurrit, visum clare fuit, ut quandoque non potuerit per multos annos tenuari.

- 11 Quarta est conclusio ex contextu ex d. l. ex condole §. 1. vi vredo siudum olivae corruptit, ut in tali seruire non assuetu quid acciderit, damnum domini futurum esse. Hanc Iuriconsulti.

- 12 Credo enim est (rele Plin. lib. 17. cap. 28.) morbus herbarum, fructumque, qui in vitibus carbunculus dicitur, in ceteris rubi go, laia, planias, arboreseque adueniens, & consilium vredo vere, & proprie ex frigore tantum solo obnoxio; quicquid alij minus recte voluerint, solum acrem fugibus rubiginis causam esse, & carbunculi vitibus.

- 13 Subdit postea textus, quod si nihil extra conductu dñem acciderit, erit damno coloni, & sic inuice videtur, quod casus solutur est damno domini.

- 14 Est si exercitus praeteriens aliquid per lasciuiam abfulerit, damno coloni esse, lasciuia enim in hoc contextu, ut hic antea vult Bude, est ludus improbius, & poxius, & ludicia quaedam proceritas, prout etiam in l. cum quidam, §. 1. ff. de fidei.

- 15 Vnde transit multitudo banctorum, vel etiam hominum congregatorum pro cuncto ad metendum; si colligitur aliquid, non reputatur casus fortuitus, nec erit damno coloni, sed domini, & textus ibi se fundat in d. cōsue, aliquid, quod tollit munus ex cessum.

- 16 Vnde si multum caprarum in transitu damnum dederit, considerandum est.

- 17 Altera est ex eo contextu conclusio. Terrae motus est casus fortuitus, quando talis sit, ut ager ita corruat, ut puluis sit, damno domini erit, & sic ceterum.

terremotus, & penitus destruius est casus fortuitus, & considerabilis, subdit vnum pro ratione I.C. in materia euisionis, quod conductor tenetur locatorem praestare adeo rem conduci, ut frui possit, nec sufficit ab initio talem praestitisse, nisi habeat tractum perseverantiam in potestate fruendi, prout in hoc cō. textu inuinit I. C. ager enim hic ab initio conducionis fuit praestitus liber, & fruibilis, tamen occurrit ex post facto ex superueniente terrae motus, tamen principium non sufficit, nisi duret, ut dicam (Deo dante) in materia euisionis.

- 18 Addo tamen, quod licet si exercitus aliquid per lasciuiam abfulerit, non tenetur casus fortuitus, tamen bellum in se casus fortuitus est, ut tangam in materia remissionis mercedis, ut tradit Soci. consil. 123. vol. 4. Alb. consil. 1. Port. ref. 143. Rimini consil. 55. an. 128. Bol. de rem. merced. an. 95.

- 19 Similiter furtum maxime factum a domestico dicitur fortuitus casus, cui confidendum erat. l. imperator. §. lor. Doct. in l. commoda, Ange. in l. item, an. 7. de consil. pecun.

- 20 Pariter damnum a praedone dicitur casus fortuitus Bald. in l. creditor, de solut. Alexan. in l. si vero, §. in bis, §. solut. matr.

- Idem est in insidijs piratarum, in l. rebus, ubi not. ff. commod. sicut obsequi ciuitatis, & Cano. in bis, dist. 50.

- 21 Exercitus igitur aliquid per lasciuiam auferens non inducit casum fortuitum, bene tamen obediendo ciuitatem, prout etiam furtum tamulipraedonis, & piratae, & sic aliquid auferre vno modo non est casus fortuitus, alio modo sic.

- 22 Considera ex d. l. ex condole, §. 1. ff. locat. humanam vitam cursum, & statum, fructus enim pro vita hominis sustentatione inueniunt, quos periculis suis annuatim expositi, raucis, labiabilibus, vrecini, terrae motus, & similibus, & quis erit ille felicissimus annus, in quo vnum ex his non veniat? o certe filia hominis vna quid amplius miratur, & condolet homo de tot periculis, quibus eius vita supposita est, si fruges illi inferiores tot periculis annuatim lubijungitur?

- Est etiam casus fortuitus, & ex locustarum perniciis ex l. excepto, C. locat. de hoc polui superius multis in locis.

- 23 Est etiam casus fortuitus, cum agitur de effractionibus, & ex platoribus, l. conualtus, in fin. ff. de reg. iur. Hinc in fasti coningentia to calu quotidiano respondit Petrus de Vbal de duobus fratribus, p. 8. q. 1. an. 15. quod futores, farrtores, & similes non tenentur, si de nocte frangatur apotheca conductu, & derobentur vestimenta ibidem derobata, quia est casus fortuitus. Allegat l. 3. §. effractions, de off. praef. vigil. & dicit ibi Petrus de Vbal, quod est grauius delictum effractions, quam simplex furtum, & ob id habet titulum separatim a titulo de furtis, ut crimen grauius, & morabilius in titulo de furtis, & in alio loco, in tit. de effractionibus.

- Ampliat hanc conclusio, ut procedat, & habeat locum in simplici furto sine fractura, quia excusatur faciens, quod alij futores facere solent, ut superius vidimus, quod totum excusatur, & ita ampliat ibi Petrus de Vbal in citato loco.

- 24 Ex quo nota ad excusandum factorem ibi, multa praestiponebantur.

Primum solum aliorum, & quod est statio fortis, & quod

& quod aliorum vestimenta erat ibi reposita, & quod fuerat derobata: etiam res proprii ipsius sartoris.

- 35 Et licet ibi in calo prepositio multa presuppone. reor (vt dixi) credendum tamen probando solitum hoc vnum exculare ex his, que ad excusandum superius dixi in materia doll, & culpa.

Vnde si apotheca sfragatur in muro debili, cui erat providendum, pariter in ianna lignea, imputato. dum est satori, cur in tempore non providit. *drsf. Gen. 56. num. 7.*

- 36 Quid dicemus? transmittitur a multis Ciuibus aliquis sartor cum multis peniculis ad emendans merces in nudinis Fulginatefibus, derobatur in via, vti. que non, per ea, que superius dixi in loco de solito. Vnus tamen sartor a misit iudicio via facto, postea allegavit casu, & nota ad id, quod superius diximus, ius fractura apothecae ad id, quod diximus de imperitia sartoris, dum posui ex multis, quod valet consequentia, est sartor, ergo fur. ne refudat in alios, quod illi fortasse fecerut, & alleganti casum, incubitus onus probandi, prout superius dixi de probatione casus.

Et hec conclusio quam maxime vera esse iurum factum fit in stabulo, vt latrocinium, aut derobatio in loco solito commeari, quo casu connumerantur inter casus fortuitos. *Bald. in l. c. de pofitu, Bart. in l. si quis ex argent. 175. §. an herede. num. 4. ff. de eden. refert. Anob. Regienf. q. 38. num. 15. part. 2.*

- 37 Et quoniam ingressi sumus materiam effractionis, & derobationis laus vltimam & praticatam, veniam ad materiam l. dominus horreorum, & l. cum in plures, §. locator horrei, ff. locat. t. & l. ex diui, C. loc. quae omnia iura tractant eadem materiam ponendo aliquas viles conclusiones.

- 38 Prima igitur conclusio fit ex l. cum in plures, §. fin. ff. locat. locator totius domus de custodia non tenetur secundum iocelleum. *Bart. Castren. & aliorum, in d. §. fin. & no. in d. l. dominus horreorum, vbi dicit Barto. quod multi quies in sua patria habent apothecas in plateis sine domibus, locando eas, de custodia non tenentur.*

- 39 Et notabilis est in alio in hac locati & conducti materia text. in d. §. fin. vbi in eode contextu sub verborum compendio locator horrei, & conductor horrei horrarius est, & sic aequiuocum in iure, de qua co. fidgratione non vidi animaduertum a Spelin. in suo *Lexicon*, in verb. horrearius, & videtur pulcher tertia consideratione aequiuocorum.

Vnde non videtur damari a pud antiquos legum professores vti verbus aequiuocis etiam in breuiteratione.

- 40 Et quod dictum est in conclusione principali, sequitur, & commendat per multa iura per eum allegata *Bald. in l. 1. num. 1. in fin. C. loca. vbi dicit multum referre, an quis habeat apothecam, vel aliam rem se paratam, vel adhaerentem, tamen Bald. qui omnia tenet, inter multa iura omisit text. (in talior) in terminis loquentem ad propositum praesentis conclusionis de dicta l. cum in plures, §. fin. vbi in verbo, totum horreorum laus bene probare videtur hanc primam conclusionem. dixi ad excusandum alios *Bald.* laus inferioris, si non omnia tangunt.*

- 41 Secunda fit principalis conclusio ad materiam l. dominus horreorum, ff. locat. locator apponendo custodiam scientiae, & patiente conductore in casu effractionis tenetur tantum ad exhibitionem custodiam appositorum.

Ratio videtur in promptu, quia apponendo custodiam scientiae conductoris videtur ea se abdicasse, & commississe custodibus electis, quo casu teneri videtur vt eos exhibeat. ita *Azo. in glof. Bart. Castrenf. & alij in d. l. dominus.*

- 42 Tertia fit principalis conclusio. Locator renunciando expresse custodiam, non tenetur, nisi vt custodiam exhibeat, & ita tenet *glof. in d. l. dominus*, vbi legitur conductor, & Pau. Castrenf. reponit locator, vt gl. habeat bonum sensum, & de contentis in his duabus conclusionibus tractat *lex diui, C. loca. vbi Bal. dicit, aut custodiam apponitur obtentu illius contractus, aut quia erat consuetudo domini propter latam habitationem apponere custodiam generalem.*

Primo casu, aut domus appositus in ingressu contractus, & in se custodiam transmissit videtur, aut ex post facto, & tunc locus, quia contra aliam legem assumptus. Secundo casu loquitur *lex diui, C. loca. vt liberetur exhibendo custodiam, id est custodiam per se nalter repraesentare, nec sufficit eos simpliciter nominare.*

- 43 Barto. autem, quem ibi sequitur Castrenf. dicit, aut custodiam fuit appositus ab iustitia, & locator ad nihil tenetur l. dominus, aut ex post facto, & res remanet penes locatorem, aut non, primo casu tenetur de custodia, alias non. Ita in l. si vt certe, §. si de me, ff. commodat.

- 44 Ex quibus inferitur ad nonnullas conclusiones, si potestas recommendare aliquem in carceribus, potestas dubitans misit familiam ad custodiam carceris, certe per appositionem custodiam non videtur remissa custodia prisonario, cum apud eum in carcere remaneret, & sic h. familie traderet. *Bart. in citato loco, & in l. ad Commentariensem, ff. de custodia reor. Marti. Lau. in d. Castellano, §. 10. Gramma. rot. 29. num. 10. Boer. de. 107. d. l. 1. num. 8. Menoch. de arb. iudic. cas. 200. declarat. 2.*

- 45 Secundo inferitur ad propositum materiam locati & conducti, de qua agimus, quod si hospes locauit equum ad vestituram, & dedit mih. cum equo famulum, qui aufugit vna cum equo, vti que conductor no tenetur de periculosis contingat equum mori, vel de tenorari in itinere. Ita *Bart. in l. si vt certe, §. si de me, in ff. commodat. in l. 1. §. quia admodum, ff. de lib. agnosc. Bald. in l. idem, C. loca. l. mo. & ibi laf. numer. 8. in l. qui Rome, §. Calimachus, ff. de verb. obli. l. mo. in c. vii. de summaria.*

Et si iur. transmissas vt custodiat, nec de custodia tenetur, alias sic *Capr. regu. 68. alias 78. num. 62. Paris. 156. & 158. num. 25. & 26. lib. 4. Bonacuti. de famul. qu. 189.*

- 46 Et illi vedurioni non possunt pasci, vel terminum prorogare in praedictum Dominorum locatum, vt dicit *Arg. in d. §. Calimachus*, & dicit bene notandum. *Fuer. Soares. in l. post rem indicatam, num. 19. quia quandoque ex alia recognitione de tali a conductibus equorum eorum punitur.*

- 47 Quarta fit conclusio ad materiam l. dominus horreorum, ff. locat.

Per traditionem clauium locator liberat se a periculo custodiam. Ita *glo. quam ibi sequitur Barto. ex l. piumbus, ff. de contrab. empt. & sic habetur ampliato ad d.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

- ad d.l. clauibus, vt procedat, & locum habeat etiam in
ocati & conducti materia. Franc. de res. 1069. p. 1.
48. Circa quam l. vltra scribentes ad l. dominus, notan-
dum est, quod est glo. magistra, quam ibi summo pere
commendat. Bart. in l. non debet, §. item si praxiderit
in glo. 1. vbi sed quid si dedit clauibus. Nam. Capu-
finu. quæ distinguit, aut clauis fuerunt consignatæ
ab initio, aut post.
49. Primo casu liberatur, secundo casu non, ne detur
materia delinquendi, & cum furibus coeundi. Bald. in
rubr. C. de poss. q. 1. num. 1. in fin. Bos. de fur. aduer. nau.
cau. stab. nu. 5. & sic est vna declaratio satis (ni fallor.)
vtilis ad materiam l. clauibus.
50. Altera fit, & non inutiliter declaratio, quod talis cō-
signatio fiat statim, & a principio, vt superius dictū
fuit, sed in conspectu rei, & mercium in horreis locati-
onibus, ita satis clare probat text. in d. l.
clauibus, ibi, apud horrea consignatæ sunt, & ita vi-
debis in practica apud prudētes, & sagaces homines,
qui præsertim altero contrahente claudunt cameram
vel horreum, & statim clauis consignatæ conductori
vel emptori nullo tempore intermedio posito, vel
interdicto, & hoc modo euitantur multæ insulptiones,
& ita tenet Bart. in l. 1. num. 18. & ibi lal. num. 91. Rip.
nu. 57. & de acquir. poss. Pa nor. in c. 2. nu. 2. de consuet.
Alber. in l. 1. §. si iussim, & l. §. de acq. poss. Soc. in l.
3. num. 14. §. eodem, & hæc est communis opinio. Co-
uar. in l. 1. §. de res. sol. lib. 3. tit. 16. num. 11. Menoch. de rti-
nen. poss. remed. 3. num. 577.
51. Cui addo Roman. c. 37. colum. 2. & pulchram
addit. ad eum singular. 137. licet contradixerit quan-
doque Alex. in l. 3. §. Nerauit, & ibi receptores, si de
acq. poss. Rebut. ad regu. constitutiones, Tom. 3. de
materijs possessionis in præfat. num. 60.
52. Altera sit conclusio. Locator horreorum tenetur
de leui culpa tantum, & ita venit in hoc contractu
locationis, prout superius vidimus, quæ conclusio vt
procedat etiam si expresse promississet custodiam,
& l. qui mercedem, procedit, & habet locum, quando
quis pro custodia principaliter mercedem recipit, sed
in casu prædicto recipit quæ mercedem pro usu hor-
reorum. Ita declarat Castren. in d. l. 1. dominus, vbi
sublimat, nisi quis recepitset tanquam Nauia, Capu-
po, vel stabularius. Si autem locator horreorum ob-
ligasset se ad casum, tenetur de calu secundo eum,
quæ superius diximus in materia casuum in questio-
nibus præcedentibus.
53. Sexta sit conclusio ad materiam l. dominus horre-
rum. Si horrea erat in ira domus habitationis ipsius
locatoris, & sub vna clausura principalis domus, licet
locator locauerit in totum, & tradidit clauis, non
est liberatus a custodia si contingat fractura, ex quo
sub vna clausura continentur. Ita Castren. in d. l. do-
minus, in fine, per l. eam in plures, §. locator, §. locat.
quem ibi in hunc sensum intelligit, & vltra Castren.
in citato loco hoc idem sentire videtur Petr. de Vbal-
dis de duobus fratribus, part. 8. quest. 39. num. 40. quod si
ad horrea locata non est aditus, nisi per non locata
ratione coherencie videatur esse in culpa, & ob id te-
netur non quidem actione l. Aquilæ sed actione tantū
ex conducto, ex quo fuit locator in hoc causa damni
mediate, non immediate, quæ per actionem ex con-
ducto purgatur.
54. Subdit etiam, quod si sunt duo vicini, & unusquisque

- habet cameram per partem non conductam, si vnus
de nocte dimittat sportellum apertum, non tenetur
vicino ex l. Aquilæ ex not. in l. si vnus, §. de prætorij, §. fi-
de vsu fructu, secundum verum intellectum. Sebail.
Med. cit. cap. par. 2. q. 10. num. 2.1.
55. Habes igitur ex discursu questionij Petri de Vbal-
dis. Aut damni causa immediate fuit quoquo modo
locator, & tenetur etiam l. Aquilæ. Aut fuit causa me-
diata, & purgatur a ditione ex contractu.
56. Addo ad declarationem materię vltra allegatos,
quod no. Bos. de remission. merced. cond. nu. 98. si res
alportantur calu fortuito, vel violentia, & locator
non tenetur si vero non appareat de violentia, sed tan-
tum de amissione, & est præsumptio contra locato-
rem, si res suas saluas habet, alias non.
57. Reasumendo igitur, aut locator tota integra do-
mus nulla cōuentione reseruata, & est materia l. rum
in plures, §. fin. §. locat. quandoque appositus custodes
sciente conductore, vel custodi renunciauit est mate-
ria l. ex dui, C. loc. & l. dominus horreorum; quando-
que occurrit violentia, vel calu fortuito est materia
l. 1. C. loc. quandoque locatur pars eiuſdem clausuræ,
est materia l. rum in plures, §. locator horreij, §. loc. &
sic procedunt, ni fallor, leges titulorum locati & con-
ducti.
- Et textus l. dominus horreorum est etiam celebris
nedum in locati & conducti materia, sed apud cri-
minalistas, vt vicinis, & famuli sint suspiculi, & de fa-
cili torqueri possint. Bald. in l. prima, C. de poss. consilio
446. Bart. in l. prima, §. iur. aduersus. Nau. Cau. sta-
bula. Roman. res. sol. 8. Castren. consilij 326. in tertio
dubio. Bos. de iudic. & considerante torturam, num.
66. vbi operatur etiam quoad condemnationem.
Blan. de indicij. 41. 2. Odavian. Vulpel. cons. 65.
- Tatergen.
58. Quid tota die nostra torquemos ingenia, men-
tes, & animos subtilizando, modos, & vias oc-
caluandæ lucra, & quæ illos in locationibus strictè
conceptis de hac camera, horreo, vel apotheca, ecce
fures, & fractores frangunt, & complanant, & do-
minus nedum tenetur civili remedio, & actione, sed
læpius proceditur criminaliter torquendo, inquiren-
do, & condemnando, ecce lucra, molestiæ, & incom-
moda cum maximo lumpu, vitæ fastidio, & amico-
rum tota die in hoc laborantium.
59. Exat in prædicta materia effractionis horreorum
locatorum celebre admodū l. C. responsum, in l. rum
in plures, §. locator horreij, §. locat. vbi propositum loca-
toris in mente retentum nihil operatur, circa quem
plures referuntur intellectus.
60. Primus igitur est ibidē intellectus, quod ibi illud
propositum non fuit parti expreſſum, & iste fuit Pe-
tri intellectus, quem refert, & legitur Cinn. in l. 1. p. 1. a
nouissima, C. de pall. Si igitur locator horrei nolebat
immutari, nec aurum, nec argentum, neque margari-
tas in horreum locatū, non sufficiebat, vt hoc habe-
ret in animo loqui, sed conductori intimare debebat.
61. Vnde secundum hunc intellectum, quando locato-
res in locationibus aliquid reseruare volunt, debent
exprihere, vt locatur.
- Secundus fuit Jacob. Butrig. intellectus, quod ibi
protestatio fuit ab inno simpliciter facta, id eo no ex-
tenditur

- tenditur de ea, quæ postea ex intervallo sunt, quos duos intellectus non admodum approbat Bar. in l. ubi solet, §. morte, num. 21. ff. de non operacione. ex quo literæ non conveniunt, quia text. ibi se fundat quod propositum habetur perinde ac si esset remissum, prædicti vero intellectus in eo se fundat, vel quia propositum non fuit expressum, vel quia ad illius actum non se extendit.
- 62 Sed certe recte (si fallor) considerando, idē fere pro diversis refulsat. Si enim quid non exprimitur, sequitur alius effectus, quod tacite remissum censetur, multi enim tacendo ideo tacent, quia remittunt propositum ab initio factum, & pœnitent illius propositi, & sic remittunt.
- 63 Tertius ita est in citato loco Bar. intellectus, quod protestatio fieri debet parti præsentī, & ideo in d. §. locator, non sufficit, quia pars protestationis non consentit, & sic duo præsupponuntur, præsentia, & consensus partis, quibus cessantibus, videtur recessum prout tex. dicit, & istum intellectum sequitur ibi Imo Fulgos. & Alex. Castren. in d. §. locator horrei.
- Cum igitur protestans parti (si potes) præsentī, exprimas.
- 64 Quartus fuit Bal. intellectus, quod protestatio verbalis non tollitur per alium actum verbalem, scilicet, iudicem, de app. sed bene per actum facti, prout ibi, quem late sequitur Castren. in d. §. locator horrei, licet moderatē, Imo. in d. §. morte.
- 65 Quintus fuit promiscuus intellectus iungēdo simul omnes, quod ibi non consensit protestationi, fuit ex intervallo, & venit ad actum facti contrarium verbis præcedentibus. Ita lat. in d. §. morte, numer. 16. Nor. man. 99. 71. Anto. Rub. num. 248. Cro. num. 85. lat. ad l. pascia nequissima num. 1. vbi Cur. iun. num. 5. yf. q. 30. C. de pall.
- Et iuxta prædicta inferitur ad tractatum, ut vulgo dici solet de doxina, overo camere locande, si scolaribus, vel similibus fiat furum, dominus non tenetur. Mar. fil. in facti contingentia, conf. 92. par. 2.
- 66 A quo multæ eliciuntur cautelæ, & defensiones pro locatore.
- 67 Prima, probatio eius bonæ famæ.
- 68 Secunda, solitum alijs locare, nec fuit vquam de similibus impetratus.
- Tertium, quod tales relinquebant cameras sæpe apertas.
- Quartum, quod multos, & multas in cameram inducere solebant.
- 69 Quintum, consignatio clavis ab initio locationis. Cautus igitur erit, qui facit doxine overo camere locande.
- 70 Vitiosus in hac locati & conducti materia, notabilis est tex. in hoc, quod in contractu locationis, & conductiōnis panteria habetur pro cōsumis, & hoc multis modis contingit in tractatu locationis & conductiōnis. Quandoque enim locator patitur immitti in domum conducendum rem periculosa, & tenetur tacite de periculo, §. locatori. Quandoque locator patitur inchoari tempus, & datur renovatio, §. item quæritur, §. qui impleto, ff. locati, de quo superius vidimus, & magister navis censetur tacite recodendus, quæ do. minus, passus est magisterio vtil. t. §. magistrum aut, ff. de exercit. & l. §. pene, ff. de non comp. sub. Caius fortuitus, mora est, contractus, in fin. de reg. iur. Bald.

in l. que sortitis, num. 2. C. de pign. Actio. Bal. in leg. 1. C. de bis, qui ante aper. tabu. & in l. 1. C. quibus ad libert. perveni. §. ol. & Dec. in l. interdum, ff. de iudic. & Iustit. de c. di. in. in princ. Castren. in consil. 137. vol. 1. & 397. num. 3. vol. 2.

- 71 Et in materia mortis tetigi sup. in tractat. de dolo, & culpa.

Ex qua conclusione, & etiam ad propositum eorū, quæ diximus in materia mortis præcedentes casum, & in propriis terminis locati & conducti, de quibus agimus, inferitur ad materiam l. in name Sanfel. ff. locati.

- 72 Firmissima est conclusio, quæ a material. l. in name Sanfel. ff. loc. & cond. originem trahit, vbi Paul. Cast. dixit hanc legem esse principalem fundamentum tantius materie, quod debitor quantitatis, vel speciei, ne perempta ante moram liberetur. Ita Castribidem, & late scribentes in l. quod te, vbi lat. num. 12. Dec. num. 6. Rip. num. 4. ff. si cert. pet. & ad l. si ex legati causa, ff. de verb. obli. & hæc est communis opin. lat. in l. §. in. num. 12. C. de contrahen. empt. Fernan. ad par. 2. comenat. pa. 80. in l. lectura, ff. de pact. Eman. Soarez. in suo thesaur. litera D. num. 7.

- 73 Et hæc conclusio varias a Doctoribus recipit limitationes, referam tamen eas, quæ faciunt ad materiam locati & conducti, materiam non exundo.

- 74 Declaratur primo iuxta terminos locati & conducti, aut tertius in iniuriam de debitoris acciderit, vel præcipitari curaverit, quo casu interius culpe debitoris adscribitur, per tex. in materia locati & conducti, in l. si merces, §. culpa, ff. locat. de qua suo loco dicam poni. glo. in l. arbitrio, §. si, ff. si cert. petat. Sali. in d. l. quod te.

- 75 Subdeclatur, quando præcipit immerentem, le. cus merentem, quia tunc culpa non adscribitur, l. qui servum, ff. de verb. obli. l. quid ergo, §. si heres, ff. de leg. 2. l. eleganter, §. si, ff. de pignor. act. l. servum que, §. de pign.

- 76 Declaratur secundo pariter iuxta terminos locati & conducti, in caprariorum padore, qui ratione officij tenetur probare non culpam, & casum iuxta ea, quæ alias late superius dixi.

- 77 Declaratur tertio in terminis l. in name Sanfel. quæ est in titulo locati & conducti, ut procedat, & habeat locum respectu quantitatis in quantitate incerta, secus in quantitate certa, quæ loco speciei debetur Bar. per illum tex. in l. v. xori, ff. de dote prælegat. licet Alex. contrarium teneat, ad l. Titia testatoris, §. si, de leg. 2. per d. in name Sanfel. cui respondet Dec. ad l. quod te, num. 6. quod ibi conductor erat debitor in genere subalterno, quo extincto ante moram liberatur, & ita declaratur, Dec. ibi sub num. 6.

- 78 Declaratur quarto loco, quando species erat in facultate solvendi, secus si non erat in facultate solvendi. Ita Castren. Alex. & Dec. in d. l. quod te, per tex. loquentem in materia locati, & conducti in l. mens our, ff. de leg. 2. l. ad l. §. quod de iactura. Postem multas alias inferre declarationes, his cōtēntus esse volo, & debeco, de locato, & conducto loquentibus, de locato & conducto tractatur.

- 79 Vnum non omitam satis ad propositum materie locati, & conducti, de qua agimus, quod Bar. in d. l. in name Sanfel. valde commendat illam legem, quod rerum locatarum duo sunt genera, vel quod reddatur idem

Tractatus D. Vincentij Carocij

idem, vel tantundem, prout in conductore grani accumulat.

80 Pariter infertur ad materiam l. si vendenda ff. ad leg. Rhod. de iactu. Conduxi mulionem ad portandum iamiliam meam super carris, vel naui, si animalia, vel aliqui de familia moriantur in itinere, an debeatur naulum, vel vectura pro eis considerandi sunt plures casus principales.

81 Primus casus est, quando vectura fuit imposita pro impositis in naui, carris, vel similibus, si aliqui decesterint locum pro mortuis non asportatis ad destinationem debebitur ea ratione, quia lex contra ius impleta est sine culpa conductoris, qui operas si locat.

82 Secundus est casus, quando vectura est imposita pro asportatis ad talem locum, & sic verba respiciunt executionem actus, & tunc pro mortuis in itinere non debetur. Ratio est in promptu, quia non est impleta conditio.

83 Tertius est casus, quando sumus in dubio, et tunc et eo casu etiam pro mortuis vectura debetur, cum non videatur sitisse per mulionem, vel nauam. Signor. conf. 95. nu. 7. commendat Roman. singul. 555. condu. xi. & c. Strach. de mercator. in lit. de nam. nu. 17. p. 3. idem de re tradita mulioni ad aliquem locum perferenda, Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 87.

84 Ampliatur vltimus hanc principalis conclusio, vt ne dum mors inter casus fortuitos connumeretur, sed etiam infirmitas leg. si quis in gravi ff. ad Sillan. Rip. de pest. col. 2. & sequent. & hoc sine infirmitate corporis, siue animi, si cum dolem, si quid cum, ff. sol. matrimo. & postu superius de locatione ad longum tempus ad leg. a. c. de iure emphiteute Perulm. 36. nu. 11. part. 2. Stor. de restitutione in integrum q. 1. q. 1. artic. 6. cum sequent.

85 Ampliatur idem esse in senectute, l. si vt certo, ff. de iudic. nu. ff. commodat. Stor. de restitut. in integr. q. 3. articulo 3.

Eadem tertij casus fortuitus reputatur. Bertrand. conf. 139. vol. 1. Schaft. Medic. de capibus, & peric. p. 1. q. 13. sub nu. 18. & circa presentem negotiationem bene tacit in l. si merces, ff. culpa ff. locati, quae in materia sauis frequens, & vtilis est.

86 Ampliatur primo loco dispositio, ff. culpa, vt facienda sit conductori remissio propter bellum, vel aliud impedimentum proveniens ad iniuriam, & odium vel culpam locatoris, quae conductori nocere non debent, Bar. in l. eodem, ff. qui maximus, de public.

87 Vnde si conduxi praedia, & possessiones tuas, et tempore meo ius iniuriam tui inferunt damnum in membris, nocere mihi non debet factum iniuriam tui, & superius in ta idem visum fuit, quod banniti fecerunt in supportabilia damna in bonis etiam locatis.

88 Ampliatur secundo, vt nedum sit facienda remissio sed teneatur ad interesse tam lucri celeritatis, quam damni emergentis Aret. conf. 139. quod valde commendat Hieron. de Monte quest. 27. nu. 45. & haec est communis opinio. Bos. de remiss. merced. publicano. nu. 22.

89 Subampliatur etiam si dominus patientiam offerat pro alio anno. Run. conf. 65. nu. 3. volum. 1. amplius, vt in hoc procedat dispositio l. si fundum, ff. colonum, cum ibi not. ff. locat.

Addo Anch. conf. 414. Anan. conf. 44. nu. 2. Crau. conf. 95. num. 8. Facu. conf. 40. nu. 6. lib. 1. Alcia. resp.

689. nu. 4. Soc. in n. conf. 127. nu. 2. lib. 3. Bero. conf. 130. nu. 1. 3. lib. 1. Rol. conf. 68. nu. 12. lib. 4. Franc. Becc. conf. 45. nu. 20. part. 1.

90 Ampliatur tertio loco dispositio ff. culpa, vt procedat, & habeat locum, siue locator habuerit inimicitias sua culpa, siue non, siue inimicitiae fuerint iustae siue non: siue culpa fuerit ordinata ad casum, siue non: siue fuerit causa immediata damni, siue non. Hoc vnum iatis est, quod damnum fuerit illatum ad inimicos locatoris, & hoc dicitur culpa, Barto. Castren. Sahe. in d. l. si culpa, sequitur Abb. conf. 11. volum. 2. Alex. conf. 84. volum. 6. Corn. conf. 23. col. 2. volum. 2. & haec est communis opinio. Gozzad. conf. 27. sub nu. 28. vers. praeterea, vbi & magis veram dicit Mascard. de probation. in verbo. incendum, in fine, Menoch. conf. 55. nu. 14. lib. 1. Neuizz. conf. 91. num. 9. Alcia. resp. 689. Balin. l. dotis, Cod. de iur. dot. Soc. in n. conf. 122. col. 1. vers. moncor. lib. 1. Calca. conf. 66. numer. 1. & 2. Ioseph. de Ludou. de communi. conclusi. 12. subdeciar. 8. col. 8.

91 Liceat alias contrarium tenuerit Alex. conf. 20. vol. 5. dicens, quod odium debet esse rationabile. Bart. in l. 2. ff. si quis caution. in l. si vt certo, ff. incertum ff. commod. Alexand. in l. in quantum, ff. solut. matrimo. vbi voluit culpam debere esse ordinatam. Abb. in c. quia diuersitate, de concess. prebend. Felin. in c. inter, col. 2. de except. vbi voluit, quod culpa sit causa non occasionalis.

92 Ampliatur quarto, vt non praesumatur in dubio culpa conductoris, sed locatori alleganti incumbat onus probandi, Bald. in l. percur. in princ. ff. solut. matrimo. in l. 2. ff. item si in fallo ff. de verb. oblig. per litem quacritur, ff. excoctus, ff. locat. & l. per imprudentiam, ff. de iudi.

93 Cautem tamen articulandum erit, quod conductor ratione suspitionis odij, vel inimicitiae addubium maiorem diligant, quam esset solitus, Salyc. in l. sed de damno, ff. loc. in l. ad eos, ff. commod.

94 Secunda est cautela, vt si potest conductor providere, quod provideat intimando, & instruendo locatori. Similiter tenetur oblatre quantum potest. Bart. ibi melius Castren. & Alexand. in additio. in penultima, ff. solut. matrimo. tal. in l. 2. ff. item si in fallo ff. de verb. oblig.

Addo, quod si in facto tertij ex culpa locatoris protestatio requiritur, Socin. conf. 20. num. 22. lib. 2. Alcia. conf. 127. nu. 5. & 7. Menoch. conf. 120. nu. 1. 3. & 14. lib. 2. Bero. conf. 130. num. 1. 3. lib. 1. Roland. conf. 68. nu. 29. lib. 4.

95 Declara, nisi impedimentum esset notorium. Bos. de remiss. merced. conduci. nu. 96. Menoch. conf. 55. 14. vbi de communi, pariter in illo casu, siue culpa locatoris sit iustitia, siue non. Neuiz. conf. 139. num. 9. Dec. conf. 1. 356. col. 3. vers. 2. respondit Rui. conf. 77. num. 1. lib. 5. Paris. conf. 101. nu. 95. lib. 1. But. de off. 40. nu. 7. & haec est magis communis opinio. Ioseph. de Ludou. conel. 1. declar. 8.

96 Declariatur dispositio ff. culpa, vt procedat, si damnum sit datum mercede, & praeterea culpa locatoris, tunc enim tenetur, scilicet si conuulsaque alij ita veniensuiter fecisset, & isto casu factum tertij dicitur casus iustitiae, Bart. ita declarans, in l. penultima, ff. solut. m. s. trimonio.

97 Vnde consideranda est qualitas personae, si est ho-

mo infamis, vt derobatores viarum, & similes, & tunc non tenetur locator, quia habetur actus indifferens & casus vere fortuitus, secus si odio quodam particulari prosequatur locatorem, & ita persone considerande sunt.

98 Declaratur secundo, vt procedat in fructibus nedom perceptis, secus in damno dato in fructibus iam perceptis, & collectis. *Ruin. consil. 147. sub numero. 8. volum. 1.*

99 Declaratur tertius, quod violentia, vel alius casus proveniat sine culpa locatoris, liberatur cedendo a cionem, quae cessio fit sine sumptibus cedentis, securissimus in dubio, an interuenit culpa, vel non, vel constet de culpa. Ita Castrensis, post Bar. in *l. si ca res, ff. de actio. empt. vbi Bar. allegat §. culpa, Lanfran. in tit. de exception. cap. 4. num. 7. in fine, vbi allegat *l. si ca res*, ad propositum materiae locati & conducti, de qua agimus.*

Ado praedictis omnibus. *Campeg. de Dot. parte 2. q. 81. post Bar. in l. in his, ff. de solu. quod in iniunctis, & factum tertij, annunciatorem calui fortuiti, si sit inimicitia publica, per *l. si merces, ff. viis maiorat. litem, quare, ff. exercit. ff. locati*, vel si propter culpam causata est illa inimicitia, & subdit, quod sciens habere suspensionem, vel inimicitiam, debet esse admodum diligentior, alias sibi imputandum est.*

Vnde multa exculant conductorem, protestatio, cessio, & exquisita diligentia.

100 Ultimo loco in praesenti indagatione addo vnum satis frequens, quod si equus mordet aliquem, qui dolere ductus vulneravit equum, ex hoc non tenetur ad interfectum, *Bal. in l. 1. col. antep. veris, q. ind. repudioso, C. vnde de, commendat Vincent. de Annal. singul. 73. attestans in magna Curia fuisse absolutum.*

De incendio, Praesumptio, Probatio, Cautela, Excusatio.

1 Incendium etiam est casus fortuitus, toto titulo de incendio, vna & naufragio, *leg. contractus, in fin. ff. de regul. iur. de ex conducto §. primo, & fin. ff. locat. Anan. consil. 71. colum. 2. Bon. de remiss. merced. cond. num. 74.*

ADDITIO.

Sebast. Medic. de casib. fortuit. par. 1. q. 16. nu. 16. Me. no. c. conf. 53. nu. 21. Sord. decr. 193. nu. 3. in hoc.

2 Incendij materia est ampla prout ignis, est etiam profunda, *Veron. in tit. de formate*, est etiam, valde nodosa, sed vilis, *Turzan. opin. 186.*

3 Incendium igitur praesumitur culpa inhabitantis *l. 3. §. 1. ff. de offic. praef. vigil. ff. vendit. ff. de periculo & commod. rei vendit. a*, quorum vnus loquitur generaliter, prout in *l. si vendit*, alter regulatur per cionem, plerumque, prout in *l. 3. §. 1. Bald. consil. 148. vol. 2. in l. creditor, nu. 1. in l. quae si rituit, num. 4. C. de pignor. actio. conf. 421. & 442. volum. 3. Mandol. ad Rom. consil. 401. Me. no. b. c. 390. nu. 1. Joseph. Malcard. de probat. in verb. mercedum, nu. 1.*

Ad do. terminis locati & conducti, *l. qui infulam §. fin. & l. ex conducto §. fin. ff. locat.* & dicitur miraculum apparere incendium, & delictum, nec praesuma-

tur a quo, *Bal. consil. 179. volum. 2. Alpha. reportat. 326.* & haec est communis opinio *Alex. conf. 30. nu. 2. lib. 1. Thom. Perret. consil. 36. Capoll. consil. crimin. 39. Marfil. l. 1. num. 11. de fidei. Burfat. conf. 53. nu. 4. volum. 1. Vincent. singul. 694. Calcan. consil. 39. & 10. n. 1. & magis communem dicit Mago. Rot. Florent. 21. nu. 8. Hier. Gabr. Meno. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 61. nu. 31. lib. 5. praesumpt. 3. nu. 129. praesumpt. 42. Silua. conf. 46. nu. 8.*

Ampliat hanc conclusio, etiam si plures sint personae prout plures, *ff. si quis vero, ff. de his, qui deiecerunt vel effuderunt. Salic. in l. qui fortuitus, nu. 10. C. de pignor. actio.*

Declaratur hanc ampliato, vt talis praesumptio non sufficiat ad condemnationem, quando sunt plures personae, secus in vna tantum.

Vnde ad condemnationem certa persona probanda est, *Bal. in l. si creditor, de pignor. actio. l. 1. col. 1. & 6. numer. 3. lib. 1. Salic. in d. l. si vendit, & in dicta l. qui fortuitus. Anan. consil. 71. Florian. in l. si quis sumo, §. quod dicitur, ff. ad leg. Aquil. vbi dicit, nihil imputandum nisi certa persona determinata probetur. Bald. consil. 441. vol. 1. & 447. vol. 3. Alex. conf. 50. volum. 1. & 71. vol. 6. Gozzad. consil. 63. Parif. eo. ff. 89. volum. 4. Gramma. conf. 22. pulchre Hieron. Gabr. conf. 155. nu. 7. volum. 1.*

ADDITIO.

Marf. de probatio. nu. 410.

6 Ad do ab eo non allegatus, & in materia bene loquentes, & de communi pariter attestantes, *fac. No. uell. reg. 18. Veron. conf. 70. Affilia. decr. 77. num. 4.* Et hanc est communis opinio *Roland. conf. 95. nu. 1. vol. 1. Jacob. Menoch. de arbit. ind. lib. 2. c. 2. nu. 4. c. 30. n. 5. & 11. de praesumpt. lib. 1. q. 59. & 97. nu. 11. Aucar. conf. 71. Benincasi. de paupert. q. 3. special. 3. ultimarius voluntarium. Roman. conf. 40. nu. 10. decr. 237. in fi. Rebut. ad l. dicens. nu. 41. ad Silvan.*

7 Vnde tamen a multis quaeritur. Quid prodest ista praesumptio a iure considerata, si non sufficit ad condemnationem? Quidam ex Doctores, quos ego vidi aliquantulum ceperunt degulare hanc difficultatem, nam Francis. Marcin. in suo casu, non videtur, quod est, *§. 21. parte 2.* hoc inuult, vt dominus domus grauetur hoc onere probandi non culpa, ex his, quae superius diximus, ex *l. si quis ex argentiis, §. nec haberi, ff. de edend.*

8 Sed quid prodest ista applicatio culpe, si non sufficit ad condemnationem. *fac. Menoch. alleg. casu, nu. 5. si dixit in facti contingentia fecisse reunere omnes, & integrare de incendio.*

9 Sed quando hoc non possit, quid agendum? Ampliatur secundo loco principaliter, *leg. 3. §. 1. ff. de off. persul. vig. vt incendium nedium prius iuratur culpa inhabitantium, sed conueriantur locum tantum, & nedium semper sed aliquando tantum. Alexan. consil. 59. volum. 1.*

10 Ampliatur tertio loco principaliter, vt teneatur etiam per vicinis adhibere combus. *Petr. de Vbald. de duob. fratr. q. 10. p. 8. cor. med.*

11 Declaratur hanc conclusio, & ampliato si de incendio tenetur, & est in loci culpa, & in materia locati & conducti.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- condicti recepta est conclusio; aut est incendiū commissum dolo, lata culpa, vel leui, & tunc conductor tenetur, quia in contractu locationis venit leui culpa, vt dictum est suo loco superius, leui in leuissima, ad quam conductor non tenetur, nisi in omittendo tantum, Bald. conf. 199. vol. 2. Gozzad. conf. 63. nu. 18. Gran. ma. conf. 300. nu. 11. Mat. in l. 1. nu. 11. de fidei. Mascard. de probat. in verbis incensum, nu. 5. Sebast. de Medie. de cas. & periculis. part. 2. q. 7. nu. 12. Ferrat. castel. 76. Couarr. de sponsal. part. 2. q. 6. 5. 8. nu. 4. Hieron. Gabr. conf. 199. nu. 2. Man. de consil. 78. vol. 1. lib. 6. tit. 12. nu. 8.
12. Est etiam conductor in culpa leuissima, faciendo apponendo ignem contra voluntatem domini in loco periculoso, quod postea fuit causa incendiij. videamus. §. si de negot. gest. ita. Salyc. in d. l. que sortitur is, nu. 9. & in d. l. inducitur pariter, nu. 9.
13. Et pro hac declaratione est glossa singularis in §. hateries, in verbo debet, in sitit. quibus modis re contrarium obligatio, cuius opinio est communissima Mag. post alios, late Rot. Florent. in t. nu. 3.
14. Vnde ex hoc admodum verbatim iudicis arbitriū in dijudicando culpam latam, vel leuem conductoris attenta qualitate persone habitantis, quantitate ignis, & si in domo reliquit adolescentem, pueros, vel puellas. Goz. 2. in allegato consilio. Iacob. Menoch. in allegato cas. numer. 17. Roland. sup. nu. 15. Trigo. sing. 57. Franc. Marc. de f. 61. an. 7. p. 1. Nouell. reg. 18. de ci. Pers. nu. 10. par. 1. Cephal. conf. 362. part. 2. vbi docet articulum esse culpam latam, vel leuem, & que sit.
- Ampliat quarto dispositio, & materia l. 3. §. 1. ff. de offic. praefect. vigil. vt paterfamilias dicatur in culpa propter familiam, si in eius officio delinquat, vt coquis in arte equinali, famulus in stabulo, cuius cura commissa est, & similes sic similibus officiis prepositae persone. gloss. in l. ne quid in verbo, a possessoribus, §. de interdict. rum. nautra, cuius opinio communiter approbatur, vt per Salic. in d. l. si venditor. Malac. in citato loco, nu. 7. vbi dicit ex mente antiquorum, quod ad hoc habet intentionem fundatam in culpa ex iuris presumptione, & aduersarij incumbit onus probandi casum. Item in l. damus, ff. de l. i. Cano. in c. 2. de pos. Ang. conf. 97. in eundem.
15. Ad bene loquentes, & ab eo non allegatos, Bald. & Salic. in l. qui iudicio, c. locat. qui loquuntur in stabulo, laici, si quis, §. prator ait, ff. de edendo. Gram. ad Afflic. de ci. §. 7. in fine. Calcan. conf. 64. & 62. nu. 2. 16. & 64. nu. 3. Capol. conf. 69. nu. 15. Crauet. inter consil. criminal. 116. Menac. conf. 53. Burat. consilio. 69. numero 19. Bonacuss. de fam. q. 7. prope medium. Mag. Rot. Florent. in numer. 22. vbi late p. dicitur, Petr. de Vbal. de duob. frat. par. 8. quasi. 18. de ci. Te. rest. 10.
16. Ampliat quinto loco notabiliter vltra Mascard. & alios, & quam maxime ad propositum materiae locati & conducti de qua agimus, vt dominus teneatur de incendio habitanci etiam si prolestat fuerit potle teneri, si culpa ipsius, vel habitantium proueniat, qui insulam, §. colonus, §. locati, quem singularem dixit Roman. singular. 29. si quis la. in l. sed & si quis, §. quatuor, numer. 40. ff. si quis causam. Rip. in tracta. de pos. cap. 2. nu. 40. facit text. in §. tria, lusi. de excep.
- tutorum. Et quae ponit Felin. in c. fin. de testibus.
17. Ampliat sexto, vt non valeat pactum, & conductor non teneatur de incendio, si modo culpa familiarum non contingat. Firm. in verbo pactum locatoris, vers. fin. Bos. de remiss. merced. condic. nu. 86.
- Vnde admodum celebris est textus in §. colonus, Si enim dicat conductor, vel colonus aduere locator, quia ego nolo teneri de vi, vel violentia, certe hoc intelligitur de violentia extraneorum, non familiarum ipsius conductoris, quos prohibere non poterat.
- Et facit ad ampliationem regul. l. iniquis, c. de solat. quod in generali sermone non includitur persona loquens.
18. Ampliat enim non solum in persona loquentis, sed tuorum familiarum, & sic si vis de hac regula trahatur, vt conseruatur, in materia locati & conducti, recurrit ad notat. in l. qui insulam, §. colonus, ff. locati.
19. Quem casum non vidi in materia appositum ab Ant. Gabr. materiam ponente, consil. 9. de verbor. significat.
20. Ampliat septimo, vt conductor domus combustae teneatur etiam ad interesse extrinsecum vltra estimationem rei combustae, hoc modo distinguendo; aut fuit in dolo, vel in culpa. Primo casu tenetur ad interesse extrinsecum, & ad reiciendum omne damnum locatori, intelligendo de damno proximo ex igne, non autem de damno remoto postea succedere ex noua causa etiam occasione dictae combustionis, sine qua non contingeret, ex quo tanquam remotum non est in consideratione, l. Xeratus, §. de seruo corrupto.
- Secundo casu, aut conductor fuit in lata culpa, vel leui. Primo casu remittitur arbitrio iudicis; potest, an esse tanta condemnatio domus combustae, vt conductor hinc ad pauperem satis puniatur.
- Contra litespecies domus combustae adeo vilis, damnum verò extrinsecum locatoris adeo magnum, & culpa tam dissoluta, vt parum abita dolo, vi merito condemnatio augenda sit, ne pro vilis litespecies estimatione liceat maius damnum impune inferre. Ita discurrit Caball. de eo, quod interest, numer. 79. cum sequens.
21. Limitatur primo loco dispositio l. 3. §. 1. ff. de offic. praefect. vigil. vt conductor incendia causa non teneatur, si in caupona, vel hospitio aduenarum, vel hospitum causa incendium sit commissum, quorum opera paterfamilias non utebatur, quia eorum culpa alteri non debet esse damnosa, si seruus seruum, §. si quis insulam, & §. si fornicarius ex l. qui occidit, §. in hac ff. ad leg. Aquil. Salicet. in d. l. si venditor, numer. 3. vbi appellat. hoc casu incendium fortuitum, cum eorum opera non viatur, & in leg. quae sortitur, numer. 7. C. de pignori, alio.
22. Vnde cautus erit conductor, non grauate aliud famulum aduentum alius aduentus hospitij, quia in hoc videretur eligere ipsius operam, & sibi in incendio praestudicare.
23. Et colligitur necandum reputari casum fortuitum, si proueniat culpa persone aduentitiae, quae ratione exerceat regulari non poterat, quae enim culpa est cau. ponis, si arcades hospes cum lucerna, incendium commisit (cogitur hospitari) & casum non praecidit, & mala electio in famulo siue domi, siue velturino, vel alias quomodolibet adscribitur culpa locatoris; leg. cum plures, §. seruus, §. locati, cum concolor. dant.

- dant. per glof. in l. non vt *Servius*. §. fin. ff. de negoc. ge-
stis. in verbo, *elegeris*, l. prima. ff. *inter. adfuc.* u. u. u. u. u.
& electi videtur in eo officio delegat. Ruin. conf. 62.
num. 1. lib. 5. & stant periculo eligentis. Ruin. confil.
t. 61. u. 1. lib. 4. & prius cogitare debuit. Crauet. conf.
67. num. 4. & 170. num. 11. *Mago*. Rot. Floren. 50. nu. 9.
- 24 Limitatur secundo loco, si incendium fuerit ab ho-
stibus publicis, vel latronibus immixtum, incendiarij
enim solum tenentur, non habitatores, cum culpa
vacet Salycet. in d. l. l. que fortuitis, num. 9. per l.
data opera, C. de his, qui accusa. non possunt.
- 25 Sublimitur, nisi incendium sit commissum ab hos-
tibus conductoris post condemnationem factam, per l. si
merces, §. culpa si loca. vbi superius vidimus, & pari-
ter de incendio, vel damno culpa locatoris, vel facto
tertij ubi placeat videre.
- 26 Limitatur tertio, si incendium ratio coingatur, quo
calu dicitur insolitus casus, nec culpa annumeratur.
Bald. in l. 1. prope finem, C. de poss. Malcard. de probat.
in verbo, incendium, num. 10. per l. si solus, §. si frumenta. ff.
de contrah. empt. de cuius materia superius vidimus
in res de casibus, in q. de casibus insolitis.
- 27 Limitatur quarto, & hęc est limitatio, & cautela
simul allegando, vel probando vigilantiam, & dilige-
tiam, quę principali ter consistit in duobus.
- Vnum est ex parte domini, siue habitatoris, pro-
bandum fuisse vigilas, & diligentes, & consuevit
ad monete domesticos, & familiares, vt ignem dili-
genter custodirent. Bal. confil. 491. post num. 2. col. 4. vbi
fortuitus dicit, quod in dubio vigilantia, & diligentia
præsumitur, nisi negligentia signa assignetur, quem
sequitur Alex. in l. si quis ex argentariis, §. prior ait,
post num. 19. id. de eden. versit. non omittit, & confil. 50. in
fine liba. Marfil. hoc valde commendans, & dicens re-
latu dignum, conf. 77. in causa salutaris, num. 13. & si-
milar. 393. Cepoli. confil. 70. Ioan. Croc. in l. quarta,
num. 76. versit. ex hoc uotat, ff. de verb. oblig. Calcan.
confil. 66. num. 12. in fin. Fran. Neconi. in rub. Cod. de
eden. num. 48. versit. vnde videmus, Malcard. de probat.
in verbo, incendium, num. 19.
- Adde Marfil. sing. 74. Gram. decif. 3. nu. 13. Ioseph
de Amic. in rub. C. publi. lib. 12. pag. 67. num. 8. Fer-
rat. com. 37. in fin. Gram. decif. 3. num. 13. late *Mago*.
Rot. Flo. 111. num. 38. cum seq.
- 28 Secunda est diligentia boni, & diligentis patrisfa-
miliaris in eligendo personam reputatam diligentem
Rolao. confil. 91. num. 11. Anchor. confil. 248. nu. 2. Ce-
poli. expresse confil. 69. num. 5. qui loquuntur in duobus
pucillis tantum in domo relictis Cur. iun. conf. 120.
- 29 Quod ampliat, vt procedat etiam si esset in cul-
pa famuli tempore incendijs delicti, vel mortis, argu-
mento *Largetur*, ff. commodat. & ita vidi in facti com-
tingentia iudicatum, & est communis opinio, vt per
Ana. confil. 71. num. 3.
- 30 Bene verum est, quod si coquus, vel similis diligens
sit in eius officio, cooperendo diligenter ignem, si
alius extra officium delinquat, excusatur. Ita Salicet.
in l. que fortuitis, num. 7. versit. antem familiaris, C. de pi-
guor. actio. per l. si extraneus, ff. locat. & d. l. l. si
vendit in hoc confil. & d. §. si fornicarius.
- 31 Facit pro adueniens de nocte lurgentibus, & lumen
coquod dormiente extenuentibus, & lumen accende-
ntibus. Limitatur quinto, vt præsumatur culpa in habi-
tantium, quoties probetur, vnde initium habuerit

incendium: nam nisi de initio constet, non potest il-
lius culpa præsumi, & absoluti debet reus. Roman.
confil. 401. Bald. in d. l. si vendit. Ana. confil. 71. Hie-
ron. Gab. confil. 159. num. 8. Soc. regula 122. in verbo,
incendium, in vltima limitatione.

Vnde volens defendere conductorem de incendio
domus, probare debet incendium habuissse initium in
loco, vbi de facili ignis esse non debebat. Roland.
conf. 95. num. 32. vol. 2.

32 Et iuxta prædicta infertur in facti contingentia,
quod si vnus conductum habet partem superiorem
domus; altere inferiore, nisi clarissime constet, qua
in parte incendium incepit, nemo tenetur. Bald. in
l. 3. §. 1. ff. de offic. præf. vig. Alex. conf. 50. vol. 1. Pa-
ris. conf. 87. vol. 4. Hieron. Gab. d. conf. 159. num. 6.
part. 1. vbi etiam post Alex. per eum allegatum dicit
quod non est necesse probare, quod in ea parte ille sit
solitus conuerteri cum lumine, sed satis esse de cõuer-
satione tantum, quamvis non sit probata cuio lumi-
ne & habitas, & aptitudo conueniat.

Addo bene in proposito loquentes Gozza. conf.
63. num. 12. Gram. dec. 3. num. 2. Marfil. in l. 1. num. 110.
ff. ad l. Corn. de fidei. & hoc valde commendans singul.
24. num. 6. Ferrat. conf. 37. num. 3. Menoch. d. conf. 390. n.
11. Buch. conf. 59. num. 10. part. 1. Benlucal. de pauperia.
te. 9. §. special. 3. num. 17. cum sequent.

33 Si tamen locator vult conductorem teneri de in-
cendio, & leuissima culpa, apponat in instrumento
hec, vel similia verba.

34 Quod conductor promissit locata bene, & dili-
genter frui, & diligenter vti, nec finere dictam rem
locatam ad alium deuenire, nec quouis modo dirui,
vel deteriorari suis dolis, vel negligentia, vel defectu.
Decif. 25. nu. 16. lib. 1. Bonacorsi. tract. camel. litera
C. licet Gozza. conf. 93. differtur videatur.

35 Illud tamen in hoc non omittam, quod licet quā-
do interuenit dolus, vel lata culpa, quis pro incendio
non possit criminari tenet puniri, tamen ad penam cor-
poralem secundum Cyn. in d. lata opera, C. qui accen-
dit. post l. ex p. alium, §. incendiarij, ff. de pun. tamen tenetur
ad emendationem damni pecuniariter, seu ciuilitur,
& vbi non esset foluendo, lucret in corpore. Franc.
Marc. decilio. Delphi. 511. num. 3. p. 1.

37 Excusatur autem multis modis ab incendio con-
ductor. Primo vtendo ad vsum destinationum, alias vte-
do ad vsum non destinationum, vel alterando vsum te-
netur conductor. Grat. conf. 47. num. 15. vol. 1.

Vnde alteratio in incendio tripliciter contingit,
ad culpam habitantis, Re, loco, tempore: re, si plus
debito ligna apponit: loco, si incongruus sit, pericu-
losus, & insolitus: tempore, si in loco aperto, & stan-
te vento. Salicet. in l. que fortuitis, §. de pignor. actio.
Gozza. conf. 63. num. 4. Rolan. conf. 95. num. 16. vol. 2.
late *Mago*. Rot. Floren. 111. num. 39. vbi excusat con-
ductorem, quia dominus non locauit totam domum,
retinendo pro se partem vbi retinebat ligna roina fide-
ca adignem propinqua.

38 Excusatur secundo, si ignorauit, vnde prohibere
non potuit. Calc. epulif. 64. num. 7. Ruin. conf. 21. num.
1. lib. 4.

39 Excusatur tertio, si conductor nullum commodū
sentit nec vindiçat, nec pecuniarum. Calca. conf. 63.
num. 1. fac. Menoch. conf. 53. Rub. conf. 15. num. 3. pul-
chre Crauet. conf. 75. num. 13. Roland. conf. 38. nu.
lib. 1.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- lib. 5. vbi; idem si paruum committitur, & Dec. confil. 175. col. 6. circa medium, Marfil. conf. 77. nu. 8. vbi bene loquitur Soc. in notis. 37. nu. 27. lib. 1.)
- 40 Excusatur quarto, si visus sit homini perituro, & diligenti, nec solita delinquere in eius exercitio, prout superius vidimus. Et in muliere, quæ in apranda canape incendium committit.
- Consultuit Cephal. conf. 632. p. 3. quem posuit in furno, ut melius aperiret.
- Adde Specu. in tit. de damn. dat. in fin. Castrenf. in l. videamus. ff. locat. vbi hoc articulandum mouet.
- 41 Excusatur etiam conductor, si non fuerit probari negligentia conductoris, & hoc tempore incendij.
- Gram. de res. 2. nu. 37.
- 42 Excusatur lexio, si ignis ortum habuit a loco non consueto. Ita conf. 4. 6. nu. 2. vol. 1.
- 43 Excusatur septimo, si ignis ortum habuit in loco idoneo, & in quo lumina po. frequentabatur. Anob. conf. 348. post nu. 2. Paril. conf. 87. nu. 7. vol. 4.
- 44 Excusatur octauo, si probetur ignem fuisse visum in illa parte, quam habitata. Burat. conf. 559. in 10.

A D D I T O.

- Et generaliter, quis excusatur ab incendio, si probetur aliunde ortu habuisse. Hec in l. possit titulos de negat. nu. 50.
- 45 Sed quoniam datur liberatio in materia locati, & conducti exhibendo animal pro noxa.
- Vtique non, sed est in electione locatoris, contra quem agat, Bero. 4. famul. 39. nu. 3.
- 46 Et dicit Franc. de are. deriv. de l. pin. 52. 1. nu. 6. par. 1. quod agatur, vel multo in duobus casib. non liberatur dando animal pro noxa. Primo, nisi fuerit in culpa nimium onorando animal, ex l. 1. in princip. & l. ago. so. si quadrup. pauper. fecit dicitur. Secundo, quando non adhibuit debitam diligentiam, ex c. presbyteri. rum. & dilectus, de homic.
- Solet etiam a mulis longa ferie dari distinctio in materia incendij.
- Aut damnum ex incendio est in prædio rustico, aut urbano. Si rustico, aut in igno, stipula, & agri tempore metiss, & tunc incendium aut est ex fulgure, & tunc ut casus fortuitus necum adhibetur, si fortuito sit de incend. ruin. naufrag.
- 47 Vnde tamen quandoque casum, quils parum fidelis, & deuous curauit metere infestorem S. Ioan. Baptiste, Petri, & Pauli, vel simili die, cum deuotissime venerando, venit fulgur a celo fortasse miraculose, tunc præcedit culpa casum, et temporis habenda ratio est, maxime ad laudem Dei, & Sanctorum eius.
- 48 Si vero damnum est ab homine, tunc aut persona est certa, aut no. Si persona est certa, aut ex causa bellicæ, vel interfectus hostium, & incendium datur ab vno ex illis casus fortuitus reputatur, etiam si quis causa in bellum dedisset, quia non est immediate ordinata ad casum. Marian. Socin. in c. si quis domum, nu. 47. de mur.
- 49 Amplius eadem in iniquitate particulari, quo casu non imputatur, qui fuit in dolo, puniri debet pena mortis, ut ibi per Socin. nu. 61.
- Si vero non fuit in dolo, sed lata culpa, vel leui, tunc tenetur ad emendationem damni, & panitur a rectoris iudicis. Ita Menoch. in allegat. casu 390. nu. 18. & sequenti.

- 50 Quod si fuerit in leuissima culpa, tunc aut incendium est commissum in committendo, aut in omittendo. Primo casu tenetur adione legis Aquil. ut per Soc. ut sup. nu. 26. & nu. 58.
- 51 Si vero culpa leuissima sit in omittendo, tunc ad nihil tenetur, nisi in specie suscepisset incendij casum, vel nisi suscepisset custodiam agri pro mercede, quo casu custos tenetur, ut dictum est.
- 52 Quod intelligi dummodo ignis fuerit immisus in agro, vel fornace tempore debito, & fuerit custoditus, prout decet, alioquin tanquam in culpa puniri debet.
- 53 Si vero persona fuit incerta, aut ille, ad quem spectat, poterat renovare incendium, aut non.
- Primo casu tenetur ad emendam, acclamare enim debebat, vel quid simile operari.
- Secundo casu aut aliquo pacto constat incendium a familia immisum fuisse, aut non. Primo casu aut in familia habet personas solitas ista facere, vel que de facili facere possent, ut ebrii, furiosi, seu maligni, aut non. Primo casu aut adhibuit omnem diligentiam, & ex his damnum non datur, & tunc non tenetur, alioquin tenetur saltem ad damni emendationem. Soc. in d. loco, nu. 48.
- 54 Quod si tales personas non habuerit, & ignis fuerit immisus debito, loco, & tempore, & modo non tenetur, licet damnum dederit, ut quia vi ventorum ignis fuerit expulsum.
- 55 Quando vero persona est omnino incerta, & tunc vniuersitas tenetur ad emendationem damni, si non reperitur a quo incendium ortum habuerit, nec verisimiliter præsumi possit, quod a familia deuenit, & hoc propter negligentiam custodum, & præfidi vigilum, & hoc est commune per totam Italiam, ut per Socin. in citato loco, nu. 53.
- 56 Si vero incendium ortum fuerit in prædio urbano, puta domo, aut ignem constat euenisse extra domum, aut intra. Primo casu, aut constat euenisse fortuito casu, & nemini imputatur.
- 57 Si vero constat de certa persona, aut dabit operæ rei licite, & non debet imputari. Si vero illicita, & culpa erit ordinata ad casum, punitur pena incendiarii, alioquin extra ordinem.
- 58 Si autem persona erit incerta, tenetur vniuersitas, seu vicinitas, quando ex alio domo viciniori accessisset.
- 59 Si vero incendium ortum habuit, aut est solus habitator, & custos domus pro mercede, tenetur etiam de leuissima culpa, nisi probet se visum omni diligentia non committendo.
- Si vero est conductor, non tenetur, nisi constet de aliqua negligentia in contrarium. Igneus in l. contra. dicit de reg. iur.
- Si vero sunt plures aut sub vna familia, aut diuersis. Primo casu si paternitatis fuit diligens in retinendis famulis, vel custodiendis filiis, tenebatur, alias secus. Et hoc cum dubitatur a qua persona ignis sit accessus.
- Si vero persona est certa, tunc aut fuit in culpa aut no. Primo casu tenetur ille, qui damnum dat, vel pro eo patitur. Secundo casu non. Soc. loco nu. 4.
- 60 Si vero plures familias in eadem domo habitant, tunc aut apparet culpa familiarum, aut non. Primo casu tenetur de illa, quo incendium ortum habuerit. Secundo casu damnum est commune.

Quod

61 Quod si nulli erant habitatores, tunc si ignis de coelo non fuit immisus, de necessitate presumitur, quod extra fuerit immisus, quia sine culpa alicuius indeterminatæ personæ non præsumitur reuenire, licet quandoque ignoretur illa persona, *l. si venditor, ff. de pericul. & commod. rei venditæ, & tunc ad damnum agitur contra vniuersitatem.*

Quod si aliquis doli capax ignem ad caudā canis mitteret, quod conferret incendium, puniretur, nisi ex causa ludī publici ageret alias secus. Socin. in d. loco num. 47.

62 Quæ distinctio, licet longa fortasse sit, videtur satis materiam incendij amplecti. Considerare igitur placeat.

63 Principalis text. qui allegatur in hac incendij materia, videtur textu in *l. si venditor, ff. de pericul. & commod. rei venditæ, & in hoc Doctores principaliter le fundare videntur, propterea vtilitatis causa tubendam aliquas consideraciones.*

64 Solet ponderari a multis ille textus, primo ad probandum, quod conductor in materia incendij teneatur de leuissima culpa, attingitur enim ad probandum suam diligentiam, & frustra esset necessaria defensio, si esset tutus a culpa leuissima.

65 Secundo loco ponderatur ille text. in *verb. diligentes, & frugi*, quæ verba arguere videntur leuem culpam, *l. si conuenit, cum l. seq. ff. de pign. action. Bart. in repet. l. quod Nerus, col. g. in d. q. princ. ff. de pos.*

66 Nec contentus ibi l. c. apponere verbum, diligenter, addit & verbum frugi, & sic geminatio arguere videtur præciam leuem culpam.

Laudatur igitur diligentia hominis frugi.

Pæterea ponderatur ibi adhibere, quod est facti, quæ facta non presumuntur, nisi probentur, *in bello, §. facti, ff. de cap. & possim. reuerſi.*

67 Vltimus ibi text. archat dominium sub conditione, si diligenter & c. quod conditio importat, vt verum probare debeat, vt per Dec. in *rub. 6. de probat.* nec est dicendum legem transferre probationem in dominū qui habet negotium prole difficultis probationis, iuxta notam in illa, *ff. de verb. oblig.* & maxime in his quæ sunt in domibus clausis, & secretis, & sic debet excludi impossibilitas, & capi intellectus facilius probationis, *l. quoniam, de hered.*

68 Item ibi inculca custodienda: nam ille qui tenetur ad custodiam, teoeretur de leuissima culpa, & de leuiet veniente casum illam probare debet, *l. si a bona fide, §. 1. ff. de rei vend.* Item oportet eum fuisse diligentem, sed si non probetur eum fuisse diligentem, dicitur non fuisse, cum paria sint non esse, & esse, & non appareat, *l. in lege, ff. de contrab. empt.*

Ei quando pro incendio agitur criminaliter, datur actio ad inuicem, & propter omissionem competit vltis actio *l. Aquila, Alexan. in l. qui bona, §. cum inter, in fin. de dam. infect.*

69 Nolo tamen omittere vnum, quod innuit Grat. materiam late percurrere, *conf. 47. num. 3. par. 2.* dum vult, quod dispositio *l. 3. §. congruit. de off. præf. vi. gi.* procedat criminaliter agendo, quod patet reipson. ad quæsitum superius factum, dum videtur super prima assumptione, quid prodest ista præsumptio contra personam indeterminatam, si non sufficit ad condemnationem, certe ex quo criminaliter agitur, talis præsumptio facit iudicium.

Vltra tamen iam adductas addo nonnullas alias presumptiones in materia incendiij.

70 Prima est, vtiendo alteri, quam sit conuentum, *l. videndum, in princ. ff. locat.*

71 Secunda est, vtiendo ad alium vsum, quam destinatum Bar. in *l. cum in plures, ff. locat. Alex. conf. 117. col. fin. vol. 2. & conf. 106. col. penult. vol. 3.*

72 Tertia est, alterando vsum, puta faciendo coquinam, & ponendo plurima signa sub dicta coquina. *Cornel. conf. 128. col. 2. vol. 2. Anchar. conf. 343. vbi congruitas loci excludit, & exequat, incongruitas loci arguit. Grat. conf. 47. num. 18. par. 2.*

73 Vnde debeamus caute procedere, nam cameram non debemus applicare ad coquinam, & si propter occurrentias fiat ignis in camera, sit moderatus, & non prout in coquina, et salaret loci prout et temporis ratio habenda est.

74 Si verò paterfamilias reliquit in domo duas puellas, & id solum erat ex eulatur ab incendio laſo, in *l. si quis ex argentariis, in §. fin. ff. de edict. dicens ita obtinuisse Cremonaz. Grat. conf. 94. num. 54. vol. 2.*

Aliud addo, quod contra conductorem incendiarium res, & rerum quantitas, qualitas pretium, & æstimatio probatur iuramento damnum passi, *gloſ. in l. summis, in fin. & in l. in actionibus, ff. de litem iurand. Plot. in contralt. §. 46. in fin.*

75 Et per modum corollarij ex prædictis inferitur, quod licet regula sit, vt quilibet præsumatur bonus, & diligens *l. cum pater, §. rogo, ff. de leg. 2.* Alciati. *lat. reg. 3. præsumpt. 2.* vbi dicitur esse præsumptionem naturæ, ultra eum ex prædictis limitatur, vt non procedat in his, quæ sonant in factum, ad quæ tenetur vi. gore contractus.

76 Secundo non procedit quando ex illa quæ sentit damnum, vel diminutionem patrimonij. Abb. in *cap. cum iure de offic. delegat. Dec. in cap. ad hanc, col. 2. de ap. pel. Gra. conf. 46. num. 21. par. 2.*

Prosequendo materiam incendij nunquid exusta, vel destruxa domo durabit locatio, & conductio?

77 Videatur quod non, ex *l. repetiſ, vel, si quib. mod. usufruct. amitt. vbi re exusta extinguatur usufructus, nec in area durat.*

78 Contrarium est verius, quia in area, & reliquis durat locatio, & conductio, nisi res locata sit in totum, & penitus extincta. *Ceph. in terminis. consil. 27. volum. 2. & facilius amittitur vltus usufructus. Alberic. in l. quid tamen, §. in nauis, si quibus mod. usufruct. amittatur.*

ADDITIO.

79 *Natt. conf. 377. num. 2. surd. ampliam in emphyt. decif. 326. num. 46.*

79 Bene verum est, quod interit conductor non tenetur ad pensionem aliquam, sed sibi sit remissio. *l. mol. in d. potius, num. 40. de loc. h. q. de interit. & perempt. consil. 8. fall. 1.*

80 Et sic officina exusta reficiatur, durat locatio, & reuiviscit, vt per Doct. in *l. domos, ff. de leg. 1.*

Addo bene in materia loquentes *tal. in l. 1. col. 3. vers. Ego autem, & iterum, col. 17. vers. & illa etiam. C. de in. emphyteus. & latius Tirac. de retract. lignagior. ad finem tituli, numer. 74. cum duobus sequentibus vbi idem*

Tractatus D. Vincentij Carocij

ante re iuxta in pignore, retacti, & similibus, Boss. de remiss. merced. conduci. num. 61. Sebast. Medic. de reg. iur. reg. 6. nu. 64. par. 1.

- 81 Et in materia locati & conducti de qua agimus, est tex. in l. si quis domum, in fin. ff. loc.

Qui textus vna cum doctrina fmo. superius allegata procedit in conductore ad tempus modicum, cui fit remissio mercedis pro eo tempore, quo adificium stetit exultum, vel dirutum, scilicet in conductore ad longum tempus, qui tenetur ad persolvendam integram pensionem etiam quod adificium in totum corruerit, quia in hunc restituitur, non compensat cum pensione, sed repetit melioramenta finita conductio, nevt per Natt. conf. 12. nu. 15. Riminal. iun. conf. 39. lib. 1. late Joseph. de Ludovic. consil. 12. vers. Et in tantum, fol. mibi 23. ubi etiam habetur, quod si conductor ad modicum tempus reficiat domum compensat cum pensione etiam durante conductio. Vide Pedem. de res. 89. num. 9.

- 82 Restringitur ergo ex prædictis dispositio l. repeti, §. rei, ad metum, & simplicem usufructum debiliorem, & fragiliorem alijs.

- 83 Durante igitur re debetur pensio d. l. si quis domus, §. si, re durante exusta, vel diruta non debetur aliqua pensio a conductore ad modicum tempus re refecta, ac restructa reuiscit locatio, & si reficiatur a conductore, compensat cum pensione. Bald. l. licet, C. loc. Boss. de remiss. merced. conduci. nu. 61. Sebast. Medic. de reg. iur. par. 1. reg. 6. nu. 64. & molendin. destructo remittitur pensio, fo. de Plat. in l. si. C. de omni. ag. defer. lib. 1. Sebast. Medic. nu. 68.

- 84 Unde etiam text. in l. fundi, cum l. seq. ff. quibus mod. usufr. amittitur, ubi petit usufructus exusta, & diruta re principali, scilicet diruta, vel exusta villa, vel alia re accessoria, quia in vna durabit usufructus, & hoc secundum glof. & Alber. ibi exemplificatur in usufructuario omnium, vel plurium bonorum.

- 85 Pariter contra si inquilinus, vel conductor, vel emphyteuta edificauerit bona fide sciens arcam alienam esse adificio diruto, competit actio ad materiam vendicandam, nisi probetur animo donandi fecisse: cantuncula ad paraphr. In situ de verum diu. fol. mibi 208. per tex. in materia locati & conducti, in l. sed addet §. si inquilinus, l. domini, §. 1. ff. locat.

- 86 Adde vltimus in materia incendiij, quod conductor domus exultæ tenetur vicino ad emendam damni. Bald. conf. 149. vol. 2. Dec. conf. 473. in fin. Antharan. conf. 348. nu. 1. Cagnolet in l. 3. nu. 42. ff. de orig. iur. Joann. de Anan. conf. 7. l. Grammat. conf. crim. 22.

Sterilitas, Bellum, Pestis,

- 1 HÆC, & alij similes innumerabiles casus fortuiti, reputantur a Castrensi in l. ex conduci, §. vis, numer. 5. ff. loc. l. si vno §. item cum quidam, ff. cod. glof. in l. licet, in l. sterilitas, §. locat. Boss. de remiss. merced. nu. 1. Neuz. l. conf. 62. num. 12. Sebast. de capib. par. 2. quæst. 3. in princ.

Propterea diuina fauente gratia, quæ liberare dignetur ex sua misericordia, & pietate ab omni sterilitate, siccatate, peste, & bello, aliqua fortasse non inuoluta tractabimus de remissione mercedis propter sterilitatem, bellum, pestem, & alios casus fortuitos, non separando a materijs, sed eas vniuerse coniungendo, idq.

colibentus facio, quia præcesserunt duo anni 1586, & 1587. in quibus tanta venit siccatas arborum, & maxime vitium, & oliuarum, ut nulla vniquam lebebe obliuio: videbas enim agros, in quibus pluiquam mille virebant vitis, & fructuolæ oliuarum plantæ, & arbores omnes in radicibus penitus defecitate, vt superuenerit quam maxime in hac Vmbrie Prouincia olei penuria extrema cum ictu non paruoresplendebat sitibundas planities, in quibus tot labores impendisti, & vites omnes vimis inhaerentes penitus defecitate, granum præterea quanti valuerit, neminem later. (Bene Deus) ne respicias peccata nostra, sed a simili influentia libera nos semper bonitatis, & concordatæ largitor.

De remissione mercedis,

Q V Æ S T I O I.

- 1 Vre Pontifici, & Cæsare constitutum est propter sterilitatem fieri mercedis remissionem, C. propter sterilitatem, de locato, l. licet, C. loc. l. si merces, §. vis maior, ff. loc. Vtu. opin. 63. par. 2. ubi de commun. Rub. conf. 13. in fin. par. 1.

Quæro primo iuxta quæ, & quando debeat sterilitas, quæ intolerabile damnum appellatur d. §. vis maior. Multorum in hoc vtr opinio, & quælibet communis in hac infelici legali philosophia.

Prima fuit opinio, sterilitatem tunc dici, cum fructuum parsteria perita fuit. Abb. in d. c. propter sterilitatem, nu. 1. Neuz. conf. 90. nu. 8. vers. quarta opin. Ruin. conf. 8. t. num. 3. lib. 1. & hæc opinio vtrior est in conscientia. Summa Ang. in verb. locatio, nu. 16. prope medium. Peracoli. Mozæ de rētrac. cap. de locato, in verbo, attendit, nu. 12. licet in foro Cæsaris sit nimium rigorosa, vt per Couar. prastat. q. 63. nu. 1. circa medium, exim inquit iuris diligenter conscientiam suam, nec considerat quid teneat forum Cæsaris, sed forum poli, & vera conscientia.

- 2 Secunda est opinio, cum semen iactum, & seminatū non colligitur. Ita antiqui relati per gl. in d. r. propter sterilitatem, quem secuti sunt Innoc. & Barba. ibi & Petr. de Bellap. in d. l. licet, & hæc vera, & indubitata opinio teste Neuz. conf. 90. num. 1. in fin.

- 3 Verum hæc opinio non videtur admodum tuta, cum vere dicatur sterilitas, quando colligitur semen iactū, & aliquod plus, vt recte animaduertit Salic. in d. l. licet, & Abb. in d. r. propter sterilitatem, nu. 13.

- 4 Tertia est opinio, quando est vitra dimidium, hoc est cum colonus non colligit fructus, qui deductus ex pensio non valent dimidium peniosum satisfacere, quasi necessaria sit deceptio vitra dimidium, Abb. in d. c. propter sterilitatem, Jacob. Menoch. de arb. ind. lib. 2. centur. 1. cas. 79.

Adde vltima cum bene in materia loquens Bart. in d. l. licet, C. locat. Boss. de remiss. mercedis conduci. nu. 2. But. & Imol. in dicto cap. propter sterilitatem, in l. ex conduci, §. si vis, nu. 5. ff. locat. appellans hanc opinionem rationabilem. Alex. conf. 107. num. 18. libro 7. conf. 3. num. 6. lib. 1. probat etiam Anton. Gouet. de rētrac. cap. 3. nu. 18. Cap. de res. 88. en. 1. Corn. consil. 128. nu. 26. lib. 2. Parit. conf. 88. num. 13. lib. 4. Gigas, de pens. q. 66. num. 18. & hanc dixit magis commode opinionem.

- opinionem Aret. conf. 52. nu. 2. Soc. iun. conf. 68. nu. 9. lib. 2. Grat. conf. 161. nu. 5. lib. 2. Ari. Pinell. ad leg. 4. C. de rescind. vendit. c. 3. nu. 21. Gozzadin. conf. 74. col. 1. Ripa de pest. cap. 2. n. 25. Sebalt. Medic. de cas. & pericul. par. 2. q. 3. nu. 3. Ioan. de Amic. conf. 142. nu. 3.
- Et hanc etiam communem dicit Viui. lib. 1. opim. 46. Rui. conf. 81. vol. 1. Fran. Marc. deef. 208. lib. num. 17. Aemilian. conf. 4. nu. 15. Pernicol. Mozz. de contrah. tit. de locat. & conductu in verbo accidentia, nu. 15. vbi post Abb. & alios veriorum dicit Ioseph de Ludovic. concl. 12. col. 5. vbi declarat tertio, Emanuel Sorez. in suo thesaur. littera C. cumen. 220. & littera S. nu. 177. vbi magis communem appellat Silua. conf. 35. nu. 27. Rimi. iun. conf. 44. nu. 4. Roland. conf. 86. vol. 3. Bello. conf. 45. nu. 2. Anan. conf. 74. Burlate. conf. 309. nu. 1. 3.
- 5 Ampliatur hanc opinio, vt procedat, & habeat locum, tam vbi pensio soluenda est in fructibus, quam in pecunia. Ari. Pinell. in citato loco, nu. 24.
- 6 Declaratur, vt ex parte conductoris, deduci debeat primo loco semen, & expensis Bar. & Cast. in d. §. vis maior, nu. 4. Aret. d. conf. 52. Soc. iun. d. conf. 58. nu. 9. Grat. d. conf. 161. nu. 21. Viui. opinio d. conf. 1. 1.
- Declaratur secundo, vt pro rata sit habenda consideratio, quo verbo, rata, videtur iurisperitus in l. si vno, §. vbiunque, ff. loc. vbi pro rata temporis. Summus verò Pontifex in d. c. propter sterilitatem ponit verbum, rata, & videtur ponere respectu quantitatis, & pensionis, sed l. C. in d. §. §. vis maior, §. vis maior, agit de remittenda pensione tota, non pro rata.
- 7 Vnde si locatur duo puta petia terrarum, si vnum penitus extinguatur, vel alio modo, & conductor vni non potest, pro illa re, vel rata remitti remissio. Similiter si sunt duo petia terrarum in duobus locis, & in vno loco congerit sterilitas, pro rata facienda est remissio, quoad locum illum tantum, vbi congerit sterilitas. Anto. Anguil. conf. 8. lib. 2. Pernicol. Mozz. in citato loco, nu. 20.
- 8 Pro rata igitur facienda est remissio, quæ rata cōsideratur tripliciter: respectu quantitatis, & pensionis, respectu loci, respectu rei.
- Considerandum est etiam, an fructus sint profus ex tincti, vel grauer, quia a pari procedunt, vt considerat Pinell. in citato loco, ampliando in hoc dispositionem §. vis maior.
- 9 Multi etiam in hoc aliam differentiam ponunt. Aut damnum contingit ei vbi extrinseca, & facilius succurrit conductori, aut damnum contingit vitio rei, & tunc non succurrit conductori, nisi omnes fructus extinguantur. Ita Aret. in allegato cōf. 52. Imitando l. ex conducto, §. si vis ff. loc. vbi l. C. agendo de remissione, videtur facere differentiam, aut damnum contingit ex casu, vel vitio rei, & sumus Pontifex in d. c. propter sterilitatem, a pari ponit vitium rei, & casum fortuitum.
- 10 Igitur de pluribus ratio habenda est. Aut nihil est collectum etiam semen, vel semen tantum, & nihil aliud deductis expensis, & in totum sit remissio, nec habet locum pro rata, & ita procedit l. ex conducto. §. 1. Aut parum quid perijt vitra semen, & pro rata sit remissio, & ita procedit §. vis maior, & tibi per Castrensem. nu. 4.
- 11 Declaratur tertio, vt attento iure Canonico, quod maxime obseruari debet in terris Ecclesiæ, semper

pro rata facienda est remissio, licet non sit in tolerabili damnum, & sic vera, & propria sterilitas: ita si verum est. Pernicol. Mozz. in citato loco, nu. 21. dicens hanc opinionem benigniorem.

- 12 Declaratur quarto loco, vt procedat, & habeat locum, quando fundus adiecit causa taxationis, puta promittendo decem corbes frumenti, quæ nascuntur, ita tali fundo, quo casu sit remissio, si non nascuntur, cum certis, si de vino, & vitico legato, gloss. in l. habentis, in verbo, ab ea, ff. de usufruct. glo. & alij, in l. inter stipulantes, §. sacrum, ff. de verb. oblig. Imol. Salicet. & alij, in l. si quis argentum, C. de donat. Iecus si fundus adiecit causa demonstrationis, promittendo decem quartings ex tali fundo, quo casu debentur, etiam si non nascuntur, l. Lucius, ff. de alimen. & cib. bar. lega. Gig. ita distinguendo de pensionibus, quæ §. 62. nu. 18.
- 13 Practicando igitur probabitur regula, deducendo defectum huius qualitates collectiois dimidiam fructuum. Paril. conf. 38. in fine, lib. 2. Hercules quis teneatur probare negatiuam. nu. 165. & hac probatio debet esse conclusiua. Boss. de remissio. merced. conduct. q. 2. Pedemont. d. conf. 50. numer. 3. Rimi. iun. conf. 40. nu. 12. lib. 1. & conf. 92. nu. 10. ex lib. & Iustit. cit probare sit parum vitra dimidiam. Ioseph. de Ludovic. conf. 12. declarat. 1.
- 14 Declaratur quinto, quod si fructus illi pauci sint effecti per le cariores, quod per venditorem ipsorum pensio integra solui potest, quo casu non sit remissio. Corn. conf. 128. col. pen. lib. 2. Rol. conf. 86. nu. 8. lib. 3. Cepha. conf. 104. nu. 3. lib. 1. Rimi. in prin. de donat. nu. 10. q. 3. vbi commendat.
- 15 Declaratur sexto, si fructus in vna parte fundi sint æquiuales, licet in alia parte locus, tunc non sit remissio. Rimi. iun. conf. 40. nu. 11. & 34. lib. 1. isti enim duo casus sapiunt tacitam compensationem.
- 16 Consultatur tamen locatori, vt compereat, & offerat le paratum recipere fructus, & si conductor recusat, non sit remissio. Paril. conf. 38. lib. 1. Rol. conf. 86. nu. 9. lib. 3. Ioseph. de Ludovic. conclus. 11. declarat. 4. Et addo dictum Castrensem in §. vis maior, nu. 5. quod memora dignum posuit Ari. Pinell. in l. 2. par. 1. c. 3. nu. 25. C. de rescind. vend. vt conductor deducto semine, & expensis, rescissum offerat, vel tradat, dicens hanc opinionem admodum æquam.
- 17 Quarta fuit Bartol. opinio ad l. si merces, §. vis maior nu. 4. ff. locat. tunc dici sterilitatem, & remissionem pensionis concedi, cum deductis expensis nihil ex fundo accipit, quem secutus est Aret. conf. 52. col. 2. Paril. d. conf. 28. col. fin. Aemilia. Ferrar. conf. 4. Pernicol. Mozz. de contrah. in tit. de loca. & conduc. in verbo, accidentia, numer. 17. vbi in practica seruandum dicit.
- Quam opinionem mordet Panormit. in d. cap. propter sterilitatem, nu. 13. quod si esset vera, semper ratione sterilitatis fieret remissio totius pensionis, nõ autem alicuius partis pro rata damni, quod falsum est, quia etiam remissio pensionis fieri debet pro rata damni contingenti, quamvis hoc damnum non acciderit ad omnium fructum calamitatem, vt clare habetur in d. cap. propter sterilitatem, & superius deduximus super tertio opinio, & Panor. adhaerere. Co. uarru. practica. questio. cap. 30. col. 5. in fin. Iacob. Menoch. de arbit. ind. lib. 2. centur. 1. conf. 76. versif.

Tractatus D. Vincentij Carocij

quarta opinio, & propterea, Bart. id fortasse, videns, dixit aliud in d. l. licet, C. de. de. de. l.ione ultra dimidia.

Altera est de sterilitate opinio, vt iuxta vulgi opinionem ea iudicetur. Vnde licet sterilitas vere non sit, si tamen vulgus eam iudicauerit, communi vulgi opinione, & sententia sterilitas sit appellanda, & iudicanda, & hanc opinionem tenuit gl. in l. licet, C. de. Bar. in l. merces, §. vi maior, nu. 5. ff. locat. in l. si vno, §. vbi conuenit, ff. de. Alex. conf. 5. lib. 1. conf. 107. nu. 1. lib. 3. Socin. sen. conf. 100. in princ. lib. 1. latissime Nouiz, conf. 100. nu. 2. §. 4. Menoc. casu 76. opus 5.

Addo bene loquentes, quod hæc est communis opinio Turzan. opin. 107. Salic. in d. l. licet. Boti de remissio. merced. condu. nu. 2. gloss. in l. si vno, ff. locat. Card. & Butr. in c. propter sterilitatem, vi Bar. nu. 24. testatur opinionem Bar. in d. §. vi maior, de qua supra opin. 4. communiter damari, licet ipse concludat, vt hoc iudicis arbitrio definiendum sit, & cum eo in iudicando tenendum tenet. Viu. opin. 276. part. 2. vbi pariter de communi Soarez, in suu thes. in verbo conduktor, nu. 270.

Et magis communem, & veriore, & tutissimā dixerunt Girat. conf. 16. l. sum. 6. Mich. Grass. lib. 1. commun. opin. cap. 14. quæst. 4. Bero. conf. 14. l. sum. 1. c. 6. vol. 1. Buriat. conf. 11. sum. 14. vol. 1. Nauarr. capit. 17. sum. 188. de septimo præcepto decalogi. Mozz. in ver. ba. accidentalibus, nu. 3. & in prædicta admodum commendat Advocatus, & Procuratoribus Covarr. d. cap. 30. in princ. saltem ad conuaduantiam intentionem, Euerard. in loco a toto ad partem, sum. 4. inferens, quod statuer opinio vulgi, an sit sterilitas particularis in vno prædicto, sicut in omnibus simul Lup. in cap. vñra, §. 18. nu. 31. vbi declarat vulgus esse vniuersum loci infestatos.

19 Sexta fuit opinio sterilitatem dici arbitrio iudicis, qui erat circumspectus in qualitate personæ, loci, rei, portus, & expensarum paliiu. Barb. conf. 21. colum. penult. lib. 2. c. in d. c. propter sterilitatem, Nou. 2. conf. 90. sum. 15. Ioan. Lup. in rubr. de donat. inter virum, Or. vñra, §. 18. nu. 12. fac. Menoc. allegat. casu, in fin. ferre admodum in hoc iudicem aduocens.

Addo ab eo non allegatur, & bene loquentes, quod hæc est communis opinio, Cort. id valde commendans in verbo conduktor, fol. conf. 86. in fin. vol. 3. Soarez in verbo conduktor, nu. 219. Buriat. conf. 11. in fin. vol. 1. Se. ball. Medic. de cas. part. 2. q. 3. nu. 2.

Commendat Covarr. citato iam loco cum moderatione, non posse aliter de iuri, nisi per testes consilii de fructibus percepta, & hoc curabit diligens Advocatus. Seraphy. de privileg. iuramen. privileg. 87. nu. 87.

Amplatur etiam in conductionibus publicis, gloss. l. 2. §. fin. ff. de administrerum ad Crim. pertinent. Et al. ferunt se non recolligide tot fructibus, qui ad pensio. nem sufficiant tenebunt onus probandi. Malcard. consil. 250. nu. 5. in fin.

Tertio.

ET sic vides quam hodie confusa, & infelicissima sit hæc legis scientia. Sex opinionones omnes communi, diuersæ, & magis communes. Bone Deus si sterilitas venit in fructibus, cur non in tot Doctorum opinionibus? ne remissio modo aliquo petatur, &

quandiu stabit ad nascendum alias communis opinio? Igitur lēto, vulgus, inania recolectio, arbitrium sterilitatem arguunt, & demonstrant.

Tertia tamen opinio receptissima videtur.

Q V AESTIO II.

VIDIMUS quid sit sterilitas, quando, videmus de causis illas, quæ adiuuant, dum arbitrio iudicis remittitur, si enim causa aliqua processit, scilicet iudicabitur effectus sterilitatis.

1 Causa prima igitur est tempestas, l. ex conditio, §. vi tempestatis, vbi Castren. an. §. si loca.

2 Causa secunda locustæ, furor, grilla, de quibus supra, Magon. Rot. Florent. 7.

3 Causa tertia, omnes immoderate, Santerus de affectione, an. 76. §. 80.

4 Causa quarta, grando immoderata, d. §. vi tempestatis.

5 Causa quinta, pluuia insolita, Bal. conf. 173. vol. 4. Boti de remissio. merced. nu. 24.

6 Causa sexta, siccitas immoderata, Seball. de casibus part. 2. quæst. 5. in fin.

7 Causa septima, putrefactio elementis, vel arcis Bald. l. licet, C. de.

8 Causa octaua, incendium repentinum, de quo supra, & alijs modis per dicitur apparendis.

9 Nauarra autem in Manual. de 7. præcept. cap. 17. nu. 184. dicebat illam opinionem sibi, videri equiorem, quando de tribus partibus, duæ tantum colliguntur, & hoc casu pro rata sit remissio; puta si debeantur tres, soluantur duo.

Q V AESTIO III.

VIDIMUS quid sit sterilitas, quando dicatur, & unde origine habeat, cauetur, & proueniat. Videmus modum in quibus personis ver fieri possit dispositio, c. propter sterilitatem l. licet, §. vi maior, ff. loc. proprius tempore accedendo ad materiam locati & conduci, de qua agimus.

1 Tertio igitur loco quero an dispositio e. propter sterilitatem, vendicat sibi locum in emphyteuta, & non separando materias, quod dicitur de sterilitate intelligatur questum de bello peste, & similibus impedimentis. Hæc questio tunc apud Doctores dubitissima, & in ea quot capita, tot sententiæ articulus tamen valde vtilis est, & quondianus, vt per lazar l. 2. nu. 81. c. de iur. emphyt.

2 Pro parte negatiua facit tex. in d. cap. propter sterilitatem, in verbo, unda doret, sed emphyteuta non est conduktor, merito, c.

Secundo pro hac parte facit l. 2. de alluionibus, vbi speciale est in fundo tributario, ergo in contrarium eiusus communis, l. in singulare, ff. de legib.

3 Et hæc opinio negatiua tenuit Iacob. Butrigar, & post eum Alber. in d. l. c. de iur. emphyt. co. l. 2. nu. 6. c. 7. Paul. Cuman. & Alexan. in l. interdum, §. quod ex naufragio, ff. de acquir. poss. in fin. Aret. in §. adeo, infra d. loc. Ang. in §. quia vero, d. an. de non eligendo.

4 Pro parte affirmatiua facit textos in d. §. ex non, fragno, vbi fundus, ad quem non potest accedi timore hostium, vel simili, dicitur esse in perditio. Secundo pro

pro

pro hac parte facit *l. cum vnus, §. fin. ff. de bon. auctori-
tat. iudic. possiden.*

- 5 Et hanc opinionem tenet *l. o. And. ad Specul. in tit. de locat. §. nunc aliqua, quæst. 137. Salic. & Bar. in l. 1. C. locat. Hostien. Innoc. Anchar. & Imol. in c. fin. de loc. tal. in l. 3. §. in emenda, ff. de acquir. poss. & hæc opi-
nio est æquior. Salic. in d. l. col. pen. & communis las. in d. l. 1. nu. 92. in fin.*

In qua materia considerandi sunt duo casus princi-
pales. Primus est, quando impedimentum, vel cala-
mitas fuit talis, ut emphyteuta nullus penitus fructus
percipere poterit, siue sit bellum, siue hostium incur-
sus, siue naufragium, siue quid simile, non enim consi-
deratur species impedimenti, sed hoc vnum atrendi-
tur, carentia, & privatio omnimoda fructuum, ita ut
emphyteuta sit penitus ieiunus, & facienda est remis-
sio, & procedant, & loquantur vltimo loco allegati
pro parte affirmatiua.

Et vitra isto piene profitentem addo *l. item in cap-
tuitate, quæ sunt regalia, in verbo, & plautinum, col. 2. Papien. in forma libelli ad fisci præstationem, in verbo, reus, ant. col. 1. Aret. conf. 139. in fine. Bertrach. de ga-
bel. par. 1. q. 2. §. verfi. emphyteuta verb. Cora. conf. 18. vol. 1. Corlet. ad Abb. in verb. emphyteut. l. 1. Clar. in §. emphyteutis, q. 8. verfi. sed quid. Eman. in §. ut thesaur. l. 1. E. nu. 107.*

- 6 Limita hanc primam conclusionem, nisi emphy-
teuta suscepisset in se casum belli, per ea quæ superius
diximus in tit. de casibus, vel bellum fuisset leue, &
paruum, vel accidisset culpa emphyteute, vel esset
consuetudo in contrarium. *las. ut supra. Caball. mil-
leloq. 127. nu. 7 par. 1. qui materiam discutit.*

- 7 Secunda principalis conclusio est. Emphyteuta nõ
fit remissio propter sterilitatem. *glos. in d. c. potius, in
verbo expelli de locat. & hæc est communis opinio, ut
ibi per Abb. 2. Bello. conf. 21. nu. 5. Narr. dicens com-
munem etiam de iure Canonico, conf. 49. nu. 12. et 164.
nu. 5. Grat. conf. 128. nu. 9. lib. 2. & ratio est quia per
hoc emphyteuta non debet possidere, licet sterilitas
superuenient. *las. Clar. in citato loco.**

- 8 Ampliatur hæc conclusio, ut vendictæ sibi locum
etiam si pensio fructibus correponderet, & ita de consue-
tutine leruetur. *Ioseph de Ludou. contum. 12. verfi.
quæquid, & sic corruunt multa dicta *las. Clar. in citato
loco, ubi in multis se fundat in qualitate correpon-
dentia fructuum, & Seraphin. de iurament. prin. 84.
nu. 17. quia consuetudo est in contrarium.**

- 9 Ampliatur, ut emphyteuta non exculcetur a solutio-
ne pensionis, nec in totum, nec in parte, si veniat cor-
rosio fluminis, vel calama, dummodo in totum non per-
ieritis, & hæc est magis communis opinio, *nu. 16. *las. Clar. in citato loco luitando, ut per eum, præter-
quam in correpondentia fructuum, quæ non atten-
ditur de consuetudine. Ioseph de Ludouic. cont. 12.
verfi. qui quid.**

- 10 Limitatur vitra *las. Clarum, nisi emphyteutis con-
stitutus esset sub pensione non modica, quæ in hoc est
similis locationi. Barbac. in r. 3. de dilation. dicens ita
Bononæ consilium, conf. 14. col. fin. ubi 2. in d. c. potius,
col. 12. Cotta. late dicens in loco habuisse in verbo,
emphyteuta regulariter, & in verbo, conduitor. Eue-
rard. in loco a re, ad tempus, num. 3.*

- 11 Ad autem, quod dictum est, quo i emphyteutæ, vel
conductor ad longum tempus fit remissio, si nihil

penitus percipitur, verum, nisi firmus in principio co-
ductionis, sed solum quod euitant caducitatem, &
quod penatur pensio finito tempore, & ita de consue-
tutine leruetur. *Ioseph de Ludouic. conclus. 12. verfi.
quæquid, si vero aliquid percipitur, licet minimum,
& non ascendens ad integram pensionem, remissio
nulli modo fit, durat substantia rei, & est communi-
s opinio contra Bart. Ancharan. Regien. q. 34. nu.
4. par. 1. Roland. consil. 96. nu. 16. vol. 1. Burlatt. cons.
121. nu. 15. vol. 1.*

Addo, quod quando pensio est magna stante pacto
debet solui etiam stante sterilitate, ut pactum aliquod
operetur. *Parif. conf. 33. nu. 19. vol. 4. las. in l. liber ho-
mo, §. decem, ff. de verbor. oblig. Seraphin. de iurament.
prin. leg. 84. nu. 17.*

- 12 Quid dicemus in facti contentia in contra, cti-
bus censuibus moderni temporis? Vidi in facto, est
fundatus census in duobus petijs terrarum, vnus est a
flumine corrosus, fiet ne pro rata diminutio? Vidi in
dicatum quod sic.

Quid si fundus non corrosus sit aptus sustinere in-
tegrum censum?

Q V Æ S T I O I V.

Colonorum (prout alias dictum fuit) multæ sunt
species, & ob id non æquiuocando ponam ali-
quas conclusiones.

- 1 Colono, qui nummis pro certa pensione colit, &
est verus, & proprie conductor, si remissio pensionis
propter sterilitatem, bellum, pestem, vel simile aliud
impedimentum. Turibus claris superius adductis, &
declarationibus, & modi procedendi præbent inferius
per dicendum. Amplia in emptore fructuum, secus in
eo, qui emit vltimum fructum formalem, v. late per Bal.
in l. licet, quæst. 5. C. locat. tengi supra in materia ve-
tigalium, sicut ad contractus censuales, in quibus co-
muniur fructus.

- 2 Secunda fit conclusio. Fit remissio colono mercedis
propter sterilitatem, pestem, bellum, & similes ca-
sus, si pro pensione respondeat de certa parte fru-
ctuum pro quolibet anno, puta quatuor, quinque, de-
cem, vel similia, quia a pari procedit cum colono, qui
nummis colit, ut vidimus superius *par. 1. tit. de substian-
tia locationis.*

- 3 Tertia fit conclusio. Colono partitario non fit re-
missio, quia est loco locij, & ad commune lucrum, &
damnum, ut per Bart. in d. §. quis maior, ubi Castren.
nu. 4. dicit illum textum valde notandum.

- 4 Quod partarius colonus est loco locij, & sicut lo-
cietas morte finitur, *leg. de lectione, §. morte, ff. pro so-
rita & laboria terrarum, communiter tamen seruat
contrarium, Romæ. in l. filio, §. final. ff. solut. metr.
ubi inter domum, & partiarium agendum est ac-
tionem pro loco, ut libellus sustineatur. Bart. in l. si a-
pes, §. 1. di. furs. l. alon. in §. ut ne seruiana, num. 13. de a-
ctionibus, & ibi post d. clarando tenet, quod est iui-
propre lucus per dictionem, quasi, ibi. posita, &
quod est societas velata sub pallio contractus locatio-
nis. Bald. in l. ceteri iuris, quæst. 3. C. locat. & quod verè
competit actio præscriptis verbis. glossa in l. si pascen-
da, & ibi. Bald. Cod. de pact. & quod vere tranfit ad hæ-
redes. Bald. in d. ceteri iuris, q. 3. C. locat. & in leg. 1.
colam. 3. C. de fruct. & lit. expen. & add. bellon. in d. §.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

item *Servitium*, numer. 19. quod sunt socij respectu fructuum, non contractus, ponendo etiam regulam quod lex simpliciter loquens de colono comprehendit par-
 ticularium. late Iacob. Menoch. de *adipiscendo posses-
 sion. remed.* 3. numer. 87. ubi latius idem comprobat Vi-
 de etiam Pedemont. *deris.* 2. numer. 85. ubi sentit partia-
 rium non posse expelli a singulari successore, quia est
 loco socij, & competitio personalis pro loco
 contra venditorem. Communis tamen opinio est
 quod partiarium non fit remissio mercedis, etiam si sit
 latius ultra dimidium. Franc. Marc. *deris.* 2. part. 2.
 Rimin. *id. ten. conf.* 100. volum. 1. ex communi obli-
 vantia, & vlt. Franc. Marc. *deris.* 888. numer. 5. part. 1.
 And. Gail. *lib. 1. tit. 3. cap. 29.* numer. 14. Rodan. de
*bus eccles. rubr. de cadut. ob non solution. vers. penl. sed
 colonus*, numer. 15. Piot. in *l. si quando*, numer. 104. C. unde
 vlt. iuxta primam impressionem. Natta. *conf.* 49. vol. 1.
 Gomez. in *l. item Servitium*, numer. 9. de alio Bertrando
conf. 255. numer. 4. lib. 1. Briziani. in verbo *colonus*, &
 Firmian. in eod. verbo. numer. 7. Pedemont. 82. Neuzan.
conf. 90. numer. 21. Igne. in *l. contrarius*, numer. 29. de regul.
 iur. Rota Perus. 106. numer. 26. part. 2. Decian. *conf.* 51.
 numer. 44. volum. 3. Alioque compet. ad expellendum
 colonum, si non soluat fructus debitos, quia conditio-
 nem locatitatis non servat. si tennuerit, si fin. si pro
 for. Bald. in *l. de colonis*, vers. *colonus*, C. de Petr. do
 vlt. de duobus *fratr.* par. 1. q. 6. par. 6. q. 25. 26. & 27.
 Anibal. ad statutum Boponiz, rubrica de *Fama non
 laborant. possessio*, in toto 3. lib. 5. glo. 5. cum sequent.
 Cephal. *conf.* 181. numer. 4. & 22. vol. 2. Buriat. *conf.* 330. nu-
 mer. 42. vol. 3.

3 Quarta sit conclusio. Colonis in perpetuum, vel ad
 longum tempus ultra decimum non fit remissio mer-
 cedis propter sterilitatem, vel simile impedimentum,
 talis in *l. ex hoc iure*, numer. 41. ff. de insti. & iur. Iulph. de
 Ludovic. *concl.* 12. col. 3. in princ. quia non est verisimile
 in tam longo tempore vberitate non compensari
 cum sterilitate, habita ratione plurium annorum.
 Franc. Marc. *deris.* 2. part. 2.

6 Fit tamen remissio in conductore ad longum tem-
 pus, si pensio fructibus correspondeat, prout in em-
 phyteuta. tal. in *l. 1. col. 4. C. de iur. emphyteut.* in *au-
 brui. qui rem. C. od. de sacros. eccles.* & hanc est vera, &
 communis opinio. Bos. de *remissione merced. conduct.*
 numer. 114.

7 Et ac id, quod in quarta conclusione firmatum est,
 adde Ruin. *conf.* 77. numer. 7. vol. 1. Roian. *conf.* 96. nu-
 mer. 24. vol. 1. Cyn. in *l. 1. q. 7. C. de iur. emphyteut.* Natta vide-
 dus *conf.* 49. numer. 23. et 33. vol. 1. Neuz. *conf.* 91. numer. 8. & 26.
 Buriat. *conf.* 111. numer. 9. vol. 1. Ruin. jun. *conf.* 49. volum. 1.
 Buriat. *conf.* 330. numer. 77. vol. 3.

Q V A E S T I O V.

Excedunt saepe saepius publicani modum in cal-
 gendo, faciendo solitas extorsiones. Bonum igitur
 est, si quandoque sterilitatem paterentur, vti in
 eo in quo peccat penitentiam agant, & multa dici
 possent circa publicanos, tamen in praesenti questione
 ista solummodo detur remissio, cetera apparebunt
 per diciturum.

1 Et quoniam praesens indagatio recipit decisionem
 ab illa, an contrahentes vti in verbo, locatio, vel
 venditio, de qua superius vidimus, part. 1. *tit. de simi-*

litudine locationis, ubi etiam tetigimus de remissio-
 ne mercedis, ob id disputatione omisa conclusio ve-
 ra sit quod publicanis, & conductuibus vestigalium,
 & gebellarum sit remissio mercedis, & in eo habet
 locum dispositio *capt. propter sterilitatem*, de locato,
 prout alias in citato iam loco vidimus, & tradit Bar.
 in *l. item*, ff. qui maximus, ff. de publican. & in q. publi-
 canus. Rip. de privileg. contr. *pos.* quando contrahentes
 vti sunt verbo locatio, & est vera locatio, non vendi-
 tio, prout ibi vidimus. Bos. de *remissione merced. publi-
 canor.* numer. 1. Corn. *conf.* 128. numer. 3. volum. 2. Feret.
 de *gebell. nu.* 299. & hanc est communis opinio Perni-
 col. Mozz. de *contr. al. tit. de locat. in verb. accidenta-*
lia, numer. 22.

2 Pariter in praedictis ciuitatum, & si fici sit remissio pro-
 pter sterilitatem. Bos. de *remiss. merced. conduct.* nu-
 mer. 16. per textum in *l. si vero in princ.* ff. locat. ad quam Ale-
 x. *conf.* 102. col. penul. vol. 1. Salic. in *l. 1. col. penul. Cod. de iur. emphyteut.* Bene verum est quod dampnum de-
 ber esse intolerabile, alias non fit remissio Bos. de
remiss. merced. publicanorum, numer. 30. & licet non sit tale
 1, consequenter tamen indemnes, maxime si Prin-
 cipi bellum inferatur, vel ipse inferat. Bos. vt supra,
 numer. 45. ubi pulchre docet, quod ex praecedentibus an-
 nis praesumptive colligitur, cum hoc sit difficilis pro-
 bationis, & sit remissio publicano, etiam si dampnum
 veniat Principis factu, vel Ciuitatis iniuria Ana-
 to. *conf.* 74. numer. 2. Iacob. Menoch. *conf.* 37. numer. 53.

Q V A E S T I O VI.

1 **A**mplia idem esse in conductore dationum, Brun-
 quet. 54. numer. 3. Sebalt. *Medic. de casibus* q. 10. nu-
 mer. 35. par. 2.

2 Ex quia hodie titulus locationis & conductionis est
 admodum extensus, & amplius, & omnia locantur,
 & omnia nedom venalia, sed fixabilia, sunt interroga-
 tus tempore sedis vacantis, Gregorij decemterni
 conductore Cancellariae criminalis Tuderitiae, an
 Sede vacante teneatur ad pensionem. Multi dice-
 bant quia etiam eo tempore redditurus, licet debi-
 lius. Multi dicebant, quod est sterilitas caularum pro-
 pter libertatem licentiarum, vna, quandoque tamen
 impregnantur processus, & sit debito tempore com-
 pensatio, vide tamen boni locum in hoc apud Bar-
 de tempore vili, & continuo *cap. 15. numer. 11.* circa
 medium, ubi tractat de officii virentibus Sede va-
 cante.

3 Fuit etiam interrogatus. Conductore Cancellariae
 criminalis petebat remissionem, quia ex causa vrgen-
 ti. Communitatis absentauerunt ferre omnes procu-
 ratores, & super sedebatur in causis.

Q V A E S T I O VII.

1 **Q**uoad materia in *l. item*, C. locat. an sub condu-
 ctore possit petere remissionem. Quaesitio hanc
 pendet ab illa, an, & quando sit vna locatio, vel plura,
 de qua superius vidimus, & vtiq. particularis
 rei sub conductor potest petere remissionem a gene-
 rali conductore particulariter sublocante. Ita Bos.
 de *remiss. merced. conduct.* numer. 22. ubi reputat casum
 notabilem, quod ipse generalis conductor remittit, et
 sibi non remittitur, quia forte habuit alias possessiones.

nes fructuosas. *Purpurat. confil. 47.3. vol. 2. Borgn. dec. 45. num. 33. in fin. & vide Franc. Marc. dec. 2. 12. ubi quid in duobus conductibus.*

Q V AESTIO VIII.

Q V A E R O, in quibus casibus regulariter solet remissio fieri, & multi sunt casus omnes sanè vitales, quos vitilitatis causa ponam per conclusiones aliquas.

1. Prima est a solito. Conductori nō fit remissio mercedis propter sterilitatem, grandines, vel bellum, aut pestem, quando in loco ita solito erat. Alberic. in l. licet. C. loca. per l. ex conducto. §. si vis. ff. loca. Calcan. confil. 2. 3. num. 5. vers. 2. quia de bello. *glos. in l. 3. locat. qua non esse alibi dixit Guid. Pap. singl. 35. & de hac conclusionem in materia soliti haec est communis opinio. Alex. confil. 112. num. 4. lib. 1. Natt. conf. 620. n. 9. & 90. num. 11. Burlat. conf. 11. num. 77. & 30. lib. 1. Ripa, in l. 2. num. 35. ff. sol. matr.*

2. Altera est conclusio ex natura. Nam non fit remissio conductori conducti fundum sui natura sterilem. Bald. in l. licet. C. loca. Alex. ad Bar. in l. si merces. §. vis maior. ff. locat. Ripa, in l. 2. num. 55. ff. solut. matr. & de privileg. contral. pest. num. 35. vers. secundum. *as. per l. m. r. stipulante. §. sacrum de verbor. obligationibus, §. publicorum. Antient. de mandat. princ. pum. l. ad a. u. ff. de rebus eorum, debet enim conductor a praesenti statu futurum indicare eventum, l. si quis domum, §. fin. ff. locat. & dixi superius in titulo de usufructu. Soc. conf. 356. col. 4. Alex. in l. interdictum, §. quod si. ff. de acquir. possess.*

3. Scientia etiam tollit facultatem remissionis, puta si conductor sciebat tale periculum belli, pestis, vel sterilitatis in immo inere solitum. Riminal. conf. 3. 3. nu. 10. & 11. Neuiz. conf. 81. num. 10. & 13. Allic. d. conf. 365. num. 8. Rim. in. un. conf. 49. num. 6. conf. 92. num. 5. lib. 1. Rol. a Vall. conf. 52. num. 20. lib. 2. & est communis opinio. Ioseph. de Lud. consil. 12. declarat. 6.

Adde ultra eum Alex. conf. 6. & 12. num. 18. vol. 1. Aemelian. conf. 4. n. 18. Port. conf. 143. & 144. n. 22. & 23. ponentes varia exempla. Ioan. Lup. in c. per vi. stras. §. 9. nu. 9. de dona. inter vir. & vxor. prout in Lō. bardia grandines, in maritimis Senatus locustis, inundationes solitae alicuius fluminis, conductio in confinibus. Calcan. conf. 2. 3. vers. 2. quia Ioseph. Rustic. de liber. in condit. pest. par. 1. c. 10. num. 10.

4. Ampliatur viterius ultra Ioseph. Ludouic. citatum, ut si quis suscipiat custodiam arcis tempore belli, senetur etiam si vi extra hatur. Io. And. ad Specul. super verbor. de locat. Boll. de remiss. merced. conduct. num. 85. Cott. in verb. guerra. Roiaud. conf. 9. num. 15. lib. 1. conf. 53. num. 28. vol. 2. Aret. conf. 139.

5. Declaratur viterius ultra Ioseph. Ludouic. quod licet tempore belli, vel calui similis, conductio fiat, tamen si substantia rei prorsus tollatur, fit remissio, quia non entis, & rei non subsistentis nulla debetur pensio; vel merces, licet tempore belli, vel similis casus imminenti contra ius sit celebratus. Ita egregie Bal. in l. licet. §. 2. num. 4. C. locat.

Adde ab eo non allegatum, & textum (ni fallor) in terminis, in l. ex conducto, §. 1. ff. loc. lib. 2. si r. abes facta sit, omnemque fructum tulerit, & melius insensu ibi, si vero aegre terrē motu corrucit, ut nuf.

quam sit, damnum domini esse & c. no. etiam Bar. in l. si vis. §. vbiunque, in l. si merces. §. vis maior. ff. loc. & dixi superius in tit. qui sunt casus fortuiti, vbi examinaui materiam d. l. ex conducto, §. 1. vbi Bal. subdit ibidem idem esse, si molendinarius dīcedat propter insolitum cursum aquarum per l. 1. ff. de migrand. & l. habitatores. ff. locat.

6. Licet igitur molendinarius conducat molendinū in loco periculoso, facienda est ei remissio, si veniat insolitus motus aquarum, vel molendinum pereat in totum. Alex. conf. 112. vol. 1. & si pro parte sit inundatio, pro parte fit remissio. Ruin. conf. 66. in fin. vol. 1. & si mutauit alueum, fit remissio molendinario.

7. Vnde conductor fit remissio, licet non sit ultra dimidiam in parte penitus extincta. l. ex conducto, §. 1. vbi Bart. ff. locat. Bal. in l. licet, col. 1. C. cod. Boll. de re. missio. merced. publican. num. 104. latē Aimo. de alienation. lib. 2. c. 17. & 18. dītingue, vt per Bar. l. si quis domum, & in l. si fundus. ff. loc. pulchre Petr. de Vbal. par. 1. c. 27. num. 38. vbi bene loquitur.

8. Declaratur secundo loco principalis conclusio, vt procedat, & habeat locum durante peste, vel bello, vel simili impedimento, quibus cessantibus tenetur rehabitare, & pro eo tempore pensionem solue. res. Ita contra Rip. & alios tenuit Couarr. praet. cas. c. 30. sub num. 3. reprobantem in hoc Ripam contrarium tenentem.

9. Tria igitur sunt tempora. Primum ante pestem, bellum, vel simile impedimentum, & calui est clarus, vt teneatur ad pensionem. Secundum est calui tempore pestis, vel belli, & facienda est remissio eo durante. Tertius est calui cessante bello, vel peste, & tenetur rehabitare, & pensionem soluere.

10. Declaratur tertio loco principalis conclusio, dū modo bellum exsistat in re, & super re conclusa, si, secus in alijs regionibus, vel locis. Burlat. conf. 9. l. an. 3. vol. 1. vbi subtilitat, quod timor potentissimū a Regis, vt Turcarum, esset iusta causa etiam vicinis, quia tanquam lea rugiens circūit querens quem deuoret. Natt. conf. 610. in fine, vbi tenet, quod sit remissio, si immineret suspicio pro futuro tempore vique in finem conductionis.

11. Haberi tamen solet aliqualis consideratio ad fauorem conductoris, si in vno tantum ex locis conductis venerit bellum, vel pestis, vel simile impedimentum, quia non adeo solitus tractus, et vel concursus in conductore gabellarum. Ita monet Guid. Pap. de cij. 630. in fin. Boll. de remiss. merced. conduct. num. 85. Bart. in l. cotem. §. qui maximos, num. 5. ff. de publican. dicens bellum Appulzē praestare remissionem conductibus gabellaz Perusinae. Bald. conf. 329. nu. 2. lib. 1. Neuiz. confil. 91. num. 1. Coriet. in verb. metus. Plot. de in litem iurand. num. 18. secundum antiquam impressionem. Cagnol. in l. vni timoris. ff. de reg. iur. Anchar. conf. 37. lino. conf. 7. Dec. conf. 3. 12. Alphan. reportat. 630. in fin. Ioseph. de Ludouic. conclus. 82. ampliatur in fine. Borgn. decif. 8. num. 13. par. 2. affirmans post alios, quod non fit remissio, nisi pro re, in qua est damnum, nisi vnica sit locatio plurium rerum sub vnica pensione, & ad hoc ascendendum est. Natt. conf. 445. num. 5. & 6.

12. Declara viterius, & temper intellige materiam remissionis, vel quod damnum sit intolerabile, vel res in tptum perierit, prout superius vidimus, & ponit

Tractatus D. Vincentij Carocij

- glor. in l. damnum. Cod. locat. quam si gularem dixit Bald. singular. 59. Boff. de remission. merced. conduci. num. 107. iemperq. fit remissio pro quantitate damni l. ex conduci. §. 1. ff. locat. siue propter sterilitatem. Bello. conf. 21. num. 9. siue propter bellum. Rom. conf. 427. Bello. conf. 45. num. 8. siue propter vim fluminis. vel defectum aquarum. prout in magnis siccitatibus. Fulgol. conf. 193. Natt. conf. 149. num. 16. Hippolit. Rimin. conf. 42. num. 1. siue factio locatoria. siue de remittenda mercede ad alium fin. siue locatio simpliciter facta sit. quia hoc venit ex natura locationis. Ceph. conf. 257. num. 1. l. lib. 1. Eugen. conf. 50. num. 16. & est communis opinio. Capr. regul. 88. num. 49. Vnde aut excedit dimidiam. & fit remissio in totum. aut non. & tunc pro rata. vt ex predictis patet.*
- 9 Declaratur quintofita conuenienter esset. quia talis conuentio valet. & tenet. Alexand. conf. 141. in fine. Afflict. decif. 258. per textum in materia locati & conduci. in l. cum venderem. ff. loc.
- 10 Et si fieret copulatio copulatio. vt propter bellum. & pestem fiat remissio. sufficit vnum tantum verificari ex verisimili mente contrahentium. Burlat. conf. 81. num. 20. lib. 1. Ioseph. de Ludouic. conclus. 12. am. plet. 5.
- 11 Et sic habetur limitatio ad regul. copulatiue.
- 12 Declaratur vltimus. vt licet quis conducat tempore belli. vel pestis. fit tamen remissio si post maius bellum interueniat. Boff. de remiss. merced. conduci. num. 59. Burlat. conf. 81. num. 18. Ioseph. de Ludouic. conclus. 12. ampliatione quinta.

A D D I T I O.

- Et non potest condutor remissionem petere si scierit bellum imminere.* Bald. conf. 247. lib. 2. Quam similibus exornat. hinc de liberis in conditio. posita in princ. num. 15. fol. 2.
- 13 Declaratur septimo. quando occasione belli. vel pestis nihil penitus percipitur. prout dixi in prima declaratione. si autem aliquid percipitur. & non fit latio ultra dimidiam. vel afflictus veri. vel perceptio. nis si uolumus. non fit remissio. Burlat. conf. 51. num. 16. lib. 1. Ioseph. de Ludouic. conclus. 12. versio. intelligendo pradiu.
- 14 Adde pulchre Marc. decif. Delphi. 178. vbi condutor. qui se abstant ex causa pestis. non fit remissio. si in domo retinet res suas. & sic aliquem fructu percipit. quod est bene notandum cum lepius occurrat.
- 15 Declaratur octauo. vt licet quis conducat fundum sui natura sterilem. vel prede. aut bello inoppositum. hoc verum. si tunc temporis imminet. secus si superueniat postea. Pericol. Mozz. de contract. in tit. de locat. & conduci. in verbo. accidentalia. num. 32. per l. qui bona. §. de illo. ff. de dam. infest.
- 16 Secunda est conclusio ad l. habitatores. §. fin. ff. locat. siue timor belli. pestis. malorum (pietuum). & si militum inducit remissionem mercedis d. l. habitatores. §. fin. per quam ita tenet Aletan. conf. 18. vol. 1. conf. 51. vol. 2. Iacob. conf. 7. Anchar. conf. 38. Decius conf. 555. & ibi in addit. num. 9. conf. 67. Boer. decif. 209. par. 2. Iacob. de L. quard. inter consilia Bruo. conf. 117. num. 16. vol. 1. Viueu. de Anna. allegatum. 92. num. 9. Lucian. §. 1. 393. num. 7.

Vnde Seneca inquit. Peior est bello timor ipse belli.

A D D I T I O.

- Et ita materia malorum spirituum late Didat. Conar. var. resol. lib. 4. c. 6. vbi post multa concludit licet recedere timore malorum spirituum. & esse locum dispositio. ni. l. habitatores. §. 1. & sic pluries indicatum in Granatensi auditorio. & ibi prout causam ex sacris auctoribus. Nenex. 22. multis allegans conf. 81. m. 1. Natt. conf. 50. m. 17. conf. 221. num. 1. conf. 10. m. 11. Barro. conf. 31. m. 8. Cagnoli. in L. vana. de reg. iur. Surd. dec. 183. num. 3.*
- 17 Ampliatur dispositio d. §. fin. etiam si bellum. vel pestis. vel similibus velis p. ul. suspicionem non veniat. Bart. in d. §. fin. Roman. d. patientis. in fine. ff. de dam. infest. & hac est communis opinio. Alex. in l. si vno. §. item conquisitum. ff. loc. Dec. conf. 312. Corfent. in verbo. metus. P. in de licem iurand. §. 4. num. 4. Riminal. conf. 106. vol. 2.
- 18 Ampliatur secundo. vt timore mali aeris licet condutori recedere. Guid. Pap. decif. 630. gloss. fin. in l. damnum. ibi. Diuina & c. Cod. locat. Anchar. conf. 37. Marfil. in l. 1. num. 47. de questio.
- 19 Ampliatur tertio num. 19. Rebus. in l. hominis. vers. 4. & 9. ff. de verb. fig. vt recedere liceat timore malorum spirituum. Port. in tit. de locat. in fine. Cagnoli. de contractus. num. 55. de reg. iur.
- Circa tamen intellectum l. habitatores. §. fin. ff. locat. considerandi sunt quatuor casus principales.
- 20 Primus. cum nullus est iustus timor. & tunc nulla fit remissio. & integra merced debetur. d. §. fin.
- Secundus est casus. si adell iustus timor sed non recessit. & integra merced debetur. si tamen aliam domum conduxerit. debet locatur mercedem secundum locationes. vel quanti conduturus fuisset. ex comp. tare. vel refundere. quasi de hoc conuenisse videatur. l. si domus. versio. idem iuri. ff. loc.
- Tertius est casus. si alienam domum conduxit. sed non habet factum. & tunc est in arbitrio locaturis. vel soluere pret. vno secundum conditionem. quod ipse inquilinus hoc dolo malo praestitisset. vel mercedem pro rata remittere. l. sed addit §. sed cum in a. num. i. in l. glan. verb. stetit. ff. loc.
- Quartus est casus. quando fuit iustus timor. & migravit. vel habuit aliam domum gratis. Guid. Pap. dec. 630. vbi videtur.
- Ultra Guid. Pap. plene profitemem. vt supra. declara vltimus. nisi iustus timor adellet tempore contractus per ea. quae superius diximus. & ad hoc est gloi. in l. de. C. locat. Bald. in l. si in lege. C. de x. i. i. r.
- 21 Tertia est conclusio. Condutori fit remissio. si fuit impeditus fructus colligere a mense Septembris in antea exclusiue. licet alias fructus illius anni collegerit. Bal. conf. 434. lib. 1.
- 22 Quarta est conclusio. Condutori non fit remissio pro fructibus a luloseparatis. nondum tamen in horum reconditis. Fulgol. in l. ex conduci in fine. §. locat. Natt. conf. 284. vol. 2. de ient Bar. in l. ex d. i. r. fo. sub num. 3. ff. de rei vendit. per l. si seruus. §. loc. m. ff. de iuri. & clarus Albert. in conduci. c. i. quoniam

qui nummis colit ut fructus efficiantur sui, statim quod sint a solo separati, licet in horreo non fuerint reconditi. Ang. in *l. damnum, C. locat. Soc. consil. 100. colum. 1. libr. 1. Bal. in l. ex conducto, §. 1. ff. locati*; & hec est communis opinio Boss. de remiss. merced. conduct. n. 90. circa medium.

Addo de communi pariter attestantem Curt. iun. consil. 85. num. 1. Eman. Soares. in suo thesaur. litera C. n. 218.

23 Contraria verò opinio est verior, æquior, & magis conveniens contractui locationis & conductionis, uti bonæ fidei, prout superius diximus, & in statu fructuum considerata sunt plura tempora, & gradus, & qualitates ipsius temporis.

24 Primus status fructuum erit, cum sunt in fundo, & dicuntur pars fundi, *l. fructus, ff. de rei vindicat. quo in loco 1.* C. omisit casum improum, & isto casu erunt damno domini iuxta tamen superius dicta.

25 Secundum tempus fructuum est cum sunt a solo, vel arbore separati, nondum tamen excussi, vel mundati, licet adhuc rudes & silentes prout vulgo dicitur, greges *vina ne i canali*, & sic discurrendo, & hoc casu licet contractus sit impletus ex parte locatoris, adhuc tamen patientiam præstare tenetur, quia fructus sunt colligendi seu fovendi, & hoc verus finis.

26 Vnde locator non videtur vere implevisse, donec vere conductor non sit fructus; iuxta *l. si quis domum, in prin. & ibi Bal. ff. locat. Calder. consil. 5. de locato*. Vnde si damnum contingat modo, quo supra, erit ex æquitate locatoris.

27 Ex quo tempore in hac locati materia colligitur vnum, quod dantur hic duo simul contractus esse perfectum quoad locatorem, tamen adhuc teneri ad aliam quam patientiam successum.

28 Tertium tempus fructuum est cum fructus sunt mundati, non tamen adhuc in horreo reconditi, & pariter isto casu erit damno locatoris, cum adhuc res non sit penitus periclitata. Boss. de remiss. merced. conduct. n. 90. in fine.

29 Interea post Socii consil. 100. quod si quis conduxerit omnes fructus, & præventus alicuius iurisdictionis, si pariatur damnum in conductionibus iam factis, nondum tamen ex actis, quod erit locus remissionis, quia actus non est penitus consumatus, quod videtur bene notandum in conductoribus principum, & domesticorum.

30 Quartum tempus fructuum est in fructibus iam in horreo reconditis, ut oleum in vreo, & vinum in dolis, & tunc attendi debet huius primo loco, puta resposu solum in canali, ut ex eo comedant boues, & ex simo pinguedat, ager isto casu si proueniat damnum antequam ager pinguedat, est damno locatoris: licet enim solum sit in canali, tamen expectat post leuam successum effectum, & ita discurrendo tenuit Boss. ut supra, sub n. 91. ubi etiam limitat sententiam pacti, vel consuetudine, prout apud eum.

31 Quintum tempus ultra Bossio postquam fructus sunt in horreo reconditi, sed conductor non habebat potestatem illis alienandi culpa locatoris, & isto etiam casu facienda est remissio. Siquan. consil. 11. & 12. vol. 1. cui te subscripsit Alc. at. Pernicoli. Mozz. de contract. tit. de locat. & conduct. in verb. accidentalium, 35. & 36.

Ex quibus corollarie inferitur ad intellectum nonnullorum iurum.

32 Primo ad intellectum *l. pignus, C. de pignor. act.* ut fructus a solo separati sint conductoris, non tamen ex hoc liberetur conductor, quia tenetur præstare patientiam ad consummationem ultimi finis, prout dictum est.

33 Secundo inferitur intellectus ad *l. damnum, C. locati*, ut non procedat, quando damnum sit vicio territorij. Imol. in c. propter sterilitatem, col. 4. vers. sed Holbeni. Soc. in citato consilio.

Alias declarationes ad *d. l. damnum*, habes superius in tit. de casibus, ad l. si merces, §. culpa, ff. locat. eo recurrere placeat, & ibi de facto iusto, & de iniusto, & similibus.

Sextum tempus, & status fructuum est quod fructus erant iam percepti, sed erant in acre ita infecti, quod quasi fructu deliru, nec hoc casu sit remissio, quia de fructuum vicio non tenetur locator, Bald. in *l. direct. §. 7. num. 9. C. locat. per l. ex conducto, §. si qua tamen vicia, ff. locat.* ubi pariter dicit remissionem non fieri si conductor damnificetur propter paruitatem valoris fructuum. Modicum igitur pretium grani non est causa remissionis.

Aliud non omitam, quod colligitur vtile in practica, in *l. si feruus, §. locatus, vbi Bart. ff. de fur. quod conductor non facit fructus suos antequam mercedem, vel pensionem soluat*. Vnde non competit actio furti ut suo loco dicam.

Bene verum est, quod dominus locator permittendo ante pensionem solutam conductorem percipere fructus, videtur tacite habere fidem de pensionem, vel mercede debita, dicens *§. vendite, de rerum diuis. habere locum in quolibet contractu*.

34 Quinta sit conclusio. Conductor non fit remissio in casu *l. si fructus emptio, §. fin. ff. locat.* scilicet, quando vendit tibi fundum habitum inde de precio hoc pacto adiecto, ut donec soluat pretio, certa merces quot annis tradatur, & hoc casu damnum contingit in fructibus est emptoris, & conductoris simul, non venditoris. Alesand. consil. 121. vol. 5. Dec. consil. 312. vol. 2.

35 Ampliatur hæc conclusio, ut nedum damnum datum in fructibus hoc casu sit conductoris, antiprioris, simul sed etiam interitus totius rei, quia venditio dicitur perfecta, ut per gloss. ibidem, quæ communiter approbatur, ut per Nicol. Mozz. de locat. & conduct. in verbo, accidentalium, n. 38. ponam latius Deo dante in tit. de fur. ubi suppleas.

36 Ampliatur secundo loco dispositio *d. leg. si fruct. em. ptio, §. fin.* ut procedat, & habeat locum circa remissionem mercedis etiam in contractibus luellaris ecclesiasticum.

Similiter in contractibus censualis, qui hodie frequentantur in Vrbe Romana, Perusina, & passim ad tot, & emuntur fructus alicuius predij iuxta bullam Pij V. super censibus, nam propter sterilitatem non fit remissio, nec propter bellum pestem, vel similem casum. Franc. Marc. de off. Delphini, 208. par. 2. Clarus Tiber. Decian. consil. 48. n. 18. vol. 1. Gugliel. Rodan. de reb. ecci. non alien. fol. 31.

37 Addo, quod potui superius in hac materia in verb. boemphyteuta sterilis, dum posui ex mente Bald. ad *l. direct. C. de locat.* an emptori fructuum vel vinctus fructus formalis

& similibus, sit compensatio eiusdem anni, quia si in fructibus diuersi anni, non eisdem anni ita ultra Boll. tenet Petr. Iacob. in sua practica in forma libelli ex conducto, col. 4. circa medium, inferens ad fauorem curati, vt sibi debeatur decimæ, si est carissima in grano, & veritas in alijs fructibus.

ADDITIONO.

¶ *Nets. conf. 449. nu. 5. Surd. decis. 155. nu. 7. conf. 2. 17. per totum. Surd. decis. 117. & decis. 155. nu. 7.*

53 Vltcrius cogitandum relinquit sapere magnæ equitatem, puta est carissima, & colligitur parua quantitas grani, sed venditur satis cariori pretio, quam tempore solitæ recollectæ, quo casu non sit remissio.

Adde Corn. *conf. 128. col. penult. lib. 2.* Roland. *conf. 86. nu. 8. lib. 3.*

Contra dicit Petr. Iaco. vt supra est maxima veritas fructus, parum valent, nam distinguendum est, an pensio sit in fructibus, & datur augmentum, secus in pecuniis, dicentes hoc valde rationale. Adde prædictis omnibus Petr. de Vbal. de duobus fratribus, par. 1. 1. q. 37. Riminali, *nu. conf. 40. nu. 11. & 34. lib. 1.*

54 Practicando igitur erit sterilitas primo loco, puta si perceptum est minus dimidia, quo casu est sterilitas (vt dictum est) puta de triginta conuersis collegisti decem, & in viginti de triginta sit remissio, & sic de duabus partibus pensionis, & consequenter solum pro tertia parte soluetur pensio.

55 Si vero conuersum est percipi quindecim, & sunt percepta sex, de quibus sex quinq. faciunt tertiam partem quindecim, soluetur pensio pro tertia parte, & vna salma ultra tertiam partem, quinta pars vnus alterius tertie, in quibus est sterilitas, si debet remissio mercedis, & sic solui tertiam partem in effectu soluet colonus. *Imol. in d. c. propter sterilitatem. Burat. conf. 11. vol. 1.*

56 Pariter compensatur veritas, puta ex fundo conuersum est percipi triginta salmas grani, anno præcedenti sunt perceptæ quadraginta, & sequenti decem, illæ decem perceptæ de anno de quadraginta contribuantur cum perceptis de anno de decem tantum. Vnde sterilitas remanebit in decem tantum.

57 Præterea eras solius colligere quindecim modios, & solubus tres aureos, si non recollegisti, nisi decem, solues duos aureos, nisi sequenti anno, vt præcedenti recollegisti viginti modios. Angelus verbo *locatio 16. circa medium*, dicens idem, si soluetur certa species, vt per eum.

58 Cautus igitur eris in faciendo articulos, in deducendo damnum intolerabile, detrahare semen, expensas, & similia, & non superflua nisi tot.

59 Interrogatoria recipiant valorem fructuum, quanti valebant etiam annis præteritis, in interroga etiam si sit sterilitas in tali specie fructuum.

60 Duodecima sit conclusio. Si conductor petat remissionem, & locator dicat, sis paritarius, non potest per hoc recedere a contracto. Bald. in *Litter. C. locat. q. 1. nu. 7.* & hæc est communis opinio. Boll. de *remissio. merced. conducti. nu. 49.*

61 Ultra eum limita, nisi ex forma statuti, vel configurationis esset prouisum conductoribus, vel inquisitis circa damnum occursum. Corne. *conf. 128. nu. 9. vol. 2. Nouelorg. 83.*

62 Limita secundum, nisi communis opinio hominum non reputaret annum sterilem. Corn. *vt supra.*

63 Notandum est etiam circa allegatam veritatem, quod sit compensatio, quando sunt plures anni, quam duo, si alique termini damnosissimi sint non steriles. Aoff. de *remissio. merced. conducti. numer. 32.* vbi distinguit lucrum a sterilitate, damnum a sterilitate, propter damnum enim non sit remissio, sicut propter sterilitatem, & lucrum cadit conductori, & sterilitas compensatur cum sterilitate.

64 Illud etiam practicando notandum est, quod quando annus fertilis nondum venit, solet fieri solutio cum aliqua protestatione, & sine præiudicio iurium vtriusque partis, & superfederi ex aliquo decreto iudicis. Boll. docens ita praticare de *remissio. merced. conducti. numer. 14.*

65 Conclusio decimateria sit. Remissio non fit, nec augmentum, quando fructus, vel valor ipsorum creuit, vel decreuit. Angel. *conf. 188. col. 5.* & sequenti commentarij Paris. ad Bart. in *Luceat in addition. 1. circa medium, C. locat. Full. in singul. suis, littera 5. nu. 68.* Tiraq. de *veroque retracti. ad finem tit. nu. 77.* & ratione insolui sit remissio, vel augmentum, non ratione soluti. Paris. ad Bart. in *Luceat. circa medium, C. loc.* vbi dicit notandum, & conductor qui promisit dimittere centum saccos salis, non tenetur, si pretium salis auditum sit ad dimidium plus. Ruin. *conf. 109. lib. 1.*

66 Conclusio decimaquarta sit. Conductor sit remissio pro omnibus annis conductionis, si in primo anno contingit damnum, quod affert ruinam in sequentibus annis. Bar. in *L. si vno. §. item cum quidam. col. 1. nu. 5. ff. locati. Socin. conf. 88. col. 5. vol. 1.* Boll. de *remissio. merced. conducti. nu. 45.*

Quod facit pro anno 1586. in quo tanta siccitas vltimum, & oliuarum fuit, vt remaneat memoria pro multis annis.

67 Conclusio decimaquinta notabilissima est (si Ai. mo. et edimus. *conf. 95. num. 3.*) quo in loco refert *conf. Ancor. 402.* pluribus rationibus, tamen quod qui co. duxit gabelam a Communitate Pistorij pro pluribus annis cum omnibus commodis, & incommodis, ita quod remissio a liqua peti non possit ratione alicuius damni emergentis, si tempore conductionis Pontifex residerebat Pistorij, vnde ex hoc maximus hominum concursus, si postea alio commigraret, & ex hoc gabellæ fuerint diminutæ, quod remissio mercedis peti poterit non obstantia conventionione prædicta, quia ex vulgi opinione illa gabella erat reputata melior omnibus, & illa spes residet Pontifici fuit causa finalis.

Ex quo consilio vultur in hac locati & conducti materia tria principaliter colliguntur.

68 Primum est, quod potuisset isti conductori de facili opponi, remissio tibi nullatenus faciendæ est, quia recessit Papæ in Vrbe Pistorij est per accidens, nec est credendum, quod ibi per multum temporis residere voluisset, sed ad propriam Sedem conuolare, quare tibi imputes, cur hoc de facili euenturum non eognuisset, & tamen ibi prudenter Anch. & Crauet. commentarius attendit vbi vulgarem opinionem, & incertam ipem conductoris.

69 Et sic eodolum intelligitur rebus sit stantibus, pro ut tempore celebrati contractus, etiam si ille status tempore contractus fuisset casualis, & accidens, prout residentia Papæ Pistorij, & mutatione secuta lucens

Tractatus D. Vincentij Carocij

ritur emptori, vel conductori. Crauet. conf. 2. 33. nu. 3. circa medium, video, & 264. sub nu. 6.

70 Secundum est, quod renunciatio de casibus fortuitis intelligitur de casibus fortuitis qui communiter & generaliter omnibus accidunt, non de his, qui ex plenitudine potestatis Principis aliquibus tantum & particulariter accidunt, quia tale ius speciale non habetur in consideratione.

71 Tertium est, quod renunciatio de casibus fortuitis facta per conductorem intelligitur de casibus fortuitis pure, & simpliciter, quibus contrahentes praeuide-
re possunt.

Et factum Principis dicitur casus fortuitus ex parte subditorum, prout alias superius dictum fuit, tam si priuatis nocere non debet, & quam maxime contrahentibus, & in hoc eis succurrendum est. Et licet Princeps faciat aliquam mutationem ob publicam utilitatem, tamen hoc contrahentibus sub velamine publicae utilitatis nocere non debet, vbi ibi late per eum.

72 Colligitur & quartum, quod renunciatio casuum fortuitorum non intelligitur de casu fortuito eminente facti Principis contrahentis, ex conf. Anchar. 414. ex Leum proponit, C. de nau. seruo. quam singularem dixit tal. in l. 1. col. 2. in fin. C. de iustit. & subdit. & dixi iuxta.

73 Vltimum colligitur, quod Principes locant, nec de hoc contractu Principes designantur, & benigne eorum locationes sunt interpretandae, vt priuatis non noceant, licet ministri auidi, & situbandi totum contrarium faciant anhelantes in vomitu avaritiae, & hoc contra iustam mentem Principis.

74 Conclusio decimasepta. In facienda remissione attenditur tempus recollectae, non conquisitae. Boil. de remiss. merced. conduct. q. 2. nu. 32.

Et si colonus relinquat agrum incultum, nulla sit remissio quasi culpa coloni non colentis. Salice. in l. si vno. in princ. ff. locat. Neuz. conf. 99. nu. 16. Iacob. Menoch. cas. 77. in fine aduocans in hoc iudicem.

ADDITIO.

Et si fundus iam seminatus a flumine inundatur, qui pendentes fructus corrumpat, non tenetur iterum seminare, licet alij vicini hoc fecerint, domini tamen in propria praedij, sed non coloni, vel conductores. Sord. decis. 87.

75 Conclusio decimasexta. Si in instrumento locationis conductori dationum, vel gabellarum promissit locator remissionem facere propter pestem, vel bellum, si pestis veniat post contractum ante tamen ingressum quasi possessionis dationum, vel gabellarum, facienda est remissio ita vltra Boil. Bero. q. 53.

76 Adde Bero. in materia, si publicanus pacificatur locatori teneri de tempore pestis, & belli, non excludit casus similes expressis, prout alias dictum fuit superius in tractatu de casibus. Si vero diceretur conductorem teneri de omni casu exceptis peste, & bello, tunc de omni alio teneretur, nisi sit valde insolitus. Boil. de remiss. merced. public. nu. 36.

77 Et notandum est circa hoc pactum, aut sit simpliciter, & non requiritur quod sit graue, sed sufficit exiguitas, aut apponitur verbum debitum, vel debitum remissionem, & tunc graue damnum exigitur. Boil. de remiss. merced. public. siue vbi hanc distinctionem valde commendat.

78 Pariter impeditur propter pestem, vel bellum excusatur a mora, & periculo. Rip. in l. quod te, num. 41. ff. si cert. pet. Corta in verb. conductor. Rip. de priuilegiis contra pestem. num. 12. Alexan. conf. 112. in princ. lib. 1. Benincas. de pauperum nona in speciali contra. nu. 32.

79 Conclusio decima octaua. Conductori vedgallum non est facienda remissio, si pauci transeunt per territorium. Bald. in l. si ea, vol. 1. nu. 5. C. de iur.

80 Conclusio decimanona. Conductori facienda est remissio, si ex causa famis, pestis, belli, vel similibus ante tempus recedat. Iacob. Menoch. in 10. remed. recuperand. possid. q. 13. declarat. 3. nu. 99. vbi considerat casum in materia remissionis.

81 Vltra quem limito hoc verum, si libere, plene, & absolute discedat, secus si aliquid retineat, vt clauis, mobilia, vel similia. Franc. Marc. decis. Delphin. 168. & sequen. per a. Vnde nonnulli eius clauis restitue-
re, & se penitus liberare.

82 Conclusio vigeesima. Conductori sit remissio, si bona confiscantur. Nat. conf. 184. nu. 10. vol. 2. Lanfranc. de excep. c. 4. nu. 7. in fin.

Facit l. si iudex locat. ff. locat. locator tenetur in hoc casu ad reddendum totam pensionem, vel pro rata temporis quo conductor vti non poterit, licet non teneatur ad interesse damni emergentis, vel lucri cessantis. Nauarr. ex communi in 7. precept. cap. 7. nu. 187.

ADDITIO.

Quem textum limitat notabiliter Bal. in l. pignus, C. pignus. Quod si conductor pro condicione habeat obligata bona locatoris, quod potest se opponere confiscationi bonorum, ne in condicione praesumatur ex delicto locatoris. Sord. decis. 326. numer. 57.

83 Conclusio vigeesima prima. Conductori sit remissio, si imponatur noua onera vel collectae. Rui. conf. 77. vol. 1. maxime per locatorem. Eugen. conf. 50.

84 Conclusio vigeesima secunda. Conductori non est facienda remissio, quando conductor non potuit vti re locata casu fortuito, & pactum adest, quod locator non vult teneri de ea re, sed pactum operabitur, quod damna & intere, in l. ex conducto, in princ. ff. locat. Boil. de remiss. merced. conduct. nu. 58. Pariter non sit remissio in conductibus statibus in manibus fortuitis, prout in iactu retis, in conductore Iacus Perussini. Bal. in l. cum fundus, C. de solut. lequitur Dec. consil. 4. nu. 2. Rot. Pers. 50. nu. 7. par. 1.

85 Conclusio vigeesima tertia. Pulchra est, (si fallor) patiens conclusio in contractu locationis, & condictionis, & quam maxime in materia remissionis attendenda est principalis intentio contrahentium, an pro se tantum, vel pro alijs conuendendis ex qualitate personae conducentis, edificiij, solitio personae, & consuetudine ipsius, qualitate familiaris, & patrimonij. Bart. in l. cum in plures, in fine princ. ff. locat.

86 Vnde remissio facienda est, quando impediatur usus rerum, propter quas principaliter videatur conductio facta. Propter ea Cast. ibidem dicit, quod ipse conduxit domum pro habitando, ideo pro legendo, & quia propter nouitatem non potuit legere, non tenetur ad pensionem pro icholis, nec pro domo, licet usus habitationis non prohibeatur pro se, quod non sit principaliter conducta pro habitando, sed pro legendo, & auen.

attenditur id, quod principaliter agitur l. si quis, nec causam, si. si cert. per. & dicit Castrensi. quod obtinuit, & principales Doctores confirmaverunt.

- 87 Cui addit simile consilium n. Nat. in caso quotidiana. no. conf. 610. ubi excusati hospitem ad quem accedet. bank milites, & volebant vendere, & vivere ad eorum libitum, quod potest deferre, & sit remissio, pro ut quandoque cunctis in partibus Vmbriae ex magna copia banonitum qui infestabant tota die, & volebant hospitari, & solvere quanti videbatur.

Addo praedictis Bossi. de remiss. merced. conductum. num. 40. ubi loquitur in conductore domus pro tenendis scholaribus, vel advenis, qui stare non potuerunt propter pestem, & tamen conductor habitavit, est facienda remissio, quia deficit principalis intentio.

Et ante eum ita tenuit Bartol. in d. cum in plures, ff. locat. quem sequitur Castrensi. conf. 51. vol. 1. Boer. dec. 149. num. 5.

- 88 Vnum addit Bartol. satis vtile in d. cum in plures, in princ. num. 2. ff. locat. quod multo reperitur fundi, ex quibus nullus alius fructus percipitur, nisi occupatio, vel venatio, & in hoc sit remissio, si tales fructus percipere non possit.

Conclusio vigesima tertia. Solent autem nonnulli dare cautela, & principalis est, ut conductor denunciatur locatori, & protestetur cum oblatione cium. Item queritur, §. exercitum, ff. locat.

- 89 Et ita praticare docet Caccialup. ad l. item fuisse q. 40. de offic. assessor. sequitur Rip. in israel. de pest. par. 2. num. 23. Viui. secundum primam impressionem, in verb. jura. Ruin. conf. 147. n. 16. vol. 1. cum commentat. Ant. Gabr. de solut. concl. num. 47. ubi applicat ad calum latis frequentem, quod conductor per vinum, vel alio modo coactus ad solvendum a principali debitor, non liberatur, nisi si denunciaverit.

- 90 Ampliatur dispositio l. item queritur, §. exercitum, ff. locat. in notabili casu, & quotidiano, ut si quis habet domum conduciendam ad certum tempus, & velit recedere, nec amplius stare, quod debet recessum notificare locatori, num. 90. ibi, limit. 6. ff. de verbor. oblig. Pedemon. 108. par. 2. dicens Senatam in pluries iudicasse, alias tenetur ad pensionem etiam si elapsum sit tempus conductionis, Balan l. 1. §. si per illum tex. num. ff. de eo, qui pro tutor. dicit singulare, notabile, & quotidiana. Ialo. in l. si ex legati causa, col. 4. sub num. 14. limit. 6. ff. de verb. oblig.

Quare non considerat conductor, est elapsum tempus, quia notificare debet.

- 91 Declaratur primo loco dispositio §. exercitum, ut non procedat, nec habeat locum, quando est necessitas improvisi, quo calu conductori succurrit, & habebit remissionem. Bossi. de remiss. merced. conductum. num. 52.

- 92 Declaratur secundum locum necessitas non sit improvisi, & locator est persona, cui sit fuisse denunciatio, providisset, & tunc conductor tenetur ad interesse, & omnia danajia, ut si domus funditus destruitur, tenetur ad istius pretium, & contentorum in ea. Bossi. in cit. loc.

- 93 Declaratur tertio loco dispositio §. exercitum, l. item queritur, ff. locat. si persona non est talisque venisset, licet providere non potuisset, vel iussisset, tunc non nocet conductori denunciatio non facta ad remissionem obtinendam. Bossi. de remiss. merced. conductum. num. 52. in fin. Buri. conf. 1. num. 29. lib. 1. Alex. consil. 127. num. 6. lib. 5. Rimin. iun. consil. 40. num. 32. lib. 1.

- 94 Declaratur quarto loco in notabili casu, ut si est contentio inter locatorem, & conductorem, & conductor dicat, nolo recedere, sed volo remissionem tantum, & conductor replicat, ego volo quod recedat, conductor erit audiendus, cum hoc sit innotandum eius fauore, qui requiritur potest per eum l. fin. C. de pact. Bossi. in praed. hac sum oportere conductorem de remiss. merced. conductum. num. 46. & seq.

- 95 Declaratur quinto dispo sio §. ex re, si impedimentum est notorium. Dec. conf. 356. col. 3. versis, secundo responderet, Ruin. conf. 77. num. 2. lib. 5. Pacis. conf. 3. num. 19. lib. 1. Boer. dec. 40. num. 7. Socin. iun. conf. 104. num. 26. lib. 3. Menoch. conf. 120. num. 14. lib. 2. & 246. num. 19. cum seq.

A D D I T I O.

¶ Quando impedimentum sit notorium, quod casu isto non requiritur aliqua protestatio, diligentia, vel probatio, Bar. in l. 1. C. ubi et aduor. quos. Rip. de princ. iudic. in caus. pest. num. 18. Cagnol. ad l. in omnibus, n. 5. ff. de regul. iur. Affili. dec. 50. Fel. in cap. & transmissa num. 2. C. & 7. ubi Paris. num. 14. vers. quartus casus de prescriptione. Anst. in §. quodam, num. 12. ubi Iaf. n. 78. de alio, Seraph. de iuram. princ. 35. num. 16. Boer. dec. 40. num. 7. iterum Affili. dec. 79. num. 3. assensum ita fuisse iudicatum, ubi v. ff. col. 1. idem approbat, & sequitur Bru. conf. 45. n. 4. Curt. ad Alex. in l. §. quod diximus ff. si quis conuictus. Offa. sch. Pedemon. 175. n. 12. ubi ex multis communiter concludere videtur, impedimentum etiam notorium probandum, & non esse necessarium protestationem, nec iuramentum ita iudicatum. Sed Petr. Surd. dec. 326. n. 8. & 83. melius in dictis meo concludit impedimentum notorium non esse probandum, & sufficit allegare de quo index ex se ipso scire formare potest. Et quod in impedimento notorio protestatio non est necessaria, nec aliqua verborum probatio diligentia, ultra iam adducit, Ponit Seraph. de iuram. princ. n. 15. n. 16. Socin. iun. conf. 120. num. 20. lib. 3.

Addo ultra nos bene loquentes ad d. carol. con. 88. n. 10. ubi protestatio non est necessaria, nec probatio diligentia, quando impedimentum est notorium. Andr. Garib. lib. 1. practica. obferuatio. obferu. 14. p. 1. n. 4. Vanc. de nul. lit. in r. d. ordinari. num. 166. Sfort. de restitut. in integrum. quafi. 23. num. 5.

- 96 Declaratur sexto, quando impedimento prononiat a locatore, quia certus certiorari non debet. Soc. iun. conf. 20. num. 12. lib. 3. Ioseph. de Lud. concl. 12. declarat. §. Buri. conf. 306. num. 2. vol. 3.

Declaratur septimo, ut tunc tacenda sit denunciatio ex mente §. exercitum, quando sine periculo fieri potuit, alias no. Rom. in l. si filius ff. de damn. infect. Menoch. v. supra. Rot. noui. 241. par. 2.

A D D I T I O.

¶ Quando impedimentum prononiat falso ipsiusmet locatoris, quo casu statim tenetur, nec est necessaria aliqua protestatio. Roma. conf. 178. num. 1. in fine, & apertius Soc. iun. conf. 120. num. 12. lib. 3.

- 97 Ex cuius discursu in practica colligitur, ut non sufficiat simplex, & nuda persequerantia conductoris, nisi viatur re conducta, & tacendo non praedictum sibi, quan.

Tractatus D. Vincentij Carocij

quando. Contradictorio impedire non potuit. Adde in terminis Soc. iun. conf. 120. num. 11. lib. 3.

98 Declaratur non dispositio §. exercitum, ut procedat in damno habente tractum successuum. fac. Menoch. de arbit. iud. conf. 137. num. 19.

Declaratur octauo dispositionem §. exercitum de in. timatione facienda per conductorem, ut non habeat locum quando apposta est dies in instrumento, quod et interpretat. Rebuff. in l. habere, vel. 4. vers. 1. de verb. signific. per l. qui ad certum, §. locat.

Subdeclatur, nisi consuetudo sit in contrarium, promittit in Francia, attestatur Rebuff. in eisdem loco. Et si predicta sint vera, omnia fere instrumenta locationum certum tempus continent.

Declaratur nono §. exercitum, quando nullum effectum operari possit denunciatio. puta si extra ban. nimenta, quae pro bono publico reuocari non possunt. Fulgosit. l. si idem, §. de cuius. Item in cap. final. de empt. & vendit.

Declaratur decimo stante iuramento Dec. & cō. muni in l. quod, & num. 10. & in repet. num. 43. ff. si cert. per Caball. de iust. §. 3. num. 46. Couar. resol. lib. 3. c. 17. num. 5. Auiler. ad l. vel. 408. de iuram. priuileg. 49.

Declaratur undecimo in denunciatione in citatorie, & sic quando ex natura contractus, quid agendum esset constaret. Soc. iun. conf. 120. num. 21. vel. 3. Burlat. conf. 305. in fine, vel. 3.

Declaratur duodecimo quando penitus re vti nō potest. Burlat. ad res. num. 15.

ADDITIO.

99 Declaratur decimotertio, ut denunciatio fiat, & requiratur, quando sine periculo fieri potest. Roman. in l. si si. l. ius. §. de damn. iust. fac. Menoch. conf. 246. num. 31. vers. sic. Rursus respondetur.

99 Similibus enim impediens substantibus, locator tenetur ad interesse lucri cessantis, & damni emergentis, & conductor liberatur a condutione, l. si in lege, §. colonatus, §. locat. ad quam Bald. res. lib. 3. c. 5. lib. 3. Roland. conf. 69. num. 7. lib. 4.

100 Duo principaliter de dicta dispositione, item quaritur, §. exercitum, §. locat.

Primum, quod locator tenetur si potuit denunciare, sed non denunciavit, unde consideranda est potentia. Alterum, si potuit resistere, & quod ex non denunciatione, locator damnum passus sit. Rip. de priuileg. contr. pest. num. 12. Soc. iun. conf. 120. num. 19. lib. 3. Menoch. conf. 246. num. 31. ita declarando §. exercitum.

101 Conclusio vigesimaquarta. Altera est conclusio ex l. qui fundum, §. Imperator, §. locat. conductor si remissio pro rata, si uō potest vi re locata, & si mercedem soluit, tanquam indebitam repetit.

102 Declaratur hac conclusio, ut procedat, & habeat locum, si conductor fuit impeditus facto locatoris, vel in re ipsius, quod causi sibi, non locatori nocere debet. Iuxta l. qui eptas, & ibi no. & l. item quaritur, §. item cum quidam, si. loc. de cuius materia ponam (Deo dante) duo locos.

103 Et tunc intellectus magis approbatur per Castren. ibi de tribus positis per gloss. & est primus in ordine.

Et subdit text. in d. §. Imperator, Macrodes ut inde-

bitas recuperabis, & sic conductor non valenti frui recondita facto locatoris, vel casu contingente in re locata, duo reuocari a competunt. Aut enim soluit mercedem, & competit recuperatio per conditionem indebiti, ut ibi per Accurs. quem ceteri sequuntur. Aut non soluit, & fit diminutio pro rata, pro qua tū non potuit. Ad id gloss. in l. §. si pensio, in vers. ita tamen de migrando. Buer. dec. 249. num. 9. Becc. conf. 45. num. 21. lib. 1. Pedemont. dec. 98. num. 9.

Et sic corollarie interitur ad vnum satis utile in hac locati & conducti materia, an conditio indebiti competat conductori pro mercede indebita soluta, vel adio ex conducto, & distinguitur: aut soluit totam pensionem antequam impediatur vti re conducta, & tunc competit adio ex conducto, si vero soluit postquam fuit impeditus vti re conducta, forte ex casu contingente in re locata, & tunc competit conditio indebiti, & sic cōciliantur, & intelligitur duo iura moueri aliquantulo pugnancia, lesa enim, si quis fundus, §. Imperator, in fine, loquitur dum conductor soluit postquam fuit impeditus vti re conducta, & competit conditio indebiti, quia iam solutus est contractus per causum mortis contingentem in capris. Vnde adio ex conducto competere non potuit.

Aut soluit conductor pensionem antequam impediatur vti re conducta, puta soluit totam pensionem in principio, & tunc competit adio ex conducto, & ita procedit dispositio l. sed adde, §. si quis eum, ff. loc. & ratio videtur, quia adhuc locatio durat, unde competit adio ex conducto, quia text. in alio casu dat conditionem indebiti, si pensio soluitur per errorem in quantitate, ut si locum quidem, putans esse deberi pro pensionem, cum decem tantum essent debita.

Et facit ad id, quod superius diximus de locatione per errorem, quia hic error in locatione in solutione pensionis, ut dictum est.

104 Conclusio vigesimaquinta. Dicebat quandoque Rota, ut per Caput aquino. dec. 184. conductus, per. i. quod si conductor molendini sublocauit pro certa quantitate farinae quolibet anno, si secundo conductor impediatur a primo, & velit eum recognoscere, quod si detur recuperandi facultas, nullum interesse praetendi poterit, ad effectum ut competat remissio, vel restaurum.

Et sic Rota vult, quod quoties damno praeterito succurri potest aliquo modo per conductorem, tunc sibi non est facienda remissio, vel restaurum. Vnde nō erit satis dicere, sui impeditus vti, quia datur replicatio, poterat succurrere huic in pedimento, vel impediendo, vel recuperando, prout ex ea decisione colligitur.

ADDITIO.

99 Et notandum, si in practica generaliter in materia impediens, quod si impedimentum continetur in re rei videtur remittere in sum, l. excepto, C. loc. Bero. conf. 150. n. 4. 30. & duo remedia competunt impedito, Primum est quod discedere potest a contractum, secundum quod egeret potest ad interesse, & tunc remedia sublati competunt aliud, cum tendam ad diuersa. Surd. dec. 94. num. 1.

105 Conclusio vigesima sexta. Velis est indagatio, qualis, & quāta debeat esse remissio propter sterilitatem, & vti que statuit arbitrio iudicis. Barbat. conf. 21. col. 2. penult.

- penult. in princ. lib. 2. Menoch. de arbit. indic. casu 77.* tet; si superius in questione de sterilitate.
- 106 Conclusio vigesima prima. Finit quandoque instrumenta quod conductor promittit solvere pensionem, & mercedem omni exceptione, & occasione remota, suscipiendo in se omne periculum, & casus fortuitus exceptis, tēpestate, & bello, vel simili modo. Inquendo, quo calu duobus concurrentibus valet, & hoc secundum utramque opinionem Doctorum, scilicet generali renunciatione, & exceptione aliquorum casuum. Ita pro constanti affirmat Grat. *confil. 161. num. 15. par. 2.*
- 107 Conclusio vigesima secunda. Conductor pedagi, vel gabellarum, si remittit mercedem propter relaxationem repelatarum; vel prohibitionem extractionis biadarum per bannimenta, vel similia. Franc. Marc. in facti contingencia. *decis. 62. par. 1.* ubi dicit, quod debet fieri aliquis consideratio, & est casus satis frequens, & a paucis excogitatus, cum a Principe, & Gubernatoribus provinciarum, bant steritiffima bannimenta in materia annonae.
- Facit Anan. *conf. 74. col. penult. vers. In casu autem* istu qui in specie respondet, quod si conductor datij salis Bononię fuit impeditus ex ordinationibus a Bononicisbus etiam iussit. factis, non tenetur perseverare in ipsius datij condictione sequitur Crauet. *conf. 95. num. 8. in fine.* Menoch. late. *conf. 17. num. 53. conf. 120. num. 19. Bero. conf. 140. lib. 1.*
- Ampla ut hoc casu a condictione recedere liceat, & totum damnum, & lucrum cessans a locatore cōsequi. Roland. *conf. 68. num. 22. vol. 4.* qui loquitur in locante datia, qui postea impedit vium datij per prohibitionem extractionis mercedum. Burla. loquens in locationibus gabellarum, *conf. 309. num. 6. vol. 3.* casus frequens, & quotidianus propter continua bannimenta; extractionum.
- 108 Conclusio vigesima nona. Publico conductori alienius fontis, si remissio, si per aliquod temporis spatium duratur, vel aliquo impedimento afficiatur, & hoc pro rata temporis, quo frui non potuit, *l. qui in solam. §. adiles. ff. locat.* quod la nē multis durum vium fuit, ex quo communitas concedit alijs gratis, unde illi nihil perdunt, sed ibi respondet Cast. quod satis dicitur perdere, si perdant illi, quibus gratis concessum est accedere, satis enim perdere dicitur, qui non implet voluntatem suam, *gloss. fin. in l. penult. ff. de condit. indeb. ubi tal. num. 3.* Facit textus in *§. praeterea. ff. de iussu. de obsequio. ff. de iussu. de obsequio. quando sit contra voluntatem, dato quod lucrum consequatur. gloss. in l. Paulus respondit creditorem. ff. de solutione. Facit l. fin. in fine, ff. de usu & habitatione. Grammatic. *conf. 12. num. 6.**
- 109 Possit ad intellectum de istis *§. adiles*, dici, quod ibi per adiles fuit facta conductio nomine publico.
- Vnde vna est in conductio. Si aliqui igitur de publico vti non possunt, publicum ipsum dicitur impediri, cum impediatur particulares vti membra ipsius publici; igitur conductoris.
- 110 Conclusio trigesima. In pulchra facti contingencia cōsultus respondit Bartholomeus de Capua, pro ut apud eum ita attestantem *singul. 65.* expedita &c. Si quis locavit alicui vnum petum terrae, & conductor in vna parte ipsius leminavit hordeum, in alia granum, si hordeum pariter calamitatum, & granu

non, si calamitas renunciat hordeum calamitosum, & proteclatur quod eum nolle teneri ad terraticū, dicit locator, renuncia mihi granum quoque, & ego liberabo te a prestatione terratici, dicit ille, nolo utique, aut totum habebit, aut totum recusabit, ut per eum in citato iam loco.

Ultra quem conclusio vera videtur aliquibus eōcurrentibus, scilicet vniatē generis, vel officii, aut pretij incommoditate separationis. Ita consensu renuit Signorolus, quem refert & sequitur Veron. & modo, quo supra, declarat in *l. cum eiusdem. sub. 5. ff. de adilectis. Franc. Tigrini ad l. cum in ea. §. 1. ff. cod.*

111 Conclusio trigesima prima. Si locator res quā calmate iā perit, solutio intelligitur fieri pro forte principali, non pro fructibus. Cyn. & Salicet in *l. 1. C. de sol. int. calima* autē quid sit, ultra iam adducta, vide Col. in verb. calima. Menoch. *prafump. 38. num. 8. lib. 3.*

112 Conclusio trigesima secunda. Solet tamen in hac remissionis materia cautela vtilis adhiberi apponendo in instrumento locationis talia, vel similia verba. Et ideo conductor renunciat conditioni sine causa etiam iussit, & omnibus exceptionibus, per quas releuaretur a solutione pensionis, vel mercedis, & omni legum, & iuris auxilio. Spec. in *tit. de locato. §. nunc aliqua*, q. 1. 8. Commendat, & ita praescare docet Alber. in *l. item queritur. §. exercit. ff. locat. laio. in l. 1. col. 5. vers. limitat tamen, C. de iure emptionis. Alex. conf. 28. col. fin. lib. 1. Veron. cautel. 48. Crauet. *confil. 290. in fin. Rol. conf. 86. num. 10. vol. 3. Ancha. confil. 44. num. 14. par. 1.**

Addo bene loquentes Gozzali. *confil. 69. num. 10. & confil. 56. col. 3. in fin. Capic. decis. 87. & 89. Joseph. de Ludou. confil. 12. declarat. 8. Cott. in memorabil. in verb. conductor. Roland. de lucro dat. q. 41. num. 12. Port. conf. 143. num. 18. & 144. num. 15. Franc. Bec. conf. 87. num. 17. lib. 1.*

113 Declaratur, ut per hanc renunciationem non cessatur sublatum ius retentionis, si illud solum committeret. Capic. in terminis locati & conducti, *decis. 88. per tex. in l. fundus qui locatus. ff. de fin. in prin.*

Declatatur secundo, ut ista cautela non procedat stante enormissima lesione multo ultra duodecimam. Moze. in *c. de locat. in verb. accidentalit. num. 58.*

114 Conclusio trigesima tertia. Vidi in facto casum, Extat illarum per Italiam, & quam maxime Iuderti, quod instrumenta habeant executionem paratam, si locator agat contra conductorem ad huius praedationem, an debeat retardari executio, donec sterilitas, & remissio discutatur cum veniat ex natura contractus, vti ex praedictis colligi potest.

Non vidi hanc questionem apud Barzū de guarrentia, nec Galleium in forma camerae, & sepius occurrit in factis.

In qua resolutione cum exceptio restitui pendeat ex natura contractus, ut debeatur restitutum credere, rem distin. vendum prout in materia melioramentorum, aut enim requiritur auctoritas indagine, & iudicio iustici, alias executionem impeditur.

115 Vidi etiam in facto casum, cum conductor petenti remissionem propter sterilitatem, locator dicere possit, nolo remittere, recedamus a contractu.

Audiui etiam a multis praedictis, quod si locatio sit ad annum tantum, quod nō solet fieri pactum de remissione mercedis propter grandines, vel similia, le-

Tractatus D. Vincentij Carocij

- cus si ad tres, vel quatuor annos, quasi unus annus de facili compenſetur cum alio.
- 116 Dixit etiam mihi quidam valde ſenex, qui & a ſe- nibus audivit, quod ſi vno anno erit ſterilitas, non erit anno ſequenti nec veniunt ſimul coniunctæ duæ cariffiæ, & videbis multos colonos in anno ſterili- tatis, petunt licentiam dicentes non poſſe metere, & fieri remiſſionem pro rata detractis operibus, & laboribus.
- 117 Dant ſigna cariffiæ, & ſterilitatis ruſſicani, vt ſunt inter alia illa coriſia ſungorum, lini, agnor.
- 118 Concluſio trigefimatercia. Si fructus valeant plus ſolito, vel vbertas veniat inſuſtria, & labore coloni, penſio non eſt augenda, ſecus ſi fertilitas proveniat calu, quia penſio eſt augenda pro rata. *gl. in l. ſi merces, §. vis maior, ff. loc. & hæc opinio non poſt 10. And. Innoc. & Anchar. tenuit in ſol. in d. c. propter ſterili- tatem, nu. 14. Firma de gebel, p. 2. nu. 39. & communè dixit ſecurè Ant. Gomel. de contrah. s. de locatione, nu. 19. Emanuſſo Theſaur. in verbo conſultorij, num. 221.*

ADDITIO.

- ¶ Hinc dixit Alberici, in l. Rutilia Polla, ff. de rer. empt. in cauſa occuſo Parme, vbi quis conduxit gragraziam cum quatuor molis, promittens decem pro quolibet modo, ſi ex eius inſuſtria ad dicitur quintam molam, non tenetur pro tota ad decem alios modos, dicens ita iudicatum.*
- 119 Declaratur hæc concluſio, & ita videntur poſſe conciliari opiniones, ſi vbertas ſit exceſſiva, & vitra dimidiam, vel in cauſa inopinato quæ cauſa penſio au- genda erit Caſtrenſ. poſt aliquos in d. §. vis maior, & melius in l. cotem, §. qui maximus, col. 1. nu. 2. de pſol. a. ponens exemplū Romandiolæ, vbi fuerunt augmen- tate gabelle propter afluentiam inſolitam hominū. commendat Soc. iun. conſ. 88. in fin. vol. 2. Ari. Pinell. de reſcind. vend. l. 2. p. 1. c. 3. nu. 35. vbi valde commen- dat. Adde vitra eum Franc. Marc. deſ. 10. p. 2. qui tandem in fine cum hæc opinio reſidere videtur. Brun. de augment. concl. 14.
- 120 Hinc poſtea infer tur. Si locauit molendinum, ex quo percipit conductor ſolum quinquaſaginta, quia erant alia molendina quæ modo ſunt diruta, ſit aug- mentatio pro rata, vt dixit Ang. in verbo locatio 17. & læpius in ſaclo occurrit.
- Adde in materia molendini, quod conductor mo- lendini eū quatuor rotis nō tenetur ad maiorem pē- ſionem, licet imponat quintam rotam, vel machinā. Alber. in l. Rutilia Polla, ff. de contrab. empt. Vero, de ſeru- riſtis, præd. tit. de ſeru. Pariter non eſt in conſideratio- ne tanquam intereſſe, ſi molendinum minus lucrum faciat propter nouum contractum. Bar. in l. quo mi- nus, q. 2. de ſummi. Aſſi. deſ. 388. nu. 22. Bene in ma- teria a Ioseph de Ludou. Reg. Luc. 8. nu. 22.
- 121 Concluſio trigefimaquarta. Conductor non aug- tur penſio per alluuiorem, Angel. poſt Cyn. in l. lege, c. locati, dicens hoc perpetuo notandum, & de facili euenire poſſe, maxime in agro Tudertino ex vicini- tate Tiberis, quæ læpe dicitur de ſaclo, ruſſificatur grauamen, nec eſt locus appellationis. commendat Hippol. ſing. 134. dicens hoc facere ad limitationem Liſeundum veterem, ff. de regul. iur. Rodoa. de reb. eccl. q. 13. c. 391.
- 122 Et quo ad fructus, ceſſant colono. Nat. conſil. 606. nu. 15. lib. 3.
- 123 Eſt magis communis opinio, deſ. Perr. 14. nu. 4. parte 1. Viuiſop. 62. parte 2. ſecit l. fruſtus, ſ. ſequenti ff. de rei vendit.
- 124 Concluſio trigefimaquinta. Conductor gabelle- rum augetur penſio aucto territorio, Ang. in Auth. v. determinet.
- 125 Concluſio trigefimaſexta. Fornario conſucto, ad coquendum panem, penſio non augetur aucta fami- lia. Pile. q. 48. Brixi. q. dominical. 51. ſalo. in l. quo mi- nus, q. 32. de ſummi. Boer. deſ. 213. nu. 9. Vberton. de ſeru. urban. præd. capit. 50. de ſummi. Jacob. Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. caſ. 23. nu. 10. dixi. ad regulam quid, nu. 124. ibi q. 5. nu. 24. Pedem. deſ. 226. numer. 2. p. 2. inferens ex hoc, quod conductor in perpetuum non tenetur de augmento monetæ, ſi penſio in im- menſum creuerit.
- Ampliatum eſſe in molendinario, qui ſi pro- miſit molere alicui pro ſeſſibus, & familia, nō tenetur ſilijs ſeparatim habitantibus, Pile. q. 48. Brixi. q. 50. & hæc opinio eſt verior, & æquior, ſal. in l. quo minus, nu. 14. de ſummi. & in conſcientia tutor. Angel. in verbo locatio nu. 18. ratio, quia non videtur cogitatum, ſi quis vno in fine, ſi de periculi rei vendit. Facit ad in- tellectum l. ſi ſeruatur, ff. de ſeru. urbanorum prædiorum. Tirac. de retrah. §. 20. gl. 1. nu. 32. Rol. conſ. 1. nu. 167. vol. 2.
- 126 Concluſio trigefimaſeptima. Ad iudicationis aug- mentum cedit locatori. Bal. conſ. 370. lib. 1.
- Nec omittam conſiderandum, quod molendina minus lucrum facere propter noua conſtructa non eſt in conſideratione. Bar. in l. quo minus, q. 2. de ſummi. Aſſi. deſ. 389. nu. 12.
- Et hæc appoſui in materia fertilitatis, & augmen- tande quæ non videtur in materia per Boſſi, plene proſititum in c. remiſſi conſul. neque publican. ne- que per Mozza. de contrah. in c. de locatione in verbo ac- cidentalia, vbi hoc proſtitur.
- 127 Concluſio trigefima octaua. Pecunia abſcondita reperta eſt domini, non coloni, vel conductoris, & ſic hoc augmentum eſt domini locatoris. Bart. ſubſolu- re. in l. a ſutore, ff. de rei vendit. reputauit ſingulari, & dixit in ſaclo habuiſſe Aret. in §. Theſaurus de verbi- ſus. Petr. Girar. ſingul. 95. in ſua. Arno. problem. 19. vbi loquitur in fortiori terminis de emptore. Pa- bian. hoc valde commendat de empt. & vendit. q. 6. principal. nu. 24. Caballi. milleſio. 9. p. 1. Didac. in regu- la peccatum, in tertia parte reſcripti. §. 2. nu. 2.
- 128 Illud vnum in materia augmenti in hac locati ma- teria non omittam, quod ſi quis conducat molendi- num ad quatuor rotas, ad decem pro qualibet rota, ſi augeatur quinta rota non eſt augenda penſio. Al- beri. in l. Rutilia Polla, ff. de contrab. empt. dicens ita Parmæ fuiſſe iudicatum. ſal. in l. inſtituta, num. 22. ff. de inſt. & iure.
- 129 Nec conductori facienda eſt remiſſio, qui male co- luit ab initio, poſtea ſuperuenit ſterilitas, l. ex con- ſuet. §. cum quidem, ff. locat. & læpius in ſaclo occurrit. Mago. Rol. Floren. §. 7. nu. 22. c. omſſiſq. Capra. regul. 87. nu. 30. Rumb. conſ. 490. nu. 5. vol. 1.
- 129 Adde vltimus in hac materia fertilitatis, ſi res lo- cata, ex qua penſio debetur, eſt poſta ad ſola de mon- ſtratione, & tunc ſi talis res eſt ſterilis, nō liberatur, ſe

- sed debet suppleri ex alio fundo, vel alio modo. Si vero res locata est posita ad taxationem, tunc suppletur in alio anno, vnde: si pensatio, & pars, iocus si plures, Sebasi. Med. c. de conf. par. 2. q. 10. num. 41.
- 330 Pariter dicendum est, quod si conductor promissit remissionem non petere, nisi in uno calu tantum in instrumento appositum, videntur exclusi alii. Coc. conf. 128. col. 2. vol. 2. Calcan. conf. 28. num. 8. Grat. conf. 12. vol. 2. & sic habes in practica duos calus. Ruin. conf. 87. in fin. vol. 1. Rim. in prin. de donat. num. 1025.
- Primo ex parte locatoris, & fit extensio vel ratio. ne similitudinis, identitatis rationis, vel similitudinis ita procedat. Conf. Cephal. 257. vol. 1. Burat. 8. num. 15. vol. 1.
- Secundus est calus pariter, ex parte locatoris quando pactum remissionis derogaret iuri communi, puta si esset dictum vt fieret remissio pro damno pestis, belli, & tempestatis magno, vel paruo, cum de iure pro paruo damno non fiat remissio. Vnde non fit extensio ad similem vel maiorem rationem habentes: pulchre Jacobini. conf. R. in fin. 649.
- 331 Alter est calus negativus ex parte conductoris promittentis non petere, nisi in tali calu expressio, & tunc non fit extensio, immo tenetur in calu non expressio ad integram pensionem, & ita videbitis practicari.
- Et in materia remissionis indichina acquipollet vniuersali. Vnde si promittatur remissio in calu tepestatis, intelligitur generaliter cuiuscunque tempestatis, si vno, si vbi, & quae. ff. loca. Cephal. conf. 229. num. 23. Sebasi. Med. c. de reg. iur. regul. 2. num. 72. par. 1.
- 332 Declatur superius triuata excludio multis modis. Primo nisi calus omnibus sit similis expressio, pro ut dixi in de calib. q. 3.
- 333 Secundo, vt non procedat si induceretur peccatum, si calus omnino non comprehenderetur, vt locator locupletaretur cum iactura aliena. Menoch. conf. 82. num. 48.
- 334 Tercio, nisi uens agratis repugnet Mago. de commun. de conf. Luc. 67. num. 18. vbi loquitur in calu belli expressio, & tunc ueni copia locuturum.
- 335 Quarto, nisi expressio sit gratuita frequentioris usus. Cephal. conf. 257. Burat. conf. 8. num. 15.
- 336 Quinto loco addo notabilem doctrinam Salic. in l. litere in fin. C. loc. vbi si conductor recepit in se casum tempestatis, intelligitur de tempestate, & quae sic. licet inducat, vt aliquod vitra uerbum operetur. Si vero locator recipiat, intelligitur non solum de illeritate, sed de exiguitate fructuum, quod pulchrum est.

ADDITIONO.

- 337 Sed ponit hic casum valde quotidianum. Promitto conductori meo, facere illam remissionem, & restitutum quod facies vicinus meus, vel camera cum Publicanis. Si vicinus, vel camera nullam faciet remissionem, nec ego facere debeo. Alex. conf. 3. col. 1. & 2. l. b. 1.
- Contrarium consuluit Soc. sen. conf. 4. l. b. 1. & qui videtur ut Colla in verbo quod, dicitur esse valde frequentem, & sapienter in falso b. amittit.
- In puncto tamen consilii Antonii Alex. sequitur, & descendit a multis obiectis. Prout patet. conf. 443. & 473 num. 3. vol. 1. & vltima.

- 337 Cõigna & valde connexa est materia impedimentum iam proxime discussa, ob id non leparado materias

al fac. liore. n. in eligentia prosequar per cõclusiones inchoatas n. et rian illa vtilem, & practicabile ad item queritur. Item cum quidam ff. loca. impedi. mentu igitur quadrifariam consiliatur, ex parte locatoris, ex parte conductoris, ex parte tertij, & ex calu.

- 338 Ex parte locatoris conclusio est. Quando conductor prohibetur vt re conduca factio locatoris iusto proveniente ex facto conductoris, puta non tolerentis mercedem, vel factio locatoris iusto non pœueniente facto conductoris, est materia lade, C. locat. ponam suo loco.
- 339 Secunda est conclusio ex parte locatoris. Si conductor impeditur vt re conduca ex facto locatoris iniusto, tenetur locator ad totale interesse, l. ex conduca, in prin. l. si fundus, l. & hac distinctio, ff. loc. Ruin. conf. 165. num. 3. vol. 1.
- Anan. conf. 74. col. 1. penul. vers. In casu isto. Bero. late conf. 140. lib. 1. Menoch. conf. 127. num. 53. 128. num. 7. Crauet. conf. 95. num. 8. Aret. conf. 111. num. 4. Alex. conf. 48. num. 3. lib. 6.

ADDITIONO.

- 339 Socii. conf. 127. num. 3. vol. 1. late Becr. conf. 45. nu. 19. Roland. conf. 69. vol. 4. Sord. deris. 42. num. 17.

- 340 Ampliatur hæc conclusio, vt possit repetere pensiones solutas & aliam domum conducere. Bal. conf. 325. vol. 3. late Rol. conf. 19. num. 22. vol. 4. Strach. de mercat. tit. de nau. par. 3. num. 25.

Ampliatur secundo allegata conclusio, quod statim locator agere poterit, vt a pensione liberetur, & ratione lucris quod facturus fuisset, si aliam domum conduxisset, vel in conductione permanisset suo tempore, prout inferius dicam.

- 341 Ampliatur tertio, quod si dominus locator dicat, ego volo desistere, & quod libere possis vt re conduca, non auditur, nisi re integra, vel lite non contestata pro parte coloni.

- 342 Integra autem res est in materia locati & conduca, si est tractatum modicum tempus iis non contestata, vel conductor non conduxisset aliam domum, quo calu locator auditur volens rescire hoc damnum. Ita practice docet Castrensi. in l. si in lege, §. colonus, ff. locat. & hoc idem cum præcedentis ampliatione tenuit Alex. conf. 84. num. 2. vol. 6. Soc. sen. conf. 155. num. 4. lib. 1. Ruin. conf. 123. num. 5. conf. 85. num. 4. conf. 147. lib. 1. conf. 156. n. 4. lib. 1. Paril. conf. 40. num. 6. lib. 1. Neuzan. conf. 91. num. 9. Alciat. resp. 689. Menoch. in conductore vestigatum loquens conf. 27. num. 3. & 54. lib. 1. conf. 55. num. 14. cod. lib. conf. 246. num. 1. lib. 3. conf. 119. num. 1. lib. 1.

- 343 Cautus igitur est locator desistere, & offerre sua damna, & cautus est conductor allegare etiam conductionem, & si pericuerat, fuisset lucratus tot.

- 344 Ampliatur quarto loco, vt locator teneatur ad damnum, & interesse, etiam quod conductor consensierit appositioni lequestri super fructibus ei locatæ, & ita tenuit Rot. in vna non nouem locutionis coram Domino Antonio Aug. ilino, die quindecimo Ianuarij 1552. vt per Capuaque. de conf. 183. par. 1.

Tractatus D. Vincentij Carocij

glor. in l. damnum. Cod. locat. quam si golarum dixit Bald. singular. 58. Boff. de remissionem, merced. conduſt. num. 10. semperq. fit remissio pro quantitate damni l. ex conduſto. §. 1. ff. locat. sine propter sterilitatem. Bello. conf. 21. num. 9. siue propter bellum. Rom. conf. 432. Bello. conf. 45. num. 8. siue propter vim fluminis vel deiectionem aquarum, prout in magnis siccitatibus. Fulgof. conf. 193. Natte. conf. 449. num. 16. Hippolit. Rimin. conf. 42. num. 1. siue factio locatoris, siue de remissione mercede ad eum fit, siue locatio simpliciter facta sit, quia hoc venit ex natura locationis. Ceph. conf. 257. num. 1. lib. 1. Eugen. conf. 50. num. 46. & est communis opinio. Capr. regul. 88. num. 49. Vnde aut excedit dimidiam, & fit remissio in totum, aut non, & tunc pro rata, ut ex prædictis patet.

- 9 Declaratur quinto, si ita conuenienter esset, quia talis conuenio valet, & tenet. Alexand. conf. 41. in fine. Afflic. decif. 258. per textum in materia locati & conduſti, in l. cum venderem, ff. loc.
- 10 Et si fuerit conuenio copulata, ut propter bellum, & pestem fiat remissio, sufficit vnum tantum verificari ex verisimili mente contrahentium. Bursat. conf. 81. num. 20. lib. 1. Joseph. de Ludouic. conclus. 12. num. pliat. 5.
- 11 Et sic habetur limitatio ad regul. copulatiue.
- 12 Declaratur vltimus, ut licet quis conducat tempore belli vel pestis, fit tamen remissio si post maius bellum interueniat. Boff. de remissio merced. conduſt. num. 59. Bursat. conf. 81. num. 18. Joseph. de Ludouic. conclus. 12. ampliatione quinta.

A D D I T I O.

¶ Et non potest conduſtor remissionem petere si seuerius bellum imminere. Bald. conf. 247. lib. 2. Quem similibus exornat. Regulæ de liberis in conditio. positis in prin. num. 15. fol. X.

- 13 Declaratur septimo, quando occasione belli, vel pestis nihil penitus percipitur, prout dicit in prima declaratione. Si autem aliquod percipitur, & non fit lætio ultra dimidiam, vel afflictus veri, vel perceptio nis fructuum, non fit remissio. Bursat. conf. 51. num. 16. lib. 1. Joseph. de Ludouic. conclus. 12. versio. intelligendo prædicta.
- 14 Adde pulchre Marc. decif. Delphi. 178. vbi conduſtor, cui le abientia ex causa pestis, non fit remissio, si in domo reuincat res suas, & sic aliquid fructu percipit, quod est bene notandum cum lepus occurrat.
- 15 Declaratur octauo, ut licet quis conducat fundum sui natura sterilem, vel prædæ, aut bello suppositum, hoc verum, si tunc temporis raminebat, sicut si superueniat postea. Ita Pernieo. Mozz. de contrah. in sit. de locat. & conduſt. in verbo, accidentibus, num. 32. per l. quibus bonis. §. de illis. ff. de damn. infect.
- 16 Secunda est conclusio ad l. habitatores, §. fin. ff. locat. Iustus timor belli, pestis, malorum spirituum, & similia inducit remissionem mercedis d. l. habitatores. §. fin. per quem ita tenet Alexan. conf. 18. vol. 1. conf. 51. vol. 2. Lucio. conf. 7. Anchar. conf. 88. Decius conf. 555. & ibi in addit. num. 9. conf. 617. Boer. decif. 202. par. 2. Jacob. de L. Guard. inter conuilia Brun. conf. 117. num. 16. vol. 1. Vincent. de Anna allegat. 92. num. 9. Lucius. r. §. 1. 393. num. 7.

Vnde Seneca inquit. Peior est bello timor ipse belli.

A D D I T I O.

¶ Et ita materia malorum spirituum late Didac. Conar. var. vol. lib. 4. c. 6. vbi post multa concludit, tunc recedere timore malorum spirituum, & esse locum dispositioni, n. l. habitatores, §. fin. & sic plures iudicium in Gratiani audierunt, & ibi ponit causam ex sacris authoribus. Nemo. 32. molus ali. gans conf. 81. num. 1. Natte. conf. 50. num. 17. conf. 221. num. 1. conf. 610. num. 11. Bursat. conf. 81. num. 8. Cagnoli in L. xani. de reg. iur. Surd. dec. 183. num. 3.

- 17 Ampliatur dispositio d. §. fin. etiam si bellum, vel pestis, vel similis res vera p. ni suspicionem non veniat. Bart. in d. §. fin. Romani in l. patientis, in fine, §. de damn. infect. & hac est communis opinio. Alex. in l. si vero, §. item emquidam, ff. loc. Dec. conf. 12. Coriecte, in verbo, metus, p. 10. & in litem iurand. §. 4. num. 4. Rimin. conf. 206. vol. 2.
- 18 Ampliatur secundo, ut timore maius aeris licet conduſtor recedere. Guid. Pap. decif. 630. §. gloss. fin. in l. damnum, §. Diuina & c. Cod. locat. Anchar. conf. 370. Marfil. in l. 1. num. 47. de quaſtio.
- 19 Ampliatur tertio num. 19. Rebus. in l. hominis, vers. 4. & §. de verb. sign. ut recedere liceat timore malorum spirituum. Port. in tit. de locat. in fine. Cagna. ad contrah. num. 55. de reg. iur.

Circa tamen intellectum l. habitatores, §. fin. ff. locat. considerandi sunt quatuor casus principales.

- 20 Primus, cum nullus est iustus timor, & tunc nulla fit remissio, & integra merced debetur, d. §. fin. Secundus est casus, si adell iustus timor, sed non recedit, & integra merced debetur, si tamen aliam domum conducat, & debet locator mercedem secundæ locationis, vel quævis conduſtoris fuisse, ex comp. tate, vel refunderet, quasi de hoc conuenisse videretur. l. si domus, versio. idem iur. ff. loc.
- Tertius est casus, si alieum domum conduxit, sed non habet factum, & tunc est in arbitrio locatoris, vel soluere pretium secundæ conduſtionis, quod ipse iniquius in hoc dolo malo præstitit, vel mercedem pro rata remittere, l. sed adde §. sed cum in annum, iura glan. verb. stessio, ff. loc.
- Quartus est casus, quando fuit iustus timor, & migravit, sed habuit aliam domum gratis. Guid. Pap. dec. 630. vbi videtur.
- Ultra Guid. Pap. plene profitemens, ut supra, declara vltimus, iustus iustus timor adesset tempore contractus per ea, quæ superius diximus, & adhuc est glo. in l. de. C. locat. Bald. in l. si ca lege. C. de x. r.
- 21 Tertia est conclusio. Conduſtori fit remissio, si fuit impeditus fructus colligere a mense Septembris in antea exclusio, licet alias fructus illius anni collegerit. Bal. conf. 434. lib. 1.
- 22 Quarta est conclusio. Conduſtori non fit remissio pro fructibus a iulo separatis, nondum tamen in horum reconditis. Fulgof. in l. ex conduſto in fine. ff. locat. Natte. conf. 284. vol. 2. & tenet Bar. in l. ex d. r. fo. sub num. 3. ff. de res vendit. per l. si seruus. §. loc. m. ff. de iur. & clarus Alber. in conduſtoe & lequens, quæ

qui nummis colit ut fructus efficiantur sui, statim quod sint a solo separati, licet in horreo non fuerint reconditi. Ang. in *l. damnum, C. locat.* Soc. *confil.* 100. *colum.* 1. *libr.* 1. Bal. in *l. ex conducto, §. 1. ff. locat.* & hęc est communis opinio Bosii. *de remiss. merced. conduct.* a. 90. circa medium.

Addo de commun. pariter attestantem Curt. iun. *confil.* 85. num. 1. Eman. Garz. in *suos thesaur. disticta* c. 21. 18.

23 Contraria verò opinio est verior, æquior, & magis conveniens contractui locationis & conductionis, uti bonæ fidei, prout superius diximus, & in statu fructuum considerata sunt plura tempora, & gradus, & qualitates ipsius temporis.

24 Primus status fructuum erit, cum sunt in fundo, & dicuntur pars fundi. *l. fructus, ff. de rei vendit.* quo in loco l. C. omisit casum impositum, & illo casu erunt damno domini iusta tamen superius dicta.

25 Secundum tempus fructuum est, cum sunt a solo, vel arbore separati, nondum tamen excussi, vel mundati, sed adhuc rudes existentes prout vulgo dicitur, *græce vna ne i canali*, & sic discurrendos, & hoc casu licet contractus sit impletus ex parte locatoris, adhuc tamen patientiam præstare tenetur, quia fructus sunt colligendi, seu fovendi, & hic verus finis.

26 Vnde locator non videtur vere implevisse, donec vere conductor non sit fructus; iuxta *l. si quis domum, in prim. & ibi Bal. ff. locat.* Calder. *confil.* 5. de locato, & Vnde si damnum contingat modo, quo supra, erit ex æquitate locatoris.

27 Ex quo tempore in hac locati materia colligitur vnum, quod dantur hic duo simul cōtractum esse perfectum quoad locatorem, tamen adhuc teneri ad aliam quam patientiam successivam.

28 Tertium tempus fructuum est, cum fructus sunt mundati, non tamen adhuc in horreo reconditi, & pariter illo casu erit damno locatoris, cum adhuc res non sit plene periticia. Bosii. *de remiss. merced. conduct.* n. 90. in fine.

29 Interens post Socin. *confil.* 100. quod si quis conductor omnes fructus, & præventus alieuius iurisdictionis, si patiatur damnum in conductionibus iam factis, nondum tamen ex actis, quod erit locus remissionis, quia actus non est plene consumatus, quod videtur bene notandum in conductoribus principum, & domicellorum.

30 Quartum tempus fructuum est in fructibus iam in horreo reconditis, ut oleum in vreo, & vinum in dolictis, & tunc attendi debet hinc primo loco, puta reposui scænum in ænili, ut ex eo comedant boves, & ex fimo pinguecat, ager illo casu si proveniat damnum antequam ager pinguecat, est damno locatoris: licet enim scænum sit in ænili, tamen expectat post se alium successivum effectum, & ita discurrendo tenuit Bosii. ut supra, *in h. n. 91.* vbi etiam limitat stant etiam pacto, vel consuetudine, prout apud eum.

31 Quintum tempus ultra Bosio postquam fructus sunt in horreo reconditi, sed conductor non habebat potestatem illos alienandi culpa locatoris, & illo etiam casu facienda est remissio. Silvan. *confil.* 11. c. 12. vol. 1. cui te subscriptis Alcat. Pernicot. Mozz. de *contract. lit. de locat.* c. *conduct. in verb. accidentalitatem*, 35. c. 36.

Ex quibus collatio inferitur ad intellectum non nullorum iurum.

32 Primo ad intellectum *l. pignus, C. de pignor. act.* ve fructus a solo separati sint conductoris, non tamen ex hoc liberetur conductor, quia tenetur præstare patientiam ad consummationem ultimi finis, prout dictum est.

33 Secundo inferitur intellectus ad *l. damnum, C. locat.*, ut non procedat, quando damnum sit vito territorij. Mol. in *c. propter sterilitatem, col. 4. vers. sed Hostiens.* Soc. in *titulo confilio*.

Alias declarationes ad *l. damnum*, habes superius in *tit. de casibus*, ad *l. si merces, §. culpa, ff. locat.* eo recurrere placeat, & ibi de facto iusto, & de iniusto, & similibus.

Sextum tempus, & status fructuum est quod fructus erant iam percipiebantur erant in aere ita inest, quod quasi sunt destructi, nec hoc casu sit remissio, quia de fructuum vitio non tenetur locator, Bald. in *l. daret, q. 7. num. 9. C. locat. per l. ex conducto, §. si quæ tamen vitia, ff. locat.* vbi pariter dicit remissionem non fieri si conductor damnetur propter parvitatem valoris fructuum. Modicum igitur pretium grani non est causa remissionis.

Aliud non omitam, quod colligitur vtile in prædicta, in *l. si ferus, §. locati*, vbi Barz. *de fur.* quod conductor non facit fructus suos antequam mercedem, vel pensionem soluat, Vnde non competit actio furti ut suo loco dicam.

Bene verum est, quod dominus locator permittendo ante pensionem solutam conductorem percipere fructus, videtur tacite habere fidem de pensione, vel mercede debita, dicens *§. vendite, de rerum diuis. habere locum in quolibet contra 20.*

34 Quinta sit conclusio. Conductor non sit remissio in casu *l. siem emptio, §. fin. ff. locat.* scilicet, quando vendit habita fide de precio hoc pacto adiecto, ut donec solvatur pretio, certa merces quot annis tradatur, & hoc casu damnum contingit in fructibus est emptoris, & conductoris simul, non venditoris. Alexand. *confil.* 121. vol. 5. Dec. *confil.* 312. vol. 2.

35 Ampliatur hæc conclusio, ut nedum damnum datum in fructibus hoc casu sit conductoris, emptorisque simul, sed etiam interitus totius reliqua venditio dicitur perfecta, ut per gloss. ibidem, quæ communiter approbatur, ut per Nicol. Mozz. *de locat. c. conduct.* in verbo, *ut videtur alia*, nu. 38. ponam latius Deo dante in *tit. de fur. vbi suppleas*.

36 Ampliatur itecondo loco dispositio *l. leg. siem, emptio, §. fin.* ut procedat, & habeat locum circa remissionem interitus etiam in contractibus luellariis ecclesiasticis.

Similiter in contractibus censualis, qui hodie frequentatur in Vrbe Romana, Perusina, & passim ad tot, & emuntur fructus alieuius predij iuxta bulla Pij V. super censibus, nam propter sterilitatem non fit remissio, nec propter bellum, pestem, vel similem casum. Franc. Mare. *de res. Delphin.* 208. par. 2. Clarus Tiber. Decian. *confil.* 48. nu. 18. vol. 1. Gugliel. Rodoa. *de reb. eccl.* non alien. fol. 31.

37 Addo, quod potius superius in hac materia in verbo emphiteuta sterilis, dum potius ex mente Bald. ad *l. licet, C. de locat.* an emptori fructuum, vel vinctus formalis

& similibus, fit compensatio eiusdem anni, quia si in fructibus diversis anni, non eiusdem anni ita ultra Boll. tenet Petr. Iacob. in sua practica in forma libelli ex conducto, fol. 4. circa medium inferens ad sanorem curam, vt sibi debeatur decimæ, si est caristia in gra. mo, & vbertas in alijs fructibus.

A D D I T I O.

Att. conf. 449. nu. 5. surd. decif. 155. nu. 7. conf. 217. per totum. surd. decif. 217. & decif. 155. nu. 7.

- 53 Vltius cogitandum relinquit sapere magnæ equitatem, puta est caristia, & colligitur parua quantitas grani, sed venditur satis cariori pretio, quam tempore solitæ recollectæ, quo casu non fit remissio.

Adde Corn. consil. 128. fol. penult. lib. 2. Roland. conf. 86. nu. 8. lib. 3.

Econtra dicit Petr. Iaco. vt supra est maxima vbertas fructus, parum valent, nam distinguendum est, an pensio sit in fructibus, & datur augmentum, secus in pecunia, dices hoc valde rationale. Adde prædictis omnibus Petr. de Vbal. de duobus fratribus. par. 1. t. q. 37. Riminali. nu. conf. 40. nu. 11. & 34. lib. 1.

- 54 Prædicandum igitur est sterilitas primo loco, puta si perceptum est minus dimidia, quo casu est sterilitas (vt dictum est) puta de triginta conseruis collegisti decem, & in viginti de triginta fit remissio, & sic de duabus partibus pensionis, & consequenter solum pro tertia parte soluetur pensio.

- 55 Si vero consuetum est percipi quindecim, & sunt percepta sex de quibus, sex quinq. faciunt tertiam partem quodcumq. soluetur pæso pro tertia parte, & vna salma ultra tertiam partem, quinta pars vnus alterius tertig. in quibus est sterilitas, fieri debet remissio mercedis, & sic solui tertiam partem in effectu soluet colonus. Imolind. d. x. propter sterilitatem. Burial. conf. 11. vol. 1.

- 56 Pariter compensatur vbertas, puta ex fusido consuetum est percipi triginta salmas grani, a non præcedenti sunt perceptæ quadraginta, & sequenti decem, illæ decem perceptæ de anno de quadraginta contribuantur cum perceptis de anno de decem tantum. Vnde sterilitas remanebit in decem tantum.

- 57 Præterea eras solitus colligere quindecim modios, & soluebas tres aureos, si non recollegisti, nisi decem, solues duos aureos, nisi sequenti anno, vel præcedenti recollegisti viginti modios. Angelia verbo seratio id. circa medium, dicens idem, si solvatur cetia species, vt per eum.

- 58 Cautus igitur eris in faciendo articules, in deducendo damnum intolerabile, detrahere semen, expensas, & similia, & non superflui nisi tot.

- 59 Interrogatoria recipiant valorem fructuum, quantum valebant etiam annis præteritis, interroga etiam si fit sterilitas in tali specie fructuum.

- 60 Duodecima fit conclusio. Si conductor petat remissionem, & locator dicat, sis paritarius, non potest per hoc recedere a contractu. Bald. in l. i. t. c. locat. q. 1. nu. 7. & hæc est communis opinio. Boll. de remissio. merced. conduct. nu. 49.

- 61 Ultra eum limitam, nisi ex forma statuti, vel consuetudinis esset promissum conductoribus, vel iniquitas circa damnum occursum. Corne. conf. 128. nu. 9. vol. 2. Nouelreg. 83.

- 62 Limita secundum, nisi communis opinio non reputaret annum sterilem. Corn. vt supra.

- 63 Notandum est etiam circa allegatam vbertatem, quod fit compensatio, quando sunt plures anni, quam duo, si aliqui termini damnosii sint non steriles. Aoff. de remissio. merced. conduct. numer. 32. vbi distinguit lucrum a sterilitate, damnum a sterilitate, propter dā, num enim non fit remissio, sicut propter sterilitatem, & lucrum cadit conductoris, & sterilitas compensatur cum sterilitate.

- 64 Illud etiam prædicandum notandum est, quod quando annus fertilis non dum venit, solet fieri solutio cum aliqua protestatione, & sine præiudicio iurium vtriusque partis, & superederet aliq. decreto iudicis. Boll. docens ita prædicare de remissio. merced. conduct. nu. 14.

- 65 Conclusio decimatercia fit. Remissio non fit, nec augmentum, quando fructus, vel valor ipsorum cre. scit, vel decreuit. Angel. conf. 188. fol. 5. & sequenti commendat Paris. ad Bart. in l. i. c. in addition. i. circa medium, C. locat. Full. in singul. suis, litera 5. nu. 68. Tiraq. de vtriusque retrall. ad finem tit. nu. 77. & ratione inoluti fit remissio, vel augmentum, non ratione soluti. Paris. ad Bart. in l. i. c. circa medium, C. locat. vbi dicit notandum, & conductor qui promisit dimittere centum saccos salis, non tenetur, si pretium salis auctum sit ad dimidium plus. Ruin. conf. 109. lib. 1.

- 66 Conclusio decimaquarta fit. Conduccioni fit remissio pro omnibus annis conduccionis, si in primo anno contingit damnum, quod affert ruinam in sequentibus annis. Bar. in l. i. vbi vno, s. item cum quidem, fol. 1. nu. 5. ff. locati. Socin. conf. 88. fol. 1. vol. 1. Boll. de remissio. merced. conduct. nu. 45.

Quod facit pro anno 1586. in quo tanta siccitas vitium, & oliuarum fuit, vt remaneat memoria pro multis annis.

- 67 Conclusio decimaquinta notabilissima est (si Al. mo. credimus. conf. 95. nu. 3.) quo in loco refert conf. Anar. 402. pluribus rationibus, tamen quod qui co. duxit gabellam a Communitate Pistorij pro pluribus annis cum omnibus commodis, & incommotis, ita quod remissio a liqua peti non possit ratione alicuius damni emergentis, si tempore conduccionis Pontifex residerebat Pistorij, vnde ex hoc maximum hominum concursus, si postea alio commigraverit, & ex hoc gabellæ fuerit diminuta, quod remissio mercedis peti poterit non obstante conuentione prædicta, quia ex vulgi opinione illa gabella erat reputata melior omnibus, & illa spes residendi Pontificis fuit causa finalis.

Ex quo consilio vtiliter in hac locati & conducti materia tria principaliter colliguntur.

- 68 Primum est, quod potuisset isti conductori de facili opponi remissio tibi nullatenus facienda est, quia resisdencia Papæ in Vrbe Pistorij est per accidens, nec est credendum, quod ibi per multum temporis residere voluisset, sed ad propriam Sedem conuolare, quare tibi in putes, cur hoc de facili euenturum non cogitasti? & tamen ibi prudenter Anch. & Crauet. communitatis attendit vulgi vulgarem opinionem, & incertam spem conductoris.

- 69 Et sic conclusio intelligitur tibi rebus sit stantibus, pro tempore celebratis contractibus, etiam si ille statum tempore contractus fuisset casualis, & accidens, prout residencia Papæ Pistorij, & mutatione secuta succursu

ritur emptori, vel conductori. *Crauet. conf. 2. 33. nu. 3.*
 circa medium, verideo, & 264. *sub nu. 6.*

70 Secundum est, quod renunciatio de casibus fortuitis intelligitur de casibus fortuitis qui communiter & generaliter omnibus accident, non de his, qui ex plenitudine potestatis Principis aliquibus tantum & particulariter accident, quia tale ius speciale non habetur in consideratione.

71 Tertium est, quod renunciatio de casibus fortuitis facta per conductorem intelligitur de casibus fortuitis pure, & simpliciter, quibus contrahentes prouide, re possunt.

Et factum Principis dicitur casus fortuitus ex parte subditorum, prout alias superius dictum fuit, tam de priuatis nocere non debet, & quam maxime contrahentibus, & in hoc eis succurrendum est. Et licet Princeps faciat aliquam mutationem ob publicam utilitatem, tamen hoc contrahentibus sub velamine publicæ utilitatis nocere non debet, vt ibi late per eum.

72 Colligitur & quartum, quod renunciatio casuum fortuitorum non intelligitur de casu fortuito eminere facto Principis contrahentis, ex *conf. Anchor. 414. ex leum propanas. C. de naut. fauor. quam singularem dixit (al. in l. 1. col. 2. in fin. C. de inst. & sub. inst. & dixi superius.*

73 Vltimum colligitur, quod Principes locant, nec de hoc contractus Principes designant, & benigne eorum locationes sunt interpretandæ, vt priuatis non nocent, licet ministri auidi, & sitibundi totum contrarium faciant anhelantes in vomitu avaritiæ, & hoc contra iustam mentem Principis.

74 Conclusio decimafexta. In facienda remissione attenditur tempus recoleciæ, non congruitus. *Boss. de remiss. merced. condu. q. 2. nu. 32.*

Et si colonus relinquat agrum incoltum, nulla sit remissio quasi culpa coloni non colentis. *Salice. in l. si vno, in princ. ff. locat. New. 22. conf. 99. nu. 16. Iacob. Menoch. conf. 77. in fine aduocatus in hoc iudicem.*

A D D I T I O.

Et si fundus iam seminatus a flumine inundatur, qui pendentes fructus corrumpat, non tenetur iterum seminare, licet alij vicini hoc fecerint, domini tamen in proprijs prædijs, sed non coloni, vel conductores. *Surd. decif. 87.*

75 Conclusio decima septima. Si in instrumento locationis conductori dationum, vel gabellarum promissit locator remissionem facere propter pestem, vel bellum, si pestis veniat post contractum ante tamen ingressum quasi possessionis dationum, vel gabellæ, facienda est remissio ita *vt Boss. de re. q. 53.*

76 Adio Bero, in materia, si publicanus pacificetur locatori teneri de tempore pestis, & belli, non excludit casus similes expressis, prout alias dictum fuit supra in tractatu de casibus. Si vero diceretur conductorem teneri de omni casu exceptis peste, & bello, tunc de omni alio tenetur, nisi sit valde insoluitus. *Boss. de remiss. merced. public. nu. 36.*

77 Et notandum est circa hoc pactum, aut sit simpliciter, & non requiritur quod sit graue, sed sufficit exiguitas, aut apponitur verbum debitum, vt debitum remissionem, & tunc graue damnum exigitur. *Boss. de remiss. merced. public. in fine vbi hanc distinctionem valde commendat.*

78 Pariter impeditur propter pestem, vel bellum exco-

fatur a mora, ppona, & periurio. *Rip. in l. quod te, nu. 41. ff. si cert. pet. Corta in verb. conductor. Rip. de priu. contra pest. nu. 12. Alex. n. conf. 112. in princ. lib. 2. Benincas. de pauperi. in nono speciali contract. nu. 32.*

79 Conclusio decima octaua. Conductori vestigialium non est facienda remissio, si pauci transeunt per territorium. *Bald. in l. si ea, fol. 1. nu. 5. C. de iur.*

80 Conclusio decima nona. Conductori facienda est remissio, si ex causa famis, pestis, belli, vel similis ante tempus recedat. *Iacob. Menoch. in 10. remed. recuperand. ff. si q. 13. declarat. 3. nu. 99. vbi considerat casum famis in materia remissionis.*

81 Vltra quem limitio hoc verum, si libere, plene, & absolute discedat, secus si aliquid retinuerit, vt clauis, mobilia, vel similia. *Franc. Marc. decif. Delphin. 168. & sequen. par. 2. Vnde nonnulli est clauis restitutæ, & se penitus liberare.*

82 Conclusio vigesima. Conductori fit remissio, si bona confiscantur. *Nat. conf. 284. nu. 10. vol. 2. Lanfranc. de excep. e. q. nu. 7. in fin.*

83 Facti. si fundus locatus, si locat. locator tenetur illo casu ad reddendum totam pensionem, vel pro rata temporis quo conductor vti non poterit, licet non teneatur ad interese damni emergentis, vel lucri cessantis. *Nauarr. ex communi in 7. præcept. c. 17. nu. 187.*

A D D I T I O.

Quem textum limitat notabiliter *Bald. in l. pignus, C. pignor. Quod si conditor pro conditione habeat obligata bona locatoris, quod potest se opponere confiscationi bonorum, non in hac conclusio non præiudicat ex dicto locatoris. Surd. decif. 326. numer. 57.*

83 Conclusio vigesima prima. Conductori fit remissio, si imponatur noua onera vel colleciæ. *Rui. conf. 77. vol. 1. maxime per locatorem. Eugen. conf. 50.*

84 Conclusio vigesima secunda. Conductori non est facienda remissio, quando conductor non potuit vti re locata casu fortuito, & pactum adesse, quod locator non vult reneri de ea re, sed pactum operabitur, quod damna & interese, iuxta l. ex conduito, in primis loc. Boss. de remiss. merced. condu. nu. 58. Pariter non fit remissio in conductionibus statutis in manibus fortune, prout in actum retis, in conductore lacus Perusini. *Bald. in l. eum fundus, C. de solut. sequitur Dec. consil. 4. nu. 2. Rot. Terres. 30. nu. 7. per. 1.*

85 Conclusio vigesima tertia. Pulchra est, (ni fallor) præiens conclusio in contractu locationis, & conductionis, & quam maxime in materia remissionis at, tenda est principalis intentio contrahentium, a quo pro se tantum, vel pro alijs conducentis ex qualitate personæ conducentis, & filij, solito personæ, & conuerfione ipsius, & qualitate familiæ, & patrimonijs. *Bart. in leum in plures, in fine princ. ff. locat.*

86 Vnde remissio facienda est, quando impediatur vfus rerum, propter quas principaliter videatur conclusio facta. Propterea *Cast. ibidem dicit, quod ipse conduxit domum pro habitando, ideo hanc pro legendo, & quia propter nouitatem non potuit legere, non tenetur ad pensionem pro ichulis, nec pro domo, licet vfus habitationis non prohibetur pro legendo, sed pro legendo, & atten.*

attenditur id, quod principaliter agitur *l. si quis, acc. causam, ff. si cert. pet. & dicit Castren.* quod obtinuit, & principales Doctores confirmaverunt.

- 87 Cui addit simile consilium n. Narr. in casu quotidian. *no. conf. 610.* ubi excusat hospitium ad quem accedebant milites, & volebant venditores, & vivere ad eorum libitum, quod potest deferre, & sit remissio, pro ut quandoque cvenit in partibus Vmbrie ex magna copia bannitorum qui infestabant tota die, & volebant hospitari, & solvere quicquid videbatur.

Addo prædictis Boss. *de remiss. merced. conductum num. 40.* ubi loquitur in conductore domus pro tenendis scholaribus, vel advenis, qui stare non poterunt propter pestem, & tamen conductor habitavit, est faciendi remissio, quia deficit principalis intentio.

Et ante eum ita tenuit Bartol. in *dl. cum in plures, ff. locat.* quem sequitur Castren. *conf. 51, vol. 1. Boer. dec. 129. num. 5.*

- 88 Vnum addit Bartol. satis utile *dl. cum in plures, in princ. num. 2.* *ff. locat.* quod multo reperiuntur fundi, ex quibus nullus alius fructus percipitur, nisi occupatio, vel venatio, & in hoc sit remissio, si tales fructus percipere non possunt.

Conclusio vigesimatercia. Solent autem nonnulli dari cautela, & principalis est, ut conductor denunciaret locatori, & protestetur cum oblatione citium *ff. item queritur, §. exercit. ff. locat.*

- 89 Et ita prædicare docet Caccialupo ad *l. item sancto q. 40. de offic. assis.* loquitur Rip. in *tratt. de pest. par. 2. num. 23.* Vini. secundum primam impressionem, in *verb. reg. Ruin. conf. 147. a. 16. vol. 1. quem commentat Ant. Gabr. de solut. concl. 11. num. 47.* ubi applicat ad causam talis frequentem, quod conductor per vim, vel alio modo coactus ad solvendum a principali debitor non liberatur, nisi est denunciatio uerit.

- 90 An pliatud dispositio *l. item queritur, §. exercit. ff. locat.* in notabili casu, & quotidiano, ut si quis habet domum conductam ad certum tempus, & velit recedere, nec amplius stare, quod debet recessum notificare locatori, *no. 90. ibi, limit. 6. ff. de verbor. oblig. Pedemon. 108. par. 2. dicens Senatorem ita pluries iudicasse, alias teneatur ad pensionem etiam si elapsum sit tempus conductionis, Balan. l. 1. §. si per illum tex. sum. ff. de eo, qui pro tutor. dicit singulariter, notabile, & quotidianum. Iaso. in l. si ex legatis causa, col. 4. sub num. 14. limit. 6. ff. de verb. oblig.*

Quare non coadus conductor, est elapsum tempus, quia notificare debet.

- 91 Declaratur primo loco dispositio *§. exercit.* ut non procedat, nec habeat locum, quando est necessitas improuisa, quo calu conductoris locum, & habeat remissionem. Boss. *de remiss. merced. conductum num. 52.*

- 92 Declaratur secundumque necessitas non sit improuisa & locator est persona, cui situlit denunciatio, promississet, & tunc conductor tenetur ad interest, & omnia dānata ut si domus funditus destruat, tenetur ad illius pretium, & contentorum in ea. Boss. in *ca. loc.*

- 93 Declaratur tertio loco dispositio *§. exercit.* *l. item queritur, ff. locat.* si persona non est talis, quæ verisimiliter providere non potuisset, vel iouisset, tunc non nocet conductoris denunciatio non facta ad remissionem obtinendam. Boss. *de remiss. merced. conductum num. 52. in fin. Burl. conf. 11. num. 29. lib. 1. Alex. consil. 127. num. 6. lib. 5. Rimin. iun. consil. 40. num. 32. lib. 1.*

- 94 Declaratur quarto loco in notabili casu, ut si est contentio inter locatorem, & conductorem, & conductor dicat, nolo recedere, sed volo remissionem tantum, & conductor replicat, ego volo quod recedat, conductor erit audiendus, cum hoc sit interitulum eius fauore, qui renunciat potest per eum *l. fin. C. de pact. Boil. in præf. hac sum noper conuendans de remiss. merced. conductum num. 46. & seq.*

- 95 Declaratur quinto dispositio *§. exercit.* si impedimentum est notorium. Dec. *conf. 256. col. 3. versis, secundo responderet.* Ruin. *conf. 77. num. 2. lib. 5. Paris. conf. 3. num. 59. lib. 1. Boer. dec. 40. num. 7. Socin. iun. conf. 104. num. 26. lib. 3. Menoch. iun. conf. 120. num. 14. lib. 2. & 246. num. 29. cum seq.*

A D D I T I O.

- ¶ Quando impedimentum sit notorium, quod casu isto non requiritur aliqua protestatio, diligentia, vel probatio. Bar. in *l. 1. C. ubi & aduor. quor. Ripa de princ. indic. in conf. pest. num. 18. Cagnol. ad l. 1. omnibus, n. 5. ff. de regul. iur. Affili. dec. 50. Fel. in cap. & transmissa num. 2. & 7. ubi Paris. num. 14. vers. quæritur casus de prescriptio. An. in *5. quodam, na. 12. ubi laf. a. 78. de assis. Scraph. de iuram. princ. 35. num. 16. Boer. dec. 40. num. 7. Iterum Affili. dec. 79. num. 3. assensum ita fuisse iudicatum, ubi *1. r. fil. col. 1. idem approbat, & sequitur Bru. conf. 45. a. 4. Curt. ad Alex. in l. §. quod diximus ff. si quis causis. Off. scil. Pedemon. 175. n. 12. ubi ex multis communis concludere videtur, impedimentum etiam notorium probandum, & non esse necessarium protestationem, attestans ita iudicatum. Sed Petr. Sar. d. dec. 326. n. 82. & 83. melius ita dico meo concludit impedimentum notorium non esse probandum, & sufficit allegare de quo index ex se ipso se informare potest. Et quod in impedimento notorio protestatio non sit necessaria, nec aliqua veritas probatio diligentia, ultra iam adducit, Pont. Scraph. de iuram. princ. 113. a. 16. Socin. iun. conf. 120. num. 20. lib. 3.***

Addo ultra eos bene loquentes de *l. card. concin. 88. a. 10. ubi protestatio non est necessaria, nec probatio diligentia, quando impedimentum est notorium. Andr. Gar. lib. 1. practica. obferuatio. obferu. 14. 3. a. 4. & ante de nul. lit. iur. d. ordinari. num. 166. Sforz. de restitut. in integrum. quæst. 23. num. 5.*

- 96 Declaratur sexto, quando impedimento proueniat a locatore, quia certus certiorari non debet. Soc. iun. *conf. 20. num. 12. lib. 3. Ioseph. de Lud. concl. 12. declarat. 5. Burl. conf. 306. num. 2. vol. 3.*

Declaratur septimo, ut tunc facienda sit denunciatio ex mente *§. exercit.* quando sitne periculum fieri potuit, alias non. Rom. in *l. si filius ff. de damn. infest. Menoch. 71. supra. Rot. consil. 241. par. 2.*

A D D I T I O.

- ¶ Quando impedimentum proueniat facto ipsiusmet locatoris, quo casu statim tenetur, nec est necessaria aliqua protestatio. Roma. *conf. 178. na. 1. in fine, & apertius Soc. iun. conf. 120. num. 12. lib. 3.*

- 97 Ex cuius discussu in practica colligitur, ut non sufficiat simplex, & nuda persequerantia conductoris, nisi viatur re conducta, & tacendo non permutat ibi, quan.

Tractatus D. Vincentij Carocij

quando Contradicens impedire non potuit. Addo in terminis Soc. iun. conf. 120. num. 11. lib. 3.

98 Declaratur nono dispositio §. exhered. ut procedat in damno habente tractum successuum. fac. Menoch. de arbit. iud. conf. 137. num. 19.

Declaratur octavo dispositionem §. exhered. de in. timatione faciendam per conductorem, ut non habeat locum quando appositus est dies in instrumento, quod quod interpellat. Rebuff. in l. habere. col. 4. vers. 11. de verb. signifi. per l. qui ad certum, §. locat.

Subdeclaratur, nisi consuetudo sit in contrarium, promittit in Francia attestatur Rebuff. in citato loco. si si predicta sint vera, omnia fere instrumenta locationum certum tempus continent.

Declaratur nono §. exhered. quando nullum effectum operari possit denunciatio, puta si extra ban. nimenta, quae pro bono publico reuocari non possunt. Fulgosi in l. si ideo, §. de emissio. l. mol. in cap. final. de empt. & vendit.

Declaratur decimo stante iuramento Dec. & cō. muni in l. quod, & num. 10. & in repet. num. 43. §. si cert. per. Caballade emiss. §. 3. num. 46. Couar. resol. lib. 3. et 17. num. 5. Auirer. ad Tholof. q. 8. de inam. priuileg. 49.

Declaratur undecimo in denunciatione in citatoris, & sic quando ex natura contractus, quid agendum esset constaret. Soc. iun. conf. 130. num. 23. vol. 3. Burlat. conf. 305. in fine, vol. 3.

Declaratur duodecimo quando penitus re vti nō potest. Burlat. ad conf. num. 15.

ADDITIO.

¶ Declaratur de iuramento, ut denunciatio fiat, & requiratur, quando sine derelicto fieri potest. Roman. in l. si h. l. §. de damn. infect. Menorb. conf. 246. num. 3. vers. sic. Rursus respondetur.

99 Similibus enim Impedimentis subsistentibus, locator teneatur ad interesse lucri cessantis, & damni emergentis, & conductor liberatur a conductione, l. si in lege, col. 1. §. locat. ad quam Bald. consil. 325. lib. 3. Roland. conf. 69. num. 7. lib. 4.

100 Duo principaliter dicit dispositio. l. item quaritur, §. exhered. §. locat.

Primum, quod locator teneatur si potuit denunciare, sed non denunciavit, unde consideranda est potentia. Alterum, si potuit resistere, & quod ex non denunciatione, locator damnum passus sit. Rip. de priuileg. contr. pess. num. 13. Soc. iun. conf. 120. num. 19. lib. 3. Menoch. conf. 246. num. 3. ita declarando §. exhered.

101 Conclusio vigesima quarta. Altera est conclusio ex l. si quis undum, §. imperator, §. locat. conductori sit remissio pro rata, si nō potest vti re locata, & si mercedem soluit, tanquam indebitam repetit.

102 Declaratur hanc conclusio, ut procedat, & habeat locum, si conductor fuit impeditus facto locatoris, vel in re ipsius, quo casu sibi, non locatori nocere debet. l. qui operas, & ibi no. & l. item quaritur, §. item cum quidam, si loc. de cuius materia ponam (Deo dante) suo loco.

103 Et hic intellectus magis approbatur per Castren. ibi de tribus posit. per glō. & est primus in ordine. Et subdit text. in d. §. imperator, Mercedet ut inde-

bitas recuperabis, & sic conductori non valenti frui re conducta facto locatoris, vel casu contingente in re locata, dno reuocari competunt. Aut enim soluit mercedem, & competit recuperatio per conditionem indebiti, ut ibi per Accurs. quem ceteri sequuntur. Aut non soluit, & sic diminutio pro rata, pro qua vti non potuit. Adhuc glō. in l. §. si pensio an vers. ita tenetur de migrando. l. si ver. de. 249. num. 9. Becc. conf. 45. num. 21. lib. 1. Pedit mont. det. 98. num. 9.

Et sic corollarie interius ad vnum satis utile in hac locati & conducti materia, an conditio indebiti competit conductori pro mercede indebita soluta, vel actio ex conducto, & distinguitur: aut soluit totam pensionem antequam impediatur vti re conducta, & tunc competit actio ex conducto, si vero soluit postquam fuit impeditus vti re conducta, fortasse ex casu contingente in re locata, & tunc competit conditio indebiti, & sic cōsiliantur, & intelligitur duo iura inuicē aliquantulum pugnantia, lex enim, si quis fundus, §. imperator, in fine, loquitur dum conductor postquam fuit impeditus vti re conducta, & competit conditio indebiti, quia iam solutus est contractus per calum mortis contingentem in capris. Vnde actio ex conducto competere non potuit.

Aut soluit conductor pensionem antequam impediatur vti re conducta, puta soluit totam pensionem in principio, & tunc competit actio ex conducto, & ita procedit dispositio l. sed adde, §. si quis eum, §. loc. & ratio videtur, quia adhuc locati nō durat, unde competit actio ex conducto, qui text. in alio casu dicit conditionem indebiti, si pensio soluitur per errorem in quantitate, ut si soluit quindecim, putans ea deberi pro pensionem, cum decem tantum essent debita.

Et facit ad id, quod superius diximus de locatione per errorem, quia si error in locatione in solutione pensionis, ut dictum est.

104 Conclusio vigesima quinta. Dicebat quandoque Rota, ut per Caputaquent. derif. 184. conductor, par. 1. quod si conductor molendini sublocavit pro certa quantitate sariæ quolibet anno, si secundum conductorem impediatur a primo, & velit eum recognoscere, quod si detur recuperandi facultas, nullum interesse pretendi poterit, ad effectum ut competit remissio, vel restitutum.

Et sic Rota vult, quod quoties damno præterito succurrit potest aliquo modo per conductorem, tunc sibi non est facienda remissio, vel restitutum. Vnde non erit satis dicere, sui impeditus vti, quia datur replicatio. poterat succurrere huic in pedimento, vel impediendo, vel recuperando, prout ex ea decisione colligitur.

ADDITIO.

¶ Et notandum est in practica generaliter in materia impedimenti, quod si impedimentum consistit in re rei videtur remittere ius suum, l. exceptio, C. loc. Bero. conf. 150. n. 4. 30. & duo remedia competens impedito, Primum est quod discedere potest a contracti, secundum quod agere potest ad interesse, & duo remedia sublati competit aliud, tam tendent ad diversa. Sarr. dec. 94. num. 1.

105 Conclusio vigesima sexta. Velis est indagatio qualis, & quanta debeat esse remissio propter sterilitatem, & utique statat arbitrio iudicis. Barbat. conf. 21. col. 2. penult.

penalis. in *prin. lib. 2.* Menoch. de arbit. inde, casu 77-
teti superius in quaestione de sterilitate.

106 Conclusio vigesima prima. Finit quandoque instrumenta quod conductor promittit solvere pensionem, & mercedem omni exceptione, & occasione remota, suscipiendo in se omne periculum, & casus fortuitus exceptis, restat, & bello, vel simili modo loquendo, quo casu duobus concurrentibus valet, & hoc secundum utramque opinionem Doctorum, scilicet generali renunciatione, & exceptione aliquorum casuum. Ita per constanti affirmat Grat. confil. 167. num. 15. par. 2.

107 Conclusio vigesima octava. Conductor pedagij, vel gabellarum, nisi remissio mercedis propter relaxationem represaliarum, vel prohibitionem extractionis biadarum per bannimentum, vel similia. Franc. Marc. in facti contingencia, decis. 62. par. 1. ubi dicit, quod debet fieri aliquis consideratio, & est casus satis frequens, & a paucis excogitatus, cum a Principe, & Gubernatoribus provinciarum, fiant strictissima bannimenta in materia annonae.

Facit Anan. conf. 74. col. penult. vers. In casu autem isto qui in specie respondet, quod si conductor datij falsis Bononijs fuit impeditus ex ordinacionibus a Bononiensibus etiam infestis. factis, non tenetur persequi in ipsius datij conduccionem sequitur Crauet. conf. 95. num. 8. in fine. Menoch. late, conf. 27. num. 53. conf. 120. num. 19. Beron. conf. 140. lib. 1.

Amplia ut hoc casu a conduccionem recedere liceat, & totum dampnum, & lucrum cessans a locatore co. sequi. Roland. conf. 68. num. 22. vol. 4. qui loquitur in locante datia, qui postea impeditur viam datij per prohibitionem extractionis mercium. Burla. loquens in locationibus gabellarum, conf. 309. num. 6. vol. 3. casus frequens, & quotidianus propter continua bannimenta, extractionum.

108 Conclusio vigesima nona. Publico conductori alienius fontis, si remissio, si per aliquod tempus pensionis diratur, vel aliquo impedimento a ficiatur, & hoc pro rata tempore, quo frui non potuit, l. qui in fin. am. §. adites, ff. locat. quod sane multis durum visum fuit, ex quo communis concedit alijs gratis, unde illi nihil perdunt, sed ibi respondet Cast. quod satis dicitur perdere, si perdant illi, quibus gratis concessum est accedere, satis enim perdere dicitur, qui non implet voluntatem suam, gloss. fin. in l. penult. ff. de condit. indeb. ubi sal. num. 3. Facit textus in §. praeterita. l. ubi infest. de adit. licet perdere dicitur quando fit contra voluntatem, dato quod lucrum consequatur, gloss. in l. Paulus respondit creditorem, ff. de sol. mut. Facit l. fin. in fine, ff. de usu & habitatione. Grammatic. conf. 12. num. 6.

109 Posset ad intellectum diti §. adites, dici, quod ibi per adites fuit facta conduccio nomine publico.

Vnde una est in conduccio. Si aliqui igitur de publico uti non possunt, publicum ipsum dicitur impeditum, cum impediatur particulares uti membra ipsius publici iam conductoris.

110 Conclusio trigesima. In pulchra facti contingencia solutus respondit Bartholomaeus de Capua, pro ut apud eum ita attestantur singul. 65. expedita &c. Si quis locavit alicui vnum petum terrae, & conductor in una parte ipsius seminauit hordeum, in alia granum, si hordeum patiat calamitatem, & granu

non, si conductor renunciat hordeum calamitosum, & proicitur quod etiam nollet erri ad terraticum, dicit locator, renuncia mihi granum quoque, & ego libera te a praestatione terratici, dicit ille, nolo utique, aut totum habeat, aut totum recufabit, ut per eum in citato iam loco.

Ultra quem conclusio vera videtur aliquibus concurrentibus, scilicet unitate generis, vel officij, aut pretij incommoditate separationis. Ita consulendo tenuit Signorolus, quem refert & sequitur Veron. & modo, quo supra, declaratur in l. cum eiusdem sub u. §. ff. de adit. edic. Franc. Tigrini ad l. cum in ea §. 1. ff. de.

111 Conclusio trigesima prima. Si locatur res quae calumia iam perit, solutio intelligitur fieri pro parte principali, non pro fructibus. Cyn. & Salic. in l. c. de sol. int. casum aut quid sit, ultra iam adducta, vide Cuius in verb. calumia. Menoch. praesumpt. 38. num. 8. lib. 3.

112 Conclusio trigesima secunda. Solet tamen in hac remissionis materia cautela vtilis adhiberi apponendo in instrumento locationis talia, vel similia verba. Et ideo conductor renunciat conditioni sine causa etiam iusta, & omnibus exceptionibus, per quas releuaretur a solutione pensionis, vel mercedis, & omni legum, & iuris auxilio. Spec. in tit. de locato. §. non aliqua, q. 1. §. 8. Commendat, & ita praticare docet Alber. in l. item quatuor, §. exercitum, ff. locat. laio. in l. 1. col. 5. vers. similia tamen, C. de iure emphiteut. Alex. conf. 28. col. fin. lib. 1. Veron. candel. 48. Crauet. confil. 290. in fin. Rol. conf. 86. num. 10. vol. 3. Antea. confil. 144. num. 14. par. 1.

Addo bene loquentes Gozadi. confil. 69. num. 20. & confil. 56. col. 3. in fin. Capie. decis. 87. & 89. Ioseph. de Ludov. confil. 12. declaratur, §. Cott. in memorab. in verb. conductor. Roland. de lucro dot. q. 42. num. 12. Port. confil. 143. num. 18. & 144. num. 15. Franc. Bec. conf. 87. num. 17. lib. 1.

113 Declaratur, ut per hanc renunciationem non cèleatur (sublatum sit retentionis), si illud solum competeret. Capie. in terminis locati & conducti, decis. 88. per tex. in l. fundus qui locatus, ff. de fin. in fructu.

Declaratur iterum, ut ista cautela non procedat stante enormissima lesione multo ultra dimidiam: Mozz. in c. de locat. in verb. accidentaliter, num. 58.

114 Conclusio trigesima tertia. Vidi in facto casum. Estat statutum per Italiam, & quam maxime Tuderum, quod instrumenta habeant executionem paratam, si locator agit contra conductorem ad huius praestationem, unde debeat retardari executio, donec sterilitas, & remissio discutitur cum veniat ex natura contractus, vti per praedictos colligi potest.

Non vidi hanc quaestionem apud Barzani de qua. rentigia, nec Gallitium in furna cameræ, & sepius occurrit in facto.

In qua resolutione cum exceptio restat pendear ex natura contractus, ut debeatur restitutum credere distum, utendum prout in materia melioramentorum, aut enim requirit altiorum indaginem, & si de iussio iussit, alias ex executione impeditur.

115 Vidi etiam in facto casum, cum conductor petenti remissionem propter sterilitatem, locator dicere possit, nolo remittere, recedamus a contractu.

Audiui etiam a multis praticis, quod si locatio sit ad annum tantum, quod non solet fieri pactum de remissione mercedis propter grandines, vel similia, se-

sed debet suppleri ex alio fundo, vel alio modo. Si vero res locata est posita ad taxationem, tunc suppletur in alio anno si vna & ista praestatio, & pura, iectis si plures, Sebast. Medie. de conf. par. 2. q. 10. num. 41.

- 130 Pariter dicendum est, quod si conductor promissit remissionem non petere, nisi in vno calu tantum in instrumento appositio, videtur exclusi alii. Cor. conf. 118. col. 2. vol. 2. Calcan. conf. 28. num. 8. Grat. conf. 161. vol. 2. & sic habes in practica duos casus. Ruin. conf. 87. in fin. vol. 1. Rim. in princ. de donat. num. 102. 5.

Primo ex parte locatoris, & sit extensio vel ratio ne similitudinis identitatis rationis, vel similis & ita procedat. Cephal. conf. 257. vol. 1. Bursat. Sum. 15. vol. 1.

Secundus est casus pariter, ex parte locatoris quod pactum remissionis derogat iuri communi, puta si esset dictum ut fieret remissio pro damno pestis, belli, & tempestatu magno, vel parvo, cum de iure pro parvo damno non fiat remissio. Unde non sit extensio ad similem vel maiorem rationem habentes: pulchre Iacobi. inter conf. Rimin. 649.

- 131 Alter est casus negatiuus ex parte conductoris promittentis non petere, nisi in tali calu expressio, & tunc non sit extensio, immo tenetur in calu non expresso ad integram pensionem, & ita videbitur practici. Et in materia remissionis indebita acquirat. vniuersali. Vnde si promittatur remissio in casu tempestatu, intelligitur generaliter cuiuscunque tempestatu, si vno, si vbiuscunque. Il. loca. Cephal. conf. 229. num. 23. deball. led. e. de reg. iur. regul. 2. num. 72. par. 1.
- 132 Declaratur iuperius illustrata cōclusionibus multis modis. Primo nisi casus omnis sit similis expresso, pro ut dixi in tit. de capib. q. 3.

- 133 Secundus, vt non procedat si induceretur peccatum, si casus omnis non comprehenderetur, vt locator locupletaretur cum iactura aliena. Menoch. conf. 82. num. 48.

- 134 Tertio, nisi ueniens agentis repugnet Mag. de commun. dec. Luc. 67. num. 18. vbi loquitur in calu belli expresse, & iuperius notat copiam locularum.

- 135 Quarto, nisi expressu sit gratia frequentioris usus. Cephal. conf. 257. Bursat. conf. 81. num. 15.

- 136 Quinto loco addo notabilem doctrinam Salic. in l. licet in fin. C. loc. vbi si conductor recipit in se casum tempestatu, intelligitur de tempestate, quae iterum inducat, vt aliquid vitra iusticiam operetur. Si vero, locator recipiat, intelligitur non solum de sterilitate de euguritate fructuum, quod pulchrum est.

ADDITION.

- ¶ Sed pone hic casum valde quotidianum. Promitto conductori meo, facere illam remissionem, & restitutum quod faciet victimis meis, vel camera cum publicatis. Si victimis, vel camera nullam faciet remissionem, nec ego facere de beo. Alex. conf. 3. col. 1. & 2. l. b. 1.

Contrarium consilium Soc. Sen. conf. 4. q. 4. lib. 1. sequi videtur Cōssa in verbo quod, dicens esse valde frequentem, & sepius in fallo habuisse.

In praedicto tamen consilium Alex. sequitur, & descendit a multis obiectis. Purpurat. conf. 443. 473 num. 3. 501. col. 1. & vltima.

- 137 Cōtigua & valde connexa est materia impedimēti iam proxime discussi, ob id non separando materias

a faciliore in elligentia prosequar per cōclusiones inchoatas, & etiam ista vtile, & practicabile ad item queritur. Item cum quidam ff. loca. impeditu igitur quadrariam consideratur, ex parte locatoris, ex parte conductoris, ex parte terti, & ex calu.

- 138 Ea parte locatoris conclusio est. Quando conductor prohibetur vt re conduca factio locatoris iusto proveniente ex facto conductoris, puta non ioluentis mercedem, vel facto locatoris iusto non proveniente facto conductoris, est material. lade, C. locat. ponam suo loco.

- 139 Secunda est conclusio ex parte locatoris. Si conductor impeditur vt re conduca ex facto locatoris iniusto, tenetur locator ad totale interesse, l. ex conducto in princ. si fundus, l. & hac distinctio, ff. loc. Rui. conf. 165. num. 3. vol. 1.

- Anan. conf. 74. colum. penult. vers. In casu isto. Bero. late conf. 140. lib. 1. Menoch. conf. 27. num. 53. 128. num. 7. Crauet. conf. 95. num. 8. Aret. conf. 111. num. 4. Alex. conf. 48. num. 3. lib. 6.

ADDITION.

- ¶ Soci. conf. 127. num. 3. vol. 1. late Bec. conf. 45. nu. 19. Roland. conf. 69. vol. 4. Surd. dec. 42. num. 17.

- 140 Ampliatur haec conclusio, vt possit petere pensiones iolutas & aliam domum conducere. Bal. conf. 35. vol. 3. late Rol. conf. 19. num. 22. vol. 4. Strach. de mercat. tit. de nani, par. 3. num. 25.

Ampliatur secundo allegata conclusio, quod statim locator agere poterit, vt a pensione liberetur, & ratione lucri quod facturus fuisset, si aliam domum conduxisset, vel in conductione permanisset suo tempore, prout inferius dicam.

- 141 Ampliatur tertio, quod si dominus locator dicat, ego volo desistere, & quod libere possis vt re conduca non audis, nisi re integra, vel lite non contestata pro parte coloni.

- 142 Integra autem res est in materia locati & conduci, si est transactum modicum tempus lis non contestata, vel conductor non conduxit aliam domum, quo calu locator auditur volens rescire hoc damnum. Ita practicasse docet Castren. in l. si in lege, & colonus, ff. locat. & hoc idem cum praecedenti ampliatione tenuit Alex. conf. 84. num. 2. vol. 6. Soc. Sen. conf. 153. num. 4. lib. 1. Ruin. conf. 23. num. 5. conf. 85. num. 4. conf. 147. lib. 1. conf. 156. n. 4. lib. 1. Paris. conf. 40. num. 6. lib. 1. Nicolazzan. conf. 91. num. 9. Alciat. v. p. conf. 689. Menoch. in resolutione veltigalium loquens conf. 27. num. 3. & 5. q. 4. lib. 1. conf. 55. num. 14. cod. lib. conf. 246. num. 1. lib. 3. conf. 119. num. 1. lib. 1.

- 143 Cautus igitur erit locator desistere, & offerre sua damna, & cautus erit conductor allegare etiam conductionem, & si perleuerasset, fuisset lucratus tot.

- 144 Ampliatur quarto loco, vt locator teneatur ad damnum & interesse, etiam quod conductor contemnerit appositionem inquestri super fructibus rei locatae, & ita tenuit Ros. in vna nonnienti locationis coram Domino Antonio Aug. ilino, die quintodecimo Ianuarij 1552. vt per Capuacium. dec. 18. par. 1.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- Amplius quinto, et procedat etiam si conductor fuscipiat in se omnes calos, omnesque fortunam non tam lusepide dicitur calos illos, qui factio ipsius locutoris proveniunt. Menoch. conf. 127. num. 33. & 54. conf. 55. num. 14. conf. 109. num. 2. & 246. num. 3.
- Amplius sexto, ut non praedicti possit persequendo in conductorem. Menoch. conf. 120. num. 19. & 28. conf. 146. num. 23.
- Amplius septimo, ut & hoc fit finita prima locatio & extincta. Ale. conf. 147. num. 6.
- 145 Declaratur, ut tale impedimentum debeat probari per conductorem, non locatorem. Alezan. conf. 127. col. 2. lib. 2. *Pedemont. dec. 50. num. 3.*
- 146 Et consilio de dicto impedimento poterit migrare ante finitum tempus, & dominus tenetur ad intere esse etiam lucri cessantis. Joseph. de Lud. consil. 14. illat. 27.
- 147 Subdeclaratur ultra eum, & alios, ut damna, & intere esse debeat legitime probari, nec sufficit iuramentum. Capurqueni. dec. 183. par. 1.
- Adde ad Rot. ex notationem Bar. in l. si quis ex argentiarius, §. penult. ff. de eden. Federi. de Sen. conf. 113. Grat. consil. 1. col. 2. lib. 2. Seraphin. de prim. iurament. prim. 4. num. 7. in quo calum Rouse non vidit.
- 148 Et lapsus in factio occurrat. Conduxit famulum pro certo tempore, discessit dominus, conduxit alium pro maiori salario, vel parian poterit ab eo petere? occurret tibi lapsus in factio.
- 149 Et nota impedimentum in d. l. ex conducto, quando non praestatur possessio rei locatae, vel partus ipsius, vel non restituitur illabulum, vel pacta non servantur, & sic habes occasionem articuland.
- 150 Vidi in factio lapsus factum. Si quis locavit praedium, & dixit ei si tuarius, da mihi notulam fructibus, & locator datus, si occurrat minus veritas, sit facienda remissio pro rata, & multi etiam considerabant, ut incipere debeat si aliquo tempore fecit fructus iuxta notulam datam.
- 151 Adde etiam, aut conductor prohibetur uti re conducta in actu licito, & tunc locator tenetur ad intere esse, & damna, aut in actu non licito, & tunc nullatenus tenetur. Eugen. conf. 66. in fi.
- Et valet pactum, ut omne impedimentum sit periculo conductorum. Paris. conf. 38. num. 1. lib. 1.
- Adde quod si operarius paratus est ad praestanda operam, sed quia conductor non praestat diutius ei periculum eius, etiam si praestare omisit ob casum fortunam contingentem in periculo conductoris, quando in quo ipso reperitur. Silvestro, in verbo locatio. q. 12.
- Prout etiam conductor tenetur ad pensionem licet re conducta non utatur quando dominus, quia locavit, omisit ab hoc locare, & ante non, ita tunc in foro conscientiae. Silvestro, in verbo supra num. 15. Quae omnia de Splacenti. Navar. in 7. praecepti. c. 17. num. 147. & 148.
- 152 Ex parte tertii, conclusio est. Quando conductor impeditur factio tertii iusto, cui locator potuit providere, & non p. videtur tenetur ad totale intere esse, si fundus in fin. loca. Ruin. consil. 65. num. 3. lib. 1. Bero. conf. 140. num. 13. & 14. & conf. 143. num. 1. lib. 1. Franc. Bec. conf. 45. num. 20. lib. 1.
- 153 Declaratur, nisi impedimentum fit parvum, l. habitatores, l. si in lege, §. colonus, ubi tex. clarus, si loca. dec. 1. Perus. 50. num. 8. par. 1.
- 154 Subdeclaratur, ut parvum impedimentum non sit considerabile, si proveniat a casu, vel necessitate, secus si a voluntate locatoris, vel eius factio, vel culpa sua glin d. l. habitatores. Rip. de prius. perf. num. 26. Menoch. conf. 246. num. 23. lib. 3. 120. sub num. 15.
- 155 Limita secundo principaliter, quando impedimentum sit magnum, & conductor periret, & non protellitur per l. quod si domus, l. item quatuor, §. exercitum, §. loc. de qua superius vidimus. Bero. conf. 140. num. 8. & 144. num. 15. vol. 1. Burlat. conf. 93. num. 17. vol. 2.
- 156 Protellandum igitur est impedimentum proveniente, & ita boni practici videntur. dec. 1. Perus. 50. num. 10. par. 1. & contra locator ne praedictet, respondet Port. conf. 31. num. 29. Paris. conf. 100. num. 44. vol. 4. Seball. Medic. de cal. par. 1. q. 4. num. 22. & in specie debet articulare, & deduci quod locator potuisset impedimentum amovere, si voluisset.
- Ita practice docet Nat. consil. 449. dum ponit exemplum de damno dato a militibus, quibus locator poterat imperare.
- 157 Secunda est conclusio ex parte tertii. Quando conductor impeditur factio tertii iusto, cui non potuit locator providere, sit remissio mercedis pro rata, l. si fundus, l. si quis domus, §. si locat. Bald. in l. 1. oppo. 7. C. de senten. qua pro eo. Rom. consil. 170. Nat. consil. 610. num. 8. vol. 3. vbi valde commendat fab. consil. 109. vol. 1. dec. 1. Perus. 7. sup. num. 8. Ruin. consil. 342. 419. num. 17. §. 33. num. 2.
- 158 Limita primo in impedimento parvo modo, quo superius dictum fuit.
- 159 Limita secundo, si tempore conductionis aderat tale impedimentum, quia sibi impetere. not. Baldum l. ex conducto, §. si in lege, C. locat.
- 160 Limita tertio, quando potuit recedere, & evitare impedimentum, l. quod si domus in princ. §. loc.
- 161 Limita quarto, si potuit sublocare per superius dicta.
- 162 Limita quinto, si onus erat valde aene in m. prout in multis locis hospitum milites. Boil. reputans hoc valde notabile, de remissio merced. conducti. num. 54.
- 163 Tertia est conclusio ex parte tertii, quando conductor impeditur factio tertii iniusto, cui locator potuit providere, sed non providit, tenetur ad totale intere esse, alia sit remissio mercedis pro rata, l. si merces, §. si in lege, l. item quatuor, §. exercitum, §. loc. de quibus superius vidimus. Bero. consil. 100. late Roland. consil. 69. num. 8. vol. 4.
- 164 Sed nunquid facienda erit remissio, si per banalmenta prohibetur extradio bladae, vel fiant repressalae, utique sic. Franc. Marc. dec. 62. par. 1. Casus irrequens, & in Valtia quotidianus.
- 165 Ita casu. Conclusio, primo si conductor impeditur uti re conducta casu proveniente factio locatoris sit remissio mercedis pro rata. Casu proveniente ex factio non loc. tamen sed conductor, tenetur ad integram mercedem, l. qui in finem l. habitatores, §. si in finem, l. si vendenda, §. ad l. §. de 12. valde commendat C. de senten. m. penult. §. si in finem. Lanfranc. de excep. 4. num. 7. C. de dec. 87. num. 8. vbi exemplificat in morte, bello, conf. 45. num. 7. vbi exemplificat in conductore baunio: nam sibi tu putet.
- 166 Vidi in factio casu. Fuit datum laboritium patri qui habebat finem, qui postea ab eo discedit, an sit iusta causa recessus.

Tractatus D. Vincentij Carocij

familia, §. 2. circa medium, & in verbo iuramentum, §. numer. 19. Vbi limitat si non impleuit seruatum, quia non habuit salarium.

Ampliatur tertio materia l. qui operas, vt procedat etiam in expensis, & preparamentis reficiendis.

187 Vnde conducenti salis, singule expensis, preparamentis sunt reficienda.

Ita tenuit Rota in vna Romana, vt per Caffador. d. 17. §. de loca.

188 Ampliatur quarto etiam conducente recusante, vt alij locet operas suas, Caffad. in l. sed addes, §. fin. §. locati.

189 Limita secundo, nisi operas suas potuerit loca re vel locauerit, quo casu fit remissio in totum, vel ex computato pro rata, l. sed addes §. fin. §. locati, Angeli in verbo locatio, nu. 15. Roma. singul. 66. late in materia Caballi de eo quod interret, nu. 18. clausura Borgoin. d. 16. par. 2.

190 Vnde isti reductuales debent escoputari, si quod lucrati sunt in reditu, pariter si alio conducti non fuerant, postea aliud conduxerit, & hoc passim contingit.

Limitatur tertio, vt fiat diminutio pro rata. Vnde si operarij ex pluvia applicauerunt se alij negotio, & lucrati sunt aliquid, fit ex computato, gloss. in l. si quis domum, §. 1. §. loc. Specula. de locat. §. Floria. in leg. 4. de vsu fructu. Nat. conf. 229. vol. 1. Burlat. conf. 204. num. 12. volum. 3.

Subdeklaratur secunda limitatio, vt possit ex causa arbitrio iudicis declaranda nolle alij locare, vt pulchre declarat Caffad. in l. sed addes, §. fin. & licet vnius casus, in quo versatur iudicis arbitrium.

191 Ultra alios pono consideratione dignum, textum in simili in l. 1. §. de ann. legat. vbi sufficit in principio esse impeditum, vt resiliam temporis debeat.

192 Illud etiam addam ad intellectum l. qui operas, & promissor operis auditur offerendo pretium in presentibus, secus in futuris, ad quas cogi potest precipue, Bald. in l. 1. §. ut libertas, C. de oper. libr. Vnde ad factum prolece cogitur.

193 Prosequendo materia in illius, per quam non fiat, versus continuatur ad necessarium l. diem iuncto, §. 10. cas. & de offit. offit.

194 Prima sit consuetudo Officialis etiam legatus de latere, Praefici Provinciae, decedentes ante officium inchoatum, non transiunt ad heredes aliquid ius petendi salarium, etiam si fecerit preparamenta ad officium. Ita Bartol. in l. diem iuncto, vbi Baptista de Sancto Severino in repetitio. num. 12. Jacob. de Nigr. num. 19.

195 Secunda sit conclusio. Officiali mortuo ante finem officium debetur integrum salarium.

Est communis opinio sal. in l. diem iuncto, num. 38. Curt. iun. nu. 29. Abb. conf. 91. Villalobus recollit. l. 1. tra. 5. nu. 1.

196 Ampliatur primo idem esse in affessore. Est communis opinio. Curt. iun. ibi num. 37.

197 Amplia secundo idem esse in salario Doctoris legentis, Curt. iun. ibi communem dicit, num. 37. Villa. l. 1. tra. 5. num. 3. Calefat. in l. 1. num. 165. de officio eius, vbi patet de communi. Rota. Soarez. in suo Tra. de iur. verb. marit. num. 239. vbi etiam de communis.

198 Subampliatur idem si propter pestem non legeret. Nat. conf. 452. Pernuol. Moza. in tit. de loc. in ver.

bo accingit sal. num. 33. Laur. Chirrhous. opi. centur. 5. conclus. 85.

199 Subampliatur secundo idem esse in Doctore impedito ex infirmitate, gloss. in leg. 1. §. diuis. §. de varijs, & extraordinarijs cognos. Bald. in l. 1. §. 2. C. de suffrag. & hoc est communis opinio. Villalob. d. opi. 87. circa medium, per textum notabilem in l. cum harr. de §. diuis. §. de statu liber.

200 Subampliatur tertio ultra Doctores in locis ordinarijs etiam in Doctore vocato a Principe. Alberic. in leg. si quis stipulatus, num. 2. §. 1. ex quibus causa maior. vbi in materia locati & conducti allegat leg. qui operas, §. locati, & l. diuis. de var. extraordinar. cognos.

201 Ampliatur tertio idem esse in Advocato, Bald. in l. 1. colum. 3. vers. sed ego dico, C. de suffrag. Specul. in tit. de salario, §. sequitur, & hoc est communis opinio. Curt. iun. in d. diem iuncto, nu. 53. Villa. in recollect. l. 1. tra. 5. nu. 66. & l. 1. tra. 5. nu. 4. Soarez. in suo Tra. de iur. l. 1. tra. 5. num. 3.

202 Ampliatur quarto idem esse in medico. Cephal. compl. 7. lib. 1. & hoc est communis opinio. Vincent. lib. 1. opi. 87. Euan. Soarez. in ver. mortui, num. 240. Sebati. Medici tra. de morti omnia solut. par. 3. nu. 16.

203 Ampliatur quinto in officiali ingreesso ciuitatem, decedente tamen ante inchoatum administratum. Bar. in l. 1. §. diuis. §. de varijs, & extraordinar. cognos.

204 Ampliatur sexto in officiali nullius electo. Alberic. in d. diem iuncto per l. ab administratore, C. de leg. Hinc procuratori nullius consilium debetur salarium. Coriet. id valde commendat in verbo salarium, §. in fine, quod nota.

205 Ampliatur septimo in officiali remoto ex secta, vel tyrannide, & impedito ab illis exereere, nam pro eo anno debetur salarium, Bar. in d. diem iuncto, col. 4. q. 4. dices ita obseruatum Pius & Bononi in personam Iacob. Gabrieli legani.

206 Ampliatur octauo in officiali, medico, famulo, & similibus, qui etiam pro ius negotijs aduentant cum licentia, nam pro eo tempore debet habere salarium l. de Placito l. 1. C. de re militib. 12. Capie. de off. 125. num. 7. Addo gloss. singularem in l. desertorum, §. si addum, in gloss. 1. §. de re militar. quem singularem dixit Bart. in leg. 1. C. de proxi. sacre. iur. lib. 12. interuen. ea et milia stipendii probedando currere prebendam, & stipendium tempore licentiae. singularem quoque dixit Bald. in l. si ea leg. num. 3. C. de condit. inferi. in autent. habita. colum. 5. C. de fil. pro par. Bartol. in l. iudicibus, C. de evocat. milit. anno. lib. 12. Roman. sing. 31. secundum antiquam impressionem. Ioan. de Prat. in l. si quis ita, §. qui duob. §. de reddit. & demonst. Paris de Simde in verbo salarium, in vers. Rex concessit vbi laudat, quod petat licentiam, vel relinquat substitutum.

Et pondera gloss. in d. §. addum, ultra alios, in verbo indigentia, tuz, quod fit retinendo ad licentiam ex indigentia. Vnde negentigie in redeundo non debetur salarium, quod nota Ambasciator.

207 Ampliatur nono in officiali sine sua culpa detento Ioan. de Prat. vt supra.

Ampliatur decimo, vt dati non competat repetitio, gloss. in §. diuis. in verbo repetitio, circa medium, & hoc est communis opinio. Iudic. in capitulo propter firmitatem, num. 12. Alouis. l. diem iuncto, num. 36.

Dec.

Dec. conf. 78. num. 2. Guido Papa, decr. 112. Bologna: notabiliter conf. 71. Rip. de prius. contraff. poff. num. 14. late Siluan. confil. 28. nu. 18. usque 20. Duen. res. 62. l. iust. 4.

208 Declaratur primo, vt habere debeat salarium an-
ni uirtutis, non in quantum. Bal. in l. post duos, C. de ad-
uoc. diuers. iudic. in l. petitionem ad tit. Barro. in l. dicem
similo. col. 3. vers. quid de aduocato, & in §. dnmus, col. 1.
& 6. vers. vltimis. Specular. de ialar. §. sequitur, versic.
in summa. Firmia. in verbo, Aduocatus, dñs finger. cen-
tur. 3. obseruat. 8.

209 Subdeclaratur, si vnica est obligatio, licet plures
præstationes, secus si obligatio sit mensura. Bartol.
in d. 6. diuis. col. pen.

Et est communis opin. Iaco. de Nigris *ad d.l. de m
fucto. num. 22. Burtat. conf. 30. num. 10. vol. 2.*

e 10. Subdeclaratur secundo in domesticis, & proteſto-
re, qui etiam ſequitur annorum ſalarium ueretur,
l. pragmatica, C. de dom. offic. & proteſt. lib. 12. quem
etiam dixi querendum Coriet. in verbo, ſalarium i.

211 Limitatur secundo in officiali mortuo in itinere.
Bal. i. g. t. *quis duxit? Marchio.*

212 Sublimiter, nisi alium misisset in locum suum, Cor.
let. ut supra, per 5. prohibemus, quib. de collat. bonorū
immo est cautius transigere.

213 Sublimata secundo, vt hæredibus sint reficiendæ
expensæ passæ in itinere. Corlett. vt supra per Lj pe.
cunant. ff. de condi. ob causâ.

Limitatur tertio in officialibus Præfidis mortui, qui in duobus casibus non possunt petere salarium ab hæredibus præfidis mortui; primo, si poterant se locare alij, & sine causa recusauerunt; secundo si cū effectu se locauerunt. *glo. in l. diem functo, in verb. tempore, & hæc est communis opinio. Dec. ibi num. 13. Caccia. l. ult. num. 22.*

Limitatur quarto in heredibus famuli mortui, qui pro rata tantum debent habere salarium. Dec. in l. diem (nostre, num. 12).

Addo Franc. Marc. decif. Delphinal. 798. Cephal.
confil. 70. num. 4. & 7. & confil. 71. num. 3. 4. 13. Bona.
coll. de famul. 9. 10. 2. in fin.

Et sic per regulam cum limitationibus habetur
materia *Idem tunc a se locati. & de officio abiectionis.*

De locutione duobus factis.

FVIT quandoque in almo Rotæ auditorio discuffum, an difpofitum l. *quoties*, & eius materia procedat, & habeat locum in contratu locationis, & conductionis, villa præferatur, cui primo res tradita fuit. Et paffus frequens, vtilis, & quotidianus, vt tradit *Alon. in difl. l. quoties, num. 32. limi. tatione 12.*

8 Pro parte negativa primo loco facit hæc ratio scilicet, quia *l. quotic, sitnata est in tit. de rei vendicat.* per quod videtur denotari dispositionem illius *l.* procedere in casibus, in quibus dominium transferretur, velius aliquod, sed per locationem nullum ius transferretur. non solet, ff. *locat. & visum est superius, merito &c.*

2. Juxta hanc rationem quid dicemus in locatione ad longum tempus, & facta duobus.

3 Secundo facit *l. in operis*, ff. locat. Et hanc opinionem tenuit *las. in citato loco, num. 32. Cott. in memo-*

vabuli in verb. locatio prima. Cephal. confil. 718. a. 37.
modum s.

4 Pro parte affirmativa facit, quia contractus locationis, & conductionis similis est emptioni, & venditioni, & ijdem iuris regulis regularur, vt superius dictum fuit.

5 Et hanc opinionem affirmatiuam tenuit Alexan.
confil. 1. 33. volum. 5. Socin. conf. 28. colum. 1. volum. 4.
Card. Alex. in cap. 1. §. si facta sol. fin. si de feud. contr.
fuerit, & ita tenuit, Rot. in sim. decif. 1. in antiquo.
ribus, & 579. in antiquis, Ant. Gabr. de emptio. & reu.
dis. confus. 2. num. 5.

Et hæc est magis communis opinio. Cephalon.
718. num. 37. vol. 5. Benincas. paupertas specialis. 6. con-
tract. num. 4. & verior opinio, ut per Purpur. in addit.
ad 131. num. 22. litter. C.

6. Ampliatur et conclusio ultra alios in citatis locis, quod si quis locauerit fundum ad annos 29. seruatiuolemetatibus, & promissit translatiua tempore locationem renouare, si translatiua tempore locat aliter praeferru secundus, Ang. conf. 189. com. mendat, Alex. conf. 63. *visi duobus*, in *fin. vol. 2. & confil. 165. cod. vol. 1. in l. immuniacione, col. pen. in prime ip. ff. de iustit. & iure.*

7 Ampliatur, secundo, ut per secundam locationem
conferatur renunciatum primæ, maxime si est perpe-
tua, ad materiam l. *pacta non firmis*, c. de pact. Curt.
iun. confil. 17. col. 3. *verf. 6. sexto principaliter*. legitur
Soc. iun. *conf. 56. num. 18. vol. 2.*

8 Limitatur principaliter, vt non procedat in loca-
tione operum perfonalium, prout paffim contingit
puta quis promittit fcribere, menfe in fequere duobus
vni poft alium, quo casu primus est praecedendus l. in
operis, vbi Bart. ff. loc. commendat. Bald. in l. aduersus in
fin. c. loc.

ADDITIO

Commentat. pro singulari lo. Lup. in Rubr. de donat. in.
ter ver. & exor. 6.81. num. 12. fol. 94.

9 Hinc Advocatus, vel Procurator, vel Notarius
teneatur ferre, cu primo promittit Spec. in sit. de fi-
densur. §. 1. verſ. 12. fo. And. in regula contractus
in Mercator. commendat. pro notabili Alex. ad l. fi
filiusfamilias. §. fin. nu. 26. fo. matrim. Ripa. in l. pri-
mlegia, num. 56. ff. de privileg. creditorum, nisi alter
habeat in hocem cautam. puiche Vincent. Francus.
ad feud. num. 118. Et habet v. data. Ictencia fecund
quod dicitur Jura Lupi rubr. de donat. §. 8. in nu. 12. fo.
o. vbi dicit singulari.

10. *Paterfamilias tenetur seruire, cui primo promissum.* Bald. in *l. in operis*, in *1. lectum fin.*, et *locus*. Bona. coll. de famul. q. 219; Rip. in *l. promissum*, num. 55. ff. de *promissis, creditor.*

1. Limitatur secundo in locatione facta in fraudem; puta eil locata res duobus; secundus conductor sua conditione non contentus accipit ad liuellum, postea emit, adhuc enim prefertur primus, cu locatus in fraudem fecerit, & primo conductor ei competat reuocatoria in factum. Ceph. con. § 18. n. 12. uel. c. -

Limitatur tertio, & est valis causa, & declara id,
ut præferatur ille, cui res locata tradita est, prout su-
perius dictū fuit, si ille perseveret in iustitia, & perse-
uerando in re conducta tradita, quia tunc retentiois

Tractatus D. Vincentij Carocij

le defendit ab alio conductore, secus si non perseveret in insistentia rei. Ita sentit Rot. decis. 398. in antiquis. Couar. var. resolut. lib. 2. c. 19. sub nu. 8. & prope finem capituli. Bonum igitur est facta traditione perseverare in insistentia rei.

13 Et per predicta patet responsio ad contraria, nam in operis, procedit in personalibus, ut dictum est.

14 Patet etiam quod licet per locationem non transferatur ius, illa tamen simplex detentio admodum prodest contra alium conductorem, ut dictum fuit.

15 Et sic patet ad materiam l. quoties, C. de rei vendit. aut transfertur ex traditione ius, prout in venditione, & illud operatur, ut perlationis, aut non transferatur ius, sed mera, & pura detentio, prout in locatione ad modicum tempus, & illa multum operatur contra alium conductorem, si in ea contingeret & perseveret. Bonum igitur est in utroque casu insistere, & huiusmodi favor retentionis operatur valorem suum. Fundata igitur est dispositio l. quoties in insistentia, siue sit ab aliquo iure concomitans, siue non.

16 Et iuxta praemissa vidi in facto casum, plures notari Tudertini conduxerant apothecam pro eorum officio exercendo. Contentum de electione loci, quid agendum? Vidi responsum esse locum aetati, vel praedestinationi, sed nunquid pro meliori loco tenebatur ad maius salarium?

17 Pariter vidi in facto. Colonus cum instrumentum obligauerat se vni, postea iure medio immittitur in possessionem eorumdem bonorum creditor anterior, & vult utique sibi responderi, & vult se fundat in obligatione praecisa sibi facta per instrumentum, aliter se fundat in prioritate crediti, & utique vidi quodque decerni, ut secundo loco immittatur per iudicem tanquam in iure posterior audiat, & colonus excusetur etiam de periculo, si secundo respondeat, quia id factum a iudice ex prioritate iuris, & crediti.

18 Addo in materia ultra alios Bonacoli. in q. crim. in verbis venditor, circa medium, ubi ad propositum statuti Fertariensis de locante rem duobus, ut unus praefatur, sufficit traditio per constitutum ex Decreta regula contrarius, nu. 14. ff. de reg. iur.

19 Et dispositio liqui duobus, de facti habet locum etiam in locante duobus. Imo, & Cuman. in l. a Dno Pio, ff. de emptor, ubi lal. num. 4. ff. de re iudic. Cuman. consil. 173. Galvanus, col. 2. Aret. in pract. crim. in verbo falsario, col. 6. Mal. in d. l. qui duobus, cepb. consil. 712. nu. 12. vol. 5.

20 Et licet lal. Clar. in §. salum, versic. vendens, dicat hanc iura de consuetudine non obligari, tamen Papien. allegatus hoc indistincte non dicit, sed solum se restringit ad obligationes plurius faciendas, ne im, pediantur negotiationes.

21 Quid dicemus ad materiam l. quoties, de qua agimus, quis vendidit rem duobus, cui colonus debet respondere?

Utique illi, cui tradita est possessio. Corn. consil. 8. volum. 2.

Amplius etiam, si colonus conduxit ab eo, qui non habuit priorem possessionem, ut per Cornel. innotat loco. Ru. consil. 9. nu. 22. vol. 1. intencis ad intel. lectum l. quoniam, §. 1. de acquir. possid. ut procedat, quando primus locator possidebat, secus si non possidebat, quia tunc per hunc actum factum conductio non acquiritur secundo.

22 Addo ulterius in materia locationis factae duobus id, quod voluit Bero. q. famul. 61. per discursum illum. Si quis locavit alicui iundum in plures annos accepta ab eo pecunia pro pensionibus solvendis, si pendente tempore primae locationis relocat alij cum pacto, ut tradat certum quid locatori annuatim, & servet locationes primo factas solvendo primo locatori, poterit retinere tantum quantum est solvendum alij locato. ri, reputata id satis equum.

Et obligatio plurium ad operas praestandas intelligitur ab omnibus, non a singulis. Bar. in l. si pluribus, in li. principii ff. de leg. 2.

Quid in iurisdictionibus praenarum si sit facta locatio duobus, in primo anno est commissum delictum, in secundo sit processus, & condemnatio, utique & actio poenae spectabit ad primum. Anchar. in rap. ne praet. si vices suas, & haec est communis opinio. Alex. in l. dimissio, §. si fundum nu. 10. ff. solut. mat.

Declaratio id verum si fructus iurisdictionis respiciebant tempus, & sic primum annum, secus si respiciebant processum aliquem in causa, tunc spectabit ad secundum. Iuxta Alex. in citato loco, dicens hoc valde notabile. Altera sit conclusio, si condemnatio sit facta tempore primae, ex actio tempore secundi, sit dimissio pro rata, cum sumus in pari causa onerosa ita virtutem, & Alex. in citato loco. Tara. de retrah. rationali, §. 5. gl. 5. nu. 26.

De quarto gradu accidentium.

Recusatio, Successor, Melioramenta, Collecta.

Vtilis, frequens, & quotidiana est materia recusatationis ad l. ade, C. locat. rap. propter sterilitatem, §. final. de locat. & passim in facto occurrit, prout experientia docet. Tangam igitur latius, prout ingenij tenuitas patitur.

Quatuor igitur sunt casus principales recusatationis in hac locari & conducti materia. Tres ponit Imperator ad l. ade, C. locat. addit quartum Summus Pontifex plenius locutus in capit. propter sterilitatem, §. final. de locat. Dividam igitur materiam in quatuor partes principales, prout quatuor sunt casus recusatationis.

Causa recusatationis quatuor.

Necessitas usus, Refectio, Malus usus, non soluta pensio.

De necessitate usus.

Q V A E S T I O I.

1 Quid primo loco pro introductione materiae ade, sic enim non au tem (idem) legendum putat. Iuxta An. in contractu locationis, & conductationis sit locus penitentiae.

Et quidem videbatur quod non, ex leg. 1. C. quando licet ab eo p. descendere, & l. si citi, C. de act. & obligat. Afflicti. decis. 128. nu. 6.

2 Contrarium est verius causis superius in dictis iuribus adductis, & ex l. si in lege, §. colonus, l. cum plur. res. l. si merces, §. si vicini, ff. locat.

Et hanc opinionem tenuit Abb. in capit. propter sterilitatem.

sterilitatem, num. 6. de locat. Franc. Bec. conf. 45. num. 2. 29. lib. 1. Hiero. Gabr. conf. 75. num. 7. vol. 1.

- 3 Ampliatur hæc conclusio, ut multo magis procedat in promissione de locando. Castren. in l. 1. in bona fide, ff. de eo, quod certo loco, Nat. conf. 38. num. 14. Bocer. dec. 48. num. 15. Tiber. Decian. qui id declarat respon. 4. num. 23. lib. 2. Joseph. de Ludouic. conclu. 72. ampliatur.

Declaratur primo loco, vt cōducitur pecuniæ arg nomine datam non amittit, si tamen in cōductione post penitentiam perseueret sciens, & patiente locatore, alias amittit, si sine causa penitet, prout in contractu emptionis, & vitionis, cū pari passu ambulant, vt superius visum fuit. Per Nicol. conf. 31. quia illa patientia posthac domino præiudicat, prout alias vidimus de recipiente Canonem post caducitatem.

- 4 Et si arra consistebat in pecunia, est computanda si in specie, est cessitenda. glof. Bal. & Angel. in l. 2. C. quando liceat ab empt. discedere. Bald. in l. contrahit, num. 17. C. de p. d. infirmum.

- 5 Declaratur secundo, vt ex causis superius expressis liceat penitere, alias non, cum finis in contractu nominato l. in commodato, §. si quis, ff. de commod. tenuit tal. in l. dicitur fūctio, num. 44. ff. de off. iudic.

- 6 Nec obstat l. 1. C. quando liceat ab empt. recedere. & l. si quis, C. de action. & oblig. in contrarium adducta, quia limitatur in hoc casu, vt per Hieron. Gabr. in citato consilio, & sic habetur limitatio ad iura. Porrit igitur dicere locator, si promissum observare.

Vnde l. in civile, C. de rei vend. non habet locum in contractu locationis & conductionis, sed obli. uatur, §. ade, C. locat. Caball. millelog. 34. par. 1.

Q V AESTIO II.

Quarto secundo loco principaliter ad materiam l. ade, §. C. loc. an ex necessitate vius propriis possit locator etiam ante conuentum tempus expellere conductorem?

- 1 Primo videbatur, quod non, ex regula, quod semel lib. 6.

- 2 Secundo pro hac parte text. in l. si is, quo, in fine, ff. de possessione. legator ibi, neque enim oportet per singula momenta onerari eum, a quo satis petitur: Vnde recipient fideiussorem minus idoneum, sibi iam putet, cur prius se non informauit, quæ lege Mar. fil. de fideicom. q. 1. num. 66.

- 3 Tercio pro hac negatiua facit, quia semel electus reprobari non potest, cap. nulli licere, de elect. lib. 6. ad quam Duct. in l. dicitur, ff. sol. matr.

- 4 Pro parte affirmatiua facit l. de astate, §. ex causa, ff. de inter. all. ubi ex causa licitum est variare, & ibi colligitur illud vulgare fere proverbium. Quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio, ad quæ in materia hac locati & conducti glo. in e. propter sterilitatem, in verbo, imminet, de locato.

- 5 Secundo pro hac parte facit bonum text. in l. plane, ff. in poss. lega. ubi noua causa admittitur ad idem cap. ceterum, cū glo. in fin. de iurei. nec te, in e. nulli, superius allegato nouam causam excludit, maxime verisimiliter tunc temporis ignoratam.

- 6 Tercio pro hac parte necessitas vius proprii, facit materia l. præter, C. de seruitutib. & aqua.

Et hæc est venor opinio ex iunctis apertis, & cla-

ris in d. l. ade, & in d. e. propter sterilitatem. §. fin. & ratio est secundum Cuias, quam hic tertio loco allegauimus, quia ordinata charitas incipit a seipso.

- 7 Limitatur primo loco hæc prima conclusio ex l. ade, quod liceat expellere conductorem pro necessitate vius locatoris, vt procedat, & habet locum de necessitate superueniente post contractum, secus si imminet tempore celebrati contra æus. Ita Ang. in l. ade, Papient. in forma libelli ad fidei pessionem, in scolio inuehit num. 17. Gomet. de contrah. cap. de loca. & conducti sub num. 6. circa med. 10. Lup. in cap. per vestras, §. 9. num. 10. de donat. inter virum, & uxorem. Rebuff. de excep. num. 673.

- 8 Limitatur secundo, vt necessitas debeat esse vrgens, & vere necessaria.

Vnde dicebat Ange. in citato loco. Si Pontifex veniat Tudertum, volo auferre domum, vt cariori pensione locum, non est bona ratio.

Pariet si fuerint speculata in loco domus conductæ & similia, quæ tendunt in auaritiam, non veram necessitatem. Cautus igitur erit iudex in hoc, vt sciat causam, nec decipiatur. Magon. Rota Lucan. 75. num. 8. Nauar. in Manual. præcept. 7. c. 17. num. 193.

- 9 Limitatur tertio, vt necessitas sit inopinata, quæ preiudici non potuerit tempore contractus. Nat. conf. 416. vol. 2. ponens exemplum in bello post superueniente. Burl. conf. 422. lib. 4.

A D D I T I O.

- ¶ Claud. semen ad Bertaz. col. consil. 325. lib. 2. intrepide contrarium defendit, quando expresse renunciat, pro xpi suo, vel propria indigentia, sed opinio Conarr. acquir videtur, & intior.

- 10 Confirmantur prædicta per bonum (ni fallor) simile de debitore fugitiuo: nam debet superuenisse suspicio post contractum, secus si eo tempore imminet. l. si creditor, ff. de iur. cred. lib. arbitrio, ubi not. omnes, ff. qui satis. cog. Cur. in l. vii. num. 4. l. C. de probib. sequet. pecun. late Jacob. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. c. 87. num. 16. Joseph. de Lud. prædictos non allegans, concl. 4. §. lation. 125.

- 11 Confirmatur secundo alio simili, vt debitor in die vel sub conditione possit cogi ad cauendum ante tempus ex causa post contractum superueniente, & quæ eo tempore non imminet, & hæc arbitrio iudicis, l. si fideiussor, §. satisdari, vers. si iudici sedenti, ff. qui satis. cog. Vrfus ad Afflict. dec. 108. num. 3. Ioseph. de Ludouic. concl. 8. l. 7.

- 12 Vidi ad hoc propositum in factis casibus. Quis cōduxit apothecam ad annos decem, statim per quinq; post iust ad Vrhem, quia eius exercitum in patria conductionis nihil lucrabatur, locator volebat caneri pro annis sequentibus, replicat tamen cōducitor. Hominem non inuenio, pro me caueat.

- 13 Et si percurras c. nulli, de elec. lib. 6. & similia, semper præsupponunt causam vrgentem, & inopinatam, ibi celata de nouo latens, & similia verba.

Vnde ad materiam l. si quis, C. de all. & oblig. in cōtractibus, & adibus a voluntate duorum dependentibus quatuor sunt casus, in quibus licita est mutatio ad propositum materiam, de qua agimus.

- 14 Primus casus est, ubi prima volūtas præcessit ex

- errare. l. 8. de iur. quæst. ubi Bar. not. de condi. & modis. melior text. in l. de state. §. ex causa. ff. de iur. iur. adit. ubi loquitur in terminis erroris.
- 15 Secundus est casus ad propositum materię locati & conducti, quando dispositio aliqua requiritur ex natura contractus. *Liquet. §. inter locatorem. ff. de loc. Terti*
- 16 Tertius est casus, quod lex est aliqua causi interpretaretur voluntatem contrahentis & concederet remissionem seu revocationem, prout in donatione ex superuenientia filiorum. l. si inquam. C. de reuoc. don. Socin. conf. 22. col. fin. vol. 4. & applicando ad casum nostrum in materia l. ade superuenientia necessitatis post contractum.
- 17 Quartus casus, quando superuenit aliqua causa inconsiderata, de qua a partibus nihil esset verisimiliter cogitatum. *L. in vbi. Bal. C. de non numer. pecun. Cap. cum p. de reuoc. & applicando ad hunc casum necessitas inopinata superueniens post contractum locationis, & conductum.*
- 18 Limitatur quarto loco principaliter conclusio superius firmata, quando locator promittit etiam cum iuramento non expellere conductorem, quo casu non poterit expellere etiam pro vfu proprio, vt verba aliquod operentur. *Angel. in d. l. adeo d. pro cautela, vt semper hoc pactum apponatur, prout regulatur in omnib. apponitur, & ita prædicatur sequitur Dec. in c. que in ecclesiis. xxi. col. fin. limit. 2. de constitut. Grat. lib. 2. respon. 69. num. 20. & respon. 139. num. 20. lib. 3. Nat. conf. 48. num. 1. & Seraph. de prout iuramentis. p. 1. leg. 49. num. 48. qui hic simpliciter cum hac opinione pertransit.*
- Adde Fern. conf. 43. num. 3. Corn. conf. 103. col. fin. vol. 2. Dec. in l. post. num. item num. 23. C. de pall. in l. fin. num. 7. ff. de cert. pet. vbi Curt. num. 4. Flo. conf. 108. num. 10. inter conf. vltim. volunt. Bonac. l. tr. ad. cancel. l. iura C. sol. 10. Roma. conf. 42. in fin. Burlat. conf. 42. lib. 4.
- 19 Contrarium, & melius tenuit Arnald. de Ferron. in consuet. Burdegale tit. 11. §. 2. & post eum Didac. Covarr. var. res. lib. 2. r. 15. num. 4. in fin. dicens, nisi mox corde hanc opinionem in practica tenendam, quocumque pacto non obstat, cum dispositio l. ade, vti nedum æqua, sed equissima sit semper amplectenda. *Iacobus. R. iuris. conf. 61. 3.*
- 20 (Bone Deus) quod casus euenire possunt ex quibus æquitas illius opinionis apparebit.
- Vnum referam, infirmatur locator, vel eius charitas, vnicus, & dilectus filius, habet domum locatam sub ueliori aera tempore commodam ex omni genere in infirmitatibus, debet ne potius mori, & pactum operati effectum suum.
- 21 Dices, pactum nihil operabitur, respon. debet potius pactum nihil operari, quam quod quis indebita domum patitur, prout superius dixi.
- 22 Limitatur quinto, nisi in instrumentum locationis sit apposta spe calis hypotheca rei locatæ, quo casu non poterit expellere etiam per necessarios vñus proprius. *Alex. post Cuman. ad l. si filios famulis, §. si vir, in quinquenniū. num. 4. lib. 2. solus. matr. vbi in prætica hoc sum opere commendat, dicens esse quondam, nec alibi contrarium legitur.*
- 23 Contrarium consensit Natt. conf. 25. vol. 1. respon. deus, quod specialis hypotheca operatur quoad iugulam tunc lucidorem, prout suo loco dicam, non quo.

ad locatorem, quo minus possit ad proprius vñus, & quidem necessarios, (vt dictum est) iacere: & si inspiciantur verba Alexand. truncate loquitur, nec ex eius dictis colligitur clare resolutio, & hoc quædamq; more suo in lectura.

- 24 Adeo igitur efficax est proprius vñus necessitas, vt nec pacto aliquo etiam iurato, nec hypotheca etiam speciali infringatur, nec mirum cum semper ordinata charitas incipiat a se ipso.
- 25 Sed quid, si dicitur magis in indiuiduo, vt expellere non possit et pro vfu proprio vidi solium de hoc.
- 26 Quid videri dicemus renunciat beneficiis l. de bus, C. de trans. l. plerique, de in ius vocand. si inquam, C. de reuoc. don. renunciat beneficiis l. ade, & per illam clausulam omni legum, & iuris auxilio, & vidi in facto instrumentum locationis hoc modo constructo, renuncians beneficio l. ade, perorata prius per me & c. de iaculate, & dispositione l. ade.
- 27 Limitatur quidam sexto loco, nisi post superuentam necessitatem receperit pensionem, vel partem ipsam quia ex hoc sibi præiudiciale videtur ex his, quæ lupus diximus de receptione canonis post incurram caducitatem. *Ant. Gabr. de locato. cendi. 3. num. 9.*
- 28 Sed si pactum nec specialis hypotheca hoc tollere pot, operabitur ne plus tacta remissionis, quæ expressa, & aliud longe diuersum videtur pensionem recipiendo caducitatem remittere odiosam sane, quam remittere proprius vñus necessariam indigentiam contra caducitatem iura clamant, pro non caducitate iura fauent, & pro necessitate proprius vñus, æquitas suadet, & leges, & iura adminiculantur.
- 29 Limitatur septimo, nisi domus esset adeo capax, & ampla, quod ambos commodè capere possit. *Bar. in d. c. propter flexibilitatem, per text. in §. fin. in l. de loc. l. si non forte de cond. indeb. Additio, ad summam Ang. in verbo, locatio, sub num. 13. §. iura. c.*
- 30 Possit huic fortasse dici, licet domus sit capax, & ampla, tamen nolo stare in communi l. sed & si dicitur, §. 1. ff. vbi populus educari debet.
- 31 Limitatur octauo, vt cautela vera sit. Vnde alteri re locando apparet de calumnia, & tenetur ad interesse. *Nat. conf. 25. 79. 1.*
- 32 Limit. Bene verum (inquit Natt.) quod sit remissio mercedis pro rata, & hoc æquum est. Et volunt ibi Bal. & Cm. & Iacobus. inter conf. R. iuris. 61. 3.
- 33 Cui addo vltimè, quod conductor deceptor petere poterit, vt requeatur, & domus poterit puniri crimine falsationis, l. 1. §. hoc dicitur, §. si mulier ventris nomine. Addit ad Angelic. in citato loco.
- 34 Videbis multas malitias. Multi auferunt ex iniuria, vel odio allegantes propriam necessitatem, multi ad requisitionem alterius, multi retinent per aliquod tempus, postea locant. Bonum fortasse est, vt talem summam, & cum aliqui causæ cognitione deduceretur ista necessitas per locatorem, nec est sic facile credere, & licet per se retineat, adhuc debet consistare, si ex necessitate hoc faciat, cur enim simplici assertioni ipsius credendum est in præiudicium conductoris, qui cogitur quandoque maximo dispendio succedere? Circumspiciendus igitur erit bonus iudex in hoc inspicendus, & obviare malitias locatorum, & sentit Bald. in l. ade, num. 3. ponderando verbum, probauerit in text.
- 35 Limitatur nono, vt procedat in domibus & sic in prædio,

prelio vrb ano, non autem in fundo, & fin lib. G. a. m. f. de co nra. in c. de loc. & condu. m. 6. in fin. ca. ra. tione, quia id tes, clare dicit, dicendo, *de ser. secun. do*, quia hec dispositio est privilegiata, merito non debet extendi. Tertio, quia domus est loco alimen. tum l. verbo *vivins*, de verb. signific. tenet Bal. in d. l. ade, rol. pen. in medio.

36 Limitatur decimo favore scholarium, qui non possunt expelli per locatorem etiam pro proprijs necessitatibus. Rip. in l. 1. numer. vlt. ff. solut. matrimo. Boignet. in ambent. habit. in fine, Cod. ne filius pro patre. Rebuff. de privileg. scholar. prim. 8. D. can. regul. 2. 3. num. 1.

37 Quid dicemus? pater Perusinus transmittit filium ad studium, ad Urbem Bononiam, vel Pataviam, qui instruitur, redit in patriam, pater licentiat scholarem conductorem, ex infirmitate filij etiam alibi scholarius,

38 Pariter quid dicemus in part. casu favorabil, vult ducere uxorem, & matrimonium cõlumare, & debet privilegium scholasticum prevalere iustitiam recuperandæ, vel conservandæ, etiam in non privilegiatis, ad quod domos fabricatae, nisi in proprijs vius, dices, non debebas locare certe ius in casu inopinato, & de hoc semper loquitur hac l. ade.

39 Limitatur vdecimo in necessitate proveniente ex culpa locatoris, quia eum non excusat ad l. si merces, ff. de loc. de qua superius, vidimus, & in hoc advertit bonus iudex inspicendo causam necessitatis. Pedemont. de res. 1. 66. num. 9.

40 Limitatur duodecimo in locatione longissimi temporis, in qua non est locus expulsiõni l. ade, C. de locat. Aug. conf. 2.

41 Limitatur decimotertio in emphyteusi in qua non est locus dispositioni l. ade C. loc. Joan. And. ad Specum tit. de locat. ff. nec aliqua, num. 4. commendat pro singulari talis l. 2. colum. 7. vers. ultra scribentes, C. de iure, emphy.

Limitatur decimoquarto, nisi locatorem renunciasset privilegio vius proprii. Rebuff. de except. m. 630. & sic l. penult. C. de pñs. procedit in materia, l. ade, & sic habes cautelam.

QVAESTIO III.

1. Quidam de aliquibus exemplis proprii vius, & necessitatis, vique si domus per locatorem habitata corrumpat possit contrahi infirmitas patris, matris, filij, v. uxorem ducere exercitum tangi, vel simile inchoarum, nec in fratre locatoris. Bal. in l. ade, num. 13. Pet. de Vbal. de doob. fratr. p. 8. q. 4.

QVAESTIO IV.

1. Quidam an dispositio l. ade, procedat in conductore, puta cogitur ex causa pñs recedere, & rursus sit conductor, an teneatur ad pensionem pro futuro tempore?

1. Primo videbatur, quod non ex quo est l. singularis, vt superius dixi ex Covarr. & continens privileg. om. stricte interpretandum ex Bal. & Gouel. superius in precedenti quod allegatis.

2. Pro contraria parte facit regula correlativorum, de qua (Deo dante) suo loco dicemus.

3. Et hanc opinionem dixit veriorum Cuman. in l. si

in lege, si domus, ff. loc. commendat Marfil. sing. 615. necessitas, dicens vtile ad ampliacionem l. ade C. loc. Aug. in verbo locatio, m. 14. Boer. de res. 249. num. 9. Hero. G. ab conf. 75. num. 2. lib. 1. Soci. consil. 32. vol. 4. Didac. var. resol. lib. 2. c. 15. m. 6. Ceph. conf. 255. n. 24. lib. 2. Rodoa. de rebus eccl. ff. an prelati, m. 5. Franc. Marc. de res. 102. part. 1. Borge. de res. 44. num. 24. per l. si fundum, ff. loc.

QVAESTIO V.

Secundus principalis casu positus in l. ade, & in eo propter sterilitatem, si fin. est resectio rei locatae.

Iuxta hoc quero, ad quem spectat resectio rei locatae, ad conductorem, vel locatorem.

1. Primo videbatur ad conductorem, ex quo equum sentit commodum habitationis, & vius, debet etiam sentire onus resectionis, l. secundum naturam ff. de re. gul. iur.

2. Pro contraria parte facit text. in hac l. ade, & adeo spectat ad locatorem, vt ex causa possit conductorem expellere, vt dicit tex. & hanc opinionem tenent gl. in l. ex conducto, in verbo, resectio, ff. loc. & hic est vius ex casibus, in quibus competit actio ex conducto, vt domus resecitur. Idem tenet Bar. in l. cum in plures, in prin. ff. loc. Alex. conf. 190. in prin. vol. 2. Veron. in tit. de resect. q. 10.

3. Ampliatur hæc conclusio in molendino, qui promiserat moudre omne nocumentum. Ripas manutene. re, & clausa in bono statu in fine locationis, nã adhuc resectio spectat ad locatorem. Natt. conf. 13. in prin. & 449. Adde Petr. de Vbal. de doob. fratr. p. 8. q. 19.

4. Ampliatur secundo, vt nedum teneatur locator resecere sed ampliare aditum, vt possit conductor intro. mittere suppellectilia magna cuiuscuque generis, & conditionis l. sed addes, ff. si inquilinus arcem, ff. locat. & contra vult ille text. quod non debet coangustare locator, quo minus conductor in fine conductio. nis ea commodè exportare possit.

5. Ex quo contextu habentur multa, quod conductor pro occurrenceis compertus hæc inter alia remediõ de damno infecto ad exhibendum, & officium iudicis.

6. Et habes in eo contextu instrumentũ, quod in domibus vivebantur antiqui arca camerata, id est adeo magna, vt habeat tres cameras (secundum Aec. ibi, vel secundum Bub. armata, & conformata.

7. Limitatur in materia molendini, aliquando quis conducit molendinum factum, & tunc resectio non spectat ad conductorem, sed ad locatorem, aliquando quis conducit ab alieno, vt possit suis sumptibus construere molendinum, & tunc teneatur resecere, & manutene. & tempore destructionis currit pñs, quia interest locatoris, vt molendinum repariatur in eodem respectu pensionis, tum ratione molendini. Io. Andr. ad Specum in tit. de locat. ff. postquam, vers. sed queritur, quem ita declarat Natt. conf. 13. vol. 1.

8. Limitatur secundo in conductore ad longum tempus, qui resecere tenetur. Natt. in citato loco.

Cetera ponam in tit. de expensis, & melioramentis. nam Doctores de expensis loquentes loquuntur etiam in resectione.

9. Limitatur tertio, nisi necessitas resectionis immineret tempore locationis, quia sibi imparet, vt lupus rursus

Tractatus D. Vincentij Carocij

rius dicitur, & tradit Baldus in d. l. ade, nu. 17. in §. vbi sub-
notat nisi post magis deicta esset, Petr. de Vbal. de
duob. frat. p. 8. q. 34. nu. 34. Ruina enim, & periculum
in dies deregitur, & magis in hieme, quam in aestate
quo tempore fortasse fuit facta locatio.

- 10 Quid si condutor reficiat ponam in materia ex-
pensis.

Limitatur quarto notabiliter, vt domo refarcita
condutor sit: reponendus ad pristinam locationem
vique ad finem iuxta conditionis, gloss. singulares. ab
omnibus commendata in l. si duo, §. cum inquilinus, in
verbo domum, ff. de p. p. d. vbi Bart. ca. in practica
summo opere commendat reputat notabile Roma.
fig. 235. & habes legitima. Creneni. fig. 72. Marfil.
in rubr. de p. d. nu. 223. inferens in materia loca-
tionis, quod scriptor, qui locavit operarius ad scri-
bendum, si efficiatur rector studij, liberatur a scri-
bendo, tamen finito officio potest cogi ad scriben-
dum. idem Marfil. in l. etiam si redibitoribus, in fine, de
quasi in l. vnic. col. 6. C. de rap. virg. in Tiraquel. de causa
cessante, parte 1. nu. 16. Alci. Parergon. c. 10. Jacob. in
uel. regul. 181.

Limitatur quinto in refectione necessaria, non vt li.
Benincassi. in §. aditionum, nu. 58. Hippod. in i. ram nu.
16. de quaestioibus.

Q V A E S T I O V I.

- 1 P Ono, quod inquilinus nolit promittere domum
locatam reficere, quomodo succurratur eis per
vbi possit interdictum, per l. si duo, §. cum inquilinus,
ff. de p. d. vbi redditur ratio in hac proposi-
tione, impediens reficere dicitur possit. cum turba-
re. Ad id Jacob. Menoch. de reuend. poss. §. reme. 3. q.
29. nu. 277.

- 2 Vnde secundo tempora hodierna possit accusari
de turbata possessione inquilinus reficere prohibens,
deducendo quod requisitum eum, vt reficere possit, &
nolit contumere.

Practico cautela datur ab Accu. ibidem, vt le-
ator reficere intendens declaret, & protelleur non
facere animo inquilinum in p. d. d. d. in sua habita-
tione, sed velle reficere, & reficere facta redeat
inquilinus suam pristinam conditionem, & ita
passim cautela practicatur.

Q V A E S T I O V I I.

Tertius est casus reculationi a iure, & lege expres-
sus male veritendo in re conducta, & hoc dupli-
citer committere potest, in praedio rustico, & in
praedio urbano, de singulis videamus.

Quero igitur primo loco in praedio rustico, & sic
an colonus possit incidere arbores fructiferas, vel

- 1 .Cmet dicit arbores pomiferas. Et videtur quod sic,
cum colonus sit loco loci (vt superius dictum
fuit) & aequas locetari, velle videtur, vt sic domus
potest possit & colonus sibi socius.
- 2 Secundo potest argui specialiter, ex l. in fraudem, §.
condutor, ff. de iur. ff. vbi speciale quodammodo esse
videtur in conductore sicuti, vt arbores pomiferas
excludere non possit.
- 3 Sed Pro contraria opinione negatiua facit quia
magis non potest incidere arbores fructiferas, & in-

cidendo dicitur deteriorasse rem, & ad totale inue-
nisse tenetur, l. d. mortis, §. si quidem, ff. solus, matrimon. &
ibi notatur per omnes.

- 4 Secundo emphiteuta, qui & habet ius in re, non
potest incidere arbores fructiferas, & incidendo ca-
dita a iure suo. Est communis opinio actellata per las.
in d. §. si fundum, l. l. Clar. ca. §. emphiteutis, quafi. 26.
multo minus condutor simplex, qui multum ius non
habet in re.

- 5 Regula igitur est negatiua. Colonus, vel condutor
non potest incidere arbores pomiferas, vel fructifera-
ras, & incidendo cadit a iure suo, in fraudem, §. con-
dutor, ff. de iur. ff. & rusticus, qui promisit laborare
arbitrio boni viri potest expelli si non colit, prout iura-
re, & statuta exposcunt, Alex. conf. 129. lib. 3. dicitur-
turque arbores fructiferas quercus, nuces, filia cedua,
& aliae, quae de per se naturaliter sine plantatione
nascuntur, Borg. late decis. 32. nu. 40. p. 1.

- 6 Dices cum multis ille textus non facit, quia loquitur
in conductore sicuti, & sic persona privilegiata.
Respondet las. in d. §. si fundum, numer. 2. quod si ius
vitur iure privati in casibus non expressis, vt not. in
l. 1. C. de petit. heredit. in litem venimus, §. in primatum,
ff. eodem.

- 7 Et sic patet responsio ad rationes superius in con-
trarium adductas.

Ego autem in hac locati & conducti materia, pro
confirmatione huius regulae, & conclusionis allego
in tit. de loc. & conductu. textum in l. si merces, §. culpa
ff. de iur. qui a. b. (ni fallor) in hoc proposito videtur
admodum in terminis, & hanc opinionem tenuit Al-
beric. in l. 1. num. 6. de iure emphiteut. & hanc est com-
munis opinio teste Alex. in d. §. si fundum, col. 1. a qua
nullus discrepat, vt per Angel. in l. si colonus, ff. arbo-
rum sicut, cesarum.

- 8 Ampliatur hac conclusio primo, vt fortis proce-
dat in conductore & ecclesiis, qui tenetur rem condu-
ctam meliorem reddere. Ruin. conf. 88. vol. 1. & pate-
bit inferius per discursum.

- 9 Ampliatur secundo, vt etiam melioramentum facta
per colonum non compensetur cum deterioramentum
facta ad effectum priuandi iure suo, & est communis
opinio, vt per Rich. in l. Titius, §. Titius, nu. 15. in fin. ff. de
legat. 2.

- 10 Ampliatur tertio, etiam si deterioratio sit facta in
vna tantum re ex conductu. Bal. in hac l. ade, col. pen.
vol. 1. Albert. Brun. de augment. monet. concl. 12. Ro-
land. conf. 49. nu. 1. §. vol. 2. & conf. 40. nu. 9. vol. 4. lac.
Menoc. conf. 78. commendat las. in l. si qui fundum, §.
ea lege, nu. 5. de verb. oblig. Alex. conf. 118. col. 2. vol. 5.
Natta. conf. 481. nu. 2. t. vol. 3.

- 11 Considera tamen (si placet) in hoc si possit distin-
gui, prout saepius ad aliud propositum diximus, an sit
facta locatio plurium rerum sub vna pensione in
vna scriptura, vel instrumento, vel sub varijs pen-
sionibus, & scripturis.

Ampliatur quarto loco, vt condutor possit accu-
sari de damno dato incidendo tales arbores fructi-
feras vt loco dictum.

- 12 Ampliatur quinto, vt in dubio arborum inciso, &
quodlibet aliud damnum praesumatur datum, & ita-
tum a colonis, si colonus, l. §. partem, in fine, §. arbo-
rum sicut, cesarum Alex. conf. 117. volum. 5. Crot. conf. 15.
vol. 1. post Bald. conf. 190. vol. 2. Nicuic. conf. 130. nu.

4. & *seq.* vol. 2. Anguill. *conf.* 99. Siluan. *conf.* 76. Rimi. *len.* *conf.* 94. nu. 59. vol. 1.
- 13 Et hęc conclusio vera est, siue loquamur de mero iure communi, siue alio quouis modo, de iure namque communi id verum est: namque conductor tenetur non pati, vt locator seruitutem non omittat, quia ius ex hoc efficitur deterius, & tenetur, ne aliquod pars fiat deterius, vel fieri patiamur. *vide* *amur*, & *item* *propositum* *idum*, *si* *loc.* & *condict.*
- 14 Et si duplex est deterioratio, vna in amissione aliquis iuris in prædictione locatoris, altera in corporibus consistit, & sic etiam in arboribus, & vitibus, & similibus. Hoc idem innuit text. *si merces*, & *conductor*, *si* *locat.*
- 15 Procedit etiam conclusio de iure, & pacto speciali; prout quando arbores in contractu locationis fuerint enumeratæ conductori præsentæ, & facta consignatio, & promittit conductor bonam rationem reddere, prout in casu. *Burlat.* *conf.* 53. nu. 12. & *sequens* *volum.*
- 16 Ampliatur conclusio in arboribus, vi ventorum, vel simili impetu: cuius, nam locatoris sunt, nec potest colonus pro se removere modo aliquo *Castren.* in d. *si fundum*, nu. 4. vbi *Alex.* nu. 5. *Verol.* de *seruis* *rusticis* *pro* *adior* 2. 12. de *montibus*, nu. 9. *Silua*, *conf.* 76. nu. 4. *Borgn.* de *visu* *fructu*, nu. 158. *Rota* *Perus.* *decis.* 1. par. 1. *Bero.* *conf.* 54. nu. 10. vol. 2. *Bertach.* in *verbor.* *arbor.* vi *ventorum*. *Rodo.* de *reb.* *eccl.* *conf.* 189. & *de* *visu* *fructu*, nu. 5. & 13. *Ruin.* *conf.* 58. nu. 3. & *conf.* 59. nu. 1. vol. 1. *Curt.* *len.* *conf.* 70. sub n. 8. in *quer.* *to* *duob.* *Thom.* *Ben.* *conf.* 33.
- 17 Ampliatur septimo in arboribus grandibus nascetibus, & innascentibus etiam si conductor eas plantauerit *Borgn.* *decis.* 44. nu. 82. in *fine* reprehendens multos contrarium tenentes, rationemque reddit, licet sint a colono plantatæ, tamen sunt alite in terris domini. Vnde erunt domini, qui tenetur relicte re expensas colono, & nihil aliud petere poterit, vt per eum, & ibi idem tenet in arboribus ficis.
- 8 Ampliatur octauo, vt si ante pacto de ineidendo arbores caducas, tamen potest quæ sunt in fructu, *Bald.* ad *Specul.* de *ur.* *emphy.* *col.* 2. commendat *Pul.* in *verbor.* *colonus*, n. 138.
- 19 Ampliatur nono, vt etiam teneatur lege Aquilia *Mant.* hoc commendans *sigul.* 237.
- 20 Limitatur primo loco hæc conclusio, vt non procedat, quando colonus, vel conductor excideret dictas arbores ad vsum delinquentum, *Bal.* in d. *si fundum*, vbi bonus text. de hoc *10. Fab.* in §. 1. *Instit.* *locat.* *Alex.* *cof.* 118. vol. 5. *Curt.* *len.* *conf.* 71. *col.* *pen.* *verf.* *condescendo* *ad* *quartum*. *Paul.* a *Monte* *Pich.* in l. *Titia*, §. *Tira*, *quæst.* 36. nu. 93. *de* *legat.* 1. vbi hoc declarat sicut apud eum videtur post *Nat.* *conf.* *doi.* *nu.* 6. vol. 3. *Feder.* *Scot.* *conf.* 2. nu. 13. *Port.* *Instit.* *quib.* *modis* *re* *contrab.* *obligat.* §. *item* *17.* in *pn.* *Borgn.* de *visu* *fructu*, nu. 146. & *decis.* 64. nu. 51. de *ecce* in *facio* habuisti *Cortone* in *bobus* *datis* *ad* *collat.* *num.* *Pet.* de *Vbal.* de *duob.* *fratibus* *par.* 5. q. 26. r. 29 *sum.* *Orlan.* *conf.* *no.* *rat.* *rub.* *instit.* *bonoru* *da.* *toru* *ad* *laborandum* *in* *fin.* & *ibi* *Adrent.* *Hippol.* de *eqno* *q.* 2. & *comm.* *op.* in *verbo* *visu* *fructu* *contradict.* *car.* 86. l. *up.* in *cap.* *per* *vestras*, §. 9. n. 9. *Borgn.* *decis.* 44. nu. 52. & *decis.* 3. par. 2.

- * Et hæc est communis opin. *Michael.* *Graff.* de *sue.* *eccl.* *ab* *infestata*, §. *legatum*, q. 35.
- 21 Vnde habet in facti contingentiæ, quod ligna solita incidi ad effectum faciendi trabes, et ligna pro edificando, cõstruendis sepius impergulati, item ad edificandū ligandi, possunt incidi per colonom, conductorem, emphyteutam, maritum. *Menoch.* *conf.* 13. lib. 1.
- 22 Limitatur secundò, nisi colonus, emphyteuta, maritus, & similes alias arbores subrogauerit in locum incisarum, id enim facere potest. *Bald.* *Alex.* *l.* *as.* & *alij* in d. *si fundum*, *Ang.* in *l.* *si colonus*, §. *arb.* *fruct.* *ca.* *rem.* *l.* *alij* in *ant.* *qui* *rem.* *col.* 2. *Cod.* de *facto* *fact.* *eccl.* *Franc.* *Bec.* *conf.* 33. nu. 54. *Siluan.* *conf.* 79. nu. 4. *lib.* 2. *Bergn.* *de* *cof.* 32. sub *num.* 16. par. 1.

A D D I T I O.

- ¶ *Valasch.* *decis.* *Portugall.* 50. *tom.* 1. vbi *num.* 10. *vult* *quod* *licet* *emphyteuta* *locu* *olueti* *retulissim.* & *ferre* 1. *nutis* *subrogauerit* *bon.* 2. *et* *visile* *vincam*, *tamen* *si* *domi.* *mus* *directus*, *vult*, *vt* *iter* *us* *replatur* *olueti*, *cog.* *poterit*
- 23 Pro quibus ultra eos pōdero (ni fallor) bonū textum in d. *in fraudem*. §. *conductor*, §. *de iur.* *fisc.* in *verb.* *non* *substituens* *alij*, quasi etiam colonus si sci. id liceat, & sic in arborib. datur substitutio, & subrogatio.
- 24 Declaratur vltiter hæc conclusio limitatio, vt procedat, & habeat locum in arboribus admodum antiquis, aut corruptis, secus in aliis. Ita vult *Angel.* in d. *si colonus*. *Fulgol.* *Castren.* & *Alex.* in d. *si fundum*. *Tiraquell.* de *retrac.* *comment.* §. 3. *gl.* 2. *num.* 26. *Rodo.* de *reb.* *eccl.* *non* *alienant* *de* *cadet.* ob *deterio.* rationem *verit.* & vt dilucidatur, *num.* 13. *pag.* 520. *10. Mar.* *Ruminal.* *conf.* 74. nu. 16. *volum.* 1. Et bene facit text. *in* d. §. *in* *vicariis*, & *in* l. *acquisitum*, §. *vi.* & *Lagrij.* & *l.* *reim.*
- 25 Et experientia docet, quod arbores, & præcipue vites aliquid tantum vtiliores producant fructus meliores, licet iuniores producant plures in quantitate tantum.
- Vnde sano modo intelligenda erit in arboribus parum fructiferis, ex nimia iam vetustate, vel in arboribus corruptis, prout patium videmus.
- 26 Limitatur tertio, nisi fundus ex huiusmodi incisione fieret fructuosior, quod esset ante, vt de emphyteuta vult *Veron.* in allegato titulo de *montibus* q. 5. *Bologn.* *conf.* 67. *Con* *mundum*. De maris in re dotali vult idem *Cæpolin.* citato loco, *quæst.* 7. per *Lduortio*, §. *si* *ver* *in* *fundo* *in* *uella* *gl.* *in* *ver.* *si* *in* *uol.* *re* *uol.* *sol.* *matrim.* & *l.* *si* *fruct.* de *ur.* *dot.* *l.* 2. circa *si* *fruct.* *re* *uol.* *Bald.* *conf.* 290. *num.* 2. *volum.* 2. *Pul.* in *verb.* *colonus*.
- 27 Notandum tamen est, quod vtrā id, quod in hoc addunt incipientes, an emphyteuta, colonus, et similes possint mutare formam fundi, de qua late per *lat.* in l. *col.* *pen.* *quæst.* 2. *princip.* *C.* de *ur.* *emphy.* consideranda est quatuor fundi arborum, et destinatio patrisfamilias, in multis enim fundis nascuntur ex natura vni, quercus, & similes, ex quoru vmbra nimia ager est minus fructuosus, radii telares nimis operantur. Nascuntur etiam nuces, quæ licet sint admodum vmbrosæ, fructuum tamen afferunt in tempore locustis vtile pro familia, sed multi domini volunt potius gramen, quam nuces, nascuntur: etiam pira, mala, &c.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- uerfi generis, prima. In nultis etiam agris domini ex indultu i q plantauerunt arbores vi moro, & sunt vmbrole, & nociue frumento, iam sunt valde fructuo, & in frondibus, & percipiunt ab eis magnus fructus, prout leuunt omnes, & ob id non est verisimile, vt dominus vellet eas incidere, & deleri. In multis etiam agris sunt planities oliuarum, vel vlmorum, & vitium simul non est credendum vt velit eas singulas excidi, sed siccas inutilis, vel infructuosas ad meliorandum. Vnde ratio habenda est.
28. Limitatur quinto, vt liceat colono, emphyteute, & similibus incidere aliquas arbores ad vili refectione, habita aliquali dfectione, & iudicio, & insuper apicare erutas, vel vi vectorum eueltas. Bald. in d. ff. fundum. Paril. de integritate fundi. fol. 3. num. 9. dicit singulare Fusi. in verbo colonus, nu. 138. Mari. Anguissol. conf. 14. Ioseph. de Ludov. Rot. Lucan. 8. numero 9. cum modificatiue, ne fundus deterior fiat, per leg. ex filia, ff. de usufruct. & per l. arboribus, ff. sed ut quoniam Alex. in citato loco reputat ad hoc notabile.
29. Limitatur quinto, vt emphyteuta, maritus, colonus, usufructuarius, & similes, possint incidere siluam non ceduam, quando usus esset alias inutilis. Alberic. per illum tex. in l. huius, ff. de usu & habitate. Azo. in Summa eiusdem tituli. Tiraq. de reu. couen. §. 43. glo. 1. num. 30.
30. Illud nolo omittere, quod videtur multis in practica dubitatum, quod predicta vendentes sibi locum tam in conductore cum certa annua repositione, quam in colono partitio, vt voluit Specu. & ibi Balan addi. in l. de loca. §. i. col. ff. illud autem quæritur.
31. Et calum videatur, in quo emphyteute eil data plena licentia incidendi arbores cuiuscunque quantitas, & generis quomodo hoc fit intelligendum, videtur Anchara. famul. §. 2. par. 1. & ibi emphyteuta videatur, valet tamen pactum de non expellendo propter deteriorationem. Specul. de locat. in §. non videndum, §. 9. n. 112. Ia. in l. 2. num. 119. Cod. de iure emphyt. Rodoan. de reb. eccl. de cadu. ob deteriorationem, num. 22. Corbol. de iur. emphyt. ca. 13. in fin. sed nunquid conductor ad longum tempus potest mutare formam rei, vique si reuult graue damnum, & emolumentum esset non leue, alias sic. Bosgn. de conu. deef. 32. num. 40. par. 2.
32. Dantur tamen a iure contra colonum, vel conductorem arbores fructiferas incidentem, plura remedia, & 1. cæne.
33. Remedium primum. Actio ex conducto, l. si merces, ff. de re, §. i. col. & hic est alter calus, in quo competit actio ex locato.
- Remedium secundum. Tenetur colonus, vel conductor succidendo arbores viles, & pomiferas, leg. ex Aquila, & sic colonus, vel conductor conueniri potest actione legis Aquilæ.
34. Sciendum tamen est, quod regulatiter conductor non tenetur de lege Aquilæ, cum in ea non veniat leuissima culpa in omitendo. Alex. conf. 50. num. 12. vol. 2. Aliter, deef. 5. num. 8. Ferrar. ca. 39. numer. 2. Gramm. deef. 3. nu. 15. Sadulet. in l. quod tamen, 16. ff. si ex. pet. & hæc est commun. opin. deef. Perus. 2. §. in fin. par. 1. Cephal. conf. 362. vol. 3. conuenit tamen & fraterzæ: cum qualibet actione, si que ex præxi. stenti negotio competat. Vnde cum actione locati l. §. culpa, & l. qui in siluam, §. qui mutat, & l. si vulnere-
35. ff. locat. l. si seruus seruum, §. Proculius, §. si n. Lique actione, in fin. ff. ad leg. Aquilam.
35. Cum actione pignoratitia, l. sed et si is, ff. ad legem Aquilam.
- Cum actione pro locio, l. sed si ex causis, §. final. ff. pro fer. & sic contra colonum partitium.
- Cum actione communi diuidendo, l. sed & si com. munem, ad legem Aquil. l. sed, & si non, §. venit, ff. comm. diuidend. & sic passim agitur, & hoc dummodo veritatem termini legis Aquilæ ex primo, vel tertio capite, & detur dan non male faciendū, prout in casu nostro de incisione arborum, vel minus recte faciendū l. si seruus seruum, §. si formatus, ff. ad l. Aquil. non autem ex mora cessatione, l. si usufruct. §. denique, ff. de usufruct.
36. Declaratur secundum, dummodo sequatur damnum immediatè ex facto minus bene, vel male facto, vt dictum est, non autem ex causa remota, quia tunc cessat lex Aquilæ, potest tamen competere alia actio ex negotio subiecto prout in terminis locati & conducti, in l. qui domum, ff. locat.
- Nunquam tamen lege Aquilæ quatenus tenetur de leuissima culpa, etiam si cum alia concurrat, nisi subiecta materia suadeat, vt dictum est. Adeo igitur bona foror est lex Aquilæ, vt cum omnibus conueniat, & concordat.
37. Remedium tertium. Arborum furtim cæsarum, l. si merces, §. culpa, ff. loc.
- Remedium quartum. Quod vi aut clam, d. §. culpa, quod remedium competit etiam colonis, vel conductori ratione fructuum, l. si aliat, §. notamus, l. quænam, & ibi not. ff. de vi aut clam.
38. Bene verum est, quod vna adiecta alia perimitur, si rei est periculatoria, reus si pænalizata glo. in d. §. culpa, & igitur locator agat ex conducto, non poterit alius supra nominatis experiri.
39. Pena. Colonus, vel conductor incidens vt sup. arbores fructiferas, tenetur ad quadruplum facta reigilatione, l. in fradem, §. conductor, ff. de iur. furti.
40. Estimatio damni. Damnum autem arborum inciarum æstimatur habita ratione ad multa.
- Primo ad fundi deteriorationem, quæ ex hac incisione resultat, sicut econtra fit forecondior ex præexistente plantatione. Ruti. conf. 14. nu. 3. volum. 1. conf. 138. volum. 3.
- Secundo habetur ratio fructuum non ex presenti statu tantum, sed quantum dubius euitus perceptionib. fructuum afferre possunt. Alber. in l. certi, in ff. arb. furt. cæsarum, §. l. in furti in fin. sed. ita. Afflic. in conf. §. i. §. 2. rubr. 36. de furt. nu. 5. Cast. conf. 1. Burg. de re iuris, rub. 1. §. 6. nu. 5. Burlic. conf. 70. num. 32. vol. 1. Datur etiam iuramentum in lit. locatori, vt per Plo. de iur. iur. §. 3. nu. 3. & §. Paril. conf. 87. & 184. nu. 70. 4. & (Deo dante) in loco dicam.
41. Limitatur sexto, tota presentia hæc deteriorationis materia, vt procedat, & habeat effectum tribus conuenientibus.
- Primo, quod deterioratio sit facta dolo coloni, vel conductoris, vel culpa lata, vel leui, non autem leuissima.
- Secundo, quod deterioratio sit in proprietate, non autem in fructibus.
- Tertio, quod deterioratio sit in notabili quantitate ex iudicii arbitrio.

Vnde

Vnde incidere duas cerasias, duas, vel tres nuces, quæ faciunt umbram, non est in consideratione, nisi prodamno tantum. *Sal. de communi conf. 117. vol. 1. Borgn. de usufr. nu. 117. Rodo. de reb. cred. fol. 25. nu. 18. & fol. 51. Mcnoch. de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. casu 78. decis. Pers. 22. part. 1.*

Addo bene tractantes Roland. *conf. 46. vol. 2. Villatob. in verbo, emphyteuta, 87. Laurent. Chirco. commun. opin. cent. 5. concl. 39. Clar. in §. emphyteusis q. 26. Bero. in l. p. omis. na. 87. de locati. consil. 120. num. 74. & 130. vol. 1. Cephal. *conf. 139. num. 15. & seq. late Almo. consuetud. Alvernus. lit. 2. art. 16. numer. 8. & in passim prædicatur. Roland. conf. 1. nu. 103. volum. 3. Burfat. *conf. 91. vol. 1.***

42. Consuetud. Parisiens. *fen. §. 30. nu. 166. Bertaz. conf. 42. §. ibi apostil. lib. 2. Becci. conf. 33. Borgn. decis. 32. nu. 6. p. 2. consil. Arg. de dot. p. 1. nu. 16.*

Subdeclaratur si iuramento de non incidendo vel (vt Tuderini dicunt) frumando aliquam arborem fructiferam sine licentia locatoris, quia iuramentum obligat præcise. *Ruin. conf. 88. vol. 1. vbi in diffinde loquitur, & propria auctoritate expelli potest. pulchre Thob. conf. 58.*

Etiā si incidisset, vel frumasset arbores mortuas, vel deiecit sine licentia. *Ruin. conf. 98. vol. 1.*

Subdeclaratur id, quod dictum est de deterioratione, nisi enim erit patua, agitur ad interesse. *Ruin. conf. 58. lib. 1. ponens hoc pro constanti, quod colonus probare debet bene coluisse, & potest exemplificare in modica cultura, si pro vna vice non ligonizauit, vel non erant fundum, vel foras vicia vice non locit, foliata non mundauit, quod interesse probatur iuramento, si vintem per multos annos non coluit, quia expelli potest. *decis. Pers. 22. nu. 21.**

43. Bene verum est, quod locator deteriorationem domus aduersus secundum collidit, præp. non probat ex confessione prius. *Feli. conf. 21. nu. 3. Cephal. conf. 104. nu. 27. vol. 1.*

44. Vidi in facto limitatum in locatione ad bonum tempus de bonis ecclesie quoad monachos, & regulares, id quod de iuramento dictum est ex his, quæ diximus superius de locatione ad longum tempus, & effectibus ipsius. Ita vidi in facto in locatione per Eremitas Augustinianos, vbi etiam erat pactum de habitando, & iur allegatum non habere, non esse damnum notabile nec in proprietate. Quid si adit instrumentum cum stipulatione penale, ex noi. per Dec. *conf. 21.*

45. Sed non quid propter colonos de silua facere vineæ sine consensu domini? *Bald. in l. loc. §. vbi tal. nu. 99. C. de iur. emphyt. Tiraq. de retr. lib. 2. §. 3. gl. 1. nu. 26. commendat. Fuli. in verb. colonus. nu. 147.*

Limitator lepiuano in colonis, vel conductoribus perpetuis, quæ arbores incidere possunt. *Burfat. conf. 33. nu. 53. vol. 3.*

Et consideratur etiam silua cædua, vel non cædua in materia locati & conducti, si habeat quæ siluam antiquam glandiferam, quam silua lubicis locare (Tuderini, fare bannia) licet in ea sint arbores reuoluci totæ pō diciur cædua, quia non concurrit definitio patrisfamilias. *Alicia. in l. silua. §. de verb. sign. vnde non in natura arborum consistit silua cædua, sed requiritur definitio patrisfamilias, & ita pacto de non incidendo, incidere non potest, sed cultio.*

flodire, & si damnum inferatur, saltem denunciare. *Rota nouissima 241. p. 2.*

A D D I T I O.

Et deterioratio dicitur notabilis quando inciduntur multe arbores fructiferae. *Surd. decis. 236. nu. 9.*

Q V A E S T I O VIII.

R Espectu deteriorationem colligere fructus ante tempus, & immaturos.

Quæritur igitur an colonus, vel conductor eos colligere possit.

Pro parte affirmatiua facit bonus text. in l. penul. ff. de usufr. legat. ibi Neque enim maioritas naturalis hic spectanda est, sed id tempus, quo magis colonus fructum colligere expedit.

Pro contraria parte facit pariter bonus text. in l. si merces, §. conductor. ff. loc. ibi ne intemptiua cultura deteriorem fundum faciat.

Secundo, pro hac parte facit l. hac distillio. §. 1. ff. loc. ibi consulto, fructus sequentes annis corrumpiti.

Prima igitur conclusio sit. Colonus nummis colens, potest colligere fructus immaturos, d. l. pen. in l. a gl. ff. de usufr. leg.

Limitatur primo loco hæc conclusio, vt non procedat stante dolo ipsius coloni, prout in l. hac distillio, §. fundum, ff. loc. & est casus etiam hodiernis temporibus frequens, vt cum esset exiturus, & finiturus annus, consulto fructus immaturos colligit, quo casu datur adhuc ea locato, vt ibi, de qua materia, cum agat de re communi, posui superius de locatione re communi in licet est casus admodum frequens, & quotidianus.

Vnde videtur quæritatem in hoc locationis contractu, quod non debet, neque potest conductor nimium grauare fundum inferendo vltra modum, prout superius dictum fuit, nec contra debet anticipare in immatura collectione fructuum in domini præiudicium in exitu sui anni. Pulchre in materia Viennensi. *irauic. viderus decis. 96. decis. Pers. 61. nu. 1. part. 2.* Et facit hæc limitatio contra hæredes Prælati et videntes Prælatum mortuum colligent fructus immaturos, & reponunt in arca si bene potest, ne dum in horreo timeant. Bullam Iulij secundi sanctam, & æquā, de iure tamen communi compertis hæredibus actio prorata. *Arno. ante 95.*

Secunda principalis conclusio sit. Colonus partiaris non potest colligere fructus immaturos. Ita gl. in d. l. penul. ff. de usufr. legat. per l. si merces, §. conductor, ff. loc. vbi est text. valde moralis in materia rustica, monens colonum, vt opera rustica suo tempore faciat, nec intemptiua cultura deteriorem fundum faciat, & manuteneat villas in corruptas.

Vnde sicut colonus tenetur in omittendo debitos sulcos, pariter tenetur nimium anticipando. Vnde est modus in rebus, ut certi denique fines, nec relinquere multa capia vinibus. *Ruin. conf. 74. nu. 4. vol. 1. Castren. in d. §. cum fundum, vbi male tacit leman. do, totum si pars in anno erit lemanando.*

Limitatur hæc conclusio, si faciat tempore necessitatis, vt per Bald. quem ibi commendat. *Salicet. in l. cum poter. C. de usufr. leg.*

Vnde

Tractatus D. Vincentij Carocij

Vnde dum est cariffima, comeduntur pruna, pyra, & mala auct tempus, & comeduntur, nedum fructus immaturus, sed radices harbarum, & herbe ipfemet, prout vidi in memorabili anno 1586.

10 Limitatur fecundo in fructibus proximis maturitanti, vt per eorum feperationem nō inferatur minor redditus, vel vtilitas. *Ball. in citato loco.*

11 Limitatur tertio, quia fi fecit, vt sibi prodesset, non debet audiri, quia sic femper se exercuisset, & est ordinaria exculatio rusticorum si fecit, vt domino noceat & sibi proficiat, attendi tunc quod plus est, *per l. Le-beo, ff. de usufr. l. 2. §. tractatum, ad Trebell.*

12 Limitatur quarto specialius in oliua, cuius natura est, vt magis expediat colligere immaturam, quam maturam.

Bene verū est quod isto casu tenetur lege Aquilia, qui reddit maiorem fructum non tamen ita vtilem. *gl. in l. si seruus, §. qui oliuam, ff. ad legem Aquiliam. l. ite Tiraq. de retrac. conuent. §. 5. gl. 5. nu. 18. cum sequen. Et dicebat Bal. per illum textum in allegata l. c. huc distinctio, §. fin. reputans hoc valde notabile, quod emptor fructuum Cuius, potest percipere omnes fructus illius anni, non tamen corrumpere fructus, cedentes in annum sequentem. Allegat. infortunium, ff. de usufr. legat.*

Limitatur quinto, aut asportauit prædam, & tenetur actione furti, aut non asportauit, & tenetur lege Aquilia. *l. si seruus, §. oliuam, ff. ad legem Aquil.*

13 Subampliatur ista limitatio, vt non repetat expensis, nec habeatur ratio, quod fructus possident perinde grandine, vel simili calu. *fo. And. & Pano. in c. commissio, de decimis, Decii. Franc. Marc. 552. p. 1.*

14 Vnde non est bonum dicere si non collegissem fortasse hoc tempore, perisissent grandine, vel simili calu, & est excusatio inuolu.

15 Notanda tamen est ad propositum materię locati & conducti, de qua agimus, *l. penul. de usufruct. legat.* quod fructus seminati per coloum sunt domini, non coloni, focus si sint in termino sati, & post terminum recolecti, & ita ibi notat Alber. commendat lato, in l. si quis nec canam, §. res pignoris, nu. 2. ff. si certi. per at. inferens ad limitationem illius textus, vt non dicatur committere furtum colonus, accedendo ad fundum pro recolectendis fructibus, si tamen in termino sati sint.

16 Ad tamen vnum, quod vidi milles in practica euasisse, quod colonus dicens a laborio debet dimittere fundum in eo statu, in quo habuit.

Vnde si habuit seminatum, restituet seminatum, & si habuit non seminatum, restituet non seminatum. *Feder. conf. 110. in secundo dubio Tiraq. de retrac. lib. 2. §. 5. gl. 5. nu. 7. in fin. Petr. de Val. in duobus fratribus, §. 3. q. 9. nu. 56. Ruit. conf. 80. nu. 1. coul. 88. nu. 4. lib. 1. Menue. conf. 13. nu. 23. lib. 1. 189. nu. 4.*

Et hæc conclusio vera est, etiam si quis promiserit restituere fundum locatum cum iuribus suis, nam debet restituere locum sicut erat non sterilem, nec laso. *sum. Rebuff. in l. quid sit ind. col. 3. vbi dicitur si locauerim, ff. de verb. signif. dicens in Francia notari, ita stipulari te, al. promisi te, diet tempus. rendere la ditta possessione terre a, nes qui, res droct 3. apertenances.*

17 Bene verum est, quod considerandum est tempus cōduccionis, si soluerit aliquid pluris ratione fructuum ibi cōstitutum, aut quia erat aratus, vel seminatus, nā

tunc non tenetur, & ita sic arguendū est ad parē san nos. *Fulius in verbo conduktor, nu. 175. & prædicta sepius occurrunt in facto, & de consuetudine passim in Vmbria obseruatur, vt colonus cōsignet fundum eo modo, quo habuit, & fuit cōsignatum.*

Et ad propositum materię, de qua agitur, dicit *Feric. de Senis in citato loco, quod colonus, siue conduktor non debet habere commoditatem vltra tempus sui laboris.*

18 Vnde si habeo nemus, vel castaneetum septem, vel plurium annorum, ita vt infra paucos annos efficeretur bene cœduum finito tempore cōduccionis non poterit conduktor incidere nemus, vel castaneetum, si post septē annos elapsos podere cū nemore, vel castaneetico locauerim, multi contrarium dicerent ex quo fuit in locatione comprehensum, & sic colonus non potest accedere ad fundum post cōduccionem finitam, & incidere siluam iam naturā, nec colligere fructus, nisi in termino satos; alias furti committitur.

Et notandum est ampliationem *l. si merces, §. conduktor, ff. loc. vt colonus teneatur colere fundum bene, & diligenter. Ampliatur id verum etiam si transierat tempus sue cōduccionis. Feder. de Sen. conf. 10. in fine commendat pro valde notabili Tiraq. de retrac. conf. 5. §. 5. gl. 5. nu. 30.*

Q V A E S T I O I X.

POterit ne colonus, (vt vulgo dicitur) *refringiliare.* *re.* Est materia consuetudinis, & vixque nō potest, est *decif. Præf. 62. p. 1.* vbi dicit in hoc seruandum consuetudinem.

1 Addo in materia: *Ita in l. si quis canam, §. res pignoris, nu. 13. ff. si certi. per.* vbi hoc valde commendans dicit post Salicet quod conductores aliuscuius gabellæ molendinorum, vel similibus, non debent in praedictum sequentium conduktorum diminuire solutiones pedagiorum ad hoc, vt facilius omnes eorum tempore recedant.

2 Passim contingit in hoc inuidioso viuendi genere, quod multi egredientes locessorem in cōduccionem diminuunt pedagia rebus, prout experientia docet, nam hoc facere non debeat, nec valebit consequentia, taceret antecessores, ledatur, & quo tempore.

3 Patium de restringiliis, prout a prædictis audiui, intelligitur in stipulis, non in magisibus, & in terris fertilibus, aptis, & pinguib. non in alijs, nec sit in granoyled inferioribus, & si quis faceret in duobus annis granum erit duplex sementa non restringiliare.

Q V A E S T I O X.

Respicit deteriorationem quandoque effodere venas auri, argenti, arenæ, calcis & similibus rerum in fundo conduktor.

Quæro igitur, an conduktor, vel colonus possit in fundo conduktor effodere venas argenti, auri, arenæ, cretæ, & similibus rerum in materia, quia indifferens est, ponam aliquas conclusiones.

1 Prima sit conclusio. Conduktor, seu colonus potest in re conducta inquirere venas argenti, & auri, Ang. dicens in facto consuliisse in statu Sanarum, in l. si usufructuarius, §. fructuarius, ff. de usufructu. *Crauet. com. fil. 209. nu. 2. par. 1.*

Secun.

Q V A E S T I O XL.

2. Secunda sit conclusio. Conductor, seu colonus non potest reducere ad culturam hirtos herperidum, vt vulgo dicitur *guallare giardum*. bene potest permutare vnum locum in alium. Vnde hortos pepouum, cucumerum, epipollis, & similia, ad aliam culturam reducere potest. Ita Ang. in *d. s. fructuaris*, dicens esse casum valde quotidianum, & menti tenendum.

3. Adde bene, quod colonus seu conductor non potest facere in agro, vbi quod non conuenit fieri. Vt si vellet prata ad palcedum titum destinata reducere ad culturam, vel mutare vsum, vel formam agri in praedictum domini pro annis sequentibus, namque agi poterit ad interesse. *Sci. qui pariter s. cum pradio, si de poss. heredu.* vbi in practica Aret. iudic. quod paritari non potest. commendat Ronchegail. de duobus reis, s. num. 28. in verbo *agricultura*.

4. Tertia sit conclusio. Conductor, seu colonus potest in fundo soluitere iornaleem calces, laterum, tegularum, dummodo non occupetur fundi pars ad culturam destinata. Ita Angel. vi supra, & teneur domino dare portione in suam, praesertim de calce. *Id. And. ad Specul. tit. de loca. s. 1. vers. fin.*

5. Quarta sit conclusio. Conductor, seu colonus non potest in fundo facere ea, quae desiderant magnam arparium, vt in olendina, vacheria, tectoria, & similia. Angel. vi supra.

6. Quinta sit conclusio. Conductor etiam inuito domini non potest facere ornamenta, puta pingere, vel scalpere arma, vel insignia suae familiae. *Aret. consil. 80. num. 3.*

7. Sexta sit conclusio. Conductor, seu colonus non potest facere balneum in domo, vel recubita, sicut per viusfructuarius potest, qui habet plenius in re. Florian. in leg. *acquisitum s. item si domus s. de vfructu.* Vnde nec conductor ad longum tempus poterit, arguendo ab viusfructuario habente, qui tamen non potest, vi dictum est.

Ampliatur, vt nec flusam publicam, vel priuatam facere possit. Florian. ibidem.

8. Limitatur, nisi iussum esset ibi Italia fieri. Veron. de seruit. urban. *prae. c. 51.* dicens ita in Alemania observari per l. *c. de praescript. dicam suo loco.*

9. In materia punctionis referi Veron. de seruit. rusticis, praedictorum vnum, quod ipse reputat vile, praestabile, & quotidianum, quod non est licitum conductori a perire, stilu, & omnes pilces accipere, quia conductor debet habere fructus plicand. & non omnes fructus accipere, quia hoc est de iure, non frui, per l. *infructuarium s. in vniuersi. de vfructu s. si merces, s. conductor, in p. l. videamus s. item pro plicare debet, s. locat.*

Vnde conductor non potest destituere sed debet s. per res inoccupas leruare.

10. Vnde in tacto dubitatum, an colonus possit facere aucupia vel venari, & vidi responsum quod non, inuito domino, quia venari non est in fructu. *et notat. s. de vfructu.*

11. Occurrit in facto tempore hiemali palumborum siue fructum, nam multi colonus voluit facere aucupia, & nihil domini dare, nam hoc equum non est.

12. Potest tamen quis venari in aliquo locatore, vel conductore inuito. Couarr. in reg. *peratum p. 2. s. 8. per s. ab eodem, &c.*

Alerum genus est deteriorationis in praedio vt. bano, prout in domo, & in silibus, & in hoc confide. audi l. uni duo casus principales.

1. Primus est sine laesione rei, vt tenendo meretrices, & tunc non reuocatur pensio.

Secundus casus est cum lesione rei, vt tenendo porcos, & similia faciendo, & tunc agitur ad interesse. Angel. conciliando opiniones in *verb. locatio. n. 13. in fine.*

Et potest contingere ex parte locatoris, & ex parte conductoris, primo casu non expellat inuitum conductor, sed si conductor migrare voluerit, potest locatore male verlando. Balas. *l. de c. locatis n. 1. c. conductor expelli poterit.* Rebuff. *de except. num. 685. de primis scholar. prout. 20.*

2. Et nota, quod si locator est vir honestus, non patitur quomquam inhonestum habitare domum suam, dato, quod a principio potuisset habere aliquam suspensionem.

3. Pariter, si domus est iuxta personas honestas, non videtur permitti, si sit prope lupanaria per l. *cum sup. c. de remiss. lib. 12. & in hoc verfabitur iudicis arbitrium.* Adde Benin. de *est. s. aditum, numer. 52.* Dec. in *l. semper in contrahib. s. de reg. iur. 10. Lap. in c. per vestras, s. 2. num. 9. & dixi superius ad gl. in l. non aliter. s. de vfructu, & habet. Pulchre Veron. de seruit. *ru. s. prae. de seruit. iur. pasc. col. 13.* vbi quod de vicinia expelli possunt, & procedit in qualibet re quae inficit, Rebuff. *de except. n. 684.* quod verum est in foro exteriori, sicut in foro conuenienti, etiam in lupanaribus, & locis solitis. Nauarr. in *manu. praep. 7. c. 17. n. 195. cum multisq. Rip. de p. s. vltim. 7. Aret. in s. item si quis, n. 4. iust. de vfructu, & habet. Male. in tit. de societ. de natur. societ. n. 3. in s. i.**

Hinc postea inferitur, quod conductori domus concessum debeat, vt in ea exercere possit artem, & solitum exercitium. Bar. in l. cum in plures, in *prim. s. locat. l. tritum in l. ita stipulatus, in s. s. de verb. oblig. pulchre Rom. conf. 278 pulchre Nat. conf. 610. volu. 1. s. s. l. plenum. s. equit. s. de vfructu, & habet. Alexand. conf. 105. n. 21. vol. 3.*

A D D I T I O.

Scissell. in *l. iustitia. s. de iust. & iur. Vincent. de Anna. sing. 338. Mant. sing. 7. Joan. de Arno. singul. 63.*

4. Limitatur ad propositum materiae, de qua in praesenti agimus, quod si vellet exercere exercitium in probitum, locator habita scientia repellere debet, alias possit licentiam patendo puniretur. *gl. notab. in c. 1. in verb. ad iann. de vfructu. lib. 6.*

5. Quid dicemus in Hebraeo permisso solito exercere viuras?

6. Quid si sit solitus facere varia exercitia?

7. Et domus solita habitari, non potest cum conductore deputare ad ludum, nec expositionem infantum, val chernas pannorum, solera stendenda, furnum publicum vt per l. 10. in l. *acquisitum s. item si domus, s. de vfructu.* Veron. de seruit. *urb. praed. cap. 52.*

Et circa deteriorationem in praedij urbanis non intelligitur de modica, sed notabili, arbitrio iudicis, vt per

Tractatus D. Vincentij Carocij

vt per Bald. in d. l. *ade. p. n.* 15. per l. *Scio. ff. de in integ. restitutions.*

8 Et per modum corollarij inferitur ad materiam l. *Scio. ff. de restit. integ.* vt minima non sint in consideratione in hac locati & conduci materia.

Vnde ex minima sterilitate non fit remissio. Vidimus superius ad l. *habitorum. ff. loca. l. si merces. §. si vicino. ff. eo.* Secundo si commoditas sit magna, licet tum est conduitori recedere, & pro rata tatum temporis ad pensionem tenetur. Vnde docet praticare Castr. in d. §. *si vicino*, quod si in re conducta incommodatur, si non curamus recedere, quod faciamus diminui mercedem propter incommoditatem, alias tacendo sit praedictum eadem Castr. in l. *qui in insulam. ff. loca. Boñ. de remiss. merced. conductorum. numer. 107.* Sebali. Med. reg. 5. un. 173.

9 Item dispositio l. *ade. non* habet locum in modica deterioratione, vt dictum est.

10 Pariter conductio vbo numero facta, non valet, vt dictum est. Adde Vc. onen. in l. 1. §. *sed scietur. num. 86. de adit. edict.*

11 Preterea ad propositum huius l. *ade. de* qua in presenti agimus, si restrictio sit voluntaria, & incommo-
12 das parua, est in electione conductoris, vel inquilini, vel resistere, vel agere ad interesse, gloñ. quam ibi in practica dicit notabilē. Castr. ad l. *habitorum. ff. loca. Rip. de primi. contr. pñ. un. 26. Menoc. conf. 246. num. 23. dñ. 3.* Vltius si inquilinus non potuit paruo tempore frui, & omnia sunt integra, non tenetur locator, l. *si in legē. ff. colonus. ff. loca. dixi ad l. 1. de migrando.* Et sic conductores de minimis non grauantur.

* Vnde si conductor, vel colonus incidat vnam arborē, vel non dat pecudes subrogando aliā, expelli non poterit, quia modicum damnum non consideratur, sit locator patiendo per modicum tempus frui colonum, si postea patiatur, per modicum paruum fuerit passus damnum, locatio durat, & nihil diminuitur de obligatione. Iacobini. consil. Riminali. 666. vol. 4. vbi clare vult, quod potest colonus, pecudem pro pe- cude subrogare, damnum si quod ei auferre, & sic ex- clamat quod non potest, pro qualibet minima lesione colonus expelli, maxime si postea perseveraret, quod facit contra Tuderinos, qui ex minima incisione arboris agunt ad caducitatem.)

Q V A E S T I O XII.

Sed quae maior deterioratio fieri potest per colo- num domino locatori quam mensium tempore, te- getis, instrumenta, & stipulas abicondere, nec ei debita portioem reddere, prout fere coloni omnes faciunt, t a a quibus videtur bene argumentari posse. Est colo- nus, ergo fur, vnumq. mēnari, experientia docet. Vult igitur mittere fa-nulum, vel fidiorem, poterint ē vni- que sic, respondit Alex. in l. *dimortio. ff. pñ. col. ff. sol. mat. per regulam vulgarem.* 12. C. quibus quarta pars naturalis eorum vitium est et c. cum eod. ad Cott. in ver- bo fructus, circa mod. benefubdens, quod oporteret, vt famulus esset Argus, & oculatissimus. Bonacosi. de fam. q. 140. allegat illud Martini c. 2. vbi interfece- rit servus missus a domino. Iac. in trall. de fend. n. 52. vbi tenet, quod locator potest opponere penā, ne ru- stici tāgant sine eo, & ita fuit iudicatu ipto Iacobino consiliatore, per l. *si ita. ff. dominus. ff. de vñ. & habit.*

3 Sed videant, vt in tempore faciant, quia colonus colligit tempus in maturum, & dominos decipit, & tot, qui accedunt, dicant, quid possint, bonum tamen est ad animi satisfactionem. Sed an dicatur deterio- rare conductor, qui publice mentitur malas qualita- tes domus, occurrit in facto.

Q V A E S T I O XIII.

SEquitur quarta causa recusationis ab Impera- tore omittenda l. *ade. a Summo vero Pontifice diligentius posita, a c. propter sterilitatem. §. si quae* est pensio in tempore non soluta, quae verba multa inclu- dunt, vnum, scilicet expresse, quod est pensionem non solutam, prout verbatim clare demonstrant, alia ta- cite, & virtualiter, scilicet repus, pensionis, aliud inob- seruantiā, de quibus omnibus sigillatim (Deo dante) videamus, appendendo ad practicā ad practicā, & lu- crum vtilia, & necessaria.

1 Quæro igitur primo loco ad materiam huius de- cimae tertio questionis principalis, quo tempore sol- ui debeat pensio domus, vel alterius praedij vrbani &
2 Primo videbatur in principio anni, ex l. *si venditor §. si constat. & ibi glo. no. ff. commun. praed. vbi videtur bonus tex. de lor.*

3 Secundo facit l. *si ferunt. §. cum seruus. ff. de stipu. lex. vi.* vbi committitur in principio anni.

4 Pro contraria parte facit l. *sed addes. §. si quis cum, & ibi not. ff. loca.*

5 Et haec opinio est verior, quod pensio debeatur in fine anni in mero puncto iuris, quam tenuit glo. in l. *desunt. vbi Alberici. num. 1. ff. de usufruct. glo. in l. dñ. mortis. in princip. ff. sol. matr. in leg. quæro. §. inter locato- rem. in leg. sed addes. §. si quis cum. ff. loc. gl. in l. 1. ff. de migrando. Bart. in hac leg. eadem. Alex. in l. qui hoc anno, 10. ff. de verb. oblig. Gigas de pensio. q. 92. Et est com- munis opinio. Benincas. de paupertate. q. 8. special. 8.*

Adde bene loquentes, & de communi pariter atte- stantes, Odofred. in d. l. *ade. pñ. §. 1. in l. 2. num. 180. C. de in re emphyten. Ange. conf. 22. num. 12. Io. Lupin. in per vltimas. §. 2. nu. 11. de donatio. inter virum, & vxorē. Antio. Gomel. de contr. c. 3. nu. 13. Petr. de Gab. de offi. lega. rubrica de pensio. q. 26. num. 601. & quasi. 23. num. 559. Borge. dec. 44. num. 75. Mago. Rot. Luca. 69. n. 3. & ita Romae antiquitus obseruatur, cum ka- lendis Iulij, & sic finita locazione soluebatur. Baldi. de pig. cap. 6. Martial. lib. 12. Epigramm. O Iulianum (inquit) decedat Kalendasurum - vidi Vatini, sarcinas tuas vidi, quae non retentas pensione pro bina porta- bat vxor.*

6 Ampliatur haec conclusio in legato pensionis, vt videbatur in fine anni. Bartoli. in leg. *habitorum. ff. de usufruct. lega. Poller. in pract. conf. in verbo, quae quidem ex executio. num. 7.*

7 Limitatur, nisi consuetudo sit in contrarium, quae in hoc attendenda precipue est, vt per scribentes vane- nes in citatis locis Mago. Rot. Luc. 69. num. 17.

8 Adde vltra alios bonam glo. in l. *dimortio. ff. de legibus. vbi hoc valde commendat, referens consuetu- dinem Bononię de duabus solutionibus.*

A D D I T I O.

Rebus ad l. redere dñ. col. 3. vers. ad hoc de verb. sign. Amplia:

Ampliator hæc limitatio, vt consuetudo de solutibus pensionibus consistentibus in pecunia numerata, extendatur, & habeat locum, si pensio sit in fructibus non in pecunia, vt eodem modo in hoc regulentur. Alber. in terminis *l. de quibus, num. 51. ff. de leg.* Et sic ista duæ pensiones pari patio ambulant, licet ex vna sit proprie locatio, ex alia non, sed potius contraductio nominatur.

Et sic consuetudo extenditur ad actum impropriū in aliquo tamen similem.

10 Et propterea rustici non solent soluere pensiones siue in fructibus consistentes, siue in pecunia numerata, nisi fructibus maturis repositis, quos vel consignat, vel vendunt, & experientia docet, quod statim facta frumenti, & legetum recolecta, pretia diminuantur frumento, oleo, & alijs legentibus, quia omnes coloni, & rustici portant ad Cimitatem, & ex copia legetum pretia videntur, prout a medietate mensis Iulij, vsque ad natiuitatem, & semina iam completa, pretia augentur, quia coloni incipiunt carere frumento, cū iam sit facta semina.

11 Vnde si vis reperire rusticum, & colonum cum ali. quali pecunia, accedas in mense Iulij post medium, & per totum mensem Augusti saltem.

12 Vnde in multis locis festiuitas Assumptionis de mense Augusti est terminus solutionum.

13 Et si dominus videt colonum retardare, datur sibi retentio in fructibus secularis, & prohibere ne aspor. tet, vt per eum, & tradit *l. al. in leg. item quia. ff. de pascuis.*

Et hæc est vna cautela pro domino obtinendo præceptum prohibitium, ne aspor. tet, nec modo aliquo amoueatur fructus secularis, nisi domino satis. factis.

14 Limitatur secundo, vt nata sit actio, & obligatio statim facta contractu locationis & conductionis, nõ autem datur ex actio, nisi compleretur contractus, & sic in fine temporis, in quo patientia locatoris est plenarie consummata, vt suo loco dicam, & ita tradit Bald. aliquantulum lubet, in *leg. ad prope principium. Clarus Bartol. in leg. si seruus communis, §. cum seruus, numer. 5. & 6. ff. de stipul. ser.* Clarus *l. al. in l. diuerso, numer. 38. ff. solut. matrim.* vbi facilius declarat.

15 Vnde possent conciliando tria tempora considerari. Primum est respectu actionis, & obligationis, & debetur in principio anni, quo tempore nata est actio, & obligatio. Secundum tempus dicitur per contributionem, id est iuris intellectum, & pro rata tō. pous debetur habita consideratione per intellectum in abstracto, more Logico, cui cum intellectu considerantur eorum adu. Tertium tempus est respectu erectionis, & tam in prædio rustico, quam urbano debetur in fine anni, vt dictum est.

16 Nolo tamen præterire considerationem Imol. in *d. leg. diuerso*, distinguens inter prædium rusticum, & urbanum, dicit enim verum, quod in prædio rustico consideratur patientia admodum successiue, vique ad recolectionem fructuum ex iam dictis, ad leg. item queritur, §. qui impleto, sed in domo, & prædio urbano dicitur patientia præstatur, cum pro tempore præstatur patienti non potest pro rata pensio peti, & certe si promisi pro anno, pro dimidio tantum patitur, cur pro hoc tempore pro

rata non petatur pensio referuato iure ad interesse, si quod compeat ex inobstantia?

Limitatio tertio, vt pensio debeatur in fine anni locatori agente, scilicet in conductore, quia non auditur, vt frui liceat, nisi impleto contractu pro eius parte, & sic pensio soluta. Ita conciliat Alber. in *l. de functo. nu. 1. ff. de usufruct.*

17 Dicitur vltimus, quod siue locatio facta sit ad vnum annum tantum, & pensio debetur in fine anni, si verò ad plures annos, tunc distinguitur, aut locus sub vna enumeratione annorum, & tunc idem, vt in fine anni debeatur; aut sunt plures enumerationes, & tunc tot sunt præstationes, quot anni. Ita post alios Cyn. in hac leg. *ade. numer. 5.* vbi dicit vnum ad excitandum saltem. Fir locatio ad centum annos sub vna enumeratione, si in fine temporis, quando hæc erunt?

18 Sigitur loco domum, vel fundum pro anni decem profutur centum, vel modis 50. vnica locatio est, & pensio vnica, quæ in fine locationis debetur, vt dictum est, & hæc est vna enumeratio annorum. Si vero loco fundum, vel domum ad annos decem profutur quinque pro quolibet annos plures sunt enumerationes, & consequenter plures pensiones, quæ in fine cuiuslibet anni debebuntur, & hæc est enumeratio plurium annorum.

19 Locatio girur redditur vna, vel plures, & pensio est vna, vel plures ex diuisione annorum, quæ sit per distinctionem.

Limitatur quarto, vt pensio debeatur tempore necessitatis, nec *serm. §. si in habitationem, ff. quando des legat. veadat*, & statutum disponent, vt pensio infra mensem soluantur. intelligitur nisi maius tempus a locatore habuerit. Bald. in *l. prima ff. de regu. Caton. Castr. consil. 9. volumine 1.*

20 Limitatur quinto in pecunia promissa sub modo ad refectionem, quia data cautione peti potest *l. inf. lam, §. si. vbi Bar. ff. locat.*

* Limitatur etiam vt pensio debeatur in fine anni, quando vnica solutio facienda est, & tempus ponitur, causa d. ferendæ solutionis, & fallit ex causa propter quam datur, ex persona cui datur, & alijs circumstantijs aliud conijcitur. Et est communis opin. Nauar. in *Manual. præcept. 7. capitul. 17. numer. 198.*

ADDITIO.

¶ Limitatur vltimus in conductione alienius magni operis faciendi, vt *Eccl. si domus, & similis, quin successine præstanda est l. inf. lam, §. vltim. ff. locat. l. 1. vbi §. vltim. ff. mandat. dixit singulare. Roman. cons. 348. Pirro. Engleb. in regula. In omnibus. ff. de regul. iur. h. b. ff. de Priuileg. scolar. prin. 7. numer. 11. limit. 6. in l. qui in continentibus §. perfectisse. colu. 2. vers. Quid in Fabro ff. de verb. signifi.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

Q V A E S T I O I I

Reg. 1. 2. Principal.

1 **A**d leg. ade, C. loc. Quæro secundo loco, postquam vidimus de pensibus tempore in prædio rustico, & urbano, quo tempore soluenda sit merces operarum, & in hoc attendi debet qualitas personarum, unde archiepius, faber murarius, rusticus ad ligonandum, si pauper est potest demane, & in principio petere salarium. Bar. in l. 2. C. loca. Specu. in tu. de sala. riu. §. sequitur, vers. & quando, & lo. And. Bal. in l. diem fructu, num. 6. d. de offi. assessorum, ubi Ioan. Bologn. numer. 21. Summ. Angel. in verbo locatio, numer. 12. Benincas. de pauper. quæst. 8. specu. num. 17. Ioan. Lup. in cap. per vestras, §. 10. numer. 14. de donat. inter virum, & uxorem.

Si vero pauper non sit, & non existat aliqua indigentia, salarium solum debet post exhibitas operas. Bartol. in l. 1. §. dums §. de varijs & extrordin. cogni. Caball. mulctag. 694. ubi allegat, quod multi famuli discederet salario iam in principio soluto, & hinc ita quod pro re turpi non debetur salarium, quod notandum est ad multa, pulchre Rebuff. in l. qui in nocte nentibus, §. persequi, column. 2. vers. sed quæro, de verb. signifi.

2 Secunda in hoc fit conclusio. Si opus locatur in pedes singulos, & tunc tot sunt locationes, quot pedes ideo pro quolibet pede iam facta, opere tamen nondum completo, merces peti poterit.

Si vero opus locatur faciendum vna mercede, & tunc debetur pensio in fine temporis, nisi consuetudo vel temporaria pensio, & eius pauperis aliud requisat. Bar. & Cast. in l. qui in solam, §. ad eum, ff. loca.

3 Et bene verum est, quod si in hinc anni iolum debet fabro murario, vel architecto merces conuata, si ostendat de suo remissile, tenetur conditor in conscientia ad reiciendum. Addu. ad Angel. in verbo, locatio, 2. littera C. in fi.

4 Vidi anno 1586. Agalonem pauperem, qui cōducit, xix. diuites cuacuadum casalemum procutis septem, & excoiauit duos alios, & consumauit plures mētes, nonne conscientia dicit, ut pauper non grauetur in tam magna impensa, licet aliter sit conuensum?

5 Pariter recentebo vnum aliud in solutione famulo, quod si iam præterit tempus solutionis, & famulus adhibuerit omnem diligentiam, licebat furari, & addebitam mercedem. Marfi. in singul. 177. malitij. Ioan. de Arn. Saluag. 35. d. lass. de des. 140. Iulian. in 5. au. 8. cap. de testam. Marfi. conf. 2. 1. n. 14. & in præd. §. consil. re. nu. 37. Silua. nupt. lib. 3. num. 41. Tirac. de retract. consil. in præf. au. 71. Gomez. in l. de alio. in prin. num. 54. Duenn. regu. 82. au. 5.

Ampliat, vi si clericus non tenetur reuclare se ipsius vigore monitorij ecclesiastici. Rebuff. de famu. salar. glo. 10. nu. 10. d. et iurame not. Menoc. de recu. per. pos. remedi. num. 184.

Et hæc est communis opin. Conarru. variat. resolu. lib. 2. c. 2. numer. 15. Eiman. Suarez. in suo thesa. in verb. farium, num. 399. Aut. Clar. in §. farium. vers. excusatur. Duenn. reg. 83. nu. 5. Boff. de fur. num. 6. Bucta. rous. 3. num. 4. lib. 1. Petr. Galea. conf. 106. nu. 3. tom. 1. consil. crim. Gram. conf. 50. num. 5. Pio. de in litem iran. §. 53. num. 8. Illust. Alban. ad Bart. in Authent. sed non iure

num. 2. C. de seru. fugit. & in terminis locati & conduti iecerunt iudexi Pharaoni pro eorum mercede in vasis argenteis. Cephal. conf. crim. 126. n. 2. & alias plenius dixi.

6 Quæ conclusio vera est vitra Conarr. & alios superius nominatos, concurrentibus aliquibus conditionibus. Prima fit conditio, vt ille modum sit certus, immo certissimus rem sibi esse omnino debitam. Vnde licet famulo furari promissam mercedem, si quid plus præterit ex labore accidentaliter audito, non licebit ex propria autoritate hoc declarare.

7 Secunda conditio, vt diligentiam, & omnia famulus sit expertus. Aut loquimur quoad culpam, & non licet oam adhibita diligentia furari, nisi via magis latentia quæ possibile sit fieri, & hoc si veniat de seclis ex probationibus, quibus famulus caret.

Si vero loquimur quoad restitutionem, & isto casu restituere non tenetur id quod furatus est.

8 Si verò quoniam eolequi non valet non ex defectu probationum, quia eas habet, quæ iudex non vult iustitiam emittit, tunc habito recursu ad maiore, licet furari latenter, non salam. Dominic. Soto de iustitia, & iure, lib. 4. q. 3. art. 3. circa medium. his vero non seruatis, puniunt famulus furans, pena extraordinaria. Alex. conf. 135. volu. 3. Viu. opin. 132. parte 2. Montan. Leo. in practica arbitraria. carte. 437. Teru. requisitum est, quod non possit haberi copia iudicis. Cepol. conf. 2. 6. nu. 9. Menoc. de præsum. lib. 1. q. 80. n. 35. de recuper. remedi. num. 191.

9 Quantum scandalum, quod fugiendum est. Vnde secundo furto intimidandum, est ne quis indebitæ pætur damnum. Quantum restituendum illud plus si valeret late deducit Ioseph. Res. Lucan. numero 10. cum multis sequentibus Dominic. Soto de iustitia, & iure lib. 5. q. 3. art. 1. in fine, Summa Angel. in verbo farium, numer. 40. quem casum non vidi apud Menoch. in luis arbitrarijs vique ad centurias quartam. addo Bald. de res. 140.

10 Dantur autem famulo non satisfacto nonnullæ quædam quædam prima est. Si quod habet in manibus domino retinere pro satisfactioe sui salarii. Duenn. reg. 306. lib. 7.

11 Amplius secundum eum etiam si salarium sit prescriptum, quia prohibita adione non est prohibita retentio fauorabilior ea Bar. sal. & alij, in l. 2. §. habita. ff. ad Trebel. l. pura. §. ff. de dol. & except. glan. l. iust. §. persequere. C. de præf. 30. ann.

Salarium igitur, & laboris præmium adeo fauorabile est, vt ibi prescriptum non noceat, & retentio admodum valeat.

12 Et semper adueniunt est iudex proponens. Vnde si proponit famulus retentionem eius, iudex erit adueniunt, sic contra Bart. in l. si fecerit, & alij, rous. ff. pro soc.

13 Et licet Berbond. de publicis concubinarijs, nu. 32. quod si catu, & sortuto aliquando ancilla clerici licet sit longo tempore cum eo, nulla mercede constituta, quod eo mortuo poterunt auferri bona clerici, etiam ipsius etiam si clericus in testamento ad confel. sus tulerit, nam hoc calo non erit licita retentio, & sic instantur prædicta.

14 Et adeo fauorabilis est causa salarii, & mercedis, vt de ipolis mortuo clerico, vel prelato satisfaciendum sit in primis famulis, & alijs mercenarijs, & detrahitis

istis residuum sit pro spoliis, *l. de s. praesenti, §. porro verbo. debitum, de offe. ordinarij. l. b. d. & successor in obligatione remanet, veluti filius haeres sui patris. Panormit. in cap. 2. de solutione. & in cap. ex praesentium pignoris, & expensis, quae sunt pro mercedibus, & salariis, dicuntur necessariae, & pro utilitate ecclesiae. Geminian. & Francus in d. §. porro. probatur ex assertione clerici, vel praelati, vel per computa facta, & producta, & ex hoc solum dicitur apparere de utilitate ecclesiae. gloss. & Doctores in cap. dudum, de electio, lib. 6. & maxime quando concernunt remunerationem servitorum cap. per duas, & cap. ceterum, de donatione.*

- 15 Nec in hoc casu est locus dispositioni Authent. hoc ius potestatem, *C. de sacrosanct. eccl. Franc. Marc. decij. 4. §. 6. & sic videtur quoniam sunt privilegiata salaria, & mercedes, & operae mercenariae. Bene verum quod ex motu proprio Pauli Tertij servitores clericorum, & Praetorum, eo vivente, infra biennium, & mortuo infra annum salaria petere possunt, alias praedantur satisfacti.*

Q V A E S T I O III.

Q. 13. Principal.

- 1 **Q**uæro, quo tempore soluendum sit salarium officialibus Communis. Resolutio videtur, ut in principio officij ratione expensarum, sui ipsius, & familiaris, sicut in auctoribus, & collateralibus, nisi secundum occurrentias, ut per Doctores in *l. diem fun. d. vbi de bastian. Sapia. nu. 8. dicit hanc esse magis communem opinionem.*

Adde Akiat in *l. creditor, C. de pass. Caravita in Ritu magis Curiae, Ritu 90. Eufi. in verbo salarium, nu. 3. Vini opin. 494. in eius Summa. sal. in §. triplum sine, de actioni. nu. 3.*

- 2 Contactum tenet Nouell. *regul. 183. in medico, & quilibet officiali, ut in fine debetur, nisi consuetudo vel statutum loci aliter provideat.*

- 3 Ex pensioni ratione discipuli mell tacita dies. Rebuti in *l. accedens diem, vers. & haec in pensione de verbis signific. Joseph. de Ludou. concl. 8. ampl. 4.*

Q V A E S T I O XIV.

- 1 **S**ecundo, quod colligitur ex c. propter sterilitatem, §. si. quod si conductor in tempore pensionem non soluat, potest a locatore expelli.

Et pro quodam dubitandi ratione videtur inutilis haec indagatio, namque si late veritate alterius conditoris, quod pensio sit solvenda in fine termini, nisi tempore non soluat, conductor expelli, quia ex alio erat discendum, cum iam tempus esset finitum.

- 2 Dico postea quod textus intelligatur de tempore pensionis convento, nam si conductor non soluat pensionem in tempore convento, poterit expelli ante finitum tempus locationis propter inobsequantiam in pensione solvenda. Secundo loco videtur repugnare textus in *l. quaro, §. inter locatorem, §. loc. vbi biennium videtur expectandum, nec statim expelli poterit.*

- 3 Vera tamen conclusio est, quod propter pensio, nem non solutam expelli poterit.

4 Ampliatur haec conclusio, ut vera sit, & procedat etiam si ante pacto de non expellendo durante eodum tempore, quia hoc pactum habet tacitam conditionem, si conluctor in tempore convento pensionem soluat, *l. Julianus, §. offerre, de alio. emptio. & in materia locati bonus textus in l. quaro, §. inter locatorem. ff. loc. & ibi not. Matth. singul. 42. in l. 1. §. si. nu. 1. & 2. de q. Fortum. Goza. ad l. item quis nu. 24. ff. de passis. Cur. iun. in l. cum mota. nu. 24. C. de transact. Alex. conf. 117. nu. 13. & 131. nu. 1. & 2. vol. 4. Dec. conf. 146. nu. 7. Goza. conf. 39. in fine. Corn. conf. 17. l. lib. 3. D. da C. Couarr. in rub. de testa. p. 2. nu. 12. & haec est communis opinio Alex. conf. 105. nu. 17. lib. 3. la cob. Menoc. de recuper. possess. rem. d. 5. nu. 45. & de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 38. nu. 2. lib. 6. praesumpt. 10. nu. 2. Rebuti de except. nu. 655. dicens in Francia contrarium servari, ut tempore agatur ad pensionem, nisi conductor sit factus inops. Aemilia. conf. 12. num. 6. Magon. Rota Luca. decij. 7. nu. 40.*

- 5 Subampliatur etiam si pactum sit iuratum, adhuc enim habet istam tacitam conditionem, si conductor pro eius parte adimpleat. Ang. in *verbo iuramentum, nu. 20. Boet. singul. vlt. nu. 7. Alpha. report. 254. Caballi. de enic. §. 3. nu. 51.*

6 Ampliatur secundo, haec conclusio, ut possit propria auctoritate expellere conductorem, Pet. de Vbald. de duob. fratrib. part. 8. qua. 7. 74. in fine. Socii. confil. 17. nu. 12. volum. 3. Bald. confil. 177. nu. 3. vol. 3. & in cap. 1. de controuer. inter. dom. & vassal. Rip. de pen. numer. 233. Aret. confil. 2. l. colum. fin. in 3. dubio. Ath. decij. 393. nu. 18. & 19. pub. Clar. in §. employet. fir. q. 25. vers. quæro finita. Gru. d. Pa. pedes. 48. numer. 2. Boet. decij. 13. num. 14. & haec est communis opinio, Alex. conf. 105. num. 18. lib. 3. & conf. 117. num. 1. & conf. 130. & 131. nu. 1. & 6. lib. 4. sal. in l. 2. num. 101. C. de iur. employ. Matth. in 1. volum. comm. opin. in verbo, locatio, numer. 2. Rot. Luc. decij. 34. & magis communem dicit Federi. Scott. consilio trigesimo quinto, libro 4. per hanc l. eade. Bartol. in l. colonas. ff. loc. Folier. de censu. in §. nu. 8. Et maxime si ante pacto in instrum. mento apposito de expellendo propria auctoritate ob pensionem non solutam, C. ad decij. 3. in tit. de loc. num. 5. Et sic habes cautelam apponendi huiusmodi pactum, & nihilominus expulsus tenebitur ad integram pensionem.

- 7 Subampliatur secundo, ut ista facultas expellendi propria auctoritate transeat contra heredes conductoris, in cuius visa locator non est conquestus. Becc. conf. 9. nu. 2. lib. 1.

8 Subampliatur tertio etiam si apposita sit poena, nam adhuc ut supra explicari poterit, quia poena intelligitur ad fauorem conductoris, qui renunciare potest, gloss. in l. secunda, C. de iur. employ. & haec est magis communis opinio, Alex. conf. 132. vol. 4. Matth. in citato loco. nu. 3.

- 9 Subampliatur quarto, ut non requiratur alia declaratoria iudicis cum modificatione data cautione ex se per locatorem de restituendo in casum succumbentiae. Rot. Bononiens. decij. 77. Rot. Luc. 34. Et hanc dicit magis communem. Borgui. decij. quadragesima quinta in addition. sub nu. 70.

- 10 Scilicet tamen vidi in practica laudatum ut fiat declaratoria in hoc circa caducitatem, in reliquis capiat propria auctoritate. Specul. de locat. §. primo, C. a versis.

- 30 Ampliator quinto loco principaliter dispositio, & conclusio de pensione in tempore non soluta, vt procedat, & habeat locum in materia sublocationis, si secundus condutor soluit primo condutori sublocanti, sed primus non soluit principali locatori, vti preiudicari non potest. Bald. in l. cetera, c. 91 in poss. leg.
- Licit contrarium tenuerit in l. ade, & Bar. in l. r. g. necesse fuisse, si venit nomine.
- 31 Et sic secundo condutori nihil proderit eius diligentia, sed agat contra sublocatorem pro suo interesse.
- 32 Ampliator sexto in locacione vechigalium, tributorum, gabellarum, iatus Persuuii, & simulum, vt ex responsione in tempore non soluta expelli possint. Bartolus in l. vechigali, §. non solutio, ff. de publican. & vechigal. in l. fundum, c. de inv. responsit. libro vndecimo, in l. quod semel, ff. de decimis. ab ordi. faciendo, Guid. Pap. quæst. 3.
- 33 Causa igitur in tempore soluere, quia agitur cum cameraribus.
- Ampliator septimo, vt ad conductorem spectet onus probandi soluisse in tempore. Gigas de commun. de pensi. q. 76. in fi.
- 34 Vnde locator habet intentionem fundatam in instrumento, nec presumitur obseruancia in fauorem conductoris, sed eam probare debet, vt dicam inf. de probat. quæst. 6.
- 35 Ampliator octauo, etiam si in instrumento posita sit clausula non inferre, quia non dicitur molestiam inferre vtendo iure contractus. Natta. conf. 125. vol. 1.
- 36 Vltra quod bene facit in l. factum, §. non videtur. & l. nullus videtur, ff. de reg. iur. vbi Alibi. satis ad hoc propositum dicit, de premissis non molestare intelligitur in iussu, sic & in precepto iudicis de non molestando.
- 37 Secundo loco addo ad confirmationem, quod promittens in contractu molestiam non inferre, intelligitur de factum de iure. gl. in l. si ferum, §. prator, ff. de acqu. hered. quoniam singulariter notandum dicit Bald. in l. c. debet, qui paret nomi. Felin. in cap. ramsam. culu. 3. vers. habetur autem de re script. & in cap. in presentia, colum. 2. de proba. Gomez. in reg. de trienn. quæst. 45.
- Ampliator nono, etiam si instrumento locacionis est apposta verba omnimodo libere, & omni actione, & molestia remota. ut tex. in d. l. quero. §. inter locatorem declarat Bald. reputans notatu dignu in l. t. nu. 13. de vñsor. commendat Rom. conf. 21. nu. 3.
- 38 Limita tamen hanc ampliationem vltra Natta. in laudato superius consilio, nisi in instrumento apposta sit clausula predicta cum ditione, aliquam, quæ implicat, & importat tam molestiam aliquam, quam iuris l. vñsor. in verbis, molestiam aliquam, quæ sunt in fi. c. de nundin. quam ad hoc dicit singulariter Cor. fecit in pugnar. suis in verbo, molestia, in fine. facit Re. bol. in tracta. nominatio. quæst. final. nu. 3. Afflict. ar. ciste. 329. nu. 4. balb. de præfiri, in quarta parit. quarta parit. principal. quæst. 29. nu. 4. l. Iraq. de reuic. l. quæquer. §. 35. glof. 4. nu. 40. Rol. conf. 68. nu. 5. vol. 3.
- 39 Sed si non potest stare dicta clausula mole, quo supra apposta molestare etiam de iure, potest iurare iurpeditus via iuris tam vrgenti.
- 40 Ampliator nono conclusio predicta etiam in materia renouatæ locacionis, vt in ea sit locus dispositio in l. ade. Alibi. de antiqu. temp. par. 4. ver. materia ista singularitatis testium, sub nu. 16. fol. 170.
- 41 Ampliator decimo, vt colonus, vel condutor negans relicturæ rem locata in dictur inducere spolia. Dy. in c. ap. cap. ad agendum. nu. 7. de reg. iur. lib. 6. Bald. conf. 377. lib. 1. Bar. in l. si ff. de procur. Cya. in l. 2. q. 2. c. si cer. pet.
- 42 Subampliator etiam si talis contradictio facta sit in iudicio. Alex. conf. 90. nu. 2. lib. 6. Crauet. conf. 107. nu. 3. P. O. de in lit. iur. ar. §. q. nu. 8. Concordat leg. vñ ampl. nu. 7. 4. c. si de monumenta possit.
- 43 Subampliator secundo ad propositum præsentis conclusionis denegat pensionis, quod pariter negis soluere factum, vel pensionem dicitur spoliate. Mari. Anguill. 141. nu. 1. l. eq. Borgia. dec. 45. nu. 7. 3. vbi subdit quod ratio: spoli possent agi coram iudice ecclesiastico etiam si bona clerici essent patrimonialia, vt per eum.
- 44 Bene verum est, quod iudicium intentatum contra conductorem a liupum expellendum est petitorio non possessorium, ex quo in conductore. n regulariter non transferatur dominiu, neque possessio l. non. fol. 3. locat. §. superius vidimus in materia locacionis ad longum tempus, sed agitur de totali iure ipsius conductoris, arguendo l. penult. ff. locat. & in Auth. qui rem c. de sacrosanct. eccle.
- 45 Declaratur id esse verum, quoniam locator vult expellere conductorem ex causis, de quibus in hac l. ade, vel simili ante finitum tempus, secus post finitum tempus, vel ex linea finita, nam tunc est remedium possessionis, vel l. si qui conductus, c. l. c. de qua suo loco dicam. Et ita in facto decium refert. Ber. q. familiar. 100. nu. 11.
- Vultas est etiam non parua ratione cumulationis.
- 46 Ampliator vndecimo, vt non excuset colonus, vel condutor in solutione factus, vel penam si locator fuisse spoliatas, & conductor coactus a Principe Iudice. vel Communi solui spolia. & coactus fuisse alibi soluere. Bald. in l. si de bonis, c. de in de lib. allegat. Speculat. in tit. de restitu. spolia. §. nunc videtur, versus porro & c. sequitur Abb. in c. 2. de ordine cognitionum & hoc est communis opinio Canonistarum. Afflict. dec. 19. nu. 7.
- 47 Ampliator duodecimo, vt condutor conuentus a locatore ad pensionem soluendam ex instrumento in forma Cameræ non mereatur abolitionem a iuramento effectum retardandi solutionem pensionis, cum intendat excipere, vel reconuenire locatorem super mercede, vel salario ipsius ex causa procuratoris, vel simili, & ita tenuit Rot. vt per Casfado. decisio: prima. de multis pensionibus, per quod in terminis locati & conducti, ita tenuit p. iter Rot. in vna Romana offi. coram Palestro de vigesimo octavo Nouembus, vt per Caputachen. decisio. §. lib. 1. Concordat ad Aegidiam amplia. 2. nu. 73.
- Cui addo Gallef. de for. cam. par. 4. nu. 11. Mari. de matius peti. art. 9. preu. l. 10.
- 48 Et licet corollariè habetur, quod contra instrumentum in forma Cameræ non datur absolutio a iura-

Tractatus D. Vincentij Carocij

mento ad effectum excipiendi, vel reconueniendi, et si exceptio, vel reconuentio contineret materiam fauorabilem, & privilegiam, vt mercedis, & salarij.

49 Limitatur iocideter, nisi eilemus in materia fauorabili, & necessaria simul, vt alimentorum in homine impotente, vt colligitur ex Cassador. in allegata decisione. Et sic vides vim, & virtutem clausule forme Cammeræ.

50 Quid dicemus in instrumento guarentigato? Nullum video differentiam, iuxta tamen statuta locorum & vna ipsorum.

Limitatur primo loco principaliter hæc conclusio hoc modo distinguendo; aut locatus est facta ad longum tempus, vel modicum.

Primo casu subdividitur, aut est constituta vnica pensio pro toto tempore, & potest expelli si non soluit in tempore conuento, cum ex vnica pensione vnica reputetur locatio. Aut pensio fuit constituta in annos singulos, tunc potest expelli si non soluat per biennium, d. §. inter locatorem, & de quo superius vidimus in ampliationibus. Si vero locatio est ad modicum tempus, non expeditur biennium, sed statim expelli poterit, cum tempus est elapsum. Ita Abb. in d. c. propter firmitatem. Bartol. in l. vltima §. non duntaxat. l. de vestig. in leg. filiusfamilias, de solutionib. Bal. in l. 1. c. si propter publicas pensiones. Boer. dec. 154. numer. 3.

51 Solet tamen adhiberi discretio in conductore ad modicum tempus, vt detur terminus ad diligendum (Tudertini dicunt) & hoc alij dicunt per quatuor menses, argumento l. fin. c. de vñr. rei indicata, vel saltem per menses duos argumentum capituli finalis de locato, vel per quadraginta dies quod si nolit, §. siue ff. de adilitat. Addit ad Aug. in verbo, locatio 13. littera E, in medio.

52 Illud verum est, quod conductor plurium annorum recipiendone pensionem omnium annorum anticipatam sibi præiudicat, nec est locus dispositioni l. ade, nec capituli, propter firmitatem, §. fin. ita limitat Pap. in formalibus ad sibi præstationem, in verbo, inuestiuit, an. 9.

53 Quomodo autem consideretur annus, vel biennium in præd. o rultico, posui superius ad materiam locutionis ad longum tempus, ibi videre placeat.

54 Adde vitemus, quod percipit fructibus tenetur conductor soluere pensionem, & discedere, nec expectare, quod laborat integrum tempus, ita consuluit Bero. consil. 137. numer. 11. & 14. vol. 1. de iur. Cor. consil. 347. libro 1. Hieron. Gabr. consil. 63. vol. 1. Rolan. consil. 87. volum. 1.

55 Amplius idem esse in bobus datis superla boratione, ne eo finito statim restituendi. Borg. a. testis ita in facti contingencia iudicasse. dec. 43. num. 60.

56 Limitatur, quod dictum est de laborio finito, si alios fructus eo anno percipere possit. Rimini. consil. 165. nu. 57. vol. 2.

Est hoc lapsus in facto occurrit in prædij, que pro dimidio seimantur in quolibet annos.

57 Limitatur secundo loco principalis conclusio, vt locatori, qui intendit pacta non seruare, debeat denunciare conductori. Bar. in c. 2. de agrie. & consil. lib. 1. Rui. consil. 67. l. 1. in terminis Alex. de Neuo. consil. 25. Boli. de remiss. merced. c. adu. c. 50.

58 Et poterit agere ad interesse, & lucrum cessans.

Franc. Bec. consil. 45. n. 20. facit Hieron. Gabr. consil. 76. idem sentit Mozz. de locato. c. l. fin. nu. 7.

59 Et si locator promissit tradere conductori prædia femina, & conductor recipiat frumentum pro semine, sibi præiudicat, vt apponere possit prædia seminata non fuisse Bal. consil. 131. vol. 1. Iequitur Crauet. consil. 106. nu. 2. vol. 1.

60 Vidi in facto casum, quod quis locauit domum cum pacto ne faciat seruicia tali vicino, an ex hoc, si faciat, expelli poterit.

Extra tamen præallegatos quatuor casus, vt supra expressis, non est locus dispositioni l. ade, nec e propter firmitatem, §. fin. vt post gl. sententia Cyn. col. 1. nu. 2. in fin. quare non sit extensio.

61 Limitatur tertio loco principalis conclusio ex intentionem Rota, quod si conductor suauit locatore expulsi, potest pro interesse, quod præstendit ex expulsiōe, & pro damnis, ad que agere intendit, retinere pensiones per cum debitas, & hoc modo euitare caducitatem. Paris. consil. 100. nu. 35. & 36. vol. 2. vbi etiam hypothecam conductor pro interesse, quod præstendit propter expulsiōem, & ita tenuit Rota in vna Bononiensi locutionis coram Antonio Augustino, vt per Caputaqueni. dec. 8. nu. par. 1. vbi etiam excusat conductorem, si per errorem non soluit, ex l. as. per eū allegato.

Q V Æ S T I O XV.

Ad materiam l. §. de locat.

Q Væro pro intelligentia præsentis materie regulatiōis, an contractus locatiōis resolutus pro vna parte teneatur resolutus pro alia parte.

1 Primo videbatur quod nō, ex l. §. fin. que est quinta in ordine. ff. inc. vbi contrahentes ex post facto euenire possunt, vt alter teneatur, aliter nō.

2 Pro contraria parte facit l. cum emptor, de rescind. vendi.

Secundo facit l. §. ff. de acceptilation.

3 Quibus in locis cauetur in contractibus correspondens, prout locatio, & conductio, resolutus contractus ex vna parte, tenetur resolutus pro alia parte, & hoc pro regula traditum est, cuius ratio manifesta est, quia contractus claudicare non debet, iuris prædicti.

4 Limitatur hæc regula, & conclusio ad propositum materie locati & conducti, vt non procedat ex post facto, quia conuenire possunt contrahentes, vt alter teneatur, aliter nō, d. leg. si tibi habitationem. ff. loc. cuius fortasse e ratio est, quia ab initio multa fieri prohibentur, que post facta tenent. materia lege patre funtosa. ff. de her. qui sunt sui, vel alieni iuris.

Vnde licet ad producendum actionem requiratur civilis, & naturalis obligatio, tamen postquam est nata, in vna tantum sustentatur, vt not. ad l. si vnus. §. pascit. ff. de pac.

Limitatur secundo loco, quia res non integra competit exceptio.

5 Vnde si locator vel venditor iam rem tradidit, & fecit postea pactum de non petendo pretium, vel pensionem, habet nihilominus actionem, que postea elicitur per exceptionem pacti subsecuti.

Prædi-

9 Praestando igitur cautus erit locator agere, & cōducitor excipere de pacto postea subsecuto, deducto re esse traditam, & consequenter re nō esse integram.

10 Limitatur tertio, factis ad propositum materię locati, & conducti, & iuxta terminos ipsius, si res non erat integra, & ab vna tantum parte suberat iusta causa resolutionis contractus, pro illa parte censetur resolutus, vt in secunda solutione glo. d. l. si commeneris ff. de pass. Vnde sterilitas est iusta causa in locatore, vnde et tunc sit remissio.

9 Praestando igitur cautus erit conductor, & dicat, quod resolutio est facta ex parte ipsius, tantum ex ista causa, quā non militat, nec militare potest ad fauorem locatoris.

Vnde petat ipsum cogi ad implementum contractus, & bonus iudex arbitrabitur causam non esse parē, & vni tantum fauorem, nec teneatur implere.

10 Limitatur quarto, vt cessante iusta causa resolutio curat aequaliter pro vtraque parte re, adhuc integrā. Castren. ad d. l. si commeneris, ex not. in l. ab emptore, & l. iuris gentium, §. adlocat. de part. Vnde conductor ad solutionem pensionis, locator ad traditionem rei erit liberatus.

11 Limitatur quinto, vt sub locato odiaū censetur sub lata obligatio, vii ab eo, tanquam fundamento dependens, remanente vero contractu, sed tollitur obligatio vel solutione, vel interitu rei, vel pacto, remanet obligatio in altero extremo, in qua non reperitur causa obligationis tollenda, ita Bal. materiam declarat d. l. si sub n. 4. C. de pericul. & commod. rei vend. dicens hoc vale notandum ad declarationem praesentis materiae.

12 Limitatur sexto, data paritate hincinde, sed interueniente dolo, vel culpa in vno ex contrahentibus, ille tenetur.

Vnde si dolo dederit causam contractui, tenetur vnus, alter non, & tamen qui non habet alterū obligatum locum occurrere ope exceptionis, si non possidet, nō autem iure actionis, si tradiderit, vt not. in l. si in emptione §. emptor ff. de contrahen. emptio. in l. ex causa §. 1. ff. de minor. Bal. col. in leg. bonafide §. ff. de pos. ponens exemplum, quod si ex forma statutorum emptor, vel conductor soluit pretio, vel pensionem, venditor, vel locator non sinit emptor, vel conductor sit liberatus a solutione pretij, vel pensionis, nō tamen est liberatus locato, vel venditor, quia quando est culpa, vel factum locatorem, vel venditoris, qui noluit soluere gabellam, vel accipere pecuniam depositam, vel est emptor tutus praescriptione ex negligentia venditoris, non censetur resolutus contractus ab vtraque parte, vt ibi per eum, quem summo opere commendat Bal. ad l. si n. C. de person. ex comm. rei vend. de qua etiam, Bart. in l. iuris gentium, §. de precib. super. offer. in l. cum mulier. vbi etiam Bal. §. solam testamentum, Bal. in l. creditoris si de seru. pignor. dat. m. m. m. in l. si si filius, ne quis emat. Imol. in c. cum contingat, nu. 20. de iero. compet.

13 Limitatur septimo, si banitus, vel similis ex forma statutorum, banimentorum, vel alius motus proprio contrahere non poterit, ad eorum tamen utilitatem, sicut non potest petere pensionē, ita nec tenetur tradere rem, & utendum poterit repetere per conditionem sine causa, cum erit exemplum a bono. Bal. ad l. si n. C. de pericul. & commod. rei vendita.

14 Limitatur octauo, vt liberatio intelligatur facta ab obligatione inducā, & contractu ante legē, secus si per legem ipsam inducatur, vel post Bar. in d. l. bona fides, quem sequitur Bar. in d. l. si inferens in practica ad questionem de facto, quod si in aliqua ciuitate, te prout Arzej sine facto multę venditionis, post fiat statum annullatiuum, & liberatorium, nunquid si pretium soluere si praetium habuerit, & concludit, quod sic, quia intelligitur facta liberatio ab omni obligatione contracta ante cōdūctum statum, secus si post, vel per statum ipsum induceretur, prout est conditio sine causa, quae natiuitur post legem ipsam, dicens hoc perpetuo notandum in practica ad declarationem praedictorum iurum.

15 Quid si locentur plures res, & contractus veniat resolvendus pro vna, an censetur resolutus in omnibus, & Imol. conf. 39. in terminis locati & conducti, tenuit quod sic. Sequitur Plot. in l. si quando, num. 500. limit. 3. C. vnde vi. vbi ampliat etiam si locator vellet liberare bona ab illo, cuius sunt, si verisimiliter vexaret emptorem.

16 Distingue aut vna est constituta pensio, & procedat opiao in hoc, aut cuiuslibet est assignata sua pensio, & vna alteri non praeducatur. Lambert. de contract. mulier. §. si n. 248. Barlat. conf. 19. in nu. 16. vol. 2. Jacob. Beretta conf. 1. in c. 1. Crot. conf. 107. numer. 10. volum. 1. Beron. conf. 12. nu. 3. vol. 3. late Borgnia de conf. 8. part. 2.

17 Amplia hoc idem considerari circa remissionem mercedis plurium rerum, vt suo loco dicam ex Bosla. in per l. si plura ff. de adhib. d.

Q V A E S T I O XVI.

1 Sed an quid dispositio l. ade, habeat locum in haereditate locatoris, vel conductoris? vtique sic de primo Angel. conf. secundo, de secundo Firmian. in verb. haereditas conductoris.

Q V A E S T I O XVII.

1 Etigi alias, sed ad aliud propositum, si colonus reducat ad sterilitatem fundum sterilem, poterit ne expelli? quia non quia efficitur per petus, vt not. in l. si quis autem, Cod. de omni agro deserto lib. 1. c. Rom. conf. 373. & singular. not. n. Bal. in verb. colonus nu. 147. Vincent. Franc. de send. de his qui feudum dare possunt nu. 34. Barlat. conf. 28. nu. 8. lib. 1. c. ad aures vbi Abb. & alijs de rebus eccles. non alienand. Rui. conf. 116. num. 3. vol. 1. Castren. conf. 142. vol. 1. Rodan. de rebus eccles. §. 1. vers. non adhibetur. Ample. Cora. conf. 181. nu. 56. vol. 2. Valqui. controuer. illust. c. 63. nu. 19. Becci. conf. 3. nu. 9. & 20. Ioan. de Amico. conf. 150. num. 22.

Ampliat, vt nec possit augeri pensio, l. Cod. in quibus conf. de solo lib. 1.

Amplius secundo, vt habeat locum in colonis nostri temporis, de Plac. in d. l. late Rom. in l. si ve. ro, §. de viro filiente. 22. ff. sol. matr. Martij. singul. 550. Imol. conf. 68. Cepoll. conf. ciuil. 3. nu. 3. Cur. sen. conf. 47. col. 2. Rui. conf. 116. vol. 1. Angel. conf. 17. num. 39. Joza. conf. 86. nu. 22. Beron. a cap. in praesentia, num. 378. de probatio. Menoch. conf. 36. numer. 22. vol. 1. nu. 14.

11 Et nota modum loquendi ipsius Iuriconsulti in d. l. si quis domum, primo enim locutionem tam in pre-
dio urbano quam rustico ponit, post in casu euctio-
nis ponitur in fundo tantum, deum in materia rei
eque commodae loquitur in habitatione tantum.

12 Hæc sufficit, ut conductor rem habeat, sed debet
posse alteri locare si volens, tenetur locator manere
tenetur ostium fidei iuramentum opus fuisse.
Corn. conf. 12. vol. 3. par. 4. par. conf. 40. numer. 1. & 7.
vol. 1. Bello. conf. 22. nu. 1. & 2. Boff. de venis. succed.
condit. nu. 65. Rot. Luc. 2. nu. 6. par. 1. Rolsa. conf. 69.
nu. 23. vol. 4. conf. 83. m. 4. red. vol. 1. Gome. de locat. nu.
20. Ripin. conf. 411. nu. 36. & 97. vol. 4. Bogo. dec. 44.
nu. 50.

13 Vnde praticando locator agent exprimat patien-
tiam per tractum succedum, & quod conductor ha-
bitat, & usus est re locata. Bald. per Moim testatur in l.
ex copulatio. off. locat. item Bald. in leg. fidelius. ff. de emp.
miss. v. 1. q. 1. r. ff. de leg. 1. Calder. conf. 5. tit. de lo.
cat. Pedemont. dec. 5. b. num. 10. 12. in 5. aliter. m. 1.
47. de ad. 6. Ar. in 5. frequens. col. fin. de. tit. pol. hoc
Franc. Bec. conf. 45. num. 19. b. 1. Soc. compl. 12. vol.
1. in 5. par. 1. ubi quod habuit rem liberam, vacuam,
& expeditam tal. in l. in iudicio. nu. 11. ff. sol. matr.

Sullinor tamen libellus, licet paneria non sit ex-
pressa late tal. in 5. ad. num. 104. reprehendens
Ar. inter sententiam. Viti. lib. 1. aph. 35. m. 4. & 5.
Matth. lib. 1. not. 10. m. 2. * Et exprimit patientiam de
tota re, si non in parte non praticatur, non tenetur ad
pensionem. Ripin. conf. 127. m. 5.

14 L. mita. ut secundo loco principaliter disposuit.
si quis domum, quod si locator non præstat patientiam
succedum, vel rem aequa donem, si quidem loca-
verit rem alienam scilicet, tenetur de interesse. Si ve-
ro ignoranter ad remissionem mercedis tantum. Ita
gl. quam subsequitur Castren. in d. l. si quis domum.

15 Venor tamen ophio videtur, ut indifferenter ad
interesse tenetur, siue ignoranter, siue scilicet loca-
verit, sicut ille, qui vendit rem alienam, licet igno-
rante. ex l. Titius. ff. si. ti. de act. empt. & in leg. & hoc
ad. in l. in fine, ubi videtur cond. in off. autem, si docet.

16 Nec obstat text. in d. l. si quis domum, in fine allegatus
in glossa, qui loquitur in eo, qui locat fundum suum
in glossa, facta conductor est prohibitus sine culpa
locatoris, sed in presentem casum loquimur de locante
rem alienam simpliciter. Vnde videtur esse casum di-
versus.

17 Vnde circa materiam perendi in iurisdictione hac lo-
cator, & conductor iusticia dicitur. Aus. locat. prohibe-
re, & tenetur ad interesse locatoris de iurisdictione. si fundus
1. a. pr. de locat. Ar. conf. 111. vol. 1. art. conf. 38. nu. 27.
lib. 1. m. 1. conf. 109. nu. 1. lib. 1.

18 Si tertia impedit, locator tenetur ad interesse si po-
tuit tollere impedimentum. Hous. conf. 178. Socin.
conf. 88. m. 3. & conf. 149. nu. 7. b. 1. de locat. ad. si quis
de. nu. 12. ff. de acquir. poss. ff.

19 Sed potest hic videri, quod in facto superius occurrit
dicitur locator conductor non refluare anno seque-
ntis quædams? Circa operas locatarum videmus
perius in materia tumultuosa, sed in locatibus tenui-
locator non audire. Ploetan in l. quæstionum. de. de. in 1. in
13. nu. 1. ff. de iur. iudic. cum moris. 9. ff. de iur. iudic.
hæc in l. si quis domum, quædam in par. 1. locat. Bald. in
l. locat. vol. 6. C. de op. lib. 1. Rot. conf. 43. 1.

20 Vnde in rebus conductis non datur restitutio re-
poris. Quæ enim scit, quod anno sequenti conductor
non egeat, & habet a re possit, quis scit, ut non reperiat
aliam meliorem, vel minoris penitus, & æque com-
modam competentiam alio de dolo, si colonus ac-
cepit fundum ad seminandum pro fructu inde perci-
piendo, & dominus fundi non patitur eum fructus
villere. Bar. & la. in l. permisi. ff. permisi. ff. de præst.
verb. ubi dicunt esse causam valde quocundam.

21 Patientie tamen conductori debet latius præsta-
ta ab initio contractus, cautiones quod conductori li-
cebit. vii. & frui re conducta. Pedemont. dec. 51. m. 6.
per l. datum. ff. de actio. empt. multis comprobatur
Franc. Bec. conf. 45. nu. 20. lib. 1. Ioseph. canel. de. de. illat.
38. in fine.

22 Quæ patientia probanda est ex possessione præpa-
rata. Alex. conf. 49. vol. 5. & debet esse successiva pro
toto tempore, nec sufficit propæta temporaria. Hier.
Magon. Rot. Luc. 69. m. 5.

23 Præsumitur etiam in dubio, nisi contrarium pro-
batur per conductorem. Zabarel. conf. 140. col. fin. v. 1.
sed hoc alibi. Monach. de præsump. lib. 3. præsump. 86.

A D D I T I O.

Vincens de Anno. sig. m. 680.

24 Et licet cessio sufficiat in incorporalibus. gl. in d.
fin. C. quando scilicet, vel primatur. Bald. in l. si leg. m. 4.
C. de iur. tamen in presenti non sufficit. Pedemont. de-
c. 5. m. 11. & sic hinc dicitur de ea glossa. Putens dec.
281. m. 1. lib. 2.

25 Et conductor, si semper est saluarius probandi pa-
tientiam non fuisse presentem citum stante statu-
to, quod conductor debeat præstare, si patientia ad præ-
stetur. Grat. ad statum. Bononiensis. conf. 89. par. 1.

26 Id autem, quod dicitur esse ex casu locatorem præ-
stare, in interest, vel rem aliam eque commodam præ-
cedit re integra ante traditionem, si quis possit. Bal. in
ra T. m. 11.

27 Et potest conductor, si re in euctione etiam de-
munitionem non facta Ruin. conf. 77. v. 1. non obstat
lib. 3. & in hoc differt a venditione, in qua requiritur
denunciatio, & igitur de euctione ex noua actione,
sed in materia locatry, & conducti agitur ex veteri ac-
tione ex conductor, ut per Titum in supra.

28 Quod si facta sit locatio ad decem annos, vel vlti-
rioris annos, & cadat euctio in vltimis annis, debetur
euctio in totum si ratione defectus iuris cuiusquam,
puta quia res erat aliena.

Si vero oriat defectus ex iure tantum post eul-
tionem, tunc pro rata tantum. Caball. de eo, quod
interest. nu. 7.

A D D I T I O.

Et ob id infirmum locutionem præstari non potest,
tamen ad liquidum, cum sit vitio citrog. obligatorum,
& reu. de presen. infirm. par. 7. in q. 2.

Quod verum est etiam si esset vincendum exceptioni
liquidationis. Frece. in citato loco dicens sit in facti con-
tractus habuisse et per 3. q. 3. licet aliter tenent. Ant. de
liquid. infirm. in addit. considerat. 2. fol. 363.

agistum fante statuto, prout Tuderii, quod nulla possit opponi exceptio, quia hoc nascitur ex ventre instrumenti. Bald. in *lex presentis*, C. de cens. & in *Auth. presentis*, C. de fideiuss. Bar. in l. 6. & par. 1. f. quod vi, et clam. Roma. conf. 224. col. 2. vers. & superest. Corn. conf. 245. col. 2. vol. 4. Dec. in *lex parte*, si secundo, in decima sententia, de offic. de leg. Craue. conf. 127. num. 14. Rol. conf. 53. n. 32. vol. 1. & in propriis terminis locati & conducti, de quibus agimus, conf. 69. num. 14. vol. 4. & conf. 1. num. 366. lib. 1. Craue. conf. 248. col. penult. vers. non obstat. Menoch. conf. 55. num. 3. conf. 1. num. 366. lib. 1. Franc. Bec. conf. 45. num. 13. lib. 1. Craue. conf. 351. n. 10. Cephal. conf. 407. n. 19. lib. 3. Natta. conf. 305. num. 1. & 360. num. 6. Rolan. conf. 53. lib. 1. Joseph. Ludovic. Rot. l. 2. c. 2. num. 3. Mascard. concluf. 390. num. 5. Ial. in l. si duo, §. si quis in arboris, num. 5. de iur. iurand.

A D D I T I O.

§. Magon. Rot. Luca. 11. num. 3. Bruno. d. Sole in com. pendio iuris in verbo exceptio implementi. Nat. conf. 305. num. 2. conf. 360. n. 5. Sord. conf. 29. n. 3. vol. 1. Carol. Craß. de exceptio. ad statum exceptio 13. num. 3.

41 Vnde cessabunt tot infructuosae preces, quas quondam Tuderii porrigit de eragatione quarenti, quae ad effectum opponendi tales exceptiones, quae tunc alio opponi, & discuti possant.

42 Amplius septimo etiam ad obligationem cameralem. Antu. Mallar. ad formam Cameralem, pars. 4. q. 1. num. 7. ubi tenet etiam si iuramento Cannac. de execut. instrumenti q. 27.

Addo bene loquente, Bald. in *Auth. presente*, C. de fideiussor. Alex. conf. 19. col. 2. vol. 1. & 195. par. 2. Ial. in *Lexum* q. 63. §. fin. de iur. iurand.

Amplius octavo, ut opponi possit contra executionem sententiae, Bald. in l. peremptorias. col. 3. C. sententiam rescribi non posse, in l. si traditis, C. de alio. empt. l. mol. & Butr. in cap. cum loannes, de fide instrum. Ial. rursus tamen in §. item si quis, si secundo, num. 88. & in §. alioquin, num. 133. de alio. aut in hoc reprehendunt a Craue. in conf. inferius allegando, quod saepe proponit, & non reoluit more solis Martij, prout in proverbio dici solet idem tenet Corn. conf. 79. col. 1. in fine lib. 1. Gemm. conf. 149. Dec. conf. 119. Caltrent. conf. 166. visis actis, col. 3. in fine, lib. 2. ea ratione potius minus, quia haec exceptio non impugnat directam sententiam, sed iudicium. Idem tenet Craue. conf. 151. num. 10. Menoch. conf. 55. num. 4. & conf. 1. num. 367. lib. 1.

Ecce contrarium tenent Specul. de exco. sentent. §. fin. vers. item quare, quem lectus est Bart. in l. si duo patroni, §. item si quis in arboris, fin. de iur. iurand. Roma. conf. 76. ver. t. res principatiter.

Sed prima opinio verior videtur, prout ex eis citatis apparet.

Amplius nono, quod talis exceptio impedit litis ingressum, & sic litis introitus. Calt. in l. d. §. fin. per illum tex. vers. modum exemp. Craue. conf. 127. num. 14. late cumulat, Rolan. conf. 14. num. 13. vol. 4. Menoch. conf. 55. num. 2. & conf. 1. num. 366. & 369. lib. 1. Butr. conf. 309. num. 8. vol. 3.

43 Addo vnum iuris vtile in practica ultra Lodovicos

in supra nominatis locis, quod si dicta exceptio implementi non secuti fuerit opposita ad impedendum litis ingressum, & factis probationibus oppositis succubuerit, vel opposita non fuerint, quod potest iterum opponi, & plene probari in vni peremptoria, ita notabiliter Bart. in *extravagan. ad reprime. in. in verbo summaria*, nu. 4. vers. & ex hoc dicto. commendat admodum in practica, Alex. Are. in §. alioquin, 14. ubi Ial. num. 13. de alio.

44 Communis tamen obierantia est, ut talis exceptio non impediat litis ingressum, & post litis contestationem referetur. Aciat. attentans de comuni practica, conf. 394. num. 9. Alin. in pract. §. 13. c. 9. num. 21. cum sequen.

45 Amplius decimo, ut si pars omittit opponere, iudex ex supplere poterit etiam parte non opponente. Ilecta, vers. dicebam, & ibi Bar. num. 6. si tert. pet. in l. si minus, §. pactus non peteres, si de pact. in *Lexum* qui ita, si primo, §. de verbor. oblig. in *Lexceptionem*, C. de probat. Bald. in l. in bone fidei, C. de pact. in *Auth. presente*, C. de fideiussoribus, in l. peremptorias, colum. C. de ten. etiam rescindi non possit, in l. arduum, colum. fin. C. de rei vendit. Butr. in cap. exco. pium de exco. pium, Roman. conf. 244. num. 5. Craue. conf. 151. sub num. ro. Cephal. conf. 407. num. 20. & 148. num. 144. lib. 1.

A D D I T I O.

§. Cornax. d. de f. Luca. 160. num. 10. Bocat. de interd. vii. post. id. cap. 21. num. 28. Turc. conf. 91. num. 30. lib. 1. Uti. in conf. 1. num. 65. lib. 3. Carol. Craß. de except. ad stat. num. except. 13. num. 4.

46 Et si dicatur, nihil petenti nihil imparitur, l. 4. §. hoc autem iudicium, si de dam. infel.

Respondetur, quod duplex est exceptio. Quaedam venit extrinsecus, & illa si a parte non opponatur non suppletur per iudicem. Quaedam exceptio oritur in finem cum pra. obligatione, & tunc cum adeo infirma est, ut finem tempore, & natura calcantur, & illa per iudicem suppleri potest, quia eo ipso quod actor proponit actionem, censetur etiam proponere eam tota causa, & sic finem exceptionem ipsam si Bart. in l. tracta, col. 6. si tert. pet. & illa opin. quod possit per iudicem suppleri, verior, & communis. Joseph. concluf. 14. lib. 9. q. ampliat. 2.

Trenus ad practica Bonaccursij reb. 1. num. 25. in fine.

Cautius tamen agendo solet fieri interpellatio, & quidem in specie, ut impleatur, Corn. conf. 108. num. 7. lib. 1. & conf. 102. lib. 3. Are. conf. 149. col. 3. vers. his ta. min non obstantibus, Menoch. conf. 100. num. 37. lib. 1.

Amplius vndecimo, quod ex verbis Notarii dictis, ded. & traditis, non importetur verba, & actus, sed traditis, sed ita verba important simplicem confessionem, q. §. in h. habet commune cum vera traditione, q. & reulcat ex vero facto Bald. in l. ex pra. d. in fine, C. de emissio. Alex. conf. 119. col. 2. lib. 2. Natta. conf. 340. n. 6. Magon. Rot. Luca. ubi limitat, nisi conductor ut eadem persona, quae vendidit, quae hac exceptionem oppone non poterit ex Plu. de in l. iur. iurand. §. 4. num. 57.

47 Vnde condemnatus ad solutionem pretij, vel p. finis

Tractatus D. Vincentij Carocij

fionis poterit in executione opponere de re non tradita, nec hoc repugnat sententia. Bar. in cap. pignus dilectio. eodem. 1. *versic. quarta, emptor de fide instrumentorum.*

48 Ampliatur duodecimo, ut procedat in omni contractu tam nominato, quam innominato, Corn. conf. 45. num. 2. lib. 3. Franc. Becc. conf. 45. numer. 1. 2. lib. 1. Tib. c. l'ec. resp. 15.

49 Ampliatur decimo tertio, quod contra agentem ex contractu, qui non implevit, competit exceptio doli, l. 1. §. circa, de doli exceptio. Corn. conf. 291. in fine, lib. 3. Franc. Becc. conf. 45. m. 40. lib. 1.

50 Ampliatur decimo quarto, quod post oppositionem factam in iudicio non licet implere, Castren. consil. 90. col. 6. *versic. non iussit, lib. 1.* Alex. conf. 237. in p. no. lib. 6. Aret. conf. 143. num. 6. Crauet. conf. 199. num. 36. *commendat, Mar. si. singul. 489.* Nicol. Moron. de reg. c. pac. q. 12. num. 17. part. 2. Magon. Rot. Luc. 6. t. num. 10. Menoch. conf. 121. num. 100.

51 Ampliatur decimo quinto, quod dicta exceptio opponi possit tam circa lubstantiam, quam circa accidentalia, Bar. in bac. l. *quero, si inter locutorem, versic. & generaliter, num. 3.*

Vnde nō auditur dicens volo implere modo, Castren. conf. 70. num. 8. lib. 1. Alex. conf. 237. num. 13. lib. 6. Crauet. conf. 248. col. pen. *versic. non obstat: ratio prædictorum est, quia qui vult implere pro parte sua videtur contractui renunciare.* Crauet. conf. 324. num. 14.

52 Ampliatur decimo sexto, quod implevitio contractus non secuto potest pars ad primam actionem redire. Neuiz. conf. 40. in prinip. Burlat. consil. 101. num. 16. lib. 1.

53 Ampliatur decimo septimo, ut si quis medio iuramento promiserit aliquid, & contravenit pacto iurato, non poterit agere ad observantiam contractus, si quis maior, c. de translatio. quæ habet locum in omni, & quocunque contractu, ut ibi Bar. & ceteri sentiunt, Corn. conf. 40. col. pen. vol. 4. Alex. conf. 76. col. pen. vol. 5. & ita alius tenet Rosa, ut per Castoreum dec. 3. de iurjurando late Ant. Gabr. de transactionib. concl. 1. ampliat. 4. num. 5.

Cum plene tradantur addo Brun. conf. 48. rol. 2. & m. sracti. exclusio famularum, art. 9. q. vii. sub num. 110. Franc. Becc. conf. 45. num. 14. lib. 1. Tibet. Dec. trans. crim. de perjur. c. 3. num. 28.

54 Et sic in contractu locationis, de quo agimus, est locus dispositioni l. si quis maior, c. de transact.

55 Ampliatur decimo octavo, quod non implens pro parte sua, videtur renunciare beneficio dicti contractus, Tiber. Dec. resp. 60. m. 40. lib. 2.

56 Ampliatur decimo nono, quod alis exceptio tranfit, & opponi potest per singularem successeurem. Aret. conf. 70. col. 1.

57 Ampliatur vigesimo in materia moræ, quod licet contravenire, quando ab altera parte non fuerit impletum, quiastante maxime iuramento prima mora nocet, Alex. conf. 101. sub n. 7. lib. 2. Crauet. consil. 1. n. 10. conf. 202. m. 15. conf. 248. *versic. unus autem, & iuramentum non ligat iuramentum, cum iurans non implevit pro parte sua, Menoch. conf. 8. m. 3. col. 1.*

58 Vnde in mora constituit non potest ab eo, qui non adimplevit, cap. non est in mora. de reg. iur. lib. 5. l. 1. c. 1. *versic. non in mora, si si cert. pet. l. si pactus, ubi Bart. si de pact. l. aut si, de reg. iur. Cephal. consil. 307. m. 16.*

lib. 3. Burlat. conf. 101. num. 16. lib. 1. Tiber. Decian. conf. 102. num. 9. lib. 3.

58 Addo in terminis locati & conducti, de quibus agimus, supra nominatis non allegatas Ruin. conf. 58. rol. 1. ubi tenet per conductorem, qui contravenit non posse agi ad penam, l. si quis maior contra locatorem secundo loco peritium admonens conductorem, ne persequatur in conductioe post contraventionem per eos præsentiam, quia hoc modo remissile censetur.

59 Et sic habetur limitatio ad l. si quis maior, Cod. de transactionibus.

60 Videt igitur quam vile sit non esse sollicitum in contraveniendo, & expellere contraventionem aduersarij, quæ sibi in multis prodest.

61 Ex quibus corollarie habetur, prout etiam superius dixi, quod in contractu locationis, & cōduccionis est locus dispositioni l. si quis maior, & de transactionibus.

Addo in terminis locati & conducti, Bero. q. 100. num. 1. Caball. de em. l. 3. m. 5. t. & hæc communis opinio, Rot. conf. 69. m. 35. vol. 4. Ant. Petruti. in lib. 1. m. 23. de iurjur. Menoch. conf. 372. num. 23. lib. 4.

62 Commendatur tamen prima vice remissio contraventionis etiam iurate, maxime stante legitimo impedimento, prout necessarius, vel paupertatis, vel similis. Iul. Clar. in §. emphiteusis, q. 8.

Addo l. de Arn. sing. 62. comment. 64. & ita vidi pluries succursum.

63 Illud verum est in materia iuramenti, quod iurans non locare, si locat, locatio tenet, ex no. per Ant. Gab. de iurjur. concl. 1. num. 15.

64 Ampliatur vigesimo primo, & in terminis locati, & conducti, quod si locator ad pensionem, & offerat implementum pro parte sua, utique repellitur, si clausio termino offerat, fide promittit cum iuramento siue non, l. si in leg. §. colonus, ff. locat. ita possit Ruin. tenet Hier. Gabr. conf. 75. in fin.

Cum addo A. n. q. 51. m. 27. & 28. part. 2. additio, ad Matthei. notab. 50. Brun. conf. 48. col. fin. Rot. conf. 31. m. 4. vol. 1. Felin. conf. 25. num. 20. Alex. consil. 49. m. 3. c. 4. vol. 2. Cror. conf. 114. m. 10. vol. 1. Rodenc. Soarez allegat. 49. num. 22. Borgni. de iur. num. 218. Purpurat. conf. 484. m. 21. c. 22. vol. 2. & in terminis Borgni. dec. 43. num. 66.

Subampliatur dispositio §. colonus, ut procedat tam ante executionem contractus, quam post, Ruin. conf. 65. vol. 1.

65 Subampliatur secundo, etiam si conductoris nihil interit, ut ibi per Paul. Castren.

66 Declaratur dispositio §. colonus, ut procedat duobus concurrentibus.

Primum, quod res sit integra. Secundum, quod pauci dies transacti sint, ut ibi Fulg. anima dicitur, 10. And. c. propter senilitatem, num. 2. ubi mol. num. 31. licet hæc duo quasi inuicem se contunderet videantur, nam non est illud modo quid integrum termino tam elapso.

67 Et sic in locati & conducti materia, modica mora non attenditur & l. c. non declarat paucos dies, l. de tam arbitratibus ex præiudicio conductoris, si quod est, & integritate res, ut ibi innotuit.

Ampliatur vigesimo secundo, ut talis exceptio non implemētu non sit alter probanda per excipiente, licet onus probandi fuisse perit, & non probaverit, & fuisse

& luffet allegare in allegationibus iuris Mago. Rot. Luc. 12. nu. 10. ad Conf. Alex. 127. lib. 2. vbi aliter senti-
re videtur.

ADDITIO.

Ampliat 23. ut debitor poffit opponere talem excep-
tionem, etiam fi promiffet faluare omni exceptione, &
occafione remota. Alex. conf. 95. nu. 2. vol. 2. Calv. conf.
270. nu. 3. vol. 2. Socin. fen. conf. 5. nu. 7. volum. 1. Rolan.
conf. 40. nu. 40. vol. 2. Riminal. fen. conf. 300. nu. 55. vol. 2.
Pulchre Naff. conf. 25. nu. 2. conf. 123. nu. 6. Canan. de
dif. 28. nu. 4. par. 2. dicit in traft. de expenf. bonorum, quæft.
14. num. 10. par. 2.

Adda Riminal. de donatio. in princ. num. 1459.

Limitatur primo loco hæc vtilis conclusio, nifi
quis poffit contrauentionem incurfam petere tibi im-
pieri, quia isto cafu tibi præiudicat, & tacite remitte-
re cenfetur contrauentionem incurfam. Salic. in l. cum
mifforia, c. de paff. inter emptor. & vendit. Rom. confli.
27. in 4. dub. Alex. conf. 196. lib. 7. Corn. caufli. 1. 10. in
fin. & 208. in fine lib. 1. confli. 40. col. 1. lib. 4. vel recipi
multas folutiones, vel eas teci fine proteftatione
quia apponendo in vltima nihil releuat, iuxta not. in
l. fi certis annis, c. de paff. Grat. conf. 64. num. 4. Cephal.
conf. 665. vidi in factio vna Americana.

Subampliat ifta limitatio, vt cenfatur remiffiffe
isto cafu etiam perituriu Socin. in l. col. penul. verf.
fed a paffio fundame. maff. fol. maff. Gozad. confli.
24. col. 4. verffimus fortius.

Subdeclaratur, vt cenfatur remittere perituriu
quoad pnam parti debitam, & quatenus concernat
eius fauorem ita declarat Crauet. conf. 15. num. 8. vbi
circa prædicta miratur de Corneo, qui contrariu con-
fultit circa præfentem limitationem, vt per eum, con.
fli. 179. lib. 2. & conf. 40. fol. 1. pen. lib. 3.

Et fic habetur intellectus ad l. fi quis maior, Cod. de
transfationibus, quem cafum non vidi expreffum apud
Ant. Gabr. de transfationibus, concl. 1. vt per difcurfum ap.
parebit.

Limitatur fecundo, vt ifta exceptio non poffit op-
poni, nifi ab eo, cui implendum eft. Alex. conf. 127. nu.
5. lib. 7. Dec. conf. 452. nu. 10. verff. folum fupereft. Me-
noch. conf. 1. nu. 370. lib. 1.

Vnde per tertium opponunt non poffit, glof. in l. 2. ff.
fi ager veltigialis, ad quam Bartol. in l. 2. ff. de excepti-
onibus agit de exceptione de iure tertij. Bald. ad fpec.
in fin. de locato, col. 3.

Limitatur tertio, quando intereffe veniat ex con-
uentione, nam tunc regula locus eft, locus fi veniat
ab extra. Alex. in l. filia hiet, nu. 3. C. de rollat. Parif.
conf. 33. nu. 64. lib. 1.

Limitatur quarto, quando non ftetit per implere
debetem, nam excufatur. Sim. de Pret. conf. 13. nu. 6.
& 159. nu. 2. per regulam l. iure ciuili, ff. de condit. &
demonftr. & fide reg. iur. & Lque oparis, ff. de locat.

Limitatur quinto in bobus datis ad laborium.
Ruin. conf. 53. vol. 1.

Limitatur fexto, vt exceptio implementi non fe-
cuti refpectu vnus obligationis non excludat petere
ex alia obligatione paffe impleri. Curtius in l. cum pro-
ponatur in verbo feparari. Cephal. confli. 48. numero 42.
vol. 1. Burlat. confli. 91. nu. 5. vol. 2.

Et quibus corollarie inferitur ad multa villa.

Primo in mutatione, fi conduxi Sempronium ad
opus faciendum fub certa forma cum pacto pgnali,
poftea facta fuit noua conuentio ad alia forma, et fuit
opus perfectum vigore vtriufque conuentionis, non po-
terit agi ad pnam ex prima conuentione pgnali,
fublata per fecundam, per textum, in l. cum in plures,
§. lex, ff. locat. quem notabilem, & menti tenendum du-
xit ibi Paul. Callrenf. decifus a Bal. fapius fuiffe com-
mendatum, quod non cenfetur feciffe contra formam
contractus, fi formam non feruauit de partium con-
fenfu immutata m.

Ampliat difpofitio d. §. legi vt non poffit agi ad
pnam ex prima conuentione promiffa m. etiã fi non
fuerit feruata fecunda conuentio, quia obligatio pgn-
alis præcedens eft fublata per fecundam. Callrenf. in
l. infumula, §. 1. ff. de præf. verb. in l. l. et §. ff. de iur. pet. in
l. 3. & poff. operis, ff. de non. oper. munit.

Secundo a forma, fi quis conduxit domum facien-
dam fub certa forma, puta latitudinis, & longitudinis
tot, fi forma non feruetur, fed fit conftituta pro mi-
nori, domus in hoc cafu conduftori operario dice-
re non poffit, nullo aliquid tibi dare, quia formam non
feruauit, fed foluenda erit merces a bñctio boni viri, fi
edificium factum in aliquo erat vtile ea ratione, quia
bona fides, quæ in locatione exuberat, (vt dictum eft)
non patitur, vt ille perdat labores fuos, nec regula de
implemento forme procedit in auctibus bonæ fidei, &
æquitatis. Breun. traft. de forma in fin. quando locat
a forma recedere. Alexand. in l. placuit, c. de iudijs.
Strach. de mercede, parte vlt.

Tertio a tempore, nam locus domum conftitue-
dam infra annum cum pacto, vt fi non conftitueret,
poffet alij relocare, vt ille locet eo pacto, & prout in
prima locatione, fed ad maiorem modum, illud plus
petere poterit a primo conduftore, item queritur, §.
fi integer, ff. locat.

Secundus cafus eft, fi relocauit alteri cum grauiori
modo, puta primo, vt faceret tres cameras, fecundo
vt faceret quatuor, & cum maiori mercede, & illud
plus petere non poterit, diffo §. fi in lege, quia augeatur
labor.

Tertius eft cafus, quando fecit locatorem condu-
cendo operatione fingulis diebus, & expendit multo
plus, tunc repetere poterit ratione moræ, vt not. Cal-
trenf. in d. §. in l. fi in lege, vbi fubdit relocari poffe et-
iam infra annum, quando certum fit primum infra
annum amplius pericere non poffe, & pactum de op-
ere conftituendo habet diem arbitrio boni viri. An.
cap. 54. nu. 14. par. 1.

Quarto loco ad materiam Authent. caffa. C. de fa-
erofant. eccl. conducent aliquem ad faciendum in
certo loco, fi vult mutare propofitum, & ducere ad
aliud locum, erit audiendus, fi locus fit expreffus ra-
tione frequentationis vius, vt in Doctore condufto ad
legendum Pifis, tenuit Dec. conf. 70. per d. Authen-
t. caffa. & ibi glof. & alij Doctores notant lex enim, vel
conuentione exprimens certum locum ratione frequen-
tationis vius, non intelligitur excludere alios preter
rationem habentes. Barbat. conf. 1. col. 6. vol. 1. conf. 6.
col. 8. conf. 9. col. 4. cod. vol. glof. & ibi Bart. in l. fi ma-
ter, §. hoc vult, ff. de except. vbi indic. de iur. cap. quod
ad confultat. nem. glof. 6. de iudic. But. confli. 10. Bar-
bat. in l. 1. §. ad Trib. Alex. in l. poffumate, glof. 1. de iur. com.
Barbat.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- verfe. 5. 7. pulchre videndus. Pelin. conf. 2. 5. n. 10. & per totum difcurfum. per belle etiam loquitur in materia. Alex. conf. 13. nu. 4. vol. 3. vbi Rouefcala dicit. quod licet locator. vel heres poffit propria auctoritate expellere. tamen fi viam iudicialiam eligat. & inuili repellendus ea. ex Bal. in l. 1. in 2. notab. de except. rei iud. nu. xij. quando in adu non neceffario adeft fraus. per Grat. conf. 12. nu. 31. vol. 1. j. Buriat. conf. 13. nu. 1. 1. vol. 1. Alciat. in c. per curiam. in off. ius notabil. no. 28 de officio ordinarij.*
- 11 Practica igitur effi accedare ad iudicem fummario ipfius officium implorando petere ipfum iniquitatem expellat illegandopentionem non folutam in tempore. & conductori incumbat onus probandi. alias expelleretur. & effi iudicium fummario ex doctrina Bart. in l. creditor rei quia q. c. de pignor. off. Buriat. conf. 33 in fin. vol. 1.
- 12 Practica etiam alio modo. vt locator imploret officium iudicis. & petat concedi famliam ad euitanda foldata. & cu profeffione eitra ipre iudicij proptur auctoritatis. Bero. conf. 54. n. 1. yvol. 3.
- 13 Et hoc parte nulla tenus citata. & non obftante lincia pendencia. Craue. conf. 75. nu. 15. vol. 5. Gomet. de in. ca. & conduct. nu. 5. Bal. in l. ade. nu. 4. c. locat. Afflic. decif. 326. l. no. in. 1. 2. nu. 1. c. de iur. empb. Garg. patr. nu. 110. nu. 1. & Gomet. ad form. com. q. fu. nu. 41. Achil. Perfonal. de elapf. cond. poff. nu. 198. & 323. Menoch. de reuerf. poff. reuol. 8. nu. 99. 166. Anto. Anguifol. conf. 10. nu. 4.
- 14 Vidi etiam in practica aliud emplaftrum. de quo Anguifolus citato conf. petere poffit flatum vnus co. firmationem a iudice. & obtinere inhibitionem contra conductorem. ne moleftet. & fi quid pratendet. ngatur medio. ea quod habet pratemptuopem contra fe. Soc. conf. 17. nu. 12. vol. 3.
- 15 Prout facient illi. qui deftruda fape vel muro no. cion. inhihent ne ingrediatur. & fi inipicias hille r. p. p. u. s. r. gorem banuimientorum. & nitarum conftitutorum. laudabis viam iudiciariam. modo quo lupra quia hodie nihil podumus. & ius commune patietur paupero. & opo.
- Ecce cauti. quia fi via iudiciaria effi femel elicta non effi locus penitentie. Addit ad Bartol. in l. ade. c. locat.
- 16 Subampliatur quinto. vt procedat. etiam contra fcolares in repore debituam penfionem non foluentes. cui propria auctoritate expelli poffunt. & fic plus valet in obferuantia id hac locati. & conducti materie quam fcolaticum privilegium. Ang. in leg. fil differentia. ff. de quibus cau. pignus. vel hypotheca. con. 1. l. in Auth. qui rem. nu. 15. c. de facul. fecul. Honorat. Luc. de primogen. c. p. rui leg. 40.
- 17 Cui addo. quod hec effi communis opinio Decid. in Auth. qui rem. nu. 7. Franc. Becce. conf. p. p. 1.
- 18 Limitatur hac ampliatio de expulione propria auctoritate. effi flatu expellat. ficut fi poffit ex interuallo quia videtur defendere fuam poffeffionem. Ca. ficut. in l. in plures. §. haeredem. in fin. ff. loc.
- 19 Ampliatur tercio loco principaliter difpofitio l. ade. in hac expulione propter penfionem non folutam. vt vend. et fibi locum etiam fi in aliquo defecerit. & foluerit. fed non integritatem penfionem. Bald. conf. 12. o. vulgare effi lib. 1. Alex. conf. 106. col. 2. verf. & poff. p. rui. lib. 3. talio. poff. Callent. & alio. 19
- Auth. qui rem. nu. 16. enmendat pro notabili in l. 4. §. Cato. col. 2. de verb. obli. in l. 2. nu. 54. c. de iur. empb. Veron. in l. fi in illig. ar. 5. fed fecundum num. 84. ff. de edil. edili. Marfil. in l. furem. nu. 19. de ficut. licet Bal. contrarium teneat in l. ade.*
- 20 Declaratur hac ampliatio fi fcienter omiferit foluere integram penfionem. ficut fi per errorem puta calculi. vel finitio l. traq. de retrat. conuen. §. quartus. gl. 6. n. 26.
- 21 Sape enim occurrit in factis. quod ficut computa. & rationes inter locatorem. & conductorem. & errore conductori aliquod omittit. vnde in quibuldam cafibus bonum erit petere calculum fieri.
- 22 Sed ad praedictorum cognitionem quero. quae dicatur integra penfio. Vique fine aliqua diminutione glo. notabilis de fingularis in l. decem. in verbo. nota. ff. de fidei commiff. lib. 2. quon fingulari dicit ibi Bologni. in l. in interpretacionibus. Bal. in l. p. rui. nu. 8. Cod. de iur. p. rui. in Auth. fed cum testator. c. ad leg. falcid. Guglielm. de Benedic. in cap. Raim. nu. in princ. nu. 31. de testam. Ang. in §. fi vo. ro exprefum. Auth. de haered. & falc. Alex. conf. 79. vol. 4.
- Vult effi indagatio ad multa in hac locati. & conducti materie.
- 23 Primoad materiam huius lade. vt promiffor integre mercedis expelli poffit. fi in minimo deficiat. & fic eris femper cautus. vt in inftrumento aponatur. quod promiffi tali tempore foluere integram penfionem. vel mercedem.
- 24 Secundum quon promiffori integre mercedis non fit remiffio mercedis ex causa pelfis. belli vel fterilitatis. Afflic. decif. 358. & fi habes cautela ad tollendum remiffionem. facit quod not. Roland. de iuro. dot. quafi. 38. Boer. decifio. 254. Menoch. conf. 374. vol. 4. vbi late.)
- 25 Dura aliquitulum videtur decifio. cum licet quis promiffi integram penfionem. tamen remiffio videtur non excludi in cafibus a iure permiffis. cum difpofitio intelligatur p. rui. fic ftantibus l. §. de iur. iurando.
- 26 Tercio. vt conductor foluere teneatur expenfis no. deductis. c. rui. vbi not. de reff. ff. loc. Card. in c. pafforalis. de decim. Coriet. in verb. integre. inferens quod fi Papa mandat folui integras decimas. non deducuntur expenfis. dicentia iur. ferrarie iudicatum t. p. rui. Nicolai Quinti. l. traq. de retrat. conf. ang. §. 55. n. 9.
- Habes igitur cautalam ad tollendam remiffionem & deductionem expenfium.
- 27 Ampliatur quarto loco principaliter hac concilio. fio de penfione non foluta. vt notum conduttore expelli poffit. fed in fimplici. & femel cogi poffit ad refolutionem penfionis in prateritum decurrit ex l. rui. vbi Ca. ftr. reputat hoc valde fingulari. & menti tenendum. ff. loc.
- 28 Dura fortaffe videtur decifio illius legis. debebat enim alterutro effi conuentus locator. nec grauare grauatum.
- 29 Bene verum effi. quod ex eo contextu confolatur. vt repetat expenfis vituliter factas. meliorando vna. & eam plantando. licet non effi conuentum. Et mirum quibuldam fuit. ex quo amiffi ius conductionis. quod habes regreffum ad melioramenta. dicam in tract. de p. rui.

- 30 Ampliatur quinto loco principaliter dispositio, & conclusio de pensione in tempore non soluta, vt procedat, & habeat locum in materia sublocationis, si secundus conductor soluit primo conductori sublocanti, sed primus non soluit principali locatori, vt per iudicium non potest. Bald. in l. certa, c. 2. in possess. lega.
- Licet contrarium tenuerit in l. adeo, & Bar. in l. c. §. necessarii, si si ventr. nomine.
- 31 Et sic secundo conductori nihil proderit eius diligencia, sed agat contra sublocatorem pro suo interesse.
- 32 Ampliatur sexto in locazione vengalium, tributorum, gabellarum, iacus Perusini, & similium, vt ex repositione in tempore non soluta expelli possint. Bar. in l. vengalia, §. non soluto, ff. de publican. & vengal. in l. fundum. C. de iur. reipublice. libro videri. mo. in l. quod semel, ff. de decreta. ab ordi. faciend. Gual. Pap. quæst. 3.
- 33 Causa igitur in tempore soluere, quia agitur cum cameraribus.
- onus probandi septimo, vt ad conductorem spectet onus probandi soluisse in tempore. Gigas de commun. de pens. q. 76. in §.
- 34 Vnde locator habet intentionem fundatam in instrumentum, nec preiungitur obseruantia in fauorem conductoris, sed eam probare debet, vt dicam inf. de probat. quæst. 6.
- 35 Ampliatur octauo, etiam si in instrumento posita sit clausula, molestiam non inferre, quia non dicitur molestiam inferre vtendo iure contractus. Natta. conf. 25. vol. 1.
- 36 Vltra quem bene facit inf. §. scilicet, §. non videtur. & Lualuis videtur, ff. de reg. iur. vbi Albe. satis ad hoc propositum dicit, quod promittens non molestare intelligitur iniussu, sic & in præcepto iudicis de non molestando.
- 37 Secundo loco addo ad confirmationem, quod promittens in contractu molestiam non inferre, intelligitur de facto, non de iure. gl. in l. si seruum, §. prator, ff. de acqui. hered. quem singulariter norandum dixit Bal. in l. C. de his, qui penae nomi. Felin. in cap. can. sum. colu. 3. vers. habetur autem de re script. & in cap. in presentia, colu. 2. de proba. Gomez. in reg. de trimo. quæst. 45.
- Ampliatur nono, etiam si instrumento locationis esset apposita verba omnimodo libere, & omni occasione, & molestia remotata. tex. in d. l. quæro. §. inter locatorem declarat. Bal. reputans notam dignum in l. 1. nu. 13. de vi iur. commendat. Rom. conf. 20. nu. 3.
- 38 Limita tamen hanc ampliationem vltra Natta. in laudato superius consilio, nisi in instrumento appositæ sit clausula prædicta cum dictione, aliquam, quæ implicat, & importat tam molestiam facti, quam iuris. L. unica. in verbo, molestiam aliquam, quæ sunt in fi. C. de nundin. quam ad hoc dixit singularem Cor. fect. in singulari, finis in verbo, molestiam, in fine. facit Re. but. in l. traia, nominatio. quæst. final. nu. 3. Afflict. articulo. 329. nu. 4. Balb. de præscri. in quarta parte quartæ partis principal. quæst. 29. nu. 4. l. itaq. de retrall. Liguera. q. 35. gl. 4. nu. 40. Rol. conf. 68. numer. 5. volu. 3.
- 39 Sed non potest stare ista clausula modo, quo supra apposita molestare etiam de iure, potest ne iura. si suspectus via iuris tam vigenti.
- 40 Ampliatur nono conclusio prædicta etiam in materia renouatæ locationis, vt in ea sit locus dispositio. ni l. adeo. Almo. de antiquo temp. par. 4. ver. materia ista singularitatis testium. lib. sum. 16. fol. 170.
- 41 Ampliatur decimo, vt colonus, vel conductor negans restituere rem locatam dicatur in lucere ipsius. Dyn. in cap. quia ad agendum. nu. 7. de reg. iur. lib. 6. Bald. conf. 37. lib. 1. Bar. in l. si ff. de procur. Cyn. in l. 2. q. 1. c. si cer. pet.
- 42 Subampliatur etiam si talis contraditio facta sit in iudicio. Alexad. consil. 90. numer. 2. lib. 6. Crauet. conf. 107. numer. 3. P. o. de in lit. iur. §. 4. numer. 34. Contrad. ad leg. nu. ampl. nu. 74. c. si de momentanea possit.
- 43 Subampliatur secundo ad propositum præsentis conclusionis denegatæ pensionis, quod pariter negis soluere factum, vel pensionem dicitur spoliaré. Mari. Anguil. 141. numer. 1. seq. Borna. decis. 45. numer. 72. vbi iudat quod ratione ipsius potest agi, coram iudice ecclesiastico etiam si bona clericales sint patrimonialia, vt per eum.
- 44 Bene verum est, quod iudicium intentatum contra conductorem ad ipsam expellendam est petitorium non possessorium, ex quo in conductorem regulariter non transfertur dominium, neque possessio loci, non, solum, §. locat. & superius vidimus in materia locationis ad longum tempus, sed agitur de totali iure ipsius conductoris, arguendo l. penult. ff. locat. & in Auth. qui rem C. de irosancti. eccle.
- 45 Declaratur id esse verum, quando locator vult expellere conductorem ex causis, de quibus in hac l. adeo, vel simili ante finitum tempus, nec post finitum tempus, vel ex linea finita, nam tunc est remedium possessorium ex l. si quis conductorem, c. lora. de qua suo loco dicam. Et ita in isto decem refert. Bero. q. famil. 100. nu. 11.
- Videtur est etiam non parua ratione cumulationis.
- 46 Ampliatur vndecimo, vt non excusetur colonus, vel conductor in solutione factus, vel pensionis, si locator fuisse ipsolatus, & conductor coactus a Principe Iudice. vel Communitate ipsolan. & coactus fuisse alibi soluere. Bal. in l. si de bonis, C. de in. de lib. allegat. Speculat. in tit. de restitutio. spolia. §. nunc videamus. vers. porro & c. sequitur Abb. in c. 2. de ordine cognitiuum & hæc est communis opinio Canonistarum. Afflict. decis. 19. nu. 7.
- 47 Ampliatur duodecimo, vt conductor conuentus a locatore ad pensionem solvendam ex instrumento in forma Cammeræ non mereatur abolitionem a iuramento ad effectum retardandi solutionem pensionis, cum intendat excipere, vel reconuenire locatorem super mercede, vel salario ipsius ex causa procuratoris, vel simili, & ita tenuit Rot. vt per Cas. fador. decisione prima. de iuratis petitionibus, per quam in terminis locati & conducti, ita reuertitur Rot. in via Romana officii coram Palestino die vigesimo octavo Nouemb. vt per Capatiquen. decis. 5. lib. 1. Contrad. ad Aegidiam. ampliat. l. numer. 73.
- Cut addo Galles. de for. cam. p. r. 4. nu. 11. Mari. de iur. iur. p. r. 9. p. r. 10.
- 48 Et sic corollarie habetur, quod contra instrumentum in forma Cammeræ non datur absolutio a iura.

Tractatus D. Vincentij Carocij

mento a d effectum excipiendi, vel reconueniendi, et si exceptio, vel reconuentio contineret materiam fauorabilem, & priuilegiatam, vt mercedis, & salarij, nonabilem, & priuilegiatam, vt mercedis, & salarij.

42 Limitatur incidit, nisi elletum in materia fauorabili, & necessaria simul, vt alimentorum in homine impotente, vt colligitur ex Cassador. in allegata decisione. Et sic vides vim, & virtutem clausulę formę Cammerę.

50 Quid dicemus in instrumento guarentigato? Nul- lam video d fferentiam, iuxta tamen statuta locorū & verba ipsorum.

Limitatur primo loco principaliter hęc conclusio hoc modo distinguendo: aut locatio est facta ad locum tempus, vel modicum.

Primo casu subdistingue, aut est constituta vnica pensio pro toto tempore, & potest expelli si non soluit in tēpore conuento, cum ea vnica pensio vnica reputetur locatio. Aut pensio fuit constituta in annos singulos, tunc potest expelli si nō soluat per biennium, d. §. inter locatorem, de quo superius vidimus in ampliationibus. Si vero locatio est ad modicum tempus, non expectatur biennium, sed statim expelli poterit, cum tempus est elapsum. Ita Abb. in d. c. propter sterilitatem. Bartol. in l. vlt. §. si non soluit, de res. in leg. filiusfamilias, de solutionib. Balan l. i. c. si propter publicas pensiones. Boer. de off. 254. numer. 3.

51 Solet tamen adhiberi discretio in conduttore ad modicum tempus, vt dicitur terminis ad distinguendum (Tudertini dicunt) & hoc alij dicunt per quatuor menses, argumento l. fin. c. de iur. vii. indrta, vel (altem per menses duos argumento capituli finalis de locato, vel per quadraginta dies quod si nohit, §. siue, ff. de ad. l. r. ad. Addit ad Aug. in verbo, locatio 13. littera E, in medio.

52 Illud verum est, quod condutor plurium annorum recipiendo pensionem omnium annorum anticipatam sibi pædicat, nec est locus dispositioni l. ade, nec capituli, propter sterilitatem, §. fin. ita limitat Pap. in forma libelli ad fult. prallationem, in verbo, in res. finit, an. g.

53 Quomodo autem consideretur annus, vel bienniu in pædio rustico, potius superius ad materiam locutionis ad longum tempus, ibi videre placeat.

54 Adde viterius, quod perceptus fructibus tenetur condutor soluere pensionem, & ducedere, nec expectare, quod labatur integrum tempus, ita consuluit Bero. consil. 137. numer. 11. & 12. vol. 1. sentit Cor. consil. 347. libro. 1. Hieron. Gabr. consil. 43. vol. 1. Rolan. consil. 87. vol. 1.

55 Ampliatur idem esse in bobus datis superla berratione eo finitio sint statim restituendi. Borg. a tellas ita in facti contingencia iudiciale. de off. 42. num. 60.

56 Limitatur, quod dictum est de laborio finitio, si alios fructus eo anno percipere potuisset. Riman. consil. 165. nu. 57. vol. 1.

Et hoc lacius in facto occurrit in pædijs, quę pro dimidio seu iunantur in quolibet annos.

57 Limitatur secundo loco principaliter conclusio, vt locator, qui intendit pacta non seruare, debeat denūciare condutori. Bar. in l. 1. c. de agrie. & consil. lib. 11. Rui. consil. 67. l. 1. vbi terminat Alex. de Nemo. consil. 25. Boer. de remiss. mercedis, ad. 1. 50.

58 Et poterit agere ad interetle, & lacrum cessant.

Franc. Bece. consil. 45. n. 10. facit Hieron. Gabr. consil. 76. idem sentit Mozz. de locat. rel. fin. nu. 7.

59 Et si locator pæmissit tradere condutori pædia seminata, & condutor recipiat frumentum pro semine, sibi pædicat, vt a pponere possit pædia seminata non fuisse Bal. consil. 121. vol. 1. sequitur Cravet. consil. 106. nu. 2. vol. 1.

60 Vdi in facto casum, quod quis locauit domum cū pacto ne faciat seruitia tali vicino, an ex hoc si faciat, expelli poterit.

Extra tamen pæallegatos quatuor casus, vt supra exprellos, non est locus dispositioni l. ade, nec e propter sterilitatem §. fin. vt post gl. sentit ibi Cyn. ml. t. nu. 1. in fin. quare non sit extensio.

61 Limitatur tertio loco principaliter conclusio ex intentionem Rot. quod si condutor fuit a locatore expulsi, potest pro interetle, quod præterit ex expulsiōne, & pro damnis, ad quę agere intendit, retinere pñones per eum debitas, & hoc mō euitare caducitatem. Par. consil. 100. nu. 35. & 36. vol. 1. vbi etiam hypothecam condutor pro interetle, quod præterit propter expulsiōnem, & ita tenuit Rota in vna Bononiensi locationis coram Antonio Augustino, vt per Caputaqueni. de off. 180. par. 1. vbi etiam excusat condutorem, si per errorem non soluit, ex fal. per eū allegato.

Q V A S T I O XV.

Ad materiam l. §. si locat.

Q Væro pro intelligentia præsentis materie reuolutionis, an contractus locationis resolutus pro vn a parte censetur resolutus pro alia parte.

1 Primo videbatur quod nō, ex l. §. si locat. quę est quinta in ordin. ff. loc. vbi contrahentes ex post facto educere possunt, vt alter teneatur, alter non.

2 Pro contraria parte facit l. cum emptor, de rescinden. vendi.

Secundo facit l. §. si de acceptilation.

3 Quibus in locis cauetur in contradicibus correspondens, prout locatio, & condutio, resolutus contrahens ex vna parte, tenetur resolutus pro alia parte, & hoc pro rrgula traditum est, cuius latio manifesta est, quia contractus claudicare non debet, iuribus prædictis.

4 Limitatur hęc regula, & conclusio ad propositum materie locati & conducti, vt non procedat ex post facto, quia conuenire possunt contrahentes, vt alter teneatur, alter non, d. leg. si tibi habitationem. ff. loc. cuius fortasse ex ratio est, quia ab initio multa fieri prohibentur, quę post facta tenent. materia lege patre furioso. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni iuris.

Vnde licet ad producendum actionem requiratur ciuilis, & naturalis obligatio, tamen postquam est nata, in vna tantum sustentatur, vt not. ad l. si vnus. §. passus, ff. de par.

5 Limitatur secundo loco, quia re non integra competit exceptio.

6 Vnde si locator vel venditor iam rem tradidit, & fecit postea pactum de non petendo pretium, vel pensionem, habet nihilominus actionem, quę postea elicitur per exceptionem pacti subiecti.

Prædi-

- 9 Praestando igitur cautus erit locator agere, & conductor excipere de pacto postea subsecuto, deducto re esse traditam, & consequenter re non esse integram.
- 10 Limitatur tertio, latius ad propositum materis locati, & conducti, & iuxta terminos ipsius, si res non erat integra, & ab una tantum parte suberat iusta causa resolutionis contractus, pro illa parte censetur solutus, vt in secunda solutione gloriatur si conuenis si de pact. Vnde si res sit iusta causa in locatore, vnde ei tantum sit remissio.
- 9 Praestando igitur cautus erit conductor, & dicat, quod solutus est facta ex parte ipsius, tantum ex iusta causa, quae non militat, nec militare potest ad fauorem locatoris.
- Vnde peccat ipsum cogi ad implementum contractus, & bonus iudex arbitrabitur causam non esse pacem, & vni tantum fauere, nec teneatur implere.
- 10 Limitatur quarto, vt cessante iusta causa resolutione curat aequaliter pro vtraque parte, adhuc integra. Castrensi ad d. l. si conuenis, ex not. in l. ab emptor, & l. curi gentium, §. adio, ff. de pact. Vnde conductor a solutione pensionis, locator a traditione rei erit liberatus.
- 11 Limitatur quinto, vt sublocato contractus censetur subdata obligatio, vt ab eo, tanquam fundamento dependens, remaneat vero contractus, sed tollitur obligatio vel solutione, vel interitu rei, vel pacto, remanet obligatio in altero extremo, in qua non reperitur causa obligationis tollenda, ita Bal. materiam declarat d. l. si sub n. q. C. de pericul. & commod. rei vendit. dicens hoc vae notandum ad declarationem praesentis materis.
- 12 Limitatur sexto, data paritate hinc inde, sed interueniente dolo, vel culpa in vno ex contrahentibus, ille tenetur.
- Vnde si dolus dederit causam contractui, tenetur vnus, alter non, & tamen qui non habet alterum obligatum locum occurrat ex exceptionibus, si non possidet, non autem iure aditionis, si tradiderit, vt non in l. si in emptione §. emptor, ff. de contrahen. emptio. in l. ex causa, §. 1. ff. de minor. Bai. col. in leg. bona fidei, ff. de positi. ponens exemplum, quod si ex forma statutorum emptor, vel conductor soluit pretium, vel pensionem venditor, vel locator non solum emptor, vel conductor sit liberatus a solutione pretij, vel pensionis, non tamen est liberatus loco, vel venditor, quia quando est culpa, vel factum locatoris, vel venditoris, quia noluit solvere gabellam, vel accipere pecuniam depositam, vel est emptor tutus per descriptionem ex negligentia venditoris, non censetur solutus contractus ab vtraque parte, vt ibi per eum, quem luminose commutat Bal. ad l. si n. C. de pericul. & commod. rei vendit. de quo etiam, Bart. in l. 4. vnde et §. C. de precib. imper. offer. in l. cum mulier. vbi etiam Bai. ff. soluto matrimonio, Bal. in l. de ditionibus si de seru. pigvor. deb. monum. §. in l. 1. §. si filius, in qua etiam Molan. cum contigat, in no. de foro compe.
- 13 Limitatur septimo, si banitus, vel similis ex forma statutorum, bannimotorum, vel alius motus proprio contrahens non poterit ad eorum tamen uoluntatem, si non potest petere pensionem, ita nec tenetur tradere rem, & tradendo poterit repetere per conductorem sine causa, cum erit exemplum a banno Bai. ad l. si n. C. de pericul. & commod. rei vendit a.

- 14 Limitatur octauo, vt liberatio intelligatur facta ab obligatione inducitur, & contractus ante legem, secus si per legem ipsam inducatur, vel post Bar. in d. l. bona fidei, quem sequitur Bar. in d. l. si inferens in practica ad questionem de facto, quod fin aliqua ciuitate prout Aretij sunt factae multae venditiones, post fiat statum annullatum, & liberatorum, nunquid si pretium soluerint repetere possint, vel respectu teneantur solvere si praetium habuerint, & concludit, quod sic, quia intelligitur facta liberatio ab omni obligatione contracta ante eodum statum, secus si post, vel per statum ipsum induceretur, prout est conditio sine causa, quae nascitur post legem ipsam, dicens hoc perpetuo notandum in practica ad declarationem praedictorum iurum.
- 15 Quid si locatur plures res, & contractus veniat solvendus pro vna, an censetur solutus in omnibus, & imol. conf. 39. in terminis locati & conducti v. tenuit quod sic. Sequitur Plot. in l. si quando, num. 500. limit. 3. C. vnde v. vbi amplius etiam si locator vellet liberare bona ab illo, cuius sunt, si veniunt similiter vexaret emptorem.
- 16 Distingue aut vna est constituta pensio, & procedat opinio in hoc. aut cuiuslibet est assignata sua pensio, & vna alteri non preiudicat. Lauberten de contract. mulier. §. fin. nu. 248. Bar. conf. 191. nu. 16. vol. 2. Jacob. Beretta conf. 112. Crot. conf. 107. numer. 19. vol. 1. Berol. conf. 12. nu. 5. vol. 3. late Borgnia de iur. §. part. 2.
- 17 Amplia hoc idem considerari circa remissionem mercedis plurium rerum, vt suo loco dicam ex Bolla. in per l. si plura, ff. de adu. l. edict.

Q V A E S T I O XVI.

1 Sed numquid dispositio l. ade, habebit locum in haerede locatoris, vel conductoris? vti que sic de primo Angel. con. fil. secundo. de secundo Firmian. in verb. hares conductoris.

Q V A E S T I O XVII.

1 Tetigi alias, de alio propositum, si colonus reducat ad sterilitatem fundum sterilem, poterit ne expelli vti que non, quia efficitur perpetuus, vt not. in l. si qui autem, Cod. de omni agro deserto lib. 1. l. 1. Rom. conf. 373. & singular. cod. n. Bui. in verb. colonus nr. 147. Vincen. Franc. de fund. de hi qui feudum dare possunt nu. 34. Bar. conf. 28. nu. 8. lib. 1. C. ad aures vbi Abb. & alijs rebus eccles. non alienand. Rul. conf. 16. num. 1. vol. 1. Castren. conf. 142. vol. 3. Redoan. de rebus eccles. §. 1. vbi non adhibetur. Ample. Cora. conf. 18. nu. 56. vol. 2. Var. quia contrarius alio §. de 12. nu. 19. Becci. conf. 3. nu. 9. & 20. Ioan. de Amic. conf. 150. num. 12.

Ampliat, vt nec possit augeri pensio l. 1. Cod. in quibus caus. de lib. 11.

Ampliat secundum, vt habeat locum in colonis nostri temporis l. de Pla. in d. l. late Rom. in l. si ve. ro §. de viros saltem. 22. ff. sol. mstr. Marfil. singular. 550. Imol. conf. 68. Cepoli. conf. 1. nu. 3. Cur. sen. conf. 47. col. 2. Rul. conf. 16. vol. 1. Angel. conf. 17. num. 39. Joza. conf. 86. nu. 22. Berol. a cap. in praesentia, num. 378. de probatio. Maccho. conf. 36. numer. 22. vol. 1. nu. 14.

11 Et nota modum loquendi ipsius Iuriconsulti in d. l. si quis domum, primo enim locacionem tam in praedio urbano, quam rustico ponit, post in casu euctiquis ponitur in fundo tantum, deum in materia rei eque commodum loquitur in habitacione tantum.

12 Hæc sufficit, ut conductor rem habere, sed debet posse alteri locare si velit, & tenetur locator manutene re teum ostium, si in diuisionem opus fuerit. Corn. conf. 13. col. 3. vol. 4. Paris. conf. 30. num. 1. & 7. vol. 1. Bello. conf. 12. num. 1. & 2. Boli. de remiss. merced. condit. 2. vol. 5. Rot. Luc. 2. nu. 6. part. 1. Rol. conf. 69. nu. 22. vol. 4. conf. 83. nu. 4. ed. vol. 1. Gomez de locat. nu. 20. Ripio. conf. 411 nu. 36. & 57. vol. 4. Bogo. dec. 44. nu. 50.

13 Vnde praticando locator agere exprimat patientiam per tractum successum, & quod conductor habuit, & usus est re locata. Bald. per illum textum in l. ex conductu, ff. de locat. item Bald. in leg. si quis domum, in l. si quis domum, ff. de leg. 1. Cader. conf. 5. tit. de locat. Pedemont. dec. 15. nu. 10. in l. 12. nu. 6. ad rem, nu. 147. de actio. Aret. in l. si quis, col. 1. in l. 1. pulchre Franc. Becc. conf. 45. nu. 19. b. 1. Soc. in l. 12. col. 1. in l. si quis, ubi quod habuit rem liberam, vacuam, & expeditam talis in diuisione nu. 1. ff. de matr.

Sustinetor tamen libellus, licet patientia non sit expressa late in l. si quis domum, nu. 164. repræhendens Aret. alter tenentem. Vic. lib. 1. apud 55. nu. 4. & 5. Matth. not. h. nu. 2. Et exprimeret patientia de tota re, si in parte non præstat, ut non tenetur ad pensionem. Ric. in conf. 171. nu. 5.

14 Limitatur secundo loco principaliter dispositio, si quis domum, quod si locator non præstat patientiam successivam, vel in eam atque idoneam, si quidem locaverit rem alienam, tenetur de interesse. Si vero ignoranter ad remissionem mercedis tantum, ita ut, quomodo subsequitur Castren. in d. l. si quis domum.

15 Venio tamen opinio videtur, ut indifferenter ad interesse tenetur, siue ignoranter, siue sciente locaverit, sicut ille, qui vendidit rem alienam, licet ignoranter. l. Titus, ff. de ac. empt. & 10 leg. & hoc diffinitio in fine, ubi in l. si quis domum, ff. de locat.

16 Nec obstat text. in d. l. si quis domum, si sine allegatus in glossa, quia loquitur in eo, qui locat, in fundum suum, quod de facto conductor est prohibitus sine culpa locatoris, sed in presenti casu loquitur de locante rem alienam, si scilicet. Vnde videtur esse casus diversus.

17 Vnde circa materiam pretendi interesse in hac locacione conducti materia docetur. Aut tenetur prohiberi de tenetur ad interesse loci deperit, si fundus, in l. si quis domum, ff. de locat. Aret. conf. 171. nu. 10. Paris. conf. 38. nu. 17. lib. 1. in l. conf. 106. nu. 116.

18 Si tamen impedit locator tenetur ad interesse si potest tollere impedimentum. Rom. in l. 178. Soc. in conf. 86. nu. 3. & conf. 149. nu. 7. b. 1. de locat. l. si quis domum, ff. de acquir. possi.

19 Sed pone hic videtur, quod in facto superius occurrit. Dicit locator conductor, quod in re, si refluatur anno teque teneat audendus, circa operas locatas videmus locum in materia famulorum, sed in locacione per locatorem non auditur. Floren. in l. si quis domum, ff. de instrum. Dyn. in l. si quis domum, cum morat, ff. de instrum. leg. l. si quis domum, ff. de instrum. cum quidam in l. si quis domum, ff. de lib. et. in l. c. de op. et. lib. et. conf. 432.

20 Vnde in rebus conductis non datur refluatio re. poris. Quis enim scit, quod anno sequenti conductor non egeat, & habet a re possit, si quis scit, ut non reperiat aliam meliorem, vel minoris pensionis, & acque commodam competere, etiam alio de dolo, si colonus accipit fundum ad remissionem pro fructu inde percipiendi, & dominus fundi non patitur cum fructus tollere. Bar. de sal. m. permisi, ff. permisi, ff. de praes. verb. ubi dicunt esse casum valde quodammodo.

21 Patientia tamen conductori debet, si uti sit præstita ab initio contractus cautione, quod conductor licebit uti, de frui re conducta. Pedemont. dec. 51. nu. 6. per l. datum, ff. de ac. empt. multis comprobatur. Franc. Becc. conf. 45. nu. 19. lib. 1. de locat. conf. 14. lib. 1. 38. in su.

22 Quæ patientia probanda est ex possessione præparata. Alex. conf. 179. vol. 5. & debet esse successiva pro toto tempore, nec sufficit pro parte temporis. Hier. Magon. Rot. Luc. 69. nu. 5.

23 Præsumitur autem in dubio, nisi contrarium probetur per conductorem. Zabart. conf. 140. col. 1. vers. sed hoc alibi. Menoch. de præsump. lib. 3. præsump. 86.

A D D I T I O.

¶ Vincent de Jan. singul. 680.

24 Et licet cessio sufficiat in incorporalibus, gloss. in l. si quis, C. quando fiscus, vel priuatus. Bald. in l. si quis lege, nu. 4. C. de r. r. tamen in presenti non sufficit. Pedemont. dec. 51. nu. 21. & sic innotat de ea gloss. Puteus dec. 281. nu. 4. lib. 1.

25 Et conductor semper est saluum ius probandi patientiam non fuisse præstitam, etiam si ante statutus, quod conductor debeat præstare, si patientia non præstetur. Grat. ad statutum Bononiense, locat. 83. part. 1.

26 Id autem, quod dictum est ex statuto locatorem præstando interesse, vel rem eam, quæ eodem modo præcedit re integra ante traditionem in fisco poss. Bald. in l. 1. P. in l. 1.

27 Et potest conductor agere in electione etiam demonstratione facta Rom. conf. 77. vers. non obstat, ff. 3. & in hoc differt a Venditione, in qua requiritur denunciatio, & agitur de electione, & nova actione, sed in materia locat. & conductor agitur ex veteri actione ex conducto, ut per Rom. in l. supra.

28 Insuper si facta sit locatio ad decem annos, vel ultra, non annis, si eadem cunctio in vicinis annis, debetur cunctio in totum si ratione defectus iuris euitur, puta quia res erat aliena.

Si vero oritur defectus ex iure tantum post euitutionem, tunc per ratam tantum. Caball. de eo, quod interestibus iurij.

A D D I T I O.

¶ Et ob id instrumentum locacionis præstari non potest, tanquam si liquidum, cum sit vitro citro obligatorium, & recedat præsent. instrum. part. 7. in p. 1.

Quod tamen est etiam si sit innotatum exceptioni liquidationis. Frecc. in citato loco dices, si in facti contingit, ubi dicitur in part. 3. q. 3. licet alter tenetur ante de liquid. instrum. in addit. compendat. 2. fol. 163.

Tractatus D. Vincentij Carocij

32 Recipere igitur est conclusio in hac locati, & conducti materia, de qua agimus, quod non datur a Sio, nisi prius secuto implemento ex parte agentis, & patentis qua materia adiunt duo iura principia, & ambo in contrariis bonis fidei, & vnum loquor in contractu emptionis, & venditionis, prout in l. Julia, §. offerri, ff. de alib. empt. alterum in titulo de locato, & conducto, prout in l. quero, §. inter locatorem, ff. locat. quae plenius loquor, prout ex infra dicendis apparebit ad idem l. Julia licet, C. de collat.

Ex ex Doctoribus, & iuris interpretibus firmant Corn. conf. 106. num. 5. lib. 1. conf. 208. m. 3. lib. 2. conf. 12. num. 3. lib. 1. Bart. conf. 39. m. 35. & consilio 47. n. 6. & 7. Crauet. conf. 151. Alex. conf. 49. col. 2. lib. 2. Cephal. conf. 407. num. 18. lib. 3. Socin. iun. consilio 77. num. 143. lib. 1. Gozzad. consil. 9. num. 26. Aret. conf. 14. num. 18. Menoch. conf. 364. & conf. 55. in princ. lib. 1. Beron. conf. 15. num. 14. lib. 1. Franc. Becc. conf. 45. num. 6. & 38. lib. 1. quod consilium simpliciter in proposito allegatur Cephal. conf. 97. num. 37. lib. 1. Paris. conf. 33. num. 57. lib. 1. Simon de Petro. conf. 97. num. 47. T. ber. Decian. resp. 102. num. 9. & 17. lib. 3. resp. 1. 1. num. 4. cod. lib. & consilio 40. num. 44. lib. 2. Croc. conf. 65. numero 12. conf. 96. num. 9. Becc. conf. 44. num. 12. lib. 1. dec. Perus. 50. per totam. Boer. in terminis locati & conducti, decisio. 249. numer. 9. Rol. conf. 57. numer. 17. & 1. Grat. conf. 52. vol. 1. Nat. conf. 360. num. 1. Joseph. Rot. Luc. 2. m. 6. Caball. mille. 33. in fine. par. 1. Borgin. dec. 26. num. 2. par. 2.

30 Er in summa hec est magis communis opin. Natta conf. 360. in prin. Rol. conf. 69. vol. 6. Buriat. resp. 53. num. 6. lib. 1. dec. Perus. 50. num. 6. par. 1. Laurent. Chir. con. communis opinione centur. 1. conf. 9. Ant. Ro. ucial. ad Alex. conf. 39. vol. 5.

31 Ampliatur primo hanc conclusio, vt talis exceptio nulloquoquam tempore sublata ceneatur. Buriat. conf. 30. num. 15. lib. 1. & regulariter in exceptionibus non solet praescribi, cum non sit in potestate rei, quando vult excipere, licet C. de except. l. pure, §. si, ff. de do. li except. Natt. conf. 330. num. 12. in terminis locati & conducti. Galles. ad iur. Camer. q. 1. quarta quaestio. m. 7. Mandos ad Roman. conf. 244. n. 4. & Barthar. q. 68. n. 4. Vrsilad. Antic. dec. 220. n. 3. & de. conf. 34. idem Buriat. conf. 197. n. 3. lib. 2.

32 Ampliatur secundo, vt talis exceptio implementi non secuti possit opponi etiam si ante iuramentum l. 1. §. 2. lib. 1. per cap. quemadmodum, & ibi Abb. de iur. iurando, c. in cap. peruenit, c. in c. finit, c. de m. titulo. Roman. conf. 53. num. 3. lib. 1.

Adde Dec. conf. 265. num. 3. in fine. Soci. conf. 16. col. 3. vers. ius confirmant, lib. 1. Rodan. de rebus eccles. in rub. de caducitat. ob inobseruantiam, vers. si solus, numer. 14. fol. 35. Dec. in l. cum proponas, numero 5. C. de transact. Alex. conf. 105. fol. 5. volum. 3. Bero. conf. 144. col. 4. vol. 1.

ADDITIO.

37 Menoch. consil. 55. num. 9. lib. 1. Muscard. cond. 13. 87. num. 20.

33 Ultra quot omnes subampliatur siue ambae promissiones hoc iuramentum, siue ille tantum iurauerit, qui implementi executionem opponit Marfil. singul. 42.

franganti, & haec est communis opin. Rom. conf. 244. fol. 1. in l. si duo, §. si quis iurauerit, de iur. iurando.

34 Ampliatur secundo etiam, si non fuerit impletum in modico Natt. consil. 679. num. 9. Cagno. ad leg. si quis maior, quest. 20. C. de transact. dicens hoc esse dictum singulare, & solitum quotidie in palatijs allegari. Bero. conf. 15. num. 14. vol. 3. ponderando verbum, omnia, appositum in text. inter locatorem, quod nihil excludit, & sic etiam minimum Rol. conf. 69. num. 4. lib. 4.

Es regula in vniuersum sumpta, quod propositio in vno falla, in omnibus redditur falla, §. si is, qui ducit. 12. §. vt trans, ff. de rebus dubijs, in terminis locati, & conducti. Bero. conf. 144. col. 2. vol. 1. Pappal. in l. si quis maior, q. 11. C. de transact. Neuz. conf. 50. num. 9. Crauet. conf. 15. num. 10. & 102. num. 5. Buriat. conf. 197. num. 3. Put. dec. 35. 7. par. 3.

35 Vnde defectus in vno numero sufficit, tal. in Auth. qui reman. 66. de success. ab eccles. Rol. de. conf. 5. num. 2. lib. 1. Moder. in l. cum proponas, C. de transact. vbi Dec. n. 5. Curt. iun. n. 10. Seitel. n. 3. Franc. Becc. conf. 45. num. 6. & 15. lib. 1. Rub. conf. 30. numero 4. Menoch. consilio 55. num. 6. lib. 1. allegat antiqui. Paul. Cast. consilio 288. col. 1. vers. fac obliat, in antiquis. Dec. conf. 45. quem videas.

36 Et sic est casus, vbi minimum consideratur in fide seruanda.

Adde virgilius Alex. conf. 119. in fin. lib. 1. Castren. conf. 176. col. 1. in fin. lib. 2. Crauet. consilio 246. num. 7. Simon de Pretis, conf. 46. num. 3. vbi maxime hoc dicit procedere, quando implementum respicit causam finalem. Mago. Rol. Luc. 2. num. 17. vbi etiam minimum 30. dicit, quod specifice apponi debet facti, quod numero dicitur in locatione plurius rerum, si sit defectus in vna.

Subampliatur etiam si tale minimum, non respiciat substantiam contractus Buriat. hoc valde commendans, consilio 109. (lib. 8. vol. 3).

ADDITIO.

37 Menoch. conf. in l. 68. Monod. conf. 86. n. 16. lib. 1. Cephal. conf. 66. num. 28. Buriat. conf. 52. n. 35. lib. 1.

37 Ampliatur quarto loco allegata conclusio etiam quod in contractu locationis apposta sit clausula, quo posita soluta, vel commissa, contractus firmus maneat Bart. in l. cum pater §. liberti, de leg. 2. in l. qui fidei, & de transact. §. l. 1. §. 13. vol. 1. vol. 4. Corn. conf. 40. col. 2. vol. 1. Gozzad. conf. 31. col. 1. Natt. consilio 679. num. 16. Menoch. consilio 1. numero 364. Elyan. in c. peruenit col. 2. vers. quinquies casus de iur. iurando.

38 Ampliatur quinto etiam si non implens fuerit impletus necessitate, vt legitimum impedimento. Abb. in cap. si quis, vltimo, col. 2. de iur. iurando. Dec. in l. cum proponas, in 4. notab. C. de transact. Menoch. conf. 55. num. 5. lib. 1.

39 Dices. Impedimentum excusat, siator hoc esse verum, vt impedimentum excuset a pena, vel mora, non tamen operatur, vt impedito actio currat, & ita ibi declarat Dec. post alios, & sic impedimentum descendit, sed non offendit, nec est aptum producere actionem.

40 Ampliatur sexto, vt opponi possit exceptio implementi non secuti etiam contra instrumentum guardatum.

rigitum flante flatuto, prout Tuderti, quod nulla possit opponi exceptio, quia hoc nascitur ex venire instrumenti. Bald. in *Lex pradij*, C. de emul. & in *Ante-praesentia*, C. de fideiuf. Bar. in l. 1. §. 1. & par. 1. ff. quod vi, et ante clam. Roma. conf. 244. col. 2. vers. & superest. Coen. conf. 245. col. 2. vol. 4. Dec. in l. ex parte, si secundo, in decima fallentia, de offic. de leg. Crau. conf. 127. num. 14. Rol. conf. 53. num. 32. vol. 1. & in propriis terminis locati & conducti, de quibus agimus, conf. 69. num. 14. vol. 4. & conf. 1. num. 366. lib. 1. Crauet. conf. 248. col. penult. vers. non obstat. Menoch. conf. 55. num. 3. conf. 1. num. 366. lib. 1. Franc. Becce. conf. 45. num. 13. lib. 1. Crauet. conf. 351. n. 10. Cephal. conf. 407. n. 19. lib. 3. Natta. conf. 305. num. 1. & 360. n. 6. Rolan. conf. 53. lib. 1. Ioseph. Ludouic. Rot. Luc. 2. num. 3. Malcaid. enclaus. 890. num. 5. Ial. in l. si duo, §. si quis iurauerit, num. 5. de iur. iurand.

A D D I T I O.

¶ *Mag. Rota* Lucan. 11. num. 3. Brunnor. à Sole in compendio iuris in verbo exceptio implementati. Natta. conf. 305. num. 3. conf. 360. n. 5. Surd. conf. 39. n. 3. vol. 1. Carol. Craß. de exceptio. ad flatum exceptio 1. num. 8.

41 Vnde cessabunt tot instructiois preces, quas quondam Tudertini porrigunt de eragatione quarentingæ ad effectum opponendi tales exceptiones, quæ hinc alio opponi, & dilecti possunt.

42 Ampliatur septimo etiam ad obligationem cameralem. Anto. Mallar. ad formam Cameralem, part. 4. q. 1. num. 7. vbi tenet etiam flante iuramento Cannaz. de execut. instrumenti q. 17.

Addo bene loquente, Bald. in *Ante-praesentia*, C. de fideiuf. Alex. conf. 1. §. 1. col. 2. vol. 1. & 195. par. 2. Ial. in l. cum qui, §. fin. de iur. iurand.

Ampliatur octavo, vt opponi possit contra executionem sententiarum, Bald. in l. peremptorias. col. 3. C. sententiam rescind. non poss. in l. si tradidit, C. de alio. empt. Imol. & Butr. in cap. cum Ioannes, de fide instrum. Ial. consue. tamen in §. item si quis, in secundo, num. 88. & in §. alioquin, numer. 133. §. de alio. qui in hoc reprehendunt a Crauet. in conf. inferius allegando, quod æpe proponit, & non relouit more solis Martij, prout in proverbio dici solet idem tenet Corn. conf. 79. col. 3. in fine lib. 1. Getim. conf. 149. Dec. conf. 119. Caltrent. conf. 166. vers. actus, col. 3. in fine, lib. 2. ea ratione potius minus, quia hæc exceptio non impugnat directè sententiam, sed inordinat. Idem tenet Crauet. conf. 151. num. 10. Menoch. conf. 55. num. 4. & conf. 1. num. 367. lib. 1.

Licet contrariarum requirit Specul. de executio sentent. §. fin. vers. item queritur, quæ tecum est Bart. in l. si duo patroni, §. item si quis iurauerit, fin. de iur. iurand. Henr. conf. 76. ver. 1. rto principaliter.

Sed prima opinio verior videtur, prout ex eis clarius appareret.

Ampliatur nono, quod talis exceptio impediatur litis ingressum, & sic litis finitæ. Callr. in d. §. off. rti, per illum tex. vers. nondum excep. Crauet. conf. 127. num. 14. late cumulatim, Rolan. conf. 14. num. 13. vol. 4. Menoch. conf. 55. num. 2. & conf. 1. num. 366. & 369. lib. 1. Butr. conf. 309. num. 8. vol. 3.

43 Addo vnam iuris vtilis in practica vltra Doctores

in supra nominatis locis, quod si dicta exceptio implementi non fecerit opposita ad impediendum litis ingressum, & factis probationibus oppositis succubuerit, vel opposita non fuerint, quod poterit iterum opponi, & plene probari in vii peremptorijs, ita notabiliter Bart. in extraneag. ad rprimam, in verbo summarij, num. 4. vers. & ex hoc dictum commendat admodum in practica, Angel. Arc. in §. alioquin, 14. vbi Ial. num. 132. de alio.

44 Communis tamen obseruantia est, vt talis exceptio non impediatur litis ingressum, & post litis contestationem referretur. Alciat. attestans de commun. practica, conf. 394. num. 9. Alin. in pract. §. 1. §. 1. c. 9. num. 21. cum sequen.

45 Ampliatur decimo, vt si pars omittit opponere, iudex ex se supplere poterit etiam parte non opponente. Ilecta, vers. dicebam, & ibi Bar. num. 6. ff. si cesset in l. si quis, §. pactus ne peteret, ff. de pact. in l. cum qui iurat primo, §. de verb. oblig. in l. exceptio nem, C. de probat. Bald. in l. in bonæ fidei, C. de pact. in antient. presente, C. de fideiuf. in l. peremptorias, colum. 6. sententiam rescind. non poss. in l. nrd. narij, colum. fin. C. de rei vendit. Butr. in cap. exceptio nem de exceptionibus, Roman. conf. 243. num. 5. Crauet. consilio 151. sub num. 10. Cephal. conf. 407. num. 20. & 148. num. 144. lib. 1.

A D D I T I O.

¶ *Cornæxi* de f. Lucan. 160. num. 10. Boccat. de interd. rti possidet. cap. 21. num. 28. Turff. conf. 91. num. 30. lib. 1. Dec. 21. conf. 1. num. 65. lib. 3. Carol. Craß. de except. ad flat. num. except. 13. num. 4.

46 Et si dicatur, nihil petenti nihil impartitur, l. 4. §. hoc aut em iudicium, ff. de dam. infest.

Respondetur, quod duplex est exceptio. Quædam venit extrinsecus, & illa si a parte non opponatur non supplet per iudicem. Quædam exceptio oritur in finem cum pra oblatione, & actione, cui adeo insinua est, vt simul tempore, & natura nascantur, & illa per iudicem suppletur potest, quia eo ipso quod a dore proponit actionem, censetur etiam proponere cum tota causa, & sic insinuat exceptionem ipsam ita Bart. in l. lecta, col. 6. ff. si cesset. & illa opin. quod possit per iudicem suppletur, est verior, & communis. Ioseph. condus. 14. ill. r. 9. 4. ampliatur. 2.

Tertium ad practica non accursit rub. 1. num. 25. in fine.

Cautius tamen agendo solet fieri interpellatio, & quidem in specie, vt impleatur, Corn. conf. 108. num. 7. lib. 1. & conf. 102. lib. 3. Arcu. conf. 149. col. 3. vers. basta. m. non obstantibus, Menoch. conf. 170. lib. 1.

Ampliatur vdecimo, quod ex verbis Notarii dictis, dedit, & tradidit, non importetur vera, & actualis traditio, sed ita verba important simplicem confessionem, q. §. in l. habet commune cum vera traditione, q. ac etiam ex vero Ial. in l. ex pr. a. d. 9. in p. de c. etiam, Alex. conf. 19. col. 2. lib. 2. Natta. conf. 340. n. 6. Mag. Rot. Lucan. vbi in stat. nisi conductur ut eadem persona, quæ vendidit, quæ hac exceptionem opponere non poterit ex l. in l. item iurando, §. 4. num. 57.

47 Vnde condemnatus ad solutionem pretij, vel pē-
sionis

& luffet allegare in allegationibus iuris Mago. Rot. Luc. 12. nu. 10. ad conf. Alex. 127. lib. 2. vbi aliter senti, re videtur.

ADDITIO.

63 Ampliatur 2. ut de debito possit opponere actionem exco. putionem, etiam si promississet solvere omni exceptione, & occasione remota. Alex. conf. 95. nu. 2. Calir. conf. 270. nu. 3. vol. 2. Socin. sen. conf. 51. nu. 7. volum. 1. Rodan. conf. 40. nu. 40. vol. 2. Riminali. sen. conf. 300. nu. 55. vol. 2. Pulchre Nat. conf. 25. nu. 2. conf. 123. nu. 6. Candelan. de. dis. 28. nu. 4. par. 2. dixi in tract. de expens. bonorum, quæst. 14. num. 10. par. 2.

Adde Riminali. de donat. in princ. num. 1459.

Limitatur primo loco hæc utilis conclusio, nisi quis post conventionem incurram petierit sibi implem, quia isto casu sibi præiudicatur, & tacite remittere censetur contraveniuntionem incurram. Salic. in l. cum missoria, C. de pact. inter emptor. & vendit. Rom. conf. 27. nu. 4. dñb. Alex. conf. 196. lib. 7. Corn. conf. 110. in fin. & 208. in fine lib. 1. conf. 40. col. 1. lib. 4. vel recept. multa solutiones, vel eas teci sine protestatione quia apponendo in vltima nihil releuat, iuxta not. in l. si certis annis, C. de pact. Gra. conf. 64. num. 4. Cephal. conf. 665. vidi in factio in vna America.

68 Subampliatur ista limitatio, vt censatur remississe isto casu etiam periculum. Socin. in l. 1. col. penul. vers. sed a promisso fundam. not. si solut. matr. Gozad. consilio 24. col. 4. vers. immo fortis.

69 Subdeclatur, vt censatur remittere periculum quoad penam parti debitam, & quatenus concernat eius fauorem. ita declarat Crauet. conf. 151. num. 8. vbi circa prædicta miratur de Corneo, qui contrarium consulu. circa presentem limitationem, vt per eum, conf. 179. lib. 2. & conf. 40. ad l. pen. lib. 3.

Et sic habetur in electionibus ad l. si quis maior, Cod. de transactionibus quem casum non vidi exprellum apud Ant. Gabr. de transad. con. l. 1. vt per discursum ap. par. 1.

70 Limitatur secundo, vt ista exceptio non possit opponi, nisi ab eo, cui implendum est. Alex. conf. 127. nu. 5. lib. 7. Dec. conf. 452. nu. 10. vers. solum operari. Menoch. conf. 3. nu. 370. lib. 1.

71 Vnde per tertium opponi non potest, gl. in l. 2. ff. si ager vestigialis, ad quam Bartol. in l. 2. ff. de excepti. dum agitur de exceptione de iure tertij. Bald. ad spec. in tit. de locato, col. 3.

72 Limitatur tertio, quando interesse veniat ex conventionione, nam tunc regula locus est, locus si veniat ab extra. Alex. in l. si sita lites, num. 3. C. de collat. Paril. conf. 33. nu. 64. lib. 1.

73 Limitatur quarto, quando non stetit per implere debentem, nam exculatur. Sim. de Pret. conf. 18. nu. 6. & 159. num. 1. per regulam l. iure civilis, ff. de rodut. & de monit. & si de reg. iur. & Lqui operat. ff. locat.

74 Limitatur quinto in bobus datus ad laborium. Ruin. conf. 53. vol. 1.

Limitatur sexto, vt exceptio implementi non fecit respectu vnus obligationis non excludat petere ex alia obligatione parte impleta. Curt. in l. cum proponat, in verbo separari. Cephal. consilio 48. numero 42. vol. 1. Burlat. consilio 91. nu. 5. vol. 2.

Ex quibus corollarie inferuntur ad multa villia. 75 Primo in mutatione, si conducti Sempronium ad opus faciendum sub certa forma eum pacto penali, postea facta fuit noua conventio ad alia forma, et fuit opus perfectum vigore vltimæ conventionis, non poterit agi ad penam ex prima conventionione penali, sub lata per secunda, per textum, in l. cum in plures, §. lex, ff. locat. quem notabilem, & menti tenendum dixit ibi Paul. Callir. dicens a Bal. sæpius fuisse commendatum, quod non censetur fecisse contra formam contractus, si formam non seruauit de pactum consensu immutata.

76 Ampliatur dispositio d. §. legi, vt non possit agi ad penam ex prima conventionione promissa etiam si non fuerit seruata secunda conventio, quia obligatio penalis præcedens est sub lata per secundam. Callir. in l. si in l. 3. & post opus, ff. de non. oper. nuntiat.

Secundo a forma, si quis conduxit domum faciendam sub certa forma, puta latitudinis, & longitudinis, si forma non seruatur, sed sit constructa pro minori, dominus in hoc casu conductori operario dicitur non potest, notum aliquid tibi dare, quia formam nõ seruauit, sed soluenda erit merces arbitrario boni viri, si edificium factum in aliquo erat vtile ea ratione, quia bona fides, quæ in locatione exuberat, (vt dictum est) non patitur, vt ille perdat labores suos, nec regula de implemento forme procedit in adibus bonæ fidei, & equitatis. Bruni. in tract. de forma in tit. quando liceat a forma recedere. Alexand. in l. placuit, C. de iudijs. Stracch. de mercator. parte vlt.

Tertio a tempore, nam locans domum construendam infra annum cum pacto, vt si non construeret, posset alij relocare, si relocet no pacto, prout in prima locatione, sed ad maiorem mercedem, illud plus petere poterit a primo conductore, item queritur, si in lege, ff. locat.

77 Secundus casus est, si relocauit alteri cum grauiori modo, puta primo, vt faceret tres camera, secundo vt faceret quatuor, & cum maiori mercede, & illud plus petere non poterit, dicto §. si in lege, quia augetur labor.

Tertius est casus, quando fecit locator mercedem conduendo operari singulis diebus, & expendit multo plus, tunc repetere poterit ratione moræ, vt not. Callir. in d. §. in l. si in lege, vbi subdit relocari posse etiam infra annum, quando certum sit primum infra annum amplius pericere non posse, & pactum de opere construendo habet diem arbitrio boni viri. An. de cap. 54. nu. 14. par. 1.

78 Quarto loco ad materiam Authenti. cass. C. de facer. amb. & c. l. conduens aliquem ad faciendum incerto loco, si vult mutare propositum, & ducere ad alium locum, erit audiendus, si locus sit expellens ratione frequentationis vius, vt in Doctore conducto et legendum Plis, tenuit Dec. conf. 70. per d. Authent. cass. & ibi gl. & alij Doctores notant. lex conu. vel conuentione exprimens certum locum ratione frequentationis vius, non intelligitur excludere alios preter rationem habentes. Barbat. conf. 1. col. 6. vol. 1. conf. 6. col. 8. conf. 9. col. 4. cod. vol. gl. & ibi Bart. in l. si ma. ter. §. bar. iure, ff. de except. rei indic. c. 1. in cap. iure. ad consuetudinem §. 6. de re iur. But. consilio 10. Bar. in l. si aliquid Trib. Alex. in l. postulate, col. 1. in vlt. & Barbat.

Tractatus D. Vincentij Carocij

ADDITIO

Batbat. in cap. translatos, colum. 7. de constituto. in cap. ad nostram, colum. 2. de empt. & vendit. pulchre & late Andreas ab Exea, in cap. 1. num. 148. de constituto.

79 Et sic corollarie habetur limitatio ad l. 5. *Julianus scribit*, ff. de eo, quod certo loco, quod debitum in vno loco, alibi prestari non debet, quia hoc verum nisi ratione frequentiori vltus alibi appareat. Bald. in l. *homines populi*, in fin. ff. de iustis. & iure.

Calus sapienter contingens, quia quis conducitur cum intentione operandi in vno loco, postea mittitur ad alium locum.

80 Vidi etiam in facto tam in materia deteriorationis, de qua superius, quam etiam in obseruatione, de qua agimus, quod si ad effectum instrumentum locationis laboris iuramentumque appositum, & pena, nunquid agi possit ad expulsionem stante promissione penae, ex Dec. conf. 21.

Vidi etiam in facto, quod colonus per triennium promissit habitare, elapso anno primo locator agebat ad expulsionem, quia in primo anno non fuit habitum, replicabatur adhuc esse locum in annis sequentibus, quia implementum adhuc non est perfectum ex conf. Bec. 45. in responsione ad primum argumentum, sed certe pro rata temporis non habitati contrarium videtur, sed nonquid praedicabitur in totum in contractu bonae fidei.

81 Quarto inferitur, quod si in diuisione inter fratres veniat praedium conductum, quod alter non tenetur alteri nec de euictione, nec de supplemento aliquo. Gozzad. in terminis locati & conduci, conf. 58. ea ratione, quia fratrum intentio fuit diuidendi bona communia, sed res conduci non est communis ratione diuisionis, quae includit ius in re, quod non est in re conducta, merito, &c.

82 Ampliatur etiam si appositus sit clausula, pleno iurequis intelligitur ratione subiectae materiae plenius vel minus. Alex. conf. 14. col. 2. vol. 7. Angel. in leg. *in balneis si hominem* ff. ff. de rei vendic. Vnde non operatur in patiente non apto recipere.

Ampliatur secundo si dicatur, diuidunt bona quomodocumque ad eos spectantia, vel pertinentia, quia hoc intelligitur ratione domini, vel possessionis, vt notat in l. secunda, C. de pactis inter emptorem, & venditorem.

83 Et sic in conductore ad longum tempus, vbi est ius in re aliud inferri potest.

84 Et conductori si ex pacto licet post mensem a contractu quomodocumque recedere, nisi certa seruentur promissa, intelligitur infra mensem. Salicet in l. *commisoria*, C. de pactis inter emptorem, & venditorem, reputant dictum aureum. Felin. in c. *sedes*, d. 2. de re scriptis. Martili. singula 2. 13. num. 3.

Et in hac impiecienti materia, dixit in factis contingenti, Piot. ad l. si quando, §. 4. num. 57. quod licet locator ageat ad finem praestationem, & sola inuestitura non habeat fundatam intentionem contra conductorem, ex quo excipere de non reali traditum, Papie 4. in form. lib. ill. ad fil. praestationem in verbo *requisant*, num. 3. ad probandum, C. locati tam quando conductor fuit venditor rei conductae tenetur ad pacificationem, nec aliquid excipere potest, dicent esse calum vtile, & quotidianum, prout vere est.

Et notandum est in practica, quod opponere hanc exceptionem, non tenetur aliquid probare, sed alior ipse tractetur ostendere, quod ex parte sua adimplerit. See in l. *ten*, conf. 273. num. 2. lib. 2. Gozzad. conf. 94. num. 45. Rub. conf. 30. n. 4. Menoch. conf. 1. num. 369. Garzer. Patroc. 36. n. 6. Rolan. conf. 69. n. 9. lib. 4. Rumin. num. conf. 52. n. 13. lib. 1. Ture. conf. 60. num. 14. conf. 74. num. 29. lib. 1. Ioan. Botia. conf. 90. num. 6. Menz. conf. 50. num. 6. Paris. conf. 33. num. 57. lib. 1. Mascard. comel. 1387. num. 2. Matt. conf. 216. num. 2. Magou. decif. Lucan. 11. num. 8. 61. numer. 1. Bec. conf. 45. num. 8. Morou. de tregua, & pace, par. 2. q. 12. num. 17. Qui omnes supra nominati concludunt esse oppositam ipso iure, nec requiratur parit oppositio.

Sed an rescindatur contractus ob implectum non secutum, & tunc non sit contractus sit nominatus, sed debet impleri, vel interesse, si. sicut, C. de alio, & oblig. in commodato, §. si cui, §. commodatus, d. i. c. de rei vendic. L. cum precibus, C. de ver. permitt. Mandell. conf. 614. num. 4. lib. 4. Dec. conf. 35. num. 1. Sord. conf. 52. num. 36. lib. 1.

Declaratur id verum, agendo, secus excipiendo: quia excipiendo potest a contractu recedi, etiam si in minimo fuerit per altorem defectum, sentis Roland. conf. 53. num. 23. lib. 1.

Declaratur secundo in contractu inuominato simpliciter factio, secus si apponatur pactum, quod continet aliquid maius certe si contentus in pacto non implatur, datur repetitio ex l. cum in C. de pact. inter empt. & vendit. Secus si deductum in pactum esset vltus, ex l. ea conditione, C. de rescind. vendit.

Declaratur tertio quando contractus nominatus fuerit pro vno, & pactum appositum pro alio, tunc quia actio descendens ex contractu non potest informari ad deductum in pactum, habet locum repetitio, Salicet in l. petens, q. 3. C. de pact. ex l. ea lege, C. de vendit. ob causam, cum rec. C. de donat.

Declaratur quarto quando contractus resoluitur ex parte vnius, ex dispositione legis, vel statuti: tunc alteri parti competit actio ad repetendum id, quod datum est, l. bona fides, vbi Coss. not. ff. de actio. empt. Bart. in l. ex empto, §. si qui vincit, §. cod. tit.

Declaratur quinto data nullitate contractus. Bal. in l. 1. C. de ver. permitt.

Declaratur sexto quando obseruatur promissio circa qualitatem, vel bonitatem rei, tunc datur redhibitoria ad id quod datum est, leg. quod si nolit, §. 1. ff. de ad. edict. Bal. in l. si praedium, col. 3. C. de act. empt.

Declaratur septimo, quia in contractibus nominatis habet locum conductio ab turpem causam, final. vbi 14. & alij de conduct. ob turpem causam.

De mora.

Proxima praecedentibus, & cum eis connexa est materia morae, vltis, frequens, & quotidiana, an liceat purgare moram ad effectum implendi pro parte implere debentis, ad materiam §. si in lege, §. colonus, in tit. de locato & conducto, de qua etiam superius vidimus.

Vnde non separato materiam aliquam de mora ponam ad tractatum locati & conduci, & hoc circa purgationem tantum.

Quare

Quare pro intellectu prædictorum ponit aliquas conclusiones, & declarationes pertinentes ad morem amari, quatenus eius purgationem respiciunt, & pro utilitate prædictorum materiarum locati, & conducti, materia, & factis est per Doctores, & practicando, & legando, & tractando agitata, ut experientia docet.

1 Regula igitur est a locati, & conducti materia originem habens, quod locator, vel conductor potest moram purgare, si in lege, & columnis, versic. quod si paucis, §. locat. l. si infulam, que pariter loquitur in materia locati & conducti, l. & si possit tres, §. si quis castro, cap. potuit, in fi. de locato.

2 Ratio autem regulæ ea esse videtur, quia purgatio moræ fundatur in æquitate, & bona fide l. si servus servorum, §. sequitur, fi. de verb. oblig. que in cetera, de locat. & conducti admodum c. uberat, ut vidimus superius par. 1. et de natura locat. & conducti.

Limitatur primo hæc regula ex intentione d. l. si in lege, §. columnis, versic. quod si paucis, & c.

Ad propositum materiarum locati & conducti, de qua agimus, dummodo purgetur infra modicum tempus, & paucos dies, quia mora paucorum dierum nihil ex obligatione auguit, ut ibi l. c. dicit.

3 Quod quidem modicum tempus arbitrio iudicis remittitur, gl. in cap. potuit, de locato, ubi Beron. l. 1. q. 2. in fin. Alex. conf. 1. q. col. 1. lib. 2. Bar. in d. l. si in fulam, in 3. ubi Ang. in repetit. 90. Rip. m. 3. Jaco. Nigam. 100. Alcat. num. 15. tal. in §. in bona fidei, in §. 2. de action. conf. in 1. addito, ad illud compl. num. 3. conf. 32. col. 2. in fine, lib. 2. idem in l. 2. num. 84. C. de iure emphyt. Dec. in amb. que rem, num. 9. versic. & quod hinc, C. de factis, eccl. conf. 1. 38. num. 7. conf. 146. col. 2. Paris. conf. 108. num. 44. lib. 1. Tiraq. in l. si inquam, in verbo omnia, vel partem, num. 31. C. de renoc. donatio. Mar. sit. in l. questionis, in §. 9. ff. de quest. late fac. Me. moch. de arbit. in d. lib. 2. c. 2. in 1. 1. casu 7. num. 13.

4 Cui addo Paul. Cailreus, in l. si debitoris, num. 14. ff. de ind. Cu. in §. 1. conf. 90. in fine, pulchre Rui. conf. 193. col. 3. vol. 1. Grammat. conf. civil. 19. num. 2. & 107. num. 9. nouissime Seraphin. de prim. iuramen. privileg. 28. num. 12.

5 Cui addo bonum verbum, quod hæc est communis opinio. Vn. lib. 1. op. 119 & est verior opinio Eman. Suarez, in suo thesauro littera M. num. 220. Ceph. conf. 55. lib. 1. decis. Pers. 90. num. 2. iul. Clar. in §. emphyteusis, §. 8. prope finem. Rodoz. de r. b. eccl. decis. 4. 24. versic. sed quod emphyteuta, num. 46. fol. 499. secundum primam impressionem, & magis communem in dixi Michael. Gra. commun. opin. lib. 1. c. 1. q. 4. & 2. A. p. homi. Alphar. c. 2. art. 1. in 3. num. 8. Bur. lat. in conf. 26. num. 44. lib. 1. Summa Angelica, in verbo mora, in 2. Viu. opin. 26. p. 2. Ap. 1. 2. ad. de trans. actionibus, concl. 1. num. 17. & de volutio. concl. 9. num. 31. Corbol. de iure emphyt. limitat. q. 1. num. 25. Pedem. 71. num. 55.

Subampliat hoc arbitrium ultra Meoch. io citato causam, si constitutio, vel conventus diceret, ut mora quanto citius purgare, utram talia verba important pariter arbitrium boni viri. Clemens. caus. 1. ubi glo. & Card. q. 20. de elec.

6 Hoc potest si primus constitutus emanaret, ut locator fastidius in purgatione moræ, si cau. citius purgauerit, restituitur ad arbitrium boni viri.

7 Declaratur hoc arbitrium, ut debeat esse æquum

& rationabile ætatis circumstantiis, & qualitate operis, vel rei locati, & s. item qui initium, de verb. obligat. qui textus loquitur in hac locati & conducti materia, quod conductor operis faciendo non debet esse nimium sollicitus in cōgregando omnes opera, non, & fabros amaranos in cōciliendo quāto citius opus, nec debet esse contentus vix tantum, sed mediā eligere viam, ut debito tempore opus perficiatur.

8 Vide considerabit, si conductor emphyteutæ, & similes suos diuites, vel pauperes, & o. diuiti maris, pauperi minus tempus indulgetur, tal. in l. 2. num. 84. C. de iure emphyteutæ.

Considerabit secundo quali aem operis, vel rei. Beron. in cap. potuit, num. 142. de locato.

9 Considerabit tertio loco tempus, nam infra bi-duum moræ purgatio admittitur.

10 Pariter si infra 90. Dec. conf. 138. num. 7.

11 Considerabit etiam modum si soluit in iudicio, vel extra, sponte, & sine aliqua interpellatione c. anno, in d. c. potuit. Rodoz. de reb. eccl. q. 1. q. 2. versic. sed emphy. tenta, num. 16. fol. 499.

Ahas si iudex iaque arbitraretur, daretur appellatio, gl. in c. super his, in verb. arbitrio, de accusat. Fol. in c. exceptionem, col. 2. de appellatione ibi.

12 Puta si admittetur ad purgandam moram emphyteutam post duos menses, Anchar. conf. 42. tal. in l. 2. col. 45. C. de iure emphyt. Dec. conf. 138. col. 3. Bald. conf. 57. col. 2. lib. 2.

Nam iudex hoc pro regula habere debet in concedendo tempus ad purgandam moram habere respectum ad locum tempus, puta emphyteuta datur biennium, non est dandum tempus quadriennale, quod est pars totius ad purgandam moram, Rip. in l. si infulam, sub num. 36.

13 Regula vero de morte purgatione infra modicum tempus ampliat primo, ut si occideret, & habeat locum tam io ad hoc, quia reo. De actoris ad contrahendum actionem in l. si ita quis, §. Si ea causat, de verb. oblig. & ibi glo. not. De reo in terminis locati & conducti est text. in d. §. columnis, & in l. & si possit tres, §. si quis castro.

14 Ampliatur secundo siue mora sit cōmissa in omittendo, siue in faciendo, prout in emphyteuta alienate, & post statim recuperante, ut per Crot. in d. l. si infulam, num. 71. & iteg. superius par. 1. in. de cond. floze ad longum tempus ad materiam l. 2. C. de iure emphyteutæ.

15 Limitatur primo, ut procedat in purgatione moræ per lapsum diei in obligatione expressi iurib. superius allegatis, sed in obligatione moræ per lapsum diei a lege subintelligitur, quo casu potest mora purgari vique ad litis contestationem, d. l. l. si infulam, §. cum dicitur, §. in die arbitrii, quicquid dixerit glo. & Bar. in d. §. Si ea causat, & hæc est communis reolutio Rip. in l. si infulam, num. 30.

16 Ratio diuersitatis esse videtur, quia dies subintelligitur non est ita certa sicut expressa, cum veniat certificanda arbitrio iudicis.

Vnde si dica subintelligitur si ita certa, sicut illa ab homine expressa, tunc purgatio moræ fieri debet infra bi. idem tempus: ex c. potuit, in verbo, ceteri fastidius, de locat. contra illius volentes potest purgari moram vique ad litis contestationem.

17 Declaratur secundo in reo, qui potest purgare moram

Tractatus D. Vincentij Carocij

ram commissam per lapsum diei a lege subintellecti, usque ad litem contestationem, secus in a dore, qui videretur debet purgare moram infra modicum tempus. d. s. scia ca miam litem contestatio non est in consideratione in praedictum a doris, non sibi de reg. iur.

18 Declaratur tertio in re volente purgare moram commissam in negligendo, secus in faciendo, quam debet purgare infra modicum tempus, & non expectare litem contestationem. d. s. solomus. Alex. in d. l. si infamam, num. 9. mora cum in faciendo est odiosior, quam in negligendo, ut not. in l. mora, ff. sol. matrim. Franc. Marc. decis. 577. num. 2. par. 1.

19 Declaratur quarto, ut non procedat in re contumace in contestando litem, qui non potest purgare moram non minus, quam si non fuisset contestata, quia mora litem contestandae operatur eundem effectum, quem operatur litem contestatio. l. si cum s. qui in iuramentum, ff. si quis contumax, ne subterfugiat, & cavillationes nocent a doris, contra maiores, ubi Bal. C. de inoffic. testament. cap. renovabilis de exception. & ibi glo. notus.

20 Limitatur secundo loco principaliter materia morae intentione d. s. solomus, ut si locus penitentiae re integra ibi, omnia colonio in integro sunt, vel, ut Doctores loquuntur, cum ius parvis in aliquo non est factum deterioris.

Quare si res potest in pristinum statum reponi, locus est purgationi morae, alias purgare non potest. Bart. in l. & si post tres in princip. ff. si quis cautionem. in d. l. si infamam, col. 1. Innoc. iur. ap. dicitur, col. 2. de arbitria. Ital. in l. si quis maior, col. penult. C. de transactio. conf. 52. num. 8. vol. 1. Curt. de fruct. par. 4. num. 50. versut. confirmatur hac opinio. Gozzad. conf. 66. num. 13. Goffred. conf. 41. num. 2. Ruin. conf. 33. num. 9. & 10. vol. 1. & ita tenet Rolin vna Romana officii coram Do. mico Chissapensi die 30. Maii 1552. ut per Caput. quent. decis. 230. par. 2.

21 Exornatur autem haec Rotae decisio, quia illud idem tenet & approbat Anro. Alexandrin. conf. 113. Paris. conf. 19. num. 240. vol. 2. Romau. conf. 352. in 2. dubio. Corn. c. n. 149. col. fin. vol. 4. Dec. conf. 38. col. 3. Gozzad. conf. 52. num. 18. Grat. lib. 1. respos. 93. num. 55. respos. 1. num. 49. Corn. conf. 40. col. 1. vol. 1. Grammat. conf. 1. par. 2. vol. 2. Abb. conf. 330. col. 2. vol. 2. Crauet. conf. 246. col. 2. Anton. Gabr. de transactio. conclus. 1. post num. 12. Benincal de paupertate, specul. de iudic. num. 3.

22 Declaratur haec limitatio etiam re non integra quia vellet moram purgare offendendo interesse, auditu. Doctores in d. l. & post tres, & in l. si quis, s. scia cant. de verb. oblig. Corn. conf. 37. in fine, vol. 1.

23 Vnde applicando ad materiam locati & conducti, de qua agimus, si conductor domus videns ea frui in tempore non posse, conductor alia, uo ell res integra. Propterea locator non admittitur ad purgandam moram, considerabile tamen eilet quod si paucis tantum elapsis diebus conductor impariens conducere aliam, fortale locator audiretur. Quod enim si post duos, vel tres dies tantum conductor audiretur etiam locator offendendo interesse, puta pensionem alterius domus non luctus, mercedes operarum in importando suppellectilia, & alia similia.

Limitatur tertio loco principaliter, quando sit apponitum iuramentum, quod impedit purgationem

mora. Doct. in d. l. si quis maior, ubi Bar. colum. 1. Alex. col. 2. Ital. col. pen. Bald. in l. si passio, in fin. C. de passio in d. l. & si post tres. Salic. in l. magnum, colum. 3. C. de committen. stipulat. in l. semel mora, ff. solut. matr. Roman. singul. 557. Alex. conf. 76. col. pen. vol. 5. Ant. Alexandrin. conf. 30. col. 1. Conf. 40. colum. pen. vol. 4. Ital. in l. si infamam, num. 35. & ibi Ripa. num. 90. Alex. conf. 58. colum. pen. vol. 2. conf. 105. col. 2. in fin. vol. 3. Dec. conf. 452. col. 2. Ital. conf. 82. vol. 1. Guido Papae, conf. 31. Rip. in l. fin. col. 32. C. de reuoc. donat. Talon. in l. cum si quis, col. 6. de ultio. Gomei. in s. si quis postulat, eodem tit. Grat. conf. 66. col. 6. vol. 1. Bauer de vi iuramentorum, 4. cum late adductis per Anton. Gabr. de transactio. conclus. numer. 11.

Addo vitra allegatos per eum bene in materia loquentes Mathesia. notat. 50. ubi hoc dictum valde commendat Coriet. in rubr. de iur. privileg. 7. Cardin. in c. post diff. 17. commendat pro valde quotidiano Euerard. de vi iuramenti, numer. 42. Guido Papae, decis. 12. in fine. Franc. Marc. decis. 577. num. 3. part. 1. Piot. de iur. iur. an. 6. 17. num. 2. & hanc est communis opinio Alex. in d. l. si infamam, col. 2. ubi Ital. num. 35. Rip. num. 90. idem attestatur Viui. lib. 1. opin. 2. 19. Lauren. Chirico. commun. opin. cent. 3. concl. 49. Michael. Grati. commun. opin. lib. 2. c. 1. 4. 17. Burlat. conf. 84. sub num. 6. volum. 1. Doctores in d. l. si quis maior, ubi Parpal. num. 80. Alciat. num. 6. Rimin. num. 7. Cagnol. num. 152.

24 Declaratur notabiliter hanc limitatio, ut non procedat de equitate canonica, secundum quam iuramento non obstante admittitur purgatio morae. Bal. in l. qui crimen, q. 1. Codic. qui accensere non possunt. Ruin. conf. 133. col. fin. volum. 1. Ital. si item si quis, num. 16. de action. Marfil. sing. 463. Dec. conf. 138. col. 1. Grammat. decis. 95. in fin. Gozzad. conf. 66. num. 13. late Gabr. de transactio. roud. 1. num. 2. Seraphyn de iurament. prim. 48. num. 8. licet in se contrarium teneat.

Addo pulchre, & bene loquentes Cott. in verbo mora non obstante. Ful. in verbo iuramento, num. 74. decisio Genues. 204. num. 4. & hanc est communis opinio. Viui. opin. 219. par. 1. Luffied. conf. 41. num. 8. decis. Pcrn. 90. num. 3. Rodoz. de reb. eccl. fol. 499. num. 15. & magis communem dicit Anton. Gabr. de transactio. conclus. 13. Zannetti de differentia iuris canonici different. 55. num. 91. Chirico. opin. commun. cent. 8. roud. 49. Cephal. conf. 25. Eman. Soares, in suo thes. lit. 78. num. 220. Bonacoli de equitate canonica, concl. 9. Cox. in verbo, emphiteuta non soluendo, circa medium, Caput. q. decis. 230. & 232. par. 2. Villalob. in verbo, purgatione, num. 1. & 2. & est maior opinio, & amplectenda. Grat. conf. 12. 1. num. 1. & 24. vol. 2. Burlat. conf. 153. num. 51. vol. 3. & conf. 26. num. 36. vol. 2. & benigna opinio. Guido Papae, q. 123. decis. Pcrn. 90. num. 7.

Ampliat hanc communem resolutionem etiam flante instrumento secundum ritum magnae Curiae. Vincent. de Anna, pug. 349.

25 Declaratur primo haec limitatio, ut procedat in foro poli, & penitentiali, secus in foro contentioso. Alex. in d. l. si infamam, num. 30. ex cons. Beatus, 22. qu. 3. Lancelot. Dec. in d. l. si quis maior, ubi Parpal. num. 23. Firmia. in verbo, mora purgatur, versut. 40. Dec. conf. 452. col. 3. Roman. conf. 427. Ripa. in l. fin. col. 33. C. de reuoc. donatio. Paris. conf. 19. volum. 29. volum. 1. Ripa. conf. 20. col. 2. vol. 4. Gozzad. conf. 57. col. penult. Anton.

Anton Gabr. vt supra n. 13. Seraphin. de *inramen. priuileg.* 48. n. 7.

- 16 Addo, quod est gl. notabilis, & singularis ab omnibus commendata, quæ dedit causam huic limitationi in cano. apud misericordem, 31. *quasi*. 1. quam ad hoc propositum dixit singularem Rom. *figulæ* 449. Cognol. ad *lfi quis minor*, num. 152. Alciat. ad *l. 4. §. Ca. de*, num. 216. de verborum obligationibus, Lanfran. in praxi in *verbo testium productionis*, n. 16. vbi Cels. Vgo inuictur contra quandam Aduocatū contrarium tenentem. *Corn. consil.* 101. *col. 1. & 131. col. 1. volum.* 1. Commendat Coet. in memorabil. in verbo, mora purgatur in sine, ecclesia enim nunquam claudit gremium redeuntibus, vt in epistola, inter claras. *Fuf. in verb. mora*, 39.

- 17 Magna sanè declaratio, & restrictio, si recte consideretur.

Declaratur secundo id quod dictum est de æquitate canonica, vt procedat re integra, & infra modicum tempus, prout late superius dixi, & hæc fuit prius consideratio iuris ciuiliis, vt patet ex *§. colonus*, superius allegato.

- 18 Limitatur quarto loco principaliter non procedenda litis contestatione, quia tunc etiam de æquitate canonica mora purgari non potest. *tal. conf.* 9. *col. 4. vol. 1.* Grammaticus, *conf. civil.* 19. *col. 2. n. 9.*

- 19 Aliqui tamen sunt casus, quibus ante litem contestationem impeditur purgatio moræ.

- 20 Primus infra modicum tempus de quo superius vidimus.

Secundus re integra, & ius non sit effectum detentus, vt superius vidimus. Tertius quando est adiecta dies, & pena, tunc non admittitur purgatio moræ, vt suo loco dicam. Quartus, & hic notabilis vbiunque a iure tollitur potestas appellandi, ibi tollitur purgatio moræ, gl. in *c. cupientes*, §. quod si per viginti, in *verbo expositi ante de electione*, quam ibi Gemin. Francisc. & alij reputant notabilem, & singularem, & sic habes regulam, & normam inspiciendo, an sit locus appellationi, vel non. Quintus, & hic pariter vbi notabilis, vbi ex tempore surgit præscriptio iuris, & de iure, tunc non admittitur purgatio moræ, sed tantum exculpatio moræ præterite. *Bal. in c. quoniam frequenter*, *col. 5. n. 14.* vt lite non contestata, dicens alibi non reperiri, & sic dantur duo purgatio moræ, & exculpatio moræ. Nonnulli etiam sunt casus post litem contestationem, in quibus admittitur purgatio moræ.

Primus, quando actor petit interesse, vel penam, & reus offert factum, & ipsius implementum, tunc mora purgatio non admittitur, in diuersis, sedus quando idem corripit, & offerat Bart. in *linterdum*, §. *fin. de verb. oblig. in l. 1. in princip. de penale. legat.* Angelic. in *d. l. §. si post tres. Salic. in lfi pacto. quo panem. c. de pact.*

Secundus casus in stipulatione de iudicatum soluendo, quæ includit clauulam de defendendo, quo casu admittitur purgatio moræ, vtique ad sententiam, *l. 3. §. fin. cum l. sequent. ff. iudicatum solui*, & hæc est communis opinio. *tal. in d. lfi in iudicam*, *col. 2. §.*

Tertius casus in de iudicio euictionis, cui tanquā laboranti morbo alieno iatus subuenitur, ut purget moram etiam post sententiam, si de iudicio euictionis, & ibi Bar. ff. de doli exceptio.

Quartus in *leg. item venimus*, §. item cum prædiximus

verf. idem recte, ff. de petit. heredi.

Quintus quando mora est contracta post litem contestationem, nam tunc liceat purgare moram vsque ad sententiam. *Castren. in l. num. 5. c. de iuris, & facti ignoran. quod verum*, si iuste ad iudicatum prouocauit *lfi quis solutio*, vbi gl. de *verf.*

- 21 Limitatur quinto loco principaliter in emphyteuta ecclesiæ, secus in priuato, & ita restringitur dispositio, *cap. potuit. tal. in l. 2. q. 29. c. de iure emphyteutic.* Dec. *conf.* 238. Gozzadin. *conf.* 57. *col. pen.* Ant. Gabr. de *transact. consil.* 1. *declar.* 5. *num. 18.*

Addo ultra eum, quod hæc est communis opinio. *Ripa, in d. lfi in iudicam*, *col. 37. in fin. lul. Clar. de iure emphyteut. questio. 8. in fin. Bald. in l. m. signum. col. 1. & 7. c. de committenda stipulatione.* Alex. *conf.* 106. *col. 1. na 5. lib. 3.* Cæpol. *conf.* *ciml.* 25. *num. 17.* Summa Angelica in *verb. emphyteutic*, §. 19. Afflic. *dec.* 174. Cabal. *milleloq.* 231. & in addit. ad Butr. *conf.* 21. *lit. ra G.*

- 22 Datur autem emphyteuta priuato, vt curet committi causam ex æquitate, & sola facti veritate inspecta, quo casu stante æquitate, vbi fundata est purgatio, admittitur purgatio moræ.

- 23 Subdeklaratur principalis limitatio post declarationem domini, quia purgatio non admittitur, & res non est amplius integra. *Cæpol. cant.* 183. Roman. *consil.* 103. Grat. *conf.* 40. *col. fin. vol. 1.* & potui superius de emphyteuta, & conductore ad longum tempus. Francisc. Marc. *dec.* 576. *per. 1.*

- 24 Et applicando ad materiam locati & conducti de qua agimus, idem, quod de emphyteuta dici potest de conductore ad longum tempus data paritate ipsorum, prout suo loco diximus.

- 25 Limitatur sexto loco principaliter non posse purgari moram, quando tractatur de lucro, seu beneficio amittendo. *Parl. conf.* 29. *num. 242. vol. 2.* Grat. *resp.* 93. *num. 24. lib. 1.*

- 26 Limitatur septimo loco principaliter purgari non posse moram etiam de equitate canonica, quod mora est commissio in faciendo, & hæc est communis opinio. *Grat. dicto response*, n. 63. & 78.

- 27 Limitatur octauo loco principaliter quod mora purgari non potest etiam de æquitate canonica, si adest pactum resolutiuum contractus. *Alic. in d. lfi in iudicam*, *num. 24.* Grat. *resp.* 49. *num. 23.* & *resp.* 93. *num. 7. & 77. lib. 1.* Ant. Gabr. de *transact. consil.* 1. *num. 24.* Seraphin. de *inramen. priuileg.* 38. *limit. 9. num. 29.*

Addo, & ita tenuit Rot. in vna Viterbiensi pecunia, vt per Pute. *dec.* 63. ratio est vnicuique, quia ex quo post illud tempus abest consensus priuati, non est in potestate nostra facere, vt contractus sine consensu maneat. Caputa *dec.* 230. 231. 232. *per. 2.*

- 28 Limitatur nono loco purgari non potest, quando facta est executio a lege; nam propter decretum legis impeditur purgatio moræ. *Bart. in d. lfi in iudicam*, *q. 3. & 4. vbi Alex. num. 33. tal. num. 31. Rip. num. 82. Bar. in l. si is cui de leg. 2. Corn. conf.* 16. *col. 3. conf.* 25. *col. fin. vol. 2. conf.* 40. *col. fin. in priu. vol. 4.* Seraphin. de *inramen. priuileg.* 38. *lim. 18. num. 30.*

Addo bene in materia loquentes Aret. *consil.* 95. *num. 6.* Alex. *conf.* 133. *num. 6.* Calcan. *consil.* 16. Crauet. *conf.* 146. *num. 16.* Gozzadin. *conf.* 34. & 69. Bar. *Castren.* & alij in l. qui obrem non deservit, ff. de condition. & demonstration. gl. in *capit. final. de electione*, vbi Bald. *col.*

D d

Tractatus D. Vincentij Carocij

- colom. 2. latissime Tiraque. ad l. si quam, in verb. vener. tatur. num. 255. Cod. de renovac. donation. Felin. in sap. penult. num. 8. de iudic. in cap. gratum, num. 3. de offic. delegat. & hæc est magis communis opinio. Alexand. in citato loco. Concord. ad l. unica. q. 9. in fine. C. de in. gen.*
- 39 Ampliatur idem esse, si fiat executio ab homine, Roman. conf. 103. & 151. in secundo dubio, & 427. & per Dec. in l. qui sine dolo, in fine, de regulis iuris. Grat. respons. 93. num. 62. & hæc est communis opinio, Alex. in citato iam loco. Caputaq. decis. 234. p. 2.
- 40 Executio autem tunc fieri dicitur eo ipso, quod a lege privatur. Anchor. in c. quam sit de elect. lib. 6.
- Ex quibus inferitur vtiliter ad multa. Pri mo hæres monitus a iudice, ut impleat voluntatem defuncti, nõ potest moram purgare, ad intellectum autem hoc amplius, & de fideicom.
- 41 Quæ ultra scribentes in citato loco ampliatur, ut hæres moram purgare non possit, & ibi pariter habetur vnum exemplum de privatione ipso iure, si lex vtatur verbo præsentis temporis, puta & excluditur.
- Et applicando ad materiam locati & conducti, de qua agimus, si extet statutum in loco, vt si conductor non soluerit pensionem, intelligitur a conductione exclusus, secus si vteretur verbo futuri temporis, intelligitur. Secundo inferitur intellectus ad l. primam, si de penult. legat. vt procedat quando quantitas in genere huius relictæ in legato penitus quo casu dominium qualitatis legatæ in genere non transiit ipso iure in legatarium, vt per glo. in l. i. in verb. hæres, commun. de legat. Bart. in l. i. col. fin. ff. de legat. 3. Ideo fit purgatio moræ, quia non fit executio ipso iure a lege, secus si fuisset relictæ species, ita Bart. in d. l. & si post tres. Sal. in l. si postea, q. 2. an. C. de pacis.
- 42 Tertius inferitur, quod hæres non consciens inuenerit, iuxta l. fin. C. de iure delib. non potest moram purgare, quia fit ipso iure privatio a lege ita talon in d. l. si infam. n. 31. post Alex. n. 72.
- Quem casum non reperi appositum ab eruditis Monticulo, & Roland. de inueniario hæredis.
- 43 Pariter mater non petens tutorem filio iuxta l. 2. §. confestim, ff. ad Tertul. moram purgare non potest, quia privatur ipso iure a lege, vt in dicto loco tangit Salic. ad l. sciens, C. ad Tertul. Silu. mpt. libro 2. sub num. 53. ampliatur, 7. tangit materiam istam late Anto. Gab. de secund. mpt. conclusio 5. per totam, qui hanc ampliationem non apposit. Pariter Rayne de tutor. & cur. nec apud eum videtur potui apponui tamen adnilitatem, & vt excuseretur laboribus scribentes si non omnia apponunt, quia omnium habere memoriam Angelicum est.
- 44 Quinto loco inferitur ad vnum, quod sæpiissime in facto occurrit de fideicom. qui non denunciatur maleficiis, nam moram purgare non poterit, si imponatur pœna, quæ trahat secum executionem ipso iure, puta quod reddatur inhabilis ad officiu, vel quid simile, secus si alia pœna imponatur, quia tunc moram purgare poterit Angel. in dicta l. & si post tres. commendat. Salic. in l. si postea quo pœnam, C. de pœno Alex. post Roman. & Imol. in dicta l. si infam. p. 35. Et est casus frequens, & quotidianus tam ex forma statutorum, quam bannimentorum, & vt plurimum bannimenta in similibus imponunt graues pœnas ad degeenda delicta, sed non insigniuntur ipso iure.
- 45 Declaratur hæc limitatio vt procedat, quando lex facit executionem transferre lo ipso iure dominum secus, quando solum transferitur actio personalis ad petendum, tunc non impeditur purgatio moræ, licet quidam in verb. vtique, & ibi Bar. not. ff. de leg. 2.
- 46 Declaratur secundo, quando executio legis est medicinalis, vt sententia excommunicationis, quæ trahit secum executionem. C. pastoralis de appellatio. & tamen excommunicatus quandoquæ audiri debet in purgatione moræ, n. de sentent. excom. lib. 6.
- 47 Declaratur tertio ultra scribentes ad l. si infamam, nisi quis velit incontinenti moram purgare, quia in hoc semper auditur, nec vnquam censetur excludi momentanea, & solita purgatio moræ, ita Bal. in rub. de his, qui pœnæ nomine, quem merito in hoc reprobat, Tiraque. ad l. si vnquam, in verb. vteretur, num. 156. C. de rescrip. donat. quia in hoc nulla erat differentia, si fiat executio a lege, siue nõ, si semper incontinenti liceret moram purgare.
- 48 Declaratur quarto loco pariter ultra scribentes ad l. si infamam, nisi forte solutio esset destinata in certo loco, certa die, quia tunc propter tempus modificatū in loco datur purgatio moræ. Alex. consil. 41. volum. 4. Gozad. consil. 31. num. 24. Boil. de statut. vrb. præscriptis gl. 2. w. 10.
- 49 Declaratur quinto ad propositum materiam locati & conducti, de qua agimus, nisi lex vteretur procederet permittendo moram purgari, prout in c. potuit de locato.
- 50 Declaratur sexto, quando purgatio moræ post executionem factam a lege non tenderet in præiudiciu a heredis, sed moræ tantum, ita Alex. post alios in citato loco, num. 33.
- Ex superius adductis, quod non licet purgare moram, si eius partis nõ fit factum deterius, quæ declaratio in hac moræ materia est admodum principalis, & sæpius repetitur a Doctoribus.
- 51 Applicando igitur ad hanc, de qua agimus, locati, & conducti materiam, duo huiusmodi loci specialia in hac materia purgationis moræ: vnum ex parte locatoris alterum ex parte conductoris.
- Primum namque est, vt licita sit purgatio moræ locatore volente, qui caducitatem non curet ex l. si emadain verbis, volenti, C. de iure emphyteus. Et diximus superius. Aliud, quod lex multum fauet conductori, quia primo loco per tergeit eum, & intcutit timorem in dicendo executionem ipso iure, postea incontinenti cõsolatur eum, vt valeat moram purgare infra paucos dies, & re integra d. §. colonus, & d. petrus.
- 52 Limitatur decimo loco principaliter materia moræ, & purgationis ipsius, vt non liceat purgare eam, si appositæ sit dies, & pœna, vel alterum ex eis d. si in illam, vbi Alex. n. 4. talon. 15. Rip. n. 37. dicunt hanc esse communem opinionem.
- 53 Quam etiam secutus est Roman. consil. 427. Grat. respons. 93. num. 69. Ruin. consil. 108. n. 7. vel. 1.
- 54 Ampliatur hæc conclusio, siue dies sit appositæ a lege, siue ab homine, Guid. Pap. decis. 171.
- 55 Ampliatur secundo, vt hoc ius procedat, quod tempore datum in secundis proclamantibus, est datum ad purgandam primam moram, nam tunc non admittitur purgatio moræ. l. si in omnes, C. de fideicom. l. si re, §. consequens, ff. de excusatione tutorum.

57 Nec obflare videtur dictum Bart. in l. *Aemilius*, ff. de minor. q. ex secupdis proclamariibus, seu denunciationibus videatur recessum a mora commissa in Primis, quia Bart. reprobatur, ut per Ias. in l. *viuum*, in c. 6. ff. si certum petat. late in l. cum procurator, §. si dominus, col. 1. ff. de non. oppr. nuntiat. in l. si ex legati causa, colum. ff. de verb. obligationibus, Pedemont. decisioe 71. num. 7.

58 Calius admodum frequens, & practicaibilis; nam pactum a praesentis emanant bannimenta, & sunt ex hoc proclamata, ut assignentur frumenta infra tot dies, quibus elapsis sunt alia bannimenta de tot alijs diebus ad porrige dum notulas bladi, an videtur recessum a mora primo loco commissa? Vtique non per supra dicta.

Vidi in facto ad propositum materij locati & conducti cum colonis, & laboratoribus terrarum, ut infra tot dies assignent frumenta recessa in bonis conductis ne a dominis decipiantur.

59 Declaratur primo hae limitatio, ut procedat in stipulationibus praetorij, sicut in conventionalibus, l. c. si quis tres, ff. si quis caut. leg. in conventionalibus, ff. de verb. oblig. Bald. in l. sanctorum, in princ. c. de fide. iuss. vbi respondet ad leg. magnam, c. od. de contrab. & committent. stipul. in l. si pacto quo penam, col. 3. q. 2. c. de pact.

60 Vnde citatus sub certa pena ad certam diem, potest purgare moram infra modicum tempus. Pedemont. decis. 71. num. 58.

61 Ampliatur etiam in termino prolixo in materia l. dissamari, c. de ingenu. ut per Bart. & Hieron. in d. l. Felin. in c. penult. colum. 3. de iudic. Angel. de Arimin. ad Angel. de malefic. in verbo, nec non ad querelam, num. 53. late Concord. ad d. l. dissamari, q. 9. num. 67. quod etiam clare non appositus Ant. Gabr. de offi. consulu. 6. vbi materiam late proficitur.

62 Ampliatur secundo idem in termino praefixo per proclama Fel. in l. gratum, in c. 3. q. 1. in l. num. 17. de con. iuss. & tetigi superius.

63 Ampliatur tertio idem in termino praefixo ad pro. duendum iura, in instrumentis, sed exceptiones, nam licet purgare moram, si aduersarij non sit factum deterius. Bart. in l. mancipiorum, de optio. legat. Zabarel. consil. 23. Jacoba. S. Georg. in l. destitisse, in fin. ff. de iudic. pulchre Bellamer. decis. 745. vbi etiam notabiliter habes, quod in terminis iudicialibus ius partis fit deterius duobus modis, ut per eum ad quem recurras.

64 Ampliatur quarto etiam si praecesserit comminatio, nam re integra, & iure non deteriorato licet purgare moram. Bal. in l. dissamari, col. 5. c. de ingenu. & mammsij. Marfil. singula. 283. Pedemontian. decis. 71. num. 59.

65 Declara non procedere in comminatione cum causa. Conter. ut supra, num. 72.

66 Declaratur secundo, nisi appositia sint illa verba, ex nunc, prout ex tunc, quae operantur, ut vnum tempus insit alteri, & praesens futuro, & e contra. Felin. in c. lites causam, in c. de probat. Guid. Par. conf. 102. Paris. conf. 91. num. 6. Negulant. de pign. par. 2. membrum 2. num. 6. late Tiraq. de retrah. comment. 5. 2. gl. 1. num. 85.

67 Vnde applicando ad materiam locati & conducti, de qua agimus, si colonus, qui forte per longum tempus, quo sicut in laboribus, et habere ius in repro.

ut tangeam in sit. de praescript. si agatur remedio. l. dissamari, & detur terminus, licet moram purgare, nisi sit cum comminatione cum causa, vel nisi sit clausula ex nunc, &c.

68 Limitatur vdecimo principalis conclusio: aut loquimur in contractibus; aut in vltimis voluntatibus. Primo casu dies, & pena impedit purgationem morae, siue dies sit adiecta solutioni, siue causa, multiplicandae obligationis l. 2. in verbo, omnimodo, c. de iur. empti. et.

Secundo casu dies adiecta causa multiplicandae obligationis, non impedit purgationem morae, l. c. ff. de penul. legat.

69 Ratio diuersitatis esse videtur, quia quando legatur aliquod annum, tot sunt legata, quot sunt anni. si Stichum, §. stipulatio, ff. de verb. obligat. & ideo lapsus cuiusque anni facit nasci vnam obligationem, ergo non debet in mora consistere, quia idem tempus non debet inducere naturam obligationis, & actionis, & in mora consistere, l. quod dicitur, ff. de sol. Bar. in l. quoties in diebus, ff. de verb. obligationibus.

Sed in contractibus quando aliquod annum promittitur a principio nata est vna obligatio pro omnibus annis d. §. stipulatio, & sic lapsus cuiuslibet anni non facit nasci obligationem, merito in mora constituit. Ita declarat Bart. in l. ita stipulatur, in 2. q. 1. principal. vers. non est videndum, ff. de verborum obligationibus. Commenda Ias. in d. l. si infirmum, sub num. 17.

70 Quae limitatio mihi videtur aliquantulum dubia ex primo tex. in d. l. 1. de penul. legat. dum loquitur de purgatione morae, loquitur in legato semel facta, & non in singulis annis, ut ibi recte colligi potest.

Ratio etiam Bar. videtur dubia, quia finis cuiuslibet anni constituit debitorem in mora, & principium anni sequenti inducit obligationem pro anno sequenti, & sic non est idem tempus.

Et dato, quod ellet idem tempus, tamen non videtur inconueniens, ut idem tempus operetur diuersos effectus respectu diuersorum legatorum, ut quantum ad vnum iam praeteritum inducat moram, quantum ad aliud obligationem inducat.

Et sic vires potest diuerso iure censi, diuersis tamen respectibus, ad l. cum qui ades, ff. de uscapio.

Insuper tex. in l. 1. ff. de penul. leg. non loquitur de die, post cuius lapsum mora purgatur, prout est materia nostra, sed de die, per quam vique ad morae purgationem pena vitatur.

71 Limitatur duodecimo, ut procedat in contractibus, stricti iuris, sed in contractibus locationis, & codutionis, & alijs bonae fidei, in quibus admittitur purgatio morae, etiam si adiecta sit dies, & pena. Bal. in l. cum allegas, in sexta oppositione, c. de viur. per l. Lucius, versit. neque hares, ff. de adio. emptio. vbi Paul. Castren. dicit in facto habuisse, & ut iudex crederet, portauit librum, & quod aduocatus partis aduersae fuit territus ex hoc dicto, tamen in l. c. si post tres, dicit, q. non potuit obtinere, & ita etiam hanc limitationem defendit Ripa in dicta leg. si infirmum, num. 43. & Crot. numer. 84. Anton. de Prat. inter consil. Alexand. consil. 49. libro 4. Benincal. in l. iustitiam, num. 362.

72 Applicando igitur cum contractus locationis, & codutionis sit bonae fidei, ut iam dictum fuit, purgabit moram locator, & conductor etiam si adiecta sit dies, & pena.

Tractatus D. Vincentij Carocij

71 Cōtaria tamē opinio est verior, & communis, vt
 9. in contractu locati & conduci, & alijs bonis
 fidei contractibus, quando est appositā dies, & pœna,
 non admittitur purgatio morę, quam communem
 dixit tal. conf. 10. volum. 3. & 4. libro 3. iacob. de Ni-
 gr. in d. l. si in solam. num. 130. Beati cal. in §. actionem,
 num. 463.

74 Nec obstat dispositio l. Lucius, ff. de alio. emptio,
 quia ibi non admittitur purgatio, morę respectu pœ-
 nę, de qua agimus, sed respectu interese. Ita ibi iac.
 Bartr. quem sequuntur Seneh & iacob. de Nigria
 in d. l. si in solam.

75 Limitatur decimotertio, vt procedat in die certa,
 scilicet in die inserta. Bald. in l. magis, in verbo certa
 die, C. de contr. & committ. si pœ. in leg. si pœ. quo pœ-
 nam. C. de pœ. in l. cum appella. C. de necil. nupt.
 Alex. in d. l. si in solam. num. 16. vbi tal. num. 14. Ripa,
 num. 44.

Ad do Bart. in l. ita stipulatus, col. 1. §. de verb. obl.
 Socia. conf. 119. col. fin. vol. 1. Alexand. in l. quotiens in
 diem. com. l. 1. §. de verb. oblig. tal. in l. vnum. col. 5. ff. si
 cert. pet. in leg. si stipulatus est m. te, in 4. notab. ff. de
 verb. oblig. Cora. conf. 206. col. 1. volum. 2. Dec. conf. 2.
 col. 3. Barbat. conf. 5. 1. volum. 1. in solam. 1. Furpur. in l. vi.
 num. col. 4. ff. si cert. pet. Soc. conf. 288. col. 15. vers. circa
 quartum. Calladon. conf. 106. iob. 209. Pat. conf. 5. col. 1.
 7. vol. 4.

76 Et maxime si procedere debeat factum creditoris.
 Pat. conf. 34. col. 4. volum. 2. Ant. Cadr. de sol. conclus.
 9. num. 32.

77 Limitatur decimoquarto in die adiecta causa de-
 monstrationis, cuius lapsus non constituit debitorem
 in mora.

Ita Ange. & ceteri in d. l. si in solam, per l. l. ber ho-
 molo 2. §. decem, vbi etiam not. Caltr. ff. de verb. obl.

78 Declaratur, vt videatur, habere diem quantum ad
 pœnam, ita ibi Ripa, num. 3. arg. l. talis scriptura, ff. de
 leg. 1.

Contraria tamen opinio humanior est, vt nec etiā,
 quod pœnam.

Limitatur decimoquinto, nisi adiecta sit dies taci-
 tæ subintellecta, quia ex predictis coramque tacite in-
 sunt, nihil operatur, l. 3. ff. de leg. 1.

79 Declara id esse verum, si exprimitur eo modo, quo
 inest tunc nihil petatur, locus si alio opodo ex not. in
 d. l. 2. ff. de leg. 1.

80 Limitatur decimosexto stante pacto, vt conditio
 prout moneatur a locatore, nam ante admonitionem
 non est in mora, sed post monitionem videtur mora ge-
 minari, & sic non erit locus purgationi morę ratio,
 ne geminationis, prout inferius dicam.

81 Considera (si placet) quia non videtur considera-
 bilis mora geminata, nam ante monitionem non est
 mora, quia non præcessit monitio inductiva morę,
 post monitionem unica est mora.

82 Limitatur decimoseptimo, vt admittatur purga-
 tio morę, vbi est pœna, & dies tacitæ subintellecta,
 quam promissior naturaliter præuidere non poterat,
 licet si naturaliter præuidere poterat, quia tunc non
 admittitur purgatio morę, l. 1. vers. qui iussit, ff. de pe-
 un. d. l. g. de qua superius vidimus, l. qui Roma, §. Fla-
 vius, ff. de verb. obl. in l. 1. §. de rem, comp. petero, ff. ro-
 ty, & ita Bartol. in d. l. si in solam, in quinta, & ita
 op. cōtione.

83 Limitatur decimo octavo hoc modo discurrendo.
 Quandoque in obligatione est pœna, non dies, admi-
 titur purgatio morę, l. si cum dies, §. ff. de arbi. Quo-
 doque est dies homini & pœna legalis, tunc admitti-
 tur purgatio morę Bar. in d. l. si in solam, in d. l. si in solam,
 per l. si ita quis, §. si ita rem. ff. de verb. oblig. Quando-
 que est dies, & pœna, que non committitur per lap-
 sum diei prout est viusque pœna dicitur, l. si ita, ff.
 si per. per. tunc admittitur purgatio morę d. si ita camu.
 Quandoque est facta totalis nouatio obligationis, &
 solutionis, tunc admittitur purgatio morę l. si stipula-
 tionem, §. fin. l. ita stipulatus, la grande, ff. de verb. obl. se-
 cus si vnus capium in facta nouatio, puta obligatio-
 nis, non solutionis, l. si penum, ff. quando dies legat. ced.
 & ita discurrendo lucratie colligitur ex singulis op-
 positionibus Bar. in d. l. si in solam pariter, vbi est dies
 appositus ab homine, pœna vero a lege, purgatio ad-
 mittitur, Guido Papa, §. 171.

Et hæc pauca circa illam conclusionem de purga-
 tione morę, quando est appositā dies, & pœna.

Prosequendo vltimus materia purgationis morę.
 84 Limitatur vltimo loco principaliter principa-
 lis materia purgationis morę, vt non habeat locum
 vbi seruari debet rigor iuris, & hinc posita inferuntur.

85 Si ex forma status decreti, vel respectu cæcæ,
 vt in causis colonorum, siccabilium, & laboriorum
 peccatorum, & propterea debeat de stricto iure, vel de
 rigore non licebit purgare moram.

Ita Angel. primo loco in d. l. si in solam, vbi Alex. in
 3. notab. num. 4. Ripa in notab. num. 12.

Ad do Papient. in forma libelli heredit. ab intestat.
 col. 5. in verbo dixi, Alex. conf. 106. & 136. volum. 3.
 Guza. conf. 45. col. 3. post num. 11. & conf. 52. post num. 9
 & 6.

86 Quod credere verum inter laicos, in terra ecclesiæ
 non subiectis, scilicet in bonis rebus, vel personis eccle-
 siasticis, vel inter laicos in terra ecclesiæ, & videmus
 summos Pontifices non confirmare vt plunium flat-
 ut a laicorum, nisi cum clausula, quatenus sint in visu,
 vel iuri canonico non contraria, & ita vidi de plurib.
 Pontificibus in statum Civitatis Tuderis.

87 Secundo inferuntur, vultur practica ad vnum, quod
 non video in specie tantum, nec a Barzo. in discursu
 de guarantigia, nec a Galleo de forma camere, &
 sæpius in facto occurrit quod obligatus ex instrumē-
 to guarantigia, vel in forma camere, cum clausula
 solitis non poterit purgare moram, quia agit via e-
 xecutiva de stricto iure. Vnde conditor cum instrumē-
 to guarantigia, vel in forma camere, non potest
 moram purgare. Ita Angel. vt supra reputas hoc val-
 de notandum in practica.

88 Contraria tamen opinio æquior est, Bartol. in l. si in
 solam, suero decem in mille, col. fin. ff. de solut. Socia.
 conf. 159. col. 3. lib. 4. Ripa in notab. loco num. 14. in fin. quā
 communem ibi testatur lo. Annibaldi, in 32.

Et si tibi placeat prima rigorosa opinio, quod di-
 ces in instrumēto clericorum, vel super bonis eccle-
 siarum, Et sic in executum non datur purgatio morę.

89 Tertio inferuntur, vt iudex non possit morā purga-
 re cum eius rigor servandus sit vbi per Angel. & in l. in
 d. l. si in solam, Brun. de stat. ex l. i. §. in iudic. art. 6. q. 3.
 in fo. Fel. in m. r. 2. de iudic. dicens ita iudicatum. Maior.
 singular. 263. in fine.

90 Contraria opinio est magis communis, vt per Ri-
 pam

- pam in dicta lfi infulam num. 90. Natt. conf. 62. o. late Tiraquel de iur. primogenit. questione 66. num. 7. Serraphin. de primis. in armen. primis. 84. num. 27.
- 91 Limitatur duodecimo loco principaliter materia purgationis moræ, vt non fit permiffa in mora geminata, etiam de æquitate canonica. Rom. confil. 351. in 2. dubio. Gozad. conf. 57. num. 18. Boer. conf. 22. num. 3. Rip. num. 77. Euerar. a vi geminat. num. 9. per l. traic. dist. 5. de iilo de all. & oblig. Coriet. in tract. Gemin. num. 58. Marfil. de conf. 2. num. 61. Cañad. conf. 19. num. 4. Cephal. conf. 25. num. 4. Sebast. Medic. de reg. iur. reg. 4. num. 73. par. 1.
- 92 Limitatur decimotertio vltra scribentes ad l. infulam, vt purgatio concedatur in bonis ecclesiæ, & personis ecclesiasticis tantum. Alex. confil. 106. col. 3. vers. tertio. Gozad. conf. 57. colum. autepen. vers. quinto, conf. 66. numero 13. videtur velle Dec. conf. 138. & conf. 452. col. 3. late sacob. de Nigris ad l. infulam, num. 289. vbi Rip. num. 90. & hæc est communis opinio. Grat. conf. 93. col. fin. lib. 1. Gozad. conf. 57. colum. 5. Cañad. decif. 2. de iureiurando, & veriorum dixit Decil. Perul. 90. num. 10.
- 93 Cogita, si enim fudeatur, nec laico, & Christia. no? præterea tempore l. infulam, non considerabatur perfonæ, nec bona ecclesiæ, nimia læne restrictio videtur.
- 94 Limitatur decimoquarto principalis materia purgationis moræ, vt etiam de æquitate canonica ei locus non fit flante renouatione, quæ dupliciter contingere, & fieri potest, vno modo generaliter, omni legum, & iuris auxilio: alio modo specialiter purgationis moræ, l. sine infulam, vers. nisi pafsum, C. de tr. anstatio. Rip. ad l. infulam, in fine p. 117. Sal. in l. magna, C. de contr. & commit. stipulat. Gozad. conf. 57. num. 19. Put. decif. 465. par. 2.
- Adde ad hoc decisionem Afflicti. decif. 174. num. 4. & 5. Dec. conf. 542. Alber. in l. item quaritur, §. ex. citu. ff. locat. vbi ad propositum materiz locati & cōducit, de qua agimus, hortatur, & monet locatores, vt in instrumentis conductionum apponi faciant hanc clausulam. Omni legum, & iuris auxilio, quia magnam affert vtilitatem, & tollit remissionem mercedis, vt superius vidimus, & tollit purgationem moræ, & quod ita pafsum feruatur in Lombardia, & quod obtinuit in collegio Bermogensi.
- 95 Hoc etiam valde notandum ponit Veron. caut. 51. regula est Capic. decif. 87. col. penult. & decif. sequent. col. 1. in fine. Roland. id valde commendans de lucro de l. q. 42. n. 12. ad quem tu locator recurrit, cum vis facere instrumentum locationis. Cephal. conf. 25. num. 45. Corbol. de iure emphyteut. num. 91. in fine limit. 31. num. 12. Afflicti. decif. 174. num. 4. nisi eidem est renouatum. Crot. in l. infulam, col. fin. ff. de verb. oblig. Gozad. conf. 57. num. 19. vers. 8. non precedit. Ant. Gabr. de fidei. confil. 1. num. 91.
- 96 Subampliatur hæc declaratio etiam flante iuramento ex Tiraq. vt in pra. num. 127.
- 97 Subdeclaratur, nisi in instrumento cameræ, vel guarantee addeffent clausulæ admodum prægnantes, & maxime renouatio specialis purgationis moræ, tunc tollitur purgatio moræ etiam inducitur miserationis causa, & ita videtur inclinasse Rota: Put. in citato loco.
- 98 Et prædictis omnibus addo Burfat. confil. 84. num. 6. volum. 1.
- 99 Limitatur decimoquinto, vt aduersus delictum mora non purgetur, l. 1. §. si rem. ff. de pofit. & maxime quando habet tractum successuum, prout in occupatore de bonis alienis. Bar. in d. l. infulam, §. 6. nu. 21. & ibi Rip. a. 95. fac. Menoc. de recuper. poss. remed. 9. q. 16. n. 147. ad l. si quis in tentam, C. unde vi. nam in eo casu admittitur purgatio moræ.
- 100 Limitatur decimoexto, vt defectus conditionis impedit moram purgari, l. 1. cum glos. C. de instil. & subitil. l. Thais, §. infra, ff. de fideicommiss. libert. l. si super C. de transfat.
- 101 Limitatur decimo septimo, vt resolutio contractus impedit moram purgari, l. commotio, C. de pofit. inter empt. & vendit. l. transmissa, §. de iilo, de actio. & oblig. Caputaqueni. decif. 230. par. 2. Put. decif. 66. parte 3.
- 102 Limitatur decimo octauo, flante prohibitione legis impeditur purgatio moræ, prout superius tetigimus ex Auth. qui lemel, C. quomodo & quando index.
- 103 Limitatur decimonono, quod impossibilitas impedit moram purgari, Bal. in cap. 1. quo temp. miles, & si fecit quantum potuit, excusatur. Caputaqueni. decif. 230. par. 1.
- 104 Limitatur vigesimo, deuolutio iuris in alterum a lege facta impedit moram purgari, l. dicit de supplen. neglig. prelat. l. 2. de conceff. preben.
- 105 Limitatur vigesimo primo, vt mora per conductorem purgari non possit flante clausula, rato manente pafio. Afflicti. decif. 174. num. 4. Fus. in verb. iuramentum, num. 74. vbi dicit, quod hæc est questio iuris.
- 106 Contraria est verior, & communis. Bar. ad l. infulam, q. 2. cum quo est communis opinio, vt ibi sacob. de Nigris num. 242. Jo. Annibal. num. 150.
- 107 Quæ ampliatur, vt maxime vera fit appofita clausula, vt tunc, &c. Sal. in l. si pafio, quo panam, concluf. 18. C. de pafis.
- 108 Conclia, vt negatiua opinio procedat, si ex facto hominis vtrumque peti poisset. Ita concliat Alex. conf. 105. col. 4. lib. 3. commendat Rip. in l. infulam, nu. 80. in fi. Corbol. de iur. emphyt. limit. 31. sub n. 16.
- 109 Limitatur vigesimo octauo, quando est facta declaratio, adest certum tempus ad soluendum, & iuramentum, tunc etiam de equitate canonica impeditur purgatio moræ. Imol. in d. c. potuit. Sal. in l. 2. num. 75. C. de iur. c. emphyteut. Rip. in d. l. infulam, num. 38. 39. & 116. & ibi Alex. num. 43. Menoch. de arbit. iudic. casu 7. num. 31. Rodos. de rebus eccles. q. 20. fol. 444. Cephal. conf. 25. num. 25. volum. 1. Garg. patroc. 100. num. 17. & hæc est magis vera, & communis opinio. Borg. decif. 43. num. 46.
- 110 Declaratur vigesimotertio, vt per oblationem mora purgetur, si quidem ante litem contestatam extratridicium tantum, sed reale etiam sine fideiusorem ad moram purgandam, vel penam euadendam. Put. Dd 3. chre

Tractatus D. Vincentij Carocij.

ehre Aretin. *conf. 163.* post litem verò contestatam, vel iudicalem, verbo, tantum, vel extrajudicalem, accedente depositione, vel consignatione etiam vltiq; ad sententiam, & hanc communem dicit Rip. in *l. si insulam, m. 65.* cum seq. decil. *Gennet. 204. n. 5.* late in materia Viu. *opin. 230.* Eman. Soarez littera O. n. 1.

111 Applicando igitur cautus erit conductor, aut enim est ante litem contestatam, & tunc vel in actis afferat, hæc enim semper utilis est ante, & post litem contestatam, vel post, & tunc deponat, & erit securus, nã multi locatores videntes meliorem conditione, querunt necum in scripto.

112 Limitatur 14. vt purgatio moræ admittatur ex clausula generali, si qua mihi iusta causa esse videbitur, si quis Titio, ex quibus causis maior. *Rom. in l. si insulam, col. pen. m. 41.*

113 Ampliatur vltra scribentes in *l. si insulam*, vt in vniuersitate admittatur purgatio moræ ex illa clausula etiam post sententiã ita in facto decilium effert. Vincent. de Anna. *585. 350.*

114 Declaratur tamen, quoddonec competit purgatio moræ, non datur restitutio in integrum, vt per Sfort. Oddo. de *restitutio. q. 17. art. 10.*

115 Donec igitur minor potest ipso iure moram purgare, in integrum restitutio non competit, declarando, vt per eundem, *q. 83. art. 9.*

116 Limitata 15. iustitiam iusta causa, vel impedimento, ex quo l. cebt moram purgare, vt posuit superius in tit. de conductore ad longum tempus ad materiam *l. 2. C. de iure empb. ibi videtur placet, & ponit etiam Rip. in d. si insulam, m. 92. Rodon. de rebus eccl. cl. qu. 24. vers. sed quod emphyteuta, m. 24. fol. 499. & in proprijs terminis locati, & conducti ponit id. gon. Rot. *Lucan 69. m. 12.**

117 Limitatur vigesimo sexto notabiliter vltra scribentes ad *l. si insulam*, vt purgare non liceat moram etiã de acquirentia canonica, quando semel fuit oppositum in iudicio de implimento non facto, si quis velit implere post oppositionem factam lite contestata, quia non auditur. *Alexan. conf. 237. in fine lib. 6. Castrenf. conf. 70. col. 5. in fine veri. non sufficit Regi Polonię, & conf. 337. col. secunda, lib. 2. Corn. confil. 221. colum. 2. secunda, libro primo, & confil. 99. colum. 2. lib. 4. Bologna. ad Annan. confil. 5. colum. quinta, post medium, pulchre Crauet. conf. 146. m. 5. quem videas.*

Et propterea apponit post materiam exceptionia implendi tractatum de purgatione moræ, quia in ventre vnius includitur aliud, & vniu sapius nascitur ab alio, prout in discursu liquidissime patet, & ex præcedenti limitatione.

118 Limitatur vigesimo septimo, vt de æquitate canonica liceat purgare moram, etiam si ante iuramento purgauerit superius diximus ad effectum euadendi potestas extrinsecas, non autem licet purgare moram ad effectum implendi, vt inuenitur ex contradi. ita notabiliter Dec. *conf. 152. col. 1. pres. commendat Crau. d. conf. 146.*

Locutor igitur, vel conductor, si contractum pro eius parte non impleuit, poterit purgare moram ad euadendum potestas extrinsecas, non quod iurari potest ex contractu locationis, & conductiois.

Adde Corb. *conf. 12. col. si lib. 1. vbi idem tenet.*

119 Preterea iuramentum vltra iam adducta impedit non purgari iuramento confirmationis contractus, licet in iuramento antecessorio simpliciter. *Imol.*

inspirat, cum contingat membro 7. de iurando. *Iaf. in l. nemo potest, col. 7. de leg. 1. valde commendat in Rip. in l. si m. 92. in fine, & 13. C. de reuoc. donat.*

Sublimita dictum de iuramento eorum auctorio duobus modis vltra scribentes in locis ordinarijs.

Primo flante pacto, vt liceat moram purgare iuramento apposito non obstante, quod pactum valet, ita pulchre *Rui. conf. 133. col. 3. in fine, vol. 1.*

120 Et sic partes possunt limitare, modificare, & restringere iuramentum, quod ad multa quandoque feruere poterit.

121 Secundo sublimita in actione acquisita iam conservanda, nam tunc licet moram purgare infra modicum tempus, iuramento non obstante, secus in acquirenda, quia ius in re conservatur facilius, quã ius ad rem acquiratur. *Alex. conf. 9. m. 6. vol. 7. Grat. respo. qum. 64. lib. 1.*

122 Limitatur, vt liceat purgare cum pariter moroso, Caputa queni. *dec. 233. par. 1.*

De facti alieni promissore.

Connexa est cum præcedentibus circa obliuianie, reclusionis, & implimenti materia, de quibus agimus, promissio facti alieni ad *l. stipulatio ista. ff. de verb. oblig.*

Quam materiam late examinavit apud antiquos Socin. *regul. 326.* & nouissime Anton. Gabr. de *post. confil. 2.*

Vltra quos omnes ponam aliqua vtilia in practica, & principaliter iuxta terminos locati & conducti de quibus agimus. Tuderinus igitur eduxit dat. tum salis, & locator promittit, quod conducat Tuderium sine solutione alcuius datij passagij, vel gabelle, si locator adhibendo omnem diligentiam crescetur, & hanc questionem in terminis locati & conducti ad propositum promissoris facti alieni mouit Gozad. *confil. 27.* & cum sit questio euiemens ad materiam reclusionis, & implimenti omittam, in hac disputatione procedam.

1 Regula igitur, & conclusio est. Promissor facti alieni adhibendo omnem diligentiam crescatur. *Ancha. conf. 330. col. 5. vers. si ed obierit. Socin. conf. 215. in fine.* & hæc est communis opinio in practica temper feruata. *Iaf. in l. stipulatio ista, m. 10. ff. de verb. oblig. Bero. conf. 69. col. fin. vol. 1.*

2 Ampliatur hæc conclusio etiam flante iuramento. Dec. dicens hanc communem opinionem *confil. 313. Maran. q. 7. m. 11. post eius tractatum.*

3 Limitatur primo, nisi dictum sit cum effectu omnino, vel similia verba, quo casu crescatur faciendo possibilis. *Fulg. conf. 232. Dec. conf. 325. col. 1. Alciar. in l. 4. §. Caro, m. 23. ff. de verb. oblig. Gram. dec. 102. num. 81. Rui. confil. 32. col. 1. vol. 1.*

4 Exiendur hæc limitatio, vt per hæc verba, nulla cura, vel diligentia excuset promissorem a pyna. *Rip. in l. quod te, num. 46. ff. si rer. p. late Didac. Coar. ad c. qumam, par. 2. §. 5. m. 5. cond. 7.* Et hæc est magis communis opinio. Eman. Soarez in eius thesaur. *littera F. m. 6.*

5 Licet alias pona censetur remissa adhibendo omnem diligentiam, si talia verba præcisa non sint apposita, & hæc est receptissima opin. *Bal. in §. si quis alium, iusti. de iust. stipul. Curt. m. confil. 124. num. 9.*

Quartus

Tractatus D. Vincentij Carocij

cessantis, & damni emergentis, per l. si quis fundum, §. i. iuncta l. si in lege, §. colonus, & l. si fundus, §. locat, vel saltem prestare aliam habitationem æque idoneam, & dat cautelam, ut semper apponatur pena, qua interese difficulter probatur, ponens etiam conclusionem vtilem ad materiam locati & conducti.

- 13 Quod pactum factum contra naturam locationis est interpretandum secundum regulas iuris communis, & quanto minus præiudicat regulis iuris de locatione loquentibus, quæro, si inter locatorem, §. locat, late Alex. cons. 106.

- 16 Vnde si loco tibi domum ad decennium cum pacto de non alienando infra quinquennium elapso quinquennio, & sic extra tempus pacti si fiet alienatio, intelligi debet sine præiudicio conductoris, quod erit, ut teneatur locator ad interesse, & vidi quandoque in facto euenire.

Et sic habetur limitatio ad regulam, ut prohibetur ad tempus censeatur post tempus permittitur l. si prator, §. de iudicijs, l. si ita quis, §. de vulgari cum similib.

Et conductor prius contrahens, non poterit postea opponere locatori etiam si in instrumento, adesses clausula, Ratio manente pacto, Jacob. Riminal. consil. 666. vide q. vbi error iuris, & iusta credulitas eximit conductorem a pena, l. si quis maior, vbi solus casus in iure hinc inde dubius.

De succedere.

Vltima, & quotidie practica bilis est materia l. emptores, C. loc, cum in dies fiant venditiones, & similia in præiudicium colonorum, ob id ponam aliquam in facto non inutilia.

Q V A E S T I O I.

Ad l. emptorem, C. loc.

- 1 Q Væro, an pupillus, vel minor teneatur stare locationi tutoris, vel curatoris. Posui superius in verba tutor, vel curator.

Q V A E S T I O II.

- 1 Quid in marito, vel uxore posui superius in verbo maritus, & in verbo, uxore, & addo, quod in diuisione fructuum, & pensionum inter virum, & uxorem sit computatio a tempore, quo fundus cepit esse dotalis, non a tempore locutæ locationis, & si fundus fuit datus plenus locationis tempus inspicitur, ut sciamus quantum percipitur, & tempus matrimonij, ut sciamus pro quota parte anni fructus lucretus: si verò fundus vacuus in dotem datur, locationis tempus non inspicitur Campeg. de dot. par. 2. q. 19. est materia diuerso, §. si solentem.

Q V A E S T I O III.

- 1 Q Væro, an filius teneatur stare locationi factæ per patrem. Posui superius in verbo, pater.

Q V A E S T I O IV.

- 1 Q Væro, an possessor maioratus teneatur stare eo loco, posui superius in verbo, possessor maioratus.

Q V A E S T I O V.

- 1 Q Væro, an usufructuarius teneatur stare locationi, in ipsius proprietarij, vel econtra. Posui superius in materia usufructus.

Q V A E S T I O VI.

- 1 Q Væro, an creditor missus in possessionem ex primo, vel secundo decreto, teneatur stare colono, Posui superius in verbo, creditor, Cort. in verbo, creditor missus, & in verbo, successor, & est communis opinio, quod stare teneatur, Bal. in c. quæ, nam frequenter, ut lite non contestata. Pedem. dec. 82. n. 6. reputat perpetuo notandum lo-de Arno. dialog. 5.

A D D I T O.

Asu. de executor. §. 4. cap. 1. an. 17. 18.

Q V A E S T I O VII.

- 1 Q Væro, an hæres teneatur stare colono, & sic locatio, & conductio an transeat ad hæredes, ad l. viam veritatis, C. locat.

2 Et primo pro. negatiua videbatur, quod non, ex l. domino, C. de usufr.

3 Pro parte affirmatiua facit tex. in terminis, in l. viam veritatis, C. locat. vbi ignorat viam veritatis, qui contrarium dicit l. cum in plures, §. hæredem, l. sed addes, §. pen. si locat. vbi in hoc bonus tex. talis in l. 1. an. 36. C. de iure emptijs. Franc. Marc. dec. 1. Delphynal. 62. 7. an. 7. per. 1. R. consul. in l. filius, an. §. an, ou. 18. q. de legat. 1. Cephal. cons. 13. 1. an. 5. cons. 254. Sebail. de mor. par. 3. an. 5.

4 Ampliatur, siue conductio sit perpetua, siue temporalis, vt in dist. 4. viam veritatis, & ibi in summario no. Bald.

5 Ampliatur secundo ad materiam l. 1. C. communis de usufructibus, vt possessio etiam naturalis retineatur per hæredem coloni, & finito tempore conductio nis, l. cum in plures, §. hæredem, §. locat. ubi Castren. reputat valde notabile.

6 Ampliatur tertio l. viam veritatis, vt hæres locatorem continet possessionem etiam non apprehensam per colonum defuncti locatoris. Bal. in l. cum notissimus, an. 13. q. de præf. 30. vel 40. an. Alex. in l. qui vniuersas, §. quod per colonum, §. de acq. p. al. §. al. dec. 166. & 325. an. 3. Nat. cons. 538. m. 8. & 10. Ioleph. de Ludou. rone. 1. 3. illat. 15.

7 Extenditur hæc ampliatio, vt si mortuo locatore, si accipiat possessionem illius reuocatum colonus retinet, tamen ubi non acquirit, nisi colonum expellat, vel colonus dicat se possidere nomine illius, qui intrauit. Bar. in l. 1. §. non autem, §. de re, & in armat. vbi Bar. dicit vnum aliud satis notabile in hac locati & conducti materia, & dicit lo neicire alibi, quod possessio retenta per colonum, non per colonum igitur animo, quando animus perditur, et acquiritur simul non cõcur. suat. Vnde aliud est, si quis vi deiciatur, vel iponte tradat, prout possum fit in contractu venditionis, & hanc glo. in practica dixi notabilem, & singularem. Bal. ad l. cum testamuram, C. de de iur. & salu. ignoran. 16.

- sis, dicens se alibi nescire. Ang. valde in practica commendans in l. fin. in fin. C. de acq. poss. Bal. in c. cum venisset, de res. sol. Ang. in c. p. de precar. valde etiam commendat idem Bartol. in l. quod meo, in l. si de acq. poss. dicens se alibi nescire.
- 8 Declaratur dictum de colonis recognoscere, vt non procedat, si dominus, vel hæredes locatoris soluit per pensionem, quæmuis ibi. vbi Ang. nos. ff. de acq. poss.
- 9 Et si colonus ille qui secundo recognouit, responderet de fructibus, vel pensione, tunc constitueret possitorem alius non, Innoc. in cap. cum transisset situm in integ.
- 10 Quod verum est, si primus sciret, & de hac recognitione fructuum notitiam haberet, tunc præiudicat taceendo in iuribus, & incorporalibus, secus in corporalibus, in quibus dato, quod sciret alium occupare possessionem, non priuatur primus possessor, nisi suspicaretur se posse repelli, vel tunc negligens, si id, quod §. 1. ff. de acq. poss. ff. de acq. poss. Et alias tangemus in colonis præiudicat domino in sua possessione ad l. c. commun. de vñcap.
- 11 Extenditur secundo dicta ampliatio, vt non solum procedat, cum colonus est in iundo nomine heredis, sed etiam si simpliciter permaneat in fundo, dummodo alium non recognoscat, quia præiudicat titulum præambulo, l. quodam mulier, ff. de rei vendit. l. 2. C. de acq. poss. Soc. conf. 1. §. insignis Doctor, volum. 3. Grat. amplians etiam in secundo respons. 10. nu. 7. lib. 1.
- 12 Sed si nomen proprio colonus possideret, iudicaretur vt prædo, & inuafor. Bard. de tempore vñ in c. continuo, c. 13. nu. 4.
- 13 Declaratur in hærede sciente, secus in ignorante, Benincass. de res. l. 2. in fin. ad intellectum l. cum hæredes, ff. de acq. poss. Et adus aliquis recognitionis puta solutio fructus, vel pensionis. Bero. conf. 75. nu. 23. lib. 3. Rot. nos. ff. de l. part. 1.
- Et sic dicendum videtur quantum præiudicium afferre possit colonus, & quantum eius prodesse possit.
- 14 Ampliatur quarto, siue hæres sit suus, siue extraneus Roland. conf. 96. nu. 27. lib. 1. Mago. Rot. Luc. 41. nu. 5. post Bal. in c. l. et de dilat.
- 15 Limitatur primo loco dispositio l. viam veritatis, C. locat. nisi locatio sit facta per locatorem ad alium beneplacitum, vel quoad ipse voluerit, quia tunc extinguitur morte locatoris. Casterl. in l. 4. per illum l. 2. ff. locat. ad quem l. Jacob Menoch. de arbit. lib. 1. quæst. 69. num. 18. ponam (Deo dante) de beneplacito suo loco.
- 16 Limitatur secundo dispositio l. viam veritatis, C. locat. nisi conductio sit facta quoad vixerit Casterl. in l. cum in plures, ff. de res. sol.
- 17 Limitatur tertio dispositio l. viam veritatis in hærede cum beneficio l. c. inuentar. 9, quia factio inuentarii præiudicat extraneis. Monac. de inuentar. bard. nu. 42. vbi subdit, quod dominus non prohibetur exigere pensionem actionibus competentibus, vbi cui de hærede contrario conciente inuentarium.
- 18 Limitatur quarto in hæreditate adhuc vocante mortuo conductore, nam est in electione locatoris, vel alicui locare, vel finire stare rem sine conductore, vt currat penio l. si vno §. fin. C. locat. Capic. d. 4. ff. de fin. in fin.
- 19 Et conductor mortui relicto filio pupillo, qui repuat, & locator alicui locat, post pupillum restituitur aduersus repudiationem, non per hoc erit restitutus ad conditionem, d. si vno §. fin. et l. seq.
- 20 Limitatur quinto dispositio l. viam veritatis, Cod. locat. in locatione usufructus, quæ morte extinguatur nec ad hæredem transit, l. si quis domum, §. hic subiungi potest, ff. locat. Ang. in verbo locatio, nu. 1. C. l. si dominus, C. de usufr. de qua vidimus superius in materia usufructus, & sic patet responsio quæstionis. Idem in præbenda. Ant. de Pad. ad l. vnum ex familia, §. ff. de Falcidia, in l. 2. de legat. 1. Crement. sing. 170.
- 21 Subdeclatur in usufructu locato a proprietario, quæ locatio non extinguatur morte locatoris, sed conductoris tantum. Iaf. ad Por. in §. littera C, in §. locat. vbi subdit, quod si usufructuarius locet ad quinque annuum, si termino pendente moriatur locator, & conductor fecerit impensas in re locata, illas non repetit.
- 22 Idem vbi usufructuarius locasset, vt dominus l. si quis domum, §. 1. ff. locat. de quo vidimus superius in materia usufructus.
- 23 Limitatur sexto in sociis conductionis assumpto cum consensu primi locatoris, & cum clausula infolidi, & vt principalis, puta conduxit fundum ad tricinium, dummodo accepi in conductione consocium cum consensu primi locatoris, & sic obligauit in solidum, nam isto casu finitur morte, quia est admixta societas. ti. Pedem. de res. 76.
- 24 Subampliatur etiam, si de hærede sit dictum, nisi sit socius conductionis vestigialis. Rui. conf. 50. a. §. 7. vol. 1. Limitatur septimo, quando hæres conductoris non reperitur, quia tunc locator alicui locare potest. Bar. in l. si vno §. fin. ff. locat.
- 25 Limitatur octauo in locatione facta artificii, quæ non transit ad hæredes. Alex. conf. 1. o. §. vol. 1. & sic quando electa est industria personæ.
- 26 Limitatur nono in colono, qui numinis collit, cuius conductionis transit ad hæredes, secus in colono partiariorum, qui sapit naturam locyer societatis extinguatur morte. Bartol. in l. si merces, §. vii maior, ff. locat. Per. de Vbal. de duob. fratribus, p. 1. §. 14. post superius de remiss. mercedis.
- 27 De conueiudine ramen aliter seruatur, Alex. in l. si plerumque, §. fin. nu. 20. ff. sol. matrim.
- 28 Limitatur decimo in hærede conductoris gabella reuñtributorum, & datorum nisi hæres sit apus, & idoneus, & de eo sit dictum, adeo, & ibi Bartol. ff. pro sor. Bald. in rub. C. eo. Petr. de Vbal. de duob. fratribus 11. §. 13. dicens vnde de notabile pro conductoribus gabellarum, tributorum lacus Perusini, & similium. Rui. conf. 90. nu. 8. vol. 1. Firmia in verb. gabellarum locatio sub nu. 11. Franc. Marc. de res. Despons. 211. p. 1. Menoc. conf. 12. nu. 20. l. i. c. in §. 21. lib. 2. l. te Baptul. de Hieron. inter opera Mozzi, de societate numer. 24. Corn. conf. 121. nu. 7. C. 122. nu. 5. lib. 1. Paril. conf. 82. nu. 1 §. 16. C. 31. lib. 1. ibi. Decum. res. conf. 22. nu. 14. lib. 3. pulchre Dec. conf. 213. per dilectum Seraph. de iuram. primil. 57. in fin.
- Declaratur ad primum hæredem tantum, & non ultra Bar. in l. adeo, ff. pro socia, ad Port. in §. manet, in 3. in fin. pro soc.
- 29 Notandum est vltimus, quod finita societate super aliqua re conducta debet communicari emolumentum prope.

Tractatus D. Vincentij Carocij

proveniens ex re communiter remanente etiam finita societate ante mortem socij, puta ex vectura equi empti a socijs, ut locaretur, non autem de eolumine, eo proveniente ex re non remanente communi, & aliquo gesto post mortem, & ita intelligitur text. in *aliquo*, §. sed etiam, ff. pro socio, prout pulchre declarat Ruin. conf. 90. vers. non obstat, vol. 1. commendat Podemont. decif. 76. sub nu. 12. latius Rui. rosf. 216. nu. 7. vol. 1. quem videas.

Q V A E S T I O VIII.

Q V A E R O, an Prælati, vel alios beneficiarios teneatur stare colono? Posui in tit. de rebus ecclesiæ.

Q V A E S T I O IX.

Q V A E R O, an legatarius teneatur stare colono, & videbatur quod sic, ex l. si domus, §. fin. & l. si a substituto, §. fin. ff. de leg. 1.

Contrarium est verius, & bene probatur in l. qui fundum, ff. loc. & bonus text. in l. nihil, §. proponitur vbi Bart. in summat. ff. de leg. 1. & laudat, & l. fructus, ff. usufructuarius quemadmodum cautat.

Et contraria loquuntur in iure reali, nos loquimur in iure personali.

Q V A E S T I O X.

Q V A E R O, an fideicommissarius teneatur stare colono hæredis questionem hanc primo excogitavit Reiner. de Porti. relatus ab Alberico, ad l. postulantem, §. 1. ff. de Treb. & tenuit quod sic, quia est necessarius successor.

Ex quibus corollarie inferitur, quod pensiones rerum locatarum veniunt in restitutione fideicommissi in contractu celebrato per defunctum, & nondum erant per hæredem perceptæ. ita Alex. in d. l. postulantem, §. 1. num. 4. ff. de Treb. dicens ita limitandum legem in fideicommissariis, ad Trebell. ut fructus non veniant in restitutione fideicommissi: nam hoc non procedit in pensionibus. Mazzar. de fideicommissis p. 3. q. 93. circ. med.

Cui addo Ripam, & Laurentium in d. l. in fideicommissaria, §. item nu. 23. item nu. 44. Ang. conf. 331. col. 1. vers. sexto saltu. Jacob. Menoch. de arbitr. iudic. lib. 2. cap. 3. conf. 156. nu. 24.

Cui addo Ripam, in l. C. tutorio, num. 30. vbi Alciat. num. 12. ff. de vulg. & pup. latissime Ceph. conf. 215. nu. 48. vol. 2. & hæc est communis opinio Burat. conf. 71. nu. 15. vol. 1.

A D D I T I O.

Declaratur, ut licet pertineant ad fideicommissarium si non sint exacta, non tamen intelligantur amplius subiectione fideicommissi, si vultus ipsius fideicommissarii sit rogatus alteri restituere bareduatam ropiof. Albi conf. 79. Manne. lib. 7. tit. 10. nu. 35. in fin.

Q V A E S T I O XI.

Q V A E R O, an conductor ad longum tempus teneatur stare singularis successor? Posui superius

dum tractavi de locatione ad longum tempus, & resoluta vera esse videtur, quod sic. Guid. Pap. q. 386. nu. 3. Aufad. Tolos. q. 420. Pyrrus Engeber. ad l. com. tractus, col. 2. de reg. iur.

Q V A E S T I O XII.

Q V A E R O, an venditor ex pacto de retrovendendo teneatur stare locatori factæ per emptorem pedente termino pacti, vel durante tempore retractus municipalis, & videbatur quod non ex d. l. emptorem.

Contrarium verius est, ut ei stare teneatur in subprædictis terminis. Bald. ad l. 1. in fin. C. de iur. ff. lib. 1. reputavit dictum in practica singulare. Cagn. in repr. tit. 1. q. 7. C. de pac. inter empt. & vendit. & ibi etiam sequitur Franc. Zoannet. nu. 143. & ab hac opin. non est in practica recedendum. Alex. ad l. si solus, §. fin. nu. 10. si solus, matr. Tirac. de retrac. comen. §. 3. §. 1. nu. 14. Soc. conf. 15. lib. 1. Neuiz. conf. 38. nu. 10. Bero. conf. 102. nu. 8. vol. 1. Rol. rosf. 49. nu. 3. vol. 2. Goz. in d. l. 2. q. 26. Borgn. decif. 16. in fin. part. 2.

Ampliat hæc conclusio, ut procedat etiam in pacto legis communi, vel adiectionis, seu additionis in diem. Guid. Pap. q. 480. sub nu. 5.

Declaratur, ut procedat, quando sit facta bona fide, sed si in fraude, puta emptor in fine suæ facultatis, sciens venditorem ad redimendum præparare, eam locaverit maxime in longo tempore, quod excedat terminos sui pacti, ut late deduci t. Tirac. de retrac. comen. §. 3. §. 1. nu. 17. ultra Cagn. & alios modernos superius allegatos. Et ex prædictis inferitur corollarie ad multa.

Corollarium primum, quod in contractu locacionis, & conductionis, si quidem ad modicum tempus habet locum retractus, si autem ad longum tempus non habebit locum retractus, ea potissimum ratione, quia locatio ad longum tempus equiparatur emphyteutis, in qua retractus locum non habet. Angel. in §. seire autem, autem de non alienando. Imol. in d. l. colum. 3. de iudic. & in c. evidenti, col. 1. de rebus eccl. non alienand. Ruin. conf. 166. quia de pluribus, numer. 6. lib. 1. Dec. in Authen. qui rem, C. de sacrosan. eccle. Soci. consilio 167. non multis, col. 2. vers. quibus sic declarat. vatis, lib. 2. late, dicit aliquanulum, postea reliquos cogitandum, Tirac. de retrac. dignegier. §. 1. num. 84. cum multis seq.

Limatur in locatione ad longum tempus, in qua soluitur pensio singulis annis, prout communiter fieri solent, si ita feret, ut per toto iusto tempore locationis conductor vnam tantum pensionem solueret, tunc esset locus retractui, quia potius talis facta locatio esset venditio, quam locatio, ut scilicet alias diximus, & tradit Bar. in l. item, §. qui maxime, ff. de publican. in l. 1. §. paule ante finem, & de superfluis late in sua disp. q. 4. Publican. in l. licet, q. 5. loc. Imo. & Barbat. in r. propter similitudinem, ad. in d. loc. Alex. conf. 3. col. 2. lib. 1. conf. 108. lib. 3. potius plures superius ad hoc propositum.

Quæ conclusio ampliat etiam si contrahentes utantur verbis locatio, adhuc enim est venditio, si pro vniuerso vniua pensio constituitur, si vno, in prin. ff. loc. & late superius dixi de similitudine locationis.

Vbi etiam dixi, quod est locatio, quando in singulos annos pensio soluitur, etiam si contrahentes utantur verbo,

rebo, emere, vel vendere, pretio, & similibus venditionis. Addo Borgia, in repert. der. fol. 1042.

Et locatio facta redimere volenti, resoluitur refo. Jura venditione, quia ita consuetum videtur, & si redemptor soluit pensionem pro toto tempore repetere poterit pro rata. Borgia, der. 16. sub. n. 2. 1. par. 2.

De locatōis in fraudem.

Corollarium secundum. Locatio in fraudem creditorum facta non valet.

Hinc (prout dictū est) emptor ex causa retractus pacit de retrovendendo, additiōis in dicto, & similibus de evulsis locet in fraude, successor non tenetur.

Locatio autem in fraudem dicitur fieri, si in materia retractus fiat in fine facultatis redimende, scilicet venditorem pecuniā preparare. Tiraquel de retractu. consuet. 6. 3. glof. 1. au. 17.

Secundo, alienatio praelati dicitur in fraudem, si statim repudiatur locus locet ad multos annos in fraudem successoris. Bal. in *l. inbimus nulli, in princ. col. fin. C. de sacrosanc. eccl.* Crot. rons. 44. num. 9. Marfil. in *l. statu liber, num. 16. de quāstio.*

Addo Franc. Marc. decii. Delphin. Menoc. de praesumpt. lib. 4. praesumpt. 83. au. 83.

A D D I T I O.

¶ Rodan. de reb. eccl. q. 57. num. 30.

Dicitur autem locatio in fraudem, si fiat in conflagrantes, & non sit solita locari eo modo.

Vnde si fiat de bonis ecclesie, datur restitutio. Alex. cons. 7. n. 7. vol. 1. Bar. & alij in *l. nomen, §. filio, nu. 3.* & ibi apostolus de leg. 3. Cardin. in cle. 1. §. fin. de reb. vel non alie. & in rnsi. ne praelati vires suas. Alciat. reg. 1. praesumpt. 19. Rodan. de reb. eccl. sed si locatio, in 20. ar. 38. vbi dicit quod quando cessat fraus, bona possunt conflagrantes locari in perpetuum, sed debet prius apparere de voluntate ecclesie aliter quā per praesumptiones. Praeposit. in can. non licet, in q. 11. vbi dicit nō stare verbis Papae asserentis locatōe cōflagrantes ex causa, nec praesumitur utilitas, nisi probetur. Abb. in cap. 1. de v. b. rrelef. non alienan. nisi sit solita locari. Federic. cons. 2. 10. col. 1. Ferret. cons. 48. n. 14. & 15. & 28. vbi declarat, quando dicatur solita locari, & dicam tuo loco. Mari. Anguissol. rons. 79. num. 30. vol. 1. Et huc magis communis opinio, maxime si cum debitis solemnitatibus, & coniunguntur contrahat. lazar. in cap. 1. num. 14. cum seq. qui fecit. d. r. pof. Curt. iun. de iend. par. 2. q. 7. num. 3. Roia novis. 18. num. 6. par. 2.

Pariter locat in fraudem debitor rem, quae postea in solutum a iudice data fuit. Bald. in cap. quoniam frequenter, §. fin. v. licet non constet. lazar. repertus hoc valde notabile ad *l. diuortio, in princ. num. 35. si solut. matrim.* dicens in hac materia fuisse in Civitate Papae magnam alterationem. Commendat etiam nuntium Carilian. Cortin verbo, creditor, & in verbo, successor.

Similiter minor tenetur stare locatōis curatoris, vel tutoris, si bona fide fecerit alia non. Cin. in *l. huc emptorem, col. 5.* & dixi alias.

Similiter locatio facta in fraudem fisci, non valet

l. si. ff. pro loc. hinc si postea se locaverit cum aliquo immo, ad hoc v. si immunis, adhuc tenetur ad collectas. Ferret. de gabell. num. 52.

A D D I T I O.

¶ Et generaliter dicitur locatio in fraudem quando supplanitur successor. lazar. cons. 1. num. 1. vol. 1. & ibi lib. 7. de iur. quasit. non tollend. cons. 5. n. 6. & vltra cum Cin. in *l. emptorum col. fin. vbi Bal. col. 1. C. locat. qui loquitur in suore, curatore, & praelato. Albi cons. 108. n. 7. vbi non tenetur ci stare etiam necessarius successor. Surd. de 3. 26. n. 80. Et hoc procedit in successor praelati, & alienatione secula. Card. c. 1. col. 1. qui success. feud. d. 2. tenentur.*

Q V A E S T I O XII.

Q Vero, an emptor fructuum teneatur stare colono. Ponam in tit. de conditione furnaria, sed breviter pro nunc vera est conclusio, quod emptor fructuum non tenetur stare colono, ex quo non habet plenum ius in re, & non est adhuc dominus fructuum, donec a solo separetur, cum in plures, §. mesf. sem. ff. loc. Alex. dicens ita consilialem d. §. si vis ita quinquagesimum, num. 17.

Facit haec conclusio in materia censualis contractus, vbi secundum hodiernam consuetudinem emuntur fructus alicuius praedij iuxta bonum meo iudicio text. in *l. §. fin. ff. de contrab. empt.* pulchre Vincent. Francus, dec. 2. 16. vbi in materia in vniuersum sumpta ponit duas conclusiones.

Prima sit singularis successor non tenetur stare colone, quando praedecessor non habet plenum ius in re.

Secunda sit singularis successor non per viā transmissionis, sed praedecessoris iuris, quod erat in praedecessore suo, non tenetur stare colono, ex Soc. rons. 11. col. 2. mol. 1. Pedemont. decif. 32.

Q V A E S T I O XIII.

A N sicut teneatur stare colono, & videbatur quod non, ex *l. si fundus in princ. colum. 1. cum gl. 1. 1. locat. quem tex. dixit valde notabilem Bald. & ibi etiam lazar. ad *l. diuortio, §. fol. m. s. Rom. sing. 430. fo. de Arn. Soliloq. 88.**

Veritas est, quod sicut non tenetur stare colono, quādo sicut est vniuersalis successor, sicut si sit particularis, quod casu non tenetur stare colono. Curtea. cons. 10. num. 1. Perdin. Lopez. in *l. si filiusfamil. §. diu. num. 441. ff. de legat. 1.* & haec est communis opinio. Emanu. Soarez in tuo thesauro littera C. in verbo, conditor. num. 212.

Bene tamen sicut successor tenetur stare colono, Rom. sing. 63. Papencl. in forma libelli filius an glia, solvere. Guid. Pap. der. 48. limit. 4. Corset. in *l. fug. in verbo, emptyt. 3. Marfil. sing. 458. Dec. in c. 1. nu. 19. de probat. Rip. de pest. par. vltima, n. 20. & haec est communis opinio. Emanu. Soarez littera C. num. 212.*

Et sic filii privilegium hoc casu non transmittuntur parum iurat, & figit pedem.

Addo praedictis Bart. in *l. cognominis, C. de mancip. & colonis, A. l. ber. in l. de iudicis, §. de iudic. l. 1. in l. si tempora, C. de fid. iustitiam. & iure hanc hanc lib. 12.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

lib. 12. & ratio est, quia in conductorem sibi transfer-
tur ius in re, quæ ratio cessat in alijs conductibus.
Ari. Pinell. in l. 1. in part. 3. illatio. 10. Cod. de bon. ma-
ter. vbi de communi.

habit. ex l. si habitatio. si quis fundis. ff. de usu, & habi-
tatione. in d. §. si vir. num. 13. vbi Alex. num. 10. & posuit
superius in citato iam loco.

Q V A E S T I O X V.

Pvictra est indagatio, an filius in legitima teneatur
stare colonus? Primo videbatur, quod non, quia
legitima debetur omni in eodem modo, & quavis obli-
gatione detracta. l. omni modo, & l. quoniam novella, c.
de inoffic. testam.

Vade non videretur libertas in legitima, si filius
colono stare teneretur.

Secundo in legitima filius est voluntarius suc-
cessor, ergo colono stare non tenetur, & hæc est ratio l.
emptorem, & ibi omnes notant.

Contrarium est in puncto iuris verius, ut late dedu-
cit Borgia. in rept. ad suas decisiones primas in ver-
bo, electio, circa medium, & quatenus ad filium atti-
net, ultra alias adducta, dicitur, quod locatio transit
in filium. Bald. in cons. si quis sub num. 5. vers. 2. proba-
tur, c. de sacrosan. eccl.

Pariter mercedes famulorum, notariorum, nautarum,
Procuratorum, & Advocatorum, pensiones
domorum, vestituræ equorum, & similia ad materiam
locati & conducti præferuntur legatis, & Falcidia.
Monachus in §. cum autem, in l. 1. Falcidia, in §.
item si quis in fraudem, in l. 1. de collationib. in l. fin. num. 4.
c. de iure deliberandi, in §. in §. in computatione, novissimi in
l. Tapinianus, in §. 1. si de inoff. testam.

Nec rationes in contrarium adductæ obflare vi-
dentur, quia re vera hoc non est onus, & dicit Borgia.
in citato loco, quod necdum in legitima filius tenetur
stare colono, sed in castrensi peculio, bonis materni
fideicommissis, & similibus.

Q V A E S T I O X V I.

Vero, an depositarius teneatur stare colono?
Videbatur quod non, qui est voluntarius suc-
cessor. Contrarium tenet Borgia. in citato loco, &
ratio, quia non habet plenum ius in re.

Q V A E S T I O X V I I.

Terigi superius in materia creditoris, quod cre-
ditor in pignore tenetur stare colono, ad ibi
dicta me remitto.

Q V A E S T I O X V I I I.

Pariter dixi superius de iure sublocandi, quod secun-
dus conductor particularis tenetur stare vniuer-
sali conditioni, & contra, ut tradit Borgia. in cit. lo-
co. Venit igitur in talio, quod quis afficit, & locat
omnia bona sua, & statim vult mutare laboratores,
& colonos, et vidi multa instrumenta in quib. domi-
ni locatores nominatim præcipient de non expel-
lendo colonos.

Q V A E S T I O X I X.

Vero, an usurarius teneatur stare colono, & uti-
que non, ut posuit superius in titulo de usu &

Q V A E S T I O X X.

Vero, an ecclesia, Monasterium, vel alius loci
pius tenetur stare colono, percurrit Tira-
queo. de priuileg. causæ, si hoc erat in priuilegium
pio loco attributum, nec hoc reperit modo aliquo ta-
ctum. Et Cephal. conf. 25. volum. 2. tenuit quod sic, ex
quo est voluntarius successor.

Contrarium est verius, ut loca pia non teneantur
stare colono, & hoc fit eis in priuilegium indultum.
Alba. consil. 108. in fine. idem Cephal. consil. 155. num.
48. vol. 2.

Bene tamen singularis successor ecclesie, vel mo-
nasterij tenetur stare colono, & hæc est communis opi-
nio Soares in verbo, conductio, num. 213. additio ad
Roman. singul. 63. Magon. Rot. Lucani 1. num. 2.

A D D I T I O.

Dur n. regni. 1240. nu. 9. Gran. conf. 95. num. 25. Valasco
decis. Portugal. 1. 40. nu. 25. attestant ita indicatum.

Q V A E S T I O X X I.

Limitatur, ut cruce signati, milites Hierosolimi-
tani, Sancti Stephani &c. teneantur stare colo-
no. Jo. Andre. in cap. ad deliberandum, de iudi. c. Franci.
Mare. decis. 97. par. 2. & passim occurrere potest.

Q V A E S T I O X X I I.

Vero, an donatarius tenetur stare colono? Pro
parte affirmatiua faciunt rationes superius al-
legatæ delegatario, q. 9. legatum enim donatio est, §.
legatum, in l. 1. de legatis.

Secundo pro hac parte facere videtur hæc ratio.
aut enim est donatarius omnium bonorum, & tene-
bitur uti loco hæredis, aut est donatarius, & idem vi-
detur dicendum ex regula, si releuatur in re donata,
grauetur saltem in hoc, ut tenetur stare colono, &
seruare promissa per sibi donantem, l. secundum natu-
ram, de regu. iur. l. cum qui, de iur. iur.

Pro contraria parte facit l. sibi proponitur, c. fin.
ff. de leg. 1. & hanc opinionem dixit veriorum Alber-
ad l. arbores, ff. de viusu fructu ponendo conclusionem
satis generalem, quod nec donatarius, nec alius habes
causam luuatnam tenetur stare colono.

Ad adducta in contrarium patet responso ex ad-
ductis superius, quæst. 9.

Q V A E S T I O X X I I I.

Vero, an dispositio l. emptorem, habeat locum
inter Hebræos, & Iudeos.

Pro parte affirmatiua facit, quia inter Hebræos,
& Christianos non est facienda differentia, cum sint
utriusque communia iura. l. iudei, versic. communi iure
c. de iudeis.

Hinc Iudei possunt uti exceptione prescriptionis
contra Christianos, §. in leg. si fno, §. 1. de rescriptis
& gau.

- & gaudet privilegijs, & immunitatib. concessis ioco-
lis etiam per statuta Civitatis. Bald. in l. spadonem, §.
ritum, ff. de exco. tutor. Alex. consil. 99. lib. 6. Socin.
conf. 62. col. 4. lib. 1. Bertach. de gabel. par. 6. q. 17.
- 3 Secundo pro hac parte facit, quia lex generaliter
loquens non extenditur ad Iudeos. Panor. per illum
tex. in c. de yfar. Gemina. c. 5. §. fine. tit. lib. 5.
- 4 Pro parte negatus facit, vt in contractibus He-
braeorum seruanda sit lex Moysae, & vlt. eorum.
Cald. conf. 10. tit. de consil. conf. 30. tit. de testibus.
- 5 Et haec opinio verior est, quia apud Hebraeos l.
emptorem non est via recepta, vt testatur Gozzad.
consil. 24. in fin. Alpha. reprov. 70.
- 6 Nec obstat ratio, quia non sit differentia, sed
ex quo a iure ciuili habent, vt attendatur apud eos
lex Moysae, & vlt. eorum, talis vlt. ad eorum fauo-
rem attenditur.
- 7 Nec obstat alia ratio, quia regula vera est in ma-
tena aequae proportionabilit. vt per Ripam l. si in salu-
nam. l. 1. ff. de verba. lib. 6.
- 8 Quid si Christianus locet Hebraeo apothecam, &
pendente locatione vendat, cuius iura erunt atten-
denda? fortasse consulendum in hoc esset Hebraeis;
ex quo humanitas sunt transgred. i. sed, de testibus
& in materia locati & conducti. Bert. conf. 23. lib. 3.

Q V A E S T I O XXIII.

- L**ocauit Archiepiscopus Archiepiscopatum, &
noluit teneri, nisi in casu mortis, quid si non
moritur, sed transferatur ad nouum Archiepiscopa-
tum? Vtque non tenetur, & ille qui subnarrat, non
tenetur stare colonum. Vincen. de Anna. allegat. 92.

Q V A E S T I O XXV.

- S**ed nunquid successor teneatur ad salaria contra-
cta per amecessorem probatis maxime extre-
mitatibus? Et vique non in debito voluntario, sed in ne-
cessario. Put. decis. 43. & 44. par. 2.
- 2 Declara secundo in salario deputato personae
quod personam non egregitur, sed si sit deputatus
a dignitate, communitate, vel capitulo. Put. dec. 1. p.
3. & ita declarantur famola consilia Federici consil.
218. in fin. Alex. consil. 109. vol. 6. Dec. consil. 13. in fin.
Soc. lib. 6. vol. 4.
- 3 Declara tertio in aduocato, cui a successore etiam
non conuentum debetur. Put. decis. 1. par. 3.
- Positum aliquibus quaestionibus ad ornatum, & vtili-
tatem huius famolae, l. emptorem, c. locat, venio ad
nonnullas viles ampliationes, & declarationes.
- 4 Ampliatur primo loco vltra adducta in questio-
nibus praecedentibus dispositio l. emptorem. C. locat. vt
precedat, & habeat locum, in successore in benefi-
cio, etiam in titulo inualido, vt teneatur stare colonum,
& sic locus sit d. l. emptor rem. Borgin. in
reper. suarum decis. in vlt. verb. et c. lib. 3.
- 5 Ampliatur secundo, dispositio d. l. emptorem. C. locat.
vt singularis successor possit expellere conductorem
propria auctoritate. Gl. in d. l. emptorem. Affli. in c. 1. q. 1.
73. de puer. tutam. firm. in. Duenn. reg. 240. ampliat. 2.
- 6 Et sic vides, quam fauorabilis sit materia l. emptor,
rem. C. locat. & saluabis multas a penatibus bas. pos-
sitionem ex hoc capite.

- 7 Ampliatur tertio, vt secundum conductorem tempo-
rarius, vel perpetuus stare teneatur primae locatio-
ni, etiam si secunda locatio verbis pregnantibus fa-
cta fuisset. Lai. conf. 45. vol. 3.
- 8 Ampliatur quarto, vt successor in dignitate, vel
officio teneatur stare colonum. Purpur. de Principe
loquens conf. 42. q. 1. vol. 2. late Neuizian. conf. 1. inter
conf. Brui. Affli. decis. 1. num. 2. & in consil. officij,
num. 2. in 2. notab. & in consil. cum accessio. in 1.
& 2. notab. Roderic. Suarez allegat. 8. num. 4. Rolan.
conf. 66. num. 36. vol. 2. Loired. conf. 38. tom. 17. Alber-
ri. in l. digna vox, ff. de legibus.
- 9 Declara in dignitate per successionem, secus per
electionem, vel imperium. Bosl. in tit. debit. & de
fin. num. 6. Loired. d. conf. 38. num. 18. Rube. conf. 96. n.
5. Soc. in conf. 60. vol. 3. Ruminian. conf. 355. num.
18. & 19. vol. 2.
- 10 Vnde officialis non est expellendus per successo-
rem, quod male seruatur. Late Borgin. in citato lo-
castamen pro latius concedi salarium loco inter-
eise. Vignu. Franc. decis. 1. 16. in fin.
- 11 Ampliatur quinto in vassallo, qui non tenetur
stare colonum, immo contra. Bald. in cap. 1. §. si quis,
quo tempore miles.
- 12 Ampliatur sexto, vt proprietarius non teneatur
stare vlt. usufructuario colenti manibus proprijs, qui si
fructibus pendentibus decedat, proprietarius, ad ni-
hilum haeredit tenebitur. Cephal. conf. 81. volum. 2. &
dixi superius.
- 13 Limitatur primo loco principaliter dispositio l.
emptorem, c. locat. ex parte successoris, vt non pro-
cedat in successore non habente plenum in re,
quia iste tenetur stare colonum. Bal. in l. venditioni, §.
si quis fructus, num. 4. ff. de bon. autor. ind. possiden.
Gra. conf. 95. in 12. lib. 1. Iude Amic. conf. 113. & haec
est communis opinio, saltem ad Iduortio, num. 3. §.
solus matr. Duen. reg. 240. limit. 6. Eman. in thia. d.
verbo, conductor, num. 11.
- 14 Limitatur secundo loco principaliter dispositio l.
emptorem, c. locat. vt non procedat in colonum parti-
ario, cui singularis successor stare teneatur ex quo est
loco loci, & de quo alias superius vidimus in materia
remissionis mercedis, & alijs in locis, & in terminis
ponit l. abi de emp. & vend. q. 6. m. 18. Pedemont.
decis. 32. Cephal. conf. 658. num. 8. vol. 5.
- Addo Soc. in trac. fallent. l. inter a. reg. 2. p. limit. 5.

A D D I T I O.

- D**ecidatur vltimus in locatione valida facta colonum
partiarium, vt non situm fraudem quae si sit nulla, vel in
fraudem. Emptor locum partiarium stare non tenetur, si
est femina, etiam & annu in locum. Surd. decis. 40.
- 15 Declaratur hae limitatio, vt procedat, & restrin-
gatur pro eo tantum anno, quo est inchoatum labo-
ritum. Cephal. conf. 187. §. si de cens. haec opinio non
admodum aequa.
- 16 Quae declaratio procedit etiam in colonis ecclesijs.
Franc. Marc. decis. Delphina. 196. par. 2. dicens gene-
raliter hanc opinionem habere magnam citationem,
& loquatur in beneficio vacante per re signationem.
Sunt. Ange. in verbo locatio. 1. & Silu. est. cod. num.
vbi in foro conscientie laus commendat, latissime
com.

Tractatus D. Vincentij Carocij

compensat in iustitia, equitate, & conscientia. Bor-
gni. *decif. 44. num. 23. vique 40. & vbi pluries in fa-
cto iudicatum, & summa cum ratione.*

- 17 Vid etiam pluries in facto calum, vt dominus ex-
pellatur per sententiam iudicis fructibus maturis
non dum collectis; nam habebit partem vti colonus.
Adde Alber. in l. idem quæst. pro soc. & a legatus Frac.
Marc. *decif. 178. par. 2.*

- 18 Bene verum est, quod vendens fundum simplici-
ter censetur etiam vendere partem coloni. *Idem in l. cum
filiofamilias, num. 180. ff. de legat. 1. vbi Socin. iun.
num. 261. Bauer. num. 185. Vinc. de Ann. attestans ita
iudicatum, singul. 339. Mantu. sing. 310.*

- 19 Declara in venditione ignorante adeste colonum;
quia tunc non videtur vendidisse partem coloni. Ita
Lafin. in quarto iam loco. Borgia. *decif. 16. num. 14. par. 2.*
Bursat. *conf. 240. num. 20. lib. 3.*

- 20 Contrarium est verus, quinimmo semper præsumit
scientia in domino, si addit, vel non addit colo-
nus, vti de re propria. *decif. Perus. 83. num. 10. confirmata
per auctoritates. decif. Lucan. 83. num. 25. vbi
pariter attestatur communem esse contra Pedemont.
decif. 82. nisi in casu, quando aliter conuenit etset.
Et mihi quoque verior videtur, vt colonus propriæ
possessionis cognoscatur.*

Vnde colonus datur adio personalis contra domi-
num venditorem considera bene in allegata *der. 83.*
Ancha reprehendit laf. qui vete loquitur in empto-
re, non venditore, prout præsupponit.

- 21 Et Rom. *consil. 309. in fin. velle videtur, quod inter
colonum, & dominum est societas de fructibus a so-
lo leparatis, non aut pendentes. Adde Pedemont.
nouissima 55. vbi late requiritur, immo remota di-
fferentia teneat, & ignorantie, non videtur vendita
pars coloni, nisi in loco, vbi notorium est, bona
dari ad laboritum.*

- 22 Vnde solent fieri venditiones cum reueratione
partis coloni, & isto casu si sit venditio saluo iure
coloni, & dominus ad manus colat, non intelligitur
excepta pars domini vti coloni, nisi emptor sciuit
nullum adesse colonum. Bart. in l. si mercedem, §. 1. ff.
de ad. empt. melius in l. si quis legauerit, ff. de legat. 1.
Felin. in cap. inter monasterium, col. 2. de re iudic. & hoc
est communis opinio tellex Alex. *consil. 128. num. 9. vol.
2. Cautus igitur erit emptor in instrumento emptio-
nis, ne sibi præiudicet. Gabr. pariter de communis in
verbo, reueratio. Bursat. *conf. 7. in fin. vol. 1. Sebast.
Medic. de reg. iur. reg. 40. num. 123. par. 1. Firmian. in
verbo reueratio, vbi bene loquitur. Menoch. lib. 2.
præf. 44. in princ. laf. in l. non solum, §. morte, num. 49.
de non. oper. nur.**

ADDITIO

¶ *Surd. decif. 125. num. 18.*

- 23 Secus si dicat, salua pars coloni, quia tunc cum
ad factum se retulerit, illam proculdubio reducer.
Bal. in d. l. si quis legauerit, & est de mente Bar. in d. l.
si mercedem, in fin. l. abba de empt. & vend. q. 18. lex
partis, vbi lubet notabiliter, quod clauis, saluo iure
coloni, operatur vt possit agi ad mercedem, dicens
hoc in practica valde notabile, & quotidianum.

- 24 Limitatur tertio loco dispositio emptorem, c. loc.

vt non procedat data scientia. Vnde singularis fue-
cisor tenetur stare colonum, quando habet notitiam
locationis. Bero. *consil. 2. num. 1. & 15. vol. 1. Bursat.
consil. 10. num. 4. vol. 1. Ceph. conf. 5. & 8. vol. 5. vbi loqui-
tur in secundo conductore scienter emente ad exclu-
sionem primi. Nec agit ad interesse de euisione con-
tra venditorum emptor sciebat. Gozad. *conf. 24. num. 7.**

- 25 Limitatur quarto loco notabiliter, & hoc limita-
tio passim occurrit in practica, & est admodum quo-
tidiana, vt singularis fucesor tenatur stare colo-
no, quando de conductione & locatione est confe-
ctum instrumentum cum hypotheca bonorum. Ita
dicit Bar. in practica perpetuo notandum ad d. l. em-
ptorem, vbi etiam Ang. ita prædicare docet, & dat
pro cautela colonum, vel conductorem, ne expellatur.
Fusi. in verbo, emptor, num. 2. Papien. in forma li-
belli ad facti præstationem in verbo, soluerit, sub nu-
5. verumtem salit. Et ita tenuit Rota *decif. 86. in an-
tiquis, secundum veterem impressionem, & secundum
nouam decif. 1. in de locat. Coriet. in verbo, pactum,
dicens hoc femper in memoria dignum. Gual. fin.
gul. 32. t. volo testare, & hoc communis opinio. Pe-
demont. *decif. 155. num. 20.**

Ampliatur hæc limitatio, siue hypotheca sit ge-
neralis, siue specialis. Ita Bart. Bal. & Salic. in d. l. em-
ptorem, item Bar. in l. 1. §. quod autem de superfl. in
l. qui suum, §. locat. Bar. & Alex. in l. si filiusfamilias,
§. si, ff. solut. mat. Cast. in l. si merces, §. qui suum,
ff. locat. Rot. antiqu. *decif. 86. Guid. Pap. q. 48. & 80.*
Auer. ad Titulolan. 42. Abb. in rap. querelam col.
penult. vbi Anan. num. 9. ne prælati vic. iuas. Aret. &
Alexan. in l. qui absent, §. 1. ff. de acquir. heredit. Ang.
*consil. 145. num. 6. Corn. consil. 6. lib. 4. & hæc est co-
munis opinio. Negul. de pign. par. 1. membra. num. 6.
Ferdinan. Lopez. in repetit. l. filiusfam. §. diu. num. 44. t.
ff. de leg. 1. Couar. var. resol. lib. 2. cap. 15. sub num.
3. verbi, primum, &c.*

ADDITIO

¶ *Beniur. de adio. in princ. num. 214.*

- 26 Adde bene loquentes Port. in §. si, sub num. 6. in fin.
de locat. vbi dat hoc pro confilio non ex pellendo,
vt obligentur omnia bona, & hanc dicit communem,
& ab ea in iudicando non esse recedendum, ac etiam
in puncto iuris veriori. Grat. *respon. 95. lib. 1. vbi
acerrime hanc opinionem de generali hypotheca
defendere nititur, laf. pariter de communis l. si ita
quis, §. ea lege, num. 32. de verbor. oblig. in l. quoties, nu.
29. C. de rei vendit. Capic. *decif. 181. n. 3. Ant. Gomez.
de contract. sub nu. 8. verumtem in quo vbi pariter de
communis Ioan. de Amic. conf. 173. Alexan. de Neuo.
conf. 25. num. 2. Becci. conf. 8. Mozz. de contr. in de loc.
col. fin. num. 16. Seta ph. de priuileg. iuram. priuileg. 74.
num. 4. & priuileg. 185. vbi de communis, & multos ex
istis non allegat.**

Adde Borgia. de usufruct. num. 174. Menoch. *conf. 63. nu. 10. vol. 1. Rot. Perus. decif. 60. par. 2. Rol. consil. 62. num. 19. vol. 1. & istud consilium passim frequen-
tatur. Mari. Anguili. *conf. 21. 6. num. 26. Socin. conf. 12. t. num. 1. 6. vol. 1. & conf. 59. num. 2. Ruin. conf. 180. num. 18. vol. 1. Rimin. ien. conf. 43. volum. 4. Ioseph de
Ludou. renit. 74. in fine. Cellan. tract. clausul. contrati.**

- in verbo obligatus, & c. Plo. de iustem iuran. §. 4. nu. 83. Jacob. Menoc. de reuicem. possell. remed. 3. num. 38. Iaf. in in d. §. diuim. 1. Iellu. num. 932. & in 1. deli. nu. 121. vbi Cro. num. 10. Cagno. in l. 2. nu. 175. C. de pelli. Euan. Soarez. in eius thesaur. litera A. nu. 139. & litera P. nu. 372. Paril. in confecta. §. 209. 23. n. 96. Nat. le communi. conf. 426. nu. 3. vol. 1. Alpha. repert. 60. Tiraq. de retrahit. uen. §. 3. gl. 1. m. 8. late de magis communi. Joseph. de Ludou. Rot. Lucas. 38. vbi ampliat procedere etiam si late statuto de dimittendo possessione per conductorem, prout Luc. lib. 2. c. 13. quia intelligitur secundum ius commune, dummodo conductor non habeat hypothecam in re, vt per eum, & de magis communi etiam Mago. Rot. Luc. 97. numer. 23. Eugen. conf. 58. num. 5, ita vt dici possit de hoc hodie non esse dubitandum, & practica plene obseruat.
- 27 Contrarium de magis communi tenet Dionys. in consuetud. Bles. vt specialis requiratur, art. 101. fol. 296. relatus per Burl. conf. 101. nu. 2. part. 1. Serafe de iuram. primi. 158. Rebuff. autestas pluries in facto iudicando, in l. alienat. vbi 3. limitari potest. de verb. signif. lac. Rian. conf. 6. in fin. vol. 4. vbi hoc intrepide tenet, & dicit magis communem, & ab ea in iudicando non recedendum, conf. 743. vbi licet generalis hypotheca insistere possit, tamen obli. interesse expelli potest, sed in speciali.
- 28 Concilia (si tamen vera est hęc secunda opinio) vt sufficiat generalis colonus, vt possit rem conductam retinere pro suo interesse, & sic procedat prima opinio. Aut quęritur, an allegatio sit nulla, ita vt non habeat necesse colonus probare suum interesse, & sic requiratur specialis. Feder. Lo pez. 1. §. diuim. 88. Ant. Gab. de pignor. candel. 1. nu. 6.
- 29 Datur igitur retentio in omni casu colonus, & consequenter expelli non poterit a singulari iuceffore.
- 30 Extenditur hæc limitatio, vt generalis hypotheca per errorem omiffa habeatur pro appofita. Boer. dec. 182. nu. 54. post Veron. & Iaf. per eum allegatos. Tiraq. de retrahit. §. 3. gl. 1. nu. 7.
- Cui plene proferunt addo Bal. in l. bene a Zarone, col. 1. in fin. C. de quadrienn. p. script. in l. 1. col. pen. in §. 1. fol. matr. decif. Neapolita. 159. in nouiff. Atti. super confit. de feriis, & salariis iudicam. num. 13. Nicolaus in l. generaliter, nu. 68. C. de fecund. nupt. Rui. conf. 32. col. pen. vol. 5. Decl. in l. femper in stipulationibus, nu. 14. de reg. iur. Ant. Gab. de confit. concl. 3. nu. 14. posuit alias ad l. excep. C. loc. par. 1.
- 31 Extenditur secundo, vt non audiatur offerendo si. de iussore, quando damna sunt iniqua, alias fidem sufficeret. Goza. conf. 100. nu. 21. Pedem. decif. 77. Burlat. conf. 101. nu. 2. vol. 1. ponam in tit. de expens. li. in non liquidis sufficiat fidemissor.
- 32 Extenditur tertio, vt hæc generalis hypotheca suff. fiat etiam sine prohibitione alienationis. Viua. ex communi opin. 61. circa med. p. 2.
- 33 Decl. ratur, vt illo casu emptor, vel alius singularis iussor, offerat conductori suum interesse, quo casu expelli poterit. Salic. in l. emptorem, col. 2. de iur. Castren. in l. ubi §. fin. h. de leg. 1. Corn. conf. 6. vol. 4. Ang. conf. 145. nu. 6. Rui. conf. 180. nu. 8. vol. 1. Et hæc est communis opin. Rot. conf. 60. nu. 12. vol. 1. Viui. opin. di. part. 2. post Neguian. & alios ultra quem subdeklaratur, vt procedat, si colonus agat iure si excipiat, quia iussor ei p. p. stare tenetur, Socin.

conf. 90. col. 1. lib. 1. Cuman. conf. 170. col. fin. Anton. Anguol. conf. 10. nu. 12. Plo. ad l. si quando, nu. 121. secundum primam impressionem. Paril. conf. 98. nu. 12. vol. 4. Berol. conf. 97. num. 4. conf. 136. lib. 1. Grai. conf. 94. n. 27. vol. 1. Alex. de Neuo. conf. 35. Gomez de contracc. cap. 3. nu. 7. & Borna. in repert. in verbo vifumina, riu. Berol. conf. 2. nu. 12. Joseph. de Ludou. Rot. Lucas. 38. sub nu. 16.

A D D I T I O.

Desf. Auenio. 108.

- 34 Addo, quod hæc est communis opin. Guid. Pep. q. 480. nu. 2. Gozza. conf. 24. nu. 9. Soci. iun. conf. 129. nu. 10. lib. 2. Cephal. conf. 552. nu. 12. & 16. vol. 4. Abinde magis communi §. 7. c. 38. & 39.

A D D I T I O.

Pulchre Valaf. decif. Portogall. 76. nu. 5. qui bene loquatur in isto casu.

- 35 Subdeklaratur secundo, stante iuramento, quod obligat p. p. quod casu singularis iussor tenetur locationi, nec auditur offerendo interesse.
- 36 Idem in pacto de non alienando cum speciali hypotheca de quibus duobus casibus communem dicit Negulde pign. par. 2. nu. 2. m. m. b. 2. Rolan. conf. 60. in 2. dubio, vol. 1. Couar. var. resolut. lib. 2. c. 15. sub nu. 3. vbi vltimo est, & magis communem Turza. prim. 48. Ro. deri. Soar. in l. p. p. rem iudicam. nu. 6. de re iud. Perlon. conf. 4. 1.
- 37 Extenditur ultra Couar. idem si adiciatur pena Berol. q. 97. per §. non solum, Iustit. verb. oblig. conf. 97. volum. 1. l. holot. decif. 420. Burlat. conf. 101. nu. 2. vol. 1. Pedem. decif. 82. & 156.

A D D I T I O.

Extenditur quarto etiam si esset promissum in veritate, Bal. in cap. in literis de p. assumpt. alios citat. Siman. de fecund. recognit. cap. 109. col. 2. vel sub fide sua, quia habet vim iuramenti. Borna. in repertor. decif. part. 1. in verb. promittens sub fide.

In omnibus antem istis casibus, promittens faciendo possibile excoatur. Aff. decif. 205. per totum. Grammatic. decif. 101. num. 80. Marant. qui ita concludit, disp. 7. num. 10. 19. Scraphim. prim. leg. 7. q. nu. 22. 31. Cros. ad l. 4. §. Cato nu. 97. de verb. oblig. late Sord. decif. 234. nu. 12. vbi que ad f. m. c.

Extenditur quinto vt idem sit, si apponatur promissioni clausula finire & libere. Paril. conf. 10. nu. 6. 39. vol. 1.

Extenditur sexto etiam in promissione sub fide qua pariter habet vim iuramenti, cap. 1. vbi Gemini. post 10. And. de sepultur. lib. 6. c. ad aures quod met. conf. late Iaf. conf. 91. num. 7. Iacob. ad l. si quis maior, num. 22. vbi Paril. nu. 40. C. de translatio. Bertrand. conf. 269. nu. 5. vol. 7. Pindl. ad l. 2. p. 3. cap. 1. C. de rescind. v. ad de com. muni. Bertr. an. conf. 162. col. 5. vol. 1. Ant. Gab. de translatio. concl. 1. num. 28.

- 38 Quod procedit, siue emptor, vel alius singularis iussor, scilicet iuramentum siue non, & sic nesciuit loca.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- Inactionem. Nat. conf. 426. vol. 2. quod durum visum fuit Couar. refol. lib. 2. r. 15. ex quo iste singularis superest non contraxit, nec est successor universalis ut factum alterius sibi nocere debeat, & Viu i. in Silas, lib. 1. epist. 127. nu. 10.
- 39 Limitatur quinto loco dispositio l. emptorem, C. locat. vt licet singularis succesor non tenetur stare colono, tamen locator tenetur conductori ad int. et se l. qui fundum l. si merces, §. 1. ff. locat. Bero. q. 97. num. 1. Grat. conf. 95. num. 30. vol. 1. Deci. conf. 8. Duen. reg. 240. nu. 10.
- 40 Vnde quando non adesset iuramentum, solet practi- cari, vt emptor offerat interesse colono, & cogitur descendere non obstante hypotheca: ita est communis practica. Nat. conf. 426. vol. 2.
- 41 Ampliatur vltra alios hæc quinta limitatio, vt procedat in casu quando locatio facta sit ad certum tem- pus, cū pactio, quod non possit locatur ante quinque- nium alienare, nam si post quinqueannum alienabit, ad interesse tenebitur, licet ad tempus prohibitum censetur post tempus permissum, l. si merces, §. 1. ff. loc. Bero. q. 97. per totam, & diximus superius.
- 42 Cautus tamen in hoc erit conductor, quod si spon- te relaxet possessionem singulari successori, sibi præ- iudicat, nec amplius agere poterit ad damna, & inter- esse contra locatorem. Ita alias tenuit Roi in vna lo- cationis molendinorum coram Aldobradino, die 14. Maij 1547. vt per Paleott. derif. 52. Anton. Iucuerat. Buri. conf. 10. t. m. 4. vol. 1.
- 43 Bene verum est, quod si colonus admittere noluerit singulari successori, quod locator, qui vendi- dit, agat contra colonum, & dicat ex hoc esse spolia- tum, & petat restitui. Ita docet fieri in practica Spo- cula in tit. de restit. spol. §. 1. nu. 4.
- 44 Ad do tamen, quod conductor expelli poterit data cautione de soluendo interesse, & hæc est communis opinio. Nat. conf. 240. nu. 3. lib. 2.
- 45 Quam declarata veram esse, si interesse non sit li- quidum, secus si sit liquidum, prout anticipatę solu- tiones, & similes. Soc. conf. 90. num. 20. lib. 4. Gozad. conf. 100. numer. 2. 1. & conf. 97. in fin. lib. 1. Beninten. derif. 77. numer. 10. Buriat. in terminis, conf. 101. lib. 1. Idem de proxime liquidando, Rot. Luc. Ioseph. Lud. 38. num. 19.
- 46 Limitatur ex xto dispositio l. emptorem, C. locat. nisi locator receperit pensionem anticipatam totius tē- poris, quo casu singularis succesor tenetur stare colo- no, ita vno verbo limitat practica Papei. in forma libellat. sicut præstationem, in verbo soluere, nu. 5. in fi. & in gl. in c. l. m. 13. Ad do tal. in l. qui in futurum, nu. 1. ff. de pñt. Borge. derif. 44. nu. 8.
- 47 Quæ limitatio ampliatur ad materiam l. ad, C. locat. vt non sit locus regulatiōis ex d. l. ad, si pen- sionem recipiat. ita Bal. in d. l. ad, Corn. conf. 103. volum. pñt. v. 2. An. Gabr. de locat. c. encl. 3. num. 7. ex dictis superius in materia regulatiōis.
- 48 Declaratur in locatiōe facta de bonis ecclesiæ a Reōre ecclesiæ, & ratio est, quia in primo casu sunt obligata bona venditoris, qui erat dominus dictorum bonorum, secus in casu isto. Ang. conf. 425. in secundo dubio, conf. 49. num. 7. volum. 1. Gigas de pension. quæst. 83. Rodo. de reb. eccl. §. si ad contractum, & §. si ad mo- ratio.
- 49 Limitatur septimo dispositio l. emptorem. C. locat. vt non procedat in Prælo succedente alteri Prælo priuato per sententiam, quando nec fit, nec condu- ctori est intimatum. Bald. in l. habemus, la secunda, in prin. C. de sacros. rit. l. Ang. conf. 555. in 5. dubio. Ro. lan. conf. 49. num. 7. vol. 2. Croc. conf. 414. nu. 5. vol. 3. tal. in l. diuortio, nu. 9. & nu. 39. ff. solut. matr. Bal. in c. quoniam frequenter, §. si, vt lite non contestata. Borge. derif. 45. nu. 33.
- 50 Et circa ea, quæ allegata sunt de anticipata solutio- ne, ad do vnum latius vtile in hac locati & cōduci m. a. teria, quod colonus, vel conductor soluens ante diem, vel tempus liberatur, siue appareat vera numeratio, siue confessio de receptis, & præiudicat etiam sico creditori ex aliquo delicto succedente. Bos. in tit. de bi- gressis, an delinquenti soluere a m. 6. vique ad finem, & est materia frequens & quotidiana.
- 51 Et ibi Bos. refert vnum dictum morale Bal. colle- ctum ex legibus de locato & conduco loquentibus, scilicet prospiciet futurorum, quamuis pertineat ad sapientem virum, tamen non afficit damno non co- gitantem, nisi ex præsentī debeat cogitare. Bal. in l. ade, col. 4. vers. quare de quibus vibus, C. loc. allegat l. si quis domum, §. si, l. de de qua late videmus in mate- ria vniuersalis.
- 52 Multæ autem cautelę dantur in hac materia l. em- ptorem, C. locat. tam ex parte locatoris, quam con- ductoris. Cautela prima. Hypotheca bonorum, de qua iam vidimus.
- Ad do solum Roderic. Soarez. in l. post rem iudica- tam, nu. 8. qui velle videtur quod generalis hypothe- ca simplex, & pura non facit, vt singularis succesor teneatur stare colono, si offerat suum interesse, sed vt succesor teneatur stare colono, requiruntur duo co- palatiue, pactum de non alienando, & specialis hypo- theca rei, fundans se admodum in illo facto habuisse, & consuluisse.
- Ad do Rom. conf. 423. in fin. Benincassi in tract. caut. lit. r. 46. vers. 5.
- 53 Ad do, quod istud pactum fieri debet vel in instru- mento, quod sanè vtilius est, vel incontinenti, post- prætente tamen conductore, eo a utem aliate nihil operabitur. Ita deducit Feb. conf. 51. nu. 6.
- Causa admodum quotidiana, & frequens, quia passim contrahentes obliiti pacificuntur incontinenti post instrumentum, & intrat regula, plus dictum, & minus scriptum. Et ad do vltimus Buriat. d. conf. 101. nu. 3. vbi sentit vltiorem, & stabiliorem opinionem esse, si apponatur hypotheca omnium bonorum cum aliquibus casibus prægnantibus.
- 54 Cautela secunda. Promittit non expellere etiam si pro visu suo indigeret. Pely. conf. 43. Nec istis casibus locator liberatur offerendo interesse secundum ma- gis communem opinionem. Soci. conf. 90. col. 1. lib. 4. Guid. Pap. derif. 480. nu. 5.
- 55 Cautela tertia. Contra, vt colonus, vel cōduktor, possit cogi stare in conductione, cautela datur, vt in venditione apponatur illa verba, veditur re, & omne- ius, omneque actionem reale, & personalem, quæ co- petit in dicta re pro dicta re, vel eius occasione, faciens eius procuratorem in rem suam, quia singularis suc- cessor agit actione sibi cessā. Ita Bar. in l. qui fundum ff. locat. dicens in practica hoc perpetuo notandum.
- 56 Cautela quarta. Sed pro conductore pactum reso- lutium cum annullatione iuris agendi contra quæ- cunque

cunctus Borguin. in reperi. in verbo, *usufructuarius*.

Prædicando tamen animaduertendum est, quod emptor antequam citat, vel faciat præceptum, de discombrado conditori, informer se prius, & videat si post instrumentum locationis, facta cum hypotheca bonorum, alias si postea exhibeatur per conductorem condemnabitur emptor in expensis. Ita in terminis prædicare docet Lanfranch. in cap. quoniam contra, in verbo *ex pensâ sub num. 4. vers. ecce exemplum*. vbi dicit notarium teneri ad exhibendum emptori, vt habet in interesse, ex Ang. in l. si quis ex argentariis, Cod. de edend. commendat. pro notabili. Borgon. de test. nu. 30.)

De materia l. si ff. de iure fisci.

Proxima est ad materiam l. emptorem, materia l. si de iure fisci, si vendatur res locata pendente locatione, in qua ad eius intellectum considero plures casus utiles, & quotidianos.

1. Primus est casus. Vendit fundum locatum, in quo sunt fructus naturales pendentes pertinent ad emptorem, quia fructus pendentes sunt pars fundi, l. fructus ff. de rei vendic. facit materia l. emptorem, vt singularis successor non teneatur stare colono. Aret. conf. 160. Papien. in libello venditionis. in l. fructus nu. 3.

2. Secundus est casus. Vendita res, quam non facit fructus naturales, sed industriales, vt domo, nauis, & similibus pensio distribuitur pro rata temporis l. Italia. nu. 6. de fructibus, & ibi uot. ff. de alt. empt. Tertius est casus. Vendita res, qua pro fructibus debetur certa annualis pensio, tunc si est ille singularis successor, qui teneatur stare colono, vt fiscus, & similes, de quibus supra, tuoc transit ad eius colonum, tempore, quo pensio solui debet. Si vero talis successor non teneatur stare colono, tunc inspicendum est tempus, quo fructus percipiuntur. Bar. in l. si ff. de iur. fisci. Bald. in l. si traditio, & in l. fructus, de alt. empt. l. 1. col. 4. C. de usufructu leg. Alex. conf. 28. nu. 3. vol. 1. Fab. de Mon. de empt. & vendit. quest. 6. princ. numer. 23. cum sequent. l. si in 5. actionem nu. 140. de actio per reg. de iure fisci, lib. 6. tit. 4. nu. 35.

3. Quartus est casus ad intellectum l. si ff. de iur. fisci, vt non procedat in bonis dotalibus locatis, vt si pendente locatione matrimonium dissoluitur, sit diuisio per contributionem, gl. ad l. diuortio in verbo, debebatur, ff. de sol. mat. vbi Bar. & alij hoc notant rationem redentes, quia venditio fit ex voluntate, restitutio dotis ex necessitate. Vnde magis lubenitur.

5. Quintus est casus ad materiam l. si ff. de iur. fisci si ager erat locatus colonis, & fructus erant collecti, integre pensio ipso dat ad hæc. edem fructuarius: si vero fructus nondum erant collecti, diuidenda est pensio vltimi anni inter hæc rede fructuarius. Ita Alber. ad l. 1. & ad l. de fructu col. 1. in ff. de usufructu vbi rationem reddit vtilem in materia locati & conducti, de qua agimus. Nam quando ager est locatus, questum est iamius fructuario petendæ pensionis, quod et lex pro tempore præterito auferre noluit, ex futuro euentu mortis, quod esset iniquum, secus quando ager non est locatus, vt ibi pulchre per eum.

6. Sextus casus est ad materiam l. si ff. de iur. fisci, si emptor fundum locauerat pro certa pensionem, vel responsione cum pacto de reintroduendo, si venditor, aut

cõsanguineus redimet ante tempus destinatum pensioni, vel responsioni faciendo: fructus diuiduntur pro rata temporis inter emptorem, & venditor. Cuius in l. qui Romæ, in princ. ff. de verbo oblig. quem ibi secutus fuit Soci. nu. 10. l. al. nu. 37. idem Cuias. in l. 1. ff. de iure fisci. late Tiraq. de retract. conuent. 5. §. gl. 1. num. 11. Cagn. in l. 2. nu. 45. C. de pall. inter empt. & vendit. vbi Goza. nu. 130. & iterum q. 16. nu. 158. Didac. var. resolut. lib. 1. c. 15. nu. 7. attestans hanc opinionem humaniorem, quæuiorem, & vtiliorem.

7. Addo ei plene proficenti bonum verbum. Et hæc magis communis opinio. Rolan. conf. 27. nu. 6. lib. 2. Calcan. de usufructu. n. 244. & secundum hanc sunt plures iudicatum. Anch. Rhegic. n. 9. l. 3. nu. 11. p. 1. decij. Perus. 79. nu. 7. p. 1. Vidi in facto casum. Plures fratres simul habitantes locauerunt domum communem, postea venerunt ad diuisionem, & vni conuigie domus locata, vni accessit pensio de tempore præterito: patet ex relatis casibus, & adde Roman. conf. 10. Tiraq. de retract. ligaz. §. 1. gl. 7. nu. 42. si fructus debeantur semel isti anno, vt frumentum, & finalia, cedunt emptori, nisi locatio sit biennalis, vel ad longum tempus, si vero fructus debentur diuissim, et pensiones tunc sit diuisio pro rata. Salyc. in d. §. de fructibus, quem magistralem dicit Vinc. Fran. decij. 59. Gomel. var. resolut. lib. 2. c. 2. Pedemont. nouij. 56. nu. 6.

De collectis.

Pachra, frequens, & quotidiana est indagatio, & plures in facto agitata, an coloni, vel conductores teneantur pro eorum parte ad collectas, & alia onera.

1. Pro parte affirmatiua facit, quia tenentur soluere decimas, c. nobis, & c. ana nobis, vers. & cum in cunctis de decimis.

2. Secundo, si ignis exercent, tenentur contribuere in oneribus patronis, etiam si pensionem non haberent. l. si ff. §. si ff. ad municipia. ergo pro fructibus lucratis pariter eis indici muneris possunt, & collectas, & similia, & hanc opinionem tenuit Luc. de Pen. in l. fin. q. 17. C. de quibus mna. vel præstatio nemini, licet se excuset. Capra. de reg. iur. & tract. 1. §. 6. nu. 85. post gl. in noc. Federic. per eum citatos, & locatores molestari non debent pro collectis inquilinorum. Marc. decij. 46. nu. 9.

3. Pro parte contraria, q. domini, & locatores tenentur, facit. text. in 5. nullus, ant. de coll. l. lib. in fi. & l. si penus, C. de agr. & cens. lib. 11. vbi domini prædiorum, non coloni tenentur muneribus, & ibi no. And. de Barulo & lo. de Plat.

Secundo munus collectarum debet imponi illis, qui possident pro suo, & iure suo faciunt suos, ex no. per Curt. sen. conf. 36. Tarpal. in l. placet, colom. 9. nu. 2. c. de sacrosanct. eccles. Alexand. conf. 35. numero 1. volum. 4.

4. Tertio, onus collectarum pertinet ad dominum, d. l. si penus, in fine.

Et hæc secunda opinio regulariter est vera, vt ad locatorem pariter, & dominum pertineat onus collectarum, & ipse teneatur soluere collectas, & alia onera subire, non cumductores, & ratio est, quia non possident, & grauantur onere annexo patronis. Rimini. conf. 31. nu. 31. & 57.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Et hanc opinionem tenuit Soc. *conf. 1. 9. numer. 9. vol. 1. 1. 1. in l. fructus. an. 1. 4. ff. solut. matr. in l. 1. numer. 30. & 32. C. de iur. empt. poll. Bal. ibi col. 1. vers. 6. Brun. de stat. ex d. n. s. famia. art. 8. qua. 22. col. 4. circa finem Nat. *conf. 405. numer. 9. post Lud. Bolgen. conf. 54. Laur. Silua. conf. 9. numer. 17. Nico. Bello. conf. 7. numer. 9. Paris. conf. 25. numer. 10. vol. 1. 1. Joan. Maur. Sequans in repet. 1. 1. v. 1. 1. 1. col. 10. 3. C. de milit. & in quo loco, & hæc est communis opinio Pedem. *decif. 83. vbi bonos locos, Crue. conf. 145. numer. 21. Vncen. Franc. decif. 107. numer. 1. Roia nouissim. in fine. part. 2.***

6 Ampliatur primo hæc conclusio, vt procedat tam in conductore proprio, qui (vt viam discimus) numerus coliti, & respondit in tanta pecunia numerata, siue in colonio partiariorum Pedemontia in citato loco, vbi numer. 6. in fin. bonam rationem reddit, quia pars fructuum partiariorum tangens habetur locum operum, laborum, & lumpsum in cultura agrorum, igitur proprie non dicuntur fructus, & sic collecta sine subiecta fructuum esset, Fructus enim intelliguntur de ductis es petis, & lumpsum factis in operibus, bobus, & agrorum cultura, & lo quilibet dispositio. *lex vel statutum intelligitur, g. 1. Bar. & Ang. in l. in fundo. ff. de rei vendi. gloss. in cap. cum antea, in verbo, fructus, & ibi Bar. hac col. 2. de pigno. Alex. 1. 1. 1. 1. alij in l. fructus. ff. solut. matr. in l. in quaeretur. g. fin. de leg. 3. Specul. de expens. 5. 1. vers. expens. igitur. Salic. in l. si quis scitis. C. de rei vendi. vbi hoc procedere dicunt in male fidei possessore, Ang. per illum text. in l. 1. C. de fruct. & lit. expens. Fel. in cap. cum M. numer. 30. de consuet. & ad nostram col. 1. & 2. de iur. iur. late traq. de retrah. Lignaz. g. 15. g. 1. numer. 1. Dida. var. resolut. lib. 1. c. 3. numer. 3.*

7 Addo quod hæc est communis opinio. Viui. lib. 1. opin. 30. Eman. Socarez in suo thesaur. littera F. numer. 360. Et propterea applicando ad causam, de qua agitur, si colonus vellet deducere ante omnia expensas, & posside diuere fructus, ad medium, non audiret, quia expensas, & labor computatur cum illa parte fructuum, vt dictum est ex Pedemont. in 7.

8 Addo bene loquentes, & satis admodum ad propositum materię locati & conducti, de qua agimus, lo. And. ad Spec. in l. 1. de locato, g. passim, vers. quid si locans Cyn. in l. 1. in fin. C. pro socio, & ibi Bald. q. 7. & ita de consuetudine seruatur, Bart. in l. 1. fructus. numer. 5. vbi Castren. numer. 8. dicit esse causam quotidianam, & roenti tenendum, 1. 1. numer. 12. dicit hanc esse communem opinionem, & ita de generali consuetudine seruatur. lo. And. in c. 1. de decim. Corne. *conf. 289. lib. 1. d. 1. de dec. 1. 5. 1. Franc. Marc. decif. 888. numer. 5. p. 1. & 895. numer. 2. part. 1. Jacob. Menoc. de excep. & posside. mod. 15. numer. 5. 6.*

9 Et hoc verum est, siue colonus colat ad medium, siue ad tertiam partem, siue alio quouis modo. Franc. Marc. *decif. 888. numer. 5. p. 1. atticians ita esse communem vltim. & consuetudinem. Ang. in verbo colonus. numer. 5. Menoch. lib. 2. cent. 3. c. 21. numer. 2. & c. 1. in facti contingencia habuit cum filiostrina Gaudi. mali tunc Alesandrin. postmodum Pio V. Pont. fice Maximo in Academia Montis Regalis. Pet. de Vb. h. de duob. fratrib. p. 6. q. 13. post Bar. in l. quibus diebus. g. 1. ff. de condit. & demon.*

10 Colonus igitur siue ad medium, vel, vt vulgo dicitur, a terço, vel vt Tudertini dicunt a cinque monti,

numquam deducit impensas.

11 Hinc conductor, qui promissit tot arbores plantare quolibet anno, non potest expensas factas in illis repetere, quia intelligitur suis sumptibus secus si promissit simpliciter melioralle, quia expensas repetere poterit ita (subtiliter Pinell. in l. 2. p. 2. numer. 10. C. de rescind. vendi. sentit Alesius *conf. 60. numer. 5. lib. 2. Borgn. decif. 32. numer. 48. parte 2.*

Vnde cauti eris in verbis instrumētū.

Ampliatur secundo loco principalis conclusio, de collectis, vt statutum ardens colonis ad soluendum collectas sit iniquum. Boff. de Principe, numer. 102. Ro. lan. *conf. 79. numer. 1. vol. 4. Petr. de Vbald. de duob. fratr. p. 1. 1. numer. 38. Riminal. l. 1. conf. 100. numer. 15. vol. 1. Bal. in l. 1. q. 7. C. pro soc. Franc. Marc. decif. 311. p. 2. Afflicti. in constituto. Sicilie lib. 1. rubr. 7. de decim. numer. 20. Cephal. *conf. 1. 8. vol. 2. Bertrand. conf. 250. numer. 4. vol. 1. Nat. conf. 243. vol. 2. decif. Tervisi. 106. in princip. parte 2. Brislen. in verbo colonus. numer. 9. & 14. Firmian. in eodem verbo. numer. 81. & 141. & 142. Amples Mazari. consilio 49. A nchar. q. familiar. 24. Benint end. decif. 16. Annibal. Montarrad statutu in Bononiæ, lib. 6. p. 3. de pena non laborant. terr. gl. 4. 10. 19. vbi ex communi omnes expensas ad colonum pertinere agit. Buria. *conf. 330. numer. 50. vol. 3.***

12 Subdeklararem, vt deductis oneribus, & impensis si quid superest de parte colonii, quod proportionabiliter collectis possit, ita Pedemont. in citato loco, ex l. alius. ff. ad municipal. & notatus per gloss. in l. generalibus. final. ff. de iur. iur. Dec. *conf. 1. 167. numer. 1. secundo.* & ita obseruari intellige in multis pariter Romanolæ, & tunc etiam obseruatum in mea patria Tudertina tempore triennij collectarum, vbi in puncto iuris fuit deputatum super allegatis per Pedemont. in citato loco.

13 Ampliatur secundo loco, vt si post contractum suum perueniat noua causa collectandi, vel imponendi alia onera, quod adhuc spectat ad locatorem, non conductorem, siue ad longum tempus, siue ad modicum. Ruin. *conf. 77. vol. 1. Eug. loquens in colonis clientorum, vt nullatenus pro eorum rata cogi possint. conf. 56. eodem soluta. 3. in fine.*

Ampliatur tertio, vt si soluerat detur repetitio, Riminal. *conf. 100. numer. 55. vol. 1. vbi etiam tenet, quod colonus soluendo collectas non acquirit ius contra domum, nisi in rependo tantum.*

14 Limitatur primo loco, vt non procedat in oneribus corpore realibus, vt in tributo, quod de fructuum corpore soluitur. Alex. *conf. 4. col. 2. lib. 5. Acilio. conf. 27. numer. 10.*

15 Subampliatur hæc limitatio, vt procedat, & locū habeat, siue sit colonus partiariorum, siue conductor in pecunia, nam percipiendo fructus tenetur ad onera realia, que percipiuntur ex corpore fructuum. Millis. lib. 1. *conf. 2. 97. numer. 5. 6. 6. post Bart. in l. 1. C. de annu. & tribut. lib. 10. quod valde commendat ibi Ioan. de Pla. numer. 2. Roma. in l. imperatores, de Publican. Castren. *conf. 442. in fine. lib. 1. 1. 1. conf. 109. in fin. lib. 1. & hæc est communis opinio. Ari. Pinell. de bon. mat. lib. 1. part. 2. numer. 72. vers. 10. ampliatur fol. 187. Eman. in suo thesaur. littera C. numer. 216. Corne. id valde commendans, in singula, in verbo locat. 1. Petr. Rauenn. singul. vltim.**

16 Pro qua communi opinione ultra alios mihi videtur

tue

tur bonus text. in l. si sine, §. Lucius de administrat. ubi l. C. refect conductum in particulariter ciuita-
tis, in qua domini prædiorum, non conductores o-
nera realia perfoluebant, ex quo contextu duo colliguntur.

- 17 Primum, quod remota consuetudine conductor
teneatur ad onera realia.
- 18 Consideraui quandoque, quod si essemus in condu-
ctore ad nummos, penes quem facta responsione in
pecunia omnes fructus remanent, utque hoc tole-
rabile est, nam si onus reale fructus respicit, & isti
omnes remanent penes ipsum conductorem, merito
iste tenebitur, & ita videtur innuere, & sentire Cor-
sect. in citato iam loco. Si enim locator nullus in fru-
ctibus recipit fructum non videtur obligatus ad onera
realia; aliud videtur dicendum in partuario, qui
habet ratam fructuum, ut pro rata teneatur ad onera
realia, & ob id nescio, an Emanuel in citato loco
non sit nimis generaliter locutus, & ita etiam sentit
Alex. conf. 35. num. 1. vol. 4. laf. conf. 108. in fin. lib. 1.
Pedem. ut supra, & Bellon. conf. 27.
- 19 Limitatur secundo in decimis, quas tenentur fol-
uere coloni, & conductores. Luc. de pen. in l. si, quest.
17. C. de quibus muneribus, vel præsatione, licet sit ex-
pressum. Bellon. conf. 17. Bero. conf. 146. num. 12. vol. 1.
Natt. conf. 415. vol. 2. & ita communiter obferuatur
Rolan. conf. 79. num. 15. vol. 1. Sotus de iustis. & iur.
lib. 4. art. 6. in fin.
- 20 Ampliatur hæc limitatio, ut procedat etiam in
colonis priuilegiatorum, & religiosorum, ut pro
rum parte teneatur ad decimas perfoluendas, si pri-
uilegium est personale, & non reale. Card. in elema.
q. 21. de decimis, ubi in colonis censuali, & similibus.
Bald. conf. 31. col. 1. vol. 1. loa. de Amic. conf. 18. col.
2. Feder. de Sen. conf. 111. Rolan. conf. 61. num. 15.
vol. 4. Burla. conf. 15. num. 3. & conf. 47. num. 14.
- 21 Addo Rot. decif. 875. in antiquis, & in nouissimis
24. part. 2. ut ad decimas consuetudo tamen atten-
denda est. Bart. in l. libitibus, nu. 14. C. de agr. & conf. nu.
10. & vide Socin. conf. 268. & onus exigendi deci-
mas a colonis pertinet ad Dominum directos. Paris.
conf. 6. in prin. vol. 4.

A D D I T O;

Declaratur hæc ampliatio de Colonis priuilegiatorum,
ut non habeat locum, quando talis solatio minimum gra-
uaret, ut per iudicium, teneatur ad solvendum gabel-
lam parisi Ecclesie, ut Ecclesia hoc modo non reperiret
colonos. laf. in l. 1. col. vii. C. de Indu. vinis tollend. Cof.
in memoria. in verbo Colonos. Late Vincent. de Anna.
singul. 99.

22 Cõsueuerunt in aliquo loco coloni soluere sacra-
mentales in loco domicilij, & prædiales in loco bo-
norij, diuidendo per medium ratam decimæ debite,
& ita vidi pluries obferuari in Digefi Tuderina.

23 Limita in decimis papalibus, quas soluere tenen-
tur domini, Clem. dependium, ubi glol. de decim. &
est text. in extrauagante Bonifacij VIII. per. conf. 139.
Subiuncta in Cardinale, & eius conductore, qui
eodem priuilegio vtitur. Vincent. Franc. decifio. 107.
quem videas.

24 Limitatur secundo loco principaliter in impossi-

tionibus, in reficiendis viis, Pontibus, & fontibus, ad
quas tenentur colonos, seu conductores. laf. conq. 109. nu.
3. lib. 2.

Vnde si Summus Pontifex vellet itinerare, tene-
tur colonos, si moueret bellum, teneatur conductor.
Limitatur tertio stante conventionione, quæ seruari
debet. Rube. Alex. conf. 135. Fessal. de assimo, & col-
lect. part. 2. num. 42.

26 Limitatur quarto stante consuetudine, quæ in hoc
præcipue attendi debet. Ped. decif. 83. in fin.

Addo bene loquentes laf. in l. 1. num. 32. C. de iur.
emphy. Paris. conf. 25. num. 54. & 97. vol. 4. bonus text.
in l. litium, §. de redditibus, C. de agr. & conf. lib.
11. Alex. conf. 52. col. 3. vol. 5. Soc. iun. conf. 49. num. 6.
vol. 1. conf. 75. num. 16. vol. 4. Boff. de principe, num. 120.

27 Limitatur quinto in conductore ad longum tem-
pus, qui ad tributa, & onera tenetur, & hæc est
communis opinio. Alexand. conf. 1. num. 10. vol. 4. Silua.
conf. 47. nu. 4. Parpal. in l. placet nu. 48. C. de sac. sanc.
ecclies. Natt. conf. 36. Eman. in fu. thesau. littera C,
num. 200. in verbo, conductor.

28 Declara, nisi colonus, vel conductor ad longum
tempus solueret pensionem condignam, & fructibus
commensurabilem. Ruin. conf. 77. num. 6. vol. 1. laf.
conf. 156. col. 1. nu. 1. Rolan. conf. 129. volum. 4. Natt.
conf. 409. & 446.

29 Licet contrarium aperte teneat, conf. 312. colum.
2. præcedens tam opinio prior videtur, quam etiam
tenet Brun. de statut. exclus. femina. artic. 8. num. 107.
Eman. in suo thesau. in verbo, conductor, num. 200. Petr.
de Vbal. de collatis, §. 2. Por. conf. 143. num. 2. & 144.
num. 5. & 6. Borg. decif. 54.

30 Subdeclara in conductore gratis possidente, &
fructus percipiente, maxime circa ea quæ respiciunt
utilitatem temporis tantum rei conductæ. Borgin.
decif. 44. num. 58. ubi subdit omnia allegata, & dispo-
sita in collectis, & in positionibus soluendis vendica-
re sibi locum in expensis, & aliis melioramentis re-
petendis.

Addo Rimin. in conf. 441. nu. 4. vol. 4. Vincent.
Franc. decif. 107. Caball. milleleg. §. 24.

Limitatur secundo in colonis priuilegiatorum, qui
non excusantur, si priuilegium est personale, secus in
reali. Deci. in cap. iane, numer. 7. & 8. de priuileg. Fel.
in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ, num. 99. de constit.
Abou. in ex parte, §. primo de decim. conf. 9. volum. 1.
Rota Bisigneti prima de decimis. Auto. Gab. de reg.
iur. ronel. 2. num. 66.

Addo Probum ad Monachum, in c. si laicus, nu. 25.
de iure patron. Rimin. in conf. 998. numer. 11. conf.
47. num. 4. vol. 4. Rolan. conf. 61. num. 14. & 15. vol. 4.
Burla. conf. 42. num. 9. Tiber. Decian. conf. 51. nu. 4. vol.
3. Calla. in consuet. Burg. rubr. 4. §. 6. numer. 8. Cam.
mil. Bertel. de compromiss. glo. 3. num. 306. Rip. respon.
22. num. 4. lib. 2. Silu. conf. 9. & conf. 32. nu. 19. Boll.
de Princip. num. 121. & hæc est comm. reiolu. Villalob.
in verb. ecclesiæ, nu. 3. Borg. de iur. nu. 163. Duenn.
reg. 120. Aegid. Thomasius de numer. & collect. §.
quæpiam, numer. 7. & 9. Boer. decif. 213. numer. 18.
Capra regu. 96. num. 93. Aic. conf. 14. Carau. iur. 40.
num. 20. Rip. de pest. num. 126. & hæc est communis
ma opinio, secundum quam pluries iudicatum. Bor-
gin. decif. 44. num. 97. Guid. Pap. singul. 273. laicus
Menoch. conf. 180. num. 8.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Addo Paris. *conf.* 29. *num.* 10. *conf.* 69. *num.* 6. lib. 1. Cephal. *conf.* 45. *lib.* 1. *num.* 184. *vol.* 4. Roland. *conf.* 61. *num.* 3. *vol.* 4. Pedemont. *decis.* 39. *num.* 19. Ruin. *conf.* 157. *num.* 9. lib. 3. Bertaz. *conf.* 12. *num.* 50. vbi comprehenditur coloni futuri idem *conf.* 21. *num.* 10. Alciat. *conf.* 92. *num.* 2. *vol.* 2. *lib.* 1. *conf.* 217. *vol.* 1. Bonif. de Princip. *et* privileg. *num.* 4. 1. Bur. *conf.* 16. *num.* 4. *vol.* 1. *et* *conf.* 132. *num.* 15. *vol.* 4. Et hæc est verior, & magis communis opinio, habitatio ratione in redactionem. *Idem* *decis.* 8. *num.* 107. Pedemont. *decis.* 10. *lib.* 1. vbi al. 2. *Nat.* *conf.* 109. *vol.* 2. in colonis partiaris. Roland. *conf.* 66. *num.* 29. *vol.* 1. licet sit in personis, vel mixtis Roland. *conf.* 79. *num.* 14. 15. *et* 61. *vol.* 4. Pedemont. 83. *num.* 8. Pet. Anguissol. *lib.* 7. *conf.* 7. *num.* 10. prout collecta habitantibus imposita soluit Paris. *conf.* 5. *num.* 98. *vol.* 1. vel imposita tertia quæ destinata sit numeris colonum. *Mitis* in verbo *colonum*, *num.* 49. quod secus pro fructibus, & gabelis portarum impositis pro eis pro rata dominorum, cui hoc ad dominum de iure, & consuetudine pertinet; Annibal. Monter. ad statutum Bononiæ de pena non laboranti terras. *lib.* 2. *capit.* 23. *§* 11. in verbo, *gabelle*.

Et si ratam quondam tangentem soluerunt, nullum ex hoc acquiritur, sed datur repetitio tantum. Bald. in l. 2. *C. pro fec.* *Rimin.* *sen. conf.* 100. *num.* 56. *vol.* 1. Roland. *conf.* 79. *num.* 10. *num.* 4. Festab. de collect. *part.* 4. *quæst.* 6. *num.* 61. Buriat. *conf.* 330. *num.* 185. *vol.* 3.

Et si coloni sint privilegiati respectu personæ, & bonorum, sublato personali remanet reale. Jac. *Rimin.* *conf.* 739. *vol.* 4.

Et ecclesia locum cum immunitate pro maiori pensione, debet sui immunitatem in conductorem transferre. Silu. *conf.* 9. *num.* 6. Capra. *regu.* 96. *num.* 86. Buriat. *conf.* 442. *num.* 36. *vol.* 4.

31 Ampliatur hæc immunitas, ut non censetur privilegium præiudicium, nisi ipso triginta annorum, & alij concurrentibus, de quibus per Ruin. *conf.* 195. in *fin.* *vol.* 1. Cephal. *conf.* 58. *num.* 90. *vol.* 1. Euerar. *conf.* 42. Buriat. *conf.* 24. in *fin.* *lib.* 1.

32 Declara, ut procedat antequam fructus sint a solo separati, ut tunc coloni gaudeant privilegio minorum, secus si postquam sunt iam effecti mere tales habendo respectum ad colonum vii non exemptum. Aneharan. *cap.* quæquam de censibus. *lib.* 6. Barba. *conf.* 28. *vol.* 4. Bull. de principe, *numero* 122. Buriat. *conf.* 5. *lib.* 1.

33 Contrarium tenuit Port. *conf.* 184. prius tamen opinio verior videtur, quam etiam secutus est Roland. *conf.* 2. *num.* 15. *vol.* 4.

34 Potest fortasse dici, aut respondet in pecunia numerata, & procedat opinio primo loco relata; aut e contra, ut in fructibus, vel parte ipsorum, & procedat altera opinio, ut rata, & fructuum coloni gaudeant tam privilegio. Fel. *conf.* 46. *num.* 17. Borgia. de viis. *num.* 363. Hippol. *Rimin.* *conf.* 744. *vol.* 4.

Secundo dici potest, ut colonus ecclesiæ semper pro eius ratâ exemplum, quando ecclesia nimis gravaretur, & aliter colonus sic de facili non reperiret. Ioan. de Aque. *conf.* 18. *num.* 3. Buriat. *conf.* 42. *num.* 19. *vol.* 1. Feder. de Senis. *conf.* 111. *lib.* 1. *capit.* 11. *de* *indicta* *videtur*. *in* *l. 1. de* *indicta*. *in* *verbo*, *colonus*. Vincenti. de Anna. *§* singular. 59. quibus in locis clare ha-

bes quod coloni ecclesiæ tenentur ad gabelas, pro eorum rata, & maxime quando proportionem fructuum sunt impositæ. Buriat. *conf.* 25. Pedemont. *decis.* 73.

35 Declaratur secundo materia colonorum privilegiatorum, ut teneantur ad gabelas, onera, & alia imposita pro reficiendis viis, pontibus, & fontibus. Fel. de sen. *conf.* 11. *num.* 9. Parnal. in l. placet. *num.* 78. *C. de* *factis*. *eccl.* *Rip.* *respon.* 2. *num.* 22. *vol.* 3. Bertach. de gabel. *part.* 2. *num.* 7. *num.* 17. *Nat.* *conf.* 49. collegium Taurinens. inter consilia feudal. *conf.* 4. Anchar. in c. non minus, de immunita. *eccl.* Aegid. Thom. de col. *lect.* 9. non obstat, *num.* 24. *et* 6. sub iugum. Tiber. Decian. *conf.* 4. per totum, *et* *num.* 19. *vol.* 1. Roland. *conf.* 2. *num.* 1. *vol.* 1. Silu. *conf.* 32. *num.* 18. Purpura. *conf.* 50. *vol.* 1. *conf.* 327. *num.* 14. *et* 485. *vol.* 2. Hippol. *Riminal.* *conf.* 2. *conf.* 4. *conf.* 10. *conf.* 125. *conf.* 35. *vol.* 1. Duenn. *reg.* 100. *num.* 16. Nicola. Fessal. de colle. *lib.* 1. *part.* 5. *num.* 15. *et* 19. hæc est communis opinio. Bero. *conf.* 50. *num.* 3. Pedemont. *decis.* 68. Emanu. Soarez. in suo thes. in verbo clericus, *num.* 15. Viui. *lib.* 2. Alphon. Alvarez. thesaur. Christian. *relig.* 35. *num.* 32. Valqu. de sacris onerac. *lib.* 2. *§* 21. *num.* 7. *num.* 18. Euerar. *conf.* 42.

36 Ampliatur hæc declaratio, ut procedat etiam quoad onera, & collectas impositas, & subrogatas in locum supradictorum onerum. Caste. *conf.* 413. *vol.* 2. Fessal. in d. 4. *per* *num.* 43. cum seq. *Rimin.* *conf.* 756. *num.* 12. *et* 14. *vol.* 4. *et* *conf.* 98. *numero* 16. *vol.* 1.

37 Subdeclara, ut procedat tribus concurrentibus, scilicet licentia Pontificis, vel Episcopi, ex causa valde urgenti, & necessaria, & quoad solutiones laicorum non sufficienter, & sic in subsidium, ut iure consuevit collegium Taurinens. inter *conf.* feudal. *conf.* 4. late Tib. Decian. *conf.* 51. *num.* 3. *vol.* 3. Borgia. *decis.* 44. *sub* *num.* 100.

38 Ex quibus habetur limitatio ad instructionem Cæ de sacrosan. ecclesiæ respectu clericorum, quam etiam eorum colonorum.

39 Declaratur iterum siante pacto, ut conductor aspoget fructus ad domum locatoris, quo casu gaudet privilegio. Roland. *conf.* 61. *vol.* 4.

40 Declaratur quarto, ut conductor clericorum non teneatur ad collectas quando sunt impositæ respectu bonorum, & non fructuum, & super capit. & foragium personarum, & habitantium, quia tunc laboratores tanquam instrumenta rusticalia clericorum, & ecclesiarum ad talia non tenentur. Et est communis opinio. Decian. *conf.* 51. *num.* 1. *vol.* 3. Borgia. *dec.* 44. *num.* 100. Anto. Anguissol. *lib.* 3. *conf.* 52. *num.* 100. Ruin. *in* *un.* *conf.* 353. *num.* 178. *vol.* 4. Cabal. ad constant. *egid.* *lib.* 2. *capit.* 2. *§* 1.

41 Declaratur quinto in muneribus, & collectis impositis personis terrarum ecclesiæ extra calâ iure permittitur, ad quas coloni ecclesiarum nullatenus tenentur. Buriat. *conf.* 29. *per* *totum* *lib.* 1.

42 Declaratur sexto, si ex casibus privilegii colligatur cõpelti colonos, puta si sit appositum in perpetuum. Silu. *conf.* 3. *num.* 1. Alciat. *respon.* 205. *num.* 50. Bull. de princ. *num.* 584. vel nisi appositâ sint verba geminata, puta tali famula. Aiba. *conf.* 64.

43 Ex in his casibus privilegium præsumitur personale. Bart. in l. si de consuet. *privat.* Alex. *conf.* 66. *col.* 1. *vol.* 1. *et* 109. *in* *fin.* *sed* *vol.* 1. *et* 76. *in* *princip.* *num.* 6. *lib.* 1.

Tractatus D. Vincentij Carocij

decif. 101. Barla. conf. 42. nu. 15. Et feruitores merce-
narij non gaudent privilegio competentie a lieri pri-
uilegiato quam episcopo, vel clerico, est communis
opinio. Casil. commu. opin. e. 10. quæst. 7. Bonacof. de
famul. q. 15.

Quæ omnia deseruiunt ad decif. Capie. 12. & ibi ad
ducta Et addit quod in privilegio fori nec famulus, nec
coloni vo gaudent, exceptis famulis Episcopi. Tiber
Decia. lib. 4. c. 9. nu. 5. §. com. 1.

62 Limitatur quarto dispositio l. 2. vbi exemptus pro
se a gabellis, vel dampn. tencatur pro familia, non facta
de speciali mentione. Bei tach. de gabell. par. 7. q. 9.
Franc. Mar. ch. decif. Delphi. 423. nu. 3. part. 2. ad l. vjur,
patrone. C. de viliig.

64 Limitatur quinto in materia restitutionis in inte-
grum, quæ ad famulos non extenditur. Siot. ex com-
muni de restitut. in integr. p. 1. q. 6. art. 5. declarando
vt per eum.

65 Limitatur sexto in famulis perpetuis, secus ad tē-
pus lentit fal. d. l. feruiriarios, nu. 1. sed videtur dubia ex
iam deducis, quia durante seruitio privilegium ser-
ui non debet esse inuile.

66 Limitatur septimo per Alex. in d. l. feruiriarios, vt
procedat in vniuersum, sed in quibuidam casibus a
iure expensis, vt fori, prebalarium sequitur Horat.
Luc. vt sup. m. 4. sed non impertio. Alex. ibi a Dec. re-
prehenditur, quia solum hoc attenditur, an privile-
gium reddatur inutile, vel non.

67 Et familiarcs, qui dicantur Pontificis, vel Ca. dina,
hum. videmus supra ampha. 6. de alijs. Afili. in con-
sistat. regni. lib. 1. rubr. 15. nu. 19. Felin. in capit. inji-
nante de offi. delegat. Rebut. de privileg. scolar. pri-
mieg. 16.

68 Limitatur octauo dispositio d. l. 3. vt si immunitas
concessa sit conductoribus forensibus, & eorum bo-
nis non extenditur ad bona conducta. Cephal. consil.
451. nu. 180. vol. 4.

69 Limitatur nono quando quis se accommodauit
famulo in fraudem. Ferre. de gabell. nu. 324. Bonacof.
de famul. q. 91.

70 Sed pueri esse quæstio, & in foro sæpius agitata,
an conductoribus forensibus iudici possit aiqua col-
lectio pro bonis mobilibus, vel ratione lucr. eorum
artis, & si inquilini non soluerent, an possint mole-
stari locatores.

71 Solent magnates & potentes aliquibus Ciuitatis
proponere, vt imponatur noua gabelia artilianis pro
luero artis ad hoc, vt ipsi tantum minus soluant, quia
talem artem non exercent.

72 Prima igitur conclusio sit. Forenses, inquilini, &
aliqui artus negotiatores cogi nō possunt ad tallias,
& munc. a ordinaria. l. rescripto. §. hualij. munerum, §.
patrimoniorum. 2. de muner. & honoribus. ratio esse
videtur, quia talia munera imponuntur ratione do-
miliij, & sola habitatio non facit domicilium alijs
non concurrentibus. l. libertus. §. sola ratio, & §. sola
domus. l. ad municipi.

73 Limitatur primo nisi Ciuitas haberet hoc ex pri-
uilegio. C. de incolis, & ibi quis libro 10. & not. in d.
§. sola.

74 Limitatur secundo, nisi ex consuetudine forenses
ad id tenerentur. l. 4. & ibi Bart. Cod. de anno coronar.
lib. 10.

75 Limitatur tertio in feneratoribus vsuras exercentibus,

quia tenetur ad tallias in loco, vbi exerceat, etiam si
domiciliuip non habeat. glo. in l. filij. §. fin. ad muni-
cipal. Bart. in l. numerum, §. patrimoniorum, de muner.
& honoribus. Ioan. de Plat. in l. indictiones, Cod. de
annona, & tribu. lib. 11. Bart. in l. 1. Cod. de muner. & in
quo loco.

76 Secunda sit conclusio. Inquilini forenses tenentur
ad muna patrimonialia, seu alia pro mobilibus, seu
immobilibus, quæ habent in loco impositionis, deg.
forma, §. si sero, de censibus.

Ita quod nullus habet exculacione nedum inquilini
sed nec Pontifex, nec ecclesia secundum Bart. in
d. §. patrimoniorum, & l. libemus nullam, C. de sac. ecel.

77 Ampliatur ista conclusio, vt procedat etiam in mer-
catore habente solum pecuniam. lo. de Plat. in d. l. in-
dictiones. Franc. Marc. decif. 461. nu. 4. part. 1.

78 Limitatur ista conclusio in illis, qui habent posses-
sionem in aliquo territorio, & faciunt annuatim res-
pensionem fructuum domo loci, vel in conductoribus
ad longum tempus, vel in prædis emphiteuticilib.
& similibus, ne quis duplici onere grauetur, Bart. in
l. priuilegi. C. de exco. muner. lib. 10. attestans tamen
de consuetudine in aliquibus locis non seruari.

79 Limitatur secundo in inquilino, & incolæ paupere,
qui non habet nisi artem suam, ex qua cum difficultate
viuit, & suam familiam sustentat. Bal. in Authent.
de fund. C. ad Tertu. fact. gl. in l. amittis, la prima. C. de an-
nu. tribu. lib. 10.

80 Tertia sit conclusio. Locatores domorum, & apo-
thecarum molestarum non debent propter solutionem
collectarum, & talliarum, inquilinorum. Franc. Marc.
late d. c. Delphi. 461. nu. 1. vbi vtendo verbis compa-
risonem reddi rationem in his verbis, quia ipsi solum
coluntur pro eorum bonis mobilibus, & lucro artis.

81 Et prædictis accedit id, quod sentit Luc. de Pen. in
l. agro 1. C. de fund. limit. lib. 10. & in l. hys. C. de quibus
nou. & prælat. lib. 10. q. 1. quod pro quæstio, & exer-
cicio artis possit imponi collectio, & tallia.

Recoltas extrahendi blada concessa alteris ex cō-
tractu, & titulo oneroso cum clausula pro se, & suis
hæredibus extenduntur etiam ad colonos, & cōducto-
res, qui hoc casu nomine hæredum continentur. Bur.
lat. ex magis communi conf. 258. nu. 44. in fine lib. 3.

ADDITIO.

Et tenet vt conductor ad gabellam impositam sicut con-
tractus locationis sit nullus, si fructus percipit. Maco.
brn. conf. 18. nu. 338. Surd. decif. 305. nu. 8.

De expensis.

Aggredior vtilem quotidianam, & practicabi-
lem melioramentorum materiam.

Quæ igitur utiliter, an colonus licita sit retentio
pro expensis, & melioramentis factis.

1 Primo videbatur, dicendum quod non. ex l. fin. C.
commu. de leg. in fin.

2 Secundo per text. in §. si quis verum. Auth. de non alio-
nand. & emphyteut.

3 Pro parte affirmatiua facit primo, l. si colon. ff. locat.

4 Secundo facit l. domini, §. si filio. Cod. de iur. facit
l. colonus, ff. de vi, & vi arm. Et hæc est verior opinio
ex iuribus secundo hic loco adductis, & allegatis, &

ita tenet Ang. de pale. & oliu. col. 2. m. 5. vbi & fru. & us & terras retinere potest. Lau. de Pin. conf. 102. Rodoa. de rebus eccl. q. 17. §. 6. led in casu male alienationis. num. 31. Rimini. conf. 633. m. 2. volum. 4. Anchar. quest. 47. num. 24. lib. 3. Nat. conf. 530. numer. 8. volum. 3. Monticuli. in sistem Seruasia. numer. 17. de addition. Gigas de pensio. q. 39. num. 10. Fittia. in verbo conductus potest. Borguin. de Fusu. num. 246. & decif. 43. num. 54. & 44. num. 46. Sebast. Medic. de compens. par. 1. q. 10. num. 17.

- 5 Ampliatur primo dispositio l. colonus, ff. locat. materia ex penalarum, vt procedat, & habeat locum nedum in impensis necessariis, sed etiam vt illicius, l. in rebus, §. possunt, ff. commodat. Aret. conf. 3. num. 7. lac. Menoch. de recuper. poss. remed. 5. num. 550.

Addo Machel parous. 6. num. 9. impensæ autem necessariae et potissimum sunt, quas conductor, vel alius fecit, ne res conducta periret, vel deterior fieret l. impensæ, ff. de impens. in rebus dotabil. fact. vel vt res conducta habitari possit. Castren. post Bart. in l. domus horreorum, §. 1. ff. loca. Rodoa. de reb. eccl. non alien. q. 16. vers. colonus. num. 3. in fine, vel ex consuetudine regionis sine dedecore omitti non possunt restauratio edificii diruti, quod ad vilæ necessitatem pertinebat. Alci. in l. impensæ, §. de ver. sig. vel res omnino inutilis efficeretur. Hieron. Mag. de decif. 33. num. 24. Exempta. Facere aggeres torrenti, ponere arbores in locis demortuorum, edificium dirutum restaurare, & ad villam, & laboris necessitatem pertinebat.

Expensæ vtiles, quæ rem meliorem faciunt vt arbuti pascuatio, doctina puerorum, stercoratio, no. uelletum, pascuatio, horreum adedictum, & similia, Alci. in cit. no. 100.

Addo Caltr. conf. 270. lib. 2. vbi declarando materiam dicit declaratio terra rō, & prædiorum, & expensæ arboribus, & seminandi, & similes non sunt rescindendæ. Similiter plurius arbutum, quædam non durat ultra tempus conductionis, & non repetitur: quædam respicit perpetuum vitium aem, & in hoc tubdistinguitur, aut sunt arbores non fructu feræ ad pulchritudinem tantam, & tunc non repetuntur: si vero ad perpetuū vilitatem, vt oliueum, arbutum (plantas Iudæini vocant) & istæ expensæ debentur quando expensæ plantationis sit magna, sicut si parua, prout salicem, & populum, etiam postiarum pro vitium sustentatione, prout inferius dicam declarando materiam.

- 6 Ampliatur secundo in conductore, qui expellitur de re conductâ sua culpa, puta oh pensionem non solutam, qui conceditur deductio, & retentio melioramentorum necessarium, vel vt illicius. l. domus horreorum, §. primo, vbi Bartol. & clarus in l. colonus, ff. locat. Et no. ad hoc propositum duo iura, quorum vnum declarat aliud namque l. colonus, ff. de vi, & vi armata, generaliter, & sub nuche loquens in fine dicit, quod conductori eadem competit retentio ex iustitia, & rationali causa, quam ibi legislator aliter non ponit, sed ibi ponit finem huius decisionis, l. autem colonus, ff. locat. id in specie deducit in terminis pensionis non solute, & sic clarus locutus est de iustitia, quam Marcellus.

- 7 Et hanc ampliationem tenet etiam, Alci. respon. 20. num. 8. Bero. confil. 73. Rodoa. conf. 28. & 29. col. 1. Riminal. conf. 212. num. 30. vol. 2. decif. Teru. 34. num. 8. vol. 1. Francif. decif. 19. num. 7. Rot. confil. 279.

num. 11. parti. 2. Bero. in c. potuit, nu. 149. de loca. Paris. conf. 79. num. 16. vol. 3. Riminal. sen. conf. 10. num. 114. Floria. num. 9. fo. de Amic. conf. 98. num. 11. Menoch. recuper. remed. 5. quæst. 39. num. 551. Burlat. conf. 330. sub num. 52. vol. 3.

- 8 Contrarium tenet Duen. reg. 37. Menoch. confil. 64. num. 92. lib. 1. Achill. Personat. de petiti. bare. num. 685. Ioseph de Ludouic. concluf. 11. vers. emphyteuta igitur.

- 9 Prima tamen opinio ad eolonom restricta verior videtur ex l. colonus, ff. locat. ibi, eadem pensionem dechitaram nomine.

Subampliatur hæc ampliatio etiam in conductore ad longum tempus, tal. in Authen. qui rem. num. 9. C. de sacros. eccl. valde commendat in l. 2. num. 28. C. de iure emphyten. Roin. confil. 157. num. 23. vol. 1. Alciat. respon. 20. in fine. Aret. confil. 111. in 2. dubio, vbi sublimitatem superari possunt ex tunc, tunc do. minus pati debet conductorem colere, etiam si recuset pensionem soluere, per l. sed aded, §. sed si inquit. num. ff. locat.

- 10 Declaratur hæc conclusio, & ampliatio in emphyteuta sua culpa eadem, qui perdit melioramenta, Bald. in l. Senatus. Marcellus, ff. de legat. 1. & est communis opinio, Dec. confil. 518. num. 1. & sequen. & in Authen. qui rem. num. 14. C. de sacros. eccl. Ecce de consuetudine seruatur. Bald. in l. fin. §. fin. C. comm. de legat. Cuman. conf. 57. num. 5. Iul. Clar. in §. emphyteus, q. 45.

Addo l. al. in l. 2. num. 27. C. de iure emphyt. Cagno. in l. qui maior. num. 52. C. de sacros. eccl. Bero. in c. posit. num. 146. de locat. Euan. Soarez. in verb. emphyteuta, num. 108. vbi de comuni Benincas. de pauper. in 8. special. contr. num. 3.

- 11 Declaratur secundo in locatione ad longum tempus ad vitam conducentis tantum, ita vt eius perio. nam no egrediat, vel ad decennium tantum, alias similis esset emphyteuta, qui melioramenta perdit, vt dictum est. Ita conciliat opiniones Ari. Puncil. ad l. 2. cap. 3. num. 8. C. de res. vendi. dicens hanc opinionem sibi videri admodum æquam, & rationabilem, & est noua opinio.

- 12 Ampliatur tertio, vt ius retentionis ex causa melioramentorum transeat ad quocunque hæredes siue suos, siue extraneos. Bal. in l. pen. C. de solut. Ange. in l. Senatus. §. de Marcellus, ff. de leg. 1. Bart. in l. 1. §. pen. ff. de super. p. cibus. Bald. iterum in l. 2. C. de rei vendi. e. 1. §. r. alius in tit. hoc sunt lex corrad. vbi est bona glo. & ibi Reuchf. in l. 2. C. de iur. equip. in Authen. ex cap. C. de bon. que liber. Specul. in tit. de locat. §. nunc aliqua, vers. 1. 31. & hæc est verissima, & magis communis opinio. Bero. q. 19. in fin. verb. vbi inuehit contra prælatos Eccliarum rapacissimos, (vt ipse appellat) qui colonos, & emphyteutas suis laboribus defraudant, & ob id dicit hanc doctrinam esse licita valde necessariam.

Allegat Bar. in l. quicunque, C. de omni agro deser. lib. 10. Barba. in cap. ad audientiam, de rebus eccl. non alienan. communem quoque dicit Michal. Grass. commun. opinio lib. 1. cap. 16. quæst. 2. Burlat. confil. 60. num. 31. vol. 1.

- Ampliatur quarto loco principaliter, vt transeat etiam ad singularem successorem. Bart. in l. si ter. ius, §. prius, ff. de aqua plan. arven. Ange. confil. 259.

Et 4. Caltr.

Tractatus D. Vincentij Carocij

C. aſtrenti. conſil. 1. 70. viſo puncto. rol. 4. circa medium
Amo. conſil. 148. nob. lis. Antonia. num. 1. Roa an-
ſingul. 177. Al. 220. ad Bar. in l. qui exceptionem. §. q-
par. ſi. de condi. muci. Rip. in l. vbi pure. §. ſina.
ſi ad Trebelli. Negulant. de pignori. par. quinta. mem-
bro quarto. Tirac. de reſer. comen. §. 7. glo. 2. num. 5.
& hæc eſt magis communis opinio. Boer. decif. 44.
num. 19. circa medium.

Et pro textualibus eſt text. ſingularis, in l. in hoc
iudicio. §. primo. ff. de com. diu.

13. Extenditur hæc ampliatio, vt tranſeat in ſingo-
larem luceſſorem etiam ſine ceſſione Bal. in l. 3. q. 2.
C. quod met. cauſa: ratio, quia retentio ſapit de ſentio-
nem, quæ tranſit ſine ceſſione. Dy. in l. flammum. §.
additur. ff. de dem. iuſſe. Boer. decif. 44. num. 19. vbi val-
de commendat, & laudat.

14. Ampliatur quinto loco principaliter, vt talis ex-
ceptio retentionis ex cauſa melioramentorum op-
poni poſſit in executione lententiarum, ex quo eam non
impugnet. Barto. in l. in fundo. colum. ſin. vbi Alber.
coln. 2. verſic. ſed quod exceptio ex penſarum. ff. de rei
iudic. idem Barto. in l. Prociſus. de doli exceptione.
Specul. de execut. ſentent. §. poſtremo. verſic. quid ſi bo-
na fide. Bertrand. conſil. 5. vol. 1. ad m. l. col. 3. verſic.
2. inferius. C. de iur. & facti ignorantia. in l. ſi in armis.
ff. de condi. iudic. Boer. decif. 43. num. 9.

15. Extenditur hæc ampliatio, vt opponi poſſit in exe-
cutione lententiarum late contra colonum in eſteri
remedio. ſi quis conſuetudinis. C. locat. Pontan. de ſp. ſol.
lib. 2. §. 5. num. 137.

16. Extenditur ſecundo etiam ſi pateretur executio
ex inſtituto in forma cameræ, quæ ſtrictiſſima
eſt Gallæ. ad form. Cammer. par. 4. q. 1. in ſ. Card. de
temp. vili. & continuat. 1. 3. num. 5.

17. Extenditur idem ſortale dici poſſe de inſtrumen-
to gualitigatio, prout communiter per Italiam
ſieri ſolet, nam licet compenſatio non admittatur
ſtante iuramento. Affl. de decif. 381. num. 3. & hæc eſt
communis opinio. Sebail. Medic. de compen. par. 1. q.
47. retento tamen ſauoriabilior eſt excluſa compen-
ſatione. Conſil. 61. in ſ. vel. 3.

18. Declaratur tamen hæc ampliatio, vt procedat ad
impediendum executionem, dato quod melioramē-
ta eſſent liquida, & clara, alias data ſiducioſione per
locatorem, vel quemcumque alium de reſiciendo in
cauſa liquidationis, interm. executio non retardatur.
Ale. conſil. 24. num. 9. vol. 1. Bacha. conſil. 39. num. 18. vol.
2. Roland. conſil. 8. num. 3. vol. 1. oz. 23. conſil. 100. num.
21. Menoch. de recup. poſ. reme. 15. num. 568. Benin.
decif. 77. Borg. decif. 28. num. 4. par. 2.

Addo plane præſentibus, quod hæc eſt magis
communis opinio. Borg. decif. 44. num. 66. ſecundum quā
ſunt plures iudicatum. Borgnin. decif. 28. num. 5. & 6.

19. Cuius iſte in materia melioramentorum frequen-
tiſſimus eſt, & multi iudicando ſimpliſſiter tranſue-
runt cum decif. Beniten. quæ a multis prædicatur;
ob id diſcurrere intendo aliqua vilia addendo, & eſt
articulus diſputabilis, & perplexus. Mago. Rot. Floren. 81. num. 8.

20. Opinione igitur Beniten. & aliorum tenuit,
(licet etiam magis communis ſit, vt dictum eſt) ſa-
crum Rotæ Auditorium in vna Parmenſi vallum
ex non in l. 4. §. prætor ait. ff. de iudic. Negulan. de
pignori. num. 4. par. 5. num. 10. Caſtrenti. conſil. 322.

in antiquis. Beron. in c. 1. nu. 3. de reſtitut. in integrum.
Alciat. reſponſ. 63. in fine li. 3. Pute. decif. 37. lib. 2. A-
poſtillad. Battazzol. conſil. 5. 14. verſic. & expenſa.
Tiber. Decia. conſil. 29. num. 19. vol. 2. Alex. conſil.
63. num. 14. vol. 1. Simon. de præſ. de interpretat. vltim.
volunt. lib. 2. ſolatio. §. 2. nu. 11. Marzari. de ſiducio.
q. 66. p. 3. Borg. decif. 2. num. 2. p. 2. Rebuſad. l. impo-
ſe conſil. 7. de verb. ſignif.

21. Contrarij tamen alia tenuit ſacrum Rotæ. Au-
ditorium in vna Terracienſi paludum coram Epi-
ſcopo Chilianenſi, die 27. Maij 1558. contra Cardi-
nalem Bellanum, quod duo modo de melioramentis
conſtitit, licet de eorum quantitate non appareat, da-
tur retentio conductori, vel colono etiam ſi ciſſe
ſatur cautio de ſoluedo facta liquidatione. ita reſert
Gaſſelad. form. camer. par. 2. nu. 12. attenta in Ro-
ta ita iudicatum in vna cauſa magna, & magni mo-
menti, & quod Roſa illud ſolum arrendit, vt conſtitet
de melioramentis in genere, & ſolum reſtat probare
ſilorum valore, & liquidationem, & quod etiam ſi
locator, vel ſimilis offerat cautionem banchenam,
vel in forma depoliti aduoc. conductor, vel alius au-
ditur in ſua ſauorabili præiudicata retentione ex
Capic. decif. 17. Ruin. conſil. 8. 1. col. ad lib. 1. Menoch. de re-
cup. poſſe. reme. 15. q. 36. lib. num. 569. item in Ro-
ta iuſt. attenta in Ca. ſic teſt. vult. & continuo,
c. 18. nu. 5. Burlat. conſil. 63. num. 3. 1. vol. 1. Et ſic tam
Rota Romana, quam Bononiensis, & Neapolitana
in hoc cauſa variabile videntur.

22. Potent forte ſic cōſiderari, & hæc diſtinctio col-
ligi videatur ex mente omnium, ſi recte eorum verba
inſpecta. Aut exceptio melioramentorum requirit
altiorum indag. nem, & tunc non impeditur executio
preſtita cautione. Aut non requirit altiorum inda-
gationem, poteſt incontinenti, vel infra breuem ter-
minum liquidari, & tunc iudex habet ſtatuer. ter-
minum breuem ad ea liquidanda, & interm. in exe-
cutione ſuperedere. Contard. ad l. vnic. q. 2. 4. C.
de num. poſſe. vbi iudicatur exceptio requirit altiorum
indagationem, vel non ſtatutur arbitrio iudicis. Joſeph.
de Ludov. Rot. Lucan. 38. num. 19. vbi videas.

23. Ampliatur hæc diſtinctio, ut procedat ſive ſimul in
facto, puta in melioramentis, ſive in damno puta in
reſeſtione expenſarum, quæ liquide non ſunt. Ita Cō-
tard. ad l. vnic. q. 2. 4. num. 20. attenta plures ita vidif-
ſe in Rota iudicatum.

24. Ampliatur ſecundo hæc diſtinctio, vt procedat ſi-
de ſententia ſit pura, ſimplex, & abſoluta, ſive condi-
tionalis, & qualiſcunque, prout in cauſa Capic. & conſilij
Caſtr. puta computatis prius, vel ſolutis prius melio-
ramentis, ſempet enim inſpicendum eſt, an liquida-
tio requirit altiorum indag. nem, vel non, & an poſ-
ſit infra breuem terminum liquidari, vel non, & hoc
ſolum ſemper attenditur. Ita per diſcurſum longum
colligitur ex Conſardi in tam citato loco, & videtur
ſatis notandum per verba obſignata prædicta im-
portata per abſolutos abſolutos adiuncta dictione,
prius. Subdit etiam, quod quando conſtat bona eſſe
meliorata, & maior pars melioramentorum erat li-
quidanda, quod ex mente Rotæ datur retentio.

25. Ampliatur tertio id, quod dictum eſt de ſententia,
quod ſi non conſtat per ſententiam, tamen in eadem
iſtantia poſſunt liquidari per euidentiam facti, vel
alias retardatur executio, nec admittitur ſiducioſio.

Ita vltra allegata per Conrad, Crauet. *confil.* 408. nu. 2. & 3. vol. 7. Cum in ribibus Curie Sicilie *cap.* 24. Rota. L. can. *de off.* 3. nu. 19. par. 1. Borgn. valde commensans. *de off.* 4. nu. 66. & 67.

A D D I T I O.

Ampliat quarto ut detur retentio pro melioramentis ad illius possessionem motam, & ut quodammodo effecta lites, & sic concurrente mala fide presumpta. Magon. Rota. Lucan. 81. num. 11. & 12.

26 Declaratur autem membrum de fideiussione in paupere, & in diuites, & potente, vel idoneo. Tiraq. de *extrad. ligit.* 5. gl. 19.

27 Practicando igitur cautus erit prudens iudex, primo inspicere, an consiliet melioramenta esse facta: si non constat, non retardatur executio; si constat, sed non sunt liquida, videat qualitatem personę si est pauper, vel idoneus: si idoneus, aut liquidat requirit alio torem indugem, & admittat cautionem, alias non retardet executionem. In sacro autem Concilio Neapolitano hodie ita sequitur, aut melioramenta apponitur post lententiam, vel ante, primo casu admittitur fideiussor, secundo casu non. Ita attestatur Vincen. Franc. *de off.* 12. in fin.

28 Cautela tamen datur, ut locator ante tempus inflet, si qua prætenduntur melioramenta deduci, & li. quidam, in initio terminum præfigi iuxta terminos l. distamari. Mazzar. *de fidei comm.* l. 66. par. 3. Coterchad. Aegridia. q. 24. nu. 19. & in terminis locati, & conducti *de off.* 32. nu. 3. par. 2.

29 Ampliat sextus, ut exceptio retentionis melioramentorum possit opponi etiam contra res conformes, & illarum executionem retardare. Ita in Rota iudicatum: attestatur Galleti. ad form. Camer. *part.* 4. *quest.* 2. num. 12.

30 Ampliat septimus, quia talis exceptio adeo favorabilis est, ut impediatur in primis, & ante omnia attentata reuocari, vltra Menoch. late profitemem in 15. *remed. reuoc. poss.* l. Laucelli. de *attentat.* par. 3. *cap.* 24. *quæst.* 79. num. 10.

Ampliat octauo etiam si sit malę fidei possess. *gl.* in *cap. gravis de rescriptis.* *spoliat.* in l. si a domino. *fructus.* ff. de *præt. heredi.* & ita tenuit Rota in vna Tiburtina melioramentorum coram Episcopo Montisalconensis Lunae 14. Nouemb. 1552. vt per Pute. *de off.* 344. par. 1.

31 Credere in fortasse verum in melioramentis omnino necessarius, quę alias dominus fuisse facturorum, & sine quibus tam in rescindendo, quam de nouo faciend. res esset peritura, vel omnino inutilis efficeretur, ne quis locupletetur cum iactura aliena. Bello. *conf.* 65. num. 12. Menoch. *de reuoc. an. poss.* *remed.* 15. nu. *mer.* 5. 7.

Addo bene loquentes Boer. *de off.* 44. nu. 7. Rodos. *de rebus eccl.* q. 17. num. 5. Magon. Rota. Lucan. 33. nu. 24. per textum in l. g. domus, de leg. 1. in §. ceterum, *quæst.* in l. de verum dimissionem.

Ampliat nono, ut habeat tacitam hypothecā, & præferatur alijs creditoribus. Rip. in l. vbi par. 5. qu. in distrahendis, ff. ad Trebel. per l. interdu. ff. in quib. caus. *signus.*

Addo de quibusd. pign. par. 7. *membr.* 3. *num.* 14.

& par. 2. *membr.* 4. *num.* 1. 33. Monticul. in §. item *Servit.* na. nu. 43. de act. Menoch. *de reuoc. poss.* *remed.* 2. n. 8. Piot. secundum primam impressionem n. 874. & dixi in verbo, *creditor.*

32 Ampliat decimo loco in melioramentis, non ab ipso colono, conductoreve factis, sed ab alio amico contemplatione ipsius: nam & illa deducit, & retentio competit. Paris. in *conf.* 11. gl. 1. num. 5. & nu. 87. *ampliat.* 4. ex *tex.* in l. diem cuius mand. & l. sed & si plu. res. §. in arrogato, ff. de *volg. & pup.*

33 Vnde factum ab amico contemplatione mei dicitur a me factum, late *l. fin.* d. §. in arrogato. Rota. *conf.* 10. nu. 9. lib. 1. Zai. *sing. interdict.* lib. 2. *cap.* 9.

34 Non igitur est bona consequentia, tu non fecisti, quia replicatur, fecisti Sempronius amicus contemplatione mei sui amici, & beneuoli.

35 Ampliat vndecimo etiam si melioramenta perierint: nam adhuc & illa peti possunt, & retentio competit. Bart. in *l. in fundo.* nu. 6. ff. de rei *vendic.* Tiraquel. *de retract. comment.* §. 7. gl. 1. num. 10. in fin. Rota. *conf.* 14. nu. 3. lib. 1. & *conf.* 117. vol. 1. lib. 3. Boer. *de off.* 44. Rota. *conf.* 28. nu. 18. lib. 1. ex *not.* in l. domos, ff. de *legat.* 1.

36 Ampliat duodecimo etiā si perierit, res, vel fundus, in quo facta sunt melioramenta, ita omnes in citato loco d. l. domos, vbi lal. & ceteri. *lac.* Menoch. *de reuoc. poss.* *remed.* 5. num. 512. ex l. qui exceptio, §. 6. *pars.* ff. de *condic. indeb.* ex quo non datur istio casu reiam perempta, sed competit actio ad expetenda, pro ut in didis iuribus continetur.

37 Ampliat decimotertio etiam si sit facta proteflatio, ne res vel fundus melioretur, quia rescire non intendit. Mazzar. *de fidei comm.* par. 3. *quæst.* 6.

38 Ampliat decimoquarto, ut nedum colono, sed & marito datur repetitio expeniarum in done factarum, *max.* l. vnie. §. *sed nec ob impensas.* *cod.* de rei *xor. act.* in l. quod dicitur de *impens.* in *rebus al. factis.* Afflic. *de off.* 359.

Et si iuritus non reperiat colonum nisi faciat molendinum, tenetur tacere, & erit impensā necessaria. Angel. in l. §. 1. ff. de *impens.* in *rebus al. factis.* *commenda.* Alex. ad Bar. in *l. impens.* *l. iura.* B. ff. *cod.* *tit.*

39 Ampliat decimoquinto in melioramentis factis in bonis fideicommissis luppofitis, & faciens hoc sciuit, nam deducit melioramenta necessaria, vt sup. rursus dixi ex Bello. *conf.* 65. nu. 12. *lac.* Menoch. *de reuoc. poss.* *rem.* d. 15. nu. 507.

Addo Soc. *conf.* 82. in fin. *vol.* 4. Hier. Gabr. *conf.* 121. nu. 56. *vol.* 1.

40 Ampliat decimosexto in melioramentis factis in re feudali, vt late deducit Clar. in §. *sendum.* q. 88. Viui. in *Silua.* lib. 2. *opin.* 495. ad quos remissile iussit, cum non sit præsentis indagatoris de feudo tractare. Vnde in iussile sufficiat eorum privilegia in seu, du locum habere.

41 Limitatur primo loco, vt procedat quoad mollicas expensas, l. *omnino.* ff. de *impens.* in *rebus al. factis.* *Castre.* *conf.* 268. lib. 2. *al.* in l. *dispositio.* *num.* 9. §. *solus.* *matr.*

Vnde conductor molendini, non tenetur ad illius rescutionem si magna impensā requiratur, nec ad pensionem. Bar. in *l. acce.* m. §. qui *maximos.* ff. de *Pubeau.* q. 7. Balan. *l. hert.* q. 4. C. *locat.* *l. al.* in l. *quomunus.* q. 24. de *flum.* nu. 1. *act.*

42 Limitatur secundo non procedere quoad maximas, & ex,

Tractatus D. Vincentij Carocij

& c. cessus impensas, ita vt non possit eas dominus commode solvere, nam tunc nec necessitas nec utiliter factum videtur. *Bald. conf. 1. 16. colum. 2. vol. 3. Dec. conf. 42. colum. 3. sub nu. 5. per l. si seruos, ff. de pignor. act. Tiraq. de retrac. conuent. §. 7. gl. 1. nu. 5. Borgnin. decif. 44. nu. 71.*

43 Extenditur hæc limitatio etiam ad maritum. *Crauet. conf. 3. nu. 19.*

44 Limitatur tertio, nisi aliter conuentum sit. *Bald. in lumben. §. sane, C. de sacro sancti. eccles. l. in l. 2. nu. 2. B. C. de iure emphyt. Paris. conf. 3. nu. 5. vol. 1. conf. 2. 8. nu. 1. volum. 3. Cuius. conf. 165. Rul. conf. 2. 4. nu. 10. & consil. 161. nu. 28. vol. 1. vbi quando ab initio donata fuerunt meliora menta faciendi.*

45 Limitatur quarta loco consideranda varias species melioramentorum, & expensarum, prout in principio tetigit, quibus addendo, dico ex mente Pau. *Cast. conf. 170. lib. 2. vbi declarauit materiam dicit, quod discolatio terrarum, quæ pertinet ad culturam fundi, non est reficienda, licet pertineat ad perpetuam utilitatem, si sunt potius ad amicitiam, quia lucro fidei cedunt. Si verò ex eis perciperetur utilitas, vt oliuetum, & arbutum, & similia, (Tudertini plantatas vocant) tunc debentur, nec habet locum abratio l. si fundi de rei vendic.*

46 Quando expensa plantationis esset magna, secus si parua, prout in plantatione salicem, & populorum etiam positarum pro vitum sustentatione, vt ibi late per eum, quem sequitur *Rol. conf. 28. nu. 2. lib. 1. Fran. Mare. decif. 460. in fin. par. 1. Cephal. conf. 18. l. 2. r. vol. 2. late Menoch. conf. 64. Burl. conf. 1. 1. nu. 38. vol. 1. de. cy. Perus. 26. par. 1.*

47 Verum *Rul. conf. 1. 4. nu. 3. lib. 1. repræhendit Cast. in salicibus, & oppidis, quæ seruantur in tercis instructiōibus, prout in arena Tiberis, & reddunt fertiliores, & meliorat multum, sequitur *Rol. conf. 83. vol. 4. decif. Perus. 58. par. 1.**

Addo Ioseph de Lud. *concl. 12. vers. isti. &c.* vbi post longam verborum seriem, & dilectum, dicit, quod emphyteuta, vel condutor ad longum tempus repetitua iuramenta finitio tempore conductionis, & non prius, nec interim, reuocatur sub spe melioramentorum repetendum ad condutitatem, si canonem non soluat. Et si transcurat tempus conductionis, sit restitutio pro rata, puta in conductione sex annorum, in sedibus, arginibus, palis, & similibus lunt expensæ putæ viginti quinque, conductione durat per quatuor annos, conductione in restitutio de leg. 1. & sic de singulis. *Castrensis l. domus, ann. 6. de leg. 1. Bero. decif. 44. nu. 34. Arch. §. 47. nu. 11. lib. 3. Nat. conf. 449. nu. 8. lib. 3. Piot. conf. 65. Menoch. conf. 62. nu. 17. vol. 1.*

48 Et si expensæ non ducant ultra tempus conductionis, non restituuntur etiam si essent magnæ, sed solum restituitur illud, quod est expensum arbitrio ipsius locatoris. *Rol. conf. 28. nu. 14. & 18. conf. 30. nu. 6. libro 1. Rul. conf. 14. nu. 3. lib. 1. Borgn. autem decif. 44. nu. 57. distinguunt aliter, nam in dubiis, & quoad necessaria earum condutor repetit expensas, etiam si respiciant perpetuam utilitatem dicens ita obseruari per totum mundum in donibus, in alijs distinguunt aut rei seruandæ causa, aut fructuum colligendorum.*

Primo casu repetit integras expensas.

Secundo casu non quia ad conductorem spectant, *Fran. Mare. decif. 166. par. 1.*

Cui addo *Boer. q. 44. nu. 3. Afflic. decif. 152. col. 42. Tiraq. de retrac. conuent. 6. l. 1. nu. 19. fallent. §. Menoch. de arb. ind. cal. 25. dicens fuisse interrogatum a Cardinale tunc Alexandrio Montis Regalis.*

49 Addo, quod expensæ, & melioramenta dicuntur magna, si transcendant tempus conductionis; parua, si non transcendant, & ex hoc fit iudicium. *Rol. conf. 83. nu. 9. vol. 4. Rul. conf. 1. 4. nu. 3. volum. 1. Rodan. de reb. eccl. fol. 41. nu. 5. Peder. Scot. conf. 5. lib. 1. decif. Perus. 58. nu. 7. par. 1.*

50 Dicit vltcrius *Bero. conf. 89. nu. 25. vol. 1.* quod melioramenta, vel expensæ dicuntur ad perpetuam utilitatem, quando qualitas rei est mutata, & bonitas aucta, vt in domo reposita pre habitatione coloni, vbi est impensa necessaria. *Boer. q. 44. Burl. conf. 85. nu. 432. Rot. Mog. 8. l. 1. nu. 25.*

51 Vel dicuntur ad perpetuam utilitatem, si fiant ad decennium more conductionis ad longum tempus, quia ad decennium dicitur, vt superius vidimus, & ita tenet *decif. Perus. 24. nu. 1. par. 1.*

52 Limitatur quinto loco in conductore, vel inquilino, no ad modicum, vel breue tempus, qui non tenetur expendere etiam modice in his, quæ ultra tempus sue conductionis sunt duratura. *Alber. in l. ballesum, nu. 5. ff. de usufruct. Bald. in l. 2. nu. 5. vbi laicum. 25. & 27. C. de iur. emphyt. Bart. in l. ceterum, §. qui maximus, nu. 12. de publ. Alex. conf. 4. nu. 7. vol. 5. citant tex. in l. adiles. ff. de via publica, quam corrupte allegat, *Bald. in d. leg. 1. Alex. in l. diuortio. §. impendi. ff. sol. matr. Ari. Pinel. reputans hoc verissimum, ad l. par. 2. nu. 72. fol. 191. C. de bon. mater.**

53 Limitatur sexto loco, hoc modo declarando: aut totus fundus est melioratus, & in toto licita est restitutio tantum pars fundi est meliorata, & in illa tantum durat retentio. *Negul. de pignor. par. 5. membr. 4. nu. 20. quem ita declarat Ioseph. Rot. Lucan. 7. nu. 12. attestans hanc esse communem opinionem, Burl. sat. conf. 350. nu. 86. & 87. volum. 3. Tiraq. de retrac. conuen. §. 7. gl. 1. nu. 11. Rodan. de reb. eccl. §. vide nu. 421. Borgn. decif. 28. nu. 5. par. 1. & decif. 32. numero 28. parte 2. est bona gloss. in l. plane, §. deducat, ff. de petit. hered.*

54 Limitatur septimo in melioramentis, & impensis factis est conuentione inter partes inita, quæ non repetuntur, & consequenter non dabitur priuilegium retentionis, si fundi partes, ff. de contrahend. empt. Afflic. in cap. 1. §. si rasilis, in 12. in titulis finitur lex Corrad. Paris. in consuetud. §. glof. 5. nu. 26. & 96. ex tal. quem citat *Pinel. ad leg. 2. par. 2. cap. 3. nu. 10. de rescindend. vend.*

55 Obligatus igitur meliorare fundum ex pacto, non detrahit melioramenta, nec sibi competit retentio.

56 Limitatur octauo, vt si stetur arbitrio iudicis, quæ melioramenta sint reficienda, vel non, *Menoch. de arb. ind. cap. 28.*

57 Limitatur nono, nisi res peruenerit ad manus meliorantis cum vitio, quia tunc cessat omnino omnis retentio *Bard. de temp. util. & continuo. c. 18. nu. 5. per c. fin. de ord. cog. & l. 1. si diliguntur, ff. quor. leg.*

Vitium, defectusque tollit fauorem retentionis in quocunque successores.

58 Limitatur decimo in scriptore, qui conductus ad scribendum non potest retinere exemplar datum ad scribendam.

scribendum, sed bene quinteros, iuxta ea, quæ superius distinximus de eo in verboscriptor.

Quibus ad lo Rodoa. de reb. eccl. fol. 144. nu. 24. Dyn. singul. 146. Finian. in verb. Aretin. in §. litera, nu. 1. Infit. de rerum diuis. Soc. in sarsire reg. 431. limit. 2. litera R.

39 Ampliatur hæc limitatio in quocunque alio prout in marefcalco, conductore valitæ, qui aliquid expendit pro gabella, tutore, & similibus glof. & ibi lafin. l. si non fortem, §. si libertus, ff. de cond. indeb. Bald. & alij in l. sub preterito, C. de transact. lafin. in §. item Ser. uiana, nu. 72. de arb.

40 Vtilis est indagatio, frequens, & quotidiana, & passim in palatiis occurrit, nam Compaginarius eorum tatis retinet animalia pro expensis præstatis, & quærit præferri aliis, prout tangam in materia de inuectis, & illatis.

41 Similiter Commentariensis, carcerum custos liberato carcerato quoad processum retinet eundem pro sua mercede, & impensis, hoc est licitum est taltem de stilo, & conductibus, vt dicit Guid. Pap. der. 448. quem sequitur Casian. in consuet. Burgun. fol. 90. nu. 34. Præd. l. d. o. c. e. 17. nu. 17. fol. Clar. in §. si q. 91. in fi. & passim obseruatur.

Possit aliquibus ampliacionibus, & limitationibus in hac vrili materia experiarum, & melioramentorum, quæ passim in factis occurrit pro ornamento materiar, & utilitate ipsius, venio ad aliquas vriles, & practicabiles quæstiones.

Q V A E S T I O I.

Melioramentorum.

Occurrit in factis annis proxime elapsis in quodam Doctore, qui pro publicis negociis transmissus fuit ad Ian. Quilinum Principem, in manibus cuius fuerunt porratæ multæ scripturæ publicæ eo modo conveniuntur hæredes ad officialibus cõmunis, ut eas restituenda, qui replicat, quod intendunt eas retinere pro salario, & mercede debita eorum auctori, fuit dubitarum, quid iuris, fuit etiã alias in factis in ciuitate Pergamini in persona cuiusdam iudicis, qui volebat retinere processum coram eo factis pro sua mercede, prout refert Alb. in factis euenisse in l. si non fortem, §. si centum, ff. de condit. indeb.

1 Et licita videbatur retentio iudici, & doctori ad exemplum scriptoris, qui pro sua mercede potest retinere quinteros, prout superius dictum fuit.

2 Secundo facit tex. in procuratore loquens, in l. quæ omnia, in fin. ff. de procurato. & ibi not. Bartol. C. abren. & alij.

3 Contrarium est verius in his, vt nec iudex, nec aduocatus, nec procurator possit retinere processum pro salario, & mercede, vt per Alber. & post eum Fulg. in d. §. si centum, & ratio videtur esse, qui in instrumenta non dantur illis loco pignoris, sed vt vide antexaminem, & producant reipetitive, l. si procuratorem, ff. man. pulchre Boer. videndus der. 15. num. 2. arteffans ita iudicatum in Curia Burdegalenſi.

4 Limitatur hæc reſolutio, vt procedat solum quãdo quis vellet vt retentione reſpondeat pignoris mercedis, sicut si pro ſumptibus in causa factis, quia illo casu potest, l. qui proprius, §. si is impendit, & ibi glof.

& Doctores, de procurat. Capic. decis. 11. Menoch. de recuper. poss. reuoc. 11. num. 14.

5 Et ita procedat text. in contrarium ad iudicem in l. quæ omnia, in fin. ff. de procur. vt per Boer. in citato loco.

6 Et sic vides, quod quandoque expensa aequalis, & realis potior est quam merces, & præmium laboris, quod licet appellatur honorarium, tamen pro eo nõ copetitur retentio, prout pro ſumptibus realiter factis.

7 Et occurrit prædictis proposito casu, quod in Ciuitate Tuderti erat numerus duodecim, in quo erant multi Doctores, & conuenerunt ad inuicem, quod eueniente eali cundi extra territorium, quod iretur pro puris expensis nullo recepto ſalario, modo Doctores vnus de numero fuit transmissus ad Vrhem, & stetit per menses duodecim, nec vaquam rediit, an non obſtante conuentione habebit ſalarium fuit dictum quod data diuturnitate tot mensem continua in Doctore ſolito lucrari, quod ex quadam æquitate iustum aliquod ſalarium debetur.

8 Sed quid e contra, erit non licita retentio de mercede retinenda? Vidi in facto eali, Mulio agit contra Dominum ad ſalarium cõuentum, replicat Dominus, nolo dare donec non reddas rationem de reſur. annuatim factis, replicat mulio, mos est mulionũ in qualibet vice domino rationem dare, & ita passim obseruatur, nec debet vñ retentione ſalarij.

9 Et per modum corollarij colligitur in hac vrili materia melioramentorum, & retentionis, tam in allegatis in ſexta limitatione, quam in vltima, & in diſcurſu huius quæſtionis, quod competat retentio in re, vbi facta ſunt melioramenta, non in aliis, nec in reſi, persona est meliorata, puta aduocando, vel iudicando, & ſic non exeunt iuſtus fines ſuos.

10 Sartorigerius potest pro mercede retinere veſtẽ, Bald. in l. si, notab. 2. C. commod. quæ mercede ad ſummum est ducatum vnum, Bart. in l. fortissimis, lafin. §. tripli, nu. 54. de arb. & marefcalco equum pro mercede etiam inuocac, Corlet. de minim. nu. 90. Sebalt. Medic. reg. 4. num. 92.

Q V A E S T I O II.

O Vero in practica vtiliter, quæ ſint neceſſaria in iuſtificatione melioramentorum, & plura requiruntur practica.

1 Subiectum. Primo conſtare debet melioramenta eſſe facta, nam non entium nullæ ſunt partes, l. eius qui ſi, cer. pet. Cephal. conf. 123. num. 3. lib. 2.

2 Persona. Secundo probari, & apparere debet perſona, quæ tanta melioramenta feciſſe aſſerit, ſive ſit dominus, ſive paſſeſſor, ſive colonus, Caſtrenſ. confil. 268. verſ. venio ad num. 701. 2. in nouis, & conf. 270. ſub num. 4. co. vol. Rodoa. de reb. eccl. §. conductores, num. 2. Soc. iun. conf. 62. numer. 3. volu. 1. Borgnin. decis. 28. num. 3.

3 Conſideratur etiam qualitas perſonæ locatoris: vnde locator pauper debet proteſtari conductori diuiti de magna impenſa ſub pœna amiſſionis, & non ſolutionis, Marzar. de fidei com. par. 3. q. 66. in fin. Feder. Scot. conf. 8. lib. 1. Purpur. conf. 17. nu. 12. volu. 1. Borgnin. decis. 42. num. 49. par. 2.

4 Qualitas perſonæ probanda, ſeu maioris conſideranda eſt licet enim, prout in ampliacionibus dictum eſt bonæ,

Tractatus D. Vincentij Carocij

bonae fidei possessor melioramenta reducat, tamen bonae fidei possessor deducit necessaria, ac etiam vitilia, male fidei possessor necessaria tantum, l. quae ratione, in prin. ff. de acquir. rer. dom. Tiraq. de retrac. comment. 6.7. gloss. 1. num. 2. & 4. Boer. de re. 44. Bello. conf. 65. in 1. 2. Loria. in l. fructus, ff. de reg. iur.

Qualitas melioramentorum. Si enim facta sunt melioramenta, vel expensae causa fructuum colligendorum, vel conseruandorum, non deducuntur, sed cum fructibus compensantur, vt dictum est, si ad perpetuam utilitatem, vel non prout etiam dictum est.

Circa tamen vitilia melioramenta considerandum est, si sunt quae per ferruminationem appellantur, vt cum ex eadem materia reficiunt prout arbores plae, tunc ager stercoreatus, & similis, & tunc in conductu ad longum tempus dicitur supra.

Considerantur etiam melioramenta si sunt voluntaria, vt ad ornatum tantum, prout etiam superius diximus, quae non deducuntur, sed ab alio permittuntur, nisi dominus illas alias esset facturus, & sic dominus si erat conductor, vel conductor, vel alij possessori bene illi aestimationem illorum debet et colonus, vt conductor vendere, immo cogitur potius vendere, de quo, quam alij. Si vero sit male fidei possessor, talia melioramenta sic voluptuaria non detrahunt, nisi facili sit separatis, Bar. in l. sendon, 10. ff. de rei ven. re. Alciat. in l. impensa, in 2. de verb. signif. Mascard. de probat. in vero melioramenta, num. 9.

Ad id quod haec est communis opinio cum Bartolo, f. 24. Perus. 24. num. 2. 1. vbi etiam dicit ad propositum locum, & conducti, de quo agimus, quod colonus, & conductor semper praesumitur in bona fide. Vnde regulatur secundum naturam possessoris bonae fidei.

Ad id vltimus, quod dictum, Bald. in l. in fundo in re, de rei vend. nolumus, quod si conductor vellet ornamenta voluntaria radare, & dominus offerat remunerationem, quod cogitur recipere, quod hoc dictum vitia Mascard. in citato loco valde commendat. Marti. sing. 4. 0. vbi loquitur etiam si aliter conuentum fuerit. Arch. d. Perion. de pet. her. num. 676. fallit in fructibus a solo separatis. Caballi. millelog. 1. nu. 8.

Reperitur tamen hoc dictum alio modo separatim, hoc procedere in aedificijs compatibus, non in alijs, Rodoa. de rebus reuel. quaelib. 17. in verbo, colonus, in fine.

Vnde dicebat Cast. in l. sed adiles, §. si iniqui, ff. de re. quod conductor potest alportare fenestras, speculana, gabiones de columbaria, & similia si non vult dominus tollere. Arch. q. 37. lib. 3. Borgn. de re. 44. nu. 56. & maxime in male fidei possessor, cuius vitilibus non datur retentio ab alio sine lesione prioris status Mag. Rot. l. 33. nu. 47.

Considerantur enim vitia Mascard. in citato loco melioramenta ciuilia, vt feruitures, iurisdictiones, & alia iura incorporata per colonum, vel alium possessor bonae fidei empiria, vel alio modo acquirit, & pro istis etiam datur retentio, donec soluantur per dominum, vel eius heredem, Cuiusd. Pap. quaelib. 169. Bero. q. 66. in fin.

Qualitas personae domini. Dantur etiam, vt dictum est superius, melioramenta per plumbationem, & hoc procedit in aedificijs, vt ea conseruare, & similia, & tunc colonus, vel alius bonae fidei possessor deducit, si dominus directus, & locator alias erat facturus, sed

si non erat facturus, impendens deducit, si dominus, vel locator esset diues, sed si esset pauper permittitur tali melioranti auferre. Ita Bart. in d. l. in fundo, nu. 7. Boer. de re. 44. nu. 1. & 8. Alciat. in d. l. impensa in verbo, vitiles. Crauet. conf. 1. nu. 19. Tiraq. de retrac. comment. 6. 7. gloss. 1. num. 5. Capic. de re. 93. nu. 9. Boss. de princip. num. 39. verfic. seiss aliam, & haec est communis opinio. Menoch. in citato remed. numer. 517. de re. Perus. 24. sub num. 14.

Ex quibus habet per constanti, quod illa conclusio, quod dominus locator offerendo pretium auditur, procedit generaliter tam in melioramentis per plumbationem, quam ferruminationem, quibus omnibus addo Rota. consil. 161. numer. 31. vbi hoc valde commendat.

Considerandum etiam est, quod licet fiat differentia in aliquibus & sit bone, vel male fidei possessor, in hoc tamen iura conueniunt, vt in expensis factis gratia fructuum colligendorum cum fructibus compensentur, & haec est communis opinio, vt per Rol. conf. 18. numer. 20. lib. 1. Alciat. in d. l. leg. impensa, in fine principii ex l. 3. in fine de impensio rebus datat. factis, & in l. diuersio, ff. impensio, ff. solut. matrim. & in l. fructus iuncta gloss. in verbo impensum, cod. titul. glo. in §. ecce illud, in verbo adfrancit, in l. de verum diuisi. fione.

Dantur etiam alia melioramenta vitilia per se facta, & de per se stare possunt, vt fundus emptus prope fundum conductum gratia maioris commoditatis iuxta l. praedia, §. baena, ff. de legat. 3. Bero. quaelib. 96. num. 4. & illa possunt auferri, vt per de re. Perus. 24. num. 17.

Ex quibus omnibus inferitur per modum conclusionis, quod bonae fidei possessor, prout est conductor, & alij similes, non compensantur fructuum cum melioramentis si ex re sua perciperit. Bald. in l. em. pior prope finem, C. de rei venditio. Castren. consil. 94. col. 2. lib. 2. Alex. in leg. in sola, §. fructus, numer. 6. verfic. ff. sol. matr. Curt. iun. conf. 6. num. 27. Paris. conf. 33. num. 53. lib. 2.

Hinc si emphyteuta, vel conductor ad longum tempus fecerit melioramenta de fructibus rei emphyteutae non compensabitur cum fructibus. Paris. conf. 55. num. 23. lib. 3.

Et de praedictis omnibus scribit Soc. iun. conf. 150. numer. 31. lib. 1. Regulat. de pignor. in 4. memb. 5. par. principal. in 12. & haec est magis communis opinio. Achil. Personal. de pet. heredit. nu. 6. 88. licet ipse aliter disputando teneat.

Vt igitur melioramenta sint cum fructibus compensanda per colonum, emphyteutam, & alios bonae fidei possessor, duo principia attendenda. Primum, quod non sint ex re sua. Secundum, quod detrahatur pretium operarum. Boer. de re. 44. num. 23. verfic. sit. & ideo.

Sicut in alijs, & ad propositum materij locari & conducti, de qua agimus, male fidei possessor deducit salaria praestita proxenetis, & banitoribus in subhabendis bonis hereditarijs. Boer. vt supra num. 26.

Quantitas. Prosequendo vltimus materiam iustitiae, catonis melioramentorum praedicando duo copulatiua requiruntur probanda. Primum est, quantum sit impensum. Secundum, quod tantum res sit meliorata, & in tot. glo. in leg. iundo, ff. de rei vendit. Abb. in

cap. 1. n. 4. de vestit. in integrum, in e, quod quibusdam, nu. 9. de fideiussor. in c. ad nostram, in 3. notat. de rebus ecclie, non alienan. Felin. in c. cum causa colpen, vers. sumptus, de re iudic.

- 21 Articulando igitur cautus erit deducendo hæc duo, & quam maxime, quod ex hoc res est esset pretiosior in totipot non erat prius. Negusan. de pignori-
ta dicens in 4. memb. 5. par. num. 1. commendat Ma-
scar. in verb. melioramenta, n. 12.

Cui plene profitenti addo bene loquentes Cagn. in l. 2. n. 175. *C. de pass. inter empt. & vendit.* Neuizan. c. 178. n. 46. *Natt. conf. 60. n. 3.* & hæc est vera, & cõ-
munis opinio. *decif. Pers. 24. n. 8. lib. 1.*

Et addo (ni fallor) in terminis locati, & conducti, de quibus agimus, bonum text. in l. *rolanensis. forstabili,* & propter earum fructum denis aureis amplius is a-
ger locari solitus est & c. *Pute. decif. 774. par. 2.*

- 22 Tempus Melioramenta estimanda sunt ex tempo-
re, ut attendatur tempus restitutionis rei, nõ tempus,
quo facta sunt melioramenta. Bart. Ang. & Castrenf.
in l. *domos. ff. de legat. 1. vbi* Iaf. attestatur hanc esse co-
muni opinionem Alberic. ad d. l. in fundo, Cornet.
consilio 158. colum. 1. volum. 7. R. uin. conf. 28. in fine, libro
t. & conf. 117. num. 1. lib. 3. & 165. nu. 6. lib. 6. Capic. decif.
93. in fi. Boer. decif. 44. nu. 2. Roland. conf. 18. n. 14.
vol. 1. & conf. 20. num. 6. Malcard. de probat. in verb.
melioramenta, nu. 19.

Addo bene loquentes *Grat. consilio 9. num. 14. consil.*
130. nu. 14. & 15. vol. 2. Curt. iun. consil. 44. in fine, Paris.
conf. 6. numero 85. lib. 2. Natt. conf. 3. in fine, volum. 2.
Iul. Clar. de communis in symphytesibus, 988. vers. sed
quæro. Viui. de communi in Silua. lib. 2. op. in 405. num.
3. decif. Pers. 24. nu. 25. par. 1. vbi de communi, & decif.
117. numero 16. par. 2. Vincen. Franc. decisio 109. nu. 2.
Marza. de fideicommiss. q. 65. parte 3. Mago. Rot. Floren.
sent. 44. num. 27. & Boer. decif. 44. numero 12. Bero. conf.
79. num. 60. lib. 2. & 176. numero 83. vol. 1. Ceph. consil.
188. num. 37.

Et fieri debet per peritos etiam si nihil probatum
fuerint Cagnol. in l. *vincen. 14. 3. C. de sentent. que pro*
eo vbi Reb. in verbo sublimitate, num. 15. vbi lo-
quitur de huiusmodi electione peritorum. Bertazol.
consil. 79. n. 15.

A D D I T I O.

Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 32. n. 5. Zanef. ad
l. 2. nu. 125. *C. de pass. inter empt. & vend.*

- 23 Limitatur hæc conclusio ad propositum materiæ
locati & conducti, de qua agimus, ut procedat quando
ille, qui facit melioramenta, possidebat nomine al-
li eno, & non pro suo, & non erat dominus directus,
alias iocus, quia omne tempus attenditur, & ita decla-
ratur in l. *domos, ff. de legat. 1.* & ita declarat Menoc.
in d. r. *rimed. 15. num. 565. per d. consilium,* & fuit opinio
Pauli Castrenf. *conf. 270. nu. 3. vol. 2. Roland. consil. 28.*
nu. 18. r. r. r. non obstat conf. 30. numero 6. vol. 1. Rui. conf.
24. nu. 3. vol. 1. Rot. Pers. decisio 58. nu. 14. & 15. sentit
etiam Coriet. conf. 72. num. 12. volum. 5. & ita in factis
contingentia iudicatum attestatur Borgnin. decif. 41.
num. 63. Natt. conf. 35. n. 2. vol. 2. & idem Borgn. decif.
16. n. 33. par. 2.

- 24 Sicut in materia fideicommissaria melioramento:

rom ad incommodum grauati tempus restitutionis
considerandum est ad commodum illius tempus im-
peniæ factæ. Marzar. de fideicommiss. quaest. 65. & conf.
10. Burlat. *conf. 71. nu. 23. vol. 1. vbi etiam subdit,* quod
in æstimandis meliorationibus erit habenda ratio nõ
modo sumptuum, sed laborum personæ. Bartol. *conf.*
79. n. 61. vol. 2. Addo etiam ultra Malcard. quod in du-
bio præsumitur tantum expensum, quanti nouis valet,
quæ res æstimatur, & dicenti contrarium incumbit
onus probandi, vt per Crauet. *consil. 408. nu. 2. & 3.*
vol. 1.

- 25 Secundo loco alia est circumstantia, vt ædificia de-
beant æstimari vt rudera & materia, quæ ex diruto
ædificio vendi potest, & hæc est magis communis opi-
nio, de qua per Bero. *q. 96. post numero 4. vers. si vero*
fundam, qui rem nam in fundo loquitur, & fuit etiam o-
pinio Iaf. in l. *fin. nu. 29. C. de iur. emptor.*

- 29 Contrarium tenet Bald. in rap. 1. *si vassallus, nu. 4.*
in tit. hic finitur lex Corrad. attestans iura de consuetu-
dine seruari. idem dicit in Authen. accipitur. post nu. 2.
C. de bon. que liber. Paris. in consuetud. feudal. 9. 1. glof. 5.
numero 98. Iaf. in l. 1. si heres perperet. nu. 10. Iaf. Tre-
bell. & hæc est æquior opinio, qua in iudicando non
recedendum. Iul. Clar. in §. secundum, q. 83. vers. sed quæro.
Malcard. de probation. in verbo, melioramenta, numero 21.
Viui. in Silua commun. opin. lib. 3. op. in 395. numero 5.
Menoc. conf. 64. numero 30. vol. 1. Aimo. Parmen. de
aluel. libro 1. c. 7. nu. 5.

- 27 Hinc potius inferatur ad vsum, quod sæpius in facto
contingit, si sunt facta melioramenta valoris pura
centum, & per cursum temporis sunt attenta, ita vt
tempore restitutionis non æstimetur nisi quinquaginta,
ea quinquaginta tantum debeantur in præiudici-
um meliorantis, & expendentis, ita nos. Iaf. post al-
lios, in d. l. *domos, in 3. notat. Commodatarius Negulanti in*
citato loco. consil. 64. numero 16. dicens hunc casum sæ-
pius in facto euenisse. Aechill. Perion. de petit. hæred.
nu. 677.

- 28 Ampliatur hæc conclusio ad fauorem locatoris vi-
tra Malcard. Perional. & nonnullos alios, quod si fun-
dus, vel ædificium est melioratum in centum puta, &
re vera nõ sunt impensæ, nisi quinquaginta, hæc quin-
quaginta, quæ reuera sunt expensæ, debentur, non cen-
tum, quæ demonstrant facta melioramenta, & sic vno
contextu fauetur locatori, & veritati. *glor. in d. l. in*
fundo, Abb. in rap. 1. num. 4. de restitut. in integrum, Ne-
gulanti in cit. loco, nu. 10. Viui. in Silua, op. in 177. lib. 2.
decif. Pers. 58. lib. 1.

- 29 In alio etiam consideratur tempus in materiâ me-
lioratorum, quia siue vitia sint, siue necessaria,
non potest conductor alio tempore cogi, nisi in fine,
& discessu a locatione. Menoch. *conf. 64. nu. 18. vol. 1.*
Malcard. de probat. consil. 317. lib. 2. Anon. Gomez.
de vltim. voluntat. rap. 12. num. 49. si solum consilio
Castrenf. 270. apud antiquos, & nouos passim allega-
tum Borgn. decif. 32. nu. 2. par. 2. sed in hunc locationis
debet ea ostendere, quæ, & quantitas sint, & in quot fu-
dis sit melioratus, alias non essent restituendæ, etiam si
periprius essent liquidatæ. Burlat. conf. 53. vol. 3. et
331. numero 95. sed. vol. Acemilan. consilio 103. numero
5. late Plot. conf. 100. num. 3. facit Rui. consilio 204. n.
12. vol. 7. & melioramenta facta, & liquidata si corrump-
antur abque dolo, & culpa conductoris, debent a locato-
re solui, si dolo, vel culpa corruerint lata, vel leu.

Menoch.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- Menoch. *confil.* 64. *num.* 5. *vol.* 1. Anchoran. Rhe. gen. *quest.* 47. *num.* 1. *lib.* 3. & si melioramenta calu aliquo fortuito perierint, rudera, & reliqua sunt locatorem, non conductorem. Bertozol. *confil.* 79. *num.* 24. *vol.* 4. Cur. iun. *conf.* 165. *num.* 14. *vol.* 2. & melioramenta semel facta durare praesumuntur, & contrarium alleganti incumbit onus probandi. Borgin. *decif.* 31. *num.* 18. *part.* 2. & possunt tempore discessus per conductorem tolli, vel abradi, & arbores alias ad meliorandum possit incidi, impune, dummodo, non reddat rem deteriotem prioris status, in quo erat ante plantationem, & meliorationem, & locator non fuerit in contrariu protestans. Beu. *conf.* 3. *num.* 47. *apostil.* ad Bertozol. *conf.* 42. *littera A.* *vol.* 2. Curt. iun. *conf.* 165. *num.* 11. & in bonis ecclesiis non valet, si in promissione, vel sententia est dictum, quod locationis tempore finito non possit conductor expellere, sed intelligitur renouata locatio ad tantundem, & deinde successit, donec melioramenta fuerint in, integraliter soluta *decif.* 47. *et* 46. *part.* 1. *et* 31. *numero* 29. *parte* 1. & debet agi contra locatorem, non contra nouum conductorem rerum possitorem. Anon. Cioff. *confil.* 29. *num.* 10. *vol.* 2. Pern. *col.* *confil.* 46. *num.* 2. Federic. Scot. *conf.* 8. *num.* 2. *et* 3. *lib.* 2.
- 36 Et ex praedictis videtur communis esse inferri posse ad materiam l. ade. Aut conductor vult incidere arbores naturaliter sine plantatione natus, & dicitur deteriorare, declarando, prout dixi. Aut proprias a se plantatas, & potest modo, quo supra dixi, & vidit in iudicio. Et si dicatur sit quod finit locatione bona reuertantur ad ecclesiam via cum omnibus melioramentis, intelligitur de factis ante locationem, non post, quia illa repeti possunt. Ferrant. Gargi. *patrocin.* 30. quod saepe occurrit.
- 31 Qualitas. Praeterea non solum probanda sunt melioramenta, sed etiam deterioratio, quando euenit casus, ut is, qui meliorationes pretendit, rem deteriorat ante facta melioramenta, tunc enim ad hoc ut attendantur melioramenta, debet etiam haberi ratio deteriorationis, & eius aestimatio fieri, ut compensentur, & quod superest sit melioratio. Bart. in l. si negocia, ff. de neg. gest. Cur. iun. *conf.* 165. *num.* 14. *lib.* 2.
- 32 Modus. Primo melioramenta per co. uno, vel conductorem probantur per testes deponentes de eorum valore, & quod tantum possint vendi homini scienti, & intelligenti conditionem, & qualitate rei, prout aestimatio regulariter probatur, in iudicio. Alex. & alij in l. praeterea verum, ff. ad l. Falci. l. 1. in l. si fides percepto fundo, nu. 9. ff. de Trebell. & in ieronymo Curt. *conf.* 165. *num.* 18. late in l. n. in cap. cum causa, si secundo, de testibus.
- 33 Nec quilibet testis est idoneus, nec faber, nec mechanicus in genere, sed architectus, & citate deponit testis, in quo valet, Ambrosius de noua alienat. & ibi gl. in verbo, mechanici, nec sufficit, quod d. cant. le. peritos nec sufficit, quod sint fabri, vel diag. l. tri, led opus est, quod sint architecti, & in ea arte periti, & in ea qualitas probari, & articuli debet, ut declarat Anch. in Rhe. gen. *quest.* 46. *num.* 1. *part.* 1. subdens, quod videmus plures tabernaculos, paucos vero architectos, & tor (vulgo dicunt) ingenieros, & ista qualitas est probanda in terminis. Aretin. *confil.* 33. *column.* *prim.*
- 34 Ita ut si duo sint, quorum vnus sit simpliciter signarius, & alter architectus, essent duo testes diuersi generis, & exercitij, & non probarent, Cur. iun. *confil.* 165. *num.* 10.
- 35 Pariter, si vnus ex testibus fuit architectus, in illo facto tanquam de proprio interesse non auditur. Anchoran. in facti contingencia in citato loco. Cautus igitur procurator instruat etululum de qualitate testium, quod sint architecti, & quidem omnes probatur, & articuletur ista qualitas, nec sint testes de facto proprio.
- 36 Possit fortasse in discursu quandoque dici, quod textus, in quo le fundant scribentes, in d. si quod autem, loquitur in bonis ecclesiasticis, in quibus iura cautius procedunt, ut detur electio in probando de praecise archiepis, non per hoc uti a quodam iure speciali ad facta laicorum.
- 37 Et ad hunc intellectum confirmandum multa mouent. Primum id, quod not. Bar. in summano, qui appellat hunc modum aestimandi subtiliter factum, & excogitatum extraordinarie quodammodo, & sic non debet trahi in consequentiam.
- 38 Secundum est circumstantia, quae ibi requiruntur. Primum assensio Episcopi, & Economorum, & prebiterorum, quae solentur in omnibus aestimationibus cessant, merito arguitur calum aestimatum.
- 39 Tertium ibi praesupponit in Canone esse deputatos in Communi tales homines, prout etiam in multis locis sunt estimatores communes, non mirum si forte ita ibi proceditur, & si percurramus totum tile verborum contextus, semper videtur procedere cum admodum exquisita diligentia, ponderando singula verba.
- 40 Secundo loco potest fieri estimatio a iudice ex officio iuxta doctrinam Bart. in l. si quod ex Pamphilo, ff. de legat. 2. quem sequitur Socius iun. *confil.* 61. *num.* 8. *vol.* 1.
- 41 Tercio melioramenta probantur per inspectionem iuxta l. si raptione, ff. finium regundorum, & illi duo vltimi modi delectare possunt in quolibet genere melioramentorum tam in praedijs rusticis, quam verbanis. Et addo Put. *decif.* 474. *lib.* 2. qui loquendo generaliter in quolibet genere melioramentorum petitos eligi mandat, ac subtilitate omittit, qui iudicent quantum impendi poterint.
- 42 Ego vltra Malfard. in citato loco, Menoch. plene proficentem, & alios addo, quod si in genere constet ex penalis fuisse factas, si earum quantitas non est precipue probata, iuratur cap. 1. *col.* 20. limitat. 6. de probat. in cap. 3. *column.* 1. *versus* 7. eodem titulo in l. certi conductio, §. quoniam, numero 7. si certe, petat in l. in alioquin, numero 1. 3. de in litem urando, in leg. fin. numero 24. *cod.* de edendo, & *confil.* 146. *columna* 6. Cepol. *conf.* 108. Marfilin l. 1. §. item Cornelius, numero 6. de question. & singular. 689. Nau. *confil.* 2. *num.* 2.
- 43 Maxime si cum iuramento concurrant aliquae conditiones Bart. in l. ad monendum, 7. vbi in l. n. 2. 2. & 204. Cephai. *conf.* 589. *vol.* 4.
- 44 Et expensis modicis, & paruis probantur iuramento loci, *decif.* 34. *num.* 15.
- 45 Et conuictio rectoris non probat melioramenta, nec expensas necessarias in praedictum ecclesiam, vel luccelloris. Bald. in l. inuenimus, circa sententiam principis, *cod.* de sacrosanctis ecclesiis. Rodolph. de rebis eccles. *cap.* 315.

- numero 23. Abb. in *capit. final. de prescription. vbi Felin. nm. 11. versicul. generaliter autem. Ru. conf. 90. volumine quinto. Crauet. conf. 483. numero quarto. & 6. volumine 3. idem Ruin. conf. 157. nm. 7. volum. 1. Roman. conf. 45. Rot. decif. 41. in *antiq. & decisio. 3. titul. de confesio. in unum. Felin. in repertor. in verbo. confesio prelati quando noceat. Rebuff. in compend. rerum ecclesiasticarum. nm. 75. Socin. conf. 15. col. 2. volumine primo. Ancha 1. q. 1. §. 2. numero. 10. parte 2. Port. conf. 161. lib. 1. Borgui. decif. 44. numero. 38. in *finde. off. 41. nm. 152. & 357.***
46. Et talia melioramentum non sunt per pauperem reſcienda decif. *Peruſ. 58. nm. 13.* nec sunt habenda in consideratione in compenſando vberitatem cum neſſititate. *Burlat. conf. 11. nm. 36. lib. 1.*
74. Et circa modum ipſorum melioramentorum valet pactum factum cum conductore, vt non possint fieri, nisi vique ad tantam summam Cagnol. in *leg. 2. quenda. questio. 49. C. de pact. inter empt. & vendit. quod bene notandum dixi pro inuestitura. Borgui. decif. 16. numero 33. parte ſecunda. & ſape occurrere poſſet.*
48. Et circa liquidationem, si testes sunt varii, & alij deponunt in magna, alij in parua, attenditur in quo sunt concordēs, & si alij in magna, alij in mediocri, alij in parua, attenditur medium. *Caputaquen. decif. 161. par. 1. & 296. par. 3.*
61. Nec valet conſequencia, ego poſſideo melioramentum, ſi ego ſci, nisi aliter probetur, vel oſtendatur ceſſio iurium. *Callreni. conf. 27. numero. 4. parte ſecunda. in noſſif. & 141. nm. 2. Rodan. de reb. ecclie. vn. br. de meliorament. in reb. ecclie. ſal. Meſoch. de ven. per. poſſe. remed. 13. numero. 567. Burlati. conf. 330. nm. 36. volum. 3.*

Q V A E S T I O III.

1. **Q**uestio est notabilis, in qua in facti contingencia Bartol. conſultat an colonus, vel conductor teneatur mandare foſſata ſua expenſis, & videtur, quod non, nisi ſit conſentum *l. si in lege. §. si domus in uilla. glan. verbo. efficerent. si locat.*
3. Pro contraria parte facit, quia talia cedunt venditioni. *l. p. ad 3. marita. §. ſina. ff. de fundo inſtrutto. late Fabian. de emptio. & vendition. questio. 6. principal. numero 35. argu. cedent etiam locatoni. cum talem regulis regulentur.*
3. Prima igitur conſuſio eſt. Attendenda eſt conſuetudo in humiliori cau. & ſecundo eam regulandum eſt, vt conſtat ex infraſcriptis allegationibus, & authoritatibus.
4. Secunda ſit conſuſio. Conductor, vel colonus non teneatur mandare foſſata, ſi tendant ad perpetua vtilitatem, & ſic vltra tempus conductionis, ſicut ſi talis purgatio non tradicendeet tempus purgationis. *Bartol. in l. finalitima. ff. de impetr. in reb. dot. ſol. d. ſol. d. c. 1. deſ. 1. in ſitu contingencia ra. cotulit. Rot. conf. 82. numero 24. libro primo. decif. *Peruſ. 58. numero 4.**

ſuo theſau. in verbo, conductor nm. 208.

5. Ampliat hęc conſuſio, ſiue foſſata ſint propria fundi conductor, ſiue communia cum vicinis, vt per *Perr. de Vbald. de duobus fratribus. parte 6. quaſtio. 12. in ſua. vbi tenet idem in foſſato vicini, ſi habeatur aditus.*
6. Et conductor ad longum tempus tenetur facere foſſata, & aggeres durante repore ſue conductionis. Addito ad iuram. Angel. in verbo colonus.
- Conductor obligatus ad meliorandum, ſi non melioratur, teneatur ad damna & intereſſe. *Bero. conf. 26. numero 6. libro primo. Rota nouiſſima 241. numero 2. parte 3.*

Q V A E S T I O III.

1. **Q**UAERO, an conductor teneatur ad reſectio. nem putei viciniæ, cloacæ, ſtrangulando viam ante portam, & ſimilia. Et videbatur quod ſic, cum reſpiciat temporale vtilitatem, nec fortale tranſcendar tempus ſue conductionis, ex his, quæ ſuperius diximus.
2. Pro contraria parte facit *l. si merces. §. si vicini. ff. locat.*
3. Secundo pro hac parte facit *l. ex conducto. in 'principio. ubi. si villa reſectatur. ff. cod.*
4. Et hęc opinio eſt verior, & ſi aliquid pro ſupradictis cauſis expendat conductor, computatur in penſionem. *Alexand. conf. 4. volum. 5. ſal. poſt Specular. in Audebat qui rem. numero 9. Cod. de ſacroſanct. ecclie. ſalutem. in l. ſumma. C. de pignor. Afflicti. in titul. quæ ſunt regularia. in verbo. ſia publicæ. Firmano. in verbo. conductor nm. Eman. in luo theſau. in verbo. conductor. nm. 108. Acci. Pinei. ad leg. 1. parte ſecunda. ſub numero 72. verſicul. ad limitationem. C. de bonis matera. Rot. conf. 65. Remo. nm. conſuſio 172. numero. 13. v. domine 2. Marc. decif. 460. numero. 6. par. 1. Vero. de Via colum. 34.*
5. Ampliat vltra eos etiam ſi inconſulto locatore aliquid expedit pro prædictis, nam ſemper datur vel ex computatione ipſi penſionem, vel repetitio. Afflicti in citato loco Nat. conf. 19. & 449. Rolan. conf. 8. vel. 4. Guid. Pap. q. 444. nm. 3.
6. Ampliat ſecundo, vt coſtes locator teneatur, quoties opus fuerit, etiam ſi duraret, locatione tantum cilenſur duratur. late *Borgui. decif. 44. nm. 50.*
7. Et per modum corollarii inferui, quod conductor molendini ſi egerat reſeſſione, non teneatur, & reſtaurando repetere poſſet, gloſ. in allegata ſuperius *leg. ex conducto. in verbo. reſectur. & in leg. aditer. ubi Bartol. ff. de vie publica. & in l. prædicta. §. ante penult. ff. de fund. inſtrutto. & in l. penult. ff. de impenſis in reb. do. talib. ſalutem in leg. cotem. §. qui maximus. ff. de publica q. 2. ſpecular. in titul. de locato. §. poſtquam. verſicul. quæſitor. Bald. in leg. dictæ quaſtion. 4. C. locat. ſal. in leg. quo minus. n. 49. de ſummiſſis.*
8. Et ſi conductor promiſſus reſpectare, de prima tantum vice intelligitur Bald. in leg. dictæ. nm. 6. C. locat. per textum notabilem in leg. *p. deſt. omiſſa. §. si quis decem. de legat. 3. Alexand. conf. 10. columna. prima verſicul. bene facti. r. 2. Clarus conf. 16. numero. 8. lib. 4. Bertach. de gabell. parte 2. quaſtio. 25. Felin. in cap. 2. colum. 2. de reg. & pace. ſal. in leg. diuortio. §. quod in anno. volum. verſicul. quarteſimo ſacti. ff. ſolut. in ſtrimo.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

in leg. in duobus, §. si ei qui, columna 2. vers. nono facit, de iurando. Der. consil. 512. numer. 9. Curt. in consil. 178. numer. 26. Socin. iun. consil. 25. colum. 2. lib. 2. Tiraquel. ad sicut sermone. in princip. regula. numer. 100. Antonio. Gabr. de leg. consil. 2. numer. 14. Ad do vlt. cum quod reputatur quasi onem notabilem. Crenens. singul. 146. valde commendat. Cotta in memorab. in verbor. scriptum impetratum, vers. bene fa. cit. l. idae. legum. in leg. si ex legati. numer. 179. de verbo. num obligat. Anton. Trig. reputat singulare notab. 20. S. bat. Med. de regul. 4. numer. 67. littera M. & numer. 95. littera D.

9 Limita, si promissit reapiare, & manutenere, nam semper tenetur. Bald. in d. l. licet. num. 7. sequitur lat. in repetit. l. quominus. nu. 152. de summa.

10 Limitatur secundo in conductore molendini in summe periculoso, vt de tali periculum futurum scire possuerit, nam si calumie precat, non tenetur ad pensionem, ex quo calumia est de substantia rei. Bald. in d. l. licet. numer. 5. & lat. vt supra. num. 20. Pancirol. consil. 247. numer. 12. inferens per hoc laudem iniquum, si quis condemnatur ad rem, quae non est.

11 Et in materia sumum promittens manutenere pontem, vel molendinum, seruare leuem, vel reparum, non tenetur de calu fortuito, nisi ex parte sit di. Aur. Bal. consil. 100. & 115. vol. 4. Fulg. consil. 193. col. 1. & end. fir. commendat in terminis locati & conducti, Besside venis. merced. cond. sub nu. 58.

12 Readiungendo giur vultur iura, & leges hinc inde allegatas conductior recte ager ex conducto contra locatorem ne lumina obscurant, vel si non rediret, vel inefficaci fenestras nimium corruptas. d. si mer. c. si vltimo, de qua superius vidimus, vbi etiam expresse l. C. tenet, quod quando inhabitatio incommo-dat, licet iniquum recedere pariter ager ex locato si non tradatur possessio totius rei, vel partis ipsius, vel non refoctur villa, vel stabulum, vel similia locus d. l. ex conducto. in prin.

13 Bene verum est, quod si conductor utatur re conducta ad vltim deilitatem, & tanquam bonus paterfamilias si res deterioretur, vel conuulsetur, non tenetur ad pretium ipsius, sed ad simplicem mercedem, & pensionem solutam, ne cogatur pro eadem re soluere di. phetier, scilicet pretium & pensionem. Matt. consil. 60. 1. numer. 6. vol. 3. Redeg. Scot. consil. 1. numer. 13. lib. 2. vbi quod. decis. 44. numer. 10.

Et cum reparando materia, circa concernentia laborum, & expensarum ponant aliquas alias viles, & practicales conclusiones.

14 Conclusio igitur est. Locum operas suas debet operari suis sumptibus, & ex pensis. Bartolin l. si non fort. c. si libertus. numer. 32. ff. de condit. inde test. vbi lat. numer. 32. dicti hac eue communione vbi notetur. publici tibi in cap. 1. numer. 8. de null. obla. vbi bonus locus videndus.

15 Ampliatur ista conclusio, vt si operarius locans operas locas non habet instrumenta debet ea prout de sumptibus propriis. Bald. in l. i. c. de verbor. significat. l. i. c. in leg. stipulationes non dimittuntur, columna 2. ff. de verbor. obligatio. Nati. in colon. loquens, consil. 102. 243. vltima. 2. in vltimo, in verbo, obligatus ab numer. 70.

16 Limitatur, vt si instrumentum frangatur, fiat sum. ptibus domini, leg. 2. §. si conseruatis. ff. ad leg. Rhod. de

iaff. Bald. in l. quoniam liberi, c. de testamen.

17 Limitatur secundum, nisi vitio rei, vel materie, aut artificis contingat iuxta l. item queritur, §. si gemma. ff. locat. de qua late superius vidimus de impertia artificis.

18 Limitatur tertio hoc modo declarando, vt in accensore, & similibus teneatur ad pullos, & similia domestica, non tamen ad medicos, & medicinas. Bart. in l. legatis, ff. de alimen. & cibari. leg. 2. Cin. in leg. quod in vxore, in fine, c. de neg. gest.

19 De famulo posui loco suo. Altera est conclusio. Locato fundo veniunt instrumenta fundi, l. sed addet, §. illud, vbi Castren. not. ff. locat. Bartol. in leg. 2. in fine, c. de verbor. significat. & est casus valde quotidianus, & practica, vt dicit Angel. in leg. sed et si quis, §. proprietatis, in fine. ff. de usufructu. monens locatorem, vt in locatione vel amoueatur, vel excipiat boues aratorios, torcularia, & similia. Idem valde commendat in l. item si fundi, §. autupiorum, ff. de usufructu.

20 Ampliatur hac conclusio, vt in locatione vesti-gium, & dationum veniat cappanna, domus, & apotheca. Bald. in l. 2. c. de verb. significat. Ferret. de gabell. nu. 405. Berth. de gabell. q. 2. numer. 65. Baratt. consil. 190. numer. 25. vol. 2.

21 Limitatur, vt in omnibus supradictis casibus attendenda sit consuetudo, & hac obseruanda. Petr. de Vbal. par. 1. c. 99.

Ad do Bal. in l. libertis, c. de oper. liber. per l. si prius, §. placuit, ff. de acqu. p. h. arce. Summa Angel. in verbo, consuetudo, numer. 14. commendat Girard. singular. 14. numer. 14.

22 Pariter dici potest, vt habens mandatum ad locandum potest habere fidem de pensionis, & dixi ad regum quid. par. 2. Stracch. de mercator. in tit. de mand. d. 2. numer. 23. & lict Roman. singular. 23. & consil. 461. aliter sentiat, responde tamen, vt per eum, numer. 24. Mozzini in de mand. col. 4. numer. 17.

23 Ad do praedictis omnibus, quod scriptor scribit suo atramento. Milis in verbo, scriptor, & dixi superius, & conduens officium tenetur ad victum in eundo, & redeundo pro famulis, & equis. Angeli. in d. l. si libertus.

De Paleis, Olinis, Glendibus.

1 Circa tamen semetas, quae ad expensas, & melioramenta pertinent, prima conclusio fit, colonus debet ponere semen de suo proprio. Bald. in l. 2. q. 7. c. pro hoc. singular. 85. per textum in l. ex conducto, ff. si res. vbi, ne supra datum amissi fecerit, ff. locat. Abbas in capitulo, tua nobis, in 2. notab. de decim. Petr. de Vbal. de duobus fratribus, par. 1. quaest. 9. Pulchre Nat. ran. 243. vol. 2.

2 Ampliatur, vt procedat tam in colono partiario, quam in eo, qui numeris colit, vt non in l. si vno, §. vbi. cunque ff. locat. Franc. Marc. decis. 888. numero 12. par. te prima.

3 Secunda fit conclusio. Paleis veniunt appellatione fructuum, leg. si usufructuarius meum, versum stipula. ff. quem admodum usufructus amittatur, leg. fin. §. fin. Cod. de iur. i. c. & aqua. Aret. in §. si quem, in fin. Instit. de re. rum diu. in l. item singular. 505. palea. Berro. in capitulo, grauis, de rescriptis. spoliat. Guid. Pap. singular. 503. Franc. Marc. decis. 198. parte 2. Vincent. Franc. decis. 108. Ciau.

Crau. *confil.* 21. *vol.* 1. *Alphan. reportat.* 386. *Vincen. de Anna. allega.* 94. *num.* 4. *vbi* *Ipelia*, lupini, caui, milium, & similia sunt fructus.

A D D I T I O.

¶ Et ob id palris soluitur decima, prout de alijs fructibus. *Cramet. confil.* 2. *Cassan. in consuetud. Burgund. rubr.* q. 5. l. 7. *Tricifil.* & *sunt*, *Anna attestans ita iudi. ratum*, *lingul.* 142.

4 Circa tamē paleas ita observari solet, quod si colonus invenit paleas tempore, & in principio cōduccionis, & aluit ex eis boues, & simum proiecit in fundo, & tunc debet relinquere domino paleas ultimi anni in recompensationem primi, quia debet colonus relinquere fundum eo modo, & in eo statu, & conditione, in qua invenit, *l. si merces, secundum l. v. vidi amos, §. prospiciere, ff. locat.* Si vero non invenit, sed portavit, & latamen proiecit, nec relinquere debet per supradictam rationem, & si simum, vendidit, prout multi coloni faciūt, vel portavit ad proprias possessiones, & paleas debent restitui domino in totum, & si colonus non colat vnum podere integrum, sed fundum particularem tantum, & latamen non proiecit, debent diuidi paleas quolibet anno sicut alij fructus. Si vero latamē proiecit ex paleis communibus colligendis, compensatio fieri debet arbitrio boni viri. *Petr. de Vbal. de duobus fratribus*. *Ioseph. drcif. Perus. t. q. vbi* consuetudo in hoc attendenda est.

¶ Circa vero oliuas considerantur quatuor tempora. Primum tempus est, quando fit locatio statum, & immediate recolectio, & secato frumento, prout de mense Augusti, vel Septembris, prout plurimum observatur, & oliua eo tempore pendeat, & sic nata, & alia cura antecedentis coloni, ad ipsum spectabit, & colligendo legitime facit, & novus colonus percipiet in ultimo anno sui laboris, & si forte percipiat in primo relinquet in discessu, cum colonus relinquere debeat agrum, & laboris modo, quo repert, ut dictum est.

6 Secundum tempus est, quando locatio facta esset oliuis iam perceptis, puta de mense Nouembris, Decembris, & Februarii vique ad mensem Martii, & sic antequam fundus post collectum frumentum incipiat coli, & colitur, & tunc pro vna cultura frumenti, quæ durat fere biennium, habebit colonus duos fructus oliuarum, cum quia oliua bis in eo tempore fructus producit, tum quia fundum relinquere debet eo modo, quo invenit, ut pluries dictum fuit. Tertium tempus consideratur, quando locatio facta fuit postquam fundus incipit coli, vel a domino, vel ab antiquo colono videlicet de mense Martii, viq; Septembris, & antequam seminetur frumentum, vel bladum, & postea fit locatio nouo colono, qui granum in terra colat, & vel maiora proiecit, & tunc oliua dicti anni debet diuidi pro rata, habita consideratione temporis, & meritis ipsius.

7 Et similiter fit locatio facta fuit nouo colono de mense Octobris antequam fundus fit seminatus, postquam est cultus, & maresatus, & tunc cum dicta oliua non pendeat nisi vno mense, vel circa, pro rata dicti mensis, & sic pro vna parte, & rata anni fiet diui-

sio inter antiquum, & nouum colonum, & sic diu o decimam partem habebit in circa.

8 Quartum tempus est, quando locatio facta est de mense Octobris seminato tamē iam grano, & oliuis pendentes ibus, & tunc sine dubio non spectant ad nouum colonum, sed antiquum, qui laborem, & omnē industriā posuit. Ita sentire videtur, & prædicare doctores post alios antiquos Angel. in suo opusculo de paleis, & oliuis. *Petr. de Vbal. de ob. fratribus p. 1. q. 9.*

9 Ampliatur hæc omnia, ut prout solum procedant in oliuis, sed glandibus, & arundinibus, ut per Petrum de Vbal. in citato loco. Adde Federic. de Senis, *confil.* 110. *Bart. q. 2.* quidam conduxit, Tiraq. de *retract. conuent.* §. 5. *glo. 5. num. 17.*

10 Limitatur modo, ut prædicta procedant, quando oliuæ, glades, & similes sunt in fundo, qui colitur pro frumento, cuius cultura durat biennio. Si autem anno tantū duraret, prout est vinea, in qua addunt aliquæ arbores oliuarum, tunc clarum est, quod sicut vna cultura vineæ est annualis, & anno quolibet percipitur vindemia, & diuiditur, ita diuidi debet oliuæ, glades, & arundines. Idem dicendum est in fundis, in quibus cultura est annualis, vulgo in *maremma*.

11 Si autem oliuæ essent in fundis, & filius, quæ non colantur, vulgo *sed*, quibus vitum pro pastura, vel in extremis partibus vinearum, tunc colonus debet habere dimidiam partem oliuarum, sicut aliorum fructuum, quia lucrum, & damnum debet cum domino diuidi, *l. cum duobus, §. in conunda, ff. pro soci. si merces, §. vis maior, ff. locat. d. inortio, §. quod in fructu, & ff. solut. matrim.*

12 Notandum est etiam, quod si colonus non restituit domino terras seminatas, vel male seminatas, tunc ad interdictum tenetur, & licet in locazione fuerit appositum padum, vel licet domino retinere semina, non per hoc excluditur, quin agi possit ad interdictum. *Ruin. confil.* 88. *num. 5.* *vol. 1.* quod est bene notandum.

13 Fructibus excussis, & iam ex humana industria secatis aulitis, & ad humanam perfectionem ineffe deductis, oritur contentio inter dominum, & colonum quis debeat alportare partem domini, & vique regulariter locator, vel dominus accedere debet ad domum coloni, vel conductoris pro parte sua. *Abbas c. significante, nu. 9. de pignor. vbi Barbat. num. 8.* *Ales. & la. in l. cum filius, §. fin. ff. de verb. oblig. Arc. in §. pra. treva, num. 35. de alimon. Duenn. regul. 161.*

14 Limitatur, nisi ambo sint ei uidem sorti, quia colonus, vel conductor accedere debet ad domum locatoris cum pensione vel fructibus. *Bald. in l. accepta, num. 22. c. de vic. q. 12. in l. fin. nu. 7. c. de condi. infer. Petr. de Vbal. de duobus fratribus, part. 6. q. 14.* Firmius in verbo *debitor*. Cotta in verbo, emphiteuta non soluendo, *vers. au debitor*, valde commendat Ioan. de Arno, *problem.* 46. *Ioan. Tigro. sing. 135.* *Cappell. Tholoz. quest. 76. la. in l. fructus, num. 14. ff. solut. matrim. Roland. confil.* 87. *num. 17. vol. 1. drcif. Genuesi.* 144. *num. 3.*

15 Quibus adde bonum verbum, quod ita observatur consuetudo. *Bartol. in l. in illa, ff. de cons. specum.* Ampliatur hæc conclusio ad propositum materię est petiarum de qua agimus, ut debeat portare, & accedere suis sumptibus. Angel. in d. *in illa*, vbi reputat valde notabile in practica.

Tractatus D. Vincentij Carocij

16 Dieuntur eiusdem fori, si sunt eiusdem ciuitatis, loci, vel comitatus. *tal. in l. secunda, numero 92. C. de iur. emphyt.*

17 Limitatur notabiliter, vt colonus consignando famulo liberetur. *Bald. in l. si mulier, ff. de usufructu, impio in facto occurrit, & teugi superius in tit. de pignorat. part. 1.*

18 Et si oritur contentio inter dominum, & colonum, seu conductorem circa solutiones, conductor ostendens tres vltimas solutiones praesumitur retro semper soluisse, ad materiam l. quicunque, C. de epoc. public. libro decimo, quae & in columno, & conductore procedit dictum Angel. in §. si re autem, Authentica de non alienand. quod summo opere commendat *tal. in l. secunda, columna 6. C. de iur. emphyteutic. Anebar. hoc singulare appellans in capitulo potuit, columna penultima, versiculo vltimo tamen singulariter, de locato, vbi in col. columna 33. versiculo dicit tamen: Petrus consilio 18. numero 3. volum. 4. Calcan. consilio 45. in fin. Anton. Gabr. de praesumpt. conclus. 21. num. 4.*

19 Adde bene loquentes Cassane, in consuetud. Burgund. fol. 381. Capell. Tholol. decis. 125 singulariter, & mandandum potuit Trigo, singular. 325. Crenenl. fin. gular. 78. & haec est communis opinio ex vltis allegatis *Bald. in cap. littera in fine, de dilation. Decian. in l. si certis annis, numero quinto, vbi Alicant. in verb. an. vis, C. de pall. Alexand. tal. & alij, in l. 1. C. de fideicommissis, Alexand. consil. 105. numero secundo, libro 3. Curt. iur. consil. 96. numero 5. Guglielm. in cap. Raynautus, in verb. absque liberis, numero 185. de te. stamentis, Franc. Lucan. de fisco, parte 1. numero 9. libro 2. Duenn. regul. 54. Anton. Gomef. de contract. capit. 3. numero 13. Viu. lib. 3. opio. quasi. 2. & in filio, opio. 236. Eman. in suo thesauro, littera P. num. 83. Caball. mililoq. 216. parte 1. Firmian. in verbo, solutio. tal. in l. 2. numero 135. C. de iur. emphyteut. & iterum Firmian. in verbo, obligatus ad annum, in fine. Euerard. a vi geminationis, numero 16. Rot. decis. 304. in nouis, Corboli. de iur. emphyt. limitat. 37. in fine, & huc est communis opinio. Gabr. consil. 121. numero 4. libro secundo, Menochide praesumpt. libro 3. praesumpt. 19. numero septimo, Bonacoll. de praesumpt. in verbo, soluisse.*

Aupha ur, vt procedat in tribus oblationibus. *Dec. consil. 650. in fine, quid enim si locator nolit recipere pensionem, & diligens conductor offerat, vel legitime deponatur, non ex auctoritate contrarium in deposito tenet Crau. consil. 313.*

20 Ampliatur secundo etiam si debitum sit iuratum. *Grat. consil. 131. col. 2. vol. 1.*

Ampliatur tertio siue solutiones sint annuales, siue semel, siue quinquennales, eadem enim est dispositio. *Bald. in d. l. quicunque, versic. item quarto. Sequitur Alexand. consil. 107. col. 2. vol. 3. tal. in l. diuortio, §. qui in anno, versiculo, tertio inferitur, ff. solutio ma. trimon.*

Quicquid alias dixerit *Alex. consil. 105. col. 2. lib. 3. quem sequi videtur Hierulan. de cegatiua probanda, numero 40.*

21 Ampliatur, vt procedat etiam si colonus, vel conductor postquam docuit de tribus vltimis solutionibus, cessauerit in futurum soluere, non per hoc non tollitur praesumptio annorum praecedentium

tres vltimas solutiones. *Bald. in d. l. quicunque, versic. item quarto.*

22 Ampliatur quinto etiam si in libro, vbi descriptae sunt illae tres vltimae solutiones, non appareat aliquod scriptum de solutionibus anteriori temporis, *Bald. in d. l. quicunque, versic. quarto exalto. Contra etiam fortasse melius Crauer. consil. 313. colum. 9. versic. 9. dista lex. Franc. decis. 557. num. 2.*

23 Declara in debitor solito annotare, vbi per Menochide de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 139. numero 19. col. gita.

Ampliatur sexto, quando lata fuisse sententia absolutoria ad fauorem conductoris ex cessatione trium annorum preteritorum, nam adhuc manet sententia. *Bald. in d. l. quicunque, numero 4. Put. de fendi re. integrat. c. 197.*

24 Ampliatur septimo, vt dispositio l. quicunque, procedat etiam in sola obligatione soluendi facta per conductorem. *Dec. consil. 650. numero 15. Padill. in l. 1. numero 14. C. de fideicommissis, ampliat. 16. Et licet dubitauerit Menochian allegato loco num. 2. tamen ad excludendum dicitur probabile si se obligauit, maxime in quarentenario, vel alias exequuto instrumentum, quod habet et executionem patatam, prout alias suo ioco dicam.*

25 Ampliatur octauo etiam si lex, vel statutum requireret probationem instrumentalem, nam adhuc sufficit conductio, probare solutionem trium vltimorum annorum. *Bald. in d. l. quicunque, num. 1. Padill. in d. l. 1. num. 10. Guglielm. in cap. Raynautus, in verbosi absque liberis, secundo, num. 186. ex tal. in l. 1. num. 10. C. de testam. militat. & al. sciendum, numero 75. de verb. obligatiombus.*

ADDITIO.

26 Ampliatur nono idem in Ecclesiasticis, vt tres anni requirantur, ita contra *Haitenfl. tenet Ioan. Andreas in tit. de locat. §. nonne aliqua, versic. 27. num. 38. tal. ad l. secunda, num. 135. C. de iur. emphyt. Duenn. regul. 54. in secunda limitat. & huc est communis opinio. Padill. ad l. si probaueris, num. 9. C. de fideicommissis. At card. conclus. 603. num. 18. vbi pariter de communis.*

26 Limitatur primo loco dispositio l. quicunque, quando solutio illorum trium annorum esset facta quolibet de per se vnaqueque singulo anno semel, vel biennialiter, si simul, & semel soluisset in vno anno pro tribus annis, quia tunc regula non procedit. *Cin. & ibi Bald. in l. secunda, numero secundo, C. de dotis promissione. Angel. in d. l. l. quicunque, numero tertio. Iacob. de Sancto Georgio, in l. non est necesse, numero tertio, ff. de probat. Duenn. regul. 54. numero 1. limitat. 1. vbi reputat eam singularem. Anton. Gabr. de praesumptio. conclus. 11. numero 12. Adde tal. in l. 1. numero 33. ff. de officio eius. Pet. Raucon. singular. 218. Put. de fund. integ. ca. pit. 6. numero 10. tal. in l. 2. numero 135. Cod. de iur. emphyteut. Laocellot. Decian. in l. Jacoleus, ff. de annu. legat. Crenenl. singular. 79. Tholol. quasi. 235. Hugo. singular. 125. Balb. de praescript. part. 3. principi. versic. quinto limitat. tal. tal. si certis annis, num. 4. C. de pall. & in l. 1. num. 33. de vltimo eius. Costa. in verbo, solutio.*

- Limitatur ultra Gabriel. & Duenn. in citatis locis plene profiteretur, ut si dispositio illius legis procedat, & habeat locum, quando produceretur solutio trium emherentium sibi annorum. Ita dicit litera in *dist. leg. quidem* de def. quod illi tres anni coniunguntur presentem conventioni, & temporis, & scilicet solutiones debent esse ultimae, & finales, alias non esset locus dispositioni: dicit legis ita reprobat opinionem glou. de clarat late Armo. *consilio* 313. *columna prima*, numero primo, in hoc, licet contrarium sentire videtur. Herculan. de negatione. proband. caput quis testatur probare negativam, numero 49. Alate nton. Padil. in leg. si probaveris, numero 9. *Codic. de fideicommissi*. bene Vincent. Franc. *decisione* 37. vbi in materia habes, quando conductores solvunt pro domino, & debitor.
- 28 Limitatur etiam ultra Anton. Gabriel. & Duenn. ut dicta lex non procedat, ubique per antecessores annos apparent solutiones diligenter. sentit Balu. *l. secunda*, C. de non numerata penia. Herculanus, ut supra, numero *quadragesimo*, vel esset facta promissio de soluendo singulis annis quo casu non procedit dispositio lege quinquae. Crenen. dicens singular. notas. 80. blaicaud. dicens singular. *conclusi* 603. numero 2.
- 29 Limitatur etiam ultra eos, quod ex hoc solum insurgit magna praesumptio ad fauorem coloni, vel conductoris, vel similibus personarum, sed hoc solum non sufficit, sed relinquatur arbitrio iudicis ex circumstantiis. Pulchre & aliter, in *practice. eccliar. versum*, quod in executio numero *septuagesimo secundo*, ea ratio, in qua speciale est in dicta l. quicunque, propter magis exactam solemnitate, quae est in apocis publicis. Unde ne confidas, produxi tres ultimas solutiones, ergo sum in tuto, quia iudex ea circumstantiis omnia iudicabit, & potest, ut per conductorem probari contrarium, vel exhibitionem libri, in quo solent describi solutiones, ut praedicare docet Herculan. in citato loco.
- 30 Limitatur etiam ultra eos, maxime ad intellectum *dist. l. quicunque*. Quatuor enim sunt, quae principaliter concurrunt ad materiam dictae legis. Primum est devotio, & legatitas in soluendo integraliter vtilitatem suam tribuere functionis. Secundum, continuatio per tres distinctas solutiones, & quidem ultimas, quod est Tertium, Quartum silentium creditorum per illos tres annos continuos. Paris in *consuetud. in §. 6. numero* 45. Padil. l. 1. numero 9. *Codic. de fideicommissi*.
- 31 Limitatur etiam, ut procedat, quando tres ultime solutiones probantur apocis, sicut si testibus Padil. in leg. prima, numero *de conscriptio*, C. de fideicommissi. Paris in *consuetud. titulo secundo*, §. 6. numero 49. dicentes testes habere ad hoc praesumptioem. Limitatur septimo, nisi locatur receptis cum protestatione iuramentum talium fore. Cunct. *consilio* 313. *versum* 8.
- 32 Limitatur octavo, ut non procedat a depositione. Cunct. in citato loco.
- Limitatur nono, ut non procedat contra Tertium. Cunct. in verbo solutione fine.
- 33 Bene verum est, quod coloni exgunt a dominis quicquidiones generales, quae non extenduntur temporis ad gratiam, vel alias res mutatas, sed confide, a;

ri debent duo casus principales. Primus est, in loquendo fuit tractatum de pecuniis, & aliis rebus mortuatis, & tunc quicquidiones extenduntur longius ad gratiam Bald. in leg. *primum*, *quellum decima sexta. Cod. de pass.* Alter casus est, quando fuit tractatum de pensionibus, vel rebus laboriosis tantum, & tunc quicquidiones extenduntur vires suas ad ipsohara, & contra illi, non ad pecunias, vel res mutatas. Nait. in *tercia* m. 564 vbi dicit hoc colligi ex proemio instrum. nentis, quod arguit causam finalis iura doctrinae Bax. in *l. fin. ff. de her. red. influent.*

- 34 Cautionem quomodo loquantur, ne casu sermone in propinquum incidant periculum.
- 35 Nec praesumitur conductus satisfecisse, licet penes se reperatur instrumentum ex quo contractus locationis est vitro citroque obligatorius, quod remanere potest penes vnumquemque ex contrahentibus. Rul. *conf. 215. m. 5. vol. 1.*
- 36 Et his habetur limitatur ad regulam, l. Labro, ff. de pass. ut non procedat in contra vitro citroque obligatorio.
- 37 Concordato autem Domino locatore solet oriri contentio inter ipsosmet colonos in dividendo portionem fructuum recolendorum in bonis conductis ad laborium. Tria igitur principaliter consideranda sunt, operae bonum, operae perlonarum, impenis in semine, melloribus, & similibus.
- 38 Primo igitur detrahatur omnis impenia facta ab ipsorum perlonis. Secundo detrahantur operae boni, & si boues sunt aequaliter communes, communicantur, & residuum dividitur hoc modo, si vnus habet filios grandes, qui multum operati sunt, tunc in dividendo debet haberi ratio operarum ipsorum filiorum, & si filii diu in capta, non autem in stipes. Bald. in l. si patronus, numero *decimo sexto*, *Codic. commun.* *versum* iudicis in lege prima, *Codic. pro soc. Arct.* in §. final. numero *decimo quinto* de *actio. laton. in §. sequens*, numero *quadragesimo septimo*, *cod. titul. Per. de Vbal. de duobus fratribus* par. quarta numero *duodecimo*, *versum* quod facit pro *ruibus*; & hoc est communis opinio. Alexand. *consilio septuagesimo septimo*, *columna tertia*, *volume quinto*. Ider. Decian. *responsio* trig. *simonone*, numero *quadragesimo septimo*, libro *vi. decimo*. Cephal. *consilio* 69. numero 7. 8. & 9. *lib. primo*.
- 39 Ampliatur haec conclusio, ut procedat ne dum in rusticis conductibus laboriorum, sed in molendinariis, & omnibus aliis similibus. late Ioseph. de Lud. *com. 53. versum* si vnus ex fratribus, *car. 127.*
- 40 Si vero filij sunt impuberes, recipient aliquid arbitrio boni viri. Petr. de Vbal. de duobus fratribus, *par. 4. m. 14.*
- 41 Et si vnus non habet filios, vel habet viles, & aliter habet multos filios, sed multos, tunc faciendi est aliqua rellatio non habenti filios. Bald. in *l. si pater*, no. C. de negot. gest. vbi Castr. in iudiciis, ubi ille qui habebat filios naoceret curam administrationis domus & familiaris, quo casu hoc sufficere dicit attellatus boni viri inter rusticos, & colonos valde quotidianum, & practicabilem. Commendat admodum Arct. in §. *ad iudicium*, numero *quod ad iudicium laton. l. vi. nemo*, numero 5 *Cod. de solat. valde admodum adiutus, quod Alcaud. in hoc quod iudicium casu aliquid non recipietur.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

42 Sed vide eum *consil.* 96. *volum. secundo.* Joan. Lup. in *capit. per vestras*, §. 2. numero 5. Simon de Pre. de *interpretation. vltimarum voluntatum. libro 2. solutione* 11. numero 34 Zanpettin. ad l. *secunda. C. de pail. inter emptor. & venditor.* numero 138. Pet. Anguiss. *consilio* 43. *lib. 6.* Hieron. Gabi. *consilio* 121. numero 58. Cephal. *consilio* 182. *nr. 6. vol. 2.* Anic. Gomei. *testament. cap. 5. late* videndus ad facilitatem *Borgo. decis.* 11. numero 8. vbi quid in *seruans*.

43 Quem calum appofui quotidianum, nec vidi positum a sole. plene, & bene proficiente in allegata *conclusio.* 13.

44 Adde etiam, quod si sunt duo, & vnus coluit terras cõductas ad iabonijum, alter iocauit operas suas pro famulo, prout multi cuius læpe sic conueniunt, tunc facienda est communicatio fructuum, si ipse commun. p̄cabit salarium, alias non, & est aqua decilio, per

de Vbal. de duobus *fratr. & par. q. numero* 16.

45 No protequor viterius, quia pertinet ad materiam societatis solum hoc potui vt adderem practicabilem calum Pauli Castrensis de quo superius diximus, quẽ nõ video a multis positum, & a primatibus iuris professoribus valde commendatur.

46 Pariter vltra adducta per soleph. in citata *conclusiope.* Adde Coet. in memorabil. in verbo, statuto *Mediolani*, versic. acced. vbi in materia locati loquens, quos respectu iaborum est facienda diuisio incipia respectu expenar. in *ilurper*, dicit etiam, quod in diuisione fructuum habetur primo ratio operarum factarum: secundo personarum discorum fratrum: tertio de semine posito, & sic de semine videtur ratio diuer, la, vt per eum.

47 Pariter allegatis per eum, adde Crauet. *conf.* 159. *maxime num. 10.*

D: VINCENTII CAROCCI

Locati, & Conducti Tractatus.

PARS QUINTA:

De quinto gradu accidentium locati. & conducti.
De inuectis & illatis.

vsura. Interest. Inutile. Prescriptio. Impossibilitas.

AGGREDIOR Diuina fauente gratia quintam partem huius vitilis, & practicable materis locati & conducti, & pariter quintum gradum accidentium in hoc celebri contractu locationis, & conductionis.

Et quoniam in proximis precedentibus tractauimus materiam expensarum, & melioramentorum, pro quibus, (vt dictum est) ex tacita legis dispositione retentio competit, prosequar materiam alterius retentionis ex tacita legis inducta obligatione, ad l. *certi*. si *inris*, C. loc. que materia est vna de principalibus in hac locati & conducti materia, ponendo aliquas vitiles quæstiones de quarum causa, & origine, Balduinus de pign. c. 6. det. Petrus. 84.

Q V A E S T I O I.

De Inuectis.

QUæro primo loco, an inuecta, & illata per colonum partiarum sint tacite obligata domino iundi, & sic an dispositio l. *certi* inris, procedat, & extendatur ad colonum partiarum.

Primo videbatur dicendum quod non, quia verba legis sunt proprie intelligenda, l. *i. §. si is*, qui natus est, ff. de *exercitor*. sed partiarum non est proprie colonus, vt alias dictum fuit in materia remissionis mercedis, merito &c.

Secundo facit, quia inter colonum, & dominum contrahitur societas, l. *si mercator*, §. *vis maior* ff. locat. sed non reperitur iure cautum, vt inuecta per locum sint tacite obligata, merito &c.

Et hanc partem tenuit Jacobus de Aret. in d. §. *item* *Serniana*, relatus per Nicol. de Neapoli. ibi dem. Bald. ad *Spec. tit. de locato*. §. *postquam in fin. Abb. loc. propter*, nu. 8. de locato. Roma. in l. *si filio*, §. *fin. ff. solu. matrim.* Firmian. in *verbo*, bona inuecta.

Pro contraria parte facit, quia lex generaliter loquens generaliter debet intelligi, de *privilegiis*, ff. de *Publican.* l. *i. §. generaliter*, ff. de *legat. praesentand.*

Sed lex ista certi iuris generaliter, & simpliciter loquitur de colonis, ergo debet generaliter intelligi, tam de eo qui numeris colit, quam de partiaro.

6 Accedat, quod coloni nomen generale est, vt dixi superius par. i. tit. de *division. loca.* & est gl. in rub. C. de *agrit.* & *const. lib. i. c. i.*

7 Secundo pro hac parte facit, vbi militat eadem ratio, militare debet eadem iuris dispositio, l. *illud*, ad l. *Aquil.* Sicut igitur bona conductoris numeris colentis inuecta sunt obligata, ad effectum, vt pensio solvatur, pariter eadem ratio militare debet in partiaro, vt debitum solum locatori persolvatur.

8 Et hanc partem tenuit originaliter. gl. in §. *item* *Serniana*, in *verbo*, quis, de *actio*. vbi Aret. num. 12. dicit hoc notabile, & singulare. *Isa. num. 15.* Hoc item tenent Doct. in l. *certi* iuris, vbi *Cin. num. 7. q. 7. Bal. num. 6. q. 3. Ang. n. 5. vers. deinde queritur.* *Floria. in l. 2. n. 7. ff. loc. Alex. conf. 32. num. 3. li. i. Soc. reg. 192. fallent.* *It. Barba. in rub. de locato*, & hæc est vera, & communis opinio, de qua testatur *Gomes. in d. §. item* *Serniana*. *num. 9. vers. sed breuiter*, & item ibi *Zaf. num. 14. Bel. lo. n. 16. vers. & cum gl. fac. Menoch. de adipsi. glossa. remed. 3. q. 1. c. m. 83. Padill. ad l. naturalis*, §. *at cu do*, nu. 2. *Bur. lat. conf. 330. num. 44. vol. 3. vbi de comuni.*

Ampliat hanc conclusio, vt habeat locum etiam in eo colonis, qui disboscat memora, & loca siluestria & inculta. *Ang. in titato loco*, dicens hoc bene notandum. Ad contraria patet respõsio ex dictis aliarum quæstionum sequentium.

Q V A E S T I O II.

QUæro secundo loco principaliter ad repetitio. nem l. *certi* iuris, C. loc. an eius dispositio procedat et in colonis, qui respondet annuatim non numeris, vel ad mediũ, prout partiarus, sed in certa quantitate fructuum, puta in coss decem fructibus pro quolibet anno.

1 Et videbatur quod non, ex l. *item quis*, ff. de *pactis*, que in locationibus loquitur, qualis non est species, de qua agitur.

2 Secundo datur hoc signũ, vt inuecta sint tacite obligata, quando oritur actio ex locato, vt habetur in l. *i. ff. in quibus cas. pign. tacite contrah.* sed in casu, de quo agitur, oritur actio præscriptis verbis, l. *i. §. si quis fer. num. ff. de positi*, & diximus alias superius, merito, &c.

3 Et hanc opinionem tenuit *Aemil. Ferret.* in l. *item* *quia*, ff. de *pact. num. 3.*

4 Pro contraria parte facit l. *si gratuitum*, que est l. *Pomponius*, in *secunda*, ff. in *quibus cas. pign. tacite contrahitur*, vt l. *C. non facit differentiam*, an quis conduxerit humis, vel certa specie, sed solum an constituta mercede, vel grati uito, ergo &c.

Fi 4 Et

Tractatus D. Vincentij Carocij

5 Et hanc opinionem tenet Bald. in d. l. tertij in r. n. 6. ubi, vel alia re promissa, clarum hoc tenet Roccus. *argui. 2. p. 10. l. 1. in litem quia. n. 3. vbi c. 3. h. m. de pact. Nigulau. de pignus. in q. memb. secund. de partis. numero 138. amplius. 3. Jacob. Menoch. de arbitrio. c. 1. p. 1. m. d. 3. non 88. & hanc opinio est verior, & communis. Adde, ad Roma. in iam dicta singulari. 2. 36.*

6 Et ex prædictis inferitur per modum corollarij quod appellatur colonus simpliciter a lege, vel statuto prolatus venit, & quidem proprie tamen colonus, qui nummis colitur, quæque paritarius, qui certâ annua specie respondet. Ita tunc in citatis locis, & quod maxime Bello. n. 17. ubi etiam in exorbitantibus. Immo, & is qui necitur colitur ex Angel. ut supra in m. 6. & is, qui gratis colitur ex Menoch. ut supra, n. 89.

Inferitur secundo, ut colonus paritarius sit socius, & hoc respectu fructuum, non contractus, & est societas cooperativa velamine contractus locationis, unde transit ad hæredes (ut dictum est) & habet locum tacite hypotheca, quæ in societate non procedit, ita ex Bal. lat. & cæteris colligitur, & posui in tit. de remission. mercedis.

7 Et sic habes novam speciem societatis velatam ab alio contractu. Aut ergo loquitur de colono, & generaliter intelligitur: aut de conductore, & est ille, qui nummis colitur. Et nota, quod tacite hypotheca locum habet conductore non existente solvendo, alias non. Rip. respo. 2. 9. n. 7. in noviter additis, ubi etiam dicit aliud, quod si locator paritarius tacite inuectia aipartari, sibi præiudicat.

Q V Æ S T I O III.

QUæro tertio locum inuectia, & illata per se. cundum conductorem, sint tacite obligata pro pensione fundi vel rei locatam.

1 Primo videbatur dicendum, quod sic, ex l. solutum, §. solutam, vers. videtur autem, ff. de pignus. adition.

2 Pro contraria parte fertur, si in l. §. si colonus, ff. locat. quæ iura iuvencum pugnat videntur.

3 Duo sunt casus principales. Primus in prædio vrbano, & hoc casu affirmatiue concludendum est, ut inuectia per secundum conductorem sint tacite obligata. Bal. in d. §. solutam, n. 3. ubi Castren. in q. 4. & in l. si de lege, §. colonus, ff. locat. commendat Roma. singulari. 391. inuectia, & 396. vici vestrum Socin. reg. 1. 192. iulien. vti. Gou. l. in §. item Scruiana in 15. vbi Zabern. 17. alium. 34. Bel. o. n. 27. Instituti. de offio. Negulan. de pignus. part. 2. membr. 4. n. 135. Franc. Baldus. in c. de ratat. de pignus. cap. 6. colum. 2. vers. sed & cum o. m. Titian. Couar. lit. q. 4. in ment. in r. civil. cap. 16. n. 7.

4 Declaratur hæc prima conclusio, ut intelligantur inuectia obligata pro ea summa, quæ conductori secundo conductorem non inuenerat pensionem, puta locavit quis sempropterea totam domum, & iste sublocavit alteri parte tantum ipsius domus pro hac rata iste secundus tenetur primo domino locatori. Ita declaratur in l. Cum d. §. solutam, §. plane in eam. & c. & ibi legislator ponit frivola, quæ dicuntur parua, tenuis, & vili suppellex hominis pauperis, & vili. Senec. lib. 3. contortorij. Ego illos in frivola inuictam mea. Iuvenalis Satyr. 5. denotans paupertatem Regij

Romanorum. Et ne te teneam, Romanorum omnia Regum frivola.

Et verba frivola, quæ minus sunt sine subnixæ.

5 Et consideranda verba 2. C. in d. loco, vult potius quod ratione pauperis suppellectilis non videatur facta tacita obligatio, nisi pro summa rei conductæ, quem quia non conductit totum, prout primus conductor ibi credibile est, &c.

6 Facit in facti contingentia pro illis, qui conductunt palatia habentia subius apothecæ, qui locant eas varijs artificibus, prout Romæ passim videtur.

7 Declaratur secundo loco notabiliter ultra Negul. Menoch. & alios ad materiam, l. ade, C. locat. ut si secundus conductor soluit primo, & primus non soluit domino primo locatori, tamen iste secundus expelli non poterit, cum licite, & iuste habiter virtute contractus. Ita per prædicta iura tenent Bald. in d. l. ade, col. 3. per prædicta iura commendat Anton. Gomez. in rap. de locat. sub n. 12.

8 Declaratur tertio ultra prænominatæ, quod tenetur bene iste secundus hypothecaria oblig. prout inuectis, & illatis, tamen non possit conveniri ad ratione personali primo locatore domino ad pensionem persolvendam, ut habetur ex not. in d. §. solutam, per longum dictum gl. & Doctorum.

9 Unde, si secundus conductor vellet amovere bona illata, posset impedire dominum ratione tacite hypothecæ, ac amocut, non tamen posset eum convenire ad pensionem solvendam.

10 Subdeclaratur prædicta, quod si secundus conductor solvat pensionem primo etiam ante tempus, est liberatus a primo, & a secundo. Ita not. in d. §. solutam. Et ibi sunt duæ obligationes personales, & duæ hypothecariæ; una personalis est inter Dominum, & primum conductorem; altera personalis est inter primum conductorem sublocatorem. Secundo una hypothecaria est de bonis primi conductoris; altera est de bonis secundi conductoris causata mediante obligatione primi, virtute legis, & sic datur pignus pignoris.

11 Et sic respondetur facile, quod in secundo datur hypothecaria sine personali, quæ vti accessoria stare non potest, quia (ut dictum est) est tacite acquisita mediante personali primi conductoris, & locatoris respectu.

12 Et sic discurrendo vides, quantum sit privilegia ta materia pensionis persolvende, ut si locatio transcat ad mille manus successive, omnia bona obligantur, & cumulative cavatur pignus pignoris ex præsumptis legis voluntate coniunguntur simul duæ personales, & potest si vult secundus conductor solvere primo domino etiam ante tempus, solvendo etiam secundo, primo non solventi expelli non poterit.

13 Hilari tigitur fronte, vultu, & animo fauamus huic ceteri, vili, & frivolo contractui locacionis, & conductu, ubi bona fides emberat, & in plene accidentium mari natando exultat, ubi dolus repellitur, timor inanis est, & æquitas place operator.

14 Secundus casus est, an inuectia, & illata in fundum, & prædium rusticum sine tacite obligata domino primo locatori ad materiam licet in l. 1. in l. si in lege, §. si colonus, ff. locat.

- 15 Et utique inuecta, & illata in prædium rusticum per secundum conductorem non sunt tacite obligata pro pensione fundi primo locatori. Roman. *ff. de pign. l. 3. §. 1. colonus*, dicens hoc perpetuo notandum tenent Franc. Conan. *lib. 4. comment. in riv. rimil. rap. c. 6. n. 7.* Ludov. Cherand. *lib. 2. vers. mil. iur. c. 15. ex tex. in d. §. §. colonus*, qui loquitur in fundo, & prædium rusticum.
- 16 Contraria opinio est verior, & magis communis, teste Menoch. *remedio 3. ad ipsos. de poss. §. q. 1. numer. 99. ex textu in d. §. §. solutus*, qui indebit loquitur in utroque prædio rustico, & urbano. Mozz. *de contrah. in tit. de pignor. & hypothec. vers. it. venio ad alium, numer. 15.*
- 17 Et hac secunda conclusione, & casu restat discutienda vna generalis proposito in hac materia de inuectis, & illatis, an illata in prædium rusticum sunt tacite obligata, non habendo respectum, an finis in primo conductore, vel secundo. ex Roman. in citato singulari, nulla præsupposita differentia primi, vel secundi conductoris, sed solum an sit prædium rusticum, vel urbanum, ut per eum.
- 18 In qua materia cum aliquali ordine procedendo; prima sit conclusio. Fructus, qui nascuntur in fundo, & prædio rustico, sunt tacite obligati pro pensione fundi, *l. in prædij, §. in quibus caus. pignus, tacit. contr. l. si in lege, §. §. colonus, §. locat.* quæ duo iura clare, & aperte hoc firmant.
- 19 Ampliatur hæc conclusio, ut procedat etiam si nulla conuentio de hoc facta sit, prout in dictis iuribus habetur. Balduin. *de pignor. c. 6.*
- 20 Ampliatur secundo, ut necdum sint obligati, donec sunt in fundo ante separationem, sed postquam sunt separati, cum dominus possit prohibere colonos, ne alporter, immo eos lequestrare, & retinere loco pignoris, donec pensio solvatur. Bald. *in l. ade. colonus, t. c. locat. in l. 2. c. de rerum permitt. gl. in l. si servus, §. locat. §. de iur. de iur.*
- 21 Ampliatur tertio in quolibet genere, & qualitate fructuum, ex quo textu *ind. l. in prædij generaliter*, & & indefinite loquitur ponendo maxime verbum, nascuntur, quousque, ut modo nascantur, obligati sunt.
- 22 Secunda sit conclusio. Inuecta per colonum in prædium rusticum sunt obligata accedente voluntate domini locatoris, & sic cum hac qualitate, prout clare habetur *in d. l. certi iuris*, in prima parte ubi voluntate dominorum.
- 23 Prima fuit opinio, ut hæc verba intelligantur, si ad est scientia domini, & ita tenet Bartol. *in d. §. solutus*, sequitur *la. in d. §. item Seruiana, numer. 38.* Fortun. Garzad. *l. item quia, par. 1. numer. 18. de pall. Socin. reg. 192.* Stephan. Forcaul. Necioman. *ur. rimil. dialog. 17. numer. 13.* Alphin. *repor. §. 88.* & hæc est communis opinio teste Bello. *in d. §. item Seruiana, numero 38. in fine*, nam voluntate fieri non videtur, quod ignoratur, *l. non videtur, §. de liberal. caus. Marc. de off. Delphin. §. communis 8. par. 1.*
- 24 Ampliatur, ut idem sit in fructibus tam naturalibus, quam iudicialibus, ut domini scientia requiratur ita contra la. tenet Negulanti. *de pign. in 4. membr. 2. part. §. §. in 1. 48.*
- 25 Limitatur, si fructus extant, alias eorum precium non tenetur tacite obligatum. Bartol. *in l. si de distract. pignor. cum in iure particulari in hypothecaria precium non succedit loco rei, & Negulanti. ut supra, numer. 149.* & hæc est communis opinio, ut per Menoch. *in citato loco sub numer. 124.* qui non immerito ad defendit ab impugnationibus Negulanti in prælegata ampliatione, ut in fructibus scientia domini requiratur ad exemplum inuectorum, & illatorum, cum illi naturaliter in fundo nascantur, isti per accidens de loco ad locum alporterentur, merito scientia requiritur.
- 26 Secundo est opinio circa interpretationem illorum verborum Franc. Conan. Egaa. Baron. Duareni, & Hugonis Donnellii, in compendio de pignorat. *art. m. bi. c. 3.* ut illa verba voluntate Dominorum, de quibus in *l. certi iuris*, intelligantur, volente, & pacifice domino, ut illa pignori essent, quæ sunt in fundum inducta, puta quod illa, & illa inducerentur in prædium rusticum, & consequenter sic inducta pignori essent.
- 27 Quæ opinio mihi videtur admodum applaudere tum verbis legum, tum proprietatibus verborum, nam si quod fiat inter aliquos pactum, vel conuentio de aliqua re peragenda, hoc proprie velle, & hæc eorum voluntas esse dicitur, ut probatur, *in l. 2. §. de pact. in l. si quando, §. de legat. t. & facit bonus textus in l. Lucius, §. de donat.* ubi per illa verba, voluntate mea, inducitur non simplex scientia, sed contractus precarii, qui non transit ad hæredes.
- 28 Præterea, quid facit ista scientia, de qua in præcedenti opinione, pone quod vidi a multis inferri, quæ non placeant, quod operabitur scientia in terminis ipsius? Præterea quid facit ad inducendam obligationem de inuectis, & illatis, si sciatur, & nihil aliud dicat? Præterea quæ obligatio inter ignorantes non contrahitur, ea inter scientes contraheretur, si nihil aliud conuense apparebit.
- 29 Quod autem in *l. certi iuris* dicitur, quando ædes locantur, non est necessaria domini scientia, & licet ponatur aduersaria, non inferitur ex ea, & cum quæ non locantur, sed fundus, scientia requiritur. Sed ita dictum est, ut ex comparatione maiorum si id, quod minus est, non requiritur, multo minus id requiri quod maius est, intelligimus. Quasi iste (ni fallor) sit sensus, tantum ab eis, ut voluntas domini necessaria sit quando ædes locantur, ut nec requiratur scientia, quæ multo minus est.
- 30 In summa inuecta, & illata in fundum intelliguntur obligata duplici modo: expresse, si id nominatim conueniat tacite, cum id agitur, ut res colonus in fundum inducat per tacitam consequentiam.
- 31 Reducendo igitur ad inuecta per secundum conductorem, an sint tacite obligata primo locatori domino, dantur duæ declarationes, & intellectus. Primus est Bar. *in d. §. solutus*, ut sint obligata primo locatori si sciuerit alias non. Secundus est Bar. *in d. l. §. colonus*, quod aut sunt expresse obligata secundo conductori, & tunc non tenentur primo locatori, aut non sunt expresse obligata, & tunc tacite a lege obligantur, & ratio videtur, quia prouiso hominis cessare facit prouisionem legis *leg. §. si de pact. comment. de hac secunda opinione in com. ad Bello. in §. Seruiana, numer. 27. §. 28.*
- 32 Et ex prædictis virtualiter colligitur, an colonus coloni mensi colonus mea, & ceteri, *par. 2. in verbis, conductor, ad l. in em. c. locat.*

Traſtatus D.Vincentij Carocij

Q V A E S T I O IIII.

- 1 **Q**Uæro, an ſi quis ſint tacite obligati pro penſione, & an omnes cum ſuntque qua ſtat ſructus & c. non extantibus an pretium ipſorum patet ex prædictis.

Q V A E S T I O V.

- 1 **Q**Uæro, an inueſta in prædium ruſticum ſint tacite obligata, & an requiritur ſcientia domini, vel voluntas, & quomodo hoc intelligatur: conſtat ex prædictis.

Q V A E S T I O VI.

QUæro (Omifſo partu ancille, qui non eſt in vſu) iuncta ſunt in domum, & habulum locatum multa animalia, inter quæ aderat vacca prægnans, quæ perperit, & conductor vendidit partum, an adhuc penes extraneum duret obligatio ad ſauorem locatarii.

- 1 Pro parte negatiua facere videtur textus in *l. Paulus, §. 1. in fine, ff. de pign. qui velle videtur, vt ita demum cedat, ſi apud debitorem editus ſit.*
- 2 Pro contraria parte facit *l. 1. ff. de Saluian. interd.*
- 3 Et hæc eſt vera opinio ad ideum *Greg. in princ. ff. de pignor. vbi non ſolum partus eduius, ſed alia in demortuorum locum ſubrogata, quod de taciti occurrere poteſt.*
- 4 Et conciliando dicit *gl. in d. l. 1. & ibi Bar. in 1. op. poſſa, ff. de Saluian. interd.* quod *l. Paulus, §. 1. procedit cum ancilla concepta, & etiam peperit apud extraneum, textus verò in *leg. 1. de Saluiano, cum concepit ancilla apud debitorem, requirit Firmian. de gabi. l. parte 8 principal. member. 1. numer. 7. & in reſtor. in verbo partus.**

Q V A E S T I O VII.

- 1 **E**T per modum illationis, inferitur, vt obligatio, quæ reſultat ex inueſtis, & illatis per conductorem, vel colonum, ranteſcit etiam in tertium poſſeſſorẽ qui poſtea conuenit poſſeſſi vult Saluiano interdito, non autem directo. Signorol. *conf. 4. numer. 7. Marant. in Specular. 4. diſt. 7. num. 1. & regular. de pignor. part. 2. member. 4. in 1. 33. Baldus in §. inactionibus, Inſtit. de iur. diſt. 8. in commentar. de pignor. c. 14. col. 2. Saruient. de reddit. eccleſ. par. 3. c. 2. num. 19. & hæc eſt vera, & communis opinio teſte Menoch. de aduoc. poſſeſſ. remed. 3. §. 7. & remed. 14. nu. 39.*

- 2 Et multo magis tranſibit ad hæredem coloni, vel conductoris, ex *l. 1. c. de præcar. cum deſunctis & hæres vna ſint perſona iuribus latis vulgaribus.*

Q V A E S T I O VIII.

QUæro, an bona minorum illata in prædium conductum ſint tacite obligata pro penſione. In qua opinione duo ſunt caſus principales conſiderandi.

- 1 Primus eſt caſus, cum minor in domo conductã inferat menſuras, quæ ſeruando ſeruari non poſſunt, & tunc dicta bona ſunt tacite obligata locatori abſque aliquo

iudicis decreto, quod in tali caſu non requiritur *l. 1. ff. de rebus eorum, l. lex, quæ tutor. §. ff. de admittit. tut.*

- 2 Limita hoc verum eſſe in adulto, ſecus in pupillo, in quo requiritur tutoris authoritas, *gl. in l. item quis, ff. de poſſ. Baldus in l. 1. in fine, ff. de rebus eorum.*
- 3 Secundus caſus eſt, cum per minorem inferuntur bona, quæ ſeruãlo ſeruari poſſunt, & in hoc duæ ſunt contrariæ opinionẽs, quarum prima eſt affirmatiua, quod contrahitur tacite obligatio.
- 4 Pro qua opinione facit, quia lex generaliter, & indiſtincte loquens, compræhendit etiam caſus priuilegiatos, *gl. in fraudem, §. finali, ff. de molat. testament. Ti. raq. de retract. conſanguin. §. 1. gloſ. 14. num. 96. ſed iura diſpenſata quæ illata in domum conductam, ſunt tacite obligata pro penſione, generaliter, & indiſtincte loquuntur, merito compræhendunt priuilegiatum caluum minorum.*
- 5 Secundo pro hac opinione facit *l. ſi ſine hærede, §. Lucius, ff. de admittit. tutor. vbi legalis obligatio non eſt in moribus interdicta.*
- 6 Et hæc opinio nemini tenuit *ſ. Jacobus Aret. & Albericus in l. fed hic, ff. de rebus eorum. Bai. Angelus, Caſtren. & Sal. in litem quis, ff. de poſſ. Baldus, Ange. ſic. Alex. & Sal. in l. ſi conſtante. ff. ſoluto. matrim. Baldus in *l. certum, ris, §. 8. C. de locat. Ioan. Andr. Ad specul. in tit. de donat. inter viros, & uxorem, §. fin. verſ. quid ſi mulier. Neguland. de pignor. in 4. member. part. 2. nu. 15 & in tit. 9. & hæc eſt communis opinio, teſte Bald. in l. vnic. §. 5. & vt plenius, c. de rei vxor. affluat.**
- 7 Ampliatur hæc opinio, vt procedat etiam ſi inueſta, & illata ſint abſque tutoris authoritate. Scriben. *tes in §. item ſeruans de aduoc. vbi Sal. numero 57. Go. meſ. num. 25. Bello. numer. 3. & hæc eſt communis opinio. Fernand. in ſuo theſaur. in verbo conditio, numero 217.*
- 9 Altera ſuit opinio negatiua, quod minorum bona inducta, & illata in domum conductam non ſint tacite obligata pro penſione.
- 10 Pro qua opinione facit hæc vrgens ratio ex *Authen. dos data, Cod. de donat. ante nuptias, vbi conſtitutum eſt coiplo, quod dos data eſt, etiam donatio propter nuptias conſtituta dicitur, nullo interueniente hominis factio, tamen ſi minor dotem reciperet, nõ dederetur conſtituiſſe donationem ante nuptias, cum illa a minore ſub curatoris decreto conſtitui non poſſit, *l. prædicia, C. de præd. minor. ergo idem dicendum eſt in hoc caſu nempe obligationem tacitam nõ cauſari ſine curatoris decreto, & ſi regulariter bona hæc illata tacite obligata censeantur.**
- 11 Et hæc opinio nemini tenuit Accuſ. in *l. item quis, in verbo, illata, ff. de poſſ. in l. finali, C. de legitimis tutor. Bartol. Fulgo. & Salicet. in diſta l. item quis, vbi Accuſ. Perret. numero 6. Salicet. in hac leg. certi iuris, *l. mol. in l. ſi conſtante, ff. ſoluto matrimonio. Bald. in l. primi, §. finali, ff. de rebus eorum. Ioan. And. c. ad Specul. in titulo de locat. §. poſſum, ſub numero 27. Amucl. de clar. aquis ſingular. 2. op. in doc. Lambouder. potrocin. Forenſ. tit. de minorum, & curator. mancrib. cap. 7. numero 60. & hæc eſt communis opinio. Iauua. in diſt. §. item ſeruans, numero 53. & ita in practica tenendum teſtatur Ioan. Ricard. in *deleg. certi iuris. l. Jacobus Menoch. de aduoc. poſſeſſion. remed. 3. numero 81. Orlau. Simoncelli. de decret. libro 2. tituſ. quante reſpectus. 2. caſ. 2. ſub numero 12. Addo quod hæc opi.***

nio est verissima, & ab eo in iudicando non est recedendum. Vini. lib. 1. opin. 62. in fin.

13 Negativa igitur conclusio est, minoris bona inuectia, & illata in domum conductam non sunt tacite obligata pro pensione domus, quæ quidem verissima est, communiter recepta, nec ab ea in iudicando recedendum prout ex supradictis apparet.

14 Limitatur primo in bonis, quæ seruando seruari non possunt ex his, quæ diximus in primo casu huius questionis.

15 Limitatur secundo in scholaribus, quorum bona etiam minorum sunt tacite obligata pro pensione domus. Faber. in §. item Seruiana, numer. 7. de actione. Octavi. Simoncelli. in citato loco, numer. 21.

16 Addo quod ita de consuetudine seruatur Romæ, Perusii, & ubique locorum. de off. Perus. 65. numer. 17. parte 2.

17 Subdeclatur ista limitatio, ut nō sit generaliter vera, & non procedat in libris, & aliis, sine quibus scholaris commodum stare non potest, libri enim scholaribus, clerico breuiarium, & arma militi non sunt aufertenda. Ital. Aret. & alij in d. §. item Seruiana.

18 Et licet Dominus Simoncellus prudenter se scholarum prohiens, qui doctæ doctus more scripsit, dicat in citato loco, quod statim hac subdeclaratione limitatio parum deleueret, cum ut plurimum scholaris non habeant nisi libros, & similia, sine quibus commodum stare nō possunt, sicut nec colonis instrumenta rusticalia, Firmian. in verb. instrumenta rusticalia, declarando potius infra responditur tamē fumendo ab Alciato. in l. 2. de pos. procolo, in verbo dignitate, ff. de verb. significat. quod auferri possunt ea, quæ ad molitum tendunt, vt rapetia, & similia, & aliquod vestimenti genus extraordinarium, quo quandoque scholaris vani, & iuuenes vtuntur; hoc enim solum attenditur, quod auctoritatis est apud graues, & seueros viros.

19 Secundo modo responderetur ad obiecta per Dominum Simoncellum, quod si scholaris, vel alius conductor non habet nisi libros, vel alia bona privilegiata, quod isto casu ne actus sit inutilis, taba referuata, & privilegiata venient, & de hoc est textus in hac locati & conducti materia, in l. si fundus locatus, ff. de fund. instrum. instrumentum legato, vbi non venit instrumentum colonis, si sint alia instrumenta, ahas venit. Reputat singulare Bal. ad l. liberti, in fine, Cod. de oper. liberti. Alexand. in l. si constante, numero 26. & 28. ff. de soluto matrimonio, & valde etiam commendat addit ad Bartol. in l. cum tabernam, littera E, circa medium, ff. de pignori. action. Petralan. singulari.

35. Roman. singulari. 437. Marfil. de hieculi, numero 194. & singulari 314. & conf. 21. numer. 49. Neguſant. de pignori. part. 2. membr. 2. numer. 37. & 41. Felin. in cap. ex parte, colum. 3. de constitut. Calcan. conf. 39. numero 11. Cagnoli. in repetit. l. fin. numer. 103. C. de pass. Alciato. in l. alienatum, Cod. de verb. significat. Mat. thess. notab. 136. Plot. de in litem iurand. §. 43. numer. 11. Boer. in terminis decisio. 204. numer. 38. Gamet. in §. item Seruiana, col. 8. tal. in l. 1. C. de reb. significat. Anton. Gabr. de verb. significat. conclus. 2. numer. 32. Menoc. de adipiscend. poss. remed. 3. numer. 140. A quæ. in sit. qui venditur. poss. col. 2. Cagnoli. post Lancelot. ad l. 1. numer. 35. ff. de reguli. iuris.

A D D I T I O.

¶ Pulchre Iaf. in l. qui Romæ, §. duo fratres, nu. 63. ff. de verb. oblig. inferens notabiliter, secundum eum, quod si filia renuntiat bonis paternis, & de his nihil reperitur, intelligitur de maternis, ne cessio reddatur inutilis, dicens perpetuo notandum. Sebass. Medice. de reg. iur. 10. numer. 75.

19 Et ex prædictis inferitur limitatio ad l. obligatione generali, ff. de pig. vt non procedat nisi quando obligans non habet et alia, quam quæ non esset in specie concessurus. Petral. singulari. 35.

20 Secundo inferitur ampliatio ad regul. l. si quando, ff. de legat. 1. & cap. si Papa, de privileg. lib. 6. vt verba debeant aliquid operari.

21 Ampliatur enim, quod procedat, etiam in casu, vbi non esset nisi res privilegiata, quam quis non esset in specie concessurus.

A D D I T I O.

¶ Satis celebris & notatus dignus reputatur apud Doctores textus in l. fundus qui locatur, de quo superius vidimus, & per cui inferunt ad varias singulares decisiones. Et inter alias viles, & practiceabiles. Quod licet verba presentis temporis non trahantur ad futura, Bal. in l. vit. col. 4. vers. recipiamus ergo, C. de codicill. tamen hoc singulariter limitatur, ne dispositio reddatur superflua, & ideo si testator legat mihi credita sua, intelligitur solum de puris, si talia subessent, sed si solum habet & condonatoria, ad ea dispositio extenditur ne legatum sit superfluum ita singulariter Bal. in l. ita scripsisse, in primis, verbis, ff. de leg. 2. per textum quem dixi singulari in d. l. fundus qui locatur, quod dictum repetit aureum, Fel. in l. col. 6. vers. longum esset, de reſcriptis. & per hoc limitat ibi notabile dictum Bal. dicens quod si testator mandat ex creditoribus suis, vt restituant iurum, & male ablata, & testator post testamentum adhuc facinus exercuit, nam adhuc non extenditur mandatum ex creditoribus, sed de iurum incur. sis ante testamentum, seu si ante testamentum nullas iſus exercebat, quia ne dispositio reddatur elusoria, extenditur hoc casu ad iſuras postea commissas per d. l. fundus qui locatur, quam valde celebrem appellat. Pariter fratre renunciatio fideicommissi debito, intelligitur de puro & non de condicionali per leg. si ita scripsisset, ff. de legat. 2. tamen hoc limitatur, nisi esset aliud fideicommissum quodam conditionale, quia tunc ne verba sint superflua ad illud refertur. Iaf. ad l. qui Romæ, §. duo fratres, nu. 61. ff. de verb. oblig. Similiter si testator legat v. x. tri ornamentum suum multibre, venit ornamentum proprii ipsius testatoris per illud pro nomen suum, tamen si hoc non habeat, intelligitur de ornamento, quoquecum modo ad ipsum testatorem spectante, qui erat eo casu negotiorum lita gl. notabilis in l. pediculatorum cum quaereretur in verbo non debere, ff. de aur. & argent. legat. Tertio filia cedens omnium iura que habet in bonis patris si nulla habeat iura paterna, intelligitur de maternis, & ad ea extenditur, ne renunciatio sit inutilis. Bal. in l. liberti liberti, laqueol. penult. in prin. C. de oper. liber. quæ descriptio mihi videtur valde notabilis, quia saepe in iſto occurrunt cum qui sumus in renunciat omnibus, quæ ut plurimum iure odioso, & stricte interpretanda. Sic etiam testator mandata satisfaci omibus ab eo habere debentibus non intelligitur singulis.

Tractatus D. Vincentij Carocij

fenſiſſe de legitime preſcriptis, l. ſi is em, 6. ſlamus. ff. de ſolucio. legam. ff. de liber. ac. legat. Si tamen non habuit alios creditores quā illos, contra quos legitime preſcrip. ſerat. Tunc de illis preſcribitur teſuiſſe Bal. in l. quibus diebus, 6. dominus ſeruo. ff. de cond. et demonſtr. dixi. decif. 56. caſum frequenter in ibi videre placeat. Hinc etiam ſi in primo teſtamento adeſt clauſula derogatoria, in ſecundo requiritur ſpecialis derogatoria, vt tollat primum. Tamen hoc non procedit quando vtrumque teſtamentum præceſſit teſtamentum, quia cum verba teſtatoris, reſponſa, irrita, & annullata poſita in ſecundo teſtamento, reſerui nō poſſint niſi ad illud vtrumque præcedens, talia verba habebunt ſpecialem derogationem per hanc legem fundus qui loca. 1. in 6. l. 2. ff. de liber. & poſſit. Bart. in l. ſi quis in princ. col. 3. verſ. ſed quero. ff. de leg. 1. Commendat pro ſingulari Alex. conf. 134. col. 3. lib. 1. ſingulari quoque hoc reſerens dixit Coſt. in memorab. ſuis in verbo verba prolata. Hæc tamen Bart. opinio communiter reprobat. Laſ. ad l. ſanc. in m. in l. 4. verſ. ſalut. C. de teſtam. Rmn. conf. 5. un. 9. lib. 2. late alios reſerens. ſol. Clar. in §. teſtamentum q. 99. col. 2. verſ. & hæc quidem dicens contra Bart. eſſe magis communem opinionem, & ita pſim præſcribitur contra Bart. opinionem. Tobias. conf. 22. un. 2. & ita indicandum Craſſ. teſtamentum q. 89. un. 5. & alibi varijs in locis celebratur iſta que præcedit quando conſtat diſponentem non habere niſi ſi cum ſiſta, alias ſecus Craſ. conſilio 112. un. 2. 5.

- 21 Limitatur tertio in minore mercatore, cuius bona inueſta, & illata ſunt tacite hypotheca pro penſione domus, & apothecæ. decif. Peruſ. 65. un. 18.
- 22 Limitatur quarto quando nihil eſt in ſuori impu- tandum in conductione, puta, quia conduxit domum alias per eius patrem conductionem, vel proteſtus eſt conductionem a patre incubatam. decif. Peruſ. vt ſu- pra, in fine.
- 23 Limitatur quinto, quando minor conduxit domum ſuo gradu condecernentem, quia hoc cau etus bona inueſta intelliguntur tacite obligata, cum videatur egiſſe, vt quilibet diligens paterfamilias. Opinio Petr. de Bellapertica in hac l. ceteri iuris, relata per laſ. in d. l. item quia, un. 20. & hæc eſt æquā opinio. Ioan. Richard. ad l. ceteri iuris, un. 11.
- 25 Verum D. Simoncelli. eam impugnat, & hæc præci- pue ratione, quia bona minorū abique decreto obligari non poſſunt, etiam quod viſitit g. ſum ſi. late per eum in tractat. de decret. libro 3. titu. 8. anſpeltan. 17. un. 125. addeſens hanc eſſe magis communem opi- nionem.
- 26 Tamen videtur poſſe reſponderi in caſu noſtro, namque principaliter allegata per eum loquuntur in eſpreſſa alienatione, ſed in minor vitur pro ſuis neceſſitatibus re, & domo mea, cur ego non debeat eſſe ſecurus penſione mea? non enim hoc cauſus proprie diſtracto dici poteſt, ſed quædam retentio per mittitur, ut minor locupletetur cum tactura aliena.
- 27 Denique ſuper Simoncelli. in citato loco, quod non ſufficiat vilitas, ſed debet eſſe viginti a ſis alieni. Dicitur, quod ſi minor ſuis in re mea, non verget iſto caſu eſſe alienum, vt ſaſtat mihi de penſione mihi debita.
- 28 Limitatur texto, ſi creditio. delictorum bonorum poſſeſſionem haberet, nam poſſet ea retinere pro ea qua ſaſtate qua minor vilitate habuit. Faber, in §. item vermana, un. 7. de actioe.

29 Vitum circa hanc minorum materiam, quia ſu- perius ſuit dictum, quod lex generaliter loquens co- præhendit etiam cauſum privilegatum, niſi in eo cauſa repenatur ſpecialiter privilegiata, licet variæ ſint opiniones, ita tamen verior videtur, & magis communis hæc opinio affirmatiua, vt compræhendat cauſum privilegatum. Ari. Pinell. in Authent. niſi triennale. cauſum. 4. in fin. Cod. de bon. matern. in rubr. Cod. de reſem. dend. vend. p. 2. c. 1. un. 15. Viui. lib. 1. op. in 12. 1. Strach. de mere ar. nr. pag. 476. numer. 5. Eman. Soares. in cauſa Theuar. littera G. un. 14. dicens iuſuper hanc opinio- nem eſſe optimam, & multum rationabilem Cucco- de morator. præſcript. un. 77.

30 Limitando, vt procedat in materia fauorabili vel indiſcricentiſſima in odiola, ita conciliari poſſunt opi- niones, cum multi teſtentur de contraria negatiua communiter Negul. de pigno. p. 8. memb. 1. un. 24. Luc. Petral. in præſcript. de iur. inſtrument. dot. al. un. 16. Herculan. de iur. proband. in Corn. conſil. 39. vol. 7. Menoc. de præſumpt. lib. 4. præſumpt. 18. un. 39. Rimit. conf. 2. un. 6. An. 1. in ab de magis communiter. cl. 1. de l. g. et. ſi. ar. un. 9. in fine, & ita colliguntur ex Neuiz. conf. 77. un. 16. Triaq. de retract. lignagier. §. primo, gl. 14. n. 9. cum multis ſequentiſſimis, et hæc inferitur, quod ſi clerici conducit domum, & multa mobilia inſe- rat, quod continentur tacite hypotheca pro penſione domus conductione.

31 Inferitur etiam quod ſi mulier domum conduxit, & in ea inſulit aliqua bona dotalia, quod erunt tacite, obligata pro penſione domus.

Q V A E S T I O IX.

Quæro an inueſta, & illata ſint tacite obligata pro deterioratione?

- 1 Et videbatur dicendum quod non, cum hoc princi- paliter pro penſione inductum videatur, vt no. præſim, & in l. ceteri iuris.
- 2 In contrarium eſt textus clarus in l. 2. ff. in quibus cauſ. pigno. tarit. contrabatur, per quem ita tenuit Bar. in l. ſolutam, §. ſolutam in fine. ff. de pigno. Negul. de pigno. in 2. memb. quartæ partiſ, un. 129. Baldus in eiuſ- dem commentar. c. 6. col. 3. verſ. ſed obſer. naudum. Jacobi Menoch. de adpſe. poſſeſſ. remed. 3. q. 22. un. 102.
- 3 Addo quod hæc eſt communis opinio. Bello in §. item Seruiana, un. 20. Rimit. conf. 399. un. 18. Ampliat hæc communis conſueſſio, vt procedat & habeat locum etiam contra ſecundum conductionem, qui gratis a primo conduxit, nam illius bona ſunt tacite hypotheca pro deterioratione. gl. in l. Pomponius, l. ſecunda, ff. in quibus cauſ. pignus, vel by. pothec. tacit. contrabatur, qui am ab impugnationibus tal. ad l. item quia un. 1. limit. 2. deſendu Negul. de pi. gno. un. 137. & 138.
- 4 Et ſic datur in hac locati & conductionis materia con- ducitur gratuitus, & ſine penſione, & ſupportat multa onera veri conductionis, prout tenetur pro deteriora- tione, & ſimilia ad l. 1. gratuitum. ff. in quibus cauſ. pi- gno. tacit. contrabatur.
- 5 Limitatur hæc conſueſſio vt procedat ſi deteriora- tio conſiguit culpa iniquiſſima, aliaſ non tenetur, & ita hoc cauſus competat actio etiam ex locato, ita ha- betur d. l. 2. ubi ſi culpa.
- 6 Limitatur locatio iuxta tenorem verborum, d. l. in iugui.

inquilino lequenti, ut habeat locum in pradio urbano, locus videtur in pradio rustico, sed in hoc cogitare possumus.

Q V A E S T I O X.

Decima est quaestio, nec prout ego viderim, pertractata ab erudito Menoch. in pleno *remedi adipsam possessionem*. 3. an si soluta pensione, pro qua inuenta erat tacite obligata, possit ea postea pro alio debito retinere.

- 1 Et videbatur quod non, cum ista tacita legalis hypotheca sit ad consulendum locatori in eius pensione vel fructu, prout iura omnia praesupponere videntur. Quare cum erit pensio satisfactum non videbatur licere rem pro alio diverso debito retinere cum haec non fuerit principalis contrahentium intentio, unde &c.
- 2 Contrarium est vetus ad ampliationem *l. certi iuris*, vi pro alio etiam debito pensione soluta retineri possunt. Bart. in *l. soluta*, §. soluta, in fine ff. de pign. quem dicit de iure veriorum, Negul. de pign. in 4. membr. secundum partem, §. 19.
- 3 Subdeclara, ut licita sit dicta retentio quando fuit, vel est pro alio debito obligata alijs, non liceret retinere, cum non esset tradita ad hunc finem, vel retinere vellet ratione expensarum, vel melioramentorum, prout superius dictum fuit in tit. de expensis iuxta distinctionem. Doct. in l. 1. c. etiam obhyroga. in l. 1. Cod. commodat. in l. si non induit, c. in quibus causis pign. tacite contrahatur.
- 4 Et per hoc patet aliquis responsio ad contrariam rationem.

Favoreabilissima igitur est pensionis materia, & obligatio per eam induitur, ut tempus salvet ius in relictis, & consulat inde matutibus creditorum, dando rationem pro alijs creditis praecedentibus.

Q V A E S T I O X I.

Quarto de pulcha (si fallor) quaestione Lencator providit de speciali hypotheca, an per hoc censetur renunciare hypothecae generari de inuectis, & illatis.

- 1 Primo videbatur quod sic, quia provisio huius facit cessare provisionem legis in *l. si. c. de pac. convent. l. & habes, §. cum quis, ff. de praec. &* hanc opinionem tenuit Dyn. in *q. 11. item Seruiana*. Cin. in *l. certi iuris in sexta quaestione*, & ibi Salicet. q. 5. Albericus *litem quis, ff. de pati.*
- 2 Pro contraria parte facit tex. in *litem quis, ff. de pati.* ibi etiam si nihil nominatum conuenit ponderando dictionem etiam, quae implicativa est.
- 3 Et hanc opinionem per hanc ponderationem tenuit Faber. in *§. item Seruiana*, col. 2. de alio. lafin d. litem quis in secundo notabili, §. 4. de pati.
- 4 Ex quibus patet intellectus & declaratio ad *l. si. c. de pati. convent.* provisio enim hominis facit cessare provisionem legis quando provisio legis fit de iure specialis, scilicet si de iure communi, prout in casu, de quo agitur, ita Bart. in *l. si cum dotem, col. 1. in §. si soluta*. Bart. in *l. 1. col. 3. c. commun. de leg. late Ant. Gab. de vir. iur. conel. 8. nu. 4.*
- 5 Limitatur secundo, ut provisio hominis faciat ces-

sare provisionem legis, quando ambobus proveniant ab eodem fonte, scilicet si a diversis fontibus. Bal. ad propositum materiae locati & conducti in *l. certi iuris*, in *§. c. loc. Arc. in §. item Seruiana*, col. 2. in *§. in tit. de alio. limitatur tertio, ut provisio hominis non tollat provisionem legis, quando provisio hominis non ita plene succurrit prout provisio legis. ita ad propositum locati Arc. in *§. item Seruiana*, col. 2. de alio.*

- 6 Quas apponui, quia oriuntur a locati, & conducti materia, & quam maxime de inuectis & illatis, de quibus agimus.

Q V A E S T I O X I I.

Quarto, an inuecta, & illata in porticum domus conductae sint tacite obligata.

- 1 Et dicendum si videbatur, quod non, quia partibus proprie non venit appellatione domus, sed per quandam extensionem. *l. cetera, §. hoc Senatus, vbi la. nu. 6. ff. de leg. 3.*
- 2 Pro contraria parte facit, quia illata, & inuecta coniuncta domui censetur illata in domum ipsam. *l. co. iure, §. 1. ff. in quib. causis pign. vel hypothec. contrahatur*, sed porticus dicitur coniunctus domui, ut ea legata veniat, & porticus. d. l. cetera, §. hoc Senatus, merito & cat.
- 3 Et hanc opinionem ut veriorum amplexus est Negul. de pign. in 4. membr. 3. part. nu. 139. Menoch. de adipsam possessionem. remedi. 3. q. 21. nu. 146. vbi post Negulam tenet, quod locata domo censetur etiam locatus porticus.
- 4 Et sic patet responsio ad contraria, quod licet appellatione domus non veniat porticus de propria significatione, tam cum hoc fieri possit per extensionem illam in porticum dicitur illata in domum, & consequenter tacite obligata pro pensione domus.

Q V A E S T I O X I I I.

Quarto, an illata in naum conductam sint tacite obligata pro pensione, vel nautico. Et videbatur quod non, cum naui videatur inter mobilia reputata. *l. 1. §. illud utique, c. §. si quis de navi, ff. de vi, c. vi armata.*

- 2 Pro contraria parte facit, quoniam immo secundum veriorum opinionem navis inter immobilia enumeratur *l. pen. §. si ff. de his, qui dicunt, vel, effude. §. navi, ff. de emul. vbi domus, & naui equiparatur.*
- 3 Et hanc opinionem tenuit Bald. in *l. certi iuris, nu. 7. c. loca. Negul. de pign. in 4. membr. 2. part. nu. 40. Menoch. de adipsam possessionem. remedi. 3. q. 23. nu. 150.*
- 4 Limitatur haec conclusio, ut non procedat quoad naum, quae non est nautae tacite obligata pro operibus in ea praestitis, ita Strach. de mercatu. in tit. de nave, §. 3. vers. fin. per totum.
- 5 Et postquam ingressi sumus navium materiam, materias non separando, ponam aliquas viles conclusiones in materia navium.
- 6 Prima est. Si nauta promissit aliquem in naui portare ad vesturam consequendam, fuisse in destinato loco exponat, & cum in mari fuerit, praesumitur eo sciente, & volente fuisse, argumento *l. neque natales, C. de probat.*
- 7 Secunda conclusio est. Si nauta promissit portare

Tractatus D. Vincentij Carocij

res inanimatas, quæ tamen ab alio, sciente naua de-
laræ fuerunt, vedura debetur, modo quo supra, ex l.
2. de acquir. possess.

- 6 Tertia est conclusio. Quando merces fuerunt posi-
tæ in nauis ignorante naua, tunc virtute contractus
nulla debetur vedura, sed ex æquitate tantum, iuxta
doctrinam Bar. in l. si in area, ff. de conditi. indeb.
- 7 Quarta est conclusio. In dubio quando non constat
an sciente, vel ignorante fuerint merces appositæ, &
istio casu vedura debetur, Socin. in l. 2. ff. de conditi.
& demonstrat. sequitur Ruin. conf. 122. numer. 7. lib.
4. Strach. in tit. de nautibus, par. 3. nu. 3.

Q V A E S T I O X I I I I.

Questio hæc pendet a præcedentibus, an igne,
etia, & illata in molendinum sint tacite obli-
gata pro pensione, & cum sit similibus præcedentibus,
omissa disputatioque vera est conclusio siue veils præ-
dictum rusticum, siue vrbianum. Bal. in l. certi iuris nu.
7. in fine, C. locat. Negul. t. de pignor. in citato loco, nu.
metro 144.

- 1 Vnum non omitam, quod Iason. in leg. quo minus,
num. 126. ff. de flumin. ponit molendinum inter mobi-
les, omittitque ad Menoch. de recuperand. possess. remed.
1. num. 44.

Q V A E S T I O X V.

Questio, an res semel inuectæ, & illatæ remaneat
pro pensione obligatæ, licet postea aliquo
modo amoueantur. Quæstio ista pendet ab illa, quod
res transit eum opere suo, de qua superius vidimus,
ob id ponam aliquos casus.

- 1 Primus est. Inuectæ, & illatæ sunt tacite obligatæ,
& licet postea amoueantur, non prædicat hypo-
thecæ semel acquiritæ ad fauorem locatoris. Bald. in
l. certi iuris, in fin. Aret. in §. item Seruianus, colun. t. de
alio. Negul. vt sup. num. 145.
- 2 Secundus casus. Locatori incumbit onus proban-
di ita bona esse inuectæ, & illatæ. Bartol. Bald. &
alii, in l. si non inuenta, C. in quibus casibus pigno. iuret.
contrahatur.

Vnde si oriatur contentio inter locatorem, & con-
ductorem, an hoc vel illud fuerit illatum, locator hoc
allegans probare tenetur.

- 3 Tertius est casus. Inuectæ, & illatæ sunt tacite obli-
gatæ, si sint illatæ, vt perpetuo remaneant. Alex. in l.
si constante, quæst. 3. q. 1. in §. solus maximus. Bald. in §.
item Seruianus, 30. de uel.
- 4 Perpetuo autem expontur id illatione duran-
te, glori. in d. §. non inuenta, reputat hanc declaratio-
nem iuregiuriam, & notabilem. Menoch. de arbit. iu.
dicant. 5. casu 44.
- 5 Cui ego addo bonum ter. in l. debitor, cum ibi no-
tat. ff. de pign. Alber. in l. qui saltem, ff. de legat. 3. l. aso-
in leg. 1. C. de verb. signif. vbi in illa verbo, instrumentum
rusticalia.
- 6 Hinc postea res alienæ inuectæ, & illatæ in præ-
dictum conductum non sunt tacite hypothecæ pro
pensione, sicut enim res aliena non potest expresse
obligari pro pensione, pariter nec tacite, l. neque pi-
gnos. ff. de reg. iur. Bart. in l. §. 1. ff. de pign.
- 7 Declaratur, vt non procedat si bona fide intulit.

Bal. in l. certi iuris, numer. 10. C. loc. sequitur Menoch.
de adip. ff. de poss. remed. 3. q. 14. nu. 108.

- 8 Declaratur secundo, quod si conductor mala fide
intulit in domum conductam rem alienam, non est
contracta legalis, & tacita hypotheca, siue intulerit
domino sciente, siue domino ignorante, & hæc est
vera, & communis opinio. Bald. in l. certi iuris, nu-
metro 100. vbi Salic. quæst. 2. Afflic. decis. 184. Affli-
ad l. et si quis, §. si colonus, in fin. ff. de relig. & sumpt. fu-
ne. l. in §. item Seruianus, num. 45. vbi Gomef. numer.
24. de alio. sentientes insuper domini patientiam, &
taciturnitatem, nihil in hoc casu operari ad hypothe-
cam inducendam.
- 9 Subdeciatur id, quod dictum est de scientia, vt
non prædicat nisi cum scientia dolus concurrat,
quo casu res inuectæ censetur tacite obligata, acce-
dente dolo domini rei illatæ. Ita Bald. & Afflic. in
citatis locis ex l. si sine, ff. ad Vellician. & hæc opinio est
magis æqua, & in practica tenenda. Viui. in verbo, co-
loni, num. 40. lib. 1. commun. opinionum, secundum pri-
mam interpretationem.
- 10 Practica igitur est, vt locator in suis articulis dedu-
cat, quod dominus rei illatæ, scilicet, & consentit illi
inuectioni eo animo, & mente, vt toto, & integro cō-
ductionis tempore ibi sint, quam prædicam docue-
runt, Salic. & Afflic. in citatis locis.
- 11 Possessio igitur conductoris de rebus inuectis, &
illatis debet esse iusta, quæ ex mala fide non cauitur,
l. improba, C. de acquir. possess. & domini rei illatæ ta-
cituritas non operatur bonam fidem, & consequen-
ter nec h. hypothecam, nisi concomitante dolo.
- 12 Addo vltra Menoch. quod si conductor induxisset
rem, pro qua competere Publiciana, vtique censetur
obligata l. si nemo, ff. de pign. Aret. in §. item Seruianus,
col. 2. vbi dicit firmissime tenendum.
- 13 Inferitur secundo, de rebus venalibus inductis in
rem conductam, considerando aliquos casus.
- 14 Primus est. Res venalis inducitur in fundum rusticum
non est tacite obligata pro pensione, quia non fuit
inducta, vt ibi perpetuo maneat, id est locatione du-
rante Menoch. in d. remed. 3. q. 126. multi enim repo-
nunt ibi, postea asportant ad ciuitatem, vbi commo-
de venduntur.
- 15 Secundus casus est. In prædico vrbano, in quo vna
cum Gomef. ponam regulam affirmatiuam, venalia
est tacite obligata pro pensione domus. Ita Gomef.
in d. §. item Seruianus, nu. 23. vbi Zaf. num. 20. ex leg. cum
tabernum, si de pign. alio.
- 16 Ampliatur hæc conclusio, vt indifferenter procedat,
siue quis conduxerit domum ad effectum principaliter
negociandi, qui casus clarus est, vt per Cona-
num, lib. 4. q. 4. commun. iur. citu. c. 1. §. nu. 8.
- 17 Siue conduxerit quis domum animo cum familia
habitandi, & fructus rependi, & partem ex eis vt-
dendi, prout multi diuites, & opulenti faciunt, vt per
Conan. in citato loco.
- 18 Siue conduxerit quis domum animo habitandi, &
occasionem nactus transluendi venalis de eo loco
ad prædium destinatum, licet Jacob. Menoch. in alle-
gato remed. 3. num. 127. aliter sentiat, namque negari
non potest, quin hæc domus non deferuiat negocia-
tioni, cum tanquam portus recipiat res animo alio
asportandi, & sic est quoddam membrum perficiendæ
de negotiationis.

Lim.

- 9 Limitatur vno notabili modo dispositio l. cum ta. bernam ff. de pign. act. vt procedat in mercibus, quæ reperiuntur tempore contrahæ obligatoris. Bal. in l. vbi adhuc. m. 18. C. de iur. dot. Neguian. de pignor. p. 2. membr. 2. nu. 23.

A D D I T I O.

Stracch. valde commendans de mercatur. tit. de merca. io vers. Reliquum. nu. 8.

- 20 Declaratur hæc limitatio, nisi illatione, & inue. ctione facta a conductore merces illas locator apud se recipiat, & includat, & eas deinde locator alienet, tunc illa alienatio non impedit locatoris hypothe. cam, ob quam eam a tectio auocare poterit. Baldus in commen. de pignor. cap. 6. colum. 3. versicul. si tamen locator, ex l. penul. ff. in quibus casibus pign. tacit. contrahitur, licet Cuman. in citato iam loco aliter sentie videatur.
- 21 Et pro aliqui allegatorum cognitione dicitur, quod apud antiquos legislatores erant in vii quedam no. mina de notantia locum ad merces negotiadas, vt ta. berna, horreum, area, taberna enim licet sit habita. tio, quæ tabula clauditur, vius tamen posterio. cum obtinuit, vt tabernam simpliciter dicamus, in qua merces venduntur, Alcia. in l. tabernam, de verb. signifi. catione. Cauponic. in l. taberna, de fundo instru. ctio taberna ferrata, in l. taberna, leg. 2. taberna cale. ria, in l. fenti. ff. si seruitus venditor.
- 22 Horreum, de quo sepe mentio habetur in titulo de loco. & conductio, cum in plurib. s. locator horrei, ff. de Repositio. et. et. iudum grand. vin. & alia. rum rerum, d. l. tabernam de fundo instructo, & quam maxime in horreis mercimonia, & negotiationes exercebantur, l. sed & si de usufructu. & cepon. bantur res pretiosissimæ, l. de off. prese. vig. d. in ra. tione, s. diligenter, l. ad leg. Falcat. & horreum, vulgo, Magazzenum. Alcia. in l. non solum, s. morte, numer. 58. ff. de non. oper. nunc. Conan. lib. 4. commen. iu. c. 10. nu. 7. Goucard. lib. 2. var. lect. c. 23. Facit l. clauibus ff. de contrab. empt.
- 23 Area pariter locus quandoque est, vbi merces re. maneat, & habet locum in materia de inuectis, & il. latus, 3. ff. in quib. cas. pign.
- Inferur tertio, vt pecunia illata nō sit tacite obli. gata pro pensione. Bello. in d. s. Seruiant. nu. 30. ex quo non circumscribitur loco, per l. si fidei commissi, s. tra. ctatum. de iudic.
- 24 Limitatur hæc conclusio, vt vendicat sibi locum in pecunia illata ad expendendum pro quotidianis necessitatibus, secus si illa in domum conductam foris ad conseruandum, quia isto casu est tacite obli. gata sicut alia suppellectilia. Gome. in d. s. itē Serui. ant. nu. 20. vbi Zaf. num. 22. Crot. in l. si constante, l. c. 1. nu. 6. & in repet. nu. 140. Tirac. de retrac. con. iung. s. 1. gl. 7. num. 11. 4. Boer. de off. 209. Roland. de lucro dotis, q. 91. nu. 12. vbi late explicat.
- 25 Vnde bene vbi dicitur iudicis arbitrium, prædicta omnia mature considerando.
- 26 Limitatur secundo in pecunia recondita in præ. dium rusticum loco pecuniæ, vel cuiusdam suppellecti. lis, in l. si chorui, s. bis verbus, ff. de leg. 3. quo casu non censetur tacite obli. gata pro pensione, prout de

pecunia huiusmodi, ad intellectum s. his verbis. Pul. chee declarat Corat. lib. 1. m. scell. c. 13. Duaren. lib. 2. annuer. q. c. 30.

- 27 Inferur vterius vtiliter, vt vestimenta quotidiana non veniant in hac ratiōe legali hypotheca. Bal. in hac l. certi iuris, numer. 9. Neguian. de pign. memb. 4. memb. 2. nu. 151. ea ratiōe, quia vestimenta quotidiana, na non veniunt in expressa hypotheca, l. obligatiōe generali ff. de pignor. a fortiori, nec in ta. ceta, & ex hac ratiōe idem tenuit in s. item Seruiant. vbi Faber. nu. 2. Are. nu. 1. Zaf. nu. 22. Bello. num. 30. Aflid. dec. 84. circa finem, vbi de veste data a fortiori, quod non est ta. cite obligata.

28 Limita quando adesset alia bona, vt satisfiat lega. li hypothecæ, alias hec veniet in subditum iuxta ea, quæ diximus superius de libris s. bolar. q. 8.

- 29 Inferur quinto, vt instrumenta, chirographa, libri apothecæ, & alia nomina debitorum inuectæ, & illa. ta non sunt tacite obligata pro pensione, cum non circumscribantur loco, nec sint inuectæ, vt perpetuo fini, sed per accidens, donec creditum exigatur. Pet. Cyn. & Salian. hac l. certi iuris, q. 4. facit l. c. aus. de leg. 2. d. si mibi Matia. s. fin. de leg. 3. declarat. Soc. conf. 101. col. 2. lib. 1. Tirac. ad l. si vna, in verb. bona, nu. 2. C. de reuocac. donat. & hæc est communis opin. Bello. in d. s. item Seruiant. numero 30. quicquid ibi contradicat Zaf. num. 19.

30 Prudenter igitur lex, (vt vides) procedat, saluat enim liberos, vestimenta, pecunias, nomina debito. rum, & similia.

- 31 Et vides duas propositiones, ad quas scribentes passim in hac materia recurrit decidend. prima, an veniat in generali hypotheca ad l. obli. ff. de pign. secunda au sint inuectæ perpetuo, id est locatiōe du. rante.

Q V A E S T I O XVI.

Q Vatro, an inuectæ per famulum in domum do. mini sint tacite hypothecata pro seruitio famuli.

- 1 Videbatur quod sic, quia dominus videtur locator vt not. in l. 2. ff. locat. dixi superius p. r. quæst. locatiōis distinctio.
- 2 Secundo, quia iste famulus videtur inquilinus, nota l. 3. ff. de vsu, & habit.
- 3 Pro contraria parte facit, quia non reperitur lege cautum, nisi in conductu ægrum, vel domum.
- 4 Et hanc opinionem tenuit Bal. in hac l. certi iuris, nu. 6. Neguian. de pign. memb. 4. p. 2. nu. 151. iac. Me. noc. de adipsend. poss. rem. d. 3. q. 21. nu. 145.
- 5 Adde Scodubium in Ambien. habit. pag. 43. & in altuario littera A, Bonac. coll. de famu. q. 108.

Q V A E S T I O XVII.

- 1 Vid stante reconductiōe præsumpta ex dispo. sitione litem queritur, s. qui impleto, si. loc. po. sui superius ad materiam d. s. qui impleto, & conclu. siquod siq. nam consequens ad reconductiōem, ex Ruin. consilio 78. lib. 1. Aflid. dec. 365. C. i. uet. consil. 37. nu. 9. Iacob. Menoch. de adips. poss. rem. d. 3. q. 26. nu. 157.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Q V A E S T I O XVIII.

- 1 P One quod accessi ad hospitium, & vna tantum nocte permansi an illata sint tacite obligata, videbatur quod non cum sit actus momentaneus, qui non solet haberi in consideratione, l. quicquid calore, de reg. iur. & tetigi alias superius.
- 2 Contrarium est verius. Bald. in d. terti iuris. nm. 5. commendat Rauenn. fignl. 71. Alex. in l. diuortio, ff. quod in anno, circa fin. ff. sol. matr.

Q V A E S T I O XIX.

- 1 Q Vid quando adest fideiussoridem per prædij. Ita dicendum videtur, ex quo est accessorij ad principale obligationem, Contrarium firmat Soc. reg. 192. Fallen. 4. ex l. Pomponius, ff. fin. in fin. ff. in quibus caus. pignus. Et instrumentum habet executionem paratam in inuectis, & illatis. Añ. de excec. ff. 1. c. 2. t.

Q V A E S T I O XX.

- Q Vm, an boues aratorii inducti sint tacite obligati. videbatur quod sic, cum lege non reperitur prohibitum, nec tale privilegium eis cõsum, & hoc firmat Specula. in tit. de primo, & secundo decreta, ff. reslit videre, vers. scias autem.
- 2 Contrarium firmat Bald. ad l. si non indulla, ff. in quib. cau. facit l. exccutores, C. que res pignori obligar. poss. ad titus l. materiam aliqua vitula ponam, cum in istis colonis pro varijs debitis assidue vexentur in præiudicium laborij, & culturae.
- 3 Conclusio igitur est negativa. Boues aratorii, & alia instrumenta rusticalia agricolis, & præsertim colonis auctori non possunt dicta l. exccutores. l. al. in l. 1. nm. 2. ff. de frys. Nouell. reg. 197. nm. 4. Vnde non veniunt in generali obligatione sicut nec in speciali Ripa in l. obligatione, nm. 57. ff. de pignori, de peste, par. 3. in 6. rem. d. vers. item boues.
- 4 Ampliatur, vt liceat propria auctoritate reaufer, re, & recuperare. l. al. consil. 2. o. lib. 3. & est practicabile ex doctrina Batt. in l. si alius, ff. bellissime, ff. quod viant, clam. quod si quis per vim subripierit animam, l. tua, quæ facilius pereunt, vel vinea, quæ si remanent in culta, facilius destruentur, quod permittitur propria auctoritate recuperare, quamuis in alijs rebus non sic permitteretur, quæ non sic de facili pereunt.
- 5 Facit hæc doctrina ad instruendos iudices, vt dum quandoque animalia capiuntur, & dantur campanariis communitatis, vt prout sint data cautione in forma depositi liberare a manibus campanarij, penes quem de facili deteriorantur.
- 6 Ampliatur secundo, vt vendito fundo nõ veniant boues, nec instrumenta rusticalia. Papien. in forma libellum causa venditionis, in verbo fructibus, nm. 3. Fabian. de emptio. q. 1. nm. 68. Rolan. consil. 54. nm. 33. vol. 3. Anchaz. q. 79. nm. 2. part. 1. Bordin. decis. 44. nm. 119. Federic. Scott. respons. 3. nm. 1. 8. vol. 1.
- 7 Limitatur primo l. exccutores, vt procedat, quando addit alia bona, quæ capi possunt, alias licet, quia & talia capi poterunt, gl. in d. l. exccutores, quam ibi sequitur Ange. Rip. de pest. nm. 2. 1. vers. item boues.

Plot. de in litem inran. ff. 43. in ff. & secundum primam impressionem, nm. 71. 2.

- 8 Ultra quem idem tenet Marfil. de fideiuss. nm. 201. inferens ex hoc limitationem glol. singulari, in l. nepos Proculo, ff. de verb. signif. volentem arma militibus, clerico breuiarium, & scholari libros non esse auferendos, quia non procedit, si alia bona nõ ha. beat, dicens hoc in practica valde notabile. Specu. de excec. senten. ff. sequitur, in fine. Maran. de ordin. ind. par. 6. aliu. 3. nm. 406. Hora. Luc. de primil. schola. prin. 32. Duenn. reg. 275. limit. 5. Gomel. in s. item Sernia. na, nm. 30. Añ. in pract. ff. 3. nm. 33.
- 9 Contrarium tenent Pet. Cin. & Alber. in d. l. exccutores, Negulan. de pign. par. 2. membr. 3. nm. 49. l. 1. cob. Menoch. de arb. ind. lib. 2. cens. 4. cof. 278. nm. 10. ea ratione, quia militat eadem ratio in agricultura impeditur. Rebuff. de primil. schola. prin. 13.
- 10 Conciliantur opiniones a Ripa de rem. d. præf. p. 11, nm. 22. 1. vt prima opinio procedat quando prædium non esset rustici, & ipse haberet solum boues, & instrumenta, prout in Italia, & comitatu Tuderino, alias procedat secunda opinio.
- 11 Quæ distinctio non videtur iure probata, & semper militat eadem ratio impedimenti culturae. Quid si sponte ab agricola, vel colonio offeratur? adhuc ille locus dispositioni d. l. exccutores, quia hoc non est indudum, nisi in beneficium publicum agriculturæ, cui colonus præiudicare non potest, vt no. d. l. exccutores.
- 12 Quid si non sumus in prædijs tributarijs, vtique idem, quia militat eadem ratio, & hæc est communis opin. Rip. de rem. præf. p. 11, nm. 22.
- 13 Et procedit in quolibet pignore tam ciuili, quam pratorio. Negul. vt sup. nm. 49.
- 14 Limitatur secundo loco l. exccutores, vt non procedat quando boues capiuntur, vt alia bona colatur, & ex hoc videtur deseri agricultura. Ita in specie, non in genere cum alia bona colantur. Plot. in d. l. 30. ff. 43. quia mordet Menoch. in d. caf. nm. 14. quia hoc calu de facili fieret fraus: dicendo vt ad aliam culturam redigeretur.
- 15 Sed certe isti fraudi de facili bonus iudex occurrere potest obligando emptorem, vel creditorem ad hoc faciendum.
- 16 Limitatur tertio ex Menoch. vt supra, quando instrumenta rusticalia sunt ad hoc destinata, sed nondum in vtu posita.
- 17 Cui aliquantulum repugnare videtur regula destinationis, de qua dixi ad reg. cum qui d. part. 2. ampliatio. 2. Ant. Gabr. de præsumpt. concl. 12. maxime in fauorabilibus, prout in calu nostro.
- 18 Practicandum tamen hoc calu datur iuramentum in litem, tam ob deteriorationem bestiarum, quam ob tempus amissum, & damnum cultus. Alex. consil. 103. vol. 1. Plot. de in litem, ff. 53. nm. 12.
- 19 Limitatur quarto, quia tales leges hodie non sunt in vtu, vt per salicet in d. l. exccutores. Negula. vt sup. nm. 49. & passim vides in huius calu. huius temporibus, sed velum boues, sed colonos, capi, & viros in domo in plateis, nec est locus securitati.
- 20 Et idem attestatur Florentine non obseruari in debitis publicis. Añ. in pract. ff. 31. limit. 33.

ADDI:

A D D I T I O.

Regia Cancellaria concedit ad culturam, datat antione de non macellando. Vincent. de Anna. singular. 66.

Q V A E S T I O XXI.

P Vltima est quaestio, nec a Negula. (prout ego viderem) pertradata, an locator pro inuectis, & illatis praefertur anterioribus creditoribus, & ea videlicet in facto euenire in colonis, qui in laboribus contrahunt multa debita, & locator vellet praefertur.

1 Pro parte negativa facit vulgaris regula. Prior in tempore, potior in iure.

2 Prima igitur conclusio sit. Quando conductoris bona sunt in instrumento obligata pro pensione, vel fido, censentur a principio aliena, vel obligata, adeo quod locator praefertur quibuscunque alijs creditoribus posterioribus in bonis, & fructibus, quia illa obligatio retrotrahitur a die contractus, & obligationis pro tempore futuro. Alex. de Nevo. consil. 95. nu. 7. Ferrant. Car. q. pat. 6. q. 3. nu. 7. Roder. Soarez. in l. post rem indicatam in declarat. regni. limit. 7. nu. 4. Dicitur consil. 4. Cepha. consil. 15. nu. 47. fol. 2. Hier. de Monte q. 2. 4. Borgoin. de usufructu 7. c. de res. 23. nu. 12. c. de res. 44. nu. 46. Tiber. Dec. consil. 109. nu. 2. 3. fol. 2. Ioan. Gut. Alleg. 4. Bologne. 39. Alcia. respon. 15. lib. 5. commendat Borgoin. dec. 27. nu. 13. p. 2.

3 Amphitru vltra alios, ut praeterit etiam mulieri in dote posteriori habente expressam etiam si post instrumentum mulieris fiat instrumentum calculi inter locatorem, & conductorem, quia hoc reuertitur ad primum. Bell. consil. 87. nu. 16. vbi in facto consuluit.

4 Secunda est conclusio. Si domus locator ad habitandum tantum, & tunc non praefertur aut ad conuectandum, ut horrea, potheae, & similia, & tunc praefertur. Bar. in l. interdictum nu. 2. ff. qui potior sit in pign. habentur. Tal. in l. item quia, nu. 2. ff. de post. in §. item Sermana, nu. 60. de alio, de res. p. 2. 2.

Adde Firmum in verbo, creditor, Stracch. de mercat. tit. de nau. nu. 30.

5 Tertia sit conclusio. Mutuanti in refectionem domus est tacite obligata siue domino, siue conductori operi mutua sit. l. si in quibus. consil.

6 Vidi in facto calum. Colonius nec maiestas, postea ex impotentia feminandi, & ceteris dominis suis sumptibus feminantibus appareant creditores praecedentes interesse in maius, tamen dominus praefertur ratione damni, & ita vidi iudicatum.

7 Quarta sit conclusio. Impensae faceris in morte coloni praefertur pensioni inuectis, & illatis. l. si quis, §. si colonus, ff. de relig. & sumpt. fun.

Et in dubio instrumentum continent salarium, & mercedem Dodoren praesumitur prius factum. Tal. in l. 1. ampliat. 3. nu. 3. ff. sol. matr.

A D D I T I O.

67 Cremenf. singul. 35.

Q V A E S T I O XXII.

Q Vltro, an locator dicatur possidere inuecta, & illata.

1 Pro parte affirmatiua facit l. 1. §. si inferim, ff. de acquir. posses.

2 Secundo pro hac parte facit, quia lex dicit, quod possidentur loco pignoris, l. 2. ff. in quibus. caus. pign. tacit. contrahatur. ergo possidet. l. qui pignoris, ff. de acquir. posses.

3 Tercio pro hac parte facit. Actio Serui ana competit pro inuectis, & illatis quasi iure pignoris, sed creditor possidet pignus, §. Seruus in iustitia. de actio. merito, &c.

4 Et hanc opinionem affirmatiua tenuit Azzo glossator in l. solutam, §. solutam, ff. de pign. act. Cin. in l. certi iuris, q. 2. c. loca. post longum discursum, ibi, concludamus autem, &c.

5 Pro contraria parte facit, quod ex quo non videtur, ne scit non dicitur possidere, l. 3. §. Nerva. filius, ff. de acquir. posses. Secundo pro hac parte facit, quia dicitur animus.

6 Et hanc opinionem tenuit Bar. in d. §. solutam, nu. 7. in l. inquit, luo. nu. 3. ff. de dam. infest. Bal. & Salic. in d. certi iuris. Saracen. de reddit. eccles. cap. 2. nu. 19. Menoch. dicens hanc verorem opinionem in 3. rem. med. ad ipse. consil. 4. §. 5. nu. 5. in fine.

7 Referendo omnium opiniones limitatur primo, ut possidere dicatur post apprehensionem, non autem antea, ex l. est differentia, ff. in quibus. caus. pign. tacite contrahatur.

8 Et in d. notatur, quod quando pensio non soluitur, licet apprehendere, & includere in camera: unde eaus eris.

9 Limitatur secundo, & hanc fuit opinio Petri de Bellaperti. qui a Cin. in hac l. certi iuris, appellatur verus legum indagator, aut sumus in praedio rustico aut vrbano, primo casu non possidet nisi corporaliter apprehenderit, cum pro illis competat Siluanus, quod est adipiscens possessionem: secundo casu, si ne aliqua inclusione ex d. §. solutam.

10 Limitatur tertio (& fuit opinio Bar. in d. §. solutam. nu. 6.) quod vere non possidet, nec sic ita ut competat aliquod interdictum recuperandae, vel retinendae, sed tantum quod potest conueniri pignoratitia non patitur inquilinum res suas extrahere.

11 Limitatur quarto ex mente eiusdem Bar. in iam citato loco, sub nu. 7. quod post inclusionem locator possidet si res videtur, & tangerit, alias non ex l. 3. §. Nerva. filius, ff. de acquir. posses.

12 Limitatur quinto, ut pro inuectis, & illatis ius exequendi est inuatum, donec bona sunt in domo, & sic si extrahatur, ius exequendi amplius non competit. Bar. in l. creditoribus, col. 10. c. de solut. Roder. Soarez. in l. post rem indicatam, notab. 9. nu. 4.

13 Collige ergo ex praedictis, quod locator potest propria auctoritate includere inuecta, & illata si pensio in tempore non soluitur, & post inclusionem efficitur possessio, si res videtur, & tangerit, & si pensione soluta conductor impeditur extrahere competeret sibi pignoratitia, & directum Siluanum competere pro rebus coloni, vtile pro rebus inquilini, ut in l. 1. ff. & c. de Saluano interdicto.

14 Et ex dictis in hac materia l. certi iuris, consue. quenter constat vnum ex remedijs, quod locatori competit, quod est Saluanum interdictum: vbi cumque enim concluditur inuecta esse obligata, inferitur quod datur Siluanum interdictum, prout videri potest.

Tractatus D. Vincentij Carocij

test, & est facile, & frequentissimum remedium, vt
practica quot idie docet.

Q V A E S T I O XXIII.

QVAERO, est conuentum cum colono, vt in-
ueſta ſint obligata, donec merces ſoluatur, ſi
dedit fideiſſori rem, erit ne reſoluitur eius pignoris;
Videatur quod non, ex *litem quatuor*. §. 1. ff. *quibus*
modis pign. ſoluatur. Contrarium videtur ex *l. final.* ff.
de dm.

Conciliando dicitur, aut dixi donec fuerit ſolutum,
vel alias ſatisfactum. Primo caſu non liberatur pi-
gnus. Secundo caſu ſic. ita gl. in *d. l. fi.*

Q V A E S T I O XXIV.

QVAERO moritur inquilinus, an inueſta poterit
pro ſuere expenſa. Vtique ſic, tex. clarus *leg.*
et h. quib. ff. de religioſ. & ſumpt. ſun. & vidi quando-
que in facto euenire.

Sed an pro ſalario medicorum, & alijs expenſis, &
medicinis, vtique idem. Vinc. Franc. *deſ. 51. nu. 6. q.*
25. Quid in nominibus debitorum inueſtus. Vtiq. no-
nec cententur tacite obligati. Balin. *l. Caius*. ff. *de le. 2.*
co. ſu. de inueſtis. q. 65. ponatur.

An locator poterit propria auctoritate includere,
& leſare inueſta. Vtiq. ſic. *l. vtique*. ff. *de damn. inſeſt.*
an l. iſt. ff. in quib. caſibus pign. tacit. contrahatur.

Ampliatur etiam, ſi eſſent in domo tanquam alie-
nate, & tradite. Balin. *l. creditor*. ff. *de pign.*
vbi ius eſt limitatum donec ſunt in domo, ex hac pro-
pria auctoritate.

De ſurſis.

SAEPISSIME contractus redduntur ſiſtitijſſimo.
lati, & ſilicet ex contractu locacionis eadem in-
terlocutorijſſimeq. contractus metipſius locacionis, &
conductionis redditur viuaris, & ſuſcepti ex pa-
ctis minus licitis: ſerpit enim viura per contractus
mortis morbi ſalutis adulti, propterea ad propoſitum
tantum, materiz locati, & conductioni, de qua agi-
mus, ponam aliqua viles, & practicaſſiles queſ-
tiones.

A D D I T I O.

Mag. Rot. Florent. 92. nu. 16.

Q V A E S T I O I.

PRACTICABILIS eſt quaſtio *ad l. ſicut*, §. *final.*
ff. *de loca. vend. fundum* pro certo conuenio pre-
ſentando intra tot annos, & ulterius loco ſub pen-
ſa inſeritur?

1 Et prima ſerie videbatur viſura; nam ex quo erat
re. vendita, & habita ſides de preno, & tradita, eſt
tunc locatum dominum in emptione, *l. traditio*.
de pign. q. 9. per traditorem. Inſert. de verum diſſone.
Ideo dicitur non penſum ſoluere non tenetur, & ſi
ſoluere, eſſet viura.

2 Et ex hac ratione hanc partem tenuit Vero. caute.
125. reputans hanc cauſam latius periculola. Deci.

conf. 199. R. in. conf. 450. numer. 13. Rebuff. de excep.
num. 66. in fine.

3 Contrarium tenet Caſtrenſ. in *l. ſicut*, §. *fin.* ff. *de loca.*
ſubdens quod iſta viſura ſunt licita, & ſubintrant lo-
co viuarum propter moram pretij non ſoluti, iuxta
leg. curabit, C. *de al. empt.* Clarus hoc idem explicat,
& confirmat Alex. *conf. 125. vol. 5. ſequitur*, & nota-
bilem caſum dicit Deci. *conf. 312. colum. 2. num. 4. &*
conf. 440. col. 1. R. i. reſpon. 22. num. 13. et. de oblatio.
bus, lib. 2. late Anton. Roueſcal. in ſcol. *ad Alex. ſuper*
hoc conſil.

Addu ab eon allegatos, & pulchre in materia
loquentes Anto. Gabr. *de emptio. & vendit. conſil. 4.*
num. 25. & 26.

A D D I T I O.

Mag. Rot. Florent. 92. num. 15. 16.

4 Cui pariter addo Craue. *conf. 189. nu. 8. Socin. iun.*
conf. 66. lib. 2. Nat. conf. 494. & conf. 304. Pari. conf.
4. numer. 8. & 9. lib. 1. Grat. conf. 78. lib. 1. Gozzadini.
conf. 55. lib. 1. Bero. conſil. 187. numer. 7. & 22. libro 1.
Alpha. reſporta. 18. in verbo intereſt. Burlat. conf. 11.
numer. 14. lib. 1. & hac eſt communis opin. Joſeph. de
Ludo. conſil. 56. Franc. Marc. deſ. 89. nu. 3. par. 1.
Riminal. conf. 87. lib. 1. & 319. numer. 19. lib. 2. Ma-
gon. Rot. Luc. 3. numer. 9. concludens vterius licere
appondere pactum, vt elapſo termino, & pretio non ſo-
luto, vendere liceat mercede nullatenus ex computa-
ta. Plot. de in lit. nu. 5. q. numer. 60. Fabian. de empt. &
vend. q. 7. princip. ſub numer. 14. reſ. ſequitur tertium;
& h. c. optimo eſt verior, & magis communis Socin. iun.
conf. 60. nu. 7. lib. 2. Couar. reſol. lib. 3. c. 4. illat. 6.
Io. Lup. de ſur. ad l. curabit, §. 7. numer. 145. Anchar.
q. 33. par. 2.

A D D I T I O.

Mag. Rot. Florent. 92. nu. 15.

5 Ampliatur hac conſuſio vltra ſupranominatos,
vt procedat etiam de iure cauonico. Abb. *conf. 66. lib.*
1. & vocatur locatio ad franchiſiam. ſal. ad Port. in §.
fin. littera F. inſt. loca.

6 Ampliatur ſecundo, vt nec penſio computetur in
fortem. ita Caſtre. in *d. l. ſicut*, §. *fin.* cōtra Bar. & alios.
Ampliatur tertio, licet ex fundo nihil percipiat tur,
adſit tamen facultas percipiendi. Socin. *conſil. 103. &*
109. lib. 1. Cagnol. ad d. leg. curabit, num. 60. Joſeph. de
Ludo. in allegata conſil. vbi docet in practica, quod
in dubio praeſumitur pro taxa, & conſuetione ſalutis,
& alleganti incumbit onus probandi, non quod taxa
ſit illicita, quia in hoc non audiretur, ſed bene quod ſit
exceſſiua, nec retardabitur ex euiſio inſtrumentum
per exceptionem, quod taxa ſit exceſſiua, ſed tenetur
ſoluere, poſtea probare. late in materia Rui. conf. 73.
vol. 1. Couar. varia. reſol. lib. 3. caput. 4. Lupus de
ſur. §. 7. qui omnes plures caſus conſiderant in ma-
teria viurae compenſationis. Vnum tamen appoſui,
qui loquatur ad propoſitum, & in terminis locati, de
quo agimus.

ſal. in leg. ſi teſtamentum, numer. 34. C. de teſtament.
conf. 170. vol. 2. Dec. conf. 399. numer. 8. 448. numer. 23.
Socin.

Socii. iun. *confil.* 77. num. 47. lib. 1. Curt. iun. *conf.* 137. num. 9. Crauet. *conf.* 38. num. 5. 862. num. 6. 969. num. 14. Tiber. Dec. *respons.* 32. num. 64. *respons.* 67. num. 15. lib. 3.

Et non separando materias ad intelligentiam d. l. *fieri, q. fina, & materij locati & conducti*, dicitur, quod in casu d. l. *f. h. e. re. precepta*, vel propter sterilitatem nulla fit remissio mercedis, ex quo per venditionem est translatum dominium, & sic periculum est emptoris, ut ibi *glos.* & Docto. animadvertunt, Et Mozz. de loca. & conductu. in verbo *accidentalio*, num. 38. & sic preualeat, & est maioris potentie contractus venditionis includens, quam contractus locationis inclusus, & idem est emptor dominus, & conductor, & in hoc casu ad inuicem copatiuntur. Boff. de remiss. merced. *condo.* num. 102. ubi dicit hoc esse suspensum, & admirabile dictum.

Declaratur secundum aliquos, aut venditio est perfecta, & euentio non valet, aut sumus in sola promissione de vendendo, & valet, quia periculum est penes venditorem. Siluest. in verbo *usura*, 2. q. 11. in fin.

Declaratur secundum translatum dominium non valet, secus eo non translato. Abb. *conf.* 66. vol. 1. Soc. *conf.* 176. in fi. Dec. *conf.* 179. col. fi. Ruin. *conf.* 73. col. 2. vol. 1. Unde lolet pariter, ut interim dominium non intelligatur translatum.

Declaratur tertio, quando est data dilatio ad solvendum, quo casu conventio valet, secus si sit dictu, ut solvatur singulis annis, quousque pretium solvatur, quia hoc prohibuit ius. Soc. *conf.* 176. in fin. vol. 1. Paris. *conf.* 60. num. 21. volum. 1. Et terminus potest, ut venditor percipiat fructus post conventionem solutioni appositum. Archiepiscopus. Florent. in 2. p. *sum.* tit. 1. c. 7. §. 2.

A D D I T I O.

Declaratur quarto dummodo promissio fiat nomine filius, & non interesse. Dec. *conf.* 129. Sub nomine 12. Mascard. *concluf.* 933. num. 33.

Q V Æ S T I O II.

¶ P One quod quis locauerit alicui rem suam per annos quinque pro certa mercede, postmodum rem ipsam vendiderit, & licet in instrumento fateatur se recepisse pretium, re vera tamen non accepit, cum emptor in alio instrumento confessus fuerit se pretium debere venditori, quod solvere promissit ad quinque annos, & interim pensionem locationis prius convente solvere, an tunc venditor licite mercedem recipiet?

¶ Abb. *conf.* 5. lib. 1. credebat venditorem in casu isto debere computare mercedem illam per quinque annos sibi solutam in sortem pretij, quasi per venditorem dominum fuit translatum in emptorem, quod secus fuit Soc. *conf.* 130. num. 1. lib. 4.

¶ Contrarium est verius, & licet isto casu mercedem recipit, nec in pretium computat, ut late deducit Couarr. var. *resol.* lib. 3. c. 4. *illatio*. 11. ubi falsum asserat Abb. censuram, & respondentem, nec modo vilo substineri posse sequitur Lup. in *tratta. de usur.* §. 7. nu. 250. Et prædictum conuenit Nauar. de *usu.* no. 17. m. 59. ubi tenet licere venditori, donec pretium solvatur accipere aliquid loco mercedis, declarando, ut ibi per eum.

¶ Quid econtra? Et præsumitur usurarius contra. Quis si bona locatur pro multo minori pensione, quam valeret. Bald. *conf.* 311. *column.* 2. libro 5. Veron. de *simula. contrac. præsumpt.* 17. & 16. Crauet. *conf.* 56. numer. 11. Malcard. de proba. *conclusiones* 442. n. 1.

A D D I T I O.

¶ Craue. *conf.* 156. num. 12. Cephal. *conf.* 198. num. 23. lib. 2. *decif.* Anenon. 129. num. 8.

1. Addo Pinell. de *rescin. vendi.* l. 2. per 2. r. 4. num. 23. Bertaz. *conf.* 229. num. 11. lib. 1. Rube. *conf.* 20. Aposill. ad Affil. *decif.* 20. Gem. *conf.* 16. Borgn. *decif.* 1. num. 75. 83. *decif.* 2. num. 320. *decif.* 31. num. 56. part. 2.

3. Præsumptio secunda locationis contractus præsumitur etiam simulatus, quando interuenit laxisio, seu deceptio. Veron. de *simulat. contrati. in principio vers. tertio casu*, &c.

Vnde si emia te fundum centum, cumque tibi locaui iusto pretio, & feci pactum de redimendo quandoque pro maiori pretio, quam fuerit emptus, dicitur simulatio. Veron. *præsumpt.* 4. idem si plus exigatur prout in *præsumpt.* num. late in materia Menoch. de *præsumpt.* lib. 3. *præsumpt.* 22. num. 8. cum seq.

4. Præsumptio tertia locationis contractus præsumitur simulatus, & illicitus, si contragat lésio in aliqua expensa, quæ spectaret ad ipsum emptorem pariter & locatorem, & ipse vult quod illa expensa spectet ad primum venditorem, cõductoremque; puta quod quandoque conductor retroemere voluerit, teneatur solvere omnes expensas, vel cartarum, vel instrumentorum, vel similes, ut per Veron. *præsumpt.* 6. & alia plura exempla ponuntur late per Borgn. *dec.* 32. num. 57. cum multis seq. Abb. *conf.* 76. *column.* 2. *vers.* 4. *præsumpt.* lib. 2. Alexand. *conf.* 54. num. 2. lib. 6. Tiraq. de *retrah. conuention.* §. 6. *glos.* 2. in fin. Paris. *conf.* 55. num. 56. lib. 1. Bertran. *conf.* 186. in fine 187. in fin. lib. 2. Bero. *conf.* 165. m. 14. 169. n. 7. lib. 1. Natt. *conf.* 298. num. 13. lib. 1. Iaco. Menoch. de *præsumpt.* lib. 3. *præsumpt.* 121. num. 57.

Et varia in hoc a scribentibus, citantur exempla. Primo, quando conuenitum est, quod quandoque venditor teemeret, teneatur solvere omnes expensas instrumentorum inter se factorum cum tamen ipse primus emptor teneatur pro instrumento suæ emptionis, & venditor pro instrumento suæ receptio. nis solum pro impensâ instrumentorum ut per Albert. in *l. eos in jure*, c. de *usu* in l. d. *soluta*. C. de *condict. ex lege* qui testatur vii receptum visis, qui acquirit soluat impensam instrumentorum.

Secundo, exempli, si emptor pacificatur, quæ venditor, reemendo soluat omnes gabellarum impensas etiam partem emptoris, iuxta l. *dét.* Vbi Veron. de *adile. dist.*

Tertium exemplum, ut venditor soluat omnia laudemia etiam partem emptoris.

Declaratur hęc, hęc exempli, & similib. nisi fuisset numeratum plus iusto pretio venditori ad effectum prædictu, unde cautela est, ut in instrumento id asseratur de partium consensu ob id, ut venditor solueret prædictas impensas. Meno. in *citato loco*, num. 59. Subdeclaratur, nisi in regione sic communiter pacifice

G g couue-

Traetus D. Vincentij Carocij

consequerit. Rul. conf. 16. m. 11. vers. praterea in casu postmodum. b. 4.

Quartum in practica exemplum, & persona emptoris hoc intelligitur, ex Cepoll. citato loco, unum. 39. vers. de pendo, cum a te fundum centum, valore centum quinquaginta. cum pacto de reuendendo eodem pretio non verum, ac iusto. Soci. conf. 1. 43. m. fidei. lib. 1. An. char. conf. 257. m. 2. Hieron. Gabr. conf. 74. m. 5. lib. 1. lo. Lupat. l. 2. par. 2. §. 1. m. 43. C. de pactis empt. & vendit.

Quintum exemplum si fiat conuentio, quod si venditor non recuset pretium infra certum tempus conuentum, & emptor supplicet venditori centum aureos. Bald. conf. 32. l. cel. l. lib. 3.

Quod solum non sufficit, nisi alijs concurrentibus, vel ipsis sit magna. Hieron. Gabr. in allegato consil. num. 24.)

Et ideo in materia locati & conduci, circa istum posuit multis modis contingere, vt per Veron. prae-sumpt. 3.

5 Praesumptio quarta; locationis contractus praesumitur singularis, illius, & viuaris, si fiat pactum contra naturam contractus, qui testamentum, & leg. qui actum, cum ibi non de probat.

Et in hoc quoque casu multa referri possent exempla. Primum est, si conductor det subactionem, & mutet locatori, quia hoc non est solum, nisi maiori tempore folio, & minori pensione bona locentur. Genoin. conf. 16. Petr. de Vbal. de duobus fratr. par. 4. num. 8. Alex. in l. 1. m. 2. m. 20. ff. si cert. pet.

Secundum, quod conductor possit facere quatuor expensas, & meliorationes, & quod teneatur locator statim illa liquidata loco iuramento conductoris soluere, & excomputare singulo anno in fitu ad rationem, & computum solutionis, quia melioramenta sunt soluenda in fine uno quolibet anno, & prout valebit tempore restitutionis, prout diximus in materia melioramentorum.

Tertium exemplum, si fiat pactum, quod locator ponat omnia tenia pro primo anno, & postea condatur in fine habeat relatare, deinde, quod tenia posita per ipsum conductorem in fine conductionis, quae excedunt tenia data per loca prent, dictus locator teneatur antequam recuperet possessionem re, stituere conductioni, aut illa soluere ad electione conductoris. Borgan appellans pactum diabolicum. decr. 31. m. 60. par. 2.

Quartum, quando fiat pactum, vt in casu belli, petitis in fine teneatur locator facere rellaturum in eo quod vere positis non fuerit, habere a ratione ad ratam fitum omnia dispositione iuris communis, & ante finem locati omnia, quod illi etiam est. Bella. conf. 45. m. 10. Roma. singul. 389. redditus. Par. conf. 38. num. 2. vol. 1. de iur. 22. conf. 91.

Quintum. quod finita locatione, debeat soluere omnia melioramenta, & pecunias datae mutuo, alias quod possit retinere dicta bona, donec soluantur hac omnia, & quod seruatus sint loco damni & interene. contra. & consil. de iur. Predic. 137. m. 6. 7. Alii. Hug. conf. 104. m. 3. Iace Maica. d. concl. 443.

Sextum exemplum quando dictus & responsio soluitur in vestibus, & similibus modis innotuit, prout superius diximus.)

Subdeclara, nisi in regione sic communiter facili

6 praesumptio quinta. Clausula insolita arguit contractum locationis illicitem, sicut querebitalia contractum, quibus ille sit, vt not. l. si quis sub conditione, ff. de condi. instut. in l. emptione, C. od. plus valde quod agitur. Guid. Pap. quesi. 340. & conf. 31. numer. 9. Bald. in cap. quia verisimile de praesumpt. & conf. 75. & 241. lib. 2. Cast. conf. 337. col. 2. vol. 1. Cur. len. conf. 73. num. 33. Veron. de simul. contract. praesumpt. 9. d. l. in l. testamentum, C. de testam. num. 7. A. d. d. de iur. pot. l. 1. testam. col. 5. vers. nisi quis dicat. Alex. conf. 38. col. 2. m. 8. vers. uic o. stat. si dicatur, lib. 5. vbi Paris. apoll. lantes d. c. ut, vbi abundat cautela, ibi euidetior fraudes, ex Bald. in c. ex literis, col. 2. in fine de consuet. & conf. 487. apparet. lib. 1. Petraniane. jing. 77. Alu. de Alber. jing. 143. Anon. prae. §. 19. cap. 3. l. m. 18. Re. in. in c. ex parte, in verbo si illud resp. l. d. in l. Stichus, §. idem quatuor, ff. de condit. indeb. Alexand. ad Bac. in l. iulianus §. off. r. r. ff. de condit. inde. Vant. de nullit. & dese. citationis. num. 78. Cotta in verbo clausula insolita d. c. Ronechal ad Alex. consil. 28. in verbo clausula insolite, lib. 5. Menoch. de arbit. indi. cap. 215. numera 8. b. b. Modic. de reg. iur. par. 2. numer. 101. littera P.

1. in l. si testamentum, num. 2. 4. Cod. de testamen. Cuet. consil. 170. num. 1. vol. 2. Dec. consil. 399. num. 8. 448. num. 23. Socin. l. un. consil. 7. num. 47. lib. 2. Car. iun. consil. 137. num. 9. C. iacet. consil. 38. num. 5. consil. 56. num. 19. voc. len. consil. 2. l. 5. §. d. in c. 2. de resp. pt. Barbac. conf. 16. col. 3. lib. 2. Buiat. consil. 65. numer. 16. Maica. d. concl. 100. m. 4. b. 4.

Adde bene loquentes Arret. consil. 16. num. 6. Neu. 33. conf. 8. num. 63. Alex. resp. 462. num. 1. Crauet. consil. 861. num. 6. 969. m. 14. l. ber. Decan. resp. 32. num. 64. resp. 57. num. 15. lib. 1. Menoch. consil. 1. num. 338. vbi num. 331. declarat quod dicatur clau. l. i. in l. i. Nat. consil. 398. num. 12. Tirac. de retract. conuentio in praetio. num. 7. Iace Menoch. de praesumpt. lib. 2. praesumpt. 12. num. 64. cum l. q. vbi terminis locati & conduci, antec. exemplum, puta si dicatur, quandoquomque conductor dabit, aut soluat, si quis rerum venditarum teneatur locator iacere instrumentum venditionis, Veron. de simul. contract. 7. vers. ostensa conclusio, num. 47. quae praesumptio sola non est sufficiens, ad iunctis alijs. l. i. ber. Gab. conf. 74. num. 25. vers. 2. casu, affert ad propositum materiam locati & conduci. Veron. alud. c. exemplum, num. 48. quando actum est, vt pro domo locata victori praestetur vinum, vel oleum, vel quid siuile nam est praesumptio in donibus vinum, vel oleum. A. d. d. in c. 1. m. 4. de iur. dat. in vlt. leg. communis, late etiam reperi. Menoch. lib. 5. praesumpt. 3. num. 133. d. 1. ad R. gul. cum quid. l. i. m. 8. num. 29. par. 1.

7 Cui clausula iurica: Decan. consil. 105. num. 21. volum. 2. Crauet. consil. 451. num. 14. vol. 3. Kulan. conf. 40. num. 31. vol. 1. d. m. de Prei. consil. 18. num. 20. Dec. 22. consil. 1. 8. num. 63. Franc. Bec. conf. 71. num. 26. Ioan. de Amic. conf. 107. d. orgo. d. c. 1. m. 11. & d. c. d. 13. num. 19. par. 2.

8 Praesumptio sexta diligencia insolita arguit simulationem. Dec. consil. 448. num. 23. multoque magis arguitur suspicio si sunt instrumenta separata. Corn. conf. 41. col. 2. lib. 3.

9 Praesumptio septima. Arguitur simulatio si locator noluit contractum posse dissolui, nisi post certum tempus.

tempus. Veron. *presumpt.* 10. sicut econtra, quod teneatur retrovendere vique ad certum tempus, vt per eundem *presumpt.* vnde *decima*.

Bal. *confil.* 488. lib. 1. Castren. *confil.* 109. *vers.* sunt etiam alia. lib. 2. Abb. *confil.* 76. num. 2. libro 1. Alexand. *confil.* 109. in fine lib. 4. Guid. Pap. q. 56. *tal. confil.* 150. num. 1. lib. 4. Tiraq. de retrast. commenton. §. 4. gl. 2. num. 60. Craues. *confilio* 156. num. 5. Cagnol. in l. 2. num. 6. C. de pact. inter emptor. & vendit. New. *zz. confil.* 88. num. 4. Didac. lib. 3. var. resolution. cap. 8. L. up. in l. 2. par. 2. numer. 4. qui alios recenset Decian. *respons.* 2. num. 17. lib. 2. C. 105. num. 1. *ed. lib.* Hieron. Gabr. *conf.* 74. n. 5. ap. pellans coniecturam verissimam.

Declara hanc coniecturam solum non sufficere, sed iunctis alijs sufficere ad probandum Cepoli. in citato loco, num. 50. qui sic intelligit Bald. in capis. 1. de feud. dat. in vicem legis commissior. *doc. confil.* 248. col. 4. *vers.* 4. lib. 2. *tal. confil.* 153. lib. 4. Crauet. *confil.* 156. num. 5. Angel. in verbo *usurarius*, num. 77. Corrad. de contract. quest. 83. concl. 8. Tiraq. de retrast. comment. §. 1. gl. 2. num. 7. Patien. de *usur.* num. 352. in fine. Cagnol. in l. 2. num. 60. vbi Lup. in 2. par. num. 40. *vers.* intelligas Gabr. Decian. d. *confil.* 131. qui late explicat tamen. *confil.* 74. num. 6. lib. 1.

Pariter est *presumptio* illicite retrovendi, vt emptor teneatur retrovendere venditori, vique ad certum tempus, quo elapso sit in ipsius facultate, quod emptor remaneat licetarius perpetuus. Hostien. in *sum. de usur.* §. fin. num. 20.

Licet valeat pactum licere redimere venditori post tempus, vel conditionem si vellet. Cepoli. in citato loco, num. 51. *vers.* *adde* post Bal.

10. *Presumptio octava*. Simulatio etiam est si quis vendiderit fundum alicui, qui postea iurare in perpetuum. & esse appositum pactum, de retrovendendo, vique ad certum tempus, quia videtur, quod venditor, indeque conductor non habuerit animum vendenda, ex quo sperat vique ad illud tempus retrovendere, late Veron. *presumpt.* 12. & hoc quando locatio facta esset leuiori pensione, quam alijs esset solium. Pinol. post Nauar. de rescind. *vend.* l. 2. par. 3. c. 4. num. 22. Tiraq. de *confil.* p. 3. limit. 9. num. 3. & 10.

In hac tamen *presumptione* locationis, in perpetuum cum pacto de retrovendendo, vique ad tale tempus, vel in perpetuum considerari possunt aliqui casus ex mente Veron. n. 54. *vers.* circa quod.

Primus est, quando agitur de *presumendo* contra venditorem, hoc a maiori *presumptione* oritur, quando pactum de retrovendendo est in perpetuum, quia signum est voluisse potius pignoscere quam vendere, ex quo voluit concedere esse redimendi facultatem in perpetuum, si enim esset pactum vique ad tale tempus, altem. significaret se post illud tempus habuisse animum vendendi, domumque abdicandi.

Secundus est casus de *presumendo* contra emptorem, qui facit pactum de reuendendo, perpetuum, licet tamen volente ipso venditore, qui nolebat aliter vendere, hoc casu nulla est *presumptio* contra emptorem, vt per Veron. in citato loco, num. 54. & 55. quia credendum est emptorem minus libenter licet pignoscere, cum verisimilius sit, eum potius voluisse promittere ad certum tempus, res siaret semper inuispendio, & experientia docet in istis pactis de redimendo in perpetuum, res deteriorantur, quia nulla sit imperia, vel

melioratio libenti animo timore istius perpetuitatis prout sit in bonis ecclesijs, quae semper sunt campanig aperte, domus ventorum, & solis amicitia.

Tertius est casus, quando agitur de *presumendo* contra emptorem, qui fecit pactum de reuendendo, perpetuum, sic rogante venditore, qui voluit quod pactum esset perpetuum, vel saltem ad certum tempus, & ipsi emptori placuerit, promittere perpetuum, hoc in casu dicendum est nullam esse *presumptionem* contra emptorem, cum potius sit gratia, et liberalitas, quae fit venditori. Veron. qui supra, num. 55. *vers.* aut venditor.

Quartus est casus, quando agitur de *presumendo* contra emptorem, qui fecit pactum de reuendendo perpetuum, venditori, qui non magis sibi promittit perpetuum, quam ad certum tempus reuendi, & ipse emptor ob amicitiam quae cum venditore intercedebat, sic promittit perpetuum vendere, hoc casu dicendum est nullam esse malam *presumptionem* contra emptorem, ita Cepoli, num. 55. verificatione, de qua in precedenti.

Quintus est casus, quando agitur de *presumendo* contra emptorem, qui fecit pactum de reuendendo, perpetuum ipsi venditori, non roganti, nec cogitanti, sed quia ita emptor voluit, hoc casu *presumptio* prior est contra emptorem, quod noluit euerere, sed pignori dare, ita Cepoli, in citato loco, num. 55. *vers.* aut emptor facit pactum, vbi num. 56. ex sententia B. Bernardini concludit, melius esse quod fiat pactum, de vendendo ad tempus, certum, quam perpetuum, & tempus certum sit septennium. Menoch. de *presumpt.* lib. 3. *presumpt.* 112. num. 76.)

11. *Presumptio nona*. Altera verisimilis *presumptio* est, emptor pariter, & locator non curant informationem recipere de qualitate, et valore rei emptaed, solum attendit, vt venditor conducat, & hoc locum curant. Veron. *presumpt.* 8. Ad hoc enim diligenter emptores benele informare de qualitate, & valore rei emptaed, ne iura iurare videantur. Gemin. *confil.* 179. Borg. de *usur.* 32. num. 6. part. 2. ubi admodum statuat locationem pro minori pensione, quam ab alijs reperiatur.

Declara, vt sit leuis coniectura, nisi in loco sit solum locare pro iusta pensione, eum in multis locis hoc non attendatur, & sibi impetret locator, prout Veron. obseruari testatur Cepoli. in citato loco Affide *seu. dat. in vicem legis commissior.* l. 1. num. 41.

12. *Presumptio decima*. Si contractus locationis eo conduci quis fiat claus, & in occulto. Qui enim male agit odit lucem. Can. periculosum, l. 8. q. 3. *glos.* in cap. *conuulsi*, de off. delegat. Bart. in l. post contractum, *vers.* quartus casus, & ibi per alio Doc. ff. de douat. *not.* in l. ab Anastasio ibi. non occulte. C. mandat. in l. dose, *Code. de donat.* Hinc dixit notabiliter Bald. in l. frans, §. de le. 13. *gibus*, quod instrumentum *presumitur*, simulatum, si diu tuerit occultum, quod est valde irreque, & notandum, & habuit a Iacob. de Arcet. in l. si sit, §. sol. matrim. Malcar. de probat. *conclus.* 297. Cotta. in verbo *palam*.

14. *Presumptio vndeima*. Si fiat contractus locationis in loco solito fieri contractus fictitious, & simulatos, vel a persona solita huiusmodi contractus facere, vel viuas exercere. De primo rone loci, patet ex reg. l. quoc si uoluit, §. qui assidua, ff. de edil. *edit.* c. leg. *form.*

Traſtatus D. Vincentij Carocij

- per in ſtipulationibus, ff. de regul. iur. & ſuperius alias vidimus. De ſecundo ratione perſona, ſi non omnes, ſi a barbaris, ff. de re milit. r. regul. i. mel. malus lib. 6. Crau. conſil. 73. num. 38. Seraphin. de privileg. iur. prim. leg. 1. num. 38. Maſcard. conſol. 445.
- Addo Caſtrenſ. conſil. 109. col. 1. verſiſufficienter libro 2. Cagnolo in l. 2. no. 50. C. de paſſ. inter emptor. & ven. dit. verſiſ. partem autem contrariam. Natt. conſil. 93. num. 20. libro 1. Crauet. conſil. 73. Menoch. de præſumpt. lib. 1. præſumpt. 15. lib. 3. præſumpt. 122. num. 100.)
- 15 Solitus autem delinquere dicitur quibus, vel ter ſe cit, vt ſuperius diximus in prin. dum de conſuetudine attendenda poſuimus, & not. in l. 3. C. de epiſcop. audientia.
- 16 Et iuxta prædicta dicebat gloſ. in l. cum allegas, C. de viſuris, quod ſi in contractu celebrato per viuraciū apponatur pena inſolita, licet non appareat de viſura prauitate, tamen contractus præſumitur viurarius in tantum, quod non admittitur probatio in contrarium, quam gloſſam dixit ſingulariter, Bald. conſilio 114. lib. 3. Alexan. in l. de mortuo, in prin. verſiſ. videmus in ſimilib. ff. ſolus. matrim. And. Sicuc. in rubr. de fide in ſtrument. col. 3. verſiſ. an poſſit, & erit prima amplia. tio.
- 17 Quod in præſentia non ſeruat. Roman. in l. ſi duo. col. 2. ff. de acquir. hered. Cont. in memorab. in verb. clauſula reſoluta.
- 18 Ampliatur ſecundo loco tam id, quod dictum eſt præſumpt. in qua etiam id, quod dictum eſt præſumpt. 10. de celebrata contractu locationis, & conductionis clauſula, & occulte, vt ex hoc non ſuccuratur ruſtico, mulieri, & militi, & ſimilibus locum iſolitis. Bar. in l. 1. m. l. 2. & 3. ff. de interdict. matrim. Tiraq. de retrah. conu. in præſent. num. 14. Maſcard. de prob. conſil. 415. num. 4.
- 19 Addo ab eo non allegatos, & bene in materia loquentes Roman. ſing. 722. regul. c. ſi. Fel. c. quoniam, colum. prin. verſiſ. quæſta conſilio, de conſtit. & in c. quoniam. num. 12. de ſimoni. Abb. in cap. cum ex inſolito, de hæreticis, num. 5. Plo. de in ſtr. iurand. §. 4. Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. cap. 2. c. 193. num. 7. Lupus in allegato §. hæretici ſol. 10. & in repet. cap. per viſuras, §. 8. num. 25. Gomez in §. maleficiis, numero 2. vbi ſalutem 20. de eſſ. Paul. Ghir. an in tractat. de hæreticis, quæſt. 14. Villand. contra hæreticam prauitatem, & quæſt. 9. Didac. Segura in l. 1. §. ſi vir, num. 116. ff. de acquir. poſſeſſ. & de his eſt text. in l. ſi ff. de rit. nupt. ad cuius intellectionem conferunt tales allegaciones, & ſellon conſilio 32. numero 10. Magon. de iur. 25. num. 23. & de primis ſtrument. prim. leg. 4. numero 16. vbi de teſtimonio. matrimonio, & ſimilibus clauſula ſi ſuis actis, & clauſula, & occulte quando aliquid non dicitur ponit ſal. in l. cl. ff. de acquir. poſſeſſ. & in rubr. ff. quod viant ſtam. Lib. 1. in l. quo iudex, ff. de regul. iur. Et in in rubr. clauſula, nec dicitur clauſula bene, cum teſtes, vel inſtrumenta conſtituunt. Cur. in conſil. 64. num. 2. & 3. Ruin. conſil. 14. num. 10. lib. 2.
- 20 Quod declara verū eſſe, poſtea publicentur alias nec teſtes, nec inſtrumenta faciunt actum palam. Ita declarat Ruin. conſil. 128. num. 5. lib. 4. conſil. 51. num. 15. conſil. 149. num. 7. lib. 5.
- 21 Nec clauſula dicitur fieri, quod ſi ſcientibus vicinis Ioan. Lupin. c. per viſuras, num. 21. in 3. notabil. Arcim. in l. cum iudex, C. de ſor. Didac. in epit. de ſpon. cap. 6. ſub nu.
- 22 10. & eſſe facit clauſula ſinitatem, cum ſtatim in locum publicæ vox, & fama. Item equalitas generis & nobilitatis, & tractatus præcedentes, vt late deducit Caputaqueni. deſil. 204. par. 2. Item titulus Arc. vt ſupra.
- 23 Subampliatur hæc ampliatio ad propoſitum materie locati & conſucti, de qua agimus, vt laboratoris conſucti in alieno ad laborandum non excuſatur, ſi faciant clauſula de nocte, vt dicam ſuo loco. tradit Plot. de in ſtr. iurand. §. 49. numero 27. limitatione ſexta.
- 24 Declaratur hæc ampliatio de actu clauſulino, vt non procedat ſi ex aliqua cauſa aliquid occulte fiat, prout vt plurimum fit ad tollendum impedimenta, quæ præparantur, prout in matrimonijs ſepe occurrit, & ſic cauſa excuſat a clauſulinitate. Veron. de ſimulation. contracti. præſumpſione vigefima. Crauet. conſil. 205.
- 25 Vidi in factis in materia locati & conſucti, quod fuit facta locatio in occulto in camera, ne quis grauaretur a potentiore ad locandum, forte pro minori penſione, & minus digno.
- 26 Et quod dictum eſt, vt ruſſici, & ſimiles non excuſentur in occultis ſalutis ſi qualitas facti, vel ruſſici aliter ſuadeat, & ſic de iudiciis arbitri remittitur. Menoch. in citato loco.
- 27 Ampliatur tertio præſumptio de ſolito ſœnerari, vt intelligatur, & verificetur etiam in eo, qui viuit mediator ſolito ſœnerari, & inducere conſentientes ad faciendum contractus illicitos, & viurarios. Veron. de ſimul. contracti. præſumpt. 21. monens ne viatur ſimilibus inſtrumentis.
- Addo Abſ. in l. de ſend. dat. in vicem legis commiſſor. Cardin. in clem. grandi. de viſur. nam qualitas facti ex perſona facientes præſumitur. Canon. abſ. 1. t. quæſt. 3. canon. 2. viduſta 23. quæſt. 4. gl. in canon. ſlo. gelium, §. quæſt. 5.
- 28 Vnde actus per interpoſitam perſonam regulariter præſumitur ſuſpectus. pupillus, §. ſed et ſi per interpoſitam ff. de adſor. iur.
- 29 Ampliatur quarto idem ſi viatur notario ſolito conficere inſtrumenta viuraria, & illicita, licet contraheutes non eſſent ſoliti contractus illicitos facere. giotti. in l. ſolamur, C. de probat. vt faciunt ſuperius adducta.
- 30 Et ſic videmus quantum operetur bonam notam, quod non ſufficit in ſe ſi conuerſemur cum improbitate.
- 31 Imitatur primo ſi quis fundum vendat alteri non viurario, nec ſolito facere viuraras, vel contra ſus illicitos, & ab eodem conſueat cum paſſo de retrotrouendo, ſed viurarius poſtea emit ab illo emptore omne ſuſum, quia talis contractus eſt licitus ratione principij liciti, quod attenditur. Laudeni in clem. grandi, & ibi Zabarel. in §. ceterum, quæſt. 6. de viſuris.
- 32 Sublimitatur niſi de fraude quouo modo docere, vel contrarie poſſet. Maſcard. de probat. conſil. 445. ſub numero 12.
- 33 Limitatur ſecundo, vt iſta præſumptio quod ſiſto. litus conuerſari non ſufficit, ſed concurrere debet aliæ conuictura. Bald. in leg. exemptione, Cod. plus valere quod agitur, & in leg. interpoſitis, numero 7. Codic. de tranſac. & tradunt præ regula iuris interpretes, quod multæ ſunt conuicturae reddentes contractum ſuſpectum, vt patet

vt pacti de retrouendendo, & similes, sed nulla sola per se potens est, sed coniuncta cum alijs. Castrenf. *confil. 66. nu. 2. vol. 2.* nec fufficit in practica deducere solum in genere, sed debet deueniri in indiuiduo ad contractum de quo agitur. Ang. *in l. ficut, §. superuacuum, ff. quibus modis pignus. Veron. de simula. contrac. prefump. 2. 3. nu. 75.* Anch. *q. 47. inferens*, quod isto casu licita est sequestratio fructuum.

34 Considerandum est vitium in presenti materia, quod diligenter inspicendum est, aut contractus locationis est factus ex intervallo, post ventionem, vel incontinenti, & si pactes venditionis tempore egerunt tacite, vel expresse, vt fieret instrumentum locationis, vt late deducit Veron. *de simula. contrac. in prin.*

35 Cui addo, quod si incontinenti coram eodem notario, & testibus, vel paucos dies post relocat, est contractus illicitus. Anch. *in cap. illos 901. de pign. Abb. confil. 17. col. 1. in fin. versic. sed hoc lib. 2.* Rolan. *confil. 40. numer. 24. 31.* & 32. libro 2. Nat. *confilio 198. nu. micro 10.* Beco. *confil. 170. numero 1. lib. 1.* Meuch. *de arbi. indic. cas. 39.* item si cecolat colono venditoris, cum inuitu domini facit. Ioseph. de Lud. *conf. 51. col. 1. in prin.* & sepius sunt istae palliationes, vt practicando videbis.

36 Et vitra Veron. (vt supra) adde, quod licet venditio cum pretio soluendo intra tale tempus, & interum sic locatio valeat, & teneat, vt superius dictum est ex *l. ficut, §. fin. ff. locat.* tamen declarat vitra superius allagatos, nisi assensu esset ita modicus, vt venditor releuaretur in illo, in quo grauatur contra naturam contractus.

37 Secundo huiusmodi contractus redditur illicitus, quando venditor non potest, quando vellet ab huiusmodi conductione liberari, tunc esset illicitus si vellet, vt se obligaret ad conuendendum. Ang. *in verbo, versus al primo, in 68.*

38 Presumptio duodecima. Si cum pacto de retrouendendo concurrat immoderatus redditus & pensio, nam ex his duobus arguitur contractus simulatus. Alexan. *conf. 54. col. 2. lib. 6.* Rol. *conf. 40. nu. 25. lib. 2.* Tiber. Decian. *resp. 105. nu. 16. versic. item probatur lib. 2.*

39 Presumptio decimatercia. Contractus presumitur illicitus, & usurarius, quando pensio imponitur non habito respectu ad valorem rei, vel perceptionem fructuum, sed constituta fuit pro mercede pecuniae exorbitante. Anch. *conf. 257. col. fin. versic. item pro duobus. Bal. conf. 312. lib. 5.* & *conf. 322. col. 2. versic. praeterea fuit pactum lib. 3.* Anan. *confil. 58. columna 2. versic. immit istum puerum.* Rolan. *confil. 40. nu. 28.* & 29. lib. 2. Crauet. *conf. 156. nu. 12. in fin. Nat. confil. 198.*

40 *nu. 14. ubi etiam in 6. dicitur*, quod pensio iusta dicitur, quae collata in annis viginti continet rei aestimatio, nempe sic ad rationem quinque pro centenario. idem Nat. *conf. 497. Tiber. Decian. conf. 105. nu. 26. lib. 2.* Bursa. *ex commun. conf. 84. nu. 19. lib. 1.* post superius, *pari. c. 11. de natura locationis ad materiam referenda locationis.*

Declaro id verum, quando constabat maiorem pensionem percipit potius, alias secus. Rota nouiss. *116. lib. nu. 4. p. 2.*

Declaro secundo, vt haec sola non sufficiat. I. Hiero. Gab. *conf. 74. nu. 18. lib. 1.* Menoch. *de presump. lib. 3. prefump. 122. nu. 51. in fin.*

41 Nec in hoc casu attendendum est, quod emptor sit

mercator, & solitus negociari, ac superlucrari etiam vitra decem pro quolibet centenatio, quia non debet attendi dictum lucrum, sed dici summa quinque pro quolibet centenatio, vel id, quod vere pro fructu reddat res vendita, cum emens fundum non dicatur mercari. Bart. *in l. legatis quall. pen. ff. de leg. 3. Craue. confil. 6. nu. 3.*

Consideratur etiam laesio, & detegit simulatione contractus in quantitate pensionis, & fictus, quod pendenti tempore reuendendi praestari debet a venditore emptori, & hoc contingit multis modis, & quam maxime quando excedit summam iusti pretij, habito respectu ad quantitatem pecuniae solute, & ad introitus qui percipiuntur, vel percipi possunt ex re locata, puta, emi a Titio, fundum centum, quem eadem relocavi pro pensione scutorum sex, haec laesio respectu pecuniae, cum redditus scutorum centum sint quinque, est etiam laesio respectu fructuum percipiendorum, cum tot fructus non percipiuntur ex fundo, vt redditus 20. annorum aequat foretem, atque ita minus percipiatur, quam quinque in singulis annis, cum tamen legelancium sit, vt viginti anni fides requiratur, *§. quis vero leonis. Authen. de non alienand. Et hanc coniecturam vitra Veronens. probauit Ba. conf. 322. col. 2. versic. item facit pactum lib. 3. Abb. conf. 76. col. 1. versic. Secundo interuenit, volum. 1. Tiraq. *de retrat. confil. aug. §. 1. gl. 7. numer. 75.* Rolan. *conf. 40. nu. 25. libro 2. Tiber. Decian. conf. 105. nu. 16. versic. item probatur, volum. 2.**

42 Et per modum Collacii inferitur ex praedictis, quod res tantum valet, quantum nudum vendi, sed quantum locari potest. *l. fundus in princ. ff. de rebus eorum, l. si fundum, ff. de legat. 1. Baldan. l. ficut, ver. vnum scias, de alio. emptio. 2. versic. dominus vero, & ibi Jo. de Platin. 3. notab. C. de praed. annular. lib. 10. l. si fundum per se de commisso, & ibi la. in 1. notab. ff. de legat. 1.*

43 Hinc in excipiendo quantum quis facere potest attenditur ratio fructuum, & reddituum, & non valor rei, *l. qui bonis, ff. de csi. bou. quam singularem dixit & micabilem ibi Ba. commendat etiam pro notabili, Ioan. And. in c. cum causa in gl. 2. de inuicando, & in c. si pueribus, & ibi Ancharanus in 2. notab. de praeb. in sexto.*

44 Paciter Turris, Castellum, domus praetiores, & similes reputantur fideles, quia praetium non responderet fructui, & aestimari debent non ex sumptibus, & valore rei, sed ex redditu. Jo. de Platin. *in d. l. secunda. la. in §. sed si quis. numero 21. in fin. de alio. in l. si consilite, n. 150. ff. sol. matr. Tiraq. de retrat. conuentione. §. 7. gl. 1. nu. 9.*

45 Ex praedicto aestimatur non ex magnitudine, sed fructu. Pinell. *in l. 2. p. 3. c. 4. nu. 28. C. de resind. vend. late in materia Buclac. conf. 84. nu. 17. lib. 1.*

Cui plene profutenti addo bene in materia loquentes, Baldan. *in c. cum causam al secundo. num. 5. de testibus, ubi valor probatur per redditus, & per instrumenta locationum. Addi. ad Alex. in l. pretia rerum. ff. ad l. Falcid. & alia addit. ad Veron. de simula. contrac. prefump. 3. in fin. Papien. in forma libelli venditionis, in verbo pro pretio, columna secunda. Eusi. in singula verbo domus praetiores, numero 109. decij. p. 65. num. 11. p. 4. 3. quae allegat etiam Boer. decij. 199.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 46 Pariter emptio fructuum est illicita quando rem-
pus, & quantitas per locationem sit certa, siue loca-
tio sit in specie siue in quantitate. Hier. Gab. conf. 77.
47 Præsumptio decima quarta. Contrafactus viuaris
præsumitur quando sit locatio puit venditionem, &
emptor non curauit accipere possessionem rei em-
ptæ, sed semper remanet penes venditorem, qui sol-
uit datam, & collectam. Bald. conf. 31. i. col. 2. nu. 10. lib.
5. Parilicate id prolequeas, conf. 54. num. 77. & conf.
58. num. 56. lib. 1. conf. 41. num. 82. lib. 3. Roland. conf.
40. num. 37. & que 36. lib. 2. Natt. conf. 198. nu. 13. facit
illicit. 5. superuacuum. ff. quibus mod. pign. vel hypot. sol-
uitur. vbi si venditor remaneat in possessione, contra-
ctus præsumitur simulatus.

Declaratur enim, vt non procedat, si remaneat
in possessione ex noua causa. Et maxime conductu o-
mnino. Bald. in terminis locati & conducti in l. 1. num. 3.
& 4. C. de dona. anteq. nup. Roma. conf. 304. num. 4. in fin.
Rota nouissima, de censi. 16. num. 12. part. 2. facit Tiraq.
de constit. part. 3. limitat. 9. num. 4. cum sit. Rota vni-
de donatio. in nouissi.

Et sic titulus conductionis, quando exulat, & iu-
stam causam præbet.

Declaratur etiam præsumptionem, quando instru-
mentum continet verba, quod realiter fuit tradita
vultu suo, & tamen constat traditam non fuisse. Bal.
in l. illud. in fin. C. de sacrosan. ecclef. Caltren. conf. 33.
lib. 1. Crot. conf. 141. in fi. Malcar. conf. 439.

Præsumptio decima quinta. Quando emptor, non
statim locet venditoris sed tertio qui pulsat, subloca-
venditori, Matth. Brun. conf. 91. Jacob. Henrich. Ol-
tramont. conf. 44. num. 3. Malcar. conclus. 442. num. 2.
Boigna. de censi. 42. num. 74.

Q V A E S T I O I I I I.

Q V A R O, de frequenti casu ad l. 3. §. fin. ff. commod.
Multi commodant pecunias argenteas, nu-
mularias, & bancheas, non vt expendant, & in vsum
conuertant, sed ad pompam, & ostentationem, vt
ditiores appareant. Videntur etiam in facto pluries quis
ducit uxorem, commodantur argenti, tapezzariæ,
1 & his similia, vt ditior appareat hominibus, & ma-
xime consanguineis suæ ipsonæ, quæ ostentatio cito
exarefcit ad exemplum illius cornucopie, a qua fue-
runt repetitæ pulchriores penne ab aliis auibz co-
modantibus.

2 Similiter sæpius in facto occurrit, empturus ca-
stellum, fortissimum, vel soleme prædium facit in
banco notari ostentationem de magno cumulo, &
aceruo mille, & plurius argenti, & auri, quæ omnia
fuerunt commodata ad ostentationem, sed peracto
contractu pecunia redit ad verum dominum in his
igitur, & similibus casibus licet bene commodanti
recipere mercedem, vel recognitionem aliquam.

3 Dux in hoc articulo inter contrarius scribentium
sententia. Prima fuit uegarij, & recipiendo sit illic-
ritus ædus, & vitia, mouetur ea ratione, quia com-
modatum debet esse gratuitum in l. 1. ff. commodat.

4 Secundo dum loquimur de pecunia commodata
ad ostentationem, pecunia in se est instructio, a. lu-
rabis, C. de all. empti. merito nullum lucrum parere
potest, vel debet. Et hanc opinionem tenuit Archid.
in Cano. si sanerueris, 14. q. 3. relative quodammodo,

do sequitur Alex. confil. 80. nu. 8. vol. 3. Paris. de con-
tract. q. 87. num. 666.

A D D I T I O.

63 Laurent. de Rodolph. de vtr. q. 32. num. 47.

5 Contrarium tamen sententiam tenuit glo. in capi-
conquestu. in fine de usuris, ea ratione, quia recipit
de re propria ex qua dominium non est translatum.
Abb. in rub. cod. rit. n. 3. Bal. in l. si natus, in l. qd. ff. de
rei vend. Caltren. in d. l. 3. §. fin. vbi n. 3. dicit esse commu-
nem opinionem Theologorum. Rom. conf. 500. n. 4.
Dec. in l. 1. in prin. in 2. de iur. ff. si cer. per. vbi Purpur.
§. 1. col. 9. Scot. in quarto sentent. dist. 15. Sor. de iust. &
iur. li. 6. q. 1. art. 2. in fine, vbi ad propositum ma-
teria, de qua agitur, appellat locationem pecunie,
& hæc est magis communis opinio Legislarum, &
Canonistarum, & Theologorum, a qua temerarium
est recedere. Ioan. Lup. de vtr. §. 6. num. 132.

6 Adde Alphons. Altarezen. in Speculo summorum
Pontificum, c. 6. Recte tamen consideranda venior
videtur prima opinio, id omne illicitum esse, namq;
aut talis contractus est commodatum, aut locatio,
aut depositum. Siquidem dicamus esse commodat-
um, illud gratuitum esse debet, l. si tibi inspicendam,
ff. de præscrip. ver. hinc. in cap. 1. de commodato. Vnde
si aliquid recipitur, erit contra naturam ipsius con-
tractus, merito illicitum reputabitur. Si vero dica-
mus locationem, & conductionem esse prout Sotus
in quarto loco aperte fatetur, quomodo ea in pecu-
nia consistet, quæ in fructu est, vt superius vidimus,
Vnde docet Arch. dicens. in citato loco, si pecunia
locari potest, sicut equus, & domus, licet aliquid re-
cipi possit, non erit vitia, sed quia id esse non po-
test, merito vitia iudicabitur. Aut dicimus deposi-
tum esse, & in eo illicite aliquid recipitur, nisi in
duobus casibus, quorum primus est in l. Lucius, & in
l. Publia, & in Legimus, ff. de deposi. Alter si deposita-
rius conuertit in vsum suum, l. idem, §. qui pecunia,
ff. de deposi. si id in neutro casu ex istis casibus, me-
rito concludendum videtur in præsentem casum nihil li-
cite recipi posse.

7 Et sequendo communes traditiones colligitur ex
decisione præsentis questionis, quod locatio de pecu-
nia quandoque quæsitilis, licet in se infructuosa sit,
vi diximus.

Illud addam, quod sicut diximus in principio huius
questionis, quia ad ostentationem, & pompam
dantur tapezzariæ, vasa argentea, & similia, in qui-
bus locatio consistere potest in his, & similibus faci-
lior erit resolutio, vt aliquid licite recipiatur.

Et notatur in d. l. 3. §. fin. cum l. sequenti, ff. commo-
dat. quod etiam apud antiquos iuris consultos gratia
erat ostentationis, & pompæ, nec curabant, vt ditiores
apparerent de pecunijs ad pompam receptis aliquid
interesse soluere, & licet Bar. ibi legat, dantis, tam
venior lectio videtur, dntis, de iudicijs, prout con-
siderat ad l. ciat. lib. 4. de punctionum, c. 15.

Q V A E S T I O V.

Q V A R O quid in deposito, de quo superius men-
tionem fecimus. Omnia in hoc pro-
pne disputata.

disputatione in materia depositi duo sunt casus principales; vnus ex parte dantis, alius ex parte depositarij recipientis. Primo casu depositarius recipiet mercedem pro deposito custodiendo, & in eo consistit locatio & conductio, prout alias diximus. Et id maxime videmus in depositarijs cammeralibus, & communis, qui pro eorum mercede, labore, & salario recipiant tot pro centenario, & ita passim fieri videmus. Secundus est casus econtra, an valeat conventio vt depositarius soluat tot, & vtique non. Concludit Alex. in terminis, *conf. 80. volum. 3.* Adde in materia Sum. Ange. in *verbo, vsura*, m. 55. vbi considerando aliquos casus dicit, quod si depositum est in specie, litate recipitur per deponentem, si pecunia, idem pariter dicendum, si deponens non habeat animum fruerandi, & depositarius sponte, & liberaliter dabit, vel credebat se obligatum, & deponens erat in bona fide, vt ibi late per eum.

- Adde pariter Domin. Soto, de *infl. & inv. lib. 6. q. 3. articulo. volum. 4.* circa medium, vbi reprobat pactum de aliquo preceite dando pro depositarium, id enim vsura est. sed si mercator depositarius gratus esse velit erga deponentem, potest, & debet hoc ex se facere, ad effectum, vt alia vice in depositarium eligat, & sic prohibetur pactio, permittitur spontanea remuneratio.

Q V A E S T I O VI.

- 1 **Q**uarto de creditore, qui in pignus recepit domum quam habitauit, vel fortalte locauit, an pensio sit computanda in fortem, idem de illis, qui recipiunt possessionem in pignus, & fructus percipiunt, an in fortem computare debeant. De hoc posui superius in *verbo, creditor*.

Q V A E S T I O VII.

De Collatiis Boum.

- 1 **F**requentissima est collatiocorum materia, & rustici saepius illi aequantur a ciuibus per varias nundinas, boues studiose ementibus, qui postea in patria multa collatica faciunt, & Deus igitur cordium scrutator cum quanta conscientia hoc faciant, considerandi igitur sunt in proposito plures casus, & omnes frequentes.

- 2 Quandoque traduntur alicui rustici boues simpliciter, cum hoc, vt det pro collatu quatuor, vel minas tot grani, & nihil vltius est conuentum neque de lucro, neque de damno, tunc licitus est contractus, & est locatio, & conductio, & periculum est locatoris. Petr. de *Vbal. de duob. fratribus*, par. 5. q. 36. nu. 29. col. 3. vers. 1. & 2.

- 3 Secundus casus est, & hic pariter licitus, & magis clarus, quia praecedens. Emi boues a Sempronio pro certo iusto tamen pretio, & ei postea incontinenti do ad collarium pro tot quatuor grani pro quolibet anno, cum pacto, quod si boues locati pereant culpa conductoris, damnum sit ipsis, si casu, vel diuino iudicio, periculum sit locatoris, dummodo conductores restituat carnem, & corium, pulchre Craue-*conf. 145.* fere per totum illud consilium. Nauarr. in *Manual. confessor. sub. 7. precept. 1. 7. num. 260.* Lupad. *capit.*

naniganti, §. 1. m. 27. Ex quo *conf. Craueti*, per modum corollarij nonnulla colliguntur vilia in hac locati & conducti materia.

- 5 Primum est, quod licitus est contractus locationis qui sit incontinenti post venditionem, per ea, quae superius diximus in venditionibus, & addendo tradit Alex. *conf. 121. vol. 5. Soc. conf. 88. colum. 3. post medium*, & *conf. 109. col. 2. lib. 4.* Quod verum concurrente iusto pretio venditionis praecedenti. Bal. *conf. 466. col. 1. lib. 3. 2. x. l. si fundus, §. si finis, §. de pignor. & l. 2. C. de rescindend. vendit.*

Adde *l. al. in l. 1. §. si quis, col. 3. ad Trebell.* Secundum est, quod iusta pensio, vel merces dicitur illa, quae in annos viginti ascendit ad iustum pretium, vt vidimus superius, *part. 1. de natura locationis, & in hoc tit. de vsuris, praesumpt. 2. q. 3.*

- 7 Limitatur autem id esse verum in pensione immoderata, secus in veterum eorumque collatiis bouum, & similibus, quia in vno, (vt ita dicam) anno possunt adaequare pretium iustum, considerando deteriorationes, & alia pericula ipsorum animalium, vt ibi pulchre per eum, quod notabile est pro dantibus ad collaticum aliis pactis legitime seruatis.

- 8 Tertius casus est, & hic quandoque licitus, quando collatica sunt iure societatis, nulla facta conuentione de certa responsione annuali, vel potius semestri prout praecedentibus casibus, sed omnia communicantur ad instar societatis, & tunc licita est, si partes licite fiant, nec sit quodammodo societas leonina, vt late deducit Petr. de *Vbal. de duob. fratribus*, par. 5. q. 26. num. 29. vbi late notat hanc collatiocorum materiam in practica frequentissimam, dicens in haec verba, quod totus mundus vilitur.

- 6 Quartus casus est, & hic illicitus, vsuarius, & reprobatus, quando sit pactum inter locatorem, & conductorem ad collaticum, quod aestimantur a principio boues, & finita locatione si valent minus, prout communiter contingit, quod damnum, & deterioratio per medium diuidantur, nam soluitur scitus pro deterioratione illa, & interim necesse habet soluere in fine locationis, vt late deducit Laurent. de Rodulphis in *tratt. de vsuris*, q. 23. quem simpliciter refert, Anan. in *c. fin. col. 27. de vsuris*. Archiepisc. Florent. in *summa*, p. 2. c. 7. num. 44. vbi late in hoc se extendit. Tolup. in *c. per vestras*, §. u. num. 10.

- 10 Pone enim quod boues valent tempore contractus florentes 30. & in fine temporis deteriorati sunt in quinque, & quod sextarius vnus frumenti valeat ad medietatem vnus florenti. tradens autem habendo nunc boues habet saluum capitale, quoniam valor bouum remanent florentorum viginquique, quibus additis aliis quicquidque habentur de dictis sextariis restat numerus triginta florentorum, & sic saluum est capitale, immo est simpliciter in lucro, & rusticus in damno. Summa Roland. de *arte notarij in rubric. in firmamentorum bouum dat. ad collaticum*, & ibi addentes, Borgni. *decis. 44. num. 52.*

- 11 Quintus casus est, si quis det alicui terras ad laborium pro tribus, vel quatuor annis, dat insuper par bouum, vt quolibet anno soluat tot quatuor grani, etiam si boues in primo anno pereant, & in fine anni debeat rusticus boues restituere, nam iste contractus est illicitus, quia vult capitale saluum fore, & habere lucrum ex bobus.

Tractatus D. Vincentij Carocij

11 Et multi domini videntes, quod si traderent boues eorum periculo, quod laboratores male tractaret ipsos boues, fingunt mutuum cum eis de certis pecuniarum quantitatibus pro dictis bobus emendis, & alijs necessitatibus laboratorum, qui laboratores, & coloni emunt boues suo periculo, ex pacto tamen non tenentur domini non restituere dictam pecuniam, donec labatur tempus locacionis conduccionis, vel societatis, puta triennium, vel quinquennium, nam ille contrafactus pariter illicitus est, ut late deducit Lup. in citato loco, licet Anchar. in regula peccati tenet, aliter sentiat.

12 Sextus casus est, sed hic licitus. locavi Sempronio boues aestimatos scitis duodecim, & ubi consuetum est pro duobus bobus dari duodecim sextaria frumentum, id est ipse obvia tamen, quod si et periculum tertie partis bene misse contrafactus licitus, ex quo attentio conuictio collaticorum lucratur quatuor quolibet anno. Archiepiscopus in sum. par. 2. cap. 7. §. 4. 3. Ioan. Lup. in cap. per vestras, §. 12. sub num. verfic. Item dicitur.

13 Septimus casus est, dant alij boues, vel oves, vel alia animalia in locidam, ut quolibet anno recipiant certam pensionem, ad dicto pactum, quod si moriantur, vel aliquo pacto pereant, reponantur alij eiusdem qualitatis & bonitatis, nam quod capitale sit semper saluum, nam talis contrafactus illicitus est. Card. in cap. fin. de vir. Anchar. in cap. 1. cod. tit. lib. 6. Laurent. de vir. par. 1. §. 3. Archiepiscopus in sum. par. 2. c. 7. §. 40. Corrad. de contrah. §. 91. verfic. secundum collationem lo. Lup. ut sup. num. 9. attestans in facti contingentia annuare & esse plures huiusmodi contrafactus, & appellari boues sine cornibus, ut dicit Card. in citato loco Gab. in 4. dist. 15. q. 2. col. 1. 2. in 1. Montal. in 5. par. 1. tit. 8. sum. Angelic. in verbo, societas, 2. §. 2. Multae tamen sunt presumptiones, quae reddunt huiusmodi collaticia illicita.

14 Prima est responsio ex causa, Beron. conf. 166. nu. 8. col. 1. 1. ibi. Decian. respons. 2. num. 174. vol. 1. & conf. 32. nu. 68. vol. 2. & consideratur annui post tres annos vique ad decem, & sic ad quinque pro contentario. Borgni. de c. 3. contrah. nu. 2.

15 Secunda presumptio est, portare collaticum ad domum locatoris expensis conductoris. Lup. in tra. de vir. sub tit. 12. §. 1. numer. 46. C. de pact. inter empt. & vendit. Soc. in conf. 136. col. 1. vol. 2. Crot. conf. 114. num. 10. vol. 1. Simon. de Pretis, conf. 19. nu. 3. Natt. conf. 970. vol. 4.

16 Tertia presumptio est, probare mortem infra quindecim dies, prout fit in omnibus lere instrumentis. Doct. in l. qui insulam, ubi gl. ordinar. ff. l. Corn. conf. 108. vol. 1. Marb. singular. 393. num. 2. An. Trigo. singular. 57. Laur. si uia. consil. 29. 1. ibi. Decian. conf. 8. nu. 12. vol. 5.

17 Quarta presumptio est, conuentio de providendo alium bouem per locatorem in locum mortui infra mensem, & interim soluat afflus, & quod tempore infirmitatis prestet medicamenta. Borgni. dist. dec. 3. sub num. 8.

18 Quinta presumptio sit, dare boues aestimatos, & si augeatur valor, ei iudicari si diminuat, pariter de mutuo sit communis, & si in electum locatoris recipere boues, vel estimationem, prout superius dixi.

19 Sexta presumptio est, & hec generalis multa complicitas in pacto, & conuentione tendant ad fauore

locat. ut ad saluandum capitale sine damno locat. ris, & similia, nam hec, & similia arguunt contra factum illicitum, & usurarium, & ex de iur. in buis questionibus factis apparet. Natt. conf. 7. nu. 10. verfic. placet militi, vol. 4. Crauet. conf. 491. num. 23. vol. 3. Neuz. conf. 8. nu. 63. Rimi. conf. 91. nu. 10.

20 Ecce contra pactum de bene custodiendo, & gubernando boues est illicitum, idem de certa quantitate frumenti habito respectu ad valorem bouum, & frumenti alportandi sumptibus locatorem, heitum est.

21 Item quod teneatur intimare didictam infra certum tempus, & quod de morte, vel alio casu conduktor non teneatur, sed debeat probare non culpam, pariter heitum est. Item in casu infirmitatis pactum de ea manifestanda infra tot dies, & mortis secuta non deueniri ad excoiacionem, nisi factum parito.

Et quod teneatur restituere expensas infirmitatis, & mortis secuta non teneatur de aliquo fidu a die mortis.

22 Et quod teneatur prouidere morte secuta de alio boue lumpibus locatorem, nec possit conductor cum repudiare sine legitima causa. Et de expensis sicut simpliciter iuramento eductoris, ut late discunt Borgni. in allegat. dec. 3. de contrah. in fin.

Q V A E S T I O I V.

De pecunia super laboribus.

Quero de illis, qui mutant pecunias laboratoribus, & colonis in laboribus, an hoc sit licitum?

1 Et videbatur huiusmodi contrafactum esse illicitum, quia ex hoc magis grauantur. Veritas esse videtur, quod contrafactus non est illicitus, si illud concurrat, quod alias satisfacti ipsi rustici de operibus possint ad colendum possessiones, prout iustum est, scilicet si subtraheret aliquid propter mutuum, quia tunc esset usurarius. Ioan. Calder. in rap. final. de vir. Pet. de Vbal. de duob. fratrib. par. 4. qu. 3. numer. 8. Angelic. in verb. usura. numer. 5. ubi dicit idem dicendum in eo, qui mutuat, ut vadat ad ciuis apothecam, iuratum, vel molendinum, vel ad scolam, & dicit Angelic. in dicto loco, quod licet concurrens est similis mutuo non est usura. Ad do. Bald. in leg. rogasti, §. si tibi, ff. si cert. petas. quod si in possessione mea non inuenio laboratores, nisi mutuum ciuei centum, si mutuo ut operetur, non sum vlurarius, quoniam ad illas operas tenetur ex contrafactu locacionis, non autem ex mutuo, unde non praestat mihi lucrum, sed exhibet verum debitum argu. l. fundi partem, §. de contrah. emptio, de qua alias diximus.

2 Et sic patet non bene sensisse Petr. de Vbal. in citato loco volentem faciendam restitutionem, quia errat, ut dicit Addit. ad Angel. littera B. ubi etiam adducit aliud simile ad propositum materic locati & conductoris, de qua agimus, si dominus conducit colonum ad certum tempus pro certo pretio, & pretium tradat antequam colonus incipiat operari, postmodum colonus non vult operari nisi dominus mutet certam pecuniam quantitatem, mutuando non est vlurarius, ut ibi per eum.

Ad do. Ioan. Lup. in cap. per vestras, in final. verb. late Burattue, conf. 402. vol. 2.

Sed consideramus in practica quid facerent domini in terris sterilibus, vel pau fructuosis, in quibus, d. difficultate

difficillime reperiuntur coloni, esto quod nondum fiat mutuum, sed mutuetur semen, & boues tradatur. Vnde daretur magna pars hominum vsuaria si hoc esset, recte consideraret Angelic. in citato loco, in fine, ubi allegat Sanctum Bernardinum.

Q V A E S T I O IX.

- 1 **Q**uid in locante rem, quam aestimat cum pacto quod qualitercunque perdat, vel deterioretur, vult pretium rei suae recuperare cum aliquo lucro, eritne contractus licitus? de materia estimationis tetigit latè superius. Vnde breuiter talis contractus est illicitus. Bart. in l. si de certo, sumus videndus, §1 primo, ff. commodat. Angelic. in verbo vsuaria, p. 73. ubi ad restitutionem tenetur, si quid accipitur.

Q V A E S T I O X.

- 1 **R**equeret est casus in l. apud Lubouem, §. item Lubouem, ff. de praescrip. verb. si vendo mulos vt exhiberis, & interim mercede solus.

Q V A E S T I O XI.

Quero quot requirantur, vt emptor & locator dicatur vsuarius?

- 1 **E**t duo tantum sufficere videntur, scilicet modicitas pretij, & pactum de retrouendendo, textus videtur expressus in cap. ad nostram de empt. & vendit. & hanc opinionem tenuit Abb. n. 9. & 10. post Burr. & Aret. per eum allegat. o. gl. in cap. conuersionis, in fine, de vsu. Veron. de simulat. contrah. praesumptio. 10. Abb. conf. 76. volum. 1. Ale. 1. conf. 36. volum. 3. dicens hanc esse communem opinionem, Afflic. de iur. 65. & 369. late alios cumulat. Parit. conf. 54. num. 61. & conf. 55. n. 29. & 30. vol. 1. Iteus hanc esse magis communem opinionem Boer. dec. 102. num. 2. Crauet. latissime, conf. 156. num. 4. & 7. dicens in facti contententia ita iudicatum. Pedemont. dec. 41. num. 1.

- 2 **A**ddo Alexand. ad Bart. in l. emptio, C. plus valet, quod agitur: dicens hanc esse communem opinionem, secundum quam obuius sepius in facto cum peritis vult, & conf. 54. num. 8. lib. 6. Riminal. pariter de commun. & conf. 128. num. 108. lib. 2. Guid. Pap. conf. 180. Corn. conf. 336. not. attestans in practica passim seruari. Barbaec. conf. 51. vol. 1. Dec. conf. 167. Vult. in verbo, vendere, & in verbo, contrahit. Em. an. Soarez. in eius thesaur. receptis. sentent. in verbo vendit, quis contra. filus, n. 20. & Florentiz est res iudicata, quae facit de albo nigro, 10. Lup. in l. 1. Cod. de pass. inter emptor. et vendit. §. 1. sub num. 26. & hanc esse verior probate a. num. 5. in conscientia. Ferrat. cont. 17. late Gramm. dec. 76. numer. 30. Roland. conf. 140. lib. 2. Cassad. attestans plures in auditorio iudicatum de iur. 1. de vsu.

- 3 **D**e magis communi Mich. de Grass. commun. opinion. q. 8. in fine, ubi etiam in conscientia tutorem dicit Malcard. de probat. concl. 447. num. 6.

Adde, quod hanc magis communem dicit Burfat. conf. 17. num. 13. lib. 1. Nati. conf. 198. num. 18. & seq. late hoc idem attestans Mand. ad Ruman. 413. num. 12. Tiber. Decian. consilio 105. num. 28. vers. non obstat tertium, lib. 2. Franco. Bec. conf. 57. num. 47. dicens ita in

practica seruari. Beron. conf. 165. num. 1. & 24. lib. 1. Anton. Roufféal. ad Alexan. conf. 110. lib. 4. ubi de magis communi & 109. in fine. end. lib. & veram opinionem dixit Gramm. dec. 76. Follet. in pract. conf. in verbo iusta gratia, n. 3. Et hanc receptissimam dicit Menoc. de praesumpt. lib. 3. praesumpt. 122. num. 30.

- 4 **C**ontraria vero est opinio, vt duo non sufficiant, sed requiratur etiam tertium, quod sit solitus fecerari, & hanc tenuit Archid. in can. quia plerique 1. 4. q. 3. Salic. in l. emptio, C. plus valet, quod agitur. Bald. in c. 1. de feud. dat. in vicem legis commissor. Castren. in l. roga. §. 1. si tibi, ff. si cer. petat. & hanc est communis opinio. Dec. conf. 167. & 308. Anchar. conf. 257. num. 12. falf. conf. 150. num. 1. vol. 4. & conf. 21. num. 4. vol. 1. Boer. dec. 102. num. 5. dicens hanc opinionem esse veriorum, & magis communem. Tiraq. de retrahit. lib. 2. praefat. num. 5. dicens pro hac parte esse auctores maiori numero. Alex. conf. 109. col. §. lib. 2. Soci. conf. 148. col. pen. libro 2. dicens contrariam opinionem, vt duo tantum sufficiant, iure non probari. Rol. conf. 40. & 41. lib. 2. num. 19. Gozzad. in repetit. leg. 2. qu. 83. concl. 5. Codic. de pass. inter emptor. et venditor. ubi Cognol. in secunda dicitur, num. 52. dicit veriorum, & magis communem, & semper in practica seruatum. Beron. conf. 166. num. 3. et 169. num. 3. lib. 1. Malcard. de probat. concl. 447. num. 1. per totum.

Adde bene in materia loquentes Boer. conf. 12. num. 8. 9. Soci. iun. conf. 50. num. 2. vol. 1. Alexand. de Neut. conf. 95. num. 22. Beron. conf. 166. num. 3. conf. 169. num. 10. & 22. vol. 1. Gozzad. in d. 1. 2. q. 3. ubi Cognol. num. 50. & 51. Neut. conf. 83. Natt. conf. 586. num. 2. volum. 3. Riminal. de iur. §. 18. in fine, volum. 2. Nouell. regula 153. Cephal. conf. 190. num. 30. & 77. Pedemont. dec. 12. Ant. Gabr. de praesumpt. concl. 6. num. 12. Menoch. de arbitrar. iudic. conf. 17. num. 3. Burf. conf. 117. num. 12. ubi de magis communi. Roland. conf. 96. num. 12. lib. 2. & conf. 58. num. 10. vol. 4. Ioseph. de Ludouic. conf. 1. col. 5. vers. contrariam opinionem. Hippol. Bonacod. in commun. 6. p. criminal. in verbo, contrarius. Hieron. Gabriel. de magis commun. conf. 74. num. 2. falf. pariter de magis commun. conf. 151. vol. 4. licet Ruin. conf. 16. num. 11. vol. 4. dicit contrariam in magis communem, & eam in practica seruari. Coram. in verbo, passum, late in suo dictu. Zannet. ad l. 2. num. 48. cum sequent. C. de pass. inter empt. & vendit. post tradi. Feder. de Mont. de empt. & vendit. & ita tenuit Ruta in vna Christianensi, die 20. Iun. 1552. vt per Camp. de iur. 334. part. 3. Minigier. de magis commun. obseruat. 61. cent. 3. Hiero. Mago. Rot. Lucan. 77. num. 12. Cora. lib. 3. Miscel. 6. 9. num. 7. Borg. late de magis commun. dec. 1. num. 17. par. 2. ubi pariter siue pactum sit interpositum in contrarium, siue ex intervallo siue in eodem instrumento, siue in alio. Marc. de iur. Delphin. 84. n. 28. p. 1. Vincent de Ann. allegat. 83. sub nu. 3.

Parergon.

Et quis non lugeat calamitatem hominum temporu, & iniquitatem legum professorum vitam, v. c. 1. 1. 1. & legendo in aliqua decisione communes, imo magis communes hinc inde attestatas, & practice vult hinc inde approbatus nedum ob vtu tantu Do, ctores sed a pluribus, & non minimis, fed primis scolę professoribus, immo ab eodemmet grauissimū sc. p. roce

Tractatus D. Vincentij Carocij

- ptore fibimet repugnanti, & cōtrario, & si caluoc. cu. quod agatur causa corā iudice debili, minuat. pra. i. co. & per aduocatū minus realem, & ad sui licentia fauorem exhibet Doctorem de cōmuni at. testa. item, quod possit per magis cōmunem subsecu. tā. ite uocata, quod faciet infelix aduersarius bonū lus in causa habens, nisi aduocatus habeat fati. & per. tum, & ut ita dicam valde liberosum? Vg qui mouer. nos odio habetis, & displicet habere numerosam li. branam, nonne habere vnum modernum de magis cōmuni vltimo loco attestantem poterit parere vtilitatem de multis mille fectisquem honorem, & vtilitatem comparabit? E contra defectus alicuius recentioris scriptores, quod damnum minus iuste cō. parabit? O mite alios Doctores, respice tacrum Re. tae Auditorium, quo opinionem tempore Cassadori, & similibus vigeant, quod hodie non sunt vñ recepti prout nouissimi decisionum collectores aperte at. testantur quid igitur reicijs modernis, cur odio habes tot recentiorum labores? nonne hodie vides legum professionem admodum illustratam, & facilitatam, vt quilibet etiam minimus iudex aliquid ex ea hau. riat? quid igitur ex candelis imprecantes per Prin. cipes moderationem? vbi conscientia tot laborum? vbi conscientia tantæ vtilitatis, & facilitatis? si hoc vis, consulationem certe magnam imprecaris siudeas igitur, labores, cede nimis, & continuis volupta. tibus, ama virtutem, & omnia feliciter euenient ad laudem Dei, & immaculatae Virginis.
- 5 Reduendo igitur ad principalem conclusionem limitatur primo loco, vt solus teneatur non dicatur ex vñico, vel vñico actu, sed qui per trienniu vsu. ras exercuit. Bald. in l. rogati, §. si ubi, num. 4. v. per. pet. Roland. conf. 96. num. 43. vol. 2. Matcard. de pro. bat. consil. 42. §. 8. num. 12. Buriat. consil. 3. num. 39. lib. 2. Borgni. de contract. decif. 1. num. 18.
- 6 Limitatur secundo, vt ita tria requisita bene in. teruenire debeant in contractu venditionis, loca. tionis, & similibus, scilicet in contractu mutui quo ca. su duo tantum sufficiunt. Bal. in l. cum aliq. ar. num. 6. C. de vsu. Dec. in l. rogati, §. si ubi, num. 4. v. per. pet. num. 67. si est. per. late Menoch. conf. 19. v. 38. lib. 2.
- 7 Limitatur tertio, quod loco alienius con. cō. u. ita vltra pactum de retrouendendo iusticialia aequipol. lens coniectura. Laure. de Rodolph. in tra. de vsu. ris. part. 2. q. 6. Barbac. conf. 51. col. 1. 3. & 6. lib. 2. Ti. ber. Dec. conf. 105. num. 28. v. per. late Menoch. lib. 2.
- 8 Limitatur quarto, nisi ex tractatibus præcedenti. bus, vel subsecquentibus iudex cognoscere ex testibus, vel alio modo quod nolebat pignori succurrere, quo calu ex vñica tantum præsumptio iuncta cum pa. do de retrouendo contractu reputabit illicitus, & vsurarius Hier. Gabr. conf. 74. num. 5.
- 9 Limitatur quinto illam statutu, d. creuo, vel re. temptio, vt causa cognoscatur sola facti veritate in. specia, quo calu iudex non tenetur requirere supra. nominata requisita, sed leuiores probationes suffi. ciunt. Crauet. consil. 73. num. 23. Gramm. decif. 76. nu. 33. & 34. Menoch. consil. 19. num. 7. si lib. 2. latissime Franc. Beccon. consil. 52. num. 89. & 90.
- 10 Limitatur sexto quando pactum de retrouenden. do apponitur inconuenienti tempore celebrati con. tractus, & iustitiam, scilicet si post ex. intervallo. Crauet. consil. 133. col. 2. vol. 1. Boer. decif. 183. n. 5. Jacob.

Nouell. regul. 153. limit. 4. & ita etiam in terminis lo. cati & conducti tenent Alex. consil. 28. col. 2. v. per. se. quoniam lib. 5.

- 11 Cusumet sententia, & opinionis vltra apostillan. tes, & scholasticas ad eum fuit Panorm. conf. 69. v. per. sermo me mouet lib. 2. Caltrac. consil. 322. col. 2. lib. 2. vbi loquitur de humido pacto factio eodem die, & sequent. Corne. conf. 24. §. 1. v. per. nec videtur lib. 4. Bertand. conf. 109. col. 5. lib. 4. Veron. cent. 2. 1. po. ellum pignoris, & de simu. contrac. præsumpt. 1. col. 2. & tetigi superius hoc in loco, quasi. 3. Rip. in l. nemo potest, num. 73. si. de leg. 1. Tiraquel. de retrall. consen. in præfatio. num. 6. & hęc est communis opinio. Pede. montia, decif. 42. num. 10.
- 12 Declaratur id verum esse in longo temporis spa. tio, scilicet in breui ex Alex. conf. 119. & 120. vol. 4. Crauet. consil. 44. num. 2. & 156. col. 5. si. sub num. 17. vbi tenet, quod si apponatur per tredecim dies post, non esse ex intervallo, & id omne pendere a iudicis arbi. trario. idem consil. 136. Affili. decif. 20. Dec. consil. 167. & 308. Boer. decif. 102. & consil. 2. Gramma. decif. 76. & ita fuit obitum in vna Romana spoliurum, vt per Caputia. decif. 163. in fin. par. 3.
- 13 Declaratur secundo quando tale pactu fiat in alio instrumento, quo casu arguit maiorem suspitionem simulationis, quasi clam, & latenter sit factum. Ioan. And. in c. ad nostram, de empt. & vend. Bal. conf. 322. col. 5. lib. 3. Fulgo. consil. 184. Alexan. consil. 46. lib. 3. repetit. consil. 54. lib. 6. Socin. consil. 148. lib. 2. Tal. conf. 153. col. 1. lib. 3. Rui. consil. 16. num. 10. lib. 4. Bertram. consil. 182. num. 1. lib. 2. lib. 1. tangit Corne. conf. 41. col. 2. lib. 3. faciunt quod dixi superius, & de illu. clam factu, h. potest fortasse dici ex prædictis, quod contractus dicatur magis simulatus ex pacto ex intervallo ap. posito, quia cauti contrahentes videntes suspicio. nem oriri ex huiusmodi pacto inconuenienti appposito adhibent multas machinationes, figmenta, & caute. las, & studiose ex intervallo paciscuntur. vnde ad. modum versabitur iudicis arbitrium.
- * Et in hac materia pactu de retrouendendo cō. siderandi sunt nonnulli casus quandoq; apponitur ex intervallo, & tunc contractus non præsumitur fene. ratitius, etiā si lēgio iusti pretij interuenisset pro qua daretur remedium rescissionis tantum. Capoll. de si. mulat. contract. num. 4. Alex. consil. 28. col. 2. lib. 3. Ca. guol. in l. 2. num. 130. C. de pass. inter empt. & vendit.
- Declaratur autem coniectura concurrat, vt sit so. litus fenerator, & similia. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 12. 2. sub num. 15. quandoque pactum est ap. posuitu inconuenientiam nulla fraus, vel lēgio in. tercedit, tunc contractus non præsumitur feneratoriu. Cepoll. in citato locum. 8.
- Amphiatu siue pactum sit collectum in arbitrium venditoris, vel emptoris. D. d. c. lib. 3. var. resolut. cap. 9. in princip.
- Limita, vt in voluntate venditoris emptor lucre. tur fructus, scilicet, in voluntate emptoris. Menoch. de magis cōmuni, d. præsumpt. 1. 7. Quandoq; pactu est appositum inconuenienti, & interuenit fraus, vel vere, vel fidei, iacite, vel expresse, & adesi lēgio hinc cōtradius præsumitur simulatus Cepoll. n. 12. in cita. to loco hęc et quando si conueni, vt licet instrumē. tu loquatur de venditione esse pignu: fidei per di. spositionem statutu præsumptia quando ex conie. cturis

- auris hoc colligitur. Cepoll. in citato loco, numer. 15.
- 14 Limitatur septimo, ut tria requirantur, quando nō datur immoderatus excessus modicitatis pretij, quia tunc illa tria consensum requiruntur, scilicet si collet, & probetur de enormi læsione in dimidiū iusti pretij, vel circa, quia tunc ad probandum contractum simulationis duo sufficiunt deducere, scilicet paritatem pretij, & pactum de retrovendendo, licet non adfit tertium, quod est consuetudo fignandi, vel alia presumptio. Corn. conf. 346. vol. 1. Castren. conf. 306. nu. 5. vol. 2. Bal. conf. 311. lib. 5. Calcan. conf. 26. Gramm. de res. 76. nu. 15. Crauet. conf. 256. nu. 12. ponens exemplum, ut si vendatur res quingentorum producentis.
- 15 Declaratur hæc septima limitatio, ut debeat fieri æstimatio, & considerari valor rei habedo respectum ad qualitatem diminutivam pacti de retrovendendo, & non prout simpliciter res per se considerata valet, vel valeat potest. Abb. in cap. ad nostram, rol. 2. & ibi Anto. Burg. col. 12. vers. modo veniamus, & c. de emp. & venditio. late Tiraq. de retrah. conuen. in presat. num. 20. vbi multos congerit Mascard. de proba. ren. clus. 447. num. 10.
- 16 Addo bene in materia loquentes, & ab eo non al. legatos Bero. conf. 166. nu. 6. & 169. nu. 14. vol. 1. Alex. de Neuo. conf. 55. num. 22. Didac. variat. resol. lib. 3. c. 10. Caballi. de viur. q. 3. num. 267. & q. 5. nu. 116. in si. Burfat. conf. 117. nu. 15. & hæc est communis opinio. Ioseph. de Ludou. cond. 51. col. 9. circum medium, vers. sed dubium facit, & c.
- 17 Subdeclaratur, ut ista diminutio debeat esse in tertia, vel quarta parte, Abb. in d. cap. ad nostram. vbi latil. sine Barba. Rolan. conf. 96. num. 38. lib. 2. consil. 58. nu. 12. lib. 4. Burfa. d. consil. 117. num. 15. vel in libris decē, vel ad minus in duodecim. Borgni. de res. dec. 1. de contra. d. nu. 33.
- 18 Subdeclaratur alia, quod dictum est de pacto de retrovendendo, ut procedat in pacto libero ipsi venditori, ut sit in facultate ipsius statim redimendi cum voluerit, secus si non possit post aliquod tempus, tunc propter pactum de retrovendendo non censetur rem minoris valeat. Anton. de Burgos. in d. cap. ad nostram, col. 13. reputans hoc in practica notandum, & quod multi in hoc errant, & decipiuntur.
- 19 Subdeclaratur secundo, ut non procedat in pacto seruili, ut pulchre deducit Socin. iun. conf. 104. numer. 7. lib. 3. Ari. Pinell. ad l. 2. par. 3. rapit. 4. num. 23. c. de rescind. vendit. Borgni. de res. 1. de contra. d. numer. 29. quem videas in hoc.
- 20 Circa tamen læsionem, qualis, quantaque esse debeat, variae fuerunt Doctorum opiniones, & sententiae. Prima fuit opinio, quod sufficiat læsio in tertia parte. Abb. in cap. 1. de rescriptis. in integrum. Cepoll. de Paris. de quibus nouissime per Tiber. Decia. consil. 105. num. 1. lib. 2. vbi dicit probari istam modestatem ex redditibus, qui non debeant excedere quinque pro centenatio.
- 21 Secunda fuit opinio, quod sufficiat læsio in quarta parte. Socin. iun. conf. 104. lib. 3. Roland. conf. 96. nu. 4. libro 2.
- 22 Tertia fuit opinio, ut sufficiat læsio in octaua parte. Afflic. de res. 40. num. 19.
- 23 Quarta fuit opinio precium debere esse immoderatum, nisi alia concurrant. Cagn. in l. 2. num. 6. vers. secunda limitatio, C. de pass. inter empt. & vend.
- 24 Quinta fuit opinio circa simulationem fieri arbitrio iudicis considerando presumptiones concurrentes, tes. Menoch. post multos per eum allegatos cas. 2. 17. & 247.
- Addo, quod hæc est communis opinio. Pantal. de Crem. in re. l. 2. num. 172. C. de rescriptis. vendi. vbi dicit magis communem. Hier. Gabr. conf. 74. nu. 7. Ioseph. de Lud. cond. 51. col. 10. in princ.
- Limitatur octauo, si, ut tria, de quibus supra, concurrere debeant, tamen ex hoc non firmendus pes in his tribus præcisè si aliae similes, vel maiorem, aut parem rationem habentes coneurant etiam stante paruitate locationis. Felin. in cap. si tantio, col. 1. de fide instrumentorum, Rodolph. de vsur. q. 60. pulchre Grat. conf. 11. nu. 15. vers. & licet, lib. 2. Port. conf. 1. nu. 3. late Borg. de res. 1. de contra. nu. 10. & c. Cagno. in d. l. 2. nu. 65. Hieron. Gabr. conf. 74. nu. 21.
- 26 Et valor probatur ex redditibus, & locationibus factis, prout tenet superius præsum. 13. in verb. illatio.
- 27 Quomodo autem probetur simulatio, sufficiunt indicia, & presumptiones. Rimi. iun. conf. 62. nu. 13. lib. 2. Ioseph. Ludo. conclus. 51. col. 1. & per l. non omnes, §. a barbaris, ff. de re milita.
- Addo Laur. de Rodolph. in tract. de vsur. q. 60. vbi dicit, quod hodie presumptiones iuris sunt difficillimae probationis, sufficit quilibet coniectura etiam æquipollens ad arguendum contractum simulatum. Borg. de res. 1. de contra. num. 11.
- 28 Verum Rota, ut per Capuzquent. dec. 163. par. 3. contrarium sentit, quod requirantur probationes efficaciores, lucide, expresse, & iuris, non hominis: ex Alex. conf. 28. col. 3. lib. 5. Dec. conf. 463. col. 2.
- Lucide ex Castren. conf. 261. lib. 2. Expresse ex Bal. conf. 456. vol. 1. lib. 2. iuris non hominis, ex Crauet. conf. 47. num. 2.
- 29 Nisi forte doceas, quod Rota loquitur in casu suo, in quo aderant contra simulationem presumptiones fauorabiles, validiores, puta publicum instrumentum, & iudei decretum, quo casu non mirum si validiores probationes, seu presumptiones in contrarium requirantur, & ita conciliari possent opiniones.
- 30 Et pro prima opinione addo Socin. conf. 83. vol. 3. Paris. conf. 53. nu. 8. vol. 1. & conf. 86. nu. 21. vol. 3. pulchre Corn. conf. 187. in fin. vol. 3. & consil. 135. col. pen. vol. 1. in quibus locis concludunt per coniecturas, & indicia probari, & idem Corne. conf. 63. col. 3. vers. tertio respondetur, vol. 1. vbi per testes minus idoneos, immo & per iuramentum. Ducad. de arte testand. in titu. de his, qui non habent testamentum, fallio. caus. 14. post num. 4. Ioan. Lup. ad l. 2. §. c. num. 5. c. de pass. inter empt. & venditorem.
- 31 Et (ut alias dictum est) debet deduci in specie, nec in genere sufficit. Castren. conf. 59. vol. 2. Alex. consil. 11. vol. 3. Boer. conf. 1. num. 8.
- 32 Limitatur nono principalis cōclusio, ut non procedat, si in contractu ipso venditionis, vel locationis fuerit apposta clausula, quod renunciauerunt exceptioni simulationis, apparenter contractus, & non sic actorum, quia licet illa tria concurrant, tamen ista verba declarant verba contrahentium, se nole istum contractum esse fictum, vel alias simulatum. Vero de simulat. contr. sibi. præsumpt. 26. col. 4. circa medium, vbi loquitur, & exemplificat in contractu locationis & conuentionis, num. 84.

Tractatus D. Vincentij Carocij

33 Et hoc maxime verum est, si huiusmodi renuntiatio fiat ex intervallo. Bart. in l. nemo potest, columna 2. nu. 16. vers. quare an renuntiatio, ff. de leg. 1. per l. 2. C. quod met. can. Cozzad. conf. 69. col. 3. vers. tertio, & c. Roland. conf. 73. nu. 6. lib. 1. & ante eos voluit. imol. in l. scitis, & Angerius, & ibi Alex. col. pen. in ff. ad l. Felici.

34 Declaratur prefens limitatio, vt non sit vera, quando in contractu fuerint expressa hæc vel similia verba, scilicet vere, & non in fraudem vsurarij, quo casu ad us redditur magis suspectus, Tiraq. ita intelligendus, si bene perpendantur adducta per eum, de retrar. conuen. in praes. n. 19. de feud. dist. in vic. legis commissoria, nu. 264. post Bart. alleg. 10. Lup. de vsu ad l. 2. C. de pall. inter empt. & vend. §. 1. nu. 39.

35 Declaratur secundo, nisi contractus, qui appositus est renuntiatio, vere, vel apparener per aliquas coniecturas, vel indicia apparerent nullus, vel simulatus, quo casu sicut contractus principalis est nullus, pariter, & renuntiatio in eo appositus, vti sequela ipsius. Afflicti in citato loco nu. 168. limit. 3. referens Fulg. in consil. 10. & licet ipse non teneat, sed de mente Bart. in citato loco Zabarelli. & imo. in d. cap. ad nos. Bart. in l. fin. §. idem quæsit, ff. de condit. indeb. Veron. præsumpt. 6. nu. 84. Et sic videntur conciliari posse multorum opiniones.

36 Limitatur decimo, quando in instrumento, et contractu sunt appositæ verba, quæ omnia & singula & licet in hac tria requisita concurrant, tamen non poterit ratiocinari simulatus. Malcard. ex communis de f. l. ba. concl. 447. nu. 38.

37 Coni. addo Seraphin. de priuilegiis iurament. priuileg. 59. vbi longa serie dicitur, nec dupliciter videtur quæ posui ad reg. cum quid, p. 4. limit. 8.

37 Limitatur duodecimo, vt illa tria requisita non requirantur in feudibus, vbi sola paruitas pretij reddit contractum fœderatissimum, si fiat ab inferiori ad principem, sicut si ab ipsomet principe, in quo gratia præsumitur, non simulatio. Afflicti super secunda feud. tit. qualiter olim feudum dociari possit, §. donari, n. 30.

38 Limitatur duodecimo, quod multa in proposito excludant, consuetudo loci. Tiraq. de retrar. ad finem tit. sol. nu. 30. Crauet. conf. 6. nu. 103. & conf. 145. nu. 8. Grat. conf. 49. nu. 12. vol. 2. Burfat. conf. 104. nu. 25. vol. 2. qualitas personarum, & vitæ, & bona fama ipsius, prout persona consensuata, vel ecclesiastica, Socin. conf. 247. nu. 2. in fine, lib. 2. Crauet. conf. 48. in fine, & 145. in fine, vbi tollit omnem maculam. Dec. conf. 309. nu. 7. lib. 1. conf. 453. col. 4. Rol. conf. 4. nu. 9. conf. 96. nu. 2. lib. 2. Neuz. conf. 87. nu. 25. in fine. Ale. a. resp. conf. 40. lib. 1. post Alberic. in l. tub. mus. nullius secundam, nu. 16. C. de sacrosanct. eccles. Nat. conf. 498. numer. 26. & 535. nu. 45. & 536. nu. 3. de cap. in de tram. priuileg. 132. nu. 20.

39 Et nota, quod præfati loquuntur de duobus requisitis tantum in concorrentibus pacto de retrouendo, & modicitate pretij.

40 Secundo non procedit, nisi euidenter appareat de probabili læsione, quia cum sumus in claris, quid prodest probare bonam famam, si effectus sunt malipariter quid potest bona qualitas personæ nomine tantum non opere, immo magis redarguenda est.

41 Esculat etiam incontinentudo, cap. nauiganti de vsurarijs, in l. si pater, C. de inoff. testam. Vnde emptio

fructuum ad vitam valet, quia potest statim mori. Caballin. de vsur. in prin. nu. 5. Dec. conf. 3. Mandol. ad Roma. conf. 42. nu. 10.

42 Quas vias recompenforiarie non est prohibita. Caballin. vt supra, & quando vere non constat de praua contrahentium intentione. Rodulp. h. de vsur. q. 3. p. 2. Ber. conf. 168. nu. 12. vol. 1. Burfat. conf. 104. vol. 2. locus si aliquo modo constaret de aliqua praua intentione, prout si conueneretur, vt d. beretur pensio etiam post mortem animalium. Speculator in sit. de locato, §. iam nunc videndum, vers. ecce locum. Bart. in l. minorum, C. in quibus causis, Alex. in l. vnum nu. 14. si cer. p. 2. & hæc est communis opinio Pancirol. conf. 147. nu. 6. vbi reprehendit arbitros, qui condemnauerunt ad pensionem bouis iam mortui post mortem animalis.

43 Patet Inducitur suspicio vsuraria, si locatio fiat pro certa quantitate frumenti, vel vini, sicut pro pecunia in emptione fructuum. Hieron. Gabr. conf. 76. nu. 9. lib. 1.

Notandum tamen est, quod licet Doct. exemplificent in his tribus superioribus nominata, tamen hoc non est restrictum, sed gratia exempli, vnde sufficit vna ex tribus, concurrentibus alijs per Doctores approbatus. Rol. conf. 40. nu. 23. vol. 2. Borgui. de res. 32. nu. 66. parte 2.

Q V A S T I O XII.

1 N Vquid exceptio vsurarum impedit executionem iurati, & gaurentigati in instrumenti locationis & conductionis, vel alterius contractus? Vtque non stante iuramento, quod præcise obligat ad implementum. Beron. in terminis locati & conducti, q. 77. nu. 5. per c. arbitros, de iur. iur.

Cui addo quod hæc est magis communis opin. lat. conf. 9. col. 6. vers. istud idem deduco, vol. 1. conf. 4. vol. 2. vers. præterea loam. vol. 3. Alex. conf. 37. col. 6. vol. 2. Ant. Gab. de inreuerando, conclus. 8.

A D D I T I O.

Angel. in l. 4. §. condemnatum de re iudic. Alex. conf. 83. in hoc, vol. 5. Seraph. de iuram. priuileg. 77. nu. 28. & hæc est communis opinio, vt dixi de 66. nu. 7. casuum frequentium.

2 Limita, nisi pars excipiens fuerit absoluta a iuramento parte citata. Menoc. conf. 14. nu. 1. lib. 1. Ioseph de Lud. contr. 23. in fin.

3 Aduertendum tamen est in actu practico, quod multi tenuerunt requiri citationem in isto casu prout de inagis communis testatur Marfil. in l. de vnoquoque, nu. 193. de re iud. Eman. hoc commendans in thesaur. recepti. sentent. litera L. n. 327.

4 Contrarium de consuetudine seruatur ad effectum docendi de iuribus suis. Aleat. in cap. cum contingat, nu. 124. de inreuer. Cur. iun. conf. 152.

5 Declaratur si petatur iudicibus maioribus, secus si a iudicibus ordinarijs. Bertran. conf. 126. col. 5. vol. 3. Ant. Gab. de citatio. concl. 1. nu. 67.

Addo l. d. ac. var. resolution. lib. 1. cap. 4. nu. 1. vbi per discussum tenet, & magis est communis, quod non requiratur citatio ad effectum excipiendo simpliciter.

eiter, nisi intentetur ulterius ad annullationem, vel rescissionem contractus, & sic finis in casu, ubi sit adhibenda causae cognitio.

Cui addi Nouell. reg. 50. limit. 2. Io. Rubell. lib. 1. Forens. institut. cap. 30. Didac. var. resolutio lib. 1. cap. 4. num. 5. in fine.

A D D I T I O.

Alex. conf. 83. in fine, vol. 5. Seraph. de iuram. priui. leg. 77. num. 28. posui. late materiam in deoff. casuum frequentium, casu 133. ubi videre placeat.

- 6 Solent in practica coram iudice habitationis fieri protestationes, ut nihil trahat nisi eo legitime citato.
- 7 Limitatur secundo, quid pars patitur probari super viis. Gramm. de off. 45. num. 5. Paris. conf. 45. num. 9. lib. 1. illud non omittat, quod ponit Tassara de erroribus Notariorum c. 15. quod Notarii conscienties instrumenta simulata, modis, quibus supra, efficiuntur infames, nec possunt amplius instrumenta conficere.

A D D I T I O.

Limitatur tertio in iuramentis iam praestitis pro quibus relaxatur executio, iuramento hoc operante, secus pro futuris. Bar. in l. 1. §. 6. par. 1. §. 1. etiam clari. Bal. in l. 1. C. de condit. indeb. 7. et 12. cap. 50. num. 17. Grat. conf. 1. 1. num. 35. lib. 2. nisi iussit obtemperare absolutio a iuramento quo casu limitatio non procedit etiam distis.

Tres tamen in proposito dantur cautele.

Prima ut Index coram quo causae pendet, cogat creditorem ad relaxandum iuramentum debitori, 2. ut. conf. 497. lib. 3.

Secunda est ut debitor depositet cum fideiussione ut eo. signetur in casu succumbentia in exceptione iuramentum. Capic. de off. 175. num. 2. Marant. disput. 5. Roland. conf. 88. numer. 14. vol. 3.

Tertia est ut creditor et sicut in forma depositi de vestituendo in casu succumbentia. Affuit. de off. 356. numer. 6. Joseph. Rpt. Luca. 17. num. 26. Velti. lib. 8. cap. 3. numer. 14. Candian. de off. 50. in fine. At signent. 1. obferu. 48.

Q V A E S T I O X I L.

A Deo odiosa est usurariorum vita, ut noceat etiam alijs nedum eis, unde seruicus usurario consequitur mercedem in licitis sedus in illicitis, & quando sciebat dominum esse viuarium, & ubi imputet. Archiepiscopus in summa. §. c. tit. 9. par. 2. de cooperatione vsurg. Bonacoli. de famul. q. 218.

2 Secunda est conclusio. Lucas domus usurario punitur penae quae in cap. 1. de vsur. lib. 6.

3 Ampliatur, ut procedat etiam in locante sudas. Dec. in l. 1. num. 14. C. de eden.

4 Ampliatur idem in locante lenonibus, Alber. in l. quellarius. §. de petit. bare.

5 Limitatur ut procedat, & habeat locum si scienter locauerit, secus si ignoranter, quae probabilis ignorantia eum exculat, ubi per gloriam verb. faus.

6 Limitatur secundo attempto sine si locuerit ad habitandum tantum, non si quis excrecens, vel aliam hostiam mercantiam, dum modo colore quaesito sit.

nus non exercendo, puta vendendo merces illi, qui pecuniam quaerit, & merces statim recuperat pro minor. pretio, nam tunc effectus loci dispositioni d. cap. 1. ibi per Franc. super glof. in verbo, faus, dicens hoc admodum notabile.

Vnde ponit ibi Franc. vnum satis notabile in hac locati & conducti materia, de qua alias diximus, quod locans alicui domum, vel apothecam, censetur locat. se, ut exerceat artem solitam. Vnde fabrum malleantem non posset expellere, & sic de singulis dicurro. deinde quo alias diximus.

Q V A E S T I O X I V.

Q Vero vsque ad quantam summam possit taxari pignus, si quis, vel interere in contractibus licitis, & utique vsque ad octo pro centenarium. Alex. conf. 31. num. 5. vol. 6. Nat. conf. 586. num. 10. vol. 3. Crauet. conf. 594. num. 10. vol. 4. Rot. Generali de off. 194. num. 3. Lup. de vsur. comment. 1. §. 4. num. 9. comment. 1. §. 4. num. 116. Caballus de vsur. num. 527. q. 37. late Alex. de Neou. conf. 95. num. 5. §. 16. Burgon. de off. 2. num. 11. de off. 1. 3. num. 38. par. 2. ubi in alimentis dotalibus, etiam, prout & Tindennus, passim videntur.

Q V A E S T I O X V.

Sed an pensio promissa cum iuramento in contra. & a illicito peti possit, & utique licet iuxta ea, quae dixi ad regulam, cum quid. par. 4. limitat. 8. & placuit Borgon. de off. 12. num. 49.

Q V A E S T I O X V I.

Quid si aliquis mutuat pecuniam mercatori, pro mercibus emendis, & mercator stipulatur allocationem, cui a mutuantis promittitur sub certa mercede, an sit vitia? Utique non, quia hic sunt duo contractus, vnus mutui, & hic absolutus, alter allocationis, & pro hac licet recuperare mercedem ratione suicepti periculi. Abb. in cap. amigasti, num. 14. ubi Io. Lup. §. 1. num. 29. de vsur.

Q V A E S T I O X V I I.

Sed nunquid mutuo datus, nihil animo recipiendi vitia locum, possit licite stipulari aliquod seruit. num. facti vitia locum, puta quod quis patrocinetur, intercedat in iuratu, vel scribat, & Bald. dicebat in l. rogasti. §. si nullo. §. cert. pet. Viuarium non esse si quis det mutuo rustico mille vt colat agrum iusta mercede, & alioquin non mutuaturs, ipse enim nihil vitia locum recipit cum iustam operam mercedem soluat. Anton. in summa. par. 2. tit. de vsur. §. 7. capic. 10. sequitur Io. Lup. in per vsuras, §. fin. num. 39. de donat. inter viros, & vxorem.

Pariter nullum vitium vitium committit si quis alteri mutuo det centum, vt accedat ad eius molendum, iusta soluta mercede, vel iret ad icholas. Adria. super 4. de rescript. 10. col. 22. vers. Sed dubium videtur, in fine. Bal. in q. dist. 15. q. 2. art. 3. in princ. Io. a Medin. q. 25. art. 1. & q. 29. ubi aliter id quod in naturalem equitatem debetur posse in pactum deluci.

Pariter

Tractatus D. Vincentij Carocij

Pariter non videtur vltra, si quis mutuo det alicui centum, vt sibi deberet locare domum suam iusta mercede, Socin. in l. si quis p. n. 1. ff. si cer. per.

Contrarium in prædictis casibus verius esse videtur, eo quia libertas tollitur, quæ ex amari debet arbitrio boni viri, reprobantur ergo per Bart. in §. si tibi, Guid. Pap. de contrah. illicit. m. 14. Lauren. de viur. par. 2. q. 25. v. que ad 43. Caietan. super 2. 2. q. 78. art. 2. melius in summa, vbi vltura exterior, n. 8. diuus Anton. de c. 7. §. 8. v. que et 11. Contrad. de contrah. q. 36. lo. de Med. de contrah. & restit. cap. de vfor. restitucod. Corlett. in singul. in verbo Dollor. 1. Arno. probl. 19. Et hanc de communem opinionem Silaestrin. v. bo vltura. q. 7. Couar. lib. 3. var. resol. c. 2. n. 5. Sot. de iust. & iur. q. 1. art. 2. col. 3. art. 1. col. 2. Nauarr. in Manuali sub 7. præcept. c. 17. n. 220. in cap. si fuerant mariti, l. 4. q. 3. n. 1. Lup. ad cap. nauiganti. §. 1. m. 42.

De interesse.

Vidimus multis in locis de interesse in hac locati & cōducti materia, prout iuo loco, damni emer. gentis, & lucri cessantis, interesse offensis, & similibus, attingamus aliqua alia in materia damni, & interesse nec poterit materia explicari per quæstiones, ponamus tamen aliquas viles conclusiones.

Conclusio prima ad leg. sed addes. 9. ff. loca. si locatur res inanimata, vt doha, vasa, & similia, & tenetur locator ad interesse, nisi probabiliter eius conditione ignorare potest, sed addes. 9. l. vbi Castr. & alij ff. loca. ad cuius intellectum notandum, quod ibi non loquitur restrictiue in vasis, & dohis, sed procedit in similibus, vbi mirare poterit similitudo ratio, sed quia iste locando tacite asserere videtur se esse huius exercitij, & negociationis, vnde in venditore laterum, & similitudine multat dispositio d. l. vt per Caballin. de eo, quod interest, sub num. 5. cum seq. facit l. tenetur, §. sed si vas, ff. de all. empt. Bonifac. de Vniuers. in tradi. m. d. c. in titol. de pen. salutarum mensur. n. 4. vbi etiam de salio tenetur. Prædict. l. d. d. c. 12. 3. m. 9.

Si vero locatur res animata, ignorans tenetur quatenus, vt dicitur in emend. v. l. item pro noxa d. mitti ad pen. ff. de iur. iur. v. m. 19. vbi Dec. in fin. c. sent. quæ pro eo, quod interest.

De retentione pro noxa.

- Vnde si colonus in bonis sui laboris reperiat boues damnus dantes, licebit retinere donec cognoscatur cuius sit animal, & non v. l. 2. Bal. in l. a. c. ut seru. fugit. per leg. 2. ap. 5. ff. de adult. Specul. in titol. de alio. verus. in m. p. n. d. m. 10. And. in cap. si la. rit. de imm. Flor. in l. quibus, ff. ad l. Aquil. Aug. in l. g. satis, ff. de incend. rui. naufrag. Gandin. in tradi. male p. r. rub. de pen. l. colum. 3. Capic. de c. 45. Papien. in m. r. inquisitionis in verb. com. r. alaud. num. 4. Petr. de Leinard. in tradi. de Dollor. par. 4. q. 81. & hæc est communis opin. Alex. in leg. iure amptius, ff. de his ff. de dam. in sec. Alcia. in leg. si iura. §. p. a. f. v. ff. de verb. sig. v. 1.
- Et si iura recognoscione licebit retinere solum pro alimentis præstitis, quibus perlocutus tenetur restituere, & agere ad damnum, si dominus sit loluendo. Alciat. regul. 1. præsump. 50. Ptol. de in lit. iur. num. 874.

secundum primam impressionem, & secundum no. uam. §. 53. num. 6. Bonac. in q. crimi. in titol. de dam. dat. ver. si quis bouem.

- 3 Pariter damnum datum in messibus, vel arboribus non æstimabitur, prout si esset maturum, nec arbor si cut erat magna, sed quantum potuisset vendi ille du. bus euentus præceptionis frumenti, vel arbori 6. Cin. in l. fin. c. ad l. Aquil. Alber. in l. propter spem. ff. ad leg. Aquil. & in tradi. stat. par. 2. q. 78. Bal. in terminis locati & cōducti, conf. 182. locata, m. 4. ver. non enim Crauet. conf. 40. quod male seruatur per r. paces officiales. Menoch. de arbitr. indic. cap. 49. m. 21.

De locatione operis.

Si autem locatur opus si operatur in singulos dies, non tenetur de periculo, nec de vitio operis, l. ea lege, §. locati, ff. locat. quam ad hoc singularem dixit Bar. singul. 122. qui locauit. Roman. sing. 31. & consil. 297. Ciement. singul. 81. vbi rationem reddit, quia videtur dictum approbatur, & ibi impetitur quare non licentiauit. Petr. de Vbald. de duobus fratribus, par. 8. q. 37. num. 38. circa med.

- 4 Si vero locatur opus faciendum, si pars operis corrum, id sit periculo locatoris, vnde eius expensis restit. debet, & habere integrum tempus. Bar. in l. maritatus, vbi locus fuit, ff. locat.

5 Aut locat operas suas ad vnum opus construendum vna locatione, & tunc ruina contingens vitio soli, vel casu fortuito, adscribitur domino edificij, l. final. vbi Bar. ff. de verb. oblig. si verò dolosa culpa, vel leui locatus, adscribitur constructori per §. si verò, §. nunc videndum ff. commod.

- 6 Idem si locauerat opus faciendum, & penso in singulos dies præstita fuerit, ad §. locati. & ibi per Bart. si verò contingat leuissima culpa, et non adscribitur, nisi expresse omne futurum periculum suscepit, tunc eam tenetur de leuissima culpa, nō casu fortuito, l. apud quod auctione, ff. loca. vbi etiam donec approbatur, vel mensuratur, tenetur conductor de leuissima culpa, nisi steterit per locatorem. Petr. de Vbald. supra. Castrin. in d. l. opus, vbi subdit, quod si erat in forma debita, periculum est locatoris, alias si non erat in forma debita, periculum est cōductoris. Et tenetur conductor perficere opus, nec liberatur faciēdo partem. Paris. conf. 37. vol. 1. vbi ad materiam l. opus, Borgia. loquens in calu quotidiano, de c. 26. par. 2.

De in litem iurando, &c.

Vnde pro damnis, & interesse datur iuramentum in litem inter alia remedia.

- 7 Prima iuratio conclusio est ex parte locatoris, locatori competit iuramentum in litem contra conductorem non restituentem rem locatam, & eius iuramento probabuntur damna, expensæ, & interesse glo. & Castr. in l. si cui, §. fin. ff. loca. Plo. de in lit. iuran. §. 4. n. 84. Menoch. de arb. iud. cap. 207. n. 22. Pedemont. de c. 96. Ad d. ad Dec. conf. 146. Ioseph. de Lud. r. o. ab. 56. col. 13. ver. & nota.

- 8 Datur etiam contra conductorem non restituentem rem conductam remedium l. non ab re, c. loca. vt suo loco dicam.

Iuratur

9. Juratur etiam in litem in hac locati, & conducti materia in futuro, vel curator alienauerunt, & locauerunt bonis minorum sine debitis solemnitatibus a iure requisitis. *Dcc. conf. 178. col. 2. vers. & calu. Anc. conf. 316. col. 1. Ruy. conf. 29. in p. vol. 5. Soc. conf. 46. vol. 1. & 2. 3. col. 2. vol. 2.*
10. Ampliatur idem esse in Prelato, vel Rectore ecclesie locante sine debita solemnitate. *Plot. de inlit. iur. §. 5. num. 4. vbi idem in Rectore, hospitalis, & sindaco communitatum.*
11. Altera sit conclusio. Statutum, vel lex disponens standum esse iuramento dampnum passi, non procedit in fauorem conductoris pro fructibus in solo penditis dampnificatis, vel ablaris, poterit tamen conditoris agere contra dominum, ut agat contra dampnificatum, ut quod fuerit consecutus sibi restituat, vel actionem cedat, & ex iure cessio agere contra dampnificatum. *Caltr. in l. cum in plures, §. missum, ff. locat. & in rub. de nou. ope. nuoc. in fin. to. de Auct. conf. 75. Plot. de in lit. iur. §. 52. num. 21.*
12. Quarta sit conclusio iuramenti in litem in materia locati & conducti. Iuramentum in litem non defertur contra alieno nomine laborantes. *Com. consil. 206. num. 5. vol. 2. Ioseph de Ludouic. raud. 19. vers. 4.*

De locatione inutili.

Notabilis est questio: facta est locatio de bonis ecclesie ultra tempus permillum, valebit ne locatio vique ad tempus permillum.

1. Primo videtur dicendum restringi, & valere ad tempus permillum vltiori tempore reiecto ex §. neque illud, *Auth. de non alienan. vbi pactum de extendendo in tertiam generationem reijciatur, & remanet concessio valida vique ad generationis tertiā.*
2. Secundo pro hac parte facit, quia in separabilibus vtile per inutile non vitatur, prout lumen, & tempore, de quo agitur, ut nota in regulis, vtile lib. 6.
3. Tercio facit, quia tot conuentiones concessiones, quos generationes. *Bart. in l. moris causa capitur, ff. de do. n. causa mort. Alex. in l. si mihi, & Titio, ff. de verbo obligat.*

Et hanc opinionem tenuit Bald. in *Auth. si quas ruinas, num. 2. C. de sacros. ecclie, Caltr. in Auth. qui rem, num. 4. C. eod. tit. l. mol. in cap. ex parte, colum. pen. feud.* & hanc est communis opinio teste *lat. in d. Auth. qui rem, p. 10. & in p. xi. l. i. Aret. in l. §. si mihi, col. 6. in d. verb. oblig. Tiraq. de retract. par. p. 1. num. 144. Soares in suo thesaur. littera C. num. 195.*

4. Contraria est opinio, ut hac locatio in totū vitetur, & facit pro hac opinione textus in extrauaganti, ambitulicibi, locationē aliter factam nullius omnino roboris, pōderando inter alia dictionem omnino.
5. Secundo pro hac parte facit bonus textus in *element. 1. de rebus ecclie non alienand. §. bi. Recipienti us aliquod non acquirit, negatiua siquidem cum dictione, aliquod in qualibet minima parte verificatur, glof. & ibi Card. in *elementis. 1. de foro compet. Fel. in cap. pastor alis, de offic. delegat. l. 10. in amb. ut, ex causa, col. 4. C. de liber. praterit.**
6. Et hanc opinionem tenuit *Bart. in d. Auth. qui rem, & ibi lat. & idem lat. in l. 2. num. 170. C. de iur. emp. p. 1. lat. allegat. 80. l. mol. in l. quod dicitur, ff. de verb. oblig. Alex. conf. 17. lib. 4. Afflic. de cl. 107. §. 2.*

cin. in l. 1. §. sed mihi, ff. de verb. oblig. vbi Aret. dicit hanc opinionem forte veriorē, & hanc est communis opin. o. Rol. conf. 83. nu. 29. vol. 1. d. ch. Grat. commun. opin. tunc. 32. Vincent. Anna. singul. 327. Bor. gn. o. in reperi. in verb. locatio bonorum ecclesie.

7. Et sic hinc inde communes, & hanc secundū magis communem dicit *Dudac. Bar. resolut. lib. 2. ca. 16. num. 6. vers. sed prauijsa. Bal. Mannof. ad Lap. alleg. 12. Eugen. conf. 24. Rot. nouis. 709. num. 6. part. 1.*
- Limitatur hanc magis communis opinio secundū aliquorum opinionem conciliare volentium a quibus opinionem, ut procedat, & habeat locum in contractu emphiteutico solito fieri in tertiam generationem, & fiat in quartam, quo casu non vitatur in totum, sed valebit vique ad tertiam, secundum quam valere poterit, & ratio punctualis esse videtur, quia pro vna parte ex *Bart. diximus, ut tot dicitur concessiones, quot generationes, locus in locatione ad longum tempus, ut per Paris. in consuetud. tit. 1. §. 41. q. 10. & licet de hoc dubitet Couarr. in citato loco, sequitur eum Caballus. milleto. 162. par. 1. post alios, quos allegat.*

8. Limitatur secundo *Bald. opinio, nisi ex probabili coniectura appareat locatorem, aut conductorem pro minori tempore non locatum, nec respectiue conductum. Bar. conf. 159. col. 3. Fel. in c. cum super de offic. delegat. bonus textus in simili, in l. l. huius, §. si quis colludente, ff. de act. empt. & notat Alex. Soc. & Aleat. in d. §. sed mihi.*

Limitatur tertio nisi vna pensio pro toto tempore soluatur, quo casu locatio est in totum nulla. *Bald. conf. 475. lib. 1. sequitur Tiraquel. de retract. lib. 1. §. 2. §. glo. 2. num. 10.*

Limitatur quarto, si fiat locatio de re ecclesie ad vitam, quo casu est in totum nulla. *Couarr. in citato loco, vers. ad idem ratione prope num. 6.*

Et sic conciliantur opinionēs, cetera vide in tit. locatio bonorum ecclesie.

Pariter locatio est in totum nulla, si fiat de rebus ecclesie permillis puta temporalibus, & prohibe ut puta spiritualibus, sub vana pensione, nota postultima 709. part. 1.

De prescriptione.

Prescriptionis materia vtilissima est in hac locati materia, nec potest per questionem diuidi, potius tamen per aliquas conclusiones forte non inuinit.

1. Prima sit conclusio, conductor, vel colonus recognouens aliquem in dominum, nullo vinquam tempore praescribit nisi prius possessionem dominum inuenerit non adpetendo dominum venientem. *Cin. Bart. & alij, in l. male agitur, C. de prescript. 30. vel 40. annis. Auth. per p. 1. C. de sacros. ecclie. Caltr. in laque, C. de rescript.*
2. Amplia etiam in parte fructuum; puta si colonus nolit dare domino parte aliquam herbarum, quia nunquam dedit. *Peru. 106. par. 2.*
- Ampliatur secundo, siue finis in prima condicione expressa, siue in reconduccionē tacita, & qui impleto. *Roi. nouis. 727. num. 1. par. 1.*
3. Limita nisi concurrat praescriptio longissimi temporis inmemorabilis, quae cauat titulum. *Roland. conf. 53. nu. 28. & 29. lib. 2.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

Et sic hæc prima conclusio procedat in colono negante aliquid dominum quia per tempus longissimum nunquam repetitur dedisse.

- 4 Secunda sit conclusio pariter negativa. colonus, vel condutor non soluens pensionem per annos triginta & ultra præscribit aduersus pensionem præteritam non futuram. Papientia in *form. libelli ad fili. præstation. in verbis soluit. an. 4.*

- 5 Amplia secundum eum id esse si per dictum tempus soluerit in alia moneta, vel specie, quam conuenit, per *colom. de censibus.*

- 6 Tertia sit conclusio, sed affirmatiua, quando locatio est facta ad modicum tempus, & condutor per annos triginta soluit pensionem, vel responsionem præscriptam actioni esse locato, ut iste condutor efficiatur perpetuus, nec tenetur dilcedere a conductioe. Bar. Bal. & alij, in l. cum notissimij, in l. omnes, Cod. de præscript. 30. vel 40. annorum, in l. 2. Cod. de iur. emptorij, & hæc est communis opinio. Bero. in *rap. de liti. filij. nu. 24. de arbit. Balb. de præscript. p. 3. q. 10. nu. 34. Viul. opinio q. 3. p. 1. Alicit. de magis communis, in l. si certis annis, nu. 9. Cod. de pail. Aimo. conf. 150. num. 20. Tiraq. de præscript. 5. i. gloss. 4. vers. 13. Gozad. conf. 9. nu. 7. Valq. illust. cap. 62. Bero. q. 14. Alicit. dec. 365. nu. 13. Mazzar. post alios, conf. 15. Mag. de communi Ret. Florent. 1. sub nu. 4.*

- Pariter si dominus steterit per annos 30. quod pensionem non petijset, quæ tamen non fuit denegata, vel possessio interuersa, non præiudicat. Bertaz. conf. civil. 17. nu. 20. ubi in dubio non præsumitur interuersio possessionis, nisi probetur.

Et in eodem num. 6. 10. de Amic. conf. 150. num. 20. Alicit. dec. 365. nu. 13. Bero. q. 14. Menoc. de recuper. remed. 10. nu. 118. dicens ab hac opinione in iudicando non esse recedendum. Marza. conf. 16. Casta. in consuet. Burgund. rubr. de Mar. mor. rub. 9. nu. 25.

- 7 Limita, & in hoc omnes non aduertunt, nisi responsio fuisset difformis. Angu. l. male agitur, Cod. de præscript. 30. vel 40. annorum, Crauet. conf. 107. & hæc est communis opinio. Ruin. conf. 61. nu. 5. vol. 1.

- Et hæc vera, & communis opinio. Valq. contra l. l. iust. rap. 63. num. 1. Tiraq. de præscript. 5. i. gloss. 4. vers. 16.

Nec ostendere nouam causam, vel mutatam. Rui. conf. 75. num. 4. vol. 1. Crauet. de antiquis tempor. part. 4. nu. 213.

- 8 Vides igitur candide lector, quod liberalitas est quandoque damnosa, cum si ex urbanitate refirmes bona locata per annos 30. nec aduersas ad responsionem difformem, quod sit præiudicium locatori in iure personali.

- 9 Et ex hac tertia conclusione infertur limitatio ad multa iura in materia locati, nam lex, ne cui, non proceat in conduttore 30. annorum.

- 10 Ex quo perpetuus effectus est ita ut expelli non possit, pariter nec procedat, l. de C. locat.

- 11 Limitatur secundo, ut procedat quando locatio in sui principio concepta esset ad non odium tempus, deinde in proseguendo facta esset continuatio per annos 30. secus si ab initio esset facta locatio ad longum tempus 30. vel 40. annorum, quia ex hoc non est questio ius perpetuitatis condutori. in d. l. male igitur, in l. competitis, Cod. tit. Rui. conf. 75. & 151. nu. 21. & 32. conf. 116. nu. 5. vol. 1. quem probat, & sequitur

Anch. q. fami. 1. 4. nu. 1. p. 1. Rimin. sen. conf. 100. num. 24. & 27. vol. 1. Crauet. de antiquis temp. p. 4. nu. 122. Bero. q. 14. nu. 1. in fin. Soc. iun. conf. 63. nu. 20. vol. 2. Burial. ample. conf. 310. nu. 146.

- 12 Sed contra vnu. Doctores ponunt duo extrema. Primum est modicum tempus, quo calu conclusio procedit, aliud extremum est longissimum tempus annorum 30. vel 40. quid dicemus non in longissimo tempore, quod ab initio totam præscriptionem, sed in longo, puta annorum decem vel simili?

- 13 Quod si fiat continuatio per annos triginta, vel ultra, inchoando potest decennium?

- 14 Limitatur tertio, nisi de initio causæ, & tituli etiam inualidi, & illegitimi appareat, & ubi probatur ex diuersa causa, & inualida colonos, & conductores possedisse. Ruin. conf. 70. & conf. 61. & conf. 56. nu. 15. vol. 1. Anchor. q. 24. p. 1. Burial. conf. 23. nu. 8. vol. 2. Ramin. conf. 100. nu. 27. vol. 1.

- 15 Limitatur quarto in venditore conducente ab emptore, cui vendit necesse est deus pro paruo pretio, & postea reconducit ab eodem late Craue. de antiquis temp. vers. materia ista. ubi per longum discursum arguitur contra Bald. opinionem, tandem soluat hoc modo prædictio, videntur dum per colonum me inuio habeat rem meam, referens quandam famulū domui inuenerat, qui respondit cuidam hoc modo. Io vi sso prima dte qui. prout faciunt etiam filijs familias iuuenibus, commendat. Soc. iun. conf. 63. nu. 13. 56. nu. 14. vol. 2. Visilad. A. l. de conf. 365. nu. 15.

- 16 Limitatur quinto, ut prædicta procedant iure ciuili in spectro, secundum quod currit longissimi temporis præscriptio cum mala fide, secus de equitate & canonica. Balb. in tractat. præscriptionum, q. parte quarta principalis, q. 1. sub nu. 3. Ant. Gabr. de præscript. rom. conf. 1.

- 17 Addo Crauet. de antiquis temp. p. 4. nu. 248. & hæc est communis opinio. Villalob. in verbo præscripto, nu. 205. Couarr. in regn. possessor. §. 8. nu. 3. & 4. gloss. 9. nu. 2. Cephal. conf. 101. nu. 10. conf. 40. nu. 25. Burial. conf. 23. num. 21. vol. 1. & hæc opinio est magis vera, magis realis, & magis communis, præcipue in bonis ecclesiæ, quia post tempus præiudicium continuasse de anno in annum, etiam per mille annos. Ruin. iun. conf. 257. nu. 42. vol. 1. Bald. conf. 116. vol. 1. Mari. Anguil. sol. conf. 71. nu. 20. vol. 1. latissime Borgarn. de c. 44. nu. 80. ders. 45. nu. 86. & in reperi. in verbo condullor, & emptytata.

- 18 Addo Bero. conf. 116. numer. 7. & 8. volum. 1. Socin. iun. conf. 9. num. 16. & sequen. vol. 3. conf. 63. volum. 2. ubi loquitur in locatore ad beneficium, & transitoria ad hæredes. Rodua. de rebus eccl. sol. 50. nu. micro 26. l. 1. in l. 2. numer. 27. Cod. de iur. emptorij. Viul. de magis communis opinio. 273. part. 1. Menoc. conf. 291. nu. 35. lib. 3. concludens legem Venetam in hoc non procedere.

- De communi Cephal. conf. 40. num. 15. volum. 1. Rimin. d. conf. 100. Rimin. conf. 29. num. 8. volum. 3. Soc. iun. iun. conf. 63. nu. 4. vol. 2. Burial. conf. 310. nu. 150. volum. 3.

- 19 Ampliatur præfens conclusio, quod si fiat locatio de nouennio in nouennium, cum pacto quod non possit expelli donec meliora tena non fuerint inuenta, si perleuerauerit condutor in conditione per annos quadraginta, & ultra volendo pensionem, intelligitur

telligitur reconductio ad tempus, & non in perpetuum virtute distat inuestitura ob meli oramenta nō soluta. Riminald. iun. conf. 157. num. 39. volum. 3. Soc. iun. conf. 9. num. 16. volum. 3. Bero. conf. 116. nu. 7. & 8. vol. 1.

- 20 Vnde solutis melioramentis, licet nouennium sit inceptum, & non finitum, debet finiri nouennium. Borna. decif. 44. n. 95.

Addo Cagnol. in l. 2. nu. 146. C. de pelli. inter emptor. & vendit.

- 21 Limitatur sexto in colente nummis, secus in parr. tiario. Ruin. conf. 151. nu. 14. lib. 4.

Vnde aut responso est præcia quolibet a nno, ve in nummis, vel in specie vini, olei, & similibus, & conclusio procedit, aut responso fit de fructibus colligendis, & cum sit partiaris dispositio non procedit, & ita procedat doctrina Bald. & Ang. in d. l. male agitur, Riminal. conf. 100. num. 43. volum. 1. Anch. de communi. q. 24. nu. 14. Marzar. conf. 16. num. 1. Ioeph. decif. Peru. 106. nu. 27. par. 2. de communi Bald. de prescript. par. 4. quanta pars principalis, q. 13. Villalob. n. 262. Cephal. conf. 155. nu. 8. vol. 2.

- 22 Quarta sit conclusio: colonus si domino ignorante vendit fundum conductum, cuius emptor soluit domino pensionem per annos 30. præscribit emptor, ex quo habet titulum, & bonam fidem, sed dominus restituit ex clausula generalis (si qua mihi iusta causa.) Specul. de prescript. col. 3. vers. quid sit colonus.

- 23 Quinta sit conclusio: locatio facta nomine meo, & a me ratificata impedit prescriptionem, & quatenus sit inchoata interrumpit. Bal. conf. 13. nu. 4. volum. 1. vbi si ioror mea locauit possessiones communes, nomine meo, exceptio prescriptionis 30. annorum per sororem opponi nō potest, quia perinde est ac si mandato meo locasset, quod præsumitur ex ratificatione, quæ retrahatur ante prescriptionem. Bonif. de statutar. prescriptioe gl. 21. nu. 30.

- 24 Sexta sit conclusio: Colonus, vel conductor vendens, transfert ius præscribendi in emptorem bonæ fidei. Specul. de prescript. §. 1. glof. in l. nemo, in verbo dominij, C. de acquir. rer. possession. Sicul. in cap. cum non non liceat, col. 2. de prescriptio. Firmian. in verbo emptor.

- 25 Limitatur in materia l. secundæ, C. ne rei dominica, vel temporum, quam singularem, & notabilem dixit Bar. in l. 2. §. quod autem, al. secundo, de superficibus, Aret. conf. 55.

Si in instrumentum locationis adest clausula, quæ omnia &c. Vel omni legū & iuris auxilio, prescriptio allegari non potest. Angel. & Imol. in l. si de usufructu. Rim. conf. 151. nu. 7. lib. 1. Cephal. ap. nu. 12. & 13. lib. 1. item si constat, quod coloni steterint, et mera liberalitate prescriptionem allegare non poterunt, & perpetuitatem Colonat. Barfat. conf. 330. nu. 153. vol. 3. & in dubio contra colonos, contra prescriptionem. Vrfi. ad Afflic. 365. nu. 15.

Et conductor perpetuus sibi præiudicat per conductioem temporalem postea factam Curt. iun. conf. 17. Cione. conf. 181. nu. 56. vol. 2. Soc. iun. conf. 56. nu. 16. & 17. vol. 2. Riminal. iun. conf. 100. nu. 47. vol. 1. Burlat. conf. 330. nu. 80. vol. 3.

Et conduens rem alienam ab alio, q. si postea vendat, ille conductor & postea emptor præscribit Cass. in l. alienum seruum, Cod. de iur.

Et Afflicus possunt preti vsque ad 30. ann. Gu. dade Suzar. de iur. emphyt. nu. 22. Bald. de prescript. parte 4. q. 4. princ. Ioeph. Ros. Luan. 25. nu. 25. vbi habes ad statum Lucenie, vt scias probetur iuramento, nam intelligitur, si iuratur cui fuerint soluti, & a quo fuerit acceptatum.

De impossibilitate.

- 1 Impossibilitas vitiat contractum locationis, & conductiois, textus in terminis in l. non solum ff. de action. & obligat. et ratio videtur satis in promptu, quia contrahentes scientes sub conditione impossibili non videntur habere animum se obligandi, vt expresse dicit textus in d. l. non solum, & in l. stat. liber. §. 1. de stat. liber.

- 2 Ampliatur hæc conclusio, vt adeo fit vera, vt nec etiam oriatur naturalis obligatio. ita dicit glo. notabilis in regn. nemo lib. 6. per textum in verbo, nulla, in regula impossibilium ff. de reg. iur.

- 3 Ampliatur secundo dispositio d. l. nemo, vt nec fideiussor obligetur, cum enim vt dictum est fideiussor naturalis obligatio, merito nec fideiussoria, l. fideiussor obligari ff. de fideiussor.

- 4 Ampliatur tertio d. l. nemo. siue impossibilitas ueretur circa substantiam contractus, siue circa conditionem adiectam illi contractui semper enim vitiat. Aret. in §. impossibilis. inst. de iust. stipulat. nu. 4. Bal. in l. 1. opposit. 10. C. de his, qui pona nomine, Castren. in l. 3. §. si ita sit, de eo, quod certo loco, in l. insulam, §. 1. ff. loc. in l. si mihi & tibi, §. si quis seruus, & ibi Imo. Alex. & Soc. ff. de leg. 1. Cagn. ad d. l. impossibilium, Benincasi. in §. alio. nu. 460. d. action.

- 5 Ampliatur quarto, vt nec oriatur iudicis officium. Bar. in l. si sub impossibili, ff. de fideiussor.

- Ampliatur, quanto, vt non firmetur iuramento, & breui, & ibi Butr. de iur. iurando, Ant. de Petrut. in l. 1. nu. 203. ff. de iur. iurando.

- 6 Limitatur primo dispositio l. nemo, vt non procedat in impossibilitate circa accidens, quia non vitiat contractum bonæ fidei, vel sapientes eorum naturam, sed vitiat, vt per Benincasi. in §. alio. nu. 460. in fine.

- 7 Limitatur secundo d. l. nemo, vt procedat quando conditio est impossibilis de natura, vel de iure, cui lex resistit, tunc vitiat contractum locationis, & similes, secus si non sit conditio impossibilis, natura, vel de iure, cum non sit contra bonos mores, quia tunc debet adimpleri de facto, vt p. ea cuitetur. Bar. in l. quidam cum sumus, vbi Alex. tal. & alij ff. de verb. obligat. in l. vbi pactum est, ff. de transact. in l. col. 3. de condit. in. statuto. nu. 1.

- 8 Limitatur tertio dispositio l. nemo, vt licet conditio impossibilis vitiet contractum bonæ fidei, impediendo ex eo ualidam obligationem, non tamen impedit oriri conditionem ob causam, quæ non tendit ad pericendum contractum, sed soluendum, l. si uoluerim, & ibi Bar. C. de condit. ob causam in l. 2. de condit. institutionum.

- 9 Limitatur quarto dispositio l. nemo, in modo impossibilis, qui non vitiat contractum, gloss. notabilis in l. cum donationis, in gloss. magna, in fine, vbi Iason eam summopere commendat, C. de transact. singularem quoque dixit in prætica Angel. & post eum Iaf. in l. impossi.

Hh impossi.

Tactatus D. Vincentij Carocij

impossibilis, *nn. 3. de verb. oblig. in l. certi conditio, §. quoniam, u. §. ff. si cert. petat.* ratio videtur in promptu, quia in actu condictionis obligatio non oritur ante conditionis eventum, *sedere diem ff. de verbor. signif. secus est in modo*, cuius eventus non expectatur ad perfectionem contractus, & ortum obligationis.

- 10 Limitatur quinto dispositio l. nemo, & hanc declarationem habent contractus bonæ fidei a locatione conductione, ut licet impossibilitas vitiet contractus bonæ fidei modo, quo in pra, non tamen vitiat angustia, vel difficultas temporis, *l. inquam, §. operis, ff. loc. vbi Castren. dicit*, quod ille textus ad hoc semper allegatur.

- 11 Vnde in contractu locationis, & conductionis promissi opus factum ad talem diem, & tempus reuera est valde angustum, & breue, vti que arbitrio iudicis supplebitur tempus necessarium, & antequam illud transeat, non committitur poena promissa, si opus non sit completum, vbi Castren. an maduerit, & hunc textum dixit singularem Afflic. in c. 1. *nn. 2. t. ver. item breuitas temporis*, quibus ex causis scilicet admittatur. *Iacob. Men. de arbit. iudic. lib. 2. centur. 3. cap. 22. monens iudicem*, ut adhibito peritorem iudicio, tempus congruum, et necessarium operis conductioni statuas, & tribuat.

- Ad do Bal. in *l. conuincit, §. illud*, & ibi etiam Fulg. *12 de verb. oblig. ex doctrina Bart. per illum textum in l. sed & si quis, ff. si quis cautio.*

- Ampliatur hæc declaratio, ut difficultas non solum non vitiet contractum bonæ fidei, sed nec actus habentes fidem bonæ fidei, prout est testamentum, *l. si mihi & tibi, §. si quis seruus, vbi not. ff. de legat. 1.*

- 14 Hæc ratio non vitiat contractum in illis iuris, ut *l. 2. §. si quis ita ff. de cognat. certo loco.*

- 15 Ergo in mutuo locutione fuit dictum quod deberet principere infra annum, & illud non est possibile, quia laicus sex menses ultra requirebantur illi sex menses prorogantur, nec eo constituitur poena antequam fiat lapsus decem menses, sed si tunc opus non est expectum, poene committitur poena.

- 16 Ampliatur in prorogatione hominis, vnde si conductioni, vel locatori pro mittat aliquid sub poena infra certum tempus, & postea de partem contenta prorogetur terminus, nec de poena aliquid fuerit dictum, si ut tempus prorogatio non consistit de implemento, poena dicitur eo simul, nec de ea in ea prorogatione nihil fuerit dictum arguendo a prorogatione legis ad prorogationem hominis, ut per Cast. in d. §. operis.

- 17 Addo in hoc materia impossibilitatis, quod si ex ditione præterit tantum temporis, ut impossibile sit in residuo impleri posse, quod ante dictum agi potest. *Jo. Ad ad Spec. §. 1. ver. probatorie timor in l. in illa, col. ff. de verb. oblig. Cagnin. regul. impo. §. bium, 2. in fine.* Et nota vnum in hac materia impossibilem ad propositum locati & conducti, & de quo agimus, textum in *l. si quis fundum, in prin. ff. locat.* vbi valet exceptio calus tortus, cui mens humana providere non potuit, & sic adus impossibilis soluit, ut pulchre per *Sil. ad l. 1. C. commodat. vel per Rip. de pest. fol. 8. nu. 48.* Et est materia ita frequens, & quotidiana, & multo sub spe aliqua conductioni in breui ore tempore, quam si necessarium, & postea exitus non succedit, mutatur in peritorem, quæ minus scilicet eueniunt.

- 17 Et locum operas ad opus aliquod faciendum intel-

ligitur, ut perficiatur, non ut inchoet tantum, *l. rei, §. opere, ff. de verb. signif. vbi Alciat. declarat* in opere certam formam habere, nec secus in alijs certam formam non habentibus, ut paries, fouea, maceries, nam etiam si incepta sit dicitur opus perfectum, secus si certi termini vel mensura addita proponantur, ut ibi per eum.

De sexto gradu attendendum.

Verborum significatio, Oblatio, Arbitrium, Conventus, Præcarius, Ius Pretiosius, Ius Patronatus, Censu, Diffinitas.

Q V A E S T I O 1.

- 1 QUAERO, vendi tibi fundum, vel domum, vel rem aliam, cum pacto his verbis concepto, ne exeat manus conductoris, nunquid locare poterit? Et videtur de conductione non, cum verbum manus large sumatur nolum pro translatione dominij, sed pro usu simplici, & dum modo quous dominum ponatur extra manus, *l. 1. ff. de positi. l. apud antiquos, post pr. & de furt. l. 1. & 2. ff. de vfu, & habet.*

- 2 Et hanc opinionem tenuit Cin. & post eum Alber. Bald. & Salic. in *l. si. C. de reb. alien. non alienand. Bald. in l. 2. C. de fideicommissis.*

- 3 Pro contraria parte facit, quia vere proprie manus intelligitur pro dominio, *l. manumissiones, ff. de inst. & iure, & per locationem non transferitur dominium, neque possit singulis, non solis, ff. locat. merito, & r.*

- Et hanc opinionem tenuit Bald. in *l. voluntas, C. de fideicommissis*. Ioan. And. in *cap. de immunit. recte in 6.* Et hæc est communis opinio, teste *l. si. in d. l. manumissiones, nu. 6. Petr. Girard. Oppiz. in §. d. nu. 25.* ibi, limitatur de nouo.

- 4 Limita itaque in locatione ad longum tempus, per quam dominium transferitur, prout dixi superius de locatione ad longum tempus.

- 5 Limita secundo si fiat locatio in potentioris materia quo non sit verisimilis recuperatio. Fulg. in *d. l. manumissiones, argum. l. qui habet in prin. ff. de legat. 3.* faciunt quæ dicitur superius de colono nullo, ad *l. ne cui, C. locat.*

- 6 Res igitur locata est in manu locantis. Et postquam incidit terminus de manu, & eius significatione, vnum obiter dicam ad propositum materię locati, & conducti, de qua agimus ad intellectum *leg. mulieris, ff. de verb. signif. vbi in manus pretiosidell artis significat, meo idem, quæ a tis nomine debetur architecto. V. gilius.* Atque cumque manus inter se operumque labores, miratur. *Iul. Solin. & edes manus Dediti ostendebant.*

- 7 Vnde manu precium dicitur in hac locati & conducti materia, vel non tam materię ratio, quam manus, & artis dicitur, ad *l. 30. §. 3. ff. locat.*

Q V A E S T I O II.

- 1 QUAERO in contractu locationis, & conductionis, verba quomodo sint intelligenda?

- 1 Et videbatur large, ex *c. cum dilectus, in fine, de donat. vbi in contractibus larga sit interpretatio.*

- 2 Contrarium verus videtur ut verba sint stricte interpretanda, hinc dicebat Bald. in *l. impotem, in fine, C. locat.*

C. loc. st. quod si in vna tenuta adest, & includitur vna
plantities diuersi nominis locata tali tenuta non ve-
niet illa plantities diuersi nominis licet includatur.
tenetur. Aimo. conf. 302. xam. 20.

3 Et hoc praecedit praecipue in locationibus gabellarum, dationum, pedagiorum, in quibus fit admodum stricta interpretatio. Vnde datio simpliciter locata, non venit superinductum. Ferrat. de gabell. nu. 405. similiter locata datio vnius loci non venit alterius loci. Burfat. conf. 100. num. 23. not. 1.

4 Pariter locatio iacta cum clausula in circa decia-
rabitur de modico arbitrio boni viri. Alex. conf. 29.
vol. 5. fol. 5. conf. 8. conf. 10. no. 8. vol. 101.
pulchre Parif. conf. 104. no. 35. vol. 1. Strach. de mercat-
ur. in tit. de mani. par. 3. no. 1. vbi loquitur in ter-
minis locati & conducti, hic locum natum, & dixi esse
capacitatem amphorum mille in circa. fac. Menoc.
de publie. ind. conf. 86.

5 Materia in practica satis frequens, maxime in depositionibus testium, vbi saepius loquuntur per verba in circa.

6 Similitur locato castro, vel villa eum territorio, & terreno non comprehenditur loca sine fructu ad culturam penitus inhabilia, nec fontes, nec rui aquarum, nisi quatenus faciunt ad culturam agris, idem locator de residuo disponere poterit. Bart. per illum restum, in l. 1. de mancip. & colon. par. commendat. Roma. *l. final. 22 ff. si locatur.*

7 Refringitur hoc dictum vitra ibi apostillantes, ve
verificetur in locatione, vel emphyteusis, secus in aliis
concessionibus. Veron. d. fermit. q. 11. c. prae. s. de flu-
min. v. c. si dominus s. alienis.

8 Limitatur secundo, ut veniant nemora, & filij
que per conductorem possunt extirpari, & cædi, &
ad culturam redigi, & vinea plantari, & alia vitia,
Barbac. conf. 54. col. 1. lib. 4. & conf. 57. col. 2. rod. volu.
Menoch. rom. 12.

9 Et locato fundo nulla facta expressione fructuum intelligitur de natecipibus in fundo conducto, & scilicet cum qualitate ipsius. Bar. in l. dominus praedium. C. de heredit. & reus. lib. 11.

10 Bene verum est, quod si locatur fundus nulla facienda
mentionem de arborebus, quod habebit etiam partem
conduci et in fructibus arborum. Ioan. Andr. ad Specu-
lulum in tit. de forto, §. t. ver. fit. quid si colonus, reputat
in praeclia fingulare. Ita. in l. quicquid asfringende, §.
col. 3. circa medium ff. de verb. obligat. Roma. panter
hoc valde commendans, in ff. l. 150. Titae. de retrac-
tatu. §. 5. §. 4. glof. t. q. 2. reputat egrégium dictum alibi fi-
ngimus in princip. sub ann. 55. Campeg. de dot. q. 81.
part. 1. Baiba. in l. cum actus simus, fol. 22. c. de iudi-
commiss. vbi appellat dictum elegans; & aureum.
idem Ita. in l. 1. nu. 33. ff. folio. matrimonio. l. t. in huc.
Cod. de imp. employ. in l. 1. colum. 3. ti. de legibus. Fel.
in c. rora. dictio, l. extra medium & ofusio delegat.
Angel. in l. euri ff. de rui. pred. vltima. in verb. fru-
ctus arborum.

11 Bene verum est, quod si conduitor promisit plantare vineam, & non plantauit, an eadem a contractu, vel teneatur ad interesse, notabilis est questio, & practicaibilis, & Bal. iudicabit tunc quod caderet a iure locoq. i. fin. §. fin. C. commun. delega. commendat. l. lo. in l. i. in 4. notab. C. de iur. emptor.

13. Limitatur hoc esse verum in pactum de plantando

vineam principaliter dedit causam contractui, secus si veniret accessorie, quia tunc tenetur solum ad interdictum. Cort. in memorabil. in verbo locui vineam. vnde erit diligenter animadvertendum, quia multi statim agunt ad caducitatem ex capiti non implementi. Marfil. iug. 582. Est etiam casus admodum frequens, multi enim conducunt laboratorem, & promittunt dare mercedem fructuum locatorem, & insuper promittunt aliquid aliud, puta plantare vineam, vel tot arbores quolibet anno, vel fabricare casam, vel quid simile, nam si tale pactu conductor non obseruat, non pot agi ad caducitatem, sed debet attendi quod principaliter fuerit appositum grana alterius, vt dictum est.

t3 Ampliator prædica omnia, etiam si conductio facta esset verbus generalibus, et pregnantibus, venditio locatio facta cum pacto, ut liceat conductori recedere, repositi mentem quodcumque voluerit intelligitur, et refringitur nisi pacto mentem fecerit aliam eductior, per quem videatur ab illa conductioe recedisse, reputa si petierit nisi adimpleri promissa, ita fugaciter dixit Salic. in *communi forie*, in fine, C. de pact. in *tr. emptor. et venditor*, commendat *Paul. in cap. fides. col. 2. de re iuris. Marli. sur. tit. vltim.*

O V Æ S T I O III.

Q Væro verba contractus locationis, & condictionis contra quem sint interpretanda. Et si tunc contra locatorem, qui potuit legem apertius discernere, *vetustibus, ff. de pact. l. Labeo. C. de scriptis, ff. de contrahend. emp. l. quicquid usufructu, ff. de ac. verb. oblig. Bal. cons. 160, par. 1. Corn. cons. 16 in princ. Gozad. consil. 74, num. 3. Dec. in terminis, in l. femina, sub num. 113, verum. no. glo. ff. de rer. iur.*

2 Declaramus, aut locatur fit fundat in verbis, & contra cum fit interpretatio, aut cōducitur fit fundat in verbis, & contra cum fit interpretatio. De primo Roman. *conf. 95. num. 2. vbi* Mandol. *Corn. conf. 95. num. 1.* Partic. *conf. 64. num. 5. vol. 1.* Bural. *conf. 104. num. 13. vol. 1.* Pute. *de off. tōd. lib. 1. vbi* in casu de restituendo possessionem vacuum in fine conduci. *is. vbi* aliud in modo super euenit.

3 Defecundo *lat* in terminis *conf. 45. colum. i. in fine*
vol. 3. Hinc dicit *Pile. q. 9.* quod si colonus promissus
 dare locatorem partem omnium fructuum, lapidibus
 exceptis, quod si ex lapidibus in laboratorio existentibus
 calcem faciat, quod de ea partem dare non debet
 quia transiunt in aliam speciem ex industria, & labore
 conductoris, commendat *to. Andr. ad Specul. in iur.*
de locat. §. x. verij. quid si colonus; vbi idem dicit in *vul-*
lano, lino, & similibus. lat. valde commendat, in iur.
vetustibus. ff. de pug.

4 Limita in casu *l. infulam ff. qui pot. in pig. habeantur*, ubi est casus in materia locati & conducti, & præfertur venditor in pignore super pensione, & ratio est, quia erat conventio clam super principali, & sic super accessoriis.

Q V A E S T I O III.

Q VERO, an dispositio glo. in i. tale passum, §. si. ff. de pass. procedat in contractu locationis & conductionis, utique sic. Ruin. conf. 74. num. 11. vol. 1.

a Limita ut non procedat, quando aliquid in totum

Tractatus D. Vincentij Carocij

est omnium per inclusionem alterius, sed quando venit ad aliud expressum. Bald. in l. 1. circa finem, C. de her. quibus ut iudicet.

- 3 Limita secundo, ut procedat in extensione facienda de casu ad casum, secus de persona ad personam. Ru. n. d. c. 474.

Quas declarationes apposui in materia locati & conducti, & ultra alios ad declarationem practicabilis glo. in d. l. tale passum, §. final. quam multum plene proficiuntur.

QVÆSTIO V.

Tempus.

FACTA est locatio de triennio, vel alio tempore quomodo intelligitur an de vitulivo continuo?

- 1 Videbatur de vitulivo, ut fiat interpretatio contra locatorem, qui potuit legem a pertius dicere, prout superius vidimus.

- 2 Pro contraria parte facit, quia tempus in dubio intelligitur continuum, non vitulivo. Riminald. consil. 10. num. 24. vol. 1. Bard. de temp. vit. & continuo, c. 3. num. 9. & 8. n. 1. cap. 18. num. 18.

Et hanc partem tenent in terminis. Bald. in l. si cum heredes, C. locat. sequitur Alex. in l. si scire debemus, num. 4. in l. si procurator, num. 6. d. stipulatio illa, §. final. num. 5. ff. de verb. obligat. Rou. de statut. vrb. praescript. 2. num. 22.

- 3 Circa vero tempus, intra quod opus fieri debet vi, de infra questione sequenti.

QVÆSTIO VI.

FACTA est locatio non designato loco, nec tempore ad opus puta faciendum, quomodo hoc intelligendum erit?

- 1 Vtiq. circa locum declarandum per conductorem, & circa tempus arbitrio boni viri, Bald. in l. libertus, c. 1. C. de oper. libert. Bart. in l. continuus, §. qui insulam, ff. de verb. oblig. ubi dicit, quod si non incubatur potest agi ad interesse, faciunt ad predicta not. per lat. in l. in bona fidei, ff. de eo, quod certo loco.

Occurrit saepius in facto, quod munit conductum laboratorum ad construendum domum simpliciter reumpro aliquo nova appositio. oritur contentio, recurrendum est ad arbitrium boni viri, & iudicis.

QVÆSTIO VII.

Sicut nascitur dissensus inter locatorem, & conductorem ex incertitudine loci, & temporis, ita ex incertitudine pensionis non certificatur, unde si sunt discordes in quantitate, recurrit ad arbitrium iudicis.

- 1 Cuiusmodi in l. ne cui in fine, C. locat. sequitur Papianus, in forma libelli ad hunc praescriptum in verbo, florenus, in princip. si hinc, in capit. 1. numer. 2. 1. versicul. item bonitas temporis, ex quibus caus. fund. amitt. per l. insulam, §. in operis, ff. locat. iacob. Menoch. de arbit. iudic. c. 22.

- 2 Et locatio semper intelligitur in dubio facta iusta proportionem pensionis, & iustum in similibus fieri, & in vicinis locis, licet reconditum sit magnam quia fit relictio ad proportionem pensionis, item in c. 1. §. quia tamen de contrahens inter mascul. & femin.

Hieronymus de Mont. in tra. hinc. regum. l. 90. num. 12. per l. exceptio, C. locat. de qua materia superius vidimus, par. 1. d. d. de substantia locationis.

- 3 Vnde ex item, colligitur in citato loco, quod non est bona exceptio dicere, apparet per instrumentum de locatione puta totius tenementi, ergo totum tenementum est locatum, quia poterit replicari parvi refert de locatione praegnantia totius praedicti tenementi, si pensio est respectu modica, quia ad eam fieri debet proportio.

- 4 Colligitur etiam ex eodem, quod in similibus constitutendis, & perlocutendis attenduntur loca vicina si milita. Late Menoch. consil. 13. lib. 1. ubi in locatio venit posita in continuis, & pretium vel venditae in locatione comprehensa, & verisimilitudo, & consuetudo attenditur.

- 5 Pariter dicebat Bald. in l. emptorem, C. locat. iuxta finem, quod in Comitatu Bitioni est quaedam planties, quae vocatur planum Botionis, & sub ea est planties, quae vocatur planum Sancti Crispolti, si dominus locat planum Bitioni, non videtur & hoc locare planum Sancti Crispolti, licet sub locato continetur, quia illud specialiter denominabatur iuxta not. in leg. questum, §. final. ff. de fund. instrum. dixit elegans dictum. De c. consil. 146. col. 6. in prime.

Limita nisi vno nomine locari consueverit, committat per notabili Riminald. consil. 252. num. 5. Casus si sequens in fundo, qui sub vno potest habere specialem nomen.

Limitatur secundo, quod unica locatio non cōcludat nisi pretium, vel pensio sit correspondens habito respectu utriusque, ut considerat Menoch. consil. 337. num. 27. lib. 4. post Bart. in l. & conueniens, ff. de pact. tal. consil. 34. col. 2. vers. & quantitate, lib. 2. Socin. iura. consil. 43. num. 2. & 8. lib. 2.

Nec duae possessiones dicuntur vnae, ut vna legata veniat altera, si vni colonio locatur sint. Alex. consil. 169. num. 9. lib. 5. Cephal. consil. 144. numer. 18. lib. secundo.

- 5 Et si pensio sit collata in tertium, & conductio duo sicut in feudo, & fortasse per tempus conventu, & tertius non potest, vel non vult arbitrar. rec utitur pariter ad arbitrium boni viri, prout dixi alias ad materiam in l. si merces, ff. locat.

QVÆSTIO VIII.

- 1 Notabilis est casus secundum Bart. ibi in leg. ea lege, ff. locat. Quod si fuit factum pactum inter locatorem, & conductorem, quod si fundus non colatur, locari alij, & quid minus locatur, relictus primus conductor, quid si locauerit plus?

- 2 Visitatur dicendum pariter debet primo conductor, sicut etiam lentis opus in diminutione si minus locatur, pariter debet sentire commodum, & emolumentum si plus locatur, leg. secundum naturam, ff. de regulis iuris, reguli qui locat, lib. 6. §. illud, in l. stat. pro soc.

- 3 Contrarium determinat Iurisc. consil. cuius ratio videtur esse, quod tale pactum fuit appositum pro locatore, & ad eius fauorem, merito non debet in eius damnum retorqueri, & vit adversarius commercio.

- 4 Et per praedicta patet intellectus ad §. illud. insul. in l. pro soc. ultra scribentes in locis ordinariis, primo enim

enim ille textus loquitur in conventionem pro ambo-
bus appolita, sicut pro vno tantum, secundo ibi in cō-
tractu societatis, qui habet vim fraternitatis. *verum*,
ff. pro socio. Tertio ibi loquitur in correlativis, quia
damnum, & lucrum sunt correlativa. *l. si non fuerit*,
ff. pro socio. Quarto ibi, nullus contrahentium culpa
intervenit, in casu verò huius legis fuit facta con-
ventio ob culpam conductoris, merito in eius fau-
orem reflecti non debet, arg. *l. siue hereditaria*, *ff. si quis
negotia*, *ff. de neg. gest.* & hoc modo evitantur multa
contraria inspicendo in eius favorem, vel culpam si
sit quid principaliter introductum.

5 Et ad prædicta facit in simili in materia reloca-
tionis id, quod habetur in l. ite queritur, *ff. in lege*, *ff.
loca.* vbi si locavit tibi domum construendam pro cē-
tum infra annum, cum pacto, quod si non constru-
eres, possem alii relocare, & si cōtingat me plus loca-
re, quod tenearis ad illud plus, & quia non constru-
bas, locavi alteri pro centum, & decem plus, ita de-
cem teneas ad illud plus si locavi in eadem forma,
vel leuiori, scilicet si pro graviori, vt si locassem tibi vt
faceres tres cameras, ille vero, vt faceret quatuor, nā
propter hūc excessum videor dare illud plus, nō pro-
pter moram, ideo nocere nō debet, nec possum loca-
re, nisi transacto anno, & si est transactum tantū tē-
poris, vt certū sit non posse fieri, poterit fieri locatio
ante tempus, vt not. in *l. hoc iure*, *ff. de verb. oblig.*

6 Pariter si non locavi, sed ego met opus feci condu-
cendo operarios de die in diem, putare potero quod
plus expendero, non virtute pacti, sed ratione moræ,
vt tibi per Castren. Et quod dictum est de pacto oppo-
sito in favorem locatoris, quod non debet in eius dā-
num retorqueri, idem est in dispositione legali, *l. non
eo minus*, *C. de positi*.

7 Et ad propositū materiæ locati & cōducti, de qua
agimus, infertur, quod si cōductori faciēda est remis-
sio propter sterilitatem, vt suo loco diximus, non fit
ecōtra duplicanda est pensio cōductio propter steri-
lilitatem, & hoc siue proveniat diligētia, & industria
coloni, siue casu, & fortuna, siue augmentum sit ma-
gnum, siue modicum, vt contra glo. & Bart. tenet Ca-
stren. in *l. si merces*, *ff. vi. m. stor.* nu. 6. *ff. locat.*

Q V A E S T I O I X.

Q Væro, facta est locatio ad lōgum tempus pro-
le, & successoribus, an veniant filie feminæ,

1 Et videbatur dicendum quod si quia masculinum
concipt femininum, leg. qui duos, & *l. ferni de lega. 3.
l. 1. ff. de verb. signific.* late Anton. Gabr. de verbis, si-
gnificat. conclus. 6. & hæc est communis opinio. Cur-
tium. conf. 153. & 163. num. 2. Secundo facit, quia ver-
bum, successoribus, generale etie videtur, vt late deducit
Soci. conf. 245. col. 6. vol. 2.

2 Contrarium etie verius, vt masculi tātum comprē-
hendatur, vt late deducit Bald. in *rap. 1. quib. mod.
fend. constitui possit*, dicens hoc perpetuo notandum
commendat Ruin. conf. 160. nu. 4. lib. 1. Alex. tenet in
l. quendam, *ff. nihil intersit*, num. 7. *ff. de edendo*. Soc. un-
conf. 227. numer. 3. lib. 2. Hieron. Magon. Rota Lucan.
decis. 14. nu. 20.

3 Et licet masculinum concipiat femininum, vt ex
communis dictum est, tamen fallit in contractibus,
in quibus masculinum non concipit femininum, &

hæc est communis opinio, Eman. in suo thesaur. lit-
tera M. nu. 78. & magis communem dicit Anton. Gabr.
in citato loco, num. 39. in fine. Nec obstat consilium
Socini in contrarium allegatum, quia loquitur in di-
versis terminis, prout viden potest.

Successor igitur simpliciter prolatus in masculo
tantum in contractibus verificatur, & hæc addi pos-
sent ad easque ponit Iul. Clar. in *semphyteusis*, qua-
sio 32. vbi ponit an feminæ veniat in emphyteusis,
& querit de appellatione hæredum, vel filiorum o-
mittens si fiat stipulatio per verbum, successoribus,
quod satis frequens est.

Q V A E S T I O X.

Q Væro an sub appellatione fructuum comprē-
hendatur merces magistrorum, & fabricorū,
vecturæ nauium, & bestiarū, & pensiones ducum,
1 Primo videbatur, quod non, per textum in *leg. mer-
cedes*, *ff. de petit. hæred.* vbi merces colonis acceptæ
vecturæ nauium, & iumentorum non sunt fructus,
sed loco fructuum, ergo non sunt proprie fructus.

2 Secundo per textum in *l. prædiorum*, *ff. de vñis*, vbi
pensiones accipiuntur pro fructibus, & sic non sunt
vere, & proprie fructus.

3 Tertio facit *l. vñis*, *ff. de verb. signific.*

4 Pro contraria parte facit *l. si namis*, *ff. de rei vendi-
cat.* vbi fructus appellantur, & tanquam fructus de-
bentur pro resolutione ponam aliquas conclusiones.
caus. & effeuses quibus patebit veritas præcens
indagationis.

5 Prima igitur conclusio sit a proprietate verborū.
Mercedes, pensiones, & vecturæ non sunt proprie fru-
ctus, sed bene loco fructuum habentur. ita probant iu-
ra per prima parte superius adducta, not. glo. in *l. vñis*,
ff. de vñis, in *leg. 1. ff. fructus*, *C. de annon. & tribut.*
lib. 2. Butr. & ibi *mol. in c. cum dilectis*, de consecra-
tione. *Ab. i. de dec. 44. nu. 7. late Tiraquel. de retrall. di-
gnat. ff. 15. gl. c. 27.*

6 Vnde non venient in statuto faciente mentionem
de fructibus. in *l. dimortio*, nu. 32. vbi *lit. nu. 9. ff. solut.
matrim.*

7 Secunda sit conclusio ad not. in *leg. 1. C. de annon. &
tribut. lib. 1. locator*, qui recipit annuales pensiones,
quæ sunt loco fructuum, tenetur ad onera, & tributa,
vt not. in *l. 1. per Luc. de Penna* qui hoc deducit, &
dixi suo loco.

8 Tertia conclusio sit, petens in libello fructus, com-
prehendit etiam pensiones. Bald. in *l. traditio*, in fin. *C.
de pass. Machel. patrocini*. 15. num. 12.

9 Quarta sit conclusio, pensiones, vecturæ, & merce-
des a multis appellantur fructus industriales. *Coras.
lib. 5. Miscellaneorum cap. 9.* reprehendens illos, qui
inepto nomine ciuiles appellant. *Dida. lib. 1. variat.
resol. cap. 3. num. 6.* Copus de fructibus, *lib. 1. c. 3. nu. 2.*
Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. cent. 3. cas. 201. num. 25.
a mulis ciuiles. *Bartol. in l. ex diverso*, num. 1. *ff. de rei
vendit.* Castren. in *leg. si natus*, num. 1. *ff. eodem.* Beron.
in *c. gravis*, nu. 9. de *res. solut.* Varonius, *lib. 2. decla-
rat. 41. nu. 10.* Loriat. de fructibus axiomate 16. *Me-
noch. de recuperand. poss. ff. remed. 15. sub num. 63.* alij
milios appellant vt per *abb. in d. c. gravis*, numer. 4.
alij ad similitudinem naturalium. Alex. and. conf. 142.
num. 7. lib. 5. *Afflic. decis. 44. nu. 7.* Rota cal. ad Alex.

Ita 3 conf.

Tactatus D. Vincentij Carocij

- conf. 181. in verbo pensiones libro 5. Marc. decif. 1420. Menoch. de prafumpt. lib. 4. prafumpt. 101. nu. 72.
- 10 Quinta fit conclusio mulier relicta usufructuaria omnium bonorum percipit pensiones, & vecturas, & si nondum tempus solutionis aduent transmittit ad heredes, si vero aduenit, debentur proprietario, si partem venit, partem non fit distributio pro rata. Ca. stren. conf. 114. vol. 2. Alex. conf. 15. num. 3. vol. 2. Borg. de usufruct. mulier. nu. 243. & huc est communis opinio. Paris. conf. 40. num. 7. volum. 1. Boer. decif. 23. num. 3. Tiraq. de retract. conuict. 6. v. glof. 4. numero 1. Machiel. patro. 16. Didac. var. resolat. cap. 15. num. 12. Ad do Alex. conf. 128. col. 1. lib. 1. Cuman. confil. 92. col. 2. Io. Cephal. conf. 612. num. 34. Franc. Marc. decif. 178. Purpur. conf. 107.
- 11 Ampliatur huc conclusio, vt procedat etiam in patre legitimo administratore. Bald. in l. cum oportet, col. pen. c. de bon. qua. liber. in l. 1. c. de usufruct.
- Ampliatur in redditibus gabeliarum locatarum. Bal. in citato iam loco.
- 12 Ampliatur secundo, vt nedum pensiones percipere possit, rerum locatarum a defuncto, sed ipsamet vsu. usufructuaria locare possit, cum locare dicitur in fructu. Bar. per illum tex. in l. cum in plures, ff. locat.
- 13 Ampliatur tertio, vt habuere possit, cum habitare sit fructus. Ius, qui bona, ff. in antiphrasi, ff. de pign. l. apud Iulianum, ff. tiff. de leg. 1. Papic. in forma libelli in questione reali, in verb. final. cum fructibus, nu. 9.
- 14 Hinc nlius locando bona olim filij patris dicitur ad re hereditatem. Marantia leg. is postea, numero 81. ff. de acquir. hereditat. & id vidi pluries articulatam, & deductam contra suum euentum filij heredem patris.
- Secus in extraneo herede instituto, qui locando, vel fructus percipiendo non dicitur adire nisi eorum animus aduendi, pura quod domus non habet neccesse iocari, vel uger eoli nam cessante necessitate inducitur adino, alias non. Menoch. de prafumpt. libro 4. prafumpt. 101. num. 76. ita interpreta do, ff. final. in fin. de hered. qual. Manric. de conceffur. vltim. volum. libro 2. titul. 10. nu. 19. 20. Et locacione inducitur additio in persona, quae libere contrahere possit, alias tecus, puta in muliere prohibita contrahere a statu sine certa forma. Balg. in l. 1. q. 17. Cod. qui admitt. vbi Zaccar. nu. mer. 76. Rumin. in numer. 298. Socin. confil. 92. num. 31. lib. 3.
- 15 Sexta fit conclusio, pensiones domorum, quarum dies nondum venit inter immobilia computantur, & sub appellatione immobilium continentur. Speculat. in tit. de fruct. & intereffe, ff. 1. verficet pone. Florian. in l. si iur. de usufructu. Bald. in cap. 1. in fine de pace tenenda. Soci. confil. 100. col. 2. libro 1. Caball. milleloq. 510. par. 2.
- 16 Vnde consecratis bonis immobilibus venient pensiones domorum tanquam immobilis sint. Gramm. conf. 52. in fin.
- 17 Similiter pensiones nondum exactae ex bonis locatis pertinent ad successorem, non heredem presbyteri mortui, nec ad resignantem, si resignauit, vt late de, dicit Borg. decif. 45. nu. 4. c. extendens constitutionem Iulij Terrij, siue beneficium valet per mortem, siue per resignationem.
- Cui addo Zabarell. confil. 79. Ancharan. conf. 116. Port. conf. 104. & 161.
- 18 Pariter fit diuisio inter emptorem, & venditorem pro rata, & dicuntur fructus de die in diem. Bald. in l. plus famulatus, ff. apud Marcellum, ff. de legat. 1. Salic. in l. iulianus, ff. fructibus, ff. de legat. 1. ad quem textum semper recurrimus. Didac. var. resolat. lib. 1. cap. 15. verficet, sed prafumptio. Gigas de pension. quastion. 53. pulchre in facti contingit Vincent. Franc. videndus decif. 79.
- 19 Septima fit conclusio ex l. apud ulia num. 5. ff. de legat. 1. heres ex mora tenetur ad pensiones domorum, vecturas lumentorum, nautium nautium, & alios fructus perceptos, & qui percipi poterunt ex relegata ipsi legatario.
- 20 Et non in eo occis difficultas est, quomodo intelligantur illa verba, & qui percipi poterunt, & verior opinio esse videtur hoc modo distinguendo, aut actor vult se referre ad illud, quod percipi potuisset singulis, & sic habebit remanens ad personam actoris, d. l. apud Iulianum, ff. 1. & l. i. nam, ff. de rei vendit. aut vult se referre ad illud, quod communiter percipi potuisset, & tunc non est differentia ad cuius personam fiat relatio, siue actoris, siue rei, quia communis estimatio attenditur. Iur. Beron. l. domum, c. de rei vendit. quem sequuntur Castren. Alexand. & lasin d. l. apud Iulianum, ff. 1. Barbat. confilio 80. col. 12. coram medium, lib. 3. R. vin. confilio 16. numero 19. in fine, libro 4. & hoc est vera, & communis opinio. Boer. decifione 268. qui num. 4. pariter attestatur in palatijs, & practica passim obseruari ad fructus, quos ipse actor communiter ab alijs percipere potuisset. Menoch. de recuperand. possit. remed. 1. q. 37. num. 370. vbi etiam in practica manet, quod in hoc casu, dum attenditur singulare interesse iuxta primum membrum huius distinctionis relatum, non fiat in simplici affectione animi, iuxta l. prelia rerum, ff. ad l. Falcidiam, sed actor vere probare debet, quod si fuisset in possessione, percipisset tot fructus.
- 21 Addo quod hanc dicit communem in l. apud Iulianum, ff. vbi Alexand. num. 4. ff. de legat. 1. Dec. in l. gene. valiter, col. fin. sub numero 5. ff. de regul. iur. Didac. in regul. peccatum, parte 2. ff. in fine, vbi in foro conscientie verissimam dicit.
- 22 Et fructus fuisse perceptos probatur simplici iuramento actoris, vel rei, qui legalior erit, & melius nouerit veritatem. glof. singulari. l. aliter, c. de nupt. ff. de sanctimis, in verbo, & si quidem, & in verbo iureiurando, quam singularem dixit Bald. in capite gramis, vers. & nota, de restitu. spoliat. l. aliter, d. ff. fructibus, col. 2. Boer. in allegata decif. in fine, & hoc est vnum primum legum ipsius iuramentum, & not. Bart. in d. ff. fructibus, in materia pensionum ad propositum materiam locati & conducti, quod vt plurimum communiter quilibet tor percipit ex locacionibus domorum, locet quando, que naicatur varietas.
- 23 Octaua fit conclusio ad materiam l. domum, c. de rei vendit. quae de pensionibus rerum locatarum loquitur, spoliator, & alius male fidei possessor restitutus est ad pensiones domorum, & alios fructus perceptos, & percipiendos, d. l. domum. Beron. in capite gramis, num. 60. de restitu. spoliat. R. ip. in leg. auctore, liter, ff. nihil commune, numer. 50. de restitu. spoliat. Cur. in un. conf. 41. in fine. Paris. conf. 1. numer. 147. lib. 1. Bald. in titul. de pluribus violent. num. 32. Plot. de in litem intrando, num. 372. secundum antiquam interpretationem.

- fructum, & §. 47. num. 1. secundum nouam. Tiraquell. de retrah. lignagier. §. 15. glof. 1. num. 28. & hæc est communis opinio. Viui. lib. 1. in verb. *spoliatus*.
- 24 Limitatur Domini de Rota, nisi spoliatus habeat aliquam rationabilem causam, vel colorem quare ita fecit, quia tunc non fit condemnatio ad fructus, qui percipi poterunt. Rot. decif. 596. in antiquis, attestans passim in Rotæ auditorio obseruari. Bisignet. de restitut. spoliat. c. 11. an conditio.
- 25 Pariter decreuerunt domini, quod occupare domum vacuum sine violentia, spoliator fructus non consequeretur. Rot. de restitut. spoliat. decif. 10. & 14. in nouis.
- 26 Similiter habens fundum pignoratam a domino tenebatur de fructibus, quos ipse debitor percipere potuisset, quia nullam habet iustam causam a Domino inducente, l. 2. C. de pignorat. actum. quam singularem ibi dixit Bald. & notabilem dixit Alex. ad Bart. in d. l. domum.
- 27 Limitatur alio notabili modo in practica, ut spoliator, vel alius malæ fidei possessor non teneatur ad fructus, qui percipi poterunt ex re meliorata in ferenda ratione melioramentorum, l. ceterum, versis. improbe tamen. ff. de rei vendicat. vbi Angel in practica dicit diligentissime notandum, quod malæ fidei possessor verus, aut præsumptus non teneatur ad fructus, qui percipi poterunt ex re possessa meliori facta industria, & artificio possessoris, dicens admodum vile pro malæ fidei possessoribus, qui vineas plantauerunt pro sumptu, vel ædificia construxerunt; non enim tenebuntur ad fructus, quos ex vineis, & ædificijs vberiores percipi poterunt, dicens esse casum quotidianum, & valde practicabilem. idem tenet Bald. in l. traditio, quæst. 10. C. de ass. empt. Salicet in leg. ratio. §. 1. ff. eod. Roman. dicens hoc perpetuo notandum, & ita iudicio singulari. 377. malæ fidei. Bero. in cap. 1. numer. 24. de vsu. Didac. var. resolutio. libr. 1. caput. 8. num. 14.
- 28 Finge quod domum admodum mediocrius sit solita locari pro lex, fuit per malæ fidei possessorem aucta de cameris, & stantijs, ut plus locari valeat, & ita iocata sit, utique melioramentorum ratio habenda est.
- 29 Et multo magis de fructibus percipiendis teneatur spoliator, vel alius malæ fidei possessor si occupasset rem minoris etiam cum titulo, quia titulus non excusabat a fructibus percipiendis, casus est notabilis in l. parti. §. prædictum. ff. de minor. quem singularem, & alibi non reperiri, dixit Crenet. inquit. 35. in sit. Roma. iug. 534. in sit. & conf. 434. in præfati in 3. dub. late Ital. in l. apud Iulianum, §. 1. in 1. not. 26. de leg. 1. Bero. in cap. 6. not. num. 34. de restitut. spoliat.
- 30 Non ita conclusio ad l. i. nam, §. §. ff. de rei vendit. de hoc diximus in præcedentibus.
- 31 Decima sit conclusio ad l. mercedis. ff. de petit. hereditat. quod conuenius iudicio petitionis hereditatis teneatur ad omnes fructus, & quam maxime ad mercedem, pensiones, & vecturas d. l. mercedis, & sic etiam in iudicio pensionis hereditatis consideratur materia locati & conducti.
- 32 Vndecima a sit conclusio ad Lexem autem, §. cum redhibetur, ff. de ad. edicti. in redhibitoria veniunt mercedis a conductore serui præsti. §. vel quæ præstari possunt.
- 33 Duodecima sit conclusio ad leg. prædiorum, ff. de
- var. vbi in bonæ fidei iudicijs, sicut veniunt fructus ex notis, pariter, & pensiones domorum.
- 34 Decimatertia sit conclusio, & casus, in quo habetur ratio mercedem. l. idem Iulianum, §. 1. ff. de ass. emptum. §. certe, in sit. de rerum diuis. vbi post lens fundum alienum, in quo bona fide ædificauit, detrahit mercedem fabricorum, & alias expensas.
- 35 Pariter iste bonæ fidei possessor facit fructus pro cultura, & cura, ut in §. si quis a non domino. in sit. de rerum diuisio. & sic in hoc etiam casu habetur ratio locati & conducti.
- 36 Decimaquarta sit conclusio, & casus, in quo habetur ratio locati & conducti, ad l. ratio, §. 1. & ibi not. Barto. ff. de ass. empt. vbi malæ fidei possessor teneatur ad restitutionem fructuum, licet eos perciperit propter eius industriam, & sollicitudinem, deducta huius sollicitudinis iusta mercede, quod in fero conscientie quomodo procedat, declarat Didac. in regul. peccatum par. 2. §. 6. col. pen.
- 37 Decimaquinta sit conclusio. In restitutione fructuum detrahuntur seruicia, l. fundum qui. ff. fam. hereditum. vbi l. C. ponit regulam generalem in nullo casu hæc impediri posse, ad dem. l. fructus, ff. solut. matrimo. Pute. decif. 314. parte secunda, vbi etiam vult, quod condemnatus ad restitutionem fructuum percipitorum teneatur ad fructus, ad hoc penes colonos existentes.
- 38 Decima sexta sit conclusio, in diuisione bonorum communium habetur ratio materiam locati, & cõdu. & ut mercedem calculatorem, æstimatorum, & agri. mensuram sunt communibus expensis, etiam altera parte contradicent, l. 4. §. ff. in regul. quæ ibi dicunt singularem Bald. Alberic. & Florian. Azo. in summa cons. titul. Cassan. in consuetud. Burgund. tit. de iustit. §. 6. in verb. per laus, num. 4. Salic. in l. 4. C. cod. de. Felix in cap. quia indicant, col. 1. de præfrip. Bab. in §. quadam, col. penult. de ass. Boer. attestans ita iudicatum, decif. 5. 1. in fin.
- 39 Decima septima sit conclusio. Errans in iure facit suas pensiones, & similes fructus. Felin. in cap. de quarta, num. 19. limitat. 2. de præfrip. Bab. in l. C. hys, num. 9. eod. tit. Curt. in cons. 71. et 6. Curtium. consil. 28. num. 6.
- 40 Limita quando talis errans esset effectus locupletior, quia tunc ad restitutionem teneatur, Felin. in de. de quarta, num. 31. vers. secunda restitutio. Meocho. in 15. r. med. remedi. recuper. p. off. num. 63.
- 41 Limitatur secundo, ut non procedat in errore, cuius resisteret, Bartol. in l. sed & si leg. §. scire, numero 4. ff. de petit. hereditas B. vid. in l. C. ius, num. 9. de præfrip. Alex. consil. 82. in fine, vol. 2. & consil. 21. col. fin. vol. 4.
- 42 Limitatur tertio, ut non procedat, quando is possessor iuret, propter iurum demeritum aliquando esse possessione priuandum, tunc istos fructus non facit suos, etiam in iure, vel in factu errauerit. ita notabiliter Angel. in l. prædiorum, ff. de petit. hereditas, vbi Cassan. hoc dictum lumopere commendat contra præfatos canonice institutos, qui propter eorum demerita iacent de debere priuari tanquam indignos, nam licet habeant dominium prælatorum, & iacent fructus suos, tamen si postea priuantur, teneatur ad restitutionem fructuum, commendat. Marfil. sigill. 268. dicens multes in facto occurrere.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 47 Quando vero dicatur lex resistere, vel non assistere, ponit Bal. in *non debemus*, C. de leg. & leg. cum lex, ff. de fideiuss. & quando dicatur aliquid contra, vel praeter legem, ponit Alex. in *l. supralaudata*, §. alteri, ff. de verb. obligat.
- 48 Limitatur tertio post litem contestatam: & multo magis post sententiam, am. Roman. ff. 15. Plur. de iustis iuram. §. 14. numer. 4. vbi dicit dare contra iustum iuramentum in litem.
- 49 Notandum insuper est quod error est difficilis probationis, unde probatur indicij, praesumptionibus, & circumstantijs. Innoc. in c. ad nostram, de rebus eccles. non alienand. Castrum. in l. aduocandi in fine, de iur. retrahendo. Micaud. de probat. concl. 639.
- 50 Cui addo, quod d. cum non fructus, & legalis persona excolat, & probat iustam causam credendi, glossa, ad omnibus commendatam, in leg. Titio fundus, in glossa magna in fine, ff. de fideiuss. & demonstrat, quam ibi Bart. & Castrum, iustum opere commendat, puta si auduit a patre suo, vel ab alio homine fide digno. Bal. in practica hoc iustum opere commendans, in l. indicia, C. de rei vendit. Angelus in l. si bona fideiuss. cod. tit. Alex. in l. 1. numer. 3. ff. de eo per quem factum est, i. in l. 1. certum, numer. 8. ff. si pater petat. Causador. de regul. cancellar. decif. 19. numer. 1. in fine, & haec est communis opinio. Ant. Caber. de malefic. concl. 7. numer. 38.
- Et error iuris probatur iuramento in persona fide digna. Bald. in leg. si contra, C. si quis reus quipor. Cui. in c. conf. 7. i. in fine, numer. 15.
- 51 Limitatio ista persona conuersata sit cum viris literatis, quia non debet admitti ad hoc iuramentum, praeterquam si talis persona in se sit iusta, & diligens. Gratian. decif. 79. numer. 7. Adde videri, quod si trater ex sua aduocatione fundum acquisiuit, commendando fructus non per hoc videtur communicare proprietatem. Salic. in l. si pater, C. de commun. vtriusque iudic. Pet. de Vbi. de duob. fratrib. part. i. numer. 31. Alexander. consil. 24. in fine lib. 1. & consil. 48. column. 2. lib. 2. late Joseph. de Ludouic. consilij. 53. column. 37. circa medium.
- 52 Illud non omittem, quod si vie relinquat vxori fructus omnium bonorum, quod in tali legato non veniat id, quod ex expleatione prioru bonorum percipitur, quia non dicitur proprie fructus sed redditus. Bart. in l. i. mortis, ff. si viri solui. maritum commendat. Boer. decif. 24. datus cautela secundum Angel. in rubric. de iur. quod si vir, quod vxor tua habeat omnia ista, si cauisset dicere, reliqua vxori fructus, vltimum redditum, redditum, & proventum omnium, & singulorum bonorum meorum, per textum in capitulo grandi de supplen. ac legat. praelat. in verbo redditibus, & proventibus.
- 53 Vnde plura sunt in proposito nomina, quae habent vt excedentia, & excessa.
- 54 Fructus, qui quandoque dicuntur id omne, quod ad vltim hominis paratum est. l. in fructu, ff. de usufructu. legat. Papient. in forma libelli in action. reali, in verbo finem. cum fructibus, numer. 7.
- 55 Redditus, quod nomen generalius est, nam quicquid est in fructu, est in redditu, non e contra, vnde parus anile est in redditu, non in fructu, l. in pecuniam §. parus, ff. de iur. §. in pecuniam. Institut. de rerum diuisione, glossa. notab. in capitulo generali, in verbo redditus, de electio. lib. 6. vbi Franci. dicit valde notandum

in materia statutorum, immo comprehendit verbum redditus omnia iura, & utilitates, quae percipi possunt. Cardin. in Clement. 1. de excessu. praelat. Alciat. in l. fra. gem. ff. de verb. signif.

56 Conueniunt autem in aliquibus, quia fructus intelliguntur deductis expensis, prout alias diximus redditus similiter deductis expensis, & omni alio onere. Felin. in capitulo ad aures colum. prae. quoniam final. de rescript. pariter siue legantur fructus fundi, siue redditus, legatum morte finitur, vt auct. Alberic. in leg. fundo Triphiani, ff. de usufructu, legat. vbi etiam, Bartol. dicit vnum ad propositum materiam locati & conditi, de qua agimus, & pariter ad interpretationem verbi fructus, quod si legatur fructus fundi, si fundus conuenit locati ad quantitatem, illa qualitas censetur legata, & si pecunia, pecunia censetur legata, nec soluitur pecunia pro fructibus, nisi post consumptionem deueniatur ad estimationem, & legatus fructus fundi, intelligitur deducta parte coloni, quod pugnat in venditione, prout alias dixi, & sic verbum fructus adaptatur ad solitam responsionem, siue in pecunia, siue in quantitate hoc fiat, & intelligitur deducta parte coloni.

57 Proventus idem est, quod redditus. Spieg. in lexico, in verbo, proventus.

58 Oblationes, quo nomine comprehenduntur omnia, quae ex facto hominis proueniunt, vt oblationes, funera, aaria, sigillum, parui, & magni redditus, & similia, capitulum vbi maius, §. promissiones, de electio. lib. 6. Clement. statutum, eodem tituli. Oblatio, ff. de verb. significatio. glossa. in l. §. exercitorem, ff. de exercitor. bonis textus in capitulo. present. §. porro, de officio de legat. & differunt a fructu, quia proprie fructus percipiunt ex re, vt frumentum ex praedio. Oblationes propter rem, vt pensiones ex damo locata, prout explicat Alberic. in leg. vltimu fructu legat. 10. prae. ff. de usufructu.

59 Remolumentum generalissimum nomen est pro omni utilitate, ea re locata proueniente, l. i. Cod. qui admitt. asp. l. de testibus, libro 6. late Boer. decif. 224. numer. 6. vbi dicit similia verba apponi solere in locatibus bonorum, & ponit Enigol. consil. 162. & propterea hic apponui.

60 Solent etiam apponi in fine similibus verborum alia verba pregnantia iuxta qualitatem factorum puta quandoque, & omnia alia iura, praerogatiua, & praeremissiones, vt per Boer. in citato loco. Est etiam locatio fructuum in materia resignationis, de qua per Caputaq. decif. 43. p. 3. vbi quando oblat reliquata,

QVÆSTIO XII.

De Beneplacito.

Vtilis, quotidiana, & practiceabilis est indagatio ne dum in contractu locationis & conductus, sed in omni alio contractu de beneplacito, ob id ponam conclusiones aliquas.

Prima igitur conclusio sit, locatio facta ad certum tempus, deinde ad beneplacitum intelligitur ad eandem, & non vltra. Añ. in capitulo. t. quibus mod. feud. comiti. post Bal. consil. 101. vbi dicit, col. 1. in ver. vltimo ad tertium, lib. 3.

Nisi dictum sit toties &c. vbi per eum, & per Sa-

Locati, & Conducti Pars V.

245

- cin, confilio inferius allegando, Bursai. *confil.* 331. num. 146. lib. 3.
- 2 Secunda sit conclusio, conductio morte finitur, si facta sit ad beneplacitum, & sic. *loc. Ang. conf.* 27. col. 9. Gozzad. *confil.* 22. num. 7. Martii. in l. si. un. 41. si. de q. Corn. *conf.* 235. & 92. vol. 2. post Bart. in l. censestis, ff. de verb. oblig. & in l. & quia, si de iurisd. omni. iud. Gemina. in c. si delegatus, de offic. deleg. lib. 6. Sebati. Medicin. *tratt. mort.* omnia soluit, concl. 16.
- 3 Addo Socin. iun. *conf.* 63. vol. 2. Didac. *vari. resolut.* lib. 3. cap. 15. num. 2. & hæc est verior, & magis communis opinio, ut per Dec. in l. 3. *prope finem*, ff. de re. gul. iur. l. 1. in l. non solum, §. morte, numer. 2. ff. de non. oper. unciat. Curt. *confil.* 235. Guid. Pap. *decif.* 119. Alex. *conf.* 128. lib. 6. Rimonia. *conf.* 241. num. 9. vol. 3. 234. num. 164. vol. 2.
- 4 Limitatur, ut non procedat in morte civili, quæ in hoc non æquiparatur morti naturali. Bero. q. 5. *fa. misit*, 103. num. 5.
- 5 Limita secundo, ut procedat, quando simpliciter fuit appositum beneplacitum, secus si etiam alia verba sint apposta, puta cum reuocatione, vel disdicta tot mensium. Socin. *confil.* 77. *versic.* aliquando appositum, vol. 3. Jacob. de S. Georgio. in l. morte maioris, ff. de iurisd. omni. iudicium. Caltra. de Societ. of. sic. c. 55. num. 13. & ad renouatione sufficit renouatio vnus tantum, idem. c. 65. num. 6.
- 6 Limitatur tertio, quando beneplacitum refertur ad personam propriam, secus si ad officium, vel dignitatem, postea a beneplacito de offi. illius, nisi cõ. ditor. Verba Decii in terminis locati & conducti, *conf.* 108. sub num. 5. Felin. in c. ex literis, *versic. a. casus*, de consensu. Ruin. *conf.* 104. num. 2. lib. 5. late Iacob. Menoch. de arbit. iudic. q. 69. num. 7.
- 7 Addo quod si non sit lecta mors, sed finitum officium, vel dignitas concedentis, vtiq; beneplacitum dicitur reuocatum, & finitum, Bal. *notabiliter* in c. si gratioso de rescrip. per textum in l. Lutus, la prima, ff. de fidei commiss. libertas. Feder. de Sen. *conf.* 251.
- 8 Quod est in practica notandum, nedom in materia locati, & conducti, sed ad fauorem iuueniu, qui præstant istas fideiussiones de repræsentando ad beneplacitum D. Gubernatoris, nam finito officio ex. pirant.
- 9 Quid si concessio facta sit nomine proprio conducentis, & dignitas quid erit attendendum. Ioan. And. in d. c. si gratioso, dicit attendenda esse dignitatem, idem tenet Hostiensis in cap. quoniam. Abb. de offic. de legat. Bart. in l. morte, tenet inipendium quid præcedat, per l. si seruus communis Titij, §. fin. vbi late, Bart. & de stipul. *seruorum*.
- 10 Videbatur fortasse distingui posse, aut verba proferuntur appellatiue, aut diuinitiu, tunc transit ad hæredes in materia sui natura transitoria, prout est locatio, & conductio, alias attenditur quid præcedat in scriptura, si diuinitiu, tunc finito officio expirat ut per Dominici. in d. c. si gratioso, licet ibi aliquantulum dubitet in fin. *verbis*.
- 11 Quid si quis habeat dignitatem nomine a lieño, prout Vicarius Episcopi, vtiq; concessio finito officio expirat, & hæc communis opinio. Imol. in d. c. quoniam Abbas, l. 1. ad l. morte, num. 69. ff. de iurisd. omni. iudic. reprehendens alios aliter tenentes.
- 12 Quid si fuerit dictum loco quoad reuocauero, nũ.

- quid per mortem dicitur facta reuocatio, & hæc est communis opinio. Didac. in d. c. 15. num. 2. Eman. in suo thesaur. *libera V. num.* 64.
- 3 Quid si locatio, vel concessio sit facta ad beneplacitum, poterit ne indillindte reuocari? vtiq; sine causa legitima non poterit, Capic. *decif.* 116. vnde Potestas beneplacito posuit non deberet sine causa reuocare.
- 4 Et (semper talis locatio, vel concessio intelligitur arbitrio boni viri, & hæc reputatur notabilis limitatio, Bald. in l. meminisse de offic. proconsulis, & legati. Franc. in c. si delegatus, col. 3. de offic. deleg. lib. 6. Bald. in l. fin. §. 1. num. 4. C. commun. de legat. cum multis per talon. l. si sit legatum, num. 4. in fine de leg. 2.
- 5 Addo Ruin. *confil.* 171. num. 6. lib. 1. Felin. in c. 1. col. antepenul. vbi etiam Andr. ab Exea, num. 391. *con. dit.* tionibus, vbi limitat, nisi attentio communi vti lo, quendi illius loci talia verba ad beneplacitum libe. rum importaret, & non boni viri arbitrium, prout apud Gallos ita intelligendo decif. Guid. Pap. *decif.* 475. & Corn. *conf.* 156. col. penultim. lib. 3. Menoch. de arbit. iudic. q. 8. num. 10.
- 6 Altera sit conclusio locati, vel conductio ad beneplacitum ab initio est pura, & perfecta non conditionalis, licet postea resoluitur, ita contra Bartol. tenent scribentes in l. censestis, §. final. vbi Alex. l. 1. & alij, ff. de verb. oblig. & hæc est vera, & magis cõ. munit opinio contra Bart. teste Dec. *conf.* 108. num. 5.
- 8 Quarta sit conclusio, officialis ad beneplacitum principis reputatur perpetuum, Alex. in l. principalibus, in fine, si si cert. petat. & ibi late lat. Bart. in l. de pupillo, §. si quis ipse pratoriq. 3. ff. de non. oper. unciat. Cin. & Bal. in l. quisquis, C. si cert. petat. Bal. in l. solent in fine, q. 4. de offic. proconsulis, & hoc propter dubium lat. in l. iussit in notab. 2. ff. de condit. indebit. & in l. Striclinus, apud Pamphilum, §. stipulatus, column. c. 1. ff. de verb. obligat. Paris. de lib. fundic. in verbis contrabere, num. 7. Cassan. in consuetud. Burgund. rubric. 1. §. 6. num. 82. Pedemon. *decif.* 144. n. 13. Caballi. millelog. 217. num. 3. Tiraguel. de retrah. *comment.* §. 2. glo. 1. num. 74.
- Et per hoc in facti contingencia occurrit, ad officiales in Ciuitatibus, & locis sedis Apostolicæ (ubi otis, habet iurisdictionem, sed vacante, de qua nolum verbum. Extra, ne fed vacante, & est casus sic, quens vtilis & quotidianus, & vtiq; eorum iurisdic. vna est & nullo modo expirat, quado in patient bus literis, sic clausula ad beneplacitum nostrum, cum in hoc versetur publicus fauor, & vtilitas, loquendo de iudicibus ordinariis, Bart. in l. meminisse, prope finem, col. 4. de offic. proconf. & legati vbi requiritur reuocatio lucentioris Principis concedenti, & textu in §. si, per hoc, ant. de quator. lequitur Francus in c. si delegatus, de offic. del. lib. 6. Parit. de Put. in *tratt. iudic.* in verbo officialis *versic.* si Principes c. hoc vade commen. dans in practica, *dec.* 16. num. 2. Vant. de null. iurisd. deleg. num. 104. vbi respondet ad c. si gratioso, quia ibi cessat fauor publicus, Menoc. de arbit. q. 69. num. 8.
- Ultra quem amplatur, etiam si Princeps locutus sit in plurali, puta ad beneplacitum nostrum, & non apponendo successorum, siue in singulari, quoad reuocauero, late ex communi in l. censestis, §. si ita stipulatus, n. 14. de verb. oblig. & magis communem dicit Socin. *confil.* 78. *versic.* 5. & vbi lib. 3. & ratio est quia licet voluntas morte finatur, textus in materia locati

Tractatus D. Vincentij Carocij

loc. non tamen inducit reuocatio, l. locati. c. mand. pulchre. Ruy. videndus conf. 15. §. 7. lib. 1. Maic. concl. 188.

Quinta fit conclusio, si conditor, vel alius debitor promissit soluere ad beneplacitum loca totis, vel alterius creditoris non potest incontinenti exigi, sed daci debeat aliquod temporis spatium. Bac. in l. si p. nam. ff. de verb. obligat. glo. in l. penult. c. commodat. Pannocm. in c. 2. in fine de precario, & huc est verba, & communis opinio. Rip. in l. ita stipulatus. num. 70. ff. de verb. obligat.

Ampla idem in venditore, & irregulari, quia potuit habitare vel locare. Nig. de pign. in 2. memb. 3. p. sub num. 19.

10 Casus frequens, & quotidianus pro instrumentis, quæ tota die hup, quam maxime in ciuitate Iudeæ, tunc pecunijs in mercatura, locatibus, & transactis, ubi apponuntur, illa verba, pro lex mensibus, deinde ad beneplacitum.

11 Sublimata nisi superueniret aliquis casus inopinatus, puta quod princeps velit a me rot. Rebuff. in l. cedore diem, versic. limitatur quando. ff. de verborum significat. Iosephus de Ludouice. conclusio. octaua, ampliat. sine prim.

Q V Æ S T I O XIII.

12 Vero, reperitur instrumentum emptionis extensum, & post instrumentum locationis abbreviatum cum clausula (& cetera) quomodo hoc intelligatur, utique intelligitur repetitæ clausulæ communes ad vicumque instrumentum ex quo isti contractus sunt inter se similes. l. 2. ff. loca. & alias superius vidimus, & ita tenet Bart. in l. Gallus, §. idem credendum. num. 3. in fine, ff. de liber. & postea. Ruin. conf. 76. num. 5. vel 1.

Q V Æ S T I O XIV.

13 Vero, quomodo differant inter se contractus locationis, & instrumentum locationis, & consuetudinis, est enim instrumentum scriptura Notarij de consuetudine pactum, contractus vero est ipsa consuetudo. Bart. in locatione ex implicitis in l. si quis legatum. cod. de. versic. in adneret, si de fals. Alex. conf. 122. col. 2. in principio, volum. 1. Bald. in l. finali. Cod. de fals. caus. & conf. 44. in princip. libro primo. Butr. & Panor. in rubric. de p. instrumentorum. Anchar. in cap. primo, quest. 20. de constitutionibus. Firmit. de gabell. in 6. par. principal. quest. 2. & iterum in 3. par. octaua partis principalis, quest. 25. Socin. conf. 32. col. 2. versic. quibus non obstat, lib. 3. & conf. 2. in principio cod. vol. Alex. conf. 170. col. 2. num. 3. lib. 2. & in rubric. de nou. oper. vniuers. col. 4. talon. in l. si seruum, §. cum qui chirographum, ff. de locat. 1. Dec. conf. 169. col. 2. versic. non obstat. Galies. ad form. camer. part. 1. q. 3. num. 1.

Vnde renuncians instrumentum non intelligitur renunciare contractui in eo appositum, sed tantum probationi ipsius instrumenti, ut voluit Bal. in l. Labeo, §. si si quis de pact. per l. 3. C. de fide instrument. se. quitur Dec. in cap. cum venerabilis, num. 17. de exception. conf. 17. col. 2. in conf. 169. ex ea in cap. 1. num. 160. de constitutionibus.

3 Poterit igitur isto casu probare contractum, vel conditionem in instrumento appositam, vel contractum renuncians alio modo, dummodo non per ipsum instrumentum, cuius probationi renunciauit. Boni. de statut. verb. prescrip. glo. 5. num. 8.

4 Vitiato, annullatoque instrumento locationis, vel alterius contractus non vitiatur, annullaturque contractus, si de eo alia apparet. Imol. Alex. tal. & alij in l. si seruum, §. cum qui ff. de legat. 1. Fulg. in l. busumodi, §. si ita, de legat. 1.

5 Et statutum annullans instrumentum non habet locum in contractu, cum sint diuersa. Alex. conf. 170. vol. 2. in principio vol. 7. Socin. conf. 92. colum. 6. versic. primum probatur vol. 3. Felin. in c. capitulum, col. 15. de rescript. late Roland. conf. 43. num. 14. vol. 3. Extra in r. 1. num. 160. de constitutionibus, & incipit tempus contractus non instrumenti. Alex. conf. 122. par. 2. Ficini. in verb. instrumentum, num. 10. Non econuerso vitiato contractu vitatur instrumentum, quod magis alicui est. Signorol. conf. 145. col. 2. licet contrarium tenet. Bal. in l. si. c. de litigiosis.

6 Limitatur prædicta omnia stante consuetudine loci, in quo vnum pro alio accipitur, & usurpatur, ut late deducit Tiraquell. de retrat. Lignac. §. 2. glo. 1. num. quinto.

A D D I T I O.

Limitatur secundo, quod statutum loquens de instrumentis extenditur ad contractum si aliunde probari non potest. puta si dicatur instrumentum usurarium, nam hoc casu fit extensum ad contractum, ex quo detegitur usura, ita tenet Rot. coram Marficam. ad dec. 16. de constituto. Et sic inferitur alia limitatio quod in materia et odiosa, & correctoria fit extensum de instrumentis ad contractum in his quæ concernunt precium anime prout in usura. Archid. c. 1. in verb. Quocunque de stat. Religios. lib. 6. Anver. in c. inter monasterium col. 1. de re iud. Abb. in r. extensore qui filij sint legitimi. Boni. de statu prescriptio. gl. 5. num. 10.

Q V Æ S T I O XV.

14 Vero insuper a n appellacione bonorum veniat actio ex locato, & ex conducto, & sic de alijs dicetur potest.

1 Primo videbatur quod non, per r. 3. versic. contra natos, de scismaticis lib. 6.

2 Secundo per textum in Clementina. 1. de iurisdictione, quibus in locis iura, & actiones ponuntur tanquam diuersa a bonis. Et hanc partem tenuit Bella mediet. 169. num. 7. Papien. in alio. hypothec. in verbo, sub eodem, num. 3.

3 Pro contraria parte affirmativa facit Loemen. Cod. que res pignori obligantur, ubi in obligatione bonorum veniunt iura, & actiones.

4 Secundo pro hac parte facit, l. bonorum, §. si ff. de verb. significatio, ubi in bonis annuauerat quod est in actionibus.

5 Et hæc opinio est verior, vt simpliciter loquendo abique aliqua adiectione veniant iura, & actiones, & in specie actio ex locato, & actio ex conducto, vt late deducit, Tiraq. in l. si veniam in verbo bona sub num. 7. C. de renouat. donat. & hæc est communis opinio. Ap. Gabi. de verb. significat. concl. 7. num. 3.

Addo

- 6 Adde in terminis loquentem in actione locati & conducti, Alciat. in l. bonorum, in verbo, actionem, ff. de verb. signific.
 7 Limitatur hæc conclusio, nisi apponatur illa adiectio mobilia, & immobilia, quia tunc non veniunt iura, & actiones, & hæc est magis communis opinio. Alex. in l. dno Pro. §. i. ff. de re iudicat. Ant. Gabr. de verb. signific. concl. 7. vbi hoc membrum in iuris modis declarat.
 8 Adde Couarruu. in c. relatum, il secundo de testa. mentis, C. in verbo nominum debitorum, Tiraq. de retrac. lignagier. §. i. gl. 7. vbi latissimè. Et in consideratione mobitum, & immobilium non veniunt iura & actiones, & hæc est communis opinio, Ari. Pinell. de bon. matr. in prin. n. 26. Iul. Clar. in §. fin. q. 78. vers. siue sine quatuor. Prol. Farinac. q. 25. n. 109. vbi pariter de communis.

A D D I T I O.

- Declaratur hæc prima limitatio nisi hereditas legis aliud suadet vel natura rei aliud requirat. Roman. ad l. si constante §. ultim. ff. solut. matrimo. smol. in c. nullis. De rebus Ecclesie non alienand. Card. conf. 66. & 72. Alex. conf. 264. lib. 6. Corn. conf. 229. in fin. lib. 4. Sor. conf. 151. in fine conf. 109. lib. 4.
 Declaratur secundo, nisi communis usus loquendi aliud suadet, nam ille principaliter attenditur. Oldr. conf. 319. fil. in prom. Decretal. col. 3.
 Declaratur tertio ut consideranda sit materia, nam fauores am. liquor. odia restringuntur. Pet. Petrb. de testam. conu. lib. 5. c. 3. sub n. 5.
 9 Limitatur secundo, si dicatur, bona sua, vel mea, cum illis pronominibus possessiuis, nam tunc non veniunt iura, neque actiones, vt not. Bar. Bal. & alij in l. si de stat. bonum, in l. fin. vers. item in dono, Cod. de iudic. l. ius. Adrian. toll. Arret. in §. fin. de iure natura li. gentium, & c. ius, l. ius in l. Gallus. §. videendum, ff. de liber. & p. omnibus.
 10 Contrarium periculum textum tenet Alciat. in leg. naturam, ff. de verb. signific. & hanc opinionem dixit veriorum post multos quos allegat. Andr. Tiraq. in l. si nunquam, in verbo, bona, sub ann. 8. in fine Cod. de reuoc. donat. vbi siue dicat bona sua indefinitè, siue vniuersaliter non a bona sua. Rebus. in l. rei, column. 7. vers. 3. res & c. ff. de verbo, signific. in l. bonorum, vers. 9. & c. Et communis opinio. Cragul. in c. Raimundus, in verbo cetera bona, n. 15. de testam. Gonsal. in §. om. num. p. 22. de aff. Pinell. de bonis matr. in rubr. par. c. num. 7. E. uan. l. iura. B. num. 37. Benincas. de aff. §. i. sub n. 15.
 11 Sublimita nisi apponantur verba designantia locum, quia iura & actiones non circumscribuntur locis, fidei commissum §. i. rat. cum ff. de iudic. leg. Causa in princip. ff. de legat. 2. l. vltim. §. legauerat, ff. de legat. 2. cum de latione §. si ff. de fund. instrum. & instrument. legat. §. in his, ff. de legat. 2. Bal. in l. i. ff. de stat. bonum. conf. 32. in §. lib. 2. Car. §. Florent. conf. 51. vbi rep. etat notabilem textum in d. l. Causa. late Corn. conf. 49. lib. 3. Soc. conf. 101. lib. 1. repetit. conf. 175. vol. 2. lib. 2. l. al. conf. 3. lib. 3.
 12 Vnde donans omnia bona vbiq. existentia, vel quæ Tulerit habere non veniunt nomina debitorum,

- iura, & actiones, Tiraquel. ad l. si nunquam, in verbo, bona, num. 9. C. de reuoc. donat. latus de retrac. lignagier, §. i. gl. 7. num. 11. in fine, & hæc est communis opinio, Alciat. in l. fin. num. 80. C. de pass. Eman. in suo thesaur. inter. A. num. 61.
 14 Limitatur secundo, vt appellatio bonorum simpliciter facta sine aliquo ad iudicio comprehendat iura, & actiones, vt non sit vere, & proprie, sed sit & per legis interpretationem. Vnde non procedit in statuto, vel simili materia, vbi verba proprie, sit & sit iustior terpretanda, pariter nec in merita exorbitant, vel odiosa. Dec. & Cagnol. ad l. qui actionem, ff. de regul. iur. Alciat. in l. Labeo. in l. actionem, ff. de ver. sign. Pat. de. c. 1. c. p. 1.
 14 Habui in facti contingentia in verbis instrumenti, & an in eo verba in dubio sint proprie, & sit ite intelligenda.
 15 Sed nunquid a dno competens ad pensionem, vel assensum erit connumeranda mobilia, vel mobilia appellatione veniat, vel immobilis, vt immobilium appellatione comprehendatur in donationibus, obligationibus, & similibus.
 16 Et multorum fuit opinio, mobilem reputari ex leg. sciendum, §. item qui in verbo cum vero, ff. qui testat. cogantur.
 17 Verum alij aliter distinguunt, aut intentatur actio personalis, & inter mobilia reputatur, si vero actio realis respectu rei immobilis, vt tributum, decimas, assensus, & similia, & tunc immobilis reputatur. Albert. in Auth. hoc ius porrectum, col. 5. vers. alij d. l. ius. gus. C. de acros. ecclesie, & in l. si in princip. ff. de don. ad hanc vitio loco recepit per liberos, §. Lucius, ff. de annu. l. ius in l. si §. ff. de contrah. emp.
 18 Quare verior est opinio, vt actio ad situm, mercedem, vel pensionem ex re locata, vel ad rem locatam non connumeretur nec inter mobilia, nec inter immobilis, sed tertia separata de per se inter distinctam constituat, & faciat, & hæc est communis opinio, Alex. in l. in §. ff. de val. & p. Craue. conf. 213. in fin. Guid. Pap. q. 29. Bero. in c. am. nullus, n. 73. de rebus ecclesie non alien. late Ari. Pinell. in par. rub. C. de bon. materia. num. 24. B. nan. Socarez. in suo thesaur. recepte. sent. in verbo, actio, num. 51.
 19 Adde, quod hanc dixit magis communem, & etiã veriorẽ, cui etiam ipse adhæret post multa relata de retrac. Lignagier. §. i. gl. 7. am. 17. Ant. Gabr. de verb. signific. concl. 7. in prin.
 20 Quæ vera est, & procedit etiam si apponatur verbum, quauicunque, vt voluit Pacif. conf. 25. col. pen. vol. 2.
 21 Si tamen de mente contrahentium testatoris, legis, vel statuti omnino esset facienda applicatio, tunc attendatur ad quod detur ad situm mobile, & illa reputabitur mobilis, si ad immob. le, & illa reputabitur immobilis, Alciat. post Bal. in l. momentum, ff. de verb. sign. Auffer. ad Tholoz. de off. 315. cum late per Tiraq. in citato loco sub n. 15.
 22 Aut igitur locator agat ad pensionem, vel operariis ad accedem debitam, & actio tunc mobilis reputabitur, cum intentetur ad rem mobilem, prout merces pensio, & similia; aut intentatur ad rem per conductorem, puta quod sibi conuigetur rei per locatorem sibi locata, & tunc cum sit ad rem immobilẽ, reputabitur immobilis.

T'actatus D.Vincentij Carocij

impossibilis, n. 7. de verb. oblig. in l. certi conditio, §. quoniam, n. 5. ff. de cert. pet. ratio videtur in promptu, quia in alio conditionali obligatio non oritur ante conditionis eventum, *leedere diem ff. de verbor. signif. secus est in modo*, cuius eventus non expectatur ad perfectionem contractus, & ortum obligationis.

- 10 Limitatur quinto dispositio l. nemo, & hanc declarationem habent contractus bonæ fidei a locatione conductione, vt licet impossibilitas vitiet contractus bonæ fidei modo, quo supra, non tamen vitiat angustia, vel difficultas temporis, *l. infulam, §. operis, ff. loc. vbi Castren. dicit*, quod ille textus ad hoc tempus allegatur.

- 11 Vnde in contractu locationis, & conductionis promissi opus factum ad talem diem, & tempus reuera est valde angustum, & breue, vtique arbitrio iudicis supplebitur tempus necellarium, & antequam illud transeat, non committitur poena promissa, si opus nō fuit completum, vt ibi Castren. ad maderit, & hunc rectum dixit singularem Afflic. in c. 1. n. 1. v. res. item breuitas temporis, quibus ex causis scudum a mittatur. Iacob. Mench. de arbit. indic. lib. 2. centur. 3. cap. 22. in omnis iudicio, vt adhibito peritorem iudicio, tempus congruum, et necessarium operis conductori statuat, & tribuat.

- Adde Bal. in l. eonim, §. illud, & ibi etiam Fulg. ff. de verb. oblig. ex doctrina Bart. per illum textum in l. sed & si quis, ff. si quis canonic.

- Ampliatur hæc declaratio, vt si difficultas nō solum non vitiet contractum bonæ fidei, sed nec actus habentes ad instar bonæ fidei, prout est testamentum, *l. si mihi ex tibi, §. si quis seruos, vbi not. ff. de legat. 1.*

- 14 Bene tamen vitiat contractum stricti iuris, vt l. 2. §. si quis ita ff. de eo, quod certo loco.

- Argo in iuris iunctis locatōis fuit dictum quod deberet p'ncipere infra annum, & illud nun est possibile, quia laicis sex menses vltra requirebantur, si sex menses prouiganunt, nec cum mittitur poena antequam fiat elapsi decem, octo menses, sed si tunc opus non est expectum, bene committitur poena.

- 15 Ampliatur in prorogatione hominis, vnde si conductor, vel locatur pro mittat aliquid sub poena infra certum tempus, & postea de partium contenta prouogetur terminus, nec de poena aliquid fuerit dictum, si in tempore prorogationis non commisit de supplemento, poena dicitur eo imitari, licet de ea in ea prorogatione nihil fuerit dictum arguendo a prorogatione legis ad prorogationem hominis, vt per Cast. in d. §. operis.

- 16 Adde in hac materia impossibilitatis, quod si ex datione præterit tantum temporis, vt impossibile sit in residuo impleri posse, quod ante diem agi poterit. Io. And. ad Spec. l. 1. v. v. probatoris. Iuon in l. in illa, col. ff. de verb. oblig. Cagelin regim. impossibilium, n. 2. in p'nc. Et nota quia in hac materia impossibilem ad propositum locati & conducti, & de quo agimus, textum in l. si quis fundum, in p'nc. ff. locat. vbi valet exceptio calus fortuiti, cui uens humana providere non potuit, & sic adus impossibilem solue, vt pulchre per Bal. ad l. 1. C. commodat. vel per Rip. de p'f. sol. §. n. 43. Et est materia ista frequens, & quotidiana, & multis sub prelo aliqua conducti in breuiori tempore, qua nō sit necessarium, & postea exiis non succedit, multa pro mittatur, quæ minus feliciter eueniunt.

- 17 Et locum operari ad opus aliquod faciendum intel-

ligitur, vt p'ficiat, nō vt inchoet tantū. l. rei, §. opere, ff. de verb. signif. vbi Alciac. declarat in opere certam formam habere, secus in alijs certam formā non habentibus, vt paries, fouea, maceries, nam est solum incepta sit dicitur opus perfectum, secus si certi termini vel mensura addita proponantur, vt ibi per cum.

De sexto gradu accidentium.

Verborum significatio, Obligatio, Arbitrium, Consuetudo, Præcauius, Protomissus, Patronatus, Censio, Diffinitas.

Q V A E S T I O I.

- 1 **Q**Uæro, vendi tibi fundum, vel domum, vel rem aliam, cum pacto bis verbis concepto, ne exeat manus conductoris, nunquid locare poterit? Et videtur dicendum, quod non, cum verbum, manus, large sumatur, nedum pro translatione domini, sed pro visu simplici, & dum modo quouis modo ponatur extra manus, l. 1. ff. de p'f. l. apud antiquos, p'ri & de furt. l. 1. & 2. ff. de vi & habit.

- 2 Et hanc opinionem tenuit Cin. & post eum Alber. Bald. & Salic. in l. §. C. de reb. alien. non alienand. Bald. in l. 2. C. de fideicommissis.

- 3 Pro contraria parte facit, quia vere proprie manus intelligitur pro dominio, *l. manus, ff. de inst. & iur. & per locatorem non transiit dominium*, neque post. *l. si leg. non solut. ff. locat. merito, & c.*

- Et hanc opinionem tenuit Bald. in l. voluntas, C. de fideicommissis. Ioan. And. cap. 1. de immunit. eccl'ie in 6. Et hæc est communis opinio, teste Ias. in d. l. manus, ff. fiones, n. 6. Pet. Girard. Oppiz. in §. dum, nu. 15. ibi, limitatur de nouo.

- 4 Limita in locatōe ad longum tempus, per quam dominium transiit, prout dixi superius de locatōe, ne ad longum tempus.

- 5 Limita secundo si fiat locatio in potentiorē, a quo non sit verisimilis recuperatio. Fulg. in d. l. manus, ff. fiones, argum. d. qui habet in p'nc. ff. de legat. 3. faciunt quæ dicitur superius de columno tixolo, ad l. ne em, C. locat.

- 6 Res igitur locata est in manu locantis. Et postquam incidit sermo de manu, & eius significatione, vnum obiter dicam ad propositum materiam locati, & conducti, de qua agimus ad intellectum leg. mulieris, ff. de verb. signif. vbi in manus pretoridell' artis significat, me. eodemque, aut nomine debetur architecto. V. regilius. Architectus manus inter te operumque laborem, miratur. Iul. Solin. & ceteras manus Dedalet ostendebant.

- 7 Vnde manu precium dicitur in hac locati & conducti materia, vbi non tam materiam, ratio quam manus, & artis ducitur, ad l. 30. §. 3. ff. locat.

Q V A E S T I O II.

- 1 **Q**Uæro, in contractu locationis, & conductionis, verba quomodo sint intelligenda?

- 1 Et videbatur large, ex eum dictis, in fine, de donat. vbi in contractibus larga fit interpretatio.

- 2 Contrarium verius videtur vt verba sint strictè interpretanda, hinc dicebat Bald. in l. emptorem, in fine, C. locat.

c. loc. st. quod si in vna tenuta adest, & includitur vna plantities diuersi nominis locata tali tenuta non veniet illa plantities diuersi nominis licet includatur. sequitur Anno. conf. 102. num. 10.

3 Et hoc procedit precipue in locationibus gabeliarum, dationum, pedagiorum, in quibus fit admodum stricta interpretatio. Vnde dato simpliciter locato, non venit superinductum. Ferrat. de gabeli. nu. 405. similiter locato dato vnus loci non venit alterius loci. Buiat. conf. 190. num. 23. no. 1.

4 Pariter locatio facta cum clauula in circa decia. ratur de modico arbitrio boni viri. Alex. conf. 29. num. 5. vol. 5. & conf. 82. & conf. 92. nu. 8. cod. pulchre Paris. conf. 104. num. 35. vol. 1. Strach. de mercatur. in titu. de nau. par. 3. num. 13. vbi loquitur in terminis locati & conducti loci nauis, & dixi esse capacitatis amphorarum mille in circa. Jac. Menoc. de arbit. ind. cas. 86.

5 Materia in practica facta frequens, maxime in compositionibus testium, vbi saepius loquuntur per verba in circa.

6 Similiter locato castro, vel villa cum territorio, & terreno non comprehenduntur loca siluestria ad culturam penitus inhabilia, nec fontes, nec rui aquarum, nisi quatenus faciunt ad culturam agru, idem locator de residuo disponere poterit. Bart. per illum textum, in l. c. de mancip. & colon. par. commendat Roma. singular. 125. si locator.

7 Restringitur hoc dictum ultra ibi apostillantes, vt verificetur in locatione, vel emphyteusis, sed in aliis concessionibus. Veron. de seru. rustice. prad. c. de flumine, vers. si dominus alius.

8 Limitatur secundo, vt veniant nemora, & siluæ, quæ per conductorem possunt extirpari, & cedi, & ad culturam redigi, & vinea plantari, & alia vitilia. Barbac. conf. 54. col. 1. lib. 4. & conf. 57. col. 2. not. vol. Menoch. conf. 13.

9 Et locato fundo nulla facta expressione fructuum intelligitur de nascenibus in fundo conducto, & secundum qualitatem ipsius. Bart. in l. domus pradio. rum, C. de agricul. & censu. lib. 1.

10 Bene verum est, quod si locatur fundus nulla facta mentione de arboribus, quod habebit etiam partem conductor in fructibus arborum. Ioan. Andr. ad Specula. in tit. de locato, §. 1. vers. si quid si colonus, reputat in practica singulare. Ias. in l. quequid asfringenda, col. 3. circa medium, ff. de verb. obligat. Roma. pariter hoc valde commendans, transiit. 150. Tiraq. de retractum. 5. §. 4. glof. 1. §. 1. reputat egregium dictum ad l. si vnquam in princip. sub num. 55. Campeg. de dot. q. 8. part. 2. Barbadac. in l. cum acensuimus, col. 22. C. de pdei. commiff. vbi appellat dictum elegans, & aureum. idem Ias. in l. 1. nu. 33. ff. solut. matrimo. in l. 1. in fine. Cod. de iur. employent. in l. eodem. 3. ff. de legibus. Fel. in cap. ror am dilecto, circa medium, de officio delegat. Angel. in l. certis, ff. de rust. prad. firmat. in verb. fructus arborum.

11 Bene verum est, quod si conductor promissit plantare vineam, & non plantauit, aut cadat a contractu, vel teporatur ad interesse, notabilis est questio, & practica, & Bal. iudicium tenent quod caderet a iure tuo, in l. fin. §. fin. C. commun. delega. commendat Ias. in l. 1. in 4. notab. C. de iur. employ.

12 Limitatur hoc esse verum si pactum de plantando

vineam principaliter dedit causam contractui, secus si veniret accessorie, quia tunc tenetur solum ad interesse. Cott. in memorab. in verbo locati vineam. vnde erit diligenter animaduertendum, quia multi statim agunt ad caducitatem ex capiti non implementi. Martil. sing. 82. Et est casus admodum frequens; multi enim conductu laborilia, & promittunt dare medietatem fructuum locatori, & insuper promittunt aliquid aliud, puta plantare vineam, vel tot arbores quolibet anno, vel fabricare caliam, vel quid simile, nam si tale pactu conductor non obseruat, non pot agi ad caducitatem, sed debet attendi, quod principaliter fuerit appositum gratia alterius, vt dictum est.

13 Ampliatur predicta omnia, etiam si conductio facta esset verbis generalibus, & pregnantibus, vnde locatio facta cum pacto, vt liceat conductori recedere. reposit mentem quandoque voluerit intelligitur, & restringitur nisi post mentem fecerit alium conditorem, per quem videatur ab illa conductione recessisse, puta si petierit sibi adimpleri promissam singularem dixit Salic. in l. rommissoria, in fine, C. de pdei. in ser emptor. & venditor. commendat Felin. in cap. sedes, col. 12. de rescriptis. Martil. sing. 213. notam.

Q V A E S T I O I I I.

1 Q Væro verba contractus locationis, & conductionis contra quem sint interpretanda. Et vtique contra locatorem, qui potuit legem apertius dicere, l. veteribus, ff. de pact. l. Labeo scriptis, ff. de contrab. emp. l. quicquid asfringenda, ff. de verb. obligat. Bal. conf. 160. par. 1. Corn. conf. 116. in princ. Gozad. conf. 74. num. 13. Dec. in terminis, in l. secunda, sub num. 113. vers. postremo, ff. de reg. iur.

2 Declarando, aut locator se fundat in verbis, & contra eum fit interpretatio, aut conductor se fundat in verbis, & contra eum fit interpretatio. De primo Roman. conf. 95. num. 2. vbi Mandos. Corn. conf. 95. num. 5. vol. 4. Paris. conf. 64. num. 5. vol. 1. Buiat. conf. 104. num. 13. volum. 1. Pute. decis. 166. lib. 1. vbi in pacto de restituendo possessionem vacuam in fine conductionis, nisi aliud in medio superuenerit.

3 Defecundo Ias. in terminis conf. 45. volum. 1. in fine vol. 3. Hinc dixit Pile. q. 9. quod si colonus promissit dare locatori partem omnium fructuum, lapidinis exceptis, quod si ex lapidibus in la borio existentibus calcem faciat, quod de ea partem dare non debet quia transiit in aliam speciem ex industria, & labore conductoris, commendat Io. Andr. ad Specula. in tit. de locat. §. 1. vers. si quid si colonus, vbi idem dicit in vna lana, lino, & similibus. Ias. valde commendat, in l. veteribus, ff. de pact.

4 Limita in casu l. insulam, ff. qui pot. in pig. habeantur, vbi est casus in materia locati & conducti, & praesertur venditor in pignore super pensione, & ratio est, quia erit conuentio clam super principali, & sic super accessorijs.

Q V A E S T I O I I I I.

1 Q Væro an dispositio glo. in l. tale pactum, §. si, ff. de pact. procedat in contractu locationis & conductionis, vtique sic. Ruin. conf. 74. num. 11. vol. 1.

Limita vt non procedat, quando aliquid in totum

H h 2 cll

Tractatus D. Vincentij Carocij

est omiffum per inclusionem alterius, sed quando venit ad aliud expreffum. Bald. in l. 1. circa finem, C. de his, quibus vt indige.

3. Limita fecundo, vt procedat in extenfione facienda de casu ad casum, fecus de persona ad personam. R. in d. conf. 474.

Quas declarationes appofuit in materia locati & conducti, & vltra alias ad declarationem practicabilis glori. in d. l. tale pactum, §. final. quam multi plene proficiuntur.

Q V Æ S T I O V.

Tempus.

1. FACTA est locatio de triennio, vel alio tempore quomodo intelligatur an de vtili, vel contiguo? Videbatur de vtili, vt fiat interpretatio contra locatorem, qui potuit legem aperiui dicere, prout iuperius vidimus.

2. Pro contraria parte facit, quia tempus in dubio intelligitur continuum, non vtile. Riminald. confil. 10. num. 14. vol. 1. Bald. de temp. vtil. & continuo, c. 3. num. 9. r. R. in l. 1. cap. 1. §. num. 18.

Et hanc partem tenuit in terminis. Bald. in l. si cum heredes, C. locat. lequitur Alex. in l. si tre debemus, num. 4. in l. si procurator, num. 6. l. stipulatio ista, §. final. num. 5. ff. de verb. obligat. Rou. de statut. Fr. b. p. r. p. r. p. l. 2. numer. 22.

3. Circa vero tempus, intra quod opus fieri debet, vt de infra quacitioe fequenti.

Q V Æ S T I O VI.

1. FACTA est locatio non designato loco, nec tempore ad opus puta faciendum, quomodo hoc intellegendum erit? Vtiq. circa locum declarandum per conductorem, & circa tempus arbitrio boni viri, Bald. in l. libertas, l. 1. C. de oper. libert. Bart. in l. continuis, §. qui infulam, ff. de verb. oblig. vbi dicit, quod si non inchoatur, potest agi ad interde, faciunt ad prædicta not. per Sal. in l. in bona fide, ff. de eo, quod certo loco.

2. Occurrit tempus in factis, quod magis conducunt laboratores ad consilruendum domum suspicatur tempore aliquo non appofito. oritur contentio, recurritur est ad arbitrium boni viri, & iudicis.

Q V Æ S T I O VII.

1. Sicut nascitur diffenfus inter locatorem, & conductorem ex incertitudine loci, & tempore, ita ex incertitudine pensionis non certificatus, vnde si sunt discordes in quantitate, recurritur ad arbitrium iudicis. Cuius in l. et in fine, C. locat. lequitur Papenil, in forma libelli ad fidei præstationem, in verbo, siorens, in princip. ad illud, in capit. 1. numer. 21. verficul. item bonitas temporis, ex quibus tunc. feud. amitt. per l. infulam, §. in operis, ff. de locat. iacob. Menoch. de arbit. iudic. conf. 221.

2. Et locatio semper intelligitur in dubio facta iusta proportionem pensionis, & soluium in finibus fieri, & in vicinis locis, licet tenementum sit magnus, quia sic rellitatio ad proportionem pensionis. Item in l. 1. §. qui tamen de controuerf. inter mascul. & femin.

Hiero. de Mont. in trañ. fini. regund. c. 90. num. 12. per Lexipio, C. locat. de qua materia superius vidimus, par. 1. tit. de iustitia locatioms.

3. Vnde ex fiera. colligitur in citato loco, quod non est bona exceptio dicere, apparet per instrumentum de locatione puta totius tenimenti, ergo totum tenimentum est locatum, quia poterit replicari, parui refert de locacione prægnanti totius prædij vel tenimenti, si pensio est respectiue modica, quia ad eam fieri debet portio.

4. Colligitur etiam ex eodem, quod in fideibus constitutendis, & perfoluendis attenduntur loca vicina si miha. Late Menoch. confil. 13. lib. 1. vbi in locacione veniunt posita in confinibus, & pretium rei venditæ in locacione compræhensa, & venifimilitudo, & consuetudo attenduntur.

5. Pastur dicebat Bal. ad l. emptorem, C. locat. iuxta finem, quod in Comitatu Bitonti el quidam planities, que vocatur planum Bottomi, & sub ea est planities, que vocatur planum Sancti Crispolti, si domus locat planum Bitonti, non videtur de hoc locat planum Sancti Crispolti, licet sub locato contineatur, quia illud specialiter denominabatur iuxta not. in leg. quæfitum §. finis, ff. de fund. instrum. dicit elegans dictum De C. confil. 146. rel. 6. in prin.

Limita nisi vno nomine locari consueuisset, commensurat per notabili Riminald. conf. 252. num. 5. Causis si eques in fundis, qui sub vno podere habent specialem nominem.

6. Limitatur fecundo, quod vna locatio non cõcludat nisi primum, vel pensio sit correspondens habito respectu vtriusque, vt considerat Menoch. confil. 337. num. 17. lib. 4. post Bart. in l. & conuentione, ff. de pact. tal. confil. 34. col. 2. vers. & quantitate, lib. 2. Socin. iun. confil. 43. num. 2. & 8. lib. 2.

Nec due possessiones dicuntur vnitæ, vt vna legata veniat altera, si vni colono locatæ sint. Alex. confil. 169. num. 9. lib. 5. Cephal. confil. 144. numer. 18. lib. 1. fecundo.

5. Et si pensio fuit collata in tertium, & conductor diu fletit in iudicio, & forte fecit per tempus contentus, & tertius non potest, vel non vult arbitrari, recurritur pariter ad arbitrium boni viri, prout dixi alias ad materiam l. si merces, ff. locat.

Q V Æ S T I O VIII.

1. NOTABILIS est casus secundum Bart. ibi in leg. ea lege, ff. locat. Quod si fuit factum pactum inter locatorem, & conductorem, quod si fundus non colatur, possit locari alij, & quomodo magis locatur, recitiat primus conductor, quid si locauit plus?

2. Videbatur dicendum pariter debere primo conductori, si ut enim tenet opus in diminutione si minus locatur, & pariter debet iouire commodum, & emolumentum, nisi plus locatur, leg. secundum naturam, ff. de rigali iur. r. regal. qui tenet, lib. 6. §. illud, in l. stat. profec.

3. Contrarium determinat Iurifconf. cuius ratio videtur esse, quod tale pactum fuit appofitum pro locatore, & ad eius fauorem, merito non debet in eius dampnum retorqueri, & vti aduersarius conuerlio.

4. Et per prædicta patet intellectus ad §. illud. in l. stat. profec. vltra sententes in locis ordinatis, primo cum

enim ille textus loquitur in conventionione pro ambo-
bus appositus, sicut pro vno tantum, secundo ibi in cō-
tradu societatis, qui habet vim fraternitatis. *verum*,
ff. pro soc. Tertio ibi loquitur in correlatiuis, quia
damnum, & lucrum sunt correlatiua. *l. si non fuerit*,
ff. pro soc. Quarto ibi, nullus contrahentium culpa
interuenerit, in casu verò ubi legis fuit facta con-
uentio ob culpam conductoris, merito in eius fauore
reflexi nō debet, arg. *l. siue hæreditaria, ff. si quis
negotia, ff. de neg. gest.* Et hoc modo euitantur multa
contraria insipientibus in eius fauorem, vel culpam si
fit quid principaliter introducitur.

5 Et ad prædicta facti in simili in materia reloca-
tionis id, quod habetur in l. ite queritur, *ff. in lege, ff.
loca.* vbi si locatur tibi domum construendam pro cō-
tinue infra annum, cum pacto, quod si non construe-
res, possem alii relocare, & si cōtingat me plus loca-
re, quod tenearis ad illud plus, & quia non construe-
bas, locauit alteri pro centum, & decem plus, ita de-
mum tenearis ad illud plus si locauit in eadem forma,
vel leuiori, locus fit pro grauiori, vt si locassem tibi vt
faceres tres camerae, ille vero, vt faceret quatuor, nā
propter hūc excessum videor dare illud plus, nō pro-
pter moram, ideo nocere nō debet, nec possum loca-
re, nisi transacto anno, & si est transactum tantū tē-
poris, vt certū sit non posse fieri, poterit fieri locatio
ante tempus, vt not. in *l. hoc iure, ff. de verb. oblig.*

6 Pariter si non locauit, sed ego me opus feci condu-
cendo operarios de die in diem, putare potero quod
plus expendero, non virtute pacti, sed ratione moræ,
vbi per Castrenf. Et quod dictum est de pacto oppo-
sito in fauorem locatoris, quod non debet in eius dā-
num retorqueri. idem est in dispositione legali, *l. non
eo minus, C. de positi.*

7 Et ad propositū materię locati & conducti, de qua
agimus, inferitur, quod si cōducitori faciēda est remis-
sio propter sterilitatem, vt suo loco diximus, non sic
eōtra duplicanda est pensio conductoris propter fer-
tilitatem, & hoc siue proueniat diligeat, & industria
coloni, siue casu, & fortuna, siue augmentum sit ma-
gis, siue modicum, vt contra glo. & Bart. tenet Cas-
trenf. in *l. si merces, ff. de mercator, nu. 6. ff. locat.*

Q V Æ S T I O IX.

Q Væro, facta est locatio ad lōgum tempus pro-
te, & successoribus, an veniant filii iſtius, &

1 Et videbatur dicendum quod sicquia masculinum
concipt femininum, *leg. qui dicit, & l. f. de leg. 3. l. 1. ff. de verb. significat.* late Anton. Gabr. de verb. si-
gnificat. conclus. 6. & hæc est communis opinio. Curt.
iun. conf. 153. & 163. num. 2. Secundo facit, quia verbum
successor, generale est videtur, vt late deducit
Soci. conf. 245. col. 6. vol. 2.

2 Contrarium est verius, vt masculi tantum compræ-
hendantur, vt late videtur Bald. in capit. 1. quib. mod.
fend. constitui possit, dicens hoc perpetuo notandum
commendat Ruin. conf. 160. nu. 4. lib. 2. Alex. sentit in
l. quidam, §. nihil interfit, num. 7. ff. de edendo. Soc. iun.
conf. 227. numer. 3. lib. 2. Hieron. Magon. Rota Lucan.
de dec. 14. nu. 20.

3 Ex licet masculinum concipiat femininum, vt ex
communis dictum est, tamen fallit in contractibus,
in quibus masculinum non concipit femininum, &

hæc est communis opinio, Roman. in suo thesaur. lit-
tera M. nu. 78. & magis communem dicit Ant. Gabr.
in citato loco, num. 49. in fine. Nec obstat consilium
Socini in contrarium allegatum, quia loquitur in di-
uersis terminis, prout videri potest.

Successor igitur simpliciter prolatus in masculino
tantum in contractibus verificatur, & hæc addi pos-
set ad ea, quæ ponit Iul. Clar. in §. emptoribus, qua-
stio 32. vbi ponit an feminæ veniant in emphyteusi,
& querit de appellatione hæredum, vel filiorum o-
mittens si fiat stipulatio per verbum, successoribus,
quod satis frequens est.

Q V Æ S T I O X.

Q Væro an sub appellatione fructuum compræ-
hendatur merces magistrorum, & fabricorum,
vecturæ nauium, & belliarum, & pensiones domorū.

1 Prima videbatur, quod non, per textum in *leg. mer-
cedes, ff. de pret. hæred.* vbi merces colonis acceptæ
vecturæ nauium, & numentorum non sunt fructus,
sed loco fructuum, ergo non sunt proprie fructus.

2 Secundo per textum in *l. prædiorum, ff. de vñs, vbi
pensionis accipiuntur pro fructibus, & sic non sunt
vere, & proprie fructus.*

3 Tertio facit *l. iura, ff. de verb. significat.*

4 Pro contraria parte iacu *l. si natus, ff. de rei vendi-
cat.* vbi fructus appellatur, & tanquam fructus de-
bētur, pro resolutione ponant aliquas conclusiones.
calus, & eticū, ex quibus patebit veritas præsentis
indagationis.

5 Prima igitur conclusio sit a proprietate verborū.
Mercedes, pensiones, & vecturæ non sunt proprie fru-
ctus, sed bene loco fructuum habentur. ita probant iura
pro prima parte superius adducta, not. glo. in *l. iura,
ff. de vñs, in leg. 1. §. fructus, C. de annon. & tribut.
lib. 2. Butr. & ibi molin. c. cum delectis, de consuetu-
dine. Atlic. de dec. 44. nu. 7. late Tiraquei. de retrah. di-
gest. §. 15. §. 1. & 2.*

6 Vnde non venient in statuto faciente mentionem
de fructibus, in *l. iudiciorum, nu. 32. vbi l. 1. nu. 9. solut.
matrim.*

7 Secunda sit conclusio ad not. in *leg. 1. C. de annon. &
tribut. lib. 1. locator, qui recipit annuales pensiones,
que sunt loco fructuum, tenetur ad onera, & tributa,
vt not. in d. l. 1. per Luc. de Penna qui hoc deducit, &
dixi suo loco.*

8 Tertia conclusio sit, petens in libello fructus, com-
prehendit etiam pensiones. Bald. in *l. iudiciorum, in fin. C.
de pass. Machel. patreum. 15. num. 12.*

9 Quarta sit cōclusio, pensiones, vecturæ, & merce-
des a multis appellantur fructus industriales. Coraf.
lib. 5. Miscellaneorum cap. 9. repræhendens illos, qui
inepto nomine ciuiles appellant. Didac. lib. 1. variis
resolut. cap. 3. num. 6. Copus de fructibus lib. 1. c. 3. nu. 2.
Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. c. 2. c. 201. num. 25.
a multis ciuiles. Bartol. in *l. ex dñs, nu. 4. ff. de rei
vendit. Castrenf. in leg. si natus, num. 1. ff. eodem. Bro. in
c. gratus, nu. 9. de resus. i. potest. Varonius, lib. 2. decla-
rat. 41. nu. 10. Lorat. de fructibus axiomate 16. Me-
noch. de recipiend. poss. i. rem. 15. lib. num. 623. alij
multos appellant vt per Abb. in d. c. gratus, numer. 4.
alij ad similitudinem naturalium, Alex. and. conf. 142.
num. 7. lib. 5. Atlic. de dec. 44. nu. 7. Roucaud. ad Alex.*

Hh 3 conf.

Tactatus D. Vincentij Carocij

conf. 181. in verbo pensionis libro 5. Marc. decif. 1420. Menoch. de prafumpt. lib. 4. prafumpt. 101. num. 72.

- 10 Quinta fit conclusio mulier edicta usufructuaria omnium bonorum percipiet pensiones, & vecturas, & si nondum tempus solutionis aduenit transmittit ad haeredes, si vero aduenit debentur proprietario, si partem venit, partem non, fit distributio pro rata. Ca. stre. conf. 14. vol. 2. Alex. conf. 15. num. 3. vol. 2. Borg. de usufruct. mulier. num. 43. & hanc est communis opinio. Paris. conf. 40. num. 7. vol. 1. Boer. decif. 23. num. 3. Tiraq. de retrah. conuent. §. 5. glof. a numero 1. Ma. ebel. patroc. 16. Didac. var. refolut. cap. 15. num. 12. Ad do Alex. conf. 28. col. 1. lib. 1. Cuman. confil. 92. col. 3. Io. Cephal. conf. 612. num. 34. Franc. Marc. decif. 178. Purpur. conf. 207.

- 11 Ampliatur hanc conclusio, vt procedat etiam in patre legitimo administratore. Bald. in l. cum oportet, col. pen. C. de bon. qua. liber. in l. 1. C. de usufruct. Ampliatur in redditibus gabellarum locatarum. Bal. in citatam loco.

- 12 Ampliatur fecundo, vt nedum pensiones percipere possint rerum locatarum a defuncto, sed ipsam rerum usufructuaria locare possint, cum res dicatur in fructu. Bac. per illum tex. in l. cum in plures, ff. locat.

- 13 Ampliatur tertio, vt habitare possint, cum habitare fructus, si sit bona, §. si antiphana, ff. de pig. l. apud Iulianum, §. 1. ff. de leg. 1. Papien. in forma libelli in questione reali, in verb. finitum fructibus, in §. 9.

- 14 Hinc blus locando bona olim sui patris dicitur ad re hereditatem. Marant. in leg. is possit, numero 81. ff. de acquir. hereditat. & id vidi pluries articulatam, & deducum contra suum conuentum vti haeredem patris.

Secus in extraneo herede instituto, qui locando, vel fructus percipiendo non dicitur adire nisi concurret animus aduendui, pura quod domus non habet necessitate locari, vel ager colui nam cessante necessitate ducitur additio, alias non. Menoc. de prafumpt. libro 4. prafumpt. 101. num. 76. ita interpretando, §. finit. in finit. de haered. qual. Marant. de conuictur. vltim. volunt. libro 2. tit. 10. n. 19. 20. Et locacione inducitur additio in persona, quae libere e contrahere possit, alias locus, puta in muliere prohibita contrahere a statuto sine certa forma. Bulgam. l. 19. 17. Cod. qui admitt. vbi Zaccar. numer. 76. R. uini. in numer. 298. Socin. confil. 92. num. 31. lib. 3.

- 15 Sexta fit conclusio, pensiones domorum, quarum dies nondum venit, inter immobilia computantur, & sub appellatione immobilium continentur. Speculat. in tit. de fruct. & interesse, §. 1. vers. sed pone. Florian. in l. si ius de usufructu. Bald. in cap. 1. in fine de par. tenenda. Soci. confil. 100. col. 2. libro 1. Caball. millelog. §. 18. par. 2.

- 16 Vnde consecratis bonis immobilibus venient pensiones domorum tanquam immobiles fiat. Grauum. conf. 52. in fin.

- 17 Similiter pensiones nondum exactae ex bonis loca tis pertineant ad successorem, non haeredem presbyteri mortui, nec ad resignantem, si resignauit, vt late de dicit Borg. decif. 44. num. 4. extendens constitutionem Iulij Tertij, siue beneficium vacet per mortem, siue per resignationem.

Cui addo Zabarell. confil. 79. Ancharan. conf. 116. Port. conf. 104. & 161.

- 18 Pariter fit diuifio inter emptorem, & venditorem pro rata, & dicuntur fructus de die in diem. Bald. in l. filiusfamilias, §. 6. apud Marcellum, ff. de legat. 1. Salic. in l. inianus, §. fructibus, ff. de legat. 1. ad quem textum semper recurritur. Didac. var. refolut. lib. 1. cap. 5. vers. finit. sed prafumptio. Cigas de pension. quafilio. §. 3. pulehre in facti contingencia Vincent. Franc. videndus decif. 79.

- 19 Septima fit conclusio ex l. apud alia num. §. 1. ff. de legat. 1. heres ex mora tenetur ad pensiones domorum, vecturas iumentorum, nauium nauium, & alios fructus perceptos, & qui percipi poterunt ex relegata ipsi legatario.

- 20 Et non mediocriter difficultas est, quomodo intelligantur illa verba, & qui percipi potuerunt, & verior opinio esse videtur hoc modo distinguendo, aut actor vult se referre ad illud, quod percipi potuisset singulis, lariter, & tunc habebitur relatio ad personam actoris, d. l. apud Iulianum, §. 1. & l. si naus, §. fin. ff. de rei vendic. aut vult se referre ad illud, quod communiter percipi potuisset, & tunc non est differentia ad cuius personam fiat relatio, siue actoris, siue rei, quia communis est, magis attenditur ita Bero. in l. domum, C. de rei vendic. quem sequuntur Caltrici. Alexand. & Iulian. d. l. apud Iulianum, §. 1. Barbat. confil. 80. col. 12. circa medium, lib. 3. R. uin. confil. 161. numero 19. in fine, libro 4. & hoc est vera, & communis opinio. Boer. decifioe 168. qui num. 4. pariter attestat in palatijs, & praedica patim obligari ad fructus, quos ipse actor communiter ab alijs percipere potuisset. Menoch. de reuocand. possess. remed. 147. 37. num. 370. vbi etiam in praedica manet, quod in hoc calu, dum attenditur singulare interesse iuxta primum membrum huius distinctionis relatum, non fiat in simplici afectione animi, iuxta l. pretia verum ff. ad l. Falcriam, sed actor vere probare debet, quod ille fuisset in possessione, percipisset tot fructus.

- 21 Addo quod hanc dicit communem in l. apud Italia. num. §. vbi Alexand. num. 4. ff. de legat. 1. Decan. l. gene. rali ter, col. fin. sub numero 5. ff. de regul. iur. Didac. in regul. peccatum, parte 2. §. 6. in fine, vbi in foro conciliant verissimam dicit.

- 22 Et fructus fuisse perceptos probatur simplici iuramento actoris, vel rei, qui legatior erit, & melius noverit veritatem, glof. singulari in Ambent. de nupt. §. unde sancimus, in verbo, & si quidem, & in verbo inueni, rando, quam singulare dixit Bald. in capite grauis, vers. & nota de restitu. spoliar. l. 1. in d. §. fructibus, col. 2. Boer. in allegata de decif. in fine, & hoc est vnum priuilegium ipsius iuramenti, Et not. Bart. in d. §. fructibus, in materia pensionum ad propositum materiae locati & conducti, quod vt plurimum communiter quilibet tot percipit ex locacionibus domorum, hoc quando, quae nalcatur varietas.

- 23 Odaia fit conclusio ad materiam l. domum, C. de rei vendit. quae de pensionibus rerum locatarum loquitur, spoliator, & alius male fidei possessor restituendus est ad pensiones domorum, & alios fructus perceptos, & percipiendos, l. domum. Bero. in capit. graui. num. 60. de restitu. spoliar. Rip. in leg. natura. liter. §. nihil commune, numer. 50. de restitu. spoliar. Cur. iun. conf. 41. in fine. Paris. conf. 1. numer. 147. lib. 1. Boli. in tit. de pluribus 7. solens. num. 32. Flux. de in litem inuando, num. 372. secundum antiquam interpretationem.

- tionem, & §. 47. num. 1. secundum nouam. Tiraquell. de retrad. lignagier. §. 1. §. glof. 1. nu. 28. & hæc est commune opinio. Vinn. lib. 1. in verb. spoliatus.
- 24 Limitatur Domini de Rotas, nisi spoliatus habeat aliquam rationabilem causam, vel colorem quare ita fecit, quia tunc non fit condemnatio ad fructus, qui percipi poterunt. Rot. decif. 596. in antiquis, artetans passim in Rotæ auditorio obseruari. Bisignet. de rebus spoliatis. c. 11. in conditio.
- 25 Pariter decreuerunt domini, quod occupare domum vacuum sine violentia, spoliator fructus non consequetur. Rot. de rebus spoliatis. decif. 10. & 14. in nouis.
- 26 Similiter habens fundum pignoratam a domino tenebitur de fructibus, quos ipse debitor percipere potuisset, quia nullam habet iustam causam a Domino inducente, l. 2. c. de pignorat. actio. quam singularem ibi dixit Bald. & notabilem dixit Alex. ad Bart. in d. l. domum.
- 27 Limitatur alio notabili modo in practica, vt spoliator, vel alius malæ fidei possessor non teneatur ad fructus, qui percipi poterunt ex remediata in ferenda ratione melioramentorum, l. ceterum, versic. improbe tamen. ff. de rei vendic. vbi Angel in practica dicit diligentissime notandum, quod malæ fidei possessor verus, aut presumptus non teneatur ad fructus, qui percipi poterunt ex re possessa meliori facta industria, & artificio possessoris, dicens admodum vtile pro malæ fidei possessoribus, qui vineas plantauerunt suo sumptu, vel ædificia construxerunt; non enim tenebuntur ad fructus, quos ex vineis, & ædificijs vberiores percipi poterunt; dicens esse casum quotidianum, & valde practicabilem idem tenet Bald. in l. traditio, quaest. 10. c. de d. empt. Salicet in leg. ratio. §. 1. ff. de d. Roman. dicens hoc per petuo notandum, & ita iudicium singulari. 337. mala fidei. Ber. in cap. 1. numer. 24. de vsur. Didac. var. resolutio. lib. 3. cap. 8. num. 24.
- 28 Finge quod domum admodum mediocris sit solita locari prolex, fuit per malæ fidei possessorem aucta de cameris, & flantia, vt plus locari valeat; & iam locata licet, vtique melioramentorum ratio habenda est.
- 29 Et multo magis de fructibus percipiendis tenetur spoliator, vel alius malæ fidei possessor si occupasset rem minoris etiam cum titulo, quia titulus non excusat a fructibus percipiendis, cuius est notabilis in l. patris, §. prædium. ff. de minor. cum singulari, & alibi non reperitur; dicit Cremen. singul. 35. in suis, Roma. sing. 534. in suis, & conf. 434. in presenti in 3. dub. late lat. in l. apud Iulianum, §. 1. in 3. notab. ff. de leg. 1. Ber. in cap. grauis, num. 34. de rebus spoliatis.
- 30 Non fit conclusio ad l. i. nautis, §. ff. ff. de rei vend. de hoc diximus in præcedentibus.
- 31 Decima fit conclusio ad l. mercedis, ff. de petit. hereditatis. quod conuenit iudicio petitionis hæreditatis tenetur ad omnes fructus, & quam maxime ad mercedes, pensiones, & veduras d. l. mercedis, & sic etiam in iudicio petitionis hæreditatis consideratur materia locati & conducti.
- 32 Undecima fit conclusio ad l. cum autem, §. cum vedibitur, ff. de ad. edict. in rehibitoria veniunt mercedes a conductore serui prælit. §. vel que prælitari possint.
- 33 Duodecima fit conclusio ad leg. prædiorum, ff. de
- vsur. vbi in bonis si sit iudicij, sicut veniunt fructus ex nota pariter, & pensiones domorum.
- 34 Decimatercia fit conclusio, & casus, in quo habetur ratio mercedis. Idem Iulianum, §. 1. ff. de actio. empt. in §. certis, Institut. de verum. diuis. vbi: possi lens fundum alienum, in quo bona fide ædificauit, detrahit mercedes fabriorum, & alias expensis.
- 35 Pariter ille bonæ fidei possessor facit suos fructus pro cultura, & cura, vt in §. quis a non domino. Institut. de verum. diuisio. & sic in hoc etiam casu habetur ratio locati & conducti.
- 36 Decimaquarta fit conclusio, & casus, in quo habetur ratio locati & conducti, ad l. ratio, §. 1. & ibi not. Bactio, ff. de actio. empt. vbi malæ fidei possessor tenetur ad restitutionem fructuum, licet eos perciperet propter eius industriam, & sollicitudinem, deducta huius sollicitudinis iusta mercede, quod in foro consuevit quomodo procedat declarat Didac. in regul. peccatum par. 2. §. 6. col. pen.
- 37 Decimaquinta fit conclusio. In restitutione fructuum detrahuntur seruicia, l. fundum qui, §. famul. hereticus. vbi l. C. ponit regulam generalem in nullo casu hoc impediri posse. ad dem. l. fructus, ff. solut. matrimo. Pute. decif. 314. parte secunda, vbi etiam vult, quod condemnatus ad restitutionem fructuum percceptorum tenetur ad fructus, ad huc penes colonos existentes.
- 38 Decimasexta fit conclusio, in diuisione bonorum communium habetur ratio materię locati, & cõducti, vt merces calculauerunt, æstimaturum, & agrimeniurum sunt communibus expensis, etiam altera parte contradicente, l. 4. §. ff. de regul. quam ibi dicunt singularem, Bald. Aibenc. & Florian. Azo. in summa eius. titul. Castan. in consuetud. Burgund. et. des. instit. c. 1. §. 6. in verb. per legis, num. 4. Salic. in l. 4. c. conditio. Felim. in cap. quia iudicant, col. 1. de prescrip. Fab. in §. quadam, col. pen. de act. Boer. attestans ita iudicatum, decif. 5. in fin.
- 39 Decima septima fit conclusio. Errans in iure facit suas pensiones, & similes fructus. Felin. in cap. de quarta, num. 19. limitat. 2. de prescrip. Bal. in l. Celsus, num. 9. eod. tit. Cuetien. conf. 71. et l. 6. Curt. iun. consil. 28. num. 6.
- 40 Limita quando talis errans effecit effectus locupletior, quia tunc ad restitutionem tenetur, Felin. in d. c. de quarta, num. 21. vers. secunda restitutio. Menoch. in 15. r. mediocrem recipit. possit. num. 633.
- 41 Limitatur secundo, vt non procedat in errore, cuius resisteret, Bartol. in l. sed & si leges, §. scire, numero 4. §. de petit. hereditatis B. idem l. Celsus, num. 9. de prescrip. Alex. consil. 83. in fine, vol. 2. & consil. 21. col. in. vol. 4.
- 42 Limitatur tertio, vt non procedat, quando is possessor licet, propter suum demeritum aliquando esse possessione priuandum, tunc istos fructus non facit suos, etiam si in iure, vel in facto errauerit, ita notabiliter Angel. in l. prædiorum, §. de petit. hereditatis. vbi Castren. hoc dictum summo prece commendat contra prælatos canonicos institutos, qui propter eorum demerita sciunt se debere priuari tanquam indignos, nam licet habeant dominium prælaturæ, & sciunt fructus suorum tamen si postea priuantur, tenentur ad restitutionem fructuum commendat. Marfil. singul. 268. dicens nullis in facto occurrere.

- cin. confilio inferius allegando, Burlati, *confil.* 331. num. 146. lib. 3.
- 2 Secunda sit conclusio, conductio morte finitur, si facta sit ad beneplacitum. *J. 4. ff. loc. Ang. conf.* 27. col. 9. *Gozzad. confil.* 22. num. 7. *Marili. in l. si. num. 41. ff. de q. Corn. conf.* 235. & 92. vol. 2. post Bart. in *l. censefimus*, ff. de verb. oblig. & in *l. quia*, ff. de iurisd. omni. ind. *Geminia in c. si delegatus de offic. deleg. lib. 6.* *Seballi Medic. in trall. mors omnia soluit. c. 16.*
- 3 Addo Socin. iun. *conf.* 63. vol. 2. *Didac. vari. resolut.* lib. 3. cap. 15. num. 2. & hæc est verior, & magis communis opinio, vt per Dec. in *l. 3. prope finem*, ff. de re. galier. las. in *l. non solum*, §. morte. *Num. 2. ff. de nou. oper. nunciat.* *Curt. confil.* 235. *Guid. Pap. decif.* 119. *Alex. conf.* 118. lib. 6. *Rimaniun. conf.* 344. num. 9. vol. 3. 334. num. 164. vol. 2.
- 4 Limitatur, vt non procedat in morte ciuili, quæ in hoc non æquiparatur mortis naturali. *Bero. q. fam. miliar.* 103. num. 5.
- 5 Limita secundo, vt procedat, quando simpliciter fuit appositum beneplacitum, secus si etiam alia verba sint apposta, puta cum reuocatione, vel didicta tot mensium. *Socin. confil.* 77. *versic.* aliquando apponitur, vol. 3. *Iacobus de S. Georgio in l. more maioris*, ff. de iurisd. omni. iudicium. *Castlac. de Societ. of. sic. c. 55. num. 13.* & ad renouatione sufficit renouatio vnus tantum, idem. *c. 56. num. 6.*
- 6 Limitatur tertio, quando beneplacitum refertur ad personam propriam, secus si ad officium, vel dignitatem, postea a beneplacito si est illustrissimus conditoris. Verba Decii in terminis locati & conducti, *confil.* 108. sub num. 5. *Felin. in c. ex literis*, vers. 2. *casus de consuetudine*. *Ruin. conf.* 104. num. 2. lib. 5. late *Iacob. Menoch. de arbit. indic. q. 69. num. 7.*
- 7 Addo quod si non sit secuta mors, sed finitum officium, vel dignitas concedentis, vtique beneplacitum dicitur reuocatum, & finitum, *Bal. notabiliter in c. si gratisse de rescrip. per textum in l. Latus, la prima*, ff. de iudicium. *libertas. Feder. de Sen. conf.* 25. 1.
- 8 Quod est in practica notandum, nedium in materia locati, & conducti, sed ad fauorem inueniunt, qui peritantes istas fideiussiones de repræsentando ad beneplacitum D. Gubernatoris, nam finito officio expirauit.
- 9 Quid si concessio facta sit nomine proprio conductentis, & dignitatis quid erit attendendum. *Ioan. And. in d. c. si gratioso*, dicit attendendum esse dignitatem. idem tenet *Hosiedus in cap. quoniam*. *Abbo. de offic. legat. Bart. in l. more tenet in principum* quid præcedat, per *l. si seruis communis Titij*, §. fin. vbi late, *Bart. ff. de stipul. seruum.*
- 10 Videbatur fortasse distinguere posse, aut verba proferuntur appellatiue, aut diuinitiue, tunc transit ad hæredes in materia vi natura transitoria, prout est locatio, & conductio, alias attenditur quid præcedat in scriptura, si diuinitiue, tunc finito officio expirat vt per *Dominic. in d. c. si gratisse*, licet ibi aliquantulum dubitet in fin. *verbu.*
- 11 Quid si quis habeat dignitatem nomine alieno, prout Vicarius Episcopi, vtique concessio finito officio expirat, & hæc communis opinio. *Imol. in d. c. quoniam Abbas*, las. ad *l. more*, num. 69. ff. de iurisd. omni. ind. c. repræhendens alios aliter tenentes.
- 12 Quid si fuerit dictum, loco quoad reuocauero, nū-

quid per mortem dicitur facta reuocatio, vtique nō & hæc est communis opinio, *Didac. in d. c. 15. num. 6.* *Eman. in suo thesaur. litera V. num. 64.*

13 Quid si concessio sit facta ad beneplacitum, poterit ne indistincte reuocari? vtique, sine causa legitima non poterit, *Capic. decif.* 116. vnde *Potestas beneplacitum postulat* nō debet sine causa reuocare.

14 Et semper talis locatio, vel concessio intelligitur arbitrio boni viri, & hæc reputatur notabilis limitatio, *Bald. in l. meminisse de offic. proconsulis*, & *legati*, *Franc. in c. si delegati*, col. 3. de *offic. deleg. lib. 6.* *Bald. in l. si. §. 1. num. 4. C. commun. delegat.* cum multis per *Salon. l. si legatum*, num. 4. in fine de *leg. 1.*

15 Addo *Ruin. confil.* 71. num. 6. lib. 1. *Felin. in c. 1. col. antepenul.* vbi etiam *Andr. ab Exea*, num. 391. *cor. ritionibus*, vbi limitat, nisi attento comuni vultu loquendi illius loci talia verba ad beneplacitum liberum importarent, & non boni viri arbitrium, & rone apud Gallos ita intelligendū decif. *Guid. Pap. decif.* 475. & *Corn. conf.* 156. col. penultim. lib. 3. *Menoch. de arbit. indic. q. 8. num. 10.*

16 Altera sit conclusio locati, vel conductio ad beneplacitum ab initio est pura, & perfecta non conditionalis, licet postea reuolatur, ita contra *Bartol.* tenent scribentes in *l. censefimus*, §. final. vbi *Alex. las.* & alij, ff. de verb. oblig. & hæc est vera, & magis communis opinio contra *Bart. teste Dec. confil.* 108. num. 5.

17 Quarta sit conclusio, officialis ad beneplacitum Principis reputatur perpetuus, *Alex. in l. principis*, lib. 5. in fine, ff. si cert. petas. & ibi late *las. Bart. in l. de pupillis*, §. si quis ipse proteriq. 3. ff. de nou. oper. nunciat. *Cin. & Balui. l. quibusq.* C. si cert. petas. *Balui. l. solent in fine*, q. 4. de *offic. proconsulis*, & hoc propter dubium *salon. l. iussit in notab. 2. ff. de consil. indub.* & in *l. Sticium*, apud *Pamphilum*, §. stipulatus, col. 1. ff. de verb. obligat. *Parif. de Put. in trall. finitum*, in verbo contrabere, num. 7. *Callian. in consuetud. Burgund. rubric. 1. §. 6. num. 82.* *Pedemont. decif.* 144. n. 1. 2. *Caballi. millelog.* 217. num. 3. *Tiraquell. de rescrip. couent.* §. 2. *glos. 1. num. 74.*

Et per hoc in facti contingencia occurrit, ad officialis in *Chuitatis*, & locis vestis Apostolicæ subiectis, habeat iurisdictionem, sede vacante, de qua nullum verbum. Extra, ne sed vacante, & est casus faciens vtilis & quotidianus, & vtique eorum iurisdixio viua est & nullo modo expirat, quādo in parentibus literis, sit clausula ad beneplacitum nostrum; cum in hoc versetur publicus fauor, & vtilitas, loquendo de iudicibus ordinariis, *Bal. in l. meminisse*, prope finem, col. 4. de *offic. proconsulis*, & *legati* vbi requiritur reuocatio iussu Principis concedenti, & textus in *5. su. per hac*, ant. de *qualiter*. sequitur *Francus in c. si delegatus de offic. del. lib. 6.* *Partid. de Put. in trall. indic. in verbo officialis* vers. si *Principi* c. hoc *valde commendans in practica*, dec. 16. num. 2. *Vant. de null. iurisd. deleg. num. 104.* vbi respondet ad *c. si gratisse*, quia ibi cessat fauor publicus, *Menoch. de arbit. q. 69. num. 8.*

Vltra quem ampliatur, etiam si Principis locutus sit in plurali, puta ad beneplacitum postulat, et non apponendo successorem, siue in singulari, quoad reuocauero. *las. ex commun. in l. causis*, num. 5. si ita stipulatus, n. 14. de verb. oblig. & magis communem dicit *Socin. confil.* 78. vers. 5. & *vit. lib. 3.* & ratio est quia licet voluntas morte finiat, textus in materia locati

- 6 Adde in terminis loquentem in actione locati & conducti, Alciat. in l. bonorum, in verbo, & actiones, ff. de verb. signific. 7 Limitatur hæc conclusio, nisi apponatur illa adiectio mobilia, & immobilia, quia tunc non veniunt iura, & actiones, & hæc est magis communis opinio. Alex. in l. duo pro, §. i. ff. de re iudicate. Ant. Gabr. de verb. signific. consil. 7. vbi hoc membrum vnius modi declarat. 8 Adde Quarrum, in c. relictum, il secundo de testa, mentis, Cott. in memorab. in verbo nomina debitorum, Tiraq. de retrat. legat. §. i. gl. 7. vbi latissime. Et in confiscatione mobiliu, & immobilium non veniunt iura & actiones, & hæc est communis opinio, Ari. Pinell. de bon. matr. in prin. nu. 26. lul. Clar. in §. fin. q. 78. vers. fuerit sine quo. Prol. Farinac. q. 15. n. 109. vbi pariter de communis.

A D D I T I O.

- Declaratur hæc prima limitatio nisi necessitas legis aliud iudicat vel natura rei aliud requirit, Roman. ad l. si constante §. vitum, ff. solut. matrim. in l. in c. nullis. De rebus Eccles. non alienand. Card. conf. 66. & 72. Alex. conf. 264. lib. 6. Corn. conf. 229. in fin. lib. 4. Soc. conf. 150. in fine, conf. 109. lib. 4. Declaratur secundo, nisi communis usus loquendi aliud iudicat nam ille principaliter attenditur. Oldr. consil. 3. 19. ff. in proam. Decretal. col. 3. Declaratur tertio ut consideranda sit materia, nam si aures amittantur, odia restringuntur. Pet. Pec. de testament. Coniug. lib. 5. c. 3. sub nu. 5. 9 Limitatur secundo, si dicatur, bona sua, vel mea, cum illis per omnia iura possessus, nam tunc non veniunt iura neque actiones, vt not. Bar. Bal. & alij in l. si de flat. hominum, in l. fin. vers. item in dono, Cod. de test. l. 1. iura. Adrian. toll. Aret. in §. fin. de iure natur. si gentium, & civil. l. 1. l. Gallus, §. videndum, ff. de liber. & p. d. 10 Contrarium per illum textum tenet Alciat. in leg. notum, ff. de verb. signific. & hanc opinionem dixit veritatem per multos que allegat. Ander. Tiraq. in l. si inquam, in verbo, bona, sub num. 8. in hoc Cod. de reuocand. donat. vbi siue dicat bona sua indefinite, siue vniuersaliter omnino a bona sua. Rebus. in l. rei, column. 7. vers. 3. res & c. ff. de verb. signific. in l. bonorum, vers. 9. vers. 8. Est com. opinio. Cognat. in c. Reuocatus, in verbo cetera bona, nu. 15. de testam. Grat. in §. om. nium nu. 22. de off. Pinell. de bon. matr. in rub. p. arte 1. nunc. 7. Euan. litter. Synon. 37. Beuincall. de off. §. i. sub nu. 151. 11 Sublimia nisi apponantur verba designantia locum, quia iura, & actiones non circumscribuntur locis, si dicimus §. i. tract. iura, ff. de iudic. leg. Causa in princip. ff. de legat. 2. l. uxorem §. legatarij, ff. de leg. 3. l. cum de lanu. §. ff. ff. de fund. iustit. & instrument. legat. ff. in hys, ff. de leg. 1. l. 1. in l. i. ff. de flat. homin. conf. 2. 32. in §. lib. 2. Card. Eber. conf. 51. vbi reputat notabilem textum in d. l. Causa late Corn. conf. 49. lib. 3. Soc. conf. 101. lib. 1. repetit. conf. 175. col. 2. lib. 2. lib. 2. conf. 3. lib. 3. 12 Vnde donans omnia bona vbi que existens, vel que Tuleri habeo, non veniunt nomina debitorum,

- iura, & actiones, Tiraq. ad l. si inquam, in verbo, bona, nu. 9. c. de reuocand. donat. Iam de retrat. lignager, §. i. gl. 7. num. 11. in fine, & hæc est communis opinio, Alciat. in l. fin. num. 80. c. de pass. Eman. in suis testam. iust. 4. nu. 61. 14 Limitatur secundo, vt appellatio bonorum simpliciter facta sine aliquo adiuncto comprehendat iura, & actiones, vt non sit vere, & proprie sed sit & per legis interpretationem. Vnde non procedit in statuto, vel simili materia, vbi verba proprie & stricte sunt interpretanda. pariter nec in materia exorbitant, vel odiosa. Dec. & Cagnol. ad l. qui actionem, ff. de regul. iur. Alciat. in l. Labeo, l. ad impem, ff. de ver. sign. Pute. de test. 1. p. 1. 15 Habui in facti contingentia in verbis instrumenti, & an in eo verba in dubio sint proprie, & stricte intelligenda. 16 Sed nunc ad actio competens ad pensionem, vel assitum erit connumeranda mobilia, vt mobilium appellatione veniat, vel immobilis, vt immobilium appellatione comprehendatur in donationibus, obligationibus, & similibus. 17 Et multorum fuit opinio, mobilem reputari ex leg. sciendum, §. item qui, in verbo cum vero, ff. qui satisdat. cogatur. 18 Verum alij aliter distinguunt, aut intentantur actio personalis, & inter mobilia reputatur, si vero actio realis respectu rei immobilis, vt tributum, decima, assitum, & similia. & tunc immobilis reputatur. Alber. in Antobibus porcellum, col. 5. vers. alij dicit, quia C. de aerof. et c. ff. in l. p. in princip. ff. de don. cum hanc vitio loco recentet per Libertos, §. Lucius, ff. de annu. l. imba, l. §. §. ff. de contrah. empt. 19 Quare verior est opinio, vt actio ad assitum, mercedem, vel pensionem ex re locata, vel ad re in locatam non connumeretur nec inter mobilia, nec inter immobilia, led tertia separata de per se speciem distinctam constitutam faciat, & hæc est communis opinio, Alex. in l. nu. 9. ff. de vulg. & pup. Craue. conf. 203. in fin. Guid. Pap. q. 291. Bero. in c. tam nulli, nu. 73. de rebus ecclis. non alien. late Ari. Pinell. in l. par. rub. c. de bon. matr. nu. 24. E nan. Soarez in suis testam. recept. sent. in verbo, actio, nu. 61. 20 Adde, quod hanc dixit magis communem, & etiã veriore, cui etiam ipse adheret post multa relata de retrat. Lignager. §. i. gl. 7. nu. 17. Ant. Gabr. de verb. signific. consil. 7. in prin. 21 Quæ vera est, & procedit etiam si apponatur verbum, quauicunque, vt voluit Paris. conf. 15. col. pen. vol. 2. 22 Si tamen de mente contrahentium testatoris, legis, vel statuti omnino esset facienda applicatio, tunc attenditur ad quid detur an sit mobile, & illa reputabitur mobilis, & immobilis, & illa reputabitur immobilis, Alciat. post Bal. in l. inuentum, ff. de verb. sign. Aufre. ad Tholot. des. 315. cum late per Tiraq. in citato loco sub nu. 15. 23 Aut igitur locator agat ad pensionem, vel operarius ad mercedem debendam, & actio tunc mobilis reputabitur, cum intentetur ad rem mobilem, prout merces pecoris, & similia; aut intentatur ad rem per conductorem, puta quod sibi consignetur res per locatorem sibi locata, & tunc cum sit ad rem immobilis, reputabitur immobilis.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Q V A E S T I O XVI.

Q Væro, de practabili questione, est concessa a. licet moratoria pro quibuscunque debitis per. solvendis, habebit ne locum in vecturis, mercetibus, & pensionibus? Et videbatur dicendum quod sic, ex eius generalitate *l. in huius, ff. de legat. 3.*

- 2 Contrarium est verius. *Boer. de off. 196. nu. 6.*
- 3 Ampliatur, ut nec sequestrari possint ex Authent. *sed in eo canonis, c. depositi, Cucch. de morator. prescripti, nu. 100.*

Q V A E S T I O XVII.

Q Væro, si Castrensis credimus, de casu valde notabili in materia significationis verborum hoc tractatu locati & conducti, cōduxit quis silum custodiendam certa mercede conuēta, & promissit locatori non facere aliquid damnum, nec sine re vel permittere, quod aliquid damni fiat, quomodo hoc pactum erit intelligendum? Vtique tenetur condutor prohibere quod faciētem si potest, & etiā curare debet. ne ipso ignorante aliquid fiat. *l. si in l. m. prin. quā ibi Bar. & Caltr. dicunt valde singularem, ff. loc.*

Et secundum Accursium duplex ratio esse videtur, nam licet verba contra profertentem licet interpretanda. *l. Labco, ff. de contrahend. emptio. l. veteribus, ff. de pect. vt diximus superius, tamen hoc fallit ratione officij suscepti, secundum non procedit quando verba nihil penitus operantur, si pro conduttore intelligitur, tenetur vnde vt aliquid operentur, ad huc omnia condutor astrictus videtur.*

Et sic habentur corollarie multæ declarationes ad *l. veteribus, ff. de pect. ultra scribentes ad d. legem.*

Limitatur enim primo iuxta terminos locati, & conducti, vt non procedat si sollicitudo suscepti officij aliter suadeat.

Limitatur secundo, vt non procedat si verba nihil alias operantur.

Limitatur tertio, si proprietaria verborum aliud sua. det, vt per Bar. in *d. l. si in lege, & hæc omnia ad propositum materię locati & conducti, de qua agimus.*

Q V A E S T I O XVIII.

P Vltra, ni fallor, est questio, an qui possessiones conducit, & locat, possit dici mercator?

1 Et videtur dicendum, quod sic ex quo cum alijs contrahunt, *l. legatus, vbi non ff. de leg. 3.*

2 Pro contraria parte facit, quia hic questuaria negotiationem non facit, ergo non est mercator *leg. si cum illico, ff. de institor.*

3 Secundo pro hac parte facit, quia mercis appellatio, quia mercator dicitur, ad res mobiles tantum refertur, *mercis, ff. de verb. signifi.*

4 Et hanc opinionem tenent Bar. in *l. legatus, nu. 2. ff. de leg. tertio*, dicens hoc notandum ad statuta disponētia, vt credatur libris mercatorum. Sequitur Alexan. ad *l. dominio, nu. 10. ff. sol. matr. Crauet. conf. 9. nu. 111. & 115. Bertrach. de gabel. par. 7. nu. 48. Strach. de mercatur. in prin. nu. 48. allegat text. in Cano. exuens, 83. di. finit.*

5 Ad id Alciatum per illum textum ad legem mercis, ff. de verb. signifi. Bene tamen secundum Bar. in *d. l.*

legatis locatores roncinarum dici possunt mercatores, vel negotiatores.

Q V A E S T I O XIX.

S Tatuto cauetur, quod condutor alienando, vel tradendo non priuat dominum possessione, an hoc dicitur possessionem iuris municipalis dicatur iuris, vel facti.

1 Et vtiq; ex coniunctione iuris communis, & iuris municipalis resultat merum possessionem facti. Bald. conf. 330. nu. 8. lib. 1. sequitur Contard. de momentanea possessione, limit. 15. nu. 8.

A D D I T I O.

In l. statu libero, §. Stichum, ff. de statu liber. datur pen. pro prima, secunda, & tertia, id est primus terminus secundus tertius.

Sed nūquid locata domo venimus ibi posita ad usum temporalem? Vtique non, si nec in venditione. Decij. *Mat. ratonf.*

Q V A E S T I O XX.

Q Væro ad materiam *l. plerique, ff. de in us vocand. an ea procedat in conduttore habitante domum conductam?*

1 Et vtiq; sic respondit Bartol. Alberic. Castren. & Bal. ad *l. plerique, ff. de in us vocand. Maria in trac. ciuitat. 11. q. 2. Castren. conf. 92. col. 1. et 211. p. 1. Dec. in reg. nemo ff. de reg. iur. Ferrat. cautel. 22. Ant. Gabr. de malici. cond. 10. nu. 2.*

2 Ad id Firmian. verbo domus, versic. 1. & hæc est eorum opinio siue sit conducta ad modicum tempus, siue ad longum. Bonacoli. *questio. criminal. in verbo, cap. 1.*

3 Ampliatur secundo in ciue, qui pro maiori parte temporis habitat in Comratu, sed habet domum conductam in ciuitate pro suis occurrentijs, nam & in eadem Paratus esse debet. Dec. in *d. l. nemo.*

4 Ampliatur idem in insultu, vt prohibito insultu ad domum alicuius verificetur in domo cōducta. Bar. ad *l. lex Cornelia, §. si tamen, nu. 4. de iur. per textum in l. 1. §. domum, ff. de elec.*

5 Quod facit pro bannimenti prohibentis insultum ad domum alicuius.

6 Ampliatur quarto idem esse in citatione facta ad domum conductam. Alex. in *l. 4. §. prator ait, nu. 4. ff. de damn. infect. post Bar. in l. lex Cornelia, §. si tamen, n. 5. & in litem apud Labentem, §. conuictum, ff. de iur. Dec. conf. 460. col. 3a. Vant. de nullitati, & de sess. citationis, nu. 37.*

Ampliatur quinto idem in statuto de luer. dot. vt procedat in domo conductā. Roian. de luer. dot. q. 65. in fine.

7 Limitatur flante statuto, vel bannimento, vt domus, in qua sit barattaria, destruat, nam non procedit in domo conductā, si dominus locator ignorauit, sed puniunt inquilinus. Ang. de edic. §. si quis, in fine, per illum textum. *l. C. de fals. mon. Cafi. conf. 42. Firmian. in verbo domus, & in verbo ludus. Bonac. in q. criminal. in verbo barattaria, in fine.*

8 Limitatur quam maxime dispositio *leg. plerique, vt non*

non procedat in viatore existente in hospitio, vt per
Sal. in d. l. pterique, limitat. 2. Castron. confil. 2. l. 1. vol.
2. Bald. ad l. sed & ff. de in ius vocand. & notandum
 est quod habitantium appellatio comprehenditur
 conductores, & coloi penfiones foluentes, non
 gratis habitantes, *l. si mercedem, §. si habitatoribus ff.*
de nifon. emptio. & ibi Bari. notat, & dicit esse ca-
sum fingulare, & peregrinum. Roman. fingular. 2. §.
si emptor. l. si diceas fingulare in l. item quis, num. 2. §.
de paff. Covarru. vari. refol. lib. 1. c. 15. num. 5. inferens
 ex hoc in practica in materia locati & cōducti, quod
 licet venditor pacificatur non moleftare habitatores,
 non per hoc prohibetur petere mercedes, & penfio-
 nes. Et fubdit ibi Caftren. esse calum valde quotidiana.
 nam, quod si quis teneretur providere habitatoribus
 intelligitur de habentibus causam onerofam, non lu-
 crofam, nisi ex coniecturis aliud appareat, & hoc
 tranfit ad haredem, & fingularem fuccelforem, nisi
 fubiecta materia aliud fudeat, *per l. prima, §. habitare*
ff. de his, qui deiecer. qui contrarium lenius videtur.
 11 Ad prædictis id, quod notat Pedemont. *decif. 711.*
num. 19. quod huiusque ab hofpice recipiuntur, &
 nihil pro domo dant, fed tantum pro alimentis, &
 lectis, magis dicuntur detineri in domo, quam ipfi te-
 nere ex conductu, vel precario ex Felin. & alijs per
 cum allegatis.

Q V Æ S T I O XXI.

Notabilis, utilis, & practiceabilis est questio si
 Guid. Pap. credimus inferius allegando, pro-
 missi dare operarijs meis in vineam cōductis id, quod
 dabunt alijs, vel id, quod dabo alijs, & hoc est dictio-
 ne & verum, quid agendum?
 1 Videbatur media via eligenda, *ex l. Nafentius, ff.*
de nego. gest. vbi in materia rusticali fit diuifio pcc.
modum.
 2 Et hanc partem tenuit Boer. *q. 129. nu. 22.* Iacob.
 Nouell. *regul. 18. in fi.*
 3 Et hanc opinio confirmabilis videtur ex l. *semper*
in stipulationibus, ff. de regul. iur. vbi si quando mun-
erum attenditur in contrahibus, id est in subsidium,
fed præfertur veritatem, quod est, vt pro labore, &
tempore fiat solutio, merito, &c.
 4 Pro contraria parte facit regula, in obfcuris, *lib. 6.*
que procedit etiam in contrahibus, inter stipulantes,
§. si stipulante. l. si stipulatio furo decem ff. de ver. oblig.
l. si fideiussor, l. secunda, ff. mandat.
 5 Et hanc partem tenuit Din. per illum textum, in
leg. qui concubina, §. cum ita, l. primo, ff. de legat. 2.
 Guid. Pap. *q. 252.* dicens esse casum notabilem, &
 quotidianum, & paffim occurrere, & ita pluries in
 palatijs iudicale commendat pro fingulari firmia.
 in verbo laborator, *verf. 6. l. ad Port. de mif. & iur. in*
princ. littera C. Dec. conf. 42. §. 2. l. 3. Crauei. de antiq.
tempor. parte 4. verf. in materia l. l. num. 114. Nat. conf.
229. in 2. dñi. vol. 1. Borjuni. decif. 3. num. 46. port. 2.
 6 Ex quibus habetur ampliatio ad regulam, in ob-
 fcuris, *lib. 6.* & fimiles in materia loquens, vt pro-
 cedat etiam in causa salarij fauorabili, & pia, tamen
 minimum debebitur.
 7 Sed pone in materia operarum, quod operarijs
 operetur de nocte, debetne cōtequi mercedem que-
 fitionem hanc cum delectatione mouit Ang. in l. si

putationes commutissimum, ff. de verb. oblig. & tenet
quod uno, per Gabi. cum opera diurna melior fit. l.
1. C. de oper. libet. idem tenet Bar. in l. si non fortem. §.
libertus, nu. 14. ff. de paff. libet. interpretans, quod ope-
ra est diurnum officium. Bald. in l. 1. C. de oper. libet.
Alex. in l. si moras, in fin. num. 12. ff. de ferijs.
 8 Ampliatu vitra (superius allegatos, quod opera-
 rius cōductus operari debet promissis horis dici, non
 vitijs, quia velipri non ita prompti funus, sicut
 mane. Alciati in l. 2. *ver. cuiusque, ff. de verb. signif.*
 9 Inferens notabiliter in hac materia locati & con-
 ducti, quod quia mercede ad occasionem opus faciet, di-
 midiam opera præstare dicitur, nec diurni mer-
 cedis dimidium consequetur. Econtra quia mane-
 vique mercedem ad operatus effluere optimo dimidia
 mercedis consequetur.
 10 Dicens ex humanioribus litteris, & scriptoribus,
 quod Romani in primis horis diei rebus senijs vaca-
 bant, refectum verò paleftra, ioco, conuiuijs, & iocis
 tribuebant. Merito igitur ibi l. C. appellat maio-
 rem partem diei esse primarum horarum septem.
 11 Ad do Mauro. *ingul. 454.* Tenetur autem opera-
 rius operari fingulis diebus, ita vt vitæ necessaria
 prouideri possint exceptis tamen festiuis iofigibuis,
 in quibus operari non debet, nisi fit operarius in fe-
 minandis, vel Doctur aliquis, vel præceptor, qui etiã
 festiuis diebus docere potest, vt late deducit Luc. de
 Penn. in l. 1. C. de agrico. & censu. *lib. 11.*
 12 Ad do, quod operarius plus cæteris laborans præ-
 fertur alijs. Spec. de citation. *§. 5. verf. porro, & quod*
habetur in Euangelio Matthæ, illud sunt milice di-
ctum, vt per glo. de iur. natural. in princip. in iust.
 Q V Æ S T I O XXII.
 1 **Q**uæro, conductor gabellæ promissit solvere par-
 ticipantibus, quomodo hoc erit intelligendum?
 vtique dum exigit gabellæ. Aug. in d. cum mulier, *ff.*
solus. mat. commendat pro fingular. Vincent. Anna.
fiug. 16.
 Q V Æ S T I O XXIII.
 1 **Q**uæro ad materiam, *l. sed addes, §. si iudice, quid*
importent illa verba ibi, Quod si Regulus
olea prematur, vbi glossator regulas pro ta-
bulis accipit, quod falsum effere, §. 2. in eo loco
quallum, seu vas vimineum. Quod torculari impostu
 prohibet ne focus in lacum cum oleo de Huius Bado,
 etiam sicum dici putat. Videtur tamen sicum vocat. Ca-
 tellian. Cotta. in verbis, *quia, Columel. lib. 12. r. 5. 2. his*
verbis. Deinde suspensa quia olea frangito, & camp
 vel in regulis, vel in nouo fisco adyto, l. iudicam;
 prælio sic premitto, ne vale in iurqueas, sed tantu ip-
 sius prælio pondere ouantulum, cuius exprimi parant.
 Vtunt etiam multa loca finati instrumentum in
 vindemijs, dum vna ip canalibus premuntur, apponit
 enim ad vas vimineum ligno intersecto, vt re-
 tineantur vna comprælz de canalibus exuente, &
 simplex liquor melli in dolium cadat.
 Q V Æ S T I O XXIV.
 1 **Q**uæri posset ingeniose admodum, cur diuersi
 mode sint situatz subiectione in materia locati &
 conducti,

Tactatus D. Vincentij Carocij

Q V A E S T I O XXX.

conduci, namque in libris digefforum ponitur per verba in correctio, & gentili calus, vt locati & conduci in Codice vero ponitur per Ablatiuum, vt locato & conducto, prout & in libris Decretalium, ac in libris Institutionum per alia verba in abstractio, prout de locatione & conductione.

Q V A E S T I O XXV.

Ponitur in lege Publica, §. fin. ff. de positi. trophima, id est merces nutritum. Alciat. lib. 1. de positi. r. 18. Anton. Augustin. emendat. iuris civilis lib. 4. r. 16. Honoma. in commentar. in verb. trophima. Jacob. Menoch. de arbit. iudicium lib. 1. cent. 1. cap. 9. num. 17. Spilegan. i. lex. iuris, in verbo, plus, minus, vnde videtur quod deponabantur hę mercedes.

Q V A E S T I O XXVI.

Legitur in l. 5. ff. de verb. signifi. hoc modo. O. L. O. C. opere locato, opere conductione, addi solet effecto probatoque, opus enim vere dici non potest nisi consummatum, & perfectum sit, prout alias diximus.

Q V A E S T I O XXVII.

Decisio legitur in l. item quaritur. ff. loca. veniculi enim est genus duarum rotarum, quo utebantur Romani celerius iter facere. Cicero pro Roscio decem horis nocturnis sex & quinquaginta milia passuum decisus percolauit, & Philippica 2. in decem colenter ad urbem aduectus. Curat. l. 3. m. f. c. l. an. r. 10. num. 17.

Q V A E S T I O XXVIII.

An in locatione veniant arbores postea natus, vtique sic, quia fundus dicitur locatus, non fructus, singulare dictum ab omnibus. Pile. q. 16. Corset. in sing. in verb. frequentia. Gerard. sing. 92. Rolan. c. 6. 39. n. 6. vol. 3. Summa Age. in verbo, conductione. Petr. Ravenn. sing. 613. Marfil. sing. 582. n. 2. Lau. Silo. conf. 76. n. 2. lib. 1. Bergrin. dec. 32. sub n. 40. p. 2. Paris. de re. integran. conf. 90. rel. 4. Vincen. de Ann. allega. 94. n. 3.

Q V A E S T I O XXIX.

Quero ad l. licitatio, alias locatio. ff. de public. & rei. litigat.

Circa quem textum multi dicunt legendum locatio. vt per Alciat. lib. 1. de positi. c. 12. & ita dicitur legi in pandectis Florentini. Item ibi §. 1. ad conductionem alij legunt ad cognoscendum, sed ad conductionem, est uelut lectio, & sensus, & qui ducunt ad cognoscendum, dicunt hoc modo, neminem inuitu teneri cognoscere vectigal. videlicet, vt illud conductione cogatur, ibi reliquos vectigalium ad intue dum, communis lectio ad intue dum, alij legunt ad retinendum conductionem, & hic quoque est bonus sensus. reliqua oēs sunt reliquorum debitorum, id est sum. n. rellantia galli des. arriregas, l. creditor, §. Palerius, ff. de soluto, ibi cum superius annis sit reliquos, id est debitor reliquorum anni præcedentis, l. cum poss. ff. de admini. tutor.

Quero, aliquis conductionem gabellam a Communitate, quę immobis est pro rebus a se emptis an possit cogere ciuitatem ad soluendum gabellam, vtique non quia in generali sermone non venit persona loquens, l. inquisitio, C. de accusatio. bene facit L. qui mercedem. §. fin. ff. de ad. empt. vbi si venditor in venditione passus est excepti de habitatione non intelligitur contra ipsum venditorem de qua alias diximus. Et in hoc puncto de gabella tenuit Bal. l. si emptor. C. de hered. vel alio. vendi. Bart. in l. licitatio, §. si quis, ff. de public. Afflic. de res. 3. 29. num. 8. Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 44. num. 11. Casus frequens vtunt, & quotidianus, quia nemo censetur disponere contra se ipsum.

Ampliat, quia saepe occurrit in materia locati & conductione in sermone generali, sed vniu. sari, puta quis promittit, aliquid facere, vel prestare contra omnes, & quicumque personam, tamen non presumitur contra se ipsum, ita commune est sententia testatur Cagn. in l. frater a fratre, n. 98. de condit. indeb. vbi promittens accommodare turrim contra quicumque non intelligitur contra se ipsum Alciat. reg. 3. presumpt. 53.

Ampliat secundo, vt habeat locum ad tauerem consanguineorum, vt sicut quis non presumitur facere contra se, ita nec contra suos. Tirac. de pen. conf. 51. n. 79. Cagnol. in l. frater a fratre, n. 106. vbi multos rececit. Adde Ruy. conf. 4. 2. num. 1. 6. lib. 4. Alex. in l. qui accusare, num. 13. C. de reud. Sed bene Deus experientia est in contrarium.

Ampliat tertio, etiam si conduens, vel promittens efficiatur inimicus illius cui cõceditur, vel promittitur Pile. q. 24.

Declaratur primo, vt non habeat locum in dispositione legis, cum enim promittit id ad quod est affectus, eius etiam persona continetur. Bal. in l. frater a fratre, col. 2. in vlt. nota. vbi Cagnol. dicit opinionem in am verum. numero 109. licet non sit hæc propria limitatio.

Declaratur secundo, quando in sermone non possit compræhendi alia persona, quam loquens. Bart. in l. si quis legauerit, ff. de legat. 1. Alexand. ad Bartol. in d. l. qui mercedem, §. 1. Marfil. in l. i. §. si seruus, ff. de questio.

Declaratur tertio, nisi subiecta materia aliud suadeat, vel militet eadem ratio, vel nisi & coniecturis appareat voluisse compræhendi personam loquentis vel nisi materia sit fauorabilis. Corn. conf. 14. in 2. dubio lib. 3. Crauet. conf. 274. num. 12. de secundo casu. Bart. in l. Paulus in fine, ff. de pigno. Cagno. ad l. frater a fratre, num. 113. de tertio casu. Cagno. ibi. num. 15. de quarto Goza. conf. 76. num. 14. Crauet. conf. 274. num. 12. & sic habes regulam, l. inquisitio, C. de accu. declarata ex materia locati & conductione.

Q V A E S T I O XXXI.

Quero, est facta locatio hinc ad nouem annos quomodo intelligatur, vtique ex eo die continetur facta, & computatur de momento ad momentu Alex. conf. 75. col. 2. rel. 2. commendat Rebuff. in l. 1. col. 4. de verb. signif.

De obligatione.

Quæro primo loco, in hac obligationis materia, si quis locat rem vnam duobus, intelligaturne in solidum, vel pro virili, *l. si duo, ff. de locat.*

1. Primo videbatur dicendum, quod talis obligatio sit in solidum, argumento, *ff. plures, in lit. de fideiussor.* ubi plures fideiussores in dubio intelliguntur obligati in solidum.
2. Pro contraria parte facit, quod si plures sint condemnati, quilibet intelligitur pro virili, *l. 1. c. 2. ff. de plures vna & eadem sententia, l. Paulus, in fin. ff. de re iudic.*
3. Secundo pro hac parte facit, *l. si plures, ff. de dam. infesto*, ubi si plures cauere debent de damno infesto, intelligitur pro virili.
4. Et hæc opinio est verior per *l. si diuisa, c. loca.*
5. Limita ex intentione d. l. nisi inter partes aliter sit conuentum, quia tunc ex conuentione quilibet in solidum tenetur, *l. item queritur, vers. duo, ubi Castren. ff. locati.*
6. Limita secundo, si ratio contractus aliter sua deat, vt si sit societas inter plures, quorum vnus, vel plures pro vno locatiis conduxerunt apothecam, si sit inæquitas partium in locis, eatenus quique obligator, quatenus habet maiorem, vel minorem partem in locietate, ita declarat Bald. *consil. 397. lib. 3.* secundum nouam impressionem.
7. Declara id esse verum quoad reos ipsos inter se, secus quoad locatorem, quia pro æqualibus partibus assignari possent, *Bal. in l. 1. q. 1. c. 3. c. profecto. Angeli in tract. sociat. q. 10. principal. Ecce. de Vbal. in 3. q. 6. q. princ. palis. Ronchegall. de duobus reis, q. 11. 12., cum sequenti. Addo Sum. Angeli in verbis societas 2 num. 13.*
8. Limitatur tertio, non locator habens plures conductores in solidum obligatus, agendo contra vnum, pro sua, parte vel eam simpliciter, recipiendo sibi præiudicat in obligatione locandi. Vero caute. penult. Contra id valde commendans in verbo, creditor habens, ubi in hinc attestatur in factis contingentiis habuisse in plures conductores ibi nomens inluper, & recipiendo partem proculletur saluo iure solidi; est materia, *l. creditores, de pass.*
9. Quid dicemus in conductibus gabellarum, & actionum? in dubio intelligitur ad partem vniuersam præci obligati, ad quam sunt conueniendi, nisi aliter actum sit, vel nisi aliqui sint inopes ant. *hor. ita, & ibi not. Bar. c. de duobus reis, vel nisi conuentionem sit beneficium de duobus reis. Ronchegall. ad l. tertiam, ff. ubi duo ff. de duobus reis. vel nisi 2. i. iuribus in diuersis locis. parafisque orationibus sit a singulis eadem summa promissa. Angeli. *consil. 186. Bernachin. de gabell. par. q. 1. 4. decis. Crenu. in l. 1. q. 1. num. 25.**
10. Et notabile est illud Angeli consilium ex quo in practica habemus duplicem viam procedendi: vnam secundum rigorem iuris, aliam secundum equitatem quod consilium, & practica, valde commendat, Ronchegall. *de duobus reis, q. 11. c. 14. c. l. 1. c. 1. c. 2. c. 3. c. 4. c. 5. c. 6. c. 7. c. 8. c. 9. c. 10. c. 11. c. 12. c. 13. c. 14. c. 15. c. 16. c. 17. c. 18. c. 19. c. 20. c. 21. c. 22. c. 23. c. 24. c. 25. c. 26. c. 27. c. 28. c. 29. c. 30. c. 31. c. 32. c. 33. c. 34. c. 35. c. 36. c. 37. c. 38. c. 39. c. 40. c. 41. c. 42. c. 43. c. 44. c. 45. c. 46. c. 47. c. 48. c. 49. c. 50. c. 51. c. 52. c. 53. c. 54. c. 55. c. 56. c. 57. c. 58. c. 59. c. 60. c. 61. c. 62. c. 63. c. 64. c. 65. c. 66. c. 67. c. 68. c. 69. c. 70. c. 71. c. 72. c. 73. c. 74. c. 75. c. 76. c. 77. c. 78. c. 79. c. 80. c. 81. c. 82. c. 83. c. 84. c. 85. c. 86. c. 87. c. 88. c. 89. c. 90. c. 91. c. 92. c. 93. c. 94. c. 95. c. 96. c. 97. c. 98. c. 99. c. 100.*
11. Ad hoc præstat, variam l. citationis, *ff. socii, ff. de publi. camis*, ubi plures conductores gabellarum obligantur in solidum, si contrahunt, & diuidant locietatem de cõsentu locatus, unde causus est locator ne cõsuetat.

12. Sed pone vnum, quod de facili euenire potest duo conduxerant domum in simul, postea vnus discedit, & alter habitat totum domum, tenebitur ad integram pensionem ille qui remansit vtique, *l. 10. And ad Spec. in 1. de iud. par. 4. §. sequitur in addit. magna. Angeli in l. dno. fratres, ff. de acquir. hereditat. l. 1. ff. in l. 1. c. qui testament. facere possunt. Alex. id l. formi electione, §. Labor, num. 11. de legat. 1. 1. & hæc est materia communis opinio. Port. in §. fin. num. 4. in l. filiorum, ubi sublimitat, nisi recesserint propter rixam aliorum, nec esset electa reconciliatio, & sæpe in factis occurrit, quia communio parit dissensiones, vt dixi in titulo de re commun.*
13. Illud verum est, quod si locauit domum meam duobus in solidum, si domus comburatur, & fuerit habitata ab vno tantum, tamen adhuc ambo conductores in solidum tenentur, *Petr. de Vbal. de duob. fratr. part. 8. q. 17. num. 18.*
14. Dices. Vnus ex quo non habitauit, non fuit in culpa, & sic ad nihilum teneri debet. Respondetur, quod culpa præsumitur, parum diligentem socium admittendum, *ff. socii, ff. profecto.*
15. Sed nunquid vno contraveniente omnes teneantur? vtique sic vt dictum est, & tradit *Afflic. det. 154. num. 5. Ronchegall. de duobus reis, l. vna, p. 137. Addo Cephal. conf. 9. num. 7. Burtat. *consil. 33. num. 12. lib. 4.**
16. Contra etiam si duo locant eandem rem, intelligitur quilibet pro virili. *Alex. conf. 76. col. 1. vers. me. de me conuener. lib. 7. per Licos, num. tabulis, ff. de duobus reis, c. 2. quo inest ad pulchram facti speciem, super qua veritatur illud consilium. Et per modum corollarij ex dicendis præsentis quæstionis inferitur, quod societas coitus super contractu locationis & conductionis, *l. cor. ff. profecto. & intelligitur super fructibus, & redditibus Gossa. conf. 58. num. 5.**
17. Sed nunquid poterit peti cessio actionum, & in hoc est distinguendum: aut loquimur in conductore in solidum obligato, & sit cessio facta solutione hoc modo distinguendo; aut fuit exactus propter culpam propriam, & ad nihilum sit cessio, *l. quod quis, de regulis, l. si plures, ff. de admin. tutorum. aut propter culpam communem, & tunc sit cessio pro parte, *l. 1. ff. de duobus reis. & si pensio fuit, puta in quadranta, sit cessio contra quemlibet in solidum & correns pro triginta, sic enim competeat creditori actio, & illic, creditur, representat personam creditoris iuxta sua parte deducta, *l. ab vniuersis, in princip. ff. de leg. 1. c. de duobus reis.***
18. Si vero loquimur in conductore non in solidum obligato, sed pro virili tantum, & fiat cessio, dummodo procedat de voluntate vniuersæ alias non cogitur creditor cedere, vt notat *Lauda, c. de solutione.*
19. Et si cessio non sit facta, & vnus soluerit, compete soluenti vniuersæ actio pro socio, vt notat *per glo. in d. l. si diuisa, c. loca per l. perceptione, c. de his qui decesser. vel cessider. nec habent conductores beneficium epistole Lini Adiani; sed solum de duobus reis, vt ibi per Cinum, & Angulum.*

Q V A E S T I O II.

Prosequendo materiam obligationis in hac locati & conducti materia, conductor solus penitus

Tractatus D. Vincentij Carocij

nem ante tempus, petit caueri de ea restituenda, si locator non fuisset passus commodum vti possere cōducitur, et ne locator obligatus?

1 Videbatur quod non, imputet enim sibi conditor qui tam precipitanter soluit, cum abstinere potuisset regula, damus lib. 6.

2 Contrarium est verius. Bal. in l. fin. c. de indulta vi. dicit sol. & est verior opinio. Marfil. singul. 596.

Q V Æ S T I O III.

1 Q Væro, locauit quis fundum, pendente conditione oritur, eritne obligatus interim i respondere ex fructibus? utique non, siue sit inter dominum & colonum, siue inter plures de dominio fundi sed liberatur prestando cautionem de soluendo cui de iure. Bart. in l. litibus, num. 1. c. C. de agrior. & censu. lib. 1. & sapius occurrit, Bald. in l. Lutus, §. Titia, ff. fam. ercisc. Boec. q. 106.

Q V Æ S T I O IV.

1 Q Væro breuiter, an locator teneatur exhibere, & tradere instrumenta locationum conditori. Utique sic, & non exhibendo tenetur ad inter. esse. Ital. conf. 109. vol. 1.

Et sic habetur ampliatio ad l. Titius, ff. de rei. em. p. ut procedat, & habeat locum etiam in contractu locationis & conductionis.

Q V Æ S T I O V.

1 Q Væro ad materiam l. Diuus, ff. de tutor. & curat. datis ab his, an procedat in contractu locationis & conductionis, ut operarius sit extra locum querendus, & certe sic, si in loco, de quo agitur, non reperitur. Bart. in l. conatus, §. qui in iuliam, in fine, ff. de verb. oblig.

2 Limitatur, si locus sit valde remotus. Alexand. in l. si feruum Stichum, ff. de verb. oblig. Imo in c. 1. de plus petitionibus.

A D D I T I O.

Ampliat ut idem si non remotus, sed vicinus, non tamen. Lamberteng. de contr. mulierum. gl. 1. un. 206. & allegat copiam incumbit onus probandi, nisi locus sit insignis, in quo copia praesumitur. Tiraq. de retract. §. 2. gl. 7. §. 4. in hunc glo. & licet Lamberteng. in citato loco num. 108. in hunc restringit, ut videatur ad doctores, & medicos, & non vili exercitij, tamen experientia docet in vrbe Romae reperiri multos sabros murarios, lignaminis, & similes, & quatuordecim.

Declaratur ut qui datur locus remotus, vel vicinus, statim arbitrii. Tiraq. ad l. si inquam in verbo omnia, n. 4. & 31. c. de renouat. donatio. Menoch. de rebus receptis. finem de arbit. casu 222. num. 26. Et debet index facere differentiam inter locum remotum, & valde remotum. Alex. ad l. 4. §. si tam vicinum, ff. de damis, in fcl. Corn. conf. 29. col. 2. lib. 3.

Declaratur etiam, ut si in loco suo periti, & in loco vicino peritiores non teneatur mittere pro peritiis, sed sufficiunt periti in loco de quo agitur, ut per Arretum, in d. §. qui in iulare in primo notabili.

3 Et hoc notandum est defensionem illorum, qui tenentur adhibere medicum, aduocatum, procuratorem, & sepius in facto occurrit.

4 Pariter Episcopi tenentur benefacere suis diocesanis, & illorū beneficia loci ordinare, nec sine causa eos priuare.

5 Et circa medium querendum. Bart. in l. feruum, §. Stichum, ff. de verb. oblig. in l. si ab hostibus, §. fin. ff. solut. matrim. tenere videtur, quod non sit extra locum querendus, si non sit multum remotus, prout notant omnes in citatis locis, & Firmia. in verbo, medicus, num. 39. in fin.

Limitatur secundo, ut teneatur mittere in loci vicina, quando aduocaret facultatibus, & exposita non esset ad modum difficilis. Castren. in l. si ab hostibus, §. si vir, ff. sol. matr. Alex. conf. 123. col. 2. vol. 7.

Sublimita, quando non esset tutum mittere ad loca conuicina, puta quia essent banniti, prout hūc calamitosos temporibus. Roland. de Lucro dot. q. 65. in fine, ubi dicit in practica, quod alleganti adesse in locis vicinis incumbit onus probandi.

6 Quid dicemus contra? Aduocatus promissi patrociniū prestare in vno loco, vel medicus medicinā exercere in vno loco, an possit cogi in alio. Questio hūc fuit Paduæ disputata in rhinico, qui promissit custodire castrum, quod postea fuit destructum, & alio in loco edificatum, an eo teneatur ire ad custodiendum, & pro aduocato, quod non teneatur alibi patrocinari, facit l. Janensius, in fine, c. de aduoca. diuers. iudiciū, secundo facit l. 1. ff. de eo, quod certo loca, ubi qui non teneatur soluere in alio loco.

7 Pro contraria parte facit, quia libertus tenetur se qui patronum in praestatione operarum quocunque vadat, l. n. ff. de oper. liberti.

8 Secundo facit pro hac parte regula, subrogati. Veritas videtur, quod ex causa tenetur Medicus, Aduocatus; & similes alio accedere, sicut & custos castrorum, & in loco vicino repedito, & hanc partem tenuit Albericus in l. si in finibus ciuitatis, ff. quibus modis usufructus amittatur, per illum tex. vnde si locus destruat, & superueniant bellū, pestis, & alia legitima impedimenta, cogetur conuictus alibi operari.

Q V Æ S T I O VI.

De Fideiussoribus.

IN hac locati & conductionis materia, de qua agimus, duæ sunt leges, & constitutiones de fideiussoria obligatione loquentes, quarum vna est l. si fideiussor, c. locati aliter l. quarto, in principiū eodem tit. loca, & tractant de diuersis speciebus, & materiis.

1 Prima igitur conclusio sit ad l. si fideiussor, c. locati. fideiussor conductionis non tenetur de tempore, vel prorogato, vel renouato d. l. si cum Hermes, l. item queritur, qui implet, ff. loca. ad cuius materiam prout, an in renouatione tacita ipsius locationis iuxta terminos dicti §. qui implet, intelligatur repetita obligatio fideiussoria. Speculat. de fideiuss. §. 1. verfic. illud autem. Dec. in cap. constitutus, de appellationibus. Bart. & Albericus in l. Lucius, la secunda, §. penult. ff. de administrat. tutor. in l. sed, & si manente, iur. 3. de praevar. Bald. in l. tam mandatori, col. 2. c. de non numer. pecunia, Tiraquell. ad l. bones, §. hoc sermone, in

in princ. numer. 1. 31 de verb. signif. Marfil. singul. 31 3.
Dec. conf. 107. num. 2. Boff. de remissio. merced. conduct.
numer. 46. Rui. conf. 66. num. 3. volum. 1. Alex. consil.
111. r. 23. volum. 2. Franc. Marc. decif. Delphin. 538.
& 539. par. 2. ample. Bero. conf. 144. per totum, vol. r.
Crot. conf. 113. vol. 1. Grat. conf. 126. in princ. Meno.
conf. 246. num. 3. lib. 3.

Addo, quod hæc est communis opinio. *Infine leg. centum Caput in fine, ff. de eo, quod certo loco.* Burfat. conf. 193. numer. 6. vol. 2. reputat notabile. Relu. in c. 1. num. 6. de iureiurando. Paris. de fidei. in verbo fideiuf. for. Sebast. Medic. reg. 4. num. 38.)

A D D I T I O.

De magis communi Bertrand. conf. 188. col. 1. & seq. volum. 1. Rota decif. 33. ad finem in navi & 860. in antiqui. Mafcardi. consil. Quotatio. an. 12.

Ampliat hęc conclusio ex d. leg. si cum Hermes, C. loca. vt procedat & habeat loquem etiam post ius quæsitum. Rolandin terminis loquens, consil. 69. in fine, vol. 4.

3 Ampliatur secundo loco notabiliter dispositio l. si cum Hermes, C. loca. vt procedat etiam si in principio dictum sit, vt tempus prorogari possit. textus notabilis in l. Labro. hęc autem clausula, cum si sequenti, ff. de arbitris, quem ad hoc dixit notabilem Caltren. in l. 4. in fine, de damni infect. Ticaquel. de retrah. conuen. 54. glof. 7. num. 32. in fine.

4 Ampliatur tertio, vt non censeatur facta renouatio fideiuforis per renouationem contractus fideiuforis presentis, & taceat. Barbac. conf. 33. volum. 1. Simon. de Pretis, conf. 533. lib. 1. Martianeus conf. 37. num. 15. lib. 1. Crot. conf. 167. lib. 4. Borgni. decif. 3. num. 16. & decif. 5. num. 33. par. 2. Anchaz. q. 42. num. 19. lib. 4. Alciat. resp. 5. lib. 2. num. 8.

5 Limitatur primo loco si leg. cum Hermes, C. loca. ita primo loco distinguendo, aut fideiufor te obligauit ad tempus, & dixit, ego nolo teneri, nisi vsque ad tale tempus, & tunc non tenetur de prorogatione; aut obligauit te pure ad debitum, sine aliqua temporis præstatione, & tunc prorogato termino nõ est liberatus fideiufor. Stracc. de decif. par. 5. in princ. vbi de commun. i. l. si quis, ff. si cum reo, ff. de post. late de magis communi. Pedem. Decif. 5. par. 2. Gabr. de fideiuf. consil. 3. num. 4. & 7.)

6 Et quod de tempore dictum est in obligatione appositum, idem dicendum est de rebus, nam si fideiufor obligauit te simpliciter, rem illam existentem in prima obligatione, & facta permutatione de alia soluenda inter creditorem, & debitorem, fideiufor non tenetur, secus si te simpliciter obligauit creditore, si tibi satisfacere, quia etia facta permutatione tenetur, ex quo adest eadem ratio, & hæc est communis opin. Marfil. de fideiuf. sub num. 89. Auicet. ad Tholotian. decif. 181. & vbi in concordant. ut. de prorogati, & dilatione, vt se fecimus dicitur. Antio. Gabr. de fideiuf. conclus. 3. num. 7.

7 Cautus igitur es, cum pro alio fideiufor intercedis, vt impicias diligenter verba in instrumento apposita, & caueas a verbis generalibus, vel simpliciter prolatis, quæ in omne casum in dubio applicari possent, quotidie enim docet pericula, vt fideiufor

res de eorum beneficio pænæ etiam amari reportent, & multi non cuant cuius conditionis, & qualitatibus sit principalis debitor, siue conductor ille sit, siue alterius generis debitor, dummodo fideiuforem habeant idoneum, & ipse fideiufiores conueniunt, & soluant, nec est locus in diuersorio ad recuperationem pro sua indemnitate.

8 Limitatur secundo loco, aut terminus obligationis prorogari, vel terminus solutionis. Primo casu liberatur fideiufor si fiat prorogatio eo infcio, & ignorante. Secundo casu non liberatur fideiufor. Ita declarans in l. 1. numer. 17. C. de indic. Bertrand. conf. 188. vol. r.

9 Limitatur tertio, vt censeatur liberatus de eo, quod venit potius tamen remanet obligatus de gestis tempore quo erat fideiufor. leg. si fideiufor, ff. de fideiufor. glof. final. in l. si cum Hermes, C. loca. Alexan. consil. 72. volum. 2. Simon. de Pret. consil. 186. numer. 3. lib. 1. Ancar. quæst. 67. numer. 2. par. 1. Borgni. decif. 3. num. 15.

Vnde nec ad pænæ, nec ad interesse possi quidum tenetur, Gabr. lib. 3. de fideiuf. consil. 3. num. 4.

A D D I T I O.

Declaro in prorogatione totius temporis secus in parte temporis, quia inuito fideiufore facta censeatur, cum obligatio sit indimissibilis. Herculan. de cautio. de non offendend. cap. 47. num. 21.

10 Secunda principalis conclusio sit in fideiufore in hac locati & conducti materia, quod in contracta locationis & conductionis, non dicitur altera obligatio, quod fideiuforem ex deputatione solita, & consueta. Corn. conf. 181. num. 2. & 6. vol. 3. Bero. conf. 140. num. 20. & 21. vol. 4. Burfat. loquens in conductore ve. digalium, conf. 193. num. 48. vol. 2.

11 Limitatur, nisi alteratio facta sit fideiufore sciente, & non contradicente. Franc. Marc. decif. Delphin. 536. & 539. par. 1. & hæc est vera, & communis opinio. Viu. lib. 3. commun. opin. in verb. fideiufor. opi. 3. Bero. decif. 314. Eman. in suo thesaur. in verbo fideiufor. num. 146. Ant. Gomet. variar. resol. c. 23. num. 20.

Addo Papient. in forma libelli contra plures reos debent illi in verbo solutionis, in fine.

12 Tertia sit conclusio ad l. quæram in princip. ff. loca. ad cuius materiam ponam aliquas vitales conclusiones. Et licet sit materia fideiuforia, video tamea Marfilio prætermissam, in suo compendio de fideiuforis, vitis tam enim, & prædicabilis.

13 Prima igitur sit conclusio ad materia l. quæram in princip. ff. loca. fideiufor pro conductore ad locum duntaxat obligatus, non tenetur ad viuras, nec in cretice, leg. fideiufor. magis fructuum, ff. r. ff. de fideiufor. qui textus loquitur in terminis in materia locati & conducti, de qua agimus.

14 Et ponit textus differentiam fideiubere pro conductore ad eumputa pro pessione de bita, & fideiubere in omnem conductionem, vnde verba sunt diligenter coniepienda, vt te restringant ad prædictam solutionem annuæ pensionis, sed si simpliciter in calce instrumenti diceretur, in forma pro quo & c. diceretur in vniuersam conductionem, & teneretur ad omnia damna, viuras, & interetia, vt ibi textus præsupponit.

Tractatus D. Vincentij Carocij

15 Et obiter, & incidenter ad propositum tamen materię locati & conducti colligitur ex comestextu, quod locator pretendens viuras, & interesse cōtra bona conductoris, potest in ea inuicere, & priuio satisfieri de viuris pretensis, & deinde pro sorte principali, & pro restitūto, si quod dixerit, agere ad supplementum contra fideiussorem.

Aliud ibi colligit Paul. Castrensi, quod si fideiussor locat, & recipit fideiussorem, & conficit ex delicto bona debitoris, liberatur fideiussor.

16 Secunda sit conclusio. Fideiussor, qui suam obligationem restringit ad partem tantum, non tenetur in pluri, fideiussor *prout*, si de fideiussoribus.

17 Tertia sit conclusio. Fideiussor pro viuris non tenetur ad sortem, si *in sortem*, si de pignorat. actum. l. penult. ff. de legatorum nomine cancelat.

18 Quarta sit conclusio. In bonę fidei contractibus, prout locatio & conductio, fideiussor tenetur ad viuras, & alias accessiones provenientes ex natura contractus, & hoc præcipue in quatuor casibus; si intercedat in omnem casum, si fideiussor beat iudicatum solui, si sit fideiussor indemnitatis, & hæc tria colliguntur ex leg. quarto, in princ. ff. locat. quartus est casus, si simpliciter fideiussor. Hęc sunt opinio Iohannis, in d. l. quarto in glo. magna, cuius opinio communiter tenetur, vt per Ial. in l. centum Capua, col. 6. in ff. de eo, quod certo loco, l. fideiussor, & ibi glo. & Bald. C. de fideiuss. Roma, conf. 507. in casu Negulanti de pignorat. par. 2. membr. 3. num. 47. & 55. Borgon. dec. 5. de contrah. num. 3. 36. & 47.

Addo Alberic. & Castrensi in leg. si quis pro eo, §. si numerus, si de fideiussoribus. Floria. an. aut lex, num. 2. ff. ad l. Aquil. Boer. dec. 3. 14. num. 4.

19 Quinta sit conclusio ex l. centum Capua, & ibi no. ff. de eo, quod certo loco, fideiussor non tenetur ad alud interitelle ratione loci, vel simili, siue intercedat ante, vel post moram, nisi in iudicio fuerit actum, vt ibi not. Castrensi. Ial. & alij tenentes.

20 Iuxta prædicta inferitur vnum in hac locati & conducti materia tantis frequens, & vtile, quod colonus incumbit onus probandi fundum bene coluisse, & locatori iussit exhibere instrumentum locationis, in quo promissit eplere arbitrio boni viri, & hoc sufficit pro eius intentione. Alex. conf. 60. & melius conf. 78. vol. 4. Bero. conf. 150. vol. 1. Burt. conf. 167. num. 3. 1. vol. 2. Decan. Perus. num. 24. p. 1. vbi colonus probat vineas bene coluisse.

21 Ampliatur hæc decisio ad propositum materię, de qua agimus, vt si fideiussor pro colonio intercesserit, & ipse teneatur ad interesse & damna per locatorem liquidanda, vt tradit late Benningend. dec. 16. per roram. Magon. Rot. Floten. 10. 1. tango misra de probationibus. q. 17. par. 7.

22 Ampliatur secundo materias non separando, vt idem sit in probando solutionem pensionis, in tempore fecisse. Roland. conf. 87. num. 3. vol. 1. Borgon. dec. 44. num. 44. in fin.

Addo specul. in tit. de locat. §. nunc aliqua, versicul. 31. Ial. in l. 2. colum. 45. versic. in ea glossa, & ibi Cyn. & Alberic. num. 7. C. de in empby. Anton. Gabi. de probat. concl. 6. num. 21.

23 Addo, quod hæc est communis opin. Rodoa. etiam in empbyteuta loquens de rebus ecclē. q. 20. num. 24. fol. 416. Gigas de pension. q. 76. in fin. Iul. Clarin §. empby.

tenis, quæstione 10. in fin.

24 Sexta sit conclusio. Fideiussor conductoris nedum tenetur pro pensione domus, sed pro deterioratione, massariis, supellectilibus, & eorum deterioratōe, glo. singulari in l. admi. si §. fideiussor, in verbodum, si de fideiussor. quam singulariter dixit Roma, in glo. 55. non fideiussor, & in l. fideiussor §. fin. ff. qui in d. cogat. Marfil. de fideiussor. q. 8. in iure, num. 96. dicens esse casum valde notandum, & sæpe in palatij occurrere. Addo Veronen. cancel. 127. in fine.

25 Septima sit conclusio. Statutum disponens, prout Mediolani, & multis alijs in locis, quod coloni, huiusmodi, & similes perlonge, carcerari possunt, non habet locum in eorum fideiussoribus, etiam si constitueret se principales debitores, ex quo fideiussores, nec tace, nec expresse possunt se obligare ad penam cor, poralem, nec ad carceres, qualitercunque fuerint fideiussores, etiam si fideiussor sit soluendo, vel presentando, vel se principales debitores constituerint. Anchilo. de lmo. Abb. & alij in rub. de fideiuss. Alti. in l. si quis, & in l. 4. vbi Bar. & Alti. ff. de cust. reor. Bal. in l. 1. C. de fideiussor. do. sent. & in l. pen. C. de pot. Felio. in cap. contingit de sent. excom. Aret. in l. si quis, post ff. de testib. Aret. in tra. malefi. in verbo, fideiussor, Firmian. in verbo, fideiussor.

26 Limitatur ad propositum materię, l. quarto, ff. loc. de qua in præsentatum agimus, in fideiussore de iudicatum soluendo, vel in omnem casum, quia contra talem fideiussorem iurari potest in litem ex dolo, contumacia, fuga, vel alia fraude principali, & ex tali iuramento fideiussor tenebitur ad penam pecuniariam, sortem principalem, interesse, damna, & expensas, probanda, & declaranda solo iuramento, non a iure tenetur ad penam corporalem, vel carceres. Boss. in tit. de plur. apm. & violent. attestans ita iudicatum ex doctrina, Bar. in l. quarto in princ. ff. loc. Rot. de m. litem in iud. §. 49. num. 19.

27 Et sic corollarie habetur ampliatio ad l. quarto, & ibi no. ff. loc. vt procedat etiam in allegato cau.

28 Octaua est conclusio ad l. si e colonus, ff. de fideiuss. Stipulatio annua in fideiussore colonio, & ideo fideiussor tenetur pro singulis pensionibus cuiuscunque anni, ad quam Bar. in l. si seruus communis, §. fin. ff. de stipulat. seruor.

29 De fideiussore etiam famuli promittente etiam de culpa, an teneatur de furto & dolo, Bart. quod sic in l. quod Nerna, num. 9. ff. de positi.

Q V A E S T I O II.

De fideiussoribus.

PVchra est quæstio, an fideiussor pro fideiussione possit licite recipere mercedem aliquam.

Et multis visum fuit, quod sic, ex l. hoc iure §. Labeo. ff. de donat. secundo per l. si remunerandi, §. marcs, ff. mandat.

Et hanc opinionem tenuit Decian. consil. 7. num. 1. Sum. Angel. in verbo, fideiussor, in §. vbi ratione periculum, & laborum licitū esse ait etiam in foro cōfice, nūq. (moderate tamen) & erit ille contractus innotuinarus. Laurent. de Rodolph. in tra. de nū. p. 3. q. 3. cum quo transit Diuus Antoninus, par. 2. tit. 1. c. 7. §. 44. & alij superius relati in verb. fideiussor, vbi hanc mater-

materialiam ratione personarum tetigit. Firm. in verb. *fideiussor quos modis, vers. 1.*

2 Vtrum hic sub materia fideiussoris aliquantulum insilendo videtur per aliquem discursum dici posse turpiter accipere fideiussorem, sed datum conduci, & repeti posse.

3 Si enim creditor pro officio mutui nihil honeste accipere potest, multo minus fideiussor, nam creditor dat pecunias suas, & eis se per temporis spatium priuat in non mediocri fortasse sui, & familie praeiudicium, & aliquid accipiendo, vltura est, iuxta illud, mutuum dantes &c. fideiussor verò verbis tantum contentus est nihil patrimonii a se obligando. Nec obstare videtur, tex. in l. hoc iure, §. 1. & l. si remunerandi, §. 1. Msum, quoniam non approbat ibi l. c. has mercedes, nec ad hunc finem loquitur, sed solum ad finem ostendendi, quod non cadunt in donationem. An autem alio modo valeat, hoc ibi non deciditur, sed ad subiectam materiam recurrendum est.

4 Et si fideiussor superius periculo solutionis se exponit, conservatur passim indemnitas ab eo, pro quo fideiussor.

5 Et hæc per modum discursus dicta sint. Vnde fuit a Bal. quandoque investigatum, an fideiussor computet mercedem in sortem, vt per eum, in l. antiqua, Cod. de mandat.

Q V A E S T I O VI.

De fideiussor.

Ad l. nemo est, ff. de duobus reis.

Namquid obligationi operarum possit accedere fideiussor?

1 Videbatur quod non, a partium enumeratione: aut enim fideiussor pollicetur principalem esse dictorum operas, & non valet tanquam facti alieni, bonus text. in l. si nemo est, ff. de fideiussor. aut promissit tuum factum in defectu praeiudicis ipsius principalis, nec obligatio valet, quasi quis diuersum promississet a principali, l. Grace, §. si quis, ff. de fideiussor. aut indefinite promittit, & vbi incerta non valet, ex not. in l. inter artifices, ff. de solut.

2 Contrarium est verius, vt possit accedere fideiussor, & duo rei constitui actiue, & passiuæ, leg. nemo est, ff. de duobus reis, quam dixit singulariter Bart. singul. 26. hoc modo, vt fideiussor promittat eadem operas, quas principalis promissit in euentum, quod ipse non praestet, & hoc in operis fabrilibus accedente consensu creditoris, identitate, vel similitudine peritiae, & hic est communis intellectus ad illum text. prout ex Ac. eursi, & Bartol. & longo discursu Ronchegalli colligitur.

Q V A E S T I O VII.

Obligatio.

Q Væro. Aliquis conduxit scienter rem alienam an cogi possit, & obligatus sit pensionem solvere?

ad materiam l. si fundum, c. de censu.

2 Et videbatur quod non, immo si soluit, recuperat, in l. c. si vendit, pign. agatur.

3 Pro contraria parte facit, l. si fundum sciens, Cod. de censu, vbi hæc scientia rei alienæ præiudicat in emptione, ergo & in conductione, quæ similis est per ea, quæ superius diximus de similitudine locationis, quæ regulariter iisdem regulis, cū emptione et venditione.

4 Et hanc partem tenuit Ruin. conf. t. 47. numero 15. volum. 1.

5 Et sic corollarie hic duo præcipue colliguntur. Primum, quod locatio rei alienæ valeat, & si scienter conducatur, tenetur conducentis pensionem solvere.

Secundum est ampliatio, ad l. si fundum sciens, c. de censu, vt procedat etiam in contractu locationis & conductionis.

6 Nec obstare videtur dispositio l. c. si vendit, pign. quia patet responsio, ex glof. magna, in d. l. si fundum sciens.

7 Sed pone, quod conduktor promissit in fine conductionis dimittere certum quid pro certo precio, quod tempore dimissionis reperit auctum ultra dimidiam nunquid cogi poterit.

8 Vtique non, quando precia rerum sint aucta, non ex solo cursu temporis, sed casu inopinato, qui verisimiliter præiudici non potuit. Ruin. consil. 79. volum. 1.

9 Vnde inferitur limitatio ad l. precia rerum, ff. ad lege Falcid. & procedat, quando precia rerum mutarentur solo cursu temporis, non ex casu inopinato, qui verisimiliter præiudici non potuisset.

Q V A E S T I O VIII.

Q Væro, ad quæ teneatur, & obligatus sit colonus partiarus, de his patet passim per discursum huius tractatus, et quam maxime respondere domino locatori de medietate fructuum, non deductis expensis, nec semine, prout alias suo loco dixi, partiter asportare a domum domini ius sumptibus, & expens. suo, prout suo loco dixi, & late ponit Fran. Marc. decif. Delphin. 2. et p. 2. num. 6.

2 Et vidi in facto casum, quod colonus obligauit se asportare fructus ad domum domini suis sumptibus aut teneatur ad gabellas? & vique non, quia hoc non est impensæ collectæ, vel debitum principis, & ita vidi in facto decilum, & pulchre ponit Bald. in l. acc. piam, q. 14. Cod. de vii. Salie. in l. indebitas, numero 10. Cod. de vii. Socin. conf. 147. vbi si gabella, partitium, vel datum imponitur pro rebus portatis, tenetur dominus, alias leues. Commendat Fusi. in verbo colonus 140.

3 Non nunquid tenebitur dare partem arborum desiccatarum, vel tempestate euillarum, & vique non. Angel. in l. diuersio, §. si fundum, num. 5. ff. solut. mat. Pinel. in l. 1. §. de bon. matern. commendat Fusi. in verbo colonus 139. vbi bene de arboribus cõsui.

Q V A E S T I O IX.

Q Væro. Locui ad domum construendam quomodo intelligitur? videbatur de minima ex lege semper in obliuio, ff. de regulis iuris, & vidimus superius in materia plurium conuictorum ad laborandum.

2 Vtique in dubio intelligitur secundum qualitatem temporis conducentis. Vnde pro artifice debet esse

li 2 esse

Tractatus D. Vincentij Carocij

esse apta ad ipsius exercitium, & sic de singulis discurrendo, alias in dubio de mediocri erit intelligendum. Roma. in l. si insulam ff. de verb. oblig. l. mol. & Alex. in l. qui insulam, ff. de test. Firmian. in verbo, domus, sub num. 20.

2. Et si quis fabricat in domo conducta, datur repetitio expensarum. Specul. tit. de propri. §. 1. vers. est utilis, & dabitur retentio per ea, quae superius diximus, et promittens operari in genere intelligitur quas scit facere. Castren. in l. si non forem, §. libertus, nu. 4. ff. de conduct. indeb.

QVAESTIO X.

PUlcra, & notabilis est indagatio, si Paul. Castren. credimus, locauit tibi iundum pro viginti hoc pacto, quod tenearis quolibet anno dare decem puta quatuordecim grana, quae debeant esse computari de pensione, an locator si non vult, possit cogi ad recipiendum.

1. Videbatur quod sic, si ante conventionem l. contraflus, ff. de reg. iur.
2. Contrarium est verius, debet tamen tantum diminui de pensione, quantum interesset conductoris potius soluere iuxta conventionem factam, quam pecuniam. Ita Castren. ad l. si ad id, §. si dominus ff. locat. vbi Castren. dicit esse casum admodum nouum, & valde notabilem, & quilibet prima facie contrarium diceret, sicut enim locator vultem compellere potest conductorum ad tradendum frumentum iuxta conventionem, ita e contra conductor locatorum, ut aequalitas teneatur maxime in bonae fidei iudicijs, & valet argumentum de vno ad aliud, ut suo loco dicam.
3. Pone enim vnum, quod praticando de facili euenerit possit, quod conductor, vel cuiusvis alteri commode vendere non possit, vel minus valeat, & locator verget ad solvendum integram pensionem, quam commode soluere non possit, certe inquam videtur, quod non cogatur seruare pactum in praediciu conductoris.
4. Considerandum tamen est, quod tale pactum, de quo supra, de quo continet, scilicet fauorem locatoris & conductoris, Locatoris fauor est, ut pro tot in pensione ex computandis detur tot corbes frumenti, & huius fauori locator renunciare potest l. pen. C. de pact. Vnde non mirum si a conventionem, ut supra facta recedere potest, Conductoris fauor est, ut recedendo a conventionem sibi soluatur interesse, & huius locator renunciare non potest, & ita aliquantulum considerandum habetur ratio huius decisionis.
5. Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad l. pen. C. de pact. procedit enim ex superius adductis etiam in praedictum alterius, ille tamen relevatur solutione ipsius interesse.
6. Praticando etiam vltimus inspicienda sunt verba contractus. Si enim sit dictum, quod possit soluere frumentum, vel quid simile pro pecunia, & pensione, & videtur iactum fauore debitoris, ergo ante litam contestata potest soluere id, quod est in solutione inuito creditori, possit licet vero contestata, non potest, sed cogitur soluere id, quod est in obligatione etiam non facta aliqua deductione de interesse.

7. Si vero sit dictum, quod tenearis soluere frumentum pro decem modo, quo supra, & hoc est in fauore lucitoris, cui renunciare poterit, ut superius dictum fuit, & ita no, in l. si quis stipulatus fuit decem in melle, ff. de verb. oblig. vbi Paul. Cast. dicit esse materiam practicabilem, vtilem & licetiosam.

8. Pactum igitur, ut soluatur frumentum pro certo precio, valet, non autem valet, ut obligatus ad certam summam in librarum solueret in florentis, puta sub certa aestimatione secundum Bar. in d. §. si domus, & faciant ad nos in cap. fin. de iuris.

QVAESTIO XI.

PONAM vltimo loco in hac materia nonnullas conclusiones respicientes factum obligatorium.

1. Si habes in practica statutum, quod dominus obligatus, si pro facto sui famuli, & teneatur de mercede per ipsum de consideranda, recurramus ad Corn. conf. 40. vol. 1. vbi dicit in hoc consideranda verba statuti.
2. Cui addo, quod si tempore damni dati non erat famulus, licet postea sit effectus famulus, non tenetur dominus pro famulo de eius salario in d. l. §. extraneus, ff. de noxal. Bai. in l. Titus, ff. de acq. bar.
3. Secunda sit conclusio in materia obligationis. Obligatus, certa die potest surgere media nocte. Bar. in l. mora, ff. de serij. Veron. in l. 2. §. sing. ff. de verb. signif. no tamen cogitur operari de nocte, Azon. in summa, C. de oper. liber. Alber. in l. mora, ff. de serij. Tirag. de retrat. Lignagier, §. 1. gl. 1. nu. 11. Addo Mil. in verbo scripto.
4. Tertia sit conclusio. Obligatus ad seuitia prestanda non tenetur ad manifeste iniuria. Felij. in l. i. in iur. sitati, post principium, vers. no, quod obligatus de sententia communicationis.
5. Quarta sit conclusio villis, & practicabilis. Obligatus dare pactum, & vestigalia, non tenetur habere fidem de pietate, vel mercede. Fioria. in l. venditor, §. si constat, ff. commun. pred. reputat singulare Firmian. in verbo, obligatus, sub vers. 30.
6. Quinta sit conclusio. Obligatus per instrumentum ad aliquam pensionem, vel annuam prestationem, licet praestiterit certis annis, tamen potest quandoque opponere contra instrumentum. Ang. singulariter in Authen. de instrument. catul. & fid. §. in his re. vocat. l. 6. in fi.
7. Sexta sit conclusio. Obligatus facere domum in fundo meo, non potest purgare moram alienato per me fundo, quia conditio mea est effecta deterior. Bar. in l. insulam, col. 1. ff. de verb. oblig.
8. Septima sit conclusio. Obligatus peragere in frauentem debet perfecte agere, alias post non audiat secus si est simpliciter obligatus. Bart. singulariter in lege quinquaginta ff. de exco. tutor. vbi ponit questionem inter Bononienses. Mutanen. et tempore Odofredi, & Guid. de Serzan.
9. Octava sit conclusio. In obligatione coloni verba presentis temporis non trabuntur a futura l. calono, ff. de verb. oblig. Alexan. in l. stipulatus fuerim, §. 1. ff. de verb. oblig.
10. Nona sit conclusio. Obligatus ad alimenta tenetur conducere magistros, & alias salaria. Alciat. in l. eam, l. 4. de leg. 1.

Decima

- 11 Decima fit conclusio . Ad operas potest cogi ea prestare. Florianus, in *l. sed sicut*, §. quoniam, si de usu, fructu.
- 12 Vndecima fit conclusio. Obligatus instruere intelligi ut secundum qualitatem ingenij. Firmianus, in *ver. bo. obligatus*, num. 30.
- 13 Duodecima fit conclusio Doctor sine sui superioris licentia etiam cum iuramento non potest se obligare ad legendum alibi. Abbas in *capitul. veniens*, columna prima, de iurando . commendat pro valde practica bili talon in *l. §. num. 26. ff. qui satisfaci. cogantur*.

De arbitrio .

Sequitur arbitrium in hac locati & conducti materia, in qua quero. Arbitri condemnauerunt Caicum ad locandum, qui locati, nec in locatione persistit, an dicatur compromissio satisfecisse?

1 Et videbatur dicendum quod non, quia breui reuerfa vxor nec diuertisse videtur. *l. quidquid calore*, ff. de regulis iur.

2 Secundo non videtur quis religionem ingressus, qui monasterium intrauit, & postea exiuit. *Doct. in l. si quis barem*, C. de instit. & substitut. sub condit. *scilicet in l. in substitutione*, ff. de vniuer. & pupilla.

3 Prout fecit ille Tudertinus, qui cum delictum capitale commississet, confilio nonnullorum in illo foro commissi delicti ingressus est religionem Sancti Francisci de obseruantia, vbi non stetit per annum integrum, & postea exiuit per spatium temporis in loco commissi delicti publice conuersando, reputans per illam palliatam religionem ablutisse omnem maculam commissi delicti, tamen per spatium annorum catus commissi alius delictum, suum caput, & imprudenter confessus vtrumque delictum, fuit iugulatus. Si enim cum vero cordis affectu religionem ellet ingressus, & pericurerasset, talem exitum non fecisset. Deus enim est scrutator cordium.

4 Tertio non videtur qui appellasse, qui appellatio nem non est prosecutus. *l. 2. C. quorum appellat. non recipiuntur*. *l. si bonam causam*, C. de administrat. iur. late, & p. hinc Cepoll. de *adit. edit. in l. qua bis in mense*, §. quod amot, n. 21. cum seq. vbi habes bonam locum, ad quem in similibus recurras.

5 Et hanc opinionem tenuit Imol. in *l. si fidei iussor*, §. meminisse, ff. de leg. 1. quam dixi communem Neuz. conf. 5. m. d. vers. 5. respondetur.

6 Pro contraria parte facit bonus, textus, in *l. innumeratimibus in fine*, ff. de sol. videtur in terminis quod semel locando liberatur a pena in compromissio apposta.

7 Secundo pro hac met opinione facit textus in *l. Sti. chus si bares*, §. si quis barem, ff. de statu liber.

8 Tertio pro hac parte facit, *leg. si cum fundum*, ff. de contrahen. emptio. & est (si fasior) bona glori. in *leg. 1. in gl. magna in §. Cod. de pass. vbi conuenit de promittendo sola promissio impletur*.

9 Et hanc opinionem legendum, & consulendum tenuit Bart. prout in *leg. fidei iussor*, §. meminisse, ff. de legac. 1. in *leg. in numeratimibus in final. ff. de solut. vbi accutur in facto habuisse*, & ita iudicatum, & ibi etiam sequitur Paul. Castren. m. 2. idem Bart. consulendo conf. 181. precepit arbuter, volum. 1. hoc idem

tener Speculat. in *tit. de arbit. §. sequitur*, vers. sed pone, arbuter. Balan *leg. debitor*, colum. penult. C. de pac. & in *leg. si quis ita*, C. de pass. inter emptorem, & venditorem. Lanfranc. de arbit. par. vi. q. 4. numer. 77. & hac est verior, & communis opinio teste Ial. in d. §. meminisse. numer. 22. Menoc. de retinen. possessio. re. med. 1. num. 88.

A D D I T I O.

¶ Vincent. Franch. decisio. 50. num. 3. vbi non agitur ex laudo, sed ex contractu.

10 Et considerandum est in proposito, quod actus nostri duplici modo explicantur; quandoque enim explicando vnum actum in modum in alium productum noui obligationem, & tunc sufficit semel adiungere, prout ad propositum materiam locati & conducti, de qua agimus, si arbitri condemnauit ad locandum, sufficit locasse, si conductor postea velit patientiam sibi prestari, agat ex conducto per locationem factam, & sic ex vno actu includitur, & nascitur alter productus perueuerantiam. Quandoque ex vno actu non nascitur alter, & tunc non sufficit semel explicasse, prout etiam exemplificari poterit ad propositum materiam locati & conducti, de qua agimus. Iudex precepit conductori, ut dislumberaret, & discederet, qui semel fecit, postea rediit, vique non dicitur adimpleuisse. Bart. in *l. sicut*, §. superuacuum, ff. qui bus modis pigno. vel hypothec. soluntur?

11 Et hoc modo potest fortasse conciliari textus in materia faris virens, in *l. si bares*, ff. de ali. empt. & in *l. inter Castellianum*, ff. de recept. arbit. Secundo etiam modo potest fortasse considerari, quandoque sumus in materia fauorabilis, & bonae fidei, & pinguius proceditur, prout in *l. si bares*. vbi sumus in actione ex testamento, quae bonae fidei est, vel ad instar ipsius legis in minorum, C. in quibus caus. quandoque sumus in materia stricti iuris, nec non penali, & odiosa, prout compromissum penatur, & tunc strictius proceditur, prout in calu, de quo agitur.

12 Et licet in hac questione sint hic inde communes opinioniones prout dictum est, vtr. tamen opinio secundo loco relata seruatur in prauca, prout attestat Ial. in d. §. meminisse, m. 14.

13 Et not. quod formatur questio cum duplici appositione pigno, quarum prima fuit in compromissio, & hac maior. Altera fuit apposta in contractu locationis & conductionis, & hac erat minor. De hac secunda non est questio, sed de prima tantum, prout apud omnes colligi potest.

Q V A E S T I O I I.

1 **C**onnectam in hac arbitrii materiam an verus dominus possit appellare conductorem, qui a non domino condauit, & vique potest. Bartol. in *l. si ferus*, §. quod cum eo. Et sic res aliena locari potest, vt iam dictum est superius, verum tamen dominus conductorem appellare poterit.

Tractatus D. Vincentij Carocij

O V A E S T I O III.

A D D I T I O N

De Arbitrio.

Veronens. ad l. Ad res donatas n. 3. ff. de edil. edict.

AN locator cedere poterit conductori ius impen-
diendi propria autoritate, & vtiq; sic qua
ponedit domino, Socin. res. 167. non inutilis, verius
lolet circa hoc, par. 2.

A D D I T I O.

¶ Et in materia remissionis reputatur notabilis doctri-
na Bart. in l. si merces in prius ff. de ac. quod non valet le-
gatio si admittitur merces in arbitrium eligendi quia partes
facile possunt dissentire secus si taxanda ut per eligen-
dos remum pro parte quia habetur pro certanone c. unus
quisque contrabentem sit c. de iur. non potest in hoc ca-
dere discordia. ¶ hoc dictum reputatur notabile Plin. in
c. ad hoc in fine de re script. Rm. cons. 103. col. 2. vol. 1. ff. de
ad. lib. in. 6. commendat. Sord. dec. 32. nu. 2. 1.

De consuetudine.

Prin cipalis materia est in hoc locat[i] & conduci
tra ctatu , Confuetudo, & solitum, & multas dant
in materia interpretationes, vnde cum materia sit di
uersa, nonam aliquas vtiles conclusiones.

1 Prima igitur conclusio fit. In locatione vestigia-
lium, consuetudo est attendenda, Barroliu l. i. C. de a-
por. publ. v. l. prius lib. ii. Rui. conf. 74. col. i. vol. i. Ber-
tach. de gabell. p. l. q. 31. Buria. conf. 190. nu. 24. vol. 2.

¶ Et si conductor vedium alium exigit plus debito, vel plus solito, tenetur ad restitutionem, & insuper iudicis arbitrio punitur. *dictatio, §. quod illiite, & ibi Bar. Roman. & Casireni, ff. de publican. late Menoch, de arbit. iudic. casu 440.*

3 Agricultura. Multa sunt iura, quæ expresse loquuntur in hac locati & conducti materia, ut in cultura agrorum consuetudo sit attendenda, si mortuus, & conditior, ubi Bar. ff. locati. permittit de temporis in rebus dot. falsitas, & non potest colonus facere in fundo, quod non consequitur fieri. Casterius in lege haec de fundus, §. fund. ff. locat. ut si vellet paria ad culturam reducere, vel mutare vltum, seu formam rem in preiudicium domini pro annis sequentibus. videamus, si item proficere debeat, & ibi Bar. ff. locat. Petrus de Vbal. de duobus fratribus par. 1. i. num. 44. §. 4. & 66. pro quo est decisio Florentina in l. cognominum §. fructuarius per alium textum vide. in fructu. Alex. conf. 1. 82. on. 15. lib. 2. Ruin. conf. 74. n. 4. & 15. lib. 1. & non colendo secundum consuetudinem potest expelli. Alex. conf. 126. vol. 2. & onus probandi coluite secundum consuetudinem in eum ibi colonus, prout superius diximus. Alex. conf. 129. vol. 2. agi potest ad interesse, & est casus notabilis in lege, quæ partes, §. qui pradii, si de petition. bar. et al. super quo diu parabitur Aret. quod huiusmodi negligentia purgari non potest, quem valde commendat Firmanianus eius repertorio, in verbo colonus, vers. 159. Ronhegal. hoc admodum commendans de duobus reus, l. §. 2. 8. et si faber ut amphitruo ad. ed. c. locat. ut si colonus non colat agrum secundum consuetudinem, non de iure colere arbitrio boni viri, & consequenter expelli poterit, ut dictum est.

4 Habetur etiā secundo loco notabilis practica, quod conductori incumbit onus probandi coluisse fundum secundum consuetudinem, & non domino expellere volenti, & si vellet moram purgare, non audire, tur

§ Et sic est vnus casus, in quo non admittitur purgatio moræ, & passim in actu pratico sunt multa præcepta dominis, vel quia etiam nullo modo solūt, vel minus diligenter seruando, puta hordeum, vbi erat feminandum grauius, & sic de alijs discurrendo.

6 Collectae, Confectura attenditur in hac locati & conducti materia, in gravaminibus, & collectis persolendis, per domum locatorem, vel colonum. Barin. l. penult. ff. de impens. in rebus dotalibus §. 1. ff. de con. c. 99. vol. 1. in fine, vol. 1. & itegri superius, dum de collectis puluimus. Vnde floritur contentio inter conductorem, & locatorem super solutione dationū, collectarum, & aliarum impositionum, inter alia recurrit ad consuetudinem, quae in hoc est optima in, terribes.

7 Vnde consuetudo attenditur in hac locati & condu. Qi materia in locatione domus, quatenus ad illius v. sum. Baran. Item in plures in princip. ff. loc. & videmus superius, quod in locatione dumus videtur concessum conduitori, vt exerceat artem solitam, & consue- tam.

8 Gabella in locationibus gabellarum confectura attenditur. Bart. in l. 1. C. de personis public. lib. 1. Ber. tach. de gabel. par. 2. q. 3. Ruin. conf. 74. in princ. lib. 1. Euerar. in loco asolito. col. 5.

9 Pensio, In pensione praestanda consuetudo attenditur l. excepto, C. de rat. Veronem l. quod si uoluit, §. qui assiduus; uim. 21. de rati. edic. late posui superius parte 1. de substantia locationis, t. Menoc. de praesump. lib. 3. praesump. 100. no. 6.

10 Opera, Conuersatio attenditur in locatione ope-
rarum. Bart. in l. 1. §. 1. quid quogue litterarum ff. de var. ro-
guit. et in mercede operarum praestanda. Bart. in Lqui
usulamus. §. qui adem. ff. locat. et in breui conditio. §.
si numerus. num. 2. ff. si cert. petat. et in expensis pra-
estandis in operarum conditio. Bald. in l. liberti, liberta-
tor. col. 3. num. 1. vers. circa praedictum. C. de opes. liber-
tor.

11. Redditus. Consuetudo attenditur in petitione reddituum in colonis, l. domini praeiorum, Cod. de agricol. & censib. lib. 11.

13 Remissio. In remissione mercedis consuetudo at.
tendunt. Soci. iun. rom. 78. num. 22. fol. 2.

13 Extensio, quæ in locationibus veniant, & compre-
hendantur, consuetudo attenditur, heet in instrumentis
non sit expressa, Cephal. post Bald. *confil.* 44. s. 12.
libra. Vnde an veniant matiarum domus consuetudo
attenditur, si locato molendino valeheria veniat,
consuetudo attenditur, & sic de singulis dilec-
tando.

14 Tempus, Quando bona ecclesie sunt solita locari, tunc poterit locari in perpetuum etiam absque superioris licentia, & interuentu, nam consuetudo alterius formam iuris, in alienationibus, & locationibus

rerum ecclesiasticarum valida sit. Rot. decif. 135. de consuetudine, in antiquis, quam refert, & declarat Paris. conf. 98. nu. 8. vol. 4. Anto. Roucaia. ad Alexan. conf. 17. vers. Jamen Dolores. lib. 4.

- 13 Notandum tamen est, quod consuetudo attenditur in contractu locationis & conductionis, quando aliquid simpliciter sit omiffum, quod sit consuetum; sed in instrumento locationis, & conductionis apponatur, vel ipseficetur vnum, quod sit exclusio consueti, tunc consuetudo non attenditur ex coniectura mente contrahentium. Ita pulchre declarat Ruin. confil. 74. nu. 7. vol. 1.

- 16 Et ita declarat lex, quod si nolit, & qui assidus. ff. de edil. edicto, est tota materia consuetudinis, ultra Felinum, & Anton. Gabriel & alios late materiam explicantes.

In Colonia tria principaliter consideranda, primo, conventio, secundo consuetudo, tertio iuris communis dispositio. Pet. de Vbal. de duobus fratri. par. 11. nu. 33. Et Franc. Marc. decif. 888. num. 12. par. 1. Riminal. sen. conf. 100. in fine. Silua. conf. 76. numer. 8. volum. 2. An. Gail. pract. observatio. lib. 2. c. 23. num. 17. An. bal. Montec. ad statum Bononiens. de pena non labor. gloss. verbo nisi per pactum. Marza. r. conf. 49. circa finem. Burial. conf. 330. nu. 184. vol. 3. qui loquitur in colonis partiaris.)

ADDITIO.

- ¶ Et in practica notandum est in hac materia consuetudinis primum, quod conditor presumitur diligens in dubio & l. c. si quod alii fecissent. Bar. l. si cum vendere §. 1. ff. de pign. actio. affil. dec. 13. nu. 7. Fran. conf. 8. nu. 2. cum per minus. Sord. decif. 87. nu. 13. Secundum in probanda consuetudine in hac locati materia, probanda est in eadem iusti specie, & concurrentibus eisdem qualitatibus de quibus in solio controuersio, ita ut si probetur aliquod statum a dominis loci vicini, non potest inferri ad conductorem. Et debet probari idemmet annus, & non praesentes, vel sequentes. Et sic singulis discernendo. Sord. dec. 87. nu. 11. latius dec. 131. num. 8. usque in finem.

De solito.

¶ Vero, quando dicatur res solita locari, quam maxime ad intellectum extravagantis, Ambitiosae, de rebus ecclesiae non alien.

- 1 Solitum dicitur locari per vnicam locationem legitimam, & solennem. Calt. conf. 89. col. 1. volum. 2. Imol. in l. quod dicitur, colum. 1. ff. de verb. oblig. Curt. in tradi. seno. par. 2. q. 4. princip. par. 7. & haec est verior opinio. An. Gab. de locato, colum. 1.
- 2 Adde Praepositum in ritual. quifend. dar. poss. numer. 27. in vrbibus scudorum, attestans solitum in vna tantum vice venientiae. Bal. de tempore vrbis, & continuo cap. 14. sub numero 8. dicens in facto habuisse Romae colam fixa scissis viarum, cum aliquis domos locari solita, ad locum congrui, & vicinitatis pertinere affe.
- 3 Nec v. gore bullarum Sixti Quarri, & Leonis, vbi illud locatum pro vna tantum vice fuit interpretatum, quia ad probat solam vicinitatem, & quod tempore in omni loci domus reperitur locata, dicens Romae ita pluries fuisse indicatum ex cõsultatione Gregoriana, de iure congrui, in locationibus pro vna

tantum vice verificatur. Granu. theorema. 8. nu. 12. & haec est communis opinio. Guzzad. conf. 53. numer. 5. con. suetum vero duas vices Dec. confil. 22. nu. 10. & 44. nu. 11. in l. vi liberis, numer. 11. C. de colla. & in c. 1. de consuetudin. Viui. lib. 2. opin. 257. & polui superius part. 1. ad materiam leg. mella, §. si alimentis, ff. de aliment. legat.

- 4 Dicuntur etiam bona ecclesiae solita locari, quando bis dispositio quadraginta annorum fuerit cõcessa. Alex. conf. 5. & 9. vol. 3. post Bal. in leg. de quibus ff. delegib. Imo, in c. 2. de feud. Deci. in Auth. qui rem, col. 8. C. de sacrosan. ecclesie. Roduan. de reb. eccles. nu. 5. par. rub. de rerum immobilium alienat. fol. 80. in rub. de casibus, in quibus sit alienatio rerum ecclesiae sine solemnitate, vers. nem alio casu, nu. 20. fol. 148.

- 5 Adde Affil. de cef. 305. nu. 9. & seg. Borg. decif. 25. nu. 12. de contrac.

- 6 Res etiam dicitur solita locari, quando fuit facta per spatium decem annorum. Alex. confil. 9. nu. 6. lib. 3. confil. 5. nu. 10. lib. 5. & ita quandoque tenuit Rot. vi per Mohed. decif. 240. & 258. in tit. de locato.

- 7 Et quibus censore inferitur ad aliqua vicia.

- 8 Primum est ad id, quod notat Bacc. in litem quaritur, §. qui impleto, ff. loca. & superius suo loco diximus, quod relocator tacita non habet locum in bonis mobilibus, immo committitur furtum nisi persona sit solita locare.

Quod persona sit solita locare, debet articulari in specie circa res, & circa personas, nec sufficit, quod probetur consuetudo locandi in genere, & sic excusabitur a fucto. Ita pulchre praedicare docet Ruin. confil. 99. vol. 5.

- 10 Secundum est, quod res solita locari, in feudari, vel emphyteuticari casu quo reuertatur ad ecclesiam, potest relocator sine aliqua solemnitate, & auctoritateque superioris iuxta doctrinam Feder. de sen. confil. 274. quem sequuntur scribentes in c. vi super de reb. eccles. non alien. Et ut in practica, vtriusque possit loci. And. attestatur V. l. opi. 95. p. 1.

- 11 Vtque cum limitatur haec opinio, dummodo haec concessio, alienatio, vel locatio, & c. acta sit vni. formis, & facta eo modo, quo prima. Secus si in alio quo etiam minimo alteraretur modus, forma, vel substantia, quia tunc omnes solemnitates requiruntur, & si non adhiberentur, vtiatur locatio saltem in excessu, si separari potest. Roma. & ibi Mandos. confil. 70. colum. 1. Rip. respons. 2. numer. 17. & 18. lib. 2. Abb. in cap. super. lib. 11. de reb. eccles. non alienand. Baldus in cap. cum ordinem, colum. 8. de reser. lul. Clac. in §. emphyteutis, 23. colu. 4. vers. sed aut vero & ad solita.

- 12 Adde bene in materia loquentes Rimin. iun. confil. 82. nu. 14. & seg. vol. 3. Podem. decif. 23. nu. 20. Vrili. de Affil. decif. 105. num. 7. Borg. de rat. & cur. nu. 161. decif. 25. nu. 13. de contrah. Hieron. Magna. Rot. Luca. 14. m. 14.

- 13 Limitatur secundo in re incorporata ecclesiae, vel in feudata per annalem possessionem, quo casu requiritur omnis solemnitas, vti nouus contractus, & noua inuentionis. Alex. conf. 11. nu. 8. vol. 4. Corn. conf. 81. lib. 2. Guid. Pap. de cef. 154. numer. 3. Crauer. conf. 24. num. 14. confil. 80. numer. 3. lib. 1. confil. 9. numer. 3. lib. 5. Bern. confil. 159. numer. 12. vol. 1. Ferret. confil. 248. nu. 14. vol. 2. Rimin. sen. confil. 34. numer. 13. in fine, volum. 2.

inexpugnabiliter, nec minori præscriptione tollitur. Bart. in l. 2. in fin. ff. de iureiuran. quam commendat Matthei. notab. 20. licet ibidem in fine aliquantulum dubitet.

14. Addo quod hoc dictum sequitur Corset. in rub. de iureiuran. primil. 10. Ant. de Cauar. d. excent. iurament. q. 4. num. 7. & hęc est communis opin. Aret. in §. si quis postulante. num. 9. Institut. de alio. tal. in l. 2. in 20. ff. de iureiur. ubi magis cōmunem dicit limitatio, & modificando pluribus modis, vt per eum, & per Gabr. Sarui. in additio. ad Matthei. notab. 20. per totū illud discursum. Commendat etiam Roderic. Soar. rez. ad l. post rem indicatam, notab. 20. Boui. de statutar. præscript. gl. 19. sub num. 1. 34.

15. Quinta fuit opinio fidei primo loco relatę opinionis, vt considerentur verba, & finis statuti, aut enim tollit contrarium, aut instrumentum iuratum. Primo casu non tollitur iuramentum, ex quo per instrumentum, & sic attente probari poterat, prout in prima opinione dictum fuit ex intentione Socin. Secundo casu tollitur iuramentum sublato instrum. mento iurato, & ita videtur de mente Roq. vt per Put. decif. 166. lib. 1.

16. Sexta fuit opinio relata per Seraphin. de privileg. iurament. privileg. 15. aut loquimur de præscriptione triginta annorum, aut de præscriptione quadraginta annorum: prime renunciari potest, & iusticię generalis renunciatio, dummodo finis in iuramento valido in principali, non in hærede in præscriptione non inchoata. Si verò finis in præscriptione quadraginta annorum, huic non potest modo renunciari, vt inducit in odium negligentis, & proprix publicę utilitatem, vt ibi late per eum.

17. Et sic habemus quomodo, & quando iuramentū perpetuet actionem.

18. Limitatur igitur tertio loco principalis cōclusio, & regula, vt non procedat, nec habeat locum, si famulus putat aliquod sibi debitum actione reali, non personali, prout si velles depositas apud dominum. Rom. conf. 201. num. 3. Curt. ten. conf. 99. num. 8. tal. de alio. in princip. num. 10. t. post Bal. & Aret. ibi ex quo tale statutum est odiosum, & stricte interpretandum. Petr. Rauen. in suo alfabeto. in verbo, statutum. Petr. Duenas regu. 6. limit. 1.

19. Licet Gomel. de alio. num. 66. in principio aliter sentiat videatur, & Seraph. in de primil. iurament. privileg. 5. t. ampliat. 2.

Limitatur quarto loco, si famulus deferat dominum, & statim redeat, quia non videtur recessisse, & ideo annus computatur a die, quo novit. ut discerneret cum efficitur, vt in l. 3. ff. de iur. l. quisquis talis. re. ff. de regul. iur. & diximus alias superius in materia huius regulę.

20. Limitatur quinto loco, quandounque talis præscriptio esset per lites contestationes interrupta, quia famulus infra tres annos dominum conuenit, & sic fuit ceptata perpetuata actio. vt not. in l. nam, & postea, §. si quis temporalis, ff. de iureiuran. & in l. fin. C. de præscript. 30. vel 40. ann. tal. in §. penales, num. 11. 3. Institut. de alio. in l. ex hoc edito, numer. 3. ff. de eo, per quem fact. erit pulchre Rod. Soarez. in l. post rem indicatam, in 2. notab. versum. considera ultima, & re me, in addo Balb. de præscript. in 4. parti. 6. parti. princip. q. 4.

21. Limitatur sexto loco hac conclusio, & regula. n. perius si uata, vt non procedat in foro concientię. Aiphon. a Galtren. de potestate legis pan. cap. 1. ex qua enim est maius fidei possessor, non est tunc in foro concientię, & vigilantes. fin. de præscript. Cornu. in l. 169. num. 15. & 32. num. 14. & 320. Gugliel. Rouil. ad consuetud. Cenoman. art. 15. commendat pro nob. tabili. Petr. Rauen. reg. 6. limit. 2.

22. Et præcipitur in sacra pagina, vt merces operarij tui non maneant penes te vique ad mane, dignusque est operarij mercede sua, nedum quod præscriptio ne tolli possit.

Et consequenter de iure canonico, secundū quod possessor malę fidei nullo vnquam tempore præcipitur, talis præscriptio non procedat.

23. Limitatur septimo, vt licet post tricennium stante tali statuto, vel pragmatice salariū petere nō possit, si tamen famulus habeat rem aliquam in manibus, quę sit domini ius, dabitur etiam, & consequenter exicipiendo repellit, cum exceptiones perpetuę sint. Bart. in l. 1. §. sublata, & ibi tal. in 2. lectio. ff. ad Trebell. in l. pure, §. fin. ff. de doli mali except. in l. si em. §. perfectione, post glo. ibi. C. de præscript. tri. ginta, vel quadraginta annorum, in l. societatem, §. arbitratoris, num. 2. t. ff. de arbit.

24. Bonum igitur videtur secundum hanc limitationem semper, vt famulus habeat in manibus aliquid domini sui, quod vt plurimū faciat licet perit nō cōsulerint, ita vt ex hoc cautelam inueniant ad evitandum rigorem huius statuti, vel pragmatice, & potius illud, quod est in manibus famuli de bonis domini, erit maiors, quam minoris valoris.

25. Limitatur octauo, vt non procedat in foro ecclesiastico, nec inter personas ecclesiasticas, cum ista pragmatice non liget dictos iudices, iuxta no. in cap. Ecclesie S. Maria de consuet. in c. i. de reb. ecclie. non alim. Bald. conf. 84. col. 2. vol. 5. late pluribus modis huius Roch. de consuetud. q. 11. num. 65. 2. 7. q. 69. Remig. de subd. charitatis. fol. 266. Duen. regu. 1. 35.

26. Vidi multos in fidei cōtingentia, qui volentes curare rigorem statuti, procurant in Curia Ecclesiastica litteras monitoriales, si quis leget talia inferret talia, & per hanc viam introducent causam coram iudice Ecclesiastico.

27. Limitatur nono stante confessione, licet enim sit forte absolutus, tamen ex hoc capite vii. concilios condemnari poterit. Duen. regu. 306. per l. xian. cap. 2. de purg. vulgar. & in cap. qui pascit, de iur. men. ecclie. vbi quis auditur post sententiam, si pars confiteatur eam iniquam.

28. Limitatur decimo, vt late statutum debeat excipi, piendo allegari, alius sibi imputet dominus, qui de eo non exceptit, cum uox non impertitur officium suum, nisi petent. l. 3. §. bre. ante iudicium, ff. de dam. infect. in l. de pupillo, §. qui opus, ff. de nou. oper. num. 1. Loc. in l. res indicata, num. 3. t. de reg. iur. in l. in l. pure furioso, num. 1. t. de iur. qui iur. fin. vel abe. iur.

29. Bene verum, quod omnia in prima instantia poterunt opponi in causa appellationis, l. per banc, C. de temp. appellat.

30. Pone tamen hic vnu, iudex scit ex se adesse statutum, pars nulla allegat, nec tenetur ea te, vt quę delunt, &c.

31. Limitatur vndecimo, vt nō procedat contra, nā si domi-

Tractatus D. Vincentij Carocij

si dominus acceperit famulum, vt artificem faciat de suo exercitio, si doceat, non competet famulo talis exceptio, ex quo statutum est stridit iuris; vt not. in l. 1. ff. si cert. pet. Duen. regu. 306. num. 11.

32 Limitatio hęc practica bilis est, nam multi patres ponunt filios cum artificibus, nec curant vocari famulos, dummodo artem addiscant, seruiunt, & doceantur, tamen salarium non præstant, sed præstat, & sic est casus, in quo datur famulus sine salario acti, uel sed bene passiuę.

33 Limitatur duodecimo, vt famulus ex statuto exclusus possit rem æquiualem furari pro satisfactione sui debiti, prout alias dixi in materia pensio nis soluendę.

34 Et est gl. notabilis in Canonijs gentium, dist. 11. Innoc. in cap. olim, il primo, num. 8. de restitut. spoliat. Alex. notabiliter. conf. 135. num. 1. vol. 1. Felin. in cap. quoniam, num. 13. de simon. & in cap. 2. num. 26. in fin. de sponsa. Callan. in consuetu. Burgund. tit. de iur. iuris, rub. 10. §. col. 2. num. 32. Atili. in consuetu. Neapoli. lib. 1. rub. 8. num. 36.

35 Ampliatur vt procedat, vt tutus sit in foro conscientię. Archidia. in tau. de iur. num. 4. §. 1. q. 5. Innoc. in d. r. quia plerique, de immuni. ecclie. Flor. in l. naque, num. 6. ff. ad legem Aquiliam, Marli. conf. 53. nu. 19. Abbas cap. 1. num. 10. de delo. & contum. 1210. in l. 1. num. 7. C. de testam. sup. in rub. de dona. §. 65. num. 5. & hæc est communis opin. Petr. Duen. regu. 88. limit. 5.

36 Ratio limitationis videtur in promptu, quia calumnia per calumniam tollitur. Glo. in rap. capientes, §. malignantium de elect. lib. 6.

37 Adde Neuz. in fin. auct. lib. 3. num. 43. vbi nec famulus, nec concij teuentur temere monitorio Ecclesiastico, & loquitur in quolibet debitore non valente debitum recuperare. Cognol. de origi. iuris, num. 106. & in l. non est ingulis. ff. de regul. iur.

38 Limita, si orretur lcaudulum, quia tunc non possit. Barba. conf. 1. §. 1. vol. 1. Abb. in per. latus de his, que v. metus vt cons. Tiraque. de pen. cau. 46. limitat. 23. num. 4. Bouacoli. de famul. cau. 114.

39 Limita secundo, vt punitur pena arbitraria, prout alias dixi de tempore pensio nis ad l. ade. C. locat. Et ad prædicta addo, quod in Curia Romana est Bulla Pij V. de biennio statum. Bou. de statu. præscripto. glo. 1. §. 19. sub num. 47. attestans Romę in causa mercedis de salarij procedi manu Regię, nec auditur debitor, nisi factio deposito, & in dubio debetur salarium dari solutum, prout alias dixi loco loco.

40 Inferitur igitur ex prædictis per modum corollarij, quod appellatione creditorum etiam in materia statuta, & illi tunc interpretantur vt creditor ex causa mercedis, & salarij, cui competit actio locati. Tiraque. ad municipal. Bou. de statutis. sentit. Bou. de statu. de præscr. glo. 19. num. 46.

41 Limitatur duodecimo ultra Duen. & alios, vt nõ procedat, quando debitor, & creditor sint foreales, quia eos tale statutum, vel prægnantia non ligat. Capetaquen. de. 207. per. 3.

42 Statutum Lucanum lib. 2. c. 18. disponit. Transacto quinquenio si pars iurauerit soluere actus de curiosi iudex teneatur admittere dictum iuramentum, & iuramentum aboluere.

43 Declatur hoc statutum, vt procedat in casu dubio, secus si certum esset debitorum non soluere, quia

tunc non est locus allegato iuramento, vt aperiatue via perueniendi in terminis huius statuti. Roma. in consil. 102. Castren. super eodem statuto. consil. 162. vol. 1. dicit notabile Seraphus. de prin. leg. iuramen. prin. leg. 4. num. 10.

44 Declaratur secundo allegatum statutum, vt procedat, & habeat locum si iuramentum fuerit certum expiando certam personam, cui fuerit facta solutio, alias si fuerit tumentum vagum, nullius erit momenti. C. pen. & ibi Abb. de iur. Dec. in l. 1. super in stipula. notat. ff. de regu. iur. Par. conf. 45. num. 40. lib. 1. Cephal. conf. 368. num. 5. lib. 3.

Ampliatur hoc esse verum etiam adhibita clausula, omni modo meliori. conf. 16. num. 8. & 9. lib. 2.

45 Declaratur tertio, vt procedat his præcipue concurrentibus, quod iurans habeat potestatem, & habeat plenam notitiam. Vnde procurator sine specialissimo ad id mandato iurare non possit. Nat. conf. 35. num. 4. Alex. conf. 126. col. 2. lib. 6. Rol. conf. 10. num. 2. lib. 3. Barba. conf. 15. num. 18. lib. 2. item quod fuerit a iudice delatum. l. 4. ff. de iureiur. Castr. conf. 162. lib. 1. Crauett. conf. 196. 2. item quod iuret soluisse eis, cui erat obligatus, vel ex eius mandato. Machelpatro. 55. nu. 14. late in terminis Joseph de Ludovic. Rot. Lucan. 25. per totam. ex quo possit Calcan. & Barba. additur prædictum statutum intelligi concurrere probatione, & dicta decisio loquitur in pluribus. Vnde incertitudo de facili resultare poterat, secus fortasse in vno creditore.

46 Habeatur tamen vnum in materia locati & conducti, quod affectus possunt peti vique ad 30. annos. Guid. de Surar. de iur. emp. num. 22. Balb. de præscr. per. 4. quæst. 4.

47 Statutum Comica. 103. in Civilibus prohibens pensiones a tribus annis supra. Nam non habet locum in debito iurato. Ita post alios quos allegat tenet Lamberteng. de tractat. mulier. in fin. num. 14. attestans plures in facti coniungentia obtinuissse Senatu Mediolanensi.

48 Statutum de non alienando rem locatam, nisi prius requisitis condutoribus.

49 Si locator vendat non requisitus conduttore, venditio non valet. Alexan. conf. 126. vol. 5. consilens in duobus conductibus, quorum vnus fuit requisitus, & cessit, alter non, quia hoc non debet præiudicare non requisito per in l. uxorem. §. 1. plagam. ff. de leg. 3. requiritur est Tiraque. de retractu. conuict. glo. 6. num. 30. inferens in materia retractu, quod si vnus non curat redimere, alij præiudicare non debet.

50 Ampliatur hæc decisio etiam stante pacto, quod si dictus locator durante locatione venderet rem locatam, possint dicti conductores a die alienationis in antica tenere rem locatam per vnum annum, non faciendo alienationem, vel venditionem dictis conductibus, nam per hanc prouisionem factam in instrumentum non videtur recessum a prouisione legis, vel statuti, ex quo talia verba nõ sunt depositum, vel conditio alia, & nihil ponunt in esse. ex falso agitur, ff. de her. ius. l. ex hac scriptura, si deduc.

51 Ex quibus corollarie inferitur ad max. c. 1. l. fine. C. de pact. consent. vt prouisio hominis faciat cessare prouisionem legis in casu prout, non in casu non prout. Bart. ad l. si cum doctem. in princ. & ad l. si constante, in §. quæst. 2. q. princ. ti. jo. n. m. p. r.

Vnde

Vnde si est prouisum, ut liceat in casu alienationis conductibus hoc facere, non sequitur ex hoc quod censeatur prouisum in alio casu statuti, ut scilicet liceat vendere ipsos irrequisitis iustis formam dispositionis statuti.

52. Practicando docet Bar. in d. §. agri plagam, quod cōductor offerat pretium, quo oblatio competat ubi res venditur o ad rem ipsam, & licet fortasse vnus ex cōductoribus recusauerit, tamen alter, si vult habebit totum per res accuscendū.

53. Statutum de recipere laboratorem alienum, quod teneatur soluere omnia debita dīcorum laboratorū. Si aliqui laboratores vadant ipsonē ad vnum, & inuitant eum, ut retineat eos super possessione sua, si ita, item acceptantem pñeat admittit penitentia, ita ut non teneatur amplius ad debita, iuxta formam statuti. Veron. reputans hoc notabile ad Lapi. singulans, m. 5. ff. de adul. edict.

54. Statutum puniens terrarum laboratorem, qui percuisset ciuem loci illius, comprehendit omnem comitatum existentem eum illa qualitate, ut in laborator. Feli. in c. ex parte, m. 46. de rescript. q. sit melioris conditionis non laborator, quā laborator. Curiet, in repert. ad Abb. in cap. cum ad idem, m. 38. de rescript. spolia. Bonacosi. in quā. criminal. in verb. percuisset, versio. statum punient.

Statutu. puniens vel prohibens exire de territorio ad laborandum terras est iniquum, nec obseruandum. Sucin. conf. 272. lib. 2. ad l. m. c. 1. de iur. iur. c. de commer. Bonif. firmat Rip. de pest. de remed. consen. n. 301.

55. Statutum Lucanum de diligendo brando contra conductorem, lib. c. 1. §. 36. Mag. Rot. Luc. 97.

56. Statutum Delphinale de vna libra piperis pro salario commentariensis. Marc. dec. 913. par. 1.

Statutum disponens, quod coloni nostri temporis non possint deserere culturam infra quinquennium, possunt tñ impune a contractu recedere, si terra effusa sit sterilis, vel si dominus aliquid innouet, vel moue. Bart. in l. cum sitis, c. de agrie. & cons. lib. 1. c. commendat. Anchar. quæst. 54. n. 12. par. 1. & 68. titm. 3. par. 2.

57. Statutum loquens de conductore non comprahēdit locatorem quando dispositio statuti suae odiosa, siue fauorabilis respiciat conductorem. Sebail. Medie. reg. 9. limit. 45. par. 1.

58. Statutum disponens, quod pensio infra mensem solutur, intelligitur nisi maiore terminus a locatore sit datus. Bald. in l. 1. m. ff. de regul. iur. c. 1. Caste. conf. 61. ad primū modum. Brun. de leg. & consuetud. in verb. locatio, versio. 4.

59. Statutum mentionem faciens de locatione intelligitur de simpliciter non mixta, quæ transeat in alia speciem contractus. Alex. conf. 38. vol. 4.

60. Stante statuto, quod quicumque tegerit quā minus possessiones alicuius laborentur, vel locatur puniatur tali pena, si quis prohibeat laboratuius ne conducat videtur esse locus statuto, & probata intentio accusatoris. Bart. per illum textum, in l. 1. §. si. ff. de vis fiat.

61. Statutum distans, quod propter negligentiam non locantur possessiones, Massarius communis eas locare possit, debet de negligentia conflare, & quomodo. Zab. conf. 44. & 53.

62. Statutum disponens, ut nullus clericus possit loca-

re sine consensu episcopi, si episcopus conlocat, dicitur satisfecisse statuto. Pap. conf. 11. vol. 2. Io. Andr. in reg. qui facit, in Mercum. Alex. commendat in l. 1. §. ius quæstus. col. penult. ff. ad Trebell. l. 1. in l. ius quæstus. m. que. m. 20. ff. de acqu. hered.

63. Statutum disponens, quod locatores non possint vendere fundum, vel domum nisi prius requisierint conductores, talia verba operantur, ut etiam secuta traditione, & contractu, non transferatur dominium nisi facta denunciatione. Alex. ad Bar. in l. 1. c. §. 1. ff. de alio. empt. dicens talia statuta vigere in multis partibus Italiae, & ob id menti tenendum per doctrinam, Bart. in l. cum lex, m. 7. ff. de fideiuss. in l. si ita quis, §. ca lege, vbi l. 1. m. 37. ff. de verb. obligat. in l. tamen, §. vbi l. 1. de commun. m. 7. C. de practib. super offeren. Tirac. in praefat. retrah. l. ius quæstus. m. 15. dicens tale statutu vigere in terrarum. And. Gail. lib. 3. obscur. cap. 19.

Et si sint duo conductores, & vnus renunciat iuri suo, alteri non praeiudicat. Alex. conf. 126. vol. 5.

64. Statutum de conductore non solum veritetur in conductore domus, sed quocumque conductore. Alex. conf. 10. vol. 3.

Conductor stationis descendens, si de mandato superioris, alius eam conducit, an incidat in poenam statuti prohibentis conductionem fieri de statione. Anch. in c. 1. q. 14. de consuet. conf. 154.

65. Statutum puniens naturam possessionem alterius intelligitur de intrante per de l. ius, vnde non comprehendit opera rium, vel conductorem. Anchar. in c. 1. q. 14. de consuet.

66. Decretum Mediolani, quod nullus familiaris Principis, vel frater, aut domesticus, possit conducere vel detinere, alias praesumatur, quod quis conduxerit uti locum, vel interpretetur persona familiaris illius, & haec praesumptio est iuris, & tollitur probando inimicitiam cum tali familiari. Boli. de conduct. vlt. §. l. m. 5. & 7. Menoc. de praesumpt. lib. 1. c. 65. m. 8. versio. scriptum est exemplum.

67. Statutum disponens, quod appellans debet salariū depouere infra tres dies, intelligitur si fuerit impetratus talē a iudice. Ruy. conf. 26. m. 3. lib. 3.

68. Statutum disponens, quod coloni clericorum, vel laicorum possint renunciare, iuri conductionis non valet uti contra libertatem ecclesiasticā. Soc. conf. 55. cel. 2.

ADDITIO.

Adde conf. Bart. 187. quem sequitur Des. in Authent. cap. m. 17. C. de sacros. eccles. Statutum quod pro omnibus reductionibus soluantur gabelles, non comprehendit eum qui locatus fundum pro consuetudine, si colonus solui pro frumento, Bart. in l. 1. §. 1. notum, m. 5. ff. de public.

De precario.

Quæro an in simul concurrere possint precariū, & conductio, & vique non cum ex conductu non transferatur possessio, & per precarium transferatur saltem naturalis. §. si quis ante, vbi not. ff. de acqu. possit.

Declaratur, si in eodem instrumento apponerentur precariū, & conductio, nam ad tollendam contractatam intelligitur, quod ex precario non transferatur possessio, secundum §. fin. ff. de prec. Bartol. in l. interdu.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- Idem ff. de acquir. poss. l. 1. Ale. x. consil. 12. l. 1. cap. 1. vel. 11.*
- 2 Pariter si in eodem actu, & instrumento fiat precarij mentio, & conditio, & nominetur precium detracta precarij denominatione erit simplex locatio. *Iac. Menoc. de arbit. iudic. q. 7. num. 23.*
- 4 Declaratur secundo, quando verique actus sit ex causis voluntariis, nec si ex causis necessariis. *lat. in d. l. si quis ante. nu. 7. Et per modum corollarij inferitur ad l. non solet, & loc.*
- 5 Prima sit conclusio ad l. non solet, ff. loc. per locationem non transferatur dominium, non solet ff. loc.
- 6 Ampliatur, vt nec possessio transferatur, siue civilis sit, siue naturalis, l. non solum, §. quod vulgo, ff. de vsu cap.
- 7 Ampliatur secundo in conducente rem simpliciter a non domino, nam ex simplici conductione non facit cum dominum, neque possessorem, l. si aliquam rem, cum ibi no. ff. de acquir. poss. l. possit iure in verbo res propria.
- 8 Limitatur primo in simplici detentatione, quae in colonum, vel conductorem transferitur vt notatur in d. §. quod vulgo, & dixi ad materiam l. i. Cod. commun. de vsu cap. & faciet quae dixi part. 7. concl. 48.
- 9 Limitatur secundo, vt locator retineat possessionem civilem pro se in animo suo, naturalem per colonum, vel conductorem, vt no. in d. l. i. Cod. commun. de vsu cap. de qua suo loco dicam.
- 10 Ampliatur hęc ampliatio materiam d. §. quod vulgo, vt sine causa iusta, & legitima colonus mutare non possit possessionis titulum in praedictum domini locatori d. §. quod vulgo.
- 11 Concurrente autem iusta causa potest data scientia domini quae mutet conditionem, & efficiatur pura rebus, & hoc colonus vere sciat. *Ruin. consil. 147. num. 10. vel. 11.*
- 12 Et sic habetur declaratio ad dict. §. quod vulgo, vt procedat ex iusta causa, & legitima scientia. Limitatur tertio in conductore ad longum tempus in quem transferatur possessio, & utile dominium, vt suo loco dixi.
- 13 Limitatur quarto in casu legis, in naue Saufeli, ff. locat. vbi habes textum magistralē de duplici specie locationis, secundum vnam possessionem, & dominium transferitur, & secundum aliam non, & ibi in creditu iure, idem dominium transferre, prout not. *Hotoman. in commentar. verb. mris in verbo credendi.*
- 14 Et circa intellectum verborum in d. l. in naue Saufeli arguentum pulsulatum a Suetonio pro purgatissimo, & excodissimo, sicut aurum obrizum a Grecis multiplex iter excodum, & hoc apulsula, quae in argento caelo in alpeditum quandam excila videtur similis illi pulsula, quae ex verruca, vel iudore nascuntur. *Column. lib. 7. c. 5. est etiam in iacobus leuis, quem pulsula in vocat pastoratum legunt, & multi passulatum huc est informē, atque inietum, cuius verbi origo quae obscura est, pulsulatum cepit Alciat. quod tanto viru indignum videtur de pulsula. To videtur venor lectura. Martial. lib. 7. nulla venit a me argenti tibi libra pulsulati.*
- 15 Limitatur quinto ad l. non solet, in casu legis, item si pretio, §. i. ff. locat. ex quo etiam contextu habetur, quod diuersis respectibus idem locator pariter, & condūcti dici possit, nec hoc est alienum.
- 16 Limitatur sexto, nisi praecesserit contractus de cuius natura transferatur dominium, & possessio, puta si vendendo, postea incontinenti recondendo. *Castren. in d. non solet, per l. quisquis, C. de vsu fruct.*
- 17 Et sic habetur ampliatio ad l. quisquis, C. de vsu fruct. vt procedat etiam in conductione post venditionem, vel similem contractum translatione dominij, bonis textus in leg. quodam mulier ff. de rei vendicat. glo. in §. interdu, in verbo nuda, Insult. de verum dūf. *Castren. in l. Pomponius, peric. grad. d. ff. quodam. vsu fruct. mutatur.*
- 18 Sublimita in ecclesia, nam conduens scienter rem propriam ab ecclesia praetimitur ei donare *Rip. in l. si aliquam rem. nu. 36. ff. de acquir. poss. ff. & sic habetur ampliatio ad l. fin. C. de sacros. eccles.*
- 19 Inferitur limitatio ad l. i. C. de det. promiss. concurrunt enim duo specialia ex diuersio fonte nata, nam in hoc casu praesumptio donationis causatur a scientia factio conducentis dominij translatio causatur favore ecclesiae.
- Quae iungi possunt ad eaque posui in conductione rei propriae ad l. si aliquam rem, ff. de acquir. poss.
- 20 Limitatur septimo in materia. *Redemptores, ff. de rei vendicat.* nam aedificans in solo conducto transferat dominium edificiij in dominum soli, & dici possit non procedere ex natura locationis in se, sed quia aedificium cedit solo.
- 21 Et ex praedictis inferitur, quod si in aliqua sententia dicatur, quod siuarius, & conductores recognoscunt talem in dominum, per hanc verba censetur translatum dominium. *Vincent. de Anna. allegat. 104. sub nu. 13. vers. certo facit dictum.*
- 22 Inferitur secundo ad vnum in facti contingentia in hac locati & conducti materia, quis in testamento legauit apothecam fabricam, si tamen exercebit illam artem, ille effectus bannius conduxit infortiores, qui exercebantur debentur legatum.
- Vtique sic, quia conductor domino possidet, vt dictum est, & ponit Firmian. in verb. possessio, apud quos, in verbo colonus, & in verbo conductor.
- 23 Pariter si famulus, vel colonus dicat, equus est meus, non ex hoc est dominus. *Bar. in l. quibus, l. si cecidit, d. §. argenteo. nu. 8. ff. de auro, & argento legato. Aret. de iur. iust. in prin.*
- 24 Et sic possessoris appellatione conductor continetur, nisi largo sumpto vocabulo possessio, pro detentatione capiat. *Alex. in l. i. col. 6. vbi Rip. nu. 31. Alciat. nu. 31. ff. de acquir. poss. Rip. in rubr. de conf. & poss. §. propriat. n. 36. in verbo detentatione Anton. Cioff. conf. 8p. nu. 10. §. 2. per l. i. in fine. Corbo. de iure emptyt. ampliat. 39. nu. 37.*
- Alex. in l. si quis ante. nu. 2. ff. de acq. poss. Salic. in l. i. nu. 1. C. de vsu cap. lat. in naturaliter. nu. 5. ff. de acquir. poss. Corn. conf. 40. nu. 6. lib. 4. Hippol. Rimi. conf. 7. nu. 25. vel. 2.*
- 25 Vnde statutum de possessore loquente non comprehendit conductorem. *Aret. in rubr. de acq. poss. Rebuff. in concordant. de colla. §. volumus. Cur. iun. conf. 108. nu. 27. Contard. ad Aegid. limit. 1. nu. 25. Maglo. Rog. Lucan. 51. nu. 22.*
- 26 Et sic detector is dicitur ad l. ex conducto, §. si locat. qui nudo tacto insiluit rei corporali gratia custodiue, & conseruationis, vt declarat gloss. in l. 3. §. ex contrario, r. §. de acquir. poss. clare. *Rip. in rubric. de causa possessionis.*

possessionis, & proprietatis. num. 26. *versicula detentatio*, ubi etiam dicitur esse quid facti ex l. stipulatio ista, §. hoc quoque, ff. de verb. oblig. & l. ex conditio, ff. locat. & solum occupatio appellari cum solo corpore quis rei insitit, ut docuit Franciscus. Connan. lib. 3. *commentar. civil. tap. 10. num. 8. ex text. in l. possessionem, ff. de acquir. poss. Menochius in 10. remed. recuper. poss. q. 5. num. 26. quae omnia deferuntur possunt in conductore, colono depositario, commendatario, & similibus detentationibus.*

Q V A E S T I O II.

Praedictum locatui, an impediri possit ne sibi soluator pensio a vero domino, & vique non, sed cogi poterit conductor solvere pensionem, vel nautium praedicti locatori. Bene verum, quod praedictum est ipsi domino obligatus. Stracch. post alios de mercat. tit. de ann. n. 28. ubi declarat id verum, si conductor bona fide soluit ignorans ipsum esse praedonem, & putans verum dominum, vel haeredem praedonis. n. si sciuit praedonem. Bal. conf. 476. n. 4. vol. 1. Dec. conf. 407. v. si sciuit.

Et sic regula, quod praedictum manutendendus est, pro credit in contractu locationis & conductionis.

Q V A E S T I O III.

Questio fuit apud Bald. in facto agitata, si quis locet rem, vel possessionem aliquam nomine meo, & ego postea ratifico, an praemittam locatorem retro nomine meo possidere? & consulendo tenuit quod non. conf. 386. in fine verbis quem sequutus est Boni. de statutor. praescripto. glo. 2. n. 41.

2 Comprobatur vitra eum ex reg. quod ex puris contingentibus non inierit, l. non hoc, C. unde legitimi.

3 Secundo vitra eum comprobatur, quia qui hodie possidet, non praesumitur olim possidere. Bal. in l. ex persona, C. de probat. conf. 14. vol. 1. Anchar. in reg. semel malus lib. 6. Floria. in l. non est necesse, C. de prob.

4 Declaratur praesent Bald. resolutio, nisi ex facto de praesenti possimus arguere in praeteritum.

Vnde probato dominio de aliquo tempore, & de possessione de praesenti per locatorem praesumitur retro possidere, quia videtur legitima causa, quod qui fuit dominus olim possederit, arguend. *Procuratoré. C. de acquir. poss. Bal. in l. vnic. num. 5. C. de sentent. que pro ea. Aletat. sub aliqua cogitatione dubitationis reputans hoc notabile, reg. 2. praesumpt. 21. num. 15. conferunt adducta per Alex. conf. 81. col. 2. lib. 7.*

Q V A E S T I O IV.

Questio fuit in sacro Rot. auditorio, an locatio reddat possessionem iustum, & fuit resolutum quod non ex hac potissimum ratione, quia non ordinatur nisi ad qualem possessionem. Bal. conf. 350. vol. 10. lib. 1. Contardus Aegidianus limit. 2. num. 30.

Q V A E S T I O V.

Quaro, ad regulam de publicandis resignationibus, an ex locutione beneficij praesumatur cotatio, vel promissio, vique sic. Rebuti in praxi beneficiorum, regula de publicandis §. glo. 1. *vers. ratio*

huius regulae, reputans in practica beneficiis valde notabile. Facit cap. vestra, cum ibi not. de locato, & & ratio quia alias locas praesumeretur intrusus, quod in dubio non praesumitur. *Merito ff. pro socio, regulae, & solum.*

De iure congrui.

Quaro, an in contractu locationis & conductionis habeat locum ius congrui.

1 Videbatur quod non ex hisque superius diximus ad l. non solet, ff. locat. & sic non transfertur dominus, neque possessio, & consequenter non potest habere locum ius congrui.

2 Contrarium est verius. Afficit de in protomis n. 25. maxime in locutione ad longum tempus, per quam transfertur ius dominium, ut ibi per cum, num. 38. Tiraq. de retrac. lig. n. 6. §. 1. glo. 1. 3. num. 77. teugi in verbo, solium, videas, ubi de constitut. Gregor. & similibus. Franciscus. Veggi. conf. 2. num. 8. Buri. Borg. ad decis. post 1. in verbo, ius congrui. limit. 7.

De iure congrui.

Notabilis, & practica est questio secundum Roch. inferius allegandum, an conductori competat ius praesentandi.

1 Et videbatur quod non, ex rationibus alias allegatis de l. non solet, ff. locat.

2 Contrarium est verius in conductore ad longum tempus. Castrensis. conf. 57. col. 1. vol. 1. sequitur Pelin. in cap. cum Beroldus, col. penult. de radiis. & hac est magis communis opinio. Roch. de iur. patronat. in verbo, ita quo, m. 58. dicens hanc questionem notabilem, & practicabilem, ubi num. 59. dicit consuetudinem in hoc praecipue attendendam. Vincen. de Anna. al. leg. 109. num. 3.

3 Ius igitur patronatus de per se locari non potest, venit tamen in conductionibus generali, ut no. in ca. ex litteris, de iure patronat. Lambertini de iur. patron. lib. 1. par. 2. q. 8. princ. art. 8. Ioseph de Ludovic. concl. 52. col. 1. 25. *versicula ampliatum*, ubi de magis communis. Nico. Moaz. in tit. locato, rubric. de reb. que locari possunt, num. 9. ubi modificat ad locutionem modici temporis.

4 Et locatio bonorum iuris patronatus, non potest hodie fieri comparatione ad tollendam suspicionem fraudis. Borgni. decis. 37. num. 20. par. 2. attestans per summum Pontificem ita huic declaratum.

De diffinitate.

Locatorem tentans vendere rem locatam valet ostendere emere volentem, conductor recusat, an coactus ostendere possit.

1 Primo videbatur dicendum conductorem non esse tali molestia afficiendum ingrediendo domum, & cameras ipsius, ex quo res immobiliis per se patet, & se ipsam exhibet. §. 2. C. quibus, & q. par. 2. Anticini. des. data, C. de donante nup.

2 Pro contraria parte facit l. si ita, §. si dominus, & de res. & habitac. Secundo pro hac parte facit l. 1. §. quod ait, ff. locat.

Et hanc opinionem dixit verior Bart. in l. quem, vis, in fin. de pign. off. ex cuius doctrina colligitur, aut sumus

Tractatus D. Vincentij Carocij

sumus in re mobili, & ex hânda est data cautione Authent. hoc ita, c. de pig. l. in dno. Trips, quod si res sit de re ind.

3 Vnde tractari posset ad propositum materiz locati & conducti, si dedi tibi equum ad velturam, postea te offert occasio vendendi offerenti bonam conditionem, quod conductor cogitur & shibere, & prebere pariter occasionem inspicendi.

4 Pariter dici posset de rebus mobilibus in illis, in quibus locatio consistit, vt suo loco diximus. Aut sumus io re immobili, & tunc aut in prædio rustico, & de per se patet. Vnde non fit iniuria colonis, si inspicatur prædium vendendum, ne aliquo damno afficiatur, aut sumus in prædio vrbano, & cogitur permittre vt inspicatur.

5 Et sic patet responsio ad contraria distinguendo modo, quo supra. Firmita. in verb. domus locata.

Et si res conducta bene visa vendatur, quomodo pensio diuidatur, posui suo loco.

Q V A E S T I O II.

1 Locasti mihi rem alienam, quæ pendente locatone est effecta mea, quid agendum? vtrique plura competunt remedia: nam locatori datur actio ex locato ad pensionem pro præterito tempore, l. si quis fundum, §. si ff. locat.

2 Datur secundo loco exceptio, si pensio petatur tēpore futuro, l. quæles, §. colonus, vbi nota. ff. de vsufr.

3 Tercio datur actio ex conducto ad continendum instrumentum quietationis, l. ego, vbi Bart. ff. loc.

4 Prædicando igitur habemus ex prædictis cautela quod licet ex aliquo actu liberatur ipso iure, tamen agere potest vt fiat instrumentum quietationis.

5 Quarto dabitur remedium, l. si quis conductum is, ad traditionem possessionis, vt ibi gl. an. maduerit. Et prædictis adde sal. conf. i. §. in fin. lib. 2. Contat d. ad l. diffameri, ampl. 17. num. 14.

6 Si tamen conductor a locatore emat, tenetur ad integram pensionem, donec precium soluat. Bart. in l. si quis fundum, §. fin. an. licet, §. fin. ff. locat. Vnde bonum est locatori quanto citius precium soluere.

Q V A E S T I O III.

P Vichra est questio. Conduxi fundum pro certa quantitate vini, grani, vel olei, volo respondere in pecunia, nouiquid possum?

1 Videbatur quod sic. Nam si res locata euincatur, cogitur conductor recipere rem æque commodum, vel idoneam, prout superius in titulo de euictionibus & propterea sal. in l. 2. §. mutui datio, limitat. 19. ff. si err. petat. ponit hunc casum pro limitatione ad reg. aliud pro alio inuito creditore solui non posse.

2 Secundo pro hac parte tacit: nam obligatus ad pig. nū. per fideiussionem liberatur. L. qui autem, §. sed & si, ff. de consti. pecun. vbi in practica dicit notandum, Pau. Castrensi. contra Cin. in l. 2. c. ad l. Aquil. vt pro cedat libellus, peto vt mihi restituas boues meos, vel æque bonos. Sequitur Imo. in cap. 1. de remodato, vbi e contra tenet quod si tu petas a me boues offereudo æque bonos, sum liberatus, nec poteris dicere replicando, ego volo precium.

3 Licet secut in fideiussore iam datq, & per credi-

torem acceptato, de quo mutatio fieri non potest creditoris consensu non accedente. Bal. ad l. si pater, c. de collat. Mari. de fideiuss. q. 30.

4 Pro contraria parte facit l. domini prædiorum, c. de annos & tribus, lib. 1. vbi de fructibus in soloc conducto recollectis faciendi est responsio domino locatori, & ibi Bart. dicit haec opinioem veriorē commendat pro notabili. Petr. de Rauē. singul. 12.

5 Tenetur igitur colonus respondere domino de rata fructuum, & hoc non sufficit, sed debent esse fructus recollecti in fundo conducto ad laborium, & ratio fortasse assignari potest, vel ratione affectionis quia magis proci sumus ad fructus io nostro recollectos, & amari videntur dulciores, præsertim si sit fundus ab antiquo de familia a proavis, vñ; ad pro nepotes iuxta l. lex, quæ tutores, cum ibi oo. ff. de administ. tut. vel in sigum cuiusdam (sic. loquor) verioris secudum oō possessionis: nam si respondet de iisdemmet fructibus, quæ in solo per nos locato collecti sunt, videtur verius signum, quod colonus possideat nobis, licet omnis recognitio per se sufficiat.

6 Sed pone hic vovm io prædicta quotidianum. Colonius, vel conductor an sit liberatus, si in illo anno noo nascantur fructus, vel supplere debeat de anno sequenti. Distinguendum est cum Papienti. in forma libelli ad fidei pñationem, num. 16. Aliquando fundus ponitur ad solam designationem, & tunc non liberatur sed suppleri debet ex alio ruodo, vel alio modo, si quidam testamento, ff. de lega. Aliquando fundus ponitur ad taxationem, & est vnica præritatio tatum, & tunc aut fundus fuit a taxato simpliciter, puta promitto decem ex fructibus huius fundi, vel poendo vocabala, & confinia, quod idem est, & tunc supplēbitur in anno sequenti. Aut fundus fuit limitatus per modum conditionis puta decem car. Jos. vñ; de eo, quod nateatur ex tali fundo, noo nascendo non tenetur altunde supplere, l. si de histori, §. verisimile, ff. de contrahend. empt. Si vero io promissione sunt plures præstationes puta decem annus, & tunc supplēbitur in sequenti, l. legatum, §. vñ; ff. de ann. lega. l. cum rrtus, ff. de trinit. lega.

7 Totā igitur vis consistit in verbis, an importent formam, vel simplicem demonstrationem, vel quid aliud stiole.

8 Et sic per discursum colligitur in hac locati & conducti materia, quod sit compensatio temporis, & hoc dupliciter contingit: vel in operibus, & seruitio præstando, puta si famulus ex infirmitate, vel alio legitimo impedimento non potuit seruire tali anno, re. flauet in alio, prout dixi suo loco in verbo, famulus, vel infructibus, prout iam diximus.

Q V A E S T I O IV.

N Ascitur quandoque, & alia difformitas in hac locati & conducti materia. Conduxi equum pro decem tantum diebus, & illis diebus fuit seruitum pro viginti, debebitur ne salarium duplici um, sicut duplicatum succedit? breuiter sic, gl. singul. in l. eos, in verbo, conuicit, ff. de fals. qua singulari dicit Amanuel. de clavis agnis, singul. 157.

Potest fortasse hoc etiam applicari ad famulas, nec non ala seruitia.

Colonus partiarius contraxit multa debita cum domino, & tempore solutionis non habet vade soluat, admittiturne ad cessionis beneficium? Quæstio ista pedit ab illa, an partiarius sit socius, de qua alias diximus, & quam maxime in tractatu remissionis mercedis, & alijs in locis.

1 Vnde omnia pro nunc dispositione, cum hæc pendat ab illa, & Fulgos. tenuit quod sic, equiparans eo socio in *l. ff. merces, §. vii. maior, ff. locat. vbi text. principis in hac materia*, dans etiam vti socio privilegium, ne conveniatur ultra quam facere possit.

2 Idem tenet Angel. de paleis, & oliuis. *col. 3. vers. ad tertium respondit. Petr. de Vbal. de duob. fratribus, par. 10. q. 9. nu. 10. Cremen. singular. 166. tu suis, Corlett. in singular. suis in verbo, colonus 2.*

3 Limita, nisi de debito constet per publicum iuramentum instrumentum, quia non admittitur propter peritium. Capell. Tholoz. 1258.

4 Limita in debito dolose contracto, Bru. *decis. bonorum, q. 334. q. principis.*

5 Quæstio hæc formata per Bru. in citato loco, restringit se duob. modis, & primo restringit se in partiario tantum, quid igitur dicemus in alijs conductionibus?

6 Secundo restringit se ad debita contracta per colonum cum domino suo, quid in debitis contractis cum alijs dominis?

7 Quis vero proferatur, posuit in titulo de inuestis, & quod præferatur dominus patet pro indubitato. Tib. Dec. *renf. 50. nu. 20. quia respondetur, sub 3.*

Cui addo bonum textum in *Laxiam. ff. qui posteriores in pignori habeantur, Rip. in l. privilegia, nu. 26. de privileg. creditorum*, & repetitum loco in materia prælationis.

8 Illud non omitram materiam non separando, & ad propositum materię cessionis bonorum, & locati & conducti, quod etiam est pro creditore, quod debitor antequam dilationem quinquennalem repetat, vel se ad cessionem bonorum præparet coram iudice instet debitor em cogi ad operas præstandas, & ei servire, ex computando debitum pro rata cuiuscunque die computata mercede debitoris, & sic ratione cuiusdam tacite legalis locationis, & conductionis, donec de debito satisfiat. gl. Bar. & Ang. in *l. pro herede, §. quid tamen, ff. de acq. her. Bald. in l. final. Cod. de postulat. reuerf. in l. 1. post princip. Cod. qui bonis cedere possunt. Berich. in verbo pauper, vers. 13. & ita Roman. observatum testatur Brian. de remiss. bonorum, quæst. 6. principal. sub numero 9. Sot. *q. 2. ad l. 2. for. titulo de his generari.**

9 Et sic habemus aliam speciem locationis tacitam legalem & coactam, in qua liber homo cogitur servire, & præstare operas etiam inuitum, & non pro vno die tantum, sed donec integraliter creditori satisfecerit, tunc cum damno creditoris præparat sit iam effectus.

10 Quid si nobilis, & summo genere natus sit debitor ignobilis, & vilioris personæ? quid si rusticus?

11 Ex hac tamen questione, & eius dilectio colligitur ampliatum ad *Latus, ff. de reg. iur. & l. sunt, ff. de re iudic. vt procedat etiam in colono partiario*, qui non conveniatur, nisi in quantum facere potest, vt patet ex supra dictis.

ET postquam in hac cessionis materia occurrit materia anterioritatis non separando materiam, ponam aliquas conclusiones.

1 Prima sit. Creditor in pignore præferitur omnibus alijs, si quæ ei alimenta fecit, vel præstitit, vt vidimus superius in verbo creditor.

2 Secunda sit conclusio. Locator præferatur alijs creditoribus, in re locata, si sit ad conseruandum, distinguendo, prout in tit. de inuestis, & illatis, & mutuator tamen pro seminando colono, præferatur anterioribus. Papien. in *alio. hypothec. in verb. sub ordo, nu. 12.*

3 Tertia similis sit conclusio. Locator in fructibus sibi tacite obligatis præferatur, prout dixi superius in questione cessus ius.

4 Quarta sit conclusio, in animali dato in custodiam, vel sequestro, pro alimentis, & mercede custodiæ, custos præferatur quibuscunque alijs etiam anterioribus creditoribus etiam habentibus expressam, & licita est retentio. Negulan. de pignori. in *3. memb. 6. partis, numero 14. Alcia de præsumpt. reg. i. præsumpt. 13. Menoch. de recuper. poss. remed. 1. numero 8. Pio. ad l. si quando, nu. 874. c. 7. de vi, Gig. de pens. q. 32. nu. 10. Nar. *conf. 536. nu. 8. 9. & 10. vol. 3. Roman. sing. 336. mala fidei, Borg. late decis. 23. nu. 3. dicens ita in facto iudicatum pro custode fructuum, camperis, peccarijs, & vacarolis.**

Item Borg. *decis. 44. nu. 46. & 47. Decia. conf. 109. nu. 3. vol. 1.*

5 Quinta sit conclusio posita in tractatu melioramentorum, & expensarum. Conductor pro laborerio, melioramentis, & expensis licita est retentio, immo præferatur quibuscunque etiam anterioribus, vt ibi late diximus.

6 Sexta sit conclusio ad regulam. Prior in tempore, vt procedat necdum debito principalis, etiam in accedentibus, & pensionibus, vlturis, & intereffe. Ripa in *l. privilegia, ampliat. 8. nu. 9. de privileg. cred. per Ligu. lam. ff. qui postea in pignori habeantur.*

7 Septima sit conclusio. Mulier habens expressam præferatur locatori anteriori habenti tacitam, si secus si locator haberet anteriorem expressam, quia ei mulier non præferetur. gl. in *l. ad idem, c. qui potior in pignori habeantur*, vbi Bart. dicit ita de concludendo seruati, & hoc est magis communis opinio teste las. in *l. 1. ff. solut. matr.*

8 Ampliatum ad propositum materię locati & conducti, vt procedat, si post instrumentum mulieris in hypotheca expressa posterioris fieret instrumentum calculi inter locatorem, & conductorem cum hypotheca, quia ad hoc est locus prælationi pro locatore, quia in hoc vltimo censetur re petita prima hypotheca. emptor, vbi Bart. si de conit. Arcan. *§. fuerit, col. 5. de ass. conuen. in præf. Bellocof. 37. nu. 16. vbi in facto ita concludit. Notabilis sane est prædicando iste casus, procedunt enim latius instrumenta, & per longum temporis spatium post alia concessa instrumenta, si sunt calculi & noua instrumenta, ratione dicitur quod prioritas durat, & semper habet relationem ad primum instrumentum, quo calculus dependet.*

Tractatus D. Vincentij Carocij

De professoribus.

IAm quod in proxime procedentibus et ad huiusmodi prelationis, & antecurantis materiam coniungendam materiam prosequitur materiam alterius prelationis circa conductorem, & fabrumque ex eis præferatur.

1. Quæro igitur, nunquid doctor expellere possit fabrum maleantem prope ipsius domum conductam, vel propriam.

2. Primo videbatur dicendum, quod non, ex l. quæro, ff. de iure patron. & l. si filius de obsequio liberto puerilis, dis. in quibus iuribus cauetur, quod nemo prohiberi potest uti arie sua.

3. Confirmatur hæc prima ratio, ut vera sit, siue quis exerceat arte licitam, prout faber in casu nostro, siue ariem illicitam, ut per Albericum post glossam in l. libertis in l. medicus, ff. de oper. liber. in l. 1. C. de postulando.

4. Cum igitur quis prohiberi non possit in arte illicita, quanto minus prohiberi poterit faber ob vitium, necessarium, & liberam?

5. Hinc posita in facti coniungentia dixit Bald. consil. 163. quatuor sunt lib. 2. quod unus certo non potest prohibere alium conductum ne exerceat artem suam etiam penes ipsum.

6. Secundo pro hac opinione negatiua facit, quia privilegium, & concessio intelligitur sine præiudicio aliorum, l. 2. §. mirro, ff. de iure in loco publico, l. impuberi, ff. de admitt. l. nec auri, C. de emancip. liber.

7. Et hoc est adeo verum, ut patet præiudicium falsitas, vel circumuentio, quam velle tertio præiudicare. Roman. consil. 436. rol. 5. l. in l. si testamentum, C. de testam. late Felip. in c. 6. de re iudic. Alciat. reg. 3. præsump. 1. cum. in per l. 1. C. de petis. bon. sub l. lib. 10.

8. Adde præter Ripam cap. 2. num. 32. de rescript. igitur privilegium doctoris, vel scolaris fabro nocere non debet.

9. Stringitur ulterius hæc secunda ratio, ut si princeps in rescripto expressè apponatur non obstante præiudicio tertij, adhuc intelligitur præiudicasse in leuibus tantum, & minimis, non autem in graui. gl. in l. sed cum herede, ff. ad Treb. et in cap. cum olim in verbo præiudicium, de consuetudine. Card. in c. mandatum in 7. notab. de rescript. Felip. in cap. super eo, de rescript. al. in l. §. C. de constituto. princip.

10. Multo minus in casu nostro, ubi fabro, & eius exercitio non in minimis sed in magnis præiudicasse censetur: fortasse enim ratione loci multum lucraretur, vel prohibitus multum perderet, prout experientia docet, & maxime atriata qualitate fabri, qui ut plurimum est persona vilis, & pauper.

11. Tertio pro hac parte facit. In l. i. licitum est facere dummodo non mittat in alienum, l. si quis, §. Aristof. si quis feruit, vendicatur, sed faber nihil mittit in alienum, in propria enim exercet officina, oculos ad ignem in hinc, & estare exercendo, & aures ad molestias, & assiduas puiatines accommodando, merito, &c.

12. Quartum pro hac parte facit ratio a Vaconio Phyllo sophyæ excogitata, inquit ille dignor es causa fabrorum, uti artificum, quam doctorum, artifices namque pars sunt ciuitatis, ut per Aristot. in 2. Politicoru. Doctores autem minime, cum etiam illiterati ciuitatem gubernare possint, ut nota in l. i. l. i. in i. Cod. de iudic.

13. Et hanc partem negatiuam per hanc rationem tenuit Vaccon. lib. 1. declaratum num. 21. num. 6.

14. Contraria itaque est opinio affirmatiua, ut doctor fabrum maleantem expellere possit.

15. Pro qua opinione est in argumentum text. in l. ed. filia, C. de oper. public. ubi ratione conseruationis publicæ utilitatis remouetur omnia impedimenta publicis ædificij. Doctori igitur fabri fastidiosa impedimenta remouenda sunt.

16. Secundo pro hac parte facit text. in l. 1. ff. sol. matr. publice enim interest ciuitati habere doctos viros.

17. Tertia pro hac parte facit aliquantulum text. in C. de percipimus, 17. q. 2.

18. Et hanc partem affirmatiuam tenuit Bald. in l. 1. ff. sol. matr. in 30. ubi Roma. num. 13. Din. colum. 1. circa medium, facob. de Aret. num. 8. Bal. col. antepen. vers. nota, sicut publica. Alex. numer. 51. Socin. numer. 64. talon num. 49. Alciat. num. 51. Parpall. numer. 44. Ripa. num. 27. Ponta. num. 85. Visitan. numer. 185. Socin. iun. num. 282. & num. 273. Angel. Clar. de Seicello, & Vincent. Herculan. in su. Specul. in tit. de feriis, §. sequitur, numero 4. gl. fin. in §. 1. m. c. de stud. libera. Vrbis, Roma. lib. 1. 1. & ibi Ioan. de Plat. numero 5. Luc. de Penna. num. 7. late Piri. Engleber. Ioan. de Plat. in l. cum si, l. 101. num. 1. vers. si bene est, Cuius atriata, lib. 10. in l. 1. in cap. vestis, de locato. Vincent. Herculan. in l. un. ex. cutione, numer. 168. ff. de verb. oblig. Veron. de seruic. vbi. præd. cap. 43. numer. 1. Abb. in cap. 2. num. 74. de iudic. ubi Felip. num. 16. idem Abb. in cap. bon. de primo, num. 1. de postulat. prator. Dec. in l. 1. num. 72. ff. de offic. in cap. 1. numer. 86. de probatio. Ioan. de Amic. consil. 104. num. 9. Montol. in promptuario iuris, in verbo faber. Pen. Duen. regula 129. ita ut de facili asserere, & attestari possimus hanc esse communem opinionem.

Ampliatum primo, ut procedat, & habeat locum nedum in in eo ubi doctor legit, vel docet, sed etiam ubi studet. Socin. iun. in d. l. 1. num. 272. p. 3. ratio videtur in promptu: nam licet in studio doctor non doceat, actum tamen est in præparatione docendi, nec posset docere nisi prius studuisset, iuxta illud. Hauri aquam cribro qui discere vult sine libro.

19. Amplius secundo, ut nedum procedat in Doctoribus, sed in scolaribus, Bartol. in d. l. 1. ff. sol. matr. per leg. legatus, §. om. atriatus, ff. de legat. 3. Rebuff. de priuileg. scholar. prim. 6. Horat. Lut. de priuileg. scholar. prim. leg. 46.

20. Adde, quod hæc est vera, & communis opin. Ripa in dicto loco. num. 144. ubi Soc. iun. num. 76. Eman. dicens ex commun. hoc verum in quocunque litterarum studio, l. i. §. in verbo faber, num. 2.

21. Ex quibus corollarie habetur intellectus, ad l. fin. C. de excusat. art. ff. lib. 10. ut ibi procedat, quia eadem ratio non militat, si vero eadem militat ratio, eadem procederet decisio. Vnde ut privilegium indulgetur fundatum in ratione peritæ, & tunc, quia non est eadem peritia in scolaribus, quæ in Doctoribus, tunc privilegium non extenditur, prout in d. l. 2. aliquando privilegium indulgetur ratione publicæ utilitatis, & tunc a Doctoribus extenditur ad scolaribus, quia vtrique veritatis publica utilitas, prout in questione, & ampliatione propoita. Ita Socin. in dicta l. 1. num. 10. ubi l. 1. num. 47.

22. Secundus sit intellectus, ut dicta lege 3. procedat in priuileg.

- privilegijs, in quibus fit stricta interpretatio, ut per Bart. in *dicto* *formatoribus*.
- 23 Tercius colligitur ibi intellectus ab Ange. ibi sub nube quadam, quod illa verba, qua docere sufficiunt ad verbum gaudeant, &c. sed terminatio postea fiat generaliter, & ita sentit Socin. iun. *nam* 276. in fine, dicens hoc verum, & sic incidenti habemus quando in dispositione loquente de Doctore comprehendantur scholares.
- 24 Ampliator tertio, ut etiam unus doctor possit impedire alium doctorem, voce eum, vel quovis alio modo impediens, ut not. in l. c. de *stud. liberali*. V. bis Rom. *lib. 1*. Rip. in d. l. *num. 135*.
- 25 Modifica, ut is semper praeferatur, qui est excellentior, vel vtilius legit. Abb. in *clerici, de iudic.* notatur, in r. *bono. de poss. prelat.*
- 26 Ampliator quarto idem esse in scholaribus, qui cantando, pullando, vel alta voce legendo, vel quovis alio modo vociferando impedit alium, debet enim vel tacere, vel potest de domo expelli. Specul. de *iudic. r. g. generaliter, vers. hinc est*. Fel. in *cap. fin. circa fin. de iudic. Angel. in verbis locatio* *num. 9*.
- 27 Ampliator quinto in Doctore, advocato, & patrocinante, *num. 27. in fine*. Guid. Pap. q. 88. Tiraquel. de *nobilit. cap. 29. num. 15*. Sebasi. Med. de *regul. iur. reg. 5. num. 101*. vbi & impedimentum remittit iudicis arbitrio, ita Bart. in d. l. 1. quem ibi sequitur Parpal. *num. 49*. per *2. in l. advocati, C. de advoc. distr. ind.* vbi admodum lublimantur aliena, negotia ad suas trahentes molestias, ut laboribus lubueniat alienis, secundum Cassadorem.
- 28 Et illud Holfen. in *procem. sue* *lumen*. Advocati fideliter exercentes magis merentur, quam fratres predicatoris, sed pondera verbum, fideliter, & sic redditur dubia, Bart. doctrina in l. *medicos, C. de profess. & medic. lib. 10*. quem reprobat Anchar. in *Clement. 2. de magist. Arct. r. 93. in princip.* Guid. Pap. *dictio* 88.
- 29 Ampliator sexto ex eisdem rationibus idem esse in medico, ex his etiam, quae superius diximus in verbo, medico. Soc. in d. l. *num. 64*. vbi de communi. Al. cit. *num. 45*. Parpal. *num. 48*. Visitar. *num. 82*. Guid. Pap. q. 88. Mant. *singul. singul. observat. lib. 1. cap. 17*. Tiraq. de *nobilit. cap. 29. num. 13*.
- 30 Ampliator septimo idem esse in infirmo, vel egrotante. Lucas de Penna ex communi, in l. *fin. C. de stud. libera. lib. 1*. Eman. Soares littera l. *num. 1*.
- 31 Ampliator octavo idem, & fuisse fortius iniur. dic. & publico officiali, omnes enim rationes militans, & multo maiores allegatis pro Doctore legente, vel advocante, & pro scholae, qui ideo ludet, ut efficiatur iudex, si principi placebit.
- 32 Ampliator nono, ut idem sit, si faber malleatur iuxta ecclesiam, ne divina impediatur officia. l. *1. §. ius publicum, ff. de iust. & iur.* Rip. in d. l. *ampliator. num. 131*. Parpal. *num. 49*. vbi idem in monasterio. Addo ad Angelicam verbo, *locatio* *num. 9*.
- 33 Ampliator decimo etiam si simul concurrant Doctores, & faber, puta quod vno tempore conduxerint, tamen doctor, & similes praeferuntur, quia digniores. Rip. in d. l. *num. 129*. per *lper maiorem, ff. de iudic. l. fin. C. de ordin. rogant. l. exigend. C. de procurator.*
- 34 Ampliator undecimo, ut dictum de impedimento fabri malleantis procedat, & extendatur ad cutiluis generis impedimenta. Rip. in d. l. *num. 136*. laf. n. 47.
- 35 Ampliator duodecimo notabiliter etiam si impedimentum esset pium. Vnde doctor expellere poterit discipulatos, seu battulos, si impediunt. Id. *roff. 218. lib. 2*.
- 36 Quod sane mature considerandum est, cum pium opus agitur, vnde dicit Alciat. in d. l. *num. 57*. prebyteri, & Monachi expelli non poterunt pios operibus studentes, & videtur dura acquiratio a fabro mechanico ad pium opus, & cum ratione exerceant, & personas cum capitulis modeste viuentes.
- 37 Ampliator decimotertio idem esse si locus erat id de sinatus ad scholas Bar. in *proem. in fin. commen. dat Alexand. ad Bart. in l. vtr. C. de profess. & medic. Vrb. Rom. lib. 11*.
- 38 Ampliator decimoquarto, ut nec detur appellatio a talia sententia expulsiōnis, quae celeritatem desiderat. Alexand. ad Bartol. in l. *num. q. Cod. de profess. Vrb. Rom. lib. 10*.
- Ampliator decimoquinto, ut in huiusmodi causa procedi possit, & valeat diebus feriatis in honorem Dei, Sic. in *rap. fin. de iudic. Aufrer. ad Tholosan. q. 156. in fine*.
- Ampliator decimosexto, ut in ea in dubio fiat interpretatio pro Doctore, & scholare infirmo, & similibus. Aufr. in citato iam loco.
- 39 Limitatur primo loco regula, & conclusio supra dicta, ut non procedat ratione loci, & consuetudinis. Vnde doctor, vel scholaris non debet conducere domum in via laboris, & vbi solent facere apothecas, Parpal. in l. *num. 44*. Rip. *num. 130*. Abb. in *rap. final. de iudic. Ioan. de Anic. consilio 104. numero 9*. Eman. Soares in *rap. thesaur. recept. sentent. littera I, num. 22. in fin.*
- Limitatur secundo, ut si faber praevenit doctorem, vel similes, expelli non poterit, si alibi commodum habitare potuisset. Et sic duo attenduntur: vnum ex parte fabri, quod est praeventio, aliud ex parte doctoris, & similibus, commoditas aequa alterius loci. Rip. in d. l. *num. 130*. per l. *si pluribus, ff. de legat. 2*. & haec est magis communis opinio. Menoc. de *arbitr. iudic. lib. 2. cent. 3. cap. 237. num. 17*.
- 40 Ex quibus corollarie habetur intellectus ad l. contra pupillum, §. *si qui ad manus, ff. de re iudic. nam procedit, quando simul tempore concurrant, nam maior potestas praefertur, tunc si vnum aliud praevenerit, nam non attenditur maius, sed praeventio. Dec. r. 640. num. 3*.
- 41 Declaratur haec limitatio, nisi faber conduxisset in loco solito habitari per Doctores, quia talis praeventio sibi nihil proderit, Alex. in d. l. *num. 51*. Parpal. *num. 44*. Rip. *num. 130*.
- 42 Declaratur secundo, si doctor, & similes alibi commodum habitare non possunt, quia nec isto casu praeventio aliquid operabitur, & haec est communis opinio. Telle Rip. in d. l. *num. 130*.
- 43 Et sic tria sunt, privilegium personae, praeventio, commoditas. Primum valet in dubio, & illud attenditur secundum nihil operatur, verum tertio.
- 44 Quae commoditas iudicis arbitrio remittitur. Menoch. in citato casu, *num. 23*. bene verum est, quod si uterque faber, & doctor alibi commodum habitare potest, praefertur doctor, ut per eundem, *num. 26*.
- Limitatur tertio in doctoribus, vel scholaribus ve-

Tractatus D. Vincentij Carocij

re studentibus, illas tali privilegio non gaudent, ut late deducit Meno. in *titulo casu. in fine.*

Ad do Rebuff. in *tratt. privileg. scholar. privileg. 3. num. 11.*

45 Declara hanc limitationem, quod si scholaris, & aliquoties studens, licet parum, dummodo honeste vivat, gaudet privilegio scholarum. Ripa c. 1. m. 94. de iudic. Petr. Durn. reg. 2. §. 3. in fine.

46 Ego ultra alios lares proficientes in locis superius allegatis addo vnum, quod substantia, an sit faber prope, vel non, denotat vicinitatem pedum, l. 1. per. & ibi Bart. C. de aqua doli. lib. 11. vel per quadraginta pedes, sicut antiquis 17. q. 4. inter omnes Franc. March. dicit. Delphim. 644. p. 1.

47 Praedicando etiam illud non omitram, quod de facili evenire potest, quod si in loco solito, ubi moratur faber, occurrat infirmitas, potest cogi superiorem in malloendo per spatium a burgo medicorum, qui debent examinari, an vera sit infirmitas data cautione de solvendo interesse fabro. Fiane. March. dicit. 645. dicens in facto habuille.

48 Vnde dato quod faber sit in loco sibi permisso, infirmitas superueniens operatur praedictum effectum.

49 Illud non omitram etiam ultra alios in supra citatis locis, quod scriptum relinquit ad hoc propositum Marc. An. apothegmat. 181. ad materiam, ad petitionem. Cod. de admot. dicitur. iudic. id, quod scribit Xenophon in *vita Ciri lib. 4.* quod Pericles mercatorum tabernaculis longaevis antea nobilibus divitiis habebant, eorumque praecipue, qui virtutibus dedit, erant ne a vanis, stultisque eorum, vocibus impedirentur, immo ne vulgaribus, & imperitis hominibus, quibus nihil est insolentius, committerentur, eorumque haberent consuetudinem, & bene.

50 Restat modo ad contraria respondere, quibus licet ex praedictis facili responso pateat, tamen quia in praesenti agitur de favore doctorum, & studij requie, quae mihi admodum placeat, ad individua breviter condeledam.

51 Primo igitur modo respondetur ad 1. quero, si dicitur iur. patronus, quod non prohibetur vii arte sua, hoc verum sine causa, sed cum causa potest, ut not. in *lib. beru per gl. & Alberic. ibi, si de iur. patron.* causa autem militat in casu nostro, publica utilitas, quae in Doctore admodum versatur, ut dictum est.

52 Et si dicatur, nonne in artificibus, & fabro versatur publica utilitas ex his, quae ex Vacon. diximus? ad hoc patebit responso ad allegata per Vacon.

53 Ex praedictis inferatur ad decisionem quaestionis,

54 quae evenit in facto in Civitate Pergomi, quod vnus artifex peritus, & magni nominis potest prohibere alios ne tali signo utantur, nam multi videntes tale signum putant esse iactum talis periti, & vera est alterius, prout occurrit nescit polle de Melone, & in *quelle della Rofa* a Bartol. in *traff. de ingegn. & arnis*, columna 2. num. 7. dixit in facto habuille Alberic. in d. 1. quaro.

55 Ad secundum de privilegio sine alienius iniuria respondetur, quod ea, quae sunt causa publicae utilitatis, licet redundent in aliquos praedictum, non reputantur iniuriata, leg. *quod respicitur, l. de mun.* nec potest dici iustus faber, cum etiam ipse commodum faciat, ut in tali publica utilitate, ut not. in c. licet de reg. iur.

56 Et sic habetur limitatio ad l. 2. §. merito, si ne quid in loco publico, ultra Alciat. regul. 2. praesumpt. 1. ut non dicatur in praedictum tertij, si publi eque et illi principaliter expedit, & privato in consequentiam nocet, quia hoc effusatur, cum talis prius tantquam vnus particeps de illa publica utilitate, quam principaliter attenditur.

57 Ad tertiam de *licent. §. Aristo.* si si servit venditor, respondetur, quod faber dicitur immittere, puta strepitum, quod immittere est secundum Panot. in c. cum inter in *lit. notat de consuetud.*

58 Hinc postea sulphurerij, & pellizarij, qui immittunt malos odores in vicinas domos, possunt prohiberi, ne exerceant illam sordentem artem, l. 2. §. item ait, si ne quid in hoc publico. Veronen. de servit. rustic. praed. rubr. de aggeribus, Rip. de rem. de praesert. pelli in 3. referuat. pelli, ubi multa deducit.

59 Patet si strepitus impedit usum vicinae domus, poterit prohiberi, nec tale impedimentum est abfoluere verum, sed debet esse considerabile. Nam si tollit sonitum vicino non agrotum, nihil est, quia ex affluencia. Et tunc de facili recuperatur, secus si infirmo, & egrotto, per ea, quae superius diximus, & vltimus ponit Luc. de Pen. in d. l. vni. C. de stud. liberal. l. vlt. Rom. lib. 10. ex Veronen. in d. c. de aggeribus.

Ad quartum respondetur ex Aristot. 4. Politicor. quod hoc privilegium conceditur doctori, vel scholaris, non ratione personae eorum in se, sed intuitu studij, ut clarum est. Vnde si magistratus faciat partem Civitatis, prout ex Aristotele, concedit idem Vacon. lib. 1. cap. 30. in magistratibus causa studiorum cadit cum imperitiis, & illiteratis magistratus obtemperare non possunt, §. 1. *Athen. de iudic.* & si quod a quoque eveniebat quod illiterati transmittentur de officia exercenda, non indicantur ipsi, sed eorum afflores periti, & legum professores, & de eorum imperitiis, & mala culpa tenebantur. l. nullus iudicem. Cod. de assessoribus, iuncta leg. 2. & ibi Doctores notant, si quod quisque iuris.

60 Nec obstat textus in *Leoni in iuris, Cod. de iudicij*, in quo Vaconius admodum sua in fundat opinionem, nam ibi dicitur, quod miles potest esse iudex inter suos milites tanquam in scientia militaria peritus, & de peritibus ad artem militarem, quae modum Architecti in materia operatur, iuxta illud. Standum est peritis in arte, non tamen ex hoc sequitur, quod illiterati, & imperiti possint in causis civilibus iudicandi munus exercere, & ita intelligere videtur *Corat. lib. 5.* Milicellaneorum iuris. §. 19. & Rube. *Aurilian. lib. 3.* l. ententur iuris. c. 3. prope medium. Et ultra eos addi possit, quod ille textus nullatenus, vel parum probat Vaconij opinionem, arguendo a proportionem, & quodammodo a fortiori, nam si provideant iura, ut in qualitate artis, & professione ille iudex sit, qui in ea arte peritus est, prout ibi de militia colligitur, & stante regula, quod peritis in arte credendum sit multo magis credendum est hoc voluisse in legali professione, ubi de rebus graavioribus tractatur, vel saltem eum peritorem conditio iudicem.

61 Possit etiam dici, quod cum Aristoteles ab eo citatus dicat agnoscere partem Civitatis, quod Doctores etiam sunt artifices, cum ius sit ars boni, & aequi, cuius merito quis nos Sacerdotes appellat, l. 1. si de iuris. & iuris, unde ab Aristot. c. 8. Politic. appellatur

rerum

rerum diuinarum procuratio, & ponuntur vti pars, & membra ciuitatis, vel sub festa parte comprehenduntur, quae ab Aristotele vocatur iudicium de commodis, & iustus inter ipsos ciues. vnde dicebat Plato (referente Cicerone ad Quintum fratrem) bene institutas, & beatas illas Respublicas, cum docti, & sapientes eas regere egressi essent, & sicut corpora sine membris, ita (celse Cicer.) Ciuitas sine iure, & sine ministris eius. Quod enim iura prodest, nisi homines in illis alluerecent. Arist. lib. 5. c. 3. Polit. Et sic incidenter habemus an imperitus, & illiteratus possit esse iudex. Et nota quod a sententia extradiuionis fabri nō datur appellatio. Bal. in l. vnic. num. 9. c. si de moment. post. ff. l. al. in l. 1. num. 45. ff. fol. matrim. Gramm. dec. ff. 58. num. 15. conf. ciuili. l. 1. m. fin. Menoch. de retr. remed. 3. num. 844. Contad. ad Aegidia. q. 20.

De septimo gradu accidentium.

Imperitia, seu ignorantia, Furum, Metus, Infamia, Mors, Acribitas in Testamento falsum.

Ponam in praesenti gradu accidentium contrahui locat quis, & conductionis ea, quae quoquo modo sapientia delictum, vel aliquam similitudinem habebant.

Et de imperitia nonnulla tetigi in rubrica de dolo, & culpa in verbo, imperitia; ob id omnia disputatione nonnulla solum breuiter addam.

1. Prima igitur sit conclusio. Iudex, qui per imperitiam male iudicauit, tenetur ad interese, non in solidum, sed in quantum facere potest, nisi imperitia sit ex lata culpa, quae tunc in solidum tenetur. Bart. in l. fin. ff. de extraordinaria. cognitio. & in disputat. ne g. iudex. Bald. in cap. 1. §. iudices, de pace inramento firmando, in l. si in similitudine princip. ff. de domat. Dec. in l. 1. §. hoc autem, ff. quod quisque iuris. Boer. qu. 133. num. 12. & hęc est communis opinio. Bosl. de offic. cor. rapt. pecuni. num. 22. fol. Clar. in §. fin. questio. 83. verbo, iudex.

2. Ampliat etiam siue consilium sit legendum, siue non. Roman. conf. 218. Abb. in cap. 1. na nos, de homicid. Dec. & Cagno. in l. consilij, ff. de reg. iur. vbi Dec. & Cagno. num. 3.

3. Secunda sit conclusio. Arbitrator, qui per imperitiam male iudicat, tenetur parti ad interese, & hac est communis opinio. Cur. iun. in l. fin. num. 11. c. de pass.

4. Et quibus imperitiam litigatio ad l. item proferre, §. si iudex, ff. de arbit. vt procedat inter ipsas partes, secus contra arbitrum inique, vel imperitum iudicantem. Tal. in l. penult. num. 9. c. de pass. Iacob. Menoch. de arbit. iudic. c. 339. sub num. 7.

5. Tertia sit conclusio. Arbitrator, qui per imperitiam male iudicauit, tenetur ad interese, Dec. in l. fin. num. 17. c. de pass. Laufranc. de arbitris parte vltima, q. 36. Quę conclusiones omnes ampliuntur duobus notabilioribus, & practicabilibus modis.

6. Ampliatur primo, vt iudex ad interese teneatur etiam si pars potuerit appellare, vel recurrere, & tamen non fecit. Sociad. lumen opere in practica commendans, conf. 24. col. 3. lib. 2. Barbac. conf. 17. col. 1. & 2. lib. 4.

Aliquis fortasse prima facie contrarium dixisset, impetret enim sibi pars per imperitiam lęa si potuit

providere, & non prouiderit, regula, damnum, lib. 6. & si in casu imperitiae impatur parti, cur non in casu imperitiae? nō si imperitia ex culpa, iniquitas fortasse ex dolo.

Ampliat secundo notabiliter etiam si sententia iudicis arbitri, vel arbitratoris impente iudicantem fuerit confirmata. Bald. in l. obferuare, questio. 2. §. de off. sic. proconsul. & legati. Bart. in l. si conuenit, ff. de re iudicat. in l. 1. §. si plures, ff. de executor. Roman. conf. 218. Soc. conf. 63. num. 9. & 10. lib. 1. Calcan. conf. 1. num. 9. Dec. in c. i. de appella. Marfil. hoc valde commendans ff. 646. iudices.

7. Quarta sit conclusio. Iudex sequendo scienter consilium sapientis iniussim tenetur parti ad interese, debuit enim impetere. Bartol. in l. si conuenit, ff. de re iudicata. Scala Patavinus de consilio sapientis, lib. 4. cap. 26.

8. Quinta sit conclusio. Medicus imperite medicans tenetur parti ad interese posui superius in verbo, Medicus, qui tenetur pericuvare sique ad finem, alias de imperitia tenetur, gloss. in §. praeterea, l. iust. ad legem Aquil. Felin. in c. na nos, de homicidio, addito ad Dinum in regula, non est in culpa, lib. 6. Beniten. dec. ff. 9. bonus rex. cum glo. in l. qua, §. final. cum l. seq. ff. ad legem Aquil.

Sexta sit conclusio de caprario. posui superius suo loco.

9. Septima sit conclusio. Notarius tenetur contraheentibus si in instrumento per eius ignorantiam, vel culpam aliquid sit omisum, vel appositum, quod apponi, vel omitti non deberet. Bald. in l. fin. c. de eden. do. Alex. lal. & alij in l. argentarius, §. si autem, ff. de iur. Tassara de erroribus notariorum, cap. 3. vbi vult, quod est praesumptio iuris, & de iure, vt notarius sciat pertinentia ad eius officium; ob id non admittitur probatio in contrarium.

10. Octaua sit conclusio de Agrimenfore, de qua suo loco posui in materia culpe.

11. Nona sit conclusio de Advocato, qui male consiliens, & causam defendens tenetur parti ad interese. Grammatiz. §. 1. num. 11. ex quibus caus. manua. non lic. Dec. & Cagno. in l. consilij, ff. de reg. iur. Crot. de commun. opin. l. 1. num. 9. respect. 2. num. 8. Multa tamen iudicem exculant circa imperitiam.

Arbitrium iudex enim, qui ex eius arbitrio iudicare debet de imperitia non tenetur, nisi contra consuetudinem iudicasset. Bald. in cap. 1. §. iudices, num. 5. de pace inramento firmando. Menoch. de arbit. iud. lib. 2. centur. 4. cap. 339. num. 22.

12. Necessitas, quae induitur a lege, statuto, vel conventionem legendi consilij sapientis, exculat propter imperitiam. Bald. in l. si conuenit, num. 9. de re iudicat. monens in practica, vt in instrumento apponatur verba importantia necessitate legendi tale consilium, prout in statuto apparere potest. Calcan. conf. 81. Scala de consil. sapient. lib. 4. r. 16.

13. Altera species necessitatis est, si assessor de iur. a superiore, prout hodie multum obseruatur, quo casu exculatur male iudicans ex imperitia ipsius. Bald. in l. fin. num. 7. c. de pen. iud. qui male iudic.

14. Vnde si iudex officiales in tot grauauer in officij, eis demandatis, subleuantur in hoc, quod si iudex ex consilio assessoris est per superiorem assignatus, exculantur.

Tractatus D. Vincentij Carocij

25. Ultima sit conclusio. Contra iudices, & alios imperite iudicantes iuratur in licem, Alexand. ad B. r. tol. in l. ff. de var. & extrahend. cognitio. vbi habes notabilem apostillam. fal. in l. si quando, num. 45. vbi Plotus, §. 9. num. 15.

De ignorantia.

Alitera est principalis ignorantie species in hac locati & conducti materia, ad litem quiritur, §. si falli, ff. de iur. et. vbi nullus restituit vponi vestimentum pro alio ignarus, materia vitilis, & practicabilis.

1. Conclusio igitur sit ignorantia, vel error in facto proprio non exculat neq; conductorem, neque locatorem, §. si falli ad idem, l. quamvis, vbi Bartolus. Vellianus d. rem standem, ff. de acquir. heredit.

2. Limitatur primo, ut non procedat in facto de longinquo, vel de antiquo, Bartolus declarat ad l. non fatetur, numer. 2. de confes. per l. peregre, in princip. ff. de acquir. possessione, in l. si res obligata, numero primo, ff. de legat. 1. in l. si quis delinquerit, num. 2. ff. de novatim.

3. Antiquum autem dicitur arbitrio iudicis attentia qualitate perionarum, glossa in l. forum, §. sine, in glossa finali, in fine, ff. de usurapion. quem sequutus est Albe. sic, in l. 1. C. de fern. fugit. & hæc est communis opinio, de qua per Socin. conf. 2. colum. 3. in fine libro 3. Tiraquel. de prescript. §. i. glossa 4. in fine. Vnde maius tempus tribuetur viro, quam famina, in qua ob sexus fragilitatem memoria dicitur magis labilis. Similiter reperitur aliqui, qui vel morbo, vel ætate facile obliuiscuntur, Jacob. Menoch. de arbitrio iudic. lib. 2. c. 1. c. 1. c. 6.

4. Declaratur, ut factum antiquum, vel de longinquo sit probabilis error in facto proprio, si tractatur de damno vitando, secus si de lucro captando. Bartolus ad l. qui fundum, §. ferus, num. secundo, ff. pro emptore, sequitur Alexand. ad l. peregre, ff. de acquir. possessione, & in l. si res obligata, num. 2. l. 1. num. 36. ff. de legat. 1.

5. Quid si ambo, similiter locator, & conductor tractant de damno vitando, ut exus in d. §. si falli, videtur grauare sul locum, qui locauit operas ad pobendum vestimenta.

6. Declaratur secundo, ut non procedat in facto antiquo obligatio vigore promissionis illius, qui allegat errorem in facto proprio etiam antiquo, Bald. ad l. 1. col. 4. in fine, C. de confes. per l. inquam in fine, C. de contrahend. & committend. stipulat, sequitur Alexand. ad l. si res obligata, num. 3. vbi al. num. 37. Maxime quando adesset iuramentum. Bald. in cap. 1. de noua forma fidel. quod dictum valde commendat Euerard. in loco a vi instrumenti, num. 47.

7. Si igitur conductor aliquod maxime cum iuramento promisit locare, renetur ad illius obseruantiam, nec preterit erroris et in facto antiquo excusatur.

8. Dicendum tamen videtur, ut promissio sit simplex, aut iurata. Primi casu error de antiquo excusatur, quia datur etiam obliuio eorum, quæ simpliciter scribimus. Secundo casu virtute iuramenti non excusatur, quia ex hoc reputatur factum aduatum, & notabile, ut non inducatur obliuio.

9. Quod autem de iuramento dictum est, procedit quando sit interpositum cum aliqua declaratione,

& quasi causæ cognitione, in quo admodum verfabatur iudicis arbitrium, prout monet in iuramentis appositione. l. i. Clarus §. emptor, ff. de iur. et. vbi. & hæc quidem, quod temporibus nostris Notarij in omnibus instrumentis apponunt iuramentum, & per simplicem factum scripturarum illaqueant animas contrahentium, qui pro maiori parte nascunt, quod illud importet, & de renouationibus iuratis inuenerit contra notarios, Abb. in rep. cum contingat, num. 24. de iuriciurando, quem commendat, & iudices in hoc admodum monet multa cumulando Andr. Tiraquel. ad l. si quando, num. 122. C. de reuot. donat. Didac. in rubr. de testam. par. 2. num. 14. dicens hanc esse communem opinionem.

10. Et licet magna sit iuramenti virtus, hæc tamen temporibus nostris in hoc periculoso, & prauo abusu nollem statim conuinci aduersarium, hoc procedit, vel non procedit in actu iurato, hæc est vel non est communis opinio, si cum grano salis, & discretionis prudens iudex hoc in conscientia sua recte impendat, & videat, & non statim se resoluat, sed in nostro consilium, quod Deus facit.

11. Declaratur tertio, ut error, & ignorantia in facto antiquo, vel de longinquo non excuset conductorem, vel locatorem, quando factum esset arduum, & notabile, vel graue. Abb. in cap. illorum, per illum textum in ultimo notabiliter de sentent. & communicat. Butr. & lmo. in r. excommunicatus de rescript. Gemin. in cap. si documenta, per illum textum, de sentent. excommunicato, lib. 6.

12. Limitatur secundo loco principaliter in facto implicito, vel intencato, prout est calculus rationum, in quo ignorantia, vel error in facto proprio excusatur, l. emptor, §. Lucius, in verbo rationem implicitam, ff. de puit. l. penal. ff. de confes. vbi Bart. num. 6. & in l. 1. de iur. iur. c. 6. Lambert. de contradi. mulin. verb. & a. l. i. denotibus, num. 139. num. seq. Bald. Medice. de compes. par. 1. q. 10. sub num. 39. Contrad. ad Acgid. limit. q. 22. Butr. conf. 9. num. 59. volum. 1. Bero. de spous. parte 2. cap. 8. §. 1. sub nu. 3. in l. 2. num. 516 de origin. iur. Et (ni fallor) hæc opinio confirmatur, quia interrogato de ere. dultate non debet dari terminus, glossa in c. quasdam de presump. quon singulariorem & communiter approbatam dicit Rom. fong. 696. parti respondere de benti.

Tamen in facto implicito, & intencato, prout est calculus, rodetur termini ad deliberandum. Bart. ad l. 2. §. quod obferuari, num. 23. C. de iuram. calum. l. a. col. Butrigar. in d. §. Lucius, Bald. ad l. dubium, ff. secundo, col. 10. vers. sed nuncquid in iure, de elition. & in r. ff. de fond. controuerf. in r. collat. to in cap. 1. de confes. Sicul. in cap. cum causam de iuramen. calum. Auzer. ad Tholin. fan. q. 21.

13. Limitatur tertio loco principaliter in persona multis negotiis impedita, in qua ex multitudine negotiorum de facili error cadere potest. Et licet in Princepe gratia exempi loquantur incipientes, tamen in conductore, vel locatore multis negotiis impedito intelligitur, unde in materia, §. si falli, dabitur legitima excusatio, multitudine rerum perag. ndarum in homine principis idcirco, & rudi. Rip. in l. quod in iustis, numer. 47. de re iudicat. Socin. conf. 250. colum. 2. in princip. lib. secundo, & ramijs in l. 5. colum. na penultim. vers. pre. serere talis libro 3. Calcan. consilium 124. in fine. Gozad. admin. conf. 9. num. 35. Paris. consilium, numer. 130. libro primo, Alex.

Alex. conf. 304. vol. 2. Crauet. conf. 241. col. fin. Jacob. Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. centur. 1. cas. 26. num. 3. Ad lo Alex. conf. 215. col. fin. lib. 2. Cornu. conf. 156. col. fin. lib. 3. tal. in §. si quis agens, in vitio notabilis iustitiae de actionibus.

14 Limitatur quarto loco, si quis errasset persuasionibus aduerfarij tal. in l. errorum, 21. C. de iur. & facti ignorantia.

15 Reducendo igitur ad practici per modum corollarij errans in facto proprio excusatur in antiquis. Secundo in rebus de longinquo. Terno in materia intricata. Quarto in multis negocijs impedito. Quinto in fene Rip. in l. quod infus, num. 47. de re iudicat. al. legando Senecam. Sexto in infirmo Angel. in §. illud, Authent. de iur. iurando. Septimo, in magno diuite Bartol. in Authent. sed cum testator, ad l. Falcidiam. Bald. in leg. 2. C. de resind. vendit. Octauo, quod iuat bona fama allegantis errorem. Vnde Notarius negans de instrumento rogatum, excusatur a pena falsi si est bonae conditionis, & famae. Alex. dicens in practica hoc valde singulare, ad l. qui accusare, numer. 2. C. de eandem. Nonno factum notabile, & graue: Decimo persuasiones aduerfarij. Adde Bal. in l. 1. num. 53. C. de confess. vbi haec omnia in practica summo opere commendat Rom. conf. 273. clausula est, numer. 2. So. cin. in allegato confil. 260. tenens in facto implicito, vel homine multis negocijs impedito, per mensuram tantum praesumi ignorantiam.

De furto.

1 **F**urti casus contingere potest in materia locati & conducti multis modis. Primo, si conduco equum pro eundo Romam, & vado Florentiam, leg. si re, certo, §. de iure, ff. commodat. leg. si furtum, ff. de conduct. furt. leg. qui inuenit, ff. de furt. Aul. Gall. not. Atticorum, lib. 7. c. 15.

2 Limita, nisi credat dominum permittitur, quae credulitas est per allegantem probanda, cum habeat praesumptionem contra se, puta quod res sit solita locari, prout dixi in titulo de solito, vel concedens sit valde amicus, & similia, Bal. in l. iter omnes, §. certe, num. 9. ff. de furt. Ang. dicit vnum aliquanulum durum quod est furtum, vt fiat pluribus debus vltra conuentionem, nec auditur allegando credulitatem, secus si eat ad alia loca forte reuocata. Bart. requirit Augusti, ad Angel. in verbo, vestrum, nu. 34. Marfil. in l. quia iniquis modum, 37. ff. de quibus. Menoch. de arbit. lib. 2. cent. 3. cas. 398. & si furtum dupliciter committitur, in viu, & in re, vt late per Castren. in d. l. qui furtum.

3 Ex quibus corollarie habetur limitatio ad gl. in §. alia, iustit. de actio. quod in his, quae pendunt ex animo, statuit iuramento.

Limita, nisi sit praesumptio contra iurare volentem, quia tunc debet plene probare. Marf. conf. 9. num. 36. Natt. conf. 230. num. 6. lib. 1. Crauet. conf. 225. num. 9. & 271. in fine. Felinus in capit. si diligenti, colu. 3. de praescript. glof. in leg. non est veri simile, in verbo, praesumptioni, ff. de eo, quod met. caus. Aret. in capit. ad praesentiam, de test. Abb. in cap. pastoralis, numer. 8. de except. Aciat. regul. 3. praesumpt. 16. Anton. de Petru. in re, petit. leg. 1. numer. 116. de iur. iur. Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. cent. 3. cas. 241. & de praesumpt. lib. 1. quaest. 77.

& haec est communis opinio. Seraphin. de priuilegiis, in mont. priuileg. 2. nu. 21.

4 Limitatur secundo, nisi conductori datus esset veridicus sub certa mercede, qui consentit et certa pecunia corruptus, quo casu ipse tenetur de leuitissima culpa, & ad omnia damna. Iate Ioseph. de Ludou. conclus. 1. Lucan. 10. & si famulus cum equo aufugiat, cadit damno hospitis locantis. Mago. Res. Florent. de cif. 56. ex doctrina Bal. in l. ex dui, C. locat.

5 Secundo modo committitur furtum in hac locati & conducti materia, quando locatur seruus, qui furtum committit, quo casu tenetur conductor locatori ad omnia damna passio, si seruus communis, versic. iustit. si me, ff. de furt.

6 Tercio modo committitur furtum in hac locati & conducti materia iuxta l. si seruus communis, §. locati, ff. de furt. quem textum non omittam silentio, & quo multa colliguntur vitia ad propositum materiae locati & conducti, de qua agimus.

7 Primum igitur est, iunctis ibi notatis per glof. Bart. & alios, quod actio furti non competit domino extra cita obligatione a lege induta, sed requiritur expressa obligatio, & idem tenet glof. in l. si is qui, & in l. in actione, §. fin. ff. de furt.

8 Vnde si locati tibi domum, & in eam asportasti mobilia tua, & que mihi tanquam inuenta sunt tacite obligata pro pensione, tamen pro eis non competet actio furti, cum addit tantum tacita legalis obligatio.

9 Secundum, quod colligitur ex notis d. §. locati, quod emptor percipiens fructus rei locatae, sciens ea locatam, committit furtum. Tertium, quod dispositio, §. vendita, iustit. de rer. diuis. est generalis in quolibet contractu, & sic procedat necum in contractu emptionis, & venditionis, sed etiam in locationis, & conductionis, quod pensio debet esse soluta, vel habita fides de ea, & dominus permittendo colonum fructus percipere ante solutam pensionem videtur tacite habere fidem de pensione, & idem ad §. vendita, tenet gl. in l. cum prophanus in verbo, remansit, C. de dol.

Locat alias contrarium teneant in l. tradidit, in glof. 1. C. de passio. in l. 1. C. de rerum permutatione.

10 Quartum, quod si colonus soluit pensionem, vel saltem fidem habuit de ea, sicut ipse habet ius percipiendi fructus ex fundo conducto, pariter in alium, & sic in emptorem illud ius transferre potest. Si vero pensionem non soluit, nec cum locatore ita habita fides de pensione, non potest illud ius percipiendi fructus in alium transigere, quia debet remanere in fundo pro tacta obligatione pensionis. Ita in dist. §. locati in fine, vbi dicit hoc bene notandum, vt sciamus quando fructus obligantur coloni, si percipiuntur ab alio, nomine ipsius, ponam in tit. de conditione furti.

11 Datur etiam furtum domesticum in materia locati & conducti, vt si mercenarius furetur domino, l. respiciendum, §. furti, ff. de furtis.

12 Quinto modo committitur furtum in hac locati & conducti materia, per famulum conductum in apotheca retinendum, §. si tibi §. fin. ff. de locati.

Et furtum mercenarii puniunt per patres familias, l. respiciendum, §. furti, ff. de panis, & statutum alteras pona iuris communis in furti materia non habet locum in furto domestico. Cepoll. conf. 21. in fine. Contrarium a fentit iudicatum Boil. de furt. nu. 26. propter

Tractatus D. Vincentij Carocij

magnam fidem, quæ habetur domesticis, & ita servatur de consuetudine, præterquam in gravibus, vel leuibus non reiteratis. *Item, in famulo in l. Cæsius, ff. de donat. l. igne de consuetudine, in l. cum p. ad Sillan. Et sic mulierum restringitur hodie l. respiciendum, §. furta.*

Colonus asportando ad domum suam omnes fructus, non committit furtum quia est locutus, vt diximus, l. in re communis leg. merito, ff. pro hoc. vbi glof. appellat hanc prauitatem puenem nobilissimam Aret. in §. 1. m. 5. ff. de oblig. & delict. Boss. de furt. m. 8. Est calus frequens, quia domini indigni ipsius accusant colonos de furto, & asportatione fructuum communium hanc facit Plat. de in litem in ar. d. 45. & 46. vbi socius potest ingredi etiam per vim fundum, vel domum communem, nec potest de vi, vel turbata possessione accusari. Menochi. de reuer. poss. rem. d. 9. q. 51.

De Metu

Vidimus iam superius loco an locatio, vel conductio per metum facta valeat, & teneat. Videamus de alia notabili questione, an colonus, vel conductor a iudice, vel superiore aliquo ad soluendum aliquam ipsi domino, & locatori, sit liberatus, & tutus, & hanc questionem tetigim materia locationis ad longum tempus ad materiam l. 2. c. de in remphy. sent. scilicet an impeditur a iudice soluere excusatur a caducitate. Modo hic queritur, quid econtra si colonus, vel conductor cogatur aliter soluere, quam locatus, si sic coactus soluat, an sit tutus, & liberatus? Quæstio practica, & quotidiana, cum quotidie videamus per præcepta, & monitoria impedi colonos a creditoribus locaturum.

1. Pro parte affirmatiua facit primo textus in l. Pan. lo Callimachos in ff. de leg. 3.

2. Secundo pro hac parte textus in l. libertus, §. Lucius ff. de annu. legat.

3. Tertio pro hac parte facit, non videtur, §. qui inf. ff. de reg. iur. vbi iustus iudicis, vt superioris excusatur.

4. Et haec opinio in alijs debitoribus tenuit Bar. & Castrensi, in l. creditor, ff. de solm. Franc. in regul. quod quis lib. 6. Anch. conf. 64. in fin. Castren. conf. 288. in 3. dub. Cremen. consil. 158. Barbac. conf. 126. lib. 3. Curt. leu. in repetit. l. m. q. 16. c. de prohib. sequestr. per. Bec. conf. 25. l. al. conf. 26. vol. 3. Parisius. c. ex transf. missi. greg. 3. de præscript. pulchre, & late Affl. de off. 150. vbi ad partes disputat Cagnol. ad l. non videtur, §. qui inf. ff. de reg. iur.

5. Pro contraria parte negatiua facit, l. si hominem, 7 §. si nulla, ff. de solm.

Secundo pro hac parte facit quia periculum casus fortuitus peruenit ad debitorem, l. incendum, c. si res perit late no. in l. quod te, ff. si res perit.

6. Tertio facit textus in l. p. ff. de vi, & vi armat.

7. Et hac opinio verior est in colono, vel conductore, vt non excusatur quoduis, nisi facta denunciatione ipsi domino. Ruin. consil. 147. in fine, vol. 1. vbi tenet omnino de denunciando locatori antequam soluat, & debet delugere ipsi ceteri si causa sit noua, vel vetus, & similia.

8. Vnde excusatur his concurrentibus. Primus iustus concurrere debet. Secundo iustitia, vt iustus sit iustus, & iuris ordine seruato emanatus, alias attendi non debet. Tertio aliquis reuoluto, quia uatim

soluere non debet. Quartum denunciatio. Quintum quod debitor non fuerit in aliqua mora, vel culpa. Sextum quod realiter soluerit. vnde confessio exigentis non r. eleuat, nisi realis solutio, alias legitime prohibetur, vt colligitur ex doctoribus pro contraria parte allegatis.

9. Ex præceptum factum colono domino citatore uocatur. Firmam in verbo, præceptum, vers. 25.

De infamia.

Datur etiam locatio, & conductio, quæ infamiam parit ad l. §. bestias, ff. de postulando.

1. Prima igitur conclusio sit. Locans operas suas, vt cum bestijs in arena pugnet, infamia dicitur notatus, d. §. bestias, cuius ratio ea esse videtur, quia talis nec priuatim, nec publice vtilis est. Petr. Rozzi. decisio, l. uante, 3. m. 539.

2. Ampliatur ex eodem contextu dicta conclusio, vt procedat etiam si non sequatur effectus, quia re vera non pugnet, sed solum locauerit operas ad pugnandum, & sic in hoc casu puniuntur quodammodo affectus, licet non sequatur effectus, & ratio est secundum Bartol. ibi, quia statim facta locatione dicitur consummatus delictum.

Secunda sit conclusio ex eodem contextu. Qui operas suas locauit, vt prodiret artis sue indicia, si non prodiret, non est infamis, l. qui operas, ff. de his, qui not. infam. cuius ratio ea fortasse est, quia hoc calu res non est adeo turpis, vt consilium puniri possit.

3. Quæ ratio facit ad præcedentem conclusionem, quia si ibi dicamus non puniri affectum non secuto effectus, quæ res valde turpis erat cum bestijs in arena pugnare, puniuntur ergo affectus non secuto effectus in turpissimis artibus, & operibus.

4. Tertia sit conclusio ad d. §. bestias. Locans operas suas ad fructus colligendos ex arbore alta, vel pipionis, & aues ex Turri Populi Tudertini, vel ad accommodandum testum non est infamis, cum faciat ob publicam utilitatem, vt not. in d. §. bestias, vbi tamen Angel. tenet aliquid de fide, & fama dimitti, quia non causa virtutis, sed utilitatis tantum habet.

5. Ad verius est salua fama utrobique operas locari, siue quia publicam iust, siue quia priuatum utiles, nec in hoc casu exigere debemus, vt glorie, aut virtutis causas aliquid fiat, quo magis quia infamia notetur, nec consequens sit, cum esse infamem, qui depugnat feram regionem nocentem, contra §. bestias.

6. Quarta sit conclusio ad d. §. bestias. Locans operas suas ad ferarum venationem, vel ad expugnandum feram, quæ regioni nocent, non est infamis, d. §. bestias, vbi d. l. o. Fulgii, & alijs notat. Petr. Rozzi. decisio, l. uante, 3. m. 540. vbi dicendum ad intellegendum §. bestias, tenet, quod ad irrogandum infamiam non consideratur, quod opera ponatur gratia virtutis ostendenda, dummodo sit publice, vel præiudicium vile, & hoc principaliter distinguendum, an adus sit periculosus, vel non, dummodo aliquo modo vtilis sit; frustra enim in Ciuitate est, quod iniuste est, caput, inter corporalia, §. sed neque, de translatione episcop. 1.

In quibudam locis scemina locant operas ad laudandum mortuos.

DE MORTE.

Satis obscura, & ad modum difficilis est illa iuris questio, quomodo puniendi sunt, qui in simul aliquem interfecerunt, & ista questio varie ponitur a Doctores, multi namque ponunt in accidentibus, alij in vulnerantibus, & alij ponunt ad propositum materię locati & conducti, de qua agimus, de mortuo reperto ante domum plurium conductorum, & inquilinorum, prout Cort. in memorabilibus, in verbo, mortuus. Propterea cum a Doctore fuerit applicata ad materiam inquilinorum, & conductorum, eam in præsentī opere pertractabo.

1 Pro parte affirmatiua, quod omnes teneantur, facit textus ad hoc celebris in *l. item Mela, §. si plures, ff. ad legem Aquil.*

2 Secundo pro hac parte facit textus loquens in pluribus conductoribus ad propositum locati & conducti de quibus agimus in *l. ad finem, ff. de his, qui deiecer. vel rñder.*

Tertio facirvulgatis, & recepta regula, & quā maxime in hac locati & conducti materia, quod incēditur presumitur culpa habitantium, ut suo loco diximus, titide latendo; ergo omnes habitantes tenentur.

3 Pro parte negatiua facit, *l. si semper in obscuris, vbi hoc notant scribentes, ff. de regul. iur.*

4 Secundo facit *l. ab eodem, & eius regula, ff. de pueris.*

A D D I T I O.

Vel saltem torquendus est ille, qui est solutus talia tacere, vel est male conditiois, & famæ. Arnol. comen. 25.

5 Tertio facit ratio incertitudinis. Questio ista valde difficilis est, & in ea pauci nauarunt sine periculo, ut dicit Placa. in *epit. delictorum, lib. 1. c. 12.* circa principium; & eleca multa iura hinc inde vix pugnantia totus mundus iuratur, ut dicit Placa.

Considerandum igitur sunt aliqui casus pro capacitate materię.

6 Primus igitur casus est, cum vnus a pluribus in rixa casuali occisus est pluribus affectus vulneribus sed co stat quod vulnus lethale est, & quod illud intulerit, & tunc solus, qui intulit mortiferum vulnus, tenetur, ut homicida ad emendam damni, per actionem legis Aquilię, ceteri vero ex eadem *l. Aquilia* tenentur, ut vulnerante tantum, *l. item Mela, §. si plures, ibi*, & si quid appareat cuius idem, & *l. si vulneratus, eo, tit.*

7 Et hanc opinionem in isto facto casuali tenet. Bonapacianus de insultu, col. 1. Gandin. de homicid. col. 5. Anton. Gumei, in *epit. delictorum, cap. 2. numer. 36.* Pirrus Angelier post concludit. Aurelian. c. 1. col. 1. *2. lib. 2. singular. matelici, c. 6.* Didac. in *Clement. si furis in p. 2. §. 2. num. 3. verij;* Secundus casus.

8 Et hęc est communis opinio. Placa. *lib. 1. delictorum, c. 12. num. 50.*

Ampliat hic primus casus, ut procedat etiā criminaliter quoad penam legis Cornelie de Sicarij, quia si tenetur ut homicida, opteri vero ut vulnerante. Bart. in *l. si in rixa, nu. 10. verij;* si vero percellerunt, *ff. de sicar. lequutus est Gram. conf. 4. num. 2.*

9 Limitatur hic primus casus, ut puniatur quidē pena, *l. Cornelie*, sed non ordinaria, prout ille, qui ex proposito interfecit, sed mitius puniatur, iuxta *l. 1. ibi,*

leniendam penam &c. *ff. de sicar. Menoc. de arbit. iud. lib. 2. centur. 4. cap. 362. sub num. 4.*

10 Extenditur hæc limitatio secundo eundem Menoch. in citato loco, ut procedat in statutis locorum, in quibus homicidæ, & vulnerantes diuersis penis puniuntur.

11 Et consequenter per locum a statuto posset inferri ad bannimentum provincialia de similibus loquentia & fortasse ad Bullas contra homicidas loquentes.

12 Limitatur secundo loco hic mei primus casus, scilicet pena irregularitatis, nam de ea tenetur solus homicida, ceteri vero immunes sunt, ut asserit Plac. in citato iam loco, num. 5.

13 Limitatur tertio hic primus casus, ut alij ab homicida vltra penam vulnerum teneantur de auxilio, & favore, Bart. in *d. l. si in rixa, num. 10. verij;* s. amen aduer. tr. Grammaticus, *conf. 4. num. 2.*

14 Declara hoc verum, si ad hunc finem illum associauerunt. Marf. in *l. si in rixa, num. 2. §.*

Declara etiam ut prædicta procedant iure civili inspecto, secus de iure canonico, quo casu omnes de homicidio tenentur, *glos. in cap. vii. 2. §. vii. Florian. in l. si vulneratus, ff. ad l. Aquil. Alex. conf. 14. num. 7. vel. 3. Tiber. Decian. in tract. crim. tom. 1. cap. 19. num. 23.* Et sic limitas *glos. in d. l. item Mela.* ut non procedat de iure canonico.

Et in materia videndus Papien. in forma inquisitionis in verbo pluribus, num. 2. vbi bene loquitur.

15 Secundus casus principalis est, cum in rixa ex causa plures aliquem percutiunt, quorum primus lethaliter vulnerauit, alij vero lubescentes non omnes de occiso tenentur. Bart. in *d. l. si in rixa, num. 10.* ratio videtur esse, quia licet alij post primum non intulerint vulnera lethalia in se, tamen percutiendo corpus debilitauerunt, & male affectum, dicuntur omnes intulisse vulnera lethalia, *l. quia actione, §. sed & quia seruus, l. si a vulneratus, §. 1. ff. ad l. Aquil.*

16 Et sic vulnus efficitur lethale ratione subiecti, licet regulariter tale vulnus non possit dici lethale.

Ampliat hic conclusio ex mente Bart. in citato loco, ut ea vera sit, procedatque tam quoad actionē civilem, ad damni emendam, ex *l. Aquilia*, siue ad penam criminalem ex *l. Cornelia de sicarij,*

17 Contrarium videtur verum ex *cap. l. Cornelia de sicar. v. ut* pena non teneatur secundo loco percutientes. Boll. in *tract. de homicid. n. 24.* Jacob. Menoch. de arbit. *ind. lib. 2. centur. 4. cap. 362. num. 8.*

18 Sublimata, nisi ex qualitate armorum, & licet appareat hoc secundo loco vulnerantes occidendi animum habuisse, quia tunc de occiso credere tenentur ex lege *Cornelia de sicar.* & hoc modo posset fortasse saluari Bart. opinio.

19 Sublimata secundo quoad penam statui impossitam pro homicidio, quia talesecundo loco vulnerantes teneantur, & licet ipsi principaliter non occiderint, fuerunt in magna causa, fortasse enim reconuulserunt ex primo vulnere, licet mortali, nisi abj lequibus vulneribus mortem accelerasset, multi enim robora ex complexionis, & vici, licet lethaliter vulnerati, quandoque reconualescent, addita tamen assistentia aliorum etiam non adeo grauius vulnere, de facili grauius affliguntur, & cruciatur precipitati ad mortem, prout quandoque experientia docet, & tenet Jacob. Menoch. in citato loco, sub num. 9.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 20 Et sic ista ratioe altera tantum tenetur de occi-
so, qui læthaliter primo loco alium vulnerat, quā
qui accelerat mortem, etiam ex vulnere non læthalit
afficiendo corpus languidum, & iam male affectum.
- 21 Et si hoc verum est, secundum superius citatos in
statuto, pariter dici posset ex forma alieuius Bullæ,
vbi hæmone nōrū provincialiū, vbi similibus, & quo-
piā, (vbi pręsupponitur) sumus in rixa, pena et statu-
taria, vbi bannimento rorum, leniēda est aliquantu-
lum, & ita etiam tener glo. in d. l. i. vulneratus, in ver-
bo, teneri, §. ad l. Aquilam, vbi etiam Florian. Af-
flictiōe fignat, Neapo. rub. 1. §. n. 26. & hæc est com-
munis opinio, lat. in l. si ab hostibus in ver. §. sol. m. r.
Veron. com. 5. Ferrer. in p. l. i. §. de homicid. §. 3. n.
68. Didac. in d. Clementi §. furiosus, par. 2. num. 4.
- 22 Tertius est casus pariter in rixa, si in rixa prius
intulit vulnus læthale, tunc non omnino certum, alter
vero in totum examinatur, de vulnere tantū prius
tenetur secundo vulnere occulo, & morte. Ita hæc duo
iura, scilicet, item Melo, §. Celsus, & l. i. a vulneratus,
§. n. r. §. ad l. Aquil. quod inuenit de crepare vide-
tur, conciliatur breuibus verbis, glo. in d. l. si ita vulne-
ratur, in verbo, teneri, in fine.
- 23 Limita quoad pignoriū, Cornel. de fidei, quia ambo
criminaliter de occiso tenentur cum verq; vulnera-
uerit animo occidendi ita Menoc. in alleg. casu. n. 12.
- 24 Sublimata hæc limitatione procedere iure cō-
muni ipse glo. iure vero municipalis attento prius
non tenetur de homicidio, cum vere non occiderit,
& verba statutorum sint proprie, & stricte intelli-
da, & in casu vero & certo, iuribus vulgaribus.
- 25 Et sic vides quam bene fit illaqueatus infelix vul-
neratis. Tria enim contra cum extenduntur reia, &
cuiusdā vnum, non cuiusdā aliud, scilicet lex Aquil-
ia, ius commune, & l. Cornelia de fidei, & statuta lo-
corum, & (quod plus est) bannimento, quæ hodie ex-
cludunt, vbi excludere tendunt ius commune, statuta
locorum, & similia, & secundum ea sunt processus,
vnde cauendus est, si hoc hinc temporebus iuribus.
- 26 Quintus casus est, cum in rixa casuali plures vnu vul-
nerauerit, licet singula vulnera læthalia non essent
attamen simul iuncta morte attulerit, oēs de occiso
tenetur, l. si in rixa vulneratus, in §. ad l. Aquilam, Melo,
§. si in rixa trabē, & c. l. si plures, §. arbor, iur. i. casar.
- 27 Amphitru hic quatuor casus, vt prædat iure lo-
quarum quoad pignoriū ex l. Aquilam de damni emendā
prout allegata iura ex prædictis iuribus iure quod p-
nam ex l. Corn. de fidei, par. in d. l. si in rixa, n. 10. Fel-
poll Card. de lo de Anna, in c. significasti, n. 10. de homi-
cidio. Auñd. in consil. Neapoli, rub. 1. §. n. 17. Car-
rer. in iur. de homicid. §. 2. num. 69. Didac. in d. Clementi
§. furiosus, par. 2. §. 2. num. 24.
- 28 Limita, vt ponitur l. Corn. de fidei, pena mitiori a
morte, & sic extraordinaria, Alex. conf. 15. n. 4. v. r.
quinto mores, lib. 1. §. ac. Menoc. in alleg. casu. n. 16.
- 29 Adde quod hæc est communis opin. Vital. de m-
lefi, rub. quod sit accusatio, n. 17. Carer. idem att-
entia de homicid. §. 7. iul. Clar. in §. homicidii, verfi,
aut vero plura, in buē, de decem quod hæc materia est
valde obscura quia quotidie in factis occurrit, licet
ipse in non adduodum clare processerit. Gandin.
in rub. de homicid. col. 4. Marti. in d. l. si de fidei conf.
110. §. al. conf. 488. vol. 3. & conf. 21. vol. 7. Alex. conf.
46. & 101. vol. 4. & omnib; diligentius, & clarius Aq-
- 20-27. vbi videre placeat. Pia. in epist. de l. i. §. 12. n. 3.
- 30 Dicca certū est oēs percussisse, & ita præsupponi-
tur, illi iam mortuus esset ergo oēs de occiso tenen-
tur, prout considerauerūt Dida. & Placina, c. l. loc.
- 31 Respondetur, quod negari non possit, quin casus
in le non sit incertus circa qualitatem vulnere, &
propterea ratioe incertitudinis melius est benigno
rem partem legi, & amplecti, & nocentem absolue-
re, quam innocentem condemnare. Quis enim sciat,
quod duo ex tribus peius non afferent, vbi vnus
sive forte primus, sive secundus, sive victimus, &
maius in penis statutus, & bannimentalis.
- 32 Sextus casus est, quando in rixa a casu plures plura
læthalia vulnera alicui intulerunt, ignorant tamen,
quod vulnus primum illatum fuerit, & conse-
quenter cuius idū sit primum occulus fit, omnes de
occiso tenentur, item Melo, §. si plures, ita vulnera-
tur, §. item §. ad legem Aquil.
- 33 Limitatur hæc conclusio, vt vera sit, & procedat
quod ad actionem ciuilem ad damni emendā, & lege
Aquil. criminaliter vero quoad penā legis Cornelie,
vbi illaturus, vbi bannimento rorum, puniuntur omnes,
non quidem pena ordinaria, sed arbitrio iudicis ra-
tione incertitudinis, Jacob. Menoch. in allegato casu,
num. 17. & 18. Rebuff. in rep. l. diu. num. 45. ad Billan.
- 34 Iustus autem Clarus in citato loco, in sua longa
distinctione, sentire videtur, quod si plures intulerunt
plura vulnera læthalia, & ignorant quos intulerit
vulnus huc vel illud, quod omnes de occiso tenentur
tamen præcedat opinio æquior videtur.
- 35 Sequitur casus est, cum certum est vnu tantū, ex
plurib; interfecisse, non tamē constat quia eorū inter-
fecerit, omnes de occiso tenentur, l. si plures, l. ita vulneratus, verfi, de consequentiis, ad l. Aquilam.
- 36 Limitatur id esse verū, quoad l. Aquilam, ex qua
omnes tenentur, lecus tamen est quoad legem Corn.
de fidei, vel statuti, ad bannimento rorum, pignoriū, &
ordinaria non tenentur, sed arbitrio iudicis committitur.
Bar. in d. l. si in rixa, n. 10. verfi. constat enim, & ibi Mar-
fil. in §. glo. in Can. quædam, d. 42. Din. in regul. in
obsequi, n. 3. lib. 1. Alberic. in rub. ad l. Rationem, par. 4.
q. 61. Alex. conf. 15. n. 1. & 2. lib. 1. c. 1. n. 7. & lib.
3. Dec. in l. i. favorabiliori, n. 7. §. de reg. iur. Marfil. in
l. 1. n. 90. de fidei, & in rub. de probat. num. 37. conf.
24. n. 6. conf. 33. n. 29. Bossi. iur. de homicid. num. 26.
Tiraq. de penis conf. 101. Paris. consil. 148. n. 1. lib. 4.
Marti. singul. 21. 7. Grammatic. par. 3. n. 8. vol. 2. q. 2. 3.
Didac. in d. Clementi §. furiosus, par. 2. n. 2. Placia in epi-
stom. de l. i. lib. 1. c. 12. n. 7. Castar. de capti. bannitor. in
praet. n. 55.
- 37 Torquet tamen poterunt omnes, vt sciat iur. ver-
itas, quia eorum lethale vulnus intulerit, Marti. in l. i. §.
diu. n. 90. de fidei. Dec. in citato loco, n. 7.
- 38 Limitatur secundo in foro conscientie. Ruin. conf.
20. n. 4. lib. 1.
- Octauus casus est, cum constat quia fuerit aut thor-
nixa, si iouis tenetur pena capiti alij vero pena pe-
cuniaria, & de auxilio, & ope. Bossi. in d. l. de iuribus,
& percussoribus, n. 13. Gandin. rub. de homicid. col. 7. &
in rub. de defensio. rorum, col. 5. Alberic. in leg. quoniam
nulla, c. de re public. Marti. in leg. in prime. limit. 9. &
in §. diu. §. de fidei, & in rub. de probat. num. 418. Alberic.
in l. quoniam nulla, c. de re public. Marti. in l. in princip.
limit. 9. & in §. diu. §. de fidei, & in rubrica de probat.
lib. 1.

bas, num. 418. Alberic. in l. 2. §. si quis a non homine, & ibi Alex. ff. de bonorum raptorum, post Bar. in l. fin. ff. de Sicar. col. 6. Bald. conf. 130. vol. 1. & in prac. tit. de quest. col. 2. Caelren. conf. 192. Marfil. singul. 404. Veron. conf. 34. & in practica, §. constans, vers. fin. Angel. in tracl. mal. sic. in verbo, Ad idem auxiliatorem, col. fin. vers. nisi fuisset, Marfil. in l. 1. an. 79. C. de rept. virg. & in l. e. in sedem, §. item, num. 15. de Sicar. & conf. 67. Plata in epistolam de iur. lib. 1. c. 12. an. 5.

- 39 Nonus casus est, cum non casu prout in precedentiibus, sed studiose, consulto, & data opera aliquem interfecerunt, & in ea vincto vulnere mortuus est, sed nescitur a quo sit illatum, omnes de homicidio tenentur litem mala, §. si plures, vers. quod si non apparet, ad legem Aquil. bonus textus in l. 1. §. fin. ff. de his, qui deiecer. vbi ad propositum materiam locati & conducti loquitur in pluribus conductoribus, ex quorum domo aliquid effusum est.

A D D I T I O.

¶ Late de magis communi Tesaur. decis. 31.

- 40 Ampliatur hæc conclusio, vt vera sit, & procedat, siue civiliter loquamur quoad damni emendam ex lege Aquil. prout supra dicta iura clare testantur, siue quoad penam criminalem ex lege Cornelia de Sicariis, §. in d. l. si in rixa, in §. fin. vbi Bar. & Ang. loquitur. Cin. & Salicet. in l. quoniam, q. fin. C. ad l. l. de vi publica. Gand. in dicto titulo de homic. Marfil. singul. 217. Blanc. de iur. num. 217. Carret. in tit. de homicid. §. 2. num. 68. & 75. Grammat. conf. 4. num. 7. conf. 5. num. 4. addit. ad Alex. conf. 15. in verb. si plures.
- 41 Ampliatur secundo, vt quoad penam criminalem poena ordinaria puniendus sit, vt apparet, & ex preposito committendo. Didac. in Clem. si furiosus, par. 2. §. 2. n. 4.
- 42 Ampliatur tertio in poena ordinaria indicta a statuto. Bar. in d. l. si in rixa, num. 10. & addit. ad Alex. in citato loco, cum verum sit omnes percussisse, dist. §. sed si plures, vbi dictum est quasi, veritatis expressiva.
- 43 Limita hæc vltimam ampliationem, vt solum procedat, quando statutum, vel bannimentum idem disponent, quod ius commune, vel punire animum appetant, & conatui, iac. Menoc. in citato casu, in fine, licet, vt plurimum a statuta puniant verum effectum non sibi effectum sine effectu.
- Et iuxta prædicta patet resolutio de mortuo reposito ante domum plurium inquilinorum, vel condutorum, nam si aliud non apparet, omnes sunt liberandi.
- Et vltia plene & copiose adducta per Iul. Clar. in citato §. homicidium, & Menochium in citato casu
- 44 363 addo in materia bene loquentem. Bal. in l. nam scilicet, §. fin. ff. de offic. prefest. vigiliu. Sicul. de praesent. Cardinali. p. vit. quæ. fin. Decan. l. si quis id quod, col. fin. ff. de iur. om. iud. & in l. semper in gl. curis, de reg. iur. vbi Cagn. num. 20. Dec. nu. 9. Cassan. conf. 58. Roma. consil. 401. Cotta in memorabilibus in verb. mortuus, vbi insert ad casum notabilem de enie reposito apud pedes plurium, vt nullus puniatur, casus, qui de facili contingere potest in huius temporibus, quibus armorum vltus prohibetur.
- Et adeo præsumitur contra dominum domus pro ut est in materia incendi etiam si esset propria vxor

occisi, si tacuisset, & incōnienti non reuelasset. Pa. is de iudicat. fol. 300. col. 1. Carat. fol. 206. licet contrarium sentierit Alber. de statu. q. 61. Bal. in l. 2. §. quia, de offic. prefest. vigiliu. Marfil. in pract. §. de iudicent. n. 50. & 51.

Etiam si homo esset honeste vitæ, Barbac. ad Bar. in l. adles, de via pub. Rom. sing. 106. Vnde corqueri poterunt. Ang. de malefic. in verbo fama public. vers. quid autem si sint Carat. fol. 102. Nouell. fol. 31. num. 23. Blanc. in l. fin. num. 224. de quaest. Montcel. reg. 9.)

De Falso.

- 1 **C**ontingit falsum in materia locati & conducti, vt per Castren. loquentem de falsitate conductoris, conf. 152.
- 2 Secundo modo committitur falsum in hac locati & conducti materia, ad materiam l. si ff. de rei vendit. de qua suo loco dicam, dū tractabimus materiam iudicialem pertinentē ad hanc locati & conducti materiam.
- 3 Tercio modo committitur falsum. Miles recipiens stipendium pro pluribus equis, vel militibus, quam habeat. Alberic. in rubr. de falsis, commendat Boiss. de falsis, n. 17. i. dicens esse casum quotidianum, & de facili occurrit in istis castellanis, & baricellis, sed isti non puniuntur.
- 4 Duo tamen sunt casus, in quibus non inciditur in falsum, licet materia in se regulariter falsū cōtineat.
- 5 Primus casus est ad titulum de his, qui sibi adscribunt, quod adscribit sibi in testamento in scriptis, vel nuncupatio, incidit in quasi falsum, l. 1. & ibi Bart. ff. de falsis.
- 6 Limitatur in eo, qui sibi ascribit causā mercedis. Cumanus, conf. 78.
- 7 Secundus casus, Colonus dixit agrum suum, quem reuera colebat, non incidit in falsum. Angel. in leg. 2. prim. §. de origin. iur. valde commendat Ioannes de Arno commento 131. faciunt quæ superius dixi de ragatio dicente equum suum.

De 8. gradu accid.

De Legatis, vbi De admissis legatis, Liberatione legata, transmissio locutionis, iure accrescendi, Haroditarius actionibus.

De Legatis.

- 1 **Q**uarto de pulchra, & notabili questione. Locator, vel conductor in testamento legant, vel donant rem conductam, vel locatam, quid videantur donare vel legare? & vtrique ius, quod habent, & non aliud, si quis domum, §. fin. vbi notant omnes, ff. de leg. 1. l. si cuius, §. fin. l. si tibi homo, §. fin. ff. de leg. 1. c. pastoralis, de donationibus.
- 2 Et si conductor, vel locator habent a ditionem tantū ad rem, a ditione donare, vel legare videantur, vt per Iul. in d. §. fin. in quarta ampliatione, num. 1. & qui enim actionē habet ad rem, rem ipsam habere videtur. regula, qui a ditionem, ff. de regl. iur. 1. Pariter si conductor legat conductiōnem, cūtenor legatam quicquid potest esse lucris, seu quicquid per conductorem solui debet. Bart. in l. bis verbis, §. idem testator, ff. de leg. 3.
- 3 Declaratur ista conclusio, vt procedat in eo, qui sciebat, aliquid ius habere, nec si ignorabat, quia legat, do sim.

Tractatus D. Vincentij Carocij

do simpliciter videtur legare in totum, & non respectu iuris, quod habet, *l. si servum, §. 1. cum ibi not. ff. de legat. 1.*

Quid in locatione? Bart. in *l. pradia, §. 3. C. de locat. pradi. §. 1. lib. 10. tenet quod videtur locare ius, quod habet tantum, argumento illius textus.*

5 Quod declarat esse verum, nisi emens, vel conduccens de hoc scientiam haberet, vel nisi precisi qualitas aliter suadeat, ita laison, in *d. §. fin. in sexta limitatione*, nu. 24. per textum in materia locati, in *l. si quis domum, §. hic subingit potest §. loc. de quo dixi in tit. de usufruct. & idem tenet Bal. in *l. testamento, C. ad l. Falcidiam, in rubr. C. de contrahend. emp. §. 6. Alex. conf. 95. diligenter consideratis. rol. fin. vol. 5.**

6 Quid si locator fundus instruitur? utique non veniunt instrumenta coloni, leg. qui fundus locatus, ff. de fund. instrum. & instrum. leg. qui textu scilicet ponit singularem limitationem, nisi in fundo adfuit alia instrumenta, quam coloni, & ita hunc textum reputat singularem Petram de singulari. 35. inuenit ex hoc notabilem limitationem ad regulam, *§. obligatione generalis, ff. de pignoris*, quod in obligatione generali non veniunt ea, quae quis non esset in specie concessurus; imitatur enim, nisi obligans haberet vnam rem tantum, quia illa censetur hoc casu obligata etiam si esset res privilegiata, vt Dons & similia ex doctrina Bal. ad Liberti, C. de oper. liber. idem tenet peritulum textum Alex. in *l. si romilante, nu. 1. §. 28. §. solut. matrim. Negul. de pignor. in 2. per. membr. 2. nu. 37. & 41. Marfil. reputatur in practica valde notabile singulari. 3. 14. & consil. 21. num. 49. Calcan. consil. 39. nu. 11. Dec. consil. 30. Matellan. notab. 136. docens nos in practica, vt in instrumento apponamus, haec, vel similia verba obligat. omnia bona & ca. Etiam si essent talia, quae specialem mentionem requirunt? Boer. decif. 304. nu. 38. Alciat. in *l. alienatum, ff. de ven. sign. Cagnol. in repet. §. fin. 103. et 105. C. de pasc. inter empt. & vend. post Felin. r. ex parte col. 3. de consil. Plot. de m. litem irand. §. 4. 3. nu. 1. & citigi alias superius, pulchre laf. in *l. qui Roma, §. duo fratres, ubi nu. 62. ff. de verb. obi.***

7 Ex quibus corollarie habetur ampliatio ad regul. *l. si quando, ff. de leg. 1. & r. si Papa, de pnuilegio libro 6.* quod verba debet intelligi cum edictis aliquid operandi: nam ampliatur, vt procedat, in casu, vbi non esset nisi res privilegiata, & calus releuatus a iure communis priuilegiatus, & exemptus.

8 Ampliatur supradicta in principali conclusio, idem esse si legatur fundus cum iuribus, & perueniens quibusconque, nam tali legatarius non debetur fructuum seminatuum mutatum colonio ad seminandum. Natt. conf. 143. vol. 2.

9 Ampliatur, secundo, vt nec veniant reliqua colonorum, *§. pecto, l. pradia, §. ex his verbis, l. qui habebat, §. fin. ff. de leg. 3. pradia, §. 1. ff. de fund. instrum. leg.*

Id autem, quod de frumento dicitur, non venit in tali legatario sit mutatum, secus si sit in dominio legatis, quia tunc venit. Natt. d. conf. 143. in fine per textum in *l. qui fructum, §. nonnullis, ff. de leg. 3.*

10 Et sic corollarie habemus, quod pertinentiarum appellacione venit instrumentum in dominio legatis, vltra ea quae ponit Ant. Gab. de verbis sign. conclus. 3.

11 Quid si colono legatur viusufructus fundi tale legatum valet, & cum herede ager, vt non praestet petio-

nem, & ad expensis factis gratia rei, *l. quentis, §. si colonus, vbi gl. ff. de usufructu. Soci. in l. usufructus, nu. 8. ff. solut. matrim.*

12 Pauciter si colono, vel conduttore detentationem simplicem habent fundus locetur, nō ager vt sibi tradatur, quia illa detentatio habet vim traditionis, sed ager vt haeres cum liberet, *l. rei usufructus, §. colonus, vbi Bar. notat, ff. de usufructu leg.*

13 Quid si fiat legatum taluo iure colonie de qua clausula alias tetigimus in *tit. de singul. successio. in materia col. tractatum*, hoc casu legatarius tenetur stare colono, & talum agere potest ad pensionem. Bal. in *l. nu. 18. & 19. C. de usufructu & fructu leg. vbi ad propositum mater. locati, & conducti libditi, vt pensiones pertineant ad haeredem vique ad hereditatem aditam, & post ad legatarium. Bar. in *l. si quis legauerit, ff. de leg. 1. laf. in l. non solum, §. morte, nu. 45. ff. de non oper. annuat.**

Quid in legato alumnis, vique debetur, etiam fabricatu post mortem testatoris, quia refertur ad diem conductionis. decif. conf. 381. rol. fin. vers. 2. pro hoc.

ADDITIO.

Ex pradiis inferatur ad decisionem quaestioni, si mercator legat apotecam pannorum, quod videatur legasse, nō distinguitur, aut mercator erat dominus & tunc venit apoteca, & non panni, aut tenebat conductam apotecam, et tunc veniunt panni, ut legatum sit in stile, Bart. in *l. cam pater §. mense ff. de legat. 2. §. alaf. decif. Portugal. 59.*

Q V A E S T I O II.

De Adimendis Legatis

PVltra, & notabilis est quaestio ad materiam tituli de adimendis legatis per locationem ad longum tempus dicatur ademptum legatum prius in testamento factum?

1 Pro parte affirmatiua facit, quia per alienationem voluntariam legatum adimitur, *l. si de commissa, §. si res, ff. de legat. 3. rem legatam ff. de adimend. legat. l. scribit, §. idem scribit, ff. de auro, & argento, leg. sed locatio ad longum tempus dicitur alienatio, vt superius vidimus par. 2. merito, &c.*

2 Contrarium in notabili facti contingencia consultuit Alex. conf. 168. stantibus verbis. vol. 6. in ratione, quia titulus, & materia de adimendis legatis procedit & habet locum, quando non vtile dominium tantum prout in calu, de quo agitur, sed ipsa rei proprietate alienata sit, *gl. notabilia in lege tertia in verbo, dedit, in fin. C. de legat. quam ibi sequuntur Jacob. de Benc. Cinus, & Bal. vbi laf. nu. 2. Bar. in rem legatam, ff. de adimend. legat. sed per locationem ad longum tempus vtile tantum dominium transiit, vt superius vidimus, merito, &c.*

ADDITIO.

Hinc inferatur singulariter, quod si testator conduxit fundum ad quinquennium, & legat mibis suis, quod bares cogitur domino prestare pensionem, & ego possum vi dicto fundo, & non solvere pensionem. Aretin. nu. 18. singulariter notandum in §. sed si rem obligatam. nu. 2. vers. fortius dicitur, in fin. de legat.

Secundo facit etiam, quod titulus, & materia de adiudicandis legatis locum habet, quando aliquid fieret tit. locatio simpliciter, secus si sit. oneroso, pro ut per locationem ad longum tempus, quia idio casu onus probandi, quod testator mutaverit voluntatem, incumbit heredi, non enim praesumitur voluntas mutata, nisi per heredes probetur. *l. si de commissis, §. si rem, secundum verum intellectum, si de legat. 3. l. Lucius Titius la 1. si de legat. 2.*

4 Ex hoc consilium Ales. vti notabile, & peregrinum commendat Boer. *decis. 48. nu. 13.* Hieron. Gab. *late conf. 103.* Mant. qui praedictos non allegat. *de coniec. vlt. voluit tit. 2. l. 2. nu. 23.* Ioseph. de Ludou. qui pariter praedicta non allegat. *concl. 24.*

Et sic habetur responso ad contrariam rationem, vt non per simplicem alienationem voluntariam legatum adimatur, sed concursibus supra dictis qualitatibus.

5 Ex quibus corollarie, patet aliqualis declaratio ad ritulum de adiudicandis legatis. Primo, quando vtile, & directum dominium simul transferatur, secus si vtile tantum.

Secunda, si alienatio fieret in casu lucratio, & non necessario, secus si oneroso, vel necessario, vt luperius dictum est.

Q V A R T I O III.

De liberatione Legata.

1 Q V A R T O de vili (si Bart. credimus) questione ad materiam. *l. Cajsus, si de liberat. leg. si locat. legat. liberatorem conductorem an valeat, & quid, videatur legatum, & vtiq; vili, & videtur relicta omnia, ad quod conductorem tenetur ratione doli, culpa, & reliquorum ad rem tamen reitoris restituenda tenetur, si cum fundum, cum l. sequenti, si de liberat. legat. Bart. in l. non solum, §. in, circa medium, & in leg. Aurelii, §. Cajsus, si de leg. & ad obliuionem contractus agitur ex conducto, & ad remissionem mercedis ex testamento, in quo relicta est liberatio, ita Cast. per titulum exatum, vbi dicit casum notabilem in l. si in l. §. si de loc. vbi subdit, quod ex hoc non irritatur contractus, qui ab initio valuit, licet non irritatur quando penitus remittitur iuri, si tibi liberationem, si de loc. laet. l. si et vbi agitur, si de liberatione, legat. Mancoc. de praesump. lib. 4. praesump. 64. nu. 29.*

2 Ex quibus corollarie sequi videtur, quod per ritulum de liberatione legata non irritatur contractus, qui ab initio valuit.

De transmissione,

Locationis.

1 Q V A R T O in quibus casibus locatio transeat ad heredes conductorem, vel efficiatur perpetua. Vtiq; si fundus sterilis reddatur fructuosus, & vilius. Bart. per illum textum in l. quicunque, Cod. de omni agro deserto, lib. 10. sequitur Barbae. in c. cum clericis, de passis dicens pluries pro hac parte consultulit Rip. de pass. part. vltim. nu. 355. l. iij. pol. singular. 550. de casu in practica notabili, et hec est communis opinio testis Bero. in c. in praefata, num. 379. de probation. in c. di-

lecti, nu. 49. de arbitris, licet Roma dubitauerit singular. 323. fundus sterilis.

2 Ampliatur in conductore ecclesiae, qui potest agere contra praetatum ad restituendum fundum melioratum, vel ad culturam redatum, & ad concedendum in perpetuum. Rui. conf. 57. nu. 14. & 15. conf. 116. vol. 1. & haec est communis opinio, Mazzar. conf. 15. col. fin.

3 Limitatur haec conclusio multas concurrentibus, vti res sterilis locata meliorata propriis expensis conductoris, & ea ad culturam redacta, quod melior conditio tempore locationis non fuisset reposita, & quod conductor remittat omnia melioramenta, & quod in locatione adfir pactum, vt post meliorationem debeat dari in perpetuum, & hoc vitium secundum antiquos, quia contrarium tenuit Rui. vt supra, & ita declarat Burlat. conf. 23. nu. 8. vol. 1. Ex quibus patet limitatio ad l. 2. l. si de Longum, Cod. de loc. praediorum ciuiliu. lib. 10. disponens locatorem posse etiam rem melioratam habere, quia procedunt, nisi essent renouati termini, reformata tempora, vel non esset in totum res ipsa redacta ad culturam, vel esset finita prima locatio. Castrensi. conf. 142. vol. 1. l. mol. conf. 68. cum apothecis, Rui. conf. 116. num. 4. & 5. vol. 1.

De iure accrescendi.

1 Q V A R T O, an in contractu locationis, & conductionis habeat locum ius accrescendi.

1 Pro parte negatiua facit primo l. si mihi, & Titio si de verb. oblig.

2 Secundo pro hac parte facit, l. si duo patrum in print. ff. de iure iurando.

Tertio pro hac parte facit, l. fundus cum ibi notat. ff. de contrah. empt.

3 Pro contraria parte facit, l. si ff. de usufructu accrescendi. Secundo pro hac opinione facit, l. proprium si de commun. praediorum. Tertio facit text. in l. mihi, & Titio cum ibi notat. ff. de verb. oblig. lib. 10.

4 Verior resolutio esse videtur, vt in contractu locationis, & conductionis habeat locum in accrescendi ex quo est contrarius bonae fidei ex doctrina Bal. in l. si in C. de iust. stipulat. vbi ponit conclusionem, ipsum procedere in contrariis bonae fidei, non stricti iuris & sumus in contractu vtro citroque obligatorio. Tal. in l. si mihi & Titio, nu. 9. post Alex. ibi ff. de verb. oblig. per l. fundus ff. de contrah. empt. & inter est concedendum, vt sit locus iuri accrescendi. Crot. in repet. l. re conuicti, nu. 144. ff. de leg. 1. & non sumus in contractu lucratio Bal. in l. 1. §. in i. col. 4. c. de radic. tollendis, & adit obligatio in solidum. Dec. in terminis circa istas locationis, & conductionis, conf. 1208. in fin.

5 Adde etiam ad propositum materiam locati & conductionis de qua agimus, quod si ad Vrbeum missi sunt duo ambasciatores, & vnus decedat, vel alias officium non adimpleat salarium non impletis accrescit impletum. Bart. in l. 1. C. de agat. lib. 10. quod dixerit perpetuo notandum Cortic. in singular. in verbo salarium, 2. Petr. Rauenn. sing. 220.

6 Quod forte inferri posset ad procuratores. Aduocatos, & similes questionem & addo Roma. sing. 524. Pariter contra, si duo vnus exerceat officium, salarium pro rata distribuitur. Parte de iudic. in verbo salarium, vers. an officialis.)

A D D I.

Tractatus D. Vincentij Carocij

ADDITIO.

Pariter si legatur tribus executoribus vel tutoribus salarium, si unus administrare noluisset accrescit alteri. *Ad. frer. ad Tbolof. 293.*

Nisi unus capere non possit, quia alteri dimidia tantum debetur. *Rebuff. ad l. triplici col. 7. de verb. signif.*

De hereditarijs actionibus. &c.

De hac materia posui superius ad l. 2. *C. de iure empti.* ad materiam caducitatis incurrit, ubi videre placeat.

De 9. Grad. Accid.

De Nuptijs, Iure francandi, Accessorio.

De Nuptijs.

Fater tradidit nuptui sororem, cui dedit in dote m. suum iam locatum, cuius debent esse fructus, vel pensiones. Vtique pro rata temporis fieri debet diuisio a die, quo maritus incepit sustinere onera matrimonij, etiam si post multum temporis spatium facta fuerit consignatio, & sic possessiones, & fructus incipiunt currere a die oneris matrimonij, non autem traditionis ipsius rei. *Bart. in l. de diuisione, si solus maritus. vbi Claud. Aquef. l. 8. dicit communem. Ang. & Alex. mm. 12. dicit magis equam.*

Et postquam maritus incepit sustinere onera matrimonij locator percipit pensionem, restituere tenetur. *Bar. in l. ratio, si per venditorem, si de alij. empti. Cephal. conf. 584. vol. 4.*

De Iure Francandi.

Quæro. Conductor primo vendidit, post inconuenientem conduxit cum pacto francandi, nunquid cadet a iure francandi propter actus non solum, vel pacta non seruata? Vtique non. *Gozad. post alios in repetit. 2. q. 33. C. de pall. inter empt. & venditor. sequitur Machi. petrocin. 7. nu. 13.*

De Accessorio.

Quæro, an locato principali veniat accessorium ipsius? vidi in factis contingentia, an lo-

cato molendino veniat valcheria.

1 Pro parte negativa facit, quia in contractibus posito antecedente non videtur poni consequens. *Bart. in l. 1. ff. de fern. leg. in l. 2. in sua distinctione, ff. de iurisd. omni. iudic. l. 1. in l. 1. de legat. 1. ff. de leg. 1. Eueras. in loco, a contract. ad vlt. voluit, differens. 179.*

2 Hinc in diuisione, vel alias in venditione non venit seruitus iners, etiam si alijs nullus daret ut accessus vi late dixi ad reg. cum quid. p. 1. quest. 5.

3 Pro contraria parte facit, quia vendita domo venit hortus ei contiguus. *l. prædicti. §. qui domum, si de leg. 3. late Alex. conf. penult. vol. 2. & conf. 54. lib. 3. & conf. 16. lib. 4. & 33. & 204. vol. 6. & hæc est communis opinio. lal. in l. 1. nu. 14. si de constit. princ.*

Secundo vendita domo venit apotheca subtus existens. *Alex. conf. 223. vol. 2. Anch. conf. 291.*

4 Tertio vendita equa venit pullus, sella, & alia ornamenta, ut late dixi ad regulam, cum quidam citato l. co. nu. 16. cum seq.

5 Et hæc secunda opinio videtur verior aliquibus ad miniculis concurrentibus, prout in venditione considerantur, quæ regulariter eisdem regulis cum locatone, ut dictum est, & his consideratis conciliantur contraria. Vnde vendita domo non venit apotheca absolute, & simpliciter, sed si eodem fundamento contineatur, et fuerit alias empta eadem conditione cum domo, ut consideratur *Alex. in citato ad id loci, vel sit aditus per cam. Paril. conf. 80. vol. 2. late Bero. confil. 160. vol. 1. Crauet. conf. 105. nu. 12. vol. 1. & 234. vol. 2. Mari. Angustol. conf. 91. vol. 1. Borgia. in locatone loquens, decis. 6. p. 2. Pariter vendita equa venit pullus non simpliciter, sed qui nondum herbis pascitur, ut patet ex adductis ad regulam cum quid, in allegato loco. Adde etiam quod vendita domo veniunt statuae, quando possunt sine deformitate auferri, alias non, & ita tenuit Rota, ut per Moheadan. decis. 84. alias 104. *Bard. de tempor. vltit. & contin. capit. 18. sub numero 20.**

6 Pariter etiam extinctio principali firma remanet conductio, & locatio in accessorio, ex notat. per Rom. confil. 327.

7 Et locata vinea, veniunt tinea, *Bald. in l. sed addet, si illud, ff. loc.*

Et granaria veniunt in legato domus, si erant ei contigua, secus si erant separata, vel solita locari. *Bar. in l. vxor. de legat. 3. dicit singular. Petr. Rauen. singular. 239.*

DIVINCENTII

CAROCIIIC.

Locati & Conducti Tractatus.

P A R S S E X T A.

AGAM (Deodante) in hac sexta huius operis parte materiam principaliter ad practica, & forum pertinentem, & quae remedia in iudicio, & excipiendo, & agendo locatoris & conductoris competant, & quis morus, & ordo seruandus in iudicio sit

in hac parte in multis disputationibus ad partes a foro iudiciali, et practica ad modum alienis, tum in tempore, loco probationibus, & similibus omnis, prout experientia passim animaduertit, & docet.

Q V A E S T I O I.

Primo, locator si vult agere contra conductorem, prius constare debeat de debito sui conductoris. Ite deducit Menoc. de adipiscend. poss. remed. 3. q. 29. sub numer. 162. Ioseph de Ludouic. conclus. 14. i. latio. ne 66.

Actio ex locato quando competat. Quatuor sunt principales casus, in quibus competit locatori actio locati.

1 Primus casus est, in quo locatori competit actio ex locato ad mercedem consequendam a conductore, qui illam non soluit, cum iam tempus venisset, l. si in l. si domus, ff. locati. de cuius legis materia posui suo loco de colonis migrante, l. de domibus, ff. in ff. loc.

2 Secundus casus in quo locatori competit actio locati ad restitutionem damni dati, vel deteriorationis rei locatae, l. non solum, ff. in quib. caus. pignorum, vel hypothec. tacit. contrahitur, siue dolo, siue culpa lata, leui, & quidam, l. cuiusdam conductoris, ut dixi in tit. de dolo, & culpa, & est bonus textus in l. si vulneraueris, ff. locati, in l. in iudicio, C. locat.

3 Tertius casus est, in quo competit actio locati ad obseruationem contractus, vel ea quae veniunt de natura contractus, ut l. si merces, ff. conductus, ff. loc. de cuius materia etiam suo loco dixi.

4 Quartus casus est ad restitutionem rei conductae, & hoc duobus modis, vel post finitum tempus conductio. nis, pro quo competit etiam plura remedia possessionis, ut interius suo loco dicam.

5 Et haec conclusio vera est siue res sit immobilis, siue res sit mobilis, prout in eo, qui conductus alportandus vinu de Capania, si culpa, & ex mora sua impediatur, ex locato tenetur, l. videamus, ff. qui vinum, ff. loc. ubi habes practica. Aut conductor fuit impediendus post moram et sibi imputatur, aut ante moram, & excusatur, nec in primo casu aliquid releuat, quod post im-

pedimentum fuit factum depositum, & sigillatum.

7 Anue vero conductoris tempus competit locatori actio ex locato ad expellendum, in casibus l. adeo, C. locat. de qua suo loco dixi post Alex. conf. 79. & consilio 132. & conf. 5. lib. 4. & conf. 118. lib. 5.

8 Ampliatur, vt procedat etiam in haerede locatoris. Angel. conf. 2. Firmian. in verbo. haeres locatoris. Maggon. Rota Luc. 75.

9 Quintus est casus in l. item quatuor, ff. si quis seruum, ff. locat.

Sextus est casus in eadem l. si item Iulianus, quae competit patri contra dominum, & magistrum pro filio dato in famulum, & datur castigatio, quod passim occurrit, sicut l. praeceptoris de regul. iuris.

Septimus casus in eadem l. si quis mensuras, ubi datur actio locati pro menfuris conductis, postea si actus de commissione superiorum, vt passim occurrit.

10 Octauus casus pro damno dato a famulo, vel famula conductoris, videamus, ff. in princ. ff. locat.

Si porro libellum dicendo rem ad me pertinere loco domini, vel quasi, & ex primo actionem ex locato & probo de dominio, incepta expressio actionis nihil facit. Zabarell. in c. ex amicitia, m. 5. de iudic.

Quando competat actio ex conductu.

DVO sunt principales casus, in quibus conductori datur actio ex conductu.

1 Primus casus est vt conductor, & inquilino re conducta frui non liceat, & hoc contingere potest tribus modis.

2 Primo si prohibeatur a locatore met.

Secundo si ab eo, quem locator prohibere poterat.

3 Tertio si prohibetur ab eo, quem locator prohibere non poterat, vt quia locauerat domum aliena scire, ter quo casu venit totale interesse conductori, l. si in l. si si colonus, & si item vultur, ff. si fundus, ff. l. ex conductu, in princ. ff. locat.

Et sic locatio rei alienae in se valet, datur tamen conductori non valenti frui re conducta actio ex conductu ad interelle.

4 Secundus casus est, quo datur actio ex conductu ad exonerationem mercedis: veluti si iudex, vel alius, cui locator non potuit resistere, prohibent conductorem frui re conducta, vel dominus domus conductae prohibent in casu, quo locator locauerit bona fide, credens domum esse propriam, vel quando dominus verus locator expulserit conductorem pro causis expressis, in l. adeo, C. locat. l. si fundus, ff. si fundus, ff. loc. vel ex causa sterilitatis, prout suo loco dixi.

Tertius

Vnde considerandi sunt duo, casus aut. n. pro mercede fuit viduum, vt daretur quantum postea inter partes conueniret, & vel collata generaliter in arbitrium alienum, & erat completus vñs, vel impletus factum, & datur actio prescriptis verbis, & ita procedat famolum dictum Azon. in *sum. de loc. an. 2.* Aut merces fuit certa ab initio iacta vigore consuetudinis, & competit actio locati, vt per gloss. in l. exceptio, ita Rota nouissima 88. num. 22. cum seq. par. 2.

- 3 Limita, vt talis actio locatori detur praesentia per eum patientia, alias non. Ruin. conf. 144. vol. 1. Bonū igitur eū tempore offerre pro parte sua adimplere.

Remedium 3.

- 1 **Q** Varo, an contra conductorem, vel colonum competat rei venditio. videbatur descendere quod non, cum deficiat vñs extremum requisitum in rei venditione, quod est possessio ex parte rei conueniendi, ex quo conductor non possidet, sed habet simplicem detentionem, prout alias dictum fuit in l. rei, §. locat. & haec fuit a pud antiquos iuris consultos Pegasi opinio, prout in l. officium, ff. de rei vendit. Menoch. conf. 338. num. 2. lib. 4.

- 2 Contrarium eū verius ex l. neque, ff. de rei vendit. in l. in l. in glo. in l. commun. diuidendo, §. neque ff. commun. diuidendo.

- 3 Limitatur, vt procedat in rei venditione, ut illi, quae datur contra quemlibet habentem facultatem rei restituendo, siue sit verus possessor, siue non, non autem in rei venditione directa, quae praesupponit possessionem ex parte rei conueniendi, ita declarat A. Angelus in d. officium, vbi etiam in dat. caute la m. quodam dubio omnis detor praesumitur possessor, nisi aliud appareat. l. stipulatio §. si, vbi quoque, ff. de verb. oblig. l. 2. c. ne uxor pro merito, gl. in *Cano. Pontificis*, 74. l. Innocent. in cap. cum olim, de privileg.

- 4 Et ita declaratur dictum Innocent. in c. quoniam frequenter, in glado, vt lite non contestata.

- 5 Limitatur secundo, vt in simplici detentione fiat executio non in possessione, immo lententia contra locatorem tamen non nocet possessori non citato, vt per Innocent. & Aug. in citato loco.

- 6 Potest tamen dominum in iudicio nominare, l. 2. c. vbi in rem actio, glo. in l. commun. diuidendo, §. neque ff. commun. diuidendo, & ponatur in titul. de nominationibus. Et sic patet responsio ad contraria ex notatis in prima limitatione.

Q V A E S T I O II.

De Rei vendit.

P One quod colonus, vel conductor conueniatur rei venditione negat, erit ne locus dispositioni, l. in l. ff. de rei vend.

- 1 Videbatur quod non, quia d. l. in l. ff. de rei vendit, merito extra locum calum extendi non debet, i regula, odios. lib. 6. sequitur simpliciter Anton. Gabr. de acq. poss. conclus. 5. num. 34.

- 2 Contrarium videtur de iure verius, cum rei venditio detur etiam contra simplicem detentionem, ex l. officium, nec in hoc per mediocrem colonum, quia conductor proutur ea detentione pro eo tempore,

quo stare deberet, & non vltra. Bart. ita declarat in l. 2. num. 17. vbi Bar. num. 14. Castr. col. 1. in fin. Salicet. q. 5. c. vbi in rem actio. Joseph. Rot. Lucan. 30.

- 3 Bene verum eū, quod colonus de facili se liberare posset dominum nominando, vt dicam in titulo de nominationibus, & hanc secundam opinionem tenuit Alex. ad l. peregre, §. quibus, ff. de acquir. possessione, & ante eum Speculator, de i. & 2. decreto, §. restat. nu. 19. Cuccus de euentu possessione, 141.

- 4 Ampliatur ista conclusio etiam quod ille, qui alio nomine possidet, non solum negauerit possidere sed verum dominum in iudicio interrogatus non nominauerit, quia adhuc aufferetur possessio, & applicatur actori. Speculator. in d. §. restat.

- 5 Cogita circa ambas opiniones prima enim in ratione sua non videtur vera, licet enim odia fiat restringenda, non tamen in casu nostro in mendacij potum, quod a iure, vti veritati contrarium reprobat, nec vere d. eū dispositio in se odiosa, quae in d. actum in iudicio. Secunda opinio dura videtur, quia videtur cogi dominus quodammodo alij locare, contra l. ne car, c. locat. de quo loco diximus. Dices, non sit praesumendum, dico ius praedicare mutuum, de colonum in fortasse de eorum.

A D D I T I O.

E t idem privilegium est locati, & conducti materia. Clericus conueniri possit coram iudice laico ad satisfactionem personis & vñs. Marian. disputatio. 8. num. 3. nec obstat, cap. 2. & cap. si diligenti de foro competent. quia respondetur quod duplex est actio, realis & personalis, personalis cum principaliter agitur contra personam, realis cum principaliter agitur ad rem licet conueniatur persona, pro vt est positum §. si quis & personis, & hac in sententia potest coram iudice laico quia principaliter respicit rem, & ita declarat Jacob. de Zuech in c. 2. Trinitatis, dec. 34. lib. 1. dicens ita indicatum. Amplius vltra Trinitatis, etiam si conductor esset laicus, sed bonae ecclesiae nisi confectus esset in contrarium. Burgin. in reper. dec. verbo debitor par. 1.

Q V A E S T I O III.

De Rei vendit.

O Videt contra si proprio nomine possideat, & dicat se colonum talis, cum re vera non sit.

- 1 Vtique prius non deum possessionem, seu maius in hoc detentionem, sed omni a quo remedium tibi de iure competent. Roma. conf. 70. col. 3. vñs. vñs. quar. Aff. id. dec. 18. Abbas, in c. quoniam frequenter, §. quod si super, vbi lite non contestata. Guid. Pap. sing. 6. 9. Aret. in *sum. col. 1. de actionibus*. Mart. in praesentia, in mope. c. commendans, sing. 432. Ant. Gabr. de acquir. possessione, concl. 5. n. 18.

- 2 Et multo magis si nominasset al quem potentior, ad iugendum iudicium, vel suum declinandum, vt si nominasset al quem privilegium, vel similem. Bald. ad l. 1. c. de his qui potentior. nomin. vbi isto casu dicit priuari omni iure. Marian. d. §. si super, num. 11.

- 3 Declarantur tamen praedicta omnia, vt procedant quando responsio facta sit super interrogazione valida.

Tractatus D. Vincentij Carocij

da, & legitime firmata, alias non præiudicat. *Alex. in l. etiam si sciet, ff. de solu. matr. l. in §. omnino, numer. 97. de action. Felin. in c. ex tenore, col. 3. in fine, de re. script. Cassau. consil. 38. col. 2. Gomet. in §. ex malef. col. 7. de action. Ant. Cuccus de mentiente possessio. nem limita. non quita, numer. 289. vbi subdit in practica, quod siue responsio fiat ante libellum, prout quandoque prædicitur per viam præparatoriorum, siue in ipso libello, si tamen quandoque libellus, & in casu ipsius præparatoriorum, siue post, prout ad articulos, & positiones libellus sit inceptus omnia conuēt, & ultra cum addo *Alex. in leg. 1. notab. primo, c. de his, qui potentiorum nomine*, dicens valde notandum pro limitatione *d. leg. primo, c. fin. Ceterum in memorabil. in verbo mendax*, dicens hoc perpetua memoria dignū ad totam materiam positionum, vbi si erit impertinens responsio non præiudicat.*

- 4 Cautus igitur erit procurator rei conuenti, vt ad evitandum mendaciam videat si libellus est male formæ, vel positū aliquo modo impertinens.

Et confirmatur hæc declaratio hoc alio notabili dicto, quod licet reclusus respondere positionibus habeatur pro confessio cap. 2. de confessio. lib. 6. Verō cunct. 94. c. 265.

- 5 Limitatur tamen hoc, vt non procedat quādo quis poneret scienter falsum. *Bal. in l. siens, in fine, c. de re. pndian. hereditas*, quod dictum singulare in practica reputavit Curt. in tract. positio. breuiloqu. 6.

Q V A E S T I O I V.

De Rei Vendicte.

- 1 Vt ro ulterius satis ad propositum in hac locati & conducti materia. Possidebam aliquid per colonum, vel in quiliuno meū, & hoc ego ignorabam, multi enim absentiam longa nesciunt quādoque vires, & vim sui patrimonii, conuentus negotii conuictus de mendacio sit locus dispositioni *l. §. si de res vend. vtiq. non, quia requiritur dolus, vel culpa. gl. Bar. & alii in d. §. si. Bal. in c. 9. de assalariis, in primo, per illum textum in verbo, licentia, si de feudo controvertita fuerit in l. ea que, colum. 1. c. de condic. indeb. late congerit Anto. Gabr. d. conclusio, numer. 26. Cuccus de mentiente possessionem limit. 6.*

- 2 Quibus addo bene in materia loquentes *Cornel. consil. 334. videtur, col. ante penult. lib. 3. Verbo dicens hoc perpetuo notandum, in memorabil. in c. de negat. in fine. Plot. de in litem iurand. §. 37. numer. 16. allegat l. primam, ff. de liberal. causi.*

- 3 Considerandum est, quod solet dari copia præparatorum ad deliberate respondendum. Vnde circumspectus erit iudex de qualitate personæ si potuit se informare, si est solita consiliare rebus suis, & revidere negotia sua, & similia facere.

- 4 Notandum tamen est quod id, quod dictum est superius, scilicet quod tale factum coloni domino non præiudicat, declaratur multis modis.

- 5 Primo nisi dominus post executionem sententiæ factam scilicet possessionem rei ius ex mendacio coloni esse traditam alteri, & negligens fuerit in ea recuperanda, quia tunc perdit nomen possessionis. *Alex. ad l. per ege, §. si. numer. 8. in §. si de negat. possessione, in leg. quāvis, c. in l. si de eo, §. 1. §. eo. post Ang. ab eo citatū.*

- 6 Vnde cautus erit actor si aliquo possibili modo scire potest, vt dominus sciat ad hoc, vt ab eo etiam non possit molestari.

- 7 Declaratur secundo nisi colonus iniquus fortasse ante executionem, & processum contra se factum tradiderit alteri rem petitam gl. est notabilis, quā ibi sequuntur *Butriga. Cin. Bal. Castrenf. & alii, in l. 2. in gl. 1. c. vbi in rem actio, Alex. in l. spe, nu. 20. ff. de re. indicat. Canoniz. c. inter quatuor, in gl. magna de maioritate, et obedientia.*

- 8 Sed pone quod conductor, vel colonus in prima responsione dicit se possidere, nec specificat nomine alieno post in conclusione causæ declarat vti conductor? vtiq. condemnari debet vti conductor ad restitutionem possessionis, ex simpliciter semel confessus est, & ad resectionem expensarum sine præiudicio veri domini. *Afflict. decis. 126. & addo quæ ponam in titulo, de nominationibus, & in titulo, re inter alios actus, & in facto praticando tibi occurrit, quod multi coloni studiose negant, ad effectum expellendi, quia conductor, & re conducta non placet.*

De Nominationibus.

- 1 Coniungendo materias, cum superius facta sit mentio nominandi dominum, iungam materiam nominationum: vnde conductor, vel colonus statim in ipso principio litis dominum in iudicio nominat, & dicit se possidere alieno nomine, & petat iudicium dirigi contra dominum, vt ipse defendat causam suam, & hoc ipso absoluitur reus ab observatio, ne iudicii, & transfunditur in dominum, nec est necesse probare quod cōuentus possidat nomine alieno, sed sufficit sola nominatio, potest tamen actor si vult in se assumere onus probandi. *Specul. in titulo, de primo, & secundo decreto, §. refert. nu. 19. Abb. in c. quoniam frequenter, numer. 12. vt lite non contestata. Bart. sing. 151. alieno nomine, Dec. consil. 62. Marant. de ordine iud. par. 6. membr. 6. Afflict. decis. 129. Franc. Marc. der. 180. par. 1. Soc. de comuni, in l. rem que nobis, q. 10. de acqui. possession. consil. 54. numer. 23. vol. 1. Vrsili. ad Afflict. decis. 217. numer. 3.*

- 2 Ampliatur vt nominans persuerando comparet post nominationem, non dicitur sibi præiudicare, sed præiudicat venire ad cautelam, vel defensionem nominato. *Magon. Ror. Florent. 150. sub numer. 27. ita declarando dictum Speculatoris.*

- 3 Limitatur nisi nominatio facta sit in fraudem auctoris, prout bonus iudex diligenter animaduerte, & inspiciet. *Afflict. decis. 219. Ror. consil. 150. numer. 7. lib. 3. Jacob. Menoch. de reprob. p. p. c. 15. reuel. 116. quest. 13.*

- 4 Addo bene loquentes *Machel. patroc. 13. nu. 9. Benin. decis. 79.*

- Limitatur secundo, in conductore ad modicum tempus, vel alias non habente ius in re, secus si habet ius in re, quia ratione sui iuris conferuendi, conuentus erit obligatus defendere causam suam, cui tamen nominatus in iudicio assistere poterit. *Aret. in r. cum nunciatus, q. 4. de testibus late post Decia. Borg. decis. 45. nu. 74.*

- 5 Vbi subdit quoad multi faciunt comparere tertium ad impediendum, qui non debet audiri, immo impotestio sit de re conducta, nisi tertius incontinēti doceat de iure

de iure suo, dicens ita pluries fuisse iudicatum.

- 6 Et quod in eadem instantia, vel alia arbitrio iudicis tertius in eius iuribus audiri debeat. *Ioseph Rota Luan. 33.*

Et talis nominatio fieri debet ante litem contestatam, immo ante aliquam exceptionem dilatoriā appositam, ne illudator actor in exceptionibus a reo propositis, quem postea punitur. *Barbat. in cap. quoniam frequenter, § in alijs, numer. 5. versic. in ponderis, et sit non contestat. Menoch. de arbit. indic. centu. 5. cas. 477.*

Cui addo satis plene loquentem Hierony. Gabr. *conf. 47. per totum.*

- 7 Limita primo, ut non procedat probato aliquo errore, quo probato, locus est nominationi etiam post litem contestatam, ut per Barba. *in citato loco per textum in efin. de confess.*

- 8 Limita secundo, ut non habeat locum quando fieret nominatio ad effectum, ut ille reus uti posset defensionibus suis, quo casu nominatio fieri posset etiam post litem contestatam ita Socin. *in d. § in alijs, numer. 18. ea ratione, quia tunc non est acceptio dilatoria, ut ibi late per eum.*

- 9 Et facta nominatione per conductorem, vel colonum, aut similem, debet fieri noua petitio contra nominationem, alias condemnati non debet, & hæc est communis opinio. *Dec. conf. 62. numer. 4.*

- 10 Bene verum est, quod ex delicto proprio conueniunt etiam si de mandato alterius constet, non est locus nominationi declinative, sed institutive, & infor. *maius. Soc. d. q. 10. sed recurritur ad interdicta in re, vel est opus noua actione contra nominationem, ut late deducit Mago. Rota Florent. 50. numer. 30.*

- 11 Et si nominatus sit diversis foris, puta clericus, vel similes, actor ire debet ad iudicem suum: ita practica. *re docet in terminis Soc. conf. 66. numer. 5. par. 1. ubi reus debet petere se absolui ab observatione iudicij. Cou. praef. q. 9. c. 8. sub numer. 3.*

- 12 Limita nisi incontinenti probaret bona non esse ecclesiastica ita practica docet *Natt. conf. 324. volu. 2. Abb. in c. fin. numer. 28. ut lite non contestat. Cagnol. ad l. venditor. numer. 28. de indic. Capel. Tholof. decif. 360. Tiber. Decian. conf. 318. volu. 3. Ioseph. de Ludovic. Rota. Lucan. 34. numer. 22. par. 1.*

- Et si locator res ecclesiastica, quis sit iudex competentis communiter distinguitur, aut agitur de rebus ecclesiasticis actione reali, vel personali, & est in electione actoris, vel coram iudice ecclesiastico, vel seculari, ut agere, aut agitur met a actione personali, puta ad mercedem, in qua non venit restitutio rei ecclesiasticæ, & tunc coram seculari agendum dicit de magis communi decif. *Pedem. 32. Dec. conf. 48. numer. 16. vol. 1. Cur. iun. conf. 59. artic. 6. Crot. conf. 344. numer. 19. vol. 3. Marza. conf. 51. numer. 91. Cur. p. 1. ubi agitur hypotheca, vel Saluano. Aracif. decif. not. numer. 91. Borgnin. decif. 418. numer. 62. par. 2. T. Raqu. de retrat. Lugny. § 32. § 1. numer. 80. dicens in Francia præfens debet iurari.*

- 13 Et colonus, vel conductoris contumacia domino non nocet, ut no. in l. fin. C. si per vim, & iudicium in se iuricipiendo potest semper punitur ante litem contestatam, & nominare reus ex expensis. *Spend. de 1. c. 2. decret. § reus, numer. 20.*

- 14 Declara etiam, quod si quis conuenitur possesse,

et recuperanda, & in libello narratur quod ipse est ille, qui possedit, vel mandauit, vel ratificauit ipso, & non habet locum nominatio, quia conuenitur ex facto proprio, sed si conueniatur conditione ex sepe de restitu. spolia. vel ex con. te integranda, quibus non agitur de facto conductoris conuenti, tunc habet locum nominatio, ita declarat Affl. dicens hanc esse vetam considerationem decif. 217.

- 15 Appellatio autem non datur si sit pronuntiatio agi debere contra nominationem, secus si pronuntiatio sit agi non debere. *Benintin. decif. 79. Borgnin. de usufruct. mulier. numer. 217.*

De adilit. edicti.

Remed. 25.

- 1 **Q**uæro, an in contractu locationis & conductionis habeat locum actio redhibitoria, vel quanti minoris?

Videatur quod sic, cum habeat locum in contractu emptionis, & venditionis, *argum. l. 1. § loc.*

- 2 Contrarium est verius, si finis in locatione ad modicum tempus, quæ non tribuit ius aliquod, sed in locatione ad longum tempus, & hoc casu competit utilis tantum. *Balun. l. 1. in ultim. opposit. C. de adilit. alit. dicens, quod ædiles non habebant iurisdictionem in locatibus commendat. Catellin. Cotta in me, morabilin verbo actio, dicens singulare ad intellectum tituli de adilit. actionibus, Caballi. cum non allegas, de adilit. alit. c. 2. numer. 10.*

De damno dato.

Remed. 5.

- 1 **Q**uæro, an conductor, vel colonus possit accusare de damno dato, sique locatori tale remedium competat, non conductori, si fur, alias incipit, *Julianus, si de usufruct. sequitur Aret. in rubric. de nouo oper. nunciat. reputat singulare Guid. Pap. singular. 643. Franc. Bald. decif. 96.*

- 2 Id autem, quod de conductoris dictum est, ut et tale remedium non competat, limitatur multis modis.

- 3 Limitatur primo, quia conductor exigendo, non tenetur domino restituere, *lis qui rem, ubi no. si. loca.*

- 4 Ampliatur hæc limitatio, ut non competat in pensionem, vel ratam luam, & singularis secundum Bar. ibi in l. si pignore in verbo, restitit, circa medium de pigno. ubi rationem reddit, quia conductor commodatarius, & similes habent vium rei, quod non est in creditore, ut ibi per eum.

- 5 Conductor igitur non accusat, sed exigendo damnum, non tenetur restituere.

- 6 Limitatur secundo, nisi habeat speciale mandatū in conductione a locatore, l. cum in plures, § mentem § loc. latem dicit, § fin. ex glof. § si plures, in verbo, hero. ff. ad l. Aquilam Barto. conf. 31. col. 1. vol. 1. Ioan. And. ad Spe. in tit. de locat. § 1. sub numero 3. littera B. Aret. in § 1. ad quem, sub numero 2. col. fin. versic. quid si statim, in § de reum dicit. R. u. denior. conf. 603. vol. 4. Machel. patrocm. 45. numer. 12. c. 13. de ad. Amic. conf. 75. col. 3. circa medium, Priol. ad l. ubi quando, numer. 164. versic. § 8. C. unde vi, iuxta primam impressionem, Borgnin. dec. 44. sub numero 72.

Tractatus D. Vincentij Carocij

- 7 Sublimita ut ratione sui interesse accusare possit ad honorem in factum, vel officio iudicis, sine aliquo maiore. *Petr. Anguissol. conf. 2.1. num. 5. vol. 1. Rim. ten. conf. 56. num. 7. vol. 4.*
- 8 Sublimita secundo in fructibus iam a solo separat, & adhuc in arca existentibus. *Panciroli. conf. 49. num. 10. Rim. ten. conf. 663. num. 6. vol. 4. Eman. Soar. in thesaur. num. 2. 18. Cabot. millelog. 3.*
- 9 Limita tertio in colonis omnibus coeunte, qui accusare non potest de roburia fructuum, ex forma statuti putentis derobantem rem aliterius. *Angel. in l. Julianus ff. de usufruct. sed bene parvarius pro suo interese, ut ibi per Florian.*
- 10 Limita quarto, quod colonus potest expellere pecora de fundo, & includere, dummodo non occidat, l. quintus, ff. ad l. Aquil. potest prohibere iniuriam, l. diuus, ff. de ferunt. rustic. praedior. potest fructus subreptos auferre, not. in l. an prator, ff. si debitorem, si quis in fraudem creditorum potest ad iudicem adducere furem fructuum, l. interduum, ff. qui furem, ff. de furt. sed non potest pignoriare, vel alias gravare damnum dante, l. non est singulis, ff. de regul. iur. potest furem fructuum reusite descendente occidere, l. itaque, ff. ad l. Aquil. & datur retentio pro alimentis, non pro danno ad quod agere debet sed non retinere. *Alciat. reg. pra. sumpt. 50. Menoch. lib. 6. praesumpt. 72. num. 5.*
- 11 Vidi quandoque dubitatum in facto, an colonus possit accusare dominum de danno dato, & iniuria, & petere excompensare cum pensione sua.
- 12 Pariter vidi dubitatum, an teneatur de danno dato, & putare quod sic, cum custodit teneatur, ex iur. traditis.

De actione iniuriarum.

Remed. 6.

- 1 **Q**uero, expellitur colonus, vel conductor, ex aliquo odio, competitne locatori actio iniuriarum? utique sic, pro interese. *Bartol. in l. hostes, ff. de captiv. & postlim. reuerf. Balus. c. de illis, num. 20. de app. vbi tenet competere etiam actionem de dolo pro iniuria interese.*
- Regulatur autem conductor, vel colonus non competit actio iniuriarum, l. iniuriarum, ff. si quis me prohibeat, ff. de iur.
- Fallit in conductore iuris publici, ut ibi habetur.
- 3 Fallit si beret vis in domo conductoris, l. lex Corn. si domum, ff. de iur. Vnde tenetur domino denunciare, facob. Riminal. conf. 663.

Uti possidetis.

Remed. 7.

- 1 **D**uplex est hoc remedium, civile, criminale, seu mixtum. Civile est interdictum uti possidetis, quod si loquimur ex parte locatoris, competit ei cum colonus turbatur. *Papientia in forma turbat. pos. ff. in verbo, eiusque colonus.*
- 2 Ampliatur etiam si colonus facta turbatione discessisset. *Bald. in c. licet causam, num. 39. de prob.*
- 3 Ampliatur secundo, ut detur contra colonum dominum turbantem in sua possessione. *Paul. conf. 126. num. 5. lib. 4.*

- 4 Subampliatur haec amplio, ut procedat etiam in conductore ad longum tempus, qui si finit loco ne peroneat, dicitur turbare dominum in eius possessione, & conuenit interdicto uti possidetis. *de fustat. Bartol. in l. 1. & fin. num. 17. & ibi apostol. ff. uti possidetis.*
- 5 Turbare autem dicitur colonus dominum suum? locando alteri fundum, conductus eundem fundum ab alio in praedictum veni domini tradendo, vel promittendo alteri fructus, vel pensionem, vel possessionem non restituendo. *Alexand. conf. 80. num. 9. lib. 2. Felix in cap. licet causam, num. 11. de probat. Rebi. ff. ad Gall. com. 2. de materijs. possessionis, art. 1. glof. 2. num. 7. la cob. Menoch. de retin. pof. remed. 3. num. 466.*
- 6 Et vltra Menoch. dicitur, aut colonus negat possessionem restituere, & turbare colonum, ut dictum est, si vero velit simpliciter habitare, locatio finit, non dicitur interuicere possessionem, sed tenetur actio, ne iniuriarum. *glof. in l. si duo, §. inquit, in verbo, placuit, in fine, ff. uti possidetis, sicut etiam locator dicitur turbare emittendo banum de locando. Alibi. decif. 394. Vincet. Franc. decif. 163. part. 1.*
- Et si aliud est interuicere, vel ubi nate velle locatio finit permanere.
- Et in materia turbatae possessionis testes singulares, nec de auditu probant locatorem, nec iur. cit. probare locatorem, quod vidit seminar. nec fufficit probare locatorem, nisi concurrat, quod per hanc locatorem fuit impeditus uti frui, ut concludit *Alex. conf. 80. num. 8. vol. 1.*

Q V A E S T I O II.

Uti possidetis.

- 1 **Q**uero secundo loco, quid contra, an colonus, vel conductor competit interdictum uti possidetis.
- Et videbatur primo quod sic, nam simplici detentori, prout est colonus, competit vnde vi, l. Fulcimus, ff. de vi, & vi armata.
- 2 Secundo quia interdictum de itinere, & utiq. privato, competit soli detentori, l. 1. §. ubi, ff. de itin. act. priu. & magnam cum interdicto, uti possidetis, similitudinem habet.
- 3 Tertio facit l. fin. C. de praed. pign.
- 4 Quarto facit, quia interdictum de superficiebus competit colonis, ut suo loco dictum est.
- 5 Et hanc opinionem tenuit non in cap. cum contingeret, de dolo, & contumacia, quem sequutus est Faber in §. retinenda, Instit. de interdict.
- Conteraria est opinio, ut tale interdictum colonis non competat, ex quo non possidet, ut plures dictum fuit, & tale interdictum possessionem pro curatorem presupponit.
- 6 Ita pro hac opinione facit l. 3. §. creditores, ff. uti poss. vbi denegatur tale interdictum creditoribus ratione, quia non possidet: quo ratio & colonus militat.
- 7 Secundo pro hac opinione facit l. 1. §. de iur. ff. de vi, & vi armata.
- Et hanc opinionem vbi vtiorem tenuit *glof. in l. 1. §. quous, in de itin. act. priu. Imol. in cap. veniens, de praescript. hact. in §. retinenda, numero 2. de*

de interdictis in locum aliter, si nihil commune, numer. 39.
 de acquir. posses. Menoc. de retinens. posses. remd. 3.
 unum 46.

- 8 Adde Rip. in leg. 1. numer. 44. de retinens. posses. rub. de
 conf. posses. & prope. numer. 46. & hoc est magis commu-
 nis opinio Burla. conf. 90. numer. 5. vol. 4.
 Rationibus ex aduerso adductis, respondet Meno-
 in citato loco.

- 9 Agitur etiam criminaliter per locatorem pro tur-
 bata possessione, etiam si facta turbatione colonus
 decessit, Bal. in c. licet causam, numer. 34. de probat. Men-
 de retinens. posses. remd. 3. sub nu. 54.

Nec non ex l. Julia de vi, & crimine stellatus.
 lac. Menoc. de arbit. iud. lib. 2. cap. 381. nu. 10.

Q V A E S T I O III.

- 1 Q V A E R O, an competat interdictum vti possidetis
 inquilino in suo edificare prohibito, & vique
 sic respondit I. C. in l. si deus §. hoc interdictum ff. vti
 possidetis, vbi rationem reddit, quia possessionis con-
 trouerfiam facere videtur, qui alterum prohibet sua
 possessione vti.

- Limitatur, nisi inquilinus impediens a sereret fer-
 uitutem habere, ne inquilinus altius tollat, tunc age-
 re potest inquilinus, secus si qui seruitute habet, vel-
 let vti hoc interdicto contra inquilinum, quo casu co-
 petit ei vtile interdictum si turbetur in possessione
 ipsius seruitutis, secus si turbetur in possessione fundi:
 nam tunc competit directum vti possidetis interdi-
 ctum glo. & Bar. in dicto sub hoc interdictum, docens ita
 praedicare in l. si deus §. Aristo. ff. si seruitus vendicetur,
 in l. 1. §. ne cui, vbi Bal. C. vti possidetis, Alex. conf. 176.
 numer. 7. lib. 2. Menoc. de recuper. posses. remd. 3. quae-
 st. 28. numer. 234.

- 2 Nunquid hoc interdictum competat superficiario,
 posui suo loco.

De vnde vi.

Remed. 8.

Q V A E R O, an interdictum vnde vi competat colo-
 no, vel conductori?

- 1 Primo videbatur dicendum, quod sic ex l. 1. §. quia
 me, ff. de vi, & vi armis. vbi detentori iniussu compe-
 tit tale remedium, multo magis colono, qui fortasse
 eo tempore non est iniussu detentor.
 2 Secundo pro hac parte facit leg. colonus ff. de tituli.
 vbi est prescriptio citato, tale remedium datur.
 3 Pro contraria opinione facit leg. 1. §. de iur. ff. de
 vi, & vi armis. ex quo colonus, vel conductor nullo mo-
 do possidet leg. 1. C. de vscap. transf. Rimi. conf. 94.
 nu. 8. & 3. Menoc. conf. 338. numer. 2. vol. 4. Burlat. conf.
 330. numer. 5. vol. 3.)
 4 Et hanc opinionem tenuit vti veriorum Bart. in d.
 §. de iur. ff. de vi, in leg. 1. numer. 44. ff. de acqu. posses. & in
 rub. de conf. posses. & prope. nu. 16. Fran. Connan-
 lib. 3. commun. iur. cit. c. 10. numer. 8. Contar. de mo-
 mens. poss. limit. 1. numer. 12. vbi reprehendit Alexan-
 aliter tenentem in l. i. numer. 66. ff. de acqui. posses. & Glof.
 mes. in regul. de animal. question. 57. numer. 2. instruens
 inquilinum vti agat contra dominum, vti sibi cedat in
 interdictum restitutivum. Nat. conf. 161. numer. 12. vol. 1.

Rodica de rebus eccles. fol. 24. numer. 12. Menoch. de reti-
 nend. remd. 3. numer. 47.

- 5 Ampliatur haec conclusio, vt procedat etiam con-
 tra tertium ipsiatiorem, contra quem nec colono,
 nec conductori tale remedium competit, sed tantum
 rei domino. Jacob. Menoc. in l. remd. & prope. posses. 9.
 4. numer. 65.

- 6 Ampliatur secundo etiam pro colono colono, &
 inquilino inquilino, l. si ff. de vi, & vi arm.

- 7 Limitatur primo in conductore ad longum tempus
 ex quo naturaliter possidet, vt supra dictum est. Bulg.
 conf. 2. col. 1. vers. ad tertium, lat. in l. naturaliter, numer.
 15. ff. de acqu. posses. Ruin. conf. 58. numer. 4. lib. 4.

- 8 Limitatur secundo, vt non procedat cum condu-
 ctore post possessionem domini introuertiam a tertio
 ipsiatiore, nam tunc non domino contra dicentem,
 sed ipsi colono interdictum datur, & ita procedit text.
 ex aduerso allegatus ad l. colonus, & l. cum fundum
 ff. de vi, & vi arm. Neuz. conf. 81. numer. 10. Corambonus
 ad Laualter, ff. si nihil commune, in 101. iud. & 118.
 ff. de acqu. posses. Purp. ad l. edita, numer. 19. C. de edem. Soc.
 reg. 188. pulchre Put. decif. 14. par. 1. vbi videas. Me-
 noch. de recipe. remed. 9. numer. 187.

- 9 Limitatur tertio in absentia domini, qui ignorat, casus
 specialis in l. 1. C. si per vim. Nat. consil. 161. numer. 49.
 volum. 1.

- 10 Et sic patet responsio ad legem colonus, ex adduc-
 tis in secunda limitatione, & textu in l. 1. §. qui a me non
 loquitur in materia conductorum.

Q V A E S T I O II.

Vnde vi.

Ad l. extat, ff. quod met. causa.

Q V A E R O, an si conductor expellatur per locato-
 rem, competat ei remedium l. extat, ff. quod me-
 tus causa.

- 1 Pro parte negatiua facit, quia dominus expellen-
 do conductorem propria auctoritate amittit Cuius
 lem possessionem l. preterit, §. quibus, vbi notatur, & in
 l. iussu possidet, ff. de acqu. posses.
 2 Secundo pro hac parte facit l. domini horreo-
 rum ff. locat. quae lex adiuvum honesta est, & vult in
 apertura debere interuenisse consensum honesto-
 rum virorum ergo idem in clausura ratione contra-
 riorum.
 3 Pro contraria parte facit l. est differentia, ff. in qui-
 bus caus. pign. tacite contrahitur.
 4 Secundo facit l. A quibus, ff. de dona. tertio facit l. non
 utique, vbi no. ff. de dam. iniect.
 5 Et hanc opinionem tenuit Bald. in l. certa forma,
 Cod. vi in possessionem legatorum, lat. in l. 2. numer. 101.
 C. de iur. emphyt. & haec est magis communis opinio.
 Alex. conf. 105. numer. 2. & 12. lib. 3. consil. 117. numer.
 12. & 131. numer. 2. lib. 4. Dec. consil. 46. numer. 7. & 8.
 Cor. consil. 171. lib. 3. Soc. consil. 167. column. 5. vers. se-
 teria principalis, lib. 2. Boer. consil. 13. numer. 16. & 17.
 Marth. in 1. vol. commun. opin. in verb. de iure, numer. 12.
 & ita in practica, & hoc observatur, ielle Aibe. in Lex.
 lat. numer. 4. ff. quod met. cau.

Ampliatur haec conclusio, vt procedat etiam co-
 tra emphyteutam, quae dominus possit propria au-

L I 2 auctoritate

Tractatus D. Vincentij Carocij

floritate expellere, & hæc est magis commun opin.
Iul. Clar. in *sumpt. q. 1. in fin. Veril. ad Aff. de off. 97.*
Corbo. de in *emp. q. 12.*

De his, qui deiecerunt.

Remed. 9.

6 Limitatur hæc conclusio, vt procedat quando colonus facit ex causis, de quib. in materia *l. ad. C. loca.* vbi diximus, & sic conciliantur contraria.

7 Limitatur tutius sit eligere viam iudiciaria, præsertim data aliquâ resistentia, quæ non sufficit, quod fuerit facta verbis, sed in aliquo facto, & hæc est equior, & tutior opi. Iul. Clar. in *citato loco. Corbo. q. 12. an. 7.* hinc præsertim temporibus, in quibus leges, & iura silent, & bannimenta omnes illaqueant.

8 Et licet loco Menoch. de recuper. poss. *remed. 5. q. 1. 3. num. 44.* de hac principali decisione dubitauerit, arguendo a creditore ad locatorem, quia videtur aliqua diffinitio, nam locator est rei locatæ dominus, & possessor, vt pluries dictum fuit.

Vade quodammodo ingreditur in rem propriam secus in creditoris, qui ingreditur alienam pro conseruatione iuris sui.

9 Et licet ad contraria fuerit responsum, tamen *l. domini horrenorum*, videtur posse responderi, ne dominus locatur apertendo sic de facto domum locatam præiudicat aliquo modo conductoris ipsius mobilibus, propterea introductum est, vt cum aliqua cautela cognitione a iudice licentia fiat, non sic est in ciuitate: vnde primus casus respicit destructum, secundus vero hanc claudendo conseruatum.

Q V A E S T I O III.

Vade vi.

Ad *l. quis in tantam. C. vnde vi.*

QUæro, an remedium *l. si quis in tantam*, vnde vi, habeat locum quando colonus occupauit equum in pascuis dimissum, quam quæstionem alias tetigit, pro notitia tamen an competat huiusmodi remedium considerando aliquos casus principales.

1 Primus casus est cum colonus, vel alius reperitur dampnum dare, & tunc huic constitutioni locus non est, quia iustam causam habuit pro ut suo loco diximus de retentione pro noxa.

2 Secundus casus est cum colonus, vel alius errantē equum occupat, nec hoc casu locus est huic pene. *Rap. in c. sept. nu. 70 de restitut. spol. ex ratione*, quia dominus errantis equi desit possidere, *leg. 3. §. quod. Neru. cum ibi no. li. de acqu. poss.*

3 Tertius casus est cum quis equum alienum in pascuis communibus, vel in pascuis domini ipsius equi occupat, tunc est locus constitutioni, si quis in tantam, *C. vnde vi, vt per Rip. in citato loco*, ea ratione, quia cogitare debuit occupator si dominus præsens fuisset, non fecisset, quare vis quædam committi debet. *Iacob. Menoch. de recuper. poss. remed. 9. q. 39. nu. 283.*

Est maxime ipse subdit casum sane clarum si dominus repenti non restituit, vis enim hoc casu alicui dubio est.

1 **R**emedium istud competit contra plures induciores proportionabiliter, *l. si vero, §. sed si quis, de his, qui deiecerunt, vel effud. §. ex quasi maleficio. Institut. de oblig. ex quasi delicto, l. ex maleficio. §. ita quoque, ff. de act. & oblig.*

2 Ampliatur idem esse si quid fuerit eiectum, vel proiectum per operarios conductoris, vel addiscentes artes in domo, vel apotheca conductæ, *l. si vero, §. si horrarius, ff. de his, qui deiecerunt, vel effud.*

3 Ampliatur secundo idem esse si filiusfamilias sit qui condusit, ipse enim pater de pæculio tenetur ex quo cum patre nihil est contrarium, *l. 1. §. si filiusfamilias, ff. de his, qui deiecerunt.*

4 Ampliatur tertio, vt tenetur conductor etiam si non ipse, sed eius hospes aliquid proiecerit, *l. hospes, ff. eod. tit.*

De communi diuidendo.

Remed. 10.

1 **Q**Uæro, an iudicium communi diuidendo competit colonis, & vitique no, *l. communi diuidendo, §. neque colonis, ff. comm. diui.*

2 Limitatur ex mente Alberici ibidem, vt non procedat in colonorum numeris coeunte, cui competit vtile hoc interdictum ratione fructuum conseruandorum.

3 Dices, quare hoc interdictum competit magis creditoribus, quam colonis? Respondet ibidem Alber. quia maior habet ius, & magis eorum interit ratione cubiti.

4 Ex quo contextu colligitur, quod verbum possidere relatum ad colonum, vel conductorem importat detentionem, sic ad depositarium, & similes.

De aqua pluvia arcenda.

Remed. 11.

Matei a ista sitis frequens est propter formelas, quas coloni laque faciunt in præiudicium dominorum, vel vicinorum.

1 Prima igitur conclusio sit. Colonis si faciat aliquid in materia de aqua plu. arcen. quod vicinus nocet, vel nocere possit ignorante domino suo, dominus tenetur ad simplicem patientiam, quæ est vt opus restituitur in pristinum, data sibi volenti idonea cautione a domino fundi vicini, colonus autem tenetur per interdictum quod viat, clam, ad omnia dampna, expensas, & interesse domino prædii vicini, *l. quam, §. h. & ibi no. ff. de aqua plu. arcen.*

2 Secunda sit conclusio. Dominus tenetur interdicto, quod viat, clam, si colonus sciens domino opus præiudiciale faciat de aqua plu. arcen. si colonus, in si, ff. de aqua plu. arcen.

3 Tertia sit conclusio. Dominus consequetur a colonno tam per actionem locati, quam negociorum gestorum impensas factas, siue cogatur restituere de vicino vicino opus factum, siue non, si colonus, & ibi notatur, in verbo putat, ff. de aqua plu. arcen. notatur in *l. communis, ff. de neg. gest.*

De

- 4 De remedio autem quod vi, aut clam posuimus suo loco.

De familia heriscunda.

Remed. 12.

- 1 Iudicium familie heriscundæ datur pro diuidendis bonis vidualibus superfluarijs, vel alias conductis, litem prædix, vbi not. ff. familia heriscunda, de off.

Vinum regundorum.

Remed. 13.

- 1 Si menfor ab vno tantum conductus sit, tenetur aliter, qui omo conduxit, ad ratam mercedis, & datur iudicium finium regundorum, l. 4. §. sed si menfor, §. fin. regund. vbi menfor dicitur improprie conductus secundum gl. bi.

Et in locatioe venit quicquid iofra fines continetur Bal. & Ang. in l. si fines, C. de enic. in l. si fundum, ff. eo. in l. de sacra, §. intra, ff. de contrahen. empt. Alex. conf. 54. num. 1. lib. 3. Rom. conf. 50. vbi Mandos. Dec. egr. 10. conf. 156. num. 14. Crau. conf. 105. num. 1. Mart. conf. 25. num. 13. Tiber. Deciao. conf. 50. n. 14. lib. 1. Hiero. Maglo. Rot. Florent. 1. num. 12.

Remed. 14.

Ad l. si quis conductionis, C. locat.

Remedium lege si quis conductionis principale est in hac locati materia, propterea 10 eo alia qua vilia ponam.

- 1 Conclusio igitur fit, Agenti remedio, l. si quis conductionis, C. locat. non potest rescindere quæstionem dominis debet rem restituere, & postea de proprietate litigare, & si dixerat, puniatur tanquam inuafor, ex l. conductionis, C. locat. & l. non abire, C. de vi. Soc. iur. conf. 56. num. 8. vol. 2. Plot. ad l. si quando caduc. ob negotiationem num. 14. Ramo. conf. 95. vol. 1. Burlatt. conf. 330. num. 21. vol. 3.

- 2 Ratio autem esse videtur, ne per hanc Exceptionem illudatur locator, Abb. & Felin. in c. inter dilectos, de fide instrumenti Petr. Stel. Aurel. in l. repetito, num. 53. ff. de consil. unde b.

- 3 Ampliatur hæc conclusio, vt multo magis procedat cum alia infirmior exceptio opponitur, puta hypothecæ, vel iustitias, si enim domus excipiens non auditur, multo minus habens in hypothecæ, vel simile, quod debilius est iure domini, Curt. iur. conf. 172. num. 1. Soc. iur. conf. 56. num. 8. lib. 2.

- 4 Ampliatur secundo, vt hæc conclusio procedat etiam emphyteutæ, Bart. in leg. legata inutiliter, ff. de adimen. l. gat. Menoc. de recip. post. remed. 11. num. 61.

- 5 Ad do. iur. Clar. in §. emphyteutis, q. 25. in princip. qui tamen secundo pede periclitatur, prout videri potest. Rodoa. de r. bas. eccles. non alien. fol. 527. num. 8. Corbol. de iur. emphyt. in princ. ann. 2. declarando, vt ibi late per eos, & hæc est communis opin. Paris. conf. 12. n. 75. lib. 2. Ioseph. Rot. Lucan. n. 26.

- 6 Ampliatur tertio idem esse iodeposito, precario, commodato, & alijs contractibus rem restitui, Castr. in l. si rem alienam, ff. de pig. altio, in l. qui rem, ff. de pos. in l. commodare, ff. de pos. apothill. ad Abb. in cap. inter dilectos de fide instrum. Salic. in d. l. si quis conductionis in fine. Dec. conf. 56. col. 3. in fin. Paris. conf. 50. numero 31. libro 1. Neuiz. conf. 37. numero. 22. Bellio. lib. 4. supputat. var. Ciuil. l. c. 9. num. 2. Ceph. conf. 47. num. 40. libro 1. Marant. de ord. nundie. dist. 11. 7. num. 41. Ramo. conf. 94. num. 6. lib. 1.

- 7 Dummodo locatioi similis sit, nec possessio translata sit neque ciuili, neque naturalis, vt ibi per cum post Alber. in d. l. non abire, §. de re, vnde vi. Conrad. ad Agid. ampliat. 1. num. 75. admonens in practica, vt illo casu agatur vbi l. si quis conductionis, & vidi in facto in sub conductore.

- 8 Ampliatur quarto, vt colonus, vel conductor sic denegans dicatur spoliare, vim facere, & similis furi, & perdat omne ius quod habet. Bal. in d. l. si quis conductionis, colum. 2. & in d. l. conductores, & in l. adem, col. fin. C. locat. Rodoa. de rebus eccl. de caduc. ob negatio, nem num. 15. fol. 527.

- 9 Ampliatur quinto, vt dispositio d. l. si quis conductionis, procedat, & habeat locum, si res locata sit aliena, & post conductionem conductor eam habeat a vero domino. gloss. in l. si quis fundum, §. fin. ff. loc. vbi Pol. gol. dixit illud verius esse, siue dominus rem suam conduxerit, siue post factum sit dominus cessare hoc remedium si de dominio constiterit, sed si dubitetur, quia utroque casu competit. Crauet. de indemnit. mulier, num. 10. Castr. ad l. cum seruam, C. de seru. fugi. Soc. ad l. rem qua nobis, q. 4. & 9. de acquir. rem. poss. R. iur. conf. 158. num. 23. vol. 1. tal. conf. 158. casu fin. vol. 2. Plot. de iur. iur. §. 4. num. 84.

A D D I T I O.

Contrarium tenet Val. q. de off. 42.

- 10 Ampliatur sexto, vt nec per constitutum conductos sit liberatus ab actuali traditione, quoniam precise tacere tenetur, ex quo sumus in oblig. tionibus dandi, l. vbi autem, §. fin. ff. de verb. obligat. Burg. de emptio. & vendit. numero 2. Ruin. conf. 94. num. 1. vol. 1. cas. 285. num. 162. volum. 3. Tiraque. de consil. parte 7. num. 7. Adit. ad Matth. lib. notab. 92. numero. 2. Cagniol. l. contractus sub num. 34. ff. de reg. iur. Pedemon. de off. 36. vbi pulchre loquitur, & hæc est magis communis opin. Villalob. in verbo venditor, numero 12. Plat. ad l. si quando, numero 172. secundum primam impressionem.

Ampliatur septimo, vt nec liberetur soluendo interest. Burg. de off. 44. num. 101.

- 11 Ampliatur octauo, vt possit propria auctoritate expelli conductor recusans, Rodoa. in citato loco, in fine, & hæc est communis opinio. Iul. Clar. in §. emphyteutis, quæst. 25.

Ampliatur nono, vt nec per filium contra patrem in locatioe inter eos opponi possit. Bart. in l. frater a fratre, num. 47. ff. de condit. indebit.

- 12 Limitatur primo hæc conclusio, vt non procedat actione locati intentata, contra quem coepit exceptio domini. Bart. in l. non abire, num. 4. in l. c. qua, in fine, ff. de r. iur. cap. Alex. ad Bar. in c. fin. C. de rei vendit. Iacob.

Tractatus D. Vincentij Carocij.

Menoch. de recuperand. poss. remed. 11. num. 35.

Adde Felin. in c. inter alios, num. 20. in fin. de fide instrum. & in superior. in v. b. conducat potest. Prout ad l. si quando, nu. 504. C. unde vi, secundum primam impressionem Ioan. de Amic. conf. 123. Craut. conf. 23. nu. 16. vol. 4. Adde ad Bart. singul. 469. & hæc est communis opinio inter com. Martian. consil. 81. nu. 3. vol. 1. Alex. conf. 43. nu. 4. lib. 4. Socin. ien. conf. 287. vol. 2. Grat. conf. 90. in fin. lib. 1. Boer. conf. 14. n. 14. Paris. conf. 59. nu. 30. lib. 1. Suarez. in suo lib. in l. 1. n. 1. C. num. 209.

14 Limitatur secundo, vt non habeat locum in rei v. dicatione per locatorem intentata, Bald. in l. si quis conducat, in fin. Bar. in l. si forte. C. commendat. Craut. post Caltr. & Corn. conf. 157. n. 4.

15 Limitatur autem prima limitatio de actione locati intentata, vt in duobus casibus possit opponi exceptio domini contra talem actionem. Primo casu de proprio dominio ipsius conuenit, l. qui rem. l. iud. probatorem. Cod. locat. Secundo casu de dominio tertij cum astitit ipsius. l. bona fides. ff. de popt. Bart. in d. l. si quis conducat, in fin. verba. Michael. par. 14. nu. 8. vbi subdit rem alienam locari posse, prout nos alioctetigimus.

16 Limitatur tertio, quando legitime constaret de cō. tractu locationis, & conductionis, alias data ipsius ioualiditate exceptio domini reficere poterit, Bart. ad l. si quis conducat, in fin. verba. ad l. iud. probatorem. C. de ag. & consil. libro 1. Barba. consil. 50. colum. 8. ver. si in contrarium. lib. 1. pulchre. Coca lib. 3. Michael. in r. iud. c. 2. nu. 10. Menoch. in l. remed. recuperan. poss. num. 38.

Adde Roma. in l. rem. que nobis. nu. 10. ff. de acquir. poss. de quo iamper contractu quoad hunc effectum actiones, dicitur legitime collare, siue per scripturam, siue per testes, vel leg. iuram confessionem. Cagnola. in l. neque pignus. num. 8. ff. de reg. iur. R. Alciati. dec. 12. Quia tamen contra. cum nihil in hoc esset preiudicium opposita contra eum perceptione simulationis, obtemperat prius absolutioe a iuramento, vt per Mohe. dand. dec. 186.

17 Borgni. de iura. nu. 151. dubitare videtur de hac pre. senti limitatione ex quo locus in possessione recuperandæ communiter tamen tenetur.

18 Limitatur quarta non procedere quando condu. stor ignorante rem propriam conduxit; nam tunc opponi poterit dominij exceptio. Alexan. ad l. si uli. quam rem. nu. 35. ff. de acq. poss. Curt. ien. conf. 7. col. 3. vol. 1. principaliter. & columna 7. ver. si similiter. Dec. in l. neque pignus. num. 4. ff. de reg. iur. R. iud. conf. 94. nu. 6. Jac. Menoch. in citato remed. l. 1. nu. 40. & nu. 56. ea ratione, quia hoc casu deficit coolentus, quo loca. tio perficitur.

19 Adde quod hæc est communis opinio. Rip. in l. si aliquam rem. nu. 1. ff. de acq. poss. Viui. opin. 64. p. 1. Ri. mus. conf. 441. num. 6.

20 Limitatur autem ignoratio non preiudicat ei, qui esset condutor non possessor, ad iudicium vltimum, Socin. conf. 187. in prin. p. lib. 1. Puzan. de spol. lib. 5. sub. nu. 135.

21 Limitatur quinto in conduttore, qui incontinenti esset se paratum docere de dominio. Curt. ienior. d. conf. 71. colum. 2. Decid. d. l. neque pignus. numero 4. ff. de reg. iur. Paris. conf. 59. num. 30. lib. 1. & hæc est com.

munis opinio. Iacob. Menoch. in allegato remed. num. 1051.

Adde Viui. opin. 64. p. 2. alias 135. secundum aliam impressionem.

22 Limitatur sexto, nisi superuenisset noua causa non restituendi, quæ ante omnia discutienda est. Ial. conf. 158. lib. 2. p. 1. anphat. 5. etiam si non sit causa loca. tionis. Cepi. conf. 428. nu. 56. p. 3.

A D D I T I O.

¶ Velasch. dec. Portugal. 42.

23 Limitatur septimo, quando notorie constaret de dominio conductoris. Ripa. ad l. naturaliter, §. nihil commune nu. 35. ff. de acq. poss. & tñi Curaf. p. 1. num. 65. Loffred. dec. 493.

24 Notorie autem constare dicitur, vel ex facie con. tractus locationis, vt si expresse diceretur de re pro. pria conductionem, vel confessione partis, vel per testi. tiam. Puzan. in citato loco. nu. 135.

25 Limitatur octauo in crednore, qui soluto debito pignus non restituit. Salic. in d. l. non ab re. nu. 4.

26 Limitatur nono si intempellus agatur, & hæc li. mitatio, vltra Menoch. in allegato remed. l. puta dan. te locatione, & ea nondum finita, vnde duo sunt quodammodo in re a quantum lum pugnantis, aut locat. ur agit ad pensionem, et possit locatione durā. te, nec tamen exceptio poterit opponi, ex hac l. si quis conductionis, aut durante locatione agit ad rei resti. tionem, & iuste repellitur. Rodoa. de reb. eccl. non alien. de radu. ob negotiationem. nu. 17. dummodo pen. sionem soluerit, & duo possit requiruntur, vt per Sa. lic. in d. l. non ab re.

27 Limitatur decimo, vt possit allegari retinendi ratione experientiarum, & meliorum actorum, vt suo loco diximus.

Limitatur vndecimo in hærede conductoris, qui ex. cularur probabili ignorantia coeuentus excipiendo de dominio Bar. in l. conductores, Menoch. retinen. pos. sess. remed. 7. nu. 16.

28 Sublimata primo in hærede suo, qui præsumitur informatus, prout alias de his diximus, & hoc du. bus concurrentibus tenet legitima mercede, & cohabi. tatione. Ial. in l. si quando, nu. 95. C. unde vi. Ruti. de co. habitatione leg. 15. conf. 50. nu. 7. lib. 1. & 47. num. 13. lib. 2. Paris. conf. 75. in fin. lib. 1. Tiraq. de retract. con. sanguin. §. 2. gl. 9. Rol. conf. 52. num. 12. lib. 1. Ioleth. Rot. L. 24. nu. 18.

29 Sublimatur secundo probata scientia per locato. rem in hærede extraneo. Dec. in l. qui in ultimas, nu. 1. ff. de reg. iur. Alex. conf. 12. num. 6. lib. 4. Rot. dec. 232. in nouis. Mag. Rot. Luca. 54. nu. 18.

30 Limitatur duodecimo in singulari successore ex titulo oneroso. Alex. in allegato conf. num. 6. Pontan. de spol. lib. 3. c. 5. in fin.

Bene verum est, quod dispositio, si quis conductionis, procedit in quolibet habente causam ab agente Angelin. d. l. si quis conductionis dicens hæc per se iura notandum.

31 Limitatur duodecimo, vt conductor non possit si. mul cumulare questionem dominij, & pensionis. C. 3. in l. iudicia, q. 8. c. de edn. Bellame. dec. 138.

32 Limitatur decimotercio, vt processu quando lo. catore

eator simpliciter locauerit possessionem, secus si re ipsam. *Grat. conf. 90. volum. 1. admonens in practica, ut in libello speciffes remedium. l. si quis conductio- nis, & articuleris possessionem coarctatam ad tem- pus ipsolij.*

32 Limitatur decimoquarto stante aliqua prohibi- tione hoc modo distinguendo: aut est simplex prote- statio, & non releuat. *Inf. in l. si fiducius. §. fin. & quis a- tis d. cogan. per l. penult. C. de posu. aut est actum via or- dinaria ne restituam, & tunc impedit bona fides, ubi Bart. num. 3. de posu. in l. cum alienam in fin. ff. solut. ma- trimon.*

33 Limitatur decimoquinto, vt non procedat quan- do successor locantis repetit rem locatam per suum antecessorem, & conductor contradicit, & item sus- cipit, maxime quando non est finitum tempus con- ductionis. *Rodoan. in citato loco, numer. 9. faciunt quæ polui limitat. 9.*

Addo *Roma. conf. 372. Milif. in verbo, locator, & not. Rot. decif. 233. in nouis quæ ampliatur hoc proce- dere etiam si pensionem receperit, quia contractus semel extinctus non reuiuiscit, vt per eum.*

34 Limitatur decimosexto, vt remedium huius legis non operetur contra tertium. *Alex. conf. 501. volum. 3. Roma. conf. 173. ponam an instrumentum locationis probet contra tertium.*

35 Limitatur decimoseptimo, vt dispositio l. si quis conductionis, procedat quantum ad restitutionem rei tantum, secus quoad alia. *Alex. in l. si aliquam rem, num. 35. col. 1. ff. de acq. pos.*

36 Cautela prima. Dantur aliquæ cautelæ in hoc re- medio ponendo practica post Theoricam.

37 Pro locatore, vt semper protestetur de cumulatione in quolibet actu. *Aret. in §. quadrupli, numer. 3. de actio. Boer. decif. 238. Alexand. conf. 85. volum. 5. Rimi- un. conf. 99. num. 26. volum. 1. Simon de Preis, conf. 144. num. 44. Crau. conf. 299. volum. 2. Dec. conf. 84. num. 2. Part. conf. 113. num. 4. & seq. 201. & conf. 54. num. 107. volum. 3. Rolan. conf. 1. num. 26. volum. 1. Cuman. in ri- tibus Sicilia, c. 40. num. 161. ampl. 16. num. 120. Martin. Anguissol. conf. 156. num. 8. volum. 1. & hæc est commu- nis opinio. Anton. de Mathe. de caus. posf. recuperan. sub num. 18. vers. secunda conclusio, quo casu etiam ca- pitula respicientia incidenter petitorum reijci de- bent. Afflicti. decif. 7. Benin. decif. 53. & ita fuisse iudi- cum testatur decif. 44. num. 111.*

38 Cautela secunda. Pro conductore cautela datur, vt constitutus procurator ab aliquo asserto domi- no & nomine illius opposere rem restitui non de- bere domino rei sibi dicto nomine vti vero domino, & patrono rei locatæ, quod dominum obtulit in- continenti separatim probare Butri. in c. sepe, col. fin. de reff. spol. Maran. in Spec. part. 4. dist. 6. num. 39. Menoch. de re. posf. remedi. 1. quæst. 23. numer. 326. Minfinger. cent. 1. obseruat. 1. Guid. Pap. sing. 276. Io- seph. Rot. Luc. 26. & Rot. Petrus. 26. num. 22. Callador. decif. 4. de except.

39 Libellus. Peto Caium conductorem prædij mei condemnari ad illius restitutionem, & si fuerit con- tumax, vt que ad sententiam, peto condemnari ad ip- sius rei estimationem vna cum ipsa re. Ita Bar. in d. l. non ab re, nu. 2. quem ibi Ange. Salic. & alij sequun- tur. Bald. in l. quod tempore, col. 3. q. 2. C. de reff. mil. in l. si quis in sue, in fin. C. de iussu. reff. & semper

utilius est intentare remedium istud ad auertendam possessionem tantum ita practica docet Dec. conf. 18. num. 3. & conf. 56. num. 4. ubi reputat in practica hoc mente tenendum.

40 Articuli, & positiones. Tria sunt probanda loca- tio, vt per Bal. in d. l. non ab re, nu. 3. & posui superius, possessio locatoris tempore possessionis. Cur. lenior, conf. 70. col. 2. Grat. conf. 90. num. 14. & 15 lib. 1. tertium resultans contumacia conducentis non restituentis, vt textus, & tura expresse dicunt datur etiam iura- mentum in item locatori pro damnis, expensis, & interese partis, & liquidandis. *Plo. de in item iuran. §. 1. 3. num. 13. ubi tenet accusari posse conductorem reculantem de turbata possessione.*

41 Illud etiam praticari solet, si denegatur ex iusta causa, & petens suspicetur se posse priuari, adire iu- dicio pro conseruatione lue quasi possessionis, & petere denegatum compelli ad desistendum a suis molestationibus, & ad præstandum pensionem, quo casu nullum ius dicitur amissum. *Iacob. Venit in ma- teria de qua agitur, in tractatu de annua præstatio- ne, part. 1. q. 2.*

Dixit etiam singulariter Bald. in c. 1. de contronen- 42 tibus inter Domum, & filium, quod aut incola, vel conductor statim domo, iuxta *Ledesibus, de contrah. empt. & habet locum interdictum de migrando, & similia remedia executiua, quæ celeritatem deside- rant, commendat pulchre Ancha. conf. 92. quod vide- re placeat in l. si C. de fer. Paris. de reintegr. fend. q. 73. & 295. Hinc resultat practica Neapolit. vt in magna curia fiat mandatum, quod adueniente me- dietate mensis Augusti exeat, & consignet do- mum, & in vltimo termino dicitur, quod teneatur in actis ad effectum vt necesse procedatur, commē- dat Ful. in sing. suis littera B, num. 1. & 1.*

De canone reintegranda.

Remed. 15.

Concedam cum precedenti, an remedium Ca- no. reintegrat. salutare, pingue, & frequens com- petat hac locati & conducti materia, & distin- guendo ponam aliquas conclusiones.

1 Prima sit conclusio ex parte locatoris, cui tale re- medium comper etiam, si pro eo sit introductum remedium l. si quis conductionis, & l. conductor ei, de quibus superius vidimus. *Alexand. conf. 90. numero 2. lib. 5. conf. 33. numer. 2. lib. 6. Puntan. de spol. lib. 1. c. 1. 3. num. 118.*

2 Ampliatur, vt tale remedium competat locatori etiam pro pensionibus denegatis. *Cyran. in l. si certis an- ni, C. de pati. Afflicti. decif. 395. num. 8. Plot. de in lit. iuran. §. 3. num. 3. Capell. Tholud. de off. 109. Laur. Silu. conf. 109. Iaco. Menoch. remedi. 1. recuper. posf. q. 8. num. 81. Bart. in l. non quemadmodum, num. 1. de iudic. Sign. conf. 21. num. 24. Sigas de penthontibus q. 47. Neguian. de pign. par. 3. memb. 2. an. 13. Prob. ad Mona. in c. Ro- maua. de sent. excomm. Afflicti. in consil. autoritatem, num. 3. Petr. Gabr. de off. legat. lib. 9. de pensioni, q. 24. num. 553. & hæc est communis opi- in qua concordant Legille & Canonisti. Beninzen. decif. 27.*

3 Dicitur autem locator esse in quasi possessione rei, gendi pensiones, si quis, & decimas per duas solutiones

Tractatus D. Vincentij Carocij

de dicta causa facta, cap. querelam vbi Abb. de elect. Barbac. conf. 8. num. 1. vol. 1. in c. bona, in cap. 21. de App. Roma. conf. 21. c. num. 6. & 7. conf. 70. vbi Mando. Rip. in l. interdictio, num. 5. & 6. ff. quorum bonorum, Borna decif. 28. in fi.

Ampliatur secundo, vt non solum competat tale remedium locatori ad pensiones pro tempore praeterito, sed futuro, Paris. conf. 77. numero 41. vol. 3. lal. in l. 1. c. de fideicommissis. Rimini. sen. consil. 730. numero 4. volumine 4. Simon. de Pre. conf. 1. c. num. 10. volumine primo.

Ampliatur tertio, vt tale remedium competat domino, ex locatione facta per procuratorem ultra fines mandati, Alex. conf. 1. in fine, vol. 4. leguitur, Ne. uiz. conf. 85. num. 13. Menoch. de recuper. 14. num. 191. sed hoc per modum petitionis, Hier. Gabr. conf. 44. num. 12. quem vide, & nota.

4 Limitatur, vt tale remedium non opitaletur locatori, qui iurauit seruare contractum, & non petijt ab solutionem a iuramento, & de hoc sit oppositum. Ca. putaque. decif. 181. part. 3.

5 Secunda sit conclusio ex parte locatoris, quod ei tale remedium competat. Spec. de possis. & petisio. 9. l. 1. vers. sed non quid de positione. Socin. conf. 17. num. 12. vol. 3. Michel. patroc. 24. Unde c. varia. res. sol. lib. 2. cap. 19. num. 8. Plot. in l. 7. de vi. num. 63. & 762. secundum primam impressionem. Borg. decif. 45. in additionem, 70. Alex. in l. 1. num. 18. ff. de acq. poss. l. i. traque. le mort. faist. part. 4. decif. 3. num. 7.

6 Ad id, quod huc est communis opinio. Socin. in l. rem. qu. a. num. 6. vbi Ripa. num. 2. l. 1. ff. de acq. poss. Contar. ad Argidian. limit. 21. num. 12. Ioseph. Rot. Luca. 20. num. 6.

6 Ampliatur haec secunda conclusio, vt procedat in quolibet conductore, siue ad longum tempus, de quo doctores non dubitant. Fulgot. conf. 2. num. 1. lal. in §. ubi commune. num. 45. Ru. no. consil. 58. numer. 4. vol. 4. Anton. Gabr. de resit. spoliat. conf. 5. nu. 22. & 23. siue in conductore ad modicum tempus. Nat. conf. 161. num. 14. volum. 1. vt restituatur ad suam dignitatem, & singul. c. de damnationem, & facit generale vbi bunt. i. de iis, quod si competit commodatario, & depositario, & similibus, cur non conductori ad modicum tempus? Cuzad. conf. 99. num. 4. Magon. Res. Luca. 31. num. 36.

7 Limitatur haec secunda conclusio in conductore, siue arrendatario, qui durante conductione potest ex alia causa possidere, nam si spoliatur a locatore, non competit remedium spolii. Unde decif. 70. part. 1. etiam si v. uenierit spoliator. Sebasi. Medic. de regul. iur. par. 2. regul. 11. num. 6.

Remed. 16.

Ad l. si coloni, c. de agror. & censib. lib. 11.

1 Q VERO, an tale remedium competat colonis, vel cond. domi. & certe non, ex quo non possit. de. conf. in d. si coloni, in l. si di. fundo, & ibi Ang. no. Calcia. & hac est communis opinio. Rip. in c. ape. num. 35. de resit. spoliat. Iacob. Menoch. de recuper. possis. re. med. 10. num. 25.

Remed. 17.

De superficialibus, &c.

Posui suo loco,

De remedio de Migrando.

Posui suo loco,

De conditione furtiva, &c.

Remedium 18.

O VERO, an colonus, vel conductori competat conditio furtiva, de qua materia posui alias superius in materia de furto, quare in hoc breuiter procedendo.

1 Colonus competit actio furti, vt suo loco diximus, quando ad modicum tempus conduxit. Bartol. in l. si apes, §. fin. ff. de furt.

2 Ampliatur idem esse in conditione furtiva. Bart. in citato loco.

3 Secunda sit conclusio. Colonus ad modicum tempus competit actio furti, siue pensio consistat in pecunia, siue in specie aliqua, non tamen competit conditio furtiva, ex quo est dominus. Bar. in l. 1. c. in §. de fur. in l. si seruus, §. locati, ff. cod. in l. ex diuerso, col. 2. ff. de rei vendica.

3 Limitatur id, quod dictum est de actione, vt procedat quoad penam duplici, vel quadrupli fructibus a solo nondum separatis ab eo, vel eius nomine. Cabal. millelog. 2. par. 1.

4 Limitatur secundo id, quod dictum est de conditione furtiva, vt non procedat in vili conductione furtiva, quia colonus, vel conductor datur etiam ante cessionem, cum fur appareat factus locupletior, ita contra Bart. in l. cum fundus, §. seruum tuum, ff. de cep. pet. tenet Caltr. in l. cum in pluribus, §. melem, ff. loc. dicens esse calum quotidianam, & praedicabilem.

5 Limitatur secundo, vt agere possit contra dominum actione ex conducto, vt agat contra furem, & dominus liberetur cedendo conductionem furtivam. Bart. & Caltr. in citato loco, ex regul. l. quod debetur, ff. de castrensi peculio, in l. §. labore, ff. ne quid in loco publico, in l. iulianum, §. pen. de ad. empt.

6 Limitatur tertio, vt agat conditione furtiva vti procurator domini in rem suam, facta tamen prius cessione, alias prius non, quod non possit etiam vti procurator domini agere conditione furtiva, Cabal. millelog. 2. par. 1.

7 Tertia sit conclusio. Colonus partiario non competit conditio furtiva, sed actio furti, & hoc non in solidum, prout alij supra nominati conductores, sed pro vna tantum parte, & intere. Bart. in d. l. si apes, §. fin. in fi.

8 Et sic (ni fallo) et interpretationem recipiant haec iura, l. cum qui §. quod si conduxit, & §. praeterea, l. si apes, §. fin. l. si filiofamilias, ex qua etiam duo alia colliguntur, quod filiofamilias conducere potest, & si bi competit actio furti si subriptarij, etiam si sit paterfamilias factus, l. si quis uxori, §. si subriptarij, l. fulto, §. frugibus, l. 1. c. in §. de furti, vbi limitat in fido iurare coloni, vt et furti actio non competat.

Collin.

Colligitur etiam ex prædictis, quod iurisdicmode agunt, ut dominus agat, & cedat adionem: nam coles nuntius agit ex conducto, partiarus agit pro socio, ut suo loco diximus, & facit *l. idem tit. ff. pro soc. con-*
ductor in specie agit præscriptis verbis, ut per Bar. in
id. d. l. si apes, §. fin.

- 10 Sequitur secundo ex prædictis, quod fructus nondum a solo separati sunt domini, non coloni, etiam si pars fundi, fructus, ff. de rei vend. l. si. §. penult. ff. que in fraud. cred. separati verò erunt in parte coloni, si ab eo sint separati, vel ab alio eius nomine, alias non sunt ipsius, sed domini, ut notatur in citatis locis.

Sequitur tertio, quod colonus partiarus portans omnes fructus ad domum suam non præsumitur fura, cum sit locius. Aretin. m. §. fuerunt, num. 5. de obligat. quæ ex delicto, quod de facili occurrere potest in facto.

A D D I T I O.

- Et in materia qua alio competat colono pro fructibus distinguendo plures species colonorum, et conductorum ponit Aretin. m. §. ita vero ad quem n. 4. in l. de rerum divis. ubi colonus ad non modicum tempus dat adionem furti, & conditionem furtivæ. Colonus partiarus adionem pro socio colonis, nuntius colenti adionem locati: colonus iuxta speciem respondentis adionem præscriptis verbis.

Remed. 20.

De conditione indebiti.

- 1 Radicabilis frequens, & quotidiana est questio, & passim in facto occurrit, habitati domum meam per multum temporis me vidente, & sciente, nullo precedente contractu locationis, nunquid agere poterit ad pensionem? Primus est casus, quando habitationem domus meæ habuisti ab alio titulo oneroso, & necessitas eum esse dominum, sed credi bas esse, & tunc si ei solvisti pensionem omnino liberatus, *l. si verba, vbi Barr. & alij not. ff. de reud. indebit. l. si lo. ff. de solut. l. commodat. cum l. sequente §. commodat. l. si piguere, §. si prædicto, ff. de pign. alio. l. si lo. §. si rem. si. depositi.*
- 2 Hinc postea, si quis conductus sit ab aliquo Abbate in iurisdic. bona alicuius monasterii, & illi soluerit debitam pensionem, et liberatus si putabat eum esse legitimum Abbatem, mol. in l. nihil de elect. 10. And. in c. in iurisdic. de rebus spol. Alex. in l. 120. num. 7. volum. 5. post Bald. in l. crim. c. de rei vendit. et conf. 250. volum. 4. mol. & Hotien. in c. cum in nostris, de concess. preben. Gemian. cons. 8. rol. 1. Dec. conf. 407. m. 1. Attus. decis. 150. Anchus. q. 31. num. 11. par. 1.

Addo quod licet est communis opinio, las. in l. si Præb. m. §. ff. de reud. indeb.

- 3 Ampliatur idem esse si solvatur Rectori per sententiam privaram bona fide, & sine prohibitione. Ruin. cons. 150. num. 7. vol. 4. Attus. decis. 147. Lap. allegat. 89. num. 3. in fin. Alex. conf. 104. num. 6. volum. 1. post Bal. in l. emptorem, num. 4. c. de Albar. conf. 79. num. 15. Ripart. ff. de i. 3. m. 4. c. §. 5. rol. 2. Gigas. conf. 27. vol. 1. Simon de Pretis. q. 142. num. 4. lib. 1. Navar. de redditibus eccles. q. 11. §. 1. corollar. 1. num. 31. Mari. Angust. reu-

fil. 20. Borgni. decis. 44. num. 10. & 15.

- 4 Secundus est casus. Ego ut a meo concessi alicui habitationem domus, vel apothecam sub spe recipiendæ pensionis, & tuuc recurrendum est ad arbitrium boni viri, prout in salariis, de quibus suo loco dixi ad l. si. ff. de extraordin. cognit.
- 5 Tertius est casus, quando habitationem domus meæ habuisti a me domino, sed indebite, & tunc tenetis ad petitionem quanti conducturus fuisset, in summa, §. pen. ff. de condit. indeb.
- 6 Quartus est casus, quando aliquis ex te occupat bona fide, & inhabitat domum alterius, & tunc ad nihilum tenetur, quia bonæ fidei possessor lucri facit fructus consumptos iuxta not. in §. si quis a non domino, in l. de rer. divi.
- 7 Quintus est casus, quando quis mala fide occupat habitatum alienam domum, & tunc tenetur de pensionem, etiam quæ percipi potuisset. Cyn. in l. rerum, c. de rei vend. Ang. in l. domum, c. eod.

Prædicta.

- 8 Vosunt articulanda. Primum quanti conducturus fuisset habitator, non quanti locaturus. Aliud quanti communiter conductus fuisset, nec sufficit quoad duos, vel tres, sed quoad communiter. Alex. conf. 181. vol. 1. 113. volum. 3. 42. rol. fin. volum. 3. cons. 3. col. fin. volum. 5. Ruin. cons. 168. & 43. 3. & hanc prædictam valde commendat las. in §. alio num. num. 167. de adion. & posui par. 1. de substantia locationis.

Remed. 21.

Ex l. fin. C. de condit. ob con.

- 1 Quidam, an remedium l. final. C. de reud. ob con. sam, vendicit sibi locum in contractu locationis & conditionis, ut propter inobstantiam non cedereat parte invitata agatur ad implementum, vel interesse, & utique sic ut notat omnes, in d. fin. ex quo contractus locationis est nominatus & retigi in materia evidenti, & aliis in locis.
- 2 Limitatur primo, ut non procedat, quando in instrumentum locationis, & conditionis appositum sit iuramentum, quod obligat præcise, & impleri debet ex forma pectinæ. las. conf. 4. rol. 2. vol. 3. Corlet. de primæ iuram. primæ. 4. vbi Bauc. num. 57. & hæc est communis opin. n. Alex. conf. 37. volum. 3. & cons. 91. rol. 1. volum. 3.
- 3 Limitatur secundo, nisi instrumentum appositum sit clausula similis, iuramento promittens sincere, & fideliter, & invariabiliter obtemperare, nec in aliquo contravenire sub certa pena, & obligatione omnium bonorum. Bero. cons. 6. num. 6. vol. 3. Rol. in terminis contractus locationis & conditionis, conf. 69. num. 35. rol. 4.
- 4 Limitatur tertio, ut procedat in actione consequenda ad repetendum data, & executam, secus quoad exceptionem opponendam contra non obtemperantem agentem ex contractu, quia non obtemperavit. Corner. cons. 121. in fin. volum. 1.
- 5 Limitatur quarto materia d. fin. nisi id, quod erat adimplendum, erat causa finalis, & quis non esset facturus, nisi esset illa causa. Soci. conf. 26. col. 3. volum. 3. Crauct. conf. 162. num. 22.

Re.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Remed. 22.

Remed. 23.

Ad l. 1. c. comm. de vsu cap.

Ad l. fin. c. de acquir. posses.

Recpta est conclusio ex leg. 1. c. comm. de vsu cap. posses. naturalis reuincitur per colonum vel conductorem.

1 Ampliatur hæc conclusio, vt procedat etiam per hæredem coloni, & finito tempore locacionis, l. cum in plures, §. hæredem, vbi Castren. reputat hoc valde quotidianum, ff. locat.

3 Ampliatur secundo, vt etiam habeat locum respectu locatoris, qui si moriatur. eius hæres continuat possessionem per colonum, vel conductorem defuncti. Alexan. in l. qui vniuersas, ff. quod per colonum, ff. de acquir. posses. Afflic. de off. 617. & 325. Pedemont. 105. num. 7. p. 2. vbi §. per colonum decedat quando possessor civilis, & naturalis erat penes colonum, dicens ita iudicatum.

Etiam siu hoc hæres locatoris suam voluntatē non declarauerit. Angel. in d. §. qui vniuersas. Nat. conf. 538. num. 8. Ioseph de Ludouic. concl. 16. illatione 14. & 15.

A D D I T I O.

Et alius in contrarium per partem aduersam factus non valet, quia dicitur turbasse, & non possessionem acceperit. Afflic. de off. 67. in fine num. 5. & 6. Socin. conf. 13. in 4. Gozzad. conf. 86. Nat. conf. 538. numer. 9. l. cum Afflic. de off. 325. vbi v. s. l. Crant. conf. 15. numer. 11. Burfat. conf. 60. num. 19. dicens ita semper fuisse iudicatum. Milanese in de off. Sisti. a libr. 1. de off. 11. numer. 74.

4 Declaratur hoc esse verū in hæredesciente, alias non. Benken. de off. 12. Laur. Silu. loquens in clerico successore conf. 78. num. 3. lib. 2. Rolan. conf. 50. num. 5. 15. & 24. & conf. 46. num. 12. 15. & 28. vol. 2. Flor. ad l. si quando, num. 838. it. condum primam impressionem. Simon de Preis. conf. 30. num. 43. & 53. Magon. Lucan. de off. 38. num. 16. Nat. conf. 538. numer. 9. & 10. vol. 3. Minsinger. conf. 61. num. 33. & 34. vol. 1. Borga. de off. 44. num. 44. Silu. conf. 78. num. 3. lib. 2. Bero. conf. 75. libr. 3.

A D D I T I O.

Rota nonissima 681. par. 1. vbi ponit tria ad hoc requisi- ta, primum iuramentum hæredis secundum conditionem coloni, nomine hæredis, tertium aliquem alium possitum. p. p. solutionem p. p. vel responsonem fructuum.

5 Ampliatur secundo etiam in simplici præcepto de recognoscendo. Vinc. Franc. de off. 104.

6 Limitatur primo, vt non procedat si colonus, vel conductor moriatur pendente conditione, quo casu dominus perdit naturalem, civilem vero per negligentiam longi temporis declarandam arbitrio boni viri. Alex. in l. si de eo, §. ff. de acquir. posses.

7 Limitatur secundo in colono decedente, vel alij tradente, quia domino præiudicat in ciuili, & naturali l. 3. §. quod si seruus, l. peregre, §. quibus, ff. de acquir. possessione.

Si verò exiit, distinguendum est, quo animo l. colonus, ff. loc. l. si colonus, ff. de acq. poss.

Secundum postea Iura C. colonus domino in sua possessione præiudicare non potest, & datur remedium l. fin. c. de acquir. posses. & hæc est magis communis opinio teste Rip. in rubric. de interd. an. 6. Grat. conf. 40. an. 5. conf. 75. num. 1. lib. 2.

3 Ampliatur dispositio d. l. ff. vt procedat, & habeat locum etiam si possessio non sit omnia per negligentiam coloni, sed studiose alij tradita. Curt. consil. 49. num. 16. Croc. conf. 46. num. 15. lib. 1. conf. 173. num. 2. & 23. vol. 3. Cuiusmodi de rit. Sicilie. cap. 38. num. 265. Rot. Lucan. de off. 38. num. 17. & hæc est magis communis opinio. Crauet. conf. 215. in princip. Iacob. Menochi. de recuper. posses. remed. 14. licet Grat. conf. 69. num. 2. aliter attulerit, & sentiat.

Et illi soluendo non liberatur. Ruin. consil. 150. num. 2. vol. 2. Neuza. conf. 37. num. 15. & a primo locatore expelli potest. Iacob. de S. Geor. in tract. de in ver. bo. dictique, num. 12. Mach. patroci. 13. num. 14. Afflic. de off. 325. Borga. de off. 44. num. 104. in fin.

3 Limitatur primo, quod si colonus deserat possessionem animo non reuertendi, & alter occupet, quod ratione occupationis perdit naturalem, non autem civilem, cuius virtute propria autoritate naturale apprehendere poterit, & sic ferè nihil amittitur. Rui. conf. 12. num. 18. ver. & medium, lib. 1.

4 Limitatur secundo, vt multa copulatiue concurrere debeant, vt dominus priuatur sua possessione, quorum vnum tantum non sufficeret, quod si eiectus colonus cum tota familia. Soc. conf. 18. num. 8. vol. 1. Dec. conf. 408. numer. 9. Gozzad. conf. 86. num. 10. Benintend. de off. 99. Bard. de tempor. iur. & continuo c. 18. num. 7. qui loquuntur quando domino sciente fuit ex decreto iudicis immixtus in possessionem, tamen ex hoc solo non priuatur dominum sua possessionem. Item si sunt plures coloni, & debent eici omnes, nec sufficit expulsio vnus. Alexan. in l. peregre, §. quibus, ff. de acquir. posses. Item quod colonus eiectus non fuerit regressus paulo post, & quod eorum bona fuerint eiecta extra domus. Arelin. in l. quod meo, in fin. ff. de acquir. posses.

Similiter, quod immixtus acceperit possessionem omnium, & singulorum bonorum, nec sufficit partis ipsorum. Alexan. in d. l. quod meo. Et quod rem tradiderit mediante contractu apto ad id, & vacuum dimiserit præteritum in priuando conductorem ad longum tempus, qui naturaliter possidet ad suum locatorem, late Bero. qua. ff. per totum, & in caput. 1. num. 2. 14. de constit. Caputaquæ. de off. 182. num. 1. par. 3. & non sufficit expulsio de domo, nisi etiam fiat de fundo, & hoc verum tam in colonis, quam in inquilinis, & ita tenet Rota in vna Cefenaten. possessionis coram Chistinatensi, & in vna Mediolanensi coram Domino Barengo, vt reuertur a Bard. de temp. iur. & continuo cap. 1. num. 4. & de colono expulso Caputa. queni. de off. 169. par. 3. Put. de off. 131. par. 2. Bero. de off. 66. in fine, consil. 45. numer. 10. volum. 3. Socin. in con. sil. 35. vol. 3. Bortia. in off. 425. numer. 8. volum. 4. Boff. de princip. & primis. i. p. s. num. 363. Euerard. consil. 136. in fin. Ruinal. in con. 34. num. 24. Builat. consil. 330. num. 36. vol. 3.

Vnde

- 5 Vade cautus erit in consuecundo instrumentum si-
milis immisionis, vt prædicta omnia verificetur. Va-
de si in instrumento dicatur colonos expulsi, non ve-
rificatur, quod omnes sint expulsi, quia indefinita non
æquipollet vniuersali in præiudicium tertij. Bal. in l.
omnes populi, col. 20. ff. de iustit. & iur.
- 6 Nec sufficit, quod dicat instrumentum, quod acceperunt
possessionem infra scriptorum bonorum, sed
quod ingressi fuerint dicta bona, & quamlibet eorum
partem eundo per totum terratum.
- 7 Nec sufficiunt illa verba. Quæ omnia & c. quia pos-
sunt verificari in parte, vt per Bero. in dicta q. 47.
- 8 Ex quibus corollarie plura inferuntur. Primo,
quod si colonus post alienationem factam adhuc do-
mino pensionem soluat, præiudicabit adhuc domino
in sua possessione. Castren. per illum testum tit. Pom.
ponius, ff. quibus modis ususfructus amittit, dicens esse casu
notabilem, & quotidianum.
- 9 Inferitur secundo, si colonus, vel conductor alteri
vendi dit rem locatam, postea ab eodem emptore cõ-
ducit, & domino pensionem soluit, non priuat domi-
num possessione, quia adei fida traditio tantum. Ca-
stren. in citato loco, dicens esse casum notabilem, &
valde singularem in l. quibus, §. 1. ff. de acquir. posses-
s. Put. decr. 131. par. 2. clarus decr. 170. par. 1.
- 10 Inferitur tertio, quod si primo locatori non est solu-
ta pensio, ex hoc solo non priuatur sua possessione.
gl. in l. male agit. C. de præscript. 30. vel 40. an.
Cyn. in l. compit, num. 4. c. eodem, nisi colonus requisi-
tus denegauit. Alex. in l. si quis rem, ff. de acquir. posses-
s. vbi reputat notabile; & dicit in practica quotidia-
nissimum.
- 11 Inferitur quarto, quod si inceperim respondere de
fructibus secundo locatori, non priuo ex hoc primum
locatorem dominum. Alex. in l. si colonus, §. si conductor
ff. de acquir. posses. vbi contra Angel. rationem reddit;
quod in consularibus dato quod liciam alium possi-
dere, tamen ea non priuor, nisi iuram me posse repelli,
vel nisi negligens sim, iuxta not. in l. si id quod fin. in l. si
de eo, §. 1. ff. de acquir. posses.
- 12 Inferitur quinto, quod conductor ad longum tem-
pus, qui naturaliter possidet alteri sublocando inter-
uenit possessione primi locatoris. Alexand. in d. l. si
conductor p. m. 5. Anton. Gomel. de contrah. lit. de loca.
nn. 11.
- 13 Inferitur sexto in materia beneficii, quod si resig-
natus resignanti beneficii locat, ac et communi-
ter resignacionem publicari faceret iuxta regulam
Innocentij octauij de publicando resignati, qui quidem
conductor, & resignans hoc non fecit, sed per tene-
re in possessione beneficii permansit, sique tertio ite-
rum resignauit, qui possessionem adeptus est, prius
resignatus recuperare non poterit, remedio, in fin.
C. de acquir. posses. itac. Menoch. in 14. rem. die recuper.
possessionis, §. 8.
- 14 Inferitur septimo, vt bannum, quod turbans in pos-
sessione, vel accipiens possessionem siue iudicis au-
dicitur, non comprehendit illum, qui solum per in-
strumentum acceperat possessionem, & non expule-
rat colonos. Herc. de attent. c. 5. num. 48. in fin. quod his
temporibus de facili occurrit.
- 15 Inferitur octauo, quod conductor mutare potest
causam possessionis accedente ista causa, vel quod ita
credebat. Put. decr. 70. par. 1.
- Inferitur nono, quod per nudum præceptum de nõ
soluendo alteri pensionem, & possessi non perditur.
Rot. decr. 28. §. in nouis. Nat. conf. 429. numer. 6. §. 14.
Mago. Rot. Luc. 69. num. 9. Gomel. de sequestro loquens
de annal. quæst. 46. vidi in tractat. sequestris, vbi late po-
luit.
- 16 Circa vero constituti materiam ad materiam d. l.
fin. ponam aliquas conclusiones, pariter vltra Menoc.
& alios materiam nouiter tractantes.
- 17 Prima sit conclusio. Colonus per constitutum tunc
domino præiudicat accedente consensu ipsius. But.
in cap. cum venisset, col. penult. versio, ex quibus patet, de
restitu. spoliat. Tiraquel. de consili. par. 3. limit. 13. num. 2.
Bero. conf. 43. nu. 22. vol. 3. Crot. conf. 49. num. 6. vel. 1.
Rot. Lucan. Joseph. de Ludouic. decr. 10. Dec. conf. 40.
nu. 9. Neuiz. conf. 37. num. 15. Angel. de Castro conf. 453.
nu. 13. vol. 1. conf. crimin. duferorum. Roder. Soarez. in l.
post rem, num. 3. de re iudic.
- 18 Secunda sit conclusio. Colonus per constitutum
transfert possessionem vacantem, si rei in iudicabat. Bar.
ad l. quod metum princ. col. fin. vers. sed iuxta prædicta 1. ff.
de acquir. posses. vbi Alexand. licet ipse alter teneat,
valde commendat. Nihil in verbo possessio civilis. Ae-
gid. decr. 569. Verall. decr. 202. Pontan. de Spoliis sub n.
109. lib. 2. §. 1. §. 8.
- 19 Limita in ecclesiastica materia; nam per mortem
locatoris nunquam vacare dicitur. Nat. conf. 502. vol.
3. Franc. Bec. conf. 77.
- 20 Tertia sit conclusio. Colonus priuat dominum per
constitutum si naturaliter possideat, puta cum adhe-
sione precarii, vel alias ex cõuentione, naturali pos-
sessione, ac civilis, si ei adhebat, & super ea conque-
scebat. Interdum, §. fin. vbi omnes not. ff. de acq. pos. in
l. 3. §. in emittenda, ff. cod. Bart. in l. colonus, col. 3. vers. sed
pone quod debitor ff. de acq. pos. Alex. ad l. quæmus, §. 1.
vers. limit. in ergo, in leg. peregre, §. quibus, ff. cod. Ca-
stren. conf. 10. col. 2. par. 1. vbi videtur, quia limita; vt
declarat Alex. conf. 153. lib. 6. Pile. q. 139. Od. si red. in l.
ad probationem, in l. si quis conductorem. Codic. locat. &
hec est communis opinio. Soarez. in l. si tibi aufer. litera
C. num. 104.
- 21 Quarta conclusio. Conductor ad longum tempus
priuat dominum sua possessione per constitutum, se-
cus ad modicum tempus, nisi modico quo supra. Alex.
ad l. quæmus, §. 1. ff. de acquir. pos. in l. 1. in l. 5. in amitten-
da, in §. ff. cod.
- 22 Quinta sit conclusio. hec esse vera, siue colonus bo-
na fide faciat, siue non. Tiraquel. de consili. p. 3. limit.
14. in fin.
- 23 Limitatur quarto loco dispositio d. l. fin. vt proce-
dat in colono, qui de se ipso existit, non autem in tra-
dente. Arcet. in l. ex iure, ff. de acq. posses. Alex. in l. pre-
regre, §. quibus, num. 3. ff. cod. & hæc est cõmunis opinio.
Crot. in l. si in qui pro emptore, num. 205. & magis aqua,
vt naturalis, Grat. conf. 69. nu. 2. conf. 36. in fin. lib. 1. conf.
75. nu. 19. conf. 120. nu. 25. lib. 2. & ante eum idem sen-
tente videat. Corn. conf. 190. n. 5. lib. 1. conf. 55. nu. 4. lib.
3. Tiraquel. de iur. consili. par. 1. nu. 59.
- 24 Contrariam opinionem, vt etiam in tradente pro-
cedat, tenuit Cyn. in d. l. fin. Ripa rubric. de interditi. n.
7. Corn. conf. 228. ex cogitatione lib. 2. §. conf. 85. num.
4. lib. 4. Ruin. conf. 173. num. 5. lib. 4. Senec. in l. ex iure,
column. ff. de acquir. posses. Crau. conf. 255. in princip.
& hæc est communis opinio. Rebuff. ad Regias consili.
tom. 3.

Tractatus D. Vincentij Carocij

rom. 7. tit. de cons. poss. ar. ult. ult. gl. i. fiat vnic. num. 16. quam sequi visus est Menoch. de recuper. poss. remed. 1.6. num. 22. in finalibus verbis.

Addo quod hæc opinio est magis communis in scholis, & palatij magis recepta. Bellon. conf. 34. n. 7.

- 25 Succurritur autem locatori duobus modis, Aut enim loquimur ante quam ius locationis perdatur tempore, & succurritur remedio huius l. final. Aut postquam perditum est, & tunc agit ad interesse contra conductorem, item in subsidium datur restitutio aduersus emptorem. Ita praticare docet Speculat. in re. de locat. §. nonnulli aliqui, & in tit. de præscrip. vers. sed pone, quod colonus.

- 26 Vnde cautus eris in practica in eligendo remedium competens ad fauorem locatoris.

- 27 Et iniquius negando monitorium, si dicat se non recognoscere alium, sed ipsummet esse dominum, & possidere, non dicitur sibi acquirere possessionem. Late Lancelot. de attrit. per. 3. rap. 36. n. 47.

Et possessio præsumitur continuata etiam si per conductores non sit soluta pensio. Balu. l. cum proponas §. quibus mod. v. infr. amitt. Soc. conf. 100. vol. 3. commendat Alciat. v. g. l. 2. præsumpt. §. 1. num. 13.

Limitatur quinto dispositio l. fin. vt non procedat, nec habeat locum in resignatorio, qui resignanti locauit, nec resignationem publicari curauit iuxta regulam Cancellariæ Innocentij Oñauis, de public. res. §. nat. vt late deducit Menoch. de recuperand. poss. remed. 1.4. n. 58. dicens hunc casum pluries in facto euenisse.

Limitatur sexto, vt tunc dominus priuetur possessione per colonum, si colonus voluerit alias non, ita est gl. notab. in vlt. solutione in l. si seruus, Cod. quod cum ro, vbi Bal. & Castr. dicunt hoc mirabile, & iudicant quo possessionem ciuilem possunt propria auctoritate recuperare incontinenti, secus ex interuallo, vnde sic negocia tua incontinenti, & ex te de manus.

Remed. 24.

De restitutione in integrum.

Datur, & competi in hac locati, & conducti materia extraordinarium restitutionis in integrum remedium tam ex parte locatoris, quam ex parte conductoris.

- 1 Prima igitur conclusio sit. Minori datur, restitutio si rem potiori locauit ex quo de facili dubitare possit, ne pensionem consequi valeat. Abb. in r. peruenit, in fin. de arbit. commendat Roch. in c. fin. de consur. iud. Crauet. conf. 191. sub num. 4. D. Sfort. de restitutione in integ. per. 1. q. 4. art. 5. numer. 37. vbi dicit valde notandum.

Addo Roman. conf. 423. num. 3. Bart. conf. 63. fa. dum sic proponitur. Natt. conf. 517. num. 3. vol. 3. Pulg. conf. 7.

- 2 Ampliatur hæc conclusio idem esse e contra, si minor conduxit a viro potiori, vt dubitari possit ne quot annis rei locatæ fructum percipere valeat. Sfort. dr. restitut. in integrum. par. 2. q. 56. art. 6. num. 35.

- 3 Ampliatur tertio, vltra D. Sfort. & alios, vt restitutio fiat aduersus solum, l. in fraudem, §. fin. ff. de iure fiti, iuncta glossa, qui text. satis bene probare videtur minoriibus concedi restitutionem, siue aduersus

priuatum, siue aduersus solum, nec video a dominis recentioribus excogitatum.

- 4 Ampliatur etiam, vt maior ex causa restituatur, hinc minor, locator, vel conductor abiens ex causa Reipublicæ, vel legationis, restituitur, nec tenetur dimittere procuratorem, qui expedire potuisset. Dec. consil. 138. col. fin. vers. postremo pariter infirmus. Rip. de pest. cap. de privileg. pest. num. 12. Bartol. de tempor. vtil. & comm. cap. 17. vers. veniens postremo. Roban. de reb. eccl. quæst. princip. 24. vers. sed quod num. 24. rart. 499. in fin. carceratus restitutus. lat. in l. 2. q. 31. C. de iure emphyt. Gigas de pensio. q. 75.

Ampliatur quarto, vt nedum minor, sed ecclesia restituitur aduersus non factam protestationem conductoris, quod ipsi non intendebant stare amplius in locatione, vt notabiliter ponit Alex. consil. 17. nov. lib. 4. Didac. var. de lib. l. cap. 5. in fin. vti in locationibus reddituum ecclesiasticorum datur restitutio minori.

- 5 Limitatur primo circa locatione ad longum tempus, in qua minor restituitur ex quo in ea de facili lat. di potest, secus in locatione ad modicum tempus, in qua cum posset verari modicum damnum, & læsio, restitutio non datur. late Beron. rap. 1. n. 50. de restitut. in integrum.

- 6 Contrarium tenet Sfort. in citato loco, dummodo enim læsio fiat, siue locatio sit ad longum tempus, siue ad modicum, restitutio conceditur, & de facili in contingentia factorum occurrerit, quod læsio fiat in locatione ad modicum tempus.

- 7 Limitatur secundo loco vltra D. Sfort. in citato loco, vt præcipue in quatuor casibus minor non restituatur. Primo, si pater, vel tutor minoris cecidisset. Secundo, quando læsio est talis, quæ non restitueretur etiam maior. Tertio quando locans est privilegiatus, vt Communitas, & minor tractet de lucro capiando, & locator de damno vitando. Quarto, quando minori succurreretur alio remedio, ita in terminis Grat. conf. 67. vol. 1.

Cætera vide, quæ posui in materia de iure, & de minore.

- 8 Datur etiam restitutio domino aduersus colonos, qui migrarunt, vt late deducit Menoc. de recuper. poss. remed. 1.0. q. 14. num. 100.

Remed. 25.

De iudicis officio.

Quæro, nunquid conductor, vel colonus electo competat officium iudicis?

- 1 Primo videbatur quod non, ex quo alio iure succursum estputa ex remedio l. si solus, C. de agrol. & rris. lib. 11.

Item ex §. fructus etiam suscipientes, Authen. de mandat. princip.

- 2 Pietate ex conditione indebiti, vel triticaria, leg. 1. & 2. ff. de tritit. l. unde liti, §. off. dr. rontit. indebiti.

- 3 Et hanc opinionem tenuit Luc. de Penn. in l. si colonus, q. 21. C. de agrol. & rris. lib. 11. Alciat. in l. item, quæ nobis, m. 7. ff. de acquir. poss.

- 4 Pro contraria parte facit, quia his detetatoribus, nullum ordinarium remedium datur, merito iud eis officio succurrendum, l. 1. §. dicitur, ff. de vi, & vi armata.

Et

5 Et hanc opinionem tenuit. gl. in l. non tantum, ff. de p^{re}tor. heredit. in l. Aquilini regulus, ff. de donat. in l. mansuissimam, ff. de iur. iur. in l. Cod. de iur. Bar. in l. vlt. ff. de iur. & extr. ord. cognit. Bald. in l. ad e. col. 2. C. loc. P^{er}an. in disp. petitorij, & possessorij. num. 13. Socin. in l. rem. qua nobis, sub num. 18. ff. de acq. p^{ro}p^{ri}et. Rip. in cap. sepe, num. 17. de restit. p^{ro}p^{ri}et. Cocci. in §. nihil commun. ne par. 2. num. 127. P^{ro}m. in l. si quando, num. 98. secun- dum primam impressionem. Lucan. in l. si coloni, q. 2. t. C. unde vi. Neuiz. conf. 80. numer. 3. Aiciat. respon. 416. num. 2. Maran. de ordin. iudic. dist. 7. num. 35. & huc est receptissima opinio. Menoch. de recuper. poss. t. 3. re. med. 17. num. 21. in fi.

Ad Jo. Euerar. in loco a feud. ad emphyt. q. 5. i. di- centem in facto he habuisse ardua quæst. Put. decif. 3. lib. 1. Pedemont. 4. num. 7.

6 Panice vltra Menoch. dicit in l. vni. C. si de momen. poss. Contae. limit. 2. num. 13. vt cum conductor tur- batus, vel de iur. vt iemper recusat ad iudicis offi- cium, in quo inordinata proceditur.

7 Limita in colono ex iusta causa diecio, puta ob pensionem non solutam. Bal. in l. si coloni, col. 2. C. loc. Alex. conf. 121. col. 4. lib. 4.

8 Et sic passim vides quam sit exosus conductor p^{ro}- sionem non soluens, & vbiq; reijcitur.

Nec oblatre videntur rationes, & iura ex aduerso allegata, quia loquuntur in possessore, non in deten- tatione, prout est colonus.

Remed. 16.

Ad l. curabis, C. de ass. emp.

1 Q Væro, an remedium l. curabis, C. de ass. emp. procedat, & locum habeat in contractu loca- tionis, & conductionis? Vtiq; sic, & in quolibet alio contractu coercet p^{ro}p^{ri}et. Cora. conf. 105. col. 2. vol. 3. sequitur Pacif. conf. 75. num. 17. vol. 4. Anco. Gabr. de empiria, & vendit. conf. 4. num. 14.

Ad Jo. Alph. reporta. 181. Couac. var. resolut. lib. 3. cap. 4. Lup. in cap. per vestras, §. 22. de donat. inter vir. & vir. Nat. conf. 444. num. 4. & conf. 30. vol. 2. Modec. Partic. conf. 41. num. 8. Grat. conf. 78. vol. 1. Buclat. conf. 11. num. 15. vol. 1.

2 Huc dicit Pacif. conf. 60. num. 20. vol. 1. quod pen- sio debetur etiam si ex re nihil percipitur: dixi alias suo loco.

Remed. 17.

De infortoria assione.

1 Q Væro in materia infortoria. Recepi ab initio famulum pro simulando, polica exerceo illi pro iactis meis in aliqua apotheca, an potest dicere se socium in illa arte, in qua p^{ro}p^{ri}etarius fuit? Vtiq; non, sed habere debet familiarum consentum. Rumin. conf. 356. num. 14. vol. 3.

2 Vnde famuli cerdunum, & bernardorum, & similiū mercedem tantum habere debent. Alexan. ad Bart. in l. iustitiam, in fine p^{ro}p^{ri}et. de testib. Nec sunt idonei testes pro mag. illis, & domini suis. Petr. Muncad. in addit. ad Croi. in tit. de testib. par. 4. m. 139. Bonac. de fam. q. 99.

Et si infortoria, vel p^{ro}p^{ri}etarius conflat apothecarij, vel domum, teneat dominus ad pensionem. Follet. ad Maran. par. 4. dist. 32. sub nu. 5.

3 Plura ad materiam infortoria pertinentia ponit post alios late Roncheg. de duob. reis l. 9. in p^{ro}p^{ri}et. num. 149. cu multis sequentibus per longum discursum, statim q. sufficit allegare, ne illius dicta transcribere videat.

4 Ad do tamen vultice, quod dum ibi tenet, nu. 164. quod plures teneantur in solidum ex facto infortoria post alios per cum celatos. Petr. de Voal. de duob. fratrib. part. 9. in p^{ro}p^{ri}et. vlt. sed contra hoc obijcit, Baci. Bald. conf. 162. vol. 5. Alex. conf. 139. num. 1. vol. 5. conf. 44. vol. 2. repetitum, conf. 128. vol. 6. puichre conf. vlt. num. 10. vol. 7. Nat. conf. 567. num. 7. & hanc est commun. opin. Pedemont. decif. 149. num. 7.

6 Ad do secundo loco, q. od si infortoria fecit aliquas expensas in honorem mercatorum, quod sibi luat ex computandis, si iusta causa fuit. Curlet, reputat hoc in facto addendum notabile, in verbo expensa 4.

Ad do tertio loco, quod infortoria mandatum non expirat morte mandantis. gl. f. fia. in l. si quis, ff. de infortoria. Calleni. in l. si per epistolam, ff. de acq. heredit. Rumin. conf. 5. vol. 1. Baci. in l. mora, si de iur. dist. omni iudic. Card. in cap. quoniam. Abbas q. 7. de of. f. de l. gat. Salic. in l. inter causas, ff. mand. Alexan. in allegata l. mora, numer. 18. Anchar. in Clement. de re. nec. nisi cum morte mandantis sequatur mutatio status. Doct. in l. cur, si p^{ro}p^{ri}et. pecat, vel nisi mandatum esset generale. Cinn. l. mandatum, C. mandat. Roma. in l. si de donat. Boer. 306. Seball. Med. c. mori omniq. soluta, & verbo, mandatum, num. 192.

Remed. 18.

De nomi operis nunciacione.

1 Q Væro, an colonus, conductor, vel inquilinus possit nunciare nouo opus? Videbatur quod sic, ex l. vbi nunc. C. p^{ro}p^{ri}et. vlt.

2 Secundum ex l. fin. C. qui legitimum personam.

3 Pro contraria parte iacti, l. in p^{ro}p^{ri}et. si ego, ff. de nou. oper. nuncia. vbi lat. numer. 5. dicit hanc esse communem opin. Mag. R. t. Flor. 94. num. 25.

4 Limita primo, nisi dominus sit abicus. Doctores in l. 1. C. si per em.

Limita secundo in iudicio recuperandæ possessio- nis, in l. fin. vbi no. C. qui legitimum personam, & sic con- ciliantur contraria.

5 Limitatur tertio, nisi de conductione appareat pu- blicum instrumentum cum clausula iustus, & maxi- me constitutionis procuratoris, & ponens eundem in locum, & priuilegium suum, vel quod possit vti tanquam sua, prout practici norarij iacunt. Baci. in l. procurator cum libera, ff. de procur. in l. creditor, §. Lu- cius, ff. mand. lat. post alios in d. §. ego.

6 Vnde sis cautus, vt de conductione appareat pu- blicum instrumentum, quia ad hoc quam maxime proderit.

7 Limitatur quinto in conductore a publico, vel a Cameca, gl. in l. 2. ff. de loco publico p^{ro}p^{ri}et. Bart. in l. vestigalia, §. non solum, ff. de publica.

8 Limitatur quinto, vt non procedat in conductore ad longum tempus, ex quo habet ius in re, prout suo loco, & alias pluries diximus.

Remed.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Remed. 29.

De damno insecto.

- 1 Consideratur etiam in materia locati & conducti de damno insecto, *in hanc*, ff. de damno insecto, ubi in practica dat modum articulandi, videlicet quod domus est destruxa, & propter illud vitium domus non potest locari quanti conuevit, cum tantum locari conueuerit, nec ille articulus concludit, nisi etiam concludatur, quod hoc prouenit ex vitio domus. *Bar. in l. creditor, c. de pign. ass. commend. Alex. ad Bart. in l. summa, que est l. x. penult. §. & sic, littera A. de condit. indebi. caret, in §. si quis agens, num. 5. de ass. ubi in practica hoc valde commendat Crot. de testibus par. 6. num. 1. §. q. ubi similiter valde commendat in actu practico, faciunt l. damni insecti, §. sed inquilino, & §. sequenti, & l. qui bonas §. de illis, & l. inquilinus ff. de dam. insecti. ubi bonus text. in tit. loc. in l. si aditus §. si inquilinus ff. locat. Crot. de test. par. 7. sub num. 91. versic. 1. & c. ubi valde commendat.*

Remed. 30.

De exhereditaria actione.

Datur in hac locati & conducti materia, exhereditaria actio, prout patet in l. 1. §. magistri, §. n. ante m. §. igitur, ff. de exhered.

- 1 Est per hoc nata etiam inter terribiles dubitatio, quis locator, vel conductor sit in hoc casu, an naui conductor, an merces locatae sint Bar. putauit in magistro naui dubitationem considerare, an ille nauem, an operas locasset, vi per eum in l. 1. ff. de praescrip. verb. 2 Castreos ibidem dicebat conductorem esse, si naui principaliter pro meribus conducta sit, vel locatio neon, si magistro operi locatae essent, argumento eorum, quae notat Bar. in l. 2. §. Arist. col. 2. ff. de donat. l. alio ibi cogitandum reliquit. Bude. in annotatio. refert locationem pro conductione vsurpari, & contra, per l. veteris, ff. de contrab. empt. & tuo loco diximus. Alcia. Paregoniuris lib. 5. cap. 15. ait dubitationem considerare, an magister naui esset locator naui, an vero conductor mercium. Petr. vero Loriot. de pascis, cap. 131. dicebat dominum mercium nauem conducere, & contra merces suas vendendas locare, sed plurimum referre, an nauem conduxerit, an naue vendendam locauit, eum hoc casu pro venditante, illo etiam pro uoo vendit agitur.

- Vnde non mirum, in hoc casu praeripitis verbis agatur, & sic diuerso respectu dicitur locator, & conductor. 3 Videtur hac opinio confirmanda ex l. 1. §. magistri, ff. de exhered. ubi magister dicitur locator respectu naui, & conductor respectu mercium, idem patet in §. non solum, bi ad onus locatio facta sit, & clarius in §. agitur, eiusdem legis.

Remed. 31.

Ad l. Rhodiam de iactu.

Inuentus est, in proposito materiae locati & conducti l. Rhodia de iactu, vt si locandae naui gratia iactus nauium factus est, omnium contributione

faciatur, & Rhodia dicitur a Rhodij inuenta, quorum disciplinae naualem admirabilem (vt Strabo dixit omnes populi libenter etiam Romanus sequatur, & ad materiam, l. si vendenda, suo loco diximus.

Remed. 32.

De conductione edificante in arca conducti.

SPECVLATOR in titulo de astore, versic. quid ergo, & c.

Remed. 33.

De Saluiano interdito.

- 1 Materiam posui in tit. de renouatione locationis, & latius de inuectiv, & illatis, quatenus spectant ad locati materiam, de qua agimus. Cppol. rant. 81. ubi locatori datur directum, & vile oec excussio opponi potest. Thelaur. dec. 175. in fin.

Saluianum interdictum, directum datus vere contra conductorem ipsi, §. sequens, insitit. de interd. & in eo non requiritur excussio, & ita limitat dictum Socin. quod versatur in ore omnium, per multas rationes bene Natt. conf. 2. 51. lib. 3. Bertraod. conf. 113. nu. 7. vol. 3. sequitur esse Bellon. conf. 34. num. 8. & 9. Calca. conf. 29. nu. 5. latissime Becchi. conf. 89. num. 16. Thelaur. dec. Pedemon. 175. par. 2. ubi appellat hanc opinionem equitatem, & quod Senatus fecit decretum vt ita ibi tempore obleruaretur contra Soc. cum opinione Natt. & aliorum superius allegatorum, & hoc pro rebus illatis in praedio rustico, vt in vrbanis, vt eum in citato loco, omnem tamen practica obleruat. Vt Saluianum siue directum, siue vile detur, pro locatione praediorum rusticorum, non Vrbanorum, C. in l. certi iuris, col. 2. versic. ad iura. in contrarium, C. loc. Pedemon. 176. num. 3. par. 2. reprehendus Papenlem contrarium tenente, vile tamen Saluianum, datur contra tertium res conductoris possidentem, Maun. commiss. 18. in verbo per vile Saluianum, Coueci. lib. 5. cap. 14. var. obleruat. & non sufficit legalis hypotheca, sed requiritur eoueotionalis io materia locati, & conducti, Vuesembec. tit. de Saluiano. 3. Propemon. 176. nu. 4. par. 2. vnde agens duo probare debet debitum, ex causa locationis & conductionis, & possessionem coloni tempore locationis, Sarrnen. de reddit. dec. 1. c. 2. nu. 23. & 24. Malcard. conf. 1288.

Remed. 34.

De itinere, atque priuato.

- 1 Vt ad titulum de itinere, atque priuato, an tale interdictum competat illi, cuius colonus, & conductor, vel hospes itinere atque vius est, & vique sic, dicit text. in l. 1. §. si cuius colonus, l. 3. §. vi videmus ff. de d. Veron. de ser. rusti. praetor. c. 1. nu. 28. versic. item, an requiritur.

- 2 Au. piatur hac conclusio, vt procedat etiam si colonus, & conductor, vel hospes vius sit ignorante domino, nota est: per gl. in d. l. 1. §. si cuius, ubi colligit ad retinendam possessionem seruutis, non requiritur scientiam domini, bene tamen ad acquirendum, l. 1. §. quae sitam,

*frum, ff. de aqua quodiam. & c. l. fac. Menoch. de re-
spon. poss. remed. 5. q. 6. num. 66.*

- 3 **Q** Ad praedicta facit decisio Bar. in d. l. 3. §. nunc viden-
dum, ff. de itinere actusque privato, quod si aliqua Ab-
batia habet in aliquo loco iurisdictionem, si poluit
ibidem more coloni, vel conductoris certa con-
suetudine mercede tunc retinet iurisdictionem, & pene
revertuntur ad eum, alias non, quod vidi a multis re-
putari notandum.

Remed. 35.

De actione noxali.

- 1 **Q** Vae datur pro damno illato a famulis locato-
ris, si tibi domum, ff. locat. vbi cessat hoc casu
actio ex conducto.

Remed. 36.

Ex l. fin. C. de edic. dicti Adr. Sol.

- 1 **Q** Vero, an tale remedium competat haeredi co-
loni, vel conductoris? Et videbatur quod non,
ex quo non possidet, per quam rationem ita tenuit
Bal. loquens in quolibet detentore in l. 1. col. 2. ver-
siculo quarto, an sit vera, c. si de moment. poss. per leg.
bona fide, ff. de positi.

- 2 **C**ontrarium est verius, vt per gl. in d. l. fin. in verbo,
fuerunt, vbi Salic. col. 5. vers. nunc videamus. Clarius
Castren. num. 12. Alex. num. 21. Iaf. num. 13. Zuccard. num.
235. Papien. in forma libelli haereditatis ex testa. me-
to, in verbo, possideat, numer. 3. Soc. in c. conf. 2. num. 36.
conf. 20. col. 2. vol. 1. Ruin. conf. 51. num. 2. lib. 4. Me-
noch. de adp. poss. remed. 4. num. 368. Aret. in §. qua-
drupli. col. 15. de actionibus, & haec est magis comuni-
nis opinio, Port. conf. 6. num. 18. Rol. conf. 1. num. 62. vol.
1. & melius, conf. 1. num. 30. lib. 3.

- 3 **A**mplia idem esse in materia statuti, de morte laici.
Tiraq. in terminis coloni loquens in c. tract. p. 3. de-
clarat. 4. nu. 2. in fin.

- 4 **A**mplia idem esse in petitione haeredit. Iaf. in praed.
fendo. an. 4. in §. 6. in §. actionem, num. 232. Papien. in
libello haeredit. ab intest. glof. 1. n. 8. Alex. conf. 73. num.
4. lib. 5. Cur. iur. conf. 30. nu. 11. Rolan. o. i. 44. num. 4.
lib. 1. Ach. l. Perional. de petit. haeredit. nu. 710.

- 5 **L**imita est Tiraq. (vt supra) id verum contra ten-
torem non contra dominum.

*Ad bona fides respondet, vt per Menoch. de recuper.
poss. remed. 1. nu. 119.*

Remed. 37.

De vi bonorum raptorum.

- 1 **Q** Vod conductori competit pro re conducta, §.
sane iustis in bonor. raptor.

Remed. 38.

De noui operis nuntiatione.

- 1 **Q** Vae sit etiam fabro conducto ad murandum.
Zabai. in reuer. carta de noui oper. num. sub nu. 3.

*q. 6. & passim practicaur, qui domino nuntiat, l. de
pupilo, §. nuntiare, ff. de non. oper. num. 4. 2. cod. tituli.*

Remed. 39.

Ad exhibendum.

- 1 **Q** Vod conductori competit, & locatori, leg. Cel-
sus in princ. ff. ad exhibendum, vbi pulcher tex. in
materia.

Remed. 40.

Ex aequitate l. sine, & Titium, ff. si cer. petat.

- 1 **C**ontra habitantem domum nulla pensione co-
stituta, vt teneatur quati conductoris fuisse,
ne locupletetur cum iactura aliena, prout alias dixi-
mus ex Iaf. in §. actione, n. 155. Magon. Rot. Flor. 140.
num. 3. dixi superius considerando plures casus.

Remed. 41.

De retinenda possessione.

- 1 **C**ontra conductorem denegantem pensionem
tunc iusta causa iuxta capitulum, querelam, de
elec. Papien. ad h. praestationem, in verbo, solutio-
ne, num. 5. Iaf. Venet. de Anna. praefat. par. 4. §. 8.

Exceptio 1.

De feriis.

Vis aliquibus remedijs, & actionibus, subsequen-
ter videamus de secundo membro iudicialis
ordinis, quod est exceptio, de incipiendo a tempore.

- 1 **Q**uero, an in hac locati, & conducti materia vo-
leat exceptio feriarum, & vique non, loquenda de
ferijs in vilitatem hominum introductis, ex quo cau-
sa locationis, & conductionis est luminaria sui natu-
ra, & ceteri expeditione digna. Bal. in l. de, c. locat.
Gram. conf. 1. §. 4. in princ. Magon. Rot. Luca. 15. num.
28. & Rot. Flor. 1. nu. 52.

Limita bac tamen notabiliter Lapsus in Clementi,
saepeia verbo, necessitatem de verb. sign. quem in se-
quitur Card. calu. l. 1. vt procedat in feriis introductis
in vilitatem hominum a iure communi, lecus ab ho-
mine, statuto, vel consuetudine, quod est notari di-
gnum, si verum est.

Iuris enim appellatione & municipale continetur.
Bal. in l. unica, c. de confes. in l. lilla infirmo in §. si de
haeredit. infirmo. inferens ad compromissa, quae tota
die sunt de iure, & de facto in procedendo, & de iure
tantum in sententiando, quod talis arb. ver. debet co-
gnoocere tam de iure communis, quam iudicario, quae
compromissa passim sunt in ciuitate Tuderina, Cu-
sen. conf. 47. col. fin. Soc. conf. 9. col. 6. vbi tres rationes
redd. t. Bar. in c. Quantanalis num. 39. de iurem. Casti-
tu l. ius pluribus, nu. 3. ff. de leg. in l. praescript. num. 11.
c. si contra ius. Rom. in l. post doctem, nu. 4. §. si fol. matr.
conf. 25. nu. 5. vbi Mandolum addit. Abb. in c. Cunda-
na, num. 11. de elec. in cap. cum venisset, nu. 4. de eo, qui
mittitur in possessionem, in cap. licet cum am, num. 2. de
probat. Alex. in d. l. post doctem, numer. 26. & in c. cum ius
naturale, dist. 1. in l. omnes populi in l. i. dist. num. 3. &

Tractatus D. Vincentij Carocij

in 2. an. 19 ff. de inst. & iur. Dec. in cap. licet causam, nu. 10. de prob. & hæc est communis opin. Crot. in d. l. omnes populi, notab. 1. vbi Caccialup. colum. 1. Ancha. quæst. famil. 6. nu. 5. p. 2. Duenn. reg. 56. Hier. Magon. Rot. in cen. 64. num. 12. bonus locus a multis omittus ad l. heredes, §. cum ita, vbi Rip. 79. Zanchi. num. 80. ad Trebell.

3 Pariter causa mercedis, & salarij est summaria, ferrie non latens obliuio. Bal. in Auth. nisi breuiores, C. de sent. ex breuiolog. recitand. Affin. in pract. §. 3. cap. 31. num. 35. iuxta illud Matthæi. 20. voca operarios, & redde singulis mercedem suam. Deuteronom. 24. Thob. c. 4. Licit. Marat. de ext. lib. 9. nu. 81.

4 Cederem hoc esse verum in causa pauperis operarij non habentis vnde viuat. Bal. & Alex. leg. 1. vbi Alex. num. 5. ff. de ferijs. Bonacoi. qui illos non allegat de famul. q. 232.

Facit, quia in causa alimentorum, & viduus pō obliuio ferrie in bonorem Dei, l. 2. ff. de fer. Marat. de ordin. indic. dist. 9. nu. 6. Soc. de ferijs in bonorem Dei de citato. art. 19. nu. 7. Fall. 1. late Mannol. ad formul. fer. rj. non obliuio, q. 8.

Addo Bac. in litem Mela, in §. ff. de aliment. leg. & in materia Alex. conf. 130. vel. 4. & mercedis causa dicitur, si architectus conducat opus faciendum ad tot certa pro qualibet canna, vel pedes, si responsio sit certa. Petr. in sua praxi, lib. 4. c. 7.

5 Pariter procedi poterit tempore feriarum contra fabrum malleaticum. Marc. decij. Delsu. 638. numer. 7. porte 1.

Exceptio 2.

Conditio prima.

1 Operarius conductus in alieno ad laborandum, & circulator, glos. notabilis in l. in rem, §. signum, ff. de vendic. quem sequitur etiam ff. de col. §. 2. col. fm. ver. si secundo loco, & conf. 24. Soc. conf. 54. num. 3. vol. 4. Alberic. & Iacobus in leg. si ad, quod ff. de iurisd. com. iuda. & hæc est vera, & communis opinio, sal. in l. de pupill. §. nunciatio, num. 7. ff. de nou. oper. nunc. Communem quoque dicit Bos. de mandat. ad homicid. numer. 12. Jac. in pract. crim. c. 10. num. 36. Roland. conf. 54. nu. 6. l. 1. p. 1. vbi in facti contingencia consuluit pro operarijs, qui ligna incidere sol. Clar. in §. fm. pract. crim. q. 60. col. 6. ver. si olet dubitari Moron. de fide, i. reg. & pace, q. 162. num. 8. Lauren. Chicou. commun. op. cent. 2. conclus. 5. Pinell. in Auth. nisi, C. de bon. mater. Magon. Rot. Floren. 150. num. 4. in §. v. C. lib. 2. at. 7. decij. Perus. 103. p. 2. Vinc. de Anna, sing. 524.

Hinc postea tales operarij, & laboratores nullatenus accusari poterit, nec de damno dato, nec de turbata possessione, nec contra eum in lite iurabitur. Bald. consil. 144. Trappuppo, lib. 1. quod est repetitum, conf. 436. lib. 5. inferendo ad multa statuta, & damnamenta de turbata possessione, ut tales non comprehendat.

2 Et licet multi vtiatur hac prædicta, ut acculent operarios, tamen facta iustificacione, quod fini conducti, & exnuntiat, immo dominus conducentis debet statim suscipere iudicium in se, & ita facienti virt. leg. gales, & notis præiudicium alterius.

3 Amittitur primo, ut tales nec pua extraordinaria puniri possint. ita Bal. in citat. consilij.

Ampliatur secundo, siue conductus versus domi-

nus, siue quasi dominus, prout tutor, & similes. Iacob Menoch. de arbit. iud. lib. 2. cent. 4. col. 354. nu. 19. per ts qui, §. si tutoris, in §. si ff. quod vi aut clam.

4 Ampliatur tertio, ut operarios non teneatur perquirere possessores bonorum. Bal. conf. 144. ff. 1. quicquid alias dixerit. conf. 470. quod reprobat a Magon. Rot. Flor. 150. num. 9.

Limitatur primo, nisi eis facta sit protestacio, denunciatio, perceptum, vel inhibicio, & ea non obliuio te prosecuti fuissent, quia puniuntur. Ang. in Auth. vt omnes obedi. indic. collat. 3. & in d. §. signum. Imol. & Rom. in l. de pupillo §. nunciacionem, ff. de nou. oper. nunc. Alex. conf. 36. num. 3. lib. 1. repet. conf. 79. lib. 3. Decia. in l. velle non creditur, num. 9. ff. de reg. iur. Calca. conf. 100. num. 3. Rip. in c. decernimus, num. 42. de iudic. Iac. Menoch. in citato casu, num. 40.

Addo bene in materia loquentes Aret. in §. cum in suo, num. 7. de ver. dñf. Salyc. in l. non ideo minus, C. de accusat. Caliren. conf. 459. Alex. conf. 26. col. 2. lib. 1. Fel. in c. vniuersis, art. 1. col. 1. de sent. ex comm. Bart. in l. non solum §. mandato, vers. circa primum, & ibi in additio. §. de iur. v. m. de iur. singul. 524. dicens in Regno prædicari, vt statim fiant præcepta. Veron. in l. idem an si ferius, nu. 5. ff. de adilit. interens ad quæstionem in facto Partæ de eo, qui accommodauit famulos suos Comiti Ludou. Aueriaz, & accessit ad cathedralen pro interdicendo Episcopum, Bart. in l. soluendo in solutione eiusdem contrarij, ff. de neg. gest. in l. §. C. cod. ut, & hæc est communis opin. Eman. Suarez. in suo Thes. an. recepti sent. l. iura O. n. 19. Firmia. in verbo laborator, num. 4. l. q. c. p. concla. 71. Marcar. concla. 331. num. 147.

5 Declaratur hæc limitatio, vt procedat, & locum habeat in potestati iudiciali, extraiudiciali vero non præiudicat, nisi fiat ante opus inchoatum late Socin. conf. 54. num. 30. lib. 4.

6 Declaratur secundo aliquibus adminiculis concurrentibus, alias non Aug. ad Angel. in verbo, mandato, num. 3. sub num. 13. ita saluando opinionem tenentium contrarium, vnde extraiudicialis tunc alicui, si fiat a vero intertello, nō autē a villico, vel viatore. Soc. conf. 54. nu. 31. lib. 4. & in super docet de veniat eorum, quæ nunciando dicit Pinell. in Auth. nisi, nu. 15. C. de bon. mater. per l. si quis iustitiam §. de poss. textu §. fiat ante factum repentinus integ. Alex. in a. tui p. lib. Mago. l. i. Rot. Floren. 150. n. 2. vbi in textu operarius ab vna parte habebat vitem vicinam denunciationem, ex alia conductorem nobilem suum redderet.

7 Limitatur secundo pariter si aliqui iussissent, vel scire potuissent fundum non pertinere ad conductum, quia tunc tales operarij tenentur de turbata possessione, & de damno dato, nec excusantur per nominationem, & contra eos iuratur in lite. Alex. conf. 36. vbi, vol. 1. argumento inferunt, ad l. l. de vi pu. blic. & quod not. in l. liber homo ad l. Aquil. P. p. eni. in forma libelli, vbi perit, poss. in verbo, a nunc. & nunciacione, num. 3. vers. ex quibuslibet, Rip. in c. decernimus, num. 40. limit. 3. de iudic. Gardi. de malef. col. 18. vers. velle, pone quod ego. Iacob Menoch. de crimin. poss. remed. 3. q. 50. n. 314. vers. secundus casus, & iterum q. 76. vers. perit, quanta causam, num. 630.

Addo, quod hæc est communis opin. Bonacoi. cō. mu. opin. in verbo laboratores. Bald. decij. p. c. m. 1.

8 Vnde viciniam quam maxime non noua, neque de recen.

recenti, sed aliquorum annorum probatio, quod au-
dierint dici esse ralis, & non talis, publica vox, & fa-
ma & huius generis similia arguunt veram presump-
tionem scientia late deducta Ioseph de Ludou. de
test. Petr. 103. part. 2. & legitime probetur in actis
alias non facit. Corn. conf. 120. lib. 1. §. 49. num. 27. &
de scientia probanda Menoch. de retinenda possesi. re-
med. 3. num. 618.

Adde Franc. Casonum, c. 2. num. 4. nisi absentes,
vel infirmi. Alex. conf. 87. num. 11. vol. 3.

9 Limitatur tertio, si operarii fuissent in aliquo do-
lo. Ange. in Authen. vt omnes obediant iudici, col. 3.
vers. 6. modo legitur pariter si fuisset in aliquo dolo
incidendo non incidenda, vel in omittendo facienda.
Plot. de in lit. iur. §. 49. limit. 5.

10 Limitatur quarto, nisi conductus conueniretur ex
facto proprio, quod ipse laborasset, vel quid simile
fecisset, nam tunc non excusatur nominando domi-
num. Alex. conf. 36. vol. 1. Assisi. decif. 117. Socin.
in lrem qua nobis, num. 22. ff. de acquir. possesi. Soc. iun.
conf. 18. num. 33. vol. 1.

11 Limitatur quinto, nisi operarius fecisset de nocte
vel alias clandestine, & hac communis opinio. Iul.
Clar. practica criminal. q. 60. vers. si solet dubitari, & de
clandestinitate posui supra in materia viurarum.

12 Limitatur sexto, nisi operarii fecissent aliquid quod
esset de genere prohibitorium, nam tunc non ex-
cusanur nominando, sed ipsi tenentur ad penam. Plot.
in citato loco, limit. 3. Rol. conf. 45. un. 6. vol. 1. Bur-
sat. conf. 312. num. 19. vol. 3.

13 Limitatur septimo, nisi vitulatem percepissent,
prout pascuendo, & ita procedat consilium Caltr.
470. lib. 1. vbi nec bona fides, nec mandatum, licen-
tia vel nominatio hoc excusant.

Excusantur autem ex iusta credulitate hominis
fide digni, prout in casu Menoch. & fide digno aius
diximus.

14 Prædicando laborator accusatus debet habere
terminum ad denunciandum domino, & ad se in-
struendum de defensionibus. Bart. in Authen. que in
provincia, C. vbi de crimine agi oporteat. Bertrach. in ver-
bo laborator, num. 6. & denuncians probare debet bo-
na illa esse a se possessa. Magon. vt supra scientiam,
& vicinitatem, vt dictum est.

Exceptio 3.

De denunciatione, &c.

1 Colonus per vim exactus excusatur si denun-
ciauerit alias non. Ruin. consilio 147. numero
16. vbi primo, Anton. Gabr. de solut. conclusio. 11. nu-
mero 47. dixi suo loco Rota nouissima 241. parte se-
cunda.

Exceptio 4.

De compensatione.

1 Compensationis exceptio locum habet in con-
tractu locationis, & conductionis. Petr. in §.
in bonis fidei, num. 7. vbi l. afo. num. 83. Minifing. num.
33. de aſſon. Speculatur in titulo de locato, §. num. ali-
qua, vers. 83. Cugas. de pension. q. 22. nu. 7. Paris. conf.

108. numer. 51. volum. 1. ex communi. Sebast. Med. l. in
trahat. de compensatio. quaſſio. 23. parte 1. ponens
exemplum, quando conductor sublocavit alteri, &
contra si adiuuicem non soluant pensionem sit mu-
tua compensatio.

2 Ampliatur vt Castrense peculium, stipendia, cæ-
teraque salaria inuicem compensentur. l. 3. ff. primo.
ff. de compensatio. l. fructus, §. idem §. si societatem, ff.
pro socio.

Ampliatur secundo, vt opere inuicem compen-
sentur cum quantitate debita. l. ff. de capiti. 2. Alex.
ad l. §. sed & ff. de extraordinaria cognition.

3 Ampliatur tertio, vt conductor non soluendo pen-
sionem in tempore, sed obijciendo compensationem
non poterit expelli iuxta, l. ade. C. loca. cum qui com-
pensat soluat. Abb. in r. bona fidei, numer. 11. de depſi.
Alberic. in l. cum aliter, ff. de compensatio. Angel. in l.
semel mora, ff. solut. matr. Alexand. conf. 12. volu. 5.
Goza. in conf. 69. Roland. conf. 82. num. 26. volu. 1.
Et hæc est communis opinio. Medic. in citato loco,
num. 3.

Et sic patet limitatio ad leg. ade. C. loca. & redu-
cas ampliationem ad actum practicum.

Ampliatur quarto, vt maritus, qui fecit meliora-
menta in bonis parafrenalibus, sciente, & patiente
uxore, tenetur compensare, cum pensionibus per-
ceptis, nec eas directo petere poterit. Berro. q. 22. di-
cens intrepide tenendum. Anton. Gabr. de acq. rerum
domin. conclus. 1. nu. 3.

4 Limitatur primo, vt compensatio non admittatur
contra debitum iuratum, & hæc est communis opi-
nio ex Alexan. conf. 91. col. 2. vers. ff. secundo principali-
ter monetur, volu. 2. Matthies. noteb. 54. Paris. conf.
121. num. 37. volu. 1. Goza. conf. 32. num. 15. l. al. in l. cum
qui, §. si iurare, num. 1. de iurand. Assisi. dec. 263.
Viul. lib. 2. opus. q. 3. Eman. Soarez. in suo Thesaur. re-
cept. sentent. littera C. num. 151.

Adde quod hæc est magis communis opinio. An-
ton. Gabr. de iurand. conclusio. 7. Sebast. Medic. de
compens. part. 1. q. 25. & in foro conscientie æquior
& tutior. Seraph. de priu. iuram. priu. 84. num. 128.

5 Ampliatur hæc limitatio vltra Anton. Gabr.
in citato loco, vt procedat non solum quando debitor
vult compensare totum, sed etiam si velit compen-
sare partem, etiam si solum numerum compensare vel-
let, nam adhuc facere non posset. Goza. conf. 69. nu-
8. ratio videtur, quia iuramentum non recipit diui-
sionem. Coet. in memorabil. in verbo iuramentum.

6 Magna igitur vis est iuramenti, vt in nummo, &
minimo lædatur, scilicet ubi sublimis diceret, hoc de
æquitate canonica non esse attendendum, vt in mi-
nimo iuramento quodammodo illaqueet, nec hoc
considerandum esset.

7 Ampliatur secundo vltra. Anto. Gabr. in sua plena
conclusionis, etiam si in summa distributione debitor
verificetur in habendo pecunias late, Seraphi. de pri-
uileg. iur. amen. priuileg. 47. num. 17. declarando prout
in limitationibus dicam.

8 Limitatur primo, vt nõ sit prohibita retentio, quæ
compensatione fauorabilior est. Anton. Gabr. in cita-
to loco, limita prima, num. 2. in qua aliquantulum du-
bitat, & post eum Seraphin. in citato loco, num. 144.

9 Adde quod hæc limitatio in conductore pagis re-
tinete est veridissima, non obstat in rameto. Pute. in

M in vna

Menoch. de reuend. poss. remd. 11. num. 14. Vnde cau-
tus sit bonus Procurator, vt petat quando uolet, in-
super etiam in debito iurato datur conductori reten-
tione exclusiua compensatione, & excusatur a caduci-
tate. Puteusius vna Bononiensi locationis decisione
192. parte secunda.

Exceptio 6.

De Inoluerantia.

Posui in titulo de euisionibus.

Exceptio 7.

De Trienniali solutione.

De qua suo loco diximus, maxime quando di-
uersis temporibus sine factis, Crauet. conf. 313.
late Minsinger. lib. 5. obseruat. cent. 5. capitulo 39.
Ant. Rouchet ad Alex. consilio 105. versiculo, sed de
primo libro 3.

Exceptio 8.

De Remotione.

Pater & de hac suo loco ad materiam, §. qui im-
pleto, ff. locat.

Exceptio 9.

De receptione pensionis post incursum.

Pater & suo loco diximus.

Exceptio 10.

De Furis.

Diximus superius ad ipsius materiam.

Exceptio 11.

Ne Luminibus officiat, &c.

EST casus quotidianus, & practicabilis secundū
Ange. in l. qui binas, ff. de usufructu, quod loca-
tor non potest obicere, vel officere luminibus rei
locatæ etiam ab extraneo, & dominus tenetur. l. si
merces, §. 2. ff. locat. Veron. de serm. urban. prad. cap.
62. vers. item quari potest. Padill. ad Laltius, nu. 30. C.
de serm. & aqua. commendat Marf. sing. 154. dicens
sæpius in facto euenire.

Exceptio 12.

De inuicramento.

Vnde colonus iurans arbores non fucidere, vel
fucidisse, conuenit locati arborum furtim
caesarum l. Aquil. vel quod vi aut clam, legitime se
defendat, adobus, colonus, ff. de iureiurando, ex quo co-
textu clare patet talia remedia contra colonum eō-
petere, & pro incisione dari.

Exceptio 13.

De Bona fide.

In contractu locationis, & conductionis ut bonæ
fidei non possunt opponi exceptiones de apibus
iuris, sed meræ æquitatis tantum. Bal. conf. 63. vol. 1.
Andr. ab Exea. 1. num. 135. de consil. R. p. in causis et
electa Sutrina, num. 16. eod. tit.
Reliquæ exceptiones parebūt per discursum præ-
sentis tractatus.

Exceptio 14.

Locatio non est finita, vel terminus conductionis
legem, C. locat. si tamen conductor per con-
tumaciam non resistit, ad interese tenetur, l. vides.
mus, §. qui vinum, ff. locat. & iurabitur in litem, ut suo
loco diximus, & competit remedium, l. si quis con-
ductionis.

Exceptio 15.

Quod sit, contra legem locationis, l. dominus, §.
si ff. lo c. §. conductor in litem de locat.

Exceptio 16.

TV, mihi non locasti, sed Titio qui mihi locauit
l. si tibi la 2. ff. locat. & quod rem conductam al-
teri locare possum, l. nemo, C. locat. & sicut locator nō
potest conductorem ante tempus expellere, ita
conductor ante finitum tempus rem conductam
dimittere, alioquin ad interese tenetur, l. habitara-
res, §. si dominus, §. qui contra legem, ff. locat. & statim
poterit dominus agere, l. si in lege, §. si domus, ff. loca.

Exceptio 17.

Est facta tertia relocatio, vnde expelli non pos-
sum, l. item queritur, §. qui impleto, ff. locat. & di-
cam suo loco.

Exceptio 18.

Pensionem solui Titio creditori de tuo mandato
l. solui, §. solutam, ff. de pig.

Exceptio 19.

Pensionem esse remissam, quod in dubio non præ-
sumitur, cum de indubito, §. si ff. de probat.

Exceptio 20.

Melioramentorum, & refecutionis domus, ut suo
loco dixi.

Exceptio 21.

Non potui vi relocata, l. si fundo, l. hac distin-
ctio l. perinde, ff. locat.

Exceptio 22.

Sterilitatis, posui suo loco de remissione mercedis.
Mm 2 Ex.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Exceptio 13.

DOmum habitare non potui vendidi non tene-
tur ad pensionem, *l. cum in plures, ff. locat.*

Exceptio 14.

QUod res locata perijt, sine culpa conductoris,
vnde de dolo, vel culpa non tenetur vnde si
e quom commisit non bono custodi, tenetur de leui
culpa. Bald. cons. 404. volum. 2.

Exceptio 15.

DE patientia successe non praestita, vt dixi in
tit. de euidione, vel vt stabulum reficiatur, vel
alia in conventionem expressa, *lex conductio, in princ. ff. locat. Alex. conf. 176. col. 2. volum. 6. Bal. conf. 109. col. 1. volumine 1.*

Exceptio 16.

Locationem nullam ex defectu consensus, le, qui
ad certum *ff. locat.* vel ob defectum pensionis,
*l. 2. ff. cod. vel quod res locata non est in nostro com-
mercio, arg. l. multum. ff. de verb. oblig. Idem in serui-
tute rurali, & rustica; nam si praedium habeas vicinū
seruitutem itineris, vel aliam tibi commodam locare
potsum, *l. si tu bona, ff. si cum l. seq. ff. de pign. serui-
tutem vero Vrbanam, non, vt ligni immittendi do-
mi mea: tibi locare non potero, ne vrbis fincia loca-
tione deformetur, l. cetera, ff. de leg. 1. Item, rem tuam
tibi locare non potsum, *l. neque, de reg. iur. & hoc ca-
su locator non retinet possessionem l. et a quo, ff. ff.
de usufructu.***

Exceptio 17.

QUod est miles clericus, & similes de quibus in-
tit. qui non poss. conduci. esse.

Exceptio 18.

EXceptio de iure tertij Pedemont. 4. numero 3.
parte 2.

Exceptio 19.

EXceptio excussionis, siue simus in priuato, siue
simus in communitate & Republica, *l. de off. chris.
ff. de iure psci, l. secundum vnam iustitiam, Cod. de conueni-
ent. ff. de iur. d. 10. & in dictis iuribus habetur per
Bar. quod facta excussione potest creditor conueni-
re quem vult ex possessoribus.*

Replicatio 1.

PEr me non stetit. Posui late suo loco.

Replicatio 2.

De Patientia.

Promisit famulus in apotheca per quendam Mer-
catorum conductus seruit domino in apotheca,

& postea fuit appositus clausula. Et pro alijs seruitijs
ipsum, & hoc pro biennio, ita vt si ante discederet, &
teneretur domino ad decem, & dicebat ex ea uia legitima di-
fcesse, ex quo dominus vult esse opera sua in Villa,
ad quae seruitia non tenebatur, quia illa dictio, alij
seruitijs, intelligitur de similibus, ad *gl. in l. si fugiunt,
C. de fenis fugi. quae communiter approbatur. Cur.
iun. cons. 183. nu. 2. Emanuel Soares, in eius thesaur.
littera A, num. 171. Vnde non debebat in seruitijs ru-
sticis exercere, fuit replicatum ex quo patius est
alia dissimilia committi seruitia, nec in hoc reclama-
uit, cum potuisset contradicendo impedire, censetur
tacite consensisse, ad doctrinam *Jas. in l. quae doli, nu.
92. ff. soluto matrimo. Rante contractu locationis, qui
consensu tacito prorogatur, vt suo loco diximus. Di-
xi etiam, quod dictio, alij, verum est, quod de simili-
bus intelligatur, si hoc verificari potest, sed si atten-
tus qualitate non possit, tunc intelligeretur de quibus
posset, cum verba intelligantur secundum qualitate
personae, *l. plenum, ff. equit. ff. de vfu, & habitatione.*
Vnde pauper mercator extra suam apothecam fa-
mulo mihi simile committere poterat, quare alia ser-
uitia committere potuit, nec verba instrumenti sint
superflua. Bal. in rubrica. *C. de contrahenda emptio. vbi
punctus aliqui operatur, dixi etiam iustitiam simili-
tudinem largissime, & in genere sumptas. Caputaj
decis. 268. parte 2. dummodo igitur seruatum sit, co-
mitti poterat.***

Vult actionibus, & exceptionibus, replicationibus
in hac iudiciali practica locati, & conducti, quare ad
materiam *l. de heris, ff. ff. de liberali causis, an procedat
in conductione, licet enim in materia possessionis, si
utraque partium deat se possidere, in yso reo ha-
beatur, qui naturaliter possidet, d. ff. fin.*

Limitatur in conductione apponente finito tem-
pore locationis. Bal. consilio 177. col. 1. hb. 3. Tiraque-
le mari iussu, part. 6. declarat. 7. num. 2. in fin.

De probatione.

Sequitur postea factis exceptionibus, & replica-
tionibus terminus probatorius, in quo videbi-
mus multas utiles questiones in hac locati, & con-
ducti materia.

Q V A E S T I O I.

- Q**Uaero, an colopus sit idoneus testis in causa do-
mini sui, & vtrique non ex *gl. in 6. pater, in ver-
bo, in ca. re, iussu, de testam. Bald. con silio 239. num. 8.
col. 3. versic. quantum ad certum libro 2. Alberic. in l.
etiam, ff. de testib. Auirer. de testibus, num. 24. versic. colo-
pus. Spec. de test. ff. 2. versic. item exceptur, num. 1. Soc.
consilio 135. numero 6. col. 2. consilio 146. numero 11.
& 12. volumine 1. Campeg. de testibus, reg. 14. Crot.
cod. ita ff. parte 4. num. 142. Alex. cons. 32. nu. 3. vol. 1.
et 16. num. 16. vol. 4. Scballi. Medic. reg. 5. Malcar. de pro-
bat. consilij. 320.*
- A**ddo, quod haec est communis opin. Lanfranc. de
testibus, numero 64. Emanuel in suo thesaur. littera C,
numero 144. Viui. in silia opin. 984. Monticelli. de testi-
bus, in verbo, colonas.

Et ita communiter seruatur. Alberi. in l. etiam, C.
de

de testi. Nouel. reg. 217. an. 79. Alber. de testi. c. 8. num. 9. dicens iure non probari contrarium. Natt. conf. 18. num. 16. licet contrarium teneat.

A D D I T I O.

¶ Ampliatur ut non debeant interrogari, an sint pensio-
narij, vel filia bis. Alex. conf. 78. num. 1. libro 5. Corrad. in
prac. 6. 2. tit. de offic. Prator. in conf. civil. tit. de testibus
in verbo debitor num. 51. Campegg. de testibus regn. 102.
limit. 2. Farinac. q. 60. Illatio. 10. num. 124.

3 Limitatur primo loco hanc conclusio, ut procedat,
& habeat locum in colono adscriptio, cui imperari
poterat, secus in partiaro, & alijs dissimilis condicio-
nis, gl. in c. in litteris, de probatio. quam sic explicat
Soci. d. conf. 135. num. 6. in fine, & ita omnibus placuisse
testatur Alex. conf. 57. num. 14. vol. 7. Mascard. in citato
loco, num. 2.

Addo Crauet. qui citat Alexand. conf. 377. nume-
17. & 19. vbi alios citat. Sequitur Ruin. consilio nouo,
columna finali, libro 3. & consilio 106. numer. 12. lib. 5.
Soci. in. iun. consil. 137. num. 8. vers. vel tertio, libro secun-
do. Calean. consil. 64. numero 15. vbi dicit hanc ve-
riorem, & magis communem opinionem. Ruin. consi-
lio 72. numero 14. volumine 2. & ita de consuetudi-
ne seruatur Aufser. de testibus, num. 21. laf. ad Port. in
5. part. vltima additione. Menoch. conf. 22. numer. 70.
lib. 3. Viui. lib. 4. op. 357.

4 Limitatur secundo, ut sileat arbitrio iudicis, quan-
ta fides sit adhibenda. Aufser. in citato loco, num. 21.
per l. 3. vers. adeoque de testibus. Soci. d. consil. numer. 7.
Dec. conf. 10. vers. 6. num. 8. Fulgof. consil. 173. Alex. d.
consil. 157. num. 6. vol. 7. facit generalia addita per
Menoch. de arbitrio iudicis, lib. 2. centur. 1. cas. 90. li-
cet hoc in specie non tangat.

5 Limitatur tertio, quando non tractatur de fructu,
bus, sed de possessione, vel proprietate rei, cuius sunt
coloni, & examinentur domino iubente. Salic. in l. fi-
berij, numero 8. C. de testib. Curt. iun. conf. 198. num. 15.
Et ita pluries iudicatur per doctissimos viros atte-
stat Soc. conf. 238. num. 7. vol. 7. Mascard. in citato lo-
co, num. 6.

Addo Innocen. in cap. ex litteris, de testibus. Aret.
conf. 13. col. 7. Bal. conf. 444. col. fin. vol. 1. & ita de con-
suetudine seruatur Soc. iun. conf. 135. num. 8. volum. 2.
Ant. Gabr. de testibus, consil. 10. numer. 58. Magon.
Rot. Foren. t. 35. numer. 5.

6 Licet Grai. dicat communem opinionem in cno-
tratum conf. 41. col. 2. vol. 2.

7 Limitatur quarto, quando agitur de re minima, pu-
ta de vno sacculo fruementi, qui a creditur ei Dec. con-
silio. num. 8. Itaque de iudicio in rebus exigendis, vers. 88.
Seball. Medic. reg. 5. num. 311.

8 Limitatur quinto si iurant plures coloni, nam nume-
rus supplet. Alex. consil. 57. num. 13. volum. 7. Curt. consilio
268. column. 14. vers. praterea, numerus Soc. iun. consilio
146. num. 14. vol. 1. vbi loquitur in tribus colonis.

9 Limitatur sexto, si concurat cum teste, qui sit omni
excepti maior. Dec. conf. 100. numer. 8. vers. contra per-
sonam. Soarez. in suo thesaur. littera T. num. 187.

10 Et si pater sit colonus, filius est idoneus testis. Socin.
ut supra, num. 12. & hac est verior opin. Emanuel. in suo
thesaur. littera T. num. 187.

11 Limitatur septimo ultra Mascard. & alios, si co-
lonus est bonae opinionis, & famae. Salicet. in l. 2. C. de
testibus.

12 Limitatur octauo, si tempore depositionis defuit
esse colonus. Grat. in allegato conf. vbi subdit credi
colono vt melius informato.

13 Limitatur nono, ad probandum innocentiam. Natt.
conf. 407. num. 22. vol. 2.

14 Limitatur decimo, in facto antiquo, vbi colonus
est idoneus testis pro monasterio. Aegid. Boss. de testi-
bus, num. 116. vbi idem in famulo.

15 Limitatur vndecimo, vt probationi per colonum,
vel scituarium non sit locus iuramento suppletorio.
Alex. conf. 32. volum. 1. Firmian. in verb. iuramentum,
vers. 62. Rebuff. de testibus, num. 90.

16 Et creditur stabili dicenti tantum respondisse
tatori. Boss. de testibus, num. 147.

17 Limitatur duodecimo, vt admittatur ad proban-
dum valorem fructuum, quia in praeteritum fuit si-
auarius Put. decif. 9. lib. 1.

18 Limitatur decimo tertio, ad probandum locato-
res per annos 40. decimas non soluisse, ex quo non
tractante eorum interesse principaliter. Put. decifio.
15. parte 3.

19 Colonus autem testatoris non est idoneus testis
pro domino nec in testamento, nec in codicillis, etiam
de iure canonico. Ruin. consil. 9. num. 17. vol. 3.

Et sic habes, quod & quando operetur illud inter-
rogatorium. Si est colonus; & in quibus casibus pro-
cedat.

A D D I T I O.

¶ Quod si colonus interrogatus dicat capus iste est meus,
erit ne periuus? Vtique non. Gl. in l. 2. in verbo non vbi.
Ang. n. 7. ff. de origi. iur. commendat. arvo comment. 131.

Q V A E S T I O I I.

1 Sed quid econtra, an locator sit idoneus testis in
causa conductoris, & super re conducta. Vtique
non respondit Fel. conf. 52. sub num. 3. vers. testis autem
in casu, quo teneretur adione ex locato ad interesse
modo aliquo, vt ibi per eum.

Q V A E S T I O I I I.

De Famulo.

1 Quod vtro, an famulus sit idoneus testis pro domi-
no suo, & vtrique regulariter non. gl. in ver-
bo, de familia in cap. in litteris, de testibus. Specul.
de testibus, §. 1. vers. item excipitur. Cin. in l. 2. q. 4. in fin.
C. de testibus, late Anton. Gabr. de testibus, conclusio-
ne 0. num. 4.

Addo Roland. consilio 45. num. 25. vol. 9. Paris. con-
sil. 87. num. 85. vol. 3. Aufser. de testibus, num. 43. in ver-
bo, famulus. Dabond. in cod. tract. num. 6. Firmian. in
verbo, famulus non potest. Alex. consil. 91. volum. 2. An-
char. Regenf. q. 79. num. 90. parte prima Mascard.
consil. 758.

2 Ampliatur idem esse in famulus, vel pedisequa.
Alex. consilio 5. columna 3. vers. item non obstat, volu-
mine primo.

21. Adde bene in proposito loquentes. *Marf. in praeft. 6. diligenter, num. 31. Parif. conf. 74. num. 22. lib. 1. Firmi- do verbo, famulus, sub num. 10. Curt. in suo tonitruo, in v. lib. 1. 2. 19. Viu. lib. 1. opinio. 359. Marf. in rubr. de probat. num. 16. Corn. conf. 217. num. 1. decif. Genuef. 195. sub num. 3. & haec eft communis opi. Eman. Soa. rez. in suo thef. littera T. num. 102.*
22. Ampliatur haec limitatio, vt preferatur alijs. *Are. conf. 35. num. 17. per textum, in Legiones. C. de naufrag. lib. 1. Benintend. def. 4. 2. num. 4.*
24. Declara, quando verifimiliter inpefta communi intelligentia facti, & folito curfu caufarum alij te- ftes haberi non poterant nec actu, nec habitu, alias limitatio non procedit. *Soc. conf. 17. num. 15. lib. 1. Ant. Gabr. & Malcard. in citatis locis.*
- Adde, quod haec eft communis opinio. *Dec. conf. 342. num. 8.*
25. Hinc poftea probandum matrimonium famuli, vel alij domeftici non admittuntur, cum de facili alij teftes haberi poffint. *Malcard. in allegata. concluf. 532. num. 20. poft Soc. ab eo relatum.*
- Adde Alex. de Nevo, *conf. 4. num. 15. conf. 1. num. 2. Ferrer. conf. 196. vol. 1. C. impug. de teftibus, reg. 11. Crot. de teftib. par. 3. num. 14. & p. 4.*
26. Illud autem, quod fuperius dictum eft, fi alij teftes haberi non poffent nec actu, nec habitu, late com- probat. *Ant. Gabr. de teftib. concluf. 7. num. 8.*
27. Tamen verius videtur fufficere, vt actu tantum re- periri non fuerint. *lul. Clar. in §. fin. q. 24. verf. fecundum, et antea, faltem ad penam arbitratiam imponenda.*
28. Limitatur feptimo, in teftis inftrumentario, nam licet fit famulus, vel alias domefticus, admittitur. *Marf. in l. 1. §. ad quaftionem, num. 27. ff. de q. poft Bal. in l. etiam, col. 1. 2. conf. & hac vera, C. de teftem. & in l. inftrumentaria, in fine, C. de probat. Verum. cauf. 117. bellimer. conf. 47. num. 6. Vnde fiteant multi recu- fantes ponere teftes famulos, quia ex hoc approban- tur, & idem faciunt.*
29. Limitatur octavo favore ecclefiae, *glo. in canon. fe- cundo, diff. 29. Auirer. ad Tholof. q. 14.*
30. Limitatur nono, quando cum famulo concurreat alius teftis omni exceptione maior, vel fint plures faltem tres famuli, vel domeftici, *Marf. in l. de minor, §. armata, col. ff. de quaftio. Alex. conf. 5. colum. 3. vol. 1. & conf. 57. num. 14. volum. 7. & conf. 120. col. 4. in fin. volum. 4. poft fuperius in quaftio. de colono an fit idoneus teftis.*
31. Limitatur decimo, vt admittatur parte non oppo- nente. *Bar. in l. fi quis teftibus, colum. in fin. Cod. de tefti- men. verf. fed hie dubitatur. Felto. in cap. in litteris, col. fi in 2. notab. de teftibus, & in litteris, col. 4. de praefum. latum l. admonendi, col. 75. de iur. iur. Grat. conf. 81. & 82. col. penult. num. 10.*
32. Limitatur undecimo, vt fit idoneus teftis ad pro- bandum aetatem, vel matrimonium in conjunctione. *Catreni. conf. 301. vol. 1. Auz. ad Tholof. q. 4.*
33. Limitatur duodecimo, in famulo communi Tho- lof. vt fup. Ant. Gabr. in citato loco.
34. Limitatur decimo octavo, vltra Mafcar. & Anton. Gabr. plene proficentes, vt famulus etiam vili per- fona admittatur contra valde diffamatum. *Alberic. conf. 71. num. 9. quia nil fideus, &c.*

35. Limitatur decimo quarto, vltra praedictos, in fa- mulo tutoris ad fauorem papilli. *Bald. conf. 444. nu. 4. vol. 1.*

36. Limitatur decimo quinto, vltra praedictos, in cau- fa fideicatus domini fui, fi caufa principaliter fa- mulum non tangat, & fit probatur vite. *Alfred. decifio- ne 387.*

Et alias repellitur famulus iudicis, fi habeat iudex affectionem ad caufam, quia procedit ex officio pro aliquo conflaginatio. *Parif. in c. 1. in fi. de iud. Rebuff. de teftib. num. 25. in fin.*

37. Limitatur decimo octavo, vltra praedictos, fi exami- natur contra dominum. *Pute. in mult. iudic. in verbo, probatio. Franc. Mafcard. de fidei. 917. num. 6. par. 2. Cephal. conf. 171. num. 51.*

38. Limitatur decimo nono, vltra praedictos, vt fit idoneus tempore petit. *Cornel. conf. 170. vol. 3. Bar- bac. conf. 58. num. 8. vol. 1. Crot. conf. 321.*

39. Limitatur decimo octavo, vltra praedictos, in fa- ctis antiquis, & implicitis de quibus fcripturae non apparet, *Bal. in c. 7. ff. de fundo, fi contra. fuer. inter. Domin. & ff. fol. per l. 2. C. quibus & quando, qua- nefcio, an bene probet.*

40. Limitatur decimo nono, vltra praedictos, vt dixer- fum fit in domino, qui poteft esse teftis pro famulo fuo. *Sal. in l. etiam, C. de teftib. dixit fingulare Euerard. in loco a correlatus, num. 8. vbi rationem ponit, quia cellat ratio fubiectionis, & falaria.*

Adde vltimus, quod famulus & coloni dicuntur, & appellantur familiares, & domeftici. *glo. in §. pater, in verbo, in ea re, vbi Thob. num. 12. in ft. de teftem. Hug. Donnell. in d. cur. de teft. fol. mihi 431. Matiae. con- cluf. §. 32. Viu. opi. 359. par. 1. in quo & habitatores di- cuntur, Bar. conf. 42.*

41. Et poffeffio alicuius probatur, fi famuli illius ac- celferunt ad talem fundum. *Ang. in l. Celfus, ff. de vfu. cap. commendat. Addit. ad Papent. in forma turbatae poffeffionis, in verbo, hodie, littera B. mittimus enim famulos in vineam pro fructibus, & famulas pediculis, quas pro ficibus.*

42. Et famulus alicuius probatur fi feruiuit, vel affo- ciauit, prout alij famuli, licet nulla fcriptura appa- reat. *Bar. in l. §. familia, numero 5. ff. de publican. Be- ro. q. 39. num. 2.*

Et famuli expulfi probatur iuxta l. primam, ff. de diuor.

Q V A E S T I O VI.

De Nauta.

1. **A**N Nauta teftis esse poterit de rebus in navi ge- fit. *Strach. de mercatur. part. 5. titulo de navi- bus, verf. 10.*

Q V A E S T I O VII.

De Advocato.

- A**N aduocatus poffit esse teftis in caufa clientuli fui, vtique non. *l. final. ff. de teftibus. Capit. Ro- man. de teftibus, libr. 6. iate Grat. confil. 5. numero 8. volum. 2. Cephal. confil. 65. num. 22. volum. 1. Riminal.*

M in 4 confil.

12. Considerare qualiter articuli, & si est connexum, vel non.

Limitatur sexto, si nondum cepit agitare causam, licet constitutus sit Innocent. in cap. super de testibus. Lanfranc. de testibus. p. 63.

13. Limitatur septimo, in procuratore ad negocia, qui talis esse potest, si nullum percipiat commodum. gloss. in cap. 1. de testibus. lib. 6. late Alex. consil. 19. p. 4. conf. 64. vol. 2. Fulg. consil. 219. & 174. Apoll. ad Panorm. in cap. cum a nobis in fine de testibus. Salic. in Ambros. sed non ipse, vers. ex quo nota, C. si certum petatur.

Exemplum, si volens mutare decem millos in praesentia Titij mei procuratoris numerari mutui, in hoc est idoneus testis, ita exemplificat Salicet. in d. l. in omnibus. col. 3. & 4. Casus praesens practicabilis, & quotidianus.

Pariter procurator ad negocia potest esse procurator in negotio quod non gessit, licet in alio habeat mandatum. Salicet in citato loco, col. 4. ubi tenet, quod pariter in vita testificari potest.

Et in negotio quod gessit potest esse testis utraque parte volente. gl. in c. Romani, de testibus. lib. 6.

Pariter procurator ad negocia est idoneus testis ad probandum possessionem per locationem factam ab ipso meo procuratore, qui pro me ibi deponat, locus ad probandum de pecunia, quam ipse portavit. Salicet in citato loco, col. 4. ita intelligendo Bartan. Lasserre. si idem rescripteretur. ff. de iur. jic.

Et in subsidium admittitur etiam si commodum, vel tandem consequatur, Abb. in cap. in super. col. 5. de testibus.

Inter duo alij casus notabiles, & practicabiles in hoc perquisito. Procurator vniuersitatis, balliarum, & similis, qui consueverunt portare de loco ad locum, sunt idonei testes, & eis creditur. Raph. in d. l. de ferre, §. ad id decreuerunt, & ita consilium attestatur Campeg. de testibus. consil. 63. lib. 7.

Alter est casus, si proba me dedisse centum Titio, ut ibi portaret, qui de eis recepit, & tibi dedisse, quod est testis idoneus, & creditur ei quia eodem tempore facit ibi deponere, & creditorem sicut et creditorem pendenti positioni connexum in totum. ita Campeg. in citato loco.

Sunt duo etiam vitales, frequentes, & saepius occurrunt, & pendente a mercede, et materia locati & conducti.)

14. Limitatur octavo in eo, qui tempore depositionis non erat procurator, licet postea factus fuerit. Rom. consil. 186. in fin. Crot. de testibus. nu. 177.

15. Limitatur nono, in duobus procuratoribus ad diuersas causas factis, nam inuicem testificari poterunt Butr. in cap. in super. in c. 4. de testib.

16. Limitatur decimo, ut procurator in causa possessionis possit testificari in causa proprietatis, ut superius dixi aduocato.

17. Limitatur vndecimo, in clerico procuratore. Bella. met. decis. 105.

18. Limitatur duodecimo, in consanguineo procuratore. Felin. in c. cum a nobis. nu. 19. de testibus.

19. Limitatur decimo tertio, in procuratore vnius est agentibus illo mortuo. Bal. consil. 152. nu. 2. p. 2.

20. Limitatur decimo quarto, de consensu partium. gl. in c. fin. de testibus.

21. Limitatur decimo quinto, si non cohabitabit, licet mercedem habeat. Pute. decis. 4. lib. 1.

22. Limitatur decimo sexto, si erat procurator vnius collegij, & deponeret de aliquibus de collegio in negotio, cuius principaliter non tangente. Pute. vi supra, numero 9.

Limitatur decimo septimo in socio procuratoris ipsius Rot. decis. 148. in nou. argum. in eam & sociis, ff. pro soc. Cano. legitur. dist. 181.

Limitatur decimo octauo in duobus procuratoribus constitutis ab diuersis causis distinctis, nam unus potest testificari pro alio in causa in qua le non angelus Campeg. de testibus. consil. 62.

QVÆSTIO VII.

De Solicitatore causa.

QUÆRO, an solicitator causae repellatur a testimonio, & utique sic, more procuratoris, & Aduocati. Butr. in cap. cum a nobis ad fin. vers. quid a solicitatore, ubi Imol. col. 3. vers. dicunt etiam Felin. col. fin. de testibus. Alex. consil. 78. colum. pen. in fine, col. 1. conf. 153. col. 2. vol. 5. & 152. col. 2. nu. 6. volum. 7. conf. 56. col. 4. vol. 2. conf. 154. col. 2. volum. 5. Dec. consil. 133. colum. 3. & 410. nu. 2. late Ant. Gabr. de testibus, concl. 12.

Addo Papientin forma iuramentum testimonium, in gloss. protestant. nu. 27. Viu. lib. 1. opim. 158.

2. Ampliatur etiam in eo, qui debet esse solicitator. Rot. decis. 126. in nouis, Grammatic. consil. 4. col. 2. Socin. in cap. conf. 80. col. 2. vol. 2.

3. Limita in solicitatore praeposito a principali, qui repellitur, locus hic est praepositus a procuratore. Rot. decis. 154. in nou. Bellam. decis. 605. Alex. consil. 78. col. pen. vol. 1. Ausure. de reprobus. testimonium in verbo, solicitator. Milin. in verbo testis esse non potest.

4. Limita secundo, in solicitatore alterius causae, non illius, in qua deponit. Alex. consil. 253. vers. ad commodum vol. 6. Ant. Gabr. de testibus, concl. 12. nu. 6.

Addo Dec. consil. 94. nu. 2. vers. testis, & C. Cassine. consil. 37. nu. 6. consil. 118. vers. & licet dicant.

5. Limita tertio, quando ductum solicitatoris exa minat comprobaretur per alium testem omni exceptione maiorem. Alex. consil. 36. col. 4. vers. 2. potest respondere vol. 2. Anton. Gabr. in citato iam loco, nu. 6.

Addo bene loquentes. Alex. consil. 24. col. 4. vers. 2. responsio. lib. 2. conf. 83. col. 4. lib. 5. talis in Ambros. vero, C. de iudic. Cora. consil. 53. in fin. lib. 1. Marti in l. de minoribus, tractata, fide q. singulari. 554. & 676. Grammat. consil. 7. & 107. col. 5.

6. Semper igitur bonum est examinare plures testes, & eligere non suspectos, quando fieri potest, vel saltem ponere aliquos idoneos, ut adiuuent alius.

7. Limita quarto, in solicitatore bonae conditionis, & de fama. Aus. Theol. 9. 204.

8. Addo tal. dicentem nul. in singulare in d. l. admo. vendit. lib. 74. de iur. iurando. c. 175. colum. 5. vers. si militi, vol. 2. Item gloss. in summa, 2. q. 5. in ant. super bis. colum. fin. de accusat. Lup. in cap. pro accusat. 2. de donat. in l. vi. & xxi. in c. 2. cano. consil. 56. numer. 3. & 37. nu. 1. Felin. in c. cum oportet, col. 2. de donat. inter virum & uxorem. Ruina. consil. 405. nu. 5. Marf. consil. 68. numer. 2. Barba. consil. 54. col. 2. lib. 1. consil. 3. col. 12.

Tractatus D. Vincentij Carocij

col. 2. vol. 2. R. ui. conf. 92. lib. 2. Barbac. conf. 54. col. 9. lib. 2. & conf. 7. col. 12. vol. 2. Mandol. ad reg. Cancellar. de impetrandis beneficiis vacantibus per obitum familia. Cardinalis q. 8. m. 1. 3.

9 Limita quinto, in leuionibus, vt sollicitator admittatur. Rot. decif. 364. in nouis.

10 Limita sexto, in sollicitatore non salariato, neque conducto, qui admittitur iuxta ea, quae superius de famulo distinximus. Rota, decif. 164. in nouis. Roma. confil. 420. quod consilium admodum notabile est in similibus materijs. Franc. in cap. Romanens. col. fin. de testibus, Aufer. ad Tbolof. c. 204.

Licet Felin. aliter teneatur in d. cum a nobis, in fin. Bertrand. conf. 209. nu. 3. vol. 2. Soc. iun. conf. 88. num. 24. vol. 2. Alex. in l. ferre. ff. de iure fisci.

11 Limita vltra Gab. & alios plene proficentes in sollicitatore de omnibus, vel maiori parte licium; Monticell. de testibus in verbo sollicitator, in fin.

12 Limita etiam vltra Gab. & alios in sollicitatores, qui testimonium asserunt. Crauet. conf. 2. num. 3. pulchre in materia vltra alios Fulgol. conf. 219. vbi bene loquitur. Boss. de forma oppositionis contra testes, numero 219.

Q V A E S T I O VIII.

De Notario.

1 **R**egulam de Notorio omisit Anton. Gabr. vtilis tamen est, & a testimonio repellitur, c. quoniam, contra, de probatione.

Limita tribus modis, vt per Campeg. de testibus, concl. 64.

Declarata vltra eum vt in alia instantia testis esse possit Angel. conf. 40. nu. 3.

2 Declara, vt non possit esse testis ad probanda acta communia, Fulgol. conf. 143. nu. 3.

3 Declara tertio vltra alios, vt non probet nisi ea quae facta sunt quando est rogatus. Mari. in l. 1. ff. si quis dicatur, nu. 4. de quaest. iuris.

4 Declara vt testificari possit vna cum testibus instrumentarijs pro adiuvando, vel declarando instrumentum. Imol. in capitulo, cum Ioan. numero 8. de fide instrumentum.

Declaratur quinto, vt saltem credatur de consuetudine notario attestanti de commissione sibi facta. Rebuffi. de reprobat. testium, nu. 42. 1.

Et notarius reclusus non potest examinare testes, & examinari non probat. Alex. conf. 104. col. 2. vol. 2.

Q V A E S T I O IX.

De Proxenetis.

1 **Q**uero, an proxeneta sit idoneus testis, & vtiue non possit vtraque parte volente, & haec est communis opinio Alex. conf. 13. col. 1. vol. 1. & 117. vol. 7. & 18. col. 5. vol. 4. Curtianus idem attestans, conf. 112. nu. 4. Zai. idem attestans, conf. 4. volum. 2. Soc. iun. conf. 12. col. 4. vol. 2. & conf. 29. col. 3. cod. vol. late Marcar. de probatione, concl. 136. p. 2.

Add. Ioan. Cephal. conf. 65. numero. 23. Eman. in suo thesaur. latera. p. num. 356. & magis communem dicit Anton. Gab. de testibus conclusio. 20. & magis commu-

nem, & veriore m Beniten. decif. 61. Visian. libro 1. op. in. 358. Menoch. de arbitr. indic. q. 74. num. 19. Turquel. in prafas, retrac. Lignagier. nu. 26. Rui. in terminis probandum locationem confil. 59. vol. 5. dicens communem.

2 Amplia siue proxeneta habeat mercedem, siue non, Soc. iun. conf. 12. col. 4. volum. 2. Ant. Gabr. in citato loco, nu. 1. Vnde proxenetismum dicitur salarium, proxenetae gloss. in l. 1. Cod. de spons. Aciat. libro primo, di. spumasti, c. 22.

Contrarium est verius, quando proxenetismum non recipit. Bald. conf. 469. lib. 5. & 366. lib. 3. Ruin. confil. 164. col. penult. lib. 1. conf. 99. col. 1. lib. 5. Anton. Rowe. scilicet ad Alex. conf. 12. in verbo proxeneta, lib. 1. Ampliatione idem in lib. proxeneta, nam si non creditur voci viuus, nec mortuus. Bald. in l. 1. C. de eden.

Ampliat secundum, etiam si nullum commodum sensisset contractus tractatum, quia praesumitur habere affectionem ad causam Alex. confil. 150. col. 2. & 154. col. 1. vol. 5. Dec. conf. 132. col. 2. Rui. conf. 164. col. 2. vol. 4. cum late adductis per Benuenut. Strach. de proxenet. p. 4. Nulla etiam q. 5. Viui. op. in. 358. p. Bertazol. conf. 17. col. 44. nu. 5.

Quid in sollicitatore causae? Vtique repellitur etiam si non sit salariatus. Ant. Gabr. de testibus conclusio. 12. sub nu. 4.

Addo quod ita praestatur. Rebus allegas bonam rationem de reprobat. testium, 501.

Limita hoc verum, si a principali sit constitutus, secus si a procuratore, Rot. decif. 154. in nouis. Bellamer. 605. But. in cap. cum a nobis, col. m. fin. vers. fin. quid de sollicitatore, vbi Imol. col. 3. vers. datur etiam. Fel. col. 3. vers. de sollicitatore, de testibus. Alex. conf. 78. vers. atq. vol. 1. late per adducta, per Ant. Gabr. de testibus, concl. 12.

Addo Lanfr. de test. sub nu. 88. Alex. confil. 64. p. 3. confil. 153. col. 3. conf. seq. col. vol. 1. Imol. confil. 135. col. 3. Roman. conf. 420. Ang. conf. 233. col. 2. Boss. de testibus, nu. 119. Croet. m. 135.

Subdeclara, vt requiratur constitutus a principali, vt in graubus probat ad causam pertinentibus, secus in leuibus, puta ad probanda mediocriter procuratoria signa, sigilla, vel quid simile, non sufficit a quo sit constitutus. Marcar. concl. 1. 3. 17. nu. 7.

Subdeclara secundum, circa salarium et ex qua causa motus fuerit ad acceptandum officium puta amicitiae, del similes, quae de per se sine salario repellat, si vero motus fuerit ex causa pietatis, puta in causa pupilli, ecclesiae, pauperis, acceptauerit sine salario, tunc admittitur, ita distinguit Mandol. ad Roman. conf. 420. Consideranda est etiam vltra causam, qualitas personae, si est legalis boni nominis, quia fortasse etiam cum salario non repellitur, quia bona fama pequalet. Aufer. ad Tbolof. 204.

Limita secundum, vt contra inducentem plene probet, vel concurrentibus alijs testibus cum eo. Alex. conf. 56. col. 4. in fine, vers. 2. respondere potest, lib. 2. Marcard. confil. 1. 3. 17. nu. 17. exemplo procuratoris de quolupra distinximus.

Et nota practica vltra Ant. Grb. & alios, quod debet probari duobus testibus, fuisse sollicitatorem in causa de qua agitur, alias admittitur, Alex. conf. 153. prope finem, nu. 6. & 198. vol. 2.

Insuper vltra Ant. Gab. & Marcar. in citatis locis quod

quod ad infamiam vnius partis non potest cogi sollicitator ad dependendum secreta alicuius parus, seu quoad secreta causae sed bene quoad alia. Rebuff. at. testant ita iudicatum de reprobis. testum. nu. 505.

3 Limita primo nisi pro eo pro quo deponit concurrat presumptio. Alex. in l. si duo patroni. col. 2. de iur. iurando. conf. 55. in fi. vol. 2.

4 Limita secundo, quando proxeneta deponeret ad impugnandum adus, quia bene probat. Alex. conf. 55. col. 5. vol. 1. Consecutus. conf. 63. col. 2. in fi. vol. 2. quia hoc casu cessat ratio, quia proxeneta repellitur.

5 Limita tertio, ad probandum contractum visurum, vel simoniacum. Cardin. in Clem. 1. §. 1. quae l. 3. de visuris Rui. conf. 34. num. 7. vol. 2. per textum in c. 1. de testibus. lib. 6.

6 Limita quarto in subsidium Bar. in cap. cum dilectus de electione. Milstin verbo testis. Marfil. singulari. 53. Menoch. conf. 92. n. 87. Hippol. Rimp. conf. 123. num. 5. lib. 2.

7 Limita quinto, quando ageretur de probanda alia qua qualitate, ex qua adus nec perfectionem, decim perfectionem recipiet, vt de qualitate adus iam perfecti, nec ageretur de eius retractione Alex. conf. 127. in fi. vol. 2. vel reprobandum illud quod pernici potuit ante perfectionem contractus. Salic. in l. iussu de testibus.

8 Limitatur sexto in proxeneta, in teste instrumentario proxeneta, Bal. in Authen. sed non iure. col. 2. C. si certi petat. Crauet. conf. 56. num. 10.

9 Limitatur septimo, vt probat fauore dotis de eius promissione probanda, & fauore matrimonij probandi. Rui. conf. 34. col. 1. vol. 4. Soc. iun. conf. 29. col. 4. vol. 2.

10 Contrarium allegatum tenent Alex. conf. 150. column. 2. & 154. ver. praeterea vol. 5. Dec. conf. 133. column. 3. ver. 1. principaliter. Socin. iun. conf. 12. nu. 17. lib. 2. Pared. conf. 55. nu. 20. conf. 88. num. 18. de conf. 61. num. 8. lib. 1. Barba. conf. 53. num. 18. lib. 1. Si causet de pro cuncta parte 4. num. 6. vbi respondet dictis Rui. Eugen. conf. 97. nu. 31. Venor tamen videatur prima opinio. Benincos. dec. 91. Monice de testibus in verbo proxeneta.

11 Potest etiam considerari, aut agitur ad fauorem matrimonij de eius substantia, & tunc plene probat vt matrimonium teneat, pariter si promissio dotis est in dubio, probet proxeneta si promissioi valiter faueat, & ita percurrendo hinc inde auctoritate repenes fortasse verum.

12 Limitatur octauo, vt quanta fides proxenetae sit adhibenda, sicut in arbitrio iudicis. Alex. conf. 127. in fi. vol. 7. Abb. in d. dilecti, col. 2. de testibus cogendis.

13 Tres igitur sunt considerandi casus vltra Anon. Gabr. plenius probientem, aut eorum vtraque pars consentit, & dictum proxenetae licet vnius sit, probat et vt conieplis partium & cogitur testificatio, vntus aut vna partium tantum vult. Bene valet, sed non compellitur, si neutra consenti non valet. Ne pos de testibus. n. 120. A Egid. nu. 15. Cur. consue. 43. ita declarando Bart. in l. refferre, §. ad de reuerentis, in pue de iure fisci, per §. penultim. Authen. de testibus. Lantia. num. 71. Soc. nam. 76. Menoch. de arbit. ind. q. 73. nu. 19.

Limitatur nono, sicut statuto, vt erodatur dicto proxenetae quod statuto valet. Et ach. de effeur. gloss. 39. numero 4.

Limitatur decimo, quando produceretur ab extraneo, Alex. in c. cum a nobis in fi. de test.

Limitatur vndecimo, in crimine Simonie, ex quo tamen nullum eorum modum reporter, vel reputatur. Milin verbo testes proxeni. Paride. Sindr. in ver. bo testis. Malcard. in verbo barrataria.

Limitatur duodecimo, quoad se plenam probationem alio ad miniculo, vel presumptionem concurrere. Socin. iun. conf. 29. nu. 16. conf. 31. num. 18. Menoch. conf. 93. nu. 6. Malcard. de probat. conclus. 136. numero 27.

Limitatur decimotertio, in simplici persuasore in genere. Socin. iun. conf. 24. nu. 17. vol. 2.

QVAESTIO X.

Vidimus superius, an, & quando probent personae solite mercorem recipere, & quasi locare operas suas, quero quando locatio probetur.

1 Locatio probatur per solutionem in corruptitiis annuae pensionis, Bart. in l. libris. numer. 12. C. de agricol. & censu. lib. 1. Specol. de empti. lib. 5. nunc aliqua q. 142. nu. 163. Bal. l. 1. nu. 5. C. de iudic. commiss. est communis opinio Malcard. de probat. nu. 99.

2 Ampliatur, vt per solutionem pensionis probetur medium possessio, seu dominium ad fauorem recipientis Callaet. conf. 16. Riquial. un. conf. 12. num. 15.

3 Ampliatur secundo, vt probetur causa, & titulus locationis, pulchre Callent. conf. 51. Redoao. de rebus eccl. q. 18. ver. d. lib. 1. superius nunc, maxime alio non possidente, Affid. de conf. 325. Benincos. de iur. 45. Roman. conf. 127. Cur. de conf. 72. n. 6. Boer. de iur. 105. vel inter eadem personam, non in preiudicium tertij, Sil. un. conf. 57. nu. 44. lib. 1. Acumilan. conf. 89. nu. 15. Mag. Rot. Luan. 71. nu. 2.

4 Limita si probetur certa quantitas pensionis, alias per incertum non probatur, Alex. conf. 50. nu. 9. & 10. vol. 5. sequitur Dec. conf. 57. nu. 5. cetera vide ad materiam, si mercet, §. lites. & in tit. de praescriptionibus.

5 Probatur etiam locatio per scripturas publicas, vel priuatas iuxta ord. iur. cum locat.

6 Probatur tertio per testes probantes de oueratione certae quantitatis precedente concessionem. l. Titia ff. de verbi oblig. l. cum quid ff. de iur. pet.

7 Probatur quarto ex perona solui, vel resoluta locari, nec fuit probare consuetudinem in genere. Rui. conf. 99. vol. 5.

8 Limita dictum de teste, vt per Magon. Rot. Luan. 79. n. 7. ex quo habet limitationem ad consilium Callent. si quod testes singulares probent solutionem pensionis, quem sequitur est Cauane. conf. 13.

QVAESTIO XI.

1 In hac locati & conducti materia possessio probatur multis modis, nam si dea tui domum, & ea locas, mihi transferre possessio in locatore, l. quaedam mulier ff. de rei vendicatione. l. qui bonas, in princip. l. quamm. §. 1. ff. de acquir. poss. & dixi superius suo loco Menoch. conf. 336. nu. 13. p. 4.

2 Quod quidem verum est, si locator sciat, alioquin in ignorantem non transferre possessio, quia non habet animum possidendi. Socin. conf. 9. l. col. 5. lib. 4. Caballin. multiloquus p. 6. p. 6.

Secunda

Tractatus D. Vincentij Carocii

3 Secunda sit exclusio. Ex perceptione fructuum, vel mercedis, aut pensionis simpliciter, vel et solo instrumento locationis possessio non probatur. Papien. in forma libelli turbatae poss. monis in verbo hodie. nu. 6. Felin. in cap. inter dilectos in fine de fide instrum. Rot. in antiquis decif. 87. Gozad. conf. 84. in fin. Ruin. conf. 47. col. 2. vol. 4. late Tiraquei. de constituto possessio. vis. limita. 1. nu. 21. in fin.

4 Limitatur primo, vt possessio probetur ex instrumento locationis inter locatorem, & colonum, siue conduttore, secus quoad tertium, cui prauiudicare non debet. Bal. conf. 330. col. 1. vol. 4. Socin. conf. 89. col. penult. in princ. vol. 1. post But. in inter dilectos. de fide instrum. idem Socin. conf. 11. col. 2. versicul. prae. a lib. 3. Afflict. in c. 1. si quis de mens. numer. 12. conf. 66. num. 17. si controvecia fuerit, Alcia. respons. 293. nu. 5. Alcia. conf. 9. num. 11. conf. 66. nu. 17. Rebut. ad reg. conf. Tom. 3. tit. de materia possessoria, in praefatione. num. 100. Bero. conf. 45. num. 8. lib. 3. Soraz. alleg. 4. Menoch. lib. 3. praesumpt. 102. nu. 14. Maicard. conf. 1. 180. vbi & legitimus titulus, & habilis concurrere debet. Rota. decif. 87. in antiqua. Flozia. conf. 1. Burlat. conf. 330. num. 29. & 30.

5 Declara primo hanc limitationem, vt praesertim procedat, quando ageretur de continuazione possessionis. Socin. 205. col. fin. vers. & ita concludi lib. 2. Boccat. inter. 7. vbi possid. c. 4. num. 7.

6 Declara secundo, quando cum in instrumento locationis facta concurrat solutio pensionis, vel alia similia ad imputa, puta quod colonus laboraret locationis. Socin. conf. 11. col. 2. versicul. infra, lib. 4. vbi dicit probari etiam dominium isto casu. Grat. conf. 50. nu. 1. lib. 1. Anto. Gabr. lib. 3. conf. 4. nu. 2. & 7. Maicard. conf. 1181.

Adde bene loquentes Ruin. conf. 46. col. 8. vers. & ex his diei debet vol. 4. Hieron. de Mont. 4. 21. num. 27. Cephal. conf. 35. 8. num. 4. vol. 4. & 328. num. 3. p. 4. Menoch. conf. 16. nu. 6. & conf. 64. vbi etiam si sit facta propter aliud, Bero. m. r. 1. nu. 5. de appellat. & in rubric. de indic. nu. 11. Paril. conf. 104. nu. 84. vol. 4. conf. 27. num. 5. lib. 5. Nat. conf. 63. 6. num. 85. Alcia. conf. 9. num. 12. Mag. Rot. Florent. 37. nu. 5. Rouel. ad Alcia. conf. 88. lib. 5.

Dec. conf. 146. nu. 14. Felin. in c. inter dilectos numer. 8. de p. instrum. Alex. conf. 12. vol. 4. Grammat. conf. 47. nu. 7. Burlat. conf. 335. num. 33. vol. 3.

7 Vnde instrumentum locationis cum promissione tantum mercedis non probaret promissionem reipsa, si vera fuisset soluta pensio. Nat. conf. 426. nu. 26. volumine 2.

8 Subdeclara in tertio possidente, quia etiam his concurrentibus sibi non prauiudicare. Ant. Gabr. in citato loco, num. 5. & 6.

Adde pulchre, & clare loquentes Afflict. alios allegantem. decif. 325. Poncia. pariter multos allegantem de spoli. libro 2. nu. 88. Roderic. Soarez. ad leg. post rem indicatam, limita. 2. vbi dicit hanc materiam esse praedictam, & quomodo in palatijs occurrere, & hanc esse vera, & communis opinio. Soci. conf. 106.

rolum. 1. lib. 3. oportet igitur vt ille tertius probet se possidere. Caballin. millit. 907. par. 2.

A D D I T I O.

¶ Bera. x. al. conf. 271. nu. 6. lib. 2. vbi ista duo non probant, nisi constet locatorem possidisse.

9 Subdeclara secundo, in tertio sciente, secus in tertio ignorante, cui non prauiudicat. Cat. Bal. in l. p. c. de sacrosanctis eccles. Abb. in c. inter dilectos de fide instrum. Ang. in l. quidam mulier. ff. de rei vendit. Cast. conf. 342. & 243. & 32. singulariter Cur. iun. conf. 74. col. 4. vers. adnertat dignitas vestra, post Bal. conf. 344. vol. 4. Boer. decif. 105. num. 15.

10 Subdeclara tertio, quando probatur ipsum colonum soluisse, secus vero quod alius soluit pro eo. Corn. conf. 63. col. 1. lib. 3. commendat Castren. in l. Pomponius ff. quibus modis ius suum amittit.

11 Subdeclara quarto, quando probaretur quod ille, qui soluit, non coluit, neque possedit res locatas. Corn. vt supra.

12 Subdeclara quinto, quod ista est praesumptio, non probatio vera. Soc. conf. 105. vol. 2. Ruin. conf. 44. col. 4. vol. 4. Claudia. ad l. quicquid, 5. si conditor, vers. item nota, ff. de acq. posses.

13 Subdeclara sexto, quando adiuuare plura instrumenta locationum, nam tunc, & tertio nocent. Soc. conf. 182. col. 2. lib. 2.

14 Subdeclara septimo in instrumento locationis antiquo, quod & tertio nocet. Bart. in l. ad probationem c. locat. in l. non ab re, c. vnde 91. Oldrad. conf. 199. Crauet. conf. 53. nu. 11. & ita in praeterea feruatur. Iacob Menoch. retinend. praesumpt. 2. num. 574.

Adde Natta c. 16. 36. vol. 2. Tiber. Decian. conf. 31. num. 32. vol. 1. Dec. conf. 303. num. 10. & 11. Boer. decif. 239. num. 5. Borgia. decif. 45. in additione num. 4. Borgia. decif. 50. num. 7. par. 2. Menoch. lib. 2. praesumpt. 33. num. 25.

Amplia hanc subdeclarationem, vt in instrumenta antiqua locationum probet dominium, & possessionem, etiam in verbo enunciatius, & contra tertium. Aret. conf. 164. in fin. Ruin. conf. 14. nu. 6. vol. 4. Paril. conf. 107. in princ. vol. 1. Crauet. de antiq. temp. part. 1. num. 73. Menoch. conf. 147. vol. 2. 192. numer. 4. eodem volum.

Et dicuntur antiqua si annos 60. tantum excedat. Silua. conf. 37. 13. 14. Burlat. conf. 330. num. 61. volumine 2.

15 Subdeclara octavo, vt nec talia instrumenta probent contra conductorem ad apprehensionem possessionis, quia possit postea expelli ob canonem non solutum, sed hoc debet clare probari. Nat. conf. 306. vol. 1. & 4. vol. 2. Nat. conf. 105. in fin. vol. 2. Castren. conf. 105. vol. 2. Purpurat. conf. 484. num. 20. volum. 2. Crauet. conf. 767. num. 10. vol. 4. Pedemon. decif. 51. num. 8. Iosep. Rot. Lucan. 20. num. 23. & est magis communis opinio. Cur. iun. conf. 70. numer. 10. Garzi. paroc. 100. num. 3. Borgia. decif. 53. numer. 64. Garg. par. 100. num. 44.

16 Amplia secundo, ultra Menoch. vt hoc sit verum etiam contra tertium non possidentem concurrentem, et al. quod solutio pensionis. Purpurat. conf. 191. nu. 10. vol. 4. Bero. conf. 114. nu. 10. volum. 1. Iacob. Berrei. conf.

- conf. 88. n. 7. Rebuff. tom. 2. in prefatione, de materia possessionis, num. 100. Tabie. confil. 24. num. 2. pulchre.
- 17 Crot. confil. 29. lib. 1. ubi semper probat possessionem & dominium per perceptionem pensionis alio non probato in tempore per tertium. Prosper Paletta. conf. 10. num. 4. Berret. conf. 77. num. 2.
- 18 Ampliatue idem in recognitione in dominum. Cephal. conf. 19. numer. 3. volum. 3. Purpurat. conf. 109. num. 6. vol. 1.
- 19 Adeo, quod transferat omnes probandi in adversarium. Dec. conf. 30. n. 9. 10. Roland. conf. 8. num. 59. vol. 1. Crauet. conf. 54. num. 15. Bertran. conf. 160. num. 2. vol. 3. Borgon. decif. 33. num. 29. & decif. 17. num. 3. par. 2. decif. 28. num. 7. cod. vol. Butt. conf. 52. num. 4. Anchar. q. 60. par. 1.
- 20 Adde viterius, quod si sunt duo testes singulares, unus deponit de peceptione grani, alter de fabis, probant. Alex. conf. 3. & 93. vol. 4. Lantiranc. de testibus, & ibi additio, sub num. 93.
- 21 Pariter quod dictum est de corporalibus, procedit & in incorporalibus. Aret. conf. 30. col. pen. Ruin. conf. 46. num. 13. lib. 4. conf. 47. col. 1. & 118. col. lib. conf. 16. 1.
- 22 col. 4. num. 10. lib. 1. Rip. lib. 2. responsum c. 6. lib. 8. Probatur etiam possessio, si probatur colonos meos fecisse aliquos adus possessionis, licet non constet de mandato, quod presumitur ab initio locationis. Soci. iun. conf. 135. num. 24. vol. 2. & dixi superius de colonis, & famulo testibus. Probatur etiam possessio per testem deponentem laborasse ad instantiam alicuius & respodisse de fructibus. Riminal. conf. 34. 1. numer. 4. lib. 2.
- Declarat hoc verum, quando tractatur contra tertium, non contra cum cui facta sit responsio Alexan. conf. 88. num. 20. lib. 5.
- Declarat secundo, quando testis deponit de reco. dato suo. Joseph. Rota. Luca. 95. num. 2. 3. 4.
- Nota tamen, quod non tollere pensionem, non inducit privationem possessionis, quia si hoc esset, non posset propria auctoritate expelli, ut dixi in tit. de re. casu. ita Balan leg. Pomponius, si quisbus mod. usufr. amittat. commendat Felian. cum licetoldum, num. 27. de re iudicat.)
- 23 Nec testes singulares sufficiunt. Ruin. confil. 40. num. 10. lib. 4. Cephal. conf. 150. num. 40. lib. 2. Magon. Rot. Luca. 79. num. 17.

Q V A E S T I O XII.

- 1 Sed nunquid per instrumentum locationis, & alia superius adducta probatur ut dominium? vique non. Paris. conf. 17. numer. 25. lib. 1. Rip. in leg. rem. quæ nobis, numer. 18. ff. de acq. poss. & communis opin. Rotan. conf. 46. num. 2. 1. lib. 3. Magon. Luca. 54. num. 7. 10. leg. Rot. Luca. 54. num. 7. & 65. numer. 12. ubi de magis communi contra tertium, maxime si sumus in verbis narrationis. Bal. in ad probationem. vers. quæro, quid si instrumentum, & locati, sequitur Alex. conf. 130. col. final. vol. 1. & 202. volum. 2. vol. 2. Abb. conf. 31. volum. 2. volum. 2. additio ad Matthief. num. 79. num. 5. ubi operantur respectu actus principalis tantum. Franc. Marc. decif. 230.
- 2 Amphiatue nec etiam contra conductorem. Affil. decif. 14. num. 8. & decif. 12. Alphan. reposit. 44. 1. & hac est communis opinio. Alex. conf. 21. numer. 4. lib. 4.

Eman. in verbo, conductio, num. 96. Puteol. decif. 352. lib. 2. Rim. conf. 93. num. 10.

- 3 Contrarium sentit Cassan. conf. 16. Rimin. conf. 12. num. 15. immo & causam, & titulum locationis. Castri. conf. 5. lib. 2. Rodoa. de reb. eccl. q. 3. vers. dista. superius, num. 10. Magon. Rot. Luca. 79. num. 5. Campeg. de te. lib. reg. 339. vers. 5.

Amphiatue dum in præiudicium recognoscens, sed successorum, siue universalium, siue particularium in terminis. Guid. Pap. q. 24. q. 2. & 272. Gugl. in cap. Rainitur, in verbo. Ardelsium, num. 107. extendit ad recognitionem, quæ refertur ad aliud, cum dominus censetur recognitus, licet nihil probasset.)

- 4 Ampliatue secundo, in non probet dominium etiam stante stipulatione de rem restituendo locatori, si ex actis actus contrarium constat. Pute. decif. 30. p. 3.

Limita, ut ex hoc oriatur effectus idonei tituli ad præscriptionem, si fuerit diuturno tempore continuatum, quod maxime notandum dicit Barroli. in ad probationem. C. locat. Pontan. de spon. lib. 2. num. 89.

- 6 Limita secundo, ut locatio non probet dominium ipsius rei. Pute. decif. 352. lib. 2. & multo minus contra tertium, est communis opinio sine contradictione. Joseph. Rota. Luca. 62. num. 12.

Limita tertio, nisi clare in instrumento voce dominum, quia in dubium rescitari non poterit, Crauet. conf. 157. contraarium tenet Vriell. ad Affil. decif. 14. num. 15. quia taciti, & expressi par est virtus, ut per eund.

Limitatur tertio, nisi appareat de titulo habiti iogissima possessione coloni, & solutione pensionis, Barl. conf. 254. num. 15. vol. 2.

- Limitatur quarto, quando dominium incidenter tractatur id est, quando actor, locator agit contra conductorem adione locati, Bar. in non ab re, column. 2. vers. vño qualiter, C. vnde vi, Alex. confil. 10. num. 7. lib. 4. Barbat. conf. 8. volum. 7. lib. 2. Ripa. in l. rem. quæ nobis num. 55. ff. de acq. poss. Paris. conf. 57. num. 44. lib. 4. Bar. q. 42. num. 8. est communis opinio. Cur. iun. confilio 41. num. 8.

Limitatur quinto, nisi concurrant aliæ coniecturæ vel adminicula, nam tunc, ex locatione probatur dominium principaliter, Paris. confil. 27. num. 25. confil. 104. num. 82. lib. 1. Mcnoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 63. num. 12.

Et verba et nunciata non probant dominium in instrumento locationis. Bal. in l. ad probationem, C. loc. dicens, quod si in instrumento dicatur, quod conduxi fundum tuum, & te, si vendicans illud verbum ruum, non probat dominium. Additio ad Matthesil. not. 33. num. 2. vnde aliter probandum est dominium ad obtinendum.

Vnde tria excusare a mala expressione, veri valoris & hæc copulanue arrendamenta, & locationes præcedentes imperatuo auctoris, testimonium publica vox fama, Sarn. q. 1. super reg. Cancellariæ de valore pntæ, decif. 139. lib. 1. Caputa. q. 73. n. 3. par. 2. Rota nouissima num. 2. p. 2.)

- 7 Nunquid instrumenta locationum probent valorem bonorum conuincionum, & vique sic respondit Alex. conf. 156. num. sine, vol. 2. Burfat. conf. 99. numer. 4. vol. 1. conf. 184. num. 7. vol. 2. Cephal. confil. 161. numero 16. Rodoa. de reb. eccl. car. 330. num. 145. Ancharan. q. 52. p. 2. Calicent. confil. 203. num. 5. vol. 3. Aloa. conf. 6. num. 5. Cagnol. ad l. 2. num. 233. & ibi Vincen. Paleotus, num. 138.

Tractatus D. Vincentij Carocij

numero 138. c. de rescind. vendit. Borgia. de c. 45. nu. mero 48.

8 Addo bene loquentes Bal. in c. cum causam, in 2. in fine, de testibus, Crauet. conf. 54. num. 8. Caputaquens. de c. 78. nu. 3. p. 2.

9 Limitatur, vt procedat tribus concurrentibus, primo quando essent plura instrumenta de eadem re cōcordantia, vel parum discrepantia, Alex. in l. in lege Falcidia, §. corpora, ff. ad l. falcid. Cagnol. in d. l. 2. num. 233. circa finem, vbi Cremen. num. 174. secundo, quod instrumenta sint eodem tempore facta, ita, vt non inducatur variatio, Bart. in l. emptor, §. si. l. ex damni, in principio, ff. de damno infecto. Idem §. si quis agens instructio, de alio. Pio. in d. l. 2. nu. 15. p. 4. Lofced. conf. 22. Alex. conf. 54. nu. 5. lib. 6.

10 Tertio quod de valore rerum, identitate, bonitate, & qualitate consuet per informationes peritorum testium, & visitationem iudicis, vt per Cremen. Cagnol. & Pinel. in d. l. 2. Nat. conf. 353. numer. 2. quibus concurrerentibus transfertur onus probandi in aduersarius. Cephal. conf. 51. numer. 16. Franc. Mari. de c. 445. nu. 22. Buriat. conf. 99. nu. 4. Borgia. de c. 46. nu. 180 & 325. Et fructus rei deiectionibus aslunantur, ex conductione, Hieron. Gabr. conf. 75. nu. 32. volum. 1. pulcher. Tiraq. de retrac. conuention. §. 7. glo. 1. num. 6. vbi addat.)

Q V A E S T I O XIV.

1 Q Vero de pulchra, & frequenti quæstione, dominus directus elapso tempore locauit rem aliter, an per hoc probetur declaratio voluntatis ad im. pendendam mortæ purgationem. t. tegi hoc superius de locatione ad longum tempus, & vtiq; sic respondit Roma. conf. 102. colum. 2. sequitur Rodo. de verbis eccl. q. 20. nu. 9. in fin.

Addo bene loquentes, Socin. iun. conf. 111. numer. 7. volum. 2. Dee. conf. 146. numer. 4. Alexan. conf. 106. num. 5. in fine, vol. 4. Castrent. conf. 2. nu. 5. vol. 1. Castador. de c. 3. in l. in l. 2. sub numer. 90. C. de iur. em. phyt. Alicia. regula. secunda, præsumptio. 17. numer. 7. Crut. conf. 49. num. 8. vol. 1. Mari. Anguillo. conf. 108. nu. 4. & 5. conf. 140. nu. 91. vol. 1. Capicius. de c. 1. 19. nu. 9. Lauren. de Pin. nu. 74. nu. 8. in l. de pupillo, §. mem. nisse. num. 7. & 14. ff. de nou. oper. nouatione.

2 Limitatur, vbi expresse dicitur in inueltura rem deuolutam esse, vel in committum incidisse, non si simpliciter ad alium finem fiat. Abb. conf. 66. num. 4. vol. 2. Alex. conf. 106. nu. 4. in fine, vol. 4. Corn. conf. 2. col. 2. libr. 2. Ruin. conf. 168. nu. 18. vol. 1. Thob. conf. 2. nu. 19. & 52. vol. 1. Buriat. conf. 253. sub num. 65. & vide quæ dixi, in citato loco.

Q V A E S T I O XV.

1 Q Vero, an quis probetur officialis ex perceptio. ne salarii, vtiq; non, etiam si sit in possessio. ne vicij, l. Heremus, quam legis l. decernionibus, ff. de decernionibus. Bal. in l. Barbarius, in l. in l. in l. 4. in repetition. colum. 2. de off. prætoris, Bauer. in §. sed cum quis, nu. 33. Institut. de testament. Boet. de c. 150. nu. 15. vbi reputat dictum singulare.

Q V A E S T I O XVI.

S Ed an probatur vnio ex locatione duorum prædiorum, vtiq; non. Putz. de c. 33. c. 1. lib. 3. vbi concurrebat redditio rationis vnita.

Q V A E S T I O XVII.

1 Q Vero cui incumbat onus bene coluisse, vtiq; tegi superius tenetur reus, & sic colonus, quia sufficit actori exhibere instrumentum locationis per ipsum factæ. Alex. conf. 78. & 158. & 60. vol. 4. Benintend. de c. 16. Beron. conf. 150. vol. 1. Buriat. conf. 233. nu. 2. de c. 1. Perus. 22. nu. 24. par. 1.

Magon. qui hos non allegat. Rot. Florent. 101. est casus admodum frequens, & notabilis.

Et ob id si damnum non sit statuto taxacum datur iuramentum in litem contra colonum, qui arbitrio boni viri terras non coluit, nec seminauit alias statu. to disponente agitur ex statuto Ancharan. 244. p. 1.)

Q V A E S T I O XVIII.

A N homines de vniuersitate sint testes idonei in locationibus publicis? Vtiq; sic. Bald. in c. 3. loco, num. 4. de probation. Ceppol. de firmis. in l. p. a. c. 1. nu. 18. vbi bene loquitur. Couarr. pract. q. c. 18. colum. 1. vers. q. a. ratione. & est casus frequens, & passim occurrat.

Q V A E S T I O XIX.

N Vnquid confines probarentur per redditus, & pensiones? Vtiq; sic. Bal. in c. cum causam, vbi Fel. de probat. per c. dicitur, de offic. Archid. Ist. conf. 106. nu. 2. vol. 4. Bal. conf. 420. volum. 4. Alex. conf. 106. nu. 2. & 326. nu. 2. vol. 2. Soci. conf. 187. numer. 15. vol. 2. Mari. de probat. nu. 266. Hieron. de Mont. de finibus, cap. 52. num. 11. Mascard. de probation. conclus. 403. num. 3.

Q V A E S T I O XX.

N Vnquid ex præstatione pensionis, census, vel finis probetur possessio brevis sit doctrina, quod probatur possessio, §. i. & Bar. in l. qui vniuersas, §. quod colonum, ff. de acq. possess. vbi l. illustrissimus Cardinal. Alban. Crauet. conf. 152. nu. 2. Gozad. conf. 94. in fin. late Mascard. concl. 180. num. 1.

Ampliatu etiam in præiudiciu tertij. Lanfranc. in c. quoniam contra, in verbo testium de positione numer. 329. Rui. conf. 14. num. 5. vol. 4. Nat. conf. 682. num. 20. lib. 4. & hæc est communis opinio, vt per eosdem in dictis locis.

Declinat hanc ampliationem, vt non præiudicet tertio possessori ad priuandum possessione nisi solutio fuerit facta in conspectu rei, vel continuata, & hæc est communis opinio. Socin. conf. 100. numer. 2. vol. 3. Afflic. de c. 325. Benintend. de c. 4. Menoch. de retin. rem. d. 4. q. 72. nu. 567. Ponta. de Spol. lib. 2. c. 14. nu. 83.

Ampliatu secundo, vt in reliquis vnica præstatio sufficiat, vt late deducit, Mascard. concl. 1180. num. 10. cum seq.

Lim.

Limitatur conclusio in materia heredis, quod si mortuo locatore colonus respondeat heredi de pensionibus, vel fructibus, siue de minoribus, siue de participiorum, dicitur probata possessio, pro herede etiam contra tertium quem colonus verbo solum recognouit, locus contra si recognouit verbo heredem, & tertium ex actuali solutione quia hæc præstat. A. ff. de dec. 325, nu. 3. Zuccar. in l. fin. nu. 114. c. de edict. dom. Adrian. toll. limitat. 3. conf. Rolan. quadragesimo sexto, vol. 2.

Limitatur, ut solutio fiat a possidente rem, vel ab habente legitimu mandatum ab eo, & præcedat legitimus titulus ad transferendum dominium, alias si solvens non possideat rem, nec habeat legitimu mandatum a possidente, nec præcedat titulus habilis, solutio pensionis non releuat, nec operatur, ut deducit Maior. conclus. 1180. per longum iterum.

Pariter ex perceptione fructuum possessio probatur. Titia, ff. sol. matrim. l. 2. ubi Bart. de acqu. posses. Bal. in l. 3. nu. 1. c. fin. regund. in l. iudicia, nu. 5. c. de rei vendit. ubi hinc loca. ad hoc Lanfr. de test. nu. 43. Craet. conf. 107. Ripa. in l. 1. nu. 108 ff. sol. matrim. Nau. conf. 122. Caspeg. de test. reg. 340. Rot. decisio. 9. de restitu. pol. Ferrer. conf. 2. nu. 11. Menoch. de re. rem. remed. 3. quæst. 72. nu. 574. Pont. de pol. libr. 2. c. 14. nu. 81.

Amplius conclusio, ut procedat in tertio nomine abientis, dummodo non præsumatur iure familiaritatis, prout in fratre in bonis fratribus, vel in filiis in bonis matris, & similibus, & fructus spectant ad eum qui percepit, & abiens ratu habuerit re integra gestione non suo. Rot. decisio. 9. de restitu. pol. Maior. conclusio 1183. per discutiunt. Curt. nu. consil. 108. nu. 26. Buriat. conf. 0. nu. 8.

Amplius secundo, etiam si non omnes fructus sed partem percepisset. Aret. conf. 88. nu. 4. Panciro. conf. 2. nu. 10.

Limita nisi constet alium possidere, nam tunc cessat præsumptio. Menoch. de retinend. remed. 3. q. 22. nu. 566. Bal. in l. c. l. 2. nu. 144. de n. l. cap.

Probat etiam possessio si feci cultu agrum omnino meo per colonum, vel alios glof. in l. 3. c. fin. regund. ubi Bal. nu. 44. summopere in practica commendata Aret. in 9. bre itaque nu. 7. de actio. Bal. in l. iudicia, c. de rei vendit. Berol. conf. 64. nu. 8. vol. 3. late Maior. conclusio. 1182.)

De oblatione.

QUæro, an in contra dictu locationis, & conductus excuset oblatio. Vt ut sic, & hæc est magis communis opinio. Soti. iun. conf. 60. nu. 8. vol. 2.

Vnde conductor si non vult expelli, vel conductor ad longum tempus evitare caducitatem, offerat legitime, & erit tutus.

Decidit & practica, ut fiat loco, & tempore congruo, item quod fiat realiter, & cum effectu, & solo verbo, quo casu licet non conuegiatur plena liberatio, evitatur caducitatem, & expulsiorem, & hæc est magis communis opinio. lat. in l. 2. nu. 112. c. de iur. emphyt. Iul. Clar. in 5. emphyt. cap. 1. q. 8. verbi. sed p. 200. consil. in 8. in fin. vol. 4.

Vnde ex adueto locator offerat separatim recipere,

re, Viui, dicens hæc magis commune opinionem in verbo oblatio.

Vnde ite impellitur oblatio, nisi hæc releuat, dum sumus familiariter prosequitur, vel dum peregrinatur, vel alio simili interemptio, vel in rationabili tempore, iuxta non per Salic. in l. acceptum, nu. 5. c. de iuris. Negulam de pign. membr. 3. part. 4. vel in locum non conuenio, aut solutio non debeat. Grat. conf. 95. nu. 75. vol. 1.

Pariter non releuat si fiat oblatio de pecunia reprobata re, vel specie effusa in uulgi, vel non de tota, & integra summa. Tirac. de retrat. l. 1. nu. 3. l. 2. nu. 11. Valquid de successione. creat. lib. 2. c. 17. reg. 112. 24. Corbi. de iur. emphyt. limitat. 37. cum eam oblationis materia sit longa separata, & valde diffusa, non prosequatur, sed me ad loca ordinaria remittam, & dicam Deo dante separatim in tract. de oblatione, & deposito.

Sed non quid conductor conuenit, si est utus aliquæ exceptione eam non opponendo sibi præiudicat etiam si de ea constaret per viam notorii, utique sic. Bar. in l. si p. 3. p. 1. nu. 1. ff. de p. in l. cum qui, §. qui ita, ff. de verb. oblig. ubi saltem hæc esse commune opinionem sub nu. 12. Dec. in l. non videtur, nu. 2. ff. de reg. iur. Cephal. conf. 584.

De sententia.

QUæro vtiliter ad materiam l. si per imprudenciam, ff. de emulion. an sententia lata contra conductorem noceat locatori ponendo aliquas conclusiones.

Prima fit sententia lata contra conductorem præiudicat domino sciens Buriat. in c. quamvis per illum testum de re iudicata sequitur Alex. amplius ad vii usufructuarius in l. sepe, nu. 112. ff. de re iudicata, dicens eandem esse rationem.

Secunda fit conclusio, sententia lata contra colonum, qui nominat dominum, quid agendum? posui superius in tit. de nominatiuibus.

Tertia fit conclusio, sententia lata contra colonum simpliciter causam prolequeantem, & dominum nominatum præiudicat domino sciens in possessione, locus in proprietate. Innoc. in c. cum super, in glof. magna, de re iudicata. Bald. in l. ob m. iustorum, c. de reor. pro martis, & hæc est communis opinio. Innoc. in l. a sententia, in princ. c. de appellationibus, in c. quamvis de re iudicata.

Quarta fit conclusio, sententia lata contra colonum non nocet domino ignorantem, nec in possessione, nec in proprietate. Innoc. in c. quoniam frequenter, §. quod si super, in glof. nominare, & in glof. fin. de re iudicata, sequitur ibi Buriat. Bal. Caille. & alij, in l. 2. ubi in rem actio, in l. officium, ff. de re iudic. Bart. consilio 91. & ibi late in addit. Ang. in l. a Divo Pro, §. si post, de re iudic. in l. qui iur. iustas, §. quibus, ff. de acqu. poss. & hæc est communis opinio passim obferuata. Alex. ad l. sepe, nu. 114. ff. de re iudicata.

Sudden hoc dictum esse valde notabile, peregrina & singulare. Sebau. Medic. reg. 8. nu. 39. §. 54. ubi pariter de communis.

Tractatus D. Vincentij Carocij

A D D I T I O.

¶ Cuius de mentione circa possessionem numero comm. sicut nonnegijmo primo.

6 Limita primo, nisi post factam executionem domini fuerit negligens in continuatione, vel recuperatione possessionis, quam ab alio sciet occupari, quia tunc videtur suspicari se posse expelli, & possessionem amittere. Butr. in dicto capitulo cum super, quest. 4. Bartol. in lege a Diuo Pio, §. si super, questione quarta, de re iudicata, & in l. si de eo, §. si de acq. poss. l. tmo. in d. l. a sententia.

7 Limitatur secundo, quando dominus ignorauit sententiam, & executionem, sed si dominus ignorauit solum causam agi, tamen scire sententiam esse latam, impedire poterit executionem si statim, & infra tempus faciendae executionis probat de iure suo, alias si hoc facere non potest appellat, alias sibi praedicitur. Innocent. in dicto capitulo super in glo. magna, in fine commendat Alexand. in dicta leg. super, numero 114. Vnde cautus locator curet habere eius iura in promptu.

8 Et textus in l. si per imprudentiam loquitur quantum ad actionem dandam contra alium, secus quoad exceptionem dandam, quo casu iniuria facta vni facilius nocet alteri, leg. si fundus, §. finali, ff. de loca. Bartol. in leg. exceptione, numer. quinq. off. de fideiuss. in terminis locati, & conducti. Ruyn. consilio 77. sub numer. 8. vobis, munt primo.

Altera principalis conclusio sit, sententia lata ad fauorem locatoris prodest conductori, non vt ex ea obpetat actio ad fauorem ipsius conductoris, sed exceptio rei iudicatae, quae competet locatori viuenti, competet, & conductori, vt late deducit Putens. decis. 12. part. prima.

9 Similiter locator praedicitur conductori si contra eum lata fuerit sententia, conductor autem non contradixerit, cum sciuerit, sed passus est causam agi. Butr. in capitulo quomodo, de sententia rei iudicatae. Alex. in d. l. super, numero 172. Sebati. de regulis iuris, l. iura l. numero 69. & colonus expellit per sententiam inter alios latam. Pelyn. in capitulo quomodo, de re iudicata. Iason in leg. prima, Cod. de edendo, & cas. Sed nunc quid sententia terti possit super pensionibus, & censibus decursis post iudicium inchoatum, ante tamen sententiam. Guid. Pap. consilio nonagesimo, columna secunda, tenuit quod non; contrarium est verius. Capell. Thololan. 30. Capic. decisioe decima, extra, sub numero 6. Anton. Gabr. de iudic. conclusioe secunda, numero 5.

A D D I T I O.

¶ Vini opin. 678. in Silva, numero 25. ubi nec etiam preceptum de soluendo pensionem renouatur ex l. preces, C. locat. attentans ita iudicatum in iudiciis contingit, & sepius in facto occurrere.

Et absolutio facta a forte principali, non intelligitur de subditis expressis promissis. Prat. consilio 89. num. 9. volumine primo.

De appellatione.

A Sententia excommunicationis, vt dicunt appellatio non datur ex quo causa celeritatem desiderat. Grammat. decis. 58. num. 15.

1 Romae practici videmus, quod causa appellationis committitur, dummodo non in forma Camere mercedis, & non sit in forma processus executi, prout in pensionibus domorum. Et preceptum de digumbardio dicitur executum. Alexan. consilio quinquagesimo, visis a his, numero nono, versicul. sed ibi alleg. volumine secundo, Borgin. decisio. 19. numero 2. in parte prima. Pariter non datur appellatio a reuocatione locationis factae ab aliquibus canonicis sine consensu. Capituli. Hercula. de attent. capitulo 31. limit. 1. fol. 40.

De Aegidiana.

N Ec Aegidiana locum habet contra conductorem. Bal. in l. vna, numero 8. C. si de mentione. possess. sequitur. Nigell. concordant. 6. versicul. sextus casus, Iacob. Menoch. de adipsend. possess. remed. 4. numero 85. & ita in iudicando tenendum. Comard. ad l. vna, limitat. 2. ubi in fine sublimitat in conductore ad longum tempus, vt iam dictum fuit. Notandum tamen est, quod licet a sententia lata in possessio non datur appellatio, l. vna, Cod. si de mentione. possession. tamen si foras in specie contra colonum, vel conductorem, qui non potest reparare in petitorio, poterit colonus, vel conductor appellare. Bald. in dicta lege vna, numero septimo, versicul. quid si non agitur. in leg. 2. numero 12. C. de episcop. audien. Bartol. in leg. 2. numero 3. de appellatione. recipiend. Castr. consilio 46. columna secunda, versiculo pro hoc facti libro primo. Dec. in lege 1. columna tertia, versiculo secundo, quando. C. de bonor. possess. secundum tabull. in terminis Nicell. concordat. 2. num. 37. dicens a Martino Iuriscof. audiuit bis ita Mediolani iudicatum. Podest. contr. 25. versic. simili. Menoch. de adipsenda possess. remedio quarto, num. 865.

De Attentans.

P Articipat, & de Attentans utilis locati, & condu. Et materia in multis casibus.

1 Primus casus est transferens dominium rei, super qua litigatur, mediante locatione in conductorem, non dicitur attentare, sed possessionem continuare: ita tenuit Rot. in vna Rauennatensi. bonorum coram Domino Gropperio, die 10. Septembris 1563. per consilium vltimum Paris. lib. 4.

Amplia etiam si talis locatio facta fuisset viri nobilis, & locator, potentior, quia per hoc non est d. c. da inuvalida, vel attentata. Lancelor. de attent. l. re pendente. parte secunda, capitulo quarto, limitation. 1. numero 50.

Et sic corollarie habetur intellectus ad titulum, C. ne liceat potestatoribus; nam intelligitur de potentia per alienationem possessionis, vel proprietatis, quia non facit locatio, l. non solet, ff. locat. & suo loco diximus, Abb. in capitulo primo, numero primo, de alie. nat.

nation. iudicij mutandi causa facta.

Secundo procedit quando in fraudem, & dolose alienatio facta esset. Roland. *consil.* 38. numero 26. libro 2. Menoch. *de recuper. possess.* remedio 1. *quest.* 3. numero 381.

4 Locatio igitur facilis, & benigna fraudem non committit, nec alienationem inducit.

7 Secundus casus est; locator non dicitur attentare si capiat possessionem rei locatæ post commissionem causæ locationis contra eum ad iustitiam conductoris, considerata priori possessione, quam habebat ante litem; ita tenuit Rota in vna Bononiensi attentatorum coram Cotta 16. Ianuarii 1570.

6 Tertius casus est respiciens materiam attentatorum, conductor restituitur ad statum percipiendi fructus, & pensiones. Rot. in vna Romana de Carbognano coram Oradino.

7 Quartus est casus; locator appellatione pendente potest fructus, & pensiones recipere *glo. finali in cap. non solum de appellatione, libro 6. vbi Franc. numero primo. Abb. in capitulo primo, numero quarto, ut lite pendente. glo. in capitulo secundo, in verbo novamus, eodem tituli, in Clementinis. Rot. decif. 85. in antiquis. Calladurus decisio quarta, de causis possessionis, & proprietatis. Alexand. ad Bartol. in leg. 1. ff. nihil inno. vari appellatione pendente, littera D, in fine. pulchre Dec. *consilio* 103. Bellon. *consilio* 18. numero 24. Rot. decif. 43. & 44. in novissim. & decisio 25. de rescript. in in nouis. Berz. *quest.* 120. Hercul. de attent. capitulo tertio, numero 20.*

8 Ampliatur etiam si contra possessorem sit lata sententia, a qua appellauit. Angel. in leg. si cuius. ff. de appellatione. recipiend. lafred. decif. 447. Mant. conclusionem 16. Parisien. *consil.* 39. numero tertio, libro primo.

Ampliatur secundo, ut possidens, cuiuslibet tantum

possit capere possessionem naturalem appellatione pendente. Alexand. *caus.* 99. numero 5. volum. 5. Paris. *consil.* 172. numero 10. volumine 4. Mandol. de inhiu. *consil.* 23.

9 Et ad propositum materie locati & conducti, de qua agimus, sunt petitiones in commissionibus causarum similium, ut confitio de re iudicata, mandatur eidem auditori taxari fructus, & expensas; item quod procedatur super attentatis lite pendente; & quod inhiberetur tam parti contrarie, quam iudicibus, & colonis, ne aliquid innouarent, de qua quandoque miratus fuit Staphilius de commissione iustitia, ff. citatio personalis, numero 16. Cur collidis inhiberetur, cum non sint de consiliantibus, sed hoc ut omnia in eodem statu maneant. Herculan. de attentat. caput. 13. numero quinto.

10 Quintus casus est locator dicitur attentare apprehendens possessionem rei locatæ ob pensionem non solutam; & isto casu sequestratur bona, & ex fructibus soluitur pensio per sequestratarum; ita tenuit Rot. in vna Bononiensi locationis; ut per Pute. decif. 45. libro 3.

11 Et sic habes limit. ad leg. final. Cod. de ordine cognitionum.

De litigijs.

1 Quidam, an dispositio leg. final. C. de litigijs, procedat in contractu locationis, & conductionis, puta lite pendente inter locatorem, & conductorem super re locata, an possit alienari, & utique emens rem illam incurrit vitium litigiosis, cum nec possessio alienari possit sine vitio litigiosis. Cephal. dicens communem opinionem, *consil.* 518. numero 26. volum. 5. Et sic habetur ampliatio ad leg. fin. C. de litigijs, ut procedat in casu prædicto.

D. VINCENTII CAROCCI I.C.

Locati & Conducti Tractatus.

P A R S S E P T I M A.

AGGRESSVRVS septimanam, & vltimam huius de locato operis partem imitator doctissimi Tiraquelli ordipem, qui in opere retractus posuit vltimam partem, quem finem appellat; posuit enim ea, quorum non meminit, labilis enim memoria est, praesertim in materia ampla, prout locati & conducti, vel ea, quibus locus temporis non occurrat. Idem sequutus facit Lamberteng. in tractatu de conductibus mulierum in fine.

Inferam igitur questiones omnes miscellaneas indifferenter ad omnes respectus huius operis partes pertinentes breuiter veniunt, & disputatio omnia, sed vtilitatem tantum operis studendo lubentibus omittis more etiam Porphyrij, qui post singulos tractatus praedicabili in fine posuit communia omnibus, & ad exemplum Codicis, qui posuit coram delegatis, & similibus.

Conclusio 1.

Vtilis, & quotidiana est questio, si conductor, vel colonus soluit estimationem rei conductae, quomodo ei succurrat hanc materiam, dixit valde celebrem Angel. ad l. sine culpa, ff. de rei vendicat. quotidiana, & practicabile dixerunt Castrensi. & l. ad l. si fultio, ff. de rei vendicatione, famulum, & lucrotam dixit Fulgosi. ad l. si vi certo, ff. de rei vendicatione, ponam igitur aliqua conclusiones.

1. Prima igitur conclusio sit, Conductori, qui soluit litis estimationem, & dolo desit possidere, non datur actio sine cessione, maxime rei vendicatione, Bart. ad l. 1. in fine, nu. 3. ff. pro emptore, ad l. in commodato, ff. final. ff. commodati per l. si qui dolo, ff. de rei vendicat. vbi Angelus dicit hanc esse communem opinionem omnium glossarum, & Doctorum.
2. Limitatur ista conclusio ex mente Angel. in d. l. si, qui dolo, vt procedat, & locum habeat si petitor iniustus recipiat estimationem, nec iuret in litem, secus si sponte recipiat, vel iniustus, sed iurat de ea in litem; quia primo casu vendere videtur, secundo casu praesumitur transigisse, per l. litis, ff. pro emptore, & l. nec quasi, & l. tunc rei, ff. de rei vendicatione.
3. Declaratur ad intellectum, l. si qui dolo, ff. de rei vendicatione, aut quis petit cessionem ratione possessionis in qua delinquit dolo delinendo possidere, aut ratione contractus, puta locati, commodati, & simili.

lium. Primo casu non sit actio iniuriarum. Secundo casu sit, & ita procedat l. in depositi, ff. de rei indicata. vbi l. sub m. v. dicit hanc esse communem opinionem, & communem conciliationem ad l. si, qui dolo, ff. de positi.

4. Secunda sit conclusio. Conductori, qui desit rem habere, sine tamen eius culpa, competit vtilis rei vendicatio tam contra extraneum, quam contra domosum, sine cessione, directa aut tamen cum cessione, l. si sine culpa, vbi Bart. & Angel. dicunt esse casum notabilem, ff. de rei vendicat. ad l. si fultio, vbi Castrensi. & alij, ff. de conductu ob causam.

5. Limitatur praesens conclusio, quod licet habeat iste vtilem, non tamen habet dominium, nisi possessione adeptus.

6. Vnde praticando, libellus ita videtur concludendus, quare peto pronuntiare, & declarari talem rem ad me pertinere, & quod Titium condemnari, & condemnatum eog. et compelli ad dictam rem restituendam ratione iuris cessi. ita Bart. dicens in facto habuisse, ad l. si sine culpa.

7. Limitatur secundo, vt possit vtilem actionem intentare contra dominum, cui soluit litis estimationem, nemini autem directam, ea ratione, quia intentatur procuratorio nomine cedentis, l. plane, ff. famul. her. citem, sed quod procuratorio nomine agam contra te ipsum, hoc continet quandam repugnantiam, merito, & ita Bart. ibi sequitur Angelus, in d. l. si sine culpa.

8. Tertia sit conclusio. Conductori conuenio personali actione, non competit vtilis sine cessione, l. si fultio, ff. de conductu ob causam, vbi Albericus dicit esse in practica casum notabilem, quod actio in locato, & alio quocumque bonae fidei iure, totum datur ad id, quod diceretur in contractu, sed etiam ad illud, de quo partes nunquam cogitauerunt, quia datur fultioni non solum ad mercedem, de qua fuit cogitatum, sed ad estimationem vestimentorum perditorum, quae domino soluta fuit ad idem in proprijs terminis locati & conducti, l. si merces, ff. si locat. in commodato, ff. ff. de commodati.

9. Et sic corollarie sequitur, vt in quolibet contractu bonae fidei extra id, quod adum est, tacita nascatur obligatio, l. si qui, ff. si commodat.

10. Quarta sit conclusio. Licet dominus a Fultione receperit pretia vestimentorum ablatiorum, recuperare tamen poterit vel inuenta penes suam inuenta; nec obstat, quod fultio soluens estimationem rei, habeatur pro emptore, vt l. si sine culpa, de rei vendicatione.

- tionem, quia Bal. dicit hoc esse verum in reali, scous in personali. sequitur *la. ad d. si solus*, notabili secundo.
- 11 Sed pone hic vnum, quod in facto practico facile euenire potest. ille, qui recepit estimationem vult potius eam refundere, quam ipsemet rem ad eum peruentam restituere. Econtra colonus, vel conductor vult rem ipsam, quia magis erit audiendus: vtique colonus vel conductor, vt lentio in serie sue distinctionis in regula, pro possessore. *q. 5. an. 12. lib. 6. Ang. in summario d. si sine culpa. la. in d. si solus, in fine. verb. Anfr. ad Tholof. de off. vbi etiam concludit econtra*, quod si antequam solus, & conductor soluat estimationem, ad quam est eodemmodo, recuperat rem amissam, est in electione illius restituere rem, vel soluere estimationem.
- 12 Sed nunquid conductor, vel colonus soluenti litis estimationem sit cautum de euictione. Caball. mo. ut hanc estimationem remissus in *trac. de euictio. q. 11. §. 4.* Vera resolutio videtur, quod si ex quo habet causam a domino, nec potest rescire quæstionem dominus in illis tantum casibus, in quibus ius transit sine cessione, & in casibus tantum, in quibus de euictione tenetur. *Din. in reg. pro possessore. num. 6. Bart. in l. litis, §. 2. ff. pro emptore. in Lex. diuerso. §. ven. ditor. ff. de rei vindicatione. in l. si propter. ff. de rem. amo. d. rem. Ang. in d. si sine culpa. Rip. ad l. in de possit. nu. 3. ff. de rei ind.*

Conclusio 2.

- 13 P Vbi herima, & vilis est materia si res locata perueniat ad manus tertij, & locator sciat contra quem, & ad quid agere possit, tractatur in *l. mater, C. de rei vendit. vbi Cin. Bal. & alij reputant materiam vilissimam, practicabilem, & fructuosam, & in proprijs terminis de locato est textus notabilis secundum Bar. ibi. *item in phare. §. vestimenta. ff. locat.* Pona igitur aliqua fructuosa, & vilis.*
- 14 Conclusio igitur est. Si res locata perueniat ad manus tertij, puta si quis, idque locator sciat, habet ipso iure electionem agendi tam contra tertium, quam contra conductorem eius, sed conductori cõueniens petere potest ex eundem de re rei, quod fiet arbitrio iudicis, vt habetur in *d. §. vestimenta*, vbi Bar. dicit casum singularem, & non esse alibi.
- 15 Pone vnum ut practica, quod conductor conueniens non excipiat excuti detentorem rei, si valebit ne processus contra conductorem formatus, vtique sic, *sent. gl. in l. si vnus, §. palus, in verbo opponendo. ff. de pact. vbi Bart. nu. 6. Castren. nu. 13. Alex. nu. 4. la. nu. 40.* sequatur cum declarationibus, de quibus per eos. *Alex. ad leg. 1. C. vt qui defuit aduocatus. latius ad l. cum qui ita, §. qui ita. ff. de verb. oblig.*
- 16 Cautus igitur conductor de excussione excipiat.
- 17 Dices, cuius lumbis fiet hoc iudicium cõtra possessorem conductoris dixi text. in *d. §. vestimenta*.
- 18 Quid si res non possit recuperari sine magna difficultate, quia possit letur ab homine potente, & rixoso, vel est equus, cum quo stipendiarius cecidit, vtique excussio locus non erit, sed equitatis. *l. mater, C. de rei vendit. Angel. Alex. & la. ad l. 1. §. qui suscipiat. coguntur. Socin. reg. 34. fallat. 10. lat. Dec. & alij, in l. si. ff. de scriptis. Alex. ad l. decem. ff. de verb. oblig. la. in l. 1. in princip. ff. solut. matrim. an. §. item si quis in*

fraudem. de offio. iudic. Pap. singular. 71. 7. Grat. consil. 87. col. 5. vol. 1. Anton. Gar. riel de si de iudic. consil. 1. num. 68.

- 19 Adde in terminis Capell. Tholo. q. 102. & sic conductor isto casu tenetur soluere estimationem, vt per Doctores in *l. 1. a. locis*, & sic erit vnus ex casibus, ad intellectum *d. §. vestimenta*, vbi iudex condemnabit conductorem reiecta exceptione excussionis.
- 20 Pone quod res reperitur, sed non apparet, vtique erit locus equitatis, *l. mater, C. §. vestimenta*, vtce. neatur conductor soluere estimationem, paria enim sunt non esse, vel esse, sed non apparere. *Bar. in l. si con. stante, §. si vxor. nu. 4. ff. solut. matr. vbi Alex. nu. 20. in leg. cum vxor, vbi Alex. nu. 5. la. nu. 30. ff. de legat. 1. idem Bar. in l. in lege. ff. de contrahend. empt. in l. quod te, ff. si cert. per. facit textus, in l. idno sunt Titij, ff. de testamen. tar. intel.*
- 21 Pone, quod res perueniat ad manus alicuius ecclesiæ, vtique adhuc erit locus arbitrio iudicis ex *d. §. vestimenta*, & *l. mater*. Apollin. magna. ad Abb. in c. 2. de fideiussor.
- 22 Quod si res locata perueniat ad manus tertij locatore sciente, vtique repellitur, locator agens, nec erit locus dispositionis, *l. mater, C. §. vestimenta*, sentit Bar. in allegata *§. si vxor. per l. qui vas, §. vetare, ff. de iur. iur. inter omnes, ff. de re mil.*

Sed in hoc videtur obstrare textus, in *d. §. vestimenta* tibi, & habes vnde petas quasi hoc taceat locator, tamen cum a iure habeat electionem, contra quem agat ex hoc scientia nõ videtur sublata. Preterea ibi Bart. loquitur in simplici commodato.

- 23 Sed pone hoc vnum. Conductor vendit rem locatori, si agat conductor ad pretium, an prouideat quoad dispositionem *l. mater*, materia est intricata, tamen colligendo aliquam resolutionem, dux sunt opinioniones, altera communis, altera æquior.
- 24 Communis est. Bulgar. opinio, quod ratihabito prouideat quantum ad perdendum dominium, per locationem, sed non quantum ad perdedendum pretium nisi res perempta, vel præscripta, tunc in lumbis illatur actio negotiorum gestorum, & hanc dicit communem ibi Castren. *4. velius Castren. col. 2. ibi sua sunt opinio Bulgar.*
- 25 Æquior opinio est Mart. ibi, vt indistincte haberi possit ratum etiam res perempta, vel præscripta, ad pretium petendum, & hanc opinionem dixit æquior Castren. in *d. l. mater, col. penult. si dum compluit recitare opinioem gladiatorum.*
- 26 Sed pone hic vnum casus notabilis, conductor vendidit rem locatori, quæ postea est perempta, poterit ne agere ad iustum pretium, vel pretium tantum receptum? Vtique ad iustum pretium, & dabitur iuramentum in litem, ex quo isto casu lumbus in possessionem male fidei, quia conductor sciebat rem esse alienam, & consequenter agatur ad iustum pretium, vt dicit ibi Castren. subdicens esse in practica famoium, & vile.

Conclusio 3.

17 P Vbi familias domum habebat minantem ruinam ita, vt egeret celeri restauratione, offendit eam furore inuarius, qui certa in eadem conuenta promissit infra tres dies fulcire, & infra mentem locum bene reiectum relinquere, non facit, vel

Tractatus D. Vincentij Carocij

Imperitis facie, unde domus corruit, & maximum dampnum passus est paterfamilias, cum enim ab initio refici poruisset pro decem, vix modo pro quinquaginta nunquid tenebatur conductor ad integrum dampnum.

- 1 Vtique sic, ex quo non opera tantum promissa est, sed in tempore, ac videtur promississe integritatem, & fidelitatem, & diligentiam, & paterfamilias cum alio contraxisset nihil ille sic facturum promississet. Caball. de eo, quod intest. sub un. c. 84.

- 2 Ampliatur, vt procedat siue cessauerit per dolum, siue ex culpa, & negligentia, & hoc propter subiectam materiam, & necessitatem imminens periculi; unde tenetur de leuissima culpa. *l. si merces, §. qui columbam, vbi Castren. §. flor. Aret. in §. penult. insulo. & Caballi. in titato loco, vbi ad intellectionem, §. qui columbam, sententia videtur vt non requiratur hęc qualitas, vt quis afferat se peritum, prout Castren. ibi no. sed quod opus, quod suscipitur requirit exactissimam diligentiam ratione imminens periculi, licet extra artificium occurrat.*

- 3 Ampliatur secundo, vt non solum teneatur ad restitutionem pristini ædificij, vel eius æstimationem, sed rerum in domo amissarum, per *l. si seruis seruum. §. si quis insulam, ff. ad l. Aquilam, arbitrio boni viri, vt ibi dicitur a tanta qualitate facti.*

- 4 Limitatur, vt non teneatur ad damna incurra, vel lucra cessantia fore inopinata, puta si paterfamilias domum alij locasset, & tali die lub certa poena dare promiserat, in quam culpa fabri uicarij incidit Caball. in. 179.

- 5 Limitatur secundo stante legitimo impedimento, quo stante habet ad nihilum tenetur, sed si remissio mercedis. *l. si vno, §. vbi inuagat, & l. si fundus, §. si locat. iunge cum his, que poliunt tituli de culpa, vbi de §. c. in l. inuagat.*

Conclusio 4.

- 1 Vbi argumentum locatore ad conductorem, & e contra, *gl. in l. si in lege, §. si domus in verbo, statim, si locat. unde sicut inquilinus sua culpa recedens tenetur locatori ad integrum pensionem, ita e contra locator remittere tenetur si eius culpa conductor recedat, vel vti nequeat, Bal. conf. 325. vol. 3.*

- 2 Similiter sicut conductor non cogitur finita locutione permanere, nec e contra locator, ita arguit Soc. in conf. 50. nm. 7. vol. 1. Sic etiam arguit Franc. Becc. videndus, conf. 45. nm. 2. lib. 1.

- 3 Limita, vt procedat, vbi militat eadem ratio, vel æquitas, alias non. Ronchegali de duobus reus l. 9. in prin. nm. 43. Roland. conf. 69. nm. 23. vol. 4.

Addo ab eis non allegatis in terminis locati & cõducti, gl. 3. in c. 1. de loc. que vult dispositionem illius locquentem in conducente non procedere in locantibus dominis commendat. *l. si in l. si in. nm. 22. Cod. de iust. iud. tollend. vltra Euerard. qui hęc non allegat in loco a correlatiuis, prout videri potest.*

Amplia, vt procedat etiam in statu, in quibus regulariter fit stricta interpretatio. Brun. de leg. 3. conf. 11. in verbo, locatio, ver. 7.

Conclusio 5.

- 1 Sententia lata in actione locati ex causa arborum furum cielarum, petit exceptionem rei iudicatę in actione arborum furum cielarum, nm. 24. pronuncietur non inopidile, secus si pronuncietur actionem ex locato non competere, quia tunc dabitur arborum furum cielarum, *Dia. in reg. nullus pluribus, sub nom. §. lib. 6.*

Conclusio 6.

- 1 Conducti ad murandum possunt transire per fundum vicini sine incurra, & nullo pacto prius precedente. Boer. dec. 322. sub numero 5. Quod facit ad limitationem, lege in vendendo, §. de contrahend. emptio.

Conclusio 7.

- 1 Si primo loco fiat contractus venditionis, deinde eodem loco, & tibi, contractus conductio, dicuntur ad inuicem correlative, & conductor tenetur ad omnes fructus locatione finita, non pro rata pretij exauriati, Rot. Bononiens. nigesimamona, per totam.

Conclusio 8.

- 1 Locatio fieri potest per alium sicut per se ipsum, *Dia. in reg. poss. in prin. lib. 6.*

Conclusio 9.

- 1 Morus proprius Sixti, & Clementis annullans locationes tollitur per contrarium vñum accedente scientia legalitoris. Pute. dec. 1. lib. 1.
- 2 Quę constituto habet locum etiam in locationibus factis in euidentem ecclesiam vicariam, Pute. dec. 42. p. 1.

Conclusio 10.

- 1 Dispositio l. quintus, ff. de dona. inter virum, & vxor. nm. non habet locum in muliere industriosa solita locare operas suas texendo, recamando, l. actando, & similibus modis. Bald. Salic. Ang. & alij, in l. cum oportet, C. de bon. que liberis, in l. cum vxoribus, col. penult. C. quando dies legat. cedat. Abb. conf. 36. vol. 2. Ioan. Lup. reputat: hoc notabile in reposit. rubr. de donat. inter virum & vxorem §. 60. nm. 19. in singulare Aut. Gabr. de praesumpt. nm. 12. concl. 15. Adde bene loquentes Nicuz. in silua sub lib. 4. nm. 24. limita. 6. Port. insutad. Tertulian. circa finem. Soc. conf. 259. in fine lib. 1. Barba. de praesumpt. Cardinalium. par. 1. q. 3. nm. 2. Crot. in l. frater a fratre, nm. 120. de cond. inst. lib. 1. Rip. lib. 3. respo. ff. de c. 4. t. et res. caus. 41. nm. 4. Bello. conf. 17. in fine.

- 2 Limita hæc conclusio, vt fieri debeat diuisio, vt dimidia sit viri, altera, vt vxoris negociantis habitoris, spect. uad. id, quod vxor tenetur operari viro. Ita tenent Alex. conf. 209. col. 2. vol. 6. conf. 24. vol. 1. Barbat. conf. 22. vol. 1. Papien. in forma libelli ad doteum, in verbis, anquam bona paraphrenalia. Benini. ad de pauperiat. q. 8. special. 2. de contract. nm. 24.

Contra.

- 3 Contrarium est verius, vt totum hoc sit vioris, nec in aliquo suo viro communicandum. *Alex.conf. 133. col. 2. lib. 3. Rip. lib. 3. respons. c. 4. Alciat. dicens hanc opinionem veriore reg. 3. prapsumpt. 26. Petr. Gerard. singul. 99. Boer. de cef. 81. nu. 3. Cora. libro 3. Miscell. capit. 5. num. 3. Bello.conf. 17. num. 10. Crauet. confilio 81. num. 4. Valqui. illud. qua. 3. lib. 3. capit. 105. Riminald. ad 5. c. num. 27. In lit. per quas personas, c. num. 41.*
- 4 Seruanda tamen est consuetudo loci. Aleia. in citato loco. Maleard. de probatio. concl. 30. sub nu. 18. Menoch. de prapsumpt. lib. 3. prapsumpt. 51. nu. 35.

Conclusio 11.

- 1 Vndens salarium tenetur a ditione cedere, l. credi. tor. §. iter. ff. de action. emptio. vt ibi habetur salarium.

Conclusio 12.

- 1 Regula, quod nemo inuitus cogitur agere, l. vni. c. nemo inuitus, fallit in inquilino, qui cogitur agere, vt emptor restituat quod accepit gl. magistra, in c. 5. §. in verbo extraneus, vbi additio de restit. spoliat. lib. 6. & tetig. alias superius concl. 11.

Conclusio 13.

- 1 Vidi in facto casum. Quis condixit ad fictum redditus vnius beneficii pro certa responsione annuali, & insuper locatorem mutauit conductori salmas decem grani restituendas in fine locationis, modo accidit, quod locatio non est finita simpliciter in seculum diminuta pensio, an teneatur conductor restituere granum mutuum? fuit allegatum quod sic, ex facta nouatione, ex allegatis per *Alex.conf. 13. col. 2. in l. qui xsum fructum, ff. de verbor. oblig. Hieron. de monet. q. 20. in princ.*

Conclusio 14.

- 1 Agricola, & famuli regulariter presuntur pauperes alij seruientes. *Crauet.conf. 151. nu. 8. Brun. de cessione bonorum. q. 25. nu. 8.*
- 2 Aupia id verum tam si ea eorum artificio viuere. *Brun. vt supra. addit. ad las. in l. ff. consilante num. 146. ff. solui. matrim.*
- 3 Quod facit ad illud quod Tuderiti vidi in facto sepe euenire; disponitur enim, quod pauperes non teneantur ad collectas certe viuentes ex proprio artificio, & nihil aliud habentes in bonis pauperes dicuntur.

Conclusio 15.

- 1 Stipendiatu efficitur cuius illius loci, vbi habet stipendia Bartol. in l. muncipes, §. miles, ff. ad muni. cipal.

Conclusio 16.

- 1 Conductor, emphyteuta, vel censuarius non liberantur a pensione habendo rem pro dereli-

cta, ex quo contra eos competit actio personalis, si eas a tributis, & decimis. Est communis opinio, de qua per Alberic. in lege sed an vtro, ff. de negotijs gestis.

Conclusio 17.

- 1 S' multo refecit in itinere fornamentis mulis locatis ad vecturam, conductor contribuere tenetur, iuxta l. nauis onusta, ff. ad l. Rhod. de iactu.

Conclusio 18.

PRaeicibilis materia est tractatus de poena conventionali in contractu locationis, & eductio. nis apponi solita; ponam aliquas receptas, & approbatas in practica conclusiones.

- 1 Prima conclusio fit. Aut poena adijcitur ratione obtempus, & tunc cum expressum non reperiatur, Indiciis arbitris relinquitur; Aut loquimur de poena loco interesse. Aut adijcitur coarctatui contineri certam quantitatem, ad quam ipsa poena referri posset tunc duplum excedere nequit. Aut adijcitur contraui continenti quid incertum, prout in contractu locationis, & conductionis in aedificando domum, plantando arbores, & similia, & tunc verum interesse excedere non potest arbitrio iudicis taxandum. *Roma.confilio 510. numero 9. quem late comprobat Menoch. de arbit. iudic. lib. 2. centur. 3. cap. 260. Bur. lat.confilio 21. nu. 66. vol. 1.*
- 2 Limitatur haec conclusio, vt non procedat cum ex certa licentia expresse poenam ultra verum interesse promissit, nam tunc illa exigi poterit. Ita *Roma. in allegato confilio 510. nu. 10. Rebuff. in l. vna, nu. 172. C. de sentent. qua pro eo.*
- 3 Limitatur secundo, si ante iuramento, nam tunc verum interesse excedere potest, Ita *Roma. d.confilio 510. num. 11. & ante eum Anchar. confilio 148. ex l. si quis maior, Cod. de tras. act. quem ad hoc propofitum singularem dixit las. in d. l. si quis maior num. 29. vbi Curt. nu. 53. Parpal. num. 70. Bauer. de vi iuramenti, no. 139. Rebuff. in d. l. vna, nu. 572. Menoc. in citato casu.*
- 4 Addo Marant. disput. 7. in fin. Ant. de Petru. in lege c. num. 86. de iurando. Seraphin. de privileg. iurament. privilegio 54. vbi in fine ita concludit.
- 5 Declaratur haec limitatio, vt non possit talis poena quadruplum excedere. Ita *Menoch. in citato loco, nu. mero 35.*
- 6 Subdeclara, nisi princeps sua auctoritate confirmaret, nam tunc quadruplum excedens valet, *Rip. lib. 2. resp. c. 2. in fin.*
- 7 Declaratur secundo haec limitatio ultra Menoc. in suo pleno allegato casu, quod qui cum iuramento promissit poenam, ad eam non tenetur, si fecit quicquid potuit circa illud, cuius occasione promissit, immo omnino excusatur secundum Gram. late hoc disputantem, q. 2. que habetur post eius consilia criminalia attestans hanc esse communem opinionem.
- 8 Limitatur tertio loco ultra Menoch. in citato loco, quod poena conventionalis, in quamcumque lummam apponi potest, si expressum illius quantitates taxata subiungatur. Exemplum in hac locuti & conducti materia. Promissit se mihi librum scripturum, & nisi

N 3 hoc

Tractatus D. Vincentij Carocij

hoc fecerit, ait te pēna nomine mille nummos datu-
rum. Et stipulatio, & stipulatio adiecta pēna vale-
bunt, at si pēna promittatur per verba multiplicati-
ua, non poterit duplum excedere. Exemplum pariter
in hac locati & conducti materia, ut nisi licet scrip-
teris promittis duplum, tripulum, &c. deinceps, hac est
communis opinio Porti, in §. alteri, num. 7. Institut. de
iustit. stipulat.

9 Contrarium est verius, & est magis commune, opin-
propt superius dixi in trac. arbor. form. resarum.

Cui addo Eman. Soarez. in suo thesaur. recepti sen-
tent. littera P. num. 235.

10 Limitatur quarto ultra Menoc. in citato casu, ut sa-
lis pēna ex g. nec peti possit, nisi prius petēs eam, do-
cuerit procius parte adimpletū adimplenda, Rim.
conf. 165. & 176. vol. 1. Brun. conf. 48. num. 9.

11 Limitatur quinto, ut si consistit nullum adesse inte-
rest, talis pēna peti non poterit, cum in illius locum
subrogetur, Alex. in l. 2. §. si. vers. 2. limit. vbi tal-
is. limit. 3. ff. de verb. oblig. & nge. in l. 2. ff. si quis in
ius vocatus non erit. Soc. conf. 263. col. penult. lib. 1. Pedem.
decis. 80. num. 3. & 15.

12 Amplia siue sit promissa pacto nudo, vel alias quo-
modoque scriptum ea lege, ff. de serv. asport. ad quā
Rebuff. ad l. vnic. C. de sent. quā pro con. num. 308. vbi Be-
ren. num. 122. Fernan. ad l. pēna commissa, ff. de contra-
hend. empt. c. 3. numero 20. Forcatel. veriorum iuris
dialog. 93.

13 Vnde debet liquide probari testes, nec sufficit in-
ramento vel officio iudicis. Alex. confil. 141. colum. 5.
Pio. ad l. si quando, numer. 453. C. vnde vi, Craue. conf.
89. Parit. conf. 60. vol. 1. Cagnol. in Liquecent. de regul.
iur. Cephal. conf. 190. num. 14. & 15. vol. 2. & 133. num. 130.
vol. 1. Rimin. conf. 52. num. 31. vol. 1. & confil.
304. num. 8. vol. 3. Alex. conf. 51. vol. 4. Dec. confil. 308.
tal. in l. admoventi, num. 291. de iur. iurand. Borgoin.
de iur. 21. num. 39.

14 Limitatur sexto, ut pēna aliqua peti non possit, si
principalis obligatio non ligauerit. gloss. reputata no-
tabilis in lege 3. in verbo, Saluana. ff. si quis in fraudem
patroni, quam comouit dicit. Socin. confil. 91. libr.
4. in lege 1. §. si vir xori, num. 18. ff. de acq. poss. in §.
suerat col. 8. de adu. omib. Dec. in l. principalibus, numero
3. ff. si tert. petat in l. ceteri conditio, §. si nummos, numer.
30. vbi Dec. num. 20. ff. de. Tiraquel. de constituto parte 3.
limit. 7. num. 27.

15 Declaratur primo, quando ratio annulationis co-
tracūs esset in penali stipulatione, ff. stipulatio ista, §.
alteri, & ibi not. ff. de verb. oblig. Dyn. tal. quidam con-
siliū, ff. codem. Paoz. in c. de bitorom. de iur. iurando,
facit gloss. in l. pēna quā contra, C. de pēna.

16 Declaratur secundo, quando pēnaalis stipulatio
esset accessoria iurata, quia ratio iuramenti si non
valeat ut accessoria, valebit ut principalis, Bart. ad
l. si quis pro eo, col. fin. de fideiuss. Ale. 2. and. confil. 40. col.
3. libro 1.

17 Declaratur tertio, si debitor promissit non allega-
re nullitatem contractūs sub pēna, quia tunc si alie-
gauerit, incurrat pēnam caute. Alex. conf. 32. col. 3. li-
2. Rip. in l. si stipulatus, num. 40. ff. de verb. oblig.

18 Ex quibus euollatur inferitur intellectus ad leg. cum
principalis, ff. de reg. iur. ut procedat vbi militat eadē
ratio. Secundo non procedat, vbi obligatio accessoria
quæritur, quia subsistit sine principali.

Facient adducti per Seraphin. privileg. 116. de in-
rancia, Placeat videre quæ polui ad reg. item quid. par.
4. limit. 8.

19 Hinc postea inferitur, quod agens remedium, §. 2.
de restituend. vendit. non tenetur ad pēnam conven-
tionalis lege promittente Pinell. contra Alben. in
d. l. 2. p. 1. c. 2. num. 26.

20 Limitatur septimo, si per debitorem pēna iam in-
curte reiciatur onerandum hac de causa paulum,
gloss. notab. in l. utique ff. de arbitrii, 1. quam communē
dixit Alex. in l. infamam, num. 9. ff. de verb. oblig.

21 Contraria opinio est verior, & magis communis
Eman. in suo thesaur. recepti sent. littera P. num. 140.

22 Limitatur octauo, ut pēna conventionalis exigi
non possit de equitate Canonica. Rimin. conf. 89.
num. 9. Caputaq. decis. 131. p. 2. num. 3.

23 Contrarium est verius etiam in foro conscientie,
& ultra iustum interesse. Rebuff. in l. vnic. num. 568. C.
de sentent. quæ pro eo. Purpur. in l. rogasti, §. si tibi, num. 5.
ff. si tert. sit. Curt. conf. 69. in fine vol. 2. Ang. conf. 44.
Dec. conf. 396. col. 2. Soc. iun. conf. 23. num. 17. lib. 2. Me-
noch. in citato loco. num. 38.

Addo bene loquentes Seraphin. de mercator. simulo
de desolatorib. num. 2. vbi loquitur quando est iurata.
Balt. de prescript. p. 2. secunda partis principalis, q. 13.
num. 6. Corne. conf. 2. vol. 3. Parit. conf. 33. vol. 1. Rimin.
sen. conf. 276. num. 3. vol. 1. vbi apostill. num. 3. & hac est
commun. opin. Borgin. decis. 15. num. 29. parte 2. de con-
tractibus, Rimin. in l. in citato loco. num. 23. Declarat, ut
quadruplum excedere non possit. Menoc. in citato
loco, sub num. 27.

24 Contrarium dicit verus Alphonsus Aluarez. in
Specu. Romanorum Pontificum, §. 66. num. 3. Burtat.
conf. 53. num. 20.

25 Declaratur secundo ultra Menoc. in citato loco, ut de
equitate canonica pēna non debeat, si nulum ver-
teatur interesse, Grat. conf. 21. lib. 66. num. 76. Cagno. ad l.
si quis maior, num. 152. C. de trasact. Bonac. de equitat.
Canon. concl. 111.

26 Declaratur tertio, ut debitor in foro conscientie
non teneatur solvere, sed creditor licet exigere pos-
sit. Purpur. in l. §. si tibi, num. 87. Andr. ab Enea, in c.
1. num. 340. de constit. & ita procedit dictum Curiet. in
singularibus in verbo, forum conscientie, in verbo, pec-
na. Gomel. in §. 2. medijs, num. 14. de alio. Tiraq. ad l. si
vnuquodque in verbo, reuertatur, num. 191.

27 Declaratur quarto dummodo nō excedat iustum
interesse, Aug. conf. 42. in fin.

28 Limitatur octavo, ut exigi non possit quando est in
fraudem viuarum. Rebuff. in d. l. vnic. num. 573.

29 Dicitur autem in fraudem viuarum, si adiciatur
datione quantitas, & maxime in mutuo. Menoc. in
citato loco.

30 Declaratur ultra eum, si persona non sit solita sce-
nerari, quia tunc non dicitur in fraudem viuarum est
in mutuo, & datione quantitas. Est magis com-
munis opinio, quia in iudicando, & consulendo non
est recedendum. Turzan. confil. 70. Si vero adijciatur
factio, non dicitur in fraudem viuarum, & exigi po-
terit exemplum in hac locati & conducti materia, si
non plantis veris arboribus, vel domum redificauerit, ut
per Menoc. in citato loco.

31 Et in practica videbimus multa instrumenta laborio-
riorum, in quibus promittitur plantare arbores,
adificare

edificare domum, & similia, & passim occurrit.

31. Limitatur decimo, nam conductor indebite expulsus licite petit penam permissam, & reponitur in frustione stante clausula, rato manente pacto l. si fundo, vbi bonus tex. in materia, C. loca.

33. Amplia limitatio, ut possit non soluere pensioem, & retinere pro pena, & gratis fruatur fructibus conduktis, d. l. si de fundo, vbi notant omnes, C. locat. vbi bonus tex. in materia penae in hac locati & condukti materia.

Conclusio 19.

1. Donec pensio currit, non potest considerari negligentia non petentis pretium ad no. per Rogerium de praescrip. par. 3. num. 5. Hier. Magon. Rot. Lnc. 3. l. num. 10.

Conclusio 20.

1. Equitans cum equo conducto pro aliquo negotio peragendo licite possit equum pascere per bona per viam reperta, & colligere vvas, & alios fructus pro se sustentando, non autem poterit alportare, caput. vni. si de pace tenenda, de vrbibus feudorum, quam singularem dixit Rom. fing. 232. in perigrinarijs.

Addo vltra eum Deute. c. 23. ad idem de discipulis colligentibus ipicas. Marc. c. 12. & in Can. discipulos, de consecr. dist. 5. gloss. in Cano. omnes dist. 1. & vltra Rom. in citato loco tradit Alber. in leg. fr. C. ad leg. Agui. Cassa. is confes. Burg. rub. 1. nu. 1. ver. & intelli. q. praedicta, & ita de consuetudine seruatur. Vero. nen. de seruit. rub. praed. c. 20. de mess. & vindemia.

2. Amplia, & declara simul, ut comedere licet, & pascere equum etiam extra necessitatem, alportare autem non licet nisi tempore necessitatis, & quatenus ipse suadeat. Fel. in c. omnes, colum. fin. dist. 8. Rip. in l. de m. num. col. 2. num. 3. de dam. infest. Cagno. in l. que propter, nu. 5. ff. de regul. iur. Didac. praescrip. q. c. 37. ver. 8. probatur.

Conclusio 21.

1. Si Monasterium, vel hospitale (prout in multis locis obiteratur) conveniat cum aduocato pro eius salario annuali de tot salmis vini, & grani, si ille reperitur minus sufficiens, vel ignorans, erit locus poenitentiae. Thobi. in ff. quibus modis re contrahitur obligatio, nu. 36.

Conclusio 22.

1. Locans praesumitur scire conditionem condukti. Joann. Perret. ad l. qui cum alio, ff. de reg. iur.

Conclusio 23.

1. In generali obligatione omnium bonorum apponitur in contractu locationis venditionis, vel limitis, venit res locata. Negufan. de pign. part. 2. memb. 2. num. 23.

Conclusio 24.

1. Occurrit in facto. Conduxit quis operarium ad euacuandum puteum pro tot pro quolibet pede, nec fuit expresse de quo genere pedis puta a pertica, prout in murando, vel a matrone, vel in pede comuni, & de hoc fuit responsum cum dubio, etiam pretium intelligitur de communi, l. precia rerum, ff. ad l. Falcid.

Conclusio 25.

1. Coniux habitando domum alterius, vel vestibulum, venditiga, l. vestitusque soluendo pro eo, ministris eius donatio, non locatio praesumitur deducit Petr. Duen. reg. 221. nu. 13. potius superius, p. 1. de praesumptione ratione sanguinis.

Conclusio 26.

1. Dispositio l. 1. C. de contra iudic. an procedat in contrahendo locationis, & conduktionis.

Conclusio 27.

1. Textus est in locati & condukti materia loquens, quod si proxeneta recipiat aliquid Philantrophiae nomine, non competit actio locati, vel condukti, vbi Accurs. Philantropiam salarium exponit, vel potius suae negotiationis tractatus, & laboris, vulgo senfalaria.

Conclusio 28.

1. Acquisitum dicitur ex labore, & industria locat. do operas suas, non autem titulo donationis legatue, vel alio gratuito modo, & haec est communis opinio. Pirr. Angelber. super consuetud. Marehian. in de soc. inter. v. v. & x. c. 11. Facit ad statuta, legata donationes, & huius generis & similia.

Conclusio 29.

1. Contractus super annuis redditibus, pensionibus & appensionibus valent, & liciti sunt, & forenses adiecta de eis non comprehendunt. Franc. Marc. de off. 2. l. p. 2.

Conclusio 30.

1. Percipiens fructus a colono illius anni praesumitur retr. o semper possidere. Bald. ad Specul. in titul. de probat. ver. sed quero qualiter dixit ad modum notandum Cremen. sing. 133.

Conclusio 31.

1. Artifex conduktus non potest cogi praesice ad faciendum, sed liberatur soluendo interesse quo iuuus in allegacionibus facti. Jo. And. q. 14. ad l. si item pratio, ff. l. ff. loc.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Conclusão 2 c.

¹ **P**restatio mercedis excusat a dolo presunto. gl.
in l. quicumque, C. de servitut. fugit. in leg. 1. §. 1. ff. de
recept. Aliis. de Alber. sing. 183.

Conclusão 22.

7 **D**E cutionibus, quas vulgo postecas appellant habetur in *l. iudicibus, c. de iur. publ. lib. 12. Menoc. de arbitr. iudic. cas. 220.*

Conclusie 33.

Cultura vna dicitur totum biennium in locis, in quibus granum omni anno non seminat in locis post collectum granum seminat in legumina, vel milium. Bart. & Doct. in l. disortio, §. quid in anno, ff. de l. i. m. s. p. in verbo cultura. Lironi, de fruct. conclus. 35. & p. enim sunt instrumenta laboriorum pro vna cultura, ff. de reced. l. Meno. lib. 3. praef. imp. §. 5. n. 13.

Conclusio 34.

Si inquilinus soluat pensionem ante tempus, potest petere cantonem de ea restituenda, si re condita comode uti non poterit. Bald. in l. ipso. C. de ind. vid. fol. per tex. in *Antib. cum restituam*, C. cod. commendat in facti continguntia. Marc. Mani. ap. Berg. 96. dicens ita in facto obtinuisse.

Conclusão 25.

S'tu operarum nihil eg-ns victus precibus paupe-
ris eum conduxisti, poteris operas immoris solue-
re,quam si te rogasset, siluilem *verb-emptio*, §. 7. qd.
mendat in foro cōfiscant. Dom. Soto *de iust. & iur.*
lib. 5. q. 2. art. 1. col. 4. circa princip.

Conclusiões 36.

Commandatur admodum apud sanctos, & iustos homines conduſto; & mercedis debitum reſertur. Dicitur Hieronymus de vitis patrum, tu de caritate relati per And. ab Exe. in *proem. conſtituit, ſub numer. 48*. Tres ſancti viri conduxerunt legeſum mendum; & cum vnus infirmaretur, tranſiuerunt ad domum, dicentes, oſos iſtemus, in fac orationem tuam, & mēte: iam finita obtulerunt partem mercedis, ille reſcuiſit dicens nihil laborauit, nihil debetur, orta contentione acceſſerunt alii ſapientius, vnus ſenex, qui declarauit deberi oranti mercedis portionem, quippe oratione perfeciſſet, quod alij opere manuali fecerunt: commendatur apud Ariſt. *lib. moral. g.* de muſico conduſto ad canendum in nuptijs, qui cum eeciſſet, petenti mercedem ſuit replicauit, mercedem ſoluite, & voluptate pro voluptate dediſſet: habetur apud proverbium reſum. in verbo, par pari reſerre: Pariter laudatur apud Demophil. *secu in quadam Philippica*. Quendam cōduxerat aſinum ad portandum res Athenas, ſolis ardore affi- cuſ non repertus vmbraſi poluit ſe ſub corpore aſinici, ſe oppoſuit aſalo, contentendens adinuenire

an eiſet locatus affinis, vel vmbra eius, *libr. præterea,*
verbo affini vmbra.

Concise 37.

Tractatus iste, & materia locati & conduci per-
tinebat in Vrbe Romana ad præfectum vi-
lum, prout est tex. notatus in L. 3. §. *fin. de off. præf. vi-
gil.* ad cuius intellectum nonnulla perpendemus, id
est, enim quod præfectus vigillum tota nocte ober-
abat cum hamis, & dolabris calcatus, hama enim
instrumentum est ad reprimendum ignem, & incen-
dia, Plii ad Traianum. Et alioquin nullus in publico
suo loco hama.

3 Et hoc in iure clare colligitur in *Instrumentis*, ff. de fund. instrum. *instrum. legat.* ubi bis inter incendiorum remedia barnas enumerat. Vnde legas barnas, non hamos, prout multi ineptie (ni fallor) loquuntur.

3 Legitur etiam calcatum, melius fortasse legendum
 esset calcitru, seu manus calcitru, calcibus muralib,
 armatum, ut sit senius, praefidum vigiliu observare
 de nocte per Civitatem cum calcibus muralib, =
 hamis, & dolabris, Tactus lib. 19. Paulum inde morae
 dum ex proximi agris ligones, dolabra, & alij fal-
 ces ita lae quae conuectur: nam he fales leuebant
 contra iucunda. Dolabrum instrumētum quo re-
 tringuntur quae coerent. Columel. lib. 3. quae falce
 amputari non possunt acuta dolabra abradit. A. Cui-
 se d. 9. finit. inter arborum genera enumerat nullo in-
 digne (ut opinor) exemplo. Admovent, id est corripit ex
 ce in q. = num. 185. de consil. Capitulū quod pa-
 ter in tex. habet, innotio, capitur apud Iuriconsulū
 dupliciter. Primum pro eo qui parat libros ad icolas
 filij nobiliorum, prout clare exponitur per Iuricon-
 sultū quē in l. si collectionem, ff. de munim. tradit, ex
 quo habet quid quo honore, & gravitate filij nobi-
 lium accedebant ad icolas: & designabantur enim de-
 ferre libros, led vtebantur ministerio alterius ad id
 specialiter deputati, prout ibi habetur.

4. Aliero modo accipitur caparius pro eo, qui locat operas certa mercede conuenia ad conferendum panis, & vestimenta in balneo capitur in hoc conuetu, prout est de iuribus, & verbis ipsius facillime collat. Idem tenet Suer. in Nerone. Et considera est illo textu, quod maior pars carae ipsius praeficit vigillum praebat circa conductionem diuersi generis, & de nullo magis incendum dubitabatur, quam de iniquis, prout ille textus clare deponit, & poudera ad quod vile exercitum decedebat officium praeficit vigillum, namque totius ciuitatis curae erat, & in grauioribus admodum verlabatur, & tamen veniebat ad quaedam infima, ne balnearioribus lubriperetur vestimenta pro capariis, vel eorum culpa, & defectu.

Conclusions:

ERant multi soliti locare operas ad varia exerci-
tia immunes, & exempti grauioribus muni-
bus, prout maiores, qui locant operas ad menur an-
dum, de quibus loco diximus. Optiores, de
quibus in materia ista locuti habetur inuenio in lege
h. c. de locat. ubi iuxta terminus locati, & conducti
Accur. c. ponit, qui duobus temporibus minabatur
pro mercede re vera, & proprie magis loquendo ad-
pellantur

pellantur hi milites, quot decurio, aut centurio optat sibi rerum priuatarum ministros, quo facilius obeat publica officia, prout ex Festo, Varro. & alijs colligitur. Caplarij, de quibus sup. Medici valetudinarij, de quibus in hac locati materia suo loco diximus. Veterinarij espositi Accur. qui fodiant aurum, vel argentum, melius, & ad propositum tractatus locati, & conducti, dicamus animal veterinarij dici equum ad velturam locari solitum. Vnde veterinarij, qui huiusmodi equos locari solitos ducit, appellantur enim veterinarij medici, & curatores huiusmodi animalium, & de his loquitur L. C. de quibus etiam meminit Columell. lib. 6. r. 8. & alij, de quibus in l. fin. ff. de iur. immunijs.

Conclusio 39.

- Q** Vi in alio fundo venatur domino prohibente, non tenetur ad restitutionem animalium, vel illius, cum precium sine aestimatione, tenetur tamen ad damni aestimationem, quod per eam dominus, vel conductor habuit, sique fecit per apprehensionem, latet Couat. in reg. repetiturus, p. 2. §. 8. num. 1.

Conclusio 40.

- A** D l. si tibi, §. lor. est tibi, lor. ex. in l. si tibi, ubi colligitur potabilis limarij ad tractatum de co. coherencia cōtra tus, quod pactum appositum iuxta contrarium non veltur. eus coherencia, quando tendit ad vtilitatem tertij, quam l. dixi ad hoc valde notabilem, Ang. & Cur. in l. legem, n. 21. & in l. petens, n. 47. c. de pass. Al. lib. 1. parergon. c. 4. in rub. de verb. obl. n. 15. ad l. bone fidei, c. de pass. iacob. de Nigris, in d. rub. n. 43. i. in d. n. 72. & 78. Buttigell. ad l. de al. n. 46. it. p. err. per late Caball. millelog. 232.

Conclusio 41.

- E** Venit in facto casus. Quis vniuersalis ficticius, vnius loci ad metendum granum conduci, ut opus ad metendum pro cetera mercede, qui opus adimpleuit, & petere tentauit suum locatore, vt mercedem prestaret, iam illud fecit, & ille infelix remansit nuda mercenarius sine mercede, perquisitum eundem repertum carcerari fecit, dubitatur de expensis, sunt declaratum factum esse animo truffandi, & ob id teneri ad qualicumque expensas.

Conclusio 42.

- P** Resumitur quis melior, & sufficientior, qui habet manus salarium, Abb. in c. clerici, col. 2. in rem. d. de iud. Seraph. prim. in r. m. n. 47.

Conclusio 43.

- E** Venit in facto casus, quod fuit factum instrumentum laboris, & promissum reipodere per colonum de medietate omnium fructuum, & hoc pro pluribus annis, dicitur tamen colonus fortasse domino volente, qui sunt laboris conuenit colonum, vt det medietatem omnium fructuum, quousque anni laborio durante, dicit colonus, non teneor amplius, quia tempore debui diuisio fructuum, nec ad presumendum, quod non receperit portionem tuam, & passus iueris per me fructus, ita bene iudicatum vidi.

Conclusio 44.

- N** Otabilis est conclusio. Si loco rem arbitrio tuo, excubaberis, si male facias, dummodo facias pro ut in tuis, in quibus negligens seemo est Bart. dices hoc admodum notandum, in l. c. num. 5. ff. de sol. sum. Ang. & ibi in add. in verbo, depositum, num. 6.
- L**imita id verum, si tempore commissionis erat negligens, sed si post colligitur a Bal. in l. c. num. 1. c. oppo. 1. c. de his, qui pauerunt nomen per l. si cum Cor. & l. cum quis, ff. de sol.

Conclusio 45.

- O** Blatio, vt releuet, est facienda per conductorem ad euitandam mora, & debet esse integra, prout alias diximus, Item facta per conductorem de pretio fructuum ad estimationem vnius anni, & locator non volebat ad estimationem vnius anni, non releuet, quia non conueniebat de tempore. Ita. in l. qui Roma, §. rebar, d. n. 4. ff. de ver. oblig. & ita tenuit Rot. in vna Hilpalensi locationis, vt per Captaq. de res. 269. p. 2. dicit latius (Leo dante) in tract. deposit. q. 2. ubi videre placeat.

Conclusio 46.

- C** onductor, emphyteuta, & similes a domino requisiti ostendere tenentur, quae bona habebant in tali loco conducat, alia omnia praestantur conductibili, & ab eis expelli poterit. Specul. de emphy. §. nunc aliqua. ver. 76. cuius opinionem dicit vltiore in Bal. conf. 365. l. 2. Tuiorem Soc. conf. 165. in 4. dub. lib. 2. Crau. r. n. 17. in §. Nat. conf. 3. n. 8. & 9. R. u. conf. 55. in 4. lib. 1. post Alber. in l. Titius heres, ff. de alt. emp. ubi Fulg. de hoc dicto admodum licetur, & per eum conf. 227. & haec est communis opin. Magon. Res. Flor. 2. n. 10. ubi dat pro cautela, vt ostendatur alia quae bona deteriora melioribus omisit, & domino incumbit onus probandi contrarium.

Limita in factis antiquis, sed in recentioribus. Iacob. a S. Georg. in send. vers. distique vassalli, l. 2. num. 25.

Conclusio 47.

- R** egula est ex l. traditionis c. de pass. quod traditionibus rerum dominia transferuntur, in maiorem autem locati, & conducti, dimittitur duobus modis. Primo fallit, quia conducendo dominum transfertur, vt suo loco diximus, & ita l. quedam mulier, ff. de rei vend. Secundo fallit, vt loco ubi rem, postea vendendo, vel donando, transferatur dominium sine traditione, ne §. interdum passit de rei d. inf. Vnde traditio facta ex tit. inhabili operatur transiuentem dominium, d. §. in terdum.

Conclusio 48.

- S** epe occurrunt leuio operarum in hac locati, & conducti materia, in quarum diuisione vari fuerunt antiqui, & recentiores iuris interpretes, quidam enim duas tantum constituunt species, officiales nempe, & artificiales, officiales, quae non in arte videntur, in officiis versantur, & perituum eius, cui debentur, potissimum attingunt, vt allocare dominum de ambulatione ad aliter dominum egro animo, vel corpore, doctus, finis sermonibus, & colloquijs oblectare, & similia, quarum natura, & proprietates esse videtur, vt aliter de his non possunt, nec ad egregium extraneum tra-

leuat

Tractatus D. Vincentij Carocij

seunt, imo nec ad filium ut multis placuit, prout inferius citabo, & alia superius dixi, multa exempla ponendo, nec in eis duo rei credendi constitui possunt. Artificiales, quas nonnulli fabriles appellat, quæ aliquis artis propriæ sunt, ut Medicus, pictor, & similes, harum diuersa est natura, ut delegari possint, & ad hæredes transeant, & duo rei iure optimo constitui possunt, & hæc dicuntur certæ, illæ vero incertæ. hæc Hortoma. in suo comment. verborum iuris, in verbo operæ. Zaf. post Bar. & alios in l. si non fortis, §. libertus. ff. de condic. indeb. Cora. in præf. Ladmon. di. 23. de iur. iur. Roncheg. ad l. 5. m. de duob. reis.

Et ad propositum materiæ locati, & conducti, de qua agimus, addunt alij operas gratuitas, quæ & conductis opponuntur, quæ præstantur a clientibus, alumnis, hospitibus, amicis, collectaneis, educatori. bus, & similibus, iuxta illud Terentianū, Thesipbonem doce, ut patri deat le clientibus, amicis, hospitibus operam præstasse. Et operas locare dicitur is, qui laborat, vel operatur, cui autem præstatur opera conductor dicitur, conuertitur autem figura in operario, nam is, qui operatur, dicitur conduxisse operas & domus, ad quem opus pertinet, dicitur locasse, gl. in l. 2. c. loc. licet male alias contrarium tenuerit, in l. 2. §. si conseruatis, ff. ad l. Rhod. de iactu.

Conclusio 49.

Mutuas pro refectione domus præfertur alijs creditoribus. Interdum, ubi gl. & Bar. ff. qui pot. iur. l. creditor, ubi no. omnes, ff. si rer. prt.

Ampliatur ista conclusio vltra scribentes in dictis locis ad propositum materiæ locati, & conducti; ut habeat locum etiam in mutuo, operario, vel fabro conducto ad ædificium reficiendum de mandato domini ipsius ad lic. l. si ventri, §. 2. ff. de priu. credi.

Et habet triplex privilegium. Primum tacite hypothecæ in re. Secundum prælationis omnibus creditoribus etiam balentibus expressam. Tertiū est priuilegiū personale, ut no. in d. l. interdum, per Bari. & alios.

Limitatur, ut multa requirantur, ut locus sit. Primum, quod specialiter sit factum mutui ad refectionem talis rei, sicut si simpliciter, licet postea ex eo res resecta sit. Secundū, quod sit conuersum in refectionem, sicut si in alios vtus, quod seruus, §. sed & si sit, ff. de rem. verso. Tertiū, quod reparationes extent, & appareat gl. in l. si de eff. bono. Quartum vt sit pro rata, pro qua est facta restructio; nam si mutuū excedat refectionem, exsuperum non est privilegiatus, l. si an si ff. de exerc. vbi alleganti totam pecuniam incumbit onus probandi. Quintum, vt pro sorte principalis, non pro pena, interesse, vel viuris. Call. & in l. ideo condempnatus ff. de compens. Sextum, quod creditor sit Christianus, sicut si iudeus, vel similis. Rip. in l. si ventri, §. 2. ff. de priu. credi. quia his clausa sunt omnia privilegia. Auth. item privilegium, c. de heret. cis, & dix. Dyn. in reg. l. qui prior, num. 7. lib. 6. Ne gl. de pig. memb. 2. p. 5. num. 4. qui in hoc sicco pede pertransit, prout videre potest. facient notata per Me. noch. de arb. iud. lib. 2. c. 2. c. 2. c. 181. num. 32.

Conclusio 50.

Solutio in est verbum ad materiam locati, & conducti, pro salario, & mercede lapidum in alieno fun-

do excisorum, quasi fusi domino pro solatio aliquā perfoluendo in sit ita recte legendum videtur in l. venditor, §. 1. ff. remm. prad. licet ibi. Accur. aliter dicat, nec in hoc bene appellatur, & alibi solatium aduocatorum salarium, l. 3. l. 5. & l. 6. de aduoc. diuer. iud.

Conclusio 51.

Reliquorum appellatione veniunt etiam quæ erant penes colonos, l. offitius, & ibi gl. no. §. de leg. 3.

Conclusio 52.

Conductor, seu locatarius, qui dicit contractum nullum, non excusatur, nisi offerat mercedem locatori, & deponat, l. 2. §. fin. c. de iur. iurphy. & ita tenuit Rot. in vna Bononiensi locationis, vt per Caputaq. decis. 118. p. 2.

Conclusio 53.

Depositum non releuat, quod alias releuaret, nisi factum sit cum omnibus accessibus & pensionibus, gl. in l. 2. c. de iur. Alex. conf. 75. n. 8. lib. 7. Crau. conf. 106. commendat Fusi. littera D. num. 31.

Conclusio 54.

Vidi in facto instrumentum dotis, in qua promissa sunt pro dote res, & insuper inferuire pro famulo pro annis sine mercede, & salario, & vidi dubitari, si ista promissio sit facta primo marito, si vxor transeat ad secundam nuptias, an ista promissio cen. seatur repetita.

Conclusio 55.

Conductor non tenetur ad pretium quanti plurimi ex allegata mora in non liquida. Bal. in l. acceptam, in 6. oppo. c. de iur. Alex. conf. 49. colum. 1. vel. 2. Atti. decis. 205. per l. 2. c. de iur. iur.

Conclusio 56.

Conducens operarios singulis diebus pro certo salario intelligitur de summo mane vespere, non de die 24. horarum, vt nocte quoque comprehendat. Azo. in summa §. de oper. libert. Alber. in l. moræ, ff. de ferij, vbi Alex. iaf. & alij. Fel. & ibi Decan. resp. consulti, de appell. idem Fel. in cap. si perfoluens, de bo. mi. id. & in c. cles. §. Maria, columna 18. vers. quinta declaratio de consens. Cott. hoc commendans in verbo, diem, in fine, late Tiraque de retrac. Lignas. §. 1. glo. 11. n. 11. Vnde nocte adueniente oper. relinquere possunt; facit. l. 1. c. l. m. d. de oper. libert. & l. 2. ff. de annu. leg.

Conclusio 57.

Pactum francandi soluitur morte, vnde si dicatur, licet talia bona francare infra decem annos, & quandoque conductori placuerit, talis facultas non transit ad hæredes conductori. Sebast. Medic. de mor. 1. omni. 47. posui in traß. beneplacit. Vnde beneplacitum non transit ad hæredes.

Conclusio 58.

- S**I quis conducat gabellam a ciuitate, quæ sit immuni-
as pro rebus a se emptis, non tenetur ipsa ciui-
tas soluere gabellam, cum non præsumatur abdicaf-
se ius iurisdictionis, & sic ius exigendi gabellam
contra se ipsam. Bar. in l. iurisdictionis, §. si quis, ff. de public.
Bali. in l. si emptor, C. de hered. vel al. vendit. Afflic. de
off. 3. §. 9. m. p. iacob. Menoch. de præsum. lib. 3. præsum.
44. m. c. 1. ad materiam l. si mercedem, §. si, ff. de all. em-
ption. & suo loco quandoque diximus, vbi Bar.
n. 2. not. quod vendens fundum saluo iure coloni in-
telligitur de omnibus alijs, præterquam de ipso ven-
dente.

Conclusio 59.

- L**ocator recipiens pecuniam a conduttore ante
tempus præsumitur in causa mutui, & adueni-
te tempore conuertitur in causam locationis, vt de-
ducit But. consil. 65. posui iam in tractat. de positi. q. 87.
quis contractus in dubio præsumatur dicendo, iuxta
hanc pecuniam pidenem placeat videre.

Conclusio 60.

- T**EXTUS est reputatus singularis in l. fortissimi, &
in l. nulli, C. de rogat. militat. anon. lib. 10. vbi
Bar. & Ioan. de Pla. notant, quod si res publica tenetur
soluere salarium alicui feruenti sibi certo tempore,
& illud obtulerit, ipse verò accipere noluerit, & sic
fuerit in mora constitutus, licet postea interpellet re-
publicam vt soluat, non constituitur res publica in mo-
ram, nullo modo amplius tenetur, licet pecunia
in individuo adhuc exeat, & ibi dicunt, quod est spe-
ciale in Communitate, nec debet tradi in consequen-
tiam. sequitur Alex. in l. si feruum, §. sequitur, in vltimo
notabili, §. de verb. oblig. Roman. l. quod re, §. si ter. per.
& hæc est communis opinio. Sal. in l. q. prætor, §. aliquā-
do, in 1. not. de non oper. nunciat. Gabr. Saraina in addit.
ad Matth. not. 128. in fine. Vnde fortasse inferri pos-
set, quod si condutor, vel colonus tenetur ad corbes
frumenti in tali tempore, si offerat, & ille recusat re-
cipere, non erit locus depositioni dictorum iurium,
ius singulare comprehendendum, licet gl. ibi sentiat
contrarium loquendo de Alberto Calui, qui studiose
differbat recipere, quam gl. sequi videbatur Bal. rol.
6. in l. non dubium, C. de legibus, tamen communis est in
contrarium, vt dictum est.

Conclusio 61.

- O**ccurrit quandoq. in factis. Quod tibi equum sim-
plicem, an sit mutuum gratuitum, an locatio
ad vecturam, & in solito locare, non videtur dubium
ex alijs dictis, sed in alijs multi teneuerunt in spicien-
dum qualitate personarum, quod licet equum ciues mu-
tuant tantum.

Conclusio 62.

- E**Rant & in hac locati, & conducti materia, homi-
nes, monitores appellati a l. C. in l. instrumentis, ff.
de fund. instrum. prædicti a colonia operarijs conductis,
ne negligentes sint, vulgo (loparini videntur) de quib.
Columel. lib. 1. c. 7. faciunt multi tempore mediū in

maritimis habentes possessiones multas, & operarios
plurimos.

Conclusio 63.

- D**'positio Clemen. causam, de elect. vendicat sibi
locum in nominatione faciendi inquilino gl. in
d. Clemen. in verbo, habet art. per l. 4. §. si domus, ff. de dam.
in sol.

Conclusio 64.

- P**ublicis officialis potest proseruitio iustitiæ acci-
pere bona, & res priuatarum personarum datæ
publico mercede. l. 1. C. 2. C. quibus ex causis seruis pro
liberatis, & ibi Bal. not. Item si veritatem, §. 1. ff. de
rei vend. l. si locus §. 1. ff. quædam ad. seruit. amittat. Ioan.
Andr. ad Spec. in tit. de exaction. sententia, in fin. Rom.
consil. 310. Ang. consil. 36. Bart. in l. imbrum nullam, C. de
fac. sanct. et cl. Alex. ad Bar. in l. 1. C. de oper. a colliatore
libr. 1. 1.
2. Amplia, vt possit capere etiam personam ad deca-
pitandum. Bar. in l. si. §. si. ff. de pig. n. all. per §. si deo-
nari. auth. de sanctissimis r. p. & est communis opin. vt
ibi per Alex. in addit. littera C.
3. Declara in persona vili, vt per Bar. in d. §. si.
4. Subdeclara de persona vili, nisi sit eligiola, vel per-
sona honesta, & hoc attendi debet. Bal. in l. si. Cod. de
extern. rti indic. sed hodie omnia corrupta sunt.
5. Declara secundo, vt mercedis solutio non sit in visu,
gl. in d. locus, §. si. Bar. in d. §. si. vidi tamen sepius, &
vt plurimum obseruari, quod camerarius soluat, ne
deius assensu assensio, & sentit Iul. Clar. in præf. §. si.
q. 95. vers. ad pon. quod in ciuitate.

Conclusio 65.

- S** Doctor eligatur ad duplex officium, duplex de.
bet habere salarium, non in Authenti. vt iudex sine
quoquo suffr. Albe. Bal. & Paul. Cast. in l. qui duobus, per
illum tex. ff. de cond. & dem.
2. Adde bonum tex. in l. talis, §. Stichus, ff. de fidei com. li-
bert. Abbas r. cum olim, rol. 2. de re iud. Bal. in l. si adfri-
ptum, C. de app. Sebail. Medic. reg. 3. n. p. 1.
3. Ampliatur idē etiam merito proportionabiliter, si duo
subeugent loco vni. Albe. per illum tex. in l. li-
nos, C. de aduoc. diuersorum iudicum.
- Ampliat secundo idē esse in famulo apothecæ,
postea notario creato, qui conuocando instrumenta a
pothecæ habebat duplex salarium, Rom. consil. 25. Fe-
lin. in r. cum olim, n. 3. de re iud. Pont. de alimen. rap. 16.
n. 7. Paris de fidei com. in verbo, salarium, vbi pulchre lo-
quitur.

Conclusio 66.

- D**ominus a gri potest culturam a gri omittere, &
ad priuatum reducere, & pasculum locare, l. 12. et
3. c. de pascuis publ. lib. 10. late Couar. præf. q. 4. 37.

Conclusio 67.

- L**ocatione propriæ habitationis admissa, cæteræ
prohibet, censetur. Pute. dist. 2. p. 1.

Conclusio 68.

- S**I Nauta promissit vendere a liquis merces, vel homi-
nem in nauis deinde reperitur in nauis, præiun-
tur

Tractatus D. Vincentij Carocij

tur in factum in excusationem præcedentis actus. Ite plures casus considerantur Benuenuti. Strac. de mercat. tit. de nau. p. 3. m. 23. Soc. in l. 2. col. fin. ff. de condit. et demon. Menoc. tangit de præsump. lib. 3. præsump. 49. n. 8. præsump. 36. in fin.

Conclusio 69.

- 1 Loca prohibita, & conduci prohibentur, gl. in l. cetera. §. hoc senatus, ff. de leg. 1. Doctor. in l. 3. C. quæ res vend. possunt. Ales. in l. generaliter, §. cum autem, m. 4. C. de instit. & subtit. conf. 131. m. 2. vol. 5. Ruin. conf. 33. m. 11. conf. 174. m. 9. vol. 1. Soc. conf. 56. n. 7. volum. 3. Nat. conf. 201. m. 4. vol. 1. Ceph. conf. 109. n. 7. Bero. conf. 240. m. 17. vol. 1. in c. ad nostram, m. 5. de empt. & vend. Paris. conf. 81. m. 33. vol. 3. Sebast. Medic. de reg. iur. p. 1. reg. 9. m. 50.

Conclusio 70.

- 1 Vniuersitas, quæ locauit aliquod ius, non tenetur ex al. quo delicto commissio per suos conductores licet eos prohibere potuerit, & non prohibuerit. Euge. conf. 86. vbi loquitur in conductoribus falsi inquititis, qui talia forentibus vendiderunt contra formâ Motus proprii.

Conclusio 71.

- 1 Constituens pro aliquo possidere iuris ministerio efficitur colonus constitutarius, quod procedit etiam si constituens possideat per alium, puta per colonum, quia colonus ille etiam ignorans sit colonus constitutarius, Bart. in l. quod uero, p. 4. ff. de acq. poss. Eug. conf. 75. m. 31.

Conclusio 72.

- 1 Vbi intratur frequens csa Florentiz super apothecis cõductis, & acquiritur per vium iustitiz, prout in statuto Ang. conf. 2. in fin. cuius effectus est, vi habens tale ius, & pensionem soluit, expelli nequeat ratione prioritatis quæ sit. Soc. conf. 50. m. 13. lib. 4. quod ius an sit reale, vel personale. Castr. conf. 143. lib. 1. in ao. uis, & habet se ad instar domini super necet parum difflans ab emphyteusi. Magu. Rot. Flor. 112.

Conclusio 73.

- 1 De legitima non detrahuntur salaria, & impense medicorum, & medicamentorum, ex l. quod in uxorem, vbi Bal. C. de neg. gest. Rol. de lucro dotis. q. 64. m. 6. Thob. Nonius, conf. 18. m. 4.

Conclusio 74.

- 1 Doctor salariatus debet habere etiam domum a publico, l. 2. §. sed & Cains Scipio, ff. de orig. iur. vbi debet esse in loco celebri, non temoto. Commentat. per singularem Rom. sing. 82. 2. Addo, quia domus doctoris est ciuitatis oraculum. Cic. libro 1. de oratore, Barb. in proem. Clem. in 2. lect. m. 48. Cagn. in l. 2. m. 475. ff. de orig. iur. & semen recu. sans recipere salarium amplius petere non potest, l. fortissimi, C. de erog. milit. annon. lib. 12.

Conclusio 75.

- 1 Locator, vel conductor promittens in instrumento, per hæc verba, promette di pagare alla fine di ogni sei mesi in pace, & senza lite, rimesso ogni lite, & contradiçione, non poterit petere consilium sapientis, & tolli ut omnis citatio, & est ipso iure cõdemnatus. Mari. Anguil. conf. 59. m. 22. venit Caputaqueni. dec. 205. & seq. lib. 1. Bogn. dec. 28. m. 13. par. 2.

Conclusio 76.

- 1 Conducens domum relative, secundum quod St. pronius conduxerit, nisi constiterit de tali condicione, nulla erit conditio, nisi appareat contrarium ex actis. Castr. in l. 1. C. de instit. & subtit. tal. in l. admonendi, lect. 1. m. 39. de iur. iur. Bald. conf. 99. vol. 1. Alex. conf. 23. m. 9. lib. 7. conf. 87. m. 7. lib. 6. l. al. in l. Marcellus, m. 14. ff. ad Treb. Sebast. Medic. p. 1. reg. 10. m. 30. & n. 76. vbi alios cumulat.

Conclusio 77.

- 1 Executori testamenti salarium debetur. Aret. de testamen. in verbo executores. Vinc. Franc. dec. 122. in fin. par. 2.

Conclusio 78.

- 1 Barones debent habere ætarios ad conseruandũ fructus fundi dato competenti salario. Vincen. Franc. dec. 128. nec vasallo denegare possunt, licet fundum per se, & maiorem fructuum partem percipiant, quam si locasset ut per eum, vbi haberet etiam, quod Baro dicitur nobiliter viuere, si colat agrũ manib. proprijs, nec dat ad laborium, & licet postea fructus vendat, non per hoc dicitur mercator.

Conclusio 79.

- 1 Castellani prohibentur esse attendatores locord vbi sint castellani ratione repugnantie. Franc. Marc. dec. 7. p. 1.

Conclusio 80.

- 1 Porritori litterarum, seu corrierio salarium non debetur si alias per illa loca esset iturus, alias secus, & taxabitur arbitrio iudicis, si non erat conuentum quod actione locati petitur. Bal. in l. salarium, ff. mand. Fran. Marc. dec. 315. p. 1.

Conclusio 81.

- 1 Locatio de re turpi, vel contra bonos mores non valet. Vnde si te conduco ad bellum illicitũ, non tenor tibi ad promissa. Bal. in l. si fideliss. C. m. endat.

Conclusio 82.

- 1 De messe, quam Agricola præstant pro iugo Bos, an procedat in iugo mularum, utique non Guid. Pap. in facti contingentia q. 470.

Conclusio 83.

- 1 Intimatio facienda inquilino quãdo dominus vult vendere domum, est facienda per instrumentum publicum.

publicum, qua forma non seruata est nulla. ita Capu. taquenl. decr. 205. p. 1.

Conclusio 84.

B Aiulus, & Nuntius publici debetur salarii secundum conductum loci, & si plus exegerit, tenetur ad quadruplum. Iam in §. quadrupli. an. 5. de alio. Rebuff. loquens in commissariis, & omnibus officiis. l. 3. col. 2. vers. 3. de verb. signif.

Quod vitium obleruaretur, immo exoriant pauperes rusticos in pretereundo omnes taxas, & exclamant infelices pauperes vsque ad celum, contra Bursarios, nimium exigentes, bone Deus, quando prouidebitur, haec pietas, haec Charitas, haec laus, haec misericordia.

Conclusio 85.

Dominus potest iuratis vicinis fodere in suo praedio, & locare ad piscandum. Couar. pract. q. 1. cap. 37. lib. 2. vers. 1. & c.

Conclusio 86.

Donatio inter virum, & uxorem licet regulariter sit prohibita. l. 1. & 2. ff. de don. inter vir. & ux. ita licet inter alia si vir vitus fuerit Victoris uxoris, & econtra l. si quis pro uxore. C. de d. uen. reg. 22. l. limit. & m. 14.

Conclusio 87.

In expressione veri valoris, detrahendum est salarium per seruum liberum in ecclesia. Casad. decr. 19. de probat.

Conclusio 88.

Emens nulliter bona ecclesiae tenetur ca resitue. re cum fructibus, & pensionibus, inuenimus nulli §. sane. C. de sacr. eccl. ad qua in pulchre Couar. 747. ref. fol. lib. 1. c. 3. m. 8. Pinell. de res. ind. l. 3. p. 2. c. 6. p. m. 30. Adde. ad Rom. sing. 90.

Conclusio 89.

Conductor partis inferioris non potest immittere fumum in praedictum domum partis superioris, & prohiberi poterit, si cum §. An. ff. de iur. iur. §. si ser. vend. est calus frequens, & in facto occurrit, & datur remedium conductori, vt prohibitus agat ad interese contra locatorem.

Conclusio 90.

Captores licite mercedem recipiant pro numeratione pecuniae, Sox. de iust. & iur. lib. 6. q. 21. art. 1. ibi, ratione laboris in numerando.

Conclusio 91.

Conductor tenetur ad custodiam, in lege ff. locat. Bal. conf. 2. lib. 3. Call. in l. non impositibile. an. 3. vbi la. an. 5. ff. de p. §. Cag. in l. contrarius. an. 5. ff. de reg. iur. Vnde de damno tenetur si quod est Rota. no. uis. 24. l. 1. m. 2. p. 2.

Conclusio 92.

Colonus effectus cuius non perdit sua privilegia; Bar. in l. 3. §. si emens p. de bon. poss. contra rab. C. acualupen l. omnes & populi, in c. q. Bar. ff. de iust. & iur. dubitauit Anch. q. 48. m. 8. in fin. p. 2.

Conclusio 93.

Stipulatio non committitur, si promittis facere opus, & si non feceris tali de conuenio, promissisti, tunc queri locatorem alii facienda, si in tempore conuenio tu non fecisti, & ego non locui aliis manibus propterea feci, non tenetur indemnus, stipulatus, & si de p. iur.

Conclusio 94.

Conductor vel colonus non potest suo facto contrahere, obligare dominum vel locatorem, l. nemo, C. de ed. & oblig. vbi infer. Ba, quod me trans colonum non habet obligatum dominum, commendat Menoch. conf. 189. m. 5.

Conclusio 95.

Libri monasterii, Episcopus, vel aliter locatis probant contra colonum, vel conductorem, multis concurrentibus, primo, quod sint antiqui, bene tati, & regulati, Bal. in l. exemplum. 3. c. de probat. late Ceph. 508. m. 14. vol. 4. Rol. conf. 22. m. 23. secundo quod tractetur de non admodum magno praedictio, Dec. in c. cum ransam. l. m. 1. de prob. Crauet. de antiqu. temp. p. 1. m. 250. conf. 175. m. 8. & p. de communi Prop. per. Patet. conf. 191. m. 9. vbi volunt libri credi si verisimilia contineant. Tertio, quod verificatae sint nonnullae paruae quo casu oritur praesumptio pro veritate omnium. Crauet. in citato loco. Rump. iun. conf. 119. 132. m. 3. 18. & 19. lib. 2. An. Gabr. de mag. & communi de praesumpt. conf. 15. Tiber. Decian. necesse est ita indicatum conf. 48. m. 34. 62. m. 32. vol. 2. But. iat. conf. 23. m. 110. vol. 3. Quarto quod in dictis libris constat de solutione decenniali. Bal. in l. fin. m. 9. c. sine censu. Paris. in consuet. sens. 5. m. 22. Quinto, quod sine scriptis a persona legali, integra, & bona vitae maxime si iam mortuus sit. Soc. conf. 169. col. 2. vol. 2. Felin. in r. 2. m. 24. dms. 3. de fid. iur. Ripa. in l. admodum. m. 123. de iur. iur. Sexto, quod sint conseruati in Archivio monasterii vbi conseruati solent. Dec. conf. 669. sed non quilibet priuatus habet Archivum, quare hoc augere fidem, sed non tollit. Septimo, quod contingant alii, quid ad fauorem tertii Alex. conf. 180. m. 1. vol. 2. Decian. conf. 60. vol. 2. Octauo, vt appareat reddita quandoque ratio de contentis in libris Rump. 4. p. m. 254. Nonno multo magis probant si fuerit scripta a variis personis probis, & inde dignis. Bal. in c. quoniam. fol. m. 8. de prob.

Alibi scribit Guid. Pap. q. 44. c. credi libris priuatorum, si scribent sit legalis manus ipsius, solitus dicere veritatem, appoluerit causam, scripserit aliquid contra se, & concurrat verisimilitudo, sed bene probata legalitate, cetera videntur superflua.

Conclusio 96.

Dedi decem puta proxenetae, vt faceret mihi v. di equum, si redhiberet, non datur repetitio salarii, tal. contra Mart. de Fano. l. 1. m. 7. ff. de condic. ob rans. calus frequens, & quotidianus.

Conclusio 97.

Pactum de edificando domum in fundo meo soluitur alienatione fundi etiam in prex. sing. secundum Ang. in l. non solum §. morte §. de non. op. m. c. gl. in l. stipulatio nec non dundum, il de verb. obl.

Declaratio nisi venditoris interdicti qui p. omiserit emptori quia & hoc casus emittit. Firm. in verbo pacta extenditur.

Conclusio 98.

Pactum nonnulla in materia molendinorum respicientia locati, & conducti molendinorum est praedictum cum. Bald. in l. certi iur. q. 4. c. de iur. sequitur la. in l. quoniam §. q. 10. vbi Ripa. m. 126 de iur. Tirag. de retrac. l. 1. m. 5. gl. 7. m. 2. vnde habet locum tacite reconducenti, & qui impl. comit. de record. declar. rati. & si remissio, & si calumia teneat impudens conductoris. Bal. in l. licet, q. 4. de conductores molendinorum tenentur ad unum. c. c. de Vegetis, vel clu.

Tractatus D. Vincenij Carocij

sc. molendini Alex. conf. 189 par. 2. non tamen possunt in suo temporis molere pro minori gabella in praeiudicium haberi conductoris. Flor. in l. si aliquid §. 5. Sidenam. ff. de usufr. Bal. in l. 3. in fin. C. de naut. ianore, & cōductori molendini pro quatuor rotis, non est augenda pensio si addatur quota. Alber. in l. Rutilia, ff. de contr. empt. Veron. in tit. de furno, in fin.

Conclusio 99.

Si Doctor promiserit legare Senis pro duobus annis si habuerit hospitium, & iuraverit poterit in secundo anno non legere sine incurfu periculi, si non habuerit hospitium. Doct. in l. si qui baredem, C. de m. fia. & sublit. Corn. conf. 7. col. pen. in fin. d. l. 2. Scra. de iuram. primis. 7. 3. m. 6.

Conclusio 100.

Clericus beneficiatus litigans, vel inquisitus non perdit fructus beneficii lite pendente, & ei conductor legitime soluit, si non sit a iudice prohibitum Bal. in l. emptorem, m. 8. C. locat. Hieron. Gabr. consilio 196. m. 11. Rebut. in praxi benef. rubr. de mod. amittat. benefic. m. 51. & 56. vbi dicitur, quod ante sententiam potest resignare beneficium, in regul. de subrog. litigan. vbi 1. m. 5. Ant. Gomel. de confis. bonorum. m. 3. Firmian. in verbo, clericus primandus, Ioan. Guelt. Hilpan. alleg. 12. Borgen. decr. 44. m. 12.

Conclusio 101.

Salarium debetur pro qualibet diea vulgari, si in loco, ea reperitur alias recurrit ad legalem, & si qui se singat omnis delicatum, vt tardet iter soluit, est ei imputandum arbitrio iudicis, & si vno die fecerit quinquaginta militaria, duplicandum est salarium quod verum quando pro certis diebus datur certum salarium, secus si pro eundo, & redeundo data esset pecunia pro octidiebus suis, quia tunc etiam si diplomate usus fuerit non habebit duplex salarium per leg. creditor. §. si inter. ff. m. m. de eundo studioso per lūgicrem viam non habebit maius salarium, nisi recta via impedita fuerit, vel sit minus secuta ita discurrit, Rebut. ad l. 3. col. 10. & 11. de verb. significat. calus frequens, & practicabilis ad medicos, testes, commissarios, curatarios, & similes.

Conclusio 102.

Habitantes in domo Conducta dicuntur vicini si agatur de iure parlorum, secus si de iure praedictorio vel edium. Bart. in l. i. tertius in princ. m. 4. de dam. infer. in l. fin. m. 2. & ibi l. 2. m. 2. Cod. de his quibus vt indign. in l. 5. hoc autem in princ. l. 3. §. si fur. dicitur, ff. ad Syllan. Bal. in l. si vicinus, C. de nupt. But. in c. si per de primis. Felin. rap. quoniam, de p. assumpt. calus frequens vtilis, & quotidianus.

Conclusio 103.

Pensiones filius & redditus, quomodo diuiduntur emptores, eo modo diuidere praesumunt res obligatas pignori, & hypothecae, in finem, ff. qui per. in pign. rap. hinc. secundum, secundum lecturam, quo loci Bar. sentit rationem esse quia pignus tanquam accessorium pro his principalis, eius naturam sequi debet, & modum, consert. l. Lucius co. sit. vbi prior in sorte censetur prior in viuis, & qui sunt accessoria ipsius foris, ad hanc M. noc. de primis. lib. 3. p. 1. m. 120.

Conclusio 104.

Mercede diurni laboris, operarii sequestrari possunt Ripa, in l. de obligatione, numer. 44. ff. de pign. 2. m.

Conclusio 105.

Locans equum loci non posse ferre laborem, & quod de facili deficiat in via tenetur conductor ad interesse, l. in verbis §. si sciam. ff. commod. Castren. in l. eum qui rem. ff. cod. dicit de singulari, & menti teudem Vincen. de Anna. Augul. m. 18.

Conclusio 106.

Locans si intelligat de decem, & ita exprimat, & conductor intelligat de quinque, locatio non valet, ff. si tibi decem, ff. loc. & ratio est, quia locator exprimens decem, videtur excludere quinque, quia in summis regulariter intelligitur taxatiua, rogasti, ff. si tibi. ff. si ter. pre. ita declarat Buttigel. hunc tex. in l. 1. §. si stipulanti, m. 10. ff. de verb. oblig. commendat Rim. Instit. quibus alien. lites. m. 87.

Conclusio 107.

Confessio dotis recipitur facta a marito, constante matrimonio nocet alijs creditoribus, pariter & confessione debitum probantibus, si confessio sit & contra mutui locatorem, si ex causa locationis. Alexand. in l. 1. m. 33. vbi Aret. m. 37. Socin. m. 88. selm. mar. Dec. conf. 96. in fin. Gozad. conf. 128. m. 28. Dida. var. resol. lib. 1. c. 7. p. 106. n. 16. vers. & praefatis.

Conclusio 108.

Si testator legat uxori alimenta, nec dicit in qua domo, si heres habet plures domos non cogitur vna conueneri, & ibi assignare habitationem, dummodo sit commodata, nec in honesto loco. Bal. in l. amittibus in fin. C. de legat. Castren. in l. si domus. ff. de leg. 1.

Conclusio 109.

Sententia non potest fieri super pensionibus decussis lite pendente. Capell. Tholoz. vers. ut in pro futuro decr. 1. §. m. 2. d. vbi Ant. Gabr. de indi. concl. 2. m. 2. contrarium est in l. i. §. m. 2. Pap. conf. 90.

Conclusio 110.

Monopolium non incurrit, qui conductor operas alienas ad vendendum, & quod interim non potuit vendere, res alienas, quia non est monopolium, & priuatione libertatis vniuers. Bal. conf. 445. vel. l. lequitur Bol. tit. de vno. m. 5. Tiber. Decian. traif. crimin. tit. de monopol. m. 27.

Conclusio 111.

Si pater sua pecunia, filio salarium aduocandi quaeuit, non imputatur in legitimum. Castren. in l. 1. §. nec Castren. ff. de Calpren. peculio, est communis opin. Fernand. de iuref. creat. §. 30. m. 2. 17. Mich. Crasil. in §. legitimus. 1. 2. p. 2. fine.

Conclusio 112.

Si communis loci, locet datia & gabellas cum conditione, vt conductor soluat mille quolibet mense pro salario protestatis, non potest conductor solvere ante terminum, quia est appositus fauore virtuali. Alber. in l. si ita. §. 7. Reg. ar. in fin. de legat. 2. calus frequens, & quotidianus in Appalibus Communis.

Conclusio 113.

Pensiones domorum moderari possunt per deputatos Communis, & locatore stare coguntur. Strac. de mercat. p. 4. m. 5. t. reputans hoc valde notandum pro ciuitatibus ad quas scholares, & aduenae conueiunt.

Conclusio 114.

Frustus, & pensiones, quae nonnumquam essentur tēpore confiscationis veniunt in ea, vbi pars rei immobilis Bal. in c. 1. de pact. tenem. dicit notabile Aretin. consil. 10. colum. 2. in princ. commendat pro notabili

Add.

Tractatus D. Vincentij Carocij

Conclusio 135.
Conducere homines, & iudicium ad torturā. Mo-
noch. de *presumpt. lib. 1. presump. 89. nu. 120.*

Qui conduxit exercitij præbendam vchendam
non est idoneus testis. Can. si *vestib. xxiij. q. 3.*

Conclusio 137.
Conducens vineam ad colendum a quodam habē-
te solum ad cetam partem fructuum, si fecit
contradum perpetuum, quod si ibi plantauerit ficus,
vel nuceas, intelligatur dare partem fructuum, intelli-
gitur de solo vineali, ideo non debet dominus habere
partem istius fructuum, Castrensi. dicens quodidia-
num in *l. certo generi, ff. de seruis. rustic. praediorum.*

Educator infantis expolici expensas, & mercedis
magistrorum. *l. 1. C. de infant. expos. vbi Bal. q. qui.*
parat mercede magistrorum alimentis.

Lex civilis loquens de locato disposito, & similibus
habet locum de iure canonico quando potest
citeris, quandoque damnum, quandoque commodum
afferre. *h. in c. eccl. 5. Maria sub n. 66. de consuet.*

Locatio est factum transitorium de subiecto in su-
bictum, & transit in sublicitatem. *l. 1. §. ne autem*
C. de conduc. assend.

Nunquid rem qua tibi locavi potero concedere,
vt sit apud te ex alia causa transiua domini, si
vltique sic in terminis textus in *l. qua ratione, §. inter-*
dictum, ff. de acquir. domini. §. interdictum, insit. de rer. diuis.

Dominus non tenetur, ex mutuo facto colono ip-
sius. *l. pen. C. de alt. oblig. Ampliatur ex eodem*
contextu etiam si fuerint peccantes Catholici ipsius Do-
mini, & se solio subscripserint.

Declaratur hoc verum si in rem coloni sit mutua-
tum, secus si Domini, quo casu tenetur, vt ibi per gl.
vnde de grano mutato causa victus non tenetur
Dominus, vt ibi per Bal. sed locus erit pro grano mu-
tuato ad seminandum, quia hoc & Domino prodest.

Locatio extinguitur extincta re. *l. ex conducto. vers.*
sed si ager. ff. locat. Rom. conf. 47. nu. 5.

Similes ad bellum missus pro communi utilitate
patriz amittat equum, refarciri debet per com-

munitatem. Quod limitatur nisi salarium habuerit.
Bal. in l. 2. in prima lectura, ff. de l. i. q. od. de iact.

Clericus pro fictu, & pensione domus per eum con-
ducta potest convenire coram iudice laico. Ma-
can. *disp. 8. nu. 34. Tho. Triusian. decis. 34. ea ratione*
quia licet conveniatur persona, tamen principaliter
agitur ad bona interesse vel fictum, & sic non est lo-
cus, & si diligenter de foro competenti.

Monopolium non est si quis conducit operas a-
licuius ad vendendum, cum pacto, quod non
possit vendere res alterius, quia pactum cum vnnotan-
tum non tollit libertatem publicam. *Boss. in sit. de y-*
mon. an. 6. licet prohibere non possit ne venderet indi-
gentibus. Bal. conf. 445. vol. 1. Tiber. Dec. trati. crim.
lib. 7. c. 2. nu. 27. sem. 2.

Licet testator mandauerit deberi nouerca ali a
priuigno in ipsius domo, ad tollendas rixas potest
cogere priuignum ad conducendum domum separa-
tam, & ibidem alimentari. *Nate. conf. 425. vol. 2. Affin-*
de executor. §. 3. c. 129.

Praesumitur quis sufficientior qui habet maius sa-
larium. *Abbo. in c. clericis, co. l. 2. circa med. de iud. Sep-*
raph. de inram. priuileg. 1. nu. 47.

Potest in pecuniam interdicti conductio de bonis pu-
licis. *l. moris, §. sunt autem, ff. de pems.*

Praestatio honorarium debet fieri pluribus lo-
catoribus pro rata bubulcorum licet eis eis, ho-
norantur promissis non percipiantur, sed ex residuo
bonorum. *Surd. decis. 155. per totum.*

Locatio semel extincta, non potest amplius renouari.
Surd. decis. 33.

Si locentur praedia diuersarum personarum sub vna
pensione, & in vno contractu, vnica est locatio
tantum, & non plures. *Surd. decis. 155. nu. 8. ex conge-*
stin. per Tirac. de retrat. confang. 6. 2. §. l. 1. nu. 1. & est
bonus text. in l. tutor, §. curator, ff. de minor.

F I N I S.

15

